BLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

ANTHOLOGIA GRAECA

EDIDIT

H. STADTMUELLER

III. 1.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

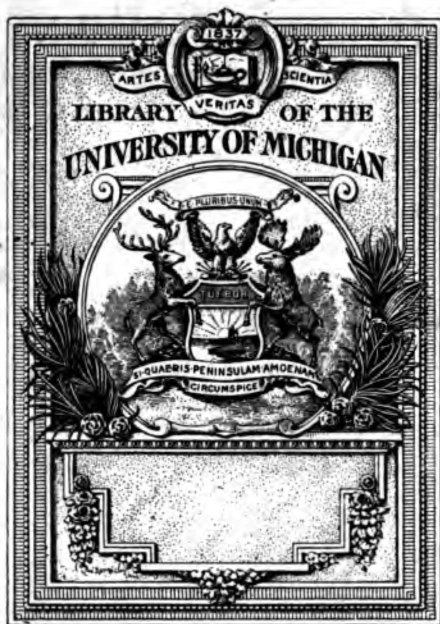
1837
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

DARGESTELLT VON

FRITZ BAUMGARTEN, FRANZ POLAND, RICHARD WAGNER

Mit 7 farbigen Tafeln, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 9 Doppeltafeln

[X u. 491 S.] gr. 8. 1905. geh. *M* 10.—, in Leinw. geb. *M* 12.—

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen und (in einem zweiten, in Vorbereitung befindlichen Bande) der römischen Kultur in weiterem Umfange, als sie bisher vorliegt, soll dies Werk Rechnung tragen. Die Verfasser, die sämtlich im praktischen Schuldienst stehen, haben es als ihre Aufgabe angesehen, die gesicherten Ergebnisse der neueren Forschung in einer für jeden Gebildeten faßlichen und lesbaren Form darzustellen, unter besonderer Berücksichtigung der Bedürfnisse und der Ergebnisse des Unterrichts in den Oberklassen unserer höheren Schulen. Dem geschriebenen Wort tritt ergänzend und weiterführend ein reichhaltiger Bilderschmuck zur Seite, der um so weniger fehlen durfte, je lebendiger und unmittelbarer gerade das Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler veranschaulicht wird.

„Ein Buch, das, [illegible]

ANTHOLOGIA GRAECA

EPIGRAMMATVM

PALATINA CVM PLANVDEA

EDIDIT

HVGO STADTMVELLER

VOLVM. III PARS PRIOR

PALATINAE LIBRI IX EPP. 1—563, PLANVDEAE L. I CONTINENS

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI LIPSIAE MCMVI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

ὃν Φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε Πυθώ,
ὀρνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,
καὶ Νεμέῃ, βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,
Πῖσά τε καὶ δοιὰς ᾐόνας Ἰσθμὸς ἔχων,
νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος, οἷα χαλινῷ,
καρπὸν ἀλεῖ Δηοῦς ὀκριόεντι λίθῳ,
ἴσαν μοῖραν ἔχων Ἡρακλέι· καὶ γὰρ ἐκεῖνος
τόσσ' ἀνύσας δούλαν ζεῦγλαν ἐφηρμόσατο. M 8ᵛ. Σ 120

20. Εἰς τὸ αὐτὸ ὁμοίως. C

Ὁ πρὶν ἐπ' Ἀλφειῷ στεφανηφόρος, ὦνερ, ὁ τὸ πρὶν
δισσάκι κηρυχθεὶς Κασταλίης παρ' ὕδωρ,

---

1 χρησμωδὸσ Σ 2 cf. VII 212, 4 | ἴκελον Σ (ἰκ.? Aᵃᶜ) 3 νεμέηι P | τιθηνήτ⌞εῖ⌟ρα Pᵖʳ τιθηνητῆρα Aᵃʳ (mansit post vocalis rasuram accentus perversus) 4 πίσατε P πῖσάτε Plᴹ (ubi accentus alio atramento additi sunt) | ἠΐονασ P ᾐόνασ Plᴹ 5 νῦν: cf. VII 191, 5 (ἁ πάρος — νῦν); 213, 5 (πρὶν μέν — νῦν δέ) | κλοιῶ δειρῆ (correcta prosodia supra η, erasus vid. gravis) P κλοιὸν δειρῆ Plᴹ κλοιῷ δειρὴν Plᴱ κλοιῶ δειρὴν Σ | οἷα P | χαλινὸν P -νῶ Σ -νῷ Plᴹ·ᴱ 6 ἐλαῖ P ἐλᾷ (quod servare conatur Jac.) Pl ἐλᾶ Σ, ἀλεῖ Casaub. (Pierson) | δηιοῦσ P (cf. VII 209, 3) | ὀκριόεντι P idemque Plᴹ ὀκρυόεντι Plᴱ Σ 7 ἴσαν P ἴσην Pl Σ (restituendae vid. in hoc ep. formae doricae: Νεμέα 5, δειρὰν 7) | ἡρακλεῖ P Pl Σ -κλέι Jac. 8 δούλαν P -ην Pl | ζεύγλαν P Σ ζεῦγλαν Plᴹ; 'διὰ τὴν Ὀμφάλην' sch.ᴮ ‖ 9 sqq. Plᴹ Iᵇ c. 19 (εἰς ζῷα), 2 (Plᴱ I 33, 26) 9 nom. auctoris om. P; Λεοντέ⌜ωσ⌝ Plᴹ (Plᴱ), Λεοντίου Reiske; inter Archiae epp. refert Br., Leonidae ep. Ilgen vindicabat, ex hoc Archiacum (IX 19) expressum esse statuens; titulum εἰς — ομοίωσ scripsit C supra lemmatistae verba haec: ὅτι επι τῶ αλφειῶι|ηγωνίζοᵗν ⌜καὶ⌝ εν τῆι|νεμέαι ⌜καὶ⌝ παρακα|σταλίαν ⌜καὶ⌝ επι τῶ ἰσθμῶ (τ῀ — μ῀ L, ἰ corr. ex σ) | ⌜καὶ⌝ ἐν πυθοῖ (circumflexum ex acuto rest. C) ⌜καὶ⌝ ἐν πίσαι | ⌜καὶ⌝ ἔπι (' C, ἔπειτα perverse Boiss.) τα πολυθρύλλῆᵗ|ὀλύμπια: οἱ πωλοδάμν⌜αι⌝: ∼ (L etiam extrema οἱ πωλ., sed postmodo, ut vid., addidit) 10 επαλφειῶ P; ὁ νικῶν τὰ Ὀλύμπια adscr. sch.ᴮ | ὤνερ ὁτοπρὶν Plᴹ, ὤνερ ὁ τὸ πρὶν Pᵖᶜ ὤνερ ὁ πρὶν δίσσ' Pᵃᶜ: τὸ super-

Siglorum explicatio.

A	=	scriba princeps codicis Palatini 23, qui per libros priores textum epp. fere totum exaravit; v. vol. I p. VI, vol. II p. VI sq.
A^{t}, $m.^{e.i.s}$	=	A scripsit in textu, in margine exteriore, interiore, superiore.
$A^{ar.ac}$	=	A scr. ante rasuram, ante correcturam.
A^{*}	=	scriba diversus ab A, qui per pag. 421—452 cod. Pal. titulos epigrammatum maxima ex parte adposuit, v. Weisshäupl, Grabged. p. 107.
ap. B s. ap. Buh.	=	apographum cod. Buheriani; v. vol. I p. VIII—X, vol. II p. XXVIII sq.
ap. G s. ap. Guiet.	=	apographum cod. Palatini Guietianum.
ap. L	=	" " Lipsiense.
ap. Par.	=	" " Parisinum.
ap. R	=	" " Ruhnkenianum.
Ap.	=	Planudeae appendix Barberino-Vaticana; v. vol. I p. XIII.
$Ap.^{m}$	=	cod. Barberinus Gr. I 123.
$Ap.^{v}$	=	cod. Vaticanus Gr. 240.
B	=	scriba tertius cod. Palatini, qui inde a cod. pag. 453 epigrammata titulosque eorum exaravit; v. vol. I p. VI, vol. II p. VIII.
C	=	corrector cod. Palatini, v. vol. I p. VI, vol. II p. XII—XVI.
$C^{t,m}$	=	C scr. in textu, in margine.

⌊κύ⌋μασι C ἤμασι A^{ar}: litteras κυ scr. C in erasa η.

C^{*}	=	librarius cod. Pal. ad correctoris scripturam proxime accedens.
D	=	Diogenes Laertius, v. vol. I p. XIV, vol. II p. LIX—LXIV.
D^{B}	=	Diogenis cod. Burbonicus 253.

D^{FV} = Diogenis cod. Laurentianus 69, 13, Vaticanus 1302.
D^{P} = „ „ Parisinus 1759.
D^{QH} = „ „ Parisinus 1758, Laur. 69, 35.
E = sylloge Euphemiana; v. vol. I p. XIII sq., vol. II p. XXIX sq.
E^{F} = Euphemianae cod. Florentinus 57, 29.
E^{P} = „ „ Parisinus 1773.
E^{B} = „ „ Parisinus 2720.
J = librarius alter cod. Palatini, qui et partem epp. Christianorum minorem et p. 421—452 fere totas scripsit; v. vol. I p. VI et Weisshäupl, Grabged. p. 107.
J^{ar} etc. v. sub A littera.
L = cod. Palatini lemmatista: pauca tradidit auctorum nomina, lemmata adscripsit haud pauca; v. vol. I p. VI, vol. II p. VIII—XII.
L^{t} etc. v. s. A littera.
M = Pl^{M} = Marcianus 481, autographon Planudis, v. vol. I p. X—XIII, vol. II p. XXXI sq.
$M^{a.b}$ = Marciani (librorum I—IV) sylloge prior, posterior.
P = cod. Palatinus 23, v. vol. I p. V, vol. II p. V—XXVIII.
$P^{ar.\ ac.\ pr.\ pc.}$ = Palatinus exhibet ante rasuram, correcturam, post ras., corr.
ἀλλ⌊ης⌋ $P^{pc.\ pr}$: litterae ης post correcturam, post rasuram scriptae sunt.
ἀλλ⌈ης⌉ P : litterae ης compendiose exaratae sunt.
ἀλλη** P : duae litterae erasae sunt post η.
Pl = Planudes; v. sub M littera.
Pl l. $I^{a.b}$ c. 1 vel l. I c. $1^{a.b}$: libri primi sylloges Planudeae prioris, posterioris caput primum.
Pl^{I} = Planudeae editio princeps Florentina.
Pl^{a} = „ „ Aldina prima.
Pl^{α} = „ „ Aldina secunda.
Pl^{b} = „ „ Ascensiana.
Pl^{B} = „ „ Boschiana ac Lennepiana.
Pl^{E} = „ editiones omnes vel potissimae.
Pl^{i} = „ editio Juntina.
Pl^{M} = cod. Marcianus 481, autographon Planudis.
Pl^{m} = cod. Marcianus XI 1, syllogen Planudeam minorem continens, v. vol. I p. XIV.
Pl^{n} = Planudeae editio, quae prodiit ap. Nicolinos Sabienses.

εἶπε τάδ' υἱήεσσιν· Ἰὼ φίλα τέκνα, μάκελλαν
  καὶ τὸν ἀροτρίτην στέρξατέ μοι βίοτον·
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον στονόεντα θαλάσσης
  καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
362 ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
6 τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη. M 12[v]

Cor. Mel. 24. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C. Pl

24 sq. Εἰς Ὅμηρον τὸν ποι|ητήν· θαυμάσιον | ἐπίγραμμα. L

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
  ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·

---

cr. Pl p. 16, 8 εὔτοκος s. εὔλοχος male Pierson 9 εἰσαγέλην P | ἄφετοσ P ἐλεύθερος adscr. sch.[B] 10 οὐδ' εδίκαζεν P οὐδ' ἐδίκαζε (κ ex ν? cr.) Pl[M]; οὐκ (Scaliger) ἐδικαίου Herwerden; f. οὐκ ἐδίδαξε 11 ἇσ ελεεῖν ἔμαθεν P: cf. XII 70, 4 οἶδα παθὼν ἐλεεῖν (Mel.) ‖ 12 sqq. Pl[M] I[a] c. 54 (εἰς ναυτιλίαν), 1 (Pl[E] I 56, 1) 12 Thessalonicensi trib. Br., Sidonio dubitanter Setti 13 μελλοῦ L 14 ἐπιγῆσ L 15 ναυτηλίαν ⌜καὶ⌝ τα θαλ. (non τὰ τῆς θαλ.) L 16 cf. ληϊνόμοι γειαρόται XVI 94 (Archiae) | δτ' P: v. IX 96, 2 17 cf. VII 513, 2 | ἔρρεπεν Scaliger | ἀΐδαν P ἀίδην Pl

1 τἄδ' (ʽ m. rec.) P | υἱήεσσιν P Pl[M. I. a]; υἱέσιν οἷσιν (v. Π 265) olim ci. | ἰωφιλα P ὦ φίλα Pl: cf. V 162, 5 (ἴτ', ὦ φ. Reiske, υἱήεσσιν ἑοῖς· φ. Stephan.) 2 cf. Κυνῶν ἑλόμαν ῥωμαλέον βίοτον VII 413, 2 (Sidonii) | ἀροτριτὴν P -τρητὴν Pl -τρίτην Heck. -τρευτὴν L. Dindorf (cf. VI 41, 1) 3 αἰνεῖτε Pl[M ac]; cf. αἴνεσον VII 409, 1 (Sidonii) | πόνον: δρόμον FG. Schmidt (πόρον?) 4 ἀτειρῆσ P ἀτηρῆς Pl (βλαβερῆσ superscr. sch.[B]) | ναυτιλίης: cf. VII 625, 2 | καματον P: v. 58, 4 καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον (Sid.) 5 sq. ad ultimum ep. distichon in nova pagina adscripsit L: ⓗ (i. e. σημείωσαι) ὡραῖον το δίστιχον: 5 cf. Hes. op. 825 | ὅσσον: v. VII 15; 161, 3; 413, 8; 426, 4 (Sidonii); IX 190, 7 6 v. VII 289, 4 ὦ γαίης κύματα πιστότερα (Thessalonicensis) ‖ 7 sqq. Pl[M] I[a] c. 65 (εἰς ποιητάς), 1 (Pl[E] I 67, 1); *ep. est in Euphemiana* n. 18 (E[F] f. 154[v], E[P] f. *259[r]); ap. Ir. p. 96* (inter XVI 82 et IX 97); Geffcken 21

IX.

P 358 # 'ΑΡΧῊ ΤΩ͂Ν 'ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩ͂Ν 'ΕΠΙΓΡΑΜΜΆΤΩΝ. L C

Οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἠμέληται τὸ ἐπιδεικτικὸν | εἶδος, ἀλλ' ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν εὑρεῖν | καὶ ἑρμηνείας ἐπίδειξιν καὶ πραγμάτων γε|νομένων ὄντως ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν. A

1. ΠΟΛΥΑΊΝΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ͂. A C

Εἰς δορκάδα, | ἣν ἐθήλασεν | ὄφις, ὅθεν πιὼν | ὁ νεβρὸς ἐναπέ|ψυξεν. L

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο τιθηνήτηριον οὖθαρ
ἔμπλεον οἰδούσης πικρὸς ἔτυψεν ἔχις·

1—7 Libri IX titulum in margine superiore scripserunt L C (2 sq.), prooemium Cephalanum epigrammatis demonstrativis praemissum (4—6) exaravit A p. 358 l. 3—6 (duas lineas priores eiusdem paginae occupat ultimum sylloges Gregorianae ep. inductum a C, cf. ad VIII 254). Simile Cephalano exstat prooemium in Marc. 481 f. 2^{r}; scripsit enim initio florilegii sui Planudes haec: *'Ανθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν καὶ πραγμάτων ἢ γενομένων ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν* (sequitur in M libri I capitum index, cf. notae epigrammatis demonstrativis de libro I Planudeo praemissae) 2 sq. *ἀρ^{χ} τῶν ἐπιδεικτικῶν*:— scripsit L, post clausulam erasam *ἐπιγραμμάτων*:— add. C 4 *ἐπίδεικ⌊τικ⌋ὸν* C *ἐπιδεικτὸν* A^{ac} | *ἀλλέστι* A^{ac} *ἀλλἔστι* C 5 *ἑρμ.* A^{ac} | *ἐπίδειξιν ⟨ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν⟩*? cf. tit. Plan. 7 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 32 (*εἰς ζῷα*), 1 (Pl^{E} I 33, 1) 7 *πολυαίνου* A Pl *σαρ^{δ}* add. C (fort. sumptum e Suida, cf. S. s. Πολ. Σαρδ.); 'Ιουλίου

νεβρὸς δ' ἰομιγῆ θηλὴν σπάσε καὶ τὸ δυσαλθὲς
  τραύματος ἐξ ὀλοοῦ πικρὸν ἔβροξε γάλα.
ᾅδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα, νηλέι μοίρῃ,
  ἣν ἔπορεν γαστήρ, μαστὸς ἀφεῖλε χάριν. M 8ʳ

2. ΤΙΒΕΡΙΟΥ 'ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ. A. Pl

Εἰς τὴν αὐτήν. L

Κεμμάδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
  ἡ φονίη δακέτων ἰὸν ἐνῆκεν ἔχις·
φαρμαχθὲν δ' ἰῷ μητρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας
  χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον. M 8ʳ

3. 'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ. A M

Εἰς καρύην πε|φυτευμένην | ἐν ὁδῷ. L

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
  παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης·

Π. scripsit A in titulo ep. IX 7; Polyaeno nota erant Nicandrea: cf. ἀναλθέα τραύματα Alex. 246, δυσαλθὲς in fine vs. Al. 12 Ther. 187, etiam Al. vs. 356 sqq.; auctorem ep., si idem de triumpho Parthico (a P. Ventidio acto a. 38 a. Chr.) scripsit, poetis adnumerare licet Philippeis p. 1, 8 ἐθήλασεν L (litteras alio atramento obduxit man. rec.): cf. Plin. N. H. VIII 14 'aluntur (sc. boae) primo bubuli lactis succo, unde nomen traxere' 9 verba ὅθεν πιὼν (ex πιον? cr.) — ἐναπέψυξεν adiunxit L (non C) 11 εἰ δοῦσα A οἰδοῦσα Pl^M εἰδοῦσα Pl^E οἰδούσης Scaliger (ἔκπλεον) ἐνδούσης Dübn.; ἰθύσας? | πικρὸν P πικρὸσ Pl (cf. Oppian. Hal. I 559); λυγρὸς Br., scribendum περκνὸς: cf. περκνὸς ἔχις Nic. Ther. 129

1 νεβρός δ' Pl^M | θηλὴν PPl^M (Plα.s Plª in epid.; θηλὺν Pl^I.a.b) | το δυσαλθὲσ P ἀθεράπευτον sch.^B 2 ἐξολοοῦ A | ἔβρωξε Pl; cf. VII 508, 8; Od. δ 222, μ 240 3 ἄιδην P | νηλαίηι μοιρηι P 4 cf. IX 126, 2 ‖ 5 sqq. Pl^M Iª c. 32 (εἰς ζῷα), 2 (Pl^E c. 33, 2) 5 ἴλου A ἰλλ^8 Pl^M Ἴλλου Pl^E, compendium esse vocis 'Ιλλουστρίου vidit Reiske 6 ειστην L 8 δακέτων P δακετῶν Pl^M | ἰὸν ἔνῆκεν P 9 μ̄ρὸσ Pl^M; θηλῆς? 10 χείλεσι cum ἀμέλξας iungendum esse intellexit Br. ‖ 11 sqq. Pl^M Iª c. 19 (εἰς δένδρα), 1 (Pl^E c. 20, 1) 11 πλάτων^o A,

πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν. M 5^r

4. ΚΥΛΛΗΝΙΟΥ. A

Εἰς ἀχράδα | κεντρισθεῖσαν | εἰς ἄπιον ἥμερον. L C

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης
ἀχράς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης,
ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος ἥμερα θάλλω,
οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
πολλή σοί, φυτοεργέ, πόνου χάρις· εἵνεκα σεῖο
ἀχρὰς ἐν εὐκάρποις δένδρεσιν ἐγγράφομαι. M 5^r

---

cum A consentit Pl^M (itemque $Pl^{\alpha.b.s}$ Pl^a in epid., *Στράτωνος* Pl^I Pl^a in t.); ep. Sidonio trib. Bergk, Thessalonicensi iure vindicat Setti p. 2, 12 eiusdem argumenti est Babr. 151 Cr. (paraphr. Bodl. 60), Ps.-Ovidiana de Nuce elegia; cf. Rub. Gr. Ep. p. 5, 19 (vers. Hungeri, Heldi), 76, 90 (praef. p. 145, 179) | *ἐνοδῶι* L 13 *εἰνοδίην*: cf. *παρατραπίην* (sc. *αἴγειρον*) 706, 5 Ant. Th., 'iuncta viae' N. 1 | cf. 706, 1 *παρερχόμενός με φυλάσσεν πημαίνειν* 14 *λιθοβλ⌊ή⌋τον* C *-βλείτον* potius quam *-βλίτον* A^{ar}

1 sq. *πάντας—κέκλασμαι* exhibet schol. Theocriti ad idyll. VII 138 1 *ἀκρέμονάσ* M | *εὐθηλέας* Heck., qui formam doricam *εὐθαλ.* ab hoc ep. alienam putat; cf. *πανθηλής* 282, 6 (Ant. Thess.), *θαλέθουσιν — ὀροδάμνοις* 231, 3 (Ant. Th.) 2 *χερμάσι* PM 3 'fructus obest, peperisse nocet, nocet esse feracem' Nux 107 | *εἰ γὰρ* A, cr. Pl; *εἴπερ*? cf. 72, 5 4 *ἐσ* P Pl^M (Pl^α Pl^a in epid.) *ἐπ'* $Pl^{I.b.s}$ Pl^a in t. ‖ 5 sqq. Pl^M I^a c. 19, 2 (Pl^E I 20, 2) 5 *κυλλινίου* A *καλλινίου* Pl (sed idem *Κυλληνίου* cum C ad IX 33) 6 lemmatistae indicem mutilum supplevit C, litteras *κεντρισ* vocis *κεντρισθεῖσαν* itemque verba *εἰς ἄπιον* inserens | *ἥμερον* (*ἥ* potius quam *ἤ* scr. C, cetera L) P 7 *δρυμοῖσι* ex *δριμ.*? cr. A (*δριμοῖσι* Pl^I Pl^a in t., *δρυμοῖσι* cum Pl^M in epid. Pl^a) | *νοθὴ* A, cr. Pl (cf. *νόθη σάρξ* apud Antiph. 86, 3) | *ὀπώρησ* A 8 *πρέμνον*: *μ* ex *β* cr. A 9 *θάλπω*? 10 *οὐκεμὸν* P | 'miraturque novas frondes et non sua poma' Verg. Georg. II 82, 'statque peregrinis arbor operta comis' Ov. rem. am. 196 11 *πολλή σοι* AM *πολλή σοί* Jac. 12 *ἐνευκάρποισ* A | epp. 3 sq. pro fr. Philippeo habet Weigand ‖

5. ΠΑΛΛΑΔΑ͂. A

Εἰς τὸ αὐτό. A

Ὄχνη χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος, ᾗ μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ φύλλον ἔδησα θέρει· πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ
ῥιζωθεὶς δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἀμείψας
νέρθε μὲν ἀχρὰς ἔτ' ἐστίν, ὕπερθε δ' ἄρ' εὔπνοος ὄχνη. M83^{r}

6. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. A

Εἰς τὸ αὐτό. L

9 *Ἀχρὰς ἔην· σέο χερσὶ μυρίπνοον ὄγκον ἔθηκας*
P359 *δένδρῳ πτόρθον ἐνείς· σὴν χάριν εἰς σὲ φέρω.*

---

1 sqq. Pl^{M} I^{b} c. 14 (*εἰς δένδρα*), 5 (Pl^{B} I 20, 16) 2 *εἰσ ἀναδενδράδα* Pl auctoris nomine omisso; *εἰς ἀχράδα* Scaliger; sch.^{B} addit haec: *ὄγχνη καὶ μυρτὰς εἴδη ἀππίων* (*ἀπίων* sch.^{W}), *πρὸς δὲ καὶ βάκχη ὡς Νίκανδρος λέγει περὶ τοῦ εἴδους* ⟨*τῆς* sch.^{W}⟩ *ἀριστολόχης* (*ἀριστολόχεια* Nic. Ther. 509) *βοτάνης οὕτω πως γράφων· μυρτάδος ἐξ ὄγχνης ἐπιόψεαι ἢ σύγε βάκχης* (Ther. 513); quibuscum cf. schol. in Nicandri Ther. 509, 513 (*μυρτὰς δὲ καὶ βάκχη εἴδη εἰσὶν ἀπίων*) 3 *ὄχνη* P *ὄγχνη* Pl | *ᾗ μὲν* Pl *ηῑ̃ μεν* P (pronomen referendum ad vocem *χειρὸς*, non ad *ὄχνη*), *ἧς μὲν* perperam Reiske | *ἐφυγρῶ* P 4 *φλοιῶ* P *φλοιῷ* M | *φῦλλον* P *φ⌊λοι⌋ὸν* M^{pc} (*φύλλον*? M^{ac}) *φλοιὸν* Pl^{E}; *φύλλον* 'de germine, quod cortici piri silvestris inseritur' accipit Jac., *πτόρθον* Br., *φυλλάδ'* Heck.; *θαλλόν*? | *ἔδησα* P; f. *ἡ μὲν* (sc. *χείρ*, cui opponitur *πτόρθος δ'*)—*ἔδησ' ἀθέρι*: manus utitur ad incisuram arboris (*τομή*) spiculo (Hes. *ἀθήρ· ἐπιδορατίς*, Bekk. An. 353, 16 *ἀθήρ· ἀκμὴ τοῦ ἠκονημένου σιδήρου*) | *πτόρθον δ'* PPl, cr. Huet | *ἐπιδένδρωι* P; *ἑτέρωθι* s. *ἑτέρωθεν*? 5 *ριζωθεὶς* P *ῥιζώθη* Pl | *δένδροιο τομῇ* (f. corr. ex *τομὴ*) P; verba cum sequentibus iunxit Jac., cum praecedentibus O. Schneider; *δένδρου δὲ τομῇ* (corr. ex *τομὴ*) Pl^{M} *δ. δὲ τομὴ* Pl^{E}; *δένδροιο κόμην* (*καὶ καρπὸν*) Geel | *ἀμείψασ* P *ἄμειψεν* Pl 6 *νέρθε μεν* P | *ἄχρασ* Pl^{Mar} | *ἐτ' ἐστιν* P *ἔτ' ἐστὶν* M | *ὑπερ θε* P | *δ' ἂρ* PM | *ὄγχνη* Pl ‖ 7 sqq. ep. est in apographo Buh., inter demonstrativa n. 1 9 *ἔην* Salm. *ἦν* P | *ὀχνην ἔθηκας* P; *ὄγκον ἔδωκας*, praeterea *ὄζον* s. *ἔρνος* et *ὤνερ* (vel *ἠνίδ'*) *ἔθηκας* Jac.; *μυρίπνουν μυρτάδ' ἔθηκας* Boiss., *σέο χερσί μ' ἔθηκας εὔπνοον ὄχνην* Jac., *μ' εὔπνοον ἔκτισας ὄγχην* Headlam, *θῆκας σέο χερσὶ μυρίπνοον ὄχνην* Heck. 10 *ἐρεῖσ* P, *ἐνεὶς* Jac. *ἐφεὶς* Heck. | *τὴν χ.* Salm. ‖

Fr. Cor. Phil. 7. ἸΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ. A. Pl

epp. 7—11 *Εἴς τινα | ἐπὶ ξένης εὐξά|μενον ἐν τῇ ἰδίᾳ | πατρίδι τελευτῆσαι | καὶ ζῆσαι τὸν ὑπόλοι|πον χρόνον.* L

Εἰ καί σευ πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
ἢ φόβος εὐχομένων ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ Σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
κλῦθι καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ὑποσχεσίῃ,
ἤδη μοι ξενίης εἶναι πέρας, ἐν δέ με πάτρῃ
ζώειν τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων. M 8^{r}

8. ἸΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ. Pl

Εἰς ἐλπίδας. Pl

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότου κλέπτει χρόνον· ἡ πυμάτη δὲ
ἠὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας. M 6^{v}

---

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 30 (*εἰς εὐχήν*), 1 (Pl^{E} I 31, 1) 2 sq. 'Ulixis ad Iovem Casium precatio' El. Cüchler 2 *εἰστινα επι ξενησ* et *τῆ ϊδία* L 3 post *τελευτῆσ⌜αι⌝* erasa est clausula; verba *⌜και⌝ ζῆσ⌜αι⌝* — *χρόνον* postmodo ab L adiuncta sunt (*τελευτῆσαι ζήσαντα* Dübner) 5 '*φόβος εὐχ.*: *εὔχονται γὰρ ἵνα τὰ παρόντα αὐτοῖς τὸ θεῖον διαφυλάττῃ· χάρις δ' εὐξαμένων· τυχόντες γὰρ τοῦ ποθουμένου εὐχαριστοῦσι τῷ θείῳ καὶ τῆς εὐεργεσίας νομίζουσιν* (*νέμουσιν* Dübner; *κομίζ.*?) *αὐτῷ χάριτας*' sch.^{B} | *ἡ χάρισ* P 6 *ζεῦχερίης* P | *Χερίης* Pl^{M}Pl^{a} in epid. Pl$^{a.n}$ *Σχερίης* Pl$^{l.b.s}$Pl^{a} in t. | '*Σχ. Κερκύρας· φασὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι* (*ἐπιχεόμενοι* Steph. B.) *ποταμοὶ ἤπειρον ποιήσωσι τὴν νῆσον δεηθῆναι Ποσειδῶνος ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα· ἐπισχεθέντων οὖν τούτων ἀντὶ Δρεπάνης Σχερείαν* (sic) *κληθῆναι· ἔστι δὲ ἡ αὐτὴ Κέρκυρα καὶ Φαιακία περὶ ἧς πολλὰ διηγεῖται*' sch.^{B} sumptum ex Steph. Byz. (cf. s. v. *Σχερία* et *Φαιακία*); in insula Corcyra cultum esse Iovem Casium tradit etiam Suet. Ner 22 8 *ἡ δη* P *ἢ δή*? Pl^{W} | *εἶναι* PPl, noli mutare in *ἐλθεῖν* | (*δ' ἐμὲ* Br.) 9 *δολιχῶν* ex *-χὸν* cr. P ‖ 10 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 24 (*εἰς ἐλπίδας*), 1 (Pl^{E} I 25, 1) 10 sq. nomen auctoris et lemma om. P; *signum novi* epigrammatis adposuit man. rec.; *eadem alterius Aldinae paginam*, quae distichon exhibet, nota-

9. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. A

Ὁμοίως | ἐπί τινι εὐξαμένῳ | εὐπλοίην καὶ εἰς τὴν ἑ|αυτοῦ πατρίδα ὑπο|στροφήν. L

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ θυμήρες ἔδωκας
τέκμαρ ἀκυμάντου, Ζεῦ πάτερ, εὐπλοΐης·
δοίης μοι καὶ τοῦτον ἔτι πλόον ἠδὲ σαώσαις
ἤδη καὶ καμάτων ὅρμισον εἰς λιμένας. M 83
οἶκος καὶ πάτρη βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ
φροντίδες ἀνθρώποις οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος. M 85r. 20v

10. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. A. Pl

Εἰς πολύπουν καὶ | ἀετὸν διὰ τὸ τὸν | ἀετὸν δραξάμενον αὐτὸν | ὑπὸ τῶν ἐκείνου πλε|κτανῶν ἀγρευθῆναι. L

Πούλυπος εἰναλίῃ ποτ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς
ἠελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα·

---

vit; non ep. 8, sed praecedens 7 cum Polyaeni epigrammate 9 iungi posse suspicatur Jac.; IX 8 non integrum ep. videtur Duebnero p. 5, 12 *βιότοιο* PlM PlI. a *-του* P Plb. s | *χρόνον* P PlM *νόον* PlE; *βιότου* cum voce *χρόνον* iungit Jac. 13 *ἠὼσ* P ||

1 sqq. pro uno Palatino duo sunt epp. apud Plan.; prius, tetrastichon, est PlM Ib c. 18 (*εἰς εὐχήν*), 2 (PlE I 31, 7); tertium distichum ut peculiare ep. bis exstat in PlM: Ib c. 29 (*εἰς μετριότητα*), 2 (PlE I 48, 3), Ia c. 87 (*εἰς φροντίδας*), 1; invenitur dist. priore loco in cod. Laur. 31, 28 ap. Band. II 99; de cod. Vindob. 311 v. Sternb. p. 163 1 *Ἰουλιανοῦ* Pl 2 *ομοίωσ* L de simili argumento epp. 7 et 9 admonens 2 sq. post *ἐυπλοΐην* ⌜*καὶ*⌝ articulum *τὴν* inseruit Salm. 4 noli *ἀεὶ* mutare in *ἐπεὶ*· 5 *ἐυπλοΐησ* A 6 *δώιησ* P *δο⌊ί⌋ησ* PlM *δοίης* PlE | *ἔτι* P Pl (*ἐὺ* FG. Schmidt) | *πλ⌊ό⌋ον* Ppr *πλέον* Aar | *ἡ δὲ* P | *σαώσοισ* P *σαώσασ* PlM Plα (Pla in epid.) *σαώσαισ* PlI. b. s Pla in t. 7 *ἤδη* P Pl *νῆά τε* Schmidt (*ἣν λῇς?*) | ⌜*καὶ*⌝ P *κἀκ* PlE et cr. ex *καὶ* PlM | *ὅρμισον* (' ?) P (*μ' ὅρμ.* Schm.) | *λιμένα* Schmidt *8sq. dist.* Palladae tribuit cod. Laur.: cf. V 71, 1 (Pall.); *Ἰουλιανοῦ est in Ma. b, PlE in cap. εἰς μετριότητα* dist. Iuliano tribuunt, *in cap. 89 (εἰς φροντίδας)* omittunt 8 βιότοιο Ma \ χάριν

οὔπω δ᾽ ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα, τοὔνεκα καί μιν
αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών·
πλοχμοῖς δ᾽ εἰλιχθεὶς πέσεν εἰς ἅλα, δύσμορος· ἦ ῥα
ἄμφω καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότου. M 10v

11. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ ἸΣΙΔΩΡΟΥ. A. Pl

Εἰς τυφλὸν | καὶ χωλὸν ἀλλήλοις | τὸ ἐλλειπὲς δανεισα|μένων. L

Πηρὸς ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ὄμμασιν· ἀμφότεροι δὲ
εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων
ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὀρθοβάτει·

---

cod. Vind. p. 6, 9 *ἀλλαπὄνοσ* P ‖ 10 sqq. Pl^M I^a c. 39 (*εἰς ἰχθύας*), 1 (Pl^E I 40, 1) 10 *θεσ*σαλονικέωσ* (erasa vid. litt. *ι*) A 11 *διατὸ τὸν αετον* (sic) L | voci *δραξάμεν⌈ον⌉* adpinxit *αῦ* (*αὐτοῦ* s. *αὐτὸν*) ultra lineam L 12 *ὑπὸ τ̃ εκ. πλεκτάνωων* L; cf. Aelian. de polypo aquilaque eadem narrans N. A. VII 11 13 *εἰναλίη* P | *πότ᾽* PPl^M | *ἐπιπρ.* P 14 *ηελίω* P | *ψύχειν*: cf. Suid. '*καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα*' s. v. *ψύχειν* (noli *ψήχειν* reponere: *ὑπεθάλπετο* Aelianus) | *πολλὸν — πόδα*: cf. *ὀκτατόνους ἕλικας* 14, 4 (*πελλὸν* Scaliger)

1 cf. Ael. l. c.: *οὐ μὴν ἑαυτὸν εἰς τὴν χρόαν τῆς πέτρας ἐκτρέψας ἤδη ἦν* | hiatus vitandi causa *ἦν ἴκελος πέτρῃ* proponit Jac. | *τούνεκα* PPl^M 2 *ὀξὺς*: v. 14, 3 | *ἰδών* P; cf. Ael.: *ἰδὼν οὖν ὀξὺ μέν, ἑαυτῷ δὲ οὐκ ἀγαθὸν θήραμα* 3 *δ᾽* Pl, om. P | *εἰλιχθεισ* P *εἰλ.* Pl (*δὲ πνιχθεὶς* Reiske) | *εἰσάλα* P | *δύσμοροι* P; et ante *δύσμορος* et post vocem interpunxit Pl^M, distinguere om. P | *ἦρα* P; *αἰαῖ* Gerhard, *ἆρα* et *οἰκτρά* Jac. (*δύσμορος* cum sequentibus iungens) 4 *ἀμφω* P (*ἀμφοῖν* Scaliger ‖ 5 sqq. Pl^M I^a c. 4 (*εἰς ἀναπήρους*), 1 5 ep. Isidori vid. (gent. *Αἰγεάτου* om. P Pl) 6 *τὸ ελλειπὲσ* (ʽ C) P *τὸ ἐλλιπὲς* Jac. 7 *δανεισαμένους*? an *-μένω*? 8 *ὃ δ᾽* Pl^M | *ἆρ ὀμμασιν* P 9 *αὐτοὺσ* P$Pl^{I.a}$ *αὑτοὺσ* Pl^M (Pl^s) | *ἠρανίσαν* P 10 *ἐπὶ τῶν ὤμων* supra vocem *ἐπωμάδ.* sch.[B] 11 *κείνου* P Pl, *χωλοῦ*? *γυιοῦ*? cf. VI 203, 1 | *φωναῖσ* P Pl, (*φάεσιν* et) *γλήναις* Brod., (*τοῖς κ.*) *φανοῖς* FG. Schmidt; nec haec nec *κανθοῖς* traditae scripturae praeferam | *ὀρθοβάτει* P *ὠρθ.* Pl; ex ep. 13, 6 *ἀκροβάτει* sumpsit anonymus

πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
ἀλλήλοις μερίσαι τοὐλλιπὲς εἰς τέλεον. M 2[v]

12. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. A. Pl

Εἰς τὸ αὐτό, | L. Pl
ἤγουν εἰς τυφλὸν καὶ χωλόν. C

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν
ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος·
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι. M 2[v]

13. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ. A

Εἰς τὸ αὐτὸ L. Pl
καὶ ὅτι ὁ τυ|φλὸς τὸν χωλὸν ἐπ' ὤ|μων ἐβάσταζεν. L

Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος. M 2[v]

---

1 '*χρειὼ πάντ' ἐδίδαξ⌜εν⌝* (scrib. -ξε), *τί δ' οὐ χρειώ κεν ἀνεύροι;*' (versum in Eratosthenis de Mercurio carmine fuisse tradit Stob. flor. 95, 15) '*ὅθεν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἴρηται· ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται*' (cf. Zenob. I 85) sch.[B] | *δεταῦτ'* P; malim *πυκνὰ δὲ* (s. *ποικίλα*) *ταῦτ'* | *πικρῆ* P 2 *τοῦλλιπὲσ* P (sic etiam in ep. 12, 4) | *εἰσ ἔλεον* P *εἰσ ἔλεον* Pl[M], *εἰς τέλ.* Canter, *εἰς ἓν ὅλον* Reiske ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 4 (*εἰς ἀναπήρους*), 2 3 *λεωνίδου* APl[M] Pl[a. b. s] (Pl[a] in epid.), om. Pl[I] (Pl[a] in t.); ep. est Alexandrini (numeri, quos computarunt Setti et Sakolowski, idem sunt alterius ac prioris distichi: α_1 5475 + β_1 2191 = α_2 4574 + β_2 3092 = 7666) 4 sq. *εἰστοαῦ*[τ] L (Pl); alteram lemmatis partem (*ἤγουν — χωλ'*) add. C 6 *ἀλητεύων*: '*ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης*' sch.[B] | *χωλὸν*: '*ἀπὸ τοῦ κόλου ὃ σημαίνει τὸν μὴ τέλειον. Ὅμηρος· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ* (*Π* 116)*· ἀντὶ τοῦ κολοβὸν καὶ μὴ τέλειον. χωλὸς οὖν ὁ μὴ τέλειος καὶ ὁ ἀτελής· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ χειρῶν καὶ ποδῶν τροπῇ τοῦ κ̄ καὶ* (cr. *εἰς*) *χ̄ καὶ τοῦ ō καὶ* (*εἰς*) *ω̄*' sch.[B]: v. Zonar. s. *χωλός* | *ἠ̃ έρταζεν* P 7 *ἐρανιστὴς γιγνόμενος* sch.[B] 8 *ἀμφω* et *προσ* P | *ἡρμόσθ.* P ‖ 10 sqq. unum

'r. Cor. Phil. **13ᵇ. 'ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.** Pl

p. 13ᵇ sq. *Εἰς τὸ αὐτὸ περί τε τοῦ | τυφλοῦ καὶ τοῦ χωλοῦ, | ὅτι ἀλλήλοις τὸ ἐλ|λειπὲς ἐδάνειζον.* L

P 360 *Ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν ὄψεις,*
5 *ὃς δὲ βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη·*
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος αἴρων
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις· ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν. M 2ᵛ

---

auctorem octasticho adposuit A, Plan. et fort. L ex primo disticho (13) et ex hexasticho sequenti (13ᵇ) peculiaria efficiunt epp.; prius Platoni, alterum Antiphilo a Plan. tribuitur (Plᴹ Iᵃ c. 4, 3 sq.) p. 8, 10 *πλάτωº νεωτεº* APl 11 sq. alteram lemmatis partem (⌜*καὶ*⌝ *ὅτι—ἐπώμων εβ.* L) om. Pl, priorem nomini auctoris subiungit Plᴹ, praemittunt Plᴱ 13 *τίσ* PPlᴹ | *ὑπερνώτ.* P 14 *ἦγε* PPl *ἦρε* Heck. (nec hoc nec *εἶχε* traditae scripturae praeferendum) ‖

1 *ἀντιφίλ* Plᴹ, om. P; hexastichon integrum vid. ep., ex quo pendet ep. 11 ita, ut tribus Antiphili distichis tria imitatoris (?) et ordine versuum et argumento respondeant; ne suspiceris Planudem ad ep. 13ᵇ nomen auctoris perperam transtulisse a titulo ep. sequentis (IX 14 Antiphili), cf. IX 178, 5 (*ὃς μὲν — ὃς δὲ*), XVI 136, 7 (*ἀρκεῖ δ' ἃ μέλλησις*) 2 sq. lemma scr. L, sive quo novi ep. initium signaret, sive ut lemma iam in praecedenti pag. adpositum in nova p. varians iteraret 2 *εἰσ τὸ αὐτό* LPl; cetera (*περὶ — ἐδάν.*) om. Pl, postmodo add. L | *ἴ τυφλ* ⌜*καὶ*⌝ *του χ.* L 3 *αλλ. το ελλειπὲσ* L; *τὸ ἐλλιπὲς* Jac. 4 *ἀλλομὲν* P 5 *ὁ δὲ* P, cr. Pl | *ἀλλου* P 6 *τυφλὸς ἀνὴρ* Ilgen, qui prius ep. duobus distichis (13 et 13ᵇ 1 sq.), alterum totidem versibus contineri censet | *ἄρας* Plᴹ 7 *ὄ*μμασιν* P: erasa vid. littera *σ*, sed *σήμασιν* olim scriptum fuisse non contenderim nec *φθέγμασιν* requiram cl. 11, 4 (*ταῖς κείνου φωναῖς*) | *ἀκριβάτει* P *ἀκροβ.* Pl; subtimidum caeci gressum digitis iter praetentantis describi monet Jac.; *ὀρθοβάτει* s. *ἰθυβ.* Br. (*ἄχρι βατεῖ* perverse Harberton, nec inferendum *πατεῖ*) 8 *ἑκάστω* Plᴹ *'ἀντὶ ἑκατέρω'* superscr. Plan. 9 *τουλλ.* P \ *ὀιλιον P ὅδον? Aᵃʳ ὅλον* Plᴹ | *ἠράνισαν* P ‖

14. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. A. Pl

Εἰς πολύπουν ἀγρευθέντα | παρὰ ἁλιέως καὶ ῥιφέντα | ἐπὶ θάμνον, ἐν ᾗ λαγὼς | κοιμώμενος παρὰ | τοῦ πολύπου ἠγρεύθη. L

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
εἰρεσίῃ Φαίδων εἴσιδε πουλυπόδην·
μάρψας δ' ὠκὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἕλικας.
δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ
εἰληδὸν ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας·
εἷλε δ' ἁλούς· σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
ἄγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλίης. M 10[v]

15. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Τοῦτο οὐκ ἐπιδει|κτικόν, ἀλλὰ ἐρω|τικόν ἐστι τὸ ἐπίγραμμα. L

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος, οὗτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,

---

1 sqq. Pl[M] I[a] c. 39 (*εἰς ἰχθύας*), 2 (Pl[E] I 40, 2); cf. Bianoris ep. 227, Isidori 94   2—4 *ἀγρευθεν̄*, *ῥιφεν̄*, *ἠγρεῡ* L   2 *παρα αλ.* L   3 *επι θαμν̈* (cf. v. 5) *ἐνηῑ* (*ἐν ᾧ* Salm.) *λαγῶσ* L   3 sq. *παρατοῦ πολύπ⌊ου⌋* (*⌊ου⌋* C; *-πρου?*, non *-ποδοσ* L[ar]) P   5 cf. *διαυγέος ἔνδοθεν ἅλμας* 227, 1 | *λαθραίη* (*εἰρεσίη*) P   6 *φαίδων* P: cf. *Τύννιχος* (94, 1), *ἰχθυβόλος* (227, 2) | *εἴσιδε*: *ἔδρακεν* Bianor | *πολυπόδην* P, cr. Pl (*πολυπόδης* adscripsit sch.[B]) 7 *ὀξὺς* Pl (cf. 10, 4) | *ἔριψεν ἐπιχθόνα* P: v. 94, 2 (*ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν ἔρριψεν*), 227, 3 (*ἧκ' ἐπὶ χέρσον*) | *πρὶν* P Pl[M pr] (*π̄* Pl[M ar] ad sqq. aberrans) | *περιχεῖρασ* P *π̄* *χ.* Pl[M] | *ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος* Bian.   8 *ὀκταγόνους* Reiske; cf. lemma ep. 227 *εἰς ἁλιέα ἀγρεύσαντα ὀκτάπουν* | *ἕλικασ* P   9 *δισκευθείσ δ'* Pl[M] (*αὐτὰρ ὁ δισκηθεὶς* Bian.) | *επιθάμνον* P | *οἰκία δειλὰ λ.*: cf. *δειλῷ πτωκὶ* (Bian.); *δαυλὰ* M. Schmidt   10 *εἰληδὸν* P *εἰληδὸν* Pl[M] *εἰλιδὸν* Pl[E] | *ταχινοῦ*: cf. Aelian. N. A. VII 47 | *ἔδησε π.*: cf. *συνέδησε λαγ.* Isid., *πεδήσατο* Bian., 82, 4   11 εἶλε δ' ἁλοῦσ

δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἅψον σέλας· ἔνδοθι γάρ μου
καιόμενον πολλὴν ἐξανίησι φλόγα. M 7^{r}

16. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. C. Pl

Καὶ τοῦτο ὁμοίως | ἐρωτικόν. L

Τρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὧραι,
τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι Πόθοι.
ἦ γάρ τοι τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας; M 7^{r}

P: *ἀγρευθεὶς ἤγρευσεν* Isid. | *κτέρας?* p. 10, 12 *εἰναλίης*: cf. *ἐμβυθίην* Bian. ‖ 13 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 26 (*εἰς Ἔρωτα*), 2 (Pl^{E} I 27, 2); cf. XVI 209, Buecheler Carm. epigr. I 48, Porcii Licini versus apud Gell. 19, 9, 13; Rub. Gr. Ep. p. 123 13 *ἄδηλον* Pl 14 *οὐκ επιδ.* L; lemmatistae assentitur Dilthey, obloquitur Benndorf, qui (conlato Plin. 34, 79 de Lycii puero sufflante languidos ignes) ep. scriptum putat in sculptum Cupidinem faces sufflantem | *ἐρωτικὸν* ⁝/⁝ (compendium vocis *ἐστι* postmodo insertum a C) *τὸ ἐπιγραμ̄*: L 15 *αὐτὸ* P Pl; *αὖθι* Meineke (cf. Benndorf p. 69), *λᾶι* Rub. (olim *δεῦρο* et *παῦε* ci.) | *καύσειν* P Pl; *καίειν* s. *καῦσαι* Herw., malim *φυσᾶν* (cf. XVI 209, 1 *οὗτος ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν*) | *διζή*μενοσ* (erasa litt. *ι*) P 16 *ἱμείρων* ex *ἰμ.* cr. P

1 cf. XVI 209, 2 *δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον· ὅλος φλέγομαι* | *ἀπεμῆσ* P | *ἄψον* P (Pl$^{a.b}$) *ἅψον* Pl$^{M.s}$ *ἄναψον* Pl$^{I.a}$ (cf. XVI 209 *ἵνα λύχνον ἀνάψῃς*); poeta imitatur Theocritum, v. XIV 23 (*κήφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας*) | *γάρ μιν* P, *γάρ* cum superscripto *μ*^{8} Pl^{M} (*γάρ μου* Pl$^{a.s}$), *γάρ μοι* Pl$^{I.a.b}$ (*γὰρ νῦν* proponit Mein., *γὰρ δὴν* Schneider) ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 26 (*εἰς Ἔρωτα*), 1 (Pl^{E} I 27, 1); ep. exstat ap. Ir. p. 107 (inter X 33 et X 30 cum titulo '*Εἰς ἔρωτα Μελεάγρου*') 4 post *ομοίωσ ἐρ.* clausulae signum posuit L, *διατ⌜ην⌝ αφυῖαν ἢ εκλεξα|μένου* add. idem, Cephalam, quod ep. non in eroticorum librum receperit, reprehendens | cf. incerti ep. XII 89, 1 (*Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς κτλ.*) 5 cf. V 194, 1 *αἱ τρισσαὶ Χάριτες* (Mel.); quae sch.$^{B.w}$ de Gratiarum nominibus numeroque referunt '*πρῶτος Ἐτεοκλῆς — Πειθὼ* (*Πειρὼ* sch.^{B} *Πυρὼ* sch.^{w}) Χαρίτων μίαν *εἶναί φησι' petita sunt e Pausan.* IX 35, 1—5 \ ὧραι P 6 δ' *ἐμὲ P Pl*^{M} *δέ με Pl*^{E} (probante Iacobsio) \ θηλυμανεῖς: cf.

17. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ͂ ΚΑΊΣΑΡΟΣ. C. Pl

Εἰς λαγωὸν ὑπὸ κυ|νῶν διωκόμενον, | ὃν ἐκπεσόντα εἰς | θάλασσαν ἥρπα|σε κύων θαλάσσιος. L

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἔς ποτε βένθος
ἐκπροφυγεῖν μεμαὼς τρηχὺν ὀδόντα κυνός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἤλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα γάρ μιν
εἰνάλιος μάρψας πνεύματος ὠρφάνισεν.
‘Ἐκ πυρός, ὡς αἶνος, πέσες ἐς φλόγα· ἦ ῥά σε δαίμων
κὴν ἀλὶ κὴν χέρσῳ θρέψε κύνεσσι βοράν.’ M 8[v]

18. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ͂ ΚΑΊΣΑΡΟΣ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν | ὁμοίως. L

Ἐκ κυνὸς εἷλε κύων με. τί τὸ ξένον; εἰς ἐμὲ θῆρες
ὑγροὶ καὶ πεζοὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.

V 18, 2; XII 86, 1 (*γυναικομανῆ*), XII 87, 6 (*πουλυμανῆ*); V 207, 1 (*παιδομανής*) | *οἰστοβολοῦσι* Blomfield p. 11, 7 *ἢ* P *ἡ* Pl[M] | *γάρ τοι* P Pl *γὰρ Ἔρως* apogr. (Br., *γὰρ ὁ παῖς* Jac.) | *κατήρισεν* P Pl[α] (Pl[a] in epid.), *κατήρυσεν* Pl[M] Pl[I. b. s] Pl[a] in t.; *κατείρυσεν* apogr., *κατήρτισεν* Scaliger | *ὡσ ἄρα* P Pl (*κατείρυσ'*) *Ἔρως ἅμα* s. *ἅτε μέλλων* Heck. | *μέλλων* Pl P[pc] sed *μέλλον* A[ac], fort. *κατήρτισαν* (sc. *Πόθοι*), *οἷς ἄρ' ἔμελλον* s. *οἷς ἄρα μέλλον* 8 cf. XII 89, 2 *ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη* | *οὐχι* P *οὐχ'* Pl[Mac] *οὐχὶ* Pl[Mpc] Pl[E] | *ἐνεμοὶ* P *ἐν ἑνὶ* Meineke | dist. inter prius et alterum excidisse suspicatur Harberton ||

1 sqq. Pl[M] I[a] c. 32 (*εἰς ζῷα*), 7 (Pl[E] I 33, 7); ep. exstat etiam in syll. Planudea cod. Marciani XI 1 (cf. Finsler p. 70 sq.)

1 *÷γερμανιϛ* C, qui in ultima marginis ora *γρ. ÷αδριαν̆* adpinxit; *γερμαν⌜οῦ⌝* Pl[M] *Γερμανικοῦ* Pl[E]; Hadriano ep. trib. Br. | *⌜καί⌝σαροσ* (et — ϱ̊ l. 10) C 2 *λαγ⌜ωὸ⌝ν* P[pr] *-γοὼν*? L[ar] | *ὑποκ.* L | *διωκόμενον* ex *διοκ.* cr. P | *εκπεσόντα* (non *ἐμπ.*) L 3 *ηρπασε* (non *-γε*) *κ. θαλάσσι̊* L 4 *ἐξυπάτοιο λαγῶσ* P | *ἐσποτὶ* P, cr. Pl 5 *μεμαῶσ* P 6 *ἀλλουδ'* P 7 *ὀρφάνισεν* P *ὠρφ.* Pl 8 cf. Amm. Marcell. ‘de fumo, ut proverbium vetus loquitur, ad flammam’ (14, 11, 12), ‘de fumo, ut aiunt, in flammam incidit’ (28, 1, 16); ‘*σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκα*’ Macar.

Αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε, λαγοί, βατόν.' Ἀλλὰ φοβοῦμαι,
Οὐρανέ· καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα. M 8v. Σ 84

P 361 19. ἈΡΧΊΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΊΟΥ. C

Εἰς ἵππον ἀθλοφόρον | γηράσαντα καὶ ἀντὶ στε|φάνων καὶ νίκης μύλην | ἀνταλλαξάμενον. L

Ὁ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον Αἰετὸς ἵππων,
ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος

7, 77, '*καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν*' Mac. 8, 42 (cf. etiam Apostol. 16, 93; Diogenian. 8, 45) | *ἐκ πυρὸσ* P Pl, noli ci. *ἐκ σποδοῦ* | *αἰνὸσ* P *αἰνῶσ* Pl Marcian. XI 1 *αἶνος* Opsop. | *ἐσ φλόγα* P *ἐσφλόγ⌈ασ⌉* Pl^M (Pl^E) Marc., *εἰς φλόγα* Br. (Jac.) p. 12, 9 *κ'ἦν αλλ κην* P | *βοράν* P *βορήν* Pl Marc. ‖ 10 sqq. Pl^M I^a c. 32 (*εἰς ζῷα*), 8 (Pl^E I 33, 8); ep. exhibet Σ^F f. 149v, Σ^P f. 253r; in Σ^P (Parisino 1773) epigrammati adscriptum: 'Ausonii: Trinacrii — astra tenet' (ep. 35, p. 325 P.) 10 *τοῦ ἀὐ* Pl^M *τοῦ αὐτοῦ* Pl^E (post IX 17), *Γερμανικοῦ* Σ 11 verba *ἔστι δε κρεί|ττ̃* (i. e. *κρείττω*, non *κρείττων*; *κρεῖττον* Salm.) *τοῦ προτερ̆ ἐπι|γράμματοσ* post *ὁμοίωσ* add. L 12 *εἶλε* P | *τὸξενον* P | *κύνες* pro *θῆρες* Σ 13 *καὶ πεζοὶ καὶ* P, cr. Pl | *εχουσιν* P | post *ἕνα* (*ἑνα* P) clausulae signum posuit Plan. tamquam in fine ep., sed add. alterum dist. in margine

1 *ἀλλαφοβ.* P ‖ 3—15, 6 epp. 19—21 similis argumenti uno lemmate instruxit L ad 19 scripto, titulos duos praetermissos ab L supplevit C 3 sqq. Pl^M I^a c. 32 (*εἰς ζῷα*), 13 (Pl^E I 33, 13); ep. exstat in Σ^{F.P} n. 120 (Σ^F f. 153v, Σ^P 257v) 3 *ἀρχίου* C Pl Σ; *μιτυλην⌈αιου⌉* add. C, om. Pl Σ; eiusdem Archiae videntur epp. VII 191, 213 sq. (quae Antiochensi tribuit Reinach) 4 sq.: cf. Babr. 29 (*ἐκ δρόμων οἴων καμπτῆρας οἵους ἀλφιτεῦσι γυρεύω*), Aesop. 174 H., Phaedri app. 19, Apostol. 9, 7^a *ἵππου γῆρας* (*ἐπὶ τῶν ἐν νεότητι δοκιμησάντων, ἐν γήρᾳ δὲ ἀτιμαζομένων*, v. Otto Sprichw. p. 125) 4 *ἀθλοφόρον* potius quam *-φέρον* scriptum videtur | *αντι* L 5 *καὶ μίτρας*? 6 versum scr. A p. 360 in linea ultima, C p. 361 in marg. superiore iteravit, ne primus a ceteris ep. versibus seorsum exstaret; cf. vol. II p. XVI | *ἀελλοπόδων* C_2: cf. Pind. Nem. 1, 6 | *Αἰετὸσ* nomen equi: cf. equae *Αἰθυίας* nomen in Mnasalcae ep. VII 212 | *ἵππ⌊ων⌋·* C_2 *ἵπποσ* C_2^ar 7 *πρὶν* (*ν* ex *σ*? cr.) Pl^M | *ὑπαὶ* (` C) P | *μ⌊ί⌋τραισ* C *μήτραισ* A^ar | *κῶλα*: equorum post victoriam pedes taeniis ornatos dici monet Jac. | cf. Ar. Ran. 1211 *θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός* (Eur. fr. 752)

43. ΠΑΡΜΕΝΊΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΌΝΟΣ. C. Pl

Εἰς τὸν ἐν αὐταρκείᾳ | βιοῦντα παραίνεσις. C

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας, οὐδὲ τραπέζαις
δουλεύσω Μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
μισῶ πλοῦτον ἄνουν, κολάκων τροφόν, οὐδὲ παρ' ὀφρὺν
στήσομαι· οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην. M 3v

44. ΣΤΑΤΥΛΛΊΟΥ ΦΛΆΚΚΟΥ, A. Pl

P 365 ⟨οἱ δὲ⟩ ΠΛΆΤΩΝΟΣ ΤΟΥ͂ ΜΕΓΆΛΟΥ. C.D.E

P 364 *Ὅτι ὁ τὸν | χρυσὸν κρύψας μὴ εὑρὼν | ἀνῆψεν ὃν ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ | εὗρε βρόχον.* L

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
P 365 *ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.* M 19v. E 59

4691 + 3213 = 7904) | de notulis in marg. adpositis ab L cf. ad ep. 43 ||

1 sqq. Pl^M_m I^a c. 12 (*εἰς αὐτάρκειαν*), 1; ep. exstat ap. Ir. p. 104 (inter IX 51 et IX 110) 1 sq. auctoris nomen lemmati subiungit C 1 *μακεδ°/* C *μ̄κε^{δν}* Pl^M 2 ⟨ση⟩, scil. *σημείωσαι,* adpinxit Plan.; notulae (μ ωβ χ (*σημείωσαι, ὡραῖον, χρήσιμον*) ab L ad 42, 4 in marg. adpositae spectant Parmenionis ep., cuius argumentum lector attendere iubetur 2 *ἐν αὐταρκείᾳ* C: cf. inscriptio capitis Planudei 3 *οὐδὲτραπέζασ* (` C) P, cr. Pl 4 *δουλεύσω* P Pl, *-λεύω* Reiske 5 *μισέω?* (cf. 316, 9) | *παροφρῦν* (corr., ut vid., ex *-ὺν*) P; cf. Lucian. Tim. 5 *κἀκ τοὐμοῦ νεύματος ἀνηρτημένοι* 6 *οἶδ' ὀλίγησ* P^pc *οἶδολίγησ* A^ac; cf. IX 69, 2 *οἶδα πάθη σώφρονος Ἱππολύτου* (eiusdem Parmenionis) || 7 sqq. ep. est in Pl^M l. I^a c. 82 (*εἰς φιλαργύρους*), 1; in Pl^E I 84 (s. I 87), 2; servat autographon Planudis hic ordinem Palatinum, ut praecedat ep. 44, sequatur ep. 45; contra inverso ordine epp. 45, 44 exhibent Pl^E; exstat ep. 44 in Euphemiana (n. 59: E^F 158v, E^P 263r), apud Diog. (Vit. III 33), ap. Ir. p. 104 (inter ep. IX 39 et IX 51); in P diremit distichon (ep. 44) A ita, ut hexametrum in ima linea p. 364, pentametrum *p. 365 in* summa lin. exararet; hexametrum ab A *scriptum signo suo* delendi notavit C idemque versum hunc, *ut hexameter cum* pentametro iunctus esset, p. 365 in marg

45. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ. C

Τοῦτο εἰς ἄνθρωπον διὰ | πενίαν μέλλοντα ἀπάγ|ξασθαι, ὃς ἐν τῷ δένδρῳ, | ἐν ᾧ τὸν βρόχον ἀνάψειν | ἔμελλεν, χρυσὸν εὑρὼν | κεκρυμμένον ἀπῆλθε | καταλείπων τὸν βρόχον. L

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν
ῥῖψεν, ὁ δ' οὐχ εὑρὼν λυγρὸν ἔδησε βρόχον. M 19v

---

superiore iteravit p. 31, 7 sq. ep. 44 duplici auctoris indice instructum est in P; *στατυλλίυ*: | *φλακκου* scripsit p. 364 A iuxta hexametrum ab ipso exaratum, *πλάτωνοσ τ̄ μεγαλου* supra versum iteratum p. 365 in marg. superiore addidit C (de tertio auctoris indice p. 365 in marg. exteriore supra ep. 44, 2 collocato, sed ad ep. 45 spectante v. ad p. 32, 1 sqq.); apud Diog. ep. Platoni tribuitur; cum A facit Pl (*Στατ. Φλάκκου* Pl[M.E]), Diogenem (cum C) sequitur auctor Euphemianae (*Πλάτωνος* E[R.F.P]) et in syllogen Platonicam refert dist. cod. Matrit. 24 ap. Ir. p. 104; Platoni iuniori, poetae Philippeo ep. vindicat Reitzenstein, duo epp. 44 sq. ʻin Meleagri corona se excepisse' statuit Bgk; ambo eiusdem argumenti epp. ad Statilium rettulisse videtur Cephalae archetypus a Diog. dissentiens 9 sq. ʻ*θησαυρόν τις εὑρὼν ἐν ᾧ ⟨τόπῳ⟩ τὸν θησαυρὸν εὗρε κάλων κατέλιπεν· ὁ δὲ τὸν θησαυρὸν ἀπολέσας τὸν κάλων εὑρὼν ἀγχόνῃ ἐχρήσατο*' sch.[B]; E[P] in marg. habet adscripta haec: ʻAusonii tralatio: qui laqueum collo nectebat repperit aurum thesaurique loco deposuit laqueum; at qui condiderat, postquam non repperit aurum, aptavit collo quem reperit laqueum' (Auson. ep. XIV p. 316 P., cf. etiam p. 424 ep. XI: Thesauro invento — nexuit ac periit) | in P lemma subiecit p. 364 L auctoris nomini ab A scripto; sed post *στατυλλίυ* erasum, puto, *εἰσ̄*, ut A ipse lemma incohasse, sed non ultra solitum tituli initium (*εἰς τὸν*) produxisse videatur (cf. vol. II 1 p. VII) 9 primas voculas lemmatis *ὅτι ὁ τ̀* iuxta *φλακκου* (A) in eadem marginis lineola scr. L | *κρυψ⌜ασ⌝ μη ευρ̂ ανηψεν* (*η* ex *ε* s. *ει* cr.) L 10 *αὐ̄* L, qui etiam reliquis tituli verbis prosodias addere omisit 11 versum scr. A p. 364 (P_1 C_1), C p. 365 (P_2): v. ad 7 sqq.; priore loco ante *χρυσὸν* adposuit C signum ↄ (de quo cf. vol. II 1 p. XV sq.) | *ἀνὴρ ἔλιπεν* (participio omisso) A, *εὑρ̂* superscr. C_1 (*ὑ* in prosodiis verbi *ἔλιπεν*) | *εὑρῶν* E[F.P] | *ἔλιπε* P_2 Pl D.[B] E (*ἔλιπεν* P_1) | *βρόχον*: *ό* ex *ου* cr. D.[B] | *ὁ* E, (incerta prosodia) A; ὃ CPl[M] D.[B] 12 *λειπεῖν* D.[B] | *οὐχευρὼν* A *οὐχ' εὑρὼν* C *οὐχέυρὼν* Pl[M pr] (*εὑρ.?* Pl[M ar]) | *ἥψεν* (˜ rest. C) P *ἥψεν* E[R.P] *ἧψεν* E[F] \ *εὑρ⌞ε βρόχον⌟* P[pr]: *prosodias rest. C, idem* βρόχον (in eraso χρυσόν?) ‖

46. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΌΝΟΣ. C

Εἰς γυναῖκα τυφλήν, | ⟨ἣν φησιν⟩ C L
ἔγκυον οὖσαν καὶ τεκοῦ|σαν ἀναβλέψαι παρ' ἐλ|πίδα. L

Πηρὸς ἄπαις ἢ φέγγος ἰδεῖν ἢ παῖδα τεκέσθαι
εὐξαμένη δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης·
τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' οὐ πολύ, καὶ τριπόθητον
αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.

---

p. 32, 1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 82 (εἰς φιλαργύρους), 2; Pl^{s} I 84, 1 (Pl$^{L.a.b}$ I 87, 1): cf. ad p. 31, 7 sqq. 1—5 lemma in marg., qui intercedit inter ep. 44, 2 et 46, 2, per septem lineolas duxit L; ad nomen auctoris adponendum Correctori nihil relinquebatur spatii nisi quod erat supra lemma in marg.; unde accidit, ut index auctoris (στατυλλίου φλάκκ), licet referendus sit ad ep. 45, in P supra pentametrum epigrammatis 44 reperiatur

1 πλάτ⌜ωνοσ⌝ οἱ δὲ ἀντιπά^{τρ} (titulos Palatinos epp. 44 et 46 contaminans) Pl^{M} 2 ἀνθρ. δια π. μελλον L 3 εν τ῀ δενδρ῀ ενῶ τὸν (ʻ C, qui etiam verbis βρόχον, ἔμελλεν prosodias ab L omissas add.) P 3 sq. ανάψειν, ευρὼν, απῆλθε L 4 sq. κατ÷λειπ̃ (καταλιπὼν Boiss.) τ' βρό^{χ} L 6 ὅ δ' Pl^{M} 7 ῥίψεν P Pl^{M} | οὐχ' C | pro ἔδησε noli ex lemmate reponere ἀνῆψε ||

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 30 (εἰς εὐχήν), 2 (Pl^{E} I 31, 2) 1 nom. auctoris ἀντ.: | μακεδόνοσ scripsit una cum lemmate breviato (v. ad 2) C non in marg., sed in vacuo quod relinquebatur spatio inter finem versuum 1 sq. et marginem exteriorem (v. ad p. 32, 1—5) | Καλλην ίου (immo Κυλληνίου, v. ad ep. IX 4; 33) Pl^{M} Pl$^{a.b.s}$ (Pl^{a} in epid.: ʻπρὸ τοῦ Πηρὸς ἄπ. ἐπίγραφον Καλλινίου); om. nom. Pl^{a} (in textu), Pl^{I} 2 sq. lemma integrum scr. L in margine iuxta versum 3 sqq. (primi distichi marginem partim occupat lemma longiusculum epigrammati praecedenti adpositum, v. ad p. 32, 1—5) 2 priorem lemmatis partem (εἰς γυν. | τυφλήν) iterat C, qui suum titulum pleniori ab L scripto lineola copulante adnexuit | an τυφλὴν ⟨διὰ τὸ⟩? 3 καὶ τεκοῦσαν, ἢ ἀνέβλεψε Jac. (improbat Paulssen, qui tradita verba idem significare vult atque sic formata: καὶ ὅτι τεκοῦσα ἀνέβλεψε) | παρελπίδα L 6 cf. 268, 3 sq. | εὐθὺσ P Pl (υἱὸν Reiske, αὖθις Harberton), ʼΑτθὶς (mulieris nomen fingens) Jac.; εὖνις? an τίκτ' ἄρα νηδύς? | μετουπολὺ P (verba cum sequentibus iunxit Bosch) | τριποθήτον Br. 7 ἐσέιδε (potius quam ἐσεῖδε) P \ φάοσ P φάους Pl φάη Harbert.; malim γλυκερὸν κανθὸς εἰσεῖδε φάος

Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἥ τε λοχείης
μαῖα καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος ἡ σελάων. M 8r

47. ’ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς αἶγα θηλάζουσαν | λύκον, ὃς αὐξηθεὶς | τὴν τροφὸν καταβέ|βρωκεν. L

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω, οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλά μ’ ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ’ ὑπ’ ἐμοῦ κατ’ ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται·
ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται. M 7v. Σ 39

48. ’ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς τὰς δι’ ἀσέλγειαν | μεταμορφώσεις τοῦ Διός. L

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι’ ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης. M 10r. Σ 17

---

1 *ἀμφοτέροισιν*: ‘utraque sua potestate’ Dübner; *ἀμφοτέρη οἷ* Harb. (cf. 268, 2) | *ἐπήκοος* Br. (cl. 303, 3) | *ἥ τε* ex *ἣ τε* cr. Pl[M] *ή τε* P 2 *φωσφόρ̊* Pl[M] | *ή σελάων* P *ἣ σελάων* Pl[M] (Pl[α.n]) *ἡ σελ.* Pl[l.b.s] Pl[a] in t. (sed ‘*ἣ σελ. δεῖ γράφειν*’ Pl[a] in epid.), *ἣ σελ.* Passow, *εἶ σ.* Reiske, *ἀστεροπῶν* Boiss. ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 29 (*εἰς εὐχαρίστους καὶ ἀχαρίστους*), 3 (Pl[E] I 30, 3); ep. exstat in sylloga, quae Euphemianae praecedit, n. 39 (Σ[F] 144v, Σ[P] 248r); exhibet etiam cod. Flor. 91, 8 (Band. III 425) n. 24 ante ep. V 93; cf. Rubens. Gr. Ep. p. 6 (versio Hungeri XI), p. 76, praef. p. 145 3—5 titulum om. Σ 4 sq. cf. Theocr. V 37: *ἴδ’ ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει· θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι* | in opus caelatum, quo capra lupi catulum alens efficta esset, ep. scriptum esse putat Jac. 4 ante *εἰσ* vocalem *ὁ* (cuius prosodia superest) scripsisse vid. L, qui fort. lemma aliter formatum a vocula *ὅτι* orsurus erat 6 *ἐξιδίων* P; cf. Eur. Andr. 224 *καὶ μαστὸν ἴδιον πολλάκις νόθοισι σοῖς ἐπέσχον* | *οὐκεθέλ.* P; cf. β 110 7 *ἀφραδίῃ* Hiller 8 *ὑπεμοῦ* et *κατεμοῦ* P | *παλι* P; noli *τάχα* reponere vel simile aliquid | *θήριον* P Σ[F] Σ[P ac] *θηρίον* Pl[M] Σ[P pc] 9 (η, i. e. *σημείωσαι*, adpinxit Σ[P] de apta versus sententia lectorem admonens / *cf. V 113, 4 ἠλλάχθαι τὴν φύσιν οὐ δοκέω* (Maecii, cui *ep. IX 47 vindicare* non ausim; de Menecrate olim cogitavi: cf. *390, 5 οὐ θρέψω — Ἄιδι μαστοὶ κάμνετε*) ‖ 10 sqq. Pl[M] I[a] c. 37

49. ἌΔΗΛΟΝ. C. Pl

Εἰς τὴν Ἐλπίδα καὶ Τύχην. L

Ἐλπὶς καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὸν λιμέν' εὗρον.
οὐδὲν ἐμοὶ χὑμῖν· παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ. M 19^r. E 58

50. ΜΙΜΝΈΡΜΟΥ. C. Pl

Παραίνεσις εἰς τὸ ἀνέτως | ζῆν. L

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ. M 20^v. E 46

(*εἰς θεούς*), 2 (Pl^E I 38, 2); ep. est in Σ^F (f. 143^r) et Σ^P (f. 246^r) n. 17, exstat etiam in cod. Med. 70, 35 apud Band. II 692 ('dist. in Iovem') p. 34, 10 sqq. titulum om. Σ^F, *εἰς θεούς* add. Σ^P in marg. 11 τ⌜ου⌝διόσ L; cf. Lucian. Deor. Dial. 2, 1 *οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με, Σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, ἀετόν*; Gregor. Naz. praecept. ad virg. 499 (Migne 37, p. 617) *ἄθρει δὴ πρώτιστον ὅσ' ἔπλετο μαργοσύνῃσι· ταῦρος, κύκνος, ὄφις, χρυσός, πόσις* (?), *ἄρκτος, ἅπαντα, ὅσσα μὲν ὠκὺς ἄνωγεν Ἔρως*; Sidon. Apollin. XI 89 12 *ζεῦσ* P | *χρυσ̊* Σ^P | *διέρωτα* P 13 *δανάησ* cum acuto inducto supra *α* prius Σ^F ||

1 sqq. Pl^M I^a c. 78 (*εἰς τύχην*), 1 (Pl^E I 80, 1); ep. exstat in Euphemiana, n. 58 (E^F 158^v, E^P 263^r); cf. Palladae epp. 134 et 172, Rubens. Gr. Ep. p. 57, p. 133 (adn.), p. 167 (praef.) 1 sq. *ἐπιτύμβιον ἄδηλον* inscribitur in E 2 *εισ την ελπ.* ⌜*καὶ*⌝ *τῦ* (χ supra) L 3 *καὶ σὺ τ.* Pl E, *καὶ τ.* (omisso pronomine) P | *τὴν ὁδὸν εὗρον* E (sumpta ex Palladae ep. 134, 1; cf. *ἤλυθον εἰς λιμένα* 172, 2): v. Franke de Pallada p. 16 et p. 23 4 *οὐδεν* P | *ἐμοί* Pl^{Mar} | *χ' ὑμῖν* P Pl^M *καὶ ὑμῖν* E | *μετεμέ* P || 5 sqq. Pl^M I^a c. 87 (*εἰς φροντίδας*), 2; Pl^s I 89, 1 ($Pl^{a.b}$ I 92, 1); distichon est ex Theognideis (v. 795 sq.); exstat etiam in Euphemiana n. 46 (E^F 157^v, E^P 262^r) 5 ⌞*μιμνέρμου*⌟ C: nec erasus est alius index auctoris nec praemissum erat lemma, quod subiectum exstat nomini ⌞*μιμν.*⌟, sed adposita vid. fuisse in m. nota ad vs. 50, 1 spectans incipiensque fort. sic: ⁒ *γρ. τρέπε*, cf. ad *τέρπε* (l. 7); *Μνημέρμου* E 6 om. Pl | *παραίνεσισ* P, *παραινετικόν* (omissis quae L subiunxit) E | *ἀνέτ*^ (-*τωσ*; prosodias C) P, *ἀνετῶς* Boiss. 7 *σὴν αὑτοῦ* Renner \ *σαυτοῦ* (*α* ex *ο*? cr.) P *αὑτοῦ s. σαυτοῦ* Ahrens | *τέρπε* (* C, erasum vid. idem *signum et pone alterum ε* et in marg., v. ad 5) P \ *δυσηλεγέων*:

51. ΠΛΆΤΩΝΟΣ. C. Pl

Ὅτι ὁ αἰὼν ἤτουν ὁ χρόνος | πάντα ἐξαλλάσσει. L

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην. M 20ᵛ. E 47. Σ 31

52. ΚΑΡΠΥΛΛΊΔΟΥ. C. Pl

Εἰς ἁλιέα τινὰ ἀντὶ | ἰχθύος κεφαλὴν | ἀνθρώπειον ἀγρεύσαντα | καὶ ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν | ἐξορύττειν πρὸς τὸ θάψαι | αὐτὴν ἐντυχόντα θησαυ|ρῷ κεκρυμμένῳ. L

Ἰχθῦς ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἠόνος εὔτριχι βάλλων
εἵλκυσε ναυαγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.

χαλεπῶν interpretatur $sch.^B$ | *τε πολ.* $Theogn.^K$ (Venet. 522) *τὲ π.* $Th.^O$ (Vatic. 915) p. 35, 8 *ἀλλοσ τίσ σε* P *ἄλλοσ τίσ σὲ* Pl^M — *τισ σε* E^P — *τίσ σε* E^F $Th.^h$ (Par. 2891) in marg., *ἄλλός τίς σε* Ziegler; — *τοι σε* $Th.^A$ (Mutinensis) — *τοί σε* Orelli — *τοῖσδε* $Th.^O$ Ald. | *ἀλλοσ ἀμείνον'* P | (*ἀμεῖνον* $Th.^O$) ‖

1 sqq. Pl^M I^a c. 88^a (*εἰς τὸν χρόνον*), 1 (Pl^{α} I 93, 1; Pl^s I 90, 1); ep. iterum scriptum est in P p. 568 inter ep. XI 294 (*Λουκι⌜ανοῦ⌝* P_2) et IX 748 (*Πλάτωνος νεωτέρου*) ab eodem, qui in primis Palatini foliis epigrammata syllogae Σ^{π} exaravit (v. vol. I p. VI sq.); exhibet distichon cod. Matrit. 24 in syll. altera Platonica post ep. IX 44 ap. Ir. p. 104 (v. vol. II p. LXXIII); exstat ep. in Euphemiana Parisini 2720 (E^R n. 47), sed deest in eadem sylloga cod. Florentini 57, 29 et Parisini 1773; nam duo hi codd. exhibent ep. in recentiore, quae ante Euphemianam a Bartholomaeo exarata est, sylloge $\Sigma^{F.P}$, n. 31 (Σ^F f. 144^r, Σ^P f. 247^v); in E^R est ep. 51 inter IX 50 et IX 748, in $\Sigma^{F.P}$ inter XI 414 et IX 387 1 *πλάτ⌜ωνοσ⌝* Pl^M *πλά*$^{\tau}$ Σ^{π} (P_2, ubi '*ζήτ.* 365 *δὶς κεῖται*' in marg. adscripsit man. rec.), *Πλάτωνος* E $\Sigma^{F.P}$ Ir.; iuniori Platoni tribuit ep. Bergk (Reitzenst.); saltem iunctum est cum ep., quod Platonis iun. fertur (748), et in P_2 et in E, nec ad Palladam potius dist. referendum esse contendam 2 *εἰσ τὸν χρόνον* Pl^M *εἰς χρ.* Pl^E Ir.; *εἰς τὸν βίον* E^R $\Sigma^{F.P}$; lemma om. Σ^{π} | *ἤτουν* (sic, non *ἤγουν*) L | *ο χ̊ π.* *εξαλλάσσει* (non *ἐναλλ.*) L 3 *αἰῶν* $\Sigma^{F\,ar}$ | δολιχ̊ (Σ^F) χρόν̊ P_2 | *οἶδεν*: '*δύναται*' superscr. $\Sigma^{F.P}$ et in m. add. 'τὸ οἶδεν ἐνταῦθα ἀντὶ

οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων λιτὸν ἔχωσε τάφον·
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις. M 7^{v}. E 1

53. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ, *οἱ δὲ* ΒΑΣΣΟΥ. C

Εἰς Ἱπποκράτην τὸν Κῷον ἰατρὸν CL
τὸ ἐπαινούμενον ἐπίγραμμα. C
Ἀντιστρέφει. C

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν ἀίδῃ. M 10^{v}. E 2. Σ 1

δυνάμεως' | *ἐναλλάσσειν* supra *ἀμείβειν* scr. $\Sigma^{F.P}$ (cf. inscriptio lemmatistae) p. 36, 4 *ἡ δὲ* P_1 *ἡ⌜δὲ⌝* P_2 | *τύχην* P Pl Σ *τέχνην* E^{R} ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 27 (*εἰς εὐσέβειαν*), 1; Pl^{E} I 28, 1; primum est ep. Euphemianae (exstat in E^{F} f. 142^{r}, E^{P} f. 257^{v}); exhibet idem sylloge Planudea Marciani XI 1 (cf. Finsler p. 71) 5 *καρπυλλίδου* C Pl *καρπυαλίδου* E^{R} *-αλύδου* $E^{F.P}$ (*καρφυλλίδου* C, *καφυλίδου* Pl^{M} ad A. P. VII 260); epigrammatis auctori idyll. Theocr. 21 (*ἁλιεῖς*) obversatum esse opinatur Birt 6—9 *εἰς εὐσέβειαν* Pl, *καὶ ἀσέβειαν* rubro adpinxerat, sed rursus induxit Pl^{M}; *εἰσ ἁλιέα* E (*ἁλ.* $E^{F.P}$) ceteris quae add. L (*τινὰ — κεκρ.*) omissis 6 *ἀντι* L (spir. vocis confundebatur cum littera *σ* ab iis, qui *καρπυλλίδουσ* a C scriptum esse finxerunt)

7 *αγρεύσαν̃ ϟ εντῶ μ. αὐτον εξ.* L; *ἐξ.* ⟨*γῆν*⟩? 8 *πρ̊ το θάψ⌜αι⌝ αὐτην ἐντυχόντι* L *-όντα* Salm. 10 *ἰχθὺσ* P *ἰχθύασ* Pl E Marc. *ἰχθῦς* Jac. (cf. Od. ε 53, μ 331) | *ἀγκίστρῳ* $E^{F.P}$ | *τίσ* P E $Pl^{I.a}$ *τισ* Pl^{M} | *ἀπήϊόνοσ* (alterum spir. et accentum C) P *ἀπ' ἠϊόνοσ* E, cr. Pl | *εὔτριχι*: cf. VI 23, 7 *ἱππείης πεπεδημένον ἅμματι χαίτης* 11 *εἵλκυσε* P $E^{F.P}$ | *ναυαγοῦ* P *ναυηγοῦ* Pl E Marc. | post *λιποτρ.* clausulam (: ⁓) adpinxit E^{F}

1 *οἰκτείρασ* P Pl E: in Carpyllidae ep. *οἰκτίρας* restituere non ausim | *νέκυν τὸν* Pl E, articulum om. P (olim ci. *κάρηνον*) | *ἐξασιδήρου* P 2 *ἐπισκάπτων* (*τ* postmodo vid. inseruisse A) P (*ὀπὴν σκάπτων* proposuit reiecitque Jac.) | *λῖτὸν* E^{F}; *λειτὸν*? 3 *ἦρα* (potius quam *ἧρα*) A *ἦ ῥα* Pl^{M} *ἄρα* E; *ἆρα* (cl. IX 240, 5) Schneidewin | *δικαίωσ* P *δικαίοισ* Pl E 4 οὐκαπόλωλε P *οὐκ ἀπώλετο* $E^{R.F.P}$ ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 38 (εἰς ἰατρούς), 1 (*Pl^{E} I 39, 1*); *ep.* exstat in Euphemiana cod. Parisini 2720 (E^{P})

54. ΜΕΝΕΚΡΆΤΟΥΣ. C. Pl

Εἰς τὸ γῆρας, ὅτι ἀπὸν | μὲν ποθεινόν, παρὸν δὲ | λυπηρὸν διὰ τὰ συμ|βαίνοντα. L

Γῆρας, ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον. M 4ᵛ. E 13

---

n. 2; deest in Euph. Florentini 57, 29 et Parisini 1773, qui codd. epigramma exhibent in sylloge Euphemianae a Bartholomaeo praemissa (n. 1 $Σ^F$ f. 142ʳ, $Σ^P$ f. 245ʳ); inest dist. in cod. Vind. med. n. 31 (f. 166ᵛ, cf. Sternb. p. 184); v. Nicodemi Heracleotae epp. reciproca VI 314—320, 323 p. 37, 5 nom. auctoris om. $Σ^{F.P}$ E^B | *νικο⌞δ⌟ήμ* C: ⌞δ⌟ non in eraso μ, sed in signo ⨯, quod ter in m. posuerat L (*νικοδήμου ἡρακλεώτου* A Pl^M ad VI 314); *νικομήδουσ* Pl^M (Pl^E, cod. Vind.), unde epp. retrograda titulo *Νικομήδους Σμυρναίου ἰατροῦ* subiunxit Br. | *οἱ δὲ βάσσον* (cum C) Pl^M, Pl^a in epid.; om. Pl^I (Pl^a in textu), cod. Vind. (in P supra *δε β.* erant signa ⨯ —) 6—8 lemmatis loco *εἰς Ἱπποκράτην* exhibent Pl E $Σ^P$ cod. Vind., *εἰς ἰατρούς* in m. add. $Σ^P$ | in P duo exstant lemmata, alterum correctoris (6 sqq.) in textu, alterum lemmatistae in marg. scriptum hoc: '*εἰσ ἱπποκράτην* | *τον ἰατρὸν ἀναστρε|φόμενον: θαυμάσιο'* (*θαυμάσιον* L, *θαυμασίως* Salm.) 6 *κῶον* C in t. (om. L) 8 ·:· *ἀντιστρέφει:* ⁓ exaravit C inter lemma suum et hexametrum (53, 1); *ἀντιστρέφον* Pl^E (sed *ἀντίστροφον* Pl^b); Pl^M disticho formam inversam subicit ita: *ἀναστρέφει δέ·*

Εἰν αἴδῃ σπάνις ἦν νεκύων καὶ ἔθνεα λαῶν
σώετο καὶ μερόπων ἦν φάος Ἱπποκράτης.

(Verba *ἦν φάος* scripta sunt in ras., ante ras. fort. *φάος ἦν* exhibebat Pl^M; inversum dist. cum P om. $Pl^{I.a}$, afferunt epid., $Pl^{a.b.s}$ E $Σ^P$.) Ad VI 314 *ἀναστρέφοντα* scr. A, *ἀντιστρέφοντα* Pl (*ἀναστρεφόμενον* in lemmate ep. 53 L, cf. ad 6—8) 9 *μερώπων* Vind., *Μερόπων* (sc. *Κῴων*) Buherius | *σώσετο* Vind. 10 *εἰναΐδηι* P *εἰνὰίδη* Vind. ‖

1 sqq. Pl^M I^a c. 16 (*εἰς γῆρας καὶ γέροντας*), 1; ep. est apud Stob. flor. 116 (*ψόγος γήρως*), 27; exstat in Euphemiana n. 13 (E^F 154ᵛ, E^P 258ᵛ) 1 *μενεκράτ⌜ουσ⌝* bis scr. C, non in marg. exteriore, quem praecedentis ep. lemma occupat, sed ab initio hexametri et in versus fine supra lineam; (cum P) om. nom. gentile Pl E; *Μεν. Σαμίου* Stob., *Σμυρναίου* (cl. ep. IX 390) Br. 2 sq. sch.ᴮ adscripsit: '*Ἀντιφάνους· ὦ γῆρας — σοφὸς λέγει*' Antiphanis ex fabula *Ἐπικλήρου* versus, quos *Stob.* flor. exhibet 116, 23 (K. 94); cf. eiusdem Antiphanis

55. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ, οἱ δὲ ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΣΑΜΙΟΥ. C

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐστι
P 366 *γηράσκειν πολλὰς εἰς ἐτέων δεκάδας.* M 4^{v}

56. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.* C. Pl

Ἕβρου Θρηικίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ
νήπιος ἐμβαίνων οὐκ ἔφυγεν θάνατον·
ἐς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθὼν
κρυμῷ τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.

---

fr. 238 K. | lemma *εἰς γῆρας* add. E p. 38, 2 *ἀπὸν* ex *ἀπῶν* cr. L ipse | *ποθειν̀* (i. e. *ποθεινον*) L | *παρὸν δε* (non *παρὶν*) L 3 *λυπηρον διατ÷* L 4 *ἐπ' ἂν* P | *ἀπῇ* Pl^{M} E$^{F.P}$ | *ἤν δε* E$^{F.P}$ *ἂν δέ* Meineke | *ἔλθη* P Pl^{M} E$^{F.P}$ 5 *μέμφεται*: cf. 390, 2 *μεμφομένη* (Men. Smyrnaei) | *ἐστὶ* E$^{F.P}$ | *κρεῖσσον* P Pl Stob. *κρέσσον* E ||

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 16 (*εἰς γῆρας καὶ γέροντας*), 2 1 indicem auctoris duplicem scr. C, alterum ab initio hexametri in marg. interiore '*λουκιλλί*' neglecta controversia, alterum titulum geminum in fine versuum ep. '*λουκιλλί οἱ δὲ* | *μενεκρά-τ⌜ουσ⌝* | *σαμίου*'; priorem sequuntur Pl^{E}, controversum Pl^{M} (*λουκιλλί⌜ου⌝ οἱ δὲ τ⌜οῦ⌝ αὐτ⌜οῦ⌝*, sc. Menecratis post IX 54); ep. non alienum vid. a Lucilio 3 versus bis scriptus in P, ab A in summa pag. 366, a C in marg. inferiore paginae 365; iterat C pentametrum, ne paginarum vice versus eiusdem distichi dirimantur (cf. vol. II p. XVI) | *πολλῶν* P Pl *πολλὰς* Br.: v. Callim. fr. 489, A. P. V 281, 4; 12, 8; VI 47, 4 *τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας*, Gregor. Naz. ad Hell. pro monach. v. 324 (III; 37, 1474 M.) *πολλὰς εἰς ἐτέων δεκάδας*, Rh. M. 17, 294 | *εἰσετέων* A || 4 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 22 (*εἰς δυσπραγίαν*), 1; Pl^{E} I 23, 1 (cf. Rubens. Gr. Ep. p. 121) 4 *θεσσαλ^ο^* add. C, om. Pl | lemmate caret ep.; '*τοῦτο δισσῶ^{σ}* (σ superscr. C) *κεῖτ⌜αι⌝* | *⌜καὶ⌝ ἐν* (' C) *τοῖσ επιτυμβίοισ* | *⌜καὶ⌝ εντοῖσ επιδεικτικ⌜οισ⌝*' adnotavit L, qui duo epp. (hoc Philippi et alterum Statilii VII 542) eodem instructa initio idemque argumentum variantia non distinxit; in marg. *⁺ ω^{δ}* adpinxit C | v. vol. II, XXVII 5 *ἕβρου* Pl^{M} 6 *ἐκβαίνων* P Pl^{M} Pl$^{I.a.b.s}$ *ἐμβαίνων* Pl^{n} (Brodaeus), *εἰσβ.* Salm. | *οὐκέφυγεν* P 7 *ποταμόν δ'* Pl^{M} | *λαγα-*

καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας, ἡ δὲ μένουσα
ὄψις ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορος, ἧς ὠδῖνα διείλατο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν οὐδενός ἐστιν ὅλως. M 6ʳ

Fr. Cor. Mel. pp. 57 sq.?

57. ΠΑΜΦΙΛΟΥ. C

Εἰς τὴν χελιδόνα | τὸ μυθολογούμενον | περὶ τοῦ Τηρέως. L

Τίπτε παναμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κούρα,
μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων;
ἦ τοι παρθενίας πόθος ἵκετο, τάν τοι ἀπηύρα
Θρηίκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιησάμενος; M 85ᵛ

ρούμενον referendum ad *ποταμὸν* (cum voce *ἴχνος* iungit Reiske proponitque: *ποταμοῦ — λ. ἴχνος*, ut 'regio fluvii tenui crusta glaciali tecta' indicetur); f. *ἐς γὰρ χεῦμ'* (s. *νᾶμ'*) *ἤδη* | *ὀλισθῶν* (an *ὀλ.*?) P p. 39, 8 *ἀπαλοὺσ* P (noli cr. *ἀταλοὺς* conl. VII 542, 1)

1 *τὸ μεν* P; comparandus Flacci versus VII 542, 5 | *δέμας*: v. 76, 3 3 *διείλατο* P *διείλετο* Pl; (*ὠδῖν'*) *ἅμ' ἐνείματο* FW. Schmidt; cf. 292, 3 (Honesti) 4 *ἀμφοτέρων* (cum accentu deleto supra o) P | *δεδοκῶν* P | *δίχ' ὢν* Reike *λαχὼν* Schmidt (qui etiam *ἀμφ. μετέχων* ci.) | *οὐδενὸσ ἐστὶν* P | *ολωσ* P *ὅλῶσ* Plᴹ *ὅλος* Plᴱ; cf. VII 276, 5 (*ὦ χθών, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον*), VII 288, 1 (*οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς*) ‖

5 sqq. Plᴹ Iᵇ c. 34 (*εἰς ὄρνιθας*), 1; Plᴱ I c. 60, 9 5 *Παλλαδᾶ* Plᴹ (ubi praecedit XIII 29 *Νικηράτου*), *τοῦ αὐτοῦ* Plᴵ⁻ᵇ (post IX 503ᵇ, quod editiones Planudeae vetustiores Palladae tribuunt, Nicandro Stephaniana demum vindicat), *Παλλ.* Plˢ; auctor tetrastichi Pamphilus imitatur Mnasalcae ep. 70

6 *μυθολογούμ̄* L 7 *τ̆ τηρ.* L 8 *πανημέριοσ* Pl | *κά⌞μ⌟μορε* (α corr. ex ο, *κούρ*? Plᵃᶜ ad vocem sq. properans) Plᴹ; cf. ε 339 *κάμμορε, τίπτε* | *κούρα* ex *κοῦρα* cr. A, *κούρη* Pl 9 *μυρομένη* Pl | *διαστόματων* (sic) P (unde noli cr. *διὰ στόματος*); cf. VI 46, 2

10 *ή τοι* P *ἤτοι* Pl *ἦ τοι* GH. Schaefer *ἦ ὅτι* Mähly | *παρθενίησ* P Pl *-ίας* Jac. (*Παρθενίας* Br.) | *πόθοσ ἵκετο* (spiritu parum dilucide scripto) P; cf. *ποθὴ ἵξεται* *Α* 240 | *τήν* Pl | *ἀπηῦρα* P 11 (*δεινὰ* Harberton) | *βιησάμενοσ* P *βιασσάμενοσ* Plᴹ Plᵃ·ᵇ·ˢ (Plᵃ in epid.) *βιασάμ.* Plᴵ Plᵃ in textu ‖

58. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς τὸν ἐν ʼΕφέσῳ ναὸν | τῆς ʼΑρτέμιδος, ὅτι | πάντων τῶν θεαμά|των ὑπερεῖχεν. | Νῦν δὲ πάντων ἐστὶν | ἐρημότερος | καὶ κακοδαιμονέστε|ρος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι | καὶ ʼΙωάννου τοῦ θεολόγου. L

Καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος
  καὶ τὸν ἐπʼ ʼΑλφειῷ Ζᾶνα κατηυγασάμην
κάπων τʼ αἰώρημα καὶ ʼΗελίοιο κολοσσὸν
  καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον
μνᾶμά τε Μαυσωλοῖο πελώριον· ἀλλʼ ὅτʼ ἐσεῖδον
  ʼΑρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,

---

1 sqq. Pl[M] I[a] c. 52 (*εἰς ναούς*), 1; Pl[B] I 54, 1 1 gentile om. P Pl, Sidonio trib. Br. (Setti); epigrammate utitur Gregorius Naz.: cf. Muratori Anecd. p. 213 (*ἄλλος μὲν Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος, ἄλλος δʼ Αἰγύπτου δείματο πυραμίδας*) et A. P. VIII 177; 184, 1; variat templi Ephesii laudes Antipater epigrammate IX 790; Martialis ep. de Spect. 1 ('Barbara pyramidum sileat miracula Memphis') comparat Jac. 2—6 lemmate ep. instructum est duplici: L scripsit prius perversum '*εἰσ τὸν κολοσσὸν ρο^δ*' (compendiose scriptam vocem pro '*Ῥόδιον* habet Boiss., pro '*Ῥόδου* Salm.); sed linea inductum est hoc lemma et alterum (2—6) subiecit ipse L (potius quam scriba lemmatistae manum sollerter imitans) 2 *ἐνεφ.* et *τησαρτεμ.* L 3 *τ̃ θεαμ. ὑπερεῖχεν*: postremae litt. septem obductae sunt alio atramento (eodemque et *πάντων* quod sequitur et ultimum lemmatis nomen); verba *νῦν δε — ἐρ.* (l. 4) non statim praecedentibus continuata seriusque etiam reliqua adnexa videntur, si quidem clausulae signum insertum est tam post *ὑπερεῖχεν* (:) quam post *ἐρημότερος* (:—) 4 *ἐστὶν*: compendium voculae in fine versiculi, ipsae litterae (*ἐστιν*) ab initio sequentis lineae exstant | ⌜*καὶ*⌝ (non *ναὶ*) *κακ.* P 5 *τ̃ χ̅ῦ̅* P 6 *ἰωανν̃ τ̃ θεολόγ*: cf. ad I 36, 4; 80 7 versum exhibet Drac. de metr. 31, 6 H. | *κραναᾶσ* potius quam *κραναὰσ* P; *τραχείας* superscr. sch.[B] | *ἅρμασι* P 8 *ἐπαλφειῶι* P | *ζᾶνα* P *Ζῆνα* Pl | *καταυγασάμην* Jac. 9 ⌞*πόντου*⌟ *τʼ* C[pr], *κάπων τʼ* Pl (idemque, ut vid., A[ar]) | *ἡελίοιο* P *ἡελ.* Pl. *ʼΑελίοιο* Jac. 10 vs. est apud Drac. de metr. p. 78, 9 H. | cf. IX 23, 6 *καὶ βαρὺν — κάματον* (Antip.) | *αἰπεινὰν* P | *π⌞υρ⌟αμίδων* C *πριαμιδῶν* A[ar] 11 cf.

κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο· τί κεῖνα δέ; νόσφιν Ὀλύμπου
Ἅλιος οὐδέν πω τοῖον ἐπηυγάσατο. M 12ʳ

Tr. Cor. Phil. pp. 59 sq.

59. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. C

Εἰς οἶκόν τινα | ἐν Ῥώμῃ ἔχοντα | γραφήν, ἐν ῇ ἦσαν | Νῖκαι ἐγγεγραμμέναι τέσσαρες | καὶ τέσσαρες δαίμονες, | Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, | Ἡρακλῆς, Ἄρης· | καὶ διὰ μὲν τοῦ Ἡρακλέους | τὸ τῆς Ῥώμης ἀνίκητον | αἰνίττεται, διὰ δὲ τῆς | ⟨Ἀφροδίτης τὸ εὔγαμον, | διὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς | τὸ φρόνιμον, διὰ δὲ | τοῦ Ἄρεος τὸ ἄτρομον⟩. L

Τέσσαρες αἰωροῦσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
Νῖκαι ἰσηρίθμους υἱέας ἀθανάτων,

VIII 184, 1 *Μαυσωλοῦ* (cr. ex *Μαυσώλου* in P, ubi *Μαυσῶλοῦ* exstat) *τάφος ἐστὶ πελώριος* | quae sch.ᴮ addit: '*τοῦ βασιλεύσαντος Ἁλικαρνασσῶν* (sic)· *πελώριον δὲ ὅτι μέγιστον. Ῥωμαῖοι δὲ τοῦ Μαυσωλοῦ τάφον θαυμάζοντες τῷ τε μεγέθει καὶ πάσῃ παρασκευῇ τὰ ⟨παρὰ⟩ σφίσιν ἐπιφανῆ μνήματα Μαυσώλεια ὀνομάζουσιν*' petita sunt ex Pausan. VIII 16, 4 | *μνᾶμα τὲ* Plᴹ | *μαυσωλοῖο* P Plᴹ (Plᵃ in epid., Plᵅ·ⁿ) *μαυσώλοιο* Plᴸ·ᵃ·ᵇ·ˢ; de accentu vocis cf. Steph. s. v. *Αἰτωλία*, Herodian. I 164, 23; 165, 20 | *ἀλλότ'* P p. 41, 12 '*Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας ναὸν περὶ οὗ πλεῖστα Παυσανίας ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς*' sch.ᴮ (cf. Pausan. IV 31, 6) | *νεφέων ἄχρι*: cf. VII 748, 8

1 *ἡ μαύρω το δὲ κ' ἦν ἴδε* P *ἠμαύρωτό τε κῆν ἴδε* Plᴹ (— *κῆν ἴδε* Plᴱ); *ἠμαύρωτό τε — κῆνίδε* Br., *κῆριπε* Orelli; *ἠμαύρωτο — καὶ ἠνίδε* Scaliger, *καὶ ἦν* (aiebam), *ἴδε* Harberton, *καὶ ἤριπε* Gerhard, *τί κεῖνα δέ;* Markland (?), *πέφηνε δὲ* Emperius, *κεκρυμμένα* Jac.; (*ἠμαύρωθ', ὃ δὲ κῆνίδε* Passow) *ἠμαύρωσ' ὅδε, κῆνίδε* Heck.; verba vid. nondum restituta, ci. *ἠμαύρωθ', ὁ δ' ἐκαίνυτο, νόσφι τ'* | *νοσφιν ολύμπου* P (*κεκρ., νόσφι δ' Ὀλ.* Jac.) 2 cf. Call. hymn. in Dian. 249 *τοῦ δ' οὔτι θεώτερον ὄψεται ἠώς* | *οὐδ⌊έ⌋ν* P | *ἐπαυγάσατο* P Pl, cr. Br. ‖ 3 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 52 (*εἰς ναούς*), 2; Plᴱ I 54, 2 3 *τοῦ αὐτοῦ* (post IX 58) Pl; Thessalonicensis est ep., in Gaium Caesarem, Augusti nepotem, scriptum (inter annos 5 et 2 a. Chr.), priusquam is Liviam, sororem Germanici, uxorem duxit (cf. Tac. Ann. IV 40) *4—10 Victorias* in tecto Gai domus pictas describi monent *Heyne, Benndorf* 4 *οἶκον τινὰ* L | ρώμηι (ex -μι? cr.) ἔχοντ

ἁ μὲν Ἀθαναίαν πολεμαδόκον, ἁ δ' Ἀφροδίταν,
ἁ δὲ τὸν Ἀλκείδαν, ἁ δ' ἀφόβητον Ἄρη,
σεῖο κατ' εὐόροφον γραπτὸν τέγος· ἐς δὲ νέονται
οὐρανόν, ὦ Ῥώμας, Γαῖε, πάτρας ἔρυμα.
θείη ἀνίκατον μὲν ὁ βουφάγος, ἁ δέ <σε> Κύπρις
εὔγαμον, εὔμητιν Παλλάς, ἄτρεστον Ἄρης. M 12^{r}

---

et *ενῆι* L p. 42, 5 ⌊*ἦσαν*⌋ | ⌊*νίκ*⌈*αι*⌉⌋ C^{pr}; lemmatistae scriptura non iam dignoscitur, *ἦσαν* certe vel verbum eiusmodi non scripserat | *ἐγεγρά*⌊*μεναι*⌋ (γ et μ supra scr.) C *ἐγεγράφατο?* L^{ac} | *Δ̄* ⌈*καὶ*⌉ *τέσσαρεσ* L 6 *δίμονεσ* L | *ἀθηνᾶ ∗ αφροδῖ* P (*α* inseruit C, qui eandem vocalem adnexam praecedenti vocabulo erasit: *ἀθηνᾶα* L^{ar}) 7 *διαμεν ἵ ηρακλ͡ε το τῆσ ρωμ́* L 8—10 quae post *δια δε ἵ* scripserat L, erasit C, ne spatium deesset, in quo epigrammatis duobus 60 sq. auctorum indices adiungeret; marginem enim usque ad versuum 61, 1 pertinentem pristinum obtinebat lemma, cuius erasi vestigia tamen satis dilucida exstant, ut quae supplevi prope certa videantur, nisi quod vox postrema (*ἄτρομον? ἄτρεστον? εὔτολμον? θρασύ?*) fere prorsus evanuit; *Ἀθηνᾶς τὸ φρόνιμον* potius vid. L exarasse, quam, quod fort. suspiceris, *Ἀθ. τὸ συνετόν* v. *εὔβουλον* 8 *Ἀφροδίτης*: altero ab Hercule loco in lemmate mentio fit non Palladis, quod arbitrabatur Paulssen, sed Veneris, quod servatae nominis reliquiae declarant; retinebat igitur L ordinem enumerandi eum, quo poeta in extremo epigrammatis disticho numina continuavit 11 *αἰωροῦσιν τὰν πτερύγων* P, cr. Pl | *ἐπινώτων* P 12 *νίκα ∗ ἰσηριθμουσ* P^{pr} *νίκα* ϟ (i. e. ⌈*καὶ*⌉) *ἰσ.* P^{ar}, cr. Pl | noli cr. *εἰκόνας*

1 *ἁ μεν* P *ἁ μὲν* ex *αἵ μ.* cr. Pl^{M} | *ἀθαναίαν* Pl^{M} *ἀθηναίαν* P (Pl^{E}) | (*πολεμοδόκον* Pl$^{b.s}$; cf. VI 122, 1 Niciae) | *ἃ δ'* Pl^{M} 2 *ἁ δὲ τὰν* P | *ἁ δ' ἀμφιβοντον* P ('voluit *ἀμφιβόητον*' Jac.), *ἃ δ' ἀφόβητον* Pl^{M} | *ἀρη* P 3 cf. Eur. fr. 704 N.^{2} | *κατευοροφο*⌊*υ*⌋ C *-φον* A^{ar} (uterque omissis prosodiis), *κατευόροφον* Pl^{E} *κατ' εὐόρ.* Pl^{M} | *γραπτὸν* P Pl *γραπταὶ* Benndorf | (*στέγος* Heyne) | *ἐσ δε* P 4 *οὐν̄ὸν* Pl^{M} | *γάϊαν* (i. e. *γαίαν* cr. ex *γαῖαν*) P *γαῖα* Pl^{M} *Γάϊε* Pl^{I-b} *Γαῖε* Pl^{s}; cf. ad p. 42, 3 | verba *πάτρας ἔρυμα* apte quadrare in Gaium 'principem iuventutis' a senatu appellatum (Tac. Ann. I 3) monet Hillscher 5 *ἀν. ὁ μὲν ο βουφ.* (*μὲν* cr. ex *βου*) P, articulum perversum delevit Pl | cf. *οὐ τὸν βουθοίναν* XVI 123, 1 et lemma epigrammatis IX 72 / *ἁ δέ σε* Br. *ἁ δέ γε* Pl *ἁ δὲ* P ‖

60. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. C

Πύργος ὅδ' εἰναλίης ἐπὶ χοιράδος, οὔνομα νήσῳ
ταὐτὸν ἔχων, ὅρμου σύμβολόν εἰμι Φάρος.

61. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C_1

Εἰς γυναῖκα Λάκαιναν | τὸν ἴδιον υἱὸν κτείνασαν. C_1

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἱέντα πόδα,

---

1 sqq. ep. om. Plan. 1 lemmate ep. non est instructum (cf. ad ep. 59); nomen auctoris scripsit C supra erasa verba *διὰ δὲ τῆσ ἀθηνᾶσ*, quae erant in pristino praecedentis epigrammatis lemmate, cf. ad p. 42, 8—10 | ep. *Διοσκορίδου* potius esse quam *Διοδώρου* olim suspicabar, distichon de Pharo insula turrique ad poetam referens, quem aliquamdiu Alexandriae vixisse statuunt, cf. etiam *οὔνομα* VII 450, 7 Dioscor., *σύμβολα* (in eadem pentametri sede) VII 430, 10 Dioscor.; nunc ep. non iam ausim abiudicare a Diodoro Sardiano iuniore, amico Strabonis, cuius de Pharo verba spectasse vid. poeta haec: *ἔχουσα πύργον — ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· — ἀλιμένου γὰρ οὔσης — τῆς παραλίας, ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας* (791) 2 *ὁ δ'*, *ἐπιχ.* et *νήσω* P 3 *ὀρμου* P | *σύμβολάειμι* P, *σύμβολόν εἰμι* Salm.; *σύμβολ' ἴημι?* ‖ 4 sqq. ep. bis exstat in P: scripsit A p. 366 sq. (P_1: A L C_1), C p. 240 in marg. inferiore (C_2) una cum ep. IX 397 (sicut p. 241 adposuit ep. IX 447, ut tria haec noni libri epp. cum consimili VII 230 conferrentur); apud Plan. est ep. in l. I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), n. 1 (Pl^{E} I 5 *εἰς ἀνδρίαν*, 1) 4 ⌊*ἀδέσποτον*⌋ C_1 in erasis verbis *τοῦ ἄρεος τὸ ἄτρομον* (?), quae erant extrema lemmatis olim ab L ad ep. 59 adiuncti, cf. ad p. 42, 8—10; *ἄδηλον* C_2 Pl; ep. Dioscoridae vindicabam Festschr.[2] p. 62; idem argumentum tractarunt Tymnes (et Damagetus?) VII 433, poetae Philippei duo: Erycius VII 230, Antipater VII 531, praeter eos Iulianus IX 447, Palladas (an Paulus?) IX 397; cf. vol. II p. XVI (Corrector tria quae in marg. inferiore iteravit epp., litteris deorsum, non sursum ductis scripsit, cf. ad VII 229) 5 *εἰσ λά|καιναν* inscripsit Pl^{M} (Pl^{E}), *εἰσ δημήτριον λακῶ* C_2 (p. 240); ad vs. tertium sqq. (p. 367) L lemma suum adposuit hoc: *ὅτι λάκ⌈αι⌉να γυνὴ τὸν | υἱὸν θεασαμένη εκ | τησ μαχησ φεύγοντα | την λόγχ⌈ην⌉ σπασαμ͂ (-μένη) | ωσ δειλον απεκτειν⌈εν⌉*; ad primum

'367 ἀντίη ἀίξασα δι' ἥπατος ἤλασε λόγχαν,
ἄρρενα ῥηξαμένα φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·
''Ἀλλότριον Σπάρτας' εἶπεν 'γένος, ἔρρε πρὸς Ἄιδαν,
ἔρρ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γενέταν.' M 2v

62. ΕΥΗΝΟΥ [ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ]. C

Εἰς Ἴλιον τὴν πόλιν, | ἣν ἐπόρθησαν Ἕλληνες, | ὅτι διὰ τὸν Ὅμηρον ἀεί|μνηστος μᾶλλον καὶ αἰώνιος | γέγονεν. L

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρήν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,

---

distich. (p. 366) titulum, qui supra (l. 4—5) allatus est, exaravit C_1 p. 44, 6 sq. dist. exhibet Suid. s. v. παλίντροπος (deest in S.V) 6 versum lemmati continuavit in eadem linea C_2 | ἐκ πολ.: cf. ἀπὸ πτολέμου VII 230, 1 7 cf. παιδὸς ἑοῦ VII 531, 4 | ἑόντα (non 'εόντα) P_1 ἰέντα C_2 ἱέντα· Pl

1 cf. ὑπαντιάσασα 397, 1 | ἀντίη P Pl ἀντίον Br.; ἀντία? | cf. διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων Erycii | διήπατοσ A | λόγχαν P Pl^M λόγχην Pl^E: cf. VII 230, 3 2 versum quartum quintumque una linea (sicut vs. 2 sq.) comprehendit C_2 | ρηξαμένη A ῥηξαμένη Pl^M -μένα C_2 | ἐπικταμένωι A ἐπὶ κτ. C_2 3 προσάδαν A πρὸ ἄιδαν C_2 πρὸσ ᾄδαν Pl^M (Pl^a in epid., $Pl^α$), ποθ' ᾄδαν $Pl^{I.b.s}$ (Pl^a in textu); cf. VII 433, 7 ἔρρε ποθ' Ἄιδαν (Tymnae?) 4 cf. ἴθι Τάρταρον VII 531, 7, κάτθανε 230, 6 | ἐψεύσω AC_2 Pl (falsa tradunt edd.) | γενέτην AC_2 -ταν Pl | pentametro in eadem linea titulum epigrammatis IX 397 subiunxit C_2 ‖ 5 sqq. Pl^M I^a c. 68 (εἰς πόλεις), 1, Pl^E I 70, 1; ep. est in Euphemiana n. 15 (E^F f. 154v, E^P f. 258v) 5 Εὐήνου nomine gent. omisso Pl; Εὐταύνου $E^{F.P}$ εὐαύνου (teste Schneidewino) E^R | σικελ. C Ἀσκαλωνίτου (conlato indice ep. IX 75) Jac., Bergk; ep. vid. eiusdem Eueni, qui composuit IX 122 (cf. 6 στόμασιν in fine pentametri), IX 717 (cf. 1 χάλκειον), IX 602 (8 τὴν πάρος ἐν μίτραις), XVI 166 (4 ψῆφον ἔχων Πάριδος), ut tam 'Siceliotam' poetam quam Atheniensem pro Ascalonita inductum esse suspiceris 6—8 εἰς Τροίαν inscripsit Pl, εἰς τὸν Ἴλιον (sic) $E^{F.P.R}$ 6 εἰσἴλιον L | ἣν L^{ac} 7 sq. δια τον ὅμ. ἀείμνηστο μαλλον ⌜και⌝ αιωνιο γεγονεν L 9 περιβόητον E\

αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν· ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
κεῖμαι χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκέτι με σκάψει Τρωοφθόρα δούρατ' Ἀχαιῶν,
πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι. M16[v].E15

63. ἈΣΚΛΗΠΙΆΔΟΥ. C

[*Εἰς τὴν πόλιν ἤγουν* | *πατρίδα Ἀντιμάχου* | *τοῦ Κολοφωνίου ποιητοῦ.*] L

Λυδὴ καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἰμι δι' Ἀντίμαχον.

πτόλιν P Pl *πόλιν* E | *ἴλιον* E[R] *ἰλ.* A | *ἴρην* E p. 45, 10 *τὰν* P *τὴν* Pl E | *ἐν* (*υ* superscr.) *πύργοις* (*υ* superscripsit C) P, *εὐπύργοισ* (cum C) Pl *ἐν πύργοισ* (cum A) E | *κληϊζομέναν* P *κληζομένην* Pl[M] *κληζομέναν* E: fort. tenendae atque restituendae sunt in Eueni epigrammate formae doricae (cf. XVI 166, 2 *τὰν — ἀπενεγκαμέναν*)

1 *ἀλλένομήρωι* P | *ὁμήρω* E 2 *χαλκείων* Pl et P (ubi non est accentus rasura supra *α*) *χάλκειον* E; '*ἀντὶ στερρῶν ἀκαταμαχήτων παρὰ τὰς τοῦ οὐρανοῦ πύλας*' sch.[B] | *ἕρκοσ* P E[F.P] 3 *οὐκἔτι* E | *σκάψη* E[R.P], *σκάψεν* Rubensohn | cf. *θυμοφθόρα φάρμακα* Od. *β* 329 4 *κλείομαι* Wakefield: cf. Theogn. 240 *πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν*, A. P. IX 92, 6 *πολλάκι μοι κείσεαι ἐν σελίσιν* (Ant. Th.); VIII 126, 2; 163, 3 | *στόματι* P *στόμασιν* Pl E[F.P] ‖ 5 sqq. ep. om. Plan.; est in apogr. Buh. p. 167 (n. 3); cf. XII 168; perstringit Asclepiadis versus Callimachus, qui laudes Antimachi improbat, cf. ad p. 47, 2 6 sq. ineptum lemma nec correxit nec sustulit C; ep. exemplari carminis Antimachei praemissum vel imagini Lydae inscriptum fuisse putant 6 *ἤγουν* et ⅋ L 7 voci *ποιη* in lemmatis versiculo quarto adnexa erant quaedam verba (*τοῦ τὴν Λυδὴν γράψαντος*?), quae ab L exarata erasit C, quo commodius ipse epigrammati sequenti auctoris indicem adponeret 8 *λυδὴ* P *Λύδη* (et *Λύδην* v. 3) Reiske (Jac.); nomini mulieris hic eandem ac terrae convenire prosodiam recte statuit Boiss. (cf. Athen. 598[a], Plut. mor. 106[b]) | *εἰμί* ⌜*καὶ*⌝ P | *ἀποκόδρου* P (*ἀπὸ Κόδρων* Iensius); de Atticorum colonia a Codrida Nileo in Lydiam ducta *cf. Paus. VII 2, 1* 9 *σεμνοτέρη*: proverbium '*εὐγενέστερος Κόδρου*' *spectasse vid.* Asclepiades | *εἰμὶ διαντίμαχον* P (*δι' Ἀντιμάχου Jens*)

τίς γὰρ ἔμ' οὐκ ᾔεισε; τίς οὐκ ἀνελέξατο Λυδήν,
τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

64. ἈΣΚΛΗΠΙΆΔΟΥ, *οἱ δὲ* ἈΡΧΊΟΥ. C

Εἰς Ἡσίοδον τὸν | ποιητὴν διὰ τὴν εὐ|μουσίαν αὐτοῦ, ὅτι | παρὰ τῶν Μουσῶν ἔλα|βεν αὐτὴν τῶν Ἑλι|κωνιάδων. L

Αὐταί ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν, Ἡσίοδε,
καί σοι καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρεμόνα,

---

1 *ἔμ' οὐκή ει όε* P | *ᾔνησε* Hecker *ἤκουσε* Maehly; f. *ἔκλησε* (an *ἔμ' ἠγνοίησε?*) | *οὐκανελ.* P: cf. VII 471, 4 *γράμμ' ἀναλεξάμενος* 2 cf. Callim. 74[b] *Λυδὴ καὶ παχὺ γράμμα καὶ οὐ τορόν* | *μουσῶν* P *Μουσέων* Mein. ‖ 3 sqq. ep. Plan. non in librum I recepit, sed in l. IV, ubi in brevioris syllogae capite *εἰς ποιητάς* exstat (n. 1) 3 *ἀσκληπιά*[δ] Pl[M]; non geminum indicem tradit Plan., sed om. alteram partem indicis Palatini | ⌊*ἀσκληπιάδου*⌋ *οἱ δὲ* | *αρχιου* C, qui ⌊*ἀσκλ.*⌋ in eraso *ἀρχίου*, ni fallor, exaravit, ut C putandus sit pro epigrammatis auctore initio unum tradidisse Archiam, nec abhorret, opinor, ab eius arte epigramma: cf. *αὐταί* 1 et *αὐτάν* XVI 179, 1 (ab initio ep.), *ἐν κρ. οὔρεσιν* 2 et *ἐν Φρυγίοις οὔρεσι* VII 696, 6 (in eadem pentametri sede), *σοι—ὤρεξαν* 3 sq. et *σοι—ὤπασαν* VI 207, 9 sq., *πτανοῦ* 6 et *πτανοῖς* IX 19, 4, *οὗ* 7 et *οἷς, ὧν* VI 180, 5; 16, 5 (ab initio versus), *μολπαῖς* 7 et *μολπάν* VII 213, 3 (in fine vs.), *ἡμιθέων* 8 et XV 51, 6 (in clausula epigrammatis) 4—6 *εἰς ποιητάς* Pl[M] *εἰς εἰκόνα Ἡσιόδου* Pl[E] 5 *οτι παρα* τ̂ *μουσων* L, sed articulus τ̂ insertus f. postea | poetae, quisquis composuit ep., obversabantur Theogoniae versus 22—35 (cf. etiam Op. 658 sq.) 7 *αὗται* (ʹ C) P | *ποιμαίνοντα*: cf. Theog. 23 *ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο* | *μεσαμερινὰ* P *μεσημβρινὰ* Pl *μεσαμβρινὰ* Salm. | *μὴ λάσε* A[ac]: altera supra *η* prosodia, circumflexus ut vid., accessit (*μῆ* P[pc]) | *μόυσαι* (non *μοίσαι*) P 9 cf. Theog. 30 *καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον* | *καλλιπετηλον* P | *ἐρυσσάμεναι* P Pl | *περι πᾶσαι* P *περὶ πᾶσαι* Pl *χερὶ π.* Jac. | *ἐρεισάμεναι πέρι π.* 'circumfusae omnes Hesiodo' Herm., *ἐρασσάμεναι περὶ πάντων* Heck., ἑλισσόμεναι πέρι πᾶσαι *Herw.*; *ἀρεσσαμένῳ (περιβᾶσαι)* et ἐπεσσύμεναι περὶ παγᾷ s. πα-

δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ·
οὗ σὺ κορεσσάμενος μακάρων γένος ἔργα τε μολπαῖς
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων. M 99r

65. ’ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἴς τινας ἐπαινετοὺς | ἄνδρας ἐξ ἐπαινουμένης πατρίδος. L C

Γῇ μὲν ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον, αἰθέρι δ' ἄστρα·
Ἑλλάδι δ' ἥδε χθών, οἵδε δὲ τῇ πόλει. M 9v

γάν olim ci., etiam *ἀμερξάμεναι* (cet. cf. Theog. 31 *δρέψασαι θηητόν*) p. 47, 10 conferunt edd. Pausan. IX 30, 3 *ἐπὶ ῥάβδου δάφνης ἥδε* | *δάφνα⌊σ⌋* P[pr] (*δάφναι* potius quam *δάφναρ* A[ar]) *δάφνης* Pl | *ἀκρεμόνα* P *ἀκρέμονα* Pl[M]: cf. ad IX 3, 3

1 *κρήνασ* P, *κρήνησ* Pl[M pc] (erat *α* fort. pro utraque *η*, certe pro altera in M), *κράνας* Br. | *ἑλικωνίδοσ* P 2 *πτανοῦ* P (sed litt. *τ* postmodo inserta, *πανοῦ* A[ac]) | *πώλου* C *πωλοῦ* A[ac] | *ἔκοψεν ὄνυξ*: cf. Ov. Met. V 257 (fontis) 'dura Medusaei quem praepetis ungula rupit', ibid. 264 'factas pedis ictibus undas', Pausan. II 31, 12; IX 31, 3 *ἡ τοῦ Ἵππου καλουμένη κρήνη· ταύτην τὸν Βελλεροφόντου ποιῆσαί φασιν ἵππον ἐπιψαύσαντα ὁπλῇ τῆς γῆς*, Anton. Lib. Met. IX *ὁ Πήγασος τῇ ὁπλῇ τὴν κορυφὴν πατάξας* 3 *μακάρων γένος*: '*τὴν Θεογονίαν· Παυσανίας δὲ ἀμφιβάλλει, εἰ Ἡσιόδου ἐστὶ Θεογονία ἐν τοῖς περὶ Ὀρχομενοῦ τοῦ Βοιωτίας· φησὶ γάρ* (IX 35, 1)· *προσιέσθω δὲ ὅτῳ φίλον τὴν Θεογονίαν*' adscripsit sch.[B], qui ex eodem Pausania de suspectis carminibus Hesiodeis sumpsit haec: '*Παυσανίας ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς* (IX 31, 4) *λέγει ὡς Βοιωτῶν οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντές φασιν οὐδὲν ἄλλο Ἡσίοδον πεποιηκέναι πλὴν ἢ Ἔργα καὶ τούτων δὲ τὸ ἐς τὰς Μούσας ἀφαιροῦσι προοίμιον ἀρχὴν εἶναι αὐτῶν λέγοντες· Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος* (Op. 11)· *ἑτέρα δὲ δόξα ἐπεκράτησεν ὡς πολλὰ ποιήματα Ἡσίοδος εἴη γεγραφώς, ἤγουν τὰ ἔπη εἰς γυναῖκάς τε ᾀδόμενα καὶ ἃς μεγάλας ὀνομάζουσιν Ἠοίας καὶ Θεογονίαν καὶ τὸν μάντιν Μελάμποδα καὶ κατάβασιν Θησέως εἰς Ἅιδην μετὰ Πειρίθου παραίνεσίν τε Χείρωνος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα καὶ ὡς αὐτὸς Ἡσίοδος μαντικὴν ἐδιδάχθη παρ' Ἀκαρνάνων*' | cf. Hes. Theog. 33 *καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος* | *τὲ* Pl[M] | ἔργα τ' ἀρούρας Mähly,

66. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΊΟΥ. C. Pl

Εἰς Σαπφὼ τὴν Μιτυ|ληναίαν· ἐγκωμιαστικόν. L

Μναμοσύναν ἕλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς, μὴ δεκάταν Μοῦσαν ἔχουσι βροτοί. M 15ᵛ

τ' ἔμελπες Heck. p. 48, 4 ἱ *γένος* P *καὶ γ.* Pl; *καὶ κλέος* Jac. (nec hoc nec *μένος* aut *σθένος* praeferendum vid.) | *ἀρχαίων* P Pl *ὠγυγίων* Harberton | *ἔγραφεσ* P $Pl^{M pc}$ (*ἔγραφεν*? M^{ac}), fort. *γάρυες* | *ἠϊθέων* P Pl^{M} *ἡμιθέων* Salm. (Davisius) ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 6 (Pl^{E} I 37, 6); cf. quae de ep. affert e cod. Laur. 31, 28 Band. II p. 99 5 *ἄδηλον* Pl; epigrammati apud Plan. continuatur Crinagorae ep. IX 81, unde accidit, ut incerti auctoris ep. 65 in cod. Laur. poetae Mytilenaeo tribueretur; Simonide non indignum censet ep. Herwerden; videtur poetae Meleagrei; conferunt Theocr. 18, 29, Verg. Ecl. V 32 'vitis ut arboribus decori est — tu decus omne tuis' 6 *εἰσ τινὰσ* L 6 sq. *ἐξεπαινουμ(έ)ν πριδ(ο)* P: litteris *ἐξεπαινον* ab L scriptis continuavit C in eadem linea, i. e. in altero lemmatis versiculo, extremam tituli partem *με-ν⌈ησ⌉ ⌈πατρίδοσ⌉*; eadem haec in tertio lemmatis versiculo ab L exarata erasit C, quo epigrammati sequenti indicem suum auctoris commodius adponeret (cf. ad ep. 63); *καὶ ἐξ ἐπ.* Salm.
8 *γῆ* Pl^{M} | *⌞ἔαρ κόσ⌟μοσ* Pl^{M} (Plan. ante ras. videtur scripturus fuisse *κόσμος ἔαρ*) | *πολυδένδρεοσ* P, cr. Pl; *φιλοδένδρεον* Herw. (*πολυάνθεμον* olim ci.) 9 *δ' ἡ δε* (˜ C) P, *δ' ἦ' δε* (prius *δ* corr. ex *η*) Pl^{M} | *οἷ δε* (potius quam *οἵ δε*) P | *τῆ πολεῖ* (supra *ι* videntur puncta diaeresis confluxisse in lineolam) P; *τῆ πόλεϊ* (cum P congruens) $Pl^{M ac}$, *τῆ*^{δε}*πόλει* in M reposuit recens man., quae *δε* superscripsit et puncta diaeresis delevit, *τῆδε πόλει* Pl^{E}, *τῆδε πόλι* Herw. ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 8 (Pl^{s} I 67, 8; $Pl^{I.a.b}$ c. 69, 8); ep. exstat bis in cod. Matrit. 24, ap. Ir. p. 92 (*Ἀντιπάτρου Σιδ.*) inter XVI 310 et VII 17, deinde p. 93 (omisso titulo) inter IX 26 et VII 12 1 gent. add. C Pl; cf. [Platonis] ep. IX 506 2 *σαπφώ* L^{ac} *-φῶ* potius quam *-φὼ* P^{pc} | *την μιτυληναῖαν* L 3 *εγκωμιαστιξ* L (cf. ad epp. 28 et 39) 4 *μνημοσύναν* Pl Ir. | *ἕλε* P | *ὅτ' ἔκλυε* P | τᾶσ ex τὰσ cr. C
5 *δε*κάταν* Pl^{M} *δεκάταν* (cum accentu eraso supra ε) P | *μοῦσαν* P idemque Pl^{M}, *μοῖσαν* Pl^{E}; cf. IX 192, 8 ἔνδεκα Πιερίδας

67. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς τάφον μητρυιᾶς, | ὃν ὁ πρόγονος στέφων | ⟨ἐτύγχανεν, ὅτε ἡ στήλη⟩ συμπεσοῦσα τοῦτον | ἀπέκτεινεν. L

Στήλην μητρυιῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος·
ἡ δὲ τάφῳ κλινθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι. M 12ʳ

68. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Μητρυιαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
σῴζουσιν, Φαίδρην γνῶθι καὶ Ἱππόλυτον. M 12ʳ. E 7. Σ 68

---

1 — p. 51, 3 tria de novercis epp. exstant in cod. Vindob. 311 (v. Sternb. p. 76); eademque exhibet (ap. Ir. p. 450) cod. Matrit. 114 eo ordine, ut epp. 68 sq. praecedant iisque ep. 67 subiungatur 1 sqq. Pl^{M} Iª c. 48 (*εἰς μητρυιάν*), 1 (Pl^{E} I 50, 1) 1 *καλλιμά* (χ superscr.) Pl^{M} -*μάχον* Pl^{E}; nomine auctoris (et lemmate) caret ep. in cod. Vind. et Matrit. 2 *μητρυᾶσ* et *οπρογονοσ* L | post *στεφων* interciderunt quaedam; inserui quae sensu structuraque lemmatis verborum requiri videntur 3 sq. *τουτον απεκτ.* L 5 *μικρὰν* P Pl Matrit. (cft Toup verba apud Suid. s. v. *Κυνήγιον* ʻ*εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ*ʼ quaeque ibidem de morte Himerii Chartularii referuntur); *μακρὰν* Blomfield, *μαρὰν* Bentley, *λιπαρὰν* Meineke (*πικρὰν* et *σκληρὰν* ego ci.) 6 *βίον* P, *βίον* Pl | *τρόπον* P Pl; noli cr. *βίον* — *καὶ τρόπον* 7 *ἡ δὲ τάφῳ κλινθεῖσα* P Pl (interpretatur ʻde statua novercae in tumulo cubare visaeʼ Jac.), *ἡ δʼ ἐδάφει κλ.* Reiske, *ἡ δὲ κάτω κλ.* Fabri (*ἡ δʼ ἐπαφῇ* et *δʼ ἄφνω κλ.* olim ci.); *ἡ δὲ τ. κλινθέντα* Toup 8 *φεύ γε* (*τε* superscr. A) P ‖ 9 sqq. Pl^{M} Iª c. 48 (*εἰς μητρυιάν*), 2 (Pl^{E} I 50, 2); ep. inest in Euphemianae cod. Parisino 2720 (E^{B}) n. 7; omittunt dist. Euphemianae cod. Flor. 57, 29, Paris. 1773; qui duo codd. exhibent ep. in sylloge Σ Euphemianae praemissa, exstat enim n. 68 in Σ^{F} f. 148ʳ, in Σ^{P} f. 251ᵛ 9 *ἄδηλον* Pl, om. EΣ | *εἰς μητρυιάν* E^{B} (cod. *Vind. 311, Matrit.* 114), *εἰς μητρυῖαν* Σ$^{F.P}$; caret lemmate ep. *in P* *10 οὐδε P* 11 *σώζουσιν* P Pl^{M} Σ | *φαίδρην* PE^{B} *φαῖδραν Pl$^{M.E}$ Σ* ‖

69. ΠΑΡΜΕΝΊΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΌΝΟΣ. C. Pl

Μητρυιῆς δύσμηνις ἀεὶ χόλος, οὐδ' ἐν ἔρωτι
368 *ἤπιος· οἶδα πάθη σώφρονος Ἱππολύτου.* M 12r. E 8. Σ 69

70. ΜΝΑΣΆΛΚΟΥ. C

Εἰς χελιδόνα διὰ | τὸ μυθευόμενον | περὶ αὐτῆς καὶ Τηρέως, | ὅτι τὴν γλῶσσαν αὐτῆς | ἐξέτεμεν. L

Τραυλὰ μινυρομένα Πανδιονὶ παρθένε φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα, χελιδοῖ;
παύε', ἐπεί σε μένει καὶ κατόπιν δάκρυα. M 83v

Cor. Phil. p. 71—73

71. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. C. Pl

Εἰς δρῦν διὰ τὸ εὔ|σκιον τοῦ δένδρου | καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν | ὑπεισερχομένων. L

Κλῶνες ἀπηόριοι ταναῆς δρυός, εὔσκιον ὕψος
ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,

---

1 sqq. Pl[M] I[a] c. 48, 3; E[R] n. 8 (om. E[F.P]); Σ n. 69 (Σ[F] 148r, Σ[P] 251v); cf. ad ep. 68   1 nom. auctoris om. E[R] Σ | *παρμενίωͦν μακεδ°/* C, *Παρμενίων* cod. Matrit. 114 | *εἰς αὐτήν* E[R] Σ   2 *δύσμηνοσ* P, *δύσμηνισ* Pl Matrit. Σ (*η* ex *υ*? cr. Σ[F]), *δυσμενὴς* E[R] (olim *δύστηνος* ci.) | *νόος* maluit Jac. | *οὐδεν ἐρωτι* P *οὐδὲν ἔρ.* Σ   3 *ήπιοσ* P | *οἶ δαπάθη* A[ac]; *οἶσθα* Herw. | versus in Hippolyti imaginem a Parmenione scriptos esse suspicatur Jac. ‖ 4 sqq. Pl[M] I[b] c. 19 (*εἰς ζῷα*), 9; Pl[E] I 33, 33   4 auctoris nom. om. Pl, *ἄδηλον* Pl[E]; cf. imitatoris Pamphili ep. IX 57   5 sq. lemmatis verba praeter *χελιδόνα* et *περιαυτῆσ* ⌜*καὶ*⌝ prosodias acceperunt nullas   6 *τηρε͂* et *αὖ[τς]* L   7 *μινυρομένη* P *-μένα* Pl; *τραυλᾷ μυρομένα* Sonntag | *πανδιονὶ* (*παν* ex *παυ* cr.) P | *παρθένε* P, *κάμμο[ε]ρ* (*ε* in eraso *α*) Pl[M]: Plan. scripturam suam mutuatus esse vid. ex Pamphili versu 57, 1 | *φωνᾶι* P: cf. *διὰ στομάτων* 57, 2   8 *τηρέωσ* P *-ρέοσ* Pl | *ἁψαμένα* P; *ἁψαμένου* Herw., *ἀχνυμένα?*   9 *παναμέριοσ* P *πανημέρ.* Pl; cf. VII 194, 3 *πανέσπερον* / *ἀναδῶμα* P; noli requirere *ἀνὰ κλῶνα* \ χελιδοῖ

εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φαττῶν,
οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρεμόνες,
κἠμὲ τὸν ὑμετέραισιν ὑποκλινθέντα κόμαισιν
ῥύσασθ' ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα. M 5v

72. 'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C. Pl

Ὅτι ἡ πρὸς Ἑρμῆν | θυσία εὔκολος, ἡ δὲ | πρὸς Ἡρακλέα δύσ|κολος· βουφάγος γὰρ | καὶ γαστρίμαργος. L

Εὔκολος Ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἐν δὲ γάλακτι
χαίρων καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι·

A^ac, *χελιδόν* C (qui *ι* fin. mutavit in *ν* et acutum add.); *χελιδών* Pl p. 51, 10 *παῦε· επεὶ* P, *παῦσαι ἐπεί* Pl^M, *παῦ' ἐπειή* Bothe, *παύε' ἐπεί* Mein. (cl. Il. *I* 260) | *σε* P Pl | *καὶ κατόπιν δάκρυα* P *δάκρυα τὰ κατόπιν* Pl, *δάκρυα καὶ κατόπιν* Br. ‖ 11 sqq. Pl^M l. I^a c. 19 (*εἰς δένδρα*), 6 (Pl^E I 20, 6) 11 *ἀντιφί^λ* Pl^M | *βυζαν^τ* P 12 sq. *δρῦν διατο* L; post *τ̆ δενδρου* clausulam (:), deinde verba ⌜*καὶ*⌝ *την αναυπασιν* (sic) *τ̂ ὑπ.* add. L 14 *ἀπηόριοι* P Pl^M *ἀπηόρ.* Pl^a–B; '*μετέωροι ἢ ὑψηλοί*' schol. Mon. (ex Hes.) | (*ὕφος* 'velum' Reiske; *εὔσκιος ἀψὶς*?) 15 *φυλασσομένουσ* P, cr. Pl

1 *κεὐπέταλοι* Harberton | *οἰκία*: cf. *οἰκία λαγωοῦ* 14, 5 (Antiphili) | *φωτῶν* P Pl: ante Jacobsium cr. Reiske (Markland?); cf. Verg. Ecl. I 57 'nec tamen interea raucae, tua cura, palumbes nec gemere aeria cessabit turtur ab ulmo', Hor. Od. I 2, 9 2 *ἔνδιοι*: sch.^B adnotavit haec ex Eustathii ad Odyss. commentariis petita: *ἐναέριοι· ἔνδιαι* (immo *ἔνδια*, cf. Hes.) *αἱ διατριβαί, οὐχ ἁπλῶς αἱ ὅπου δήποτε, ἀλλ' αἱ ὑπὲρ γῆν* (*τ*⌜*ην*⌝ per errorem sch.^B) *καὶ τὸν κατ' αὐτὴν* (*αὐτὸν* sch.^B) *ἀέρα· ἔνθα μυθικῶς ἡ ἀρχὴ κεκλήρωται τῷ Διί· τὸ δὲ ἔνδιον ἀναλογεῖ τῷ εὐδίῳ οἱονεὶ εὐαερίῳ* (*εὐερίῳ* sch.^B)· *Εὐστάθιος Ὀδ.* ζ (immo δ 450) | *ἀκρεμόνεσ* P *ἀκρέμονεσ* Pl^M | (*ἔνδι' οἱ ἀκρ.* Harb.) 3 *κἠμὲ* P idemque Pl^M, *κἀμὲ* Pl^E | *τὸν* Pl *τὴν* P | *ὑμετέροισιν* P *-τέρῃσιν* Pl *-τέραισιν* Br. | *κόμαισιν* P *κόμῃσι* Pl *-μαισι* Br.

4 *ρύσασθ'* (' C) P (*ῥύσαστ'* Pl^I–b) | *ἠελίου* P | *φυγάδων^α* (α superscr. C) P, *φυγάδα* (cum C) Pl ‖ 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 37 (*εἰς θεούς*), 3 (Pl^E I 38, 3) 5 nom. gent. om. P Pl; *Thessalonicensi tribuit* Benndorf (Setti), Sidonio Br. (quem *epigrammatis 71—73 fragmentum* Philippeum contineri fugit); cf. *Leonidae de Mercurio* et Hercule ep. IX 316 6 η προσ ερμῆν (s.

ἀλλ' οὐχ Ἡρακλέης· ἕνα δὲ κτίλον ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ καὶ πάντως ἓν θύος ἐκλέγεται.
Ἀλλὰ λύκους εἴργει. Τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
ὄλλυται εἴτε λύκοις εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος; M 10r

73. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. C. Pl

Εἰς τὸ σύστρεμμα | τῆς θαλάσσης τοῦ | Εὐβοϊκοῦ κόλπου | τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν | ἐν τῷ Εὐρίπῳ γινό|μενον. L

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
πλαγκτὸν ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον,
ἠελίῳ κὴν νυκτὶ τεταγμένον ἐς τρίς, ἄπιστον
ναυσὶν ὅσον πέμπεις χεῦμα δανειζόμενον,

ερμῆν) et ευκολοσ L; verbis quae sqq. primo fort. ab L omissis clausula (:) antecedit p. 52, 7 βουφαγοσ L: cf. δαμαληφάγε 237, 5 (Erycii) 9 sch.[B] adnotavit haec: 'καὶ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι (Ξ 491) ἐποίησεν τὸν Ἑρμῆν ἐφορᾶν τὰ ποίμνια, καὶ τοῦτο αὐτὸ μαρτυρεῖ Παυσανίας (Π 3, 4) ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς· ὅτι εὔκολος Ἑρμῆς τιμᾶται, ὡς Ἡσύχιός φησι, περὶ (scrib. παρὰ) τοῖς Μεταποντίοις' (cf. Hesych. s. v. εὔκολος) | ἑρμείασ P | ἐν δὲ P Pl, ἔν τε Reiske (Herw.) 10 χαίρων: cf. Kb. 240, 3 ἐν σπονδαῖς γεγαθότα | δρ. μέλ.: v. Hes. op. 233 | σπενδόμενοσ P Pl (defendit Herw.); σπενδομένοις 'gaudens libantibus sibi de lacte et melle' Reiske (Heck.); idem sensu passivo ('contentus in lacte et melle dum ei libantur') accipit Duebner; cf. 237, 2 ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος; malis fort. πειθόμενος conlato Antipatri Thess. versu 93, 4 (ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ)

1 ἀλλουχηρακλέησ P | οὐχ' Pl[M] 2 ἓν θυοσ P οἱ θύος Jac. 3 ἀλλα et εἴργει (ex εἴργει? factum) P | τί δε πλέον P, cr. Pl | το φυλ. P 4 λύκοσ, P λύκοις Pl λύκων Salm. (Br.) | εἰ θ' υπο P | cf. 237, 5 τάδε φρούρει αὔλια (Erycius de Hercule) ‖ 5 sqq. Pl[M] I[a] c. 35 (εἰς θάλασσαν), 2 (Pl[E] I 36, 2) 5 βυζαν P Pl[M] 6 τὸ σύστρ. (' C) et ε εὐβ. P; similiter ac σύστρ. dicitur συστρεμμάτιον (ὑδάτων) ab Arist. mir. 26 7 τοκαθεκάστην ημέ L | εν τῶι εὐρίπω L 9 εὐβοϊκ⌊οῦ⌋ (⌊οῦ⌋ C, -καὶ? A[ar]) P 10 ὕδωρ (' C) ἰ δίοισ P (dirimuntur litt. ἰδ parvulo membranae foramine intercedente) 11 ἠελίωι P | κην P κὴν Pl[M] \ νυκτίτε ταγμένον P; post τεταγμένον distinxit Pl[M], non post τρίς

θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματεύω
σὴν στάσιν· ἀρρήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει. M 9ᵛ

74. ᾿ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἴς τινα ἀγρὸν Ἀχαι|μενίδου ἀπ᾿ ἄλλου |
εἰς ἄλλον μετερχό|μενον. L

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου,
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μέ ποτ᾿ ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ᾿ ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης. M 19ʳ

75. ΕΥ̓ΉΝΟΥ ᾿ΑΣΚΑΛΩΝΊΤΟΥ. C

Εἰς ἄμπελον, | ἣν τράγος κατέφαγεν. L

Κἢν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ. M 3ʳ. Σ 40

(᾿ APl^M), nullam interpunctionem exhibet P | cf. Suid. s. *Εὔριπος* '*ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται*' | *τεταγμένον*: contra Livius (XXVIII 6) 'non septiens die — temporibus statis, sed temere' p. 53, 12 *ναυσὶ νόσον* P | *ῥαπιζόμενον* Reiske

1 *θαῦμα* Pl *θαύμα* P, malim *δεῖγμα βίου* 'specimen s. instar vitae fluctuantis', si forte Antiphilo proverbii '*ἄνθρωπος Εὔριπος*' in mentem venit | *οὐδὲ* Pl^M; in P scriptum ita, ut pro *οὐ δὲ* (Jac.) pariter ac pro *οὐδὲ* accipi possit | *μαντεύω* P, cr. Pl | mirari se rem, non in causas inquirere dicit Antiphilus, fabulam, ut vid., de Aristotelis in Euripum demersi morte spectans 2 *μέμηλε φ⌊ύσ⌋ει* (⌊ύσ⌋ C; *φάει* olim scriptum fuisse pro *φύσει* non contenderim) P; in marg. erasae sunt litterae quaedam, e quibus praeter *γρ* vix ullam distingui licet ‖ 3 sqq. Pl^M Iª c. 78 (*εἰς τύχην*), 2 (Pl^E I 80, 2) 3 *Λουκιανοῦ* Pl; sophistae Samosatensi ep. tribui poterat vel propter nomen Menippi vel ab eo, qui tenuit Luciani verba cum epigrammate comparanda haec (Nigr. 26): *τούτων μὲν φύσει οὐδενός ἐσμεν κύριοι — παραλαβὼν ἄλλος ἀπολαύει*; ad quae verba affert schol. Luciani partem tetrastichi idque Samosateno vindicat; cf. Hor. sat. II 2, 133 4 *ἀχεμενίδου* L 4 sq. *απάλλου εισ αλλον μετερχ(ό)μενον* L 6 noli cr. λεγόμην | *ποτὲ* P Pl^M 7 *ἐξετέρου* et *ἕτερον* P 8 *ἐκεῖνοσ* P Pl^{M.E} (κεῖνος Br.) | με

76. ᾿ΑΝΤΙΠΑ´ΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς κόσσυφον καὶ κί|χλην, ὑπὸ πάγης ἀγρ|ευθέντων καὶ τοῦ κοσσύ|φου διά τινα τύχην | ἢ καὶ τὸ μουσικὸν | ἀποδράσαντος. L

Δισσᾶν ἐκ βροχίδων ἁ μὲν μία πίονα κίχλαν,
ἁ μία δ᾽ ἱππείᾳ κόσσυφον εἷλε πάγᾳ·

πότ᾽ P *μέ ποτ᾽* Pl^{M}; *με τότ᾽* ? | *ὤιετο* P *ὤετο* Pl^{M} p. 54, 9 *εἰμί δ᾽* Pl^{M} | *δ᾽ ὅλωσ* P; cf. 56, 8 | *οὐδενὸσ* P, (*οὐ* ex *ὁ* cr.) Pl^{M} | *ἀλλατύχησ* P ‖ 10 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 6 (*περὶ ἀνταποδόσεως*), 1; Pl^{E} I 6 (*εἰς ἀνταπόδοσιν*), 1; ep. est in sylloga, quae Euphemianae praecedit, n. 40 (Σ^{F} 144^{v}, Σ^{P} 248^{r}); exstat in schol. ad Aristophan. Plut. 1129, apud Suidam, qui e schol. petivit, s. *ἀσκὸς Κτησιφῶντος*, apud Suet. Domit. 14; denique in pariete Pompeiano repertum est picto versuum argumento subscriptum (Kaib. 1106): cf. Dilthey de epigrammatum Pompeis repertorum triade p. 13 sqq.; versatur ep. in argumento apologi Aesopii 404 et 404^{b} (H.): cf. Babr. 181 Cr., Ignatii tetrast. 7, Babr. II 5 10 nom. auctoris *Εὐήνου* tradunt P Pl Σ, gentile *ἀσκαλωνί*^{τ} add. C; pentametrum assumpsit Euenus ex eiusdem argumenti epigrammate Leonideo IX 99, quo poeta coronae Philippicae utebatur; mutilum Eueni ep. ducebat Benndorf, priusquam ad illustrandam picturam id compositum esse constitit 11 *κατέφ*^{α} L | *εἰς ἀνταπόδοσιν* ante nomen auctoris scripsit Σ | '*ἀμέλει οὖν* (s. *γοῦν*) *καὶ ἐπίγραμμα φέρεται τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον*' sch. Ar., Suid. (sed verba *τῆς ἀμπ.* om. sch.^{R} et Suid.); '*προσωποποιία*' adscripsit sch.^{B}: nam vitem poeta inducit loquentem (*τὸ ἐπίγρ. πρ. λέγεται, ὡς τῷ ἀψύχῳ κλήματι πρόσωπον προσάπτον* sch. Mon.); contra Ovidius Fast. I 355 'Quem spectans aliquis dentes in vite prementem Talia non tacito verba dolore dedit: Rode, caper, vitem, tamen hinc, cum stabis ad aras, In tua quod spargi cornua possit, erit'. Cf. Ov. Met. XV 114, Martial. III 24, 1 'Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras Hircus, Bacche, tuis victima grata focis', Verg. Georg. II 380 sqq. 12 sq. ex scholio Aristophaneo (ad Plut. 1129, s. e Suida) petivit sch.^{B} haec: '*δοκεῖ τῷ Διονύσῳ ὁ τράγος πολέμιος, ὅθεν αὐτῷ ἐθύετο· ἀμέλει καὶ ἑορτὴν Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ Ἀσκώλια, ἐν ᾗ ἅλλοντο* (sic) *τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου· καὶ τὸ ἀσκωλιάζειν δὲ παρὰ τῷ κωμικῷ ἐκ τούτων λέγεται· κυρίως γὰρ τὸ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι* (cf. Georg. II 384 'unctos saluere *per utres*') *ἕνεκα τοῦ γέλω*^{τ} *ποιεῖν* (γελωτοποιεῖν Suid.). ἐν

ἀλλ' ἃ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας ἐς φάος Ἠοῦς
οὐκέτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἧκε δεραιοπέδας,
P 369 *ἃ δ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱερόν. ἦν ἄρ' ἀοιδῶν*
4 *φειδὼ κὴν κωφαῖς, ξεῖνε, λινοστασίαις.* M 85ᵛ

μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλειμμένους (*-λιμμένους* Suid., *ἀνειλημμένους* Mon.), *εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ἀνωλίσθαινον* (sic) *καθάπερ Εὔβουλός φησι* (8 K.)· *Καὶ πρός γε τούτῳ ἀσκὸν εἰς μέσην καταθέντες εἰσάλλεσθε* (αι) *καὶ καγχάζεσθαι* (*καχάζετε* Dind.) *ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν· οὕτως Δίδυμος.* Quibus adnexa sunt a sch.ᴮ haec: *ὅτι τὰ λυμαντικὰ ἑκάστῳ τῶν θεῶν ἔθυον δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τῇ Δήμητρι χοῖρον θύεσθαι ὡς λυμαντικὸν καὶ Διονύσῳ γε μήν* (v. schol. Aristoph. ad Ran. 338), *ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις* (337 sq.)· *ὦ ποτ' ὦ παντίμητε* (scrib. *ὦ πότνια πολυτίμ.*) *Δήμητρος* ⟨*κόρη*⟩, *ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε[ν] χοιρείων κρεῶν'* (cf. Cornut. c. 30 p. 60, 20 L.)

p. 54, 12 *κ' ἦν* P (*κὴν* Aᵃᶜ *κ' ἤν* C), *κὴν* Plᴹ Σ Suid. sch.ᴮ, *και* Suet. cod. Memmianus, *καν* Inscriptio Pomp., *κἂν* Roth Dilthey | *φάγησ* P Plᴹ Σ (acc. om. I. Pomp.) | *ἐπὶ ῥίζαν* Pᵖᶜ Pl Σ S. sch. Suet. (*ἐπιῤ.*? Aᵃᶜ), *ποτιριζαν* I. Pomp. (cf. Babr. syll. II 5, 6 *κἂν γάρ με κείρων καταφάγῃς ἐπὶ ῥίζαν*) | *ὅμωσ* (' C) *ἔτι* P; cum P faciunt Pl Σ Suet. I. Pomp., *ὅμως δέ τι* S.ᵛ sch. (sed *ὅμως ἔτι* Par. 2821), *δέ τι* s. *δ' ἔτι* S.ᴬ·ᴮ·ᴱ·ᶜ | *καρπο*φορήσω* (ante *φ* littera *ρ* erasa et supra prius *ο* deletus vid. acutus) P 13 *ἐπισπεῖσαι* P Plᴹ Σ Suet. I. Pomp. *ἐπιλεῖψαι* Suid. sch. | *σοὶ τάγε* (*ρ* superscr. man. rec.) P, in margine erasa sunt quaedam, olim scripta fuisse videntur (ab L?): *γρ. σοὶ τράγε* (apud Suet. *Καίσαρι* ex Memmiani scriptura *σοι καρθε* fecit Politianus) | *θυομένῳ* S.ᵛ Σ: cf. Babr. II 5, 7 ‖

p. 55, 1 sqq. Plᴹ l. Iᵇ c. 34 (*εἰς ὄρνιθας*), 3; Plᴱ I 60, 11 1 nomen *Ἀντιπάτρου* scriptum infra notulam erasam, cf. ad 54, 13 | ep., quod imitantur Archias Paulusque (IX 343, 396), est Sidonii (Thessalonicensi tribuit perperam Heck., Sidonio Br. Setti); cf. etiam IX 87 et (Rhiani) XII 142 2—4 ep. spectare vid. tabulam, qua apologi nescio cuius de merula turdoque simul captis argumentum illustrabatur 3 *ἀγρευθέντε·* (L) ⟨*αὐτῶν* s. *ἀμφοτέρων*⟩? | ⌜*καὶ*⌝ *ἔ κ. διατινα* L 4 *τυ*ᵡ et *τομονσ*. *ἀποδράσαντε* L 5 *δισσᾶν* Pl, in P accentus correctura mutatus utrum gravis an circumflexus dicendus sit vix discernas | *βριοιχίδων*? P | *κίχλαν* Pᵖᶜ *-χλον* Aᵃᶜ 6 *ἰππεία* P *-είᾳ* Pl, '*τῇ ἐξ ἱππε⟨ί⟩ων τριχῶν γιγνομένῃ*' sch.ᴮ; *ἰτείνᾳ* 'saligna' Reiske (*αἰπείᾳ* olim tentavi) | *εἶλε πάγα* P *εἶλε πάγᾳ* Pl; cf. *τὰν μὲν*

77. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. C

Εἰς Ἥραν καὶ εἰς Γανυμήδην | τὸν ἁρπασθέντα
ὑπὸ Διός· | ζηλοτυπία θαυμάσιος, | καὶ βλέπε
μοι τὸν σεμνὸν | Δία τὸν τῶν θεῶν ὕπατον |
παιδικοῦ κάλλους | ἡττώμενον. L

Πριομένα κάλλει Γανυμήδεος εἶπέ ποθ' Ἥρα
θυμοβόρον ζάλου κέντρον ἔχουσα νόῳ·
Ἄρσεν πῦρ ἔτεκεν Τροία Διί· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ Τροίᾳ, πῆμα φέροντα Πάριν·
ἥξει δ' Ἰλιάδαις οὐκ ἀετός, ἀλλ' ἐπὶ θοίναν
γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων. M 19v

πανάφυκτος ἕλε βρόχος 396, 3 et *κόσσυφον ἀγρεύσας εἷλε* XII 142, 2 p. 56, 1 *ἀλλ ἁ μὲν* (sic, non *ἀλλὰ μὲν*) P *ἀλλὰ τὸ μὲν* Pl (veram scripturam restituerunt Boiss., Heck.); cf. VI 118, 5 (Ant. Sid.) | *κίχλησ* P *-χλας* Pl | *ἤουσ* ('A'C) P 2 cf. 343, 4 *τὸν δὲ μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων* | *οὐκἔτ'* C *οὐκετ'* A | *ἀπὸ* (prosodias C) *πλεκτᾶσ* P (*πλεκτὰς* Pl^b Pl^a in t., sed '*τὸ ἀπὸ πλεκτὰς περισπαστέον*' in epid.) | *ἧκε* A^{ac}? $Pl^{M\,ac}$ | *δερειοπέδασ* P, cr. Pl; cf. *τάνδε δεραιοπέδαν* VI 14, 4 (Ant. Sid.), *ἐξ ὀρνιθοπέδας* IX 396, 4 (Pauli) 3 *ἅ δ'* (˜ C ʽ AC, *ἁ δ'* A^{ac}) P *ἃ δ'* Pl^M | *αὖθισ* (˜ C) P; *αὖτις*? | *ἱερὸ́ν·* (` A ´ C, qui interpunxit) P: cf. *ἱερὸς ὄρνις* XII 142, 3; *ἱρὸν ἀοιδοπόλων γένος* 343, 5, *στέργει δ' ὑμνοπόλους Βρόμιος* 87, 8 | *ἦν* (ʾ C) *ἆρ'* (apostr. C, spiritum AC, gravem potius quam circumflexum A) P; *ἦν γὰρ* Br., cf. *ἦ ἄρα* 343, 5 (*ἦ τάχα που* 396, 5) 4 *κὴν* P *κἤν* Pl^M | *κωφαῖς*: cf. *καὶ κωφαὶ φροντίδ' ἔχουσι πάγαι* 343, 6 ||

1 sqq. Pl^M I^a c. 81 (*εἰς φθόνον*), 4 (Pl^E I 83, 4) 1 *Ἀρίστωνος ἢ Ἑρμοδώρου* Pl; Hermodoro tribuit Plan. etiam ep. XVI 170 et mire accidit, quod Paridis mentio fit in utroque epigrammate | *θεσσαλ*⁰ C 2 *ἔιραν* et *εισ γανυμι*δ *τον αρπ.* L 3 *ὑπο δι*⁰ L | *ζηλωτυπία θ.*: L | ⌜*και*⌝ *βλεπε* L: cf. p. 59, 13 4 *τον σ.* et *τον* ῖ L | *ὕπατ*⁰ L 5 *ηττώμενον* (sed *ω* corr. ex *ο*) L 6 *στρευγομένη* et *βασκαίνουσα* ad explicandam vocem *πριομένα* adscripsit sch.[B] | *εἶπε πόθ'* P | *ἥρα* C *ἡρα*? A^{ac} *Ἥρη* Pl 7 *θυμοβόρον* Pl f. recte: v. *H* 210 8 *ἐτεκεν* P *ἔτεκε* Pl | *τοὶ γὰρ* P *τοι γὰρ* Pl 9 *ἐπὶ* (' AC ` C) *τροία* (' AC) P *ἐπὶ Τροίαν* Pl | pro *πῆμα* olim conieci *θῆλυ* 10 ἥξει δ' ἰλ. P \ αἰετὸσ Pl \ *ἀλλεπιθοίναν P, ἀλλ' ἐπὶ θοίναις* Pl 11 ὅτ' ἂν C ὅταν A^{ac} \\

102. ἈΝΤΩΝΊΟΥ ἈΡΓΕΊΟΥ. C. Pl

Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Μυκήνας | καὶ ὅτι πρὸ τῶν Ἀτρειδῶν | Περσέως ἐχρημάτιζε. L

Ἡ πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀκρόπτολις αἰθερίοιο,
ἡ πικρὸν Ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,
αἰπολίοισιν ἔναυλον ἐρημαίοισιν ἀνεῖμαι
τίσασα Πριάμου δαίμοσιν ὀψὲ δίκας. M 86[r]

---

prario' Dübner; *αἰπολικῶν* (= *αἰπόλων*) Harb., *Ἀργολικὸν μήνιμα* Piccolos | *ἡ πολυχρ.* P; '*τὸ ἑξῆς· γέρων τις εἶπεν ἡ πολύχρ. πόλις Μυκήνη· καὶ Ὅμηρος δὲ εἶπεν* (*Η* 180, *Λ* 46, *γ* 305) *πολυχρύσοιο Μυκήνης*' sch.[B]; cf. 103, 1; 104, 2   p. 78, 4 *τῆδ'* Pl[M], (ex *τὴδ'* ? cr.) P

1 sqq. Pl[M] I[b] c. 40 (*εἰς πόλεις*), 1; Pl.[s.B] I 70, 24 (Pl[I.a] I 73, 24); de epp. argumenti similis v. ad p. 77, 5 sqq.   1 *αργείου* C, idem gent. add. Pl; ep. Ant. Thalli Milesii vid., cf. '*Ρωμυλιδῶν* VI 235, 2 (et *Ἰλιάδαις*), *αἰθερίην* 235, 3 (et *αἰθερίοιο*), *ἀστέρας αὐξήσεις Ἑλλάδι λαμπομένους* VII 373, 6 (et IX 102, 2); fieri potuit, ut perversum gent. aut a nomine *Περσῆος* ad indicem auctoris transferretur aut e duplici titulo *Ἀντωνίου ἢ Ἀλφειοῦ* scribae errore nasceretur   2 *ποῖ μυκηνʹ* (i. e. *-ν⌜ασ⌝*, non *ν⌜ην⌝*) L   2 sq. *προ ʔ ατρ.* L | *εχρημάτιζε* L 'i. e. *ὠνομάζετο*' Jac. | ad Antonii ep. adnotavit sch.[B] haec: *Περσεὺς ὁ τῆς Δανάης τῆς Ἀκρισίου ἐβασίλευσεν ἐν Ἄργει ἀπωσάμενος Προῖτον ἀδελφὸν καὶ ἐν Τίρυνθι κατοικεῖν συγχωρήσας. Ἀπὸ τούτου Περσέως φασὶ τοὺς Πέρσας κληθῆναι. Σημείωσαι ὅτι τοῦ βαρβάρου τοῖς Ἕλλησιν ἐπιστρατεύσαντος Ἀργεῖοι μετὰ τῶν βαρβάρων ταχθῆναι ἠξίωσαν ἅτε ὄντων ἀπογόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν· οἱ μέντοι Ἀργεῖοι ἐπηγγείλαντο* (*ἀπ.* sch.[B]) *συμμαχήσειν, ἐὰν ἀντὶ ⟨τούτου⟩ τὸ συνέδριον* (*ἔναντι τὸ ἐνέδριον* sch.[B]) *μέρος τι τῆς ἡγεμονίας αὐτοῖς συγχωρήσειεν· οἱ μὲν οὖν σύνεδροι διεσάφησαν* (*-σόφ.* sch.[B])*· εἰ μὲν δεινότερον* (sch.[W], *δυνότεροι* sch.[B]) *ἡγοῦνται τὸ στρατηγὸν ἔχειν Ἕλληνα ἢ δεσπότην βάρβαρον, καλῶς αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν* (cf. Pausan. II 16, 4 '*ἡσυχαζόντων γὰρ τῶν Ἀργείων κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ Μήδου, Μυκηναῖοι πέμπουσιν ἐς Θερμοπύλας ὀγδοήκοντα ἄνδρας*)*· εἰ δὲ φιλοτιμοῦνται λαβεῖν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν, ἄξια ταύτης δεῖν ἔφασαν πεπραχότας ἐπιζητεῖν τηλικαύτην δόξαν* (cf. Diodor. Sic. XI 3) 4 *ἀκρέπτολισ* P, cr. Pl; cf. 104, 2 | *αἰθερίοιο*: 'aera carpebat tenerum stridentibus alis' Ov. Met. IV 616   5 *ἀστέρα* P Pl, '*τὸν Ἀγαμέμνονα*' interpretatur sch.[B]; *ναστέρα* s. *νάστορα* 'incolam' perverse Reiske; *Ἄρεα* olim ci., sed cf. VII 373, 6

103. ΜΟΥ͂ΝΔΟΥ ΜΟΥΝΑΤΙ͂ΟΥ. C

Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Μυκήνας | καὶ ὅτι τὴν τύχην ἀλλά|ξασα μηλόβοτος γέγονε | καὶ βούνομος ἡ τὴν πο|λυθρύλητον Ἴλιον | ἐκπορθήσασα. L

Ἡ πολύχρυσος ἐγὼ τὸ πάλαι πόλις, ἡ τὸν Ἀτρειδῶν
οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς,
ἡ Τροίην πέρσασα θεόκτιτον, ἡ βασίλειον
ἀσφαλὲς Ἑλλήνων οὖσά ποθ' ἡμιθέων,
μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βούνομος ἔνθα Μυκήνη,
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον. M 17ʳ

---

p. 79, 6 cf. ad 101, 4 | *ἔναυλον* P, '*διατριβή*' sch.ᴮ (v. Hesych. s. v. *ἔναυλοι*) | *ἀνεῖσα* P *ἀνεῖμαι* Pl 7 *δαίμοσιν* P Pl, 'manibus Priami apud inferos' Jac.; ex Pompei ep. (*Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον* IX 28, 4) noli *Πριάμου δώμασιν* repetere | *ὀψὲ*: cf. 408, 5 *ὀψέ μοι Ἥρη — τήνδ' ἐπέθηκε δίκην*, 103, 7 sq. ‖

1 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 68 (*εἰς πόλεις*), 10; Plˢ I 70, 12; cf. ad ep. 101 1 *Ἀντωνίου Ἀργείου* Pl; error inde ortus, quod Plan., cum epigrammati 101 proximum adiuncturus esset, huius ep. (102) titulum quidem continuavit, sed in versibus scribendis ad initium sequentis ep. (103) aberravit; unde accidit, ut ex quattuor eiusdem argumenti epigrammatis tria (101, 103, 104) in maiorem syllogam (Iᵃ 68) reciperentur, unum (102) in minorem (Iᵇ 40) | *μούνδου, μ.* C 2—4 *εἰς τὸ αὐτό* Plᴹ Plᵇ·ˢ (Plᵃ in epid., unde Plᵅ; om. Plᴵ) 2 *ποὶ μυκηνʹ* (cf. ad p. 79, 2) L 2 sq. *την τ. ἀλλάξασα* (-*σα* ex -*ια* cr.) L 4 *ἴλ. ἐκπορθήσασα* (*ει* supra *ή* scr. C) P 5 *πολύχρ.*: cf. ad 101, 5 | *τοπάλαι* (ut 104, 2) Plᴹ | *ἡ τῶν ἀτρείδων* P, cr. Pl 6 *οἶκον* P Pl, noli convertere in *ὄγκον* | *ἀπουρανίου* P (*ἀπ' οὐρανίης* Jac.) | *γενεὴσ* (potius quam -*ῆσ*) P 8 *οὖσά ποθ'* Plᴹ; *οὖσα πότ'* P, unde noli pro nomine *ἡμιθέων* (P Pl) requirere *ἠιθέων* 9 *μηλόβοτοσ* (*μ* cr. ex *β*?) P; cf. Isocr. 14, 31 *χρὴ τήν τε πόλιν ἐξανδραποδίσασθαι καὶ τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον*, Suid. Phot. Hesych. s. v. *μηλόβ.*; Ov. Her. I 53 ('nam seges est ubi Troia fuit') cft Jac. (v. Sternb. p. 91) | *βούνομοσ* A L *βουνόμοσ* Plᴹ·ᴱ 10 *ἐπεμοῖ* (an -*οὶ*?) P *ἐπ' ἐμοὶ* Plᴹ; *ἐν ἐμοὶ Heck.: cf. V 107, 5 τῶν ἐπὶ σοὶ χαρίτων* Crin. | *τοὔνομ' Heck.; cf. 153, 7 ἀλλ' ἄρα μοῦνον οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος*

Ἴλιον ἁ Νεμέσει μεμελημένον, εἴ γε Μυκήνης
μηκέθ' ὁρωομένης ἐσσὶ καὶ ἐσσὶ πόλις.

104. ἈΛΦΕΙΟΥ͂ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙ͂ΟΥ. C. Pl

Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν καὶ εἰς | τὸ Ἄργος [καὶ τὴν ὅλην | Ἑλλάδα], καὶ ὅτι ἐσβέσθη | τὰ τῶν ἡρώων, οἵτινες | τὴν Τροίαν ἐξεπόρθησαν. L

Ἄργος, Ὁμηρικὲ μῦθε καὶ Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας,
καὶ χρυσέῃ τὸ πάλαι Περσέος ἀκρόπολι,
ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἵ ποτε Τροίης
ἤρειψαν κατὰ γῆς θειόδομον στέφανον.
ἀλλ' ἡ μὲν κρείσσων ἐστὶν πόλις· αἱ δὲ πεσοῦσαι
δείκνυσθ' εὐμύκων αὔλια βουκολίων. M 17r

οὐ δύναται (Agathiae); 'et magnum infelix nil nisi nomen habet' ex Anth. Lat. affert Jac.

1 sq. omisit dist. Plan., incertus, ut videtur, de hexametri initio emendando atque interpretando 1 *Ἴλαον* (ˆ C, idem *ι* superscr., adpictaque est in fine vs. sq. litt. ῐ referenda, ut vid., ad vocis correctionem) P (*Ἴλιον* Salm.) | *ἄνα μέσ ει* (accentus C, qui litteras *σει* iunxit) P, cr. Salm. (formam *Ναμέσει* defendit Paulssen) 2 *μήκέθ'* P | noli cr. *ὁρ. εἴ σὺ* | *καὶ εσσὶ* P; 'Danai, male vincitis: Ilia tellus vivet' Prop. V 1, 53 ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 68 (*εἰς πόλεις*), 11; Pl[s] I 70, 13 3 *μιτυληναίου* Pl[M pc] *μυτιλ.* Pl[M ac] 4 *αὐτην ποὶ ⌜καὶ⌝ εισ το* (sic, non *τε*) L

5 ϛ *την ὅλ. ελλάδα* L: *Ἑλλάδος* (v. 1) voce non totam Graeciam significari, sed patriam Achillis falso statuit Jac., quem fugit duplici appositione illustrari vocem *Ἄργος* | *εσβέσ*(θ) L | *τὰ* ⟨*πράγματα τὰ*⟩ *τῶν* (τ͡ L) *ἡρ.*? 6 *οἱτ. την τροιαν εξεπόρθη⌜σαν⌝* (non *-θεισαν*) L 7 *οὖδασ* A; noli ci. *οὖθαρ* cl. Il. *I* 141 *Ἄργ. οὖθαρ ἀρ.* 9 *ἐσβέσαθ'* P Pl[M] (hoc Jac. olim pro *ἐσβέσατο* habuit: at cf. Quint. Sm. I 795 *πυρκαϊὴν σβέσσαντο*, et Jac. ipse posthac aoristo medii non vim passivam tribuendam esse sensit); *ἔσβεσθ'* Scaliger (sive *ἔσβεσται* s. *ἔσβεσθε* 'exstinctae estis', ut *κλέος* appositionis vicem obtineat); *ἔσβηθ'* et *σβέσθηθ'* proposuit Jac.; *ἐσβέσαθ'* (i. e. *ἐσβέσατε*) verum videtur: 'urbes cum periere, quantum in ipsis fuit, indigenarum quoque gloriam perdiderunt, *exstinxerunt*' (cf. 451, 4 ἔσβεσεν Ἑλλάδα φωνήν); *olim οὐ στέγεθ' tentavi* | *κλέοσ* P Pl, ἕδος Jac. 10 ἤρειψαν

105. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς πίτυν κλασθεῖσαν | ὑπʼ ἀνέμων ἐν ὄρεσι, | μέλλουσαν δὲ κατασκευ|άζεσθαι ναῦν. L

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμέναν; M. 13[v]

106. ΛΕΩΝΊΔΟΥ [ΤΑΡΑΝΤΊΝΟΥ]. C

Εἰς ναῦν πυρπολη|θεῖσαν ἐν γῇ, ἣν οὐ | διέφθειρε θάλασσα. L

Ὁλκάδα πῦρ μʼ ἐνέφλεξε τοσήνδʼ ἅλα μετρήσασαν
ἐν χθονὶ τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ,
ἣν πέλαγος διέσωσεν, ἐπʼ ἠόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
P 374 *τὴν ἐμὲ γειναμένην ηὗρον ἀπιστοτέρην.* M 13[v]

P, cr. Pl | *καταγῆσ* P *κατὰ γ.* Pl; f. *κατʼ ἄκρης* | *θειοδόμον* P Pl, *θειόδ.* Reiske p. 81, 11 *ἀλλή* P | *ἐστὶ πτόλις* Pl 12 *εὐμήκων* P (ex *εὐν.*? cr.), Pl[M] Pl[α] (Pl[a] in epid.), *εὐμύκων* Pl[I. b. s] Pl[a] in t. | *αὔλια* (sic) P (falsa tradunt edd.) ‖

1 sqq. Pl[M] I[a] c. 55 (*εἰς νῆας*), 6 (Pl[E] I 57, 6); cf. epp. IX 30 sq., 33, 35, 131, 376 2 sq. *υπʼ ἀνεμων ἐνόρεσι μελλ⌜ουσαν⌝ δε* L 4 *ἐκλάσθην* P[pc] *ἐκλαύθην*? A[ac] *ἐκ⌊λ⌋άσθην* Pl[M] | *τεύχετε*: cf. 376, 2 5 *ναυαγῶν*? | *χερσόθι* (-*σό* P[pc] -*σὶ* A[ac]) P: cf. 34, 4 (*ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας*); 35, 2 | *γευσαμέναν* P -*μένην* Pl ‖ 6 sqq. Pl[M] I[a] c. 55 (*εἰς νῆας*), 11; Pl[E] I 57, 11; cf. epp. IX 34, 36, 398, XI 248 6—8 nomen auctoris lemmati subiunxit C

6 *λεωνίδ˘* C *λεωνί* (δ suprascr.) Pl[M] | *ταραντιν˘* C, idem gent. Pl; ep. vid. Leonidae Alexandrini: isopsephia fere absoluta efficitur coniectura ⟨*ἐν*⟩*έφλεξε* (quam probarunt Setti et Piccolomini), exsistunt enim numeri: $2971\alpha_1 + 2332\beta_1 = 5303$ et $2925\alpha_2 + 2379\beta_2 = 5304$; ad restituendam plenam isopsephiam (v. B. Ph. W. 1892, 235) tentavi (quae eadem Piccol. proposuit): *τοσήνδʼ* pro *τόσην* et *τήν γʼ* (v. 4; correcturis his idem utriusque distichi litteris numerus, sc. 5307, redditur); poteris etiam tenere verba *ἔφλεξε τόσην*, dein scribere v. 3 *ἐπʼ ἠόσιν* et v. 4 *τήνδʼ ἐμὲ*, ut alia isops. numero 5248 bis adhibito existat; praetuli priorem isops. ita, ut non *τὴν*, sed *εὗρον* mutarem (in *ηὗρ.*) 7 *πυρποληθεισαν* (*πυ* cr. ex *πο*) L | *ουδιεφθ.* L 9 *ὀλκάδα* P | *μʼ ἔφλεξε* P *μʼ ἀνέφλεξε* Pl *ἔμʼ ἔφλ.* Harberton (*μʼ ἐνέφλ.*? cf. ad 6) | *τόσην* P Pl (*τοσήνδʼ*?) 10 *εἰσεμε* P | *κειρομένη* P *κειραμένῃ* Pl (*γειναμένῃ* Alb. Chr.

107. †ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

[Ὁμοίως.] C

Εἰς μικρὰν ναῦν | ἐρίζουσαν ἐπ' εὐ|πλοίῃ ταῖς μεγάλαις ναυσίν. L

Τὴν μικρήν με λέγουσι καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορεύσαις
ναυσὶ διιθύνειν ἄτρομον εὐπλοΐην·
οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ, βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον· οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔστω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σῳζομένη. M 13v

108. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς τὸν Δία τω|θαστικὸν ὡς ἀπὸ τοῦ | Ἔρωτος. L

Ὁ Ζεὺς πρὸς τὸν Ἔρωτα· 'Βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι.'
χὠ πτανός· 'Βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.' M 3r

Meinecke) p. 82, 11 *ἐπηϊονοσ* P *ἐπ' ἠόνασ* Pl^{M}; *ἐπ' ἠόνος* iungendum esse cum *ἐν χθονὶ* vidit Jac.; *ἐπ' ἠόνα* Mackail (praestaret *ἐπ' ἠιόν'* vitato hiatu) | *αλλα θαλ.* P 12 *τὴν* PPl (*τήν γ'? γῆν* olim ci.) | *εὖρον* PPl | *γειναμένην* Pl *γεινομένην* P ‖

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 55 (*εἰς νῆας*), 13 1 *τοῦ αυτοῦ* C *ἀντιπάτρου θεσσαλο⸢νικέωσ⸣* Pl^{M} (*Ἀ. Θετταλοῦ* Pl^{E}); Leonidae Tar. ep. tribuit Setti, mihi vid. Antipatri Th. (consentit Geffcken) 2 *ομοίωσ* C nomini auctoris perperam add., unde equidem suspicari non ausim in exemplari Correctoris iuncta fuisse eiusdem argumenti epp. 106, 34, 36, 398 3 *εὐπλοΐη* L (*-πλοΐην* A in vs. 2) 5 *μικρὴν με* P | *οὐκίσα ποντοπορεῦσαι* P, cr. Pl (noli ci. *-ούσαις* cl. Od. λ 11) 6 *νηυσὶ* Mein. | *διϊθύνειν* P | cf. *νόστιμον εὐπλοΐην* VII 639, 5 (Ant.) 7 *οὐκαπόφ.* P | *ἀλλα θαλάσσῃ* P, cf. ibid. 1 *πᾶσα θάλασσα θάλασσα* (5 *τά γε πόντου πόντος*) 9 *ἔστω* P | *ετέρη* P *ἑτέρη* Pl^{M} *-ρῃ* Pl^{E} | *ἄλλῃι* (*ι* add. C) P 10 *ἐγώ δ'* Pl^{M} | *σωζομένη* P Pl^{M} ‖ 11 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 7 (*περὶ ἀπειλῆς*), 2; Pl^{E} I 8, 2; cf. ep. IX 39; XVI 200; Rh. M. 19, 444 11 *ἀδέσποτον* PPl^{M} (*ἄδηλον* Pl^{E}, nisi quod dist. cum tetrasticho Musicii iungit Pl^{I}); conlato ep. V 108 dist. vindices Antipatro Th., at formam *ἀφελοῦμαι* haud scio an ille non admiserit 12 *ωσαποΐ* L 13 *ζεὺσ.* ** *πρὸσ* (*ζεῦσ* A^{ac}, erasae vid. litterae *πτ*) P | *ἀφελοῦμαι* (*-ούμαι?* A^{ar}) P; v. Timostrat. 5 (III 356 K.) 14 *χώ* A

109. ʼΙΟΥΛΊΟΥ ΔΙΟΚΛΈΟΥΣ. C. Pl

Εἰς ἀσπίδα στρατιώτου, | ἐν ᾗ καὶ ἐν πολέμοις | ἐσώθη, καὶ ναυαγήσας | ἔπλευσε μετʼ αὐτῆς | ὡς ἐπὶ σχεδίης νηξάμενος. L

Οὐκ οἶδʼ εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην, M 12ʳ
εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἥ μʼ ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης κόμισας νηκτὸν ἐπʼ ἠιόνας.
Ἄρεος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον ἔν τε θαλάσσῃ 5ʼ
Νηρῆος· σὺ δʼ ἄρʼ ἧς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις. M 12ᵛ

χῶ CPlᴹ | ⌊βρό⌋ντα· (⌊βρο⌋ et punctum C, σίνται? Aᵃʳ) P, cum C facit Pl; ex pristina scriptura noli imperativum σῖναι restituere | κύκνος: cf. IX 48, V 108, 4 μάτην, Ζεῦ φίλε, βοῦς ἐγένου | ϛη i. e. σημείωσαι adpinxit Plᴹ in margine (sicut ad ep. 39) | epp. (108 s.) 109—117 continent seriem Philippeam aliis epp. auctam, tamen litterarum ordine distinctam: (ὁ 108) οὐκ 109, οὐ 110, οἱ 113, παιδός 114, πένθιμον 117; propter argumenta similiter continuata cf. IX 108 sq. et IX 39 sq. ‖

1 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 53 (εἰς ναυάγιον), 4; Plᴱ I 54, 4; cf. IX 40—42 1—4 nom. auctoris lemmati subiecit C 1 ἰο⌊υλίου διοκλέ⌋ουσ exaravit C partim in erasis quas L scripserat litteris, cf. ad l. 3 | διοκλέ⌈ουσ⌉ ex -κλέ⌈ωσ⌉ cr. Plᴹ 2 ασπ. στρατιῶ L | ἐνῆι (ι rest. C, ἐνῆν? Lᵃʳ) P; διʼ ἣν? cf. p. 29, 4 | ενπολέμ̄ (i. e. -μοισ) εσ. L 3 επλευσε μεταυτῆσ (-τῆσ ex -τῆι? cr.) L; f. ἔπλευσεν ἐπʼ αὐτῆς (cf. lemma ep. 40) | ἐπισχεδίησ, νηξ P: litt. ξ in fine lineolae exaravit C; νηξάμενοσ diremerat L ita, ut alteram vocis partem ξάμενοσ in linea sq. collocaret; erasit C has litteras, quo commodius margo nomen auctoris reciperet 5 οὐκοῖδʼ P | σακὸσ Aᵃʳ | λέξαιμί σε τὴν P Pl; λέξω τί σε τὴν Meineke (qui optativum non admittit), λέξῃ σέ τις ἣν et λέξαι δεῖ σʼ ἣν olim ci.; f. δέξωμαί σʼ ἣν | ἐπιπ. P 6 ὁ πλισάμην P ὡπλ. Pl; ὡπασάμην? 7 εἴτε δὲ β. P Pl; σε Mein., qui praeterea εἴτε βέβαιον proposuit | πόντου σκ.: cf. 31, 3 | ἡ (potius quam ἥ) μʼ ἀπονηὸσ P 8 ὀλλυμένουσ (ʼ A C, η superscr. C) P, -μένησ (cum C) Pl | ἐπηϊονασ P 9 πολέμῳ Harb. | ἐν δὲ Pl 10 ἄρʼ ἦσ? P (incerta iuxta gravem prosodia supra η), ἄρʼ ἧσ Plᴹᵖᶜ ἄρησ? Plᴹᵃᶜ | ὅπλον P Pl; noli ἔλπις reponere cl. 40, 6 (εἰμὶ δὲ κὴν πελάγει καὶ ἐπὶ χθονὸς ἔλπις ἐκείνῳ) nec praeferendum εἶλαρ s. ἄλκαρ | ἐναμφ. P ‖

110. ʼΑΛΦΕΙΟΥ̃ ΜΙΤΥΛΗΝΑΊΟΥ. C. Pl

Παραίνεσις εἰς τὸ | βιοῦν ἐν αὐταρκίᾳ. L

Οὐ στέργω βαθυληίους ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης·
αὐτάρκους ἔραμαι βίου, Μακρῖνε·
τὸ μηθὲν γὰρ ἄγαν ἄγαν με τέρπει. M 3ᵛ

111. ʼΑΡΧΊΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΊΟΥ. C

Ἔπαινος Θρᾳκῶν, | ὅτι γεννωμένων | μὲν ἀνθρώπων ὀδύρονται, | τελευτώντων δὲ | χαρμόσυνα καὶ τε|λετὰς ἄγουσιν. L

Θρήικας αἰνείτω τις, ὅτι στοναχεῦσι μὲν υἷας
μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους,

• 1 sqq. Pl[M] I[a] c. 12 (*εἰς αὐτάρκειαν*), 2; exstat ep. apud Ir. p. 104, inter eiusdem cap. Planudei epigrammata IX 43 et X 26 (Pl I 12, 1; 6); prius dist. affert Ps.-Drac. de metr. 33, 17 1 *μιτυληναίου* P Pl Ir.; *Ἀλφειοῦ* (om. gentili nomine) Draconis cod. Paris. 2675 2 *παρ' αἴνεσισ* C *παραίν.* L[ac] | *ἐν αυταρκία* (non *-κεία*) L | ⓗ i. e. *σημείωσαι* in m. adiunxit Pl[M], *ὡ*ᵒ *χ*ᵒ (*ὡραῖον, χρήσιμον*) C; cf. Archiloch. 25, Anacreont. 7, Tib. III 3, 29 'nec me regna iuvant nec Lydius aurifer amnis' 3 sqq. lemmati verba '*ζι τομέτρον ἴ επι|γράμματοσ*' adiunxit L, qui versus epigrammatographis inusitatos Phalaeceos esse ignorabat 3 *⌊βα⌋θυλήϊουσ* (*⌊βα⌋* in eraso *πο*?) P: cf. Il. Σ 550 *τέμενος βαθ.* 4 *οὐκόλβον* P (non praeferendum *ὄγκον*) | *πολύχρυσος* Bentley | *οἷα* P | '*Γύγης τὸ γῡ μακρὸν ἔχει ἐκ παραδόσεως*' Ps.-Dr. | *Γύγεω*? cf. Arch. 25 *οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,* Anacr. 7 *οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω* 5 *αὐτάρκουσ* C *αὐτάρκουσ*? A[ar] | *Μακρῖνε*: non differre Macrinum a Macro, amico Ovidii, censent Hillscher, Rub. (intellegendum esse Macrinum, ad quem Persius sat. III scripsit, suspicatur Jahn) 6 *μηθὲν* P Pl | alterum *ἄγαν* primo omissum supra lineam alio atramento inseruit Pl[M] ‖ 7 sqq. Pl[M] I[a] c. 13 (*εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον*), 1; exstat in sylloge, quae Euphemianae praecedit: Σ n. 98 (Σ[F] 150ᵛ, Σ[P] 254ᵛ), in syll. codicis Laur. 91, 8 (Band. III 425) n. 35 (inter XVI 3 et X 31), in cod. Matrit. 24 (ap. Ir. p. 104; inter X 119 et X 31) 7 auctoris indice caret Σ; *Ἀρχίου* omisso

ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροΐδῆς Κηρῶν λάτρις ἔμαρψε Μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζώοντες ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
ἐς κακά, τοὶ δὲ κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι. M 4[r]. Σ 98

112. ʼΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. Pl

Εἴς τινα μαντευ|σάμενον περὶ τῆς | ἑαυτοῦ ζωῆς, ἕως | πόσων ἐκταθήσεται χρόνων. L

Τρὶς δέκα με πνεύσειν καὶ δὶς τρία μάντιες ἄστρων
φασίν, ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη·
τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος· οἱ δ' ἐπὶ τούτοις
Νέστορι, καὶ Νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς Ἀίδην. M 9[r]

---

gentili Pl Laur. Matr.; *μιτυλην⌈αίου⌉* add. C (litt. *μι* in clausula, quam primo C post *ἀρχίου* adpinxerat) p. 85, 8—10 *εἰς τὸν ἀνθρώπ. βίον* (lemma ex Planudea petitum) Matr. 8 *θραιῆ* et *μ̈ αν̄ων* L 9 *οδύροντ⌈αι⌉* (*υ* cr. ex *ο*?) L 10 *τελετ⌈ασ⌉* L; '*περὶ τοῦ ἔθους τούτου μέμνηται καὶ Πλάτων καὶ Ἡρόδοτος ε̄*' adposuit epigrammati sch.[B] (v. Ps. Plat. Axioch. 6 et Her. V 4); cf. Eur. fr. 449 (ex fab. Cresphonte), Plut. mor. 107 C 11 *τίσ* P Σ *τισ* Pl[M] | *στοναχεῦσι μεν υἷασ* P: *τὸν φύντα θρηνεῖν* Eur. 12 *κόλπων*: cf. Callim. IV 214 *ἔξιθι κόλπου* | *προσφάοσ* P

1 cf. Plut. l. c. '*πῶς οὐκ εὐδαιμονίζειν μᾶλλον προσήκει τοὺς ἀπολυθέντας;*' | *αἰὼν ἀλιπόντασ* A[ar] 2 *ἔμαρψε*: cf. 10, 4 3 sq. *περῶσιν ἐς κακά*: obversabantur, ut vid., poetae verba Euripidea '*εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά*' (449, 2) 4 *ἄκοσ* Σ ‖ 5 sqq. Pl[M] I[a] c. 33 (*εἰς ζωήν*), 3; Pl[E] I 34, 3; in Pl[M] turbatus fuerat versuum ordo, cum iunctis hexametris Plan. ambos pentametros subiecisset, sed restituit iustum ordinem litteris *α' γ' β' δ'* adpositis 5 *θεσσαλ*⁰ C *θεσσαλονικ⌈έωσ⌉* Pl[M] (Pl*α* Pl[a] in epid.; *Θετταλοῦ* Pl[I–s]) 7 *πόσ⁀ εκτ. χ̂ῡ* L | cf. ep. VII 157, quod ex Antipatri epigrammate expressum esse perperam contendit Dübner; imitator est Antipater; epigrammatis VII 157 auctor brevem aetatem sex et triginta annorum laudat; Antipater respondet rem exaggerans ita, ut ex illo vitae tempore etiam detrahentem sex annos hominem inducat 8 *τρεῖσ* P, cr. Pl | *με πνεύσειν* P Pl; *μ' ἐκπλήσειν*? *δέκ' ἔτη μ' ἀνύσειν* olim ci. | cf. *μάντιες αἰθέριοι* VII 157, 2; *δαήμονες ἀνέρες ἄστρων* XI 23, 2 9 *ἐμοῖ*? (acc. incerto) P 10 *ἀνοῖσ* (pro *ἀνθρώποις*) Pl; *ἀνθούσης*? (cf. *ἄνθος ἄριστον* 157, 3) | *οἱ δ'*

113. ΠΑΡΜΕΝΊΩΝΟΣ. C. Pl

Εἴς τινα ὑπὸ κό|ρεων τὴν νύκτα | κακῶς ἀπαλλάξαντα. L

Οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντό μου· ἀλλ' ἐκορέσθην
ἄχρι κόρου καὐτὸς τοὺς κόρις ἐκκορίσας. M 3^{r}

114. ΠΑΡΜΕΝΊΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΌΝΟΣ. C

Εἰς παιδίον μέλ|λον κρημνίζεσθαι | L 374 *ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων, | ᾧ ἡ μήτηρ παραστᾶσα καὶ | τὸν μαζὸν ἐκ τῶν ὄπισθεν | δείξασα τοῦ θανάτου ἐρρύσατο.* L 375

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπτοντος — Μοίρα νηπιάχοις ἄφοβον — M 20^{r}

ἐπιτούτουσ (sed *-τουσ* cr., ut vid., ex *-τοισ*) P *οἱ δ' ἐπὶ τούτοισ* Pl; '*ἐνιαυτοὶ* intellegi posse' censet Lennep, *ἡ δ' ἐπὶ τούτοις* (sc. *βιοτῇ*) et *εἰ δ' ἔπισός τις* Jac.; *οὔπι δὲ τούτῳ* s. *εἰ δ' ἐριδαίνοις Νέστορι* ego tentavi p. 86, 11 *Νεστορικοί* ('qui illum vitae terminum superant, Nestoris similes sunt') Graefe (nec illud convenit nec, quod ego ci., *Νεστορίδαι*, quia vocula *καὶ* desideratur) | cf. XI 22, 3 *εἰς ἀίδην μία πᾶσι καταίβασις*; VII 157, 4 *ἔθανεν χὠ τριγέρων Πύλιος*, Prop. III 13, 46 'Nestoris est visus post tria saecla cinis' ‖

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 6 (*εἰς ἀνταπόδοσιν*), 3 1 *παρμενίων⌈οσ⌉* Pl^{M} (Pl$^{L.b.s}$ Pl^{a} in t.); '*τὸ Παρμενίωνος ἐν ἄλλῳ Παρμενίδου γράφεται*' Pl^{a} in epid., unde *Παρμενίδου* titulo ep. inscripsere Pl$^{\alpha.n}$ | gent. *Μακεδ⌈όνοσ⌉* add. Pl^{M}(Pl^{E}), om. C 2 *ὑποκόρεων* L: cf. Aristoph. Nub. 725 *ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται* | *την ν. κακ^ω απαλλάξαν* L: rectius quam L ep. cepit Plan., qui dist. in epigrammata *εἰς ἀνταπόδοσιν* rettulit 4 sq. propter paronomasiam, qua lusit Parm., comparanda sunt cantilenae nuptialis verba *ἐκκόρει κόρην κορώνη* (Bgk carm. pop. 25) 4 *ο⌊ἱ⌋ κόρισ* C *οὐ κόρισ* A^{ar} | *ἄχρι* (' C) P: *Ἄχρι κόρου κόριες* ci. Passow, ne nomen *κόρις* tamquam indeclinabile a poeta adhiberetur | *με* P *μου* Pl | *ἀλλέκ.* (spiritus C) P 5 *ἀχρι* P | *καντὸσ* A^{ac} | *τοὺσ κόρισ* P Pl *κόριας* vitiose Passow, qui vix aliter corrigere poterat ac transponendis verbis sic: *ἐκκορίσας καὐτὸς μέχρι κόρου κόριας* | *ἐκκορίσασ* (' C): *ἐκκορίσαι*

P 375 μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέτρεψε νόημα·
δὶς δὲ τέκνῳ ζωὴν ἓν κεχάριστο γάλα. M 20ᵛ

115. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς τὴν ἀσπίδα Ἀχιλλέως, | ἣν ἔλαβεν Ὀδυσσεὺς | παρωσάμενος Αἴαντα. L

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος, τὴν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λαρτιάδης Δαναῶν ἦρε κακοκρισίῃ·

---

dicit Parm. de enecandis cimicibus ('excimicare' lepide Opsop.), idem verbum alio sensu usurpat Eupolis (fr. 233, 4 K.) ‖ p. 87, 6 sqq. Pl^M Iª c. 85 (εἰς φιλοστοργίαν), 7 (Pl^s I 87, 6; Pl^{L.a.b} I 90, 6) 6—10 lemmatis partem priorem (εἰς — κρημν.) scripsit p. 374 ad prius dist. L, alteram partem p. 375 ad versum 3 sq. adposuit; nomen auctoris bis scr. C, primum p. 374 iuxta prima lemmatis verba, deinde p. 375 in marg. superiore (supra alterum distichum) 6 τάντιπάτρου θεσσαλονικέωσ Pl^M (litteram τ ante ἁ delere om. Plan., qui scripturus erat, ut vid., τοῦ αὐτοῦ, i. e. Μενεκράτους Σμυρναίου; nam praecedit apud Plan. ep. IX 390); Ἀντ. Θεσσαλον. Pl^{b.s} (Plα ex epidiorthosi Aldinae primae), Ἀ. Θετταλοῦ Pl^{L.a} | μακεδονοσ C_1 -δῶνοσ C_2 8 ὑψηλῶν (ῆ ex ι cr.) L | η μῆρ L 9 ἐκ τ̂ (sic; τῶν, non τ̆) ὀπισ^θ L 10 ἐρρύσατο C L^{ar}; verbum scripsit C post θανάτ̂ in eadem linea, scripserat L in linea sequenti, unde erasit C spatio marginis usurus ad titulum epigrammatis 115 11 sqq. ep. imitatur Leonidas Alex. (IX 351), cf. etiam epp. VII 170, 632 11 ἀφυψηλῶν P (ἀπὸ κρημνοῦ 351, 1) | ὑπεράκρα (spiritus rest. C) P; parum apte verba sic iunxit Reiske: ὑπὲρ ἄκρα μέτ. κεράμων ἀποκύπτοντος (παιδὸς) 12 κρύπτοντοσ Pl^{M.E} | μοῖρα P μοῖρ⌈αν⌉ Pl^M (Pl^E), μοίρα Jac. (qui tamen brevem vocalem in hac sede pentametri ferri posse censet), μοῖραι Passow et Friedemann; μοῖρ' οὐ νηπιάχοισι φόβων conieci (ductus Homericis οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν) | non clausulae signum exstabat in fine vs. alterius, sed erasa est ineuntis ep. notula ante μήτηρ

1 ἐξόπισθε P, cr. Pl | μαζῶ P Pl | μετέστρεψε P, cr. Pl (μεθωδήγησεν 351, 3) 2 τέκνω (Pl) ζωήν P | ἐγκεχάριστο P Pl, ἓν κεχάρ. L. Dindorf | cf. 240, 5 ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσσατο ‖ 3 — 90, 9 tria epp. (115, 115ᵇ, 116) in P duobus lemmatis instructa sunt ab L (C), uno auctoris indice a C, intercidit medii ep. pentameter unus; Plan. exhibet duo epp., prius 115, alterum compositum ex quinque hexametris: 115ᵇ, 1. 3 + 116, 1—3; duos igitur pentametros epigrammatis 115ᵇ omisit Plan.

ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε καὶ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκῃ. M 5ᵛ. Σ 56

115ᵇ. ⟨Εἰς τὴν αὐτὴν ἀσπίδα.⟩

Καλὰ Ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης
⟨συλῶν Λαρτιάδην κύμασιν ἆθλ' ἀρετῆς·⟩

---

iunxitque duos hexametros cum ep. 116; Euphemiana non continet ep. 115, sed 115ᵇ et 116 uno lemmate instructa deestque ut in P prior pentameter epigrammatis 115ᵇ; sylloge Σ sequitur Planudeam, nisi quod pentastichum (115ᵇ, 1. 3 + 116, 1—3, Σ n. 52) scriptum est ante tetrastichum (115, Σ n. 56); in cod. Flor. 56, 3 (Band. II 297) exstat solum ep. 115. Ex tribus epp. Palatinis duo effecit etiam Salmasius, sed ita dissentiens a Planude, ut distichum 115ᵇ, 3 sq. epigrammati 115, unum hexametrum 115ᵇ, 1 epigrammati 116 vindicaret; unde exstitere hexastichon (115, 1—4 + 115ᵇ, 3 sq.) et tetrastichon (115ᵇ, 1 + 116). Acceperunt hunc ordinem cum alii tum Rubensohn, qui de his epp. egit Berl. Phil. Woch. 1897, 1117 sqq. (cf. Rub. Gr. Ep. p. 7, 20 vers. Hungeri, Heldi); non assentior, cum praesertim verbis *Δαναῶν κακοκρισίῃ* et *θάλασσα κατέσπασε* continuata in eodem ep. verba *κρίσιν Ἑλλήνων* et *ἀπέδ. θάλασσα* ingratae iterationis offensione non vacare videantur; paulo aptius fort. poterant versus 115ᵇ, 1. 4 adnecti epigrammati 115 (pro tertio disticho), hexameter 115ᵇ, 1 praemitti tristicho 116, ut evaderent hexastichon (115 + 115ᵇ, 1. 4) et tetrastichon (115ᵇ, 3 *τὴν κρίσιν — θάλ.* et 116). Sed tria epp. esse mediumque ex iis mutilum tradi cum P statuerim
3 — p. 90, 2 Pl^{M} I^{a} c. 21 (*εἰς δίκην ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν*), 1; Pl^{E} I 22, 1; Σ n. 56 (Σ^{F} 146ᵛ, Σ^{P} 250ʳ) 3 *ἀδέσποτον* (infra primum vs. ep. 115 et erasam vocem *ἐρρύσατο*, cf. ad lemma ep. 114) P, Pl^{M} (*ἄδηλον* Pl^{E}), indice carent Σ, Flor. 56, 3; Antipatri Thess.? (cf. ad l. 7) 4 sq. *αχιλλ*ʸ, *ελ.* et *αἴαν*ᵗ L (qui titulum suum scr. ad vs. 2 sqq.); om. lemma Pl Σ Flor.
6 *ἀσπὶ δ'* P | *ἕκτορος* P (v. ad p. 91, 10) | *π⌊ι⌋οῦσαν* P (*πη* potius quam *πυ* A^{ar}) *π*ιοῦσαν* Σ^{F} (*ποιοῦσαν* Σ$^{F\,ar}$) 7 *λαρτίαδησ* ex *-τίδησ* cr. man. rec., quae accentum mutare om. (de scriba rec. cf. vol. II p. VI) | *ἧρε* P *εἷλε* Pl Σ | *κακοκρισίη* Σ: cf. VII 236, 2 *Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοκρισίης* (Ant. Thess., cui fort. ep. tribuendum, cf. VI 335, 3 *κόρυς ἱδρῶ διψήσασα πιεῖν τεόν*)

1 *παρατύμβον* P 2 *ὥμισεν* (nec -ασεν nec -οσεν) P, cr. *Pl; πέλλασεν* Σ (noli ci. *νηκτήν, οὐκ Ἰθ. πέλασεν*) \ οὐκιθάκηι P

καὶ κρίσιν Ἑλλήνων στυγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα,
καὶ Σαλαμὶς ἀπέχει κῦδος ὀφειλόμενον. M 5ᵛ. Σ 52. E 5

116. *Εἰς τὴν αὐτὴν ἀσπίδα· ὁμοίως·* C

ὅτι τοῦ Ὀδυσσέως | ναυαγήσαντος ἐν | τῷ τάφῳ τοῦ Αἴαντος | ἡ θάλασσα ταύτην | ἐξήνεγκε δεί-ξασα | τὸν ταύτης ἄξιον ἀσπι|διώτην. L

Ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ καὶ σῆμα τινάσσει
αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα, τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην·
Ἔγρεο, παῖ Τελαμῶνος, ἔχεις σάκος Αἰακίδαο. M 5ᵛ. Σ 52. E 5

οὐκ Ἰθάκη Σ *-κην* Reiske ‖ p. 89, 3 — p. 90, 9 Plᴹ I c. 21, 2; Σ n. 52 (Σᶠ 146ᵛ, Σᴾ 249ᵛ); Eᴿ n. 5 (om. versus Eᶠ·ᴾ, quoniam eos Bartholomaeus exaraverat in Σᶠ·ᴾ); de pentasticho (115ᵇ, 1. 3 + 116, 1—3) Planudeae, de syll. Σ cum Planude consentiente, de hexasticho Euphemianae congruentis cum P, de ordine versuum Salmasiano cf. ad p. 88, 3 sqq. 3 auctoris indicem om. P Pl Σ E | *εἰσ τὸ αὐτό* Plᴹ; commune amborum epp. lemma exaratum est ab L et C, unus duobus epp. titulus adpositus exstat in Σ E (v. ad ep. 116) 4 *ποσειδάων* (cum erasa littera *α*? supra *ν*) Plᴹ *Ποσιδάων* E | *δίκασε* Σ 5 in Plᴹ Σ E lacuna non signatur; pro pentametro in P relicta est linea vacua, quae ab initio et in fine notulam ⁒ a C adpictam habet; sensum versus indicare, non verba poetae restituere cogitabam (olim supplevi: *ἀνδρείαν φαίνων κρείσσονα τῆς ἀπάτης*)

1 *ὥς κρίσιν* Rub. | pro *Ἑλλήνων* fort. malis *Ἰλιαδῶν* (s. *Ἰλιάδων*), si poeta famam Homericam (*παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη* λ 547) sequi putandus est | *στυγερὴν*: *φθονερὴν* Rub., *ψογερὴν* et *σφαλερὴν* proponit Sitzler | *ἀ⌊π⌋έδειξε* P 2 pentametrum om. Pl Σ, exhibent P E; hunc versum ac praecedentem Salm. subiungit epigrammati 115 ‖ 3 sqq. (Plᴹ Iᵃ c. 21, 2; Σᶠ·ᴾ n. 52, Eᴿ n. 5; praemittunt Pl Σ 115ᵇ, 1. 3, Salm. 115ᵇ, 1) 3—6 *Εἰς τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκριφέντα παρὰ τὸν τοῦ Αἴαντος τάφον ἀπὸ θαλάσσης* Eᴿ Σᶠ·ᴾ; v. Pausaniae verba I 35, 4 quae iam Brod. ad ep. adscripsit: '*λόγον δὲ τῶν μὲν Αἰολέων τῶν ὕστερον οἰκησάντων Ἴλιον ἐς τὴν κρίσιν τὴν ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἤκουσα, οἳ τῆς ναυαγίας Ὀδυσσεῖ συμβάσης ἐξενεχθῆναι κατὰ τὸν τάφον τὸν Αἴαντος τὰ ὅπλα λέγουσι*' | verba *ὅτι — ἀσπιδιώτην* (4—6) scripserat L magis ad explicandos versus quam novi ep. indicandi causa, pro uno igitur *epigrammate* vid. lemmatista habuisse omnes undecim versus;

117. ΣΤΑΤΤΛΛΙΟΤ ΦΛΑΚΚΟΤ. C. Pl

Ἐπὶ τῷ τάφῳ Ἀχιλλέως, | ὅτε Πύρρος τὴν Πο-λυ|ξένην ἐσφαγίασεν, | ἡνίκα ἡ ταλαίπωρος | Ἑκάβη ἐπὶ τοῦ ἰδίου | κόλπου τὸ αἷμα τῆς | θυγατρὸς ὑπεδέξατο. L

Πένθιμον ἡνίκα πατρὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
ἤνυσεν ὀγκωτοῦ Πύρρος ὕπερθε τάφου,
ὧδε πολυκλαύστοιο κόμας λακίσασα καρήνου
Κισσηὶς τεκέων κλαῦσε φόνους Ἑκάβη·
'Πρόσθε μὲν ἀξονίοις φθιτὸν εἴρυσας Ἕκτορα δεσμοῖς,
νῦν δὲ Πολυξείνης αἷμα δέχῃ φθιμένης·
Αἰακίδη, τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν;
παισὶν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἤπιος οὐδὲ νέκυς.' M 8r

---

epigrammatum vicissitudinem notavit C praemissis verbis *εἰς — ὁμοίως* (quorum postremum seorsum a ceteris in ultima marginis ora adpinxit; hoc unum verbum fort. sunt qui ad C, praecedentia ad L referant; mihi totus titulus, qui exstat ad 115b, 1 supra argumentum lemmatistae exaratus, a C ortus vid.)

p. 90, 3 *εἰς τ̓̀* C   5 *αἴαν̄* L | *ἐξήνεγκε*: cft Rub. verba Pausaniae supra (ad 3—6) allata   6 *τὸν ταύτ⌜ησ⌝* vid. correctum ex *τὸν αυτ⌜ησ⌝*   7 *β⌊ο⌋ᾶι* P *βοᾶ* PlM ΣF.P | *τινάσει* PlM   8 *αὐτόν σε καλέουσα* P E *αὐτόν σ' ἐκκαλ.* PlM Σ (*αὐτὸν σ'* ΣP); *αὐτή σ'* tentavi (cl. Γ 383 *αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ'*): nam de tristichi pannis Homericis recte monet Rubensohn   9 *ἔργεο* ΣF ac, *ἔργ̣ρεο* ΣF pc et *ἔγρεο* in marg. | *αἰακίδᾱο* P ||

1 sqq. PlM Ia c. 31 (*εἰς ἐχθρούς*), 1 (PlE I 32, 1)   1 cf. vol. II 1, p. XXVII   2 *αχιλ ὅτε* L (non *ὅτι*, nec prorsus illud spernendum vid.)   3 *ἡνίκα* (*η* ex *ε* s. *ει* cr.) *ἡ ταλαίπωρ̊ ἐκ.* L   4 *τησ θ.* L, qui a mente poetae, licet eius verba partim asciscat, mire in exitu lemmatis declinat   6 *ἡνίκα* P   7 *πύρροσ* ex *πῦρροσ* cr. P | *ὑπερθε* P   8 *ὧδε* Aac | *πολυκλαύ*τοιο* Ppr *-κλαύστοιο* Pl (Aar?)   10 *ἀξονίοισ* Pl *εὐξενίοισ* P; *ἐν ξενίοις* et *ἀξείνοις* ('ut Hectoris zona intellegeretur, quam ab Aiace acceperat') perperam Jac. | *εἰρύσασ'* P; cf. *εἵλκυσε Πρ. δίφρια συρόμενον* VII 152, 6 | *ἕκτορα* (ut saepius) P   11 *δεχηι* P | *φθίμενοσ* Pl, *φθιμένησ* P; scriptura Palatina antithesin (*φθιτὸν Ἕκτ. — Ἀχ. φθίμενος*) perire censet Jac., at Planudeae obstant, opinor,

Fr. syll. Palladanae epp. 118—120

118. [ΒΗΣΑΝΤΊΝΟΥ.] C. Pl

Ἐπὶ τὸ ταχὺ τὸν βίον | παρέρχεσθαι. L

Ὤ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης. M 4ᵛ

119. ΠΑΛΛΑΔᾶ. C (L)

Ἐπί τινι | ἄρχοντι· παραίνεσις | φεύγειν τοὺς κόλακας. L

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς στόμασιν·

---

ultima ep. verba '*οὐδὲ νέκυς*', quae paene redundare videntur post *φθίμενος*, et verba *φθιμένης Πολυξ.* poeta respondere volebat verbis *φθιτὸν Ἕκτορα* p. 91, 12 cf. Od. α 62 | (*Αἰακίδη* cum prioribus iungit Br.; in Pl[M] interpungitur post *φθίμενος* sicut post *Αἰακ.* et *νηδύν*, in P deest interp.) | *ὠδύσαο* P -*σσαο* Pl, *ὠνόσσαο* Jac. | *ἐμῇ* — *νηδυῖ* Schaefer (*τί τόσον κατ' ἐμὴν* — *ν.* olim ci.) 13 *ηπιοσ* P, noli ci. *ἵλαος* ‖

1 sqq. Pl[M] Iᵃ c. 16 (*εἰς γῆρας καὶ γέροντας*), 3 inter ep. 55 et 127; inter eadem (petita scil. ex Planudea) exstat in cod. Matrit. 24 (cf. vol. II p. LXIV) ap. Ir. p. 106; distichon est inter Theognidea (527 sq.), apud Stob. c. 116 (*ψόγος γήρως*), 11 1 *τοῦ αὐτοῦ* (sc. Theogn.) Stob. (*Θεόγνιδος* Pl[s.B] syllogas Theognideas secutae) | in P (ante lemma) etiam indicem auctoris scripserat L, sed eum erasit C: *παλλαδᾶ* L[ar] ⌊*βησαντίνου*⌋ C[pr] *βισαντίνου* Pl[M] Pl[I–b] (cod. Matrit.); *Βησ.* vocem recte, opinor, Haeberlin pro gentili nomine habet (nomen proprium poetae esse opinatur cum aliis Franke); et fort. L et C eundem significabant poetam: nam eum, qui saepius *Ἀλεξανδρεύς*, semel *Αἰγύπτιος* vocatur, Palladam suspicari licet aliquantum sane temporis Alexandriae egisse, verum ortum esse non indidem, sed ex alia regione Aegyptia, ft. ex oppido *Βησαντινόου*, quod a deliciis suis Hadrianus appellaverat; si vera coniectura, idem potest poeta Aegyptius tam *Βησαντῖνος* quam *Ἀλεξανδρεύς* dici, ut titulum integrum *Παλλαδᾶ Βησαντίνου* diremisse putandus sit C, et si Palladae sylloge etiam Theognidea continebat, quod saepius accidisse patet, id lemmatistae hic quoque vid. accidisse, ut cum syllogae conditore auctorem epigrammatis commutaret; Mimnermo dist. trib. Bgk 2 *επιτο* et *τον β.* L 3 *ὤ μοι* P Pl[M], *ὤιμοι* s. *ὤιμοι* (v. ed. Ziegl.) Th.[A] (*οἴμοι ἐγὼ* Th.[c.g]) | *ἥβησ* P 4 *ἀπονισαμένησ* P -*νεισομένησ* Pl[M.E] (*τοῦ δ' ἀπονεισομένου* Matr. ap. Ir.); *ἀπονῑσομένησ* Th.[A] ('*απο* apparet in Th.[O]'),

ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικαίως
ὡς κόλακας μισεῖν τοὺς κολακευομένους. M 11ʳ

120. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ͂ ΣΑΜΟΣΑΤΈΩΣ. C. Plᴹ

Εἰς φαῦλον καὶ ἀχά|ριστον. L

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας εἰς κενὸν ἐξέχεας. M 7ᵛ

121. ἌΔΗΛΟΝ L1.2

ἐπὶ τίνι L1.2

ἢ τίνος ἐστίν. C_1

Σπάρτης καὶ Σαλαμῖνος ἐγὼ φυτὸν ἀμφήριστον·
κλαίω δ' ἠιθέων ἔξοχον ἢ προμάχων.

ἀπανισταμένησ Th. codd. deteriores (unde ‘*γρ. ἀπανισταμένης*’ sch.ᴮ); *ἀπονισσομένης* Stob. (*-νεισσ.* St.ᴮ) ‖ p. 92, 5 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 41 (*εἰς κόλακας*), 1; Plᴱ I 42, 1 5 *τοῦ αὐτοῦ* (in marg. ante lemma scr.) L, qui ep. praecedens Palladae tribuerat; *παλλαδᾶ* (in fine primi hexametri) C add., quoniam post erasum indicem ep. 118 (*παλλαδᾶ* Lᵃʳ), cum ipse nomen *Βησαντίνου* intulisset, titulo *τοῦ αὐτοῦ* non iam Palladam indicari sensit (v. ad l. 1); *Βισαντίνου* Pl 6 *ἄρχοῦ*ᵗ L 7 *εἰ τισ* et *ἀνῆρ ἄρχων* P | *κολ. ἀνέχεσθαι*: cf. XI 378, 1 *οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι* (Palladae)

1 *ἄριστον* P; f. *χρή τιν' ἄρ' ἶσον* (olim *χρή τινα σώφρον'* ci.) 2 *τὼς κολακ.*? cf. *Γ* 415 ‖ 3 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 29 (*εἰς εὐχαρίστους καὶ ἀχαρίστους*), 4 (Plᴱ I 30, 4); exstat ap. Ir. p. 107 (inter X 30 et IX 126) 3 diversum auctoris indicem tradunt L et C: *τ̆ αυτοῦ*, sc. *Παλλαδᾶ*, lemmati (post *αχάρ.*) subiunxit L, *λουκιαν̆ σαμωσατε⌜ωσ⌝* praemittit C; *Λ. Σαμοσατέωσ* Plᴹ (cum C fere congruens), *Λουκιανοῦ* omisso gentili Plᴱ; caret titulo ep. apud Ir.; a Luciano abiudicat ep. Setti 4 (η i. e. *σημείωσαι* epigrammati apposuit Plᴹ, de iusta sententia distichi monens et de formula proverbiali: *εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν*, cf. Zenob. II 6, Theophr. Char. 20 *τοὺς φίλους αὐτοῦ εἶναι τὸν τετρημένον πίθον*, Lucr. III 934 ‘omnia pertusum congesta quasi in vas Commoda perfluxere atque ingrata interiere’ 5 *ἀνῆρ* Aᵃᶜ 6 *χάριτας*: nihil offensae, opinor, habet ultima syll. correpta; certe non licet corrigere: *εἰς ὃν ἐπαντλῶν τὰς χάριτας πάσας*

122. ᾽ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ, ⟨οἱ δὲ⟩ ΕΥ̓ΗΝΟΥ. C1.2

Εἰς χελιδόνα τέττιγα | καταπιοῦσαν | τὸν μουσικὸν μέμψις. L1

᾽Ατθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
τέττιγα πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν,

---

cl. fr. Euripideo 899, 3 (*οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι Σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους*) et Greg. Naz. I 184 (*τετρημένῳ ποθεῖς δὲ Πίθῳ κακῶς ἐπαντλεῖν Τὰς ἡδονὰς ἀπλήστως*) ‖ p. 93, 7 sqq. ep. deest in Plan.; bis scr. A, p. 375 A_1 et p. 413 (una cum ep. 122 post IX 339) A_2 (illic '*ζητ.* 413 *δὶς κεῖ⌈ται⌉*' in m. interiore, hic '*ζητ.* 375 *δὶς κεῖται*' in marg. manus recentior adposuit eadem, quae Palatini paginas numeris notavit; cf. ad p. 94, 1 sqq.) 7—9 *ἄδηλον ἐπί τινι*: ∼ $L_{1.2}$; priore loco (p. 375) sublata clausula add. C_1: *ἢ τίνος ἐστίν*, quae verba om. C_2; dist. olim referendum duxi ad auctorem epigrammatis VII 369 (Ant. Thess.? Adaeum?) 8 cf. lemma ep. 232; dicitur hyacinthus, quem e cruore Hyacinthi, partim etiam ad Aiacis tumulum provenisse fingebant, agiturque de illius foliis, quae ut litteras AI (s. Y) inscriptas ostentantia de flebili alterius utrius, Amyclaei vel Salaminii, sorte monere videbantur; cf. Ov. Met. X 206 'flosque novus scripto gemitus imitabere nostros; Tempus et illud erit, quo se fortissimus heros Addat in hunc florem folioque legatur eodem', ibid. 215 'ipse suos gemitus foliis inscribit et AI AI Flos habet inscriptum', Lucian. Dial. Deor. 14, 2 '*ἀπὸ τοῦ αἵματος* (Hyac.) *ἄνθος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα — γράμματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ*' (Luc. Salt. 45 *τὸ ἐκ τοῦ αἵματος ἄνθος καὶ τὴν ἐν αὐτῷ αἰάζουσαν ἐπιγραφήν*), Verg. Ecl. 3, 106: 'dic quibus in terris inscripti nomina regum Nascantur flores', Ov. Met. 13, 394 'rubefactaque sanguine tellus Purpureum viridi genuit de caespite florem, Qui prius Oebalio fuerat de vulnere natus', Euphor. fr. 36 M. '*πορφυρέη ὑάκινθε, σὲ μὲν μία φῆμις ἀοιδῶν Ῥοιτείης ἀμάθοισι δεδουπότος Αἰακίδαο εἴαρος ἀντέλλειν γεγραμμένα κωκύουσαν*', Pausan. I 35, 3 '*λέγουσι δὲ οἱ περὶ τὴν Σαλαμῖνα οἰκοῦντες ἀποθανόντος τοῦ Αἴαντος τὸ ἄνθος σφίσιν ἐν τῇ γῇ τότε φανῆναι πρῶτον· γράμματα δὲ ἔπεστιν οἷα τοῖς ὑακίνθοις καὶ τούτῳ*' 10 *σπάρτησ* A_1 *-τασ* A_2 | *ἀμφήρ.*: cf. VII 369, 3 *κεῖται δ᾽ ἀμφήριστος* 11 cf. Theocr. X 28 *ἁ γραπτὰ ὑάκινθος*, Nic. apud Athen. 683e '*ἶρις δ᾽ ἐν ῥίζῃσιν ἀγαλλίας ἢ θ᾽ ὑακίνθῳ αἰαστῇ προσέοικε*', Ov. Met. 13, 397 'Littera communis mediis pueroque viroque (cf. *ἠιθέων — προμάχων*) *Inscripta* est foliis, haec nominis, illa querellae' | *κλειω* A_1

'376 *τὸν λάλον ἁ λαλόεσσα, τὸν εὔπτερον ἁ πτερόεσσα,*
τὸν ξένον ἁ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά;

κλαίω A_2 | *προμάχων* A_1 A_2, sed priore loco *-χων* ex *-χον* (potius quam ex *-χαν*) cr. ‖

p. 94, 1 sqq. ep. bis scr. A: p. 375 sq. (A_1 L_1 C_1), dein p. 413 (A_2 L_2 C_2), ubi epp. IX 339, 121 sq. continuantur; '*ζτ.* 413' priore loco, '*ζτ.* 375' altero loco in marg. adposuit man. rec., quae ad Gregorii epigrammata Anecdotorum Muratorii paginas, in quibus exstant illa epp., adposuit (numero 86 eadem man. Stephanianae, num. 50^b vetustior man. Aldinae II paginam notavit); ep. est in Pl^M I^b c. 34 (*εἰς ὄρνεις*), 4 (Pl^E I 60, 12); exstat in syll. Σ n. 81 (Σ^F $149^{r.\,v}$, Σ^P 253^r) 1 *αδεσποτον* C_1 *εὐήνου* C_2; nom. auctoris om. Pl^M $\Sigma^{F.\,P}$, *ἄδηλον* Pl^E; ep. vid. Eueni (Ascalonitae, poetae Philippici): cf. inprimis epp. IX 251; 62, 6 (*κείσομαι ἐν στόμασιν* in fine ep.) 2 sq. C_2 scr. lemma hoc: *εἰσ χελι|δόνα τέττιγα* | *κατεσθίουσαν*, L_1 in altera p. (376) adnotavit ad vs. 3 sqq.: *μέμφετ⌈αι⌉ την χελιδόνα* (-$\bar{ν}$) | *ὡσ καταπιοῦσαν* (*κατ∸π.*) | *τὸν τέττιγα, δικαίως·* | *ἀμφότεροι γαρ ᾠδι ξ* (i. e. *ᾠδικοί*). Propter ep. argumentum cf. Aelian. de nat. an. VIII 6 *ἦν δὲ ἄρα εὐχείρωτα καὶ αἱρεῖν ῥᾷστα—ταῖς γε μὴν χελιδόσιν οἱ τέττιγες*, Plut. Mor. 727 E *μάλιστα* (sc. *χελιδὼν*) *τοὺς τέττιγας, ἱεροὺς καὶ μουσικοὺς ὄντας, ἀποκτίννυσι καὶ σιτεῖται* | post *καταπιοῦσαν* clausulae signum adpinxit L_1, reliqua lemmatis verba post add. | *τὸν μουσικὸν* (accentus C_1): cf. Plut. l. c., Clem. Al. strom. V 660 P. *διώκει δὲ ἄρα* (sc. *ἡ χελ.*) *καὶ τέττιγας τοὺς μουσικούς, ὅθεν ἀπωθεῖσθαι δίκαιος* 4 *ατθῖ* A_1 *ατθὶ* A_2 *Ἄτθι* Pl^M *ἀτ⌊θ⌋ὶ* Σ^F | *Ἀ. κόρα* de hirundine: cf. *Πανδιονὶς χελιδὼν* Hes. Op. 568, *Πανδαρέου κούρη χλωρηὶς ἀηδὼν* Od. τ 518, *Ἀτθὶς ἀηδὼν* Nonn. 47, 31 | *μελίθρεπτε* P Pl Σ; conferunt edd. Theocr. I 146 '*πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο — τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις*' (*μελίφθεγκτε* numeris corruptis proposuit Iac.) | *λάλοσ λάλὸν* (sic) A_1 *λαλοσ λάλον* A_2; *καλὸς* (*καλὰ* Gilbert) *καλὸν* Wakefield, ne eadem in versu 1 et 3 occurrerent: eodem iure scriberes '*λιγὺς λιγὺν*' (*λιγὺς* pro feminino secundum Homericum *ἡδὺς ἀυτμή*); offendit moleste praeceptus verborum lusus, quem poeta adhibet in altero disticho; *δολοπλόκος* s. *δολορράφος* et *κατὰ κλάδον* tentavi | *ἁρπ.* Σ *ἁρπαξ.* A_2 5 *τεττιγ'* ceteris pentametri verbis omissis (p. 375 in ultima linea) A_1; ab initio et in fine lineae adpinxit C_1 notulam ⁒; totum versum exhibent A_2 Pl Σ | *τέττιγα πτανοῖσ* A_2 Pl Σ, *τέττιγ'* (cum A_1) *ἀπτήνοις* Salm., — *ἀπτῆσιν* rectius Br. (cf. Il. *I* 323, Opp. Hal. III 243 *ὡς δ' ὁπότ' ἀπτήνεσσι φορῇ βόσιν ὀρταλίχοισι μήτηρ, εἰαρινοῦ ζεφύρου πρωτάγγελος ὄρνις*); f. *τέττιγ' οὐ πτανοῖς* (an *ἀκμήνοις*? T 346) | *τέκεσι* Σ

κοὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ δίκαιον
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν. M 85[v]. Σ 81

123. ⟨ΛΕΩΝΙΔΟΥ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.⟩

Εἰς αἶγα τυφλώττουσαν, | ἣν ἐκέντησεν ἀχρά|δος ἄκανθα, καὶ ἀνέβλεψεν. L_1

Ἐκ θοίνης φάος ἔσχεν ἐπ' ἀχράδα μηκὰς ἰοῦσα,
ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχουσα κόρην·

---

p. 95, 1 *ἀπτερόεσσα* Σ^P 2 *τὸνξενον* A_1 | *ἐυξείνα* A_1 *ἀξείνα* A_2 *ἁ ξείνα* Pl^M *ἁ ξεῖνα* Pl^E Σ | *τὸν θερ. θερινὰ* $P_{1.2}$ (omissa interpunctione; signum interrogationis posuit Schaefer); *ἀρινὸν ἠερινά* Pl^M $Pl^{a.\,a}$ (Pl^a in epid.), *ἀρ. ἠαρινά* $Pl^{I.\,a}$, *ἐαρινὸν ἠερινά* Pl^b; *ἀρ.* (ex *ἠρινὸν*? cr.) *εἰαρινῶ* Σ^P, *ἀρ. εἰαρινὰ* (ex *εἰάρινῶ* restitutum manu recentiore) Σ^F

1 *κουχι* $A_{1.2}$ *οὐχὶ* Pl Σ | *ῥίψ⌊ει⌋σ* C_1^{pc} *ρίψησ*? A_1^{ar} *ρίψεισ* A_2 | *οὐ δε* $A_{1.2}$; cf. 373, 7 *καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις* 2 *ὄλλυθ'* A_1^{ac} *ὄλλυσθ'* C_1 *ὄλλυσθαι* A_2 (cum C_1 congruunt Pl Σ) | *στόμασι* A_1 *στόμασιν* A_2 Pl Σ ‖ 3 sqq. ep. bis scripsit A, p. 376 (A_1 L_1 C_1), iterum p. 415 (A_2 C_2); altero loco '*ζητ.* 376' adposuit man. rec.; apud Plan. exstat in l. I[a] c. 28 (*εἰς εὐτυχίαν*), 2 (Pl^E I 29, 2)

3 *ἀδέσποτον* C_1, *τ*[ο] *αυτοῦ* (i. e. *Λεωνίδου Ἀλεξανδρέως ἰσόψηφον*) C_2 inter Alexandrini epp. (IX 353 et 354), *Ἀντιφίλου* Pl; ep. est Leonidae Alexandrini: utriusque distichi litteris idem numerus continetur (α_1 3745 + β_1 3778 = α_2 3958 + β_2 3565 = 7523; computavit Setti); linea, quam vacuam reliquit A post ep. 123, fort. relinquenda erat ab initio ep. ad recipiendum titulum, qui de origine propriaque epigrammatis forma mentionem faceret (qualis titulus Alexandrini tetrastichis 344—356, VII 547—550 a C in ipso textu praemittitur, cf. vol. II p. XIV) 4 sq. alterum lemma scr. C_2: *ἐπὶ αἰγὶ | τετυφλωμένη | κεντηθείσηι ὑπ' ἀχρᾶ*[δ] | ⌈*καὶ*⌉ *βλεψάσηι.* De re a Leonida narrata cf. quae docet Aelian. de nat. an. VII 14 *ὅταν αἶξ νοήσῃ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπιθολωθέντα αὐτῇ, πρόσεισι βάτῳ καὶ παραβάλλει τῇ ἀκάνθῃ τὸ ὄμμα, καὶ ἡ μὲν ἐκέντησε, τὸ δὲ ὑγρὸν ἐξεχώρησε, μένει δὲ ἀπαθὴς ἡ κόρη καὶ ὁρᾷ αὖθις καὶ δεῖται σοφίας ἀνθρωπικῆς οὐδὲ ἕν*; Plin. H. N. VIII 50 'oculos suffusos capra iunci punctu sanguine exonerat, caper rubi' 4 *τ⌊υ⌋φλώττουσ⌈αν⌉* (⌊*υ*⌋ in eraso *τ*?) L_1 5 *ακαν*[θ] ⌊*καὶ*⌋ *ανέβλεψ* L_1 6 *ἐι*[ἐκ] *χθοψ̣ι̣η̣σ̣*[ινησ] P_1: *ἐι χθονίησ* A_1^{ac}, man.

διssῶν τὴν ἑτέρην γὰρ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἴδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον. M 7^{v}

124. ἌΔΗΛΟΝ *ὑπὸ τίνος.* C

Εἰς δάφνην τὸ φυτόν. L

Ποῖ Φοῖβος πεπόρευται; *Ἄρης ἀναμίγνυτο Δάφνῃ.* M 5^{v}

125. ἌΔΗΛΟΝ. C

Ὅτι οἱ Κελτοὶ παρὰ | τῷ ποταμῷ Ῥήνῳ | δοκιμάζουσι τὰ ἑαυτῶν | τέκνα γεννώμενα· | ἂν γὰρ ἀποπνύσῃ | ταῦτα τὸ ὕδωρ, ὡς | νόθα ταῦτα καὶ οὐ γνή|σια ἀποπέμπουσι. L

Θαρσαλέοι Κελτοὶ ποταμῷ ζηλήμονι Ῥήνῳ
τέκνα ταλαντεύουσι καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τοκῆες,

---

rec. (eadem quae p. 86 Agathiae versum IV 3^{b} 68 in marg. inferiore iteravit) in *ἐκ θοίνησ* mutavit, nisi quod litteram *χ* nec puncto subiecto nec linea sustulit (ut *χθοίνης* perperam evaserit), *ἐκ θοίνησ* A$_2$ Pl; capellam e cibo suo, quem pirus silvestris vepresve suppeditarent, etiam oculorum lucem (post pupillam spina punctam) recuperasse recte interpretatur Stephanus; *ἐξ ἀλαῆς* Br., *ἐκ σκοτίας* Jac., *ἒν θοίνης* Scaliger; *αἲξ γλήνης* (*φάος εὗρεν*) olim ci. | *ἔσχεν* P Pl, sed in Pl^{M} pallidiore atramento superscriptum: *ὤλεσ'* | *ἐπαχράδα* A$_1$ *επαχρ.* A$_2$ | *ἰουσα* A$_1$
p. 96, 8 *τυφλὴν*: supra *ὴν* scr. *ὴ* Pl^{M} (coniecturis *φάος ὤλεσ'* et *ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴ* totum ep. sensum pervertens); *'τὸ ἐφάνη τυφλὴν γράφε ἐφ. τυφλή'* Pl^{a} in epid., quae tamen *ὤλεσ'* non affert; sequitur epidiorthosin una Pl$^{\alpha}$ (*τυφλὴν* Pl$^{I. b. s}$ Pl^{a} in t.) | *μήκετ'* A$_{1.2}$

1 *τὴν ἑτέραν* Pl^{M} *-ρην* Pl^{E} (cum P) | *⌞γ⌟ὰρ* A$_2$ (*⌞γ⌟* in eraso *ε*?) 2 notulam ⁒ in marg. et ab initio et in fine vs. adpinxit C$_1$ | *ἴδ'* A$_2$ ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 19 (*εἰς δένδρα*), 10; Pl^{E} I 20, 10

3 *ὑπό τιν*ͦ C (v. ad ep. 121) 4 lemma *'εἴσ τινα κόπτοντα δάφνην ἀξίνῃ'* adposuit Pl^{M}; *εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην* Pl^{E} | *το φῦ*ͭ L 5 *πορεύεται·* P *πεπόρευτο,* Pl^{M}; *πεπόρευται;* Jac. | *ἄρησ* P | *ἀναμίγνυται* P *ὅτ' ἐμίγνυτο* Pl, *ἀναμίγνυτο* s. *ἀνεμ.* Jac.; *ἆρα* an *οὖν μ.*? olim *πεπόρευθ'* (sc. *-ρευτο*), *ὅτ' Ἄρ. ἀναμ.* ci. ‖ 6 sqq. ep. bis scr. Plan.: exstat in Pl^{M} l. I^{a} c. 42 (*εἰς κριτάς*), 1 et

πρὶν πάιν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
αἶψα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν πάιν οὐδ' ἀλεγίζει·
οὔπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ

---

in Pl^{M} l. I^{b} c. 43 (*εἰς ποταμούς*), 1 (M^{a} M^{b}); editiones Planudeae exhibent ep. in cap. *εἰς κριτάς* (Pl^{E} I 43, 1), non item in cap. *εἰς ποταμούς* (Pl^{E} I 73, ubi quattuor prioris sylloges epigrammatis IX 277 sq., 362, 568 ex breviore sylloga alterum tantum ep. IX 536 subiungitur). Inest ep. in Euphemiana n. 6 (E^{F} f. 154^{r}, E^{P} f. 258^{r})   p. 97, 6 titulum *ἄδηλον* bis scr. C, in marg. exteriore et magis conspicuum ultra marginem; *ἄδηλον* M^{a}, om. M^{b}E   7—10 *εἰς Ῥῆνον ποταμόν* E   7 *παρα τῶι* L | *ῥήνωι* (*η* ex *ε*? cr.) L   8 *τα ἑαῦ* L   8 sq. *ἀν γαρ ἀπὸπτύσηι* L   9 *ταῦτα το* L (falsa tradit Paulssen) | *νώθα* (*ω* ex *ο*? factum) L | *ταῦτα* L: *ὄντα*? | afferunt edd. Iulian. ep. 16 p. 495, 12 H. *πάντως οὐδὲ ὁ Ῥῆνος ἀδικεῖ τοὺς Κελτούς, ὃς τὰ μὲν νόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρύχια ταῖς δίναις ποιεῖ, καθάπερ ἀκολάστου λέχους τιμωρὸς πρέπων, ὅσα δ' ἂν ἐπιγνῷ καθαροῦ σπέρματος, ὑπεράνω τοῦ ὕδατος αἰωρεῖ καὶ τῇ μητρὶ τρεμούσῃ* (cf. vs. 11) *πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν*, Iul. or. II p. 104, 23 H., Georg. Pis. de expeditione Heraclii I 41: *γενοῦ δικαστὴς Κελτικοῦ Ῥήνου πλέον*   10 *αποπ.* L   12 *ταλαντεύουσι*: cf. Claudian. in Rufin. II 112 'quos nascentes explorat gurgite Rhenus' | *πάροσ* ex *πόροι*? cr. M^{a} *πάρ̊* M^{b}

1 *πάϊν* PM$^{a.b}$ *πᾶϊν* E$^{F.R}$ *παῖν* ex *πάϊν* cr. E^{P} 2 cf. VII 168, 3 *οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν ὤλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων*, Greg. Naz. 37, 759, 45 M. *ἐξότε κόλπων μητρὸς ὀλισθήσας πρῶτον ἀφῆκα δάκρυ* | *ὀλισθήσηι* PE^{R} (*ὀλισθήσῃ* E$^{F.P}$), *ὀλισθήσας* M^{a} (Pl^{E}) *ὀλισθήσ*^{ασ}* M$^{b\ pr}$ (*-σῃ*? M$^{b\ ar}$) | *διαλώπων* A *κόλπων* supra *λώπ.* scr. C; *διὰ κόλπων* (cum C) M$^{a.b}$E (post *κόλπ.* interpunxit delevitque rursus interpunctionem M^{b})   3 *νηπίαχον* PE^{R} *νηπϊάχον* E$^{F.P}$ *νηπίαχοσ* M$^{a.b}$ | *προχέει* PM^{a}Pl$^{I.a.b.s}$ *προχεύει* E *προχέῃ* M^{b} *προχέῃ* Pl^{α} ('*τὸ προχέει προχέῃ γράφε*' Pl^{a} in epid.); *πρῶτόν τε χέῃ* Jac., malim *ὀλισθήσῃ — προχέων*   4 *αὐτὸς*: cft Jac. Theocr. 24, 50 *αὐτὸς ἀντεῖ* | *επασπίδι* P | *θῆκεν ἑὸν* PE idemque M^{b}, *θῆκε νέον* M^{a}Pl^{E} | *πάϊν* P *πᾶϊν* E (*πάλιν* ap. Gud.) | *οὐ δαλ.* P   5 *γενέταο* ex *-τας*? cr. M^{a} | *νόον* PPlE, (*τρέφει*) *φρένα*? | *πρὶν γ'* P | *ἐσαθρήσηι* P *ἐσαθρήσῃ* M^{a}M$^{b\ pc}$ (*πρίν γε ἀθρήσῃ* scripturus erat M$^{b\ ac}$); *ἐπαθρήσῃ* E

κεκριμένον λουτροῖσιν ἐλεγξιγάμου ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' Εἰλήθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ. M 11^{r}. 86^{r} E 6

126. 'ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C^{m}

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυταιμήστρα Ὀρέστου μέλλοντος αὐτὴν σφάξαι. C^{t}

Πῇ ξίφος ἰθύνεις, κατὰ γαστέρος ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστὴρ ἥ σ' ἐλόχευσεν, ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί. M 7^{v}. E 10

1 *κεκρυμένον* PE^{R} *κεκριμένον* Pl E$^{F.P}$ | *ἐλεγχιγάμου* Pl E P^{pc} (*-μοι?* P^{ac}), *ἐλεγξιγ.* Scaliger | *ποταμοῖο* ex *-μοὶ?* cr. P 2 *μηδὲ* E^{R} *μὴ δὲ* E$^{F.P}$ | *μέτ'* P | *εἰλήθ.* P *εἰλειθυιαν* M$^{a.b}$E | *ἐπάλγεσιν* P 3 *μῆρ* M$^{a.b}$ | *οἴ δετο κῆα* P 4 *τρομέουσα*: cf. Iuliani verba ad p. 98, 9 allata et eiusdem or. II 81 '*καὶ οὐ πείθουσιν αὐτὸν οὔτε αἱ μητέρες ὀδυρόμεναι — οὔτε οἱ πατέρες ὑπὲρ τῶν ἐκγόνων καὶ τῶν γαμετῶν ἐπὶ τῇ κρίσει δειμαίνοντες*' | *τί μήσετο* P *τιμήσει* E, *τί μήσεται* M$^{a.b}$ ‖ 5 sqq. Pl^{M}I^{a} c. 29 (*εἰς ἀχαρίστους*), 5, Pl^{E} I 30, 5; ep. est in Euphemiana n. 10 (E^{F} f. 154^{r}, E^{P} f. 258^{r}), ap. Ir. p. 107, ubi capitis Planudei *εἰς εὐχαρίστους καὶ ἀχ.* epigrammata quattuor X 30, IX 120. 126. 154 iuncta exstant et Planudeo ordine inter se excipiunt; cf. Rub. Gr. Ep. p. 31, 40 (Weckherlin 2, Opitz 13), p. 108, praef. 211 5 *ἀδ.* scr. C in marg. supra lemma ab L adpositum, cf. ad 6 sq., carent indice auctoris Pl E 6 sq. titulum om. E, eundem fere atque P exhibet Pl^{M} (Ir.), hunc: *τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυ|ταιμνήστρα μέλλον|τοσ αὐτὴν σφάξειν* (*ἀποσφάξαι* Ir.) *Ὀρέστου*. Cf. Choeph. 895 *τόνδε δ' αἴδεσαι — μαστόν*, 907 *ἐγώ σ' ἔθρεψα*, Euphor. 51 (Mein.) | in P geminum exaratum lemma: amplius in textu collocavit C, in marg. scr. L alterum '*εἰσ κλυταιμίστρ⌈αν⌉ | ὑπο ορέστου αναιρ̆|μένην*' 6 sq. *κλυταιμίστρα* (cum L) C *-μνήστρα* Pl | *ὀρεστ̆ μελλοῠ* C 8 *πῆι* P *πῇ* Pl^{M} E$^{F.P}$ | *κατα* (utroque l.) P 9 cf. Musae. 139 *γαστὴρ ἥ σε λόχευσε μακαρτάτη* | *γαστὴρ ἧσ' ελοχεύσεν* (*ἧσ'* potius quam *ἦσ'*) P, *γ. ἧσ ἐλόχευσεν* E, *γ. ἥ σ' ἐλόχευσεν* Pl$^{M.E}$; *ἣ γαστήρ σ' ἐλ.* Scaliger; *γαστέρος* (*γάστρης* Jac.), *ἥ σ' ἐλ.* Br.; *γαστὴρ ἔκ σ' ἐλ.* Jac., *γ. μέν σ' ἐλ.* Mein.; *γαστὴρ ἧδ' ἐλόχευσεν* Boiss. (Dilthey), *γ. ἧδ' ἐλόχευσέ σ'* Schneidewin; *ἡ μὲν γάρ σ'* et *γαστήρ σ', υἱέ, λόχ.* et *γ. οὔ σ' ἐλόχευσεν* (cum interrogandi signo) ego tentavi | *δὲ μαζοὶ* P (Pl^{M} E); *ἀνεθρέψαντό σε μ.* Dilthey ‖

127. ʼΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς πρεσβύτας, | διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς | ὀξυχόλους καὶ πικρούς. L

Ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου,
εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον·
οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δʼ ἐλθὼν
γῆρας ὁ πρεσβύτης γίνεται ὀξύχολος. M 4^{r}. E 42

128. ʼΑΔΗΛΟΝ. C

Εἰς δράκοντα ἐκ|πιόντα ποταμὸν ὅλον. L

Εἷρπε δράκων καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυντο δὲ πηγαὶ
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ. M 9^{r}. E 62

---

1 sqq. ep. bis exstat in P: scripsit A p. 376, iterat in extremo libro XI p. 568 librarius, qui in primis quattuor foliis Palatini syllogam epigrammatum Σ^{π} (cf. vol. I p. VI sq.) exaravit (post XI 441 adiungit scriba hic epp. IX 127, XI 255, X 30, XI 294, IX 51, IX 748, XI 442; ad repetitum ep. 127 adposuit man. rec.: ζήτ. 376 δὶσ κεῖται); inest ep. in Pl^{M} l. I^{a} c. 16 (εἰς γῆρας καὶ γέροντας), 4, etiam in Euphemiana n. 42 (E^{F} 157^{v}, E^{P} 261^{v}), in cod. Matrit. 24 (Ir. p. 106, ubi reperiuntur capitis Planudei εἰς γῆρας epp. 54, 55, 118, 127, XI 419) 1 ἀδ. lemmati subiungit C, om. EΣ^{π}; a Pallada non abhorrere ep. putat Jac.; Iuliano malim tribuere: cf. ἐς τρίχας ἥξοι γήραος V 297, 3; ὅλος — βίος VI 25, 6; ἄγγος VI 68, 5; οὕτω (ab initio distichi) VII 585, 7; IX 771, 1   2 sq. ʻεἰσ γέρου | ὀξύχο.ʼ Σ^{π}, idem lemma exhibet E (ὀξύχολον E$^{F pc}$ ὀξὺ χόλον E$^{F ac}$, ὀξύχωλον E^{P})   2 διατο L   3 πικρ^{ν} L   4 sqq. Antiphanis, quem secutus est auctor epigrammatis, versus affert sch.^{B}: ʻἈντιφάνης· ⟨σφόδρʼ⟩ ἐστὶν ἡμ⌜ῶν⌝ ὁ βίος οἴνῳ προσφερής (cum superscripto ὅμοιος)· ὅταν ῃ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὄξος γίνεταιʼ (K. 240 a)   4 ἦν Ir. | περιλειφθῇ APl^{M}E$^{F.P}$ π^{ε}λειφθῇ Σ^{π} | ἂν μικρὸν περιλ. Jac. (ad sublevandos ʻnumeros elumbesʼ) | μ⌊ι⌋κρὸν E$^{F pc}$ μοκρὸν E$^{F ac}$ E^{P} | ἐναγγεσιν A   5 εἰ E^{R} | εἰς ὄξος Herw.   6 οὕτως ἅπαν τλήσας A, οὕτω ἀπαντλ. Σ^{π}E; οὕτωσ ἀντλήσασ Pl (ἂν γελάσας s. ἂν παίσας Reiske) | ὅλον A (noli ci. τὸ πλέον βίον) | βαθὺ ⌊δʼ⌋ C (βαθὺ θʼ potius quam βαθὺν A^{ar}), βαθύ δʼ Pl^{M} 7 γίνεται PΣ^{π}Pl^{M}E, γίγνεται Pl^{E} | ὀξύχολ^{o} Σ^{π} (qui vacuam lineam inter epp. IX 127 et XI 255 reliquit) ‖   8 — p. 102, 3 sep-

129. ΝΈΣΤΟΡΟΣ. C. Pl^M

Εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ δράκοντα. C

Εἶρπε τὸ μέν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν εὐνῇ,
αὐτὰρ ὁ διψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον·

---

tem versus (IX 128, 129) unum carmen efficiunt in Pl^E, non item in Pl^M: nam autographon Plan. ep. IX 129 in textu, sed IX 128 in margine alio atramento scriptum exhibet; ad indicandum ordinem epp. litterae: α disticho in margine, β quinque versibus in textu exaratis, adpositae sunt (inter IX 310 et 129, i. e. inter capitis I^a 32 n. 17 et 19 inserendum esse IX 128 monuit scriba, cum idem signum ·/· et in fine ep. 310 et ab initio distichi adpinxit); IX 129 ex Nestoris Larandensis Transformationibus (una cum IX 364 et 537) petitum esse censet Meineke, versus septem (128 sq.) 'uno tenore scribendos' ad illas Metamorphoses refert Dilthey; versus, ut ex eodem Larandensis carmine petiti, ita non continui se excepisse mihi videntur p. 100, 8—11 Pl^M I^a c. 32 (εἰς ζῷα), 18; Pl^E I 33, 18 vs. 1 sq.; distichon (ut carmen peculiare) inest in Euphemiana n. 62 (E^F f. 159^r, E^P f. 263^v) 8 indicem auctoris om. Pl^M E (Νέστορος Pl^E) 9 lemmate caret Pl^M; εἰς τὸν Πύθιον δράκοντα septem versibus praemittunt Pl^E; εἰς δράκοντα E, ἐκπ. ποταμ^ο ὅλ. add. L | de Pythone cf. Call. hymn. 4, 91 κεῖνο θηρίον αἰνογένειον (v. 129, 2) ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις, Claudian. in Ruf. I praef. 3 'Python — qui spiris tegeret montes, hauriret hiatu flumina, sanguineis tangeret astra iubis' 10 ἴρπε Pl^M | σβέννυντο: cf. IX 549, 2 11 κέκονιστο E^{F.P} | ἔτι A^{ac} | in Pl^M post θήρ signum ·;· (in marg.) est adpictum idemque ante εἶρπε (129, 1) iteratum ||

1 sqq. Pl^M I^a c. 32, 19; Pl^E I 33, 18 v. 3—7; Euphem. n. 63 (E^F 159^r, E^P 263^v) 1 nom. auctoris om. E 2 triplici lemmate instructum est in P: p. 376 scripsit L 'εἰσ τον αὐ^τ ὁμοίωσ: —', quibus subiecit verba ἡ αὐτὴ εννοια; p. 377 adposuit in marg. exteriore (ad 129, 4) idem L 'εἰσ τ αὐ^τ δράκοντα', denique in marg. superiore (eiusdem pag.) C lemma supra (l. 2) allatum adiunxit | εἰσ τ⌜ὸ⌝ν πύθι⌜ον⌝ δράκοντα Pl^M, εἰσ τὸν αὐτόν E 3 εἶρπε A^{ac} | τό δ' Pl^M | τὸ δ' ἔτι P, inserunt ἦν Pl E | νῶθρον E^{F.P}; βραδὺ superscr. sch.^B | ἐνευνῆι P ενεὐνῆ E 4 ὃ P Pl^M (Pl^E), ὁ E | ποταμῶ PE^{F.P} | (ἐπέθηκε Pl^n) | γέ^{ει}νον P^{pc} γέννν A^{ac}, γένειον Pl E (γέννν ἦν ex pristina scriptura Palatina non reposuerim)

πᾶς δ' ἄρα Κηφισὸς εἴσω ῥέεν, ἀργαλέον δὲ
P 377 ἀνθερεὼν κελάρυζε· κατερχομένου δὲ ῥεέθρου
Κηφισὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι Νύμφαι. M 9[r]. E 63

130. ἌΔΗΛΟΝ. C

Εἰς ἐλαίαν βαστάζουσαν | ἄμπελον καὶ θλιβομένην. L

Παλλάδος εἰμὶ φυτόν· Βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
ἄρατε τοὺς βότρυας· παρθένος οὐ μεθύω. M 5[v]. Σ 41

131. ἌΔΗΛΟΝ. C

Εἰς πεύκην ὑπὸ ἀνέμου | κλασθεῖσαν ἐν ὄρεσιν | καὶ μετὰ ταῦτα ναῦν γεγονυῖαν. L

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
πρόρριζον γαίης ἐξεκύλισε Νότος·

---

1 κηφισσὸσ P Pl[E] (praeter Plα.n); κ̇ηφϊ˯σ˯ὸς Pl[M pr] (-σσὸσ Pl[M ar]) -φισὸσ E (Plα.n cum epid. Aldinae I 'τὸ κηφισσὸς δι' ἑνὸς σ̄ δεῖ γράφειν') | εἴσωῥέεν (acutum supra ε posuit A alterumque clariorem add. C) P εἰσώρεεν E[R.P] εἰσ͏̊ορέεν (ω supra) E[F] (ῥέεν εἴσω Br.), (Κηφισός) οἱ ἔσω ῥ. et ἄρα οἱ K. ἔσω ῥ. Jac. (ῥ. εἴσω, σμερδαλέον?) 2 κα∗τερχομένου (καστ. A[ar]) P κατ' ἐρχ. E[F.P] | δερεέθρου P δὲ ῥεέθρον E[F.P] 3 κηφισσὸν P Pl[E] (etiam Plα.n) -φισὸν Pl[M] E | κόκκϋον E | ὀλωλοτα E[F.P] | Epp. quinque 125—129 exstant in Euphemiana non deinceps excipientia inter se, sed pluribus insertis disiuncta (E 6, 10, 42, 62, 63) ‖ 4 sqq. Pl[M] I[a] c. 19 (εἰς δένδρα), 8; Pl[E] I 20, 8; ep. est in sylloga Σ n. 41 (Σ[F] f. 145[r], Σ[P] f. 248[r]); cf. Rub. Gr. Ep. p. 7 (Hunger XVI), p. 21 (Held XII), praef. 180 (Federman) 4 ἀδέσποτον Pl Σ; Antiphili? (cf. VI 252, 1 μῆλον ἐγὼ στρούθειον; VII 379, 1 τί σοι — βέβληται; VII 641, 3 θλιβομένοιο; IX 71, 1 κλῶνες; 192, 7 ἴλατε; 277, 3 μεθύεις; IX 294, VI 257) 5 εἰσελάιαν L: v. lemma ep. 231 6 cf. IX 586, 1 φυτῶν στίχες αἱ μὲν ἐλαῖαι Παλλάδος, αἱ δὲ π έ ρ ι ξ ἡμερίδες Βρομίου (Cometae); 668, 9 sq. (Mariani) | πάλλαδος Σ[P ar] | βρ͏̊μίου (βρ cr. ex βο) P 7 ἄρατε P αἴρετε Pl αἴρετε Σ (cf. 231, 4) ‖ 8 sqq. Pl[M] I[a] c. 55 (εἰς νῆας), 7; Pl[E] I 57, 7 8 ἀδέσποτον Pl 9 cf. IX 30 sq., 35, 105, 376 | ἀνέμ̆ (non ἀνέμων) L 10 μετ÷ταῦ (τ supra) L 11 οὔρεος ἐν ξυλόχοις s. δρυόχοις? | βλωθρὴν: cf. βλωθρῆς — κοτίνου 233, 6 (Erycii) | ὑιέτιος P; cf. VII 398, 6; 539, 1 12 cf. ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε Νότος 31, 2 | ἐξεκύλισσε P Pl[E] ἐξεκύλισε Pl[M]

ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.
ἄνθρωποι τόλμης οὔ ποτε φειδόμενοι. M 13^v

132. ʼΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἱππόλυτον καὶ Φαίδραν | τὴν Θησέως γυναῖκα, | καὶ ὅτι ὁ μὲν διὰ σωφρο|σύνην, ἡ δὲ δι' ἔρωτα | ἐτελεύτησαν. L

Σωφροσύνη καὶ Ἔρως κατεναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι·
Φαίδρην μὲν κτεῖνεν πυρόεις πόθος Ἱππολύτοιο,
Ἱππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη. M 18^v. Σ 76

133. ʼΑΔΗΛΟΝ. C. Pl

Εἰς τὸν μέλλοντα δὶς | γαμεῖν· παραίνεσις. L

Εἴ τις ἅπαξ γήμας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον. M 4^v

---

2 *ἄνθρωποι*: malim ὦ (vel ἆ) *θνητοί* (cf. VII 688, 3; IX 384, 2 Palladae) s. *ὤνθρωποι* | *φειδόμενοι*: cf. 183, 2 ‖ 3 sqq. Pl^M I^a c. 76 (*εἰς σωφροσύνην*), 2 (Pl^{I–b} I 81, 2; Pl^s I 78, 2); ep. est in sylloga Σ n. 76 (Σ^F f. 148^v, Σ^P f. 252^v) 3 *ἄδηλον* Pl, om. Σ, fort. Palladae, cf. *κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος* XI 288, 1; *ἀλλήλους* XI 357, 4; *ψυχῶν συλήσας* VII 610, 2; *πυρόεντα βέλη* XVI 207, 2 4 *φαιδρ⌜αν⌝ την* L 5 sq. verba ⌜*καὶ*⌝ *ὅτι—ἐτελεύτησαν* (-*σαν*, non -*σεν*) post clausulae signum, sed ab eodem scriba (L) adiuncta sunt | *μ̃ διασ.* et *διέρωτ*÷ L 7 *κατεναντιον* P -*τίον* Σ *κατ' ἐναντίον* Pl (v. Il. Φ 567, Od. κ 89 *ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν*) | *ἀλλήλοισιν* P Pl -*λοισι* Σ, *ἀλλήλοιιν*? cf. Il. Ν 708, Π 705; Od. σ 38, φ 15 (ubi forma dualis clausulam hexametri efficit) 8 *ὠλ.* P | cf. XI 378, 3 *ἀμφοτέρων δὲ πάθη θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται*, IX 166, 2 *σώφρονα καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον* (Palladae) 9 noli ci. *κεντῶν* | *πόθοσ ἱππόλυτο⌞ιο⌟* P^{pr}: ⌞*ιο*⌟ C (qui accentum corrigere om.), *ἱππόλυτον δ'*? A^{ar} (praecipiens initium vs. sequentis); fort. *ἠιθέοιο* 10 v. Eur. Hipp. 1365 | *δ' αγανὴ* (non *ἀγανὴ*) P *δ' ἁγνὴ* Σ^{F.P} *δ' ἁγνὴ* Pl^M | *πέφνεν* P, cr. Pl Σ | *σωφροσύνα* P *σαοφροσύνη* Pl Σ^P *σᾶοφρ.* Σ^F | ex epp. 130 sqq. om. Σ medium, quod in P ab ep. 30 similibusque separari mireris ‖ 11 sqq. Pl^M I^a c. 15 (εἰς γάμον), 1;

134. ἌΔΗΛΟΝ. C. Pl

Εἰς τὴν Τύχην καὶ τὴν | Ἐλπίδα· ὅτι ἀβέβαια | πράγματα ἀμφότερα, | καὶ ὅτι οἱ πρὸς ταῦτα κε|χηνότες ἑαυτοὺς δια|παίζουσιν, ὥσπερ ὀνει|ρώσσοντες. ἀποτρέπεται | οὖν ἀμφότερα διὰ τῆσδε | τῆς παραινέσεως. C

Ἐλπὶς καὶ σύ, Τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ὁδὸν εὗρον.
οὐκέτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔρρετε ἄμφω,

---

exstat ep. ap. Ir. p. 105 in cod. Matrit. 24 (qui ex capite Planudeo 15 sumpsit epp. haec: IX 133, X 116, 38, XI 50, 388); cf. Rubensohn Gr. Ep. p. 64 (Schoch 12), adnot. p. 138, praef. 272

p. 103, 11 *ἄδηλον* Pl. Ir.; C et *ἀδέσποτ* scripsit (in fine hexametri) et *ἄδηλον* (iuxta lemmatis vocem *δλσ* in ora marginis exterioris); ep. videtur Palladae, in quem argumentum verbaque distichi pariter conveniunt (cf. IX 119, 1 *εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι*; XI 387, 1 *πάντες ἅπαξ* initio hexametri; IX 484, 2 *πλώων* in eadem pentametri sede collocatum ac *πλώει*; XI 54, 6 *φροντίδας ἀργαλέας* et IX 170, 2 *ἔντερον ἀργαλέον* in fine pentametri) 12 *μέλλον* L | adnotavit sch.ᴮ: *Ἱππώνακτος, ὡς Στοβαῖος* (sc. *παραδίδωσι*; *Ἱππώνακτος ὡς, Στοβ.* distinxit F. Morellus)· *'γυναῖκές εἰσιν* (sic) *ἥδισται, ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν'* (Stob. 68, 8; Bgk⁴ 29) 13 *εἰ τίσ* P | *δεύτερα λέκτρα*: cf. 422, 2 *δεύτερα φίλτρα γάμου* | *διώκει* PPlᴱ Ir., *διώκοι* Plᴹ ‖

1 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 24 (*εἰς ἐλπίδας*); undecim versus (134 sq.) continui iunguntur in P uno lemmate instructi nec clausulae signo (post 134, 8) distincti, adpicta est claus. post 135, 3 nec maiusculam *'A* litt. habet *ἀτρεκ.* (135, 1); versus tres postremos (135) a prioribus seiungit Br., om. Pl 1 *ἄδηλον* ultra marginem exter. (iuxta prima lemmatis verba) scr. C, idem cis marg. ad vs. 1—4 haec: *ἀδέσποτ⌜ον⌝*: | *νομίζω|δ ὅτι παλ|λαδᾶ ἐστι|τ ἀλεξαν|δρέωσ*: ~ | infra Palladae artem versus censet Jac.; ad auctorem ep. IX 172 (Palladam) versus rettulit C considerata fort. verborum argumentique similitudine quae inter epp. 134 et 172 intercedit; quamquam fieri poterat, ut qui titulus (*Παλλαδᾶ*) egigrammatis 132 sq. praemittendus esset errore iis subiungeretur; IX 134 fort. referendum ad auctorem eundem atque 136, Cyrum Panopolitanum 2 *ὅτ⌜ι⌝* Pᵖʳ *ὅτε* Aᵃʳ 3 *προστ.* L 4 sq. *ἑαύτοὺσ* P (non scr. *αὑτοὺσ* Lᵃᶜ) | *ὀνειρόσσοντες ἀπ. οὖν* (*ἀ* in coepto clausulae signo) et *αμφ. δια* L; *τῆσδε* vid. postea accessisse

οὕνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται, ὕμμες ἐν ἡμῖν
φάσματα ὡς ὕπνῳ ἐμβάλλετε οἷά τ' ἐόντα.
ἔρρε, κακὴ γλήνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω.
παίζοιτ', ἔστε θέλοιτε, ὅσους ἐμεῦ ὕστερον ὄντας
εὕροιτ' οὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι. M 6ᵛ

135. ⟨ἌΔΗΛΟΝ.⟩

Ἀτρεκέως μάλα πᾶσι πλάνη τύχη ἐστὶ βροτοῖσιν·
ἔστι γὰρ ἀδρανέη, τὸ δ' ἐπὶ πλέον οὐ διέπουσα.
γράψε τίς; οἶδε θεός· τίνος εἵνεκεν; οἶδε καὶ αὐτός.

---

p. 104, 7 *τὸν λιμέν' εὗρον* noli require cl. 49, 1 et 172, 2 8 *σφετέροισ* P Pl, *ἀντὶ τοῦ ὑμετέροις* sch.[B]; *σφαλεροῖς*? | *ἐπὶτέρπομαι* (` C?) P | *ἔρρετε'* P

1 *οὔνεκεν* P Pl[M ac] (cf. 809, 2 Cyri) | *μερόπεσι* P *μερόπεσσι* (ex *μορ.* cr.) Pl[M] | *πολυπλανέες*: 'vi transitiva' Jac., qui cft Musae. 175 (*πολυπλανέων ἐπέων*); '*εἰς πολλὰ μέρη αὐτοὺς* (sc. *ἀνθρώπους*) *πλανᾶτε*' sch. Mon. | *μάλαἐστέ* (spir. C) P *ἐς μάλα ἐστὲ* Pl[M]; malim *μάλ' ἀλᾶσθε* 2 *οὐκέσσεται* (*υ* cr. ex *ι*) P | *ὑμμεσ* P *ὕμμεσ* Pl[M] | *ἐνημῖν* P 3 *ὡσύπνωι* P *ὡσ ἐν ὕπνω* Pl[M] (praepositionem exhibent etiam Pl[E]) | *οἷά* A[ac] *οἷά* C Pl[M] | *τε ὄντα* P Pl[M] *τ' ἐόντα* Pl[E] 4 *γλήνη*: cf. Il. Θ 164 | *πολυώδινε* P, cr. Pl 5 *παίζοιτε ἴετε θέλοιτε* P (*ἴστε* pro *ἴετε* ab A primo scriptum fuisse non contenderim); *παίζοιτε, στροφέοιτε* Pl[M.E]; *παίζοιτ', εἴγε θέλοιτε* Jac., scripsi *ἔστε θ.*; *παίζετε* (cf. 49, 2), *τείρετε, θλᾶτε* (s. *φλᾶτε*) Reiske | *ὅσους* Pl *οὓς* P; f. *θέλοιθ' ὁπόσους*: cf. 808, 8 *ὁπόσον* (in eadem hexametri sede Cyrus) | *ὑστέρον* P 6 *εὕροιτε οὐ* P | *νοῆσαι* (circumfl. cr. ex acuto) P

7—10 versus duos priores praecedentibus octo (134) continuandos putat Boiss. (cf. ad p. 104, 1 sqq.); ultimum idem (cum Iac.) pro recentiore habet additamento lectoris de versuum interpretatione perinde atque origine incerti; om. tres versus, quos Plan. sprevit, etiam ap. Buh. 8 *βροτοσιν* (ῖ superscr.) P[pc] (*ῖ* litt. superscripta, *σ* ex *υ* facta; *βρότου*? A[ac]) 9 *ἐστί* P | *ἐπι πλέον* P | *οὐδὲ πε λουσα* P; *οὐδὲ φιλοῦσα* Bothe, *οὐ διέπουσα* scripsi (ci. olim *οὐκ ἀλέγουσα*) 10 *γρᾶψε* P | *τίσ· οἶδε θεὸσ.* P (interpunxit C, sed om. distinguere post *εἵνεκεν*) ||

136. ΚΎΡΟΥ L

τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, | ἡνίκα ἔμελλεν | ἐξορίζεσθαι ἐκ τῆς | πόλεως, θρῆνος, ὃν | εἶπε πρὸς αὐτῇ τῇ | πύλῃ τῆς ἀκροπόλεως. L

Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν,
ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος ἢ ὑπὸ πέτρης
συρίσδων καλάμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.
Πιερίδες, φεύγωμεν ἐυκτιμένην πόλιν· ἄλλην
πατρίδα μαστεύσωμεν· ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
ὡς ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας. M 19[r]

---

1 sqq. Pl[M] I[a] c. 78 (*εἰς τύχην*), 3; Pl[I–b] I 83, 3; Pl[s.B] 80, 3   1—4 lemma cum indice auctoris scr. L   1 *ἄδηλον* Pl   2 *τ̆ μεγαλ ποιη̃ ἡν. εμελλεν* L: scr. versus poeta, ubi ab inimicis circumventus Smyrnam vel Cotyaeum (v. Steph. B. s. *Κοτιάειον*) relegatus fuit, cf. Suid. s. *Κῦρος· 'Εὐδοκία ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον φιλοεπὴς οὖσα· ἀλλὰ αὐτῆς ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας'* et quae edd. ad haec verba adnotarunt; hexastichon pro fragmento potius longioris carminis quam pro epigrammate habendum putat Dübner   3 *εκτῆσ πολεως* L; ⟨*Κωνσταντίνου*⟩ *πόλ.*?   4 *τῆσ ἀκροπολ* L   5 sq. imitatur Cyrus Nonni versus (Dionys. 20, 372): *αἴθε πατήρ με δίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης, ὥς κεν ἀεθλεύσαιμι* (cft Mein. eiusdem Nonni versus Dionys. 16, 321)   5 *αἶθε* P | *πατὴρ μ'* P *πατήρ μ'* Pl[M] (in neutro cod. exstat *με δίδαξε*)   6 *ὑποπτελέηισι** P[pr] (*πτελέηισιν* A[ar]) | *ὑποπέτρησ* (litt. *σ* fort. serius accessit) P *ὑπὸ πέτραισ* Pl[M]   7 *ἀνίας*: '*λύπας*' sch.[B]   8 *πῖερίδες* (signum productae vocalis A) P   10 *ὠσολοοὶ* P | *κῆ φῆνες* P: cf. ad VII 708, 3 ‖ Sequuntur in P versus Theocritei quattuor idyll. XX 1—4 cum notula ab L adposita hac: '*τοῦτο οὐκ επιδεικτι⌈κον⌉ | ἀλλ' ἐρωτικον· κακ⌈ως⌉ | οὖν ἐνταῦθ κεῖτ⌈αι⌉.*' Scripsit autem versus A in hunc modum:

εὐνίκαμ' εγέλαζε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι (-*σαι* cr. ex -*σα*)
καί μ' ἐπικερτομέουσα τόδ' εννεπεν ἔρρ' απεμεῖο
P 378 *βουκόλος ὢν ἐθέλεις μεκυσαι τάλα· οὐ μεμάθηκα*
ἀγροίκους φιλέειν ἀλλαστικὰ χείλεα θλίβειν. — Versus exhibet Pl[M] p. 85[v] in l. I[b] c. 38 (*εἰς ποιμένας*, n. 2 post VII 622) praebetque cetera cum P congruentia, sed (praeter correctas prosodias) *Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε* et *φιλῆσαι* (v. 1), *τάλαν*; (v. 3),

? 378 137. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ A

τινος | ἡμιξήρου πρὸς Ἀδριανὸν | τὸν βασιλέα. L

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει·
σῶσόν μου, βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτομον.

Πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς ἈΔΡΙΑΝΟΣ ἀπεκρίνατο· L

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ Πλουτέα καὶ Φαέθοντα,
τὸν μὲν ἔτ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπολειπόμενος. M 2ᵛ

ἀστικὰ χιλεια (v. 4); sequuntur autographon Pl^{L.a.α.b}, nisi quod φιλᾶσαι, ἐμοῖο (v. 2), ἀστυκὰ habent, om. versus Pl^{a.B}. Cf. Hiller zur Textgesch. der griech. Bukoliker p. 112 ||

1 sqq. Pl^M I^a c. 4 (εἰς ἀναπήρους), 5; versus exstant (cf. Sternb. Mel. p. 71 sq.) in cod. Vindob. phil. 311 f. 74ᵛ et apud Davidem Armenium philosophum in schol. Aristot. p. 14, 21, utrobique prius dist. a scriptura Pal. et Planudea discrepans 1 sq. duplici lemmate instructum est dist. in P; alterum inseruit L in textum (nam lineam unam post versum Theocriteum id. XX 4 vacuam reliquit A), alterum (l. 1 sq.) in marg. adpinxerunt AL: γραμματικοῦ scr. A, cetera τινὸς ἡμ. προσαδριαν̀ τον β. add. L; in textu exstat lemma hoc: ἡμίξηρος αἰτήσασ αδριαν̃ τ̃ (sc. -νω τω) βασιλεῖ τροφήν. Propius ad marg. lemma accedit titulus codicis Vind.: κυνικοῦ ἡμιξήρου πρὸς ἀδρ. τὸν βασιλέα (cf. Ir. 450, Matr. 114), cum textus verbis fere consentit inscriptio Planudea: Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα | ἀδριαν̃ τ̃ βα⌜σιλεῖ⌝ τροφήν (Pl^M; dativum Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ exhibent Pl^{L.a}, accusativum Pl^{α.b.s}) 3 v. 256, 1; cft Sternb. XII 73, 1 (Callim.) | μεν Br. (memor fort. versus Callimachei: ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον) | δ' ἡμισυ P | λιμὸσ ἐλέγχει P Pl λοιμὸς ἐλ. Vindob.; δέρκεται ἠώς Dav. Arm. (probante Sternbachio, nisi quod δέρκ. ἠῶ praefert) 4 σῶ σόν μου P σῶσον μου Pl^M οἴκτειρον Dav. | μουσικὸν ἡμίτομον P Pl^M Pl^{L.a} μουσ. ἡμίτονον Pl^α (ex epid. primae Aldinae: 'τὸ ἡμίτομον -τονον γραπτέον') Pl^{b.s}; κυνικὸν ἡμίτομον Vind. Dav. (quae genuina videntur Sternbachio, qui imperatori, ut acriter responderet, 'vitium propter numeros prave subsultantes foedissimum' stomachum movisse vix recte interpretatur) | dist. redditur in marg. Planudeae Monacensis (Pl^b) sic: 'Parte mei perii, partem gravis vexat egestas; Cantorem serva, rex pie, semitonum' || 5 ἀπόκρισις τοῦ βασι⌜λέωσ⌝ Pl^M | ἀδριαν̃ απεκριν̃α P 6 πλουτέα: cf. VII 587, 2 7 ἔτ' εἰσ ὀρόων P | 'Plutonem Phaethonta simul (praeterea 'et Solem

138. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἴς τινα νέον μὲν | ὄντα πένητα, γηρά|σαντα δὲ πλούσιον | γενόμενον. L

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν πλούσιός εἰμι·
ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις, M 15ʳ
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲ ἓν εἶχον,
νῦν δ', ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω. M 15ᵛ

139. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ͂. L

Εἰς μιμάδα γηράσασαν. Lᵗ

Μαχλὰς ἐνκροτάλοισιν ἀνευάζουσα χορείαις
δίζυγα παλλομένοισι τινάγμασι χαλκὸν ἀράσσει·

---

pariter') deludis, inique, dum lucis cupidus Tartara nigra fugis' Pl^b ‖

1 sqq. Pl^{M}I^a c. 64 (*εἰς πλουτοῦντας*), 1; Pl$^{s.B}$ I 66, 1 (Pl^{I-b} 67, 1); ep. exstat in cod. Matrit. 24 ap. Ir. p. 107 una cum ep. IX 394 (Pl^M I^a 64, 2); cf. Rub. Gr. Ep. p. 30, 40 (Weckherl. 3, Opitz 14), 108, praef. 184 sqq. 1 *ἄδηλον* Pl Ir., *αδέσπ.* scripsit C infra lemma; dignum videri potest ep. Leonida Alexandrino, cf. XI 70: at isopsephia nec tradita est nec facile restitui poterit, ut huic ep. (138) Leonidam suum tetrastichum XI 70 adsimulasse suspiceris 2 *εἰστινὰ* L 3 *γενόμενον* ex *γιν.* (?) cr. L· 4 *ἀλλαπ.* P | *γηρὰς* f. praeferas cl. lemmate | *πλούσιόσ εἰμί* P *πλούσιοσ εἰμὶ* Pl^M 5 *ὦ* P Pl^M *ὢ* Pl^I | *ἐναμφοτέροις* P Pl^M (versum olim corrigendum putavi sic: *ὢ μόρον ἐξαντλῶν οἰκτρὸν ἐν ἀ.*) 6 *οὐδὲν* P *οὐδε ἓν* Pl^M *οὐδεὲν* Pl^E *οὐδὲ ἓν* Br.; *οὐδὲν ἔτ'* Reiske perperam, cf. IX 234, 4 et ad VII 629, 3 7 *τότ'* P Pl, f. *τόσ'* | *ἔχω* P ‖ 8 sqq. ep. om. Pl.; exstat in ap. Buh. p. 169 (n. 10); Claudian. (Birt) ep. 3 8 sq. nom. auctoris cum lemmate scr. in textu L, idem lemma amplificatum in marg. 8 ep. ad auctorem Gigantomachiae referre equidem nihil dubito; haesitant Birt, alii; at cf. Gigantomachiae de Venere versus hos (43): *ἐκόμιζεν ἀγλαΐην· θεμένη γὰρ ἐπ' ὄμμασιν ἄγγελον αὐγὴν — στίλβει δ' ὀφθαλμῶν ἐρατοὺς ὑπεγράψατο κανθούς, — πορφυρέων οὐ κρύπτεν ὑφ' εἵμασιν ἄνθεα μαζῶν* (49) 9 lemma, quod in t. exstat, iteravit in *marg. L* addiditque ibi haec (post *γηράσ.*): ⌜*καὶ*⌝ *καλλω|πιζομένην ἤτουν (sic) | ἀλειφομενην τὰ* (*τ*÷) ⌜*τῶν*⌝ | *γυναικῶν μαγγα|νευματα* *10 'Copa Syrisca'* ap. Buh. in marg.; cf. Cop. 2 'crispum

τῆς μὲν ὑποκλέπτων πολιὴν τρίχα, γείτονα μοίρης·
ἠλεμάτοις ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγή·
ψευδόμενον δ' ἐρύθημα κατέγραφεν ἄχροος αἰδώς,
ἀγλαΐῃ στέψασα νόθῃ κεκαλυμμένα μῆλα.

140. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. L[t]

Εἰς δοῦλόν | τινα τυπτηθέντα | παρ' αὐτοῦ L[t, m]
διὰ τὸ μὴ | ἐπιδοῦναι σελλίον | ἐν ἀκροάσει. L[m]

Ἕδρην χαλκεόπεζον ἐπὶ προθύροις Ἑλικῶνος
εἱστήκει θεράπων τις ὑπὲρ νώτοιο μεμαρπώς,

---

sub crotalo docta movere latus', Agathiae XVI 80, 1 | p. 108, 10 *ἀνευάζουσα* (*ου* cr. ex *οι*, supra has litteras est rasura) P 11 Nonnus Claudianum secutus de Pentheo in baccham transformato exhibet haec (Dion. 46, 118): *χεῖρα δὲ δισσὴν θηλύνων ἐλέλιξεν ἀμοιβάδα δίζυγι παλμῷ οἷα γυνὴ παίζουσα χοροιτύπος· οἷα δὲ ῥόπτρῳ δίκτυπον ἁρμονίην κροτέων ἑτερόζυγι χαλκῷ ἠερίαις μεθέηκεν ἀλήμονα βόστρυχον αὔραις Λυδὸν ἀνακρούων μέλος εὔιον* (cf. *δίζυγος ἠπείροιο* Agath. IV 3[b], 40)

1 *τῆς μὲν* (*μέν* A[ac]) *ὑποκλέπτων* P *κτεὶς μὲν ὑπ.* Gesner, — *ὑποκλέπτει* Boiss., *τῆς μὲν ὕφος κλέπτον* s. *κλέπτει* Birt (*τῇ μὲν ὑποκλέπτειν* 'ut hoc modo celaret' Bothe); excidisse quaedam post vs. 2 censent Salm. (Br.), Jac.; post vs. tertium sensus indicandi causa inserit Reiske '*κτεὶς βάπτει, μολίβου παῖς· ἤδη δ' ἀχλυόεσσα* ('celans canos pingitur voltus' interpretatur Buecheler nec mutanda verba *τῆς μὲν ὑπ.* nec quidquam addendum ratus); *πλέγμα δ' ὑπέκλεπτεν* 'artificiosa nectendi pectendique crines ratio canos occultabat' tentavi (etiam *νῆμα δ' ὑπ.* et *δέσμαθ' ὑπέκλεπτεν* ci., cf. Il. *X* 468) | *μοίρησ* cr. ex *-ρη*? P 2 *ἠλεμάτοις δ'* ? | *ἀκτίσι* A[ac] | *χαράσσεται*: 'an *κορύσσεται* — armatur, instruitur' perperam ap. Buh.[m] (Salm.) | *ὄμματος* P | *αὔρη* P *αὐγή* ap. B.; *αὐγὴν* Gesner 3 *ψευδόμενον*: cf. Nonn. 46, 219 (de Pentheo) *ψευδομένου δὲ λέοντος* | *κατέγραφ***εν* (erasa post *φ* una litt., *ε*? an *ι*?) P (fort. *κατεγράφετ'* praeferas cl. Gigantom. versu 47) | *αἰδὼς* (ex *αἰδῶς*? cr.) P | 'ruborem haec quidem vultu gerit, sed quem illevit pudor colore carens, non erubescens, — id est impudentia' Reiske; Chaeremon. 1, 3 (*αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατα Ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι*) cft Jac. (cf. etiam Mus. 161 *αἰδοῖ ἐρευθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειήν*); *κατέγραψεν χροὸς αἰδῶ* 'fictum pudorem cuti

οὐδ' ἔθελεν μογέοντι πορεῖν ἐπίβαθρον ἀοιδῆς·
τοὔνεκά μεν θώρηξεν ἰὴν πολύμητις ἀνάγκη.

141. ’ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς ληθαργικὸν καὶ | φρενοπλῆγα, ὅτι | μαχεσάμενοι ἀλλή|λους ἰάσαντο. L

Κοινῇ πὰρ κλισίῃ ληθαργικὸς ἠδὲ φρενοπλὴξ
κείμενοι ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.

---

eius illevit rubor artificialis' Herw. (ego *αἰδὼς* tantum in *αἰδοῦς* mutandum olim putabam: 'adulterinum, non verum pudoris ruborem vetula exsanguis faciei purpurisso illitae aspersit') p. 109, 4 *ἀγλαΐη* P | *στίλψασα* FG. Schmidt | *μῆλα* P; cf. Gigantom. 49 ‖ 5 sqq. ep. om. Plan.; exstat in ap. Buh. p. 169 n. 11; Claudian. ep. 2 (B.) 5—7 titulum duplicem scr. L: indicem auctoris cum breviore lemmate in textu (in linea, quam A vacuam reliquerat), cum lemmate auctiore in margine 5 *τοῦ αυτοῦ* Lᵗ *κλαυδιανοῦ* Lᵐ 6 priora lemmatis verba (*εἰς—αὐτοῦ*) bis scr. L: cf. ad 5—7 | *εισ δοῦλον* Lᵗ *εἰσ δοῦλ*ͅ *τινὰ* Lᵐ | *τυπτηθέντα* Lᵐ *τυφθέντα* Jac. (Birt) | a poeta in tetrasticho nil dici de servo vapulante vidit Jac., errorem lemmatistae ex ep. sequenti fluxisse censet Birt 7 verba *διατομη* — *ἐν ἀκρ.* add. Lᵐ, om. Lᵗ | post *σελλιόν* (sic potius quam *σελλίον* scr. L) adpicta est clausula; ultima lemmatis verba *ενακρ.* serius add. L 8 *ἕδρην* P *χαλκεόπεζαν* P *-πεζον* Du Cange (Br.) | *ἐπιπρ.* P | *ἑλικῶνος* P *Στελιχῶνος* Ruhnken, Pierson; de auditorio in quo factae sint recitationes interpretatur *πρ.* '*Ἑλ.* Gesner; cft Jac. ep. XVI 70: *οἶκον ἄναξ Ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας — Πιερικῶν προπάροιθε δόμων παγχρύσεος ἔστη* scriptum de bibliotheca ab Iuliano exstructa, sub Anastasio restaurata; cui ep. adposuit sch.ᴮ haec: *ὡς ἀνοιχθέντος μουσείου ὁ βασιλεὺς χρυσῆν ἑαυτοῦ εἰκόνα ⟨ἐν⟩ αὐτοῖς τοῦ φροντιστηρίου προθύροις στῆσαι προσέταξε* 9 *εἰστήκει* P | *τίσύπερ* P | cf. Philol. 58 p. 593

1 *ἐπιβάθρον* P (*ἐπίβαθραν* vitiose Reiske): cf. 661, 3 *ὀρνίθων ἐπίβαθρον ἐύθροον*; 'recitationis fulcimentum' Jac. | *ἀοιδῆς* P (*ἀοιδῷ* frustra Reiske, qui *μογέοντι* recte ad poetam recitantem refert) 2 *τούνεκα μεν* P | *θώρηξεν ἰὸν* P *θώρηξε νόον* Reiske, fort. *ἰὴν* (cf. Herod. I 85 *μὴ βούλεν πολύευκτον ἰὴν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν*): vocem contendisse se et firmasse *dicit, ut fulcimento* illo in re operosa carens tamen audienti*bus satisfaceret* ‖ 3 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 44 (εἰς μαινομένους), L;

ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης
καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔτυπτε μέλους.
πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος, αἷς ὁ μὲν αὐτῶν
ἔγρετο, τὸν δ' ὕπνῳ πουλὺς ἔριψε κόπος. M 11v

142. ’ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Πᾶνα παρὰ | ὁδοιπόρων ἑσ|τῶτα ἐπί τινι |
πηγῇ. L

Κρημνοβάταν, δίκερων, Νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
ἀζόμεθ', ὃς πετρίνου τοῦδε κέκηδε δόμου,

PlE I 45, 1 p. 110, 3 nom. auctoris om. Pl; *ἀδέσποτον* subiunxit lemmati C; ep. fort. Palladae (cf. *ἐξέθορε κλίνης γάρ* et *εἴργει χάρτης γάρ* XI 378, 6; *ἀμφοτέρων τὰ πάθη θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται* XI 378, 2 cum 141, 5; *ῥῖψεν* 165, 6, *τύμβοις τε ῥιφῆναι* X 78, 3 cum *ὕπνῳ ἔριψε*; *ἀποσκεδάσειε μερίμνας* XI 55, 1 et *νοῦσον ἀπεσκέδασαν*) 4 sq. cf. Plin. H. N. 26, 72 'phreneticos somnus sanat — e diverso lethargicos excitare labor est' | *αλλήλους* (non *ἀλλήλοις*) L 6 *παρα κλισίηι* P *πὰρ κλ.* Pl.; cf. VI 255, 8 *εὐμύκῳ παρὰ κλισίᾳ* (Erycii) | *ληθαργικὸς* (*λ* ex *θ* cr.) PlM | *ἡ δὲ* (potius quam *ἤδὲ*) P 7 *ἀπεικέδασεν* (sic) P, cr. Pl

1 *ἐξέθορε* PPlM | *ὑποτ̇ȯλύσσης* (scripturus erat A, ut vid., *τόλμης* pro *λύσσης*, sed ipse litteras *το* punctis superpositis delevit) P 2 *ἐτυπτε* P (*ἔτυψε* Br.); praeferam *σύμπαν ἔτ. δέμας* (s. *μέλος*), vel *πάντοσ' ἔτ. μελῶν* (ut genetivus *μελῶν* referatur ad *πάντοσε*, v. IX 668, 10 *ἐρισταφύλων πάντοσε θειλοπέδων*) 3 *πληγαί δ'* PlM | *αν τῶν* P 4 *τὸν δ' ὑπνωι* P *τόν δ' ὕπνου* PlM *τὸν δ' ὕπνου* PlE | *δ' ἐς ὕπνον* Brod. (Causaub.) ‖ 5 sqq. ep. non exhibet Planudeae l. I, sed exstat in PlM l. IVb cap. *εἰς θεούς* n. 17; PlB IV c. 12 (*εἰς ἀγάλματα θεῶν καὶ θεαινῶν*), 119 5 tit. om. PlM, *ἀδ.* C; ep. dignum videri potest Anyta 6 sq. lemmate carent PlM.I, *εἰς Πᾶνα* inscripserunt Pla.b.s | *παραδδ. εστ. ἐπὶ τινι* (non *ἔν τινι*) *π.* add. L 8 *κρημνοβάταν*: cf. *ὑλοβάτας* XVI 233, 1 | *δίκερων*: cf. Hymn. Hom. 19, 2 *δικέρωτα* | *νυμφέων* Br.; cf. H. Hom. 19, 1, 19 sq.; Orph. Hymn. XI 5 *σύγχορε νυμφῶν*, A. P. IX 823, 5 sq. | *ἡ γή*τορα* (*γηι*? Aar) *πᾶνα* (¯C) P 9 *ἀζόμεθ'* P | *πέτρινον* Pl, om. accentu P; cf. *λάινον ἄντρον* Theocr. VII 149; *ἀντροχαρές Hymn.* Orph. XI 12, ἀντροδίαιτε XI 5 | τόνδε *κέκευθε δόμον PPl*; *λέλογχε* Br., *γέγηθε* Jac., τέτευχε Emperius,

ἵλαον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες
ἀενάου πόματος δίψαν ἀπωσάμεθα. M 98ᵛ

P 379 143. ʼΑΝΤΙΠΑ΄ΤΡΟΥ. L. Pl

Εἰς Πρίηπον ἢ καὶ Πᾶνα | ἑστῶτα ἐπʼ αἰγιαλῷ· | μᾶλλον δʼ εἰς Ἀφρο|δίτης ἄγαλμα. L

Λιτός τοι δόμος οὗτος, ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
ἵδρυμαι νοτερῆς δεσπότις ἠιόνος,
ἀλλὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σῳζομένοις.

Ellis (*τέθεικε* et *κατέσχε* olim. ci.); *κέκευθε ῥόον* Herw.; (*πετρίνῳ*) *τῷδε κέκ. δόμῳ* Tucker, Harb. (*ὃν πέτρινος τῇδε κέκευθε δόμος* malim); tentavi *πετρίνου τοῦδε κέκηδε δόμου*, eadem proposuerat Ludwich

1 *ἵλαον* P | *ἄμμι* (ʹ C) P, *ἄμμιν* Pl | *τὴν δὲ* A^{ac} *τήν δε* P^{pc} (priorem gravem delere om. C) 2 noli *ἀέναον* (*λίβα*) ci. | cf. VI 43 *δίψαν ἀκεσσάμενος*, VI 33 *δ. ἐλαυνόμενος* ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 37 (*εἰς θεούς*), 5 (Pl^{E} I 38, 5) 3 Sidonio tribuit Br., Thessalonicensi Setti; mihi eiusdem vid., qui composuit XVI 176 (cf. *καὶ Κύπρις Σπάρτας — ἵδρυται* 176, 2 cum *ἵδρυμαι* 143, 2) et VII 164 (cf. *οὔριον ἰθύνοι πάντα Τύχη βίοτον* cum 143, 6) 4 sq. ep. in duo diremit A, cum initiali littera, quali epigrammatis exordium distinguere solebat, vocem *ἱλάσκευ* instruxit; lemmatista igitur tantum prioribus versibus quattuor primo spectatis et forma *δεσπότις* neglecta de Priapo et Pane cogitans ineptum lemma scribere coepit; adsumpto demum tertio disticho, cum hexastichum de Veneris sacello scriptum esse videret, ipse errorem correxit 4 *πᾶνα* P | *ἑστῶτας* cr. ex *-τος* L; *-τα* scripsi | post *ἐπαιγιαλῶι* clausulam adpinxit L 5 *μαλλον δεισαφρ. αγαλμα* idem, ut vid., L adiunxit 6 *λιτός* P Pl (supra litt. *τός* et *τοι δό* rasura est in P), *λειτός* Dilthey | *τοι* P *μοι* Pl | *παρακ.* P | *πηγῶ* P *εὐτραφεῖ* sch.^{B} (cf. Hesych.); v. Od. ε 388 7 *ηϊόνος* P, cf. VII 12, 4 *Μοῖρα λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτης*; V 16, 6 *δεσπότι καὶ θαλάμων, Κύπρι, καὶ ἠιόνων* 8 *ἔπι πλατὺ* P: cf. *διὰ πλατὺ κῦμα* VII 12, 3; *ἐς πλατὺ πόντου* IX 407, 1; *ἐπὶ πλ.* V 16, 3 | *δειμαίνοντι* P Pl; *'terrenti, non metuenti'* Reiske, *θυμαίνοντι* Harberton, ci. *κυμαίνοντι* et *χειμαίνοντι* (e quibus alterum iam Emperius proposuit) 9 *σωζομένοις* (non *σῳζ.*) P Pl^{M}

ἱλάσκευ τὴν Κύπριν· ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
οὔριος ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει. M 10^r

144. ἈΝΎΤΗΣ. L. $Pl_{I.2}$

Εἰς τὸ αὐτό· L

εἰς Ἀφροδίτης ἄγαλ|μα ἑστώσης ἐπ' αἰγιαλοῦ | καὶ ἀποσκοπούσης πρὸς | τὸ πέλαγος. L

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρῆν πέλαγος, M 10^r
ὄφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνει λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον. M 10^v. 98^v

---

1 *ἱλάσκευ* P *ἱ˪λ˩άσκευ* Pl^M: cf. XVI 249, 2 | *ἢ* * Pl^M (*ἦν*? $Pl^{M\,ar}$) | *ενέρωτι* P: cf. V 10, Mus. 250 *κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων* 2 *οὔριος* P: V 16, 5 *οὔριος ἀλλ' ἐπίλαμψον ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἱστῷ* cft Jac. ‖ 3 sqq. ep. bis scr. Plan.: exstat in Pl^M I^a c. 37 *εἰς θεούς*, 6 et in Pl^M IV^b c. *εἰς θεούς* n. 1; bis exhibent ep. etiam Pl^E: I 38, 6 et IV 12, 104; ep. est ap. Ir. p. 92 in cod. Matrit. 24, ubi a tetrasticho IX 144 incipit syllogа epigrammatum, quae Anytae tribuuntur, cf. ad VII 190 4—6 poetriae nomini L (in eadem marginis linea) adnexuit lemma brevius (4), adauctum alterum idem scriba priori indici subiunxit (5 sq.) | ep. refert Benndorf (cl. Pausan. VII 21, 4) ad Veneris statuam acrolitham Patris prope mare exstructam; cf. simile ep. XVI 249 5 *ἑ*στ͡ (ἑστῶτος*? cr. ex *ἑστωσ*: nam compendio ͡ litterae *ωσ* indicari solent; *εισ* pro *ἑσ* scripserat L^{ar}) P, *ἑστὼσ* Salm., *τοῦ ξοάνου* s. *ναοῦ* (post *ἑστῶτος*) omissum esse putat Dübner, an *ἐπ' αἰγ.* ⟨*αὐτοῦ*⟩? (*επαιγ.* L) 6 *αποσκοπουντος πρ̊ το πελ.* L, scr. *ἑστώσης* et *ἀποσκοπούσης* (nisi malis *ἄγ. ἑστὼς* s. *ἑστὸς* — *καὶ ἀποσκοποῦν τηλόσε πρὸς*) 7 cf. Cougny II 486, 1 | *ἐπεὶ* PPl *ὀπεῖ* Heck. | *τήνα* M_a *τήναι* PM_b 8 *ἀπηπείρου* P | *ὁρῆν* P *ὁρᾶν* Pl 9 *ὄφρα* P^{ac}; cf. VI 312, 4; XVI 231, 3 | *ναύτησι* (cum P) M_a Pl^E_1 *ναύταισι* M_b Pl^E_2 | *τελῆι* P *τελῇ* $M_{a.b}$ *τελῇ* Pl^E_1 $Pl^{a.b.s}_2$ *τελεῖ* $Pl^{I.a}_2$ | *ἀμφιδὲ* P 10 *δειμαίνει* $PPl^{I.a.b}_2$ *δειμαίνῃ* $M_{a.b}$ *-μαίνῃ* Pl^E_1 $Pl^{a.s}_2$; *μειδιάει* (cl. X 6, 4) Jac. (*θαυμαίνει* ego olim ci.) | *λιπαρὸν* PM_b Pl^E_2 *λαμπρὸν* M_a Pl^E_1 | *δερκομένοις* (ad *ναύτῃσι* referendum, ut verba *ἀμφὶ* — *δειμαίνει* pro parenthesi acciperentur) ci. Reiske (cf. XVI 249 *δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε* — *ἱλάσκευ*) \ ingeniose de ep. disputat Lessing Gr. Anth. 8

145. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Διογένην τὸν κύνα | καὶ Κροῖσον τὸν Λυδόν· | γνώμη θαυμάσιος. L

Ἐλθὼν εἰς Ἀίδην, ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας,
Διογένης ὁ κύων Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα·
καὶ στρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου
τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου
εἶπεν· 'Ἐμοὶ σεῦ νῦν πλείων τόπος· ὅσσα γὰρ εἶχον
πάντα φέρω σὺν ἐμοί· Κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.' M 3ᵛ

146. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς ἐλπίδα καὶ νέμεσιν. C

Ἐλπίδα καὶ Νέμεσιν Εὔνους παρὰ βωμὸν ἔτευξα,
τὴν μὲν ἵν' ἐλπίζῃς, τὴν δ' ἵνα μηδὲν ἔχῃς. M 6ᵛ

---

1 sqq. Plᴹ Iª c. 12 (*εἰς αὐτάρκειαν*), 3 1 *ἄδηλον* Pl, *ἀδέσπ.* lemmati subiungit C; Lucilii? 2 sq. cf. [Auson.] p. 435 XXXV P. 3 *γνωμη θαυμάσ.* L; idem fere significat Plᴹ adpictis litteris (*η* i. e. *σημείωσαι* 4 *εἰσαΐδην* P | *ότε* et *ήνυσε* P 7 cf. X 122, 4 *ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ* (Luc.) 8 *εἶπεν· ἐμοί·* P | ⳓ (⌜*καὶ*⌝) *νῦν* P | *πλείω τ.* P *πλείων τ.* Pl (*πλεύνων* et) *πλείων πόρος* Jac. (*πλεῖον κτέρας* ego olim ci.); *πλεῖος τόπος* (ut *τόπος* esset 'pro loculo') et *πλεῖον κύτος* 'plenus vidulus' coniecit Reiske; offendit vocula *καί*, quam mire interpretatur sch. Mon.: '*ὁ τόπος, ὃν ἐλάχομεν κοινῶς ἐν ᾅδου, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων ἐστὶ καθάπερ καὶ ὅτε τὸ τοῦ ἡλίου φῶς τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς ἔβλεπον· εἰ γὰρ αὐτὸς Λυδίας μόνης ἦρχες καὶ ταύτης θεατὴς ἐγένου, ἀλλ' ἐγὼ φιλόσοφος ὢν καὶ εἰς Ἰταλίαν παρεγενόμην καὶ ἐν Ἑλλάδι τοῖς φιλοσόφοις διελεγόμην καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἀπιέναι οὐκ ὤκνησα, οὐδενός με τῶν φθαρτικῶν καὶ γηίνων κωλύσαντος οἷα σέ, τὸν ἐν θνητοῖς περιβόητον*'; immo dicit Diogenes apud inferos contra atque antea fuisset sibi ampliorem quam regi sedem concessam esse; *ἔμ' οἶκεν* (i. e. *ἐμοὶ ἔοικεν*) *νῦν πλ. τόπος* perperam Harb.; f. *σεῦ νῦν* s. *εἶπ'· ἐμοὶ ἢ σοὶ ν.*; olim *εἶπ'· ἐμὲ κεύθει* et *ἐμοὶ οἰκεῖν* (aut *ἐμοὶ ἔσται, ἥκει*) *νῦν πλ. τ.* tentavi 9 *συνεμοὶ* P | post *Κροῖσε plenius interpunxit* Plᴹ | *σύ δ'* Plᴹ | *ἔχεις* PPl; [cf. Auson.]:

147. ʼΑΝΤΑΓΌΡΟΥ ʽΡΟΔΊΟΥ. L

Εἰς γέφυραν ἣν ἐ|ποίησε Ξενοκλῆς [ὁ Λίνδιος]. C

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε, μύσται,
μηδ' ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίους· M 99ᵛ

ʻcum nihil ipse Ex tantis tecum, Croese, feras opibusʼ unde noli pro *ἔχεις* requirere *ὀχεῖς* v. *ἄγει* ‖ p. 114, 10 sqq. Pl^M I^a c. 24 (*εἰς ἐλπίδας*), 3; Pl^E I 25, 3; cf. Rubens. Gr. Epigr. p. 8 (Hungeri num. XVII), adnot. p. 78 10 *ἄδηλον* Pl, *ἀδέσπ.* lemmati subiunxit C 12 *εὔνουσ* P, in Pl^M vocabulum primo omissum postea demum alio atramento, sed ab ipso Planude insertum est | *Εὔνους* Br., ʻnomen pr. fort. depravatumʼ Jac., *Θεύνους* Dilthey, *εὔνους* ʻcum tibi sim benevolusʼ Boiss., *ζεῦγος* et *συνέδρους* Reiske (mallem *ξυνῶς*); mihi *ζευγνὺς* scribendum vid. | *παραβωμὸν* (*παρὰβ.*? A^ar) P | (*ἔτευξε* Br.) 13 ʻ*τὴν μετριότητα δεδήλωκεν, εἴ γε ὁ μὲν πενόμενος ἐλπίζει, ὁ δὲ πλουτῶν ἐνθυμεῖται τὴν Νέμεσιν ἐμποδὼν εἶναι τοῖς εὖ πράττουσιν*ʼ sch.^B | *ἰν'* A^ac | *ἐλπίζησ* (spir. om. A) P Pl^M | *μη δέν* (an *δὲν*?) *ἔχησ* P *μηδὲν ἔχησ* Pl^M; *μηδὲν ἄγαν* Graevius (*μηδ' ἐνέχῃ* Harb.), *μὴ μέγα φῇς* olim ego ci.; cf. XI 56, 6 *σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις* (Palladae) ‖

1 sqq. exstat non in libro I Planudeae, sed est Pl^M IV^b cap. *εἰς πόλεις* n. 10; Pl^B IV 29 (*εἰς ποταμούς*), 1; ep. egregie illustraverunt F. Hiller v. Gaertringen (Herm. 28, 469), Foucart (Rev. de philol. 17, 161), uterque adhibita inscriptione Eleusinia, quam ediderat Dimitrios Philios *ʼΕφημ. ἀρχαιολ.* 1892, 101; exstant in decreto, quod archonte Archippo a. 321/20 vel 318/17 compositum est, verba haec: *Ξενοκλῆς δὲ περί τε τὸ ἱερὸν τοῖν θεοῖν καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴς χειροτονηθεὶς εὐσεβῶς καὶ ⟨λαμπρῶς⟩ καὶ φιλοτίμως τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἔπραξεν καὶ ὅπως τὰ ἱερὰ ἀσφαλῶς καὶ καλῶς ⟨διατελῆται⟩ καὶ ἡ πανήγυρις τῶν εἰσαφικνουμένων ʽΕλλήνων ʼΕλευσῖνάδε καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ οἱ τὸ προάστιον οἰκοῦντες καὶ οἱ γεωργοὶ σῴζωνται, γέφυραν λιθίνην κατασκευάζει ἴδια αὐτοῦ χρήματα καταναλίσκων*; apparet in ep. templum Eleusinium et pontem in Cephiso a Xenocle Sphettio factum dici; perperam Jac. alii (versus tertii scriptura falsa decepti) de flumine quodam Rhodi insulae deque Rhodiis mysteriis cogitabant 1 *σιμωνί^δ* Pl^M (quae post Simonidis nomen scripta erant in Pl^M erasa sunt ita, ut non dignoscantur); abiudicant Gaertringen, Rubensohn ep. ab Antagora, ad quem ideo indicis auctor tetrastichon rettulerit, quoniam architecti Lindii opus Rhodio potissimum poetae celebrandum fuisse cogitasset; conlato versu *τοῖον γὰρ*

τοῖον γὰρ Ξενοκλῆς ὁ Ξείνιδος ἀσφαλὲς ὔμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ. M 100^{r}

148. ’ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἡράκλειτον | τὸν φιλόσοφον | καὶ Δημόκριτον. C

Τὸν βίον, Ἡράκλειτε, πολὺ πλέον ἤπερ ὅτ' ἔζης,
δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἔστ' ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα, Δημόκριτε, τὸ πλέον ἢ πρίν·
νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν τὸ μεταξὺ μεριμνῶ,
πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω. M 4^{r}

κτλ. cum Antagorae verbis *τοῖος σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι ἀνθρώποις ἠδ' ἐσθλά* (Diog. Laert. IV 26) testimonium correctoris quamvis incertum ac diversum a Planudeo non prorsus repudiaverim p. 115, 2 *ο λιν* (δ superscr.) add. C depromptum ex versu tertio corrupto; Xenocles non Lindius erat, sed Sphettius: cf. Loewy Inschr. 85: *Δήμητρι καὶ Κόρει Ξενοκλῆς Ξείνιδος Σφήττιος ἀνέθηκεν ἐπιμελητὴς μυστηρίων γενόμενος* 3 cf. Callim. hymn. 5, 13 *ὦ ἴτ' Ἀχαιιάδες* | *ὦ* P Pl *ὢ* Meineke | *προσ* P | *ἀνάκτορον* P Pl^{M}, Pl^{E} praeter Pl^{I} quae *ἀνάκτορα* exhibet 4 *μὴ δ'* P Pl^{M} *μηδ'* Pl^{s} | *δείδετε* P et (*δεί* ex *δή*? cr.) Pl^{M}, *δείδιτε* Dübner; de fluvii Cephisi cursu vehementiore cf. Pausan. I 38, 5, Aristotel. pepl. 21 *ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ — ὠκὺ ῥέοντι*, Strab. IX 400 C *χειμαρρώδης τὸ πλέον*

1 *τοῖον γὰρ ξενοκλῆσ* P; *τοῖον ξεινοκλῆς γὰρ* Pl^{M} (Brod.), *τ. Ξενοκλῆς γὰρ* Pl^{E} (*Ξεινοκλέης* proposuit Gaertr.) | *ὁ λίνδιοσ* P Pl^{M} Pl^{E} (*τόδε Λίνδ.* Mein., *ὅδε Λ.* Bothe); *ὁ Ξείνιδος* (cf. ad 6, 32) Foucart, Gaertringen | *ἀσφαλῶσ* P *ἀσφαλὲσ* (*ὲ* ex corr.) Pl^{M} | *ὕμμιν* C *ὑμμιν* A^{ac} *ὔμμιν* Pl^{M} 2 *διαπλ.* P | *ποταμοῖο* P, cr. Pl ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 13 (*εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον*), 2; Pl^{E} I 14, 2; v. Rub. Gr. Ep. p. 8, 64 (Hungeri 18, Schochi 13), adn. p. 78, 138, praef. p. 130 3 *ἄδηλον* Pl 4 *ηράκλειτον* C 5 *πολὺ* P Pl: olim ci. *τὸ νῦν*, nec praestare vid. *Νῦν βίον* (pro *Τὸν β.*) | *ὄτ'* P 6 post *δάκρυε* interpunxere C Pl^{M} | *ἐστ' ελ.* P (*πολλὸν ἐλεινότερος* Jac.) 7 *τὸ πλέον* P *τοπλέον* Pl^{M} *τὸ πλ.* Wakefield 8 *πάντως* Wak. | tetrastichon 148, 1—4 pro integro ep. olim habuerat Plan. appinxeratque pone vocem *γελ.* *clausulae* signum; idem rursus erasit clausulam tertio, quod

r. Cor. Phil. pp. 149 sq.

149. ’ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀριστείδην | πένητα, οὗ βίος | ὅλος ἦν ἐπὶ δά|μαλιν καὶ πρόβατον, | ἅπερ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ | ἀπώλεσεν. C

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ βοκέρριος οὐκ ἀπὸ πολλῶν
πολλά, μιῆς δ' ὄιος καὶ βοὸς εὐπορίην.
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
θῆρες ὄιν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη.
μισήσας δ' ἀβληχὲς ἐπαύλιον ἅμματι πήρης
P 380 *ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.* M 6r

150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. L. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν L C*
Ἀριστείδην τὸν | ἐλεεινότατον. C*

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία καὶ τριχόμαλλος
ἦν ὄις· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.

---

addere omiserat, disticho inter lineas inserto p. 116, 9 *αὐτοὺσ* P *αὐτὸς* Pl; ci. *εἰς ὑμέας δ' ἐπαμοιβὸς ὀρ.* cl. Apoll. Rh. 2, 1077 | *τομεταξὺ* Pl^{M} | *μεριμνῶν* P (sed *ν* fin. postea vid. accessisse, *-μνῶ?* A^{ac}); *μεριμνῶ** Pl$^{M pr}$ *-μνῶν* Pl$^{M ar}$; *μεριμνῶν* cod. Vind. 311 (cf. Sternb. p. 124), *-μνῶ* (cum M^{pr} P^{ac}?) Vind. Theol. 203 10 *ἀμα* priore, *ἆμα* altero loco (utrobique ex *ἁμα* cr.) P ||

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 22 (*εἰς δυσπραγίαν*), 2; Pl^{E} I 23, 2 1 Sidonio trib. Br., iure Thessalonicensi Setti 2 *πενητα* et *ἦν επι* C 3 *προβα̃τ*, *ενημέρα μιᾶ ἀπῶλ.* C; *πρόβατον ⟨ἓν⟩?* cf. lemma ep. 255 ‘*πᾶσα κτῆσις βοῦς καὶ πρ. ἕν*’ 4 *ὁ βοκέρριοσ* P Pl; ‘*ὁ κέρατα βοῶν εὐπορῶν, ἀντὶ τοῦ ὁ βόας ἔχων· τοῦτο κατ' εἰρωνείαν λέγει· ὁ γὰρ μιᾶς βοὸς καὶ μιᾶς οἰὸς εὐπορῶν πῶς ἂν ἀξίως κληθείη βοκέρριος;*’ sch. Mon. more suo hariolans | *ὁ Βοκέρριος* ‘Bocerris s. Bocerrae filius’ Br. Grotius, genetivum pro patronymico adhibitum rati; gentile esse putabat Jac.; *βοοτρόφος* Harb., *ὅτλον κτέρας* et *ὅσα χερνής* ego ci. | *οὐ κапο* P | interpunctionem post *πολλῶν* positam rursus del. Pl^{M} 5 *εὐπορίην* (non, quod Salm. attulit, *ἀπορίην*) P; cft Jac. XI 365, 4 *σταχύων ἄφθονος εὐπορίη* 6 *ἀλλα* et *οὐδ' οπένησ* P | *ἤματι δ' αὐτῶ* P 7 (*θήρ τις* Br.) | in fine vs. exarata erat clausula a scriba, qui tetrasticho integrum ep. effici putabat 8 *ἀβληχὲσ* P Pl^{E} (praeter Pl$^{\alpha}$), *αὐληχὲς* Pl^{M} Pl$^{\alpha}$ (Pl^{a} in epid.): cf. 150, 6 *ἀμυκήτῳ*, VI 255, 6 *εὐμύκῳ παρὰ κλισίᾳ* | *ἅμματι* P 9 noli cr. *ταναῆς* |

ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὶς
 τὴν δάμαλιν, πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
πηροδέτῳ δ' ὅ γ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας
 οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλύβῃ. M 6ʳ

βιοτὴν P Pl, δειρὴν proposuit R. ‖ p. 117, 10 sqq. Pl^M I^a c. 22 (εἰς δυσπραγίαν), 3; Pl^E I 23, 3 10 τοῦ αὐτ⌈οῦ⌉ Pl^M (cum L); hexastichi disticha alterum tertiumque occurrunt iterum in fragmenti Philippici epigrammate IX 255 (P_2), ut duo epp. IX 150 et 255 nisi primo disticho non differant; genuinum ep. initium in fragmento Philipp. (epp. 215—312) servari et hexastichum (255, 1 sq. + 150, 3—6 s. 255, 3—6) a Philippo compositum esse censet Br.; iniuria, opinor, initium ep. 150 ipsi Cephalae vindicat Finsler; tria mihi in Aristidem epp. videntur iuncta fuisse: primum (149) Antipatri, alterum ἀδέσποτον, cuius exstat primum distichon (150, 1 sq.), cetera desunt, tertium Philippi (? v. ad 255), e quo hic posteriora duo disticha supersunt (150, 3—6), duo primi versus (255, 1 sq.) interciderunt; primo igitur medii epigrammatis disticho statim tertii quattuor versus posteriores a scriba continuatos esse suspicor; certe ep. 150 abiudicandum ab Antipatro, ad quem nec ab A nec a C refertur; ep. totum aut tetrastichum (v. 3—6) potest videri Erycii: v. ad 255

11 sq. εἰσ̓̃ ἀὐ̃ Pl^M εἰς τὸν αὐτόν Pl^E; εἰς τὸᴺ αὐτὸν P^{pc}: εἰσ τὸ αὐτό scripserat L^{ac}, in — τὸν αὐτὸν mutavit C*, qui alteram lemmatis partem (p. 117, 12) adiunxit (de scriptura librarii C* v. ad 119, 2) 12 ἐλεεινότατον (non ἐλειν.) C* 13 ἀριστείδη P 14 ⌊ἐ⌋λαυνε P^{pr} ἠλαυνε A^{ar}; ἤλαυνε Pl^M $Pl^{I.a.b}$ ἔλαυνε $Pl^{\alpha.n.s}$

1—4 duo disticha bis scr. A: p. 380 A_1 et p. 398 (IX 255, 3—6) A_2, non item Plan., qui cum duo epp. IX 150 et 255 iuncta exhiberet, post versum 255, 2 adposuit haec: ‘τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ αὐτοῦ ($Pl^{M.\alpha}$, τούτου $Pl^{I.b.s}$)· ἤμβροτε καὶ ἑξῆς’ 1 ἤμ⌊βρ⌋οτε C_1 ἦ μερ' ὅτε? A_1^{ac} ἤμβροτε A_2 Pl | ἀμφοτέρων cum accentu eraso supra ο Pl^M ἀμφοτέρην A_2 | ἀμνὴν A_2 | ἔκτανεν. ὠδίσ A_1 ἔκτανε δ' ωδὶσ A_2 ἔκτανεν· ὠδὶσ Pl^M (cum A_1) 2 πενίησ δ' $A_{1.2}$ Pl, δ' om. Br.; πάντῃ Harberton 3 πηροδέτω $A_{1.2}$ | δ' ὅ γ' A_1 Pl, δ' (om. litteris ὅ γ') A_2 | ϊμάντι A_1 | καταυχένοσ $A_{1.2}$ | ἅμμα Pl^M ἄμμα A_2, ἅμμα** P_1^{pr} ἄμματα? A_1^{ac} | λυγώσασ A_1 Pl πεδήσασ A_2 4 παρ $A_{1.2}$ πὰρ Pl^M | de auctore eiusque versibus mirabundus dicit sch. Mon.: ‘καὶ τοῦτο τοῦ προτέρου οὐδὲν διαφέρει τὴν ἔννοιαν, ἀλλὰ θαυμάσαι ἄξιον τῆς σοφῆς διανοίας τὸν ἐπιγράψαντα ταῦτα τῷ πένητι Ἀριστείδῃ Ἀντίπατρον, ὃς ἀλλοίαις λέξεσι καὶ τῷ δευτέρῳ ἐξύφηνε τὴν ἔννοιαν ἐκείνην σώζων ἀνελλειπῆ· τοῦτο γὰρ πρὸς ἀνδρὸς σοφοῦ

151. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς Κόρινθον τὴν | πόλιν, ἡνίκα ταύτην | οἱ Ῥωμαῖοι ἐπόρθησαν. C*

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο, Δωρὶ Κόρινθε;
ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτέανα;
ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα; ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιαι λαῶν θ' αἵ ποτε μυριάδες;
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος, πολυκάμμορε, σεῖο λέλειπται,
πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγεν πόλεμος·
μοῦναι ἀπόρθητοι Νηρηίδες, Ὠκεανοῖο
κοῦραι, σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες. M 17r

καὶ τῇ παιδείᾳ τὸν νοῦν ὡς ἐν ἀκόνῃ θήγειν εἰδότος λέξεσιν ἀνομοίοις τὰ αὐτὰ φράζειν ἀεί' ‖

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 68 (*εἰς πόλεις*), 12; Pl^{I-b} I 73, 14; Pl$^{s.B}$ I 70, 14   1 gent. om. P Pl, Thessalonicensi tribuit Weisshäupl, Sidonio rectius Setti (cum Br.)   2 sq. lemma scr. aut alio atramento atque auctoris indicem C aut librarius ad correctoris scripturam proxime accedens (C*) | *ἡνίκα ταυ̂τ* et *ἐπόρ*^{θ} C*: spir. non eodem atramento additi quo exarata sunt lemmatis verba | Antipatrum imitatur Agathias epigrammatis 153 et 155; cf. etiam epp. 62, 103 sq., 284, 423 sq.   4 *τὸ περίβλ.*: cf. *τὴν περίβωτον* 62, 1 (Eueni)   5 cf. *Τροίης — θειόδομον στέφανον* 104, 3 (Alphei) | *τὰ πάλαι*: v. 104, 2 *χρυσέη τὸ πάλαι Π. ἀκρόπολι*; 103, 1 | *κτέανα*: cf. 424, 4 *μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα*   6 cf. *θεῶν τεμένη* 155, 5 | post *μακάρων* interpunxerunt C Pl^{M}; nec ante vocem distinguendum, ut *μακάρων ποῦ δώματα* iungatur, nec pro *δώματα* inferendum *θαύματα* s. *δείγματα* aut *θύματα* (cet. v. 153, 2)   7 cf. *Σιθονίων ἄλοχοι* XI 327 | *λαῶν*: cf. *ναετῆρας* IX 155, 5 | *αἱ ποτὲ* P Pl^{M} 8 *οὐδε* P | *πολυκ.*: cf. *ἁ πανα-ποτμοτάτα* 425, 2   9 *ἐξέφαγε πτόλεμος* Pl; v. *ἐξεκένωσεν Ἄρης* 155, 6 (Ag.), *τέφρη κατεδήδοκεν* 62, 3 (Eueni)   10 *μοῦναι* Pl, (*-αι* ex *α*? cr.) P; qui trochaico hiatu Sidonium abstinuisse statuunt, fort. *μοῦνον* reponent   11 *κοῦραι* C *κούραι* A^{ac} | *ἀλκυόνεσ* Pl^{M}; *ἅ̓λκυόνεσ* P^{pc}, *ἅ̓λκ.* A^{ac}, asperum in lenem spir. mutavit C, ut vox eodem spiritu duplici instructa exstet in P; cf. Theocr. VII 57 *χἀλκυόνες — γλαυκαῖς Νηρηίσι ταὶ τὰ μάλιστα ὀρνίχων ἐφίλαθεν* | ex iis inprimis, quae Suid. s. v. *ἀλκυονίδες* exhibet, sumpsit sch.^{B} haec: 'τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ

Fr. Cycli Ag. epp. 152—155

152. ἈΓΑΘΙΌΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ͂. C

Εἰς Ἴλιον τὴν | πόλιν. C

Ἄδε ποθ' ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις, ἅν ἀλαπάξαι
Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν Ἄρης
ἀμφαδόν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον. αἴθε δ' Ἐπειὸς
κάτθανε, πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα·
οὐ γὰρ ἂν Ἀτρειδᾶν ὀροφηφάγον ἀψαμένων πῦρ
οὕτω ἐφ' ἁμετέροις λάεσιν ἠριπόμαν. M 17ʳ

153. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Εἰς τὴν | αὐτὴν πόλιν, | C
τὴν πολυθρύλητον Ἴλιον. C*

Ὦ πτόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι
νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;

χαίρειν τὰ τοιαῦτα τῶν ὀρνέων ταῖς ἀκταῖς· δοκοῦσι δὲ μάλιστα διατρίβειν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ὡς τῷ (τὸ sch.ᴮ) διττοὺς αἰγιαλοὺς ἔχοντι. Ἡγήσανδρος δὲ περὶ αὐτῶν τάδε λέγει· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν Φαεθονία (sic), Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππα, Παλλήνη, Δριμώ, Ἀστερίη· αἳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ὑφ' Ἡρακλέους, ὡς καὶ Πίνδαρος μαρτυρεῖ (Nem. 4, 44), ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὑπὸ Ἀφροδίτης (immo Ἀμφιτρίτης) ὄρνιθες ἐγένοντο'; cf. Eustath. ad Il. *I* 563 (776, 33); Apostol. 2, 20; Bekk. Anecd. I 377, 25; sch. Aristoph. ad Av. 250 (v. E. Schwabe Attic. fr. 37) ||

1 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 68 (εἰς πόλεις), 6; Plˢ I 70, 8 1 sq. nom. auctoris αγ. σχ. lemmati subiungit C 1 τοῦ αὐτοῦ (post IX 155 Ἀγαθίου) Pl 2 ἴλιον P; cf. IX 156, 425 3 v. 103, 1; 425, 1 ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων | ἅδε πόθ' P ἅδέ ποθ' Plᴹ | κλεινά: cf. 387, 3 Ἴλιον οἰκεῖται κλεινὴ πόλις; 28, 3 4 ⌊δ⌋εκέτησ P, ζαμενῆσ Plᴹ γρ. δεκέτησ superscr. man. rec. ('τὸ ζαμενὴς δεκέτης ἐν ἄλλῳ γράφεται' Plᵃ in epid.), unde ζαμ. exhibent Plᴸ ᵃ, δεκέτης Plᵃ·ᵇ·ˢ; cf. 156, 1 | ετάλασεν P, cr. Pl (f. ἐτέλεσσεν, cf. Il. *M* 222) 5 ἀλλἴπποιο P; noli ἀμφαδίην, ἵππου δὲ praeferre cl. V 266, 5 (Ag.) 6 τεῦξαι P Plᴹ Plᵃ·ᵇ·ˢ; τεύξαι Plᴵ | παγίδα: cf. ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγὶς VII 527, 5 (Ag.) 7 ἀτρείδαν οροφηφαγον ἀψαμ. P; ἀραμένων? 8 οὔ τω P | ἐφαμ. P | ἐριπτόμαν P, cr. Pl (ἠρίπετο Opsop.): cf. 104, 3 ἤρειψαν κατὰ γῆς ||

πῆ Παφίης ἀλάβαστρα καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
πῆ δὲ Τριτογενοῦς δείκελον ἐνδαπίης;
πάντα μόθος χρονίη τε χύσις καὶ Μοῖρα κραταιὴ
ἥρπασεν ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην·
καί σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. ἀλλ' ἄρα μοῦνον
οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται. M 16ᵛ

154. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Εἰς τὸν | ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς | τῆς ἐν Ἰλίῳ. C

Ἰλήκοις, πολιοῦχε· σὲ μὲν χρυσαυγέι νηῷ,
ὡς θέμις, ἁ τλάμων Ἴλιος ἠγασάμην·

---

p. 120, 9 sqq. Pl[M] I[a] c. 68 (*εἰς πόλεις*), 2; Pl[E] I 70, 2   9 *ἀγαθïον* (*θï* ex *θοι* s. *θει* cr.) *σχολαστικοῦ* (post IX 62) Pl[M] 10 sq. *εἰς τὸ αὐτό* Pl | lemmatis Palatini partem priorem *εἰσ τῆ αὐτ. π.*: ∼ scr. C, cetera '*την πολυθρυλλῆ ἰλ*' add. C* 12 *πτόλι* P; sed litt. *τ* serius fort. accessit, *πόλι* A[ac]? Pl | *πῆ* utroque loco Pl, priore P, *πῆι* altero loco P; illud (*πῆ*) etiam in secundo tertioque versu exhibet Pl, ibidem *πῆι* P 12 sq. *τείχεα* — *νηοί*: cf. 155, 5 *τεμένη καὶ τείχεα*   13 *κράατα* (non *κράαστα*) P; ad capita taurina templorum parietibus affixa refert Jac., cui interpretationi praesens tempus *τεμνομένων* obstat; cogitare malim de victimis immolandi causa ad altaria constitutis sacrificoque apparatu ornatis; f. *πεμπομένων* de hostiis in pompa deductis, cf. *μήλων πομπά* Pind. Ol. 7, 80

1 *ἀλάβαστρα*: interpretatur sch.[B] '*ἄγγη μύρου λίθινα μὴ ἔχοντα λαβάς*' (cf. Suid. s. v. *ἀλάβαστρον*); fort. spectavit Ag. Callimachi hymn. V 15: *μὴ μύρα — τᾷ Παλλάδι μηδ' ἀλαβάστρως, οὐ γὰρ Ἀθαναία χρίματα μεικτὰ φιλεῖ* (cf. II 32) | *ἐφεστρίσ*: adnotat sch.[B] petita e Suida haec: *ὑφεστρίς· ὕφασμα ῥωμαικόν· λέγεται καὶ μανδύης καὶ βίρρον· ἔστι δὲ καὶ ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν καὶ ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενον θλίψεις παρέχει: ὄνειρος.* Donum Minervae oblatum (Il. Z 293) dici statuit Jac.: de Veneris veste agitur (etsi nihil attinent ad rem versus Hymni Hom. 4, 64 sq.) 2 *πῆ* P Pl | *δείκ.*: '*τὸ Παλλάδιον*' sch.[B] | *ἐνδαπίης*: '*ἀντὶ τοῦ ἐπιχωρίας* (f. *ἐγχωρίας*: cf. Hesych. s. v. *ἐνδάπιον*)· *τῇ δὲ λέξει ἄλλοι τε ἐχρήσαντο καὶ Κόλλουθος ἐν τῷ περὶ ἁρπαγῆς Ἑλένης* (v. 238)· *Ἔνθα μὲν αὐτῆς χρύσεον ἐνδαπίης θηεύμενος εἶδος Ἀθήνης*' adponit sch.[B]; cf. IV 3ᵇ, 53 *ἐνδαπίοιο* (Ag.), IX 662, 3 *ἐνδαπίων* (Ag.)   3 *μόθος*: v. 97, 3 | *χυσισ* P | *κραταιὴ* (cum

ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον, ἀντὶ δὲ μήλου
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
P 381 *ἄρκιον ἦν θνάσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμος*
ἔπλετο, τᾶς πάτρας οὐκ ἀλίτημα τόδε. M 8ʳ, 86ʳ

155. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν· | C
καὶ ὅτι Ῥωμαῖοι ἐκεῖθεν | αὐξήσαντες ἀντα|πέδωκαν τὴν ὕβριν | ταῖς τῶν Ἑλλήνων πόλεσιν. C*

Εἰ μὲν ἀπὸ Σπάρτης τις ἔφυς, ξένε, μή με γελάσσῃς·
οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνῃ ταῦτα τέλεσσε Τύχη·

P) Pl^{M} (*κρατεὴ* Pl^{I}) p. 121, 4 *ἥρπασε δειλαίην?* 5 *κτίσμα τόσον* et *κεῖσαι μέν, νίκησε* Reiske, qui etiam *εὖχος μὲν σὸν ἔκλινε* tentavit; fort. *τοσόνδ' ἤκιζε* s. *ἤκισσε* | *φθόνος*: cf. *ζηλήμων* 155, 6 | *ἀλλάρα* P 6 *κρύψαι* ex *κρῦψαι* cr. P ‖ 7 sqq. ep. utraque sylloge Planudea exhibet; exstat in Pl^{M} l. I^{a} c. 29 (*εἰς εὐχαρίστους καὶ ἀχαρίστους*), 6 (Pl^{E} I 30, 6) et in Pl^{M} l. I^{b} c. 40 (*εἰς πόλεις*), 2 (Pl^{a-b} I 73, Pl^{s} I 70, 25) 7 *ἀγαθίου σχολαστ⌜ικοῦ⌝* (post IX 126) Pl$^{M}_{1}$ Pl$^{E}_{1}$, nom. auctoris om. Pl$^{M}_{2}$, *ἄδηλον* Pl$^{E}_{2}$ 8 *εἰσ|τὸν ἐν ἰλίω ναὸν ἀθηνᾶσ* Pl$^{M}_{1}$; om. lemma Pl$^{M}_{2}$ Pl$^{E}_{2}$ | *ἀθην⌜ασ⌝* et *ϊλίωι* C 9 *ἰλήκοισ* P | *πολιοῦχε*: cf. IX 426, 1; om. Palladis nom. poeta ut Arist. Lys. 344 *χρυσολόφα πολιοῦχε* | *νηῶ* P *νηῷ* Pl; *ναῷ?* 10 *ἁ τλάμων* P Pl$_{2}$ *ἡ τλήμων* Pl$_{1}$ | *ἠγασάμην* (sed incerto spir.) P, *ἐτίμησα* adscripsit sch.^{B}

1 *ἀλλασύ, ἑλώρ., ἀντι* P | *μήλου* Pl P; *μάλου?* 2 v. *τ* 81 | *ἀπεδρέψω* A *ἀπ' ἑδρ.* C | *ἀγλαΐαν?* 3 *θνάσκειν* (non *θνᾴσκ.*) P *θνήσκειν* Pl$_{1.2}$ | *ἄθεσμον* P, cr. Pl 4 *τᾶσ πάτρασ* Pl$_{2}$, eadem (potius quam *τὰσ π.*) P; *τῆσ πάτρησ* Pl$_{2}$ | *οὐκαλίτ.* P; adponit sch.^{B} *ἁμάρτευμα* (sic, cf. Suid. *ἀλίτημα· ἁμάρτημα*) ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 68 (*εἰς πόλεις*), 5; Pl^{E} I 70, 7 5 *Ἀγαθίου* Pl 6—8 *εἰς τὸ αὐτό* (post IX 387) Pl^{M} Pl$^{a.b.s}$ (Pl^{a} in epid.; om. Pl^{a} in t., Pl^{I}) | priorem partem lemmatis Palatini (l. 6) scr. C, alteram add. C* 6 post *αὐτ̂ποὶ* clausulae signum adpinxit C 7 *εκει* (θ superscr.) *αυξήσ. ἀνταπεδ.* C* (noli cr. *αὐξηθέντες*) 8 *τ̂ ὕβριν ταισ̄τ ελλήν̂ πολεσ̂* C* | ex eiusdem generis epigrammatis cf. imprimis IX 28, 102 sqq., 236, 387 9 *ἀπο σπάρ* (ex *παρ* cr.) *τησ* P | *τίσ* P *τϊσ* Pl^{M} | *γελάσησ* P *γελάσσησ* Pl^{M} (*-σσῃσ* Pl^{a} in epid.) 10 *ἐμ⌊οὶ⌋* Pl$^{M pr}$ *ἐμὴ* Pl$^{M a}$

εἰ δέ τις ἐξ Ἀσίης, μὴ πένθεε· Δαρδανικοῖς γὰρ
σκήπτροις Αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις·
εἰ δὲ θεῶν τεμένη καὶ τείχεα καὶ ναετῆρας
ζηλήμων δηίων ἐξεκένωσεν Ἄρης,
εἰμὶ πάλιν· βασίλεια, σὺ δ', ὦ τέκος, ἄτρομε Ῥώμη,
βάλλε καθ' Ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης. M 17r

156. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. C. Pl. Σ

Εἰς τὸν δούριον ἵππον, | ὃν Ἐπειὸς κατεσκεύασεν. C*

Δέρκεο τὸν Τροίας δεκέτη λόχον, εἴσιδε πῶλον
εὐόπλου Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.

ἐμοὶ P | *μούν* (η supra) Pl^M *μούνηι* P (Pl^E) | *ταῦτα τέλ.* P idemque Pl^M, *ταῦτ' ἐτέλ.* Pl^E | *τύχα* P *τύχη* Pl

1 *ἐξασίησ* P | *πεύθεο* P Pl; *πένθεε* Reiske *πένθεο* Boiss.; *κήδεο?* | *δαρδανικῆσ* (*οισ* supra) (*οισ* C) P; *δαρδαν⌜ικ⌝* (***οῖσ* supra) Pl^M: sc. *-ικοῖσ* M^{pr} *-ικῆσ* M^{ar} (nam erasit Plan. compendium syllabae *ησ*, quod ante litteras *οῖσ* primo exaraverat; plane igitur cum Palatina consentit scriptura Planudea); *Δαρδανίοις* Dilthey 2 *αἰνεάδων* P | *πᾶσα νε νευκε* (˜ AC) P: cf. 387, 6 *Θεσσαλίαν κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνεαδῶν* (Hadriani) 4 *ζηλήμων*: cf. 153, 7 *φθόνος* | *δηΐων* P *δηῶν* Pl^M *δηῶν* Pl^E 5 *εἰμὶ πάλιν*: cf. 387, 3; 103, 8 *ἐσσὶ καὶ ἐσσὶ πόλις* (Mundi Munatii); vox *βασίλεια* cum prioribus iungebatur (et interpunxerunt tam Plan. quam Pal. post *βασίλεια*, non post *πάλιν*), sed appellatur *β.* Roma: cf. 236, 6 *παντὸς κόσμου ἄνασσα πόλις*; Troia se e ruinis renatam, Romam urbium reginam esse praedicat | *σύ δ'* Pl^M | *ὤ?* P^{ac} 6 *καθελλήνων* P | *ζυγόδεσμα* petivit Ag. ex Il. Ω 270 *ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον* | *δίκης*: v. 102, 4 *τίσασα Πριάμου δαίμοσιν ὀψὲ δίκας* ‖ 7 sqq. Pl^M I^a c. 68 (*εἰς πόλεις*) 7; Pl^E I 70, 9; ep. est in sylloga Σ n. 71 (Σ^F f. 148r, Σ^P f. 251v et 252r) 7 *βυζαν* C, nom. gent. om. Pl Σ 8 *εἰς τὸ αὐτό* (post IX 152) Pl | *τον δούριον ἵππ.* C*; '*ἵππος δούρειος*' ad alterum versum adposuit sch.^{B} | *επειδσ* C* 9 *τροίασ* (η supra) Σ (*-ασ* Σ^{ac} cum P Pl, *-ησ* Σ^{pc}) | *δεκέτη* P Pl Σ; *ξύλινον* Jac. (idem *Δουράτεον Τροίας δέρκευ λόχον* proposuit), *δήκτην? δακετοῦ?* | *εἴσιδε* (' AC) P *εἴσιδέ* Σ | cf. Eur. Troad. 14 *δούρειος ἵππος κρυπτὸν ἀμπισχὼν δόρυ* 10 *εὐπόπλου* Σ^P | *ἔγκυον*: cf. *ἐγκύμον' ἵππον τευχέων*

τεκταίνει μὲν Ἐπειός, Ἀθηναίη δὲ κελεύει
ἔργον, ὑπὲκ νώτου δ' Ἑλλὰς ὅλα δύεται.
ἦ ῥα μάταν ἀπόλοντο τόσος στρατός, εἰ πρὸς Ἄρηα
ἦν δόλος Ἀτρείδαις ἐσθλότερος πολέμου. M 17ʳ. Σ 71

157. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς τὸν Ἔρωτα, | C*
ὅτι οὐ θεός, ἀλλὰ | πάθος μανίας | ἔμπλεον. C*

Τίς θεὸν εἶπεν Ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
ἔργον, ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
οὐ θοὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἠνίδ' ἄπιστα
τῆς θειοδμήτου σκῦλα μιαιφονίης.

Troad. 11, 'gravidus armis equus' Ennius, '(machina) feta armis' Aen. II 237 | *ἡλικίης* Medenbach (*ἀστάχυος? εὐστοχίης?*)

1 sqq. duas notulas adposuit sch.ᴮ: prior '*Ὅμηρος* (*λ* 523)· ⟨*εἰς*⟩ *ἵππον καταβαίνομεν ὃν κάμ' Ἐπειός*' exstat etiam in Plʷ, sed perverse iuncta cum scholiastae verbis ad p. 123, 8 allatis; alteram om. Plʷ hanc: *Ἄσιος ὁ ποιητὴς τάδε γενεαλογεῖ· Φώκῳ τῷ Αἰακίδῃ γίνεται Πανοπεὺς καὶ Κρῖσος· ἐκ Πανοπέως δὲ γίνεται Ἐπειός, ἐκ δὲ Κρίσου Στρόφιος ὁ τοῦ Πυλάδου πατήρ* (cf. Pausan. II 29, 4; Asii fr. 5 K.) 1 *ἀθηναίη* P Plᴹ Σ; cf. Od. *θ* 493 2 *ὑπὲρ νώτου* Pl Σ *ὑπερν.* P; *ὑπαὶ νώτου* Reiske, *ὑπαὶ νῶτον* Br., *ὑπὲκ νώτου* 'ex equo emergunt' Jac. | *δλα* P *ὅλα* Pl Σ 3 *ἦρα* P *ἦ ῥὰ* Plᴹ ᵃʳ *ἦ ῥα* Plᴹ ᵖʳ | *μάταν* P *μάτην* Pl Σ; saepius doricas ab Antiphilo formas ascitas esse docent epp. IX 178, 294 quaeque in picturis illustrandis versantur V 306, XVI 136, 147 (cf. VII 141, 399) | *τόσαι στίχες* olim ci. ‖ 5 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 26 (*εἰς ἔρωτα*), 3; Plᴱ I 27, 3 5 *ἄδηλον* Pl; ⓗ sc. *σημείωσαι* adpinxit in m. interiore Plᴹ 6 *εἰσ̄ ἔρω̄* C* (litterae priores scriptae in clausula a C post *ἀδέσπ.* adposita) 8 contra Eur. fr. 269: *Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν — οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν* | *θε⌊οῦ⌋ κακὸν* Pᵖʳ *θεῷ? κ.* Aᵃʳ (*θεὸν* scriptum fuisse putabat Salm.); *θεῶν κ.* Salm. | *ὁρῶμεν*** Plᴹ ᵖʳ *ὁρῶμαι* Plᴹ ᵃʳ; f. *θεῷ κακὸν οὐκ ἐνορῶμεν* 9 *ἔργον·* P (punctum C, qui interpunctionem post *ὁρῶμεν* del.) | *ὃ δ'* Plᴹ | (noli cr. *μυδαλέος*) 10 post *ξίφος* interrogandi signum posuit Br., distinguere om. P, puncto distinxit Plᴹ (Grotius 'non armata quidem gladio manus, et tamen, ecce') | *οὐ θοὸν: οὐ*

μήτηρ μὲν σὺν παιδὶ κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
ποίνιμος ἔκτεινεν φῶτα λιθοκτονίῃ.
καὶ ταῦτ' οὔτ' Ἄιδος οὔτ' Ἄρεος, ἔργα δ' Ἔρωτος
λεύσσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος. M 7r

158. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς κόρας τρεῖς | κλήρῳ λαχούσας, | ποία πρώτη τεθνήξεται. C*

Αἱ τρισσαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλῃσιν ἔπαιζον
κλήρῳ, τίς προτέρη βήσεται εἰς Ἀίδην·

θεὸς (— *ξίφος·*) Boiss., f. *ἰθύον* (an *οὖλοδν*?) | *ηὑίδ'* P *ἠνίδ'* Pl^M | *ἄπιστα* (post *-τα* non exstat litt. *ι*, sed quae interpunctio exarata erat rursus deleta videtur a C) P; *ἄλαστα* s. *ἀπευκτὰ*? p. 124, 11 *θεοδμήτου* (*ι* superscr. C; litterae *εο* non plane expressae in scabriore membranae particula) P, '*θεόδματον χρέος*' (Pindar. Ol. III 7) cft Dübner; *θεοδηλήτου* Pl (caedis 'a deo perpetratae' Opsop., 'deorum noxa illatae' Steph.) | *μιαιφονίασ* (*η* superscr.) P *-φονίησ* (cum C) Pl

1 f. *μνηστήρ*: si amator amataque (*παῖς*) instinctu Cupidinis occubuere | *σὺν* (` C) *παιδὶ* P Pl: filiam mulieris dici putabat Plan., filium intellegunt qui in fine vs. scripturam Palatinam sequuntur | *ἐπαυτοῖσ* P *ἐπ' αὐτ⌜αῖσ⌝* Pl^M 2 *ποιμένοσ* P, cr. Pl | *φῶτα* 'auctorem caedis per zelotypiam commissae' Jac. 3 *ἄϊδοσ* P (' AC), Pl; *Ἀίδεω* Herm. cum Reiskio | *οὐτ' ἄρεοσ* P; *οὔτ' Ἄρεως οὔτ' Ἄιδος* proposuit Jac. 4 *λεύσομεν* (pro *σο* scripturus erat A, ut vid., *σω*) P, *λεύσσ.* Pl ‖ 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 22 (*εἰς δυσπραγίαν*), 5; Pl^E I 23, 5 5 *ἄδηλον* Pl^{M.s}, om. Pl^{I–b}; ep. vid. Antiphili, cf. IX 263 (VII 375); v. Rubens. Gr. Ep. p. 8 (Hunger XIX, p. 78 adn.), p. 21 (Held XIII, p. 90 adn.) 6 sq. *λαχουσ⌜ασ⌝* et *πρῶ* (*τ* superscr.) *τεθνήξ*[compend.] L; (*η*, scil. *σημείωσαι*, et ab initio ep. et ad finem adpinxit Pl^M 8 *αἱ τρισσαὶ ποτὲ* P: noli *τρεῖς οὖσαί* corrigere, nam picturam (v. VI 174, 1 *ταὶ τρισσαί*), quae tres sortibus ludentes puellas exhibebat, poeta spectasse potest (cf. *δισσάν* VII 399, 6 Antiph., XVI 136, 3) | *ἐναλλήλοισιν* (iuxta acutum altera prosodia vid. a C adposita, non littera *ι*) P *ἐν ἀλλήλῃσιν* Pl, *ἐν ἀλλήλαισιν* Br. 9 *κλήρωι* (*ι* add. C; vox duplici acc. instructa ut βήσεται) P \ *τισ* A^{ac} *τίσ* C / *προτέρη* P Pl (nec reponenda scriptura lemmatistae *πρώτη*)

καὶ τρὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πασῶν
ἐς μίαν· ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλόμενον.
ἐκ τέγεος γὰρ ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα,
δύσμορος· ἐς δ' Ἀίδην ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
ἀψευδὴς ὁ κλῆρος ὅτῳ κακόν· ἐς δὲ τὸ λῷον
οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔστοχοι οὔτε χέρες. M 6^{r}

159. 'ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Ἐπὶ | κρανίῳ ἀνθρώπου | ῥιφέντι παρά | τινος καὶ τὸν ῥίψαντα | ἀπό τινος τύχης | τυφλώσαντι. C

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τις ἐσαθρῶν
P 382 *εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου·*

---

1 ȿ τρεῖσ P καὶ τρεῖσ Pl^{M} Pl$^{a.b.s}$ καὶ τρὶς Pl$^{I.a}$; f. κεὶς (s. κἀς) τρὶς, cf. ἐς τρὶς 73, 3, τρισσάκις VII 641, 2 (Antiph.) | χρειῶν A γρ. χειρῶν superscr. C, χειρῶν (cum C) Pl (cf. vs. 8, IX 404, 2 Ant.), Κηρῶν Jac., Θριῶν Heck., χρείοντ' ('oraculum edentem') O. Schneider | κῦβον A^{ac} | δὲ (` C) πασῶν (ω correctura factum) P δὲ πασέων Pl; δ' ἐπ' ἴσον? 2 ἣ δ' Pl^{M} | ἀγέλα (spir. C, acc. AC) P ἐγ. Pl | cf. ὀφείλομαι IX 178, 5, ὀφειλομένου πτώματος VII 141, 2 (Antiph.) 3 cf. σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσὼν θάνεν VII 634, 3 (Ant.) | γὰρ (ρ corr. factum) P δ' ἄρ' Pl | ἄελπτον (o supra τ scr. A, fort. ut ἄελπτοσ legeretur, nam per litt. o superscriptam syllabae ος et ον notari solent) P, -πτον Pl; cf. σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας 14, 7 (Ant., ἄελπτ. in eadem versus sede) | ⌊ἐι⌋ πώλισθε C^{pc} αι (?) τώλισθε A^{ac}, ἀπωλίσθησε (η ex ν? cr.) Pl^{M} (ἀπολισθῆσαι adscr. sch.^{B}); ἔπειτ' ὤλισθε Heck.; ⟨ἀλοῦσ' s. ἀλεῖσ'⟩ vel ⟨ὄπισθ'⟩ ὤλισθε? | Eur. Phoen. 640 cft Jac. | in fine vs. ζτ÷ adpinxit A 4 εἰς ἀίδην δ' Pl: cf. εἰς Ἀίδην VII 634, 4; IX 242, 8 (Ant.) | ἤλυθεν (o superscr. C) P (ἔλαχον pro ἔλαχεν proponit Jac.) 5 ἐσ P Pl^{M} | δὲτο λῶον P 6 οὐτ' εὐ⌊χ⌋αὶ (χ C, εὐναὶ A^{ar}) P | θνητοῖσ P (errat Paulssen), v. XVI 334, 4 (Ant.) | οὔτε A^{ac} ‖ 7 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 21 (εἰς δίκην), 3; Pl^{E} I 22, 3 7 ἀδέσπ. bis scr. C: p. 381 ad vs. primum, p. 382 ad alterum; ἄδηλον Pl, ep. vid. Antiphili (potius quam Argentarii, cf. tamen IX 161, 3; 246) 8 sq. brevius lemma εισ κρανίον | ἀνθρώπου scr. C* p. 381, alterum (l. 8 sq.) adposuit C ad vs. 2 8 ἐπι κρ. ἀνθρω^{π} C | ῥιφ*έντι C^{pr} ῥιφθ. C^{ar} 9 ῥίψαν^{τ} αποτινοσ τ. C |

δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα καὶ λίθον ἧκεν
 κωφὸν μὲν δοκέων, ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ὀστέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο καὶ τὸν ἀφέντα
 πήρωσεν γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς Ἀίδην ἐκολάζετο· τὴν ἰδίην δὲ
 ἔκλαυσεν χειρῶν εὔστοχον ἀφροσύνην. M 5ᵛ

τυφλω⌊σαν⌋τ÷ (sc. -σαντα) Cᵖʳ τυφλωθεντ÷ Cᵃʳ (καὶ ⟨εἰς⟩ τὸν ῥίψαντα — τυφλωθέντα? sed praeferam καὶ τὸν ῥίψ. ⟨ἀποτισαμένῳ τὸν⟩ ἀπὸ τ. τ. τυφλωθέντα) | eadem res tractatur Ausonii ep. 24 (p. 319 P.) 'de Achila qui dissecuit testam hominis silice' p. 126, 10 cf. ep. IX 439 | κατοιχομένου A κατ' οἰχ. C | τίσ P τὶσ Plᴹ | ἐσάθρων P 11 εἰκόνα: cf. 73, 5; VII 216, 2 | οὐκεδ. P; spectavit fort. poeta verba ep. 439, 4 εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων (cf. etiam 'καὶ πόνος εἰνόδιος τῇδε παρερχομένοις' VII 48, 4)

1 δεξιτερήν δ' Plᴹ -τερὴν δ' P (ubi litt. ν postea, sed ab A, vid. inserta esse); 'in dextram proiecit humum' reddit Grotius, δεξ. cum voce χθόνα iungens; 'dextram in terram demisit, qua saxum peteret' Huschke, Jac., qui impii hominis manum adiectivo significari volunt; δεξιτερῇ δ' Scaliger, v. Eldick ci., ut homo 'primum manu cranium in terram proiecisse, deinde idem illud insuper saxo petivisse' diceretur; δεξάμενος δ' Bosch (cf. 161, 3 βύβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερί, 14, 3 μάρψας δ' ἔριψεν ἐπὶ χθόνα Antiph.); f. ἔφριξεν ('horret, horridam speciem praefert cranium humo exstans') | ϛ λίθον P (κεὶς λίθον Salm.) | ἧκεν (incerta pros.) P ἧκε Pl 2 δοκέων. P δοκέοντ' Pl; illud 'existimandi sensu accipiens' defendit Herm. (δοκέων, ἀλλ' ὅδ' ἔπνευσε δ. proponit Jac.) | ἀλλαπνέοντα P 3 'icto rediit lapis ultor ab osse' Auson. | ὁ στέον P | *** ὡσ Plᴹ ᵖʳ (γὰρ? ὡσ Plᴹ ᵃʳ) 4 πήρωσεν (ε refecit C) P πήρωσε Pl 5 καὶ πάλιν εἰσ αἴδην κωλάζετο P — ἐκολάζετο Pl 'poenam rettulit, cuius usque ad Orcum et in Orco memoriam habiturus erat' Jac., ὀκλάζετο Scaliger, κωμάζετο 'irridebatur' (propter caecitatem) Reisig; εἷς (sc. λίθον) ἀιδὴς κωμάζετο 'lapide iterum iacto lascive se gerebat' Sternb. (cui κωμ. 'media est forma'); εἰς ἄτην ἐκολάζετο Reisig, ὡς ἄλιτεν (s. ὡς ἀλίτησ') ἐκολ. Lobeck, εἰς ἀλίτημ' ἐκολ. Jac., εἰς ἄρδην ἐκ. Hecker, αὖτε κάρην' ἐκ. FG. Schmidt, ἶσα λίην ἐκ. ('admodum similes poenas luebat') Herw.; καὶ παλάμαισι Δίκης et καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκόλ. Jac., tentavi καὶ παρ' s. καὶ κατ' ἀναιδείην ἐκολ. ('pro impietate poenam, ut par erat, subiit'); κοὺ πάλιν εἰς ἀίδην τωθάζετο s. τώθαζ' ἔτι et λωβᾶτ' ἔτι Emperius | ἰδ⌊ί⌋ην (⌊ι⌋ in eraso ε? ο?) P ‖

160. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἡρόδοτον | τὸν ἱστορικόν. C*

Ἡρόδοτος Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν. M 85^{v}

Fr. Cor. Phil. epp. 161 sq.

161. ΜΆΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΊΟΥ. C

Εἰς Ἡσίοδον | τὸν ποιητήν. C*

Ἡσιόδου ποτὲ βύβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων
Πύρρην ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
βύβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ τοῦτ' ἐβόησα·
Ἔργα τί μοι παρέχεις, ὦ γέρον Ἡσίοδε; M 85^{v}

162. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς κάλαμον | γραφέα. C

Ἤμην ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμεῖο
οὐ σῦκ', οὐ μῆλον φύεται, οὐ σταφυλή·

---

1 sqq. Pl^{M} I^{b} c. 37 (*εἰς ποιητάς*), 3; Pl^{s} 67, 25 (Pl^{I-b} I 70, 15); dist. est ap. Ir. p. 98 (inter IX 545 et 450) 1 *ἀδέσπ.* C Pl^{a}, titulum om. Pl$^{M.I}$ Ir. 2 *εισ ηρ.* et *ϊστορικ⁰⁄* C*; cf. Baehr Her. IV p. 458 3 *ὑπ' ἐδέξατο* C *ὑπεδ.* A; *ἐξένισεν* sch.^{B} | *δ' ἆρ ἑκάστηι* P 4 *ἀντιφ.* P | *βίβλον* Pl^{M} cum P | *μίαν* P Pl^{M}, *μίην* Pl^{E} | '*ἐννέα γὰρ βίβλους συνέγραψεν*' add. sch.^{B} ‖ 5 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 37 (*εἰς ποιητάς*), 4; Pl^{s} I 67, 26 (Pl$^{I.b}$ 70, 16); ep. est in cod. Matrit. 24 (ap. Ir. p. 97 inter epp. VII 55 et 69) et in Matrit. 8 (ap. Ir. p. 25) 5 poetae nom. om. Pl^{M}, *ἄδηλον* Pl^{a-s}; Argentarii est, cf. IX 286, 1

6 *εισ ησιοδ τον ποιητὴν* C* 7 (in vs. primo et tertio) *βύβλον* P *βίβλον* Pl Ir. | *ὑποχερσὶν* A^{ac} | *ἑλίσσων.* C^{pc} *ἑλίσσω* A^{ac} *ἑλίσσων* Pl 8 *πυρίην* (* C, qui idem signum adposuit in marg. exteriore) P *πυρρὴν* Pl^{M} (*πυρρῆσ* scripsere IX 286, 1 A Pl^{M}), *Πύρρην* Brod.; '*τὴν ἐρωμένην*' sch.^{B} 9 *ἐπι* A | *χερί* A | *τοῦτ'* P Pl (*ταῦτ'* Jac.) | *ἐβόησα* P Pl (*ῥίψασ' — ἐβόησεν* Bothius) 10 *ησίοδε* P ‖ 11 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 13 (*εἰς γραφίδα*), 1; Pl^{E} I 18, 1; ep. exstat in cod. Vindob. phil. 311 et in cod.

ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' Ἑλικωνίδα λεπτὰ τορήσας
χείλεα καὶ στεινὸν ῥοῦν ὀχετευσάμενος.
ἐκ δὲ τοῦ εὖτε πίοιμι μέλαν ποτόν, ἔνθεος οἷα
πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λαλῶ στόματι. M 83r

163. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Αἰνείαν τὸν | ἥρωα, ὅτε τὸν ἑ|αυτοῦ πατέρα ἐβάστασεν. C

Ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος, πατέρα·
ἔκλαγε δ' Ἀργείοις· Ἑ Μὴ ψαύετε· μικρὸν ἐς ἄρη
κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέροντι μέγα.' M 20r. Σ 85

Vind. theol. 203 (V_1, V_2; cf. Sternb. p. 6) p. 128, 11 indicem auctoris om. Pl; ep. fort. est Antiphili (cf. inprimis VII 641), certe poetae Philippici 12 *εἰς γραφίδα* Pl[Mpr] *εἰς δένδρα* (qui est titulus capitis in sylloge Planudea breviore sequentis) Pl[Mar] 13 *ἥμην* P Pl[M] (*ἤ μὴν* Pl[a.b]) *μην* V_1: cf. IX 415, 1 (Antiphili) | *ἐμεῖο* P Pl[M] 14 *σύκον* P *σύκ'* V_1 *σῦκ'* Pl[M] | *μῆλα* Br. | *φύετ' ἄν*? (sc. fructus ex me nullos ederem edidissemve)

1 *ἐμύησ'* P Pl[E] *ἐμύησεν* Pl[M] V_1 | *ἑλικωνίδα* P *ἑλικόνιδα* V_1, *Ἑλικώνια* (s. *ἐποίησ' Ἑλικωνίδα*) Reiske (scripturam traditam depravans) | *λεπτὰ*: cf. IX 415, 5 (Antiphili) | (*τηρήσασ* V_1) 2 ⌊ρ⌋οῦν⌊ο⌋χετευσάμενοσ C *γοῦν ὀχετ.* A[ar]; *'σαλευόμενος, ἐπιχεόμενος'* (Hesychio abutens) sch.[B]; *'τὸ μέλαν ὡς δι' αὔλακος ἔρχεσθαι ποιήσας'* schol. Mon. 3 *δετοῦ* P | *εὖτε* (῀ C) P *εὔτε* Pl[Mac] | *ἔν θεον* P *ἔνθεασ* V_1 *ἔνθεος* Pl | *οἷα* (potius quam *οἶα*) P 4 cf. VII 641, 2 *ἀγλώσσῳ φθεγγόμενον στόματι* (Antiph.), IX 273, 2 (Bian.) | *τῶδε* P | *λαλῶ* P *λέγω* Pl V_1 *λόγῳ* V_2 ‖ 5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 85 (*εἰς φιλοστοργίαν*), 2; Pl[s] I 87, 2; ep. inest in syll. Σ n. 85 (Σ[F] 149v, Σ[P] 253r.v); cf. Rubens. Gr. Ep. p. 9 (Hungeri n. 20), p. 78 5 *ἄδηλον* Pl, indicem om. Σ

9 *ὅτε* (non *ὅτι*) *τὸν ἑαυτ̃* C 7 *πρα̅ ἐβάστ÷ό* (-σ⌈εν⌉) C 8 *ἡρῶν* (σ superscr. C) P *ἥρωσ* Pl[M] Σ 9 *αἰ̅νείασ* ex *αἰνείαν* cr. Pl[M] (lin. adhibita ad nom. proprium indicandum) | *ὁσιον* P 10 *ἔκλα*γε* Pl[Mpr] *ἔκλαγγε* Pl[Mar] | *εἰσ* Σ[Fac]; *ἐσ* Σ[Fpc] cum Σ[P] | fort. *ἐς ἄγραν*: cf. Soph. Oed. Col. 950 *ἐχειρούμην ἄγραν* 11 *ὁ γήραῖοσ* Σ[F] in t., *ὁ γήραλέοσ* Σ[F] in marg. (*ὁ γηραλέοσ* Σ[P] P Pl) | *τῶ δε* (῾ AC) P *τῶ δὲ* Pl[M] *τῷ δὲ* Σ (Pl[E]) ‖

164. ἌΔΗΛΟΝ. C. Pl

Εἰς Δικαι|οσύνης ἄγαλμα. C

Τίς σε, Δικαιοσύνη, βροτὸς ἤκαχεν; Οὖτος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με στήσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ. M 5ᵛ

P 383 165. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΈΩΣ. C. Pl

Fr. Syll. Palladae epp. 165—176 *Εἰς τὰς γυναῖκας | ψόγος θαυμάσιος· | ἄρχεται δὲ ἀπὸ | τῆς Ἥρας τῆς τοῦ | Διὸς γαμετῆς.* C* C*

Ὀργὴ τοῦ Διός ἐστι γυνὴ πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνιηρὸν τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον·
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν ἠδὲ μαραίνει
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
οὐδ' ὁ Ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον Ἥρην,
πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥῖψεν ἀπ' ἀθανάτων

---

1 sqq. Plᴹ Iª c. 20 (*εἰς δικαιοσύνην*), 1; Plᴱ I 21, 1; epigrammati adpinxit C in marg. *ὡ̊* (*ὡραῖον*), Plᴹ ⓠ i. e. *σημείωσαι* 1 dist. non alienum vid. a Lucilio (cf. XI 176) 3 *οὗτοσ* (circ. ex acuto? factus) P; pro *οὗτ.* nec verbum reponendum (velut *ὤργισ'* s. *οὔτασ'* quod antea petebam ex Homericis *βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ* E 361) nec *αὐτὸς*, sed f. nom. propr. *Αὖλος*: cf. ex epp. Lucilii *Αὖλος ὁ κνιπός* XI 172, *Αὖλος ὁ πύκτης* XI 258 (in claus. hexametri), *Αὖλ. ὁ ἀστρολόγος* XI 164, *ὁ στρατιώτης* XI 210; cl. ep. XI 386 (in Victoriam iratam) olim dist. ad Palladam rettuli 4 *προς* Aᵃᶜ | post IX 164 iterat A ep. VI 291 ‖ 5 sqq. Plᴹ l. Iª c. 18 (*εἰς γυναῖκας*), 1; Plᴱ I 19, 1; tria Palladae epp. 165—167 exstant ap. Ir. p. 106 sq. (translatum est ex Planudeae libro I in cod. Matrit. 24 caput epigrammatum *εἰς γυναῖκας* integrum, exhibet enim cod. epp. 165—167, X 55, XI 375, IX 495) 5 *ἀλεξαν͂* (δρ superscr.) add. C, om. Pl 6 sq. post *θαυμάσιοσ* adpicta est clausula, ut cetera postea accessisse videantur 7 *απο τῆσ ἥρασ* et *τον διὸ⌊σ⌋* (⌊σ⌋ in eraso *ο*?) C* 8 sq. post *γυνὴ* et *ἀνιηρὸν* interpunxit C, post *γυνὴ* tantum Plᴹ, post *γυνὴ* et *δῶρον* Jac. 8 *ὀργὴ* potius quam *ὀργῇ* P, *ὀργῇ* Boiss.; cf. XI 351, 9 *πύκτην — ἐμὸν χόλον*, 381, 1 *γυνὴ χόλος ἐστί*, Clem. Al. Paedag. II 187 *ὀργὴ δὲ μεγάλη γυνὴ μέθυσος οἱονεὶ χόλος θεοῦ οἰνομάχλη γυνή* | *διὸσ ἐστι* P 10 sq. cf. *Hes. Opp.* 705 (*ἄνδρα*) *εὕει ἄτερ δαλοῖο καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν* | *ἐκκναίει?* | *ἠδὲ* Pl *ἠὲ* P 12 *ζεῦσ* P | *ἀμέριμνοῦ* (σ superscr. C) P

ἠέρι καὶ νεφέλῃσι μετήορον· οἶδεν Ὅμηρος
καὶ Δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ. M 5r

166. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΑΛΛΑΔΑ͂. C

Ὁμοίως· εἰς τὰς αὐτὰς | γυναῖκας ψόγος. C*

Πᾶσαν Ὅμηρος ἔδειξε κακὴν σφαλερήν τε γυναῖκα,
σώφρονα καὶ πόρνην ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς Ἑλένης μοιχευσαμένης φόνος ἀνδρῶν
καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης θάνατοι.
Ἰλιὰς οὖν τὸ πόνημα μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός,
αὐτὰρ Ὀδυσσείῃ Πηνελόπη πρόφασις. M 5r

167. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΑΛΛΑΔΑ͂. C

Ὁμοίως· εἰς τὰς αὐτὰς | γυναῖκας ψόγος. C*

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο γυναῖκας·
εἴθε δὲ μήτε γυνὴ μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.

ἀμέριμν(ο) Pl^M -μνος (cum C et Pl^M) Pl^E | ἤρην (' C?) P p. 130, 13 cf. Il. Α 581 (591), Ο 18 | ῥίψεν (' C) P Pl^M (Dübner); ἧψεν Jac. (nec hoc nec εἶρξεν praeferendum vid.) | ἀπαθ. P (ἀπ' οὐρανόθεν?)

1 ἠέρι P; αἰθέρι? (cf. Ο 20 σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν ἐκρέμω) | μετήορον P Pl^M (μετῄορον Jac. Dübn.) 2 τῇ γαμετῇ P | χόλ*ϊον P^pr χολοιὸν A^ac 3 ἀκοίτη A -τηι· C 4 cf. Il. Δ 2 | οὐδὲ ‹ ἐν P (οὐδ' ἐκεῖ ἐν?) | χρυσέω A -σέωι. C (malim οὐδ' ἐνὶ χρυσείῳ) | μιγνυμένηι P ‖ 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 18 (εἰς γυναῖκας), 2; Pl^E I 19, 2; de cod. Matrit. 24 cf. ad ep. 165 5 τοῦ αὐτοῦ Pl, παλλ^αδ add. C 6 αυτ⌜ασ⌝ et ψογοσ L 7 cf. Ὅμηρος ἔφη X 47, 2 (VI 61, 5) 9 ἑλένησ A^ac | μοιχευσαμένησ (με ex μι s. μο? cr.) P, -σαμένησ (cum P, non -χευομένησ) Pl^M 10 διασ. P 11 ἰλιὰσ οὖν P | Ἰλ. τὸ πόνημα pro Ἰλιακὸν πόν. accipit Reiske; de malis, quibus Ilias (Ἰλιὰς κακῶν) referta sit, dici censet Jac.; de usu voc. πόνημα cf. Sternb. observ. in Georgii Pis. carm. hist. p. 11 | χάριν: v. X 96, 7

12 ὀδύσσειῇ(α) P (i. e. ὀδυσσείη A^ac ὀδύσσεια P^pc), ὀδυσσείη Pl^M | πηνελόπισ P -λόπη Pl (-λόπης apogr.) ‖ 13 sqq. Pl^M l. I^a c. 18

πρὶν πάιν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
αἶψα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν πάιν οὐδ' ἀλεγίζει·
οὔπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ

---

in Pl^{M} l. I^{b} c. 43 (εἰς ποταμούς), 1 (M^{a} M^{b}); editiones Planudeae exhibent ep. in cap. εἰς κριτάς (Pl^{E} I 43, 1), non item in cap. εἰς ποταμούς (Pl^{E} I 73, ubi quattuor prioris sylloges epigrammatis IX 277 sq., 362, 568 ex breviore sylloga alterum tantum ep. IX 536 subiungitur). Inest ep. in Euphemiana n. 6 (E^{F} f. 154^{r}, E^{P} f. 258^{r}) p. 97, 6 titulum ἄδηλον bis scr. C, in marg. exteriore et magis conspicuum ultra marginem; ἄδηλον M^{a}, om. M^{b}E 7—10 εἰς Ῥῆνον ποταμόν E 7 παρα τῶι L | ῥήνωι (η ex ε? cr.) L 8 τα ἑαῦ L 8 sq. ἀν γαρ ἀπὸπτύσηι L 9 ταῦτα το L (falsa tradit Paulssen) | νώθα (ω ex ο? factum) L | ταῦτα L: ὄντα? | afferunt edd. Iulian. ep. 16 p. 495, 12 H. πάντως οὐδὲ ὁ Ῥῆνος ἀδικεῖ τοὺς Κελτούς, ὃς τὰ μὲν νόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρύχια ταῖς δίναις ποιεῖ, καθάπερ ἀκολάστου λέχους τιμωρὸς πρέπων, ὅσα δ' ἂν ἐπιγνῷ καθαροῦ σπέρματος, ὑπεράνω τοῦ ὕδατος αἰωρεῖ καὶ τῇ μητρὶ τρεμούσῃ (cf. vs. 11) πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, Iul. or. II p. 104, 23 H., Georg. Pis. de expeditione Heraclii I 41: γενοῦ δικαστὴς Κελτικοῦ Ῥήνου πλέον 10 αποπ. L 12 ταλαντεύουσι: cf. Claudian. in Rufin. II 112 'quos nascentes explorat gurgite Rhenus' | πάροσ ex πόροι? cr. M^{a} πάρ^{ο} M^{b}

1 πάϊν PM$^{a.b}$ πᾶϊν E$^{F.R}$ παῖν ex πάϊν cr. E^{P} 2 cf. VII 168, 3 οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν ὤλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων, Greg. Naz. 37, 759, 45 M. ἐξότε κόλπων μητρὸς ὀλισθήσας πρῶτον ἀφῆκα δάκρυ | ὀλισθήσηι PE^{R} (ὀλισθήσῃ E$^{F.P}$), ὀλισθήσας M^{a} (Pl^{E}) ὀλισθήσ*^{ασ} M$^{b\ pr}$ (-σῃ? M$^{b\ ar}$) | διαλώπων A κόλπων supra λώπ. scr. C; διὰ κόλπων (cum C) M$^{a.b}$E (post κόλπ. interpunxit delevitque rursus interpunctionem M^{b}) 3 νηπίαχον PE^{R} νηπϊάχον E$^{F.P}$ νηπίαχοσ M$^{a.b}$ | προχέει PM^{a}Pl$^{I.a.b.s}$ προχεύει E προχέῃ M^{b} προχέῃ Pl^{α} ('τὸ προχέει προχέῃ γράφε' Pl^{a} in epid.); πρῶτόν τε χέῃ Jac., malim ὀλισθήσῃ — προχέων 4 αὐτός: cft Jac. Theocr. 24, 50 αὐτὸς ἀυτεῖ | επασπίδι P | θῆκεν ἑὸν PE idemque M^{b}, θῆκε νέον M^{a}Pl^{E} | πάϊν P πᾶϊν E (πάλιν ap. Gud.) | οὐ δαλ. P 5 γενέταο ex -τας? cr. M^{a} | νόον PPlE, (τρέφει) φρένα? | πρὶν γ' P | ἐσαθρήσηι P ἐσαθρήσῃ M^{a}M$^{b\ pc}$ (πρίν γε ἀθρήσῃ scripturus erat M$^{b\ ac}$); ἐπαθρήσῃ E

ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις, ἔχων τριχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς καὶ γαμετῆς μαχίμης. M 4ᵛ

169. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C. Pl

[*Εἰς τὴν αὐτήν.*] C

Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
οὐλομένης πενίης γραμματικευσαμένῳ.
εἴθε δὲ σὺν Δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσει.
ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ Βρισηίδα πρὶν Ἀγαμέμνων,
τὴν Ἑλένην δ' ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην. M 4ᵛ

170. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Εἰς τὴν | γαστέρα· παραί|νεσις ἀρίστη. C

Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ἤσχυνα λογισμοῖς
σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον·

---

1 *ὤμοι* Pl[M], *ὦ μοὶ* P (sc. *ὦ μοὶ* A[ac] *ὤμοι* P[pc]) | *πολύμηνοσ.* P, cr. Pl | *τριχόλωτον* P, *διχόλ.* Pl 2 fort. *πείνης γρ.* | ⸓ *γυναικὸσ* P *καὶ γαμετῆς* Pl (conl. XI 378 fort. finxerit quis clausulam: *ἀνδρομάχης τ' ἀλόχου*); v. Cougny III 145 ep. gemellum eiusdem Palladae (non Agathiae) ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 17 (*εἰς γραμματικούς*), 2; ep. est ap. Ir. p. 106 (cf. ad ep. 168), in cod. Flor. 56, 3 ap. Band. II 297 3 *τ̃ αὐτου* C 4 perverso lemmati *εἰσ τὴν αὐ̃* add. C* haec: *νομίζω οτι κερα̃* (*κερατ⌈ᾶσ⌉*) *ἦν παράξενοσ* (*παρὰ ξένου* Huschke); cf. lemma ep. XI 278 (*εἰς γραμματικὸν κερασφόρον*); ex lemmate ad argumentum ep. IX 169 parum accommodato fort. colligas post ep. 168 excidisse Palladae tetrastichon V 70 6 *οὐλομένη* Boiss. 7 *εἶ θε σὺν* P *εἴθε δὲ σὺν* Pl[M] | *δαναοῖσμε* (˜ AC) P: *σμ* ex *σι* cr. A; noli cr. *δαναοῖσί μ' ἀπέκτανε* 8 *γραμματικὴσ?* an *-ῆσ?* P; *-τικοὺς* et *-τική σ'* Reiske | *ὀλέσῃ* Pl[M] *-σῃ* Pl[E] *-σει* P, *-σαι?*, *ὄλεσεν* Herw. 9 *ἀλλ' ἰν'* P; verba scholii[B] '*ἀντὶ τοῦ ἕως*' referenda vid. ad *ἵν'* non ad *πρὶν* | *ἀφαρπάξῃ* Pl[M] | *βρῖσηΐδα* (lineola ad notandum nom. proprium adhibita) Pl[M] | *πρὶν* P Pl: vocalem productam defendit Jac. cl. *Od. ο 394; Βρισηίδ' ὁ πρὶν* Boiss., Βρισηίδ' ἄγρην FG. Schmidt.

P 384 *εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρός,*
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην; M 18^{v}. Σ 77

171. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΑΛΛΑΔΑ͂. C

Διὰ τὸ καταφρονεῖσθαι | τὴν παιδείαν. C

Ὄργανα Μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες, σώζοισθε· λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει. M 4^{v}

Βρ. ἐρῶν, etiam (conl. Il. *Α* 336) *Βρισῆδα κόρην* et (ne quarti pedis caesura trochaica offenderet) *Βρισηίδα παῖδ'* olim tentavi p. 133, 10 *τὴν ἑλένην* (cr. ex *ἑλ.*?) *δ* P *τὴν δ' Ἑλ.* Pl ‖ 11 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 76 (*εἰς σωφροσύνην*), 3; Pl$^{I.a.b}$ I 81, 3 (Pl^{s} I 78, 3); ep. est in syll. Σ n. 77 (Σ^{F} 148^{v} et 149^{r}, Σ^{P} 255^{v}) 11 *Παλλαδᾶ* Pl, om. Σ 12 post *γαστέρα* clausulam adpinxit C, quae sqq. verba add. C* (litt. *πα* in claus.); v. p. 73, 4 13 *ἀναί-σχυντον* P^{pc}: alter spir. factus ex acuto, deletus gravis supra *ο*, correctae litterae *σχ* ex *χ* | *ηἴσχυνα* P; '*ἀντὶ τοῦ ἐνίκησα· οἱ γὰρ νικώμενοι αἰσχύνῃ βυθίζονται*' sch.^{B}; *ἴσχνηνα* Scaliger (*ἴσχηνα* Jac.); *ἀναίσχυντον ἦσχ.* iunxit poeta ventrem parum verecundum ad verecundiam a se adduci confirmans 14 *σω-φροσύνῃ* P Pl^{M} | *κολάσ⌞α⌟σ* Pl^{M} | *ἐν τερον* Σ^{P}; '*ἀντὶ τοῦ ἔγ-κατο̣ν̣* (pro litteris *ον* deletis superposita *α*)· *ἤγουν λαιμαργίαν καὶ τὴν πολυειδίαν τῶν ἐδεσμάτων κατατολμήσω* (*-πολεμήσω*?)' sch.^{B} | *ἀργέναον* (superscr. *αλέον*) P: *αλέον* C^{s} et *:ἀργαλέον:* ~ in fine versus C (quocum consentit Pl); v. *φροντίδας ἀργαλέας* XI 54, 6 (Pall.)

1 *εἰ γαρ* P | *⌞ὑ⌟ψόθι* (*υ* in eraso *ε*?) P; '*ὑψ. γαστρὸς ἀντὶ* ⟨*τοῦ* sch.^{W}⟩ *ἐπιθυμητικοῦ· τὴν μὲν γὰρ ψυχὴν τὸ λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχειν διώρισαν, τὸ δὲ ἄλογον ἐν τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν* ⟨*τῇ*⟩ *γαστέρι*' sch.^{B}; cf. Luciani ep. IX 367, 9 sq. 2 *ὑπο τασσομένην* A *ὑπὸ τ.* C ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 17 (*εἰς γραμ-ματικούς*), 3; ep. est ap. Ir. p. 106 (cf. ad ep. 168) 3 *τοῦ ἆτ* tantum Pl^{M}, *παλλαδ* add. C 4 *διατοκ.* C; cf. Palladae epp. IX 175, X 97, XI 378; Franke p. 44 5 *ὄργανα*: cf. Pall. IX 401, 2 (*ὄργ. συντυχίης*), 393, 4 (*ὄργ. τῆς ἀρχῆς*) | *βιβλία* P Pl^{M} | *πωλῶ* P^{pc} *πολλά* A^{ac} 6 *τέχνασ* P *-ησ* Pl; '*τὰ δὲ ἦν ἥ τε τέχνη τῆς ῥητορικῆς καὶ ἡ περὶ τὰς κρίσεις δικορραφία*' *schol. Mon.; artem* oratoriam dici putabat Opsop., *ἑταίρας* (de-*bebat ἑτάρας s. ἑτάρης*) *τέχνης* proposuit Brod. \ μετ' ἐρχόμενος

172. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Ἐλπίδος οὐδὲ Τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς Ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα. M 3ᵛ

172b. ⟨ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃.⟩

Ἐπὶ τὸ | ἐλευθέρως ζῆν | μετ' ὀλιγαρκίας. C

Εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ·
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι. M 4ʳ

173. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C. Pl

Τωθαστικόν· | εἰς τοὺς γραμματικοὺς |
διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ | κατάρας ἄρχεσθαι. C

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα·
πρῶτος Μῆνιν ἔχει, δεύτερος Οὐλομένην,

C μετερχ. A p. 134, 7 sq. schol. Mon. interpretatur perperam: '*ὦ λόγοι τῆς ῥητορικῆς καὶ αἱ περὶ τὰ δικαστήρια δικορραφίαι, συντάσσομαι ὑμῖν ἤτοι συμφωνῶ· τοῦτ' ἔστιν ἀποστὰς τῶν τῆς γραμματικῆς κανόνων καὶ ποιητικῶν μαθημάτων συντάσσομαι τοῖς δικαστικοῖς λόγοις· ἡ γὰρ σύνταξις τῶν ποιητικῶν μαθημάτων καὶ θάνατον ἐμοὶ παρέχει*' 7 σώζοισθε P Pl | *λόγοι*: '*γρ. λόγοι οὐ*' sch.ᴮ (inepte add. '*τάσσομαι*' sch.ᵂ) | verborum *λόγοις συντάσσ.* sensus cum duplex esse possit, ut poeta aut ad orationes (i. e. ad causas orandas) se conferre dicatur aut litteris s. studiis grammaticis se valedicere profiteatur, haec altera verior vid. interpretatio; nam si verba *λόγ. συντ.* (cum schol. Mon.) ad novam artem a poeta aditam referrentur, non ad pristinam relictam, ut *σύνταξις* novum pactum intellegeretur, potius *βίοτον* quam *θάνατον παρέχει* scribi oportuit; cf. tamen Herw. Mnem. 14, 394 8 *ἐμὴ* Scaliger | Palladas imitari vid. Leonidae Alexandrini ep. IX 344, quo de Leonidae migratione ab Urania ad Calliopam, s. ab astrologia ad pangendos versus facta agitur; v. etiam Cougny III 255 (ep. Leonis philos.) ‖

1—7 Plᴹ Iᵃ c. 12 (*εἰς αὐτάρκειαν*), 4; duo disticha (172 et 172ᵇ) unum ep. efficiunt et in P et in Plᴹ; unum auctoris indicem tetrasticho adscripserunt C Pl; segreganda esse disticha vidit Jac. 1 *Παλλαδᾶ* Pl 2 sq. (η litt. (*σημείωσαι*) adnexuit Plᴹ; lemma (l. 5), quod C ad 172 adposuit, quadrat potius ad ep. 172ᵇ; illi accommodatior erat inscriptio: εἰς τὴν *Ἐλπίδα καὶ Τύχην, cf.* epp. 49, 134 sq. 2 οὐδὲτ. (` C) P \ ἔτι

P 384 *εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρός,*
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην; M 18^{v}. Σ 77

171. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΠΑΛΛΑΔΑ̃. C

Διὰ τὸ καταφρονεῖσθαι | τὴν παιδείαν. C

Ὄργανα Μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες, σῴζοισθε· λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει. M 4^{v}

Βρ. ἐρῶν, etiam (conl. Il. *Α* 336) *Βρισῆδα κόρην* et (ne quarti pedis caesura trochaica offenderet) *Βρισηίδα παῖδ'* olim tentavi p. 133, 10 *τὴν ἑλένην* (cr. ex *ἑλ.*?) *δ* P *τὴν δ' Ἑλ.* Pl ‖ 11 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 76 (*εἰς σωφροσύνην*), 3; Pl$^{I.a.b}$ I 81, 3 (Pl^{s} I 78, 3); ep. est in syll. Σ n. 77 (Σ^{F} 148^{v} et 149^{r}, Σ^{P} 255^{v}) 11 *Παλλαδᾶ* Pl, om. Σ 12 post *γαστέρα* clausulam adpinxit C, quae sqq. verba add. C* (litt. *πα* in claus.); v. p. 73, 4 13 *ἀναί-σχυντον* P^{pc}: alter spir. factus ex acuto, deletus gravis supra *ο*, correctae litterae *σχ* ex *χ* | *ηἴσχυνα* P; '*ἀντὶ τοῦ ἐνίκησα· οἱ γὰρ νικώμενοι αἰσχύνῃ βυθίζονται*' sch.^{B}; *ἴσχνηνα* Scaliger (*ἴσχηνα* Jac.); *ἀναίσχυντον ἦσχ.* iunxit poeta ventrem parum verecundum ad verecundiam a se adduci confirmans 14 *σω-φροσύνη* P Pl^{M} | *κολάσ⌊α⌋σ* Pl^{M} | *ἐν τερον* Σ^{P}; '*ἀντὶ τοῦ ἔγ-κατον* (pro litteris *ον* deletis superposita *α*)· *ἤγουν λαιμαργίαν καὶ τὴν πολυειδίαν τῶν ἐδεσμάτων κατατολμήσω* (*-πολεμήσω*?)' sch.^{B} | *ἀργέναον* (supra *αλέον*) P: *αλέον* C^{s} et *:ἀργαλέον:* ~ in fine versus C (quocum consentit Pl); v. *φροντίδας ἀργαλέας* XI 54, 6 (Pall.)

1 *εἰ γαρ* P | *⌊ὑ⌋ψόθι* (*υ* in eraso *ε*?) P; '*ὑψ. γαστρὸς ἀντὶ* ⟨*τοῦ* sch.^{W}⟩ *ἐπιθυμητικοῦ· τὴν μὲν γὰρ ψυχὴν τὸ λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχειν διώρισαν, τὸ δὲ ἄλογον ἐν τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν* ⟨*τῇ*⟩ *γαστέρι*' sch.^{B}; cf. Luciani ep. IX 367, 9 sq. 2 *ὑπο τασσομένην* A *ὑπὸ τ.* C ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 17 (*εἰς γραμ-ματικούς*), 3; ep. est ap. Ir. p. 106 (cf. ad ep. 168) 3 *τοῦ ἀῦ* tantum Pl^{M}, *παλλαδ* add. C 4 *διατοκ.* C; cf. Palladae epp. IX 175, X 97, XI 378; Franke p. 44 5 *ὄργανα*: cf. Pall. IX 401, 2 (*ὄργ. συντυχίης*), 393, 4 (*ὄργ. τῆς ἀρχῆς*) | *βιβλία* P Pl^{M} | *πωλῶ* P^{pc} *πολλά* A^{ac} 6 *τέχνασ* P *-ησ* Pl; '*τὰ δὲ ἦν*
ἥ τε τέχνη τῆς ῥητορικῆς καὶ ἡ περὶ τὰς κρίσεις δικορραφία'
schol. Mon.; artem oratoriam dici putabat Opsop., *ἑταίρας* (de-
bebat *ἑτάρας* s. *ἑτάρης*) *τέχνης* proposuit Brod. \ μετ' ἐρχόμενος

172. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Ἐλπίδος οὐδὲ Τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς Ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα. M 3v

172b. ⟨ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃.⟩

Ἐπὶ τὸ | ἐλευθέρως ζῆν | μετ' ὀλιγαρκίας. C

Εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ·
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι. M 4r

173. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C. Pl

Τωθαστικόν· | εἰς τοὺς γραμματικοὺς |
διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ | κατάρας ἄρχεσθαι. C

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα·
πρῶτος Μῆνιν ἔχει, δεύτερος Οὐλομένην,

C μετερχ. A p. 134, 7 sq. schol. Mon. interpretatur perperam: 'ὦ λόγοι τῆς ῥητορικῆς καὶ αἱ περὶ τὰ δικαστήρια δικορραφίαι, συντάσσομαι ὑμῖν ἤτοι συμφωνῶ· τοῦτ' ἔστιν ἀποστὰς τῶν τῆς γραμματικῆς κανόνων καὶ ποιητικῶν μαθημάτων συντάσσομαι τοῖς δικαστικοῖς λόγοις· ἡ γὰρ σύνταξις τῶν ποιητικῶν μαθημάτων καὶ θάνατον ἐμοὶ παρέχει' 7 σώζοισθε P Pl | λόγοι: 'γρ. λόγοι οὐ' sch.[B] (inepte add. 'τάσσομαι' sch.[w]) | verborum λόγοις συντάσσ. sensus cum duplex esse possit, ut poeta aut ad orationes (i. e. ad causas orandas) se conferre dicatur aut litteris s. studiis grammaticis se valedicere profiteatur, haec altera verior vid. interpretatio; nam si verba λόγ. συντ. (cum schol. Mon.) ad novam artem a poeta aditam referrentur, non ad pristinam relictam, ut σύνταξις novum pactum intellegeretur, potius βίοτον quam θάνατον παρέχει scribi oportuit; cf. tamen Herw. Mnem. 14, 394 8 ἐμὴ Scaliger | Palladas imitari vid. Leonidae Alexandrini ep. IX 344, quo de Leonidae migratione ab Urania ad Calliopam, s. ab astrologia ad pangendos versus facta agitur; v. etiam Cougny III 255 (ep. Leonis philos.) ‖

1—7 Pl[M] I[a] c. 12 (εἰς αὐτάρκειαν), 4; duo disticha (172 et 172[b]) unum ep. efficiunt et in P et in Pl[M]; unum auctoris indicem tetrasticho adscripserunt C Pl; segreganda esse disticha vidit Jac. 1 Παλλαδᾶ Pl 2 sq. (η litt. (σημείωσαι) adnexuit Pl[M]; lemma (l. 5), quod C ad 172 adposuit, quadrat potius ad ep. 172[b]; illi accommodatior erat inscriptio: εἰς τὴν Ἐλπίδα καὶ Τύχην, cf. epp. 49, 134 sq. 2 οὐδὲ ἔτ. (C) P | ἔτι

P 384 *εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρός,*
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην; M 18ᵛ. Σ 77

171. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΑΛΛΑΔΑ͂. C

Διὰ τὸ καταφρονεῖσθαι | τὴν παιδείαν. C

Ὄργανα Μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες, σώζοισθε· λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει. M 4ᵛ

Βρ. ἐρῶν, etiam (conl. Il. *Α* 336) *Βρισῆδα κόρην* et (ne quarti pedis caesura trochaica offenderet) *Βρισηίδα παῖδ'* olim tentavi p. 133, 10 *τὴν ἑλένην* (cr. ex *ἑλ.*?) *δ* P *τὴν δ' Ἑλ.* Pl ‖ 11 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 76 (*εἰς σωφροσύνην*), 3; Plᴵ·ᵃ·ᵇ I 81, 3 (Plˢ I 78, 3); ep. est in syll. Σ n. 77 (Σᶠ 148ᵛ et 149ʳ, Σᴾ 255ᵛ) 11 *Παλλαδᾶ* Pl, om. Σ 12 post *γαστέρα* clausulam adpinxit C, quae sqq. verba add. C* (litt. *πα* in claus.); v. p. 73, 4 13 *ἀναί-σχυντον* Pᵖᶜ: alter spir. factus ex acuto, deletus gravis supra *ο*, correctae litterae *σχ* ex *χ* | *ηἴσχυνα* P; '*ἀντὶ τοῦ ἐνίκησα· οἱ γὰρ νικώμενοι αἰσχύνῃ βυθίζονται*' sch.ᴮ; *ἴσχνηνα* Scaliger (*ἴσχηνα* Jac.); *ἀναίσχυντον ἦσχ.* iunxit poeta ventrem parum verecundum ad verecundiam a se adduci confirmans 14 *σω-φροσύνη* P Plᴹ | *κολάσ⌊α⌋σ* Plᴹ | *ἐν τερον* Σᴾ; '*ἀντὶ τοῦ ἔγ-κατον* (pro litteris *ον* deletis superposita *α*)· *ἤγουν λαιμαργίαν καὶ τὴν πολυειδίαν τῶν ἐδεσμάτων κατατολμήσω* (*-πολεμήσω*?)' sch.ᴮ | *ἀργέναον* (*αλέον* superscr.) P: *αλέον* Cˢ et *:ἀργαλέον:* ⁓ in fine versus C (quocum consentit Pl); v. *φροντίδας ἀργαλέας* XI 54, 6 (Pall.)

1 *εἰ γαρ* P | *⌊ὑ⌋ψόθι* (*υ* in eraso *ε*?) P; '*ὑψ. γαστρὸς ἀντὶ* ⟨*τοῦ* sch.ᵂ⟩ *ἐπιθυμητικοῦ· τὴν μὲν γὰρ ψυχὴν τὸ λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχειν διώρισαν, τὸ δὲ ἄλογον ἐν τῇ καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν* ⟨*τῇ*⟩ *γαστέρι*' sch.ᴮ; cf. Luciani ep. IX 367, 9 sq. 2 *ὑπο τασσομένην* A *ὑπὸ τ.* C ‖ 3 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 17 (*εἰς γραμ-ματικούς*), 3; ep. est ap. Ir. p. 106 (cf. ad ep. 168) 3 *τοῦ αὐ* tantum Plᴹ, *παλλαδ* add. C 4 *διατοκ.* C; cf. Palladae epp. IX 175, X 97, XI 378; Franke p. 44 5 *ὄργανα*: cf. Pall. IX 401, 2 (*ὄργ. συντυχίης*), 393, 4 (*ὄργ. τῆς ἀρχῆς*) | *βιβλία* P Plᴹ | *πωλῶ* Pᵖᶜ *πολλά* Aᵃᶜ 6 *τέχνας* P *-ης* Pl; '*τὰ δὲ ἣν ᾗ τε τέχνῃ τῆς ῥητορικῆς καὶ ἡ περὶ τὰς κρίσεις δικορραφία*' *schol. Mon.*; *artem* oratoriam dici putabat Opsop., *ἑταίρας* (*debebat ἑτάρας s. ἑτάρης*) *τέχνης* proposuit Brod. \ μετ᾿ ἐρχόμενος

172. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Ἐλπίδος οὐδὲ Τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς Ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα. M 3v

172b. ⟨ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃.⟩

Ἐπὶ τὸ | ἐλευθέρως ζῆν | μετ' ὀλιγαρχίας. C

Εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ·
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι. M 4r

173. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C. Pl

Τωθαστικόν· | εἰς τοὺς γραμματικοὺς |
διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ | κατάρας ἄρχεσθαι. C

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα·
πρῶτος Μῆνιν ἔχει, δεύτερος Οὐλομένην,

C μετερχ. A p. 134, 7 sq. schol. Mon. interpretatur perperam: 'ὦ λόγοι τῆς ῥητορικῆς καὶ αἱ περὶ τὰ δικαστήρια δικορραφίαι, συντάσσομαι ὑμῖν ἤτοι συμφωνῶ· τοῦτ' ἔστιν ἀποστὰς τῶν τῆς γραμματικῆς κανόνων καὶ ποιητικῶν μαθημάτων συντάσσομαι τοῖς δικαστικοῖς λόγοις· ἡ γὰρ σύνταξις τῶν ποιητικῶν μαθημάτων καὶ θάνατον ἐμοὶ παρέχει' 7 σώζοισθε P Pl | λόγοι: 'γρ. λόγοι οὐ' sch.[B] (inepte add. 'τάσσομαι' sch.[w]) | verborum λόγοις συντάσσ. sensus cum duplex esse possit, ut poeta aut ad orationes (i. e. ad causas orandas) se conferre dicatur aut litteris s. studiis grammaticis se valedicere profiteatur, haec altera verior vid. interpretatio; nam si verba λόγ. συντ. (cum schol. Mon.) ad novam artem a poeta aditam referrentur, non ad pristinam relictam, ut σύνταξις novum pactum intellegeretur, potius βίοτον quam θάνατον παρέχει scribi oportuit; cf. tamen Herw. Mnem. 14, 394 8 ἐμὴ Scaliger | Palladas imitari vid. Leonidae Alexandrini ep. IX 344, quo de Leonidae migratione ab Urania ad Calliopam, s. ab astrologia ad pangendos versus facta agitur; v. etiam Cougny III 255 (ep. Leonis philos.) ‖

1—7 Pl[M] I[a] c. 12 (εἰς αὐτάρκειαν), 4; duo disticha (172 et 172[b]) unum ep. efficiunt et in P et in Pl[M]; unum auctoris indicem tetrasticho adscripserunt C Pl; segreganda esse disticha vidit Jac. 1 Παλλαδᾶ Pl 2 sq. (η litt. (σημείωσαι) adnexuit Pl[M]; lemma (l. 5), quod C ad 172 adposuit, quadrat potius ad ep. 172[b]; illi accommodatior erat inscriptio: εἰς τὴν Ἐλπίδα καὶ Τύχην, cf. epp. 49, 134 sq. 2 οὐδὲτ. (C) P | ἔτι

καὶ μετὰ δ' Οὐλομένην Δαναῶν ⟨πάλιν⟩ Ἄλγεα πολλά·
ὁ τρίτατος Ψυχὰς εἰς Ἀίδην κατάγει.
τοῦ δὲ τεταρταίου τὰ Ἑλώρια καὶ Κύνες ἀργοί,
πέμπτου δ' Οἰωνοὶ καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας
καὶ πέντε πτώσεις μὴ μέγα πένθος ἔχειν; M 5r

174. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Τωθα|στικὸν ὁμοίως εἰς τοὺς | γραμματικούς, | ὅτι πένονται | καὶ μισθὸν ὀλίγον παρὰ | τῶν παίδων λαμβάνουσιν. C

Ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις,
τοῖσιν ἀπ' οὐλομένης μήνιδος ἀρχομένοις·

---

ex *τί* (?) cr. A | *μέλλει* P (i. e. *μέλει* P^{pc}, nam puncto superposito alterum *λ* deletur) p. 135, 3 *ἀπάτησ·* Pl^{M} (post *λοιπὸν* et *ἀλεγίζω*, non post *ἀπάτησ* distinxit C); *Ἀπ.* Dilthey | *λιμένα*: cf. X 65, 6 *τὸν κατὰ γῆς ὅρμον* (Pall.); de securo poetae animo prosperiores res nacti (conl. ep. 171) interpretatur Fr. ‖ 5 cf. ad 2 sq. | *ἐπὶ τὸ* C^{pc} *ἐπὶ τῷ* C^{ac} | *μετολιγ.* C 6 *ἄν̄οσ* Pl^{M} | *ἐλευθερίη* P | *συνοικῶν* Jac. ‖ 8 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 17 (*εἰς γραμματικούς*), 4; ep. est ap. Band. II 128 in cod. Med. 32, 5; ap. Ir. p. 106, ubi per errorem tetrastichon pro octasticho notatur ep. 9 *τωθαστιꙩ* et *γραμμαꙩ* C (similiter in lemmate ep. 174) 10 *διατοτην αρ̊* (χ superscr.) *αποκ.* P 11 cf. XI 279 | *πεντάστιχόσ ἐστι* (alterum acc. C) P *πεντάστιχοσ ἐστὶ* Pl^{M} (noli ci. *ἐστιν ἐπαρή* cl. Il. *I* 456)

1 *πάλιν* om. P, inseruit Pl; f. *ἄγει* v. *λέγει* excidit ante *ἄλγεα* 2 altera pentametri pars occurrit apud Pall. etiam X 80, 4 3 *τὰ ἑλώρια* P *τὰ ἑλ.* Pl^{M}; olim ci. *τά θ' ἑλ.* (cf. Franke p. 93) | *κῦνεσ ἀργοὶ* P^{ac} 4 *καὶ λάχος? τέλος? κἀκ Διός ἐστι τέλος?* (cf. *Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή* *A* 5) 5 *δύναμαι?* 6 *πτώσεις*: cf. 175, 2 | *πέντε πτ.* — *πένθος*: cf. VII 610, 5 *Πενθεσίλεια* — *Πενθεῦ*, Franke p. 84 de 'allitterationis et paronomasiae' exemplis ap. Pall. obviis ‖ 7 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 12 (*εἰς γραμματικούς*), 1; Pl^{E} I 17, 8; tria priora tantum disticha recepit Pl^{M} 7 *Παλλαδᾶ* Pl 9 sq. *ὀλίγ' λαμβάν͂σιν* (i. e. *-βάν⌜ου⌝σιν*) initio scripserat C, postea inseruit *π'* (i. e. *παρὰ*, non *ὑπὸ*) *τ̑ παίδων* 11 *ὁσοισ κεχόλωται* P, cr. Pl; an *κεχόλωθ' ὁ?* | cf. IX 378, 2 *φασὶ Σάραπιν ὄναρ* (Pall.) 12 *ἀπουλ.* P | *μήνιδοσ* P Pl^{M}, *μήνιος* Herw. | *ἀρχομένησ* Pl^{M}

ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης
βύβλῳ καὶ χάρτῃ δησαμένη πενίην.
ὡς δὲ κάπνισμα τιθεῖ παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον,
τὸν μικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον. M 83r
κλέπτει δ' ἐξ ὀλίγου μισθὸν καὶ χαλκὸν ἀμείβει
καὶ μόλιβον μίσγει καὶ τὸ ἔθος δέχεται.
ἢν δέ τις εἰς ἐνιαυτὸν ἄγῃ χρυσοῖο νόμισμα,
ἐνδεκάτῳ μηνί, πρὶν προφέρειν, μετέβη,
ἀγνώμων δὲ φανεὶς καὶ τὸν πρότερον διασύρας
γραμματικὸν στερέσας μισθὸν ὅλον ἔτεος.

1 τροφὸσ P Pl[M]; aut paedagogum (restituto δησάμενος) dici putat Jac. aut alumni matrem (in quam non quadrant quae sequuntur v. 7 et 8); de nutrice ludi magistro Minerval afferente intellegit Wyttenbach; τροφὴ Herw., qui nomine collectivo ipsos alumnos indicari vult | κατὰ μῆνα: cf. Herond. III 9 τριηκὰς ἡ πικρὴ τὸν μισθὸν αἰτεῖ | μετανάγκησ P 2. βίβλῳ Pl | mercedulam, quo maior, quam sit, esse videatur, in librum fascia chartacea circumligatum includi putat Wyttenbach; de Rivini interpretatione v. Rub. Gr. Ep. praef. p. 250 (σπανίην olim ci.) 3 παρατὸν θρ. P: 'ad magistri sellam, cathedram': cf. XV 13 sq. | παρατύμβο¯ P 5—10 cf. Iuvenal. VII 215 'quantum grammaticus meruit labor? et tamen ex hoc, quodcunque est, — disciputi custos praemordet et qui dispensat frangat sibi' 5 ἐξολίγου P | μισθὸν: μισθοῦ Herw.; f. μόριον 5 sq. χαλκὸν — μίσγει: cf. Themist. or. 21, p. 261[c] μισθὸν εἰσπράξεται ὁ διδάσκαλος — μεταστρέφων τοὺς στατῆρας ἔνθεν καὶ ἔνθεν, μὴ παράσημοί τε καὶ ἐνδεεῖς 6 τὸ ἔθος: de munusculo, quod a grammatico stipendium menstruum afferenti (nutrici) tribui solebat, accipit Jac.; κατ' ἔθος? 7 sq. cf. Theophr. character. 22 (ἀνελευθερίας): τὰ παιδία δὲ δεινὸς μὴ πέμψαι εἰς διδασκάλον, ὅταν ᾖ Μουσεῖα, ἀλλὰ φῆσαι κακῶς ἔχειν, ἵνα μὴ συμβάλωνται (v. char. 30), Augustin. Confess. V 12: 'subito, ne mercedem magistro reddant, conspirant multi adulescentes et transferunt se ad alium, desertores fidei et quibus prae pecuniae caritate iustitia vilis est' 7 ἢν — ἄγοι P; ἢν — ἄγῃ Br., εἰ — ἄγοι Jac. | δέ (' C) τίσ P 8 ἐνδεκάτω P | πρὶν προφ.: 'priusquam bene profecerit' Jac., 'priusquam expromat' Dübn. 9 δὲ P (τε apogr.) | διασύρασ P; φανεὶς καινῷ πρότερον διασύρει ('insipiens si repertus est a praeceptore novo, pristinum vellicat') olim ci.; sed ἀγνώμων hic dicitur ingratus; tentavi, ne verb. fin. deesset, καινοῖ πρότερον δ. γρ. ('novum

175. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C. Pl

Ὁμοίως | τωθαστικόν. C

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον ἠδὲ καὶ αὐτὰς
P 384 πτώσεις γραμματικῆς πτῶσιν ἔχων πενίης. M 5r t.
P 440 Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσε
6 πρεσβείην κατ' ἐμοῦ τὴν ἀσεβῆ τελέσας.

---

sequitur magistrum prioris operam cavillans') p. 137, 10 στερεσασ P; στέρεσεν Boiss. | μισθὸν ὅλον P, μισθοῦ ὅλου Herw., μισθὸν ὅλον Sylburg ‖

1 sqq. epigrammatis dist. primum bis exstat in P: scripsit A reliquis omissis p. 384 (P_1), J (cf. vol. I p. VI) cum altero tertioque dist. post IX 481 p. 440 (P_2); disticho priore loco man. rec. adscr. ζητ. 440, eadem hexasticho ζητ. 384. Pl[M] l. I[a] c. 17 (εἰς γραμματικούς), 5: Plan., cum ep. e priore loco peteret, primum dist. tantum in textu scripsit; alteram ep. partem alio atramento, sed ipse Plan. serius in marg. adscripsit, ita tamen, ut unum versum 175, 4 plane omitteret; nec plus tres versus (175, 3; 5; 6) primo disticho adiunxere Pl[L.a], in locum versus 175, 4 fictum pentametrum subdiderunt demum Pl[α.b.s], cf. ad 6 1 τοῦ αυτ̃ C (Pl), παλλαδᾶ | αιγυπτιον P_2 3 ἡ δὲ P_1 4 cf. 182, 4; 173, 8 | post πενίης in Pl[M] erasa est quae exarata erat clausula adpictumque signum ⁒ quod idem occurrit in marg. superiore ante ep. versus posteriores; cf. ad 1 sqq. 5 Dorotheus alumni Palladae traditi vid. pater fuisse, qui, ne grammatico mercedem pactam (μισθόν 174, 3) pendere cogeretur, pactionem (σύνταξιν) cum Pallada de filio erudiendo factam solvit exempto puero e praeceptoris disciplina; σύνταξιν hic poeta non tam salarium dicit (ut Appian. Syr. p. 87 ὁ περιώνυμος ἰατρὸς Ἐρασίστρατος ἐπὶ μεγίσταις συντάξεσι Σελεύκῳ συνών), quam pactum, quo de mercede inter grammaticum discipulique patrem convenerat | ἔλυσε P -σεν Pl 6 pentametrum om. Pl[M], Pl[I] et indicata lacuna Pl[a]; Pl[α.b.s] exhibent vs. subditivum 'ὥστε με τοῦ τε πιεῖν τοῦ τε φαγεῖν ἀπορεῖν (cum his edd. consentit schol. Mon., nisi quod ὡς μὴ pro ὥστε με reponit cum absurda vs. praecedentis interpretatione) | πρεσβείην Pall. dicere videtur de eo qui a Dorotheo missus erat ad amicitiam renuntiandam et mercedem institutionis adimendam spectavitque fort. hic quoque ut saepius Homerum, si πρεσβείας voce usus nuntium Dorothei gratiam ac remunerationem denegantem cum legatis Achilli dona offerentibus aut γέρας Achillis, Briseida, abducentibus comparari volebat | κατεμοῦ P_2 | post τελέσασ clausula appicta est in P

ἀλλὰ σύ μου πρόστηθι, Θέων φίλε, μηδέ μ' ἐάσῃς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι. M 5^r m.

'384 176. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

⟨Ἐπί τινι⟩ κληθέντι | ἐπ' ἄριστον καὶ ὑστε|ρήσαντι. C

5 Ἐκλήθην παρὰ σοῦ τοῦ ῥήτορος· εἰ δ' ἀπελείφθην,
P 385 τὴν τιμὴν ἀπέχω καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη τρέφεται. M 18^v

177. 'ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C. M^a

Εἰς τὸν τάφον | Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου. C

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστὰς
Φρὺξ ὑπεόντι κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης·

---

1 σύ μοι P_2, cr. Pl | θεῶι φίλε P_2 θῶ φίλε Pl^M θεῷ φ. Pl^E; 'γρ. θεώφιλε' sch.^{B}, 'γράφεται καὶ Θεόφιλε' sch.^{W}; Θέων φ. Mein.: derelictus a Dorotheo ad Theonem, geometram et philosophum Alexandrinum aequalem, Palladas se convertit, ad patrem Hypatiae philosophae, eiusdem quam poeta celebravit epigrammate IX 400 (cf. Franke p. 38) | ἐάσηισ (cum acuto inducto supra ε) P_2 2 in fine versus in P_2 adpictum est :~ αγαθόν:~ ‖ 3 sqq. Pl^M I^a c. 77 (εἰς τιμήν), 1; Pl^s I 79, 1 3 sq. titulum bis scr. C, et in p. 384 ad versum primum et p. 385 ad vs. alterum tertiumque 3 Παλλαδᾶ Pl (τοῦ αὐτοῦ bis C) 4 κληθέντι $C_{1.2}$, κληθέντος Dübner; ⟨ἐπί τινι⟩ scr.: cf. lemma ep. 9 | ἐπ' ἀριστ' C_2 | καὶ ὑστερησαντι (cr. ex ὑστ.?) C_2, om. haec verba C_1 5 sqq. interpretatur ep. sch.^{B} ita 'ἐκλήθην (φησὶ add. sch.^{W}) ὡς δαιτυμών· σὺ δὲ μὴ νομίσῃς με οὐκ ἐλθεῖν ὡς ὑπερφρονοῦντα τῶν σῶν· οὐ γὰρ τὸ φίλτρον τῷ δείπνῳ, ἀλλὰ τῇ τιμῇ τοῦ κληθῆναι· ἀγαπῶ οὖν (γοῦν sch.^{W}) κἀγὼ τῇ τιμῇ, εἰ καὶ μὴ ὑπήκουσα' 5 παρασοῦ P 6 adnotavit sch.^{B}: 'εἰ οὐκ ἦλθον (f. ἤλθομεν) εἰς δεῖπνον, οὕτω φαμέν· ἀπέχω τὴν χάριν, ἀπέχω τὰ τροφεῖα'; cf. Boiss. Anecd. II 352 'τὸν δὲ μισθὸν ἀπέχω ἀπολαμβάνω γὰρ δηλοῖ', Suid. s. v. ἀπέχω (unde locutionem 'ἀπέχω τὰ τροφεῖα' sumpsisse vid. sch.^{B}), AP IX 115^b, 4 (ἀπέχει κῦδος), comic. fr. adesp. 131 K. 'εἰ μνημονεύεις εὖ παθὼν — ἀπέχω — παρὰ σοῦ τὴν χάριν' 8 τρέφεται Pl, γέγηθεν (e priore versu perperam iterans) P, f. γάννυται s. δρέπεται; verbis transpositis τέρπεται (γεύεται?) αἰσθομένη Jac. | no-

ʽ*Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνεν·' ὁ δ' ἀντεγέγωνεν ἔνερθε·*
ʽ*μίμνεν·' ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.* M 82ʳ, 22ʳ. Σ 54

178. ʼΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C

Εἰς ʽΡόδον τὴν νῆσον, | *ὅτε Νέρων ἐν αὐτῇ* | *παρεγένετο* [*διὰ τὸν κολοσσόν*]. C

ʽΩς πάρος ʼΑελίου, νῦν Καίσαρος ἁ ʽΡόδος εἰμὶ
νᾶσος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων·

---

tula corruptelam indicans exstat ab initio versus (*ἀλλὰ*) ‖ p. 139, 9 sqq. Pl^M ep. bis exhibet, in l. I^b c. 4 (*εἰς ἀνδρείους*), 4: M^b, et in l. IIª cap. *εἰς δειλούς*, 3 (post XI 211): Mª; Pl^E receperunt ep. tantum in l. I (Pl^B I 5, 26); exstat in syll. Σ n. 54 (Σ^F 146ʳ, Σ^P 249ᵛ) 9 *ἀδέσποτον* CMª *ἄδηλον* M^b Σ 10 *τ̆ τελαμωνί* C; cf. Philostrat. Heroic. 295: *ἔστι δέ τις λόγος ὡς Τρῶές ποτε ποιμένες ἐς τὸν Αἴαντα ὕβριζον — ὁ δὲ ἀσελγέστατος τῶν ποιμένων· ʽΑἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε' μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπερραψῴδει ὡς δειλῷ· ὁ δὲ ʽἀλλὰ ἔμιμνον' εἶπε βοήσας ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδές τι καὶ ὄρθιον* 11 *παρατύμβον* P 12 *φρῦξ* (potius quam *φρὺξ*) P | *ἐπέων κακῆς* PMΣ; *ἐπ. ἀκάκης* Toup, — *χαλεπῆς* Ruhnken, — *δεινῆς* Headlam, — *τοίης* Sitzler, — *καινῆς* Scaliger, — *φοβερῆς* Bosch, — *λαιδρῆς* Jac., f. *ὀπέων αἰκοῦς* (an *ἰταμῆς*?); *ἐπέων δεδαὼς* 'versuum (Iliadis) non rudis' Br. (qui etiam *Φρὺξ ποθ' ʽΟμηρείης* ci.); *σιγῶντα, κάκῃ* Reiske, *ἀίοντι κακῆς* Boiss., *ἥρωι κ.* Dübner, *ὑπεόντι κ.* Herw. | *ἐπεσβολ˪ί˩ησ* P (˪ι˩ cr. ex *η* et accentus erasus est supra *ο*): ʽ*λοιδορίας· ἡ τοῖς ἔπεσι βάλλουσα*' sch.^B (cf. Hesych. s. v. *ἐπεσβολίαι* et *ἐπεσβόλος*)

1 ʽ*στίχος ʽΟμηρικός*' sch.^W (v. *Ο* 727, *Π* 102) | *οὐκετ' ἔμιμνεν* P *οὐκέτ' ἔμ.* M^{a.b} (Pl^α cum epid. Aldinae primae), *οὐκἔτ' ἔμ.* Σ; *οὐκέτι μίμνεν* Pl^{I.s} Plª in t. (*οὐκέτι ἐμίμνεν* Pl^b) | *ὅδ'* M Σ | *ἀντιγέγωνεν* Pl; ʽ*φωνῶ τροπῇ τοῦ φ εἰς γ γωνῶ, γωνήσω, γεγώνηκα, ὁ μέσος γέγωνα*' sch.^B (ʽ*ὅθεν τὸ ἀντιγέγωνεν τοῦτο*' add. sch.^W); f. malis *αὖτ' ἐγέγωνεν* conl. Π. *Ξ* 469 (*Αἴας δ' αὖτ' ἐγέγ.*) | *ἔνερθεν* M^{a.b} Σ *-θε* Pl^E *ενερθε* P 2 *μίμνειν δ' οὐκετ'* P *μ. δ' οὐκέτ'* Mª *μίμνειν δ' οὐκ* M^b Pl^E Σ; *μίμνον* et *μίμνεν· ὁ δ' οὐκέτ'* Jac. | rei prodigiosae fidem derogans adnotat schol. Mon.: ʽ*οἶμαι δὲ μηδὲ τὸ τοῦ Αἴαντος εἴδωλον φωνὴν δυνηθῆναι τοσαύτην κάτωθεν ἀνιέναι· ἀλλὰ φόβῳ τῷ Φρυγὶ συσχεθέντι ἔδοξεν αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν νεκρῶν τὸν ἀτάρβ. ἐκεῖνον ἠχῆσαι ἥρωα*' ‖ 3 sqq. Pl^M Iª c. 56 (*εἰς νήσους*), 5; Pl^E I 58, 5 3—5 nom. auctoris inseruit C inter lemmatis partem *priorem* (l. 4) et alteram (l. 5) 3 *αντ. βυζαν̄* C, *τοῦ αὐτοῦ*

ἤδη σβεννυμέναν με νέα κατεφώτισεν ἀκτίς,
"Αλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἴπω τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν ἔδειξεν
ἐξ ἁλός, ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομέναν. M 14r

179. ΛΕΩΝΙΔΑ [ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ]. C

Εἰς τὸν Ἔρωτα. C

Τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
τόν ποτε μηδ' αὐτοῦ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;

(post IX 413) Pl p. 140, 5 *αυτῆι παρ' ἐγ. διατ' κολ⁰* C (ante *διὰ* erat punctum, quod sustulit C litteram *δ* pro eo reponens) | rettulit ep. Rubens ad Neronem cum Brodaeo, qui contulit Tac. Annal. XII 58, Suet. Ner. c. 7: contra Hillscher referendum putat ad Tiberium et scriptum esse, quo tempore Tib. in insula ipsa commorabatur, antequam Apollonidas suum ad Tiberium ep. scripsit IX 287 (cf. vs. 4: *Ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων*) 6 *ὡς πάροσ* ex *ὠ πάροσ*? cr. P; cf. Pind. Olymp. VII 70 *ἔχει τέ νιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ* | *ἀελίου* P, *ἠελίου* Pl[M ac] *ἀελ.* Pl[M pc]; itemque Plan. (in M) primo scripserat *νῆσ°* (vs. 2), *σβεννυμένην* (3), *ἧλιε* (4), sed restituit (alio atramento corrigens) doricas formas *νᾶσ°*, *σβεννυμέναν*, *ἅλιε*; omisit tamen *ἡ* (1) et *δυομένην* (6) mutare | *ἁ ροδοσ ειμί* P (*ἡ ῥόδοσ* Pl) 7 *αὐχῶ* P Pl (*αὐτῷ* Pl[a] in t., cr. epid.); *ἀρύτω*? | *ἀπαμφ.* P

1 *ἡ δη* P | *σβεννυ⌜μέν⌝* (superscr. *αν*) (*α* cr. ex *η*) Pl | *γενεὰν* P; *γενεὴν* (non *κενεὴν*) Pl[M ac] *μενέα* (non *με νέαν*) Pl[M pc] (del. Plan. alterum *ν* mutavitque *γ* in *μ* et *εὴ* in *έα*), correcturam autographi receperunt Pl[E] 2 *ἄλιε* (potius quam *ἅλ.*) P (*ἧλιε* Pl[M ac]) | *παρασὸν* P | *ἔλαμψε, νέρων* (hypodiastolen ad distinguendas voces, ne legeretur *ἔλαμψεν ἐρῶν*, add. C) P 3 sq. *ἔδειξεν ἐξαλὸς* P, cf. Pind. Ol. VII 69 *βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς νᾶσος* 4 *ὁ δ' ἡ δη* P *ὅσ δ' ἤδη* Pl[M] | *δυομένην* Pl *-μέναν* (ex *μέναι*? cr. P) ‖ 5 sqq. Pl[M] I[a] c. 26 (*εἰς Ἔρωτα*), 4; Pl[E] I 27, 4; Geffcken 30 5 *Λεωνίδου* Pl; gentile *ταραντιν̆* add. C, om. Pl; ep. non est Tarentini, sed vid. Alexandrini: cf. B. Ph. W. 17, 963; et restituitur facile isopsephia coniecturis meis *ὀψέ που — κεῖσαι*; consentiunt sic utriusque distichi numeri ($\alpha_1 + \beta_1$: $4871 + 3669 = \alpha_2 + \beta_2$: $4581 + 3959 = 8540$) 6 ep. scriptum in Cupidinis simulacrum, quod ex arbore turea ideo sculptum esse poeta finxit, ut Vulcano litaretur non ipso ture, sed ligno tureo in dei figuram formato 7 *λιβανώτου* P *-νωτοῦ* Pl[M] 8 *τὸν ποτε* P *τὸν ποτὲ* Pl[M] | *μὴδ'* P Pl[M]

ὀψέ που Ἡφαίστῳ κεῖσαι σκοπός, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως ἢ πυρὶ τυφόμενον. M 7ʳ

Fr. Syll. Pallad. epp. 180—183. 180. ΠΑΛΛΑΔᾶ. $P_{1.2}$. Pl

Εἰς τὴν Τύχην | γενομένην καπηλεῖον. C_1 P_2

Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
ἀσυγκέραστον τὴν φύσιν κεκτημένη,
καὶ συγκυκῶσα καὶ μεταντλοῦσ' αὖ πάλιν
καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις, οὐ θεά,
τέχνην λαχοῦσα τὴν τρόπων ἐπαξίαν. M 19ʳ

---

1 *ὀψέ ποθ'* Plᴹ *ὀψὲ πόθ'* P; scribendum *ὀψέ που* | *κεῖται* P Pl, scrib. *κεῖσαι* | *σκοπὸσ*: cf. XII 45, 1 *ἐγὼ σκοπὸς εἷς ἅμα πολλοῖς κεῖμαι* (Posidippi); sch.ᴮ adnotat haec: '*σκοπὸς οὐκ ἐνταῦθα τὸν φύλακα δηλοῖ, μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν τοξευόντων· ὁ γὰρ λιβανωτὸς σκοπός ἐστιν τοῦ πυρός, τουτέστιν εἰς ἐκεῖνον τείνει τὸ πῦρ*' 2 *οὐκάλλωσ* P ‖ 3—p. 143, 4 epp. 180 sq. bis exstant in P, p. 385 (P_1) iterumque p. 668 (P_2), ubi Palladae tria epp. iambica IX 400, 180 sq. inserta sunt inter ep. I 122 et XV 18; septem in Fortunam versus iambici duo efficiunt epp. in P_1 et apud Plan. (180, 181), in unum redacti sunt in P^2 3—9 Plᴹ l. Iᵃ c. 78 (*εἰς τύχην*), 4; Plˢ I 80, 4, Plᴵ⁻ᵇ I 83, 4 4 idem lemma add. P_2 ac P_1, om. Pl; cf. titulus ep. 183, qui hoc lemmate paulo accuratius rem indicat | epp. 180—183 scripta vid. in cauponam eodem loco aedificatam, quo olim Fortunae statua cum aede deae exstructa erat, cuius rei mentionem fecisse putatur Ioannes Lydus de Mens. p. 52: '*ὅτι τὴν ἱσταμένην ἐν τῷ Βυζαντίῳ στήλην τῆς Τύχης Πομπήιος ὁ μέγας ἔστησεν, ἐνταῦθα τὸν Μιθριδάτην συγκλείσας — ὁ δὲ τόπος ὕστερον καπηλεῖον ἐγένετο*' | post *τύχ.* clausulam habent $P_{1.2}$; cf. Palladae epp. IX 441, 528 5 *καπηλ.*: '*ἐμπορεύουσα*' interpretatur sch.ᴮ | *τον βίον* P_2 6 *ἀσυγκέρ.* idem esse atque *ἄμεικτον* saevamque Fortunae indolem notare vidit Jac. | cf. X 96, 10 *πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένη* (Pall.) 7 *συγκ⌈υ⌉κῶσα* Plᴹ (non erat *συγχέουσα*) | *μεταντλοῦσα πάλιν* P_1 Pl *-τλῶ σαπάλιν* P_2; *μεταντλοῦσ' ἔμπαλιν* Scaliger, — *αὖ πάλιν* Jac. (olim *αὖ πάλον* s. *πάλους* suspicabar conl. Aesch. Ag. 333 *τύχης πάλον*) 8 *καυτὴ* P_2 et (ex *-τῇ* cr.) P_1; *πάντη* (et *αὕτη*) Herw. | *κάπηλόσ* $P^{1.2}$ Plᴹ | *εστι* P_1 *ἔστι* P_2 *ἐστ⌈ιν⌉* Plᴹ | *νῦν τισ οὐ* Plᴹ (Plᵃ·ᵇ·ˢ), *νῦντι σοὺ* P_2 *βῦ τισ οὐ* P_1, *νῦν οὐ* Plᴵ Plᵃ in t. (cr.

181. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C_1. Pl

Ὁμοίως εἰς τὴν Τύχην. C_1

Ἀνεστράφησαν, ὡς ὁρῶ, τὰ πράγματα,
καὶ τὴν Τύχην νῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν. M 19ʳ

182. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C. Pl

Εἰς τὴν αὐτὴν Τύχην. C

Καὶ σύ, Τύχη δέσποινα, τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες;
ἡ παρέχουσα τύχας πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα, καὶ σὺ διδάσκου
τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ἃς παρέχεις ἑτέροις. M 19ʳ

183. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C. Pl

Εἰς τὸν τῆς Τύχης | ναὸν γενόμενον καπηλεῖον. C

Καὶ σύ, Τύχη, λοιπὸν μεταβαλλομένη καταπαίζου
μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη·

Plᵃ in epid.); ἐστ' ἀγυρτίς, οὐ? p. 142, 9 τὴν P_1 τ⌜ὴν⌝ $Pl^{M\,ac}$ τ⌜ῶ⌝ν $Pl^{M\,pc}$ (primo compendium litterarum ην supra τ scripserat Plan., sed induxit hoc comp. restituitque alterum litterarum ων indicem); τῶν P_2 (ex την cr.?), Pl^E ‖ 1 sqq. Pl^M l. Iᵃ c. 78 (εἰς τύχην), 5; P_2 p. 668; versus duo cum prioribus quinque iungendi videbantur Reiskio et iuncti sunt in P_2 1 τ̆ αυτοῦ C_1 (Pl), om. P_2 2 τ^ et (ut l. 6) τῦ ⌜χ⌜ην⌝ C_1 3 fort. ἀνεστράφη πάνθ' (vel τάδ'): cf. X 90, 7 ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα (Palladae) 4 εἴδομεν P_1; post εἴδ. clausulae signum posuit P_2, non item post ἐπαξίαν (180, 5) ‖ 5 sqq. Pl^M l. Iᵃ c. 78 (εἰς τύχην), 6 5 τ̆ αὐτ̆ C 8 πῶσ? an πὼσ? P 9 v. XI 383, 5 (τλῆθι φέρειν), X 72, 2 | τα σὰρεύματα P; cf. X 62, 2; 87, 2; 96, 3 (Pall.) | δίδαξον P διδάσκου Pl, δίδαξο Jac.; f. σὺ δέδεξο (cf. E 228): verbo παρέχειν aptius opponitur δέχεσθαι; cf. πέφυλαξο XI 323, 3 10 τὰσ ἀπο τυχεῖσ P, cr. Pl | παρεχ. ἑτέροισ P; cf. XII 144, 4 οἵ' ἕδρας πρόσθε παθὼν ἔμαθες (Mel.) ‖ 11 sqq. Pl^M Iᵃ c. 78 (εἰς τύχην), 6; ep. cum priore in Fortunam tetrasticho iunxit Reiske 11 τ̆ αυτ̆ C 12 καπηλ C; thermopolium, ubi caldum venale fuerit, dici statuit Jac. (alia, sed falsa proponit sch.^{B}, cf. ad p. 144, 2) 13 σὺ (' AC) τύχη: schol.^{B} adnotat haec 'πρῶτος ὧν οἶδα

ἡ πρὶν νηὸν ἔχουσα καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
θερμοδότις μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
νῦν δσίως στένε καὶ σὺ τεὸν πάθος, ἄστατε δαῖμον,
P 386 *τὴν σὴν ὡς μερόπων νῦν μετάγουσα τύχην.* M 19r

184. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Πίν|δαρον τὸν ποιητὴν | καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς | λυρικούς. C

Πίνδαρε Μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε Σειρὴν
Βακχυλίδη, Σαπφοῦς τ' Αἰολίδες χάριτες,
γράμμα τ' Ἀνακρείοντος, Ὁμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα
ἔσπασας οἰκείοις, Στησίχορ', ἐν καμάτοις,

ἐποιήσατο μνήμην τῆς Τύχης Ὅμηρος ἐν ὕμνῳ τῷ εἰς τὴν Δήμητρα ⟨ὡς?⟩ Ὠκεανοῦ (cf. hymn. in Cer. 5, Hesiod. Th. 360) *καὶ ταύτην παῖδα οὖσα⟨ν⟩* (immo: *ταύτης παιδὸς οὔσης*) *λέγων οὕτως· Μηλόβοσίς τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρ[ρ]όη καλλικῶπις'* (*καλυκ.* h. Cer. 420) p. 143, 14 *μὴδὲ* P Pl^M | *τέχνης* Bothe | *τησσῆσ ὑστ.* P
1 *ἡ πρὶν* P Pl^M *ἢ πρ.* Br. | *μετα γῆρας* P, *κατὰ γ.* Herwerden, *μεγάγηρως* FG. Schmidt; *μετ' ἀγύρταις* olim ci. 2 *θερμοδότις* P; '*θέρμους πωλοῦσα τοῖς πένησιν*' adnot. sch.^B, qui non potionem caldam, sed cibum pauperum, lupinos (*θέρμους*) in pristino Fortunae sacello venum ire putabat: cf. XI 413, 6 3 *δσίωσ*: *γοερῶς* FG. Schmidt, v. XI 280, 3 4 *μεταθεῖσα* Schmidt: v. X 77, 6 ‖ 5 sqq. Pl^M I^a c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 9; Pl^{I-b} I 69, 9 (Pl^s 67, 9); ep. est ap. Ir. p. 93, ubi epp. IX 26, 66 (VII 12 sq., 713) praecedunt, ep. IX 571 sequitur 5 *ἄδηλον* Pl Ir. 6 sq. lemma om. Pl^M Pl^{I-b}, *εἰς τοὺς ἐννέα λυρικούς* Pl^s (*εἰς τοὺς ἐννέα* ap. Ir.) 6 *ποιητ̂* C 7 post *λυρικουσ* clausulam adpinxit C, sed idem pergit: *εἰσι δὲ λυρικοὶ τόσοι*: | *πίνδαροσ*: *βακχυλι⌜δησ⌝* : | : *σαπφώ* : *ἀνακρέων* | : *στησίχορ°* : *σιμωνίδ⌜ησ⌝* : | : *ἴβυκοσ*· *ἀλκαῖοσ* : | *ἀλκμᾶν* : *δμ̈* *θ̄* (cf. p. 19, 4). Ep. 'capsae lyricorum volumina continenti inscriptum' fuisse statuit Dübner; vid. poeta, fort. Alcaeus Messen., lusisse tantum in enumerandis lyricis eorumque laudibus adumbrandis 8 cf. VII 4, 1 *Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα* 10 *γράμματ'* Pl^M *γράμμα τ'* Pl^{I.s}; in P utrum *γράμματ'* an *γράμμα τ'* maluerit A, (qua scriptura is utitur) non discernas; *ᾆσμά τ'* Heck., *κρᾶμά τ'* Jac.; fort. *κροῦμά τ'* | *ὅστ' P* / *αποορεῦμα* P *ἀπὸ ῥεῦμα* Pl, *ἀπόρευμα* Scaliger, *ἀπὸ*

ἥ τε Σιμωνίδεω γλυκερὴ σελίς, ἡδύ τε Πειθοῦς
 Ἴβυκε καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
καὶ ξίφος Ἀλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
 ἔσπεισεν πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
θηλυμελεῖς τ' Ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε, πάσης
 ἀρχὴν οἳ λυρικῆς καὶ πέρας ἐπλάσατε. M 15[v]

185. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς | Ἀρχίλοχον. C

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι
 θυμοῦ καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης. M 16[r]

πνεῦμα FG. Schmidt p. 144, 11 καμάτοισ (litt. μ correctura rest.) P, καπέτοις Jahn

1 'Στράβων ἐν τῷ ῑ (X p. 486) φησὶν Ἰουλίδα πόλιν μίαν εἶναι τῶν τεττάρων τῆς Κέω πόλεων πρότερον κεκλημένην (-μένον sch.[B]) Πο⟨ιήεσ⟩σαν (sic supplevi coll. Strab. p. 486; ποσαν sch.[B], Πίσυν sch.[w], Πίσαν Dübn.)· ὅθεν φησὶ Σιμωνίδην τὸν μελῳδὸν (μελοποιὸν Strab.) κατάγειν τὸ γένος καὶ Βακχυλίδην τὸν Σιμωνίδου ἀνεψιόν' adscripsit sch.[B] | γλυκερή σ. P: cf. 26, 8 ἐργάτιδας σελίδων Ant. 4 ἔσπεισε̄ P 5 θηλυμελεῖσ P Pl[M] Pl[a. b. s] θηλυμανεῖς Pl[I. a] (sed 'ἐν ἄλλῳ θηλυμελεῖς γράφεται' Pl[a] in epid.); ἡδυμελεῖς perverse Harberton | τ' ἀλκμᾶν̊ (ν ex ι? cr.) Pl[M] | ἵλατε P ἷλατε (α ex ει? cr.) Pl[M] | πασησ P 6 οἱ P τῆς Pl, οἳ Br. | (τέλος pro πέρας Harb.) | ἐσπάσατε P Pl, ἐστάσατε Mein.; tentavi ὠπάσατε, ἡτάσατε, ἐπλάσατε, ἐκτίσατε (ἐσπάσατε post ἔσπασας incommode insertum defendit Wilam. cl. Soph. Ai. 769, Aesch. Pers. 477) ‖ 7 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 65 (εἰς ποιητάς), 15; Pl[s] I 67, 15; ep. est ap. Ir. p. 98, sequuntur in cod. Matrit. XXIV eiusdem capitis Planudei epp. 186, 187, 504, 545, 160 7 αδέσπ. C, ἄδηλον Pl[E], titulum om. Pl[M] 8 εἰς ἀρχιλ. C, om. Pl[M] Pl[I – b], add. Pl[s]; ep. inscriptum putant carminum Archilochiorum volumini 9 cf. VII 674 Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα 10 θυμοῦ referunt edd. ad ἰὸς interpunguntque post ἴαμβοι, sed iungenda vid. verba ἠχ. ἴαμβ. θυμοῦ 'iambi iram resonantes', cf. θυμὸν ἰάμβων δριμὺν VII 69, 3 | ἰὸς: cf. 177, 2; VII 71, 2 μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ | ἐπεσβ.: cf. τάρβος ἐπεσβολίης VII 70, 6; 'κακολογίης: Ἀπολλώνιος' sch.[B], quibus add. sch.[w]: 'κερτομίη[ς] καὶ νεῖκος ἐπεσβόλου' (scrib. -βόλου: cf. Argon. IV 1725); sch.[B] Apollonii verba perperam adposuit ad 191, 4, ubi vocem λοξοτρόχις interpretatur ‖

186. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. C

Εἰς Ἀριστοφάνην | τὸν κωμικόν. C

Βίβλοι Ἀριστοφάνευς, θεῖος πόνος, αἷσιν Ἀχαρνεὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην·
ἠνίδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῦθοι
ἠχεῦσιν φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε καὶ Ἑλλάδος ἤθεσιν ἶσα,
κωμικέ, καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας. M 16ʳ

187. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς | Μένανδρον τὸν | κωμικόν. C

Αὐταί σοι στομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι
ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι·

---

1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 16; Plˢ c. 67, 16; Plᴵ⁻ᵇ c. 70, 6; ap. Ir. ep. est (Ir.₁) p. 98 in cod. Matrit. 24 (cf. ad p. 145, 7 sqq.) et iterum (Ir.₂) p. 235 in cod. Matr. 67 1 *αντ. θεσσαλονικ*ˢ C, *ἄδηλον* Pl Ir.₁, *ἐπίγρ. ἀδέσποτον* Ir.₂ | ep. (fabulis Arist. praemissum) Setti putat Thess. artem superare; Dioscoridae tribuam (cf. VII 411; 707, 4 *ἤθεσιν*; 708; XII 37, 4 *πουλύ*) 2 *εισ αρ. τὸν κ.* C, *εἰς Ἀρ.* tantum Plˢ Ir.₁; lemma om. Plᴹ Plᴵ⁻ᵇ Ir.₂ 3 *βίβλοι* P Pl Ir. (v. Sternb. p. 100 sqq.) | *Ἀριστοφάνους* Ir.₂ | *αἵ σιν αχαρνεῦσ* P; ex Stephano Byz. sumpta adnotavit schol.ᴮ: '*δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς Ἀχάρνα· ὁ δημότης Ἀχαρνεὺς Ἀχαρνήτης* (sch. nec *-νίτης* scr. nec *-νείτης*) *Ἀχαρναῖος Ἀχαρνικός*' 4 *ἐπιχλ.* P | *πουλὺς*: ne *βλαισὸς* praeferas (cl. VII 21, 4 *βλαισὸς Ἀχαρνείτης κισσὸς ἔρεψε κόμην*), v. Eur. fr. 88 N.² | *ἔσεισε* P *ἔπεισε* Plˢ 5 *ἠνίδ'* (potius quam *ἠνίδ'*) P, *ἠνίδ'* Plᴹ (sc. *ἠνὶδ'* Plᴹᵃᶜ, *ἠνίδ'* Plᴹᵖᶜ) | *ὅσον διόνυσοσ* (ᴺ C) P | *οἷα δε?* Pᵃᶜ 6 *ἠχεῦσιν* Plᴹᵖᶜ *ἠχευσ⌈εν⌉* Plᴹᵃᶜ *ἠχεύσιν* Pᵃᶜ (noli ci. *ἤχησαν*) | *φοβερῶν* P Pl; *δακετῶν* (in m. adscripsit) sch.ᴮ, *σοβαρῶν* Morellus; at cf. Dem. Phal. *περὶ ἑρμ.* 130 (de Homero): *πρῶτός τε εὑρηκέναι δοκεῖ φοβερὰς χάριτας* | *πληθόμενοι*: fort. *βριθόμενοι*, cf. V 193, 4 *παρθενίων βριθομένην χαρίτων* 7 (*ἤθεσιν Ἑλλάδος* Br.) | *ἴσα* P Plᴹᵃᶜ *ἶσα* Plᴹᵖᶜ | *ἐνθέῳ ἶσα* et *ἔνθεος οἷα* Heck. (qui genetivum *Ἑλλάδος* cum *ἄξια* iungit; v. 98, 6) 8 *στίξας* Pl (v. VII 430, 10) | *ἄξιε* P *ἄξια* Pl; *ἀστικὰ* Jac., *δεξιέ? ὀξέα?* ‖ 9 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 17; Plˢ I 67, 17; Plᴵ⁻ᵇ I 70, 7; ep. est ap. Ir. p. 98 9 *ἄδηλον* Pl Ir.; ep. vid. Antipatro non indignum 10 lemma om. Plᴹ Plᴵ⁻ᵇ, *εἰς Μένανδρον* Plˢ Ir. 11 *στοματεσιν* P | *ἀνηρείψαντο* P Plᴹ·ᴱ;

αὐταὶ καὶ Χάριτές σοι ἐδωρήσαντο, Μένανδρε,
  στωμύλον εὐτυχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.
ζώεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἐστὶν Ἀθήναις
  ἐκ σέθεν οὐρανίων ἁπτόμενον νεφέων. M 16r

188. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς | Πλάτωνα τὸν μέγαν, | Ἀθηναῖον, ἱερὸν | φιλόσοφον. C

Ἀτθίδος εὐγλώσσου στόμα φέρτατον, οὐ σέο μεῖζον
  φθέγμα Πανελλήνων πᾶσα κέκευθε σελίς·
πρῶτος δ' εἴς τε θεὸν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας,
  θεῖε Πλάτων, ἤθη καὶ βίον ηὑγάσαο

'προσέθηκαν· ἄλλοθι ἀνήρπασαν· Ὅμηρος (Il. Τ 234)· τὸν δὲ (sic) ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν' sch.[B]; 'flores Musarum decerptos sustulerunt, ut eos labris tuis afferrent' olim interpretatus est Jac. (conl. Theor. VII 80 sq.), postea improbabiliter sic, ut 'apes Musarum flores a Menandri labiis decerpsisse' dicerentur; στομάτεσσιν ἐνηρέψαντο 'in tuo sibi ore fecerunt domicilium' Reiske; αὐταί σε σχαδόνεσσιν ἀνεθρέψαντο — δρεψάμενον (v. 2) Heck., σοι στομάτεσσιν ἀν' ἦρ ἥψαντο Piccolos; fort. στομάτ. ἐνηρείσαντο (cf. Apoll. I 428 ἐνερείσατο γαίῃ) 'consederunt in ore inhaerebantque'; cet. cf. Antip. XVI 305, 3, Christod. ecphr. 342 p. 146, 12 Heck. cft VII 13, 2 Ἤρινναν Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομέναν, VII 219, 2; cf. etiam Antipatri VII 218, 7 δρεπτόμενοι χάριτας

1 αὗται (ʼA) et χάριτεσσοι P | ἐδωρήσαντο (cum accentu deleto supra ω) P 2 εὐστοχίην Pl (in Pl[M] litt. ο parum clare nec tamen vox εὐστιχίην exarata est): nec εὐτεχνίην nec εὐκολίην (v. XVI 142, VII 694) aut αἱμυλίην praeferam | ἐνθέμεναι: cf. Il. Ω 646 (κέλευσε) ἐνθέμ. 3 δ' εἰς Pl | fort. αἰῶν'· ἔτι δὲ κλέος, cf. VII 14, 5 (ubi κλέος in eadem hexametri sede collocavit Antipater) | ἔσ⌊τὲν⌋ C ἐστὶν Pl ἐστ'? P[ar]; ἔσσετ' et αἰὲν Jac.; ἔσται Harberton (οὐκ ἐν Ἀθ. et ἐκ δὲ θεῖ οὐρανίων infeliciter ci. Jac.); ἐστὶν Ἀθηνῶν Dilthey 4 ἐκ σέθεν (ʼAC) P τοὐκ σέθεν Pl | cf. VII 748, 8; IX 58, 6 (Antipatri) | ἁπτομένου Harb. | περάτων Pl ‖ 5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 84 (εἰς φιλοσόφους) 6; Pl[s] I 86 (Pl[I-b] 89), 6 5 sq. ἄδηλον εἰς Πλάτωνα Pl[M] 6 μέγ[α] C (v. lemma ep. VII 108) 7 εὐγλώττου P -σσου Pl | στόμα: cf. VII 2, 1; 6, 3; 75, 1 (Antip.) | ουσέο P 9 πάσα (potius quam πᾶσα) P \

Σωκρατικῷ Σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης. M 20ʳ

189. ἈΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Σαπφὼ τὴν Μυ|τιληναίαν μελοποιόν. C. C*

Ἔλθετε πρὸς τέμενος ταυρώπιδος ἀγλαὸν Ἥρης,
Λεσβίδες, ἁβρὰ ποδῶν βήμαθ' ἑλισσόμεναι·
P 387 *ἔνθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν· ὔμμι δ' ἀπάρξει*
Σαπφὼ χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην.

πόλις Pl; cf. *κέκευθε κόνις* VII 6, 4 (Antip.) p. 147, 10 *εἰς θεὸν* P^{pc} *εἰστεὸν* A^{ac}, *εἴς τε θεὸν* Pl | *ἐσουρανὸν* P *ἐσ οὐ̅ν̅ὸν* Pl^M | *τανύσσασ* ex *τανηύσασ* cr. Pl^M 11 cf. IV 1, 47 | *ἤθη* P
1 cf. Diog. Laert. III 8 *μῖξίν τε ἐποιήσατο τῶν τε Ἡρακλειτείων λόγων καὶ Πυθαγορικῶν καὶ Σιωκρατικῶν· τὰ μὲν γὰρ αἰσθητὰ καθ' Ἡράκλειτον, τὰ δὲ νοητὰ κατὰ Πυθαγόραν, τὰ δὲ πολιτικὰ κατὰ Σωκράτην ἐφιλοσόφει* | *σωκρατικῶ* P Pl^M | *Σάμιον*: cf. A. P. II 121 *ἔπρεπε Πυθαγόρης Σάμιος σοφός — οὐρανὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς* | *μυκτῆρσι* P *κρητῆρι* Pl, cr. Salm.; cf. Tim. sill. 50, 3 *μυκτήρ, ῥητορόμυκτος, ὑπαττικός, εἰρωνευτής* | *φρόνημα* (*η* ex *ι* cr.) Pl^M
2 *σῆμα* P Pl; *ἅμμα* Scaliger (Reiske), *σχῆμα* et *κρᾶμα* Jac., *τέρμα* Heck., f. *λῆμα* ‖ 3 sqq. ep. bis exaravit Plan.: exstat (Pl_1) in M^a l. I c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 11 (Pl^s I 67, 11; Pl^{I-b} I 70, 1), iterum (Pl_2) in M^b l. IV, ubi epigrammatis in poetarum simulacra adnexum est (in l. IV om. ep. Pl^I Pl^a in t.; exhibent Pl^a in epid., $Pl^{\alpha.b.s.}$); ap. Ir. est (in cod. Matrit. 24) p. 91, ibique iuncta sunt epp. vel Sapphoni tributa vel in poetriam scripta haec: VII 489; 505, IX 189; 506, VII 16; 15 3 sq. *ἄδηλον εἰσ σαπφῶ* Pl^M_1 *εἰς Σ. ἄδ.* Pl^E_1 Ir., *ἄδηλον* Pl^E_2 titulum om. Pl^M_2
3 Alcaei? 4 lemma scr. C et C*: ad initium ep. p. 386 C, iterat ad vs. 3 p. 387 C* | *σαπφ̃* C | *την μυτιληναῖαν* C *την μιτυληναῖαν* C* | *μελοπ̃* add. C*, om. C 5 v. 332, 1 (Nossid.) | *προστ.* P | *γλαυκώπιδοσ* PPl, *ταυρώπ.* Heck. (cl. Nonn. Dion. IX 68) | *ἥρης* (potius quam *ἤρης*) P 6 *ἀβροπόδων* P *αὐροπόδων* Pl^M_1 $Pl^{I.a}_1$ *ἁβρὰ ποδῶν* Pl^M_2 $Pl^{b.s.w}_1$ Pl^E_2 (‘*γρ. ἁβρὰ ποδῶν*’ sch.[B] in Pl^I, *γράφεται καὶ αὐροπόδων* sch.[w]) | *βήματ' ἐρεισάμεναι* $Pl^M_{1.2}$ Pl^E_1 Pl^s_2, *β. ἐρεισέμεναι* Pl^a in epid., *βήματα ἐρεισέμεναι* $Pl^{\alpha.b}_2$; *βήματ' ελισσόμεναι* P, *βήμαθ' ἑλισσόμεναι* Salm., *β. ἑλισσέμεναι* et *ἑλιξόμεναι* Heck. 7 *καλὸν* P $Pl^{M.E}_1$ *χορὸν* (sed *χ* ex *κ* cr.)

ὄλβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος· ἤ γλυκὺν ὕμνον
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης. M 16^r. M 99^v

190. ἌΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Ἤρινναν | τὴν Λεσβίδα | καὶ εἰς τὸ ποιημάτιον | αὐτῆς τὸ θαυμάσιον. C

Λέσβιον Ἠρίννης τόδε κηρίον· εἰ δέ τι μικρόν,
ἀλλ' ὅλον ἐκ Μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.

καλὸν (verborum sede mutata) $Pl^{M.E}_2$ | *στήσασθεὴ* (punctum pro circumflexo fuerit an pro spiritu aspero ambigi potest) P *στήσασθε θεῇ* $Pl^{M.E}_1$ *στήσασθ'* $Pl^{M.E}_2$ | *χορὸν* P, $Pl^{M pc}_1$ (ante *χ* deleta est litt. *κ*), Pl^E_1 (vocem hic om. $Pl^{M.E}_2$) | *ὕμμι δ'* P Pl^M_2 *ὔμμι δ'* Pl^M_1 *ὔμμιν δ'* Pl^E_2 | *απάρξει* P *ἀπ.* $Pl^M_{1.2}$ Pl^E_2 $Pl^{L.a}_1$, *ἐπάρξει* $Pl^{b.s}_1$ (*ὑπάρξει* affert Brod.; Scaliger perversam quae est in Pl_2 scripturam secutus proposuit: *ἔνθα χορὸν καλὸν στήσασθ'· ὔμμιν δ' ἀπαρήξει*) p. 148, 8 inter *χρυσ.* et *ἔχουσα* vacuum spatium est in P, *χερσὶν* add. Pl; sch.[B] add. '*Πίνδαρος· χρυσέα φόρμιγξ Ἀπόλλωνος*' (Pyth. I 1)

1 *ὀρχηθμοῦ* P Pl; cf. *ὀρχησμῶν* VI 218, 10 (Alcaei) | *ὑμνον* P 2 *εἰσάΐειν* P *εἰσαΐειν* (ϊ ex *υ* cr.) Pl^M_1 | verba *αὐτῆς — Καλλ.* postea vid. accessisse in P ‖ 3 sqq. Pl^M l. I^a c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 13; Pl^s I 67, 13; Pl^{I-b} 70, 3; ep. affert Eustath. ad Il. *B* 711 sqq. p. 327; exstat ep. in cod. Matrit. 24 ap. Ir. p. 93 (iuncta sunt in Matrit. epp. VI 352, VII 11, IX 190, IX 26; 66, VII 12; 13; 713, IX 184; 571, quae exceptis IX 26; 66; 184; 571 partim Erinnae vindicantur partim in eam scripta sunt) 3—5 titulum om. Pl^M; *ἄδηλον* Pl^{I-b}, *εἰς Ἤρινναν ἄδ.* Pl^s Ir. 3 grammatico cuidam, fort. Callimacho ep. tribuendum censet Benndorf; mihi vid. Antipatri Sid.; certe pendet auctor ep. ab Asclepiade, si quidem ab huius in Er. epigrammate VII 11 integrum fere pentametrum mutuatus est 4 *την λεσβίδα* C: cf. tit. ep. VII 710, lemma ep. VII 713 *τὴν Λ. ποιήτριαν*: v. Wil. Textg. gr. Lyr. p. 53 | laudatores *ἐπ' Ἠρίννῃ κομῶντες*, cum Homero eam aequantes, ab Antiphane (ut *Καλλιμάχου πρόκυνες*) castigantur XI 322 (v. Dilth. Cyd. p. 13) 5 *αυτῆς το θ.* C | sch.[B] adnotavit haec '*Εὐστάθιος Βοιωτικοῖς* (ad Il. *B* 711)· *ἰστέον ὅτι Ἤριννα Λέσβία μὲν ἦν ἢ Ῥοδία ἢ Τηία* (*Τεία* Eust.) *ἢ Τηλία ἀπὸ νησιδίου ἐγγίζοντος τῇ Κνίδῳ· ἔγραψε δὲ ποίημα ⟨Ἠλακάτην⟩ Αἰολίδι γλώσσῃ καὶ Δωρίδι ἐν ἔπεσι τ'· ἦν δὲ ἑταίρα* (*ἑτέρα* sch.[B]) *Σαπφοῦς καὶ ἐτελεύτησεν παρθένος· οἱ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἐνάμιλλοι* (Eust., *ἐναμίλλιος* sch.[B]) *τοῖς Ὁμήρου*'; secutus est Eustathius Suidam, qui (s. v. *Ἤριννα*) epp. IX 190 et VII 11, 713 vid. adhibuisse, cf. tamen Dilth. Cyd. 13 (v. etiam Reitzenst. p. 143) 6 *Λέσβιον*: noli cr.

οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἶσοι Ὁμήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς·
ἣ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ μητρὸς φόβῳ, ἣ καὶ ἐφ' ἱστῷ
ἑστήκει Μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ' Ἠρίννης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ἤριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις. M 16^{r}

191. ἌΔΗΛΟΝ. C

Εἰς τὴν βίβλον | Λυκόφρονος,
τὴν καλουμένην | Ἀλεξάνδραν. C

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηιδίως προμόλοις ἐς φάος, αἴ κε τύχῃς.

Τήλιον aut *θέσπιον* | *ἠρίννης* P Pl$^{M\,ac}$ | *τόδε κηρίον* (cf. IV 1, 10): ep. inscriptum esse fingitur codici Erinnae poema continenti (cf. Bennd. p. 7) | *ἁ δύ τοι* P *ἁδύ τι* Pl *ἁδὺ τὸ* Eust. (post *ἁδύ τι* interpungit Harb.); *εἰ δέ τι* Jac.; *οἶδ' ὅτι*, *ὧδέ τι* et *ἠνίδε* ci. (cl. VII 11, 1 *ὁ γλυκὺς Ἠρ. οὗτος πόνος* noli defendere *ἁδύ τι*, quae verba propriam versus sq. vim debilitant) p. 149, 7 *ἀλλόλον* P 1 *οἱ δὲ* P Eust., *οὐδὲ* Pl | *Ὁμήρου* Scaliger; cf. Suid. (s. v. *Ἠρ.*): *οἱ δὲ ⟨τ̄⟩ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι Ὁμήρῳ*, lemma ep. VII 713: *ἧς οἱ τριακόσιοι στίχοι παραβάλλονται Ὁμήρῳ* 2 cf. VII 11, 2 *ὡς ἂν παρθ. ἐνν.* (Asclep.) | *τῆσ* (non *τὴσ*, sed circumflexum neglegenter exaravit C) ⸓ P; f. *τέχνη* | *ἐννεακαίδεκάτευσ* P (-*καιδεκάτ.* Eust.) 3 *ἢ* ⌜*καὶ*⌝ — *ἣ καὶ* Pl^{M}, *ἣ καὶ* — *ἣ* ⌜*καὶ*⌝ P; *ἣ καὶ* — *ἣ καὶ* Eust. (Br.) | *ἐπήλεκάτη* P *ἐπ' ἠλακάτη* Pl^{M} | *μ̄ρ̣ὸσ φόβω·* Pl^{M} | *ἐφ ἱστῶ* P *ἐπ' ἱστῶ* Pl^{M} *ἐπ' ἱστῷ* Pl$^{I.a}$ *ἐφ' ἱστῷ* Pl$^{b.s}$ Eust. 4 *ἑστήκει* P *ἑστ.* Pl^{M} *εἱστ.* Heck. | *λάθρη* perperam Heck. 5 sq. cf. VII 15; 161, 3; 413, 8; 426, 4; XVI 305 (Antip.) 5 *ἠρ.* P | *μελέεσσιν*: '*ᾠδαῖς*' adscr. sch.^{B} 6 *ἤριννα* P *Ἤρινν' αὖ* Malzowius | *Σαπφοῦς* P Pl, *Ψαπφοῦς* Schneidewin | *ἐνεξαμέτροισ* P ‖ 7 sqq. ep. bis exstat apud Plan., in amplioris syllogae libro primo et in brevioris quarto: l. I^{a} c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 14, Pl^{s} I 67, 14, Pl^{I-b} I 70, 4 (Pl$_{1}$); l. IV^{b} (in cap. *εἰς ποιητάς*) inter XVI 308 et XVI 311 (Pl$_{2}$); priore loco exhibent ep. Pl^{E} omnes, in l. IV Pl^{I-b}, prima tantum verba (*οὐκ* — *ἡμ.*) Pl$^{s.w}$ cum nota '*τὰ ἑξῆς ζήτει ἐν τῷ ο̄* (immo *ξζ'*) *κεφαλαίῳ τῆς πρώτης βίβλου*' 7—9 titulum om. Pl$^{M}_{2}$; *ὡσ ἀπὸ τῆσ βίβλου Λυκόφρονοσ* Pl$^{M}_{1}$ Pl$^{I-b}_{1}$, *ἄδηλον* add. Pl^{s}, *ἄδηλα* Pl$^{I-b}_{2}$ 7 auctori epigrammatis obversabatur tetrastichon in Thucydidem IX 583 et fort. ep. in Heraclitum Eph. VII 128 (praeterea prooemium et epilogus poematis Lycophronei, cf.

τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρῃ φοίβασε μύθους,
ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ
νῆις ἔφυς Μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις. M 16^{r}. 99^{v}

192. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. C. Pl

Εἰς τὰς Ὁμήρου βίβλους, | ἤγουν εἰς τὴν Ἰλιάδα | καὶ Ὀδύσσειαν.

α. Αἱ βίβλοι, τίνες ἐστέ; τί κεύθετε; β. Θυγατέρες μὲν
Μαιονίδου, μύθων δ' ἵστορες Ἰλιακῶν.

---

ad vs. 3 sq.); Tzetzis fratribus, Lycophronis interpretibus, iniuria ep. tribuit Konze p. 150, 8 sq. correctore rectius Planudes argumentum ep. indicavit 8 βίβλ$^{\vartheta}$ C 9 post λυκ. clausulae signum adpictum est, verba την καλομένην (sic) ἀλ. postea accesserunt 10 οὐκὰν et ἐν ημ. P | λα⌊β⌋υρίνθοισ (β in eraso φ) Pl^{M}; cf. Callim. Hymn. in Del. 311 γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου 11 αἶκε P | τύχης P Pl$^{M}_{1}$ Pl$^{M}_{2}$^{pc} τύχῃς Pl$^{E}_{1}$ τύχοισ Pl$^{M}_{2}$^{ac} Pl$^{E}_{2}$ ὅς με θίγῃς Reiske

1 τοιοὺσ P; σκοιοὺς olim ci. cl. Nic. Ther. 660 et Hesych.: σκοιά· σκοτεινά | κασάνδρῃ P itemque Pl$^{M}_{1}$, κασσ. Pl$^{M}_{2}$ Pl$^{E}_{1.2}$ | φοίβασε: cf. Lycophr. 6 δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα 2 ἄγγελ^{o} Pl^{M} | cf. Lycophr. 1467: ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγελῶν ἄναξ σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας, ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα — καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον — ὤτρυνας τρόχιν | 'λοξὰ καὶ καμπύλα διαλεγόμενος' sch.^{B}, qui Apollonii verba 'κερτομίη καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον' praepostere illis adiunxit aperte spectantia ad versum 185, 2 (cf. ad p. 145, 10) | * ἔφρασε P: erasam esse litteram σ (βασιλεῖσ?) aut π (πέφραδε?) non contenderim | ἄγγ. ὡς — λοξὰ τρόχις olim ci. (cf. Lyc. 14: ἄνειμι λοξῶν εἰς διεξόδους ἐπῶν — πτηνὸς δρομεύς et 1471) 3 sq. cf. 583, 1 sq. 3 δέσε φίλατο P | σ' ἐφίλατο Pl$^{M}_{2}$ σέφίλατο Pl$^{M}_{1}$^{ac}; σε φίλατο Pl$^{M}_{1}$^{pc} (in M$_{1}$ prosodia super ε lineola est deleta) Pl$^{E}_{1.2}$ | malim εἰ δέ σε Καλλ. φιλέει s. εἰ μὲν Καλλ. σε φιλεῖ | λάβε P Pl, quod non mutandum in λαβέ | ἦν δε P ἢν δὲ Pl$^{M}_{1.2}$ Pl$^{I.a}_{1.2}$ Pl$^{b}_{2}$, εἰ δὲ Pl$^{b}_{1}$ Pl^{s} 4 νηῒσ P νῆϊσ Pl$^{M}_{1.2}$ (νῆυς Pl$^{I.a}_{2}$); ἄμοιρος sch.^{B} ‖ 5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 65 (εἰς ποιητάς), 3 (Pl^{I-b} I 69, 3; Pl^{s} I 67, 3); ep. est ap. Ir.$_{1}$ p. 96 (ubi iuncta sunt epp. in Homerum haec: IX 24, 97, 192, 575, 455, quae eodem ordine exstant in Planudeae capite εἰς ποιητάς 65^{a} 1—6, nisi quod cod. Matrit. 24 unum ep. IX 448 omittit); iterum ap. Ir.$_{2}$ p. 238 (in cod. Matrit. 67, qui Ἐπιγράμματα εἰς Ὅμηρον

ἁ μία μὲν μηνιθμὸν Ἀχιλλέος ἔργα τε χειρὸς
Ἑκτορέας δεκέτους τ' ἆθλα λέγει πολέμου·
ἁ δ' ἑτέρα μόχθον τὸν Ὀδυσσέος ἀμφί τε λέκτροις
χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας.
α. Ἵλατε σὺν Μούσαισι· μεθ' ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς
εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἕνδεκα Πιερίδας. M 15ᵛ. Σ 107

193. Εἰς τὴν ἱστορίαν ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΊΟΥ, τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, Εὐνομιανοῦ. C

Ἱστορίην ἐτέλεσσα θεοῦ χαρίτεσσι σοφῇσι
πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος.

---

collecta exhibet haec: VII 1—7; IX 192; 448; 575; 455; XVI 292—304; IX 24; 97). In sylloge Σ est ep. n. 107 ($Σ^F$ f. 151ᵛ, $Σ^P$ f. 255ᵛ) p. 151, 5—7 titulum om. Σ 5 ἀντιφίλ Pl^M | βυζαν C, om. Pl 6—7 εἰς Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν tantum Pl Ir. 6 ἤγουν C 7 ἰλιαδ C | lemmati adiunxit C*: θαυμαστὸν οἷον τὸ ἐπίγραμμα 8 τίνεσ P τίνος Pl Σ Ir. | θυγατέρες: cf. VII 407, 9 9 Μαιονίδεω Br. | μύθων P | ἱστορεσ P ἵστορεσ Pl$^{M.1}$ ἴστορεσ Pl$^{a.b.s}$ Σ | ἰλ|ακῶν $Σ^F$

1 ἀχιλλέωσ $Σ^{F.P}$ | ἔργα τὲ Pl^M | χειρῶν P χειρὸσ Pl Σ 2 ἑκτορέαισ P Ἑκτορέας Pl ἑκτορίασ $Σ^{F.P}$; χειρῶν Ἑκτορεᾶν Br. | δεκέτουσ P Pl Σ -τευς Br. | τ' ἆθλα Pl Σ ἆθλα (om. τ) P

3 ὀδυσσέωσ Σ 4 χ⌊η⌋ρείοισ (⌊η⌋ in cr. ει) $Σ^F$ | ἀγαθὰσ $Σ^P$, ἀγνᾶς Heck. 5 ἵ* λατε συν P | μούσῃσι Σ | μεθυμ. P | ἀοιδᾶσ P ἀοιδὰσ Pl Σ 6 εἶπεν P (εἶδεν s. ἔρπει ἔχων?) | αἰὼν P, Ἑλικὼν Jac.; cf. VII 21, 6 | ἕνδεκα P | epp. 185—192 qui pro Philippeis habebunt, statuere poterunt ep. 186 sedem mutasse, ut epp. εἰς Ἀρ. τὸν κωμικόν et εἰς Μέν. τὸν κωμ. continuarentur, ep. 192 (simili instructum initio atque 186: αἱ βίβλοι — βίβλοι) primo omissum, post subiunctum esse ceteris epp. fragmenti litterarum ordine compositi (185 Ἀρχ., 192 αἱ β., 187 αὐταί, 188 Ἀτθ., 186 βίβλοι, 189 ἔλθετε, 190 Λέσβ., 191 οὐκ). At epp. illa non mera Philippea videntur, sed cum Meleagreis mixta || 7 sqq. dist. om. Plan., inest in ap. Buheriano (p. 169, n. 12) 8 sq. titulum scr. C non in margine, sed in vacua, quam A reliquerat, linea | τ φιλοστοργίου: C^{ac}, del. lineolis (⁜) articulum ante φιλ. C, cum τοῦ εκ καππ. adderet | : εὐνομιανοῦ: ⁓ (cr. ex ειν.) tituli verbis adnexuit, sed in marg. scr. C; vocem alii pro nom. proprio eius habent, qui dist. in Philostorgium composuit; aliis sectator

194. *Εἰς τὴν αὐτὴν* ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΊΟΥ. C

Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργιος, οὔνομα καλόν·
τοὔνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τούτους
ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος, εἶτα δ' ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἑὸν οὔνομα γράψας.

Eunomii vid. significari, et vocem in hunc modum acceptam tamen pro indice epigrammatographi habent qui incertum auctorem ep. hactenus definiri volunt, ut cum Philostorgio eandem is doctrinam amplexus esse dicatur (sic ad Christianum ep. VII 689 lemmatista, auctorem in universum indicans, adposuisse vid. '*χριστιανοῦ*'); sed quoniam epigrammatis verba ipsa Philostorgium pro auctore habendum esse monent, *Εὐν.* opinor rectius appositionem duci referendam ad *Φιλοστοργίου* p. 152, 9 *ἐτέλεσσα θεοῦ* P; *ἐτέλεσσ' ἀθέου* Gothofredus (qui miro iudicio ep. ab Eunomiano quodam, homine disciplinae Arianorum infesto factum esse censuit) | *θεοῦ χάρι* (i. e. *χάριτι*) *χερσὶ σοφῇσι* perverse Reiske 10 *ὑφηνάμενος*: cf. VII 1, 2 *γρῖφον ὑφ.*, Christod. ecphr. 373 ||

1 sqq. ep. exstat in apogr. Buh. (p. 169, n. 13) 1 *τ̆ αὐτ.* | *φιλοστοργίου* (cum clausulae signo) add. C, indicans auctorem Hist. Ecclesiasticae, non epigrammatis; cui indici C* adiunxit haec: *τ⌈ου⌉* (*τ̔* in clausula) | *ἀρειανοῦ ⌈καὶ⌉ πάσ⌈ησ⌉* | *κακίασ πεπληρ̣ῶμ̣ε* (*πεπληρωμένον* perperam Paulssen, *-μένην* Jac., *τὴν πάσης — -μένην* pro *καὶ π.* malim, *-μένου* Goth., ap. Buh.): ∼ | *οὐδὲν* (cr. ex *-δέν*) *γὰρ ἄλλο ἱστόρσ̈* (i. e. *ἱστόρησεν* pro *ἱστ.*; littera н an diphthongus *ει* superscripta sit, ambigi potest) | *ἢ ψόγον τ̑* (sc. *τ⌈ων⌉*) *ὀρθοδόξ⌈ων⌉*: ∼ Vidit Jac. petita haec esse ex Photii bibl. cod. 40, ubi de Philostorgio inveniuntur ista: *ἐξαίρει τοὺς Ἀρειανίζοντας ἅπαντας, λοιδορίαις πλύνει τοὺς ὀρθοδόξους, ὡς εἶναι τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ μὴ ἱστορίαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἱρετικῶν, ψόγον δὲ γυμνὸν καὶ κατηγορίαν τῶν ὀρθοδόξων* 2 *Φιλοστοργίου* Jac. 3 acrostichis dicitur sic formata, ut primis duodecim litteris librorum totidem, quot Hist. Ecclesiastica Philostorgii complexa est, auctoris nomen efficeretur | *τοῦνεκα* et *καταγρᾶμμα* P | *τούτους ἀνεγρ. λόγȣσ* (ȣ cr. ex *ο*) P, verborum sede mutata *λόγους ἀν. τούτους* Salm. (ap. B.); *λ. συνέγραψα τοσούτους* Reiske (qui tamen *ἑὸν* in versu 4 in *ἐμὸν* convertere noluit), *λ. ἀν. τόσσους* Jac., cui assentior ita, ut simul *κατὰ ῥῆμα* reponatur pro *κατὰ γράμμα* 4 *ἀπογρ.* P | *εἶπεν ἐφ.* P; *εἶπέ τ'* ap. Guiet., *εἶπετ'* ap. Buh., *εἶτ' ἐνεφεξῆς* Reiske, *ἔνθεν* (*ἐφ.*) Br., *εἶτα δ'* Jac., *εἶτεν* Schaefer 5 *ἑ̓ δια* P |

P 388

195. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς τὰ | πάτρια Ἀναζαρβοῦ. C

Κωνσταντινιάδης Ἀσκληπιὸς ἄστυ γεραίρων
γράψεν Ἀναζαρβοῦ πάτρια κυδαλίμης.

196. ΜΑΡΊΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΊΤΟΥ. P_1

Εἰς τὸν βίον Πρόκλου. C

Ἀθανάτοισι θεοῖς κεχαρισμένα πάντοτε ῥέζων
καὶ τάδ' ἐπ' εὐσεβέοντι νόῳ συνέγραψε Μαρῖνος. P_2 673

197. ΜΑΡΊΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΊΤΟΥ, C

τοῦ | καὶ διαδόχου τῆς | σχολῆς Πρόκλου | τοῦ φιλοσόφου | ἐν Ἀθήναις. C_1

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον ὄττι Μαρῖνον

αὐτῶν P; *λοιπῶν* s. *ἄλλων*? | *εὸν* P | *γράψας* molestum videri potest post *ἐγράψατο*: fort. *ῥάψας* v. *οὔνομ' ἀνάψας* s. *ἐφάψας* ‖ 1 sqq. ep. est in ap. Buh. (p. 169, n. 14) 2 *εἰστ÷ πάτρια ἀναςαρβ* (sic, errat Jac.) C; cf. quae adnotavit lemmatista ad I 19: *οὗτος ὁ Κλαυδιανός ἐστιν ὁ γράψας τὰ πάτρια Ταρσοῦ, Ἀναζάρβου, Βηρυτοῦ, Νικαίας* 3 *ἀσκληπιάδησ* P; *Ἀσκληπιοῦ* ap. Buh., *Ἀσκληπιὸς* Br. (proposuit Reiske, receperunt etiam Jac. Dübner); quoniam Steph. Byz. Asclepiadae scriptoris mentionem facit s. v. *Ἀνάζαρβα* ('*ἀφ' ἧς ἦν — Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεὺς ὁ πολλά τε ἄλλα καὶ περὶ ποταμῶν γράψας βιβλίον*), nomen traditum in P servare olim studui verbis mutatis transpositisque: *Γράψ' Ἀσκληπιάδης Κωνσταντίνοιο γεραίρων ⟨Θέσμι'⟩ Ἀναζαρβοῦ πάτρια κυδαλίμης* 4 *ἀναζαρβοῦ* A, accentum om. C (in lemm.), *ἀναζάρβου* L (cum Suida); 'an *τὰ Ἀνάζαρβα*?' ap. Buh. (auctor notulae vid. Stephanum secutus *Ἀναζάρβων* requirere pro *Ἀναζαρβοῦ*) | *πάτρια*: '*ἔλλειψις* pro *τὰ πάτρια ἔθη*' ap. Buh.; 'antiquitates' interpretatur Reiske, 'origines' Jac., 'mores' Schaefer ‖ 5 sqq. epp. 196 et 197 iterum, sed ordine inverso, exstant in P, p. 673 post XV 26 (P_2) 5 sq. *αλλ9* P_2 (ubi praecedit ep. 197); cum P_1 consentit ap. Buh., quod exhibet ep. 196 (p. 170), sed om. ep. 197; '*στίχος Μαρίνου*' cod. Taurinensis 107, qui octastichon (196 sq.) Vitae Procli subicit 5 *νεαποὶ* C_1; ex ipso ep., puto, nomen auctoris finxit C, parum scite (v. ad 9) 6 *πρόκλ˘* C_1 7 *κεχαρισμένε* P_1 *-μένα* P_2 | *πάντοτε* $P_{1.2}$; noli cr. *πάνθ' ἅτε* 8 ≀ *τὰ δ'* P_1 | *ἐπευσεβέοντι* P_1 *επευσ.* P_2 |

ἀθανάτων μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβέεσσιν
ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
κάλλιπες, ὃς βιοτὴν θεοτερπέα σεῖο λιγαίνων
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήια σῶν ἀρετάων. P_2 673. M 20ʳ

198. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Νόννον | τὸν ποιητήν. C

Νόννος ἐγώ. Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις, ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔγχεϊ φωνήεντι γονὰς ἤμησα Γιγάντων. M 85ᵛ

σὺνεγραψε P_2 | in fine paginae 673 ludens, ut vid., librarius adscripsit versum alteri epigrammatis hexametro inscite adsimulatum: *τεχνικοῖς κανόνεσσιν ἐφ' ἑσπόμενοσ* (sic) *τάδ' ἔγραψα* (ante *τεχν.* frustra add. *τοῖς* Dübner) ‖ p. 154, 9 sqq. in P_2 praemisso epigrammati 197 adnectitur ep. 196, quique duo epp. iungere volet, hexasticho (197) duos versus (196 *ἀθανάτοις δὲ θεοῖς — Μαρ.*) subiungere debebit (continuaverat olim octo hexametros ut versus eiusdem ep. Boiss. secutus codd. Coislinianum et Taurinensem, sed postea peculiaria duo epp. esse statuit cum Jac.); ep. 197 exstat in Pl^{M} l. I^{a} c. 84 (*εἰς φιλοσόφους*), 5 (Pl^{s} I 86, Pl^{I-b} I 89, 5) 9—11 P_2 exhibet titulum hunc: *εἰσ πρόκλον τὸν φιλόσοφον μαρ⌊ί⌋νον* (⌊ι⌋ in eraso *ει*?): ~ *τοῦ γράψαν τον τ⌈ου⌉ φιλοσοφ⌈ου⌉ βιον*. Plan. nihil inscripsit nisi '*εἰς Μαρῖνον*' 9 *νεαποὶ* C_1; duo epp. iure abiudicant a Marino Boiss. Jac. (cf. I 23, 28) 10 sq. verba ἔ *καὶ διαδ.* — *ἀθήναισ* add. C ea secutus, quae s. v. *Πρόκλος* Suidas affert: *οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης*; cf. VII 341, 2 12 *κεφαλῆσ* $P_{1.2}$ Pl; malim (*μελέτης* s.) *φυλακῆς*, ne eadem vox recurrat in vs. 3; cf. *ἡ φυλακὴ καὶ ἡ πρόνοια* Plut. mor. 31 A 13 *πάντως*? | *ὅτι* P_1 *ὅττι* P_2 Pl | *Μαρῖνον* P_1; '*οὗτος μαθητὴς ἦν Πρόκλου Νεαπολίτης τὸ γένος καὶ τοῦ διδασκάλου βίον συνέγραψε καὶ ἄλλα τινά*' adnotavit sch.ᴮ (Suidam secutus)

1 *βοηθῶν* P_1 *βοηθό⌊ο⌋ν* $Pl^{M pr}$ (*-θόων* s. *-θουν* $Pl^{M ar}$) *βοηθόον* P_2 Pl^{E} 2 *ἀντιτεῆσ* P_2 | *ψυχοσσόον* P_2 P_1^{ac} *ψυχόσσοον* P_1^{pc} (*ψυχόσσο͡ον* P_1), *ψυχοσσό⌊ο⌋ν* Pl^{M} (*-σουν*? $Pl^{M ar}$); cf. XV 12, 10 *ψυχοσσόον — ἄνθος, κακῶν δοξῶν ἀλκτήριον* (Leonis phil.) 3 *θεοτερπέα* $P_{1.2}$ idemque Pl^{M} (Pl^{a} in epid., $Pl^{a.b.s}$), *θειοπρεπέα* $Pl^{I.a}$ | *λιγ.*: '*ὑμνῶν*' sch.ᴮ 4 *γρᾶψε* (acc. incerto) P_1 *γράψε* * Pl^{M} | *τὰδ'* P_1 | *ἐσσομένοισι* P_2 | *μνημ⌊ή⌋ϊα* (⌊η⌋ in eraso *ι*) Pl^{M} ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{b} c. 37 (*εἰς ποιητάς*), 5 (Pl^{s} I 67, 27; Pl^{I-b} I 70, 17)

5 tit. om. $Pl^{M.I}$, *ἄδηλον* Pl^{a} 6 *ποιητ^* C 7 *μὲν πόλισ* A^{ac},

199.

Εἰς Ὀρειβάσιον | τὸν ἰατρόν. C

Δίου Ὀρειβασίοιο, τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο Μοίρη. M 10ᵛ

200. ΛΕΌΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C

Εἰς βίβλον μηχανικήν. C

Βίβλος μηχανική· Κύρινος δέ μιν ἐξεπόνησε
Μαρκέλλου γνωτοῖο συνερχομένου κατὰ μόχθον.

201. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΛΕΌΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C

Εἰς τὴν βίβλον Παύλου ἀστρολόγου. C

Θέσφατα μαντῴης Φοιβηΐδος ὄργια τέχνης
ἀστρολόγων Παῦλός μ' ἐδιδάξατο κύδιμος ἀνήρ.

ἐμὴ inseruit A ipse supra lineam | *ἐν φαρίη δέ* P p. 155, 8 *ἐγχεῖ* P | *φοινήεντι* Pl | gigantomachiam dici non peculiari carmine a Nonno enarratam, sed Dionysiacis partem adiunctam, qua Bacchi cum gigantibus pugna describitur, Jac. cum aliis recte statuit: cf. Dionys. libri 48 periocha '*Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἐς ὄγδοον αἷμα Γιγάντων | Παλλήνην τε δόκευε*' (indicandi poematis ultimum potissimum librum ab distichi auctore spectari vix est quod mireris) ‖

1 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 38 (*εἰς ἰατρούς*), 2; Plᴱ I 39, 2 2 *εἰσ ορ.* C; '*εἰς βίβλον Ὀρειβασίου*' inscr. Plᴹ, '*εἰς τὴν Ὀρ. βύβλον*' Plᴵ⁻ᵇ, '*-βίβλον*' Plˢ: articulum, quoniam plus unum librum composuit medicus Iuliani imperatoris amicus (cf. ep. 17), parum apte add. Plᴱ 3 v. XVI 274 | *ὀρειβασίου* (cr. ex ὃ? *ρ.*) *τὸν* P, *Ὀρειβασίοιο τὸν* Plᴹ Plᴸ·ᵃ *-βασίου τὸν* Plᵇ·ˢ; fort. *Ὀρειβασίου τάδ'* s. *τόδ'*, *ὃν* (cf. 190, 1); formam *Ὀριβ.* exhibet Et. M. 461, 24 (Hertl. ep. 17), *Ὀρειβ.* Phot. cod. 216 | *αθ. διατέχνην* P 4 noli ci. *θαυμαίνουσα*: auctor ep. vid. imitari Lucilium (*τρομέων Ἀιδωνεὺς εἶπεν· ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας* XI 281) | affert versum Drac. de metr. p. 67, 11 (s. v. *μίτος*) ‖ 5 sqq. ep. deest apud Plan., exstat in ap. Buh. (p. 170, n. 16) 5 *λεοντοσ φιλοσοφ̆* C 6 *εισ β. μηχ*$^{\alpha}$ C; *μηχανικῆς* Dübner, at cf. vs. primum 7 *κυρῖνοσ* (sed circumfl. correctura restitutus) P; *Κυρίνος* Br. cum Reiskio, *Κυρινὸς* ap. Buh.; Quirinum sophistam et Marcellum medicum dici, de quibus Libanius agit in epp. 362 (p. 177) et 369 (p. 182), suspi-

202. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΛΈΟΝΤΟΣ. C

Εἰς τὰς βίβλους Πρό|κλου καὶ Θέωνος, | τῆς μὲν Θέωνος | ἀστρονομικῆς, | τῆς δὲ Πρόκλου | γεωμετρικῆς. C

Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλου, τῶν πανσόφων·
βίβλος πόλου τε καὶ χθονὸς φέρει μέτρα.
Θέων πόλον μὲν καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθόνα,
Πρόκλος μὲν οὖν γῆν καὶ Θέων μετρεῖ πόλον.
ἄμφω δ' ἐπ' ἴσης τῶν ἐπαίνων ἄξιοι,
ἄμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τετεύχατον·
Θέων Πρόκλου γὰρ λαμβάνων σοφὰς θέσεις
δείκνυσι ταύταις τοὺς δρόμους τῶν ἀστέρων,
Πρόκλος δὲ δείξεις τοῦ Θέωνος λαμβάνων
ταύταις ἀναλύει καὶ προβάλλει τὰς θέσεις.

---

catur Reiske p. 156, 8 γνωτο⌊ῖο⌋ C (γνωτοὺσ? certe non γνωτοῦ A[ar]) | καταμ. P ‖ 9 sqq. ep. est in ap. Buh. (p. 170, n. 17), in Cram. Anecd. Par. I 399, 16 exstat idem mutilatum 9 sq. indicem auctoris et lemma scr. C in textu (ad vacuam lineam, quae ab A relicta est, explendam), nomen auctoris iterat C in marg. 9 τοῦ αυτοῦ C in t. et in m. (λεο῀ C in m.); φιλοσόφου add. C in t., om. in m. 10 παύ῀ ἀστρολογ῀ C; cf. Suid.: Παῦλος φιλόσοφος εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας καὶ ἀποτελέσματα 11 μαντώιησ P μαντωσύνησ An. (μαντείης Corn. de Pauw; μαντοσύνης)? | (θησηίδος pro φοιβ. ap. Buh., quo ex errore orta apographorum coniectura θεομήδεος) 12 παῦλοσ μ' P An.; liber ipse doctrinam auctoris praedicans inducitur | ἐδίδάξατο P, ἐδ (cetera omittens) An. (με διδάσκετο Dorv., μ' ἐδιδάσκ. Reiske) ‖

1 sqq. ap. Buh. p. 170 (n. 18) 1 λέον῀ 2 τασβ. C | θέωνοσ: τ⌊ῆσ⌋ C: τασ potius quam τοῦ vid. scripsisse C[ar] 3 ἀστρονομικ⌈ησ⌉ (compend. litterarum ησ bis scr.) C; ἀστρ. ⟨οὔσης⟩? 4 βίβλοι Salm. | πρόκλο⌊υ⌋ C πρόκλοσ A[ar] 6 sq. priorem vs. del. Reiske, alterum Bothe (qui etiam vs. quintum pro subditivo habet) 8 ἐπίσησ P, ἐπ' ἴσης Reiske 9 τῷ λόγῳ Reiske (τῶν τεχνῶν?) | τετεύχατε P -χατον Corn. de Pauw (-χάτην Br.); olim (ἐπ' ἴσης ὄντ' v. 5 et) τετευχότες (s. τετευχότε) ci. 10 προκλου γὰρ P Πρόκλου μὲν ap. Buh. (Reiske) 11 τοὺς δόμους ap. Guyet. (Reiske) | τῶν αστ. P 13 ἀναλύει P; ταύταισι λύει

ἀλλ', ὦ σοφὴ ξυνωρί, χαῖρέ μοι λίαν·
χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοφον κάρα,
ὁ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν·
4 χαίροις δὲ καὶ σύ, Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
P 389 ἄριστον αἷμα τοῖς ὅλοις βοώμενον. 15

203. ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ἄλλοι δέ φασιν ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ. C
Εἰς τὴν βίβλον Λευκίππης. C

Ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ σώφρονα βίον
10 ὁ Κλειτοφῶντος ὥσπερ ἐμφαίνει λόγος·

Boiss., qui trimetros nisi duodecim syllabarum a Leone non conditos esse existimat; f. ὁμιλεῖ (olim ci. ἀναπλοῖ s. συναπλοῖ) 1 sqq. laudes utrique scriptori a poeta tributas si non detrectans, certe non comprobans add. C.: ἀμφότεροι τ⌜ησ⌝ τ⌜ων⌝ | χριστιαν⌜ων⌝ πίστεωσ | αλλότριοι 1 ἄλλω P 2 θεων P 3 πυκάζων: 'κοσμῶν' (fort. e Suida petitum, cf. s. v. πυκάζεται et πύκασεν) ap. Buh. 5 ἀριστον P; Sarpedonis prolem dici Proclum Lycium monet ap. Buh. ('Λύκιε, ἐκ τῆς Λυκίας') | τοῖσ ὀλοισ P, τοὺς ὅλους inepte ap. Buh.; τοῖς ὅλοις interpretatur Pauw 'per totum universum', idem ac πᾶσι significare vid. Jac.; τοῖς λόγοις Salm., τοῖς πόλοις Pauw, τοῖς Σόλοις Dorv. (τοῖς λεῷς olim ci.) | in P margo superior paginae 389 (scil. primae novi quaternionis) litteram λ' servavit, alteram, quae vid. adposita fuisse ⟨β⟩, propter membranas circumcisas amisit; sic primae paginae et praecedentis quaternionis et subsequentis numeros illa (p. 373) λ⟨α⟩', altera (p. 405) ⌊λ⌋γ' quaternionum indices in summo magine dextro adpictos habent ‖ 6 sqq. ap. Buh. p. 170 sq. (n. 19) 6—9 geminum auctoris indicem cum lemmate scr. C hoc ordine: φ. πριαρ̃χ κωνσταντ̃π (i. e. ⌜τινουπόλεωσ⌝ s. ⌜-τινουπολίτου⌝) | εἰστὴνβ. λευκιπ̃π | ἄλλοι δε φασὶν λεοῦ | του φ.; mireris a Photio has laudes tribui Achillis Tatii de Clitophonte et Leucippa libro, si conferas quae in Biblioth. cod. 87 de hoc opere proferuntur; at propter id ipsum, quod in Bibl. mentio fit libri, cum Leone (mathematico) ep. auctore fort. amicus eius γεροντοδιδάσκαλος (Phot.) componebatur 10 σώφροναβίον P; σωφρόνων β. Salm., σώφρονας βίους Jac. (qui idem male σώφρονα βίοτον proposuit, βιοτὴν σώφρονα Br.); ζόην et σώφρον' αὖ β. olim ci., sed mutatione vix opus 11 ὥ σπερ (ex ὥ περ? cr.) ἐμφαίνει P; μὲν παρεμφαίνει Reiske, εὖ παρ. Jac., qui postea

ὁ *Λευκίππης* δὲ σωφρονέστατος βίος
ἅπαντας ἐξίστησι, πῶς τετυμμένη
κεκαρμένη τε καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιστον, τρὶς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.
εἴπερ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλῃς, φίλος,
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν,
τὴν τοῦ λόγου δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε·
νυμφοστολεῖ γὰρ τοὺς ποθοῦντας ἐμφρόνως.

204. ʼΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl. Σ

Εἰς τὸν Αἴαντος λίθον, | ὃν αὐτὸς ἐδίσκευσεν. C

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
πέτρον ἀκοντιστὴν στήθεος Ἑκτορέου.
εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον,
πῶς τὸν *Πριαμίδην* ἐξεκύλισα πέδῳ.

ὥσπερ in *ὅσπερ* mutare maluit (alterum vs. epigrammatis aptius praeponi primo ratus); *ὦνερ*? an *ἱστορῶν* (s. *εἰσορᾶν*) *φαίνει*? 1 *δε σωφρονεστατοσ* P; *δὲ σωφρονέστερος* Iensius 3 (*κεκομμένη τε* ap. Buh.) 5 *εἰ περ* P | *σωφρον* [*εῖν*] *θέλησ* (*εῖν* superscr. C) P; *θέλεις* Salm. | *φίλε* Salm. 6 *μή τοι* (ut *πάρ*. idem esset atque *ἐν παρέργῳ*) proposuit et iure reiecit Jac., quoniam legentes non oscitanter res spectare vetantur, sed inter levidensia libri ornamenta et ipsum argumentum discernere iubentur | *σκόπει* (*ι* add. vid. C) P 7 *πρὸστὴν* P: litterae ab A scriptae delevit punctis superpositis C, qui supra puncta '⁒ *πρῶτα*' add.; scripturam *πρὸς τὴν* Chardon de la Roch. nec sermone nec numeris offensus defendit ita, ut *πρὸς* cum imperativo iungeret (*πρόσμαθε*); *πρόσθε* ap. Guyet., *πρὸς τὶ* Reiske, *πρὸς τί* Jac.; *δ' εἰς πρόσθε*? *εἰς χρηστά*? 8 *εὐφρόνως* Salm., *σωφρόνως* F G. Schmidt ‖ 9 sqq. Pl[M] I[a] c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν*), 4 (Pl[E] I 5, 4); ep. est in syll. Σ n. 55 (Σ[F] f. 146[r] vs. 1—5, 146[v] vs. 6—8; Σ[P] f. 249[v] vs. 1—6, 250[r] vs. 7 sq.) 9 *αγ. σχολαστιξ* C, qui indicem auctoris lemmati subiunxit 10 *εδίσκ*. C; lemma *εἰς τὸν Αἴαντος λίθον* exhibent Pl Σ; sch.[B] adpinxit '*Ἰλ*. Ξ' cum versibus Ξ 409—412 et Ξ 414—418 depravatis et mutilatis (vs. 418 scr. ita: *ὣς ἔπ⟨εσ⟩' Ἕκτορος αἷμα χαμαὶ ῥέον ἐν κονίῃσι*); omisit schol. afferre versus, quos Agathias pariter atque allatos spectabat, *M* 447—449 et *H* 265 sqq. 11 *ἀνοχμάσειασ* P Pl[I—b] Σ *-σσειασ* Pl[M.s]

Fr. Cycli Ag. epp. 152—155

152. ἈΓΑΘΙΌΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ̃. C

Εἰς Ἴλιον τὴν | πόλιν. C

Ἅδε ποθ' ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις, ἅν ἀλαπάξαι
Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν Ἄρης
ἀμφαδόν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον. αἴθε δ' Ἐπειὸς
κάτθανε, πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα·
οὐ γὰρ ἂν Ἀτρειδᾶν ὀροφηφάγον ἀψαμένων πῦρ
οὕτω ἐφ' ἁμετέροις λάεσιν ἠριπόμαν. M 17ʳ

153. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Εἰς τὴν | αὐτὴν πόλιν, | C
τὴν πολυθρύλητον Ἴλιον. C*

Ὦ πτόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι
νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;

χαίρειν τὰ τοιαῦτα τῶν ὀρνέων ταῖς ἀκταῖς· δοκοῦσι δὲ μάλιστα διατρίβειν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ὡς τῷ (τὸ sch.ᴮ) διττοὺς αἰγιαλοὺς ἔχοντι. Ἡγήσανδρος δὲ περὶ αὐτῶν τάδε λέγει· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν Φαεθονία (sic), Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππα, Παλλήνη, Δριμώ, Ἀστερίη· αἳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ὑφ' Ἡρακλέους, ὡς καὶ Πίνδαρος μαρτυρεῖ (Nem. 4, 44), ἔρριψαν αὑτὰς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὑπὸ Ἀφροδίτης (immo Ἀμφιτρίτης) ὄρνιθες ἐγένοντο'; cf. Eustath. ad Il. *I* 563 (776, 33); Apostol. 2, 20; Bekk. Anecd. I 377, 25; sch. Aristoph. ad Av. 250 (v. E. Schwabe Attic. fr. 37) ||

1 sqq. Plᴹ Iª c. 68 (εἰς πόλεις), 6; Plˢ I 70, 8 1 sq. nom. auctoris αγ. σχ. lemmati subiungit C 1 τοῦ αὐτοῦ (post IX 155 Ἀγαθίου) Pl 2 ἴλιον P; cf. IX 156, 425 3 v. 103, 1; 425, 1 ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων | ἄδε πόθ' P ἅδέ ποθ' Plᴹ | κλεινά: cf. 387, 8 Ἴλιον οἰκεῖται κλεινὴ πόλις; 28, 3 4 ⌊δ⌋εκέτησ P, ζαμενῆσ Plᴹ γρ. δεκέτησ superscr. man. rec. ('τὸ ζαμενὴς δεκέτης ἐν ἄλλῳ γράφεται' Plª in epid.), unde ζαμ. exhibent Plᴸ·ˢ, δεκέτης Plᵃ·ᵇ·ˢ; cf. 156, 1 | ετάλασεν P, cr. Pl (f. ἐτέλεσσεν, cf. Il. *M* 222) 5 ἀλλἴπποιο P; noli ἀμφαδίην, ἵππου δὲ praeferre cl. V 266, 5 (Ag.) 6 τεῦξαι P Plᴹ Plᵘ·ᵇ·ˢ; τεύξαι Plᴵ | παγίδα: cf. ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς VII 527, 5 (Ag.) 7 ἀτρείδαν οροφηφαγον ἀψαμ. P; ἀραμένων? 8 οὔ τω P | ἐφαμ. P | ἐριπτόμαν P, cr. Pl (ἠρίπετο Opsop.): cf. 104, 3 ἤρειψαν κατὰ γῆς ||

206. ΕΥΠΙΘΙΟΥ ᾿ΑΘΗΝΑΙΟΥ A C. Pl

στίξαντος τὴν Καθόλου. A C. Pl

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος ἠδ' ἀιδήλων
ξυσμάων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μευ κέκμηκε, τένων, ῥάχις, ἰνίον, ὦμοι·
τῆς Καθόλου δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλου. M 5r

207. ῎ΑΔΗΛΟΝ. C

Εἰς τὸ ἐγχει|ρίδιον ᾿Επικτήτου | τοῦ φιλοσόφου. C. Pl

Μῆτιν ᾿Επικτήτοιο τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν εἰσαφίκηαι ἐς οὐρανίους κενεῶνας
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης. M 20r

---

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 17 (*εἰς γραμματικούς*), 6 1 sq. eundem titulum scripserunt A in textu, C in marg., Pl 1 *Εὐπειθίου*? 2 *καθολ* C; *προσῳδίαν* nec P nec Pl add.; '*στίξαντος ἀντὶ τοῦ ἐπανορθώσαντος τὴν πραγματείαν τοῦ ὀνόματος*' sch.^{B}; cf. XV 38 cum iis quae affert interpres Mon.: *῾Ο ᾿Αθηναῖος οὗτος Εὐπίθιος φιλόπονος ὢν οὐ μόνον ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις τῶν βιβλίων ἐμόχθησεν, ἀλλὰ καὶ ⟨τὰ⟩ περὶ τὴν τοῦ ῾Ηρωδιανοῦ γραμματικὴν ἐπανορθῶσαι ἠθέλησε καὶ πᾶσαν τὴν ἐκείνου πραγματείαν, ἥτις ὑπὸ πολυετίας διεφθάρη καὶ εἰς ἀφανισμὸν παντελῆ μονονουχὶ ἐλθεῖν ἔμελλεν· ἀλλὰ τὸν ⟨περὶ⟩ ἐκείνης πόνον οὗτος ἀναδεξάμενος εὐμαρῶς οὐκ εἴασε τὸ τῆς γραμματικῆς ἀχανὲς πέλαγος λήθῃ συσχεθῆναι* | quam Homero operam Cometas (XV 36 sqq.), eandem fere Eup. tribuit Herodiano 3 *ταῦτο λό⌊γ⌋ων* P (⌊*γ*⌋ C, *στ* potius quam *τ* A^{ar}) | *κανόνων* (cum accentu eraso supra *α*) P; '*ταυτ. καν.· γέγραπται εἰς τὴν Καθόλου, ὅπερ εἶναί φασι τοῦ ῾Ηρωδιανοῦ*' sch.^{B} | *πλήθυοσ* A^{ar} | *ἠδ'* C *ἠ δ'* A^{ar} | *ἀϊδήλω¯* P 4 *ξυσμάων* (superscr. *ᾶσ*) (*ᾶσ* et acutum C) P, *ξυσμ⌊ά⌋* (superscr. ⌈*ων*⌉) $Pl^{M\,pr}$ *ξυσμῶν* $Pl^{M\,ar}$; hac voce non rasuras hic dici, sed 'tenues notas, calami acumine membranae quasi insculptas' monet Jac. | *τὰς ἐχάραξε* Pl; *τασ δε χάρ.* A^{ac} *τάσδ' ἐχάρ.* C, f. servabis *τάσδ'* (s. *τὰς δ'* cl. 371, 5) *ἐχάρ. δ.* ut verba interposita | *δ' ὄναξ*? A^{ac} 5 *κέκμηκε**.**νων* (superscr. *τέ*) P: *τέ* superscr. et punctum inseruit C ad dirimendas voces *κέκμ.* et *τένων*; nam *κεκμηκετε νων*, non *κέκμηκε τήνων* (aut *τίνων*) scripserat A^{ar} | *τένων* Pl^{M} $Pl^{a.b.s}$ *τένον* $Pl^{l.a}$ (cr. epid.) | *ῥάχ.*: '*τὸ νωτιαῖον μέροσ*' cum Suida sch.^{B} | *ὤ̆μοι* P (prosod. confusae ita, ut scriba utrum *ὦμοι* nomen an interiectionem *ὤμοι* probaverit discerni nequeat) ‖ 7 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 84 (*εἰς φιλοσόφους*), 3; Pl^{s} I 86, 3

πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ πῦρ
ἄσβεστον φλογερόν, πάντοτ' ἀναπτόμενον. M 5ʳ

168. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΑΛΛΑΔΑ͂. C

Ὁμοίως· Cᵐ

ψόγος εἰς τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν [Ἀνδρομάχην]. Cᵗ·ᵐ

Μῆνιν οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.

(εἰς γυναῖκασ), 3; Plᴱ I 19, 3; de cod. Matrit. 24 cf. ad ep. 165 p. 131, 13 auctoris nom. om. Plᴹ; τοῦ αὐτοῦ Plᴱ, παλλαδ add. C 14 lemma praecedentis ep. (ομ. — ψογ.) iterat C*; cf. Hes. Op. 57 ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, Eur. fr. 429 (N.²) ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες, Nicet. Eugen. 2, 347 Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς ἐμπαρέσχε τῷ βίῳ πῦρ ἄλλο δεινόν 15 ζεῦσ ἀντι P | $\overset{\gamma\rho\alpha\sigma}{\text{γυναῖκὸσ}}$ P: γυναικὸσ scripserat Aᵃᶜ, gravem (ut acutum vocis ἄλλο in v. 1 et alterius μήτε in v. 2) iterat C, qui idem circumflexo addito et litteris γρ ασ superpositis accusativum plur. restituit; γυναῖκας (cum C) Pl, (ἀνδρὶ?) γυναῖκα Dübner

1 δὴ C δῆ? Aᵃᶜ | ϟ (⌜καὶ⌝) σβ. P (κατασβέννυται vitiose Reiske, nec praeferam αὖ σβέννυται) 1 sq. post γυνή, ἄσβ. et φλογ. interpunxit Plᴹ, tantum post φλογ. C 2 πάν το τ' P (πάντοθ' Br.); v. X 87, 3 ‖ 3 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 17 (εἰς γραμματικούς), 1; ep. exstat ap. Ir. p. 106 in cod. Matrit. 24, qui ex Planudeis in grammaticos epigrammatis recepit quattuor haec: IX 168 sq., 171, 173 3—5 ep. duplici titulo instruxit C; alterum scripsit in textu, cum lineam vacuam reliquisset A, alterum in marg. (cf. vol. II 1, p. XIV); ad priorem titulum inter versus scriptum adnexuit C* vocem :ὁμοίως:, quae supra marginis lemma in margine exarata exstat, ut ad utrumque lemma referri possit 3 τοῦ αὐτοῦ παλλαδᾶ C in t., τοῦ αὐτ tantum C in m., Παλλαδᾶ Pl Ir. 5 eadem fere exhibent Cᵐ Cᵗ Pl Ir., nisi quod ψόγοσ Cᵗ praemittit, ceteri omittunt | ἑαύτου Cᵗ ἑαυ Cᵐ Plᴹ | γαμετὴν C γυναῖκα Pl Ir. | ἀνδρομαχ Cᵗ $\overset{\mu'\chi\wedge}{\text{ἀνδρο}}$ Plᴹ: cf. XI 378, 5, Franke de Pall. p. 45, qui Andromacham verum nomen uxoris Palladae fuisse negat 6 μῆνιν P μῆνιν τ' Plᴹ μῆνίν τ' Plᴱ Ir. | ὀὐλομένην (priorem spiritum man. rec., alterum A) P | ⌞γαμετ⌟ὴν P (erasae litterae certo nosci nequeunt) 7 ϟ (καὶ) παρατῆσ P; 'qui etiam ad artem quod attinet ab ira orsus eram': noli igitur γεγαμηκὼς καὶ — ἀρξάμενος — ἔχω (pro ἔχων) requirere

ἡμετέρους δόνακας, περὶ δὲ πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα
ἤλυθε τεχνήεντα, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, πρὸς ἄνδρα.

210. Εἰς βίβλον Τακτικῶν
Ὀρβικίου ἀπὸ ὑπάτων.
ἦν δὲ ἡ βίβλος πόνημα | Ἀδριανοῦ βασιλέως |
ἤ, ὡς ἄλλοι τινές, Τραιανοῦ Καίσαρος. C

Δέρκεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βίβλον,
ἣν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
κρύψε δ' ἀεργίη χρόνον ἄσπετον ἐγγύθι λήθης·
ἀλλ' ἐπὶ καρτερόχειρος Ἀναστασίου βασιλῆος
ἤλυθον ἐς φάος αὖθις, ἵνα στρατιῇσιν ἀρήξω.
οἶδα γὰρ ἀνδροφόνου κανόνας πολέμοιο διδάσκειν,

1 περι P; cf. Il. Λ 454, unde clausulam hexametri incertus auctor ep. sumpsit 2 οὐ κε θέλουσα προσἄνδρα P; cf. Il. Υ 87, Od. β 110 ‖ 3 sqq. ap. Buh. p. 171 (n. 21); ep. est in cod. Ambrosiano C 256 inf. f. 96v (ante Orbicii Tacticum); de hoc cod. eiusque apographo Bigotiano, Par. 3107, de Par. 2446 et 3111 v. Förster Herm. 12, 459 3 τακτιξ C; τακτικῶν Salm., -κὴν apogr. 4 οὐρβ. ἀπουπᾶτ C, Ὀρβ. Salm. (Dübner); genetivus lemmati adnexus saepe auctorem epigrammatis, hic libri militaris scriptorem indicat; nam τακτικῶν liber, licet ad Hadrianum is, qualis primo scriptus sit, a C (iniuria) referatur, tamen ab eodem C tribuitur Orbicio, ut qui librum oblivione obrutum sua cura redintegraverit; nec vero Hadriani scriptum novavit Orbicius (C falso interpretatur 210, 2) sed compendium suum tact. ex libro Arrianeo excerpsit 5 πόνημC (ἀπάτημα 'oblectamentum' Reiske: v. ad IX 166, 5); ⟨ἀρχὴν s. τὸ πάλαι⟩ πόνημα? | βασιλ' C 6 ὥς ⟨φασιν⟩? | ep. Agathiae s. Paulo Sil. tribuit Reiske (ipsi Orbicio Förster); Christodoro potius vindicem, si modo is in clausula hexametri voces ἐν πολέμοισι (v. 2) admisit; cf. ad 8 7 τέρπεό μοι P Ambr.; τέρπου δρῶν et τῇ πολέμου (i. e. λαβὲ — βίβλον) Jac., δέρκεό με Reiske, δ. μοι Heck. (cf. Christod. 56) | ἐγκύμονι βίβλῳ Ambr., accus. P 8 μενἄναξ P | πολέμοισιν Ambr.; cet. cf. Eutrop. 8, 7: an παλάμαισι s. -ῃσι? (poterat Christodorus clausula Hom. usus proparoxytonon in fine hexametri alterutrum collocare) 9 κρῦψε P | ἀεργίηι P -γίη ap. Buh. -γείη Ambr. (cf. Christod. 19) | ἐγγύθι: in eadem versus sede vocem identidem adhibet Christod. (cf. vs. 40, 138) 10 ἀλλυπο A^{ac} ἀλλ' ὑπὸ C, ἐπὶ Ambr

οἶδα δὲ πῶς μετ' ἐμεῖο καὶ ἑσπερίης χθονὸς ἄνδρας
καὶ Πέρσας ὀλέσεις καὶ αἰνομόρους Σαρακηνοὺς
καὶ θοὸν ἱπποκέλευθον ἀρειμανέων γένος Οὔννων
πετράων τ' ἐφύπερθεν ἀλυσκάζοντας Ἰσαύρους.
πάντα δ' ὑπὸ σκήπτροισιν Ἀναστασίοιο τελέσσω,
ὃν καὶ Τραιανοῖο φαάντερον ἤγαγεν αἰών.

211. ἌΔΗΛΟΝ. C
Εἰς Νίκανδρον. A

Παιήων, Χείρων, Ἀσκληπιὸς Ἱπποκράτης τε·
τοῖς δ' ἔπι Νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος. M 84^r

212. Εἰς τὸν αὐτόν. A
Ὁμοίως. C

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός ἐστι γενέθλης. M 84^r

---

p. 163, 11 ἐς φ.: v. Chr. 128 | αὖτις? | ἰναστρατίηισιν (perversum acc. iterat C) P (noli cr. ἶν' ἐν στρατιῇσιν) 12 καμάτουσ P, κανόνασ Ambr.

1 οἶσθα? an κλῦθι s. γνῶθι? | μετεμεῖο P | ἀλὸσ P χθονὸς Ambr.; πλακός? 2 ὀλέσεισ P δαμάσησι Ambr., δαμάσεις Förster; δαμάσεις σὺ καὶ αἰν.? an δ. καὶ ὀρειονόμους? 3 sq. versum 10 ante 9 exhibet Ambr. 3 ἀριμανέων Ambr. 4 πετράων θ' (τ superscr. C) P | τ' ἀφ' ὕπερθεν ἀλυσκάζοντασ Ambr. | cf. Christod. 400 Ἰσαυρίδας — μαχαίρας, 406 Ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης 5 δ' υπο A^ac | Ἀναστασίοιο: cf. Christod. 404 (ubi vox eandem hexametri sedem obtinet) | τελέσσω ex τελέσω cr. P; πελάσσω Reiske; πεδήσω? 6 ἠώσ P αἰών Ambr. (Nonn. Dion. 38, 90 cft Först.); olim ci. ηὔγασεν ἠώς (ὃς — ἔλλαχεν εὖχος temere F G. Schmidt) ‖ 7 sqq. Pl^M l. I^b c. 23 (εἰς ἰατρούς), 2; Pl^E I 39, 5; e tribus in Nicandrum epp. unum 213 in ampliorem syllogam, duo 212 et 211 in alteram recepit Plan.; in Pl^E iuncta sunt tria epp. 211—213 (inverso ordine, ut primum sit 213) 7 sq. εἰσ νίκαν^δρ A, ἄδηλ add. C; titulum om. Pl^{M. I}, ἀδέσποτον Pl^{a–s} 9 παιήων (παι ex ποι? cr.) P | Χείρων (P Pl) nolui mutare in Χίρων | Ἀσκλ.: de acc. v. Herodian. I 123 10 επι P ἔπι Pl^{M. E} | προφερεστερον A^pc προφερτερον? A^ac | ἔλλαχεν εὖχοσ supplevit man. rec., de qua cf. ad.

213. *Εἰς τὸν αὐτόν.* A
Ὁμοίως. C

Καὶ Κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται
δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους,
πρωτότοκον μὲν Ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους Μούσαις οὐρανίῃσι φίλους. M 10v

214. ΛΈΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C
Εἰς τὸν φιλόσοφον | Πορφύριον. A

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ, Πορφύριε,
βάπτεις τὰ χείλη καὶ στολίζεις τὰς φρένας. M 86v

Cor. Phil. 215—312 (*Α—Ω*) 215. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΌΝΟΣ. C. Pl
Εἰς Κλεονίκην. C

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
ξεῖνε· Κλευνίκης πεύθεο Δυρραχίδος.

---

ep. 204, 4; *ἔλλαχον* Reiske ‖ p. 164, 11 sqq. Pl^M I^b c. 23 (*εἰς ἰατρούς*), 1; Pl^E I 39, 4 11 sq. *ἄδηλον* Pl^E, titulum om. Pl^M; *εἰσ τὸν αὖ* scr. A, *ομοίωσ* add. C 13—15 centonem esse Homericum monuit sch.[B] adnotans: ʻ*Ὀδ. δ* (229 sqq.) *Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα φάρμακα ⟨πολλὰ — λυγρά·⟩ ἰητρὸς* (*ἰατρὸς* sch.[B.w]) *δὲ ἕκαστος ⟨ἐπιστάμενος — Παιήονός⟩ εἰσι ⟨γενέθλης⟩*ʼ 13 *τετυγμένα* Theophr. hist. plant. IX 15, 1 | *δελυγρά* P 14 *νίκανδροσ* (*κ* corr. ex *λ*) Pl^M | *περι* P *πέρι* $Pl^{M.s}$ (Jac.) *περὶ* $Pl^{I.a.b.}$ 15 *ἀνῶν* Pl^M | *ἠ* potius quam *ἢ* P; (*ἐκ* Cobet) | *παιήον εστι* P ‖
1 sqq. Pl^M I^a c. 38 (*εἰς ἰατρούς*), 3; Pl^E I 39, 3 1 sq. *εἰσ αὖ* A, *ομοίωσ* C; *εἰς Νίκανδρον* Pl 3 *ἐνι πτολέμοισι* P, cr. Pl | cf. Matth. 2, 5 *καὶ σὺ Βηθλεὲμ οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγ. Ἰούδα* 4 *ἀριστονόουσ* P Pl, *ἀριστόνοας* apogr. Reimari (teste Reiskio) 5 *πρωτότοκον* P Pl^M (*πρωτοτόκον* Pl^E) | *μενόμ.* P 6 *οὐρανίη σι* P ‖ 7 sqq. Pl^M I^b c. 49 (*εἰς φιλοσόφους*), 1; Pl^s I 86, 9 7 tit. om. Pl^M; *ἄδηλα* (hoc titulo complectentes epp. 214, 401, 540, VII 119 sq.) Pl^{I-b} *ἄδηλον* Pl^s | *λεοντ°* C 8 *εισṫ φιλόσοφο¯* (*τ̇* primo om. A) *πορφύριο̅ν* (*ν* fin. adpinxit C, eandem litt. lineola signaverat A) P | lemma ʻ*εἰς Πορφ. κατὰ παρονομασίαν πορφύρας καὶ κογχύλης· καὶ τόδε Γεωργίου Πισίδου*ʼ affert Morell 9 *τῆ* et *κογχύλη* P 10 *ταχέιλη* (ʹ AC) P | *δροσίζεις* FG. Schmidt:

καὶ μετὰ δ' Οὐλομένην Δαναῶν ⟨πάλιν⟩ Ἄλγεα πολλά·
ὁ τρίτατος Ψυχὰς εἰς Ἀΐδην κατάγει.
τοῦ δὲ τεταρταίου τὰ Ἑλώρια καὶ Κύνες ἀργοί,
πέμπτου δ' Οἰωνοὶ καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας
καὶ πέντε πτώσεις μὴ μέγα πένθος ἔχειν; M 5ʳ

174. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Τωϑα|στικὸν ὁμοίως εἰς τοὺς | γραμματικούς, | ὅτι πένονται | καὶ μισϑὸν ὀλίγον παρὰ | τῶν παίδων λαμβάνουσιν. C

Ἐνϑάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις,
τοῖσιν ἀπ' οὐλομένης μήνιδος ἀρχομένοις·

---

ex *τί* (?) cr. A | *μέλ̇λει* P (i. e. *μέλει* Pᵖᶜ, nam puncto superposito alterum *λ* deletur) p. 135, 3 *ἀπάτησ·* Plᴹ (post *λοιπὸν* et *ἀλεγίζω*, non post *ἀπάτησ* distinxit C); *Ἀπ.* Dilthey | *λιμένα*: cf. X 65, 6 *τὸν κατὰ γῆς ὅρμον* (Pall.); de securo poetae animo prosperiores res nacti (conl. ep. 171) interpretatur Fr. ‖ 5 cf. ad 2 sq. | *ἐπὶ τὸ* Cᵖᶜ *ἐπὶ τῶ* Cᵃᶜ | *μετολιγ.* C 6 *ἄν̅οσ* Plᴹ | *ἐλευϑερίη* P | *συνοικῶν* Jac. ‖ 8 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 17 (*εἰς γραμματικούς*), 4; ep. est ap. Band. II 128 in cod. Med. 32, 5; ap. Ir. p. 106, ubi per errorem tetrastichon pro octasticho notatur ep. 9 *τωϑαστι*ξ et *γραμμα*ξ C (similiter in lemmate ep. 174) 10 *διατοτην αρ̊ αποκ.* P 11 cf. XI 279 | *πεντάστιχόσ ἐστι* (alterum acc. C) P *πεντάστιχοσ ἐστὶ* Plᴹ (noli ci. *ἐστιν ἐπαρή* cl. Il. *I* 456)
1 *πάλιν* om. P, inseruit Pl; f. *ἄγει* v. *λέγει* excidit ante *ἄλγεα* 2 altera pentametri pars occurrit apud Pall. etiam X 80, 4
3 *τὰ ἑλώρια* P *τὰ ἑλ.* Plᴹ; olim ci. *τά ϑ' ἑλ.* (cf. Franke p. 93) | *κῦνεσ ἀργοὶ* Pᵃᶜ 4 *καὶ λάχος? τέλος? κἀκ Διός ἐστι τέλος?* (cf. *Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή* *A* 5) 5 *δύναμαι?* 6 *πτώσεις*: cf. 175, 2 | *πέντε πτ. — πένϑος*: cf. VII 610, 5 *Πενϑεσίλεια — Πενϑεῦ*, Franke p. 84 de 'allitterationis et paronomasiae' exemplis ap. Pall. obviis ‖ 7 sqq. Plᴹ l. Iᵇ c. 12 (*εἰς γραμματικούς*), 1; Plᴱ I 17, 8; tria priora tantum disticha recepit Plᴹ 7 *Παλλαδᾶ* Pl 9 sq. *ὀλίγ' λαμβάν̆σιν* (i. e. *-βάν⌜ου⌝σιν*) initio scripserat C, postea inseruit *π'* (i. e. *παρὰ*, non *ὑπὸ*) *τ̂ παίδων* 11 *ὁσοισ κεχόλωται* P, cr. Pl; an *κεχόλωϑ' ὁ?* | cf. IX 378, 2 *φασὶ Σάραπιν ὄναρ* (Pall.) 12 *ἀπουλ.* *P* / *μήνιδοσ P Plᴹ*, *μήνιος* Herw. | *ἀρχομένησ* Plᴹ

ἀλλ' αὐλὸς δύσμουσος. ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβῃ
δαίμων, ἐσθλὰ κακοῖς δ' εἷς ἓν ἔμιξεν ἴσα. M 17^{r}

217. ΜΟΥΚΙΟΥ ΣΚΕΥΟΛΑ. C

Εἰς αἰγῶν ποίμνιον | διὰ τὸ σκιρτᾶν ἐν | ταῖς νομαῖς. C

Αἱ χίμαροι, τί ποτ' ἆρα τὰ μὲν θύμα καὶ τιθύμαλλα
λείπετε καὶ χλοερὴν αἰγίνομον βοτάνην,
γυρὰ δ' ἐπ' ἀλλήλαις σκιρτήματα γαῦρα τίθεσθε
ἀμφὶ τὸν ὑλιβάτην ἁλλόμεναι Νόμιον;
οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης ἀποπαύσετε; μή ποτ' ἀπεχθὴς
ἀντήσῃ ʽκορύνη χειρὸς ἀπ' αἰπολικῆς.

218. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ. C

Εἰς ναῦν ἀπολέσασαν | τοὺς πλωτῆρας. C

Ἀβάλε χειμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.

---

1 *ἄλλαυλοσ* A^{ac}; cf. ad 250, 1 *κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ Θήβη* | *ἰδ'* Pl *ἴδ'* Pl^{M} | *ὼσ* P Pl; malim *ὅσσ'* s. *οἷ'* | *εκεράσατο* P nec geminavit litteram *σ* Pl^{M}, *-άσσατο* demum Pl^{E} | *θήβῃ* (*ι* minio subscr.) Pl^{M} 2 *ἐσθλά* (acutum omissa interp.) P, *ἐσθλὰ.* Pl^{M} | *δ' εἱσ* P Pl; *κεἰς* Jac., qui *ἐσθλὰ κακοῖς* cum *ἐκεράσσ.*, ne obiecto hoc verbum careret, iunxit; f. *εἴς θ'* | *ἴσα* A^{ac}; *ἔμιξ' ἄνισα* Jac. (*ἐν ἴσῳ?*) ‖ 3 sqq. ap. Buh. p. 172 3 *σκευόλ*ꝰ (non *σκαιόλα*) C; poetae obversati esse vid. versus Theocritei IV 46 sqq.; eiusdem f. sunt epp. 217, 403: cf. *χιμάρῳ, πόδα γαῦρον* 403 4 *εἰσαιγῶν, διατὸ* et *ενταῖσ* C; noli ci. *ἐκτὸς νομῆς* s. ⟨*μὴ ἐμμένον*⟩ *ἐν ταῖς ν.* 5 *αἶ χίμαροι* (*μα* ex *μυ*? cr.) P | *θῦμα* P 7 *γυρὰ* P; *πυκνὰ* Ruhnken, *ποῖ ῥα* Reiske | *ἐπαλλήλαισι* P, cr. Salm. 8 *ὑλιβάτην* P; *ὑλοβάτην* ap. Buh. (cf. *ὑλοβάτας* XVI 233, 1 Theaet. schol. et *ὑλοβάτα* VI 32, 2 Agath. de Pane), in eodem ap. *ἠλίβατον* proponitur; *ἠλιβάτην* Iensius (cf. Antiphan. 133, 3 K.); *αἰγιβάτην* ex IX 433, 6, XII 128, 2 vix in Mucii ep. transferre ausis | *ἀλλόμεναι* P | *νόμιον*: cf. VI 96, 6, hymn. Hom. 19, 5 *νόμιον θεόν* 9 *οὐκαπο* P | *πυγμαχίησ* P: 'capras capitibus se, velut pugno luctatores, impetentes' dici putat Jac.; *παμμαχίης* Boiss. | *πυγμαχίης*; *ἀποπαύσατε* Reiske (interpunctione caret versus in P); *ἀποπαύετε* apogr.; olim *οὐκ ἄρα* (v. *οὔ ποτε* s. *οὐ τάχα*) *πυγμαχίην ἀποπαύσετε* ci. | *ἐπαχθὴς* Pierson 10 cf. Theocr. IV 49, VII 18 *ἀγριελαίω — κορύναν* | *ἀντήσῃ* P | *ἀπαι τολικᾶσ*

αἰδέομαι σωθεῖσα· τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι
δευομένῃ φωτῶν πείσματα λυσομένων;
Κωκυτοῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος· ὤλεσα φῶτας,
ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος. M 12^{v}

219. ΔΙΟΔΏΡΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ͂. C

Εἰς Νέρωνα τὸν βασιλέα. C

Αἰγιβότου Σκύροιο λιπὼν πέδον Ἴλιον ἔπλω
οἷος Ἀχιλλείδης πρόσθε μενεπτόλεμος,
τοῖος ἐν Αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστυ Ῥέμοιο
νεῖται ἐπ' ὠκυρόην Θύμβριν ἀμειψάμενος; M 6^{v}

(˜ C) P, cr. Salm. ‖ p. 167, 11 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 53 (*εἰς ναυάγιον*), 8; Pl^{E} I 55, 8   11 in fragmento coronae Phil. invenitur ut hoc sic eiusdem Aemiliani (rhetoris?) ep. VII 623; cf. ad 756   12 *ἀπολέσασ⌈αν⌉* C (perversa tradit Jac.)   13 *ἀβάλε* Pl, (ʹ C) P; cf. *ἀβ. μηδ' ἐγένοντο γάμοι* VII 583, 1   14 *ἀμ.*: '*ἀλλάξασαν ἢ ἀνταποδοῦσαν*' sch.^{B}; pro mercibus quoquo modo amissis se nautarum, qui adversa fortuna, fort. piratarum vi perierant, corpora in portum frustra pervehere navis queritur

1 *σωθεῖ·σα* P | *πλεον ὅρμ.* *ἱκεσθαι* P   2 *δευομένη* P | *λυσομένων* P Pl^{M} Pl$^{I.a}$; *δησομένων* Pl$^{b.s}$ (*λαίφεα λυσ.* Br.) 3 *κωκυτοῦ* P Pl; *Κωκύτου*?   4 propter iteratam vocem *ὤλεσα* cf. VII 623 (Aem.) 1 sq. *ἕλκε — ἕλκυσον* | *ναυηγοί δ'* Pl^{M} | *εἰσιν* P ‖ 5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 25 (*ἔπαινοι*), 2; Pl^{E} I 26, 2   5 *σαρδιαὖ* P; *τοῦ Διοπείθους* add. Plan. (cfr. titulus ep. Diotimi VII 420)   6 *βασιλ*: ∼ C; ad Neronem imperatorem eiusque reditum e Graecia refert ep. Casaubonus, ad Drusum Liviae filium Hillscher; de Germanici filio Nerone cogitavit Jac., quam coniecturam, cum ipsi Jac. parum firma videretur, firmare studuit Rubensohn; equidem Drusum Vindelicorum victorem reducem a Diodoro celebrari putaverim, cui fort. Horatii carm. IV 4 non ignotum fuit | verba: '*ὅτε* (non *ὅτι*) *απέπλει ἀπὸ σκύϱ|προστὴν ἴλιον*', quae non argumentum epigrammatis sed primum vs. spectant, addiderat C lemmati, sed rursus cancellavit delevitque signo ɔ et ante *ὅτε* et ante *προσ* posito (cf. vol. II p. XV sq.)   7 hypodiastola (*αἰγιβότου, σκ.*) cavebat C, ne quis *αἰγιβότουσ κύϱ.* legeret | *λιπῶν*(˜ ?) P | *πέδον*: Quint. Smyrn. VII 239 affert Rub. | *ἔπλων* P Pl^{M} (Pl^{a} in epid., unde sumpserunt Pl$^{a.n}$), *ἔπλω* Pl$^{I.b.s}$ (Pl^{a} in t.); noli transponere *οἷος ἔπλω*   8 *οἷοσ* P | *πρόσθ' ὁ*? | *μενεπτ.* P *Νεοπτόλεμος* Pl 9 *ἐναινεάδηισι,νέρων* (hypodiastolen ad voces distinguendas add. C) P; *ἐν. Αἰν.* 'in Romanis' (Rubens.), non 'inter Augusti comites'

κοῦρος ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν ἔγχει
θῦεν, ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ. M 7r

220. ΘΆΛΛΟΥ ΜΙΛΗΣΊΟΥ. C

Εἴς τινας ἐπὶ πλα|τάνῳ φιλοῦντας. C

Ἁ χλοερὰ πλατάνιστος ἴδ' ὡς ἔκρυψε φιλεύντων
ὄργια τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀκρεμόνεσσιν ἑοῖς κεχαρισμένος ὥραις
ἡμερίδος λαρῆς βότρυς ἀποκρέμαται.
οὕτως, ὦ πλατάνιστε, φύοις· χλοερὰ δ' ἀπὸ σεῖο
φυλλὰς ἀεὶ κεύθοι τοὺς Παφίης ἑτάρους.

221. ΜΆΡΚΟΥ 'ΑΡΓΕΝΤΑΡΊΟΥ. C. Pl

Ἐπὶ σφραγῖδι ἐχούσῃ | Ἔρωτα ἡνιοχοῦντα λέοντας. C

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος Ἔρωτα
χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχεῦντα βίαν,

(Hillscher) | *ἀγὸσ* (' AC) P: 'dux expeditionis' non 'princeps inventutis' (Dessau) | *ἀστυρέμοιο* P Pl^M p. 168, 10 *επωκυρόην* P *ἐπ' ὠκ.* Pl^M *ἔπ' ὠκ.* Pl^I; '*νεῖται ἐπ' ἄστυ 'Ρέμου ἀμ. Θ. ὠκ.*' structuram verborum indicans sch.^B | *Θύβριν* Dübner
1 *ἐτ'* P | *ἀρτίχνουν ἴσχων γέννυν* olim. ci., cf. VI 22, 1 *ἀρτίχνουν* (Zonae) | *ἀλλομὲν* P 1 sq. *ἔγχει* (' C) -*σοφίῃ*: cum clausula Homerica (*ἔγχεϊ θῦεν* in fine vs. *Π* 699, cf. *X* 272) Diod., si modo P Pl vera tradunt, iungit quae ipse parum scite novavit (*σοφίῃ θύειν*) 2 *ὃ δ'* Pl^M | *ἀμφοτέροισ* P Pl; *ἀμφιλαφὴς*? (cf. Callim. hymn. II 42 *τέχνῃ δ' ἀμφιλαφής*) s. *αὖ προφερὴς*? ‖ 3 sqq. Plan. ep. amatorium om., exstat in ap. Buh. p. 172 (n. 21) 3 *θαλοῦ* C, cf. ad VI 91, vol. II p. XVIII 4 *εἰσ τινασ επι πλατάνω φιλουντ⌜ασ⌝* C (*ὑπὸ πλ.?*) 5 *ἰδ'* et *ἐκρυψε* P 6 *ὄργια* P
7 *ἀμφι δ' ἂν* P, *ἄρ'* Salm., *αὖ* Reiske | non requires *ἀκρεμόνεσσι νέοις* cl. Il. *Φ* 38 | *ὥραισ* P 9 *οὕτως*: noli *ὀργῶσ'* ci. aut *ὄζους* | *σκιερὰ*? cf. Eur. fr. 308 *ὦ σκιερὰ φυλλάς* | *ἀποσεῖο* (circ. corr. restitutus) P 10 *ἑτάρουσ* (sic) P; *ὀάρους* probabiliter Jac. ‖ 11 sqq. Pl^M I^a c. 26 (*εἰς Ἔρωτα*), 5; Pl^E I 27, 5; (η, sc. *σημείωσαι*, adpinxit Pl^M; v. Rubens. Gr. Ep. p. 9, 21 (vers. Ungeri 21, Heldi 14), adnot. p. 79, 91, praef. p. 90 11 *Μάρκου* om. Pl | *ἀργενταρί^ου* C
12 *επισφραγίδι* et *ἔρω^τ* *ἡνιοχοῦ^τν* C | *λέονϋ* C: signum post *ν*

ἀλλ', ὦ σοφὴ ξυνωρί, χαῖρέ μοι λίαν·
χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοφον κάρα,
ὁ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν·
4 χαίροις δὲ καὶ σύ, Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
P 389 ἄριστον αἷμα τοῖς ὅλοις βοώμενον.

203. ΦΩΤΊΟΥ ΠΑΤΡΙΆΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΌΛΕΩΣ,

ἄλλοι δέ φασιν ΛΈΟΝΤΟΣ ΤΟΥ̃ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C

Εἰς τὴν βίβλον Λευκίππης. C

Ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ σώφρονα βίον
ὁ Κλειτοφῶντος ὥσπερ ἐμφαίνει λόγος·

Boiss., qui trimetros nisi duodecim syllabarum a Leone non conditos esse existimat; f. *ὁμιλεῖ* (olim ci. *ἀναπλοῖ* s. *συναπλοῖ*) 1 sqq. laudes utrique scriptori a poeta tributas si non detrectans, certe non comprobans add. C.: *ἀμφότεροι τ⌜ησ⌝ τ⌜ων⌝ | χριστιαν⌜ων⌝ πίστεωσ | αλλότριοι* 1 *ἄλλω* P 2 *θεων* P 3 *πυκάζων*: '*κοσμῶν*' (fort. e Suida petitum, cf. s. v. *πυκάζεται* et *πύκασεν*) ap. Buh. 5 *ἀριστον* P; Sarpedonis prolem dici Proclum Lycium monet ap. Buh. ('*Λύκιε, ἐκ τῆς Λυκίας*') | *τοῖσ ὁλοισ* P, *τοὺς ὅλους* inepte ap. Buh.; *τοῖς ὅλοις* interpretatur Pauw 'per totum universum', idem ac *πᾶσι* significare vid. Jac.; *τοῖς λόγοις* Salm., *τοῖς πόλοις* Pauw, *τοῖς Σόλοις* Dorv. (*τοῖς λεῴς* olim ci.) | in P margo superior paginae 389 (scil. primae novi quaternionis) litteram *λ'* servavit, alteram, quae vid. adposita fuisse ⟨*β*⟩, propter membranas circumcisas amisit; sic primae paginae et praecedentis quaternionis et subsequentis numeros illa (p. 373) *λ*⟨*α*⟩*'*, altera (p. 405) ⌞*λ*⌟*γ'* quaternionum indices in summo magine dextro adpictos habent ‖ 6 sqq. ap. Buh. p. 170 sq. (n. 19) 6—9 geminum auctoris indicem cum lemmate scr. C hoc ordine: *φ. πριαρ͞χ κωνσταν͞π* (i. e. ⌜*τινουπόλεωσ*⌝ s. ⌜*-τινουπολίτου*⌝) | *εἰστὴνβ. λευκιππ* | *ἄλλοι δε φασὶν λεο͞ν* | *του φ.*; mireris a Photio has laudes tribui Achillis Tatii de Clitophonte et Leucippa libro, si conferas quae in Biblioth. cod. 87 de hoc opere proferuntur; at propter id ipsum, quod in Bibl. mentio fit libri, cum Leone (mathematico) ep. auctore fort. amicus eius *γεροντοδιδάσκαλος* (Phot.) componebatur 10 *σώφροναβίον* P; *σωφρόνων β.* Salm., *σώφρονας βίους* Jac. (qui idem male *σώφρονα βίοτον* proposuit, *βιοτὴν σώφρονα* Br.); *ζόην* et *σώφρον' αὖ β.* olim ci., sed mutatione vix opus 11 *ὧ σπερ* (ex *ὧ περ*? cr.) *ἐμφαίνει* P; *μὲν παρεμφαίνει* Reiske, *εὖ παρ.* Jac., qui postea

ὁ Λευκίππης δὲ σωφρονέστατος βίος
ἅπαντας ἐξίστησι, πῶς τετυμμένη
κεκαρμένη τε καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιστον, τρὶς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.
εἴπερ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλῃς, φίλος,
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν,
τὴν τοῦ λόγου δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε·
νυμφοστολεῖ γὰρ τοὺς ποθοῦντας ἐμφρόνως.

204. ʼΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl. Σ

Εἰς τὸν Αἴαντος λίθον, | ὃν αὐτὸς ἐδίσκευσεν. C

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
πέτρον ἀκοντιστὴν στήθεος Ἑκτορέου.
εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον,
πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.

ὥσπερ in ὅσπερ mutare maluit (alterum vs. epigrammatis aptius praeponi primo ratus); ὤνερ? an ἱστορῶν (s. εἰσορᾶν) φαίνει? 1 δε σωφρονεστατοσ P; δὲ σωφρονέστερος Iensius 3 (κεκομμένη τε ap. Buh.) 5 εἰ περ P | σωφρον^{εῖν} θέλησ (εῖν superscr. C) P; θέλεις Salm. | φίλε Salm. 6 μή τοι (ut πάρ. idem esset atque ἐν παρέργῳ) proposuit et iure reiecit Jac., quoniam legentes non oscitanter res spectare vetantur, sed inter levidensia libri ornamenta et ipsum argumentum discernere iubentur | σκόπει (ι add. vid. C) P 7 πρόστὴν P: litterae ab A scriptae delevit punctis superpositis C, qui supra puncta '⁒ πρῶτα' add.; scripturam πρὸς τὴν Chardon de la Roch. nec sermone nec numeris offensus defendit ita, ut πρὸς cum imperativo iungeret (πρόσμαθε); πρόσθε ap. Guyet., πρὸς τὶ Reiske, πρὸς τί Jac.; δ' εἰς πρόσθε? εἰς χρηστὰ? 8 εὐφρόνως Salm., σωφρόνως F G. Schmidt ‖ 9 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 5 (εἰς ἀνδρείαν), 4 (Pl^{E} I 5, 4); ep. est in syll. Σ n. 55 (Σ^{F} f. 146^{r} vs. 1—5, 146^{v} vs. 6—8; Σ^{P} f. 249^{v} vs. 1—6, 250^{r} vs. 7 sq.) 9 αγ. σχολαστιξ C, qui indicem auctoris lemmati subiunxit 10 εδίσκ. C; lemma εἰς τὸν Αἴαντος λίθον exhibent Pl Σ; sch.^{B} adpinxit ''Ιλ. Ξ' cum versibus Ξ 409—412 et Ξ 414—418 depravatis et mutilatis (vs. 418 scr. ita: ὣς ἔπ⟨εσ⟩' Ἕκτορος αἷμα χαμαὶ ῥέον ἐν κονίῃσι); omisit schol. afferre versus, quos Agathias pariter atque allatos spectabat, *M* 447—449 et *H* 265 sqq. 11 ἀνοχμάσειασ P Pl^{I-b} Σ -σσειασ Pl$^{M.s}$

νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.
ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ
παίγνιον, οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γινόμενος. M 2^{v}. Σ 55

205. ʼΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. C. Σ

Ἐπὶ τῇ ἀθροίσει | τῶν βουκολικῶν | ποιημάτων. C

Βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες ποκά· νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας. Σ 64

---

p. 159, 12 *ἐκτορέου* P 13 *μέλας*: '*ὑπὸ τοῦ χρόνου*' schol. Mon., cf. Il. *Η* 265, *Φ* 404 *κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε* | *σύ δ'* Pl^{M} | *θεϊονόμηρον* P: idem proparoxyt. exstat in clausula hexametri Agathiani IV 4, 7 (*Ὅμηρος*) 14 *ἐξεκύλισα* Pl$^{M\,ac}$, (*α* litteram cum sqq. *πέ* iungens) P; *-λισσα* Pl$^{M\,pc}$ Pl^{E} Σ | *πέ δωι* P (litt. *δωι* add. man. rec., quae supplevit versum Crinagoreum VII 645, 4, de qua cf. vol. II p. VI); *πέδω* Pl^{M} Σ | cf. VI 72, 4 *ἐξεκύλισε λίθῳ* (Agathiae)

1 cf. Il. *Μ* 447 *τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε — ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν* | *παροχλίζ∗ουσιν* (post *ζ* del. est litt. *ο*) Σ^{F} | *ἀρούρης* P: sed litteras *ύρησ* add., *ο* ex *υ* cr. man. rec. eadem, quae praecedentis versus litt. extremas exaravit (*ἀρυ* tantum scripserat A^{ac}); *ἀρούρεσ* (superscr. *ησ*) (terminatio perversa punctis del.) Σ^{P} 2 *ἄνοι* Pl^{M} Σ^{P} | *λευγαλεησ αἴσχεα* (superscr. b, a) P (litteris b. a., non graecis *β. α* verborum ordinem rest. man. rec., cf. ad p. 159, 14) | *λευγ.* '*καὶ ὀλεθρίας*' schol. Mon.; quae sch.^{B} affert '*τῆς ἀδόξου ὀλεθρίας· παρὰ τὸν λοιγὸν λοιγαλέον καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων λευγαλέον*' petita esse videntur ex Et. M. et depravata exstant in Pl^{w} 3 *ἀλλά μετί* P *ἀλλά με τίσ* Pl^{M} Σ (*μέ τις* Pl^{E}) | *ἐπιχθονὸσ* P *ἐπὶ χθον* (superscr. *ὸ*) Pl^{M} (Σ Pl^{E}); *ὑπὸ* sch.^{w}, *κρύψειε κατὰ χθ.* Reiske 4 *γινόμενοσ* P *γιγνόμ.* Pl Σ ‖ 5 sqq. ep. est in syll. Σ n. 64 (Σ^{F} 147^{v}, Σ^{P} 251^{r}); de scriptura codd. Theocrit. cf. Ahrensii Buc. II 2 5 *γραμ|ματιχ* P (Σ); *τοῦ γρ.* codd. Theocr.; de Artemidoro et bucolicorum carminum sylloge a patre Theonis instituta v. Susem. I cap. 5, not. 69 6 *ἐπι τῆι ἀθρ.* P 7 *βουκολικαὶ* P; *βωκολικαὶ* Σ cum nonnullis codd. Th. | *μοῦσαι* P *μοῖσαι* Σ (codd. Th.); cf. id. IX 28 | *σποράδην* Σ (cum codd. Theocr.) | *ποκα* P *πόκα* Σ (codd. Th.) | *δ' αμα πᾶσαι* (cr. ex *πᾶσα*?) P 8 *ἐντι* bis P | *αγέλασ* P *ἀγέλησ* Σ | cf. ep. IX 434 et ep. ap. Ahr. II 3, V *ἀλλὰ σποράδας ἐξ ὀρέων συνέλεξα καὶ ἐς μίαν ἤγαγον μάνδραν βωκολικὰς Μοίσας* ‖

206. ΕΥΠΙΘΙΟΥ ᾿ΑΘΗΝΑΙΟΥ A C. Pl

στίξαντος τὴν Καθόλου. A C. Pl

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος ἠδ᾽ ἀιδήλων
ξυσμάων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μευ κέκμηκε, τένων, ῥάχις, ἰνίον, ὦμοι·
τῆς Καθόλου δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλου. M 5[r]

207. ΑΔΗΛΟΝ. C

Εἰς τὸ ἐγχει|ρίδιον ᾿Επικτήτου | τοῦ φιλοσόφου. C. Pl

Μῆτιν ᾿Επικτήτοιο τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν εἰσαφίκηαι ἐς οὐρανίους κενεῶνας
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης. M 20[r]

---

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 17 (*εἰς γραμματικούς*), 6   1 sq. eundem titulum scripserunt A in textu, C in marg., Pl   1 *Εὐπειθίου*? 2 *καθοὶ* C; *προσῳδίαν* nec P nec Pl add.; '*στίξαντος ἀντὶ τοῦ ἐπανορθώσαντος τὴν πραγματείαν τοῦ ὀνόματος*' sch.[B]; cf. XV 38 cum iis quae affert interpres Mon.: *῾Ο ᾿Αθηναῖος οὗτος Εὐπίθιος φιλόπονος ὢν οὐ μόνον ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις τῶν βιβλίων ἐμόχθησεν, ἀλλὰ καὶ ⟨τὰ⟩ περὶ τὴν τοῦ ῾Ηρωδιανοῦ γραμματικὴν ἐπανορθῶσαι ἠθέλησε καὶ πᾶσαν τὴν ἐκείνου πραγματείαν, ἥτις ὑπὸ πολυετίας διεφθάρη καὶ εἰς ἀφανισμὸν παντελῆ μονονουχὶ ἐλθεῖν ἔμελλεν· ἀλλὰ τὸν ⟨περὶ⟩ ἐκείνης πόνον οὗτος ἀναδεξάμενος εὐμαρῶς οὐκ εἴασε τὸ τῆς γραμματικῆς ἀχανὲς πέλαγος λήθῃ συσχεθῆναι* | quam Homero operam Cometas (XV 36 sqq.), eandem fere Eup. tribuit Herodiano   3 *ταῦτο λό⌊γ⌋ων* P (⌊γ⌋ C, *στ* potius quam *τ* A[ar]) | *κανόνων* (cum accentu eraso supra *α*) P; '*ταυτ. καν.· γέγραπται εἰς τὴν Καθόλου, ὅπερ εἶναί φασι τοῦ ῾Ηρωδιανοῦ*' sch.[B] | *πλήθυοσ* A[ar] | *ἠδ᾽* C *ἡ δ᾽* A[ar] | *ἀϊδήλω¯* P 4 *ξυσμάων* (*ᾶσ* superscr.) (*ᾶσ* et acutum C) P, *ξυσμ⌊ά⌋* (*⌈ων⌉* superscr.) Pl[M pr] *ξυσμῶν* Pl[M ar]; hac voce non rasuras hic dici, sed 'tenues notas, calami acumine membranae quasi insculptas' monet Jac. | *τὰς ἐχάραξε* Pl; *τασ δε χάρ.* A[ac] *τάσδ᾽ ἐχάρ.* C, f. servabis *τάσδ᾽* (s. *τὰς δ᾽* cl. 371, 5) *ἐχάρ. δ.* ut verba interposita | *δ᾽ ὄναξ*? A[ac]   5 *κέκμηκε*.*νων* (*τέ* superscr.) P: *τέ* superscr. et punctum inseruit C ad dirimendas voces *κέκμ.* et *τένων*; nam *κεκμηκετε νων*, non *κέκμηκε τήνων* (aut *τίνων*) scripserat A[ar] | *τένων* Pl[M] Pl[a. b. s] *τένον* Pl[I. a] (cr. epid.) | *ῥάχ.*: '*τὸ νωτιαῖον μέροσ*' cum Suida sch.[B] | *ὦμοι* P (prosod. confusae ita, ut scriba utrum *ὦμοι* nomen an interiectionem *ὤμοι* probaverit discerni nequeat) ‖   7 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 84 (*εἰς φιλοσόφους*), 3; Pl[s] I 86, 3

ἁ μία μὲν μηνιθμὸν Ἀχιλλέος ἔργα τε χειρὸς
Ἑκτορέας δεκέτους τ᾽ ἆθλα λέγει πολέμου·
ἁ δ᾽ ἑτέρα μόχθον τὸν Ὀδυσσέος ἀμφί τε λέκτροις
χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας.
α. Ἵλατε σὺν Μούσαισι· μεθ᾽ ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς
εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἕνδεκα Πιερίδας. M 15v. Σ 107

193. Εἰς τὴν ἱστορίαν ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΊΟΥ, τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, Εὐνομιανοῦ. C

Ἱστορίην ἐτέλεσσα θεοῦ χαρίτεσσι σοφῇσι
πράγματ᾽ ἀληθείης ποικίλ᾽ ὑφηνάμενος.

---

collecta exhibet haec: VII 1—7; IX 192; 448; 575; 455; XVI 292—304; IX 24; 97). In sylloge Σ est ep. n. 107 ($Σ^F$ f. 151v, $Σ^P$ f. 255v) p. 151, 5—7 titulum om. Σ 5 ἀντιφί^λ Pl^M | βυζαν̃ C, om. Pl 6—7 εἰς Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν tantum Pl Ir. 6 ἦγουν C 7 ἰλιαδ C | lemmati adiunxit C*: θαυμαστὸν ολον τὸ ἐπίγραμμα 8 τίνεσ P τίνος Pl Σ Ir. | θυγατέρες: cf. VII 407, 9 9 Μαιονίδεω Br. | μύθῶν P | ἱστορεσ P ἵστορεσ $Pl^{M.I}$ ἴστορεσ $Pl^{a.b.s}$ Σ | ἰλ^ι|ακῶν $Σ^F$

1 ἀχιλλέ^ο ως $Σ^{F.P}$ | ἔργα τὲ Pl^M | χειρῶν P χειρὸσ Pl Σ 2 ἑκτορέαισ P Ἑκτορέας Pl ἑκτορίασ $Σ^{F.P}$; χειρῶν Ἑκτορεᾶν Br. | δεκέτουσ P Pl Σ -τευς Br. | τ᾽ ἆθλα Pl Σ ἄθλα (om. τ) P

3 ὀδυσσέ^ο ωσ Σ 4 χ⌊η⌋ρείοισ (⌊η⌋ in cr. ει) $Σ^F$ | ἀγαθὰσ $Σ^P$, ἁγνᾶς Heck. 5 ἴ * λατε συν P | μούσῃσι Σ | μεθυμ. P | ἀοιδᾶσ P ἀοιδὰσ Pl Σ 6 εἶπεν P (εἶδεν s. ἕρπει ἔχων?) | αἰῶν P, Ἑλικὼν Jac.; cf. VII 21, 6 | ἕνδεκα P | epp. 185—192 qui pro Philippeis habebunt, statuere poterunt ep. 186 sedem mutasse, ut epp. εἰς Ἀρ. τὸν κωμικόν et εἰς Μέν. τὸν κωμ. continuarentur, ep. 192 (simili instructum initio atque 186: αἱ βίβλοι — βίβλοι) primo omissum, post subiunctum esse ceteris epp. fragmenti litterarum ordine compositi (185 Ἀρχ., 192 αἱ β., 187 αὗται, 188 Ἀτθ., 186 βίβλοι, 189 ἔλθετε, 190 Λέσβ., 191 οὐκ). At epp. illa non mera Philippea videntur, sed cum Meleagreis mixta ‖ 7 sqq. dist. om. Plan., inest in ap. Buheriano (p. 169, n. 12) 8 sq. titulum scr. C non in margine, sed in vacua, quam A reliquerat, linea | ὁ φιλοστοργίου: C^{ac}, del. lineolis (※) articulum ante φιλ. C, cum τοῦ εκ καππ. adderet | : εὐνομιανοῦ: ~ (cr. ex ειν.) tituli verbis adnexuit, sed in marg. scr. C; vocem alii pro nom. proprio eius habent, qui dist. in Philostorgium composuit; aliis sectator

194. *Εἰς τὴν αὐτὴν* ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΊΟΥ. C

Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργιος, οὔνομα καλόν·
τοὔνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τούτους
ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος, εἶτα δ' ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἑὸν οὔνομα γράψας.

Eunomii vid. significari, et vocem in hunc modum acceptam tamen pro indice epigrammatographi habent qui incertum auctorem ep. hactenus definiri volunt, ut cum Philostorgio eandem is doctrinam amplexus esse dicatur (sic ad Christianum ep. VII 689 lemmatista, auctorem in universum indicans, adposuisse vid. '*χριστιανοῦ*'); sed quoniam epigrammatis verba ipsa Philostorgium pro auctore habendum esse monent, *Εὐν.* opinor rectius appositionem duci referendam ad *Φιλοστοργίου* p. 152, 9 *ἐτέλεσσα ϑεοῦ* P; *ἐτέλεσσ' ἀϑέου* Gothofredus (qui miro iudicio ep. ab Eunomiano quodam, homine disciplinae Arianorum infesto factum esse censuit) | *ϑεοῦ χάρι* (i. e. *χάριτι*) *χερσὶ σοφῇσι* perverse Reiske 10 *ὑφηνάμενος*: cf. VII 1, 2 *γρῖφον ὑφ.*, Christod. ecphr. 373 ||

1 sqq. ep. exstat in apogr. Buh. (p. 169, n. 13) 1 *ἔ αὐτ.* | *φιλοστοργίου* (cum clausulae signo) add. C, indicans auctorem Hist. Ecclesiasticae, non epigrammatis; cui indici C* adiunxit haec: *τ⌜ου⌝* (*ȶ* in clausula) | *ἀρειανοῦ ⌜καὶ⌝ πάσ⌜ησ⌝* | *κακίασ πεπληρ^{ωε}μ* (*πεπληρωμένον* perperam Paulssen, *-μένην* Jac., *τὴν πάσης — -μένην* pro *καὶ π.* malim, *-μένου* Goth., ap. Buh.): ∼ | *οὐδὲν* (cr. ex *-δέν*) *γὰρ ἄλλο ἱστόρσ* (i. e. *ἱστόρησεν* pro *ἱστ.*; littera н an diphthongus *ει* superscripta sit, ambigi potest) | *ἢ ψόγον τ͡* (sc. *τ⌜ων⌝*) *ὀρϑοδόξ⌜ων⌝*: ∼ Vidit Jac. petita haec esse ex Photii bibl. cod. 40, ubi de Philostorgio inveniuntur ista: *ἐξαίρει τοὺς Ἀρειανίζοντας ἅπαντας, λοιδορίαις πλύνει τοὺς ὀρϑοδόξους, ὡς εἶναι τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ μὴ ἱστορίαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἱρετικῶν, ψόγον δὲ γυμνὸν καὶ κατηγορίαν τῶν ὀρϑοδόξων* 2 *Φιλοστοργίου* Jac. 3 acrostichis dicitur sic formata, ut primis duodecim litteris librorum totidem, quot Hist. Ecclesiastica Philostorgii complexa est, auctoris nomen efficeretur | *τοῦνεκα* et *καταγρᾶμμα* P | *τούτους ἀνεγρ. λόγȣσ* (ȣ cr. ex *ο*) P, verborum sede mutata *λόγους ἀν. τούτους* Salm. (ap. B.); *λ. συνέγραψα τοσούτους* Reiske (qui tamen *ἑὸν* in versu 4 in *ἐμὸν* convertere noluit), *λ. ἀν. τόσσους* Jac., cui assentior ita, ut simul *κατὰ ῥῆμα* reponatur pro *κατὰ γράμμα* 4 *ἀπογρ.* P | *εἶπεν ἐφ.* P; *εἶπέ τ'* ap. Guiet., *εἶπετ'* ap. Buh., *εἶτ' ἐνεφεξῆς* Reiske, *ἔνϑεν* (*ἐφ.*) Br., *εἶτα δ'* Jac., *εἶτεν* Schaefer 5 *ἑ δια* P |

› 388 195. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς τὰ | πάτρια Ἀναζαρβοῦ. C

Κωνσταντινιάδης Ἀσκληπιὸς ἄστυ γεραίρων
γράψεν Ἀναζαρβοῦ πάτρια κυδαλίμης.

196. ΜΑΡΊΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΊΤΟΥ. P_1

Εἰς τὸν βίον Πρόκλου. C

Ἀθανάτοισι θεοῖς κεχαρισμένα πάντοτε ῥέζων
καὶ τάδ' ἐπ' εὐσεβέοντι νόῳ συνέγραψε Μαρῖνος. P_2 673

197. ΜΑΡΊΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΊΤΟΥ, C

τοῦ | καὶ διαδόχου τῆς | σχολῆς Πρόκλου | τοῦ φιλοσόφου | ἐν Ἀθήναις. C_1

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον ὅττι Μαρῖνον

αὐτῶν P; λοιπῶν s. ἄλλων? | ἑὸν P | γράψας molestum videri potest post ἐγράψατο: fort. ῥάψας v. οὔνομ' ἀνάψας s. ἐφάψας || 1 sqq. ep. est in ap. Buh. (p. 169, n. 14) 2 εἰστ÷ πάτρια ἀναζαρβ (sic, errat Jac.) C; cf. quae adnotavit lemmatista ad I 19: οὗτος ὁ Κλαυδιανός ἐστιν ὁ γράψας τὰ πάτρια Ταρσοῦ, Ἀναζάρβου, Βηρυτοῦ, Νικαίας 3 ἀσκληπιάδησ P; Ἀσκληπιοῦ ap. Buh., Ἀσκληπιὸς Br. (proposuit Reiske, receperunt etiam Jac. Dübner); quoniam Steph. Byz. Asclepiadae scriptoris mentionem facit s. v. Ἀνάζαρβα ('ἀφ' ἧς ἦν — Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεὺς ὁ πολλά τε ἄλλα καὶ περὶ ποταμῶν γράψας βιβλίον), nomen traditum in P servare olim studui verbis mutatis transpositisque: Γράψ' Ἀσκληπιάδης Κωνσταντίνοιο γεραίρων ⟨Θέσμι'⟩ Ἀναζαρβοῦ πάτρια κυδαλίμης 4 ἀναζαρβοῦ A, accentum om. C (in lemm.), ἀναζάρβου L (cum Suida); 'an τὰ Ἀνάζαρβα?' ap. Buh. (auctor notulae vid. Stephanum secutus Ἀναζάρβων requirere pro Ἀναζαρβοῦ) | πάτρια: 'ἔλλειψις pro τὰ πάτρια ἔθη' ap. Buh.; 'antiquitates' interpretatur Reiske, 'origines' Jac., 'mores' Schaefer || 5 sqq. epp. 196 et 197 iterum, sed ordine inverso, exstant in P, p. 673 post XV 26 (P_2) 5 sq. ἀλλ' P_2 (ubi praecedit ep. 197); cum P_1 consentit ap. Buh., quod exhibet ep. 196 (p. 170), sed om. ep. 197; 'στίχος Μαρίνου' cod. Taurinensis 107, qui octastichon (196 sq.) Vitae Procli subicit 5 νεαπολ C_1; ex ipso ep., puto, nomen auctoris finxit C, parum scite (v. ad 9) 6 πρόκλ C_1 7 κεχαρισμένε P_1 -μένα P_2 | πάντοτε $P_{1.2}$; noli cr. πάνθ' ἅτε 8 ὶ τὰ δ' P_1 | ἐπευσεβέοντι P_1 επευσ. P_2 |

ἀθανάτων μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβέεσσιν
ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
κάλλιπες, ὃς βιοτὴν θεοτερπέα σεῖο λιγαίνων
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήια σῶν ἀρετάων. P_2 673. M 20[r]

198. ’ΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Νόννον | τὸν ποιητήν. C

Νόννος ἐγώ. Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις, ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔγχεϊ φωνήεντι γονὰς ἤμησα Γιγάντων. M 85[v]

σὺνεγραψε P_2 | in fine paginae 673 ludens, ut vid., librarius adscripsit versum alteri epigrammatis hexametro inscite adsimulatum: *τεχνικοῖς κανόνεσσιν ἐφ' ἑσπόμενοσ* (sic) *τάδ' ἔγραψα* (ante *τεχν.* frustra add. *τοῖς* Dübner) ‖ p. 154, 9 sqq. in P_2 praemisso epigrammati 197 adnectitur ep. 196, quique duo epp. iungere volet, hexasticho (197) duos versus (196 *ἀθανάτοις δὲ θεοῖς — Μαρ.*) subiungere debebit (continuaverat olim octo hexametros ut versus eiusdem ep. Boiss. secutus codd. Coislinianum et Taurinensem, sed postea peculiaria duo epp. esse statuit cum Jac.); ep. 197 exstat in Pl^{M} l. I^{a} c. 84 (*εἰς φιλοσόφους*), 5 (Pl^{s} I 86, Pl^{I-b} I 89, 5) 9—11 P_2 exhibet titulum hunc: *εἰσ πρόκλον τὸν φιλόσοφον μαρ⌊ί⌋νου* (⌊ι⌋ in eraso ει?): ∼ *τοῦ γράψαν͂ τον τ⌜ου⌝ φιλοσοφ⌜ου⌝ βιον.* Plan. nihil inscripsit nisi ‘*εἰς Μαρῖνον*’ 9 *νεαπολ* C_1; duo epp. iure abiudicant a Marino Boiss. Jac. (cf. I 23, 28) 10 sq. verba *τ̆ καὶ διαδ.* — *ἀθήναισ* add. C ea secutus, quae s. v. *Πρόκλος* Suidas affert: *οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης*; cf. VII 341, 2 12 *κεφαλῆσ* $P_{1.2}$ Pl; malim (*μελέτης* s.) *φυλακῆς*, ne eadem vox recurrat in vs. 3; cf. *ἡ φυλακὴ καὶ ἡ πρόνοια* Plut. mor. 31 A 13 *πάντως*? | *ὅτι* P_1 *ὅττι* P_2 Pl | *Μαρῖνον* P_1; ‘*οὗτος μαθητὴς ἦν Πρόκλου Νεαπολίτης τὸ γένος καὶ τοῦ διδασκάλου βίον συνέγραψε καὶ ἄλλα τινά*’ adnotavit sch.[B] (Suidam secutus)

1 *βοηθῶν* P_1 *βοηθό⌊ο⌋ν* $Pl^{M pr}$ (*-θόων* s. *-θουν* $Pl^{M ar}$) *βοηθόον* P_2 Pl^{E} 2 *ἀντιτεῆσ* P_2 | *ψυχοσσόον* P_2 P_1^{ac} *ψυχόσσοον* P_1^{pc} (*ψυχόσσο̽ον* P_1), *ψυχοσσό⌊ο⌋ν* Pl^{M} (*-σουν*? $Pl^{M ar}$); cf. XV 12, 10 *ψυχοσσόον — ἄνθος, κακῶν δοξῶν ἀλκτήριον* (Leonis phil.) 3 *θεοτερπέα* $P_{1.2}$ idemque Pl^{M} (Pl^{a} in epid., $Pl^{a.b.s}$), *θειοπρεπέα* $Pl^{I.a}$ | *λιγ.*: ‘*ὑμνῶν*’ sch.[B] 4 *γρᾶψε* (acc. incerto) P_1 *γράψε* * Pl^{M} | *τὰδ'* P_1 | *ἐσσομένοισι* P_2 | *μνημ⌊ή⌋ϊα* (⌊η⌋ in eraso *ι*) Pl^{M} ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{b} c. 37 (*εἰς ποιητάς*), 5 (Pl^{s} I 67, 27; Pl^{I-b} I 70, 17)

5 tit. om. $Pl^{M.I}$, *ἄδηλον* Pl^{a} 6 *ποιητ^* C 7 *μὲν πόλισ* A^{ac},

199.

Εἰς Ὀρειβάσιον | τὸν ἰατρόν. C

Δίου Ὀρειβασίοιο, τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο Μοίρη. M 10^{v}

200. ΛΕΌΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C

Εἰς βίβλον μηχανικήν. C

Βίβλος μηχανική· Κύρινος δέ μιν ἐξεπόνησε
Μαρκέλλου γνωτοῖο συνερχομένου κατὰ μόχθον.

201. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΛΕΌΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C

Εἰς τὴν βίβλον Παύλου ἀστρολόγου. C

Θέσφατα μαντῴης Φοιβηΐδος ὄργια τέχνης
ἀστρολόγων Παῦλός μ' ἐδιδάξατο κύδιμος ἀνήρ.

ἐμή inseruit A ipse supra lineam | *ἐν φαρίη δέ* P p. 155, 8 *ἐγχεϊ* P | *φοινήεντι* Pl | gigantomachiam dici non peculiari carmine a Nonno enarratam, sed Dionysiacis partem adiunctam, qua Bacchi cum gigantibus pugna describitur, Jac. cum aliis recte statuit: cf. Dionys. libri 48 periocha '*Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἐς ὄγδοον αἷμα Γιγάντων | Παλλήνην τε δόκευε*' (indicandi poematis ultimum potissimum librum ab distichi auctore spectari vix est quod mireris) ‖
1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 38 (*εἰς ἰατρούς*), 2; Pl^{E} I 39, 2 2 *εἰσ ορ.* C; '*εἰς βίβλον Ὀρειβασίου*' inscr. Pl^{M}, '*εἰς τὴν Ὀρ. βύβλον*' Pl^{I-b}, '*-βίβλον*' Pl^{s}: articulum, quoniam plus unum librum composuit medicus Iuliani imperatoris amicus (cf. ep. 17), parum apte add. Pl^{E} 3 v. XVI 274 | *ὀρειβασίου* (cr. ex ὃ? ρ.) *τὸν* P, *Ὀρειβασίοιο τὸν* Pl^{M} Pl$^{L.a}$ *-βασίου τὸν* Pl$^{b.s}$; fort. *Ὀρειβασίου τάδ'* s. *τόδ'*, *ὃν* (cf. 190, 1); formam *Ὀριβ.* exhibet Et. M. 461, 24 (Hertl. ep. 17), *Ὀρειβ.* Phot. cod. 216 | *αθ. διατέχνην* P 4 noli ci. *θαυμαίνουσα*: auctor ep. vid. imitari Lucilium (*τρομέων Ἀιδωνεὺς εἶπεν· ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας* XI 281) | affert versum Drac. de metr. p. 67, 11 (s. v. *μίτος*) ‖ 5 sqq. ep. deest apud Plan., exstat in ap. Buh. (p. 170, n. 16) 5 *λεοντοσ φιλοσοφ̆* C 6 *εισ β. μηχ^{α}* C; *μηχανικῆς* Dübner, at cf. vs. primum 7 *κυρῖνοσ* (sed circumfl. correctura restitutus) P; *Κυρίνος* Br. cum Reiskio, *Κυρινὸς* ap. Buh.; Quirinum sophistam et Marcellum medicum dici, de quibus Libanius agit in epp. 362 (p. 177) et 369 (p. 182), suspi-

202. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΛΈΟΝΤΟΣ. C

Εἰς τὰς βίβλους Πρό|κλου καὶ Θέωνος, | τῆς μὲν Θέωνος | ἀστρονομικῆς, | τῆς δὲ Πρόκλου | γεωμετρικῆς. C

Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλου, τῶν πανσόφων·
βίβλος πόλου τε καὶ χθονὸς φέρει μέτρα.
Θέων πόλον μὲν καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθόνα,
Πρόκλος μὲν οὖν γῆν καὶ Θέων μετρεῖ πόλον.
ἄμφω δ' ἐπ' ἴσης τῶν ἐπαίνων ἄξιοι,
ἄμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τετεύχατον·
Θέων Πρόκλου γὰρ λαμβάνων σοφὰς θέσεις
δείκνυσι ταύταις τοὺς δρόμους τῶν ἀστέρων,
Πρόκλος δὲ δείξεις τοῦ Θέωνος λαμβάνων
ταύταις ἀναλύει καὶ προβάλλει τὰς θέσεις.

---

catur Reiske p. 156, 8 *γνωτο⌊ῖο⌋* C (*γνωτοὺσ*? certe non *γνωτοῦ* A[ar]) | *καταμ.* P ‖ 9 sqq. ep. est in ap. Buh. (p. 170, n. 17), in Cram. Anecd. Par. I 399, 16 exstat idem mutilatum 9 sq. indicem auctoris et lemma scr. C in textu (ad vacuam lineam, quae ab A relicta est, explendam), nomen auctoris iterat C in marg. 9 *τοῦ αυτοῦ* C in t. et in m. (*λεοῦ* C in m.); *φιλοσόφου* add. C in t., om. in m. 10 *παύλ ἀστρολοῦ* C; cf. Suid.: *Παῦλος φιλόσοφος εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας καὶ ἀποτελέσματα* 11 *μαντώιησ* P *μαντωσύνησ* An. (*μαντείης* Corn. de Pauw; *μαντοσύνης*)? | (*θησηίδος* pro *φοιβ.* ap. Buh., quo ex errore orta apographorum coniectura *θεομήδεος*) 12 *παῦλοσ μ'* P An.; liber ipse doctrinam auctoris praedicans inducitur | *ἐδίδάξατο* P, *ἐδ* (cetera omittens) An. (*με διδάσκετο* Dorv., *μ' ἐδιδάσκ.* Reiske) ‖

1 sqq. ap. Buh. p. 170 (n. 18) 1 *λέοντο* 2 *τασβ.* C | *θέωνοσ*: *τ⌊ῆσ⌋* C: *τασ* potius quam *τοῦ* vid. scripsisse C[ar] 3 *ἀστρονομικ⌈ησ⌉* (compend. litterarum *ησ* bis scr.) C; *ἀστρ.* ⟨*οὔσης*⟩? 4 *βίβλοι* Salm. | *πρόκλο⌊υ⌋* C *πρόκλοσ* A[ar] 6 sq. priorem vs. del. Reiske, alterum Bothe (qui etiam vs. quintum pro subditivo habet) 8 *ἐπίσησ* P, *ἐπ' ἴσης* Reiske 9 *τῷ λόγῳ* Reiske (*τῶν τεχνῶν*?) | *τετεύχατε* P *-χατον* Corn. de Pauw (*-χάτην* Br.); olim (*ἐπ' ἴσης ὄντ'* v. 5 et) *τετευχότες* (s. *τετευχότε*) ci. 10 *προκλου γὰρ* P *Πρόκλου μὲν* ap. Buh. (Reiske) 11 *τοὺς δόμους* ap. Guyet. (Reiske) | *τῶν αστ.* P 13 *ἀναλύει* P; *ταύταισι λύει*

ἀλλ', ὦ σοφὴ ξυνωρί, χαῖρέ μοι λίαν·
χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοφον κάρα,
ὁ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν·
4 χαίροις δὲ καὶ σύ, Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
P 389 ἄριστον αἷμα τοῖς ὅλοις βοώμενον.

203. ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ἄλλοι δέ φασιν ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ. C

Εἰς τὴν βίβλον Λευκίππης. C

Ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ σώφρονα βίον
ὁ Κλειτοφῶντος ὥσπερ ἐμφαίνει λόγος·

Boiss., qui trimetros nisi duodecim syllabarum a Leone non conditos esse existimat; f. ὁμιλεῖ (olim ci. ἀναπλοῖ s. συναπλοῖ) 1 sqq. laudes utrique scriptori a poeta tributas si non detrectans, certe non comprobans add. C.: ἀμφότεροι τ⌜ησ⌝ τ⌜ων⌝ | χριστιαν⌜ων⌝ πίστεωσ | ἀλλότριοι 1 ἄλλω P 2 θεων P 3 πυκάζων: 'κοσμῶν' (fort. e Suida petitum, cf. s. v. πυκάζεται et πύκασεν) ap. Buh. 5 ἄριστον P; Sarpedonis prolem dici Proclum Lycium monet ap. Buh. ('Λύκιε, ἐκ τῆς Λυκίας') | τοῖσ ὅλοισ P, τοὺς ὅλους inepte ap. Buh.; τοῖς ὅλοις interpretatur Pauw 'per totum universum', idem ac πᾶσι significare vid. Jac.; τοῖς λόγοις Salm., τοῖς πόλοις Pauw, τοῖς Σόλοις Dorv. (τοῖς λεῴς olim ci.) | in P margo superior paginae 389 (scil. primae novi quaternionis) litteram λ' servavit, alteram, quae vid. adposita fuisse ⟨β⟩, propter membranas circumcisas amisit; sic primae paginae et praecedentis quaternionis et subsequentis numeros illa (p. 373) λ⟨α⟩', altera (p. 405) ⌞λ⌟γ' quaternionum indices in summo magine dextro adpictos habent ‖ 6 sqq. ap. Buh. p. 170 sq. (n. 19) 6—9 geminum auctoris indicem cum lemmate scr. C hoc ordine: φ. πρίαρ (χ) κωνσταν (τ, π) (i. e. ⌜τινουπόλεωσ⌝ s. ⌜-τινουπολίτου⌝) | εἰστὴνβ. λευκιππ | ἄλλοι δε φασὶν λεου | του φ.; mireris a Photio has laudes tribui Achillis Tatii de Clitophonte et Leucippa libro, si conferas quae in Biblioth. cod. 87 de hoc opere proferuntur; at propter id ipsum, quod in Bibl. mentio fit libri, cum Leone (mathematico) ep. auctore fort. amicus eius γεροντοδιδάσκαλος (Phot.) componebatur 10 σώφροναβίον P; σωφρόνων β. Salm., σώφρονας βίους Jac. (qui idem male σώφρονα βίοτον proposuit, βιοτὴν σώφρονα Br.); ζόην et σώφρον' αὖ β. olim ci., sed mutatione vix opus 11 ὥ σπερ (ex ὥ περ? cr.) ἐμφαίνει P; μὲν παρεμφαίνει Reiske, εὖ παρ. Jac., qui postea

ὁ *Λευκίππης* δὲ σωφρονέστατος βίος
ἅπαντας ἐξίστησι, πῶς τετυμμένη
κεκαρμένη τε καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιστον, τρὶς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.
εἴπερ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλῃς, φίλος,
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν,
τὴν τοῦ λόγου δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε·
νυμφοστολεῖ γὰρ τοὺς ποθοῦντας ἐμφρόνως.

204. ʼΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. Pl. Σ

Εἰς τὸν Αἴαντος λίθον, | ὃν αὐτὸς ἐδίσκευσεν. C

Μή με τὸν *Αἰάντειον* ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
  πέτρον ἀκοντιστὴν στήθεος *Ἑκτορέου*.
εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον *Ὅμηρον*,
  πῶς τὸν *Πριαμίδην* ἐξεκύλισα πέδῳ.

ὥσπερ in *ὅσπερ* mutare maluit (alterum vs. epigrammatis aptius praeponi primo ratus); *ὤνερ*? an *ἱστορῶν* (s. *εἰσορᾶν*) *φαίνει*? 1 *δε σωφρονεστατοσ* P; *δὲ σωφρονέστερος* Iensius 3 (*κεκομμένη τε* ap. Buh.) 5 *εἰ περ* P | *σωφρον* [*εἶν*] *θέλησ* (*εἶν* superscr. C) P; *θέλεις* Salm. | *φίλε* Salm. 6 *μή τοι* (ut *πάρ*. idem esset atque *ἐν παρέργῳ*) proposuit et iure reiecit Jac., quoniam legentes non oscitanter res spectare vetantur, sed inter levidensia libri ornamenta et ipsum argumentum discernere iubentur | *σκόπει* (*ι* add. vid. C) P 7 *πρὸς τὴν* P: litterae ab A scriptae delevit punctis superpositis C, qui supra puncta '⁒ *πρῶτα*' add.; scripturam *πρὸς τὴν* Chardon de la Roch. nec sermone nec numeris offensus defendit ita, ut *πρὸς* cum imperativo iungeret (*πρόσμαθε*); *πρόσθε* ap. Guyet., *πρὸς τι* Reiske, *πρὸς τί* Jac.; *δ' εἰς πρόσθε*? *εἰς χρηστὰ*? 8 *εὐφρόνως* Salm., *σωφρόνως* F G. Schmidt ‖ 9 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν*), 4 (Pl^{E} I 5, 4); ep. est in syll. Σ n. 55 (Σ^{F} f. 146^{r} vs. 1—5, 146^{v} vs. 6—8; Σ^{P} f. 249^{v} vs. 1—6, 250^{r} vs. 7 sq.) 9 *αγ. σχολαστιξ* C, qui indicem auctoris lemmati subiunxit 10 *εδίσκ*. C; lemma *εἰς τὸν Αἴαντος λίθον* exhibent Pl Σ; $sch.^{B}$ adpinxit '*Ἰλ*. *Ξ*' cum versibus *Ξ* 409—412 et *Ξ* 414—418 depravatis et mutilatis (vs. 418 scr. ita: *ὣς ἔπ⟨εσ⟩' Ἕκτορος αἷμα χαμαὶ ῥέον ἐν κονίῃσι*); omisit schol. afferre versus, quos Agathias pariter atque allatos spectabat, *M* 447—449 et *H* 265 sqq. 11 *ἀνοχμάσειασ* P Pl^{I-b} Σ *-σσειασ* $Pl^{M.s}$

νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.
ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ
παίγνιον, οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γινόμενος. M 2^{v}. Σ 55

205. ἈΡΤΕΜΙΔΏΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ̃. C. Σ

Ἐπὶ τῇ ἀθροίσει | τῶν βουκολικῶν | ποιημάτων. C

Βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες ποκά· νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας. Σ 64

---

p. 159, 12 ἐκτορέον P 13 μέλας: 'ὑπὸ τοῦ χρόνου' schol. Mon., cf. Il. *H* 265, *Φ* 404 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε | σύ δ' Pl^{M} | θεῖονόμηρον P: idem proparoxyt. exstat in clausula hexametri Agathiani IV 4, 7 (Ὅμηρος) 14 ἐξεκύλισα Pl$^{M\,ac}$, (α litteram cum sqq. πέ iungens) P; -λισσα Pl$^{M\,pc}$ Pl^{E} Σ | πέ δωι P (litt. δωι add. man. rec., quae supplevit versum Crinagoreum VII 645, 4, de qua cf. vol. II p. VI); πέδω Pl^{M} Σ | cf. VI 72, 4 ἐξεκύλισε λίθῳ (Agathiae)

1 cf. Il. *M* 447 τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε — ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν | παροχλίζ∗ουσιν (post ζ del. est litt. ο) Σ^{F} | ἀρούρης P: sed litteras ύρησ add., ο ex υ cr. man. rec. eadem, quae praecedentis versus litt. extremas exaravit (ἀρυ tantum scripserat A^{ac}); ἀρούρ$\overset{ησ}{ε̣σ̣}$ (terminatio perversa punctis del.) Σ^{P} 2 ἄνοι̅ Pl^{M} Σ^{P} | λευ$\overset{b}{γ}$αλεησ αἴσ$\overset{a}{χ}$εα P (litteris b. a., non graecis β. α verborum ordinem rest. man. rec., cf. ad p. 159, 14) | λευγ. 'καὶ ὀλεθρίας' schol. Mon.; quae sch.^{B} affert 'τῆς ἀδόξου ὀλεθρίας· παρὰ τὸν λοιγὸν λοιγαλέον καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων λευγαλέον' petita esse videntur ex Et. M. et depravata exstant in Pl^{w} 3 ἀλλά μετί P ἀλλά με τίσ Pl^{M} Σ (μέ τις Pl^{E}) | ἐπιχθονὸσ P ἐπὶ χθο$\overset{ὸ}{ν}$ Pl^{M} (Σ Pl^{E}); ὑπὸ sch.^{w}, κρύψειε κατὰ χθ. Reiske 4 γινόμενοσ P γιγνόμ. Pl Σ ‖ 5 sqq. ep. est in syll. Σ n. 64 (Σ^{F} 147^{v}, Σ^{P} 251^{r}); de scriptura codd. Theocrit. cf. Ahrensii Buc. II 2 5 γραμ|ματικ̆ P (Σ); τοῦ γρ. codd. Theocr.; de Artemidoro et bucolicorum carminum sylloge a patre Theonis instituta v. Susem. I cap. 5, not. 69 6 ἐπι τῆι αθρ. P 7 βουκολικαὶ P; βωκολικαὶ Σ cum nonnullis codd. Th. | μοῦσαι P μοῖσαι Σ (codd. Th.); cf. id. IX 28 | σποράδην Σ (cum codd. Theocr.) | ποκα P πόκα Σ (codd. Th.) | δ' αμα πᾶσαι (cr. ex πᾶσα?) P 8 ἐντι bis P | αγέλασ P ἀγέλησ Σ | cf. ep. IX 434 et ep. ap. Ahr. II 3, V ἀλλὰ σποράδας ἐξ ὀρέων συνέλεξα καὶ ἐς μίαν ἤγαγον μάνδραν βωκολικὰς Μοίσας ‖

206. ΕΥΠΙΘΙΟΥ ᾿ΑΘΗΝΑΙΟΥ A C. Pl

στίξαντος τὴν Καθόλου. A C. Pl

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος ἠδ' ἀιδήλων
ξυσμάων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μευ κέκμηκε, τένων, ῥάχις, ἰνίον, ὦμοι·
τῆς Καθόλου δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλου. M 5^{r}

207. ΑΔΗΛΟΝ. C

Εἰς τὸ ἐγχει|ρίδιον ᾿Επικτήτου | τοῦ φιλοσόφου. C.Pl

Μῆτιν ᾿Επικτήτοιο τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν εἰσαφίκηαι ἐς οὐρανίους κενεῶνας
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης. M 20^{r}

---

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 17 (*εἰς γραμματικούς*), 6 1 sq. eundem titulum scripserunt A in textu, C in marg., Pl 1 *Εὐπειθίου?* 2 *καθο*ͅ C; *προσῳδίαν* nec P nec Pl add.; '*στίξαντος ἀντὶ τοῦ ἐπανορθώσαντος τὴν πραγματείαν τοῦ ὀνόματος*' sch.^{B}; cf. XV 38 cum iis quae affert interpres Mon.: *῾Ο ᾿Αθηναῖος οὗτος Εὐπίθιος φιλόπονος ὢν οὐ μόνον ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις τῶν βιβλίων ἐμόχθησεν, ἀλλὰ καὶ ⟨τὰ⟩ περὶ τὴν τοῦ ῾Ηρωδιανοῦ γραμματικὴν ἐπανορθῶσαι ἠθέλησε καὶ πᾶσαν τὴν ἐκείνου πραγματείαν, ἥτις ὑπὸ πολυετίας διεφθάρη καὶ εἰς ἀφανισμὸν παντελῆ μονονουχὶ ἐλθεῖν ἔμελλεν· ἀλλὰ τὸν ⟨περὶ⟩ ἐκείνης πόνον οὗτος ἀναδεξάμενος εὐμαρῶς οὐκ εἴασε τὸ τῆς γραμματικῆς ἀχανὲς πέλαγος λήθῃ συσχεθῆναι* | quam Homero operam Cometas (XV 36 sqq.), eandem fere Eup. tribuit Herodiano 3 *ταῦτο λό⌊γ⌋ων* P (⌊γ⌋ C, *στ* potius quam *τ* A^{ar}) | *κανόνων* (cum accentu eraso supra *α*) P; '*ταυτ. καν.· γέγραπται εἰς τὴν Καθόλου, ὅπερ εἶναί φασι τοῦ ῾Ηρωδιανοῦ*' sch.^{B} | *πλήθυοσ* A^{ar} | *ἠδ'* C *ἡ δ'* A^{ar} | *ἀϊδήλω¯* P 4 *ξυσμάων* (superscr. *ᾶσ*) (*ᾶσ* et acutum C) P, *ξυσμ⌊ά⌋* (superscr. ⌈*ων*⌉) Pl$^{M\,pr}$ *ξυσμῶν* Pl$^{M\,ar}$; hac voce non rasuras hic dici, sed 'tenues notas, calami acumine membranae quasi insculptas' monet Jac. | *τὰς ἐχάραξε* Pl; *τασ δε χάρ.* A^{ac} *τάσδ' ἐχάρ.* C, f. servabis *τάσδ'* (s. *τὰς δ'* cl. 371, 5) *ἐχάρ. δ.* ut verba interposita | *δ' ὄναξ?* A^{ac} 5 *κέκμηκε*.*νων* (superscr. *τέ*) P: *τέ* superscr. et punctum inseruit C ad dirimendas voces *κέκμ.* et *τένων*; nam *κεκμηκετε νων*, non *κέκμηκε τήνων* (aut *τίνων*) scripserat A^{ar} | *τένων* Pl^{M} Pl$^{a.b.s}$ *τένον* Pl$^{I.a}$ (cr. epid.) | *ῥάχ.*: '*τὸ νωτιαῖον μέροσ*' cum Suida sch.^{B} | *ὤ̆μοι* P (prosod. confusae ita, ut scriba utrum *ὦμοι* nomen an interiectionem *ὤμοι* probaverit discerni nequeat) ‖ 7 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 84 (*εἰς φιλοσόφους*), 3; Pl^{s} I 86, 3

208. *Τὸ ἐγχειρίδιον Ἐπι|κτήτου παραίνεσιν | ἔχει βιωφελῆ.* C

Ὅς κεν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινήν,
μειδιάει βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ
καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφικάνει
οὐρανίην ἀψῖδα καὶ ἀστερίην περιωπήν. M 20ʳ

390 209. ἌΔΗΛΟΝ. C

Ἀπὸ ἰξευτοῦ | πρὸς στρουθίον. C

Τίπτε μετοκλάζεις πεποτημένη ὄζον ἀπ' ὄζου;
τοῖα καὶ ἄλλη· ἔρεξε καὶ οὐ φύγεν ἰξοφορῆας

---

p. 161, 7 om. Pl 8 *ἐπικτητου* cum signo clausulae C (nom. om. Plᵃ in t., sed adnotat '*λείπει Ἐπικτήτου*' in epid.) | *τοῦ φιλοσόφ.* om. Pl[M.E], etiam C, add. demum C* 9 *μῆ⌊τ⌋ιν* Pl[M] | *τεὸν* P *τεῶ* Pl[M] | *ἐπι κατθεο* P *ἐνικ.* Pl[M] *ἐνὶ κάτθεο* Pl[E]; fort. *ἐγκάτθεο*, nam spectabat poeta Il. Ξ 223 *τεῷ ἐγκ. κόλπῳ* 10 *ὀφρά* P *ὄφρά* Pl[M] | *εἰσάφίκηαι* P *εἰσαφίκοιο* Pl: cf. Hom. λ 122 Υ 336 | ⌜*καὶ*⌝ P Pl (in P ꞩ postea insertum vid. a C), *ἐς* Br. (*κατουρανίους* falso Reiske) | *ὀῦνίουσ* Pl[M], *ὀυρανίουσ* (cum erasa prosodia supra alteram litt.) P; malis fort. *ἠερίους* cl. Nonni Dion. 14, 4 *ἠερίους κενεῶνας* | '*κενεὼν κυρίως ὁ τῶν λαγόνων τόπος ὡς ὀστέου* (*ὀστέων* sch.[W]) *κεκενωμένος· ἐνταῦθα οὐρανίους κεν. τὸν οὐρανόν φησιν ὡς ἄυλον*' sch.[B] 11 ab initio vs. rasura cernitur (fort. litt. ὧ s. ζτ, certe non signi carminis ineuntis) | *υψικ.* P | *ἐλαφρίζειν* P *ἐλα⌊φ⌋ρίζειν* Pl[M] *-ζων* Pl[I.a] (infinitivum exhibent etiam Pl[α.b.s], epid. Aldinae primae) | *ἀπογ.* P ‖

1 sqq. Pl[M] Iᵃ c. 84, 4 (Plˢ I 86, 4) 1 *εἰς τὸ αὐτό* Pl | *τὸ εγχ. επικτητ. παραινεσ̂ εχει βιοφελῆ* add. C tetrast. non novum ep. ratus, sed alteram partem prioris 2 *σοφῆν* P | *μενοινὴν* ex *-νονὴν* cr. Pl[M]; '*προθυμίαν*' sch.[B] 3 *γαληνιόων* (litt. γ postmodo praefixa) Pl[M]; cf. Procl. hymn. in Min. 47 *δὸς βιότῳ πλώοντι γαληνιόωντας ἀήτας* | *ἐνι πόντω* P 4 *μετα* et *εἰσάφικάνει* P 5 *ὀῦνίην* Pl[M] | *ἀψίδα* P (Pl[I] Plᵃ in t.), *ἀψῖδα* (cr. ex *ἀψίδα*) Pl[M] | cf. Plat. Phaedr. 247 B: *ἄκραν ὑπὸ τὴν ὑπουράνιον ἀψῖδα πορεύονται* | *περιωπῆν* P (v. Ξ 8) ‖ 6 sqq. in ap. Buh. p. 171 (n. 20) 7 *ἴξευτ̆* C | *στρουθίον*: ep. *ἐρωτικόν* vid. scriptum in puellam, quae amatoris insidias, ut aucupis calamos avis, effugere conatur; cum proximis iungitur re alienum, sed metro congruens 8 *τίπτεμετο κλάζεισ* P: cf. Il. *N* 280; perperam *μέγα κλάζεις* Ruhnken (cl. *Π* 429) | *πετομένη* P, *πωτωμένη* ap. Buh. (Salm.); *σὺ ποτωμένη* proposuit Jac.; *f. πεποτημένη* | *ἀπόζου* P 9 *ἔρρεξεν* P *ἔρεξε* ap. Buh.

ἡμετέρους δόνακας, περὶ δὲ πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα
ἤλυθε τεχνήεντα, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, πρὸς ἄνδρα.

210. *Εἰς βίβλον Τακτικῶν*
Ὀρβικίου ἀπὸ ὑπάτων.
ἦν δὲ ἡ βίβλος πόνημα | Ἀδριανοῦ βασιλέως |
ἤ, ὡς ἄλλοι τινές, Τραιανοῦ Καίσαρος. C

Δέρκεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βίβλον,
ἣν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
κρύψε δ' ἀεργίη χρόνον ἄσπετον ἐγγύθι λήθης·
ἀλλ' ἐπὶ καρτερόχειρος Ἀναστασίου βασιλῆος
ἤλυθον ἐς φάος αὖθις, ἵνα στρατιῇσιν ἀρήξω.
οἶδα γὰρ ἀνδροφόνου κανόνας πολέμοιο διδάσκειν,

---

1 *περι* P; cf. Il. *Λ* 454, unde clausulam hexametri incertus auctor ep. sumpsit 2 *οὐ κε θέλουσα προσάνδρα* P; cf. Il. *Τ* 87, Od. *β* 110 ‖ 3 sqq. ap. Buh. p. 171 (n. 21); ep. est in cod. Ambrosiano C 256 inf. f. 96v (ante Orbicii Tacticum); de hoc cod. eiusque apographo Bigotiano, Par. 3107, de Par. 2446 et 3111 v. Förster Herm. 12, 459 3 *τακτι*ξ C; *τακτικῶν* Salm., *-κὴν* apogr. 4 *οὐρβ. ἀπουπα*ͭ C, *Ὀρβ.* Salm. (Dübner); genetivus lemmati adnexus saepe auctorem epigrammatis, hic libri militaris scriptorem indicat; nam *τακτικῶν* liber, licet ad Hadrianum is, qualis primo scriptus sit, a C (iniuria) referatur, tamen ab eodem C tribuitur Orbicio, ut qui librum oblivione obrutum sua cura redintegraverit; nec vero Hadriani scriptum novavit Orbicius (C falso interpretatur 210, 2) sed compendium suum tact. ex libro Arrianeo excerpsit 5 *πόνη*μ C (*ἀπάτημα* 'oblectamentum' Reiske: v. ad IX 166, 5); ⟨*ἀρχὴν* s. *τὸ πάλαι*⟩ *πόνημα*? | *βασιλ*ͤ C 6 *ὥς* ⟨*φασιν*⟩? | ep. Agathiae s. Paulo Sil. tribuit Reiske (ipsi Orbicio Förster); Christodoro potius vindicem, si modo is in clausula hexametri voces *ἐν πολέμοισι* (v. 2) admisit; cf. ad 8 7 *τέρπεό μοι* P Ambr.; *τέρπου δρῶν* et *τῇ πολέμου* (i. e. *λαβὲ — βίβλον*) Jac., *δέρκεό με* Reiske, *δ. μοι* Heck. (cf. Christod. 56) | *ἐγκύμονι βίβλῳ* Ambr., accus. P 8 *μενἄναξ* P | *πολέμοισιν* Ambr.; cet. cf. Eutrop. 8, 7: an *παλάμαισι* s. *-ῃσι*? (poterat Christodorus clausula Hom. usus proparoxytonon in fine hexametri alterutrum collocare) 9 *κρῦψε* P | *ἀεργίηι* P *-γίη* ap. Buh. *-γείη* Ambr. (cf. Christod. 19) | *ἐγγύθι*: in eadem versus sede vocem identidem adhibet Christod. (cf. vs. 40, 138) 10 *ἀλλυπο* A[ac] *ἀλλ' ὑπὸ* C, *ἐπὶ* Ambr

οἶδα δὲ πῶς μετ' ἐμεῖο καὶ ἑσπερίης χθονὸς ἄνδρας
καὶ Πέρσας ὀλέσεις καὶ αἰνομόρους Σαρακηνοὺς
καὶ θοὸν ἱπποκέλευθον ἀρειμανέων γένος Οὔννων
πετράων τ' ἐφύπερθεν ἀλυσκάζοντας Ἰσαύρους.
πάντα δ' ὑπὸ σκήπτροισιν Ἀναστασίοιο τελέσσω,
ὃν καὶ Τραιανοῖο φαάντερον ἤγαγεν αἰών.

211. ΑΔΗΛΟΝ. C
Εἰς Νίκανδρον. A

Παιήων, Χείρων, Ἀσκληπιὸς Ἱπποκράτης τε·
τοῖς δ' ἔπι Νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος. M 84^{r}

212. *Εἰς τὸν αὐτόν.* A
Ὁμοίως. C

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἡ γὰρ Παιήονός ἐστι γενέθλης. M 84^{r}

---

p. 163, 11 *ἐς φ.*: v. Chr. 128 | *αὖτις?* | *ἰναστρατίηισιν* (perversum acc. iterat C) P (noli cr. *ἶν' ἐν στρατιῇσιν*) 12 *καμάτουσ* P, *κανόνασ* Ambr.

1 *οἶσθα?* an *κλῦθι* s. *γνῶθι?* | *μετεμεῖο* P | *ἀλὸσ* P *χθονὸς* Ambr.; *πλακός?* 2 *ὀλέσεισ* P *δαμάσησι* Ambr., *δαμάσεις* Förster; *δαμάσεις σὺ καὶ αἰν.?* an *δ. καὶ ὀρειονόμους?* 3 sq. versum 10 ante 9 exhibet Ambr. 3 *ἀριμανέων* Ambr. 4 *πετράων θ'* (τ superscr. C) P | *τ' ἀφ' ὕπερθεν ἀλυσκάζοντασ* Ambr. | cf. Christod. 400 *Ἰσαυρίδας — μαχαίρας*, 406 *Ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης* 5 *δ' υπο* A^{ac} | *Ἀναστασίοιο*: cf. Christod. 404 (ubi vox eandem hexametri sedem obtinet) | *τελέσσω* ex *τελέσω* cr. P; *πελάσσω* Reiske; *πεδήσω?* 6 *ἠώσ* P *αἰών* Ambr. (Nonn. Dion. 38, 90 cft Först.); olim ci. *ηὔγασεν ἠώς* (ὃς — *ἔλλαχεν εὖχος* temere F G. Schmidt) ‖ 7 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 23 (*εἰς ἰατρούς*), 2; Pl^{E} I 39, 5; e tribus in Nicandrum epp. unum 213 in ampliorem syllogam, duo 212 et 211 in alteram recepit Plan.; in Pl^{E} iuncta sunt tria epp. 211—213 (inverso ordine, ut primum sit 213) 7 sq. *εἰσ νίκαν* (δρ superscr.) A, *ἄδηλ* add. C; titulum om. $Pl^{M.I}$, *ἀδέσποτον* Pl^{a-s} 9 *παιήων* (*παι* ex *ποι?* cr.) P | *Χείρων* (P Pl) nolui mutare in *Χίρων* | *Ἀσκλ.*: de acc. v. Herodian. I 123 10 *επι* P *ἔπι* $Pl^{M.E}$ | *προφερεστερον* A^{pc} *προφερτερον?* A^{ac} | *ἐλλαχεν εὖχοσ* supplevit man. rec., de qua cf. ad.

213. *Εἰς τὸν αὐτόν.* A
Ὁμοίως. C

Καὶ Κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται
δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους,
πρωτότοκον μὲν Ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους Μούσαις οὐρανίῃσι φίλους. M 10^{v}

214. ΛΕΌΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C
Εἰς τὸν φιλόσοφον | Πορφύριον. A

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ, Πορφύριε,
βάπτεις τὰ χείλη καὶ στολίζεις τὰς φρένας. M 86^{v}

Cor. Phil. 215—312 (*A*—*Ω*)

215. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΌΝΟΣ. C. Pl
Εἰς Κλεονίκην. C

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
ξεῖνε· Κλευνίκης πένθεο Δυρραχίδος.

---

ep. 204, 4; *ἔλλαχον* Reiske ‖ p. 164, 11 sqq. Pl^{M} I^{b} c. 23 (*εἰς ἰατρούς*), 1; Pl^{E} I 39, 4 11 sq. *ἄδηλον* Pl^{E}, titulum om. Pl^{M}; *εισ τὸν αὐ*^{τ} scr. A, *ομοίωσ* add. C 13—15 centonem esse Homericum monuit sch.^{B} adnotans: ʻ*Ὀδ.* δ (229 sqq.) *Αἰγυπτίῃ, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα φάρμακα* ⟨*πολλὰ — λυγρά·*⟩ *ἰητρὸς* (*ἰατρὸς* sch.$^{B.w}$) *δὲ ἕκαστος* ⟨*ἐπιστάμενος — Παιήονός*⟩ *εἰσι* ⟨*γενέθλης*⟩ʼ 13 *τετυγμένα* Theophr. hist. plant. IX 15, 1 | *δελυγρά* P 14 *νίκανδροσ* (*κ* corr. ex *λ*) Pl^{M} | *περι* P *πέρι* Pl$^{M.a}$ (Jac.) *περὶ* Pl$^{I.a.b.}$ 15 *ἀνῶν* Pl^{M} | *ἠ* potius quam *ἢ* P; (*ἐκ* Cobet) | *παιήον εστι* P ‖
1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 38 (*εἰς ἰατρούς*), 3; Pl^{E} I 39, 3 1 sq. *εἰσ αὐ*^{τ} A, *ομοίωσ* C; *εἰς Νίκανδρον* Pl 3 *ἐνι πτολέμοισι* P, cr. Pl | cf. Matth. 2, 5 *καὶ σὺ Βηθλεὲμ οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγ. Ἰούδα* 4 *ἀριστονόουσ* P Pl, *ἀριστόνοας* apogr. Reimari (teste Reiskio) 5 *πρωτότοκον* P Pl^{M} (*πρωτοτόκον* Pl^{E}) | *μενόμ.* P 6 *οὐρανίη σι* P ‖ 7 sqq. Pl^{M} I^{b} c. 49 (*εἰς φιλοσόφους*), 1; Pl^{s} I 86, 9 7 tit. om. Pl^{M}; *ἄδηλα* (hoc titulo complectentes epp. 214, 401, 540, VII 119 sq.) Pl^{I-b} *ἄδηλον* Pl^{s} | *λεοντ*^{ο} C 8 *ειστ᾽ φιλόσοφο̄* (*τ᾽* primo om. A) *πορφύριο̄ν* (*ν* fin. adpinxit C, eandem litt. lineola signaverat A) P | lemma ʻ*εἰς Πορφ. κατὰ παρονομασίαν πορφύρας καὶ κογχύλης· καὶ τόδε Γεωργίου Πισίδου*ʼ affert Morell 9 *τῇ* et *κογχύλη* P 10 *ταχέιλη* (ʹ AC) P | *δροσίζεις* FG. Schmidt:

πλῶε γὰρ ,ἐς Σηστὸν μετὰ νυμφίον, ἐν δὲ μελαίνῃ
φορτίδι τὴν Ἕλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ἡροῖ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δηίμαχος δὲ
4 *νύμφην ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.* M 12^{v}

391 216. ᾽ΟΝΕΣΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ. C

Εἰς Θήβας τὴν πόλιν, | ἣν ἔκτισε Κάδμος. C

Ἁρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον· ἀλλ᾽ ἀθέμιστος
Οἰδίποδος. λέξεις Ἀντιγόνην ὁσίην·
ἀλλὰ κασίγνητοι μιαρώτατοι. ἄμβροτος Ἰνώ·
ἀλλ᾽ Ἀθάμας τλήμων. τειχομελὴς κιθάρη·

---

nec hoc nec *ποτίζεις* reponendum | syllogae epp. in scriptores librosque (184—214) inserta sunt aliena duo (204 et 209) ‖ p.165, 11 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 53 (*εἰς ναυάγιον*), 7; Pl^{E} I 55, 7   11 *μ̄κεδ⌜όνοσ⌝* Pl^{M}; C scr. *εισ κλ.* deleta quam post *μακ.* adpinxerat clausula   13 *ἀεὶ* P *αἰεὶ* Pl | *ὕδωρ* et *ἑλλ.* (itemque *ἕλλησ* vs. 4) P; *'Ἑλλησπόντου* Harberton; cf. Ovid. Ep. 18, 127: 'non favet, ut nunc est, teneris locus iste puellis; hac Helle periit, hac ego laedor aqua'   1 *4κλεονίκησ* P *κλεοννίκησ* Pl^{M} *Κλεωνίκ.* Pl^{E}, *Κλευν.* Jac.: cf. Theocr. 14, 13 (*ξεῖν᾽, ἐκ Κλ.*?) | *πεύθεο*: cf. 68, 2 *γνῶθι*

1 *μεταν.* P | *ἐν δε μελαίνη* P   2 *ἀπεπλασατο* P, 'Helles mortem imitata est et effinxit' Jac.; '*γράφεται καὶ ἀπεσπάσατο*' sch.^{w}, *ἐπεσπάσατο* frustra Br.   3 *ἡ⌊ν⌋οῖ* P^{pr} *ἡροῖ* A^{ar} *ἡρὼ* Pl^{M} Pl^{I-w} | *μεν* et *δηϊμ. δε* P   4 cf. Ov. Ep. 18, 142 'seducit terras haec brevis unda duas' ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 68 (*εἰς πόλεις*), 14; Pl^{s} I 70, 16; cf. ep. Honesti IX 250, Philippi 253, Eur. Phoen. 822   5 *τοῦ αὐτοῦ* (post IX 250) Pl   6 lemmatis verba exceptis nominibus *Θήβ. Κάδμοσ* prosodiis carent   7 *ἁρμονίησ* A^{ac} | *⌊γ⌋άμον* P; '*ἐγήματο γὰρ τῷ Ἄρει*' (pro *τῷ Κάδμῳ ἡ Ἄρεως θυγάτηρ*) sch.^{B}, qui cum Cadmi uxore (memor fort. Apollonii Rh. 2, 992) Naida cognominem, Marti nuptam genetricemque Amazonum confudit | *ἀλλαθέμιστοσ* (᾽ AC) P, *ἀλλ᾽ ἀθέμιτον* Pl$^{M.E}$ 8 *οἰδί̄π̄ο̄δοσ* cr. ex *αἴδ.* Pl^{M} (lineola nom. proprium indicans) | *ὁσίην*: '*περὶ τὸν πατέρα*' sch.^{B} 9 *ἀλλακ. μιαρ.* P: '*ὡς ἀλληλοκτονηθέντες*' sch.^{B} | *ἰνῶ*; (ex *ἰνὼ*? cr.) P *Ἰνὼ* Pl^{M}; '*ὡς Νηρηὶς γενομένη ἢ καὶ Λευκοθέα*' sch.^{B} ('*ἡ Ἀμφίονος*' inepte add. sch.^{w}, cf. ad vs. 4)   10 *ἀλλαθάμασ* A^{ac}; '*ὡς κτανὼν τὸν Λέαρχον*' sch.^{B} | *τειχοτελὴς* Lobeck; cf. 253, 3 *τείχεα χορδαῖς ἔστη*; 250, 1 | *κιθάρη*: '*Ἀμφίονος*' adiunxit sch.^{B} (genetivum non ad citharam, sed perverse ad Inonem rettulit sch.^{w}); cf. Eur. *Phoen.* 824 *τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὕπο πύργος ἀνέστα*

ἀλλ' αὐλὸς δύσμουσος. ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβῃ
δαίμων, ἐσθλὰ κακοῖς δ' εἷς ἓν ἔμιξεν ἴσα. M 17^{r}

217. ΜΟΥΚΙΟΥ ΣΚΕΥΟΛΑ. C

Εἰς αἰγῶν ποίμνιον | διὰ τὸ σκιρτᾶν ἐν | ταῖς νομαῖς. C

Αἱ χίμαροι, τί ποτ' ἆρα τὰ μὲν θύμα καὶ τιθύμαλλα
λείπετε καὶ χλοερὴν αἰγίνομον βοτάνην,
γυρὰ δ' ἐπ' ἀλλήλαις σκιρτήματα γαῦρα τίθεσθε
ἀμφὶ τὸν ὑλιβάτην ἁλλόμεναι Νόμιον;
οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης ἀποπαύσετε; μή ποτ' ἀπεχθὴς
ἀντήσῃ ῾κορύνῃ χειρὸς ἀπ' αἰπολικῆς.

218. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ. C

Εἰς ναῦν ἀπολέσασαν | τοὺς πλωτῆρας. C

Ἀβάλε χειμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.

---

1 *ἀλλαυλοσ* A^{ac}; cf. ad 250, 1 *κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ Θήβῃ* | *ἰδ'* Pl *ἴδ'* Pl^{M} | *ὡσ* P Pl; malim *ὅσσ'* s. *οἷ'* | *εκεράσατο* P nec geminavit litteram *σ* Pl^{M}, *-άσσατο* demum Pl^{E} | *θήβῃ* (*ι* minio subscr.) Pl^{M} 2 *ἐσθλά* (acutum omissa interp.) P, *ἐσθλὰ.* Pl^{M} | *δ' εἰσ* P Pl; *κεἰς* Jac., qui *ἐσθλὰ κακοῖς* cum *ἐκεράσσ.*, ne obiecto hoc verbum careret, iunxit; f. *εἷς θ'* | *ἴσα* A^{ac}; *ἔμιξ' ἄνισα* Jac. (*ἐν ἴσῳ*?) ‖ 3 sqq. ap. Buh. p. 172 3 *σκευόλ*^α^ (non *σκαιόλα*) C; poetae obversati esse vid. versus Theocritei IV 46 sqq.; eiusdem f. sunt epp. 217, 403: cf. *χιμάρῳ, πόδα γαῦρον* 403 4 *εἰσαιγῶν, διατὸ* et *ενταῖσ* C; noli ci. *ἐκτὸς νομῆς* s. ⟨*μὴ ἐμμένον*⟩ *ἐν ταῖς ν.* 5 *αἳ χίμαροι* (*μα* ex *μυ*? cr.) P | *θῦμα* P 7 *γυρὰ* P; *πυκνὰ* Ruhnken, *ποῖ ῥα* Reiske | *ἐπαλλήλαισι* P, cr. Salm. 8 *ὑλιβάτην* P; *ὑλοβάτην* ap. Buh. (cf. *ὑλοβάτας* XVI 233, 1 Theaet. schol. et *ὑλοβάτᾳ* VI 32, 2 Agath. de Pane), in eodem ap. *ἠλίβατον* proponitur; *ἠλιβάτην* Iensius (cf. Antiphan. 133, 3 K.); *αἰγιβάτην* ex IX 433, 6, XII 128, 2 vix in Mucii ep. transferre ausis | *ἀλλόμεναι* P | *νόμιον*: cf. VI 96, 6, hymn. Hom. 19, 5 *νόμιον θεόν* 9 *οὐκαπο* P | *πυγμαχίησ* P: 'capras capitibus se, velut pugno luctatores, impetentes' dici putat Jac.; *παμμαχίης* Boiss. | *πυγμαχίης*; *ἀποπαύσατε* Reiske (interpunctione caret versus in P); *ἀποπαύετε* apogr.; olim *οὐκ ἄρα* (v. *οὔ ποτε* s. *οὐ τάχα*) *πυγμαχίην ἀποπαύσετε* ci. | *ἐπαχθὴς* Pierson 10 cf. Theocr. IV 49, VII 18 *ἀγριελαίω — κορύναν* | *ἀντήσῃ* P | *ἀπαι τολικᾶσ*

αἰδέομαι σωθεῖσα· τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι
δευομένῃ φωτῶν πείσματα λυσομένων;
Κωκυτοῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος· ὤλεσα φῶτας,
ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος. M 12ᵛ

219. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ. C

Εἰς Νέρωνα τὸν βασιλέα. C

Αἰγιβότου Σκύροιο λιπὼν πέδον Ἴλιον ἔπλω
οἷος Ἀχιλλείδης πρόσθε μενεπτόλεμος,
τοῖος ἐν Αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστυ Ῥέμοιο
νεῖται ἐπ' ὠκυρόην Θύμβριν ἀμειψάμενος. M 6ᵛ

(˜ C) P, cr. Salm. ‖ p. 167, 11 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 53 (*εἰς ναυάγιον*), 8; Plᴱ I 55, 8   11 in fragmento coronae Phil. invenitur ut hoc sic eiusdem Aemiliani (rhetoris?) ep. VII 623; cf. ad 756   12 *ἀπολέσασ⌜αν⌝* C (perversa tradit Jac.)   13 *ἀβάλε* Pl, (′ C) P; cf. *ἀβ. μηδ' ἐγένοντο γάμοι* VII 583, 1   14 *ἀμ.*: '*ἀλλάξασαν ἢ ἀνταποδοῦσαν*' sch.ᴮ; pro mercibus quoquo modo amissis se nautarum, qui adversa fortuna, fort. piratarum vi perierant, corpora in portum frustra pervehere navis queritur

1 *σωθεῖ·σα* P | *πλεον ὅρμ. ἱκεσθαι* P   2 *δευομένη* P | *λυσομένων* P Plᴹ Plᴵ·ᵃ; *δησομένων* Plᵇ·ˢ (*λαίφεα λυσ.* Br.)   3 *κωκυτοῦ* P Pl; *Κωκύτου*?   4 propter iteratam vocem *ὤλεσα* cf. VII 623 (Aem.) 1 sq. *ἕλκε — ἕλκυσον* | *ναυηγοί δ'* Plᴹ | *εἰσιν* P ‖ 5 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 25 (*ἔπαινοι*), 2; Plᴱ I 26, 2   5 *σαρδιαν̆* P; *τοῦ Διοπείθους* add. Plan. (cfr. titulus ep. Diotimi VII 420)   6 *βασιλ*: ∼ C; ad Neronem imperatorem eiusque reditum e Graecia refert ep. Casaubonus, ad Drusum Liviae filium Hillscher; de Germanici filio Nerone cogitavit Jac., quam coniecturam, cum ipsi Jac. parum firma videretur, firmare studuit Rubensohn; equidem Drusum Vindelicorum victorem reducem a Diodoro celebrari putaverim, cui fort. Horatii carm. IV 4 non ignotum fuit | verba: '*ὅτε* (non *ὅτι*) *απέπλει ἀπὸ σκύῤ|προστὴν ἴλιον*', quae non argumentum epigrammatis sed primum vs. spectant, addiderat C lemmati, sed rursus cancellavit delevitque signo ɔ et ante *ὅτε* et ante *προσ* posito (cf. vol. II p. XV sq.)   7 hypodiastola (*αἰγιβότου, σκ.*) cavebat C, ne quis *αἰγιβότουσ κύρ.* legeret | *λιπῶν*(˜ ?) P | *πέδον*: Quint. Smyrn. VII 239 affert Rub. | *ἔπλων* P Plᴹ (Plᵃ in epid., unde sumpserunt Plᵅ·ⁿ), *ἔπλω* Plᴵ·ᵇ·ˢ (Plᵃ in t.); noli transponere *οἷος ἔπλω*   8 *οἷοσ* P | *πρόσθ' ὁ?* | *μενεπτ.* P *Νεοπτόλεμος* Pl
9 *ἐναινεάδηισι, νέρων* (hypodiastolen ad voces distinguendas add. C) P; *ἐν. Αἰν.* 'in Romanis' (Rubens.), non 'inter Augusti comites'

κοῦρος ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν ἔγχει
θῦεν, ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ. M 7r

220. ΘΆΛΛΟΥ ΜΙΛΗΣΊΟΥ. C

Εἴς τινας ἐπὶ πλα|τάνῳ φιλοῦντας. C

Ἁ χλοερὰ πλατάνιστος ἴδ' ὡς ἔκρυψε φιλεύντων
ὄργια τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀκρεμόνεσσιν ἑοῖς κεχαρισμένος ὥραις
ἡμερίδος λαρῆς βότρυς ἀποκρέμαται.
οὕτως, ὦ πλατάνιστε, φύοις· χλοερὰ δ' ἀπὸ σεῖο
φυλλὰς ἀεὶ κεύθοι τοὺς Παφίης ἑτάρους.

221. ΜΆΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΊΟΥ. C. Pl

Ἐπὶ σφραγῖδι ἐχούσῃ | Ἔρωτα ἡνιοχοῦντα λέοντας. C

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος Ἔρωτα
χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχεῦντα βίαν,

(Hillscher) | *ἀγὸσ* (' AC) P: 'dux expeditionis' non 'princeps inventutis' (Dessau) | *ἀστυρέμοιο* P Pl^M p. 168, 10 *επωκυρόην* P *ἐπ' ὠκ.* Pl^M *ἔπ' ὠκ.* Pl^I; '*νεῖται ἐπ' ἄστυ Ῥέμου ἀμ. Θ. ὠκ.*' structuram verborum indicans sch.^B | *Θύβριν* Dübner

1 *ἐτ'* P | *ἀρτίχνουν ἴσχων γένυν* olim. ci., cf. VI 22, 1 *ἀρτίχνουν* (Zonae) | *ἀλλομὲν* P 1 sq. *ἔγχει* (' C) -*σοφίῃ*: cum clausula Homerica (*ἔγχεϊ θῦεν* in fine vs. *Π* 699, cf. *Χ* 272) Diod., si modo P Pl vera tradunt, iungit quae ipse parum scite novavit (*σοφίῃ θύειν*) 2 *ὃ δ'* Pl^M | *ἀμφοτέροισ* P Pl; *ἀμφιλαφὴς*? (cf. Callim. hymn. II 42 *τέχνῃ δ' ἀμφιλαφής*) s. *αὖ προφερὴς*? ‖ 3 sqq. Plan. ep. amatorium om., exstat in ap. Buh. p. 172 (n. 21) 3 *θαλοῦ* C, cf. ad VI 91, vol. II p. XVIII 4 *εἰσ τινασ επι πλατάνω φιλουντ⌈ασ⌉* C (*ὑπὸ πλ.*?) 5 *ἰδ'* et *ἐκρυψε* P 6 *ὂργια* P

7 *ἀμφι δ' ἂν* P, *ἄρ'* Salm., *αὖ* Reiske | non requires *ἀκρεμόνεσσι νέοις* cl. Il. *Φ* 38 | *ὥραισ* P 9 *οὕτως*: noli *ὀργῶσ'* ci. aut *ὄζους* | *σκιερὰ*? cf. Eur. fr. 308 *ὦ σκιερὰ φυλλάς* | *ἀποσεῖο* (circ. corr. restitutus) P 10 *ἑτάρουσ* (sic) P; *ὀάρους* probabiliter Jac. ‖ 11 sqq. Pl^M I^a c. 26 (*εἰς Ἔρωτα*), 5; Pl^E I 27, 5; (*η*, sc. *σημείωσαι*, adpinxit Pl^M; v. Rubens. Gr. Ep. p. 9, 21 (vers. Ungeri 21, Heldi 14), adnot. p. 79, 91, praef. p. 90 11 *Μάρκου* om. Pl | *ἀργενταρί^ου* C

12 *επισφραγίδι* et *ἔρω^τ* *ἡνιοχοῦ^ν^τ* C | *λέονϋ* C: signum post *ν*

ὡς τᾷ μὲν μάστιγα κατ' αὐχένος, ἃ δὲ χαλινοὺς
P 392 εὐθύνει· πολλὰ δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
φρίσσω τὸν βροτολοιγόν· ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάζων
ἄγριον οὐδ' ὀλίγων φείσεται ἀμερίων. M 7ʳ

222. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. C. Pl

Εἰς δελφῖνα βαστά|σαντα ἄνδρα ναυ|ηγὸν καὶ διασώσαντα | αὐτὸν ἕως τῆς χέρσου. C

Ἀνέρα θήρ, χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνους,
ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν
εἰς ψαμάθους ἐκόμισσα· τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν· ἡ μὲν ἐκείνου
χθὼν ἐμέ, τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἔκτανε τοὐμὸν ὕδωρ. M 11ʳ

223. ΒΙΆΝΟΡΟΣ. C. Pl

Εἰς ἀετὸν | τοξευθέντα ὑπὸ | Κρητὸς καὶ τὸν τοξεύ|σαντα διὰ τοῦ αὐτοῦ | βέλους κτείναντα. C

Ἀγγελίην πὰρ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἡεροδίνης
αἰετός, οἰωνῶν μοῦνος ἐνουράνιος,

---

positum plerumque syllabam ας, raro τας significat, cf. Wattenb.[3] p. 112; compendio huic (⌜τασ⌝) C adposuit non litteram τ, sed signum clausulae, quale occurrit etiam in lemm. ep. 226 p. 169, 13 ἐπισφραγίδοσ A
1 ὥσ P Plᴵ·ᵃ·ᵇ ὃσ Plᴹ (Plᵅ·ⁿ·ˢ) | τα μὲν P | καταυχένοσ P | ἁ δεχαλινοὺσ P ἇ δὲ χ. Pl; ἁ δὲ rest.; subiecti vicissitudo exquisitior nec habet quod offendat 2 πολλᾶ δ' P πολλά δ' Plᴹ | cf. Rhiani ep. XII 93, 6 | ἀμφιτέθαλε? 3 δαμάζων P Plᴹ -άσδων Plᴱ 4 ἄγριον P | οὐδ' ὀλίγων P; οὐδ' ὀλίγον Plᴹ (Plᵅ·ⁿ·ˢ), quod praeferendum censet Herw., οὐδ' ὀλίγων Plᴵ·ᵃ·ᵇ; οὐ δειλῶν FG. Schmidt, f. οὐδὲ λυγρῶν (olim ci. οὐδ' ἀλέγων) ‖ 5 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 39 (εἰς ἰχθύας), 5; Plᴱ I 40, 5 5 ἀντιφί^λ Plᴹ | βυζαν^τ P, om. gentile Pl 6 δελφίνα βαστ÷ σαντα (sic) C 7 διασώσαν^τ C; cf. VII 216 8 θῆρ (῀ ?) P | ἄπνοο⌞ν⌟ ἔμπνου⌞σ⌟ C ἄπνοοσ ἔμπνουν Aᵃʳ (unde noli praeferre ἔμπνοος ἄπνουν) 9 λοφίησ P 10 εἰσ

οὐκ ἔφθη τὸν Κρῆτα, θοὴν δ' ἐπετείνατο νευρήν·
πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐλῄσατο.
Ζηνὸς δ' οὔτι Δίκην ἔλαθεν μόνος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδρί, τὰ δ' εὐστοχίης ἀνταπέτισε βέλη.
αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἤπατι κοίμισεν αὐτός·
ἓν δὲ βέλος δισσῶν αἷμ' ἔπιεν θανάτων. M 5v

224. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C. Pl

Ἐπὶ τῇ | αἰγί, ἧς ὁ Καῖσαρ | τὸ γάλα ἤσθιεν· | καὶ πλέων σύμπλουν | ταύτην ἐκόμιζεν. C

Αἶγά με τὴν εὔθηλον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
οὔθατα πασάων πουλυγαλακτοτάτην,

ψαμάθουσ et ἐσ γῆν P, contra ἐσ ψαμ. et εἰσ γῆν Pl | ἐκόμισα P Pl[I] Pl[a] in t. ('τὸ δὲ ἐκόμισα διὰ δύο σσ γραπτέον' Pl[a] in epid.), — σσα Pl[M] Pl[α. b. s] | τί δὲ πλέον Schäfer | ἐξαλὸσ P p. 170, 12 cf. 34, 5 (Antiphili) 13 χθών· ἐμὲ P | τόν δ' Pl[M] | ἀπογῆσ et τουμὸν ὕδωρ P ‖ 14 sqq. Pl[M] I[a] c. 21 (εἰς Δίκην, ἐν ᾧ καὶ εἰς Πρόνοιαν), 4; Pl[E] I 22, 4 14 variat Bianor argumentum epigrammatis IX 265 15 sq. ὑπο κρητὸς et διατοῦ P 17 παρζηνὸσ P, πὰρ Z. Pl[M] Pl[I. α. s] (γὰρ Z. Pl[b] Pl[a] in t., sed corr. Pl[a] in epid.) | ἠεροδίνησ P ἠεροδινὴς Pl

1 οὐκέφθη P; 'οὐ προ[σ]έφθασεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔφυγεν' sch.[B]; cf. 278, 6 | θοήν δ' (ut πτηνόν δ' in vs. 4, Ζηνόσ δ' in vs. 5) Pl[M] | ἐπετείνατο (acut. cr. ex prosodia alia) P ἐνετείνατο Pl

2 πτερόεισ ex περ. cr. P 3 ἔλαθεν μόνοσ P ἔλ. νόμ̊ Pl[M] (νόμος Pl[E]), ξυνὸς — νόμος Reiske, ἔλ. φόνος Graefe, ἔλαθ' ἔκνομος Scaliger, ἔλαθε· τροχὸς ἔμπεσεν ὄρνις Jac. (Ζῆν' οὔτ' οὔτε Δ. ἔλαθεν μὲν ὅς Harberton), ego ci. μόρος; at nihil mutandum: Δίκη quoniam πανδερκής, πανόψιος, πάνθ' ὁρῶσα habetur, si Cres tum ab ea animadversus non esset, recte diceretur deae vindictam ex omnibus evasurum fuisse illum unum 4 βέλη P Pl; τέλη? (cf. Soph. Ant. 143) 5 ἰὸν et ἤπατι P | cf. Od. χ 83 6 ἓν δε P | noli requirere ἔπ. θεμιτῶς s. σφαγίων ‖ 7 sqq. Pl[M] I[a] c. 32 (εἰς ζῷα), 20; Pl[E] I 33, 20; Crin. Rub. 26 8 ο κ⌜αί⌝σαρ C; Augustum dici patet, referendum esse ep. ad Augusti in Graeciam Asiamque iter scriptumque esse inter a. 22 et 19 demonstrat Cichorius | ἤσθιεν C 9 πλέων (cr. ex πλέον?) C 10 ἀμολγεῦσ P; 'τὸ γαλακτοδόχον ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰς αἶγας ἀμέλγουσιν οἱ αἰπόλοι' schol. Mon.; 'mulctra, non pastor mulgens' Rub. (qui Theocr. 8, 87 'τὸν ἀμολγέα πληροῖ' cft) 11 οὐ θατα P | πουλυγαλ. P

γευσάμενος μελιηδὲς ἐπεί τ' ἐφράσσατο πῖαρ,
  Καῖσαρ κὴν νηυσὶν σύμπλοον εἰργάσατο·
ἥξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας· ᾧ γὰρ ἐπέσχον
  μαζὸν ἐμόν, μείων οὐδ' ὅσον Αἰγιόχου. M 9ʳ

225. ʼΟΝΈΣΤΟΥ. C

Εἰς ʼΑσωπίδα | τὴν κρήνην καὶ | Πηγασίδα. C

ʼΑσωπὶς κρήνη καὶ Πηγασίς, ὕδατ' ἀδελφά,
  ἵππου καὶ ποταμοῦ δῶρα ποδορραγέα·
χὠ μὲν ἔκοψ' ʽΕλικῶνος, ὁ δὲ φλέβας ʼΑκροκορίνθου
  ἔπληξ'· ὢ πτέρνης εἰς ἴσον εὐστοχίη.

1 ἐπει τ' s. ἐπειτ' P ἔπει τ' (ει cr. ex ι?) Pl[M] (ἔπειτ' Pl[E]); ἐπεὶ Br., ἐπεὶ τόδ' Jac. | ἔφρασατο (sic) P ἐφράσσατο Pl[M.s] ἐφράσατο Pl[l. a. b] 2 καίσαρ· P | κην P κὴν Pl[M.E], κἀν Rub. | νηυσὶν P Pl[M]; νηυσὶ Pl[E] | εἰργ. P ἠγάγετο Pl, f. εἰρύσατο (an ὠπάσατο?) 3 αὐτίκα cf. VI 242, 5 (Crin.) | πȣ (ȣ ex ε? cr.) Pl[M] | ἐσαστέρασ P | cf. Arat. Phaen. 163 αἴξ ἱερή, τὴν μέν τε λόγος Διὶ μαζὸν ἐπισχεῖν, Il. X 83 λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον 4 ὅσὸν P (sc. ὁσὸν A[ac] ὅσον P[pc]) | ἀ⌊ι⌋ * γιόχου (ἀρετιόχ.? A[ac]) P (ἀντιόχου olim fuisse scriptum censet Sternb.) ‖ 5 sqq. ep. om. Plan., in ap. Buh. est p. 172 (n. 22) 5 ep. est Honesti Corinthii, v. vol. I p. XXI, vol. II p. XXIV 6 ἀσωπί[δ] C; ʼΑσωπίδα eandem esse atque Πειρήνην statuit poeta Corinthius nec alia Pausanias tradit de fonte, quem Asopus Sisyphi gratia elicuerit (II 5, 1); dissentit Dio Chrysost., qui a Pegaso, Hippocrenes (s. Pegasidis) auctore, etiam fontem Corinthium suscitatum esse narrat, or. 36, 46 (Πήγασον — φασὶν ἀνεῖναι κρήνην ἐν Κορίνθῳ); ex fonte Pirenes bibentem captum esse Pegasum a Bellerophonte affert Strabo VIII 6, 21 7 πήγασισ P | ὕδατ' αδ. P 8 ἰππου P, 'fons caballinus' Pers. pr. 1; 'τοῦ πτερυγοφόρου' ap. Buh.[m] | (τοῦ ποτανοῦ Reiske sensum loci numerosque neglegens) | ποδορραγέα: cf. Strab. l. c. τὸν δ' αὐτόν φασι καὶ τὴν ῞Ιππου κρήνην ἀναβαλεῖν ἐν τῷ ʽΕλικῶνι πλήξαντα τῷ ὄνυχι τὴν ὑποῦσαν πέτραν, Dio Chrys. χαράξαντα τῇ ὁπλῇ; de Asopo refert Honestus eadem fere quae de Chalcone rege Coo narrantur apud Theocrit. VII 6 Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἅνυσε κράναν εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ 9 χ̓ὼ μεν (ὼ potius quam ῶ) P | ἐλικῶνοσ P | φλέβας: cf. Choeril. fr. 2 sq. (N.[2] p. 719) 'λίθοισι γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα' et 'γῆς φλέβες' 10 ἐπληξ ὢ et εἰσίσον P; cf. IX 250, 2; 292, 3 (Honesti) ‖

226. ΖΩΝᾼ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ̃. C. Pl

Εἰς σίμβλα μελισ|σῶν ὡς ἀπὸ τοῦ | μελισσοκόμου. C

Αἵ δ' ἄγετε ξουθαὶ σιμβληΐδες ἄκρα μέλισσαι
φέρβεσθ' ἢ θυμέων ῥικνὰ περικνίδια
ἢ πετάλας μάκωνος ἢ ἀσταφιδίτιδα ῥῶγα
ἢ ἴον ἢ μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον·
πάντα περικνίξασθε καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
ὄφρα μελισσοσόος Πὰν ἐπικυψέλιος
393 *γεύσηται τὸ μὲν αὐτός, ὁ δὲ βλιστηρίδι χειρὶ*
καπνώσας βαιὴν κῦμμι λίπῃ μερίδα. M 14v

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 58 (*εἰς ὄρνις*), 7; Pl[E] I 60, 7; ep. est etiam in ap. Buh. p. 172 sq. (n. 23), ubi tamen alterum dist. deest 1 *σαρδιαν̃* C, om. Pl 2 *ἀποτοῦ* C; Zonas et Antiphilus (IX 404) pariter vid. Niciae ep. spectasse IX 564 3 *αἱ δ'* P *εἴ δ'* Pl[M] *εἰ δ'* Pl[I] *εἴ* (sc. *εἶα*) perperam Reiske | *ἀγετε σιμβληΐδεσ* (acut. cr. ex circumflexo) P | (*μέλισσα* 'summa melissae herbae folia' Reiske) *σέλινα* Herw. 4 cf. 404, 7 *ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε*; 564, 2 *ξουθὰ ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα* | *ἢ* potius quam *ἤ* (etsi incerta exstat prosodia) P | *θυμέων* P (formam defendere conatur Jac.), *θύμων* (adversis numeris) Pl[M.E], *θυμίων* ap. Buh.; *ἠὲ θύμων* Br., an *ἰθὺ* (s. *ἔνθα* v. *ἢ τὰ*) *θύμων*? | *περικνίδια* P Pl[M] Pl[α.b.s] (*πεκνίδια* Pl[I.a], sed cr. Pl[a] in epid.) 'curvis et distortis ramusculis' ap. Buh., *περισχίδια* proponit idem ap.; *περὶ κλαδία* Bothius (*θυμέα ῥίκν' ἀποκνιζόμεναι* Harberton)

5 *μάκων̃* (sc. -*ν⌜ασ⌝*) Pl[M] -*κωνας* Pl[E], *μάκωνοσ* P | *ασταφειτιδικα* P: litt. *κα* et punctis et lineola del. C, gravem (-*κὰ* A[ac]) erasit; *ἀσταφϊδῖτιδα* (*δῖ* ex *δη*? cr.) Pl[M] | *ρῶγα* P *ῥᾶγα* Pl 6 *ἴον* P | cf. VI, 22, 1 *ἀρτίχνουν τόδε μῆλον* (Zonae) 8 *ὀφρα* P (noli ci. *ὄφρ' ὁ*) | *μελισσοσύασ* P[pc] *μελισσοσόοσ* P[ac] Pl; '*ὁ τὰς μελίσσας σεύων, ἐλαύνων*' ap. Buh.: cf. *λαοσσόος*, *ἱπποσσόε Παλλάς* Nonn. 37, 320; 'apium servator' Opsop.: cf. *μηλοσσόε* VI 334, 3, *φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσσι* XVI 189, 1 | *επικ.* P: 'alvearium praeses' Dübner; cf. Hesych. '*κυψέλη· πλεκτὸν ἀγγεῖον μελισσῶν*', eodem sensu vox *κύτταρος* adhibebatur (cf. Poll. I 254) | '*κέρβερος*' adpinxit versui sch.[B] 9 *ὁ δὲ* P *ὃ δὲ* Pl[M], *ἰδὲ* frustra Salm.; *ὁ δὲ* non ad hominem apiarium referendum esse, sed ad Pana vidit Jac.; particula *δὲ* non rei oppositae (*τὸ μὲν — βαιὴν δὲ μερ.*), sed Homerico usu subiecto additur eidem denuo indicato | *βλιστηρίδι* P Pl[I.a]; *βλησ(ι)τ(η)ρῖδι* (*ϊ* et H superscr. Plan., ut *βληστρίδι* mutaret in scripturam Palat.) Pl[M], *βληστηρίδι* Pl[α] ex Aldinae I epidiorthosi

227. ΒΙΆΝΟΡΟΣ. C

Εἰς ἁλιέα | ἀγρεύσαντα ὀκτάπουν | καὶ διὰ τοῦ ὀκτάποδος | λαγωόν. C

Ἀκταίην παρὰ θῖνα διαυγέος ἔνδοθεν ἅλμας
ἰχθύα πουλυπόδην ἔδρακεν ἰχθυβόλος·
νηχομένῳ δ' ἐπόρουσε καὶ ἐξ ἁλὸς ἧκ' ἐπὶ χέρσον
ἁρπάγδην ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος.
αὐτὰρ ὁ δισκηθεὶς κατακαίριος ἔμπεσε δειλῷ
πτωκὶ παχεῖ σχοίνῳ· κεῖτο γὰρ ὑπναλέος.
τὸν δὲ χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο, φωτὶ δ' ὑπ' ἄγρην
ἐμβυθίην ἄγρη χερσόθεν ἠντίασεν.

(*'τὸ βλιστηρίδι γραπτέον βληστ.'*), *βλυστηρίδι* Pl[b.s]; *'παρὰ τὸ βλίττειν τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων'* sch.[B], qui haec ex Hesychio s. ex Suida (v. *βλίττειν*) transcripsit; cf. VII 34, 4 p. 173, 10 *καρπώσας* perperam Bothe; cf. Poll. I 254 *'βλίττειν δὲ τὸ καπνίζειν τὰς μελίττας καὶ ποιεῖν ἀναχωρεῖν'* | *κύμμι* P *κῦμμι* Pl[M] (noli ci. *κᾶμμι*) | *λίπει* P *λίπη* Pl[M]: cf. Arist. h. an. 9, 203 *ἀργότεραι (μέλιτται), ἐὰν πλέον τις καταλίπῃ μέλι βλίττων* ||

1 sqq. ep. om. Plan., cum duo eiusdem argumenti epp. (IX 14 Antiphili, 94 Isidori) recepisset; est in apogr. Buh. p. 173 (n. 24) 2 *διατοῦ οκτ.* C (cf. 14, 3) 3 post *λαγωόν* add. C *'ζτ'* 4 *παραθίνα* P | *διαυγέος*: cf. 277, 3 | *ἅλμασ* P 5 *ἰχθύ⌊α⌋* C *ἰχθύων?* A[ar], *ἰχθὺν* ap. B. (Salm.); forma disyllaba fort. restituenda, cf. Wien. Stud. 22, 52 (La Roche) | *πολυπόδην* (*υ* superscr. A ipse) P | *ἰχθυβ.*: cf. ad. 14, 2 (*Φαίδων*) 6 *νηχομένω δ' επόρ.* et *ἐξαλὸσ ἠκέπι* P; cf. 94, 1 7 *ἀρ πάγδην* A[ac] | *ὑποφθ.*: cf. 14, 3 sq. 8 *ὃ δισκηθεισ* P; *ὁ δισκευθεὶς* ap. Buh., et vid. Bianor eadem forma usus esse atque Antiphilus (14, 5), cf. tamen Od. *θ* 188 (*ἐδίσκεον ἀλλήλοισι*) | *δειλῶι* P[pr] *δειλοὶ* A[ac] 9 *πτωκὶ παχυσχοίνω κεῖτο* (sine interpunct.) P | *παχυσκίνῳ·* (cl. Hes. s. *σκίνακες*) vitiose Salm., *παχυσκυνίῳ·* Reiske, *δασυκνήμῳ·* Br., *ταχυσκάρθμῳ·* Jac.; *πτωκί· παχεῖ σχοίνῳ κ.* Boiss., — *παρὰ σχοίνῳ κ.* Harberton, — *μυχῷ σχοίνων* Eldick (— *βαθυσχοίνῳ κ. γὰρ αἰγιαλῷ* Jac., qui inconsiderate *ὑπναλέος* mutavit, cf. 94, 3); *πτωκὶ ταχύς· σχοίνῳ κ.* Graefe, *πτωκὶ παχεῖ· σχ.* Pauw, *πτωκὶ ταχεῖ· σχ.* Sternbach; scripsi *παχεῖ σχ.*: hic dativus ad *ἔμπεσε*, alter *πτωκὶ* ad *κατακαίριος ἔμπ.* (cf. Il. *Λ* 439) referendus (olim ci. *κατὰ καίριον* et *πάνυ καίριος*) 10 *τόν δεχ.* P; *τὸν δὲ* Reiske | *περι* P *πέρι* Harb. | *υπάγρην* P; *ὑπ' ἄγρης (ἐμβυθίης)* Jac., *ἐπ' ἄγρην* Reiske; cf. 14, 8 11 *ἠντίασε* P *-σεν* Reiske ||

228. ʼΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. C. Pl

Εἰς Μελίτειάν τινα | γυναῖκα τὸν ἴδιον | υἱὸν ἀκούσασαν | ναυαγῆσαι καὶ ξένου | τινὸς ὡς τὸ ἐκείνου | σῶμα θάψασαν· | εἶτα ἐπανῆλθε καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς. C

Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνωίστου Μελίτεια,
υἱέα σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον·
ἠιόσιν δ' ἐπικέλσαν ἀλίκλυστον δέμας ἄλλου
δύσμορος οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης,
υἱέα δ' ὣς ἔστειλε. Δίων δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύστου
ἤλυθεν εὐκταίης σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
μητέρες ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον· ἡ μὲν ἄελπτον
ζωὸν ἔχει, κείνη δ' ὄψεται οὐδὲ νέκυν. M 19r

---

1 sqq. Pl^M l. I^a c. 78 (*εἰς τύχην*), 8; Pl^s I 80, 8 (Pl^{I-b} 83); cf. inprimis Apollonidae ep. VII 180 (*ἠλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος*) 2 *τὸν ἴδιον* C: noli cr. *Δίωνα τὸν* 3 sq. ϛ *ξενου* et *ἐκειν̆* C 4 clausula post *θαψ*. iam adpicta serius vid. C addidisse verba: *ειτα επανηλ^θ* ⟨*σωθεὶς?*⟩ ϛ *ο υιοσ αυ⌈τησ⌉* 6 *Ἀ*γγελίησ* Pl^M (erasa minuscula litt. *α*); cf. Apollonidae ep. VII 631, 1 *λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην* | *ἀνωΐστου*: '*ἀπροσδοκήτου*' sch.^B Hesychium secutus (cf. Il. *Φ* 39); *ἀτεκμάρτου* interpretatur Reiske | *μελίτεια* P (A, C), *Μελίτινα* Pl; illud nom. est apud Leon. Tarent. VI 288 sq., *Μελιτίνη* ap. Kb. 320, 5; *Μελίτιννα* Br. (cf. *Φίλιννα* IX 422, 3 Apoll.) 7 *συν φόρτωι* P *σὺν φόρτω* Pl^M; cf. VII 642, 1 *υἷα Μενοίτην σὺν φόρτῳ*, IX 271, 6 | *κρυπτόμενον*: cf. VII 631, 3 *παῖς ὅτι οἱ ναυαγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται* (unde noli *κευθόμενον* reponere pro *κρυπτόμενον*) 8 *ἄλλο* Harb. 9 *οἰκείησ* P Pl (sed in Pl^M scriptum ita, ut vix distinguas ab *εἰκ*.) | cf. *εἶδεν — σύμβολον εὐμαθίης* 280, 4 (Apoll.) 10 *ὡσ ἐστ*. P *ὧσ ἔστ*. Pl^M; cf. *στείλῃς* 422, 2, Od. *ω* 292 *οὐδέ ἑ μήτηρ κλαῦσε περιστείλασα* | *δίων* (cr. ex *-ον*?) P *δίω̄ν* (lin. add. ad notandum nom. proprium) Pl^M; cf. Kb. 220, 1 | *δ' επι* P 11 *ἐκ γαίησ* P (*ἐ* ex *ι* cr.), Pl^M *ἐς γαίην* Pl^E; *ἐκγαίης* (una voce) Harb. (adiectivum *ἔκγαιος* contrarium voci *ἔγγαιος* fingens), *Αἰγαίης* Salm. (cf. *Αἰγαίου κῦμα πελάγευς* VII 631, 4 Apoll.), *εὐκταίης* Jac.; *ἐξαίφνης* ego ci. | *ἀπεμπ*. P 12 *μητερεσ* et *ἀνίσου* P | *ἄελπτον*: cf. *ἄελπτα* 46, 3 13 *κείνη*: '*ἐκείνη ἢ* (scrib. *ἣ*) *ὄντως ἦν τοῦ τεθνηκότος ὃν Μελίτινα ἔθαψεν μήτηρ*' sch.^B ‖

229. ΜΆΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΊΟΥ. C. Pl

Εἰς λάγυνον οἰνηρήν. C

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλεῦσα,
εὔλαλε, πρηύγελως, εὔστομε, μακροφάρυξ,
αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε μύστι, λάγυνε,
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
αἴθ' ὄφελες καὶ ἄμικτος ἀνύμφευτός τε παρείης,
ἄφθορος ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη. M 89^{r}

230. ὈΝΈΣΤΟΥ. C. Pl

Εἰς τὸν Ἑλικῶνα | ἢ εἴς τι μουσεῖον. C

Ἀμβαίνων Ἑλικῶνα μέγαν κάμες, ἀλλ' ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.

---

1 sqq. ep. Plan. non in l. I recepit, sed in syllogam breviorem libri II inter *συμποτικὰ ἀστεῖσματα* (Pl^{B} II 47, 31) 1 *μάρκ* C, om. Pl | cf. Argentarii epp. IX 246, VI 248, praeterea Meleagrei poetae V 134, Posidippi V 133 2 lemma om. Pl^{M} Pl^{I-b}, *εἰς κοτύλην* Pl^{s}; lemma Palatinum fere congruit cum lemmatis epp. V 133 sq. (a C scriptis); cf. etiam l. ep. IX 246 | *οἰνηρ^* (i. e. -ρ⌈ην⌉) C (*οἰνηρὴν* C ad 246, *οἰνηράν* C ad V 133 sq.) 3 cf. *ἀρχαίην σύμπλανον* VI 248, 8; *συνέστιε δαιτὸς* 3, *δείπνων ὅπλον* 6 | *καπ. μέτρα*: v. V 182, 3 sqq. | noli ci. *φορεῦσα* 4 *εὔλαλε*: '*λαιμὸς τὸ πάλαι μελίγηρυς*' 232, 1 (Philippi) | *πρηῦγ.* P: '*ἡδύγελως*' V 134, 4 | *μακροφάρυξ* P Pl^{I-b} — *φάρυγξ* Pl$^{M.s}$; cf. *μακροτράχηλε* V 134, 1 5 *βραχυ σύμβολε* (supra prius *υ* accentus vid. erasus) P; significatur lagoena, quae poetae paupertatis conscia (*μύστι*) vinum ex caupona petitum ut exiguam ad convivium symbolam tribuit; cf. *συμβολικὴ πρόποσις* V 133, 2, *σύμβολον ἡλικίης* V 110, 4 (Argentarii) | *μύστι λάγυνε* P *μυστιλάγυνε* Pl$^{M.E}$ (divisit Reiske voces ut divisae sunt in P); cf. *μύστι φιλούντων* VI 248, 5; *λάγυνε* in fine versus ut apud Arg. IX 246, 1 6 *ὁμωσ υπεμὴν* P | *χρόνιος*: '*μετὰ πολὺν χρόνον βραχυσύμβολος*' sch.^{B} 7 *αἰθ' ὀφελεσ* P; *ἀφελὴς* Jac. | *ἄμυκτοσ* (non *ἄμεικτ.*) P, *ἄμικτ.* Pl | *ἀνύμφ.*: cf. 587, 1 | *παρεῖναι* Pl 8 *ἄφθονοσ* P; *ἄφθοροσ* Pl (adiectivum cum *κούρη* recte iunxit *Jac.*) | *προσπόσιν* P ‖ 9 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 8 (*εἰς ἀρετήν*), 3; Pl^{E} I 8, 4

οὕτως καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος· ἣν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας. M 3^{v}

231. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ [ΣΙΔΩΝΙΟΥ]. C. Pl

Εἰς πλάτανον ξηρὰν | βαστάζουσαν ἄμπελον. C

Αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
ἄμπελος, ὀθνείῃ δ' ἀμφιτέθηλα κόμῃ

---

p. 176, 9 Honesti Corinthii, cf. ep. 225; de Opitzii uersibus cum Hon. ep. comparandis v. Rub. Gr. Ep. p. 131 10 *τον ἑλικῶν*- with *α* written over *ν* (vocalis *α* et lineola et ipsa littera indicatur) C | *ἡ ειστι μ.* C, qui interpretationi huic tamquam ambiguae vel parum iustae '*ζτ*' adposuit (confert Jac. ep. 140; cf. *Ἑλικωνίδων μουσεῖα* ap. Hes., *περὶ τοῦ ἐν Ἑλικῶνι Μουσείου* Athen. 629ᵃ) 11 *ελικῶνα* A (v. ad 26, 1) | *μέγαν* P Pl (olim ci. *μογῶν* et *πάγον*) | *ἀλλεκορέσθησ* P; cf. 216 Honesti ep., quod totum antitheseos ludo continetur | in fine distichi prioris (ad alteram lemmatis partem, cf. ad l. 10) signum ⁒ adpinxit C

1 *οὕτωσ* ⸫ P *οὕτωσ καὶ* Pl^{M} *οὕτω καὶ* Pl^{E}; *ὄντως καὶ* et *οὕτω ἀεὶ* proposuit Jac., qui alterum dist. 'pro epexegesi prioris, non pro apodosi comparationis' habendum esse vix recte statuit (comparatione potius usum esse poetam satis loquaciter exponit schol. Mon.: *ὥσπερ ὁ Ἡσίοδος οὔπω τῆς ἀρετῆς γευσάμενος ἀγροίκως ἔζη καὶ ἄρνας βόσκων τὸν Ἑλικῶνα περιῄει, εἶτα τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἀσθμαίνων ἐφίκετο τοῦ ἱδρῶτος τοῦ στήθους ἐπισταλάζοντος καὶ κορεσθεὶς τοῦ τῆς Πηγασίδος ἐκείνης ὕδατος ἐνέτυχε ταῖς Μούσαις δάφνην αὐτὸν ψωμιζούσαις, οὕτω καὶ πᾶς ὁ μέλλων τῆς ἀρετῆς τυχεῖν ἄνευ ἱδρῶτος καὶ πόνου πολλοῦ οὐ δυνηθήσεται φθάσαι εἰς τὸ ἀκρότατον αὐτῆς*; petivit haec schol. partim ex Tzetzae Vita Hesiodea, cf. lin. 14 Rz.: *περὶ τὸν Ἑλικῶνα ἐνόμευε καὶ καθευδήσας ὄναρ εἶδεν ἐννέα γυναῖκας δάφνας αὐτὸν ψωμιζούσας*) | *πόνοσ* P Pl; *πόρος* Wakefield, *πάγος* Reiske | sch.ᴮ adnotavit haec: *ὄρθιος· ὑψηλὸς οὐκ ἀνέκβατος* (*ἀνέμβ.* sch.ᵂ)· *μετενήνεκται δὲ παρὰ τὸ Ἡσιόδου· 'μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν'* (Op. 290)· *Πίνδαρος* (Pyth. 10, 36) '*ὄρθια* (sic) *κνώδαλα*' *τοὺς ὄνους εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ ἁπλᾶ καὶ ἄκακα, ὥς τισιν ἤρεσεν, διὰ τὸ ἀφελὲς καὶ ὑπομονητικὸν τοῦ ζώου καὶ ἄκακον, ἢ μᾶλλον διὰ τὸ σπερμογόνον τῶν ζώων μόριον διὰ τὸ συνεχῶς ὀρθιάζειν· λάγνον γὰρ τὸ ζῶον μάλιστα καὶ ἀκόλαστον.* Deinde add. sch.ᴮ praemisso titulo '*Εὐριπίδ.*:' versus hos (qui idem exstant apud schol. Mon. '*καθὰ καὶ Εὐριπίδης φησί*'): *πόνος γὰρ ὡς ἔοικεν εὐκλείας πατήρ* (Eur. fr. 474)· *μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας*

ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ᾽ ὀροδάμνοις
βότρυας, ἢ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.
τοίην μέντοι ἔπειτα τιθηνείσθω τις ἑταίρην,
P 394 *ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.* M 3ʳ

232. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. Pl

Ζήτει ἐπὶ τίνι τὸ ἐπίγραμμα. C

Ἀδριακοῖο κύτους λαιμὸς τὸ πάλαι μελίγηρυς,
ἡνίκ᾽ ἐγαστροφόρουν Βακχιακὰς χάριτας,
νῦν κλασθεὶς κεῖμαι νεοθηλέι καρτερὸν ἕρκος
κλήματι πρὸς τρυφερὴν τεινομένῳ καλύβην.

εὐτυχεῖν (fr. 701)· *οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατ᾽* (-*σατο* sch. M.), *ἀλλὰ χρὴ πονεῖν* (fr. 238)· *ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίνεται* (Com. fr. adesp. 532 K., Stob. Flor. 29, 26) | *ἣν* ex *ἢν* cr. P | *δ᾽ ἂν* P *δ᾽ ἄρ᾽* Pl^{M} | *επάκρον* P (noli *ἐς ἄκρον* praeferre cl. Hes. Op. 291 *ἐπὴν δ᾽ εἰς ἄκρον ἵκηται*) p. 177, 2 *μόλησ* Pl^{M} ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 6 (*περὶ ἀνταποδόσεως*), 4; Pl^{E} I 6 (*εἰς ἀνταπόδοσιν*), 4; v. Rub. Gr. Ep. p. 9 (Hungeri 22), adn. p. 79 (praef. p. 146) 3 *σιδωνίου* recte om. Pl, perperam adposuit C; ep. est Thessalonicensis 4 cum lemmate parum apto cf. lemma ep. IX 130 | *ἄμπελ*ᵒ C 5 v. Thalli ep. IX 220 | *αὔην* Pl^{M} | *καλύπτει* P Pl, malim *πυκάζει* (v. Hes. s. *πύκαζε, πυκάζουσι*) 6 *ὀθνείη* * P^{pr} -*είησ* P^{ar} -*είῃ* Pl^{M}

1 *ὀροδάμνουσ* P, cr. Pl 2 cf. 130, 2 | *ἡ* (cr. ex *ἤ*) *ταν τησ* P *ἢ ταύτησ* Pl; noli, quoniam ulmos populosque potissimum vitibus maritare soliti sint, *λεύκης* vel *πτελέης* reponere nec magis *σταφυλῆς* inferre licet | *οὐκαπο τηλοτέρη* P, cr. Pl 3 *τίσ* P *τϊσ* Pl^{M} 4 *ἥτις* P | *ὃ νέκυν* P (olim ci. *κηδεμόν᾽*) | *μόνη* P Pl (quod non mutandum in *μονῇ*) ‖ 5 sqq. Pl^{M} exhibet ep. non in l. I, sed in libri IV sylloga breviore, inter epp. *εἰς σκεύη* (n. 8; Pl^{B} IV 32, 18) 5 *θεσσαλ*ᵒ add. C, om. Pl 6 *ζτ ἐπί τινι* (cf. lemma ep. 121) *τὸ ἐπίγρ*ᵅ C; ep. scriptum esse in testam, quae, cum olim Italicum vinum aliquod servasset, fracta ad tuendum palmitem tenerum adplicata esset, viderunt Jac. alii; cf. ep. IX 229 7 *ἀδριακοῖο* P idemque Pl^{M} *Ἀδριανοῖο* Pl^{E}, cf. Antiphili ep. VI 257 *ἀμφιφορῆα-τὸν Ἀδριᾰκοῦ νέκταρος οἰνοδόκον*, Strat. ep. VII 252 *πλώσας Ἀδριᾱνὸν ἐπ᾽ οἴνοπα πόντον*; ab iis, *qui voce Ἀδρ. genus vini potius quam vasis vinarii originem indicari volunt*, confertur Hor. carm. I 9, 7 Sabina diota, III 16, 34

αἰεί τι Βρομίῳ λατρεύομεν· ἢ γεραὸν γὰρ
φρουροῦμεν πιστῶς ἢ νέον ἐκτρέφομεν. M 100r

233. ʼΕΡΥΚΙΌΥ. C. Pl

Ἐπί τινι | ἀνθρώπῳ τέμνοντι | δρῦν, ὃν ἔτυψε ῥῶξ, |
ἤγουν φαλάγγιον, | καὶ ἐξεκόπη τὸν πόδα. C

Αὖά τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρυα, κάμμορε Μίνδων,
φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα
νειόθεν ἀντιάσασα· χύδην δʼ ἔβρυξε μελαίνῃ
σηπεδόνι χλωρὴν σάρκα κατʼ ἀστραγάλους.

Laestrygonia amphora | *κ̃⌊ύ⌋το⌊υ⌋σ* C, qui in marg. *ζτ** adpinxit; *κήτοισ* (non *κάτ.*) A[ar] | *λαιμὸ * σ* P[pr] *-μοὺσ* ? (non *λαινοὺσ*) A[ac] | *τοπάλαι* Pl[M] p. 178, 8 *ἀνίκʼ* Pl 9 *νε⌊ο⌋θηλέι* P[pc] (*νευθ.*? A[ac]) | *ἕρκοσ* P 10 *προσ τρυφερὴν* P; *τρυφερὸν τ. κάλαμον* proposuit sprevitque Jac., qui pergulam vitibus luxuriantibus opacatam dici demonstrat | *τεινομένω* P; cf. Od. *ε* 68 | *καλύβην* (*αλ* ex *αν* s. *αυ* cr.) Pl[M]

1 *τϊ* ex *το* cr. Pl[M], *τοι* Jac. (*αἰεί πῃ*?) | *λατρ.* cr. ex *λυτρ.*? P; cf. *Βάκχου λάτρι* V 134, 3 | *γεραόν δε* P *γεραὸν γὰρ* Pl; *γεραὸν δεῖ φρουρεῖν μιν π.* (v. VI 203, 11)? ‖ 3 sqq. Pl[M] I[b] c. 3 (*εἰς ἀναπήρους*), 1; Pl[E] I 4, 7 3 *Ἐρυκίου* C Pl; cf. VI 255, 6, VII 174, 2 *βλωθρᾶς πλ.*

4 *ανθρώπω τέμνοῦ* (τ supra) *δρὺν* et *ῥῶξ* C; cf. schol. ad Nic. Ther. 715: *ῥώξ δέ ἐστι φαλαγγίου εἶδος*, praecedunt verba: *ὃ καλεῖται ῥὼξ διὰ τὸ ῥωγὶ σταφυλῆς ἐοικέναι* 5 *ήτουν* et *πὸ^* (δ supra) C 6 *γεράνδρυα*: ʻ*ἁπλῶς τὰ παλαιὰ ξύλα* (cf. Hesych. s. *γεράνδρυες*), *καὶ Ἀπολλώνιος* (I 1118)· *πρόχνυ γεράνδρυον τὸ μὲν ἔκταμ⌜εν⌝* (sic), *ὄφρα πέλοιτο δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας*ʼ sch.[B] | *μίνδῶν* P (sc. *μινδῶν* A[ac] *μίνδων* C), *Μείδων* Pl (occurrit *Μείδων* in fine vs. apud Agidem VI 152, cf. Suid. ʻ*Μείδωνος· ὄνομα κύριον*), *Μίδων* Br.; cf. quae de Mida vinitore narrat Lucian. Philopseud. 11 *Μίδαν — ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος* 7 *φωλὰς*: cf. 250, 2, Theocr. I 115 *φωλάδες ἄρκτοι* (*ἀγκύρας φωλάδας* Antip. X 2, 6) | *ἐχιδναίη* Schneider | *ἔτυψε* P, cf. IX 558, 3 (Erycii) 8 *ἔβρυξε* P Pl (*ἔβρωξε* Wakefield); v. Nic. Ther. 727 *βρύξαντος* (sc. *ἀστερίου*, adnot. schol. Nic.: *ἀστέριον δεύτερόν φησι φαλάγγιον*, cf. lemma ep.), Soph. Trach. 987 *ἡ δʼ αὖ μιαρὰ βρύκει* (A. P. VI 263, 3) | *μελαίνη* P Pl[E] (etiam Pl[α]), *μελαίνῃ* Pl[M] 9 *σηπεδόνι* P idemque Pl[M] Pl[α] (Pl[a] in epid.), *σηπεδόνη* Pl[L. a. b. s], ʻ*Νίκανδρος* (Ther. 326)· *τῆς δʼ ἤτοι ὀλοὸν* (*ὀλων* schol.) *καὶ ἐπώδυνον ἔπλετο ἕλκος*

ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει
μουνόποδα βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου. M 82r

234. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C. Pl

Περὶ | φιλοσοφίας, καὶ | ὅτι μόνη ἀρετὴ | τίμιον κτῆμα. C

"Αχρι τεῦ, ἅ δείλαιε, κεναῖς ἔτ' ἐπ' ἐλπίσι, θυμέ,
πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,

σηπεδόνος· νέμεται δὲ μέγας (cr. μέλας) ὀλοφώιος ἰὸς πᾶν δέμας' add. sch.B | χλωρὴν: schol. Mon. interpretatur 'τὴν νέαν· τὸ γὰρ χλωρὸν οὐ μόνον ἐπὶ ὠχρότητος μεταφορικῶς τίθεται, ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσφατον καὶ τὸ νεάζον δηλοῖ, οὕτω καὶ χλωρὸς τυρὸς ὁ νεοπαγής', secus Jac., qui de carnis putrescentis colore subviridi cogitavit | σάρην (falsae litt. ην accesserunt e praecedentis versus voce superscripta χύδην) P, σάρκα Pl | κατα στραγάλουσ P καὶ ἀστραγάλους Pl

1 δ' απο τῆσ (litt. τ ex γ correctam esse non contenderim) P δ' ἀπὸ τῆς Pl; 'ἀπὸ ταύτης τῆς σηπεδόνος ἢ τῆς ἀραχναίης' perperam schol. Mon.; Jac. cft 305, 6 ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς (i. e. ἀπὸ τούτου) οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ; idem ἐτμ. τὸ πάλαι et δὲ τὸ πρὶν proposuit (malim δ' ὅ ποτ' ἦν), δ' ἀπό τοι 'tibi abscisum fuit' Reiske, δ' ἀπὸ τεῦ Scaliger, δ' ὑπὸ γῆς inepte Bosch, δίποδος Eldick, δ' ἀπ' ὀχῆς et δ' ἀφ' ἀφῆς Emperius; ἀτενὲς? | ϛ σὲ P καὶ σὲ PlM 2 βλωθρῆς: sch.B adfert haec: 'Νίκανδρος Θηριακοῖς (683)· δήποτε ἢ βλωθροῖο πυρίτιδος ἔγχλοα φύλλα' quibus ad vocem πυρίτιδος explicandam 'ἤγουν πυρέθρου' (fort. e scholio Nicandreo ad Ther. 683) praemittit sch.B; praeterea add. 'καὶ Ὅμηρος ἠὲ πίτυς βλωθρή· Ἰλ. ν' (N 390 Π 483), deinde 'βλωθρῆς μολοσκούσης (immo μολισκ., cf. Etym. M. 201, 28, schol. Apoll. ad I 322)· συγγενῆ γὰρ τὸ β̄ καὶ μ̄ ὡς μεσημβρία, καὶ καταβλώσκειν ἀντὶ τοῦ καταμολόσκειν (cr. -λίσκειν) Ἀπολλώνιος (I 322)· νόσφι καταβλώσκοντας' | σκιπάνιον P, σκηπ. Pl; 'σκηπ. Ὅμηρος Ἰλ. ν (N 59) ἢ καὶ σκηπανίῳ — κρατεροῖο' adscripsit sch.B ‖ 3 sqq. PlM Ia c. 74 (εἰς σοφίαν), 1; Pls I 76, 1; Rub. Crin. 27 4 π̄ε ⌊φ⌋ιλοσοφίασ C: non contenderim pro ⌊φ⌋ olim fuisse σο, (ergo Planudeae titulum εἰς σοφίαν propius accessisse ad Palatinum) nec litteras τ⌈ησ⌉ erasisse correctorem aut π⌈ερι⌉ errore iteratas 5 ἄχρι P | ᾶ (potius quam ἅ) P, ἅ ex ὦ cr. PlM, ὦ PlE | κεναῖσ ἐπελπίσι P κεναῖσ ἐπὶ ἐλπίσι PlM (PlE); κεναῖσιν ἐπ' ἐλπ. Boiss., Bothius; κεναῖς ἔτ' ἐπ' ἐλπ. Jac. (non praeferam κεναῖς ταῖσδ' ἐλπ., ne ἔπ' post ἐπ' recurrat) 6 ψυχρῶν P Pl; scrib. γλίσχρων: cf. Arist. Pac. 192 et Suid. s. v. γλίσχρος 'καὶ

ἄλλοις ἄλλ' ἔπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένοιο;
  κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲ ἓν αὐτόματον.
Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυδρὰ
  εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέθες. M 18^{r}

235. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Εἰς τὴν | γῆν Αἰγύπτου καὶ | Λιβύης, ὅτι τὸ τῶν | βασιλέων κῆδος | ἀμφοτέρας συνῆψεν, | τῶν Πτολεμαίων δῆλον. C

Ἄγχουροι μεγάλαι κόσμου χθόνες, ἃς διὰ Νεῖλος
  πιμπλάμενος μελάνων τέμνει ἀπ' Αἰθιόπων,

γλίσχρων, ὁ ἐπιθυμητής· παρὰ τὸ γλίχεσθαι' (nisi cum voce νεφέων iungendus genetivus γλίσχρων, ut νέφεα haec, ad quae somnia ac desideria vana evehuntur, campis comparentur sterilibus, fructus nihil afferentibus: 'κατέβη ἐκ χωρίων γλίσχρων, — τροφῆς σπανιζόντων' apud Suid. s. v. γλίσχρον, Plut. Sull. 15)

1 ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα Pl^{M} ἄλλ' ἐπόνειρα C ἀλλεπόν. (s. ἀλλεπόν.) A^{ac}; ἄλλ' ἔπ' ὄν. Jac. | 'εὐστόχως τὸ διαγράψεις ὄνειρα· μετήνεγκε γὰρ ἀπὸ τῶν ζωγράφων· ὥσπερ γὰρ αἱ εἰκόνες εἰσὶν ἄνθρωποι (ἄνοι sch.^{B}), οὕτω καὶ ὁ πλοῦτος εὐδαιμονίας (an εὐδαιμονία?) ἐστίν' sch.^{B} 2 κτητὸν: Crin. spectasse vid. Il. *I* 407 | οὐδὲ ἓν P, idemque, ut vid., Pl$^{M ac}$; οὐδεὲν Pl$^{M pc}$ Pl^{E} (cf. VII 629, 3) | 'αὐτοφυὲς' sch.^{B} 3 cf. 280, 3 | ἀλλεπιδῶρα A ἀλλ' ἐπιδῶρα C | μετ' ἔρχεο (sed pros. parum dilucidis) P | ἀμυδρά P: 'σκοτεινὰ' (ex Suid. s. Hesychio) sch.^{B} 4 ψυχῆσ (˜ AC) P; fort. ψυχῆσ' ἠλεμάτοισι vel potius ψυχῆς ἠλεμάτοιο, cf. Theocr. 15, 4 ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς | μέθαισ P, μέθε∗σ Pl$^{M pc}$ (alterum ε cr. ex α, sc. μέθαισ Pl$^{M ac}$), μέθες Pl^{E} ‖ 5 sqq. Plan. ep., cuius argumentum parum perspexisse vid., omisit; exstat in ap. Buh. p. 173 (n. 25); cf. Rub. Cr. 28 5 Reiske ep., quo Euergetae et Berenices nuptias respici perperam statuit, temere a Crinagora abiudicat (de Callimacho auctore cogitans); composuit sine dubio Crinag. ep. in Cleopatram minorem, quae post mortem parentum ab Octavia educata est (v. Rub. p. 13); nuptias huius Cleopatrae et Iubae II versibus Crinagorae celebrari post Hullemannum vidit Kiessling, qui ep. ad a. 20 refert (assentiente Cichorio); v. ad ep. VII 633, quod in defunctam eandem Cleopatram (s. Selenen, cf. Suid. s. v. Ἰόβας) Crinagoram scripsisse Wolters demonstrat (cum Geistio) 6 εἰσ̂τ̂ et ὁτι τὸ τ̂ C 7 sq. post συνῆψ': add. C primo τ̂ πτολεμαίων: ∼, dein in clausulae signo exaravit δηˡ (sc. δῆλον ⟨ὅτι⟩

ἀμφότεραι βασιλῆας ἐκοινώσασθε γάμοισιν
ἓν γένος Αἰγύπτου καὶ Λιβύης θέμεναι.
ἐκ πατέρων εἴη παισὶν πάλι τοῖσιν ἀνάκτων
ἔμπεδον ἠπείροις σκῆπτρον ἐπ' ἀμφοτέραις.

236. ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΛΛΙΟΥ. C. Pl

Εἰς Αἰνείαν τὸν | Τρῶα, ὅτι ἐξ αὐτοῦ | ἠγέρθη ἡ μεγάλη | πόλις Ῥωμαίων. C

Ἄρρηκτοι Μοιρῶν πυμάτην ἐσφράγισαν ὅρκοι
τῷ Φρυγὶ πὰρ βωμῷ τὴν Πριάμου θυσίην·
ἀλλὰ σοί, Αἰνεία, στόλος ἱερὸς Ἰταλὸν ἤδη
ὅρμον ἔχει, πάτρης φροίμιον οὐρανίης.

---

s. δηλαδή) p. 181, 9 *ἀγχ.* P | *χθόνες*: olim tentavi *πλάκες* | *διανεῖλοσ* P 10 noli *πιλνάμενος* ci. s. *πιτνάμενος*: cf. Nic. Ther. 175 *μελαινομένην ὑπὸ βώλῳ Αἰθιόπων — Νεῖλος πλησάμενος κατέχευεν ἄσιν* | *τεμνει απαιθ.* P

1 ⌊ἀ⌋*μφότεραι* (-*ραι* cr. ex -*ροι*) P 2 *Αἴγυπτον καὶ Λιβύην* frustra Reiske (*Ἀσσυρίους καὶ Λίβυας* perperam Harberton, qui de Berenices sororis Euergetae et Antiochi Epiphanis coniugio cogitat) | *θεμένοις* Harb. 3 sq. pentametrum scripsit supra hexametrum A, sed praemissis litteris *β'. α'* versuum ordinem rest. A itemque C; quippe litt. has ab A scriptas, cum a versibus paulo longius recederent, erasit C easdemque artius ad versuum initium adplicavit 3 *εκ* et *παισιν* A | *πάλι τοῖσιν* P; *θαλέθουσιν* et *πάλιν αὖτις* olim ci. 4 *επάμφ.* P ‖ 5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 68 (*εἰς πόλεις*), 3; Pl[E] I 70, 3; cf. epp. 62, 387 5 *Β. Λ.* scr. C Pl[M], contra *Λ. Β.* ad VII 243 A (C), ad VII 372 C: v. ad VII 386 6 sq. *εἰς τὸ αὐτό* (post IX 153) Pl 6 *εἰσαιν.* et *αυτοῦ ἠγ.* C 7 *μεγαλ πολ* C 8 *ἐσφράγισαν* P *ἐσφρήγ.* Pl; '*τουτέστιν ἐψηφίσατο* (cr. -*σαντο*) *τοὺς περὶ τὸν Πρίαμον καταφονευθῆναι καὶ τὴν πόλιν πορθηθῆναι*' sch.[B] 9 *τῶ φρυγὶ παρ . τὴν* P (. *βωμ*⌊*ῶ*⌋*ι* supra lin.) (inter *φρυγὶ* et *τὴν* paulum spatii reliquit A; *παρ* in lin. et *βωμ*⌊*ῶ*⌋*ι* supra lin. inseruit C, quem pro -⌊*ῶ*⌋*ι* non praestem antea scripsisse -*ῆι*); *τῶ φρ. πὰρ βωμῷ* Pl[M]; malim *Ἑρκείῳ Φρυγίῳ* s. *Ἑρκείου βωμῷ*: cf. Q. Sm. 13, 222 (post *ὅρκοι* facile poterat excidere *ἑρκείου*) 10 sq. *ἀλλασὺ — ὁρμον ἔχεν* P, *ἀλλὰ σοὶ — ὅρμον ἔχεν* Pl[M] Pl[α] (Pl[a] in epid.); *ἀλλὰ σὺ — ὅρμον ἔχεις* (ita ut verba *στόλος ἱερὸς* parenthesis vicem obtineant) Pl[I. a], *ἀλλὰ σοὶ — ὅρμ. ἔχει* Pl[b. s] 10 *Αἰνεία,*

ἐς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ Τρώιος· ᾗ γὰρ ἐν ὅπλοις
ἠγέρθη κόσμου παντὸς ἄνασσα πόλις. M 16ʳ

237. ’ΕΡΥΚΙΟΥ. C. Pl

Εἰς | ἄγαλμα φήγινον | Ἡρακλέους. C

α. Βουκόλε, πρὸς τῶ Πανός, ὁ φήγινος, εἰπέ, κολοσσὸς
οὗτος, ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος, ἔστι τίνος;
95 *β. Τῶ λειοντοπάλα Τιρυνθίω· οὐ δὲ τὰ τόξα,*
νήπιε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον ὁρῇς;

’Ιταλὸν στόλος ἱερὸς (ne vox *’Ιτ.* producta vocali *ι* adhiberetur) transposuit Passow, frustra (nec corr. *Αὐσόνιον* s. *Αὐσονίης δή*): conferunt edd. VII 373, 2; 692, 4 | *ἤδη* P p. 182, 11 *ὀυνίησ* P

1 *ἡ γὰρ* P *ἡ γὰρ* Pl, *ᾗ γὰρ* Huet | *ἐνόπλοισ* P ‘inter arma et pugnas originem cepit’ interpretatur Jac.; nec *εἰ παρὰ λοιποῖς* (‘apud eos, qui e clade Troiana reliqui erant, urbs exoritur’) nec *ᾗ γὰρ ἐν οἴκτοις* aut *ἀπόπλοις* praeferam; sed f. scrib. *ἐν ὄτλοις* 2 *‘Ρώμην δηλοῖ* adponit sch.ᴮ || 3 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 66 (*εἰς ποιμένας*), 2; Plᴮ I 68, 2 3 obversabatur, ut vid., Erycio ep. Callimachi VI 351; cf. IX 72 (Antip.), 316 (Leon. Tar.) 4 sch.ᴮ adnotavit haec.: *ὅτι ποιμένες οὔτε ξέσαι* (*ξέσειν* sch.ᴮ, *ξέειν* sch.ᵂ) *οὔτε γλύφειν εἰδότες φιτρὸν ἁπλῶς ἢ δρυὸς ἢ ἄλλου του ⟨δένδρου⟩ ἀνετίθεσαν καὶ ὡς θεὸν ἐτίμων*

5 *βουκόλε* P Pl (neuter *βωκόλε*) | *πρὸσ τῶ* (*τοῦ* superscr. ; *τᾶ* A, *τοῦ* superscr. C) P, cum A consentit Pl | *φήγινοσ* P Plᴹ (*φήγινον* in lemmate C); cf. *φήγινον ὄζον* VI 351 6 *ἐστὶ* P Plᴹ *ἔστι* Jac. 7 *τωλήον τω παλα* P (* C, qui idem signum in fine vs. adpinxit; in m. scr.: * *ζήτει διὰ τὰ σφάλμα* (sc. *τὴν ἔννοιαν* quae verba add. C in notula ad VII 708 adposita, cf. vol. II 1 p. XLIX), *τῶ λειοντοπάλα* Pl; cf. *λεοντάγχ’* VI 351, 1, *λεοντομάχαν* IX 598, 2 | *οὐ δετὰ* P *οὐδὲ τὰ* Plᴹ; *οὐ δὲ* divisit Jac., *οὐ τὺ τὰ* Schneider, *οὐ κλυτὰ* Benndorf 8 *νήπιε* (*ε* ex *ι* potius quam ex *ο* cr.) P | *ὶ σκυτάλην* P Pl; cf. Strab. XV 688 *ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ τοιαύτη* (sc. *τὸ σκυταληφορεῖν*) *πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωικῆς μνήμης ἐστί, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ’ ἄλλος τις· τὰ δ’ ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διεσκεύασται*, Theocr. 25, 255 sqq.; numerorum causa *σκυτάλην* (an *-λαν*?) Erycius vid. scripsisse pro forma *σκύταλον* (v. Theocr. 17, 30 *σιδάρειον σκύταλον*, nisi forte *σκύταλον τὠγριέλαιον* aut *νηπίαχε σκύταλόν τ’ ἀγρ.* restituendum censes) | *ἀγριέλ.*: ‘*ῥόπαλον*’ sch.ᴮ, cf. Theocr. l. c. *ῥόπαλον — ἀγριέλαιον* 257 | *ὁρῇσ* P Plᴹ

α. Χαίροις, Ἀλκείδα δαμαληφάγε, καὶ τάδε φρούρει
αὔλια κὴξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει. M 16ᵛ

238. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ⟨ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ⟩. C. Pl

Εἰς | Ἀπόλλωνα καὶ Λητώ, | τὴν αὐτοῦ μητέρα. C

Βούπαις ὡπόλλων, τόδε χάλκεον ἔργον Ὀνατᾶ,
ἀγλαΐης Λητοῖ καὶ Διὶ μαρτυρίη,
οὔθ' ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο χὤτι κατ' αἶνον
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ Κρονίδης.

---

1 sq. versus tribuit Br. viatori, qui pastorem de simulacro fagineo percontatur; Jac. ad ipsum pastorem refert, quem inter libandum precibus deum stabuli praesidem adire vult 1 *χαίροις*: cf. VII 368, 5 (Erycii) | *ἀλκείδὰ* (pone *δ* prosodia, non littera *ι* vid. a C superscripta esse, *κ* cr. ex *β*?) P, *Ἀλκείδα* Pl | *δαμαληφάγε*: cf. *βουθοίναν* XVI 123, 1 (lemma ep. IX 72 *βουφάγος*) | *καὶ* P 2 *κηξολιγων* et *τιθει* P; cf, VI 154, 7 *τόδε δῶμα γέροντος αὔξετε* ‖ 3 sqq. ep. recepit Plan. non in l. I, sed in IV inter epp. *εἰς ἀγάλματα θεῶν καὶ θεαινῶν* 3 nom. gent. poetae Philippici om. C Pl 4 *εἰσαπ.* C, *εἰς Ἀπόλλωνα* Pl; verba ⸖ *λη* et (erasa claus.) *την αὐ μ.* add. C, om. Pl; ep. scriptum in Onatae opus, quod erat apud Pergamenos, Apollinem aeneum (cf. Bennd. p. 48 sq.); '*περὶ τοῦ Ὀνατᾶ Πανσανίας πάμπολλα διηγεῖται ἐν Ἀρκαδικοῖς ιβ'* (Pausan. VIII 42, 7), *τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦτο Ἀπόλλωνος ⟨χαλκ⟩οῦ ἦν παρὰ Περγαμηνοῖς*' adnotavit sch.ʷ 5 sch.ᴮ adposuit haec: '*Φουρνούτου·* (*φουρτούνου* sch.ᴮ) *βούπαιδος* (*-παις* sch.) *δὲ ἡλικίαν ὁ Ἀπόλλων ἔχει καθ' ἣν καὶ οἱ ἄνοι* (*ἄνθρωποι*) *εὐειδέστεροι αὐτῶν φαίνονται· κάλλιστος γὰρ ὀφθῆναι καθαρὸς ὢν καὶ λαμπρός*' (Cornuti p. 66, 15 L.) | *ὤ πολλόν* (alterum acc. C) P, *ἀπόλλων* Plᴹ *ὠ' πόλλων* Plᴸ·ᵃ·ˢ | (*ὁ δὲ χαλκὸς τοὔργον* Harberton) | *ἐνᾶτα* Pᵖᶜ (in fine vs. et in marg. signum ⸓ adpinxit C) *ονατα?* Aᵃᶜ, *Ὀνατᾶ* Pl; cf. Paus. V 25, 10 (Cougny I 41 b) '*πολλὰ μὲν ἄλλα· σοφοῦ ποιήματα καὶ τόδ' Ὀνάτα ἔργον*', unde noli Antipatri verba ponere sic: *χαλκοῦν ἔργον τόδ' Ὀνάτα* 6 *αἰγλαίησ* P *ἀγλαΐησ* Plᴹ | *λη τοὶ* (potius quam *λητοῖ*) P 7 *οὐθό τι* et *ἤρατο* P | *χώ τι* (*χω* cr. ex *χα*?) P *χ' ὥτι* Plᴹ | *καταῖνον* P, *κατ' αἶν⌜ον⌝* Plᴹ ᵖʳ (*κάταινον?* Plᴹ ᵃʳ); *κατ' αἶσαν* Heck., *καὶ αὐτὸς* Benndorf, frustra; *κατ' αἶνον* defendunt ita, ut Homerica '*ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τ.*' *B* 478 in ore vulgi *et proverbii* loco fuisse statuant 8 *ὀμμ.* et *κρονιδησ* P

οὐδ᾽ Ἥρῃ νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν Ὀνατᾶς,
ὃν μετ᾽ Ἐληθυίης τοῖον ἀπεπλάσατο. M 46v

239. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C

Εἰς βίβλον | λυρικὴν Ἀνακρέοντος. C

Βύβλων ἡ γλυκερὴ λυρικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
πεντὰς ἀμιμήτων ἔργα φέρει Χαρίτων·
[Ἀνακρείοντος, ἃς ὁ Τήιος ἡδὺς πρέσβυς
ἔγραψεν ἢ παρ᾽ οἶνον ἢ σὺν Ἱμέροις.]

---

1 *οὐδήρῃ* P, cr. Pl; cf. Callim. hymn. 4, 259 *οὐδ᾽ Ἥρῃ νεμέσησεν* | *ονατασ* P *Ὀνατᾶσ* Pl^M 2 *ὃν* P Pl (noli requirere *ὃς* pro *ὃν*) | *μετειληθύιησ* P *μετ᾽ Ἐλειθυίησ* Pl^M (itemque $Pl^{a.\alpha.b.}$) — *Εἰλειθυίης* $Pl^{L\,s}$ — *Ἐληθ.* Salm. (Huet); IX 726, 2 *ἁ δὲ Μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ᾽ ἔτεκεν* confert Jac. | *ἀνεπλάσατο* Overbeck ‖ 3 sqq. ep. om. Plan., exstat in apogr. Buh. p. 173 (n. 26) post IX 235; Rubensohn 29 3 Crinag. ep. post suum ex Hispania in urbem adventum scr., post a. 26 a. Chr.; eidem Antoniae (minori), filiae Octaviae misit ep. VI 244 (probabiliter a Cichorio relatum ad a. 15 a. Chr.); ep. e Crinagoreis venustissimum VI 345, si et ipsum Antoniae dicatum est, poterit anno 16 a. Chr. assignari; at mihi VI 345 in Mytilenaeam potius mulierem scriptum vid. (fort. in Protam, cuius mortem praematuram ep. V 107 deflevit) et primis poetae adulescentis carminibus adnumerandum 4 *βίβλ᾽* C; *ἀνακρεοντ* scripsit (pro *λυρικῶν*) versibus adulterinis (3 sq.) in errorem ductus; non agitur de quinque libris carminum Anacreonteorum, sed lyricorum selectorum, quorum sylloga versibus inscripta fuisse videtur Crinagoreis 5 *βύβλων* P (*βίβλων* Reiske cum apogr.); cf. VI 328 *βύβλον — δῶρον ἀοιδότατον* | *ἐν* P *ἐνὶ* Rub. | *τευχεϊ τῶ δε* P: cf. IV 4, 9 *ἐνὶ τεύχεσι βίβλων* (Agathiae) 6 *ἀμιμήτων* cf. V 107, 6 | *ἔργα*: fort. praeferas *ἄκρα* cl. V 107, 4 *ἄκρα — ἐνεγκαμένη* (sic verba *ἄκρα φέρει χ.* et *πρ. ἔξοχ᾽ ἐν.* accuratius respondent inter se); v. etiam VI 118, 6 (*φέροιτο ἄκρα λύρας*), VII 448, 3, ad 741, 2; an *ἄργματ᾽ ἔχει*? | *χαρίτων* P, Rub. 7 sq. misellum Graeculi fetum tollit Reiske; pro integro carmine tetrastichon habet Rub., medium dist. intercidisse suspicatur Sitzler 7 *ἀνακρείοντοσ — πρεσβυσ* A; ex spuriis verbis frustra trimetrum efficere studebant: *ὁ πρέσβυς ἃς Ἀνακρέων ὁ Τήιος* ap. Buh., *ἃς πρέσβυς ἡδὺς Ἀνακρέων ὁ Τήιος* Dorville (Br.), *ἃς Ἀνακρέων ὁ πρέσβυς ἡδὺς Τήιος* Heringa, *Ἀνακρέοντος — πρέσβυς ἃς ὁ Τήιος* Har-

δῶρον δ' εἰς ἱερὴν Ἀντωνίῃ ἥκομεν ἠῶ
κάλλευς καὶ πραπίδων ἔξοχ' ἐνεγκαμένῃ.

240. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. C. Pl

Ἐπὶ κριῷ | μέλλοντι τύψαι παιδίον | (ἤγουν κορύψαι),
ὃν κάπρος | τύψας τῷ ὀδόντι ἀπέκτεινεν. C

Βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα Καλύπτρης
κριὸς ἑλιξόκερως θεῖνε θρασυνόμενος·

---

berton, — ἆς ὁ Τήιος γέρων Boiss., — ἆς ὁ Τήιος κύκνος Jac. (qui etiam Ἀνακρέων ποθ' ἆς γ' ὁ Τ. κύκνος proposuit), Ἀνακρέοντος (◡◡–◡) ἆς ὁ πρέσβυς ἡδὺς Τ. Heck. (ἄλλων τε κεῖνός θ' ἆς ὁ Τήιος γέρων olim ci.) p. 185, 8 ἐγρ. A | πάροινον A qui clausulam versus om.; verba ἢ σὺν ἱμέροις: ἰαμβικόν in fine lineae adpinxit C

1 ἱερὴν: cf. ἠοῖ ἐπ' εὐκταίῃ VI 242, 1; Antoniae diem natalem dici censuit Reiske (cf. VI 345, 3 σῇ — γενεθλίῃ τῇδε ἠοῖ, γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις VI 321, 1); de die nuptiali cogitavit Rub., fort. dies festos Saturnalium, quibus munera Romani inter se mittere solebant, intellegendos esse suspiceris (cl. Hor. carm. 4, 8) | ἀντωνίη P, cr. Dorv.; cf. VI 244, 5 Ἀντωνίῃ ἵλαοι ἐλθεῖν | ἡκομεν ηῶ (potius quam ἠῶ) P 2 'δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν' (Pind. Ol. I 13) affert ap. Buh.; cf. εἰς εἴδεος ὥρην ἄκρα καὶ εἰς ψυχῆς ἦθος ἐνεγκαμένη V 107, 4 | πραπιδων A: ω cr. ex o, ut primo de sing. πραπίδος cogitasse videatur | ἐνεγκαμένην P -μένῃ Dorv.; ἐνεικαμένῃ Rub. ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 21 (εἰς δίκην), 5; Pl[E] I 22, 5; cfr. epp. 114, 259, 351

3 φιλί⌊ππο⌋υ C[pr] 4 μελλο\ͅ et παιδι\ (sc. — δι⌜ον⌝) C | ἤτ\ (i. e. ἤτουν, non ἤγουν aut ἤτοι) C | κορύψαι: apparet ex hoc additamento lemma suum C non ipsum finxisse aut ex Palatina ep. forma petivisse, sed indicem tradere, quem recensioni Planudeae accommodatum (cf. ad vs. 1) invenerat 5 κάπρ̊ et ὀδοτ̈ C | ἐλάσας? 6 ἀπὸ πλανίην C απο πλ. A[ac] ἀποπλ. Pl[M] | καλύπτρησ P; κορύπτ⌜ησ⌝ Pl[M] Pl[α], κορύπτων Pl[I. b. s] Pl[a] in t. ('τὸ κορύπτων ἐν ἄλλῳ κορύπτης γράφεται' Pl[a] in epid.); sch.[B] exhibet haec: γρ. Κορύπτης ἵν' ᾗ παῖδα τῆς Κορύπτης ἢ κορύπτων κέρασι παίσας καὶ πείρας καὶ κόπτων καὶ ὠθῶν, sch. Mon.: κορύπτων ἢ κερατίζων; a poeta mulieris (Καλ.) nomen non vid. omissum esse, cf. 351, 1 Λυσίππης ὁ νεογνὸς παῖς 7 ἑλιξόκερωσ (ξ ex ζ cr.) P; 'ὁ στρεβλόκερως' sch. Mon.

κάπρος δ' Ἡράκλειος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν
ἐς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν,
ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσσατο. ἆρ' ἀπὸ Ἥρης
Ἡρακλέης βρεφέων ᾤκτισεν ἡλικίην; M 6r

241. ᾽ΑΝΤΙΠΑ'ΤΡΟΥ ⟨ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕ'ΩΣ⟩. C. Pl

Εἰς Ἀπόλλωνα | καὶ Ποσειδῶνα καὶ τὸν | Δία καὶ Ἄμμωνα· | ἁρμόττει δὲ μᾶλλον | εἰς τὸν Εὐαγόραν. | Τωθαστικόν. C

Βουκόλος ἔπλεο, Φοῖβε, Ποσειδάων δὲ καβάλλης,
κύκνος Ζεύς, Ἄμμων δ' ὡμφιβόητος ὄφις —

---

1 *ἡράκλειοσ* P Pl; '*ὁ μέγας κάπρος ὃς ἐμφερὴς ἦν τῷ Ἐρυμανθίῳ κάπρῳ τῷ ὑπὸ Ἡρακλέους κτανθέντι*' sch. Mon.; recentiores de victima Herculis arae destinata interpretantur (Menoetium Herculi primum cum tauro et ariete aprum immolasse affert Jac. ex Diodor. IV 39); '*Ἡρακλῆος — ἀπὸ δ.* Boiss. | *ἀπορρήξας*: 'e vinculis (ex hara, in qua inclusus tenebatur) erumpens' Jac., idem ci. *ἐπιρρήξας* et *ἐπιρράξας* | *ἀποδεσμῶν* P; *ἀπὸ βωμῶν* Reiske, f. (*Ἡρακλῆος*) *ἀπ' ἐδέθλων* 'ab Herculis fano' (cf. Ap. Rhod. IV 331) 2 *νηδὺν* (potius quam *-δῦν*) P | cf. VII 531, 2 *βαψαμένα ἐντὸς ἄρη λαγόνων* (Ant. Thess.) 3 *ζωὰν* P *ζωὴν* Pl | *νηπιάχω* P Pl^{M} | *δε χαρίσατο* (acut., ut vid., cr. ex circumflexo) P *δὲ χαρίσσατο* Pl^{M} *δ' ἐχαρίσατο* Pl$^{I.a}$ *δ' ἐχαρίσσατο* (Pl^{a} in epid.) Pl$^{α.b.s}$ | *ἆρ' αποήρησ* P *ἆρ' ἀπὸ ἥρης* Pl^{M}; *ἆρ' ὑπὲρ Ἥρην* Scaliger, *ἀρά γ' ἀφ' Ἥρης* Hermann, *καὶ* s. *ἦ γὰρ ἀφ' Ἥρ.* Jac.; '*ἀπὸ Ἥρ. ἤγουν ἐξότου τὴν ζηλοτυπίαν εἶχε πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἡ Ἥρα, οὔπω τὴν τῶν βρεφῶν ἡλικίαν ἀμείψαντα*' sch. Mon., 'Iunonis odio exercitatus' Jac.; *τὼς γὰρ ἀφ' Ἥρης* Ellis, *καί ῥα πονηρὸς* Ludwich; *ἄντα δ' ἄρ'* s. *ἀντία δ' Ἥρης* requiras, si modo poeta Herculem infanti contra Iunonis voluntatem opem tulisse monebat: nam invita Iunone videri potest is egisse, qui, cum dea serpentes misisset ad necandum puerum, ipse tauro sibi devoto usus infantem servavit; fort. tamen praestat eodem sensu scribere *ἆρ' ἄτερ Ἥρης* 4 *ὤκτισεν* P | signum interrogandi in fine vs. posuit Grotius (Dübner) ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 40 (*εἰς κάλλος*), 1; Pl^{E} I 41, 1; cf. IX 48 5 gent. *Θεσσαλονικέως* om. P Pl; cf. eiusdem Antipatri V 29 sq., 108 (*Ζεῦ φίλε, βοῦς ἐγένου* v. 4) 6 *ἀπολλω* C 7 clausulae signum post *ἄμμωνα* posuit C neglecto disticho postremo; lemmatis verba cetera (cf. 325) add., ubi vidit de deorum machinationibus

χοὶ μὲν ἐπ' ἠιθέας, σὺ δὲ παιδικός — ὄφρα λάθοιτε·
ἐστὲ γὰρ οὐ πειθοῦς εὐνέται, ἀλλὰ βίης.

---

agi ad nummorum in amoribus vim illustrandam | *μᾶλλ'* C

p. 187, 9 *βουκόλος*: de Apolline propter Admeti amorem pastoricia munera subeunte cf. Call. h. II 49 *ἠιθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο*, schol. ad Eur. Alc. 1: *'Ριανὸς δέ φησιν* (in Heraclea sua? v. Mein. Anal. Al. p. 180), *ὅτι ἑκὼν ἐδούλευσεν αὐτῷ δι' ἔρωτα Ἀδμήτου* | *καβάλλησ* P: ⸓ C, idem ⸓: *ἱπποφορβ°* (sc. *-βός*) supra *λλησ* in fine vs. adnotavit perperam; recte sch.[B]: *καβ. ἵππος. ἐπιθυμῶν γὰρ ὁ Ποσειδῶν μιγῆναι τῇ Δήμητρι καὶ ὁρῶν αὐτὴν μεταβεβληκυῖαν εἰς ἵππον θήλειαν, ἵν' αὐτὸν φύγῃ, αὐτὸς εἰκασθεὶς ἵππῳ ἄρρενι αὐτῇ συνεμίγη· ἡ δὲ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῷ συμβάντι ἔσχεν ὀργίλως, ἔπειτα δὲ τοῦ τε θυμοῦ ἐπαύσατο καὶ τῷ Λάδωνι ποταμῷ ἐλούσατο· διὰ τοῦτο καὶ ἐπικλήσεις αὐτῇ γεγόνασι, ἐν Ὀγκείᾳ* (scrib. *-κείῳ*) *τῆς Ἀρκαδίας τοῦ μὲν μηνίματος ἕνεκα Ἐρινύς, ὅτι τῷ* (cr. *τὸ*) *θυμῷ χρῆσθαι ἐριννύειν* (sic) *καλοῦσιν οἱ Ἀρκάδες· τούτου* (*δὲ* add. schol.[w]) *τοῦ ἐπιθέτου καὶ Ἀντίμαχος* (Theb. 28 K.) *μέμνηται ὁ ἐπὶ στρατείαν Ἀργείων εἰς Θήβας ἔπη ποιήσας· φησὶ γάρ· 'Δήμητρος τόδε φα⌜σὶν⌝ Ἐρινύος εἶναι ἕδεθλον'· Λουσία δὲ ὅτι ἐλούσατο τῷ Λάδωνι· ταύτῃ* (*ταῦτα* sch.[w]) *Πausανίας ἐν Ἀρκαδικοῖς* (Paus. VIII 25, 4 sqq.). *Πλούταρχος δὲ ⟨περὶ τοῦ μὴ δεῖν⟩ δανείζεσθαι* (*δανείζει* tantum sch.[B])· *ἀλλὰ ὄνῳ τινὶ τῷ τυχόντι ἢ καβάλλῃ χρώμενος φεῦγε πολέμιον καὶ τύραννον δανειστήν* (Plut. Mor. 828 E)

10 *ζεῦσ·* P | *ὠ' ⌞μφιβ⌟ό * ητοσ* C (*ω* cr. ex *α*?, *ο*?: *ἀμφι*?, *ὄφισ*? *ποθητοσ* s. *-τητοσ*? A[ac]); *ἀμφιβόητοσ* Pl[M], qui virgulam ante *ὄφις* posuit; verba iam Brod. rettulit ad fabulam de Ammone in serpentem mutato Olympiadisque in cubili conspecto, unde Alexander draconigena ortus esse fertur, cf. Plut. Alex. 2 *ὤφθη δέ ποτε καὶ δράκων κοιμωμένης τῆς Ὀλυμπιάδος παρεκτεταμένος τῷ σώματι*, Apollin. Sid. carm. 2, 80 (in Anthemii panegyrico) 'quaeque Draconigenae portas non clauserat hosti'; verba ep. Alexandrini (vs. 28): *Ἀλέξανδρος Ὃν τίκτεν Ἄμμων θέμενος εἰς ὄφιν μορφήν* (Revue archéol. N. S. 40 p. 168) affert Wolters

1 *χ' οἱ* P Pl[M] | *ἐπ' ἠϊθέασ* C Pl[M] *επηϊθέασ*? A[ac] | *παιδικὸσ* P Pl[M] 'puerilis amoris sectator' Jac. (Apollinem dici patet ex iis quae ad vs. 1 adnotata sunt); *παιδικά, ὄφρα* Br. (Harberton), *παιδικά, τόφρα* Reiske (poterat *παιδίκ' ἔς, ὄφρα*), *πάλλακας* idem R.; *σὺ δ' ἐπ' ἄρσενας* olim ci. 2 cf. Fragm. trag. adesp. 402 (N^2): *βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην*; Plat. Reip. VIII 548 B *οὐχ ὑπὸ πειθοῦς ἀλλ' ὑπὸ βίας πεπαιδευμένοι*, Simiae Am. al. 10 *οὔτι γὰρ ἔκρηνα βίᾳ, πᾶν δ' ἐπράυνα πειθοῖ*) noli *εὕρεταί* aut *αἰνέται* requirere pro *εὐνέται* | *ἄλλα* P

Εὐαγόρας δ' ὢν χαλκὸς ἄτερ δόλου αὐτὸς ἐναργὴς
πάντας καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος. M 11^{r}

242. 'ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C

Εἰς Γλαῦκόν τινα | πένητα ἐν ἀκατίῳ | πλέοντα καὶ τὰ τοῦ βίου | ποριζόμενον καὶ ἐν αὐτῷ | τῷ ἀκατίῳ θνήξαντα. C

Γλαῦκος ὁ νησαίοιο διαπλώουσιν ὁδηγὸς
πορθμοῦ καὶ Θασίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,

---

1 cf. V 30, 3 *χάλκεον ἄνδρ' ἐφίλησεν* (Antip. Th.) | *δ' ὢν χαλκὸσ* (sc. *δ' ὢν* A *δ' ὤν* C) P *δ' ὢν χ.* Pl^{M} Pl^{I-b} ('bene nummatus' Brod., 'quasi in nummos mutatus' Jac.; apparet Euagoram dici nummis redundantem, praeterea nulla re amore digna commendatum); *δ' ὢν καλὸς* Pl^{s} (cum Brod., qui haec et *δ' ὂν κάλλος* proposuit, ne frustra Plan. ep. in cap. epigrammatum *εἰς κάλλος* recepisse videretur), *δ' ὁλόχαλκος* Jac., *δ' οὔγχαλκος* (sc. *ὁ ἔγχαλκος*) Heck. (Harb.) | *ἀτερδόλου* P | *ἐναργὴσ* P *ἁλίσκει* Pl$^{M.E}$; verbum subagitandi verecunde reticet poeta, cf. V 183, 5; XI 327, 1, v. de hoc ellipsis genere Sternb. App. Barb.-Vat. p. 17 || 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 54 (*εἰς ναυτιλίαν*), 3; Pl^{E} I 56, 3 3 *τοῦ αὐτοῦ* (post IX 29 Antiphili) Pl | *βυζαν^τ* C 4—6 idem argumentum tractaverunt praeter Antiphilum duo poetae Philippici Alpheus, Etruscus; hos imitatur Iulianus (v. epp. sepulcralia VII 305, 381, 585, vol. II 1 p. LI); iterum in hoc argumento versatur Antiphili ep. VII 635 4 *γλαῦκον τινὰ* et *ἀκατίω* C 5 *ṡ τα ť βίον πορ.* C; *βίον ⟨ἀπ' αὐτοῦ⟩ π.* ? | post *πορ.* erasum clausulae signum 5 sq. ⌞*ṡ εναⱼ ῦ|τ̃ ἀκατίω* (ex quibus *ṡ εν* exarata sunt in erasa claus.) scripsit C^{pc} ita, ut *αῦ* in fine prioris, *τ̃* ab initio sequentis lineolae insereret: *ṡ εῦ|ἀκ.* scripserat C^{ac} (i. e. *ἐν τῷ ἀκατίῳ*, unde prius *ἐν τῷ αὐτῷ ἀκ.*, post *ἐν αὐτῷ τῷ ἀκ.* restituit) | *θνήξαν^τ* C 7 *νησαίοιο* P: 'freti, quod inter insulam (Thasum) et continentem (Thraciam) fluit' Salm.; *Νεσσαίοιο* Pl$^{M.E}$ ('filius Nessaei' inepte Opsop.), de freto ad ostium Nessi amnis Thracii sito interpretatur Jac. (Grotius); *Νεσταίοιο* (adiectivum ad eiusdem fluminis nomen quod erat usitatius, *Νέστον*, accommodans) Jac. 8 *ποθμοῦ* Pl^{M} (*πορθμοῦ* Pl^{E} cum P) | *ἐν τροοσ* (signum infra et *φ* supra l. add. man. rec., de qua cf. vol. II 1, p. VI) P *ἔντροφοσ* Pl^{M}

πόντου ἀροτρευτὴρ ἐπιδέξιος, οὐδ', ὅτ' ἔκνωσσεν,
πλαζομένῃ στρωφῶν πηδάλιον παλάμῃ,
μυριέτης, ἁλίοιο βίου ῥάκος, οὐδ', ὅτ' ἔμελλεν
? 396 *θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος·*
τοὶ δὲ κέλυφος ἔκαυσαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρ' ὁ γεραιὸς
πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς Ἀίδην ἀκάτου. M 13r

243. ἈΠΟΛΛΩΝΊΔΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀρίστιππον | ἐκ πυρὸς σωθέντα | καὶ ὑπὸ κεραυνοῦ | ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπαλλάξαντα. C

Γήθησαν περὶ παιδὸς Ἀριστίπποιο τοκῆες
καὶ κλαῦσαν· μοίρης δ' ἦμαρ ἓν ἀμφοτέρης·

---

1 *ἀροτρευτὴρ* ex *-τησ* cr. Pl[M]; Callim. fr. 436 *ἀρότας κύματος Ἀονίου* afferunt edd. | *ἠδ' ὅτ'* Pl[M] Pl[I–b]; *γρ. οὔποτ' ἔκν.* sch.[B], *οὔποτ'* inepte Pl[s. B]; *οὐδ' ὅτ'* P ('vel per somnum gubernaculum certa dirigens manu' recte Jac.) | *ἔκνωσεν* (sic, C) P *ἔκνωσσε* Pl 2 cf. VI 25, 3 *τρομερῇ παλάμῃ* (Iuliani) | *παλάμηι* (*πα* ex *πο*, non *πυ* cr.) P 3 *μυριέτησ* P *μυριετὴσ* Pl[M. E]: cf. *μουνερέτης* VII 637, 1, *αὐτερέτης* 305, 4, unde pro *μυριέτης* in Antiphili ep. *μουνερέτης* restituendum esse suspiceris (non defenditur illud verbis *μυρ. χρόνος* Kb. 854) | *ἀιλιοιο* (spir. C, alteram litt. postea accessisse non contenderim) P, cr. Pl | *ῥάκος*: cf. VII 380, 6 *τὠλιγηπελὲς ῥάκος*, VI 193, 3 *πέτρης ἁλιπλῆγος ἐκμαγεῖον* | *οὐ δὰρ* P *οὐδ' ὅτ'* Pl (*οὐ* cr. ex *οὔ* Pl[M]) | *ἔμελλεν* P *ἔμελλε* Pl; an *οὐδ' ἄρα μέλλων*? 4 *θνησκειν* P (acc., non *ι* mut. add. Pl[M]) | *ἔβη* et *γηρ. σανιδ.* om. prosodiis P 5 *ἔκλυσαν* P, *ἔκλυσσ⌈αν⌉* Pl[M] Pl[α. n] (etsi de hac codicis scriptura nihil refert Pl[a] in epid.), *ἔκλεισαν* Pl[I. a. b. s]; *ἔκλιναν* Reiske, *ἔκελσαν* (et *εἵλκυσαν*) Br.; *ἔκαυσαν* Jac. recte, secutus schol. a C in marg. p. 396 adpositum hoc: *ὅτι τὸν ελεεινὸν|γέροντα μετα τ⌈ησ⌉|ἰδίασ νηὸσ κατέ|καυσαν*, quibuscum cf. lemmata ep. VII 381 (*εἰς Ἱεροκλείδην τινά, ὃν σὺν τῇ ἰδίᾳ νηὶ κατέκαυσαν*) et VII 635 | *επανέρι* P | *τόφραγεραιὸσ* P *τόφρα γερ.* Pl[M]; *τόφρ' ὁ γερ.* Reiske; cf. Apoll. Rh. IV 1486 (*ἐπ' ἀνέρι γ' ὄφρα* Bothius) 6 *πλώση* Pl[M] | *ἐποικείησ* P; cf. *συνέπλω ἄχρι καὶ Ἀίδεω* VII 635, 6; *ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς Ἀίδην* VII 381, 6; 305, 4 ‖ 7 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 21 (*εἰς δίκην*), 6; Pl[E] I 22, 6; mireris inter epp. *εἰς δίκην* potius quam *εἰς τύχην* receptum esse hexastichon a Planude 9 *ἐν αυ* (superscr. *τ*) (i. e. *αὐτῇ*) *τῆι ἡμέρα ἀπαλλάξαν* (superscr. *τ*) C 10 *περί* P[ac] 11 *ἦμαρ* P | cf. *συνή-*

εὖτε γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἰθὺ κεραυνοῦ
  Ζεὺς κατά οἱ κεφαλῆς ἄσπετον ἧκε σέλας.
τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν ὅσοι νέκυν ὠδύροντο·
  'Ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφειλόμενε.' M 6r

244. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Εἰς ἐλά|φους ἐν ποταμῷ | κρυσταλλωθέντι πεδη|θεί-σας καὶ ὑπὸ κυνη|γετῶν ἐν αὐτῷ ἀγρευθείσας. C

Δειματόεις ἐλάφων κεραὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
  πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπίδι φροῦδοι
  χλιῆναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.

ριθμον ἥρπασεν ἦμαρ VII 389, 3 (Apoll.), υἱέα κλαύσας VII 389, 1 (Ap.), μητέρες ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον IX 228, 7 (Ap.)

1 εὐ τεγὰρ P | ἔκφυγεν P Pl^M, Pl^E praeter Pl^I quae ἔμφ. exhibet 2 ζεῦσ (?) κατάοὶ P: obversabantur poetae Hom. Ψ 765 κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀυτμένα | cf. VI 239, 5 χορὸν ἄπλετον (Ap.) | ἧκε P 3 δ' ἐποσ τοτ' et ωδ. P; cf. VII 693, 4 χῶσαν δέ μ' ὅσσος λαὸς ἦν συνεργήτης (Apoll.) 4 'σὺ τὸ γήινον φυγὼν πῦρ τῷ αἰθερίῳ πάντως ὠφείλου' schol. Mon. | δαιμονίωι (cum accentu eraso supra ο) et ὀφειλόμενε P ‖ 5 sqq. Pl^M I^a c. 22 (εἰς δυσπραγίαν), 6; Pl^E I 23, 6 5 ἀπολλωνί^δ Pl^M 6 εἰσελ. et κρυσταλλω^{θτ} πεδη|θεισασ C 7 ὑποκυνηγετ̃ εν αὐ^τ αγρευθεισ⌈ασ⌉ C; cft Jac. Verg. Georg. III 368—375 8 κρυώδεισ (ώ ex ῶ? cr.) P 9 cf. Il. Μ 282 ὄφρα καλύψῃ ὑψηλῶν ὀρέων κορυφάς | ὀρῶν? P^ac | χιονέαι P; v. 753, 1 10 δειλαῖαι P δείλ. Pl^M | ἐφόρμισαν P, ἐφώρμισαν ex -μησαν cr. Pl^M; 'μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν' sch.^B | ελπίδι φροῦδοι P ἐλπίσι χρησταῖς Pl; ἐλπίδι φρούδῃ Harberton (Jac. 'irrita spe'; cf. Eur. Ion. 866 φροῦδαι δ' ἐλπίδες), ἐλπίσι φρούδαις Pierson (Br.); φροῦδοι: sc. φυγοῦσαι, ἀπελθοῦσαι Jac.; at ἐλπίδι φροῦδος dicitur, qui spe et cupiditate abreptus prae re desiderata ceteras neglegit, aversus ab his ad rem speratam tota mente intentus est; cf. Eur. Med. 722 ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ 11 χλ^ιῆναι (litt. ι superscr. A) P | ἄθμασιν P ἄσθμασιν Pl, νάμασιν frustra Ruhnken; 'πολλάκις γὰρ τῆς χιόνος ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν κορυφαῖς οὔσης θερμὴ τῶν ποταμῶν ἀναθυμίασις ἐξέρχεται' sch. Mon., 'auram ex flumine excitatam tepidam prae pruinis' intellegit Jac. | ὠκυγόνου P, cr. Pl

τὰς δὲ περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω
χειμερίῃ στυγεροῦ δῆσε πάγοιο πέδῃ·
πληθὺς δ' ἀγροτέρων ἀλίνου θοινήσατο θήρης,
ἣ φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι καὶ στάλικα. M 6ᵛ

245. ’ΑΝΤΙΦΆΝΟΥΣ. C. Pl

Εἰς νύμφην | κόρην φυγοῦσαν | ἐκ τοῦ θαλάμου καὶ | ὑπὸ κυνῶν διασπασθεῖσαν. C

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παστάσιν οὐχ Ὑμέναιος,
ἀλλ' Ἀίδης ἔστη πικρογάμου Πετάλης.
δείματι γὰρ μούνην πρωτόζυγα Κύπριν ἀν' ὄρφνην
φεύγουσαν, ξυνὸν παρθενικαῖσι φόβον,

---

1 *τὰσ δε* P 2 *χειμερίησ* P *-μερίῃ* Pl *-μερίου* Graefe | *στυγεροῦ* Pl et (*ου* cr. ex *οι*?) P, *-γερῇ* Graefe; f. *κρυεροῦ* | *πέ δὴ* P 3 *πληθῦσ*? an *-θὺσ*? (incerta pros.) P | *αλίνου — θήρησ* P ('*ἄλινος θήρα*' sch.ᴮ); cf. Verg. Georg III 371: non cassibus ullis Puniceaeve agitant pavidos formidine pennae 4 *φυγεν* P | *ἀρπεδόνην* P Plᴹ *ἁρπ.* Plᴱ | *πολλάκι*: *κ* pro *π*, scil. *καὶ* ante *πολλ.* scripturus erat Plᴹ | ⌊*στ*⌋*άλικα* (*στ* in eraso *π*? *τ*?) P *στάλικας* Pl; cf. VII 338, 4 *αἱ στάλικες, δίκτυ' ὑπὲρ σταλίκων*; sch.ᴮ adnot.: *ὀρθὰ ξύλα ἐνέχοντα τοὺς βρόχους τῶν δικτύων*, quibuscum congruit fere sch. Mon. haec monens: *στάλικες δέ εἰσιν ὀρθὰ ξύλα ἐνέχοντα τὰ δίκτυα* (man. recentior cr. *ἐνέχοντα* in *ἀνέχοντα*) | olim ci. *καὶ στάλικας θαμάκις* (cf. Hes. '*θαμάκις*' *πλειστάκις, πολλάκις*) ‖ 5 sqq. Plᴹ Iª c. 22 (*εἰς δυσπραγίαν*), 7 5 *ἀντ.* P Plᴹ; nom. auctoris om. Plᴵ·ª, sed attulit Plª in epid. ('*πρὸ τοῦ Δυσμοίρων δεῖ ἐπιγράφειν Ἀντιφάνους*'), unde indicem exhibent Plᵅ⁻ᴮ 6 sq. *κόρ.*: *κατ' ὄρφνην*? | *ἐκ τ̆* et *διασπα*⌜*σαν*⌝ (*σθ* supra) C 8 *δυσ* (ex *δισ*? cr.) *μοίρων* P | *ἐπὶ παράστασιν* (prosodias C) P, cr. Pl | *οὐχ'* Plᴹ, *οὐχυμέν.* P 9 *ἀλλαι̃ δησ ἐστη* P | *πε̄τάλησ* (lin. ad notandum nom. proprium) Plᴹ; mulieris nomen et aliunde notum et ex fabula Pherecratea (v. I 184 K.) 10 *μούνην* P *μόβō̈ιν* (lin. ut in nom. proprio) Plᴹ *Μόβοϊν* Plᴱ (ineptam Planudis scripturam varie interpretabantur emendabantque: '*ἡ Πετάλη καὶ ἡ Μόβοϊς ταὐτὸν εἶναι δοκεῖ ἢ Πετάλη μήτηρ τῆς Μοβόιδος*' sch.ᴮ; contra Mob. pro Petalae sponso habet schol. Mon.: '*τῆς Πετάλης τὸν Μόβοϊν κατὰ τὴν πρώτην νύκτα, ἐν ᾗ ἐκεῖνος ἔμελλεν αὐτῇ συνευνάζεσθαι, φευγούσης*'; *πόσιος* ci. Huet, *μέσσην* 'media nocte' Reiske, *δειματί γ' ἁρμόβιον* Scaliger?) |

φρουροδόμοι νηλεῖς κύνες ἔκτανον· ἣν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν, ἄφνως ἔσχομεν οὐδὲ νέκυν. M 6^{v}

246. ΜΆΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΊΟΥ. C. Pl

Εἰς οἰνηρὴν | λάγυνον | κλασθεῖσαν | ὑπὸ βολῆς λίθου. C

Ἐθραύσθης ἡδεῖα παρ' οἰνοπόταισι λάγυνε
νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη Βρόμιον.
τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύστονος, οἷα κεραυνός,
οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ καὶ σκώμματα πυκνὰ τυπείσης
καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γινόμενος θόρυβος.

πρωτοζ. et ἂν ὀρφνην P | κύπριν (υ ex ρι cr.) Pl^{M} p. 192, 11 παρθενικαῖσι P -κῇσι Pl

1 ἣν δε (potius quam ἥν δε) P 2 ἀφνω P αἴφνης Pl, ἄφνως Jac.: v. Kb. 468, 2; nec φανερῶς λεύσσομεν aut ἄφνω στέλλομεν (cl. Ap. Rh. 3, 205) aut στέψαμεν (s. στέψομεν, cf. Lycophr. 799) aut νυμφὼν ἔσχεθεν (s. ἔστεγεν) praeferam | οὐ δε P ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 53 (εἰς ναυάγιον), 12; Pl^{E} 1 55, 12 3 μάρκ̆ C, om. Pl | ἀργενταρί̆ C 4 οἰνηρὴν C, οἰνηρὰν scripsit idem in lemm. epp. V 133 sq., IX 229 | post λάγυνον clausula est adpicta; ep. in lagoenam fractam Plan. in cap. de navibus fractis lusu satis frigido recepit | κλασθεισαν ὑποβολ C, qui scurrili versuum ioco delectatus iuxta lemmatis verba ὡ (ὡραῖον) adpinxit 6 ἡλεῖα P Pl^{M}, ἡδεῖα Scaliger (Huet) | παρ' οἰνοπόταισι P^{pc} παροινοπ. A^{ac} | λάγυνε in fine vs. ut apud Argent. IX 229, 3 (cf. VI 248, 1); sch.^{B} adnotavit haec: ὅτι τὸ λάγυνε ⟨οὐ⟩ βραχυπαραληκτεῖν ἐθέλει, ὡς τὸ ἀνδρόγυνος καὶ ὅσα τὸν τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον· ταῦτα γὰρ ἐξαιρεῖται τῶν εἰς -υνος μακροπαραληκτούντων, οἷον θυνός (an εὔθυνος?, perperam θύνος sch.^{B}), Πάχυνος, κίνδυνος, φρυνός (s. Φρῦνος; φρύνος sch.^{B}): cf. Herodian. I 529, 17; II 10, 27 (938, 29) 7 cf. νηδύος ὄγκον VI 201, 5 (Argent.) | noli substituere ἐκ κλαστῆς conl. VI 71, 2 κλαστὰ κύπελλα (Pauli S.)

8 τηλόθι P τηλόθ(ε)* Pl$^{M pr}$ (-θι? Pl$^{M ar}$ cum P) τηλόθε Pl^{E} | λίθος: cf. λίθους — βάλλε VII 403, 5 (Arg.) | εἰς σὲ: cf. Xen. Hell. IV 7, 7 | οἷα (cum prosodiis inductis, οἷα? A^{ac}) P | κεραῦνὸς P 9 διοσ et ἄλλα P | ἐβη P ἔβη* Pl^{M} (ἔβησ? ἔβην? Pl$^{M ar}$) | cum lusu verborum cf. Arist. Nub. 1471 Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς ('ἐγγύθεν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα' schol. ad

οὐ θρηνῶ σε, λάγυνε, τὸν εὐαστῆρα τεκοῦσαν
Βάκχον, ἐπεὶ Σεμέλῃ καὶ σὺ πεπόνθατ' ἴσα. M 12ʳ

247. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς | πλάτανον ἐκ|ριζωθεῖσαν | ὑπὸ ἀνέμων. C

Εὐθηλῆ πλάτανόν με Νότου βαρυλαίλαπες αὖραι
ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δαπέδοις·
› 397 λουσαμένη Βρομίῳ δ' ἔστην πάλιν ὄμβρον ἔχουσα
χείματι καὶ θάλπει τοῦ Διὸς ἡδύτερον.
ὀλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιοῦσα Λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι. M 14ʳ

N. 380) p. 193, 10 ἡν δε et ἐπι σοὶ P | σκώμμτ^{α} Pl[M] (σκώμματα ex σκάμματα factum esse in P non contendam) | πυκνα P πολλὰ Pl | τυπεισησ P, τυπείσῃ Bothius 11 ὃ πολὺς P (Pl); noli ci. λιγὺς (cl. IX 87, 6) | ἐξετάρων P | γινόμενος P γιγνόμ. Pl[M.E]; f. τεινόμενος (cf. Eur. Med. 201)

1 ⌊ο⌋ύ et ⌊σε⌋ P (et est ras. supra ω vocis θρηνῶ) | τεκοῦσα Stephanus (Reiske) 2 ⌊βάκχ⌋ον P | σε‿μέλη (hyphen A,′C) P ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 57 (εἰς οἶνον), 2; Pl[E] I 59, 2 3 φιλί^{ππ} Pl[M] 4 ἐκριζωθεισαν ὑπο ἀν.: cf. lemma ep. 31 ὑπὸ νότου ἐκριζ. | propter ep. argumentum v. Macrob. Saturnal. II 9 'Hortensius platanos suas vino irrigare consuevit', Martial. IX 62 (de Caesaris platano) 'crevit et effuso laetior umbra mero', Plin. H. N. XII 1, 4; rem satis perspicuam parum intellexit C, qui ad vs. 3 sq. adnotavit: ὑπὸ λαμβάνω ~~ὅτι~~ | ὁτι σκεῦοσ οἰνηρὸν | αὐτὴν κατεσκεύασαν (bis coniunctionem scr. C, sed del. ipse abundantem voculam in fine primae lineolae exaratam); ὅτι ⟨τι⟩ σκεῦος Jac., qui perversae correctoris interpretationi succurrens κατεσκ. in κατεσκέπασεν mutari vult 5 εὐθαλῆ P -θαλέα Pl -θηλῆ Jac. (cf. 313, 1) 6 ἐξαυτῆσ P | δαπέδο⌊ισ⌋ C δάπεδον? A[ar], δαπέδῳ Pl (malim χαμάδις, cf. τ 599 χαμάδις στορέσας vel saltem στόρνυσαν ἐς δάπεδον) 7 βρομίω P; 'lota resurrexi Bromio' Grotius; γευσαμένη Βρομίου temere FG. Schmidt, cf. 406, 4 ὑπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόσιν | ἐστην (incerta prosodia) P; ἔστην Pl[M] Pl[b.s] (Pl[a] in epid.), ἔστιν Pl[I.a], ἔστη Pl[α] | noli transponere ita: λουσαμένη δ' ἔστην Βρ. πάλιν | olim πάλι λουτρὸν ἔχ. tentavi 8 cf. 305, 6 οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ | τοῦ Διός: an τοῦ 'κ Δ.? 9 δ' ἐζησα P (δὴ ζῆσα Boiss.) | δε πιοῦσα P *10 βλέπομαι: sic* in fine ep. Philippus exhibet βλέπεται IX 262, 6 ‖

248. ΒΟΉΘΟΥ ΤΟΥ͂ ἘΛΕΓΕΙΟΓΡΆΦΟΥ. C

Εἰς Πυλάδην τὸν ὀρχηστὴν | ὑποκρινόμενον | τὸν Διόνυσον. C

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ὄλυμπον
κωμάζων Λήναις σύν ποτε καὶ Σατύροις,
οἷον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον
ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μουσοπόλων,
παυσαμένη ζήλου Διὸς ἂν φάτο σύγγαμος Ἥρη·
‘Ἐψεύσω, Σεμέλη, Βάκχον, ἐγὼ δ’ ἔτεκον.’ M 3ᵛ

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 11 (*εἰς αὐλητὰς καὶ αὖθις εἰς ὀρχηστήν*), 2; Pl[E] I 11, 2 1 *βοήθου* C Pl[I. a] *βοηθοῦ* Pl[M] Pl[α. b] (Pl[a] in epid.: ‘*τὸ βοήθου ἐν ἄλλῳ βοηθοῦ γράφεται*’) | *τ̃ ἐλεγειογράφ* om. Pl, add. C; Boeth. Tarsensis vid. ep. scripsisse, carminis de proelio Philippensi auctor, qui hoc epico suo poemate Antonii gratiam sibi conciliavit, patriam vexavit, denique ab Athenodoro, philosopho Stoico, Augusto non invito, ex urbe Tarso eiectus est; cf. Strab. 674 (XIV 5, 14): *Βοήθου κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου —· ἐπῆρε δ’ αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος κατ’ ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην ἔπος, καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ τοῖς Ταρσεῦσιν, ὥστ’ ἀπαύστως σχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν* 2 *ὀρχιστ*ʳ (i. e. -*στ*⌜*ην*⌝) C; Pylades est Cilix pantomimus Augusto imperatore florens, cf. Suet. Aug. 45, Cass. Dion. 54, 17, Athenae. 20 e (Suid. s. v. *Πυλ.*); in eundem scr. Antipater Thess. ep. XVI 290, sed in vetustiorem artificem cognominem Megalopolitanum conditum est Alcaei ep. VII 412 | *ὑποκρι*⌞*νόμενον*⌟ C[pr] (-*κριτ*⌜*ὴν*⌝ *διονύσου* scriptum olim fuisse non contenderim) 3 *του δ.* C | cf. epp. XVI 106, 289, etiam irrisoria XI 253—255 4 cf. XVI 290, 1 (106, 1 *εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις — εἷλεν ἂν ἄστυ βίῃ*; similiter ludit Iulianus in laudanda Veneris imagine, XVI 181: *εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη — τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐληίσατο*) 5 *σύν ποτε* P Pl, noli *σύμμιγα* s. tale voc. aliud requirere; affert Hillscher quae de Antonio et Cleopatra narrantur apud Plut. Anton. 26 (*καί τις λόγος ἐχώρει διὰ πάντων ὡς ἡ Ἀφροδίτη κωμάζοι παρὰ τὸν Διόνυσον*) 6 *οἷον* ex *οἷοι*? cr. P | *ὀρχήσατο* P *ὠρχ.* Pl 7 *κατατραγ.* P; de artis Pyladeae argumentis gravioribus petitisque ex tragoediis cf. Athen. l. c.: *ἦν δὲ ἡ Πυλάδου ὄρχησις ὀγκώδης παθητική τε καὶ πολυπρόσωπος, ἡ δὲ Βαθύλλειος ἱλαρωτέρα* | (‘*κινῶν*’ pro *κεῖνον* et ‘*κόρδακα καὶ τρ.*’ vitiose Scaliger) 8 *ζήλου* P

249. ΜΑΙΚΊΟΥ. C. Pl

Εἰς ἀναδεν|δράδα ὑπὸ Πανὸς φυ|λαττομένην. C

Εὐπέταλον γλαυκὰν ἀναδενδράδα τάνδε παρ' ἄκραις
ἱδρυθεὶς λοφιαῖς Πὰν ὅδ' ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος, ὦ παροδῖτα,
βότρυος, οὐ φθονέω γαστρὶ χαριζομένῳ·
ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίῃ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
ὀζαλέην βάκτρου τήνδε καρηβαρίην. M 98[v]

(supra η rasura est litterae potius quam prosodiae) | ἂν φατο P p. 195, 9 ἐψεύσω (ω ex α? cr.) P | Σεμέλη· Βάκχον interpunxit Pl[M], ut Βάκχον iungeretur uno cum verbo ἔτεκον; distinguere om. P; 'falso tu tibi Bacchum arrogasti' recte Jac., qui accusativum ad ἐψεύσω rettulit | ἐγώ δ' Pl[M] | poetae notum fuisse vid. ep. Leonidae T. XVI 182 (cf. αὐτὰ δ' Ἀθάνα καὶ Διὸς συνευνέτις φάσουσιν) et Antipatri Sid. XVI 178 ‖

1 sqq. ep. recepit Plan. in l. IV syllogam breviorem, ubi exstat inter epp. εἰς θεούς n. 18 (post IX 142); Pl[B] IV 12 (εἰς ἀγάλματα θεῶν καὶ θεαινῶν), 120; ep., quod deest in Planudeae libro I, recepit ap. Buh. p. 174 1 μακκίου C[pc] μαικίου Pl[M] et (ut vid.) C[ac], Κοίντου om. tam P quam Pl; cf. vol. I p. XXI 2 ἀναδενδρᾶ (δ supra) C; similia in Mercurium Pana Priapumque vinearum hortorumque custodes epp. pendere videntur omnia a Niciae epp. (XVI 189, IX 330); cf. inprimis XVI 193 (Philippi), 236 (Leonidae), 241 (Argentarii, 240 Philippi), 243 (Antistii), 237 (Tymnae), 238 (Lucilii), v. Geffck. p. 82; de versibus latinis (hendecasyllabis) ad verbum de graecis expressis cf. Dübn. ad hoc ep. 3 ἐν πέτ. (cr. ex εὖ? π.) P | γλαυκὰν: cf. IX 87, 4 ἄμπελος — ἀντέλλει γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων, Soph. Trach. 703 γλαυκῆς ὀπώρας — Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου (ad olivas adiectivum referendum censent Jac. Dübn.) | παράκραισ (cr. ex -άκραι?) P; cf. ταῖσδε παρὰ πρασιαῖς XVI 237, 2 (Tymnae) 4 cf. XVI 241, 3 ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκὼς καὶ φυλακὴν σύκων — ἔχω; 243, 1 ἀκροφύλαξ ἕστηκα πολυκτεάνοις ἐν ἀρούραις; 236, 2 | ἱδρυθεὶσ P ἱδρυνθεὶσ Pl[M] | πᾶν cr. ex πὰν? P, Πὰν Pl[M] | ὁ δ' P 5 v. IX 330, 3 ὅσον ποθέεις ἀπὸ κράνας καὶ πίε (Niciae) 6 χαριζόμενος perperam Bothe 7 ἦν δε P ἣν δὲ Pl[M] | χερὶ ή (puncto delevit η, gravem add. C, ut ex χερίη faceret χερὶ) ψαύσησ P, χερὶ ψαύσησ Pl[M]; cf. XVI 241, 5 ἣν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰσχάδος | κλοπίη P -πίῃ Pl[M] -πικῇ ap. Buh.; v. XVI

250. ᾿ΟΝΈΣΤΟΥ.

Εἰς Θήβας | τὰς ἑπταπύλους, | ἃς Ἀμφίων καὶ Ζῆθος | μετὰ κιθάρας ᾠκο|δόμησαν. C

Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ
Θήβη· φεῦ Μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης.

193, 3 *κλοπίμους χέρας* | *χ. κλοπίῃ ψαύσῃς μ.* ? | *δέξῃ* P; cf. XVI 189, 3 *ἀλέασθε χεῖρα καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα ποδός* (Niciae) p. 196, 8 *ἀζαλέην* Pl *ὀζ.* P | *τήνδε* P Pl: *τάνδε*? (*τοῦδε* ap. B.) | *καρηβαρίην* ex *καριβ.* cr. P | 'hoc poenas luito caput bacillo' perperam interpres latinus (cf. ad l. 2); *βάκτρον καρηβαροῦν* intellegendum esse, scil. baculum dici, cuius pars superior (nodosa) crassior esset et gravior, recte vidit Jac. (idem cft VI 160, 3; V 257, 3) | variantem in Maecii ep. dialectum reliqui: v. VI 233 ‖

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 68 (*εἰς πόλεις*), 13; Pl[s] I 70, 15, Pl[I–b] 73, 15 1 *Ὀν. Κορινθίου* Pl, nom. gent. om. C, de poeta Philippeo Honesto v. vol. II p. XXIV 2 *τασ ἑπταπύλουσ ἁς* C | ⌜*καὶ*⌝ *ζῆθη* de suo perperam add. C, qui idem eversae urbis mentionem omisit 3 *μετακιθάρ*⌜*ασ*⌝ C | *ὠκοδόμησαν* (*κ* ex *ι* cr.?) C 4 Honestum imitatur Philippus, cf. 253, 3 | *ἔστην ἐν* P Pl; *ἔστ. μὲν* Rub. | *κατηριφιην* A[ac] *κατ᾿ ἠριφίην* C, *κατηρείφθην* Pl | *συναυλῶ* ∗ P[pr] *συναυλῶι·* A[ar], *σὺν αὐλῶ* Pl[M] *σὺν αὐλῷ* Pl[F]; noli (*δ᾿ ἅμα*) *λωτῷ* reponere (cl. 253, 4) | '*εἰώθασι γὰρ αὐλίζειν εἰς τὰ τείχη τῶν πολεμίων κατασκάπτοντες*' sch.[B] (qui post *φόρμ.* add. '*τοῦ Ἀμφίονος*'); cf. Plut. Lys. 15 de moenibus Athenarum Lysandri iussu dirutis: *πολλὰς μὲν ἐξ ἄστεος μεταπεμψάμενος αὐλητρίδας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ συναγαγὼν τὰ τείχη κατέσκαπτε — πρὸς τὸν αὐλόν* 5 *θήβηι* (dativum accommodatum ad verbum *συναυλῶ*) P, *Θήβη* Pl | *ἁρμονίησ* P | sch.[B] adnot.: *Θῆβαι· μούσης ἔμπαλιν· ἐπὶ μὲν τῇ κτίσει τῶν Θηβῶν ἦσται ἡ Ἀμφίονος μοῦσα, ἐπὶ δὲ* (*τῇ* add. sch.[W]) *ἀναστάσει ἡ* ⟨*τοῦ Ἰσμηνίου τοῦ* ?⟩ *περὶ τὸν Ἀλέξανδρον· ἀνάγνωθι Πανσανίαν ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς* (immo *Βοιωτικοῖς*, Paus. IX 6, 2) *περὶ Θηβῶν ἀναστάσεως*'. De Ismenia tibicine cf. Tzetz. Chil. VII 406: *ὅθεν Ἀλέξανδρος θυμῷ τὰς Θήβας κατασκάπτει Θρηνώδεσιν αὐλήμασιν αὐλοῦντος Ἰσμηνίου· Ὁ Ἰσμηνίας ηὔλει γάρ, αἱ Θῆβαι δ᾿ ἐπορθοῦντο, ὥσπερ τὸ πρὶν ἐκτίζοντο Ἀμφίονος τῇ λύρᾳ*, etiam Chil. X 409 sq. | tibicinis Ism. musam dicit *ἔμπαλιν Ἁρμ.*, sc. et contrariam esse harmoniae legibus quippe componendi, non divellendi causa conditis et ingratam deae Thebanae Harmoniae, cuius cum Cadmo nuptias laeto carmine Musae celebrarint (*ἔμπαλιν μὲν τέρψιος* Pind. Ol. XII 10 cft Jac.)

κωφὰ δέ μοι κεῖται λυροθελγέα λείψανα πύργων,
πέτροι μουσοδόμοις τείχεσιν αὐτόμολοι,
σῆς χερός, Ἀμφίων, ἄπονος χάρις· ἑπτάπυλον γὰρ
πάτρην ἑπταμίτῳ τείχισας ἐν κιθάρῃ. M 17ʳ

251. ΕΥΗΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. C

Εἰς τοὺς σκώληκας | τοὺς τὰς βίβλους βιβρώ|σκοντας ἤγουν σῆτας. C

Ἐχθίστη Μούσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλάς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,
σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;

---

1 *δέμοι* P | *λυροθελγέα* P Pl (noli -*θελγέι* cr.) | *πυρ γων* P 2 *πέτροισ* — *αὐτομόλοισ* P Pl[M] (ante *τείχεσιν* interpunxit Pl, interpunctione caret P); nominativos *πέτροι* — *αὐτόμολοι* pro dativis rest. Reiske (quem sequitur Br.); f. *πέτροις μουσόδομος τείχισις αὐτομόλοις* | '*ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθὼν προδότης*' (ex Hes. petita) adscr. sch.[B]; cf. Prop. 4, 1, 43: 'saxa Cithaeronis Thebas agitata per artem S p o n t e s u a in muri membra c o i s s e ferunt', schol. Apoll. Rh. ad I 740: *ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι α ὐ τ ό μ α τ ο ι, ἱστορεῖ καὶ Ἀρμενίδας κτλ.* 3 *ἀμφίων* P (Pl[E]), *Ἀμφίον* Pl[M] | *ἑπτάμιτον* P, cr. Pl 4 *τεί⌊χισα⌋σ* C[pr] (*τείχεοσ?* an *τείχεσι?* A[ar]) | *κιθάρῃ* cr. ex -*ρη* Pl[M] (*ι* rubro subscriptum exhibet itemque in voce *ἑπταμίτῳ*); cf. Philostrat. maior. imag. X 5 (310 K.): '*τὸ δὲ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι*' (et quae praecedunt verba: *αὐτόματα ἤδη τὰ τείχη δίδωσιν* sc. *ἡ γῆ*) ‖ 5 sqq. ep. om. Plan., exstat in apogr. Buh. p. 174 (n. 27 post IX 249) 5 *γραμματιξ* C; ep. est eiusdem Eueni atque IX 718 (cf. 718, 1 *οὐκ ἔπλασα ταύταν Τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλασάμαν* cum 251, 4) 6 sq. *τοὺσ τὰσ β. βιβρωσκούσασ* C | *ήτουν σῆτασ* (cr. ex *σήτασ*) C | cf. Lucian. advers. indoctum 17: *τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις* 9 *φωλὰς* cf. 233, 2 | *κλεμματα* P; *κτήματα* Br., *στέμματα* et *λήμματα* Pauw, *σκέμματα* Boiss., *κλήματα* Iensius frustra tentabant 10 *ψήφοισι*: '*λόγοις*, Hesych. *ψῆφος· λόγος, κρίσις, ἀπόφασις διὰ* (*δίχα*? cf. Suid. s. v. *ψῆφος*) *λαλιᾶς*' affert ap. Buh.; *βίβλοισι* proponit Reiske, *σελίδεσσι* Jac., malim *δέλτοισι* (an *φήμαισι*?) | *λοχάζη* P 11 *σιλφητὴν* P | *φθονερὴν* P, noli mutare in *φθονερῆς* vel *ψογερὴν*: imago dicitur, quae ex charta corrosa occurrentem oculis speciem in*vidiae praebet*

φεῦγ' ἀπὸ Μουσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον ἐν ψήφῳ δέρξιν ἐπεισαγάγῃ.

252. 'ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς ὀδίτην | τινὰ ὑπὸ λύκων | διωκόμενον καὶ | εἰς ποταμὸν ἑαυτὸν | ῥίψαντα, ὃν οἱ λύκοι | καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἐδίωκον. C

Ἐς βαθὺν ἥλατο Νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὀδίτης,
ἡνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.
ἀλλά μιν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος, ἔβρυχε δ' ἄλλος
ἄλλον ἐπουραίῳ δήγματι δραξάμενος.
μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός, ἔφθανε δ' ἄνδρα
98 νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης. M 9^{r}

---

1 ἀπομ. P | μὴδ' οσον P 2 βασκανον (prosodia videtur erasa supra alterum α) P | malim ἐν χάρτῃ | δόξαν P, scripsi δέρξιν; procul abire iubetur tinea, ut ne oculis quidem invidiosum in chartis figat obtutum | ἐπ' εἰσ ἀγάγηι P^{pc} επεισ αγάγηι A^{ac} | ὄψει — εὐψήκτῳ ('rostro fortiter mordenti' !) δῆξιν ἐπεισαγάγῃς Salm., ὀψὲ β. ἐν ψήφοις δόξαν ἐμαῖς ἀγάγῃς et βάσκανε, τὸν σίφων' ὀξὺν ἐπ. Jac., βασκανίης ψήφῳ δόξαν ἐπ. Herw. (tradita defendere conatur, sed frustra, Thudichum Rh. M. 12, 293) ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 32 (εἰς ζῷα), 21; Pl^{E} I 33, 21; cf. ep. 17 sq. 3 Βιάνορος Pl (recte, ut vid.) 4 sqq. cf. Aelian. nat. animal. III 6 (VIII 14, XVII 17), Eustath. ad Od. ξ 161 (Tzetz. Chil. IV 80 'λύκοι δὲ περαιούμενοι τῶν ποταμῶν τὰ ῥεῖθρα Κατέχουσι τῷ στόματι ἀλλήλων τὰ οὐραῖα, Ὡς ἂν μὴ παρατρέπωνται ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων) 4 οδι$^{τ\wedge}$ C 5 ἑαυτ` ῥίψαν^{τ} C. 6 αὐ^{τ} το et ἐδίωξ (i. e. ἐδίωκον, non ἐδίωξαν) C 7 ἐσ P εἰσ Pl | ἥλατο,νεῖλο⌊ν⌋ P^{pc} (-λοσ non vid. scripsisse A^{ar}; virgulam ad dirimendas litt. add. C), ἧλ. Νεῖλον Pl (noli tentare ἐς βυθὸν ἧλ. Νείλου s. ῥείθρου) | ἀποφρύοσ A ἀπ' ὀφρ. C Pl^{M} 8 λαιμάρ⌊γ⌋ων (γ in eraso τ ?) P | εἶδε λύκων Pl λύκων εἶδεν P 9 ἀγεύσαντο διύδατοσ P, cr. Pl | ἔβρυχε — δραξ. (10): cf. Aelian. nat. an. III 8 'τὰς οὐρὰς τὰς ἀλλήλων ἐνδακόντες (εἶτα ἀντιπίπτουσι τῷ ῥεύματι καὶ ἀλύπως διενήξαντο)' | (ἔβρυκε perperam Br.) 10 επουραιωι P ἐπουραίω Pl^{M} ἐπουραίῳ Pl^{E}; ἐπ' οὐραίῳ? | δραξ. P πλεξάμενος Pl$^{M.E}$ 11 μακρὰ P Pl: nec κραιπνὰ nec πυκνὰ praeferam | δε λύκοισ Pl^{M} δὲ λυκοισ P; μέχρι γεφ. δολιχὸς (et τελέως) βυθός olim ci. | βυθὸ Pl^{M} | ἔφθανε P

253. ΦΙΛΊΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. C

Εἰς τὰς ἑπταπύλους | Θήβας, ἃς ἐπόλισε | Κάδμος. C

Ἐν Θήβαις Κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
Οἰδίποδος. τελετὰς Εὔιος ἠσπάσατο,
ἃς γελάσας Πενθεὺς ὠδύρατο. τείχεα χορδαῖς
ἔστη καὶ λωτοῖς ἔστενε λυόμενα.
Ἀντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὶς Ἰοκάστης.
ἦν Ἰνὼ φιλόπαις, ἀλλ' ἀσεβὴς Ἀθάμας.
οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον· ἴδ' ὡς ἐσθλῶν περὶ Θήβας
μύθων καὶ στυγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη. M 17^{r}. Σ 75

---

p. 199, 12 *νηχόμενον* Boiss. | cf. Ael. l. c. '*ἕρμα ἴδιον αὐτοῖς ἡ φύσις συμπλάσασα ἐδιδάξατο*' | *ἕρις*? ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 68 (*εἰς πόλεις*), 15; Pl^{s} 70, 17; Pl^{I-b} 73, 17; ep. exstat in Σ n. 75 (Σ^{F} 148^{v}, Σ^{P} 252$^{r.v}$) 1 imitatur Philippus epp. Honesti IX 250, 216; uterque secutus est fort. Lysimachi Alexandrini *Θηβαικὰ παράδοξα* (cet. cf. Eubul. 117, K. II 205) | *φιλίππου* Pl^{M} Σ; *θεσσαλ//* add. C 2 *εἰς τὸ αὐτό* (post IX 216) inscripsit Pl^{s} | *εισ τασ επταπ.* et *ασ ἐπόλ.* C 3 *ἀλλα* P | *μυσαχθῆσ* P Σ Pl^{E} *-χθεῖσ* Pl^{M} 4 *τελετὰσ* P Pl Σ$^{F pc}$ *τελετὰ* Σ$^{F ac, P}$ (in Σ^{F} man. rec. *-τὰσ* fecit ex *-τὰ*) | *ἠσπάσατο* Pl, (ex *ἠπ.*? cr.) P, *ἠσπάσσατο* Σ^{F} *ἠσπάσσατο* Σ^{P}; (*ἐστάσατο* Reiske), *ὠπάσατο* olim ci., ut deus orgia sua in urbem induxisse diceretur, deinde *εὐιὰς ἠσπάσατο* de bacchante muliere s. urbe Thebana (*ἐν Θήβῃ Κάδμου* v. 1), quae alacris dei sacra celebraverit; sed nihil mutandum vid.: deo accepta dicit poeta, fausta igitur civitati fuisse orgia, qualia a Thebanis instituta essent 5 *πένθευσ* P Σ$^{P ac}$ | *ὀδυρατο* (cr. ex *ὀδ.*) P *ὠδύρ.* Pl Σ | cf. ad IX 250, 1 6 *ἐστη* P | *λωτοῖσ* ex *λατ.* cr. Σ^{P}; *κὴν λωτοῖς*? cf. 250, 6 | *ἐστενε* P; *κάππεσε* F G. Schmidt, tentavi *καὶ λωτοὺς οὐ στέγε* s. *κοὐ λωτοὺς ἔστεγε* 'tibias ruinae comites non arcebant moenia' | *λυομένα* P 7 *Ἀντ.*: '*διὰ τὸ⟨ν⟩ Ζῆθον καὶ τὸν Ἀμφίονα*' sch.^{B} | *χαλεπή δ'* Pl^{M} | *ωδισ* (an *ωδῖσ*?) P; '*διὰ τὸν Οἰδίποδα καὶ τοὺς παῖδας*' sch.^{B} 8 *ἦν* P^{ac} | *ἰνὼ* P: '*διὰ τὸν Μελικέρτην*' sch.^{B} | *ἀλλασεβῆσ* A^{ac}: '*διὰ τὸν Λέαρχον*' sch.^{B} 9 *οἰκτρὸν* P Pl Σ; *ἄκρον* Jac.; tentavi *ὄγκον ἀεὶ πόλις* (s. *πτόλις*) *εὗρεν* 'granditatem nobilitatemque urbs (sive ex bonis fatis sive ex malis) semper nacta est' (*εὗρεν* in eadem versus sede apud Phil. IX 307, 3) | *ἰδ'* P ⌊*ἴ*⌋*δ'* Pl^{pr} (*εἶδ'* Pl^{ar}); cf. 216, 5

254. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΦΙΛΊΠΠΟΥ. C

Εἰς Φιλαίνιον γυναῖκα, | ἧς πάντα τὰ τέκνα | ἐτεθνήκεσαν. C

Ἡ πυρὶ πάντα τεκοῦσα Φιλαίνιον, ἡ βαρυπενθὴς
μήτηρ, ἡ τέκνων τρισσὸν ἰδοῦσα τάφον,
ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα· ἦ γὰρ ἐώλπειν
πάντως μοι ζήσειν τοῦτον, ὃν οὐκ ἔτεκον·
ἡ δ' εὔπαις θετὸν υἱὸν ἀνήγαγον· ἀλλά με δαίμων
ἤθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα,
κληθεὶς ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο. νῦν δὲ τεκούσαις
ἤδη καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα. M 9v

ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβη δαίμων, ἐσθλὰ κακοῖς δ' εἰς ἓν ἔμειξεν ἴσα | *περι* P *περὶ* Pl^{M} Σ, *πέρι* Reiske, qui genetivum, non accusativum ducens nomen *Θήβας* (debebat *Θήβης* scribere) ad vocem *ἱστορίη* refert, *πέρι* cum *ἐσθλῶν μύθων* iungit (f. *ἐσθλῶν περὶ μύθων καὶ στ. ἱστορίη* et *Θήβαις ἤρκ.* iungere malis) p. 200, 10 *ἤρ⌊κε⌋σεν* Σ^{F} *ἤρκεσεν* Σ^{P} ||

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ θανόντας*), 8; Pl^{E} I 37, 8; cf. ep. 390   1 *τοῦ αὐτ φ.* C *Φιλίππου* Pl   2 sq. *γυναιξ* C | *τὰ τέκ͂α ἐτεθνηκεσαν* C (qui reliquarum lemmatis vocum prosodias om.)   4 *παντα* P; cf. *ἐν πυρὶ — θεῖσα* 390, 1, *τὴν τέκνα-πυρὶ-νειμαμένην* 292, 4 | *Φιλ.*: nomen occurrit in eadem versus sede apud Philodemum (V 120, 1; 5), Persam (VII 487, 1), Nicarchum (XI 18, 1), incertum auctorem (VI 284, 1) | *βαρύπενθοσ* P Pl (in Pl^{M} acutus alio atramento restitutus est); *βαρὺ πένθος* (sc. *ἰδοῦσα*) Jac., *βαρυπενθὴς* Scaliger, Schneider (cf. *ἡ βαρύδακρυς* 262, 5), *βαρύποτμος* (falsam de scriptura Palatina opinionem secutus) L. Dindorf   5 *τεκνων* (non *τεκέων*) P | cf. *δισσὸν δ' ἄλγος* 292, 2   6 *ἀλλοτριαισ ὠδίσιν* P | *ἐφόρμισα* P Pl$^{a.n}$ *ἐφώρμ.* Pl^{M} Pl$^{I.a.b.s}$ | *ἦ* (potius quam *ἤ*) P, *ἥ* Pl; *καὶ* Jac., *δὴ* Heck. (*τῇ* ? *τοιγὰρ* ?)   7 *παν τωσ* P | *τοῦτον* P Pl (olim *κοῦρον* ci.) | *οὐκέτεκον* P   8 *ἡ δ' ἐυπαισ* P (*εὔπαισ*) Pl^{M} ('tot liberorum mater' Jac.); *εὔπαις* non mulier filium sibi adoptans, sed ipsa parens, cuius filius a Philaenio adoptatur, dici videtur Bothio, qui sic distinxit: *τοῦτον, ὃν οὐκ ἔτεκον, ἡ δ' εὔπαις·* 'quem non ego peperi, sed felix liberis mater' (quae si voluisset poeta, scribere poterat: *ζήσειν ὅντιν' ἐγὼ τέκον οὔ, ἡ δ' εὔπαις*); *ἡ δύσπαις* Lennep (Herw., qui praeterea *υἷα δ'* pro *υἱὸν* proposuit), *ἣ δύσπαις* (ut structura verborum haec sit: *ἀλλά με, ἣ δύσπαις —*

255. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Εἰς Ἀριστείδην | τὸν πένητα, οὗ | πᾶσα κτῆσις βοῦς | καὶ πρόβατον ἕν. C

Ἠρίθμει πολὺν ὄλβον Ἀριστείδης ὁ πενιχρός,
τὴν ὄιν ὡς ποίμνην, τὴν βόα δ' ὡς ἀγέλην. M 6ʳ
ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὶς
τὴν δάμαλιν, πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
πηροδέτῳ δ' ὅ γ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα πεδήσας
οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλύβῃ. M 6ʳ

256. ἈΝΤΙΦΆΝΟΥΣ. C

Εἰς μῆλον τὸ δένδρον, | οὗ τὸν καρπὸν αἱ | κάμπαι κατέφαγον. C

Ἥμισύ μευ ζώειν ἐδόκουν ἔτι, κεῖνο δ' ἔφυσεν
ἓν μόνον αἰπυτάτου μῆλον ἐπ' ἀκρεμόνος·

ἀνήγαγον) Geelius; *ἡ δ' αὖ ἄπαις* et *ἥδε δ' ἄπαις* O. Schneider; malim *ἡ δ' εὖνις* (cf. Il. *X* 44 *υἱῶν — εὖνιν*) aut *ἡ δὲ τοκὰς θετὸν*: 'quae ipsa peperit liberos alienos ascivit' (v. Eur. Hec. 1157) p. 201, 9 *μὴ δ'* Plᴹ | *αλλησ* et *εχειν* P | *χάριτα*: haec forma vocis occurrit in fine pentametri ap. Phil. IX 438, 2 10 *ἡμετερος* P | *τεκούσησ* (sscr. *αισ*) Plᴹ -*σαισ* P Plᴱ 11 *ήδη ͅ λοιπαῖσ* P; *καὶ στερεαῖς* inepte Reiske, *κἀλλοτρίαις* Jac., *κἀλύποις* FG. Schmidt (nec haec praestant traditae scripturae nec quod olim ci. *κἀλλοίαις*) | *εγὼ γέγ⌊ο⌋να* (⌊ο⌋ in eraso ε? α?) P, *ἐνήνοχ' ἐγώ* Schmidt (olim *ἐγὼ τέλεσα, τέτοκα, ἔγωγ' ἔπορον* ci.: cf. τ 512 *ἐμοὶ πένθος πόρε*) | cum ep. Philippi cf. versus Euripideos fr. 491 N.² ‖

1 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 22 (*εἰς δυσπραγίαν*), 4; Plᴱ I 23, 4; de epigrammate v. ad hexastichum IX 150, quod excepto primo disticho cum hoc Philippeo congruit 1 *Φιλίππου* Pl, cf. ad l. 6—9 2 sq. lemma om. Plᴹ·ᴵ, *εἰς τὸ αὐτό* (post 150) Plᵃ·ᵇ·ˢ 2 *αριστεῖ* (sscr. *δ*) C | *πασα κτησισ* C (qui *βίος ὅλος ἦν* scr. in lemm. ep. 150) 3 *προβ.* C 4 *ἠρίθμει*: cf. IX 262, 1 *ἠρίθμουν* (Phil.) | *ὀλβον* (et *αγελην* in vs. 2) P 6—9 hos versus in P iam p. 380 scriptos iterat A, non item Plᴹ, qui epigrammati 150 primum distich. hexastichi (255) continuat, deinde adnotat: '*τὰ λοι*(sscr. *π*) *ὡς τὰ πρὸ ἀυ*(sscr. *τ*)· *ἤμβρο*(sscr. *τ*)

ἡ δὲ κύων δένδρων καρποφθόρος, ἡ πτιλόνωτος
  κάμπη καὶ τὸ μόνον βάσκανος ἐξέφαγεν.
ὁ Φθόνος εἰς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ
  πορθεῖ καὶ τούτου χείρονα δεῖ με λέγειν.

257. ἈΠΟΛΛΩΝΊΔΟΥ. C

Εἰς πηγὴν ὀνο¦μαζομένην Κα|θαρήν. C

Ἡ Καθαρή — νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων
  κρήνῃ πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων —

καὶ ἑξῆσ' (πρὸ αὐτοῦ ex editionibus una exhibet Pl^a, ceterae πρὸ τούτου; sed 'τὸ πρὸ τούτου ἐν ἄλλῳ πρὸ αὐτοῦ' affert Pl^a in epid.); tetrastichon mihi vid. Erycii potius quam Philippi (cf. εὐμύκῳ πᾶξε παρὰ κλισίᾳ VI 255, 8, πὰρ δρυὶ VII 174, 4, κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος VII 377, 8); de distichorum scriptura Palatina et Planudea cf. ad ep. 150 ‖ p. 202, 10 sqq. ep. omisit Plan. desperans, opinor, de ultimi versus emendatione; exstat in ap. Buh. p. 174 (n. 28, post IX 251) 11 μηλον τὸ δένδρ C 13 ἡ˪μ˩ι σύ (' C; ˪μ˩ in er. κ, v. 257, 1) P; cf. Callimachi XII 73, 1 ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον et incerti auctoris IX 137, 1 ἥμισύ μου τέθνηκε | ἔτι κεῖνο (δ' ἔφυσεν) P; κεῖνο: 'illa pars quae adhuc supererat altera intermortua' Jac.; (κεῖνο δ' ἔπεψεν s. δ' ἔπεσσεν olim ci.: cf. η 119, Longi verba adscripta ad 14) ἔτι κεῖνο (sc. μῆλον) δεδορκὼς s. κεῖνό γε λεύσσων perperam Reiske 14 επακρεμόνοσ P | Longi Past. III 33 ἓν μῆλον ἐπέπεπτο ἐν αὐτοῖς ἄκροις ἀκρότατον cft Jac., cf. Sapph. 93

1 ἡ (incerta pros.) δε P, εἶδε Jac. | καρποφόροσ P, cr. Salm. | πτιλόνωτος: de dorso erucae pilis tecto intellegit Jac.; cf. Herod. 2,76, Colum. de cultu hort. 324 'hirsutaque campe' 3 ὄχλον P, ὄγκον et ὄλβον Jac. | απέβλεπεν P, ἀποβλέπει Graefe | ὃσ δε P 4 πορθεῖ ʿ τούτουσ γηρὰν αει μ' ελεγεν P; inepta tentabant Reiske: ὁ Φθόνος "ἐς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπον· ὃς — πορθεῖ, καὶ τούτου γυῖα ῥάναιμ'" ('illius ossa libens equidem spargerem'!) ἔλεγεν, Salm. (ap. B.): καὶ τούτοις κῆρας ἄγει μελέας, Pauw: καὶ οὗτος κῆρα ('Orcum') s. ξηρὰ ναίειν ἐθέλει, Br.: τοῦτον ἄγει οὐ φθόνος ἀλλὰ φθόρος (sic); meliora proposuerunt Jac.: ναὶ τοῦτον κῆρα καλεῖν ἔπρεπεν et κῆρα λάλει μεγάλην, Graefe καὶ τούτου χείρονα δεῖ με λέγειν (in quibus nec κείνου nec στυγνοῦ aptius ducam quam τούτου; olim ci. π. χὠτονοῦν χεῖρον' ἔοικε λέγειν, etiam καὶ τελέως σκληρὸν ἔ. λ. et τούτου χεῖρον' ὅδ' αὖ μελετᾷ) ‖ 5 sqq. Pl^M I^a c. 63 (εἰς πηγήν), 3;

ληιστὴς ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λοῦσε χέρα,
P 399 *κεῖνον ἀναστρέψασα γλυκὺν ῥόον οὐκέθ' ὁδίταις*
βλύζω· τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν Καθαρὴν ἔτι με; M 15^{r}

258. ἈΝΤΙΦΆΝΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΊΤΟΥ. C

Εἰς τὴν αὐτὴν πηγήν. C

Ἡ πάρος εὐύδροισι λιβαζομένη προχοαῖσι
πτωχὴ νῦν νυμφῶν, μέχρι καὶ εἰς σταγόνα·
λυθρώδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας
ἀνδροφόνος κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράσας.

Pl$^{\alpha.b}$ 66, 2; Pl^{s} 65, 3 p. 203, 6 *ονομ. καθαρην* C; cf. de eiusdem nominis fonte ep. IX 374 (quod equidem Apollonidae tribuere non ausim; cf. tamen *ὁδίταις* 257, 5 et 374, 1; *βλύζω* 6 et *ἀμβλύζει* 374, 2; *μοι παρακλίντορας* 3 et *παρ' ἐμοὶ ἄμπαυσον* 374, 6) 7 *ἡ καθαρὴ* P Pl^{E}, *ἣν κ.* Pl^{M} (Br.) | *επώνυμ.* P | *ἄλλων* (*ων* non cr. A ex *αων*, sed pro *ω* primo scr. *ο*) P: cf. Il. *I* 631 8 *κρήνη* P; *κρήνη*, Pl^{M} (litterae *η* virgula add., non *ι*), Pl^{I-b}, *κρήνῃ* Pl^{s} | *δ' ὤκαν* P^{ac} | *ἐμοὶ*: pronomini ad *κρ.* referendo noli praeferre *ἔχειν*

1 *ληϊστὴσ ὅτε* P: placuit coniunctionem sic collocare Apollonidae, cf. *παῖς ὅτι* VII 631, 3; *νοῦσον ὅτ'* VII 233, 3; *εἶδαρ ὅτ'* VII 702, 3 | noli cr. *ὅτ' ἐμοὶ* | *παρακλίντοροσ* P, cr. Pl 2 conferenda quae de Helicone fluvio Paus. tradit in Boeoticis, IX 30, 4: *τὰς γυναῖκας, αἳ τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν, ἐναπονίψασθαί οἱ* (sc. *τῷ Ἑλικῶνι*) *θελῆσαι τὸ αἷμα καταδῦναί τε ἐπὶ τούτῳ τὸν ποταμὸν ἐς τὴν γῆν, ἵνα δὴ μὴ τοῦ φόνου καθάρσια τὸ ὕδωρ παράσχηται* | *ἱεροῖσ*? an *-οισ*? (accentu incerto) P 3 cf. *ἐχθρὸς ῥόος* IX 244, 5 (Apoll.) 4 *ἔτι με* P Pl, *ἔτ' ἐμέ* Bothe ‖ 5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 63, 4 (Pl$^{\alpha.b}$ 66, 3; Pl^{s} 65 *εἰς πηγάς*, 4) 5 *αντ.* C, *Ἀντιφάνουσ* (gentili nomine om.) Pl; idem Antiph. certe composuit IX 258 et XI 322 (cf. *ἀνδροφόνος κηλῖδ'* 4 et *τῶν μεγάλων κηλῖδες* 322, 3), nec abiudicare ausis ab illo IX 409 (*κοῦροι* 3; *κοῦραι* 258, 5, quae voces in eadem versus sede occurrunt); si istius epigrammatis praeterea recte adnumeratur VI 88 (cf. *εἰς ἐμὲ — μόνον* 88, 4 et *εἰς ἕνα Βάκχον* 258, 5), apparet, opinor, nec diversum esse poetam Megalopolitanum a Macedone et frustra laborare eos, qui Antiphanis epp. inter duos poetas *Philippeos* dividere conentur 6 *εἰσ^{τ} αὐ^{τ}* Pl^{M} *εἰς τὴν αὐτήν*

ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἤλιον 'Εἰς ἕνα Βάκχον'
εἰποῦσαι 'Νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἐς Ἄρη.' M 15r

259. ΒΙΑΝΟΡΟΣ. C. Pl

Εἰς δόμον | καταπεσόντα, ἐν ᾧ | ἦν βρέφος καὶ διεσώθη. C

Ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
νηπιάχῳ Ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος·
φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον. ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται. M 20r. 82v

Pl^E, *πηγῆν* (sic) add. C p. 204, 7 *ἡ πάρος*: cf. V 272, 1 (Agathiae); IX 4, 1; 261, 1; VII 191, 1 (Archiae) | offendere potest *λιβ.* apud Ant., at *λιαζομένη* reponere non ausim | *προχοῆσι* Pl 10 *ἀνδροφώνον* P (*ρο* cr. ex *ρω*: aberravit A ad easdem litteras vocis *λυθρώδεις* supra *ἀνδροφ.* scriptae); *ἀνδροφόνοσ* Pl | *κηλίδ'* P Pl^{I-b} *κηλῖδ'* Pl^{M.s}; conlato Eur. Iph. T. 1200 (*κηλὶς μητροκτόνος*) fort. *ἀνδροφόνον κηλῖδ'* restituere malles, nisi simul *ἐμοῖς τις* (pro *ἐμοῖσιν*) v. 3 reponi oporteret | *ὑδασιν* P | *ἐγκεράσασ* P, *ἐγκεράων* Pl^{M.E}

1 *ἐξοῦ* et *κούραι* P | *ἡλ⌊ι⌋·ον* P (*λει* olim fuisse pro *λ⌊ι⌋* non contendam), cf. 245, 3 *Κύπριν φεύγουσαν* (Antiph.); *φ. ἠιόν'* ('in litus aufugere') Heck., *ὑδρίον* Ludwich, olim ci. *ἔνδιον* (cf. Oppian. Hal. IV 370 '*φεύγουσι — καὶ αὐτῆς ἔνδια πέτρης*'); sed tuentur *ἤλιον* Pausaniae verba (*καταδῦναι ἐς τὴν γῆν*) allata ad 257, 4 2 *εἰ πούσαι* P | *μίσ γόμεθ'*: v. Meleagri ep. 331 | *οὐκεσάρη* P ‖ 3 sqq. ep. bis scripsit Pl, tam in ampliore sylloga quam in breviore; exstat in l. I^a c. 85 (*εἰς φιλοστοργίαν*), 3 et in l. I^b c. 10 (*εἰς βρέφη*), 1; Pl^E omittunt ep. in cap. (87) *εἰς φιλοστ.*, exhibent in cap. 14 (*εἰς βρέφη*), 3; cf. quae adnotata sunt ad Antiphili ep. VII 375, quod in simili argumento versatur 3 nec P nec Pl add. aut gentile (*Βιθυνοῦ*) aut epith. *γραμματικοῦ* 4 sq. *εἰσ δομ̀ καταπεσο^τ ἐνῶι ἦν βρ. ṡ διεσω^θ* C 6 *ἡριπεν* P (*ἤρειπεν* Pl^{I.a}, sed cr. Pl^a in epid.) | *ἐξάκρησ* P, *ἐξαίφνης* Reiske; cf. VII 375, 1 *δώματα μὲν σεισθέντα κατήριπεν*, IX 423, 6 *ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε* (Bian.) | *αθρόοσ* et *ἀλλεπι* P 7 *νηπιάχω*, M^a, *-άχωι* (ex *-αχῶι*? cr.) P | *ζεφ.*: cf. Quint. Smyrn. VII 560 *ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο* | *ἐλαφρό⌊τερο⌋σ* C *-φρότατοσ* A^{ar}; cf. 263, 4 7 sq. post *ἐλαφρ.* et *ἐρείπιον* plenius interpunxit Pl^M (clausulae signum, quod Plan.

260. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C

Εἰς Λαΐδα τὴν ἑταίραν | διὰ τὸ γηράσκειν. C

Ἡ τὸ πάλαι Λαῒς πάντων βέλος οὐκέτι Λαΐς,
ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέμεσις.
οὐ μὰ Κύπριν — τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ ἔτι πλὴν ὅσον ὅρκος;
γνώριμον οὐδ' αὐτῇ Λαΐδι Λαῒς ἔτι. M 86ʳ

261. ἘΠΙΓΟΝΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς ἄμπελον γη|ράσασαν καὶ μὴ καρποφοροῦσαν. C

Ἡ πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα
καὶ τετανῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη

---

in Mᵃ pone *ἐλαφρ.* adpinxerat, idem erasit); distinguere om. P; Reiske del. interpunctionem in fine versus alterius punctumque posuit post *κουροσύνης*, ut *φείσατο κ.* referretur ad *δόμος* et voces *καὶ ἐρείπιον* iungerentur cum verbis *καὶ λίθος αἰσθάνεται* p. 205, 8 *φεισατο* et *εριπιον* P, cr. Pl | *ὦ μεγ.*: cf. *ὦ πικραί* IX 548, 6, *ὦ ἐλεεινοὶ παῖδες* VII 396, 5 (Bian.) 9 v. VII 396, 2 *τύμβος ἔτι ζώντων αἰσθάνεται πολέμων* (Bian.) ‖

1 sqq. Pl Iᵇ c. 42 (*εἰς πόρνας*), 1; Plˢ I 72, 4, Plᵇ 75, 4; cf. epp. VI 1 (Plat.), VI 283 (poetae Meleagrei), VII 219 (Pomp. Macri), V 272 (Agathiae), VI 18—20 (Iuliani); de Laide senescente cf. Epicratis versus apud Athen. 570ᵇ (Com. fr. II 282 K) 1 *Ἐπιγόνου* Plan. (sequentis ep. indicem errore ad praecedens transferens) | *ταραν̄*. C; ep. eiusdem Secundi est atque XVI 214 (cf. 214, 5 *τί πλέον ἀνθρώποισιν* et 260, 3) 2 *την ἑτ⸢αι⸣ρ⸢αν⸣ διατο γ.* C 3 cf. VI 283, 1 *ἡ τὸ πρὶν αὐχήσασα*; V 272, 1 *ἡ πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος* | *τοπάλαι* Plᴹ | *πάντων*: cf. VII 219, 1 *πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα* | *βέλοσ* P Pl, *μέλος* Reiske | *οὐκέτι Λ.*: cf. XI 77 (Lucilii) '*οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν*' *αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας* 4 cf. VI 283, 2 *ἡ Νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεάν*, V 272, 7 *τὴν πολιὴν καλέω Νέμεσιν πόθου* | *ἀλλετέων* P | *πᾶσιν* (˜ C) P (*π. ἔφυν* et *πᾶσι πρέπω* olim ci.) 5 *οὒ* (cr. ex *οὖ*?) *μὰ* P *οὐ μὰ* Plᴹ | *τί δε κύπρισ ἐμοῦ ἔτι πλὴν ὅσον ὅρκοσ* P, *ἐμοί γ' ἔτι* Jac., hiatus tollendi causa ci. *ἐμοί 'στ'* s. *ἐμοὖστ' ἔτι* (cf. Soph. Ph. 812); sch.ᴮ·ʷ adnotant (ad scripturam Planudeam) haec: *ἐν ἄλλῳ οὕτως· 'οὐ μέ* (*οὔ με* sch.ʷ, cr. *οὐ μὰ*) *κύπριν. τί δὲ κύπρις ἐμοὶ* (sch.ʷ, *ἐμόσ* sch.ᴮ) *πλέον ἢ ὅσον ὅρκοσ'*; perverse *οὐδὲ Κύπρισ ἔτι*

νῦν οὕτω γραιοῦμαι. ἴδ' ὁ χρόνος οἷα δαμάζει·
καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων. M 4ᵛ

262. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς Ἀριστοδίκην, ἥστινος | τὰ τέκνα τὰ μὲν | νόσος, τὰ δὲ πέλαγος | ἀπώλεσεν. C

Ἠρίθμουν ποτὲ πάντες Ἀριστοδίκην κλυτόπαιδα
ἑξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην·

ἐμοὶ ὅσον ὅρκοσ Pl^M, *οὐδ' ἡ* K. *ἔστιν ἐμοὶ* Pl^E p. 206, 6 *γνώριμον* P *-μον·* Pl^M Pl^{I.a} *-μος·* Pl^{b.s} (*γνώριμος* requirit etiam Herw.) | *αὐ τῆι* P (˜ ex corr.) ‖ 7 sqq. Pl^M I^a c. 16 (*εἰς γῆρας καὶ γέροντας*), 5 7 *ἐπὶ γόνου* C *ἐπιγόν̊* Pl^M *Ἐπιγόνου* Pl^I, itemque Pl^a in t., sed *Ἐπιγούνου* Pl^a in epid., unde haec forma transiit in Pl^{α.b.s} | *θεσσαλ̊* C; *θεσσαλο⌈νικέωσ⌉* (sic) Pl^M, *-νικέως* etiam Pl^α sumptum ex Aldinae principis epid., quae haec exhibet: '*τὸ Ἐπιγούνον* (sic) *Θετταλοῦ ἐν ἄλλῳ Ἐπιγούνου Θεσσαλονικέως γράφεται*'; edd. ceterae (Pl^{I.b.s} Pl^a in t.) praebent *Θετταλοῦ*

8 *ἐ μη καρ̊* C, qui ep., quod est de palmitibus virescentibus flaccescentibusque, de uvis primo nitide turgentibus, dein passis corrugatisque, male interpretatur; pro verbis *καὶ μὴ καρποφ.* exspectes (*καὶ ξηροὺς τοὺς καρποὺς ἔχουσαν* v.) *καὶ ἤδη καρφομένην*; scriptum vid. ep. amicae senescenti viridemque aetatem desideranti 9 *ἡ πάρος*: cf. 258, 1 | *ἐνοινάνθαισ* P, cf. *βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον* VII 536, 2 (Alcaei); '*καὶ οἰνάνθη καλεῖται ὁ τῆς ἀγρίας ἀμπέλου καρπός, ὁπότε ἀνθεῖ* (*-θῇ* sch.^B) *ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου*' sch.^B usus Hesychio (cf. s. v. *οἰνάνθη*); '*ἐν οἰν. ἤτοι ἐν ταῖς πρώταις ἐκφύσεσι τῆς ἀμπέλου*' schol. Mon. | *νεά⌊σ⌋ασα* (⌊σ⌋ in er. *ν*) P 10 *τετανῶν* P Pl; '*ἤτοι τῶν ἡπλωμένων κατ' ἔκτασιν*' sch. Mon.; *πεπανῶν* perperam Valckenaer: recens turgentes uvae acinis rugosis vietisque opponuntur; cft Jac. Nic. Alex. 343 *τετανὸν ἔρφος* | *κομησαμένη* P, *κομισσαμένη* Pl^M *-ισαμένη* Pl^I Pl^a in t. (cr. Pl^a in epid.)

1 *νῦν οὔτ⌊ω⌋* C (non vid. *-τωσ* scripsisse A^ar) | *γραιοῦμαι* (˜ C eraso acuto) P; cf. *καὶ σταφυλὴ γραίη* VI 231, 6 (Philippi) | *ἴδ' ὁ* P *ἴδ' ὡσ* Pl^M (Pl^E) 2 cf. 259, 4 ‖ 3 sqq. Pl^M l. I^a c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 9; Pl^E I 37, 9 3 *τοῦ αὐτ* (post IX 254) Pl^M | *θεσσαλ̊* C 4 *ἥστιν°* (sic) *τα τ. τα μὲν* C 5 *πέλαγ̊* *ἀπωλ.* C 6 *ἡ ῥίθμουν* P: cf. 255, 1; '*διὰ βοῆς ἦγον, ἐθρύλλουν*' sch.^B 7 *ἐξάκισ* (cum accentu inducto supra ἐ) Pl^M |

ἤρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί· τρεῖς γὰρ ὄλοντο
νούσῳ, λειπόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγει.
αἰεὶ δ' ἡ βαρύδακρυς ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδών,
μεμφομένη δὲ βυθοῖς ἀλκυονὶς βλέπεται. M 9[v]

263. 'ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C. Pl

Εἰς γραῦν τινα Εὐβούλην | οἰωνιζομένην ἐπὶ λίθοις. C

Ἡ γραῦς Εὐβούλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοίβου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον
χείρεσι πειράζουσα· καὶ ἦν βαρύς, ἡνίκα μή τι
ἤθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.

---

cf. *δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος* VI 306, 10 (Aristonis), IX 89, 1 | *ὠδίνων*: cf. eiusdem Philippi VII 383, 8 *ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον*

1 *εἰς αὐτὴν*: cf. XI 321, 8 *εἰς δ' ἡμᾶς* (Philippi), VII 385, 4 *εἰς Τροίην* (Phil.); olim ci. *εἰς ἄτην* (cl. Od. *μ* 372) et *εἰς Ἀίδην* (cf. IX 293, 6) | *ὕδωρ χθονὶ* P: v. IX 56, 7 *δύσμορος, ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε καὶ ὕδωρ*; propter *υ* in thesi productam noli cr. *χθὼν ὕδατι* sive *ὑγρῇ χθονί* 2 *νούσω λειπομ.* P (iniuria pro *ν.* requireres *σεισμῷ* s. eiusmodi nomen, quod in mortis genere notando accuratius voci mortis causam afferenti, *χθονί*, respondeat) | cf. *κάππεσεν εἰς πέλ.* IX 267, 2 (Phil.), *ἐν πελ.* IX 85, 6 (in clausula pentametri) 3 *αἰεὶ* P Pl[M. b. s] *ἀεὶ* Pl[I. a. α] (v. IX 232, 5) | *ἐπι⌊σ⌋τήλαισ* P 4 *βυθοῖσ* P Pl; malis fort. *βυθοὺς* cl. 88, 1 *μεμφομένη Βορέην* (Phil.) | *ἀλκυονὶσ* P Pl[M ac] Pl[I], *ἀλκ.* Pl[M pc] Pl[a. b. s] (v. Il. *I* 563) | *βλέπεται*: cf. 247, 6; *ἐβλέπετο* VII 186, 4 (Phil., in fine pentametri) ‖ 5 sqq. Pl[M] I[a] c. 51 (*εἰς μέμψιν*), 1; Pl[E] I 53, 1

5 *βυζαν͂* C, gent. om. Pl; cf. ep. IX 158, quod fort. eiusdem Antiphili est 6 sq. titulum *εἰς μάντιν* rectius quam Planudeum '*εἰς μέμψιν*' epigrammati inscribi putabat Opsop. | de divinatione ex lapidum humo levandorum pondere quaesita cft Jac. Dion. Prus. XIII 2: *ἐκεῖναι* (sc. *αἱ γυναῖκες*) *γὰρ βῶλόν τινα ἢ λίθον αἴρουσαι σκοποῦσιν ἐν τούτῳ περὶ τοῦ πράγματος οὗ πυνθάνονται· καὶ δὴ ταῖς μὲν αὐτῶν φασι γίγνεσθαι κοῦφον, ταῖς δὲ βαρὺν ὡς μηδὲ κινῆσαι δύνασθαι ῥᾳδίως* 6 *εὐβουλ^* *C* 7 *ἐπι λι^θ*: *C* (*λίθῳ* Salm., *λίθοις* Boiss.) 8 *ὁτέ οἱ* P

αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τό οἱ φίλον, ἥν ποθ' ἁμάρτῃ,
Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο. M 12r

264. ᾿ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, *οἱ δὲ* ΦΙΛΙΠΠΟΥ. C

Εἰς τέττιγα ἰξευθέντα | παρὰ Κρίτωνος ἰξευτοῦ. C

Θάμνου ποτ' ἄκρους ἀμφὶ κλῶνας ἥμενος
00 *τέττιξ πτερῷ, φλέγοντος ἡλίου μέσου,*
νηδὺν ῥαπίζων δαίδαλ' αὐτουργῷ μέλει
ἡδὺς κατωργάνιζε τῆς ἐρημίας.

ὅτέ οἱ Pl^M | cf. Od. χ 392 ἔπος — τό μοι καταθύμιόν ἐστιν | ἦν ex ἥν cr. P p. 208, 9 προποδῶν P; v. XVI 333, 2 10 πειρίζουσα P, cr. Pl | καὶ εἰ P καὶ ἦν Pl; καὶ ἦν βαρύς: cf. καὶ ἦν ἴσος (in eadem vs. sede) VII 630, 3 (Antiph.) | μή τι? P^{ac} 11 ἤθελεν P | δε θέλοι P δ' ἐθέλοι Pl | cf. ζεφύρου ἐλαφρότερος 259, 2

1 ἤν (cum eraso acc. f. circumflexo) πόθ' (' C) P, ἥν ποθ' Pl^M | ἀμάρτῃ Pl^M ἁμάρτοι P Pl^E; εἴ π. ἁμάρτοι Schaefer (ὧν π.?) 2 φοίβω P ‖ 3 sqq. ep. om. Pl, exstat in ap. Buh. p. 174 (post IX 256) 3 ἀπολλωνί C; ep. non tribuerim Apollonidae; idem argumentum tractat Bianor epigrammate IX 273, qui quod Critonis aucupis urbem patriam afferre omisit, non ideo recentioris ep. auctor iudicandus est: nam Pialensem fuisse aucupem fort. de suo finxit poeta Thessalonic.; cf. etiam ep. IX 373 4 brevius lemma εἰσ τεττιγα|ἴξευθεντα scr. C p. 399 ad 264, 1; alterum p. 400 ad vs. 2 adposuit post ἰξευθέν addens verba: παρα κρ. ἴξευ 5 θάμνου: cf. 273, 1 ἐν θάμνοισι | πότ' P | ἀκρουσ ἀμφι P; v. VII 196, 3 ἄκρα — πετάλοις | πρῶνασ P (cft Jac. verba non satis convenientia Alcaei ep. VI 218, 2 Ἴδης εὐδένδρου πρῶνας); κλῶνας ap. B.^{m} (Salm.): cf. VII 200, 1; IX 71, 1 κλῶνες — οἰκία τεττίγων | ημενοσ P (noli cr. ἡμμένος); v. VII 213, 2 6 πτερῶ P | μέσου (evanescente acc.) P, ν litt. haud scio an correcta sit ex ι, nec tamen μέσοι coll. Alcaei fr. 17 (γαίας καὶ ὠράνω μέσοι) restituere ausim; μέσαν Reiske (qui μέσην saltem scribere debebat), μέσου Salm.: cf. κήματι μέσσῳ 373, 3; ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδός 584, 11 7 νηδυν ῥανίζων P, cr. Reiske; cf. VII 195, 4 | δαί δαλον P; δαίδαλ' Reiske; vocem cum ῥαπ. iunxit R., cum κατωργ. Schaefer (Jac.); fort. (νηδὺν) ῥ. αἴθοπ': cf. VII 196, 4 αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας; ci. etiam αἰόλ' cl. IX 584, 3 αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον | αὐτουργῶ P (αὐτουργὸν μέλει ap. B. in t., αὐτ. μέλους in m.) 8 ἡδύς:

Κρίτων δ', ὁ πάσης ἰξοεργὸς Πιαλεὺς
θήρης, ἀσάρκου νῶτα δουνακεύσατο.
τίσιν δ' ἔτισεν· εἰς γὰρ ἠθάδας πάγας
σφαλεὶς ἀλᾶται παντὸς ἱμείρων πτεροῦ.

265. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C. Pl

Εἰς ἀετὸν | τοξευθέντα ὑπὸ | Κρητὸς καὶ τὸν τοξεύ|σαντα ἐν τῷ πίπτειν | ἀποκτείναντα. C

Ἰοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρῆτα φαρέτρης
οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος·

ἤδη (δαίδ. — ἤδη 'artificiosa oblectamenta') inepte Bothius | τῆσ (ex γῆσ factum esse non affirmaverim) ἐρημίασ P, τὴν ἐρημίαν Salm. (v. Greg. Naz. Or. 34, p. 554 ὅταν καταφωνῶσι τὰ ἄλση): genet. non mutandus, cf. Athen. 624ᵇ εἰ καταυλήσοι τις τοῦ τόπου τῇ Φρυγιστὶ ἁρμονίᾳ, sed fort. scrib. κατωργίαζε, v. Philostr. 2, 322, 3 (K.) ἁρμονία δέ, ὁπόση ὀργιάζει, κατηχεῖ τῆς θαλάττης (olim ci. ἠδύσματ' ἠράνιζε τῆς ἐρ.); cf. etiam τὸν φιλέρημον IX 373, 1, μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον VII 196, 2; Ar. Av. 224

1 κριτωνο Aᵃᶜ κριτωνὸ (δ' supra) C | πάσης: καινῆς ci. (ut insolitum cicadae aucupium consuetae aucupis operae oppositum sit, cf. ἠθάδας v. 7, οὐκ ἰδίην μελέτην 273, 4), etiam δ' ὀνοστῆς, sed v. ad 4 | ⌊ἰ⌋ξοεργὸσ (⌊ἰ⌋ in eraso ὁ C) P | Stephani verba 'Πιάλεια· πόλις Θεσσαλικὴ ὑπὸ τὸ Κερκετικὸν ὄρος· τὸ ἐθνικὸν Πιαλεύς' partim affert ap. Buh. 2 ἀσάρκου P, ἄσαρκα Br.; cf. Anacreont. 32, 17 ἀναιμόσαρκε | νῶ τα δουν. P, νῶτ' ἐδουν. Br.; cf. δουνακόεντα δόλον 273, 2, δούνακας VII 702, 2; qualem ad usum petita sit cicada, Aristophanis verba docent apud Athen. 133ᵇ: (ἤσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομόσεως ἕνεκα·) Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ (I 404 K) 'ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν καὶ κερκώπην θηρευσαμένη' 3 ἔτισεν, non ἔτεισεν P | ηθάδασ (-δοσ Aᵃᶜ) P 4 πτεροῦ: de ave dictum occurrit voc. apud eundem Apoll. IX 280, 5 κίτται μιμηλὸν βιότου πτερόν | παντὸς ἱμ. πτ. 'frustra aves, quas aucupetur, desiderans' Jac., 'ne plumam quidem adipiscens' Reiske; olim ego ci. ἀλᾶται πάντοσ' (cl. Od. λ 606 πάντοσ' ἀτυζομένων); sed παντὸς verum vid.: Critoni dicit rem male in usitato aucupio cecidisse, quod solita praeda non contentus alitem quamlibet atque etiam cicadam, qua abstinere oporteret, calamo petere studuisset ‖ 5 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 21 (εἰς δίκην), 7; Plᴱ I 22, 7 5 τοῦ αὐτοῦ C (qui tamen ep. praecedens duplici auctoris indice instruxit), post IX 243 (Apollonidae) Pl

κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα
ἠερόθεν, πίπτων δ' ἔκτανεν ὡς ἔθανεν.
μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψευδέσι Κρῆτες ὀιστοῖς
αὐχεῖθ', ὑμνείσθω καὶ Διὸς εὐστοχίη. M 6r

266. 'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C

Εἰσ Μαρσύαν τὸν | αὐλητὴν διὰ τὸ | γλαφυρὸν καὶ ἐμ|μελὲς αὐλεῖν. C

Ἵμερον αὐλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν
εἶπε λιγυφθόγγῳ Φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρῳ·

---

p. 210, 6 sq. cf. ad Bianoris ep. 223, quod in eodem argumento versatur 6 *ἀ^ε^τὸν τοξευθεντα ὑπο κρητ̊ s* C 7 *εν τῶ πίπτ̔ ἀπὸ κτ.* C 8 *ἰοτυπεισ* Γ, cr. Pl; cf. *μηροτυπεῖ κέντρῳ* IX 274, 2, *δενδροτυπεῖς πώλους* 543, 3 (Phil.) | *ἐτίσατο* (*ἐτείσ.* nec in P nec in Pl invenitur): cf. *τίσατο* 422, 4 (Apoll.) 9 *τόξω* Pl; schol. Mon., ut assolet, nugatur: *τῷ τόξῳ ᾧ τὸν ἀετὸν ἐκεῖνος ἔβαλλε τῷ αὐτῷ πάλιν ὁ Κρὴς ἐβλήθη, ὥσπερ ὁ ὀρύξας λάκκον κατά τινος αὐτὸς ἐκείνῳ ἀπροσδοκήτως ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ δίκης ἐμπεσεῖν ἠναγκάσθη*

1 *ξενον δ'* P *κεῖνον δ'* Pl | *ἄκοντι*: '*ἰστέον δὲ ὅτι ἄκων κυρίως μὲν τὸ δόρυ λέγεται τὸ μὴ ἐκ τοῦ σχεδὸν βάλλον, ἀλλὰ τὸ ἀφιέμενον κατά τινος πόρρωθεν, καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ τὸ βέλος ἐνταῦθα ὡς πόρρωθεν βάλλον'* schol. Mon. | *πάλιν* P, ubi reliqua versus pars deest; *παλινδρομέοντι* (*πάλιν δρ.* Pl^Mar^) *κατέκτα·* Pl^M^, malim *κίχανεν* (*παλινδρόμῳ ἀνταποτίσας* Harb., qui *κατέκτα* et *ἔκτανεν* parum apte iungi vidit); tentavi *ξεῖνον δ' — πάλιν μόρον αἰετὸς ἧκεν ἠέριον* (ut mirus viri exitus *ξεῖνος μόρος* vocetur) et *ξυνῷ δ' — ἄκοντι* (telo communi, i. e. et avi et viro exitioso), etiam *κείνῳ δ' εὐθὺς ἀφέντι παλίνδρομον ἰὸν ἐφῆκεν* (s. *ἔπηξεν*, cf. 233, 7) 2 *ἠερίον* P, *ἠέριον* Jac. (qui nec Planudeum supplementum versus praecedentis admisit nec de suo versum supplevit), *ἠέριος* Boiss.; *ἠερ⌊όθ⌋εν* Pl^M^: iunxit Plan. vocem cum verbo *πίπτων* (distinxitque post *κατέκτα*; Pl^E^ faciunt cum Pl^M^, cf. XVI 107, 4) | (*δ'* om. Harb.) | *ὡσ* P Pl, *ὦκ'* perperam Reiske | *ἔθανεν* P Pl (*ἔθανε* Br.); cf. IX 422, 4 *τίσατο καὶ φθιμένη* 3 *μὴ κέτ' ἐφυμ.* P 4 *αὐχείσθ'* (*ε* ex corr.) P *αὐχεῖθ'* Pl; propter vocis litt. finales in P obvias non inferes verbum *καυχᾶσθ'* | *ϟ* P *καὶ* Pl *κἀκ* Bothe | *εὐστ.*: cf. IX 410, 5 sq. ‖ 5 sqq. Pl^M^ l. I^a^ c. 11 (*εἰς αὐλητὴν καὶ αὖθις εἰς ὀρχηστήν*), 1 5 *ἀντ.* C, *Φιλίππου* Pl; ep. (cum Jac.) Philippo iure tribuere malit Setti

'Μαρσύη, ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα· τοὺς γὰρ Ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ Φρυγίης οὗτος ἐληίσατο.
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν Ὕαγνις
τὴν ἐπὶ Μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.' M 3ᵛ

---

p. 211, 6 sq. διατο et s εμμελεσ αυλεῖν C, qui (si modo corrector iure pro istius lemmatis auctore habetur) cum tibicinis nomen ignoraret totum ep. perperam interpretatus est; conditum est ep. (Tiberii temporibus) in tibicinem Glaphyrum, cuius mentio fit, ut Hillschero vid., apud Wilmanns. Ex. 2636 (alius Glaph., Domitiani aetate florens, memoratur apud Martial. IV 5, Iuvenal. VI 77); cum ep. IX 266 cf. IX 517 Antipatri (in eundem tibicinem scriptum), XVI 8 (Alcaei in Marsyam ep.); de Glaphyro, qui occurrit apud Kb. 640, cf. ad IX 517, 3 8 ἱμερον P: cf. ἵμερα δακρύσασα VII 364, 3 (Argentarii) | δια λωτῶν P; cf. διὰ τρητῶν δονάκων XVI 8, 2 | 'ἐπιθαλαμίων αὐλῶν καλάμων' adscr. sch.ᴮ, 'ἀντὶ τοῦ μικρῶν καλαμίσκων πολυωπῶν' sch. Mon. 9 λιγυφθόγγωι P | ἐπιγλαφυρῶι P ἐπὶ γλαφύρω (lin. notat nom. pr.) Plᴹ ἐπὶ γλαφύρᾳ Plˡ·ᵃ·ᵇ (Γλαφύρᾳ Plˢ 'in laudem Glaphyrae tibicinis' Opsop., 'αὐλητήν τινα, ᾧ τοὔνομα Γλαφύρας, ἐπαινέσαι βουλόμενος' schol. Mon.), ἐπὶ γλαφύρῳ Plᵅ (ex epid. Aldinae primae)

1 ἐψεύσω: cf. 248, 6 (Boethi in Pyladem) | τὸ σὸν Harbert. | εὕρεμα (potius quam εὕρ.) P | τοὺς γὰρ Ἀθ.: schol.ᴮ adnotat haec: Πίνδαρός φησι τοὺς αὐλοὺς εὑρεθῆναι οὕτως· τοῦ Περσέως καρατομήσαντος τὴν Μέδουσαν τῇ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθείᾳ αἱ δύο ἀδελφαί, ἡ Σθενὼ δηλαδὴ καὶ ἡ Εὐρυάλεια, αὐτὴν ἐθρήνουν· ἐκ δὲ δὴ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καὶ τῶν ὄφεων — δρακοντόμαλλοι γὰρ ἦσαν, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησίν (Prom. 799) — ἀναδιδομένου συριγμοῦ ἡ Ἀθηνᾶ ἀκούσασα πρὸς μίμησιν τοῦ τε θρήνου καὶ τοῦ ἐκ ⟨τῶν κεφαλῶν⟩ τῶν ὄφεων συριγμοῦ τὴν αὐλητικὴν ἐπενόησε· διόπερ καὶ ὁ Πίνδαρος ἐν τῇ πρὸς Μίδαν (P. 12) ᾠδῇ πολυκέφαλον νόμον εἶπεν· φησὶ γὰρ ὡς εὑροῦσα Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλοὺς 'ὠνόμασεν κεφαλᾶς (κεφαλᾶν πολλῶν P. 12, 24) νόμον εὐκλέα λαοσσόων (λαοσῶον sch.ᴮ) μναστῆρ' ἀγώνων.' Quae praeterea add. sch.ᴮ: 'ζτ. παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις περὶ τῆς πίτυος' (dicit Alexiph. 301 sq.), spectant potius ad ep. XVI 8, 1 (οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον ὥς ποτε μέλψεις) 2 αὐλοὺς: 'αὐλὸς οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον αὐλός, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐπίμηκες, καὶ αὔλακες ἐκ τούτου αἱ τοῦ ἀρότρου τομαί, Πίνδαρος (Pyth. IV 227)· ὀρθὰς αὔλακας ἐντανύσας ἤλαυνε' sch.ᴮ 3 εἰ δεσὺ P; v. 248, 1 εἰ τοῖος — ἦλθεν | ενέπνεεσ P | οὐκὰν ὑάγνησ P, cr. Pl; 'ὁ τοῦ Μαρσύου πατήρ' sch.ᴮ (v. 340, 1; Apollod. I 4, 2) 4 επι μαιάνδρωι P (Μαιάνδρου Harb.) | δυσαυλον P | cf. 252, 6 ||

267. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. C. Pl

Εἰς Δᾶμίν τινα | ἐν τῷ Ἰκαρίῳ | πελάγει καταποντωθέντα. C

Ἰκαρίην ⟨πικρὴν⟩ πλώων ἅλα νηὸς ὀλισθὼν
Δᾶμις ὁ Νικαρέτου κάππεσεν εἰς πέλαγος.
πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους καὶ ἐς ὕδωρ
φθέγγεθ' ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος.
ὤλετο δ' οἰκτίστως βρυχθεὶς ἁλί· κεῖνο δὲ πατρὸς
ἔκλυεν ἀράων οὐδὲ πάλαι πέλαγος. M 12^{v}

268. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. C

Εἰς κύνα θηρευτικὴν | ἐν αὐτῇ τῇ ἄγρᾳ τε|κοῦσαν ἐννέα σκύ|λακας. C

Κρῆσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἴχνιον ἔδραμε Γοργὼ
ἔγκυος ἀμφοτέρην Ἄρτεμιν εὐξαμένη,

---

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 53 (*εἰς ναυάγιον*), 9; Pl^{E} I 55, 9
1 *θεσσαλ* C, gent. om. Pl 2 *δᾶμιν τινὰ* et *ϊκαρίωι* C | simile argumentum tractant Antipater Thess. ac Philippus, quorum ille (IX 215) Hellespontum mulieribus inde ab Helles interitu, hic Icarium mare et Daedalo et posthac parentibus infestum queritur 4 *ἰκαρίην πλώων ἅλα* (lacuna non indicata) P *τοπάροσ πλ.* Pl^{M} (*τὸ πάρος πλ.* Pl^{E}); iure spernitur additamentum Planudeum: ⟨*Ἔμπορος*⟩ *Ἰκ.* perverse Jac., idem postea *Ἰκ.* ⟨*ἔτι παῖς*⟩ *πλ.* (s. *πλ.* ⟨*ἔτι παῖς*⟩); ⟨*νεαρὸς*⟩ *πλ.* Eldick, ⟨*καλὸς*⟩ *πλ.* Bosch, *πλ.* ⟨*πρῴην*⟩ Boiss.; tentavi ⟨*πρῶτον*⟩ *πλ.* (ut Damis tum primum navi profectus esse dicatur), *Ἰκ.* ⟨*ποτ' ἐπι*⟩*πλώων* (cf. *Ἠρίθμουν ποτὲ* 262, 1, *πόντον ἐπιπλείων* ε 284) et *Ἰκ.* ⟨*πικρὴν, κρυερὴν*⟩: quae adiect. facilius post *Ἰκ.* excidere poterant quam quod olim ci. ⟨*ὁ κόρος*⟩ | *ὁ λισθῶν* (*ὁ*?) P
5 *δᾶμ⌊ι⌋σ* P^{pr} *δᾶμοσ*? P^{ar}; cf. *Δᾶμις ὁ Νυσαεύς* VII 498, 1 (Ant. Sid.)
6 vid. Damis una cum patre conscendisse navem, cf. Xenocriti ep. de puella cum patre iter faciente similemque mortem obeunte VII 291 | *προσ ἀθ.* P (*πρὸς εἰναλίους*?) 7 *φθέγγεθ'* P Pl^{M} (Pl$^{a.b.s}$ Pl^{a} in epid.), *φθέγγετο* Pl^{I} Pl^{a} in t. (olim *σπένδεθ'* malebam cl. Herod. VII 54 *σπένδων ἐς τὴν θάλασσαν εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον*) | *ὑπερ* P 8 *ὤλετο δ' οἰκτίστωι* P, *οἰκτίστωσ* Pl | *ἀλλ βρυχθεὶς* Pl ordine verborum converso, v. 83, 5 9 *οὐδὲ* (ʽ C) *π. πελ.* P ||

τίκτε δ' ἀποκτείνουσα· θοὴ δ' ἐπένευσεν Ἐλευθὼ
ἄμφω, εὐαγρίης δῶρα καὶ εὐτοκίης,
καὶ νῦν ἐννέα παισὶ διδοῖ γάλα. φεύγετε, Κρῆσσαι
κεμμάδες, ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμεναι.

269. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Εἰς ναυ|ηγούς τινας μαχο|μένους ἕνεκεν σανίδος, | ὧν τὸν μὲν κύων | θαλάσσιος καταβέ|βρωκεν, ὁ δὲ διεσώθη. C

Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδατι δῆριν ἔθεντο
δισσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σανίδος.

---

p. 213, 10 sqq. Plan. om. ep., exstat in ap. Buh. p. 174 (post IX 264) 10 *θεσσαὶ* C 11 sq. consimilem rem narrat Aelian. de N.A. VII 12: *κύων θηράσασα — λαγὼς δὲ ἦν τὸ ἄγρευμα αὐτῇ καὶ ἐκύει ἡ κύων — ἐπεὶ τῆς σπουδῆς τῆς προκειμένης ἐτετυχήκει, τῷ μὲν δεσπότῃ τοῦ θηράματος ἀπέστη, ἀναχωρήσασα δὲ ἐννέα, φασί, σκύλακας ἀποκυήσασα εἶτα ἐξέθρεψεν αὐτούς.* Cf. etiam epp. IX 303, 311 11 *θηρευτικ^ εν αὖ τῆι ἄγρα.τε|κουσαν* (sic) C 13 affert versum Clem. Alex. Strom. IV 62 (operosae fortique cani mulieres mirae industriae sollertiaeque comparans) | *Κρῆσσα*: cf. Poll. V 37 | *κατίχνοσ* P *κατ' ἴχνιον* Clem.; *κατίχνιος* (voc. fingens) Reiske, *κατ' ἴχνεος* perperam Br., *κατ' ἴχνια* olim Jac., *μετ' ἴχνιον* Sylburg (at cf. Quint. Smyrn. VIII 361 *χαζομένοισιν ἕποντο κατ' ἴχνιον ἠύτε — κεμάδεσσιν ὀτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες*) | *γοργῇ* P *γοργῶσ* Clem.; *γοργὴ* ap. Buh. (Br.), *Γόργη* Berkel (Reiske), *Γοργώ* Jac. conl. Hyg. fab. 181 (p. 37, 18 Schm.), ubi inter Actaeonis canes Gorgo nominatur (mulieris nomen *Γοργώ* occurrit apud eundem Ant. in clausula versus IX 309, 1) 14 *ἔγκυοσ* (cum spir. iterato) P; cf. 311, 2 | *ἀμφοτέρην*: '*τὴν ἀγραίαν καὶ τὴν λοχίαν*' ap. B.^m (cf. *Ἄρτ. ἀγροτέρη Φ* 471, *κούρα ἀγρότις* A. P. VI 111, 6) | *Ἄρτεμιν*: non venerari aut votis adire tantum dicitur deam, sed precari ut ipsa praesens sibi laboranti assistat, itaque accusativus, non dat. iungitur verbo

1 *αποκτ.* et *επέν.* P (*θοή*: v. Trach. 857) | *ἐλευθὼ* P^pc (*ἐλουθῶ*? A^ac); cf. ad VII 604, 3 (*Ἐλευθοῦς*) 2 *ἀμφότερ' εὐαγρίης* Jac., *ἄμφω κεὐαγρ.* Heck.; ci. *ἀφνεί' εὐαγρ.* | *ευτ.* P; v. 303, 2 *κούφην εὐτοκίην ἔπορεν* 3 sq. *ἐκ τοκάδος* Br., *Κρήσσας — ἐκ τοκάδος* (Lenzius) s. *Κρησσῶν ἐκ τοκάδων* Jac. | *διδασκόμεναι* P (*-μεναι* factum esse ex *-μενοι* non confirmem): 'catulos ex *matre noscentes*' Lenzius; *διδασκόμενα* 'catulos a matre venandi

τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον· οὐ νεμεσητόν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς, ἀλλ' ἐμέλησε Δίκῃ·
νῆχε δ' ὁ μέν, τὸν δ' εἷλε κύων ἁλός· ἡ παναλάστωρ
Κηρῶν οὐδ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει. M 85r

270. ΜΆΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΊΟΥ. C. Pl

Ἐπί τινι ἐν νυκτὶ | μετὰ κιθάρας κωμάζοντι. C

Κωμάζω χρύσειον ἐς ἑσπερίων χορὸν ἄστρων
λεύσσων, οὐδ' ἀλύων βλὰξ ἐβάρυν' ὀάρους·

---

artem edoctos' male Reiske, cf. 95, 6 *αἰδέσθητε μητέρες ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι* (*ἐκ τοκετῶν διδασκόμενα* 'ab ipso inde partu s. in ipso partu' Jac.) ‖ p. 214, 5 sqq. Pl^M l. I^b c. 31 (*εἰς ναυάγιον*), 1; Pl^E I 55, 13 5 *Φιλίππου* Pl; Philippo quam Antipatro ep. tribuere malunt Jac. Setti, fort. iure: cf. inprimis Philippi epp. IX 83, 85 6—8 ep. versatur in eodem argumento, quod tractat in sexto de officiis libro Hecaton Rhodius, Panaetii discipulus, cf. Cic. de off. III 89: 'Si tabulam de naufragio stultus arripuerit, extorquebitne eam sapiens, si potuerit? Negat, quia sit iniurium. — Si una tabula (cf. vs. 2) sit, duo naufragi eique sapientes, sibine uterque rapiat an alter cedat alteri? — Nullum erit certamen, sed quasi sorte aut micando victus alteri cedet alter' | *εἰσ ναυηγοὺσ τινὰσ μαχομενουσ ἐν. σανί* (δ supra) scr. C p. 400 iuxta primum, reliquam lemmatis partem (*ὧν — διεσώ*, θ supra) p. 401 iuxta alterum ep. distichum 9 cf. IX 30, 1 *ἐκλάσθην* (ab initio vs.), 40, 3 *ὁπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα* (Zosimi) | *ἐνύδατι* P *ἐν ὕδατι*, Pl^M (virg. add. Plan. verba ad *κλασθείσης* referens, non ad *δῆριν ἔθεντο*: at sic iuncta languerent illa exspectaresque *ἐν οἴδματι*), *ἐν ὕδασι* Pl^E 10 *ὑπερμ.* P; v. 40, 4 *ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος*

1 *τύψε* P Pl; *ῥῖψε* Eldick, *δύψε* (cl. Apoll. Rh. I 1008) proposuit Jac. 2 *ὑπερψ.* P | *ἀλλεμέλησε* P, *ἀλλ' ἐμ.* Pl | *δίκη* P Pl^{I. a. c} *δίκῃ* Pl^M Pl^{b. s}; cf. IX 223, 5 *οὔτι Δίκην ἔλαθεν* (olim *ἀλλ' ἐμέγηρε Δίκη* ci.) 3 *νῆχεδ'* P, *νήχεθ'* Pl (fort. recte) | *τόν δ'* Pl^M | *εἷλε* P | *κύων ἁλὸσ παναλάστωρ* (nulla interp.) P, *κ. ἅλιοσ παναλάστωρ·* Pl^M (*κ. ἅλιος· π.* Pl^E), '*ὁ φονεὺς δαίμων*' adscr. sch.^B; *ἁλός· ἡ παναλ.* s. *ἡ ἄρ' ἀλάστωρ* Jac., *ἡ γὰρ ἀλ.* Meineke, *ἡ παναλ.* s. *ἡ γὰρ ἀλ.* (sc. *Δίκη*) Boiss., *ἔστιν ἀλ.* Salm. (*ὡς παναλ.* ?) 4 *χῆρων· οὐδ'* (signum * C, qui idem in marg. dextro sinistroque iterat) P; *χΗρων. οὐδ'* Pl^M; *Χήρων οὐδ'*

στέψας δ' ἀνθοβόλον κρατὸς τρίχα τὴν κελαδεινὴν
πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.

Pl^{I.s}; χήρων, οὐδ' Pl^{a.b}; χείρων ('deterior Antagora'! Brod.), οὐδ' Pl^α; χηρῶν 'privans vita' Opsop.; κηρῶν 'Parcarum' Brod. (παυαλ. κηρῶν iungens; malim Κήρ, εἰ μηδ' ὑγρῷ), 'nunquam cessat a noxis inferendis' Reiske (genetivum ad παύεται referens); κείρων ci. Brod., τηρῶν Reiske; χειρῶν Harb. (intellegens vindicem, qui a supplicio non contineat manus); olim ci. ἔφθαν' ἀλάστωρ κύρων (s. χωρῶν) | υγρῶι P | ἐν πελάγει: occurrit in claus. epp. Philippi IX 83, 85 ‖ p. 215, 5 sqq. Pl^M l. Iᵃ c. 46 (εἰς μέθην), 2; Pl^E I 47, 2 5 μαρκου C, om. Pl | ἀργενταρί: C 6 μετα κιθαρ κωμαζον C | poeta (verbis κόσμος et εὔκοσμος ludens) comissari se dicit astra spectantem, sine tibiis, sed nec corona nec lyra carentem, ut vere εὔκοσμος putandus sit, scil. caelestem speciem observans ad eamque suum ornatum quodam modo componens 7 κωμάζω* P^{pr} (-ζων? A^{ar}) | χορὸν ἄστρον P, cr. Pl; v. Lucian. de salt. 7: ἡ γοῦν χορεία τῶν ἀστέρων καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς τῶν πλανητῶν συμπλοκὴ καὶ εὔρυθμος αὐτῶν κοινωνία καὶ εὔτακτος ἁρμονία τῆς πρωτογόνου ὀρχήσεως δείγματά ἐστι 8 λεύσων (' C) P -σσων Pl | οὐδ' ἄλλων (spiritum C) λὰξ (' C) ἐβάρυναὄρος (prosodias supra ο rest. C) P; οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυνα χορούς Pl, quae varie interpretabantur, Opsop. de eo, qui non saltans terram pede pulsaret, Brod. de eo, qui potus nemini molestus esset (conferunt proverbium 'ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τιθέναι'); Mackail βαρύνειν pro forma pass. βαρύνεσθαι adhibitum putans eum dici vult, qui aliorum comissationes non aegre tulerit; ab aliis invitatum eum comissari non gravatum esse interpretatur Jac.; 'nescit in humanos pes meus ire choros' Grotius (qui οὐδ' ἀνδρῶν reddidisse vid.); οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυν' ὀάρους Orelli, — ἐβ. ἀόρους ('nec aliorum turbavi somnos') Schaefer, qui ἄορος pro soluta forma vocis ὦρος habet (conl. Call. fr. 150, Sapph. 57); οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυνε κάρος Tucker; οὐδ' ἄλλων βλὰξ ἐβ. χορούς ('nec, quod stupidi faciunt, gravavi importuno meo adventu coetus aliorum') Reiske; οὐδ' αὐλὸν κλάγξα βαρὺν καθ' ὁδούς (ut tibiis comissantium propriis cithara opponeretur a poeta pulsata) Herw.; similiter ego aut genetivum αὐλῶν restituebam: οὐδ' αὐλῶν βλὰξ ἐβάρυν' ὀάροις (non tibiarum cantu stolide offendi) aut participium: οὐδ' αὐλῶν βλὰξ ἐβάρυν, ἑτάρους; denique οὐδ' ἀλύων βλὰξ (s. μάψ) ἐβάρυν' ὀάρους tentavi (se ludos amatorios temere grassando turbasse negat poeta)

1 στρέψας (' C) P, cr. Pl | ἀνθοβόλον P Pl^M: capillum abunde floribus ornatum flores tamquam effundere dicit; ἀνθόβ. (de

καὶ τάδε δρῶν εὔκοσμον ἔχω βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
κόσμος ἄνευθε λύρης ἔπλετο καὶ στεφάνου. M 11[v]

271. ἈΠΟΛΛΩΝΊΔΟΥ. C. Pl

Εἰς τὴν | ἐν Βοσπόρῳ θάλασσαν, | ὅτι ἐν αὐταῖς ταῖς καλου|μέναις ἀλκυονείαις ἡμέραις | Ἀριστομένην κατεπόντωσεν. C

Καὶ πόθ' ὁ δινήεις ἄφοβος πόρος, εἰπὲ θάλασσα,
εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα,

'capillo floribus consperso') Jac., *ἀνθοκόμον* Herw. | *κελαδεινὴν* (' C ' A) P; cf. Hymn. Hom. in Merc. 478 p. 216, 2 *πηκτίδα*: '*κιθάραν ἀπὸ τοῦ πήγνυσθαι*' sch.[B] | *ἐπ' ἠρέθισα* C *ἐπηρέθ.* A 1 *εὐκοσμον* et *οὐ δεγὰρ αυτόσ* P 2 *λύρης*: '*τοῦ Ὀρφέως*' sch.[w] | *ὁ στεφανον* P: '*τοῦ τῆς Ἀριάδνης*' sch.[B.w]; cf. Arat. Phaen. 71 *Στέφανος, τὸν ἀγανὸν ἔθηκε σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος ἀποιχομένης Ἀριάδνης* ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 53 (*εἰς ναυάγιον*), 10; Pl[E] I 55, 10 3 *ἀπολλω[δ]νί* Pl[M] 4 *εἰσ τ̂* et *εν αυταῖσ* C | *ἐν Βοσπ.* petivit C ex interpretatione ad *πόρον* adposita (in vs. 1) 5 *ταῖ* (sic) *καλ˜μεναισ αλκυονίδεσ* (ε post δ cr. ex α) *η*[μ] C; scribendum vel *ἀλκυονίσιν ἡμ.* (Boiss.): cf. Aristoph. Av. 1594 (*Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί*) vel *ἀλκυονείαις*: cf. Aristot. Hist. Anim. V 9 de diebus halcyoneis (*ἡ δ' ἀλκυὼν τίκτει περὶ τροπὰς τὰς χειμερινάς· διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί, ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς*) et quae affert Bergk ad Sim. 12, praeterea [Lucian.] Halc. 2: *ἐπὶ τῇ τούτων νεοττείᾳ καὶ τὰς ἀλκυονίδας προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδίαις* (E. Schwabe, Aelii Dionysii et Pausan. Atticist. fragm. p. 101) 6 *ἀριστομενην κατεπον*[τ]: C; *κατεπόντωσεν* Jac.; *-πόντισε* Dübner 7 *καί* (' C) *ποτε* P *καὶ πότε* Pl[M.E]; tentavi *καὶ πόθ' ὁ* | *δινήεισ ἄφοβοσ* A (nihil spatii inter voces relinquens), C supra *ήεισ ἄφοβοσ* scripsit *θεῖσα βόσπορoσ* (sc. part. *δινηθεῖσα* sive *δινηθεῖσ'* referendum ad *θάλ.* et *βόσπ.* ad explicandam vocem *πόρος*); *δινήεισ ἄφοβοσ* Pl[M.s], *δινείης ἄφ.* Pl[I-b]; 'ecquando verticosus ille Bosporus non formidandus erit?' Lennep (nihil mutans; articulum sic interpretanti addendum esse existimo); *πότε δὴ νάεις ἄφ.* Spanheim (*νήεις* Reiske), *πότε δὴ δινεῖς* s. *δινεύεις ἄφ.* ('num unquam non timendus undas volvis') Jac. (qui etiam *δινηθεὶς* ci.); *δὴ*

ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα
νήνεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην;
ἀλλὰ καὶ ἡνίκα μαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δῦσας Ἀριστομένην. M 12^{v}

272. ΒΙΆΝΟΡΟΣ. C

Εἰς Ἀπόλλωνος ἱερὸν | ὄρνεον ἐν τύμβῳ γε|γλυμμένον
ἄγγος θε|ασάμενον καὶ ζητοῦν ἐν αὐτῷ ὕδωρ. C

Καρφαλέος δίψει Φοίβου λάτρις εὖτε γυναικὸς
εἶδεν ὑπὲρ τύμβου κρωσσίον ὀμβροδόκον,

ναύταις et *δὴ νήεσσ' ἄφ.* idem Jac. (*νήεσσ'* conl. Il. *Α* 71 et probantibus Fixio, Meinekio); ego ci. *πότ' ἐλινύεις* et *πότ' ἐν εὐδίαις ἄφ.* (vocis *εὐδίαις* syllaba altera, brevis apud Pind., produci poterat ad normam adiectivi *εὔδιος*, cuius voc. *ι* modo correpta invenitur modo producta) | *εἶπὲ* (˜ C) P p. 217, 8 *εἰ καὶ ἐν* Pl *εἰ* ̓ς (omissa praepositione) P, *εἰ κὴν* (s. *κεὶν*) Jac. | *ἀλκυόνων* (in vs. 2 et sq.) P Pl$^{M.I}$ *ἀλκ.* Pl $^{a.b.s}$; '*οὕτω λεχθεῖσαι παρὰ τὸ ἐν τῇ θαλάττῃ κύειν*' adscr. sch.^{w}, cf. Etym. M.: *ἀλκυών· εἶδος ὀρνέου παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ· φασὶ δὲ ὅτι κύματος ἀφανίζοντος αὐτῆς τὰ ᾠὰ καὶ ἐπὶ πολὺ οὔσης ἀτέκνου ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδιεινάς, ἐν αἷς τίκτει καὶ ἐκγλύφει ἑπτὰ ἑπτά, ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαληνούς*' | *ἤμασι* (? prosodia non satis dilucida) P

1 vocem *ἀλκ.* iterans imitabatur fort. Apoll. Theocrit. VII 57 sqq. *χἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν — ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηίσι ταί τε μάλιστα ὀρνίχων ἐφίληθεν* | *στηρίξατο*: litt. ξ ex ζ fecit A, unde noli reponere *στηρίζετο* 2 *νήνεμον*: cf. *λαθάνεμον ὥραν* Simon. 12 3 *ἀλλα καὶ* P | *γαῖα* (˜ C ʹ A) P *γαῖα* Pl ('cum te alteram terram esse iactas' Huet); *μαῖα* Muncker cl. IX 408, 2 (Antip. de Delo: *Λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένῃ*) | *ὠδίνεσσιν* (ʼ C) *ἀπήμων* (ʹ C) P: '*διὰ τὸ τὰς ἀλκυόνας κύειν ἐν θαλάττῃ*' sch.^{B} (cf. sch.^{w} ad vs. 2); 'nocere negas, mare, te parientibus illis' El. Cüchler; olim ci. *ὠδ. ἀρηγών* cl. *Ε* 511 (de Minerva) *Δαναοῖσιν ἀρηγών* (in claus. versus) 4 *αὐχεῖς*: *εὕδεις* perperam Schneidewin | *σὺν* (` C) *φόρτω* P | *δύσασ* P Pl^{E} *δῦσασ* Pl^{M}; '*ἀντὶ τοῦ ἔδυσας*' sch.$^{B.w}$ ‖ 5 sqq. ep. propter ultimi dist. depravationem sive interpretandi difficultatem om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 175 post IX 268 6 *ἀπολλ*ω *ϊερ*̀ C (adiectivum serius ultra lineam adpictum vid.) | *ὄρν⌊ιν⌋* C^{pr} *ὄρνεον*? C^{ar} | *ἐν τύμβω γεγλυμμένον* C: non in-

κλάγξεν ὑπὲρ χείλους, ἀλλ' οὐ γένυς ἥπτετο βυσσοῦ.
Φοῖβε, σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρνιν ἐκαιρομάνεις,
χερμάδα δὲ ψάμμων σφαιρῶν ποτὸν ἅρπαγι χείλει
ἔφθανε μαιμάσσων λαοτίνακτον ὕδωρ.

---

sculptum saxo, sed merum vas fictile dici monuit O. Crusius (Philol. 51, 738) p. 218, 7 *θεασάμεν̀* *ṡ* (non *δεασ.*) C | *ζητ῀* (sc. *ζητ⌈οῦν⌉* C, qui post *ὄρνεον* in *ὄρνιν* mutatum tamen participium *ζητοῦν* reliquit nec *ζητοῦντα* rest.; ⟨*κάπτειν*⟩ *ζ.* ? | *ἐν αὖ* C; in Libysticae fabulae argumento lusum poetae versari docent Plut. mor. 967ᵃ: *ἄλλως δ' ἂν ἐδόκει μῦθος, ὥσπερ ἡμῖν ἐδόκει τὸ τῶν ἐν Λιβύῃ κοράκων, οἳ ποτοῦ δεόμενοι λίθους ἐμβάλλουσιν ἀναπληροῦντες καὶ ἀνάγοντες τὸ ὕδωρ, μέχρι ἂν ἐν ἐφικτῷ γένηται*, Aelian. de nat. an. II 48: *Λίβυες δὲ κόρακες — ψήφους κομίζουσι καὶ τῷ στόματι καὶ τοῖς ὄνυξι καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν κέραμον* (cf. etiam Plin. H. N. X 60, Aviani fab. 27) 8 *διψει* P, cf. Il. *Φ* 541 *δίψῃ καρχαλέοι* | *φοιβον λατρισ* P; cf. Bian. XI 364, 1 *ὁ καὶ λάτρις* (ubi *λάτρις*, ut in vs. 272, 1, quarti pedis alteram partem obtinet) 9 *ειδεν ὑπερτυμβου* P; cf. Poll. VIII 66: *τῶν δ' ἀγάμων λουτροφόρος τῷ μνήματι ἐφίστατο, κόρη ἀγγεῖον ἔχουσα ὑδροφόρον, ὑδρίαν ἢ πρόχουν ἢ κρωσσὸν ἢ κάλπιν* | *κρωσσίον* (´ C) *ὀμβροδόκην* (´ C) P; *-δόκον* Salm. (ap. B.), cf. *οἰνοδόκον κύλικα* VI 33, 6 (Maecii), *οἰνοδόκον φιάλαν* Pind. Isthm. 6, 40; v. Plin. l. c.: lapides congerentem in situlam monumenti, in qua pluvia aqua durabat, sed quae attingi non posset

1 *κλάγξεν* P; f. *κύψεν*, cf. *λ* 585 *ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων*, Aelian de nat. an. II 48 *ὅταν οἱ ἄνθρωποι — πληρώσωσι τὰ ἀγγεῖα ὕδατος καὶ κατὰ τῶν τεγῶν θέντες ἐάσωσι τῷ ἀέρι τὸ ὕδωρ φυλάττειν ἄσηπτον, ἐνταῦθα — ἐγκύπτοντες χρῶνται τῷ ποτῷ* | *ὑπερ χείλουσ* P, *χείλευς* Harb., *τεύχους* (et *κύτους*) Reiske; *χεῖλος* hic labrum urcei dici apparet | *ἀλλ'* ⌊*οὐ*⌋ Pᵖʳ *ἀλλουσ? -ωσ?* Aᵃʳ | *γέννυσ* (´ C) *ἥπτετο* P 2 *Φοῖβε, σὺ δ'* sumpsit Bian. ex Il. *Φ* 448 | *ἐκαιρομάνεισ* (*και* ex *κα* correctum esse non putaverim) P; 'ad artificium inveniendum divino instinctu concitasti': sic tradita verba interpretatur Jac., *ἐκαιρονόμεις* ('opportune direxisti ad inventum') Iensius, *ἐκληρονόμεις* ('ingeniosam avem sorte tulisti') Reiske, *ἐχειρονόμεις* (i. q. *ἐχειραγώγεις*) Lobeck (Harb.); *ἐχειροτόνεις* olim ci., ut Apollo ad sollertiam astutiamque spectans oscinem sibi corvum elegisse diceretur 3 *χερμάδᾰ* (´ C, ˟ idem, qui hanc notulam insuper in marg. int. et bis in exteriore repetivit) *δὲ* (` C) *ψαλμῶν σφαῖρον ποτὸν* P; *χερμάδας ἐκ ψάμμων αἴρων ποθὲν*

273. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Εἰς τέττιγα, | ὃν ἰξοεργός τις Κρίτων | ὥσπερ στρουθίον | ἐθήρασεν. C

Καύματος ἐν θάμνοισι λαλίστατος ἡνίκα τέττιξ
φθέγξατο διγλώσσῳ μελπόμενος στόματι,
δουνακόεντα Κρίτων συνθεὶς δόλον εἷλεν ἀοιδὸν •
ἠέρος, οὐκ ἰδίην ἰξοβολῶν μελέτην.

Salm., *χερμάδα δ' ἐμβάλλων σφαιρὰν* ('globosam') *ποτὸν* Reiske, *χερμάδας ἐκ ψάμμων* (et *χερμάδα δὲ ψάμμων*) *σφαιρῶν* 'glaream conglobans, stipans' Jac., *χερμάδα δ' αἶψα λαβὼν σφαλερὸν ποτὸν* Harbert.; tentavi *χ. δὲ ψαλμῷ* (s. *δ' ἐκ ψαλμῶν*) *ψαίρων*: cf. Herc. f. 1063 *ψαλμῷ τοξεύσας* et Hesych. *ψαίρει· τινάσσει* | *ποτὸν* P *πότον* Jac. | *ἁρπαγι* (potius quam *ἀρπ.*) *χειλει* P; malim *ῥάμφει* (s. *ῥύγχει*), ne in eodem ep. una voce *χεῖλος* et hydriae margo et corvi rostrum significentur (cf. Aelian. l. c.: *ἐς ὅσον μὲν αὐτοῖς τὰ ῥάμφη κάτεισιν* et Arist. Av. 348 *δοῦναι ῥύγχει φορβάν*) p. 219, 4 *ἐφθανε* P 'humorem, prius quam tellurem attingeret, occupans intercepit', *ἔφθακ' ἀνιμάσσων* ('ab *ἀνιμάω ἀνιμάσσω*' ap. Buh.[m]) perperam Salm.; cf. IX 278, 6 *ὑπὸ χεύματος ἐφθάνετο* (Bian.) | *λαοτιτακτον* P, cr. Salm. ‖

1 sqq. ep. om. Pl, exstat in ap. Buh. p. 175 (post IX 272) 2 sq. ep. in eodem argumento versari atque Apollonidae (s. Philippi) iambos IX 264 monet ap. Buh. | *ϊξοεργοσ τισ κρίτ̂* C, cf. 264, 5 | *εθήρ.* C 4 v. VI 120, 2 *καύματι θαλπόμενος* | *ἐν θαμνοισι* et *ηνίκα* P; cf. *θάμνοις ἐν πυκινοῖσι* Od. ε 471 | *λαλίστατον* Harberton 5 *διγλώσσω* P (epith. defendit Schneider probante Duebnero, v. D. p. 194); *φθέγξατ' ἐν ἀγλώσσῳ* Jac. (cf. VII 641, 2), *φθέγγεται ἀγλώσσῳ* Harb.; olim ci. *φθέγξατ', ἴδ', ἀγλ.* et *κρέξε* (s. *θέλξε*) *δι' ἀγλώσσου — στόματος* (cl. VII 193, 4 *δι' ἀγλ. φθεγγόμενος στόματος* et VII 427, 14 *δι' ἀφθέγκτων*) 6 *δουνακοεντα* P, cf. *δουνακεύσατο* 264, 6 | *συνθεῖσ δολον εἰλεν* P: '*ἑλεῖν θέμις*' incertus auctor ep. IX 373, 7 | *ἀοιδὸν*: sic *ἀοιδός* (de cicada) in fine vs. apud Leonid. Tar. VI 120, 3 *κελευθήτησιν ἀοιδός* 7 *ηεροσ* P, *εἴαρος* Pauw | *οὐκ ιδίην ἐξοβολω·ν* (*-λων* haud scio an factum sit ex pristino *-λον*) P; *ἰξοβολῶν* ('non propriam artem tractans' ap. Buh.) Salm. (de aucupe arundinibus viscoque non praedam, quam decebat, sed cicadas captante), *ἰξοβόλον* (verba *ἰξ. μελ.* ut appositionem ad *δόλον* referens et prave interpretans) Reiske, *ἰξοβόλων* Pauw (Harb.); cf. IX 373, 1 *ἀναιδέι ἄγρῃ τέττ. ἕλκετε*

ἄξια δ' οὐχ ὁσίης θήρης πάθεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλων
πήξατ' ἐπ' ὀρνίθων εὔστοχον ὡς πρὶν ἄγρην.

274. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. C. Pl

Εἰς δάμαλιν | ἀροτρεύουσαν, ἧς καὶ | ὁ μόσχος ἐπηκολούθει | μυκώμενος. C

Καὶ τὸν ἀρουραῖον γυρητόμον αὔλακα τέμνει
μηροτυπεῖ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις
καὶ μετ' ἀροτροπόνους ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
πινομένη μόσχῳ δεύτερον ἄλγος ἔχει.

---

1 ἀξια δ' οὐχοσίησ P; v. 264, 5 ὁ πάσης ἰξοεργὸς — θήρης | γαρετ' ἀλλων P 2 πήξατ': noli ci. πρήξατ' s. λήσατ', ut ἄγρη aucupis praeda, non instrumentum dicatur; cet. cf. VI 13, 5 πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην | επορνίθων P | ὡς πρίν: v. VI 180, 6 | ἀγρην P; nec Ἄρην placet (cl. 252, 6) nec ἀρήν ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 23 (εἰς ἔλεον), 1; Pl[E] I 24, 1 3 imitatur Philippus ep. Bianoris X 101 4 δαμαλ^ αρ. C | ἧ ο μόσχοσ C (errat Jac.) 5 επικολου[θ] C | pro μυκ. exspectes μύζειν δεόμενος, at cf. IX 721, 1 6 καὶ τον P | γυρητόμον P Pl (cf. in Philippi epp. εὔγυρον πάλην XVI 25, 3, γυροῖς ἀρότροις VI 104, 4); γυητόμον (Pl[n]) et γειοτόμον (cf. τὸ γεωτόμον ὅπλον X 101, 1) perperam Brod.; γηρήτομον ('de sulco s. agro, cuius in fine aratrum circumagitur') Boiss.; malim γυρήτονον, ne -τομον τέμνει iungatur (cf. μακροτόνων IX 299, 4 Phil., ἰθυτενῆ VI 103, 1; an γυρήδρομον? cf. ἰθύδρομον VI 103, 3 Phil.); γυρητόμος anonymus (γυιητόμος Jac.), cf. βωλοτόμοι μύρμηκες IX 438, 1 Phil.; πυρητόκον (s. -γόνον) 'triticum gignentem' Reiske, πυρηφόρον Jac.: cf. πυρηφάτον λάτριν VII 394, 3 Ph., πυρολόγους δρεπάνας VI 104, 2 Ph. (etiam πῡρητόκον λίθον VI 90, 6 Ph., σιδηροτόκου IX 561, 4 Ph.) | τείνει olim ci., at v. IX 347 εὐάροτον — αὔλακα τέμνειν Leon. Al. (αὔλακα τὰν ἀσίδαρον — ἕλκομεν IX 299, 3 Ph.) 7 μηροτυπεῖ P (-πεῖ cr. ex -πεὶ?), Pl; suspiceris -τυπὴς cl. κεντροτυπεῖς πώλους IX 543, 3, at v. δουριτυπῆ σφῦραν VI 103, 2 et κέντρα τ' ὀπισθονυγῆ VI 104, 3 | κέντρω Pl[M] (cf. τηξιμελεῖ νούσῳ VII 234, 3 Ph.) | πειθομενη P: v. μιλτείῳ στάγματι πειθόμενον VI 103, 4 8 αροτροπονου P, genetivum etiam Pl, cr. Scaliger; cf. ἀρουροπόνος VI 36, 2 et πρὸς ζυγοδέσμους IX 285, 3 Phil. | πάλι: occurrit apud Philippum etiam IX 85, 1, XVI 137, 4 | τῶ νεοθηλεῖ P: cf. νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνόν Anacr. 51, 1, νεο-

μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος· οὗτος ὁ βαιὸς
P 402 μόσχος, ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις. M 6^{v}

275. †ΜΑΚΕΔΟΝΊΟΥ. C

Εἰς Κόδρον τινὰ | κυνηγέτην ἄριστον. C

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· τὴν δὲ ταχεῖαν
εἰν ἁλὶ καὶ χαροποῖς κύμασιν εἷλ' ἔλαφον.

θηλέας ἀμνούς Opp. cyn. II 357 (Od. δ 336); idem adiectivum de pampino recens virenti usurpat Phil. IX 232, 3 *νεοθηλέι κλήματι* p. 221, 9 v. X 101, 2 *τὸν ὑπουθάτιον μόσχον* | *πινομενη μοσχωι* (ω cr. ex o ?) P; ne *κλινομένη* (cl. IX 247, 5) requiras, cf. *λύχνου σέλας — ἡμιμεθεῖ πινόμενον στόματι* VI 251, 6 Ph., IX 247, 5 Ph. | *δεύτερον* in eadem pentametri sede exstat ap. Ph. IX 85, 6 | *ἀλγοσ ἔχει* P; *ἄχθος* probabiliter FG. Schmidt (cf. *ἑξάκις — ἄχθος* IX 262, 2 Ph., malim tamen *ὅτλον*, v. *παιδείας ὅτλον* Sept. 18)

1 *θλίψησ* P Pl | *αὐ τὴν* P; *αὖ τήνδ'* ? | *ο γεωμόροσ* P; cf. *ὦ γεωπόνε* IX 742, 1, *γειομόρου* IX 438, 2 Ph. | *ὁ βαιοσ* P; v. *βαιὸν ἀποπλανίην* IX 240, 1 Ph., *βαιοτάτους* IX 438, 7, *οὗτος ὁ πουλυμερής* VII 383, 7 Ph. 2 *μόχθοσ· ἐαν* P *μόσχος, ἐὰν* Pl; malim *μητρὸς ἐὰν* s. potius *μητέρος ἣν φείσῃ*: nam et vaccae mentio requiritur cum genetivo ad *φείσῃ* referendo et vox *βαιὸς* sufficit ad notandum vitulum, nisi *ὄζος ὁ βαιὸς* (cf. *ὄζος ὁ θηρολέτης* XVI 104, 4 Ph.) restituere placet; v. *μητρὸς ἔχειν χάριτα* IX 254, 6 (Phil.) et ab initio vs. *μητέρα* XVI 141, 6 | *τρεφ.* P: *νέον ἐκτρέφομεν* IX 232, 6 Ph. | *δάμαλισ* P Pl, *δαμάλης* Brod. ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 66 (*εἰς ποιμένας*), 3; Pl$^{\alpha}$ I 71, 3; Pl^{s} I 68, 3 3 *μακεδονίου* P *μακεδόν^{o}* (lin. ut in nom. pr.) Pl^{M} *Μακεδόνος* Pl^{E}; ep. fragmenti Philippei inepte Agathiano poetae Macedonio trib. Reiske, Br.; fort. ⟨*Ἀδαίου*⟩ *Μακεδόνος*, in quem argumentum verbaque ep. videntur quadrare 4 *εισ — κυνηγέτην* C; epigrammatis *εἰς ποιμ.* adiunxit tetrastichon Plan., non, puto, memor Codri illius Vergiliani (Buc. 5, 11), sed quod venatorem Codrum eundem pastorem fuisse finxit | ⌊*ἄριστ*⌋ in eraso clausulae signo serius scr. C 5 *χέρσω* Pl^{ac} (ι mutum add. rubro) | *ἔκτανεν* P *-νε* Pl (si quis praepositionem, qua mihi quidem non opus vid., ante *χ.* requiret, scribere poterit: *κάπρον μὲν Κόδρος κτάνε χερσόθι*) | *δεταχεῖαν* P 6 *εἰναλλ* P | *χαροποῖς*: '*γλαυκοῖς, φοβεροῖς*' superscr. sch.^{B} secutus Hesych.; cf. *βλοσυροῖς κ.* IX 84, 2 | *εἷλ' ἔλαφον* P^{pc} *εἰ λέλαφον* A^{ac}; cf. *εἷλ' Εὐρ.* VII 51, 2 (Ad.)

εἰ δ' ἦν καὶ πτηνὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἐν αἴθρῃ
τὴν κείνου κενεὴν Ἄρτεμις εἶδε χέρα. M 16ᵛ

276. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C. Pl

Εἰς γραῦν πενιχρὰν | ἐν τῷ ἀποπλύνειν | τὰ ἑαυτῆς ῥάκη | ἀποπνιγεῖσαν. C

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλαισι θαλάσσης
χερνῆτις διεροῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου

---

1 sq. cum fine ep. εἰ δ' ἦν — χέρα cf. exitus ep. VII 238 (Adaei) εἰ δέ τις — αἵματος ἡμετέρου et ep. IX 544 (Ad.) ἦν δ' ἐμοὶ — νηχομένην 1 ἦν (potius quam ἦν) s P | οὐδ' ἂν (pros.ʷ rest. C) εναίθρι P; οὐδ' ἂν ἀν' αἰθέρα Plᴹ Plᵅ (ex epidiorth. Aldinae principis), οὐδ' ἀν' αἰθέρα (omissa vocula ἂν) Plᴵ·ᵇ (Plᵃ in t.); οὐδ' ἂν ἀν' αἴθρην Brod. Plˢ·ʷ; 'εὑρίσκεται δὲ καὶ ἀν' αἰθέρα· κακῶς' schol.ʷ (iuxta Stephanianae scripturam), 'οὐδ' ἂν ἐν αἴθρῃ' sch.ᴮ (iuxta vitiosam scripturam, quae est in Plᴵ), ἐν αἴθρᾳ Musurus, Scaliger (ἐν αἴθρῃ Br.) 2 τὴν κείνου Plᴹ; cf. κείνου VII 240, 2 (Ad.) | κενεὴν Pᵖʳ (erasa est prosodia supra alterum ε), ex κεναιὴν cr. Plᴹ | ἀρ τεμισ P, 'Ἄρτεμις γὰρ τοῖς κυνηγοῖς ἔφορος' sch.ᴮ; cf. Ἄρτεμις οἶδε IX 303, 4 (Ad.), λιπαρὰν εἶδε γεωμορίαν VI 258, 4 (Ad.) ‖ 3 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 35 (εἰς θάλασσαν), 1; Plᴱ I 36, 1; v. Crin. Rub. 30 3—5 ep. Mytilenis scriptum esse a poeta, ut rem civibus Mytilenaeis notam versibus illustraret, vidit Cichorius (p. 49); Bianori ep. non ausim tribuere, quamquam nec argumentum nec verba abhorrere videntur ab illo, cf. imprimis VII 388 et IX 223 αἷμ' ἔπιεν θανάτων, 278, 4 πικρὴν et πικροῦ 276 (in eadem pentametri sede) 4 πενηχρ̊ et αποπλυνειν C 5 ⌊ῥ⌋άκη ἀποπνηγεισαν C; hunc olim scripsisse σ vel λ pro ῥ, cogitasse igitur nomen adhibere quale σακία vel λωπία, λακίσματα (s. τὰς — λακίδας) non affirmem 6 λῶποσ P Pl; 'τὸ λῶπος καὶ ἡ λώπη ἱμάτιον (cf. Hesych.), οἶμαι δὲ λέγεσθαι καὶ ἀρσενικῶς ὁ λῶπος· τότε δὲ λῶπον ἂν εἴη γραπτέον' sch.ᴮ, in marg. interiore 'ἢ λῶπον' add. idem sch.ᴮ (pro τότε δὲ perperam τὸ δὲ cum sch.ʷ exhibet Dübner) | ἀπὸκλύζ. (prosodias C) P | παρ ακροκαλαῖσι Pᵃʳ παρ ακροκάλ. Pᵖᶜ παρὰ κροκάλῃσι Plᴹ·ᴱ; cf. VI 299, 8 7 χερνῆτισ Pᵖᶜ χερνή τισ Pᵃᶜ; 'ἀπὸ χειρῶν ζῶσα πενιχρά, χήρα' ab Hesychio petivit sch.ᴮ | τυτθὸν ὑπ. P; noli βαιὸν ὕπ. praeferre cl. VI 331, 4 et 220, 6 (βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ); cet. v. V 118, 2 κενεοῦ σαυτὸν ὕπερθε λέχους (Crin.)

χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι
δειλαίη πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου·
πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. τίς κ' ἐνὶ νηὶ
θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα; M 9ʳ

277. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ. C. Pl

Εἰς | *χειμάρρουν ῥα|γδαίως καταφερό|μενον·*
τωθαστικόν. C

Λαβροπόδη χείμαρρε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ
πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;
ἦ μεθύεις ὄμβροισι καὶ οὐ Νύμφαισι διαυγὲς
νᾶμα φέρεις, θολεραῖς δ' ἠράνισαι νεφέλαις.

---

1 cft VII 393, 5 Rub. | *κατασπ.*: cf. VII 388, 3 *ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθα πᾶν δέμας — ἐκτέρισεν* (Bian.) 2 *ἔπιεν* (ʹ C) P Pl: iniuria reponeres *κῦμα πίεν θ.* (comparans *αἷμα φέρει μεγάλων* VI 244, 6 et Crinagorea similia) 3 *πενίη* P | *ἀπεσείσατο* olim ci. | *ενινηῖ* P; Il. Ω 438 affert Rub. 4 *θαρσῆσαι* (˜ C) P *-σήσαι* Pl^{M} | *τὴν*: nec *τῆλ'* malim nec *τῆδ'* ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 71 (*εἰς ποταμούς*), 1; Pl$^{a.b}$ 76, 1; Pl^{s} 73, 1; ep. exstat in Σ n. 89 (Σ^{F} f. 150ʳ, Σ^{P} f. 253ᵛ) 5 nom. auctoris om. Σ 6 sq. cum epigrammate in amnem alieno liquore adauctum conferatur eiusdem Antiphili tetrast., quod in contrario fere argumento versatur querens fontem prae maerore nativis undis despoliatum IX 549 6 *ῥαγδέως* (ε factum esse ex ι non contendam) *καταφερ^ό^μενον* C 7 *τωθαστι*ξ C: cf. *τωθαστικόν* ad ep. 173, *χλευαστικόν* ad 39, *ἐγκωμιαστικόν* ad 66 adscriptum 8 placet Antiphilo initium ep. ab alloquendi figura petitum, cf. VII 141, IX 29 | *λαμπροπόδη* (litteram μ del., sed intactam π reliquit C) P, cr. Pl ('qui incitato cursu fertur' Jac.); *λαβροπότη* Brod. (memor, ut vid., verbi *λαβροποτεῖν*, quo utitur Argentarius V 109, X 18) | *ὧδε* ex *ὥ δε* (?) cr. P: v. 549, 1 *ποῦ τόσον ὕδωρ*, IX 294, 5 *τί τοσόνδε*, VII 379 *τί σοι τόσον* (in Antiphili epp.); fort. *τοσσόνδε κορ.*: cf. Od. φ 253, Il. Χ 41 *τοσσόνδε γένοιτο* (in fine hexametri) | '*ἐπαίρει*' supra *κορ.* (ex Hesychio) sch.^{B} 9 *αποκλ.* P | *ὁδοιπορίησ* P Pl, *-πορίης* Reiske: cf. *ὁδοιπορίης σύμβολον* VI 199, 2 (Antiph.) 10 *ἦ* *potius quam* *ἢ* P, *ἤ* Pl$^{M\,ar}$ *ἢ* Pl$^{M\,pr}$ Pl^{E} Σ | *μεθ⌊ύ⌋εισ* Pl^{M} (*-θέεισ*?

ὄψομαι ἠελίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχειν
καὶ γόνιμον ποταμῶν καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ. $M 18^{r}$. Σ89

278. ΒΙΆΝΟΡΟΣ. C. Pl

Εἰς | λάρνακα λεί|ψανα φέρουσαν | ἀνδρός, ἣν χειμάρ|ρους κατέσυρεν. C

Λάρνακα πατρῴων ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν
νεκρῶν χειμάρρῳ παῖς ἴδε συρομένην·
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο, χεῦμα δ' ἀναιδὲς
εἰσέθορεν, πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.

$Pl^{M ar}$) | ὄμβροισι P, ὄμβρ*οιο cr. ex ὄμβριον Pl^{M} ὄμβροιο Pl^{E} Σ | νύμφαισι: cf. IX 257, 1, πτωχὴ νῦν νυμφῶν IX 258, 2 | διαυγ⌊ὲ⌋σ $Pl^{M pr}$ -γεῖσ $Pl^{M ar}$ (unde duplici accentu vox exstat in M instructa); cf. IX 227, 1 διαυγέος ἅλμας p. 224, 11 cf. κὴν φθονεραῖς ἠέλιος νεφέλαις VII 641, 6 (Antiphili) | ηράνι*σ' (-ισσ' ? A^{ar}) ἐν νεφέλαισ P, ἠράνισ' ἐν ν. (ἠ ex ἁ cr.) Pl^{M} (congruunt Pl^{E} Σ); ἡ ῥανὶς ἐν ν. Scaliger, ἠράνισαι ν. Huet ('mutuo aquas accepisti ex turbidis nubibus' Opsop., Jac.): cf. 12, 2 ὄμμασιν ἀντερανιζόμενος; θολεραὶ δ' ἠράνισαν νεφέλαι Salm. (Br.)

1 cf. 549, 2 τίς φλόξ — ἠελίου | ὀψόμεθ' ? | ἠελίω P ἠελιω Pl^{M} | ὅτισ? A^{ac} | ελέγχειν P; in claus. hexametri occurrit ἐλέγχῃ apud Antiph. VI 250, 7; 'ὀνειδίζειν' parum apte explicat $sch.^{B}$ Hesychianis (s. v. ἐλεγκτά) abusus; v. 384, 16 ἀτρεκέα χεύματα 2 ὶ γονιμον P | ποταμῶν P idemque Pl^{M} (ubi litterae ῶν compendiose scriptae sunt); ποταμὸν Pl^{E} Σ | νόθον: cf. νόθην σάρκα IX 86, 3 (Ant.) | $M 18^{r}$: de quaternionum indice in M (f. 17^{v} *B*, 18^{r} *Γ*) cf. ad p. 254, 1 sqq. ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 71 (εἰς ποταμούς), 2; Pl^{s} I 73, 2
3 Βιάνοροσ (cum P) Pl^{M} $Pl^{a.b.s}$; nom. auctoris om. Pl^{I}, ἄδηλον Pl^{a} (in t.; sed 'πρὸ τοῦ Λάρνακα ἐπιγράμματος οὐκ ἄδ., ἀλλὰ Βιάνορος ἐπιγραπτέον' Pl^{a} in epid.) 4 ανδρὸσ C, cuius lemma maiorem ep. partem neglexit 6 πατρῶ́ων (ʹαν superscr.) P: πατρῷον? scripserat A^{ac}; C primo reposuit circumflexum, dein mutavit ῶον in ώων, idem αν superscr.; πατρώων Pl^{M} $Pl^{I.s}$ -τρῴων $Pl^{a.b}$, πατρῴαν Harb. | ἐτι P | κομίζουσαν (ν add. C) P, κοιμ. Pl; cf. κοίμισεν 223, 7 (Bian.) 7 νεκρῶν P Pl, νεκροῦ Harb.; πατρῷ' ὄντ' ἔτι λ. — κραιπνῷ (s. σπερχνῷ) χ. olim tentavi | χειμάρρω Pl^{M} | ἴδε P, cf. 227, 2 8 offendere possunt voces χεῦμα — χεύματος in eodem ep. obviae, ut vel prius in ῥεῦμα vel alterum in κύματος mutandum esse suspiceris 9 εἰσ ἔθορεν P | πικρήν δ' (πικ ex πυκ cr.) Pl^{M}, πικρήν τ' Reiske | ἐπισ. P

ὀστέα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος, ἀντὶ δὲ τούτων
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο. M 18r

279. ΒΆΣΣΟΥ. C. Pl

Εἰς τοὺς | τριακοσίους ἄν|δρας τοὺς Σπαρτιάτας. C

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
δεύτερον ἔσχ' Ἀίδης, πάντας ἀρηιφάτους,
'Σπάρτας ὁ στόλος' εἶπεν· 'ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
τραύματα, καὶ στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις'

---

1 *ὀστέαμεν* P | *ἔσω σεν ἀφύδατοσ* P; *ἀπ' οἴδματος*? cf. Il. Φ 234 | *ἀντι δὲ τούτων* Ppc (pro *τω* A scripturus erat *το*, non de singulari *τούτου* cogitans, sed ad syllabam fin. vs. sequentis aberrans) 2 *υποβλ.* P | *ἐφθίνετο* perperam Scaliger: cf. IX 272, 6; 223, 3 (Bian.) ‖ 3 sqq. PlM Ib c. 4 (*εἰς ἀνδρείους*), 2; PlE I 5, 24 4 *τουσ τριακ. ἄνδρ⌜ασ⌝ τοὺσπαρτια* (sic) C; cf. eiusdem Bassi ep. VII 243 5 cf. Tib. III 5, 24 'Lethaeamque ratem Cimmeriosque lacus' | *λ⌊η⌋θαίησ* (non *λαθ*, sed f. *λιθ* v. *λυθ* Aar) P; '*τῆς λήθης λίμνης* (*λήμν.* sch.B) *ἐν τῷ Ἅιδῃ*' adscripsit sch.B | *ἀκάτοιο* P Pl; '*μικροῦ πλοιαρίου ἀπὸ τοῦ ἄγω ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκτή, ἡ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη*' sch.B, qui haec ex Etym. M. petivit (v. p. 45, 38) | *τριηκοσίους ὅτε*: cf. *πυρσὸς ὅτε* 289, 3 et *Μηδοφόνων — τριηκοσίων* VII 243, 2 (Bassi) 6 *δεύτερον*: qui ad Thermopylas occubuere, alteros dicit trecentos accessisse ad totidem illos Spartiatas, qui ad Thyream ceciderant; absurda proponit in voce interpretanda schol. Monac. haec: *τοὺς περὶ Λεωνίδην τριακοσίους — τοὺς καὶ μετὰ θάνατον τῷ Ἅιδῃ θελήσαντας συμμαχῆσαι — ὁ Ἅιδης ἔσχε τὸ δεύτερον· ἔσχε γὰρ τούτους τὸ πρῶτον, ὅτε ἐν τῷ πολέμῳ ἀνηρέθησαν τῷ Περσικῷ μαχόμενοι στρατῷ, δεύτερον δὲ ὅτε τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην ὁ Ἅιδης τούτους διαπορθμεῦσαι ἤθελεν.* Cf. epp. de pugna Thyreatica VII 244, 430 sqq., 721 | *ἐσχ'* P *ἔσχ'* PlM.E (etiam Plα.n, non *εἶχ'*), *εἷλχ'* Scaliger | *ἀρηϊφ.*: '*ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω*' sch.B (v. Et. M. 140, 2 et Hesych. s. v. *ἀρηίφατοι*) 7 cf. *Σπάρτας ἀπὸ γᾶς* VII 243, 3 | *στόλος*: v. *στόλος ἱερὸς* et *στόλον Ἰλιόθεν* apud Bass. IX 236, 3, 289, 2; '*στόλος ὁ ναυτικὸς στρατὸς παρὰ τὸ στέλλω, ὃ ἐστι κυρίως τὸ διὰ νεὼς ἐκπέμπω καὶ πλέω, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ πεζικός*' sch.B sumpsit ex Etym. M. *(728, 13)*; mira hic quoque profert schol. Mon.: '*στόλον δὲ*

νῦν γε μόθου κορέσασθε καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὕπνον, ἀνικάτου δῆμος Ἐνυαλίου.' M 82r

280. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. C. M

Εἰς Λαίλιον ὕπατον | Ῥωμαῖον. C

Λαίλιος, Αὐσονίων ὕπατον κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
Εὐρώταν· 'Σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδωρ.'

τοῦτον καλεῖ διὰ τὸ συμπλεῦσαι τῷ Ἅιδῃ· οὐ γὰρ ἐναυμάχουν πρότερον (superscr. *οὗτοι πρῴην*), *ἀλλὰ πεζῇ ἐμάχοντο· στόλος γὰρ κυρίως ὁ ναυτικὸς στρατὸς ἀπὸ τοῦ στέλλω'* | *ὠσπάλι* ex *ω πόλι* cr. P | *∗παντα* (*σπ*? A[ar]) P; Bassi verba *πάλι πρόσθια πάντα* (*τρ.*) referenda vid. ad Dioscoridea: (*τρ.*) *δεικνὺς ἀντία πάντα* VII 229, 3; cf. etiam *Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη ἔπλετο* IX 289, 5 (Bassi) p. 226, 8 *τραυματα* P; '*παρὰ τὸ τρῶ τὸ τιτρώσκω*' sch.[B] (v. Et. M. 764, 28) | *καὶ στερνοισ* P *κὴν στέρνοις* Pl | *ἔνεστι* P

1 v. 305, 3 | *εισ ἐμὸν* P Pl, *αἴσιμον* Jac.; cf. *οὐκ ἐμὸς* et *ἐς καλὸν* apud Bass. VII 391, 4 et IX 236, 5 2 *ὕπνον* P (*εἰν ἐμοῦ* v. *εἰς ἐμοῦ ἀμπ. ὕπνῳ* sive potius *ἥσυχοι ἀμπ. λοιπὸν* FG. Schmidt) | *ἀνικάτου* P *-κήτου* Pl; cf. IX 289, 7 | *δῆμοσ* P Pl, *κῶμος*? *σμῆνος*?; fort. reponendae in hoc ep. praeter traditas doricae formae *Λαθαίας*, *τριακοσίους*, *Ἀίδας* (cf. *αὐτὸς ἐγὼν Ἀίδας ἐνέπω* VII 391, 3 Bassi), *δᾶμος* || 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 74 (*εἰς σοφίαν*), 2; Pl[b] I 79, 2, Pl[s] 76, 2 3 *ἀπολλωνί*[δ] Pl[M] 4 *υπατ̀ ῥωμαῖον* C; ep. pars prior in p. 402, altera in p. 403 exstat, unde accidit, ut eandem fere notulam C bis adponeret, ad initium ep. hanc: *ζτ* (*ζήτει*) *την ἔννοιαν τ⌈ησ⌉ γραφ⌈ησ⌉*, et in p. 403 ad vs. 5 sq.: *ζτ την τ̆ γράμμᾰ* (*ἐπιγράμματος*?) *ἔννοι⌈αν⌉*. Irrisorium ep. putat Hillscher scriptum esse in auctorem operis molesta doctrina referti, in poetam imitatorem, qui imitatrices aves '*σύμβολον* sui ipsius' vidisset; mihi ep. non *σκωπτικὸν* vid., sed Apollonides tantum id egisse, ut Laelium Musis litterisque operam navantem volucrum sollertium concentu tamquam doctrinae simulacro forte oblato ad studia illa etiam acrius incitatum esse afferret. Mutila duo exstare epp., superesse prioris epigrammatis distichum primum (180, 1 sq.), alterius posteriora dist. tria (280, 3—8), alienas inter se particulas velut eiusdem carminis conflatas esse censent Br., Jac., Harberton; mihi indicata primis versibus regio nec aliena vid. ab ep. argu-

Μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐστορι βίβλῳ
εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης·

---

mento universo et commode praemitti iis quae ad aves spectantia memorantur; excidisse possunt quaedam post vs. 2: nam Laelium suspiceris non tantum amnem salutasse, sed scriptorem quoque celebrasse inclitum Graecorum, cuius libros aditurus esset. (Olim iis, qui duo epp. fuisse putant, assensus sum ita, ut prius tantum deminutum ducerem, alterum a *Μουσάων ἐπὶ* incipere, scil. in serie Philippea litteram *M* litterae *Λ* continuari, *εἶδον* et *ὡρμήθην* scribendum esse, poetam de se ipsum verba facere existimarem.) Laelius utrum poetas scriptoresve lectitare satis habuerit an versus librosque ipse conscripserit, nihil attinet inquirere: certe plenus ille doctrinae liber, qui vs. 3 vocatur, non Laelii intellegendus vid., sed alienus, quem iste sibi pernoscendum proposuerat p. 227, 5 *λά^{λ}ιλιοσ* P^{pc} (*λ* superscr. C, *λάι* ex *λα*? cr. A): *λάλιοσ*, ut vid., primo scripserat A^{ac}, *λάιλιοσ* cr. A ipse, *λάλλιοσ* (non *λαιλλ.*) intulit C, qui tamen in lemmate *λαίλιον* posuit; *λαίλιοσ* $Pl^{M.\alpha}$ *Αἴλιος* Pl^{E} omnes praeter Pl^{α}, sed '*Αἴλιος ἐν ἄλλῳ Λάλιος*' (sic) Pl^{a} in epid.; cf. VII 233, 1 *Αἴλιος Αὐσονίης στρατιῆς πρόμος*: in duobus eiusdem Apollonidis epp. IX 280 et VII 233 duo nomina *Λαίλιος* et *Αἴλιος* occurrunt, quorum illud litterarum ordine Philippeo confirmatur, alterum *Αἴλιος* Philippi imitatione (VII 234) defendi videtur (vix putes fragmentum Phil. litterarum ordine distinctum effici epp. VII 232—237: *Λύδιον* — *Λαίλιος* bis — *Μή* — *Οὐχί* — *Οὔρεα*) | *ὑπάτ^{ω}ον* P: *ὕπατον* A (idemque Pl: *ὕπατ^{ον}* Pl^{M}), *ὑπάτων* C (accentum supra *υ* in signum * mutavit idque in m.^{e} iteravit); qui cum C *ὑπάτων* praeferunt, Laelium Balbum, consulem anni 6 a. Chr. dici volunt; cf. VII 233, 3 *νοῦσον εἰς ὑπάτην* (Apoll.), *Σπάρτης τὸ μέγα κλέος* VII 741, 1 | *ἀθρήσασ*? A^{ac}, cf. *εἰπέ τε θνήσκων* VII 233, 5; *ἀθρήσας* XVI 239, 4 (Apoll.); IX 271, 1 6 *εὖ ρῶ τα^{ν}* (*ν* superscr. C) P *εὐρώταν* Pl^{M} | *σπάρ τησ* ex *παρ τησ* cr. C | *ὕδωρ* (' C) P

1 cf. *Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο* 234, 5 Crin. | *μουσάων* (notulam * et supra *ο* et in m. adposuit C) P | *ἐπιχεῖρα* A *ἐπὶ χεῖρα* C Pl | *βαλὼν* P Pl (cf. *ἧσιν* — *οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ* VII 80, 6 Call., *ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ* § 520); *ἐπίχειρα λαβὼν* 'Musarum praemia acceperat propter doctum opus conscriptum' Hecker: cf. Hillscher Hom. litt. Gr. hist. crit. p. 419 | *πολυΐστορ⌊ι⌋* P (⌊ι⌋ C, *-στορωι* olim fuisse non contenderim); *πολυΐστορι* Pl^{M} $Pl^{\alpha.b.s}$ *πολιίστ.* $Pl^{L.a}$ (sed cr. Pl^{a} in epid.); cf. *πολυαύλακος* et *πολυγλεύκου* ap. Apoll. VI 238, *ἵστορα κύκλον*

403 *κίτται, μιμηλὸν βιότου πτερόν, ἐν σκιεροῖσιν*
ἄγκεσι παμφώνων μέλπον ἀπὸ στομάτων·
ὡρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσι. τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος,
εἰ καὶ πτηνὰ ποθεῖ [γάρυος ἡμετέρης]; M 18^{v}

281. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. C

Εἰς πῶλον | σάρκας ἀνθρωπείας | σιτιζόμενον. C

Ξυνὸν ὁπηνίκα θαῦμα κατείδομεν Ἀσὶς ἅπασα,
πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρκα φριμασσόμενον,

IX 559, 5 (Crin.) | *βίβλω* Pl^{M} *βίβλωι* (*ι* add. C) P; gen. *Μουσάων* cum *βίβλῳ* recte iunxit, Homerum significari temere suspicatur Reiske p. 228, 2 cf. IX 228, 4 *οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης* (Apoll.), IX 507, 4 *σύμβολον ἀγρυπνίης*, IX 689, 2 *ἑῆς σύμβ. ἀγρ.*, VI 328, 2; aves Laelium salutantes dici perperam putat Heck., Apollonides indicium sollertiae vel avibus paratae homini oblatum esse monet | *ὑπὲρ κορυφῆσ* (` C ~ AC) P: de Taygeti vertice interpretatur Brod., rectius de Laelii capite Jac. (cuius interpretationi non obstant Apollonidis verba *ὀρῶν κορυφάς* 244, 2) | *σύμβολον*: '*ἀντὶ τοῦ τεκμήριον*' sch.^{B}, praeterea exhibet sch.^{B} haec (sumpta ex schol. ad Eurip. Med. 613): '*Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ· σύμβολον, φησί, δώσω σοι πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους, ἵνα, ἐπειδὰν πρὸς αὐτοὺς ἥξῃς* (Boiss., *ἴξῃ* sch.^{B}), *ἀσμενίσωνταί σε* (post quae *τὸ σύμβολον ἐπαγόμενον* add. sch.^{W}; *ἐπαγομένην*, quod requiritur, Boiss. exhibuit, verba om. sch.^{B})· *οἱ γὰρ ἐπιξενούμενοι ἀστράγαλον κατατεμόντες θάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος, θάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις, ἵνα εἰ μέλοι* (cr. ex *μέλει* sch.^{B}, *μέλλοι* sch.^{W}, *δέοι* schol. Eur., *μέλλοιεν* Boiss.) *πάλιν* (sch.^{W} *-λι* sch.^{B}) *αὐτοὺς ἢ τοὺς οἰκείους συστῆσαι ἤ τι τῶν δεόντων αἰτήσασθαι* (*ἅμα* add. sch.^{W}) *ἀνανεοῖντο τῷ ἀστραγάλῳ τὴν ξενίαν· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο σύμβολον*'

1 *κιττὲ* P *κίττας* Plan. (qui *μέλπον* in vs. sq. pro participio habebat), cr. Salm. | *μιμηλὸν*: '*ζηλωτὸν*' sch.^{B} (rectius *ζηλωτικὸν* scripsisset); cf. Et. M. s. v. *σκῶπες* '*κόβαλον δὲ καὶ μιμηλὸν τὸ ὄρνεον*' | *βιο του πτερὸν* P: cf. IX 264, 8 | *σκιεροῖσιν* ex *-ρῆσιν*? cr. Pl^{M} 2 v. Crin. IX 562, 8 | *ἄγκεσι** Pl$^{M\,pr}$ *-σιν* Pl$^{M\,ar}$ | *παμφώνων* P Pl; *πάμφωνον* Reiske; v. Aelian. nat. an. 6, 19 *καὶ τῶν ἄλλων φωνημάτων μιμηλότατον, τοῦ δὲ ἀνθρωπικοῦ πλέον*, Arist. hist. an. 9, 81 *φωνὰς μεταβάλλει πλείστας, καθ' ἑκάστην γὰρ ὡς εἰπεῖν ἡμέραν ἄλλην ἀφίησι* | *ἀποστ.* P 3 *ὡρμήθη* P | *ἐπι ταῖσι* P *ἐπὶ ταῖσι* Pl^{M}, *ἐπὶ ταῖσδε* Pl^{E}; 'a picis admonitum, earum

Θρηικίης φάτνης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
  ἤλυθε· δίζημαι δεύτερον Ἡρακλέα. M 3[r]

282. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΌΝΟΣ. C

Εἰς δάφνην τὸ φυτὸν | ὑπό τινων κοπτόμενον. C

Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδρεον· εἴπατε δάφνης
  φείσασθαι δμώων χερσὶν ἑτοιμοτόμοις.

---

velut hortatu, animum ad studium litterarum Graecarum eum adiecisse' interpretatur Reiske; fort. *ἐνοπαῖσι* | *τί δ' οὐ; ζηλωτὸς* distinxit Heck. (eodem iure signum interrogandi et post *τί δ'* et in fine ep. collocares); cf. Apoll. IX 257, 6, XVI 235, 1

p. 229, 4 *ποθεῖ*: alteram pentametri partem om. P, *γάρυοσ ὑμετέρησ* supplet Pl[M], *γ. ἡμετέρης* add. Pl[E]; aptius fort. post *ποθεῖ* addideris ⟨*ποικιλόφωνα θροεῖν*⟩ sensus indicandi causa ‖ 5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 6 (*εἰς ἀνταπόδοσιν*), 5; Pl[E] I 6, 5 5 *ἀπολλωνίδ*[8] Pl[M] 6 *πῶλ*?? C | *ἀνθρωπίασ* (superscr. ἑ) (non -*πίασ*, superscr. ν) C 7 *ξυνὸν* P *ξεῖνον* Pl (illud iniuria repudiaverunt edd. accommodatum adiectivum ad versus clausulam *ἅπασα*) | *ὁπηνίκα*: cf. IX 271, 5 *ἀλλὰ καὶ ἡνίκα* (Apoll.) et 296, 1 | olim ci. *Ἀσίδ' ἐπ' αἶαν* 8 *υπανδρομέαν* A *ὑπ' ἀνδρ.* C *ἐπ' ἀνδρ.* Pl | *φρι***μενον* (superscr. μασσό) P: sc. *φριμασσόμενον* C *φρισσόμενον* A[ar]; *φρυασσόμενον* Pl; cf. Aelian. H. An. VI 44 *προσιόντος* (*τοῦ δεσπότου*) *ἐφριμάττετο καὶ ἐπικροτοῦντος ἐφρυάττετο*, Cougny III 267, 2 *φριμάξεται τάχα* (*ἔμπνους ὁ χαλκοῦς ἵππος*), A. P. V 201, 4 *πώλων ἄρτι φρυασσομένων* (Callim. V 2)

1 cf. Quint. Smyrn. VI 248 *Θρηικίην ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι ἀνδροβόροι, καὶ τὰς μὲν ἐπὶ στυγερῇσι φάτνῃσιν* (*αὐτῷ σὺν βασιλῆι κακὰ φρονέοντι δάιξεν*) | *παλεὸσ* C[pc] *πόλιὸσ* (sic) A[ac] *πολιὸς* Pl (*παλαιὸς* Jac.; cf. Thimoth. fr. 21, 1); noli *ὁ πάλαι* praeferre conlato eiusdem Apollonidae XVI 49, 1 *θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος* 2 *ἤλυθε* P; cf. IX 287, 4 (Apoll.) | *δίζημαι*: v. XVI 239, 4; 50, 1 (Apoll.) ‖ 3 sqq. om. ep. Plan. nec exstat in ap. Buh. 3 *μακε* (superscr. δ) C 4 *το φυτὸν* (v. lemma ep. 124) *ὑπό τιν̂ κοπτόμε~*: C | cf. ep. IX 373: ut cicada sibi cavens quas deceat captare aves pastoribus enumerat, sic laurus, ut ipsi parcatur, quae aliae arbores frondes suppeditare possint (*χαμεύνην* parantibus) indicat; v. etiam IX 706, Nonn. Dion. II 100: *ὑλοτόμοι τάδε δένδρα παρέλθετε, μὴ φυτὰ Δάφνης τέμνετε — φείδεο τέκτων*, Callim. VI 46 sqq. 5 cf. IX 130 *Παλλάδος εἰμὶ φυτόν — παρθένος*, 706 *δένδρεον ἱερόν εἰμι* |

ἀντὶ δ' ἐμεῦ κομάρου τις ὁδοιπόρος ἢ τερεβίνθου
δρεπτέσθω χθαμαλὴν ἐς χύσιν· οὐ γὰρ ἑκάς,
ἀλλ' ἀπ' ἐμεῦ ποταμὸς μὲν ὅσον τρία, τοῦ δ' ἀπὸ πηγῶν
ὕλη πανθηλὴς δοιὰ πέλεθρ' ἀπέχει.

283. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. C

Εἰς | Γερμανικὸν τὸν | πατέρα Νέρωνος, | ὅτε τοὺς Κελτοὺς κατε|πολέμησεν. C

Οὔρεα Πυρηναῖα καὶ αἱ βαθυάγκεες Ἄλπεις,
αἳ Ῥήνου προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε,

δένδρον P | *Δάφνης* Reiske p. 230, 6 *φείσασθε* P, cr. Reiske | *ἑτοιμοτόμοισ* (*τόμ* cr. ex *τύβ* s. *τύμ*? C) P (olim *ἑτοιμοτύποις* ci.); v. Call. VI 33 *σεύατ' ἔχων θεράποντας — ἀξίναισιν ὁπλίσσας* 35 | *ἤ ποτε Δάφνη* (v. 1), *φείσασθε δμώων χεῖρες ἑτοιμοτόμοι* Salm. perperam

1 *κομὰ ρου* P^{ac}: cf. Theocr. V 129 *ἐν κομάροισι κέονται* | *τίσ* P 2 *χθαμ. ἐς χ.*: cf. Od. *λ* 194, *ε* 483 | *εκᾶσ* potius quam *εκὰσ* P 3 *ἀλλυπε μεῦ* P, cr. Salm. | *μὲν,ὅσον* et *δ' απο* P; post *μὲν* non posuit C virgulam, qua saepe notatur tertii pedis caesura, sed signum hypodiastoles, ne *με νόσον* legeretur pro *μὲν ὅσον* 4 *υλη πανθήλησ* et *απέχει* P ‖ 5 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 5; Pl^{E} I 5, 5; Rub. Crin. 31 5 *Βάσσου* Pl; Basso ep. tribuit Plan. fort. memor Lolliani in Germanicum epigrammatis VII 391 6 sq. *εἰς Γερμανικόν* tantum inscribit Plan. | *τὸν πρα νέρωνοσ* C, cf. lemma ep. VII 391 *τὸν Καίσαρος ἀδελφιδοῦν, τὸν πατ. Νέρ.* quaeque ad hunc indicem adnotavimus | *τοὺσ κελτ'* (i. e. *κελτουσ*) C (*Κέλτας* Salm.); olim referebant ep. ad Drusum nuperque Hillscher Alpinas eius cum Raetis Vindelicisque pugnas (ab Horatio c. IV 4; 14 celebratas) a Crinagora spectari censuit; sed rectius Mommseno auctore rettulit ep. ad Germanicum, Drusi Antoniaeque filium Rubens., qui Germanici anno p. Chr. 15 sq. in Germania gestas res a poeta laudibus efferri intellexit: v. ad ep. Crinagoreum IX 291
8 *πυρρήναια* ⸏ P *πυρηναῖα καὶ* Pl (Drac. de metr. 78, 7), cf. ad 419, 4; '*ὄρη μεταξὺ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῶν Κελτῶν*' sch.$^{B.w}$ (eadem schol. Mon., nisi quod hic verba *Πυρηναῖα λέγονται* post *ὄρη* inserit) | *βαθυάγκεεσ* P Pl$^{M.s}$ *-άγγεεσ* Pl$^{I.a.b}$ (Drac.)
9 *ῥήνου* (cum alia prosodia supra *η* erasa) Pl^{M}; '*διὰ γὰρ τῆς ἀρχῆς τῶν Ἄλπεων κατασύρεται*' sch.^{B} (*διασύρεται ὁ Ῥῆνος* Dübner), quibus add. sch.^{B}: '*Ῥῆνος δίστομος εἰς τὸν βόρειον*

μάρτυρες ἀκτίνων, Γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν
ἀστράπτων Κελτοῖς πουλὺν ἐνυάλιον·
οἱ δ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλέες. εἶπε δ' Ἐνυὼ
Ἄρεϊ· 'Τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.' M 2v

284. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C

Εἰς τὴν | κατάπτωσιν | τῆς Κορίνθου. C

Οἵους ἀνθ' οἵων οἰκήτορας, ὢ ἐλεεινή,
εὕραο· φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίη·

Ὠκεανὸν εἰσβάλλει (*ἐκβ.* Dübn.), *ὀξὺς δυσγεφύρωτος καὶ σκολιός* (quae partim exhibet etiam schol. Monac.) | *'Ροδανοῦ προχοὰς* perperam Boiss. (cl. Dion. Perieg. 288: *τοῖς δ' ἔπι Πυρηναῖον ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν ἀγχόθι πηγάων καλλιρρόου Ἠριδανοῖο*)

1 v. 419, 4 *Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια* (Crin.) | *Γερμ. ἃς*: de verborum ordine cf. Rub. ad 545, 4 | *ἀνετειλεν* P: cf. 307, 1 (Phil.) 2 *Κελτοῖς*: '*διήκουσι γὰρ ἄχρι τοῦ 'Ρήνου οἱ Κελτοί*' sch.[B] | apte confert Jac. Vergilii de Augusto victore verba Georg. IV 560: 'Caesar magnus ad altum Fulminat Euphraten bello' | *ενυάλ.* P; f. *θοῦρον* s. *οὖλον Ἐν.* (cf. *E* 717) 3 *οἵ δ'* Pl[M. L a] *οἱ δ'* P Pl[s] | *ἀραδου πήθησαν* P, *δούπησαν μὲν* Herw., f. *ἄρ' ὁμοῦ δούπησαν*; '*διὰ τὸ ἀποθανεῖν πεσόντας ἐν τῷ πολέμῳ*' sch.[B] (Homerica *δούπησεν δὲ πεσών* reminiscens) | *αολλ⌊έ⌋εσ* (*-οεσ*? A[ar]) P | *εἶπε*: cf. IX 279, 3 (Bassi, qui ut auctor ep. 283 *ἐνυάλιον* sic *ἐνυαλίου* in fine pentametri 279, 6 collocavit, nec prorsus Planudeum auctoris indicem aspernandum esse existimo) | *ενυὼ* (cr. ex *ενυώ*? *ενυῶ*?) P 4 *ἄρει* P *Ἄρεϊ* Pl[M] | cf. XI 327, 4 *τοιαῦται Σιθονίων ἄλοχοι*, VII 629, 4 *τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι* (Antipatri Thess.) | profitetur Bellona se Martemque debere praesto esse eiusmodi bellatoribus numine suo adiuvantes opesque suas suppeditantes ‖ 5 sqq. om. ep. Plan., exstat in ap. Buh. p. 176; Rub. Cr. 32 6 lemmatis voculas duas priores bis scr. C, *εισ τὴν* in fine superioris, *εἰσ τ.* ab initio sequentis lineae | *κοριν θου* C; propter argumentum ep. iam Reiske admonuit de colonia libertinorum ab Iul. Caesare in urbem desertam missa; laudat Caesarem ut dirutarum urbium Carthaginis Corinthique restitutorem tam Strabo 833 (*ἠρημωμένης — τῆς Καρχηδόνος καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον ὅνπερ καὶ Κόρινθος ἀνελήφθη πάλιν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ πέμψαντος ἐποίκους 'Ρωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ*

αὐτίκα καὶ γαίης χθαμαλωτέρη εἴθε, Κόρινθε,
κεῖσθαι καὶ Λιβυκῆς ψάμμου ἐρημοτέρη,

τῶν στρατιωτῶν τινας) quam Cassius Dio (43, 50); Pausaniae eandem rem spectantis (II 3, 1 Καίσαρα τὸν οἰκιστὴν Κορίνθου τῆς νῦν) mentionem facit ap. Buh.; Corinthios minus Caesaris benignitatem quam libertinorum et veteranorum superbiam expertos esse ep. testatur. Versus censet Cichorius Crinagoram condidisse in primo suo itinere Italico, cum Corinthum adisset, scriptum esse ep. (a poeta tum extra Italiam morante) inter a. 44 et 42 demonstrat Rub. (ac si modo Crin. ep. auctor, vix alio tempore nisi inter necem Caesaris proeliumque Philippense componi potuit); cf. Rub. p. 7, Buecheler Rh. M. 38, 511. Mihi vid. poeta respondere Antipatri epigrammati IX 151 ita, ut Corinthi vastitatem ac solitudinem illic deploratam multo praestare dicat miseriis ortis a nequitia novorum incolarum, qui etiam nobilitatem pristinorum Corinthiorum polluerint; obloquitur igitur Crin. Antipatro, ut ab Alpheo Mytilenaeo Thessalonicensis de Deli insulae fortuna versus improbantur (cf. IX 100, 408) p. 232, 7 ἀνθοίων P: cf. Rub. ad h. vs. | ὦ ex ὢ (?) cr. P 8 cf. VII 367, 4; 640, 6 ἃ λυγρῆς δειλὲ καχορμισίης | ἀμμορίη P -ρίης Reiske; genetivum receperunt edd. 'magnum Graeciae infortunium'; at nec genetivum necessario requirit φεῦ et μεγάλης iungendum cum 'Ἑλλάδος; cf. Med. 440 οὐδ' ἔτ' αἰδὼς 'Ελλάδι τᾷ μεγάλᾳ μένει, Troad. 1115, Iph. A. 1378 (olim μογερῆς et μελέης 'Ἑλλάδος tentavi)

1 καὶ (sed κ cr. ex γ) γᾶ⌞σ⌟ῆ (C γαίη potius quam γάρη A^ar) P; καὶ πόντου atque etiam ὤφελες (pro αὐτίκα, cf. VI 242, 5 Crin.) ἢ πόντου — κεῖσθαι ἢ Λιβ. Br. (ductus apographi Buh. nota marg.: ἢ χθαμ. sub. ὤφελες'); καἰγαίης 'Aegaei maris' proposuit Jac. (quem tamen sic non satis apte adiectivum χθαμαλ. subici minime fugit), καἰγαίου Harberton; καὶ Γάζης ap. G. R., Salm. (cf. ea, quae Ioseph. Ant. 13, 364 de urbe Gaza ab Alexandro Iannaeo Iudaeorum rege diruta refert), δ' Αἰγείρης et καἰγείρης Jac., ut Buram Helicamque sic Aegiram quoque mari obrutam esse existimans, cum Philone (de aeternitate mundi c. 26) verba ignoti poetae (Αἴγειραν Βοῦράν τε καὶ ὑψ. 'Ελίκειαν, τ. ἢ τάχ' ἔμελλε περὶ βρύα μ. φύσειν) parum accurate interpretans (cf. ad ep. IX 423, 7 et Buecheler Rh. Mus. 32, 444), καὶ Χρύσης s. Τροίης Sitzler (qui cum Rubens. nomine proprio opus esse iudicat); καὶ γῆς ἧς (et κεῖσαι καὶ Λιβ.) Wesseling (Toup), καὶ γαίης Heck. (cf. VIII 151 ἐπὶ γαίης χθαμαλῆς); κοίλης γῆς? an γῆς λείης? (v. IX 101, 2 αἰπύτεραι πεδίων) | εἴθε A^ac εἶθε C | Κόρινθε: in clausula hexametri posuit Cr. imitans Antipatrum 151, 1 Δωρὶ Κόρινθε

2 κεῖσθαι — ἢ θλίβειν: propter coniunctionis εἴθε et in-

ἢ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δοθεῖσα
θλίβειν ἀρχαίων ὀστέα Βακχιαδῶν.

285. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. Pl

Εἰς τὸν Καίσαρος ἐλέ|φαντα· [τὸν] θαυμάσιον. C

Οὐκέτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν
ἄσχετος ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμοις
ἄντυγα διφρουλκεῖ Καίσαρος οὐρανίου.

---

finitivi structuram cf. 408, 1 *εἴθε με πλάζεσθαι* — *ἢ στῆναι* (absurda tentavit Reiske: *Ἀστυπαλαίας ἢ χθαμαλώτερα κεῖσαι Κόρ., κεῖσαι καὶ*) | *ἡ λιβυκῆσ* P: cf. VII 185, 2

1 * *ἢ τοίοισ* P: signum * adposuit C idemque bis in m. repetivit | *διαπᾶσα* P (*ἢ πᾶσα διαδοθεῖσα* iungenda esse vid. Jac.); *διάπασμα* ('direptum permissa') Reiske, *διάπαστα* (*ὀστέα*) Harberton; scribendum vid. *διέπειν σε* s. *διέπουσι* vel *διόποισι*, cf. Aesch. Pers. 44 *βασιλῆς δίοποι*, Eur. Rh. 741 | *παλιμπρήτοισι*: de servis nequam dictum ut *τρίπρατοι*, cf. Menand. 445 (K.), Harpocrat. 143, 11: *ὁ πολλάκις ἐμπολῇ μεταβεβλημένος παλίμπρατος παλίμβολος λέγεται*, Hesych. s. v. *παλίμβολος*, Kock III p. 128 | *δε θεῖσα* P, *δοθεῖσα* Salm. (Reiske); *δοθῆναι* Harb. 2 *θλίβειν*: apte affert Rub. VII 401, 1 *θλίβει* — *φωτὸς ἀλιτροῦ ὀστέα* — *τύμβος* (*ὄλβιά γ'* pro *θλ.* inepte Reiske) | *ὀστέα* P | *βακχιάδων* (-*δων* cr. ex -*δωι*) P ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 67 (*εἰς πόλεμον καὶ εἰρήνην*), 2; Pl[E] I 69, 2 3 *θεσσαλ*ον add. C, om. Pl 4 *τὸν θαυμάσι* C: quid de ep. sentiat auctor lemmatis addit, cf. lemmata epp. 24 (*θαυμάσιον ἐπίγρ.*), 25 (*θαυμαστόν*), V 165 (*θαυμάσιον*); eundem poetae animum servilem produnt epp. principem intemperanter adulantia IX 307, 778, 562 (Philippi potius quam Crinagorae de avibus certatim Caesarem salutantibus), VI 236 de rostris navium Actiacarum apibus ad mel faciendum commodis. De ep. argumento cf. Plin. VIII 2, Suet. Caes. 37 'ascenditque Capitolium ad lumina, quadraginta elephantis dextra atque sinistra lychnuchos gestantibus', Iuvenal. XII 106 'Caesaris armentum, nulli servire paratum privato', Plut. Pomp. 14 *ὁ Πομπήιος ἐπεχείρησεν ἐλεφάντων ἅρματι τεττάρων ἐπιβὰς εἰσελαύνειν* 5 *πυργωθεὶς*: cf. *πυργοφόρους ἐλέφ.* Plut. mor. 307 B | *φαλαγγομάχοσ* P -*μάχασ* Pl; item *ῥιγομάχος* et -*μάχας* traduntur XI 155, 2 | *ἐπι* P | *δήριν* Pl[M ac] 6 *ἄσχ. ὁρμ.* P | *μυριόδουσ* (*μ* cr. ex *β*?) P: noli *χαυλιόδους* inferre cl. Ael. de

ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θὴρ χάριν· ὄργανα ῥίψας
Ἄρεος εὐνομίης ἀντανάγει πατέρα. M 16ᵛ

286. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ. C. Pl

Εἰς ἀλέκτορα τὸν | ὄρνιν τινὰ ἀφυπνί|σαντα ἡδέως κοιμώμενον. C

Ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πύρρης
εἴδωλον κοίτης ᾤχετ' ἀποπτάμενον.

---

nat. an. IV 31, Opp. Cyn. II 492 (*πυριόδους* 'flammeos dentes habens' Opsop.) p. 234, 7 *ἀλλὰ φόβω* Pl^{M}; *ἀλλα φωῖ* P: exiguum ante *φωῖ* spatium forte vid. reliquisse A, non consulto ad significandam paucarum litterarum iacturam; suspicabar olim (cl. Ibyci fr. 21, Herodian. I 392, 21) *φωῖ* errore ortum esse ex *τάφει* | *στ. βαθὺν*: 'demittens' Dübn. (Jac. cft VI 256, 1 *ταύρου βαθὺν τένοντα*) | *προσ ζυγοδέσμοισ* P *πρὸσ ζυγοδέσμ⌈ουσ⌉* Pl^{M} (an *ζυγόδεσμα*? cf. 741, 2; praeferunt edd. accusativum post *πρὸς*, mihi ferri posse vid. dativus praesertim iuxta vocem *βαθὺν*) | '*πρὸς τοὺς ἱμάντας τοῦ ζυγοῦ, ὅτι ἀντὶ ἵππου τὸν ἐλέφαντα ὑπέταξαν τῷ ἅρματι τοῦ Καίσαρος*' sch.^{B} 8 *καίσαροσ* (*αι* ex *ε* cr.) Pl^{M}

ἔγνω δ' εἴ ρήνησ et *θῆρ* P; cf. VI 236, 5 *Καίσαρος εὐνομίης χρηστὴ χάρις, ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν καρποὺς εἰρήνης ἀντεδίδαξε φέρειν* | ⌊*χάρι*⌋*ν* C (quid olim fuerit incertum, certe non scriptum *ῥάχιν* ab A^{ar}) | *ὄργανα*: '*τὸν πύργον⟨τὸν⟩ ξύλινον*' superscr. sch.^{B} 2 *πατερα* P; '*ὄνειρος* (bis scr.)· *ὅμοιον τῷ λέοντας ἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας*' sch.^{B} (auctor scholii de elephanti obsequio ab adulatore celebrato dubitans somnia *ἐλεφαιρόμενα* et eburneam eorum portam meminit; cet. cf. Artemidori onirocrit. II 12 *λέοντα ἰδεῖν· φόβον τε ἐπάγει καὶ νόσον μαντεύεται*) ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 34 (*εἰς ὄρνιθας*), 2; Pl^{E} I 60, 10 3 *μάρκου* C, om. Pl 4 sq. lemma scr. C ad vs. 2 sq. p. 404 4 *αλ. τὸν* C^{pc} *αλ. τιν* C^{ac} | *τινὰ* C (errat Paulssen); ⟨*ἐραστήν*⟩ *τινα*? | *ἀφυπήσαντα* (*η* litt. mutata vid. in *ν*, sed non add. *ι*) P 5 *ηδέωσ κοιμ*^ω^ C | imitatur Argentarius Meleagri ep. XII 137; cf. V 2 (Ant. Thess.), Anacreont. 9, 8 (Bgk[4]) '*τί μευ καλῶν ὀνείρων ὑπορθρίαισι φωναῖς ἀφήρπασας Βάθυλλον;*' (etiam Micylli querelas apud Lucian. Somn. s. Gall. 1) 6 *ὕπνον* P^{pc} *ὕπνον* (?) A^{ac} | *ἀφήρπασασ* A *ἀφ' ἥρπ.* C | *πυρρῆσ* P Pl^{M} (*ξανθῆς* sch.^{B}), *Πύρρης* Pl^{s}; idem amatae nomen occurrit apud Argent. IX 161, 2 7 post *εἴδωλον* interpunxit Pl^{M} (ut *κοίτης* cum *ἀποπτάμ.* iungeretur) | cf. Il. *B* 70 *ὣς ὁ μὲν εἰπὼν ᾤχετ' ἀποπτάμενος*, A. P. XII 224, 6 *οἴχετ' ἀποπτάμενα* (Strat.)

ἦ τάδε θρέπτρα τίνεις, ὅτι θῆκά σε, δύσμορε, πάσης
ᾠοτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
ναὶ βωμὸν καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκέτι νυκτὸς
φθέγξεαι, ἀλλ' ἕξεις βωμὸν ὃν ὠμόσαμεν. M 85v

287. 'ΑΠΟΛΛΩΝΊΔΟΥ. A. Pl

Εἰς ἀετὸν ἐν 'Ρόδῳ | παραγινόμενον, | ὅτε καὶ Νέρων ἤκμαζεν. C

'Ο πρὶν ἐγὼ 'Ροδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,
ὁ πρὶν Κερκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίῃ,

---

1 ἦ P Pl, ἤ Jac. (Passowio improbante) | obversabantur poetae Meleagrea (XII 137, 5) 'ἅδε φίλα θρεπτῆρι χάρις' et Homerica 'οὐδὲ τοκεῦσι θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε' (Δ 477, P 302) | δύσμορε: noli inferre δύσφορε, δύσκολε, δύστροπε v. simile voc. 2 ωοτόκον — ἀγέλην P ὠοτόκου — ἀγέλησ Pl, ᾠοτόκου Dübn.; cf. τηλοπέτευς ἀγέλης de apibus VI 239, 4 (Apollon.) | ἐν μεγάροις: cf. Od. τ 552 χῆνας ἐνὶ μεγάροισι — πυρὸν ἐρεπτομένους (τ 540) 3 sq. v. XII 137, 5 ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον ἔσχατα γαρύσῃ 3 ναὶ P μὴ (superscr. μὰ) PlM (μὰ superscr. ipse Plan.), μὰ PlE | ͅ σκ. P: ναὶ σκ.? 4 ἀλλέξεις P ἀλλ' ἕξεις Pl; αἱμάξεις Ruhnken, αἱμάξας Jac., ἀλλ' ἥξεις Huschke; ἕξεις ᾧνον Orelli; cf. XII 24, 3 ῥέξειν — τὸν ὀρθροβόην παρὰ βωμοῖς ὄρνιν | ὠμοσάμην Huschke ‖ 5 sqq. PlM l. Ia c. 58 (εἰς ὄρνιθας), 2; PlE I 60, 2

5 ἀπολλωνί (superscr. δ) A (-ίδ PlM) 6 sq. ῥόδω et ͅ ν. ηκμαζ⌈εν⌉ C | celebrat Ap. prodigium, quod Tiberio Rhodi moranti imperium futurum portendisse tradit Suet. Tib. 14: 'ante paucos vero quam revocaretur dies aquila, nunquam antea Rhodi conspecta, in culmine domus eius assedit'; ep. conditum est, ut Jac. vidit, non ante annum quartum p. C., sed post Lucii et Gai interitum, cum Augustus filium et collegam imperii Tiberium assumpsit; fort. Tiberio iam principe, certe post Antiphili ep. 178 scriptum esse censet Hillscher | lemmati in ultimo marg. adposuit C: * τὴν|ἱστο|ρι|αν, quibus σημείωσαι add. Dübner 8 cf. VII 172, 1 | ἀνέμβ.: 'qui accedere non solet' Jac. (insolenter vi activa verbum adhibitum esse monens); ἀνέμφατος 'qui non apparuit' Herw.; cf. Plin. X 29 'Rhodus aquilam non habet'; de eodem *fere* ostento Aegoni Argivo regnum indicante cf. Plut. mor. *340 c:* ἀετὸς ὑπερφανεὶς καὶ καταρας ἐπὶ τὴν Αἴγωνος οἰκίαν

ὑψιπετῇ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἠέρ' ἀερθεὶς
ἤλυθον, Ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων·
κείνου δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι χειρὶ συνήθης
κράντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον. M 14ᵛ

288. ΓΕΜΊΝΟΥ. C. Pl

Εἰς Φίλιππον τὸν βασιλέα | Μακεδονίας, ὅτε | τοὺς Ἕλληνας ἐταπείνωσεν. C

Οὗτος ὁ Κεκροπίδῃσι βαρὺς λίθος Ἄρεϊ κεῖμαι,
ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,

ἐκάθισε, καὶ βασιλεὺς ᾑρέθη Αἴγων p. 236, 9 *Κερκαφίδαις*: adscr. sch.ᴮ *'Ροδίοις ἀπὸ Κερκάφου* additque haec: *υἱοὶ 'Ηλίου καὶ Ρόδου Κέρκαφος, Ὄχιμος, Τενάγης, Τριόπης* (-*πους* sch.ᴮ), *Μακαρεύς, Φαέθων ὁ νεώτατος* (omissi sunt ab schol. duo ex septem Solis filiis: *Ἀκτίς* et *Κάνδαλος*, nam *Τενάγης* alterum nomen Phaethontis fuisse fertur; cf. Hellanicus in scholiis ad Pind. Ol. VII 72—74)· *Κερκάφου δὲ τρεῖς, Λίνδος, Ἰηλυσός, Κάμειρος, παρὰ Πινδάρῳ ἐν τῷ 'Φιάλαν ὡς εἴ τις'* (Ol. VII 1, 73; Il. *B* 655) | puerum Rhodium idem Apoll. alloquitur '*Κερκαφίδη περίβωτε*' XVI 49, 3; cf. Steph. Byz. (s. *Κάμειρος*): '*ἀπὸ Κερκάφου δὲ αἱ 'Ρόδιαι γυναῖκες Κερκαφίδες*' | *ἱστορίη* 'fando tantum audita' Jac.

1 *ὑψιπετῇ* C Plᴹᵖᶜ -*τῇ* A Plᴹᵃᶜ | cf. Ap. Rh. 2, 936 | *ἀναπλ.* P | *ἠέρ'*? (*ἠ* potius quam *ἤ* s. *ή'* A, ' C) P | *ἀέρθῆσ* (*ει* superscr. et acutum supra *ε* del. C, *ἀέρθησ* Aᵃᶜ) P 2 *ἤλ.* *ἠελ.* et *ὀτ'* P | *εἶχεν ἔρων* P om. hypodiast., quam eiusmodi locis fere add. C 3 *ενι* P | *δώμασι* P itemque Plᴹ, *δόμασι* Plᴵ·ᵇ (Plᵃ in t., sed cr. in epid.: '*τὸ δόμασι δώμασι δεῖ γράφειν*') 4 *φεύγων*: noli praeferre *φρίσσων* cl. VII 702, 4 | *Ζῆνα*: usitata haec adulandi deformitas Philippicis poetis, cf. *Ζῆνα τὸν Αἰνεάδην* IX 307, 4 (Phil.), *μείων οὐδ' ὅσον Αἰγιόχου* 224, 6 (Crin.) | *ἐσόμενον* Plᴵ (Plᵃ in t., sed *ἐσσόμενον* in epid. cum P Plᴹ) ‖ 5 sqq. Plan. ep. non in l. I recepit, sed in libri IV syllogam minorem, inter epp. *εἰς εἰκόνας βασιλέων* (Plᴹ l. IVᵇ c. 4, 1; Plᴱ IV 4, 12)
5 *Τυλλίου* om. P Pl, additum est in P ad IX 707; idem poeta condidit ep. VII 73: contraria sunt inter se epp. in Themistoclem Philippumque ita, ut eaedem similiter in utroque ep. adhibitae voces alterum altero respici ostentent, cf. *βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας* 73, 2 et *Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης* 288, 2, *ἔργα*

ὑβρίζων Μαραθῶνα καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
ἔργα Μακηδονίης ἔγχεσι κεκλιμένα.
ὄμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς. M 97^{r}

289. ΒΑΣΣΟΥ. C. Pl

Εἰς τὰς Κα|φηρίδας πέτρας, | ἐν αἷς ἧψε τὰ πυρὰ | Ναύπλιος καὶ τοὺς | Ἕλληνας μετὰ τῶν νεῶν | ἔθραυσεν. C

Οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες, αἵ ποτε νόστον
ὠλέσαθ' Ἑλλήνων καὶ στόλον Ἰλιόθεν,

λέγουσα τάμά 73, 5 et *ὑβρίζων — Σαλ. ἔργα* 288, 3 sq. 6 sq. *βασιλ* C | *ὅτε* (non *ὅτι*) C *εταπεῖνσ* (*ωι* superscr.) C | Brod. signum Martis a Philippo post Graecos victos exstructum esse perperam opinabatur; poetam finxisse ep. inscriptum tropaeo a Philippo in Atheniensium contumeliam exacto statuit Jac. (qui tamen non neglexit Pausaniae verba a Brod. allata IX 40, 4: *Χαιρωνεῦσι δὲ δύο ἐστὶν ἐν τῇ χώρᾳ τρόπαια, ἃ Ῥωμαῖοι καὶ Σύλλας ἔστησαν, — Φίλιππος δὲ οὐκ ἀνέθηκεν ὁ Ἀμύντου τρόπαιον, οὔτε ἐνταῦθα οὔτε ὁπόσας μάχας ἄλλας — ἐνίκησεν*); mihi non tropaeum fingi videtur, sed tumulus s. cippus occisis ad Chaeroneam Atheniensibus exstructus idemque contumelioso in victos elogio a victore inscriptus, cfr. Alcaei in Macedones ep. VII 247 (epitaphii instar ep. conditum esse declarant etiam verba *βαρὺς λίθος*, cf. VII 460, 3; 461; 401, 8) p. 238, 8 *οὗτος*: '*ἤγουν ὁ Φίλιππος*' absurde sch.^{B}, qui de Philippi statua cogitasse vid. ad Chaer. exacta | *κεκροπίδεσσι* P *-δαισι* Pl *-δησι* Jac. | *ἄρεϊ* (ex *ὄρεϊ* potius quam ex *οὔρεϊ* cr.) P (cf. *Περσικὸν Ἄρη* VII 73, 3); quod saxum onerat ossa mortuorum, idem dei sacrum est ostentatque Martis vim Macedonum adiutricem, Graecis funestam exstitisse 9 *φιλιππίησ* P *-πείης* ex *πίης* cr. Pl^{M}

1 *ὑβρ.*: sch.^{B} add. *ὡς ὄντα τῆς ἰδίας ἀρετῆς καταδεέστερον* | *αγχ.* P, cf. Soph. Ai. 135 *Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου* 2 *μακ*⌊*η*⌋*δονίοισ* (*η* in eraso *ε*?) Pl^{M}; cf. 428, 2 | *ἐγχ. κεκλιμένα* P, cf. VII 493, 2 *ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα* 3 *ὁ μνυε* P; '*φησὶ γὰρ Δημοσθένης μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεσόντας*' sch.^{B} spectans illustria Demosthenis ex oratione de cor. verba '*μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχή-*

πυρσὸς ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
ἧψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
χοιράδας ἐς πέτρας· Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
καὶ τὴν μὲν τότ' ἔπερσαν, ἀνίκητος δὲ Καφηρεύς,
Ναύπλιε· σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ. M 12^{v}

σαντας' (18, 208) p. 238, 4 '*καὶ φθιμένοις ὡς τὴν δόξαν αὐτοὺς ἀφαιρούμενος'* sch.^{B} ‖ 5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 53 (*εἰς ναυάγιον*), 11; P^{E} I 55, 11 5 *Λολλίου* om. P Pl 6 *τὰσ,καφηρ.* C (diastolam add., ne *τὰ σκάφη* legeretur) | *ἐναῖσῆψε* (*σ* litt. postea inserta, prosodiae supra *η* ambiguae) C | *τὰ πυρσὰ*? 7 sq. *ἐλλην⌈ας⌉ μετ÷ τ̑ νε͡ εθρ.* C 9 *οὐλομέναι* P | *νόστου* P Pl^{M} Pl$^{I.a}$, *νόστον* Pl$^{b.a}$, *νόστους* Jac. 10 *ὤ λεσαθ'* P (*ὤλεσαν* Harbert.) | *καὶ στόλον*: cf. *Σπάρτας ὁ στόλος, στόλ. ἱερός* (279, 3; 236, 4 Bassi); *πάνστολον* Reiske; *φεῦ, στόλον* (et *νόστου ὠλ.* 'reditu privastis') Jac. (qui *ὠλ.* in *νοσφίσαθ'* mutare poterat)

1 imitatur Bassus auctorem ep. 429 (3 *ὁ ψεύστης δ' ὑπὸ νύκτα Καφηρείης ἀπὸ πέτρης πυρσός*) | *ὁτε* P | *ψεύστας* P *-στησ* Pl; cf. *ψεῦσται δαίμονες* VII 372, 2 (Bassi), *δόλῳ δ' ἀπάφησεν Ἀχαιούς* Quint. Smyrn. XIV 622 2 *ἧψε* P | *σελας* P *σέλα* Pl; cf. Eur. Hel. 1126 *πολλὰ δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας — δόλιον ἀστέρα λάμψας*, Dion. Prus. VII 32 *οἶμαι πυρσεύειν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἄκρων τοῖς πλέουσιν, ὅπως ἐκπίπτωσιν εἰς τὰς πέτρας* | *τυφλή δ'* Pl^{M}, *τυφλὰς δ'* Heck. (nec hoc praeferas traditae scripturae nec *στυφελὰς δ'*) 3 *χοιράδασ* cr. ex — *όδοσ*? P | cf. Od. *δ* 500 *Γυρῇσιν πέτρῃσιν*, 507 *Γυραίην πέτρην* | *πάλι δ'* Bothe, cf. *ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα* 279, 3 (Bassi) 4 *ἔπλετο* P Pl; *ἔπλετε* O. Schneider (idem coniecerat Reiske et praeterea *ἐχθρότεραι*); olim *ἔπλετ', ἀρὴ δεκ. ἐχθροτέρη* tentavi 5 *ἐπερσαν* (ʹC) P | *ἀνίκατος* P *ἀν⌊ικητ⌋οσ* Pl^{M} *ἀνικητ.* Pl^{E}; cf. *ἀνικάτου* 279, 6 (B.) | *δε̑ καφηρεῦς* P: *δέκα* scripturus errorem sensit et cr. A, *δὲ καφηρεῦσ* P^{pc} 6 *σοὶ γὰρ* (*α* ex *ο*? cr. A) *πᾶν* P Pl; 'omnes tuas lacrimas Graecia vicissim est lacrimata' perperam Boiss. (ut Nauplii intellegerentur lacrimae, *ἔτεισε* vel simile verbum adhibendum erat); rectius interpretatur Lennep: 'tibi fudit quidquid Graecia lacrimarum fudit (cum priorum calamitatum solacium esset Troia tandem capta)'; *σοὶ γὰρ ἄγαν* olim ci. 'nimium Gr. ploravit, luctuosius nimirum quam ut Caphaream calamitatem superatam esse iure diceres'; *σὴν δ' ἀρετὴν Ἑλλ. ἔκλ. μακρόν* inepte Jac., *σὴν δ' ἀπάτην* Bosch; *σοὶ χάρμην Ἑλλ. ἔχευε δάκρυ* Eldick (probante Jac., nisi quod hic voculam *γὰρ* requirit; sed et vox

290. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ, C. Pl

Εἰς Λυσίστρατόν | τινα νεωκόρον | ἐν ναυαγίῳ μόνον | σωθέντα. C

Ὅτ' ἐξ ἀήτου Λίβυος, ἐκ ζαοῦς Νότου
συνεξοφώθη πόντος, ἐκ δὲ νειάτων
μυχῶν βυθῖτις ψάμμος ἐξηρεύγετο,
ἱστὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πτύσας,
φορτὶς δ' ἐσύρετ' ἐς Ἀίδαν πλανωμένων,

χάρμη displicet, poterat cr.: *σοὶ γὰρ χάρμ' Ἑλλ.*), *σοὶ γὰρ ἄποιν'* speciose Jac.; *σοὶ γὰρ πᾶσ' Ἑλλ. ἔδωκε δίκην* Bosch; *πάν'* (cf. Aesch. Agam. 284 *μέγαν δὲ πανόν*) *Ἑλλ. ἔκλαυσ'* (*ἀλυκά* s. *ἀλυκρά*) Heck., *πᾶσ' Ἑλλ. ἔκλ. λυγρή* (s. *λυγρῶς*) tentavi, denique *σοὶ δ' ἀρκοῦν Ἑλλ. ἔκλ. δάκρυ* ‖

1 sqq. Pl^M l. I^b c. 18 (*εἰς εὐχήν*), 1; Pl^E I 31, 6   1 *θεσσὶ* C, om. Pl   2 *λυσίστρατον τινα νεοκόρον εν* C   3 *μόν`* C   4 *ὅτ'* P | *ἐξαήτου* (' C) P *ἐξ ἀήτου* Pl^M (Pl^α ex epid. Aldinae I), *ἐκ ζαήτου* Pl^{I. b. s} (etiam Pl^a in t.) | *λιβύος* P *Λίβυος* Pl (venti Africi; perperam genet. *Λίβ.* cum *πόντος* iunxit schol. Mon. '*ὅτε ὁ Λίβυος πόντος ἐξοφώθη ἐκ νότου*'); *Λιβὸς ἰδὲ* (*ζαοῦς*) proponit reicitque L. Dind. | *αἰζαοῦ* P *ἐκ ζαοῦσ* Pl (cf. *ἄνεμος ζαής* Od. ε 368)   5 *νειάτου* Brod.   6 cf. Soph. Ant. 590 | *βυθίτης* P, cr. Pl; cf. ad *παροδῖτις* VII 429, 1 | *ἐξηρεύετο* P, cr. Pl   7 *ὀλισθεν* P *ὤλ.* Pl, at v. *Υ* 470, *Ψ* 774 | *εἰσ ἅλα* P | *πτύσασ* P Pl ('spumam excitans' Lennep), '*ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο*' ex Il. *N* 134 affert sch.^w, *ἔγχεα* tantum adposuit sch.^B; *κτυπεὶς* Dübn., *κτυπῶν* (Mnem. 1874) Herw., *κτυπών* (Rh. M. 1886) Wolters; *εἰς ἁλὸς πτυχάς* s. *πτύχας* Wakefield, *πλάκας* Jac., *εἰς ἅλ' ὕπτιος* FG. Schmidt; fort. *εἰς πλημυρίδα* s. *-δας* (vel *εἰς ἅλ' ὀκλάσας*, cf. Dion. Prus. I 78 *οὐκ ἦν ἀσφαλὴς ὁ θρόνος — ἀλλὰ κινούμενός τε καὶ ὀκλάζων*)   8 *φορτὶς δε* P *φορτίς δ'* Pl^M | *σῦρεν ἀΐδαν* P *ἐσύρετ' ἐσ ἀΐδ.* Pl | *πλανώμενον* P idemque Pl^M (Plan. virgula, P puncto supra lin. distinguit in fine vs.), *πλανώμενος* Pl^E (quae post partic. interpungunt); *φόρτος — πλανώμενος* aut *φορτὶς — πλανωμένη* Reiske; *ἐς Ἀίδαν, πλανώμενος* Br., participium cum nomine *Λυσίστρ.* apte iungens (*ἀνιώμενος* Wakefield, qui *κλονούμενος* substituere poterat); *ἐσύρετ', ἐν Ἀίδᾳ πλανωμένων* Jac. genetivum ad *ἀρωγον. δαίμ.* referens (sc. *ἀρωγοὺς ναυτῶν πλανωμέν.*), mihi verba *φορτὶς — πλανωμένων* iungenda videntur: nam ceterorum in mari fluctuantium undisque obrutorum interitus et incolumitas unius ex naufragio *servati inter* se opponuntur

ἀρωγοναύτας δαίμονας Λυσίστρατος
ἐλιπάρησεν· οἱ δὲ τῷ νεωκόρῳ
μούνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν. M 83r

? 405 291. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. A. Pl

Εἰς Ῥώμην C. Pl

τὴν πόλιν | διὰ τὸ ἀήττητον αὐτὴν | τότε εἶναι·
νυνὶ δὲ | πάσης δρυός ἐστιν ἐλεεινοτέρα. C

Οὐδ' ἢν Ὠκεανὸς πᾶσαν πλήμυραν ἐγείρῃ,
οὐδ' ἢν Γερμανίη Ῥῆνον ἅπαντα πίῃ,

---

1 *ἀρωγὸν αὐ τὰς* (*τὸσ*? A^{ac}) P *ἀρωγὸν αὐτᾷ* Pl^{M} Pl$^{l.\,a.\,\alpha.\,b}$ *ἀρωγοναύτας* Pl$^{n.\,a}$ | *δαίμονασ* cr. ex *-νοσ* P: cf. Ap. Rh. I 921; tam de Cabiris Samothraciis quam de Castoribus cogitandum, v. Diodor. 4, 43 (Call. ep. VI 301) 2 *τῶ νεη κόρωι* P *τῷ νεηκόρῳ* Pl$^{M.\,E}$ (*νεοκ.* C in lemmate), *νεωκ.* Toup 3 *ἐκοίμισεν* P, cr. Pl. ‖ 4 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 6 (Pl^{E} 5, 6); v. Crin. Rub. 33 4 ab ep. Crinagoreo incipit quaternio complectens paginas 405—420; ut praecedens quat. p. 389 (v. ad 158, 5) indicatus est litteris *λβ'*, sic novi quat. prima pag. (405) indicis numerum ⌊*λ*⌋*γ'* in summo marg. dextro exhibet 5 *εἰς Ῥώμην* P Pl, cetera (6 sq.) add. C, om. Pl 6 *τηv πολ* et *αὐ*^τ C 7 *πασης δρυὸσ ἐστιν ἐλεεινὸ*^τ (*νο* cr. ex *νι*?) C; auctor lemmatis irridet Romae cum Iovis quercu comparationem, sed fort. *πεσούσης* (pro *πάσης*) scripsit memor proverbii *δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται* 8 sq. Romanorum cladem in Germania acceptam indicari recte monuit Mommsen, Varianam dici minus recte suspicabatur; spectat poeta, quod vidit Rub., res a Germanico a. 15 sq. varia fortuna gestas, inprimis, mea sententia, Vitellii iter terrestre a. 15 prope Oceani litora factum, deinde Germanici iter maritimum a. 16 ab Amisia ad castra confectum, quod satis funestum tamen gloriam nominis Romani non imminuisse Tacitus testatur (cf. Annal. I 70, II 23 sqq.); urbem Augusti auspiciis firmam invictamque celebrari contendunt Hillscher, Knaack, sententiam Rubensohni frustra, opinor, impugnantes 8 verba non translate de gentibus Oceano finitimis bellandique cupiditate contra Romanos excitatis, sed proprie dicta sunt de ipsius Oceani vi fluctibusque Romanum exercitum obruentibus, cf. Tac. Ann. I 70, II 23 | *οὐδὴν* (etiam in vs. 2) P | *πλη、μύρα*⌊*ν*⌋ (⌊*ν*⌋ rest

Ῥώμης δ' οὐδ' ὅσσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ
δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέῃ.

---

eraso σ et alterum μ superscr. C, erasae prosodiae supra litt. ρα) P, πλημμῦραν Pl^M pc πλημμύραν Pl^M ac ('ἐκ τοῦ πλήθω πλήσω πλήμη καὶ πλημύραν' sch.^B: scribendum vid. πλημύρω, v. Et. M. 676, schol. ad Ap. Rh. 1, 757), πλήμμυραν Dübn., cr. Sternb. | ἐγείρῃ Pl^M; ἀνείργῃ inepte Wyttenbach, ἐρεύγῃ Eldick: cf. Dion. Perieg. 202 ἄλλοτε μὲν πλημυρὶς ἐγείρεται p. 241, 9 γερμανίη C (qui litt. ί inseruit, prosodiam supra η delevit) Γερμανίη Pl^E; γερμανὴ Pl^M idem (s. -νῆ) P^ac | ἅπαντα C πάντα A^ac | ⌊π⌋ίηι P πίῃ Pl^M | Germanos fingi putant epotantes propter multitudinem Rhenum, ut Persarum copiae olim Graeciae flumina ebiberint; at cf. IX 430, 1 Ἀράξεω ὕδωρ — πίνεται Ἀρμενίοις. XVI 61 Ἀράξης καὶ Ῥῆνος δούλοις ἔθνεσι πινόμενος Crinag. ('fera, quae gelidum potat Araxem' Sen. Hipp. 57, v. Verg. Buc. I 62, Hor. c. IV 15, 21); mihi non de multitudine flumen epotante cogitandum videtur: Ῥῆνον ἅπαντα πίνειν dicit poeta eos, qui non hanc illam partem ripae Rhenanae occupant, sed totum amnem, quanto ambitu eius cursus conficitur, nullo spatio intermisso accolunt; fingit igitur poeta Germanos, non iam recedentes ab Rheno prae metu Romanorum, sed audacter undique progressos, ut castra hostium peterent et quidquid terrae fluvio adluitur adirent obtinerentque | ἅπαντ' ἐφίῃ ('immitteret') Peerlkamp, Geist, ἀνίῃ Stoll, ἀπίῃ (sc. ἐγείρῃ) Heck.

1 ⌊ρ⌋ώμησ δ' οὐδόσσον P Ῥώμης οὐδ' ὅσσον Pl (cf. Ap. Rh. I 290, 482 οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις ἠνορέην); restituit Rub. coniunctionem, quam ex usu Hom. admitti posse Jac. demonstravit | μίμνη P | Ῥώμη, οὐδ' ὅσσον βλάψῃ σθένος (s. οὐδ' ὥς σὺ βλάψῃ, Ῥώμη, σθένος), ἄχρι κε μεμνῇ Sitzler 1 sq. ἄχρι — θαρσ.: 'quoad Romanis in Tiberio eam licebit fiduciam collocare, ut principem a civitatis gubernaculis non recedentem prudenter imperando rebus Romanis consulturum esse confidant' (si quidem saepius et fort. tum quoque accidit, ut Tiberius se imperium depositurum esse simularet) | verba δεξιὰ σημαίνειν ab Arato de Iove dicta (Phaen. 5 ὁ δ' ἤπιος ἀνθρώποισι δεξιὰ σημαίνει) convertit Crinag. ad imperatoris laudem, ut lectores versus Aratei memores Tiberium a poeta cum Iove aequari intellegerent (v. Hillscher annal. phil. suppl. 18, 425); errant igitur qui illa verba ad urbem potius quam ad Caesarem referunt | Καίσαρα Hillscher | subiectum verbi μίμνῃ olim imperatorem, non Romam esse existimans tentabam: ἄχρι κε μίμνῃ Καῖσαρ σημαίνειν (s. σημαίνων) δεξιὰ θαρσαλέῃ et ἄχρι κε μίμνῃ δεξιὰ σημαίνων (s. -νειν), Καίσαρι θαρσαλέης (ut θαρσαλέης iungeretur cum Ῥώμης)

οὕτως καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
ἑστᾶσιν, φύλλων δ᾽ αὖα χέουσ᾽ ἄνεμοι. M 2ᵛ

292. ᾿ΟΝΕ΄ΣΤΟΥ. A. Pl

Εἰς ᾿Αρίστιον | γυναῖκα, ἧς ἐν μιᾷ | ἡμέρᾳ δύο παῖδες | τεθνήκασιν, ὁ μὲν ἐν γῇ, ὁ δ᾽ | ἐν θαλάσσῃ. C

Παίδων ὃν μὲν ἔκαιεν ᾿Αρίστιον, ὃν δ᾽ ἐσάκουσε
ναυηγόν· δισσὸν δ᾽ ἄλγος ἔτηξε μίαν.

---

1 *οὔτωσ* s P *οὕτω καὶ* Pl[M]; *καί ῥ᾽ ἱεραὶ* Jac., *χαἰ ἱερ.* Boiss. (Geist), *καὶ διεραῖς* Wilam. (olim ci. *ὡσαύτως ἱ.* et *οὕτως ἠέριαι*) | petivit sua Crin. ex Il. *M* 132 *ἕστασαν ὡς ὅτε τὲ δρύες — ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ᾽ ἀραρυῖαι*, Z 146 *φύλλα τὰ μέν τ᾽ ἄνεμος χαμάδις χέει* 2 *ἑστᾶσιν* P | *φύλλον?* P[ac] | *αὖ*ᵅ**,χέουσ᾽* P, superscr. *α* C, eandem litt. erasit ab A non cum *αὖ*, sed cum voce *χέουσ᾽* iunctam (non *σχέουσ᾽* exaraverat A[ar], sed *αὖ αχέουσ᾽*, quae ne legerentur pro *αὖα χέουσ᾽*, primo hypodiastole cavebat C, deinde litteram *α* ab *χ* separare maluit reliquitque post ras. litterasque ordine dispositas signum hypod. quamvis inutile) 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 10; Pl[E] I 37, 10 4 sqq. ex Honesti in Aristium epigrammate expressum vid. Philippi in Aristodicam ep. rem ita augentis, ut pro singulis ternos liberos matri ereptos esse queratur; v. etiam IX 56, 5 sq. 4 *ημέρα* C; quae de tempore duplicis calamitatis afferuntur, partim ex epigrammate, partim ex suopte ingenio auctor lemmatis petivit: docent mutata tempora *ἔκαιεν — ἐσάκουσε* (sc. *καίουσα ἐσακ.*) naufragi sortem nuntiatam esse matri tum ipsum, cum alterum filium sepeliret 5 *ὁ μ̄ εν γῇ* C (*ἐν τῇ ὁδῷ* olim Jac.) | *εν θαλ*ᵅ C, qui post *τεθνήκ.* clausulae signum adpinxit, reliqua in ulteriore marg. adposuit 6 ab initio vs. signum + et in fine *ἐγρ*ᵅ (*ἐγράφη*) additum in P: cf. ad ep. 317—319 | *παίδων*: cf. VII 638, 1 (Crin.) | *ὃν μὲν — ὃν δ᾽*: '*τὸν — ἕτερον*' superscr. sch.[B] (*ὃν — ὃν*: *τὸν μὲν — τὸν δὲ* insuper add. in marg.); cf. *τὴν μὲν ἐποικτίρω, τὴν δὲ καταιδέομαι* V 19, 2 (Hon.), IX 225, 3 | '*ἔκαιεν· ἕτερον νόσῳ ἐν τῇ γῇ τεθνηκότα ἔκαιεν τῇ πυρκαϊᾷ*' sch.[B] (*νόσῳ* scripsi pro *νήσῳ*, quod mireris a Boiss., Duebnero omissum esse, non correctum; cf. lemma ep. IX 262 *εἰς ᾿Αριστοδίκην, ἧς τινος τὰ τέκνα τὰ μὲν νόσος τὰ δὲ πέλαγος ἀπώλεσεν* et imitatoris verba ipsa '*τρεῖς γὰρ ὄλοντο νούσῳ*' 262, 3 sq.) | *ἀρίστῑον* (lin. ad nom. pr. notandum) Pl[M]; '*᾿Αρίστη καὶ ᾿Αρίστιον ὑποκοριστικῶς ὡς Γλυκέρα Γλυκέριον,* ⟨*Φιλαινὶς*⟩ *Φιλαίνιον καὶ ἄλλα ὁμοίως*' sch.[B] | *ἐσάκουσε* P *ἐσάκουε* Pl; noli *ἐδάκρυσε* s. *ἐδάκρυε* aut *ἐγόησε* reponere 7 *δισσόν δ᾽* Pl[M]

αἰαῖ, μητέρα Μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι. M 9ᵛ

293. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. A C. Pl

Εἰς Λεωνίδην τὸν | Σπαρτιάτην, ὅτε | Ξέρξης αὐτὸν ὑπεραγασθεὶς | καὶ νεκρὸν ὄντα μετὰ τῆς πορφυρᾶς | χλανίδος ἐσκέπασεν. C

Πουλὺ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάικτον
Ξέρξης ἐχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ,
κὴκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς Σπάρτας πολὺς ἥρως·
'Οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον,

---

1 *ἴ αἴ* P *αἴ αἴ* Pl[M]: cf. VII 274, 3 | cf. *διείλατο* 56, 7 | *ἰσατέ κνα* P; *ἰσάδελφα* (cf. IX 225, 1) et *ἰσόμοιρα* tentavi 2 *πικρῷ*: cf. *πικρὸν ὕδωρ* XI 45, 4 (Hon.), *ἅλα πικρήν* VII 274 ‖ 3 sq. Pl[M] l. I[b] c. 4 (*εἰς ἀνδρείαν*), 1; Pl[E] I 5, 23 3 *φιλίππου* A Pl, *θεσσαλ°* add. C (om. A Pl) 4—6 Phil. Antiphili ep. IX 294 variat 4 *λεωνίδην* (non -*δαν*) C | *αυτ*\ C 5 *ὑπεραγασ*[θ]ς (compendio ς, quo litt. *ησ* notare solet, hic *εισ* significans) C (perperam *ὑπεραγάσθη* Dübn.) | *ς̀νεκρ* et *μετ÷* C | *πορφυρ́* (sc. -*φυρ⌈ασ⌉*, non -*φύρασ*) ultra marg. adposuit C; v. Simon. 37, 12 6 *ἐσκεπασ̄* C; cf. quae de Xerxis in occisum Leonidam crudelitate Herodotus (VII 238), de Alexandri in Dareum clementia refert Theophyl. Simoc. ep. 22: *θεασάμενος πεπτωκότα τὸν Δαρεῖον τῇ χλαμύδι τὸν ἐχθρὸν περιέσκεπεν* 7 *πουλὺ*: '*ἤγουν μέγα*' sch.[B] ('*τὸν ἡρωικὸν νεκρὸν καὶ εὐμεγέθη*' sch. Mon.) | *αὐτοδ.*: 'quod sua se sponte morti obtulit' Jac. (absurda fingit sch. Mon. de Leonida manus sibi inferente: *οὔτ' αὖ τοῦτον ῥάδιον ἦν τοῖς πολεμίοις τρῶσαι — αὐτὸς ἑαυτὸν χρησάμενος ἀνδρείῳ φρονήματι ἔτρωσε καὶ γνώμῃ ἰδίᾳ ἑάλω ὑπὸ τῶν πολεμίων οὐ ζῶν*); *ἀρτιδάικτον* Heck., *αἰνοδ.* O. Schneider (*οὐλοδ.*? 'vidit Xerxes totum Leonidae corpus laniatum') 8 *εὐχλαίνου* P idemque Pl[M] (Pl[a] ex epid. Aldinae primae), *ἐχλ.* Pl[I] (Pl[a] in t., Pl[b.s]): cf. Nonn. Dion. I 373 *εἵμασι μιμηλοῖσι νόθον χλαίνωσε νομῆα* | *πορφυρέω* P 9 *κ'ῆκ νεκύων δ'* P *κὰκ ν. δ'* Pl; *κὴκ νεκύων* (sine *δ'*) aut *ἐκ νεκ. δ'* Schaefer, frustra: 'obtulit *donum* Xerxes, sed etiam exanimis Leon. vere Spartiatam se *praestitit*' | *ηχησεν ὁ τᾶς* P *ἤχ. ἔπος* Jac. | *σπάρτας* (*σπ* ex *π*? cr.)

ἀσπὶς ἐμοὶ τύμβου κόσμος μέγας· αἶρε τὰ Περσῶν,
ἥξω κεὶς Ἀίδαν ὡς Λακεδαιμόνιος.' M 82r

294. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. C. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδην | παρὰ Ξέρξου πορφυρῇ | χλανίδι σκεπαζόμενον | καὶ μὴ δεχόμενον. C

α. *Πορφυρέαν τοι τάνδε, Λεωνίδα, ὤπασε χλαῖναν*
Ξέρξης ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.
β. *Οὐ δέχομαι, προδόταις αὕτα χάρις· ἀσπὶς ἔχοι με*
καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
α. *Ἀλλ' ἔθανες· τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθῇς*
Πέρσαις; β. *Οὐ θνᾴσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.* M 8r. Σ104

P | πολὺσ P μέγας Pl; olim κλυτὸς ci., sed scribendum vid. ὅλος: 'totus Spartae erat, Spartana disciplina imbutus'

1 ἀσπὶς ἐμοί· (interpunxit C) P, ἀσπίς μοι Pl | αἶρε P et in lin. PlM (PlI.a), γρ. ἔρρε supra lin. PlM ἔρρε Plα.b.s (Pla in epid.); cf. V 103, 1 αἶρε τὰ δίκτυα 2 ἥξω Pl κήξω P, χἤξω Jac., f. κέλσω (v. Aesch. suppl. 330) | κεις P | ἀΐδην P Pl -δαν Jac. | λακε δαιμονιοσ Ppc λαβε δ.? Aac || 3 sqq. PlM l. Ia c. 31 (εἰς ἐχθρούς), 2; PlE I 32, 2; ep. exstat in sylloge, quae cum Euphemiana iuncta est in Par. 1773 et Flor. 57, 19, exarata in utroque cod. a Bartholomaeo Comparino (v. vol. II p. XXX): n. 104 (ΣP f. 294r.v, ΣF 151v) 3 nomine auctoris caret Σ | ἀντιφίλ PlM; βυζαν add. C, om. Pl 4 λεωνίδ παρα ξ. πορφυρῆ (non -ρᾷ) C 5 σκεπαζομενος μη δεχ. C; variat argumentum ep. Philippus; cf. ad p. 244, 4—6 6 τᾶνδε (acc. C) P | λεωνίδη P Σ -ίδη (sic) PlM -ίδα PlE | ὤπασε (" C) P: 'loquitur Persa ab rege missus' Dübner; an ὤπασσα (cf. 293, 2)? 7 θαμβήσας Scaliger; nec hoc nec ἀθρήσας praeferam traditae scripturae, v. Suid. s. ταρβεῖ et VI 97, 6 ταρβήσει (Antiph.) 8 ἔχοι P ἔχει Pl Σ 9 ὁ νέκυν P | οὐκεμὸν P; fort.: οὐ πλοῦτος, τοῦτ' ἐμὸν ἐντάφιον (ἐντ.: cf. Simonid. 4, 4 ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον — ἀμαυρώσει χρόνος) 10 ἀλλέθ. P | τόσονδε PlM | νεκύεσιν Σ 11 θναίσκει P θνάσκει P Pl Σ | ἐλευθερίησ P Σ -ίας Pl

295. ΒΙΆΝΟΡΟΣ. C. Pl

Ἐπὶ ἵππῳ | ὠκυτάτῳ μὴ βου|λομένῳ εἰσελθεῖν ἐν νηί. C

Πῶλον, τὸν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππευτῆρα,
νηὶ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον M 8ᵛ
μὴ θάμβει χρεμέθοντα καὶ ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα
τοίχους καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
ἄχθεται, εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον. M 8ʳ

296. ʼΑΠΟΛΛΩΝΊΔΟΥ. C. Pl

Εἰς | Σκύλλιν τὸν τὰς ἀγκύρας | τῶν Περσικῶν νεῶν | νυκτὸς ἀποκείραντα. C

Σκύλλος, ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος Ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυνεν, βυθίην εὕρετο ναυμαχίην

---

sq.. Pl^M l. Iª c. 32 (*εἰς ζῷα*), 15; Pl^E I 33, 15 2 in fine lin. *βουλ9* primo scr., deinde *λ9* del. C, initio alterius versiculi *λόμενθν* (ωι supra scr.) adiunxit idem (terminationem falsam corrigens, prosodiam non item) | *εἰσέλθεῖν* C 3 *τὸν π.* P Pl^M Pl^α *τῶν π.* Pl^{I. b. s} Plª in t. (sed '*τὸ τῶν π. δεῖ γρ. τὸν π.*' epid.) | *ἀλλουχαλὸς* P 5 *χρεμέθοντα*: cf. Oppian. Cyn. I 224, 234; frustra mutatur in *χρεμετῶντα* | cf. IX 574, 3 *λὰξ δὲ πατήσας λυσσώδη ζωήν*, Aesch. Eum. 110, Od. *ο* 45 *λὰξ ποδὶ κινήσας*; molesta praepositio *ἐν*, sed vix probaveris *χρ.*, *βάδην π.* vel *χρεμέθοντ'*, *ἀνέδην* s. *ἀδινὸν ποσὶ λ.*: tentavi *καὶ ἔκτοθι λὰξ π. τ.* de equo in navem inscendere recusante 6 *θυμῶ* P, olim ci. *συρμῷ* 7 *ἀχθ.* P | *ἕλκεται? εἴργεται?* | *επάλλοις* P 8 *πάντων* (*ποντ.*? A^{ac}) *ἔπρ.* P; malim *τὸν πτηνῶν ἔπρ. ὠκύτερον* ‖ 9 sqq. Pl^M l. Iª c. 67 (*εἰς πόλεμον καὶ εἰρήνην*), 1; Pl^E I 69, 1 10 sq. ep. scriptum vid. in tabulam pictam quae praeclari urinatoris Scylliae artificium Persarum navibus funestum exhibuit, qualem Androbii picturam exstitisse testis est Plinius 35, 139: 'Androbius pinxit Scyllum ancoras praecidentem Persicae classis'; consentiunt cum Androbio ancoras a Scyllia praecisas navesque pessumdatas esse et Apollonidas (v. 4) et Pausanias X 19, 1 sq. (*ἀνάθημά ἐστιν Ἀμφικτυόνων Σκιωναῖος Σκύλλις, ὃς καταδῦναι καὶ ἐς τὰ βαθύτατα θαλάσσης πάσης ἔχει φήμην· ἐδιδάξατο δὲ καὶ Ὕδναν τὴν θυγατέρα δύεσθαι· οὗτοι περὶ τὸ ὄρος τὸ Πήλιον*

Νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλεύσας τενάγεσσι
καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν·
αὔτανδρος δ' ἐπὶ γῆν ὠλίσθανε Περσὶς ἄναυδος
406 *ὀλλυμένη, πρώτη πεῖρα Θεμιστοκλέους.* M 16v

ἐπιπεσόντος ναυτικῷ τῷ Ξέρξου βιαίου χειμῶνος προσεξειργάσαντό σφισιν ἀπώλειαν τάς τε ἀγκύρας καὶ εἰ δή τι ἄλλο ἔρυμα ταῖς τριήρεσιν ἦν ὑφέλκοντες); Herodotus etsi perfugisse tantum Scylliam a Persis ad Graecos diserte affert, tamen cum (VIII 8) '*καὶ ἄλλα ψευδέσι ἴκελα*' de urinatore praedicari adderet, spectasse videtur illa quae de clade Persis ab eo illata ferebantur p. 246, 10 *σκυλλ*ʃ i. e. *σκυλλην* s. *-λιν*: nam eodem compendio et *ην* et *ιν* litterae notantur; nominis forma triplex invenitur; *Σκυλλίας* (*-ίης* apud Herod.), *Σκύλλις* ap. Pausan., denique *Σκύλλος* (v. Plin. l. c.) ap. Apoll. et Athen. 296 E (*Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἔν τινι τῶν ἰάμβων Ὕδνης φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι*, cf. Bgk. II[4] Aeschr. 6) | *τασαγκυρ⌜ασ⌝* ? C *αποκείραν* C 12 *σκύλλοσ* ex *σκῦλλ.* cr. P, *σ̄κ̄ύλλοσ* (lineam rubrica adpinxit ad nom. pr. notandum) Pl[M], *Σκύλλις* Brod., '*Σκύλος* (sic) *ἐπιστρατεύσαντος τοῦ Μήδου τοῖς Ἕλλησι καὶ κρατερᾶς ναυμαχίας τοῖς τε Ἕλλησι καὶ τοῖς Πέρσαις γινομένης τὰς ναῦς ὑποδὺς τοὺς τὰς ἀγκύρας συνέχοντας κάλως κατέτεμε καὶ οὕτως οἱ βάρβαροι ἐβυθίζοντο*' adscr. sch.[B] | *ότε* P | *ἑ⌞λ⌟λάδα πᾶσᾱ* P 13 *ἠλαυνεν* P *ἤλαυνεν* Pl[M.s] *-νε* Pl[L.a.b], *ἤλαυν' ἐμβυθίην* Reiske | *εὕρετο* Pl[M], ex *εὕρ.*? cr. P, *εὕρατο* Pl[E] | *ναυλοχίην*? an *μηχανίην*? (cf. Orac. Sib. VIII 25 *μηχανίη πολέμων*)

1 *νιρῆος* P, cr. Pl (cf. ad VI 164, 1 *Νηρῆι*) | *ὑποπ⌞λ⌟εύσασ* P *-πλώσασ* Pl | *τενάγ.*: sch.[B] adposuit haec: *τέναγος ⟨γῆ⟩ ἐπιπόλαιον* (*-λεον* sch.[B]) *ὕδωρ ἔχουσα καὶ τεναγώ⌜δη⌝ πηλώδη* (v. Hesych. et Et. M. s. v. *τενάγη* et sch. Ap. Rh. 4, 1264)· *ταῦτα δὲ τοῖς μυχοῖς οὐ πολὺ ὕδωρ ἔχουσιν ὡς οἱ λιμένες* 2 *ς̀ τὸν* P | *ἀπαγκύρης* P, *ἀγκ.* ex *ἀγγ.* cr. Pl[M] | *ὅρμον*: '*κάλων εὐστόχως· οἱ γὰρ κάλω μόνοι αἴτιοι τοῦ τὰς ναῦς λιμενίζεσθαι*' sch.[B] 3 *ἐ⌞π⌟ιγῆν* P *ἐπὶ γῆν* Pl[M] *ἐπὶ γῆς* Pl[E] (v. IX 83, 4; Xen. Cyrop. IV 5, 54); cum suspecta videretur scriptura tradita, olim tentavi *δ' ἀγεληδὸν ὀλίσθ.*, *δ' ἀνέδην ὠλ.*, denique *δὲ χύδην ὠλ.*: cf. IX 233, 3, XII 200, 4 | *ὠλ.*: cf. XI 25, 3 *λάβρος δ' εἰς Βάκχον ὀλισθών* (Apoll.); VII 180, 5 | *ἄναυδος ὀλλ.* iungit Jac. 'infandum in modum' (cft Soph. Ai. 947 *ἄναυδον ἔργον*); cladem dicit tam inopinatam ingruisse, tanta vi, ut ei ne voce quidem ullius, nedum manibus operave occurri posset; olim *ἄναλκις* ci. 4 '*ὅτι πρῶτον ἐνταῦθα ἐφάνη ἀνδραγαθία τοῦ Θεμιστοκλέους*' sch.[B] ||

297. ʼΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. A C

Εἰς τὸν Καίσαρα | μέλλοντα ἀπαίρειν | ἐπὶ τοὺς Πάρθους | ἤδη ὑποσπόνδους | γενομένους. C

Στέλλευ ἐπ' Εὐφρήτην, Ζηνὸς τέκος· εἰς σὲ γὰρ ἤδη
ἠῷοι Πάρθων αὐτομολοῦσι πόδες.
στέλλευ, ἄναξ· δήεις δὲ φόβῳ κεχαλασμένα τόξα,
Καῖσαρ· πατρῴων δ' ἄρξαι ἀπ' ἐντολέων·
Ῥώμην δ' Ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν αὐτὸς
πρῶτος ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἠελίῳ.

---

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 176 (post IX 284) 1 *αντιπα* scripserat Aᵃʳ -*πατρ* substituit C, qui nom. gent. *Θεσσαλονικέως* non minus omisit quam A 2 *μελλ. ἀπαίρ* (-ρ⌈ειν⌉: quod compendium hic *ειν*, idem in P modo *ην* modo *ιν* significat; v. ad p. 246, 10) *ἔπι* C 3 *ὑπὸσπόνδ⌈ουσ⌉ γενομένους* (non *γιν.*) C | ep. alii (cum Jac., Reiskio) referunt ad Augustum scriptumque putant a. 20 a. Chr., cum principi in Asiam profecturo Parthi signa exercitus Crassiani ultro restituerent, alii Germanici in orientem iter a. 18 p. Chr. susceptum dici malunt, utrique falluntur; scriptum vid. (quod Hillscher demonstravit) ep. anno a. Chr. in Gaium Caesarem, tum Augusti iussu in Armeniam proficiscentem ad orientis res componendas; affert Hillscher in eandem Gai expeditionem scriptos versus Ovidianos Art. am. I 177 sqq. 4 *ἀπευφρήτην* P, cr. Salm. (*ἐπ' Εὐφράτην* Reiske); cf. Ov. Art. am. I 223 'Hic est Euphrates' | *Ζηνὸς*: Augusti, v. ad 7 | *τέκοσ* cr. ex *τόκ.*? P 5 *ηῷοι* P (*ἵππειοι* Reiske): v. Ov. l. c. 202 'Eoas Latio dux meus addat opes' | *αὐτομολεῦσι* Boivin 6 *δήιεισ* P | *κεχαλασμένα*: Hor. c. III 8, 23 et Sil. It. Pun. III 612 ('huic laxos arcus olim Gangetica pubes submittet vacuasque ostendent Bactra pharetras') affert Jac. (*κεκλασμένα* inepte Boivin) 7 *κάισαρ* P | *πατρώων* P (*πατρῷον* Boivin) | *ἄπαν το λέων* (prius *ν* cr. ex *ι*?) P, *ἀπ' ἀντολέων* edd.; Troianam Caesarum ab Aenea et Iulo originem respici censet Jac., 'ab avito et paterno initium facias oriente' Boiss. (duce Jac.); *ἄρξον ἀπ' ἀντ.* 'patrio regna (inde) ab ortu' Herw. (qui *'Ρώμην τ'* pro *'Ρ. δ'* legendum putat); *ἄρξαι ἀπ' ἐντολέων* recte Emperius (Hillscher, qui affert Ov. l. c. 191 'auspiciis animisque patris, puer, arma movebis', cf. etiam 202 'Marsque pater Caesarque pater, date numen eunti'; Arateum *ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα* ab Antipatro spectari *recte monuit* Hillscher) 8 sqq. imperii Romani fines, ut ab

298. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ. A C. Pl

Εἴς τινα τυφλόν, ὃς ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐν Ἐ|λευσῖνι ἱερὸν τῆς τελετῆς γινομένης ἀνέβλεψεν· | ὁμοῦ δὲ μετεῖχε τῶν μυστηρίων. A^{t}

Σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
οὐ μοῦνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου·
μύστην δ' ἀμφοτέρων με Θεαὶ θέσαν, οἶδα δ' ἐκείνῃ
νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος·

---

occidente et a septemtrionibus oceano utrimque terminati sint, ita a tertia parte ad solis ortum tum proferri oportere dicit p. 248, 8 ὠκεανῶ P | αὐτὸς additur, ut paternis mandatis munus adulescentis ipsius opponatur 9 σφραγ.: 'ὅρισαι, muni, φράξαι' ap. Buh.^{m} | ἠελένωι P, cr. Salm. ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 4 (εἰς ἀναπήρους), 6 1—4 titulum ep. scr. A in t., breviorem in marg. C simul sacrorum Eleusiniorum cultores irridens 1 ἀντιφί^{λ} Pl^{M} -φίλου A^{t} C^{m}; nom. gent. om. A C Pl 2—4 εἰσ τυφλον ψεῦσμα | παράδοξον (ad versum 1 sq. scr.) C^{m}, qui (iuxta tit. ab A in textu scriptum) haec in m. add.: οὕτως ⌜καὶ⌝ σὺ βλέψαις | υἱὲ τ⌜ων⌝ ἐξανασκάφ⌜ων⌝ ('θεομισήτων damnatorum') | ὡσ ὁ ενελευσινι τυφλ^{ο} (-φλός) | Pl^{M} inscripsit haec: εἰσ τυφλὸν | ἀνελθόντα (sic Pl^{M}, ἀναβάντα Pl^{E}) εἰσ τὸ | ἐν Ἐλευσῖνι ἱερόν, quibus 'καὶ ἀναβλέψαντα' add. sch.^{B} 2 ανελθων et ἐνελευσίνι A^{t} 3 ἀνέβλεψε̄ A | cf. ep. IX 46 5 v. Drac. de metr. 84, 16: σκίπων καὶ ἀσκίπων τὸ σκι̅ ἐκτεταμένως, ὡς τὸ 'Σκίπων — βέβηλον' (intercidit apud Drac. fort. v. 5) | σκίμπουσ pro σκίπων sch.^{B}, qui Suidam (s. v. σκίμπους, schol. Aristoph. ad Nub. 254) secutus haec add.: σκίμποδα δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸν κράβατον (schol. nec κράββ. scr. nec -ττον)· οἱ δέ φασιν ⟨ὡς⟩ σκιμπόδιον ἰδίως [δὲ] λέγουσιν (οἱ δέ φασι σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι schol. Arist., cf. Suid.) τὸ χωλὸν κραβάτιον (χωλοκράββατον Suid.)· σκιμπάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἴρηται (cf. Hes. σκιμβάζει· χωλεύει) παρὰ τὸ σκαμποὺς (σκαμβ. Suid., σκιμβ. schol. Ar.) ἔχειν τοὺς πόδας (παρὰ τὸ ἔχειν recte sch.^{B}, unde corrigenda quae perversa leguntur et apud Suid. et in schol. Arist.)· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (254)· κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα | προσ νηὸν P | βέβηλον 'καὶ ἀμύητον' sch. Mon.; cf. V 111, 1 τίς δ' ἀμύητος κώμων 6 μόνον (ό cr. ex ω?) P μοῦνον Pl | ἀλλα et ἠελίου P 7 cf. Ἀρτ. ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος 46, 5 | θεαί: 'ἤτοι ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ κόρη' sch. Mon. 8 νυκτί: 'Ἀριστοφάνης Βατράχοις (341)· Ἴακχ',

ἀσκίπων δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον ὄργια Δηοῦς
κηρύσσων γλώσσης ὄμμασι τρανότερον. M 2ᵛ

299. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. A C

Εἰς ταύρους ἕλκοντας | ναῦν παρὰ τὸ ῥεῦμα | τοῦ ποταμοῦ. C

Ταῦροι πρηΰτένοντες, ἀροτρευτῆρες ἀρούρης,
εἰν ἁλὶ τοὺς γαίης ἀντέχομεν καμάτους·
αὔλακα τὴν ἀσίδηρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω
μακροτόνων σχοίνων ἅμμα σαγηνόδετον,

ὦ Ἴακχε, νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ· ἐν νυκτὶ γὰρ ἤγετο τὰ μυστήρια' sch.ᴮ (qui *φωφόρου* per errorem scr.) | *ὀφθαλμῶν* (*-μῶν* cr. ex *-μον*) P; cf. Arist. Ran. 454 *μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν ὅσοι μεμυήμεθα*

1 *εἰσαστυ* P | *ὄργια* (? incerta pros.) *δηιοῦσ* P: cf. ad. 21, 6 2 Aen. Gaz. p. 44 '*τὰ τοῦ θεοῦ κηρύττειν ὄργια*' cft Boiss. | *γλώσσ⌊η⌋σ* P | *ὄμμασι τρανότερον* P (*-νοτέροις* Br.), *ὄμματι τρανοτέρω* Plᴹ (*-τέρῳ* Plᴱ); cf. XVI 234, 1 *ἁ κεφαλὰ γὰρ μανύει τρανῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων* (garriens explicat sch. Mon.: *τρανότερον δὲ τῆς γλώττης καλεῖ τὸ ὄμμα ὅτι — διὰ τὸ μηδενὶ ἐξηγεῖσθαι τὰ μυστήρια ἐξεῖναι τὸ στόμα ἔμυεν· ἃ γὰρ τὸ στόμα ὡς ἀπόρρητα οὐκ ἐδύνατο λέγειν, ταῦτα τὰ ὄμματα τοῦ τυφλοῦ ἐκήρυσσον τρανοτέρως*, in quibus *ἐξεῖναι* scripsi pro *ἐξῆν*)||

3 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 32 (*εἰς ζῷα*), 5: Plᴱ I 33, 5 3 *τοῦ αὐ^τ* (sc. Philippi, post IX 22) Plᴹ | *φιλ.* scr. A, *θεσσαλ^ο/* add. C; imitatur Philippi ep. Leonidas Al.: v. IX 347 4 *ἕλκο^τν* et *παρατὸ ρεῦ^α μ* C; erravit lemmatista: adhibitos esse boves non ad navigium flumine adverso vehendum, sed 'ad pisces retibus e mari extrahendos' monuit Jac. cl. Aelian. N. A. XIV 25, ubi de Istrianis agitur tauros similiter adhibentibus ad siluros capiendos ('*ἐν πελάγει τὴν σαγήνην ἕλκειν ἠναγκάζοντο*' sch. Mon.) 6 *ταῦροι** (circ. ex acuto cr.) P | *τρηχυτένοντες* Heck.; 'mansuetum collum iugo praebere soliti' Jac., qui VI 104, 5 (*βουστρόφα δεσμὰ τενόντων*), IX 742, 1 (*ἄπαιρέ μου τένοντος — λέπαδνα*) affert | v. 242, 3 *πόντου ἀροτρευτήρ* 7 *εἰναλι* P | *τοῖς — καμάτοις* Jac. | *ἀντέχ.*: *ἠλλάχαμεν* et *ἀμφέπομεν* olim ci. 8 *ἀσίδαρον* P *-δηρον* Pl | *ἐνύδασιν* P: cf. 269, 1 9 *μακροτόνων* P idem Plᴹ, *μακροτέρων* Plᴱ (non *μακροτερῶν*, quod ex

ἰχθύσι δ' ἐκ σταχύων λατρεύομεν. ἆ ταλαεργοί,
ἤδη κἂν πελάγει καρπὸν ἀροῦσι βόες. M 8v

300. ᾿ΑΔΑΊΟΥ. A

Εἰς | Πευκέστην, ταῦρον | τὸν καλούμενον | ζόμβρον λογχεύ|σαντα. C

Ταύρῳ φρικαλέον νάπος ἐκβαίνοντι Δοβήρου
Πευκέστης ἵππῳ καρτερὸς ἠντίασεν.

μακροτενῶν depravatum putabat Jac.) | ἅμμα P; vocem ad ἄμφω refert Jac., referendi sunt duo accus. αὔλακα et ἅμμα ad verbum ἕλκομεν; vincula iuncea, funes ab reti religatos tauri cum trahunt, sulcos sine ferro in aequore ducunt

1 δ' ἐκ στ. P, 'post operam arvis impensam' Jac. | ἰχθῦς — ἀγρεύομεν perperam Reiske | οἱ ταλ. Pl 2 ἤδη κ' εν P ἤδη κἂν Pl^M Pl^{l.a} (κἂν Pl^{b.s}), κῆν Br. | cf. Eur. fr. 670, 3 οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται ‖ 3 sqq. ep. om. Pl (haesitans, ut vid., in interpretando vel corrigendo ep.), exstat in ap. Buh. p. 176 (post IX 297) 3 gent. Μακεδόνος non add. C; de nominis scriptura variante v. ad VI 228; conferenda sunt epp. VI 114 (Sami? Persae?), 115 (Antipatri), 112 (Persae), 255 (Erycii), IX 519 (Alcaei) 4 πευκέστην C, qui lemmati suo adiunxit: τίς δὲ ὁ πευ|κέστης οὐκοῖδα. Peucestam Alexandri amicum (non venatorem ignotum Macedonem) ab Adaeo celebrari censet Jac., vix recte, etsi poeta Philippeae cor. idem vid. composuisse ep. in Alexandrum VI 240 | ⌊ζόμβρον⌋ C^{pr}, ζωρπον (cf. ad vs. 6) fort. (certe non δόβηρον) scripserat C^{ar}; de bovibus Paeoniis cf. Herod. VII 126 βόες ἄγριοι τῶν τὰ κέρεα ὑπερμεγάθεά ἐστι. Ep. fort. scriptum in poculum ex cornu bovis factum, cuius generis pocula in usu fuisse docet Athen. 476 d: Λυκοῦργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιππόν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι —· τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησι Θεόπομπος ἐν δευτέρᾳ Φιλιππικῶν τῶν βοῶν τῶν παρ' αὐτοῖς γινομένων μεγάλα κέρατα φυόντων, ὡς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν τὰ χείλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας (cf. etiam Athen. 468 d) 5 λογχ. (non λοχ.) C 6 ταύρ⌊ωι⌋ C ταυρῶν A^{ar} | φρικαλέῳ frustra Ruhnken | νάπ∗οσ (-πτοσ A^{ar}) P | cf. ᾿Ορβηλοῖο παρὰ σφυρόν VI 114, 5 (115, 1) | δ⌊οβ⌋ήρου (ομ pro ⌊οβ⌋ scriptum fuisse non affirmem) P; 'Δόβηρος πόλις Παιονίας' (ex Steph. Byz.) ap. Buh.^m 7 ἵππω P; cf. VI 112, 3 ἃς ἕλον ἐξ ἵππων

ἀλλ' ὁ μὲν ὡρμήθη πρηὼν ἅτε· τοῦ δ' ἀπαλοῖο
Παιονίδα λόγχην ἧκε διὰ κροτάφου·
συλήσας κεφαλῆς δὲ διπλοῦν κέρας αἰὲν ἐκείνῳ
ζωροποτῶν ἐχθροῦ κόμπον ἔχει θανάτου.

301. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ. A. Pl

Εἰς ὄνον ἐν ἅλωνι | ἀναγκαζόμενον | μετὰ ἵππων συμ|πατεῖν τοὺς ἀστάχυας. C

Τίπτε τὸν ὀγκηστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωειναῖς ἐξελάατε δρόμον;

---

1 v. Erycii VI 255, 5 *αὐτὰρ ὁ βούτεω ἀντίος ἐκ πλαγίων ἴεθ'* | *ἀλλο μεν* s. *ἀλλωμεν* A^{ac} | *πρειῶν* C^{pc} *πρείων* A^{ac}, *πρειὼν* (Salm.) ap. Buh., *πρηὼν* Ruhnken (Heringa); *πρίων* et *πρηστὴρ* perperam Dorville (*προσιὼν* ap. Buh.^{m}) | *ατε* A^{ac} *ἅτε* C; cf. Il. *P* 747 *ὥστε πρών*; VII 214, 7 *ἴσον πρηῶνι* (Archiae), Call. in Dian. 51 *αἰνὰ πέλωρα πρηόσιν — ἐοικότα*, Nonn. Dion. 37, 579 *ἠλιβάτῳ πρηῶνι πανείκελον*, Oppian. Cyn. I 418 (*κύνες*) *πρώνεσσιν ἐοικότες ἀκρολόφοισι*; 'ad instar rupis avulsae' taurum ruisse adversus venatorem interpretatur Reiske, cf. Verg. Aen. XII 684 'ac veluti montis saxum de vertice praeceps cum ruit avolsum vento' | *τοῦ δ' ἀπαλοῖο*: *ἀπ.* dicit ad significandam capitis partem eam, quae faciliorem hastae transitum praebet, et obversabatur poetae versus Hom. (*P* 49): *ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή*; male ci. Reiske: *τοῦ δ' ἄρ' ἄλυκτον* (nec praestat *ἄφυκτον*) et *τοῦδ' ἀπάταισι*, praeterea *τοῦδ' ἀπὸ λαιοῦ* s. *λαιῶν*, Jac.: *τοῦδ' ἄρα πάλλων* (noli *ἅτ'*, *ἀτιμαγέλου δὲ* cum ingrata caesura inferre cl. VI, 255, 2, olim tentavi: *τοῦ δ', ὅτ' ἐπᾶλτο, Παι. — κροτάφων*) 2 *λόγχην* P^{pc}: *χ* inseruit C, *λόγην? λόγγην?* A^{ac} | f. *Παιονίδ' αὖ λ.* s. *-νίδα μελίην*, cf. *Πηλιάδα μ.* *Π* 143 | *ἤκε* P | *διακροτάφων* P, cr. Salm.; convertit poeta Homerica '*ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν αἰχμὴ χαλκείη*' (*Δ* 502) 3 cf. VI 111, 5 *δικέραιον ἀπὸ στόρθυγγα μετώπων σπασσάμενος* (VI 255, 1 *τὸ δίπαχυ κόλον κέρας Ὠμβρακιώτας ταύρου κλάσσεν*) | (*κεφαλῇ* Holstein) | *δε διπλοῦν* P | *αἰὲν* ex *ἀὲν* (?) cr. P 4 *ζωροποτῶν* P^{pc}: prius *ο* inseruit C *ζωρ ποτῶν* (sic) A^{ac} | *ἐχθροῦ*: cf. Alcaei ep. IX 519, 3 *ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐ χ θ ρ ο ῦ ἀράξας βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς* | *κόμπον* * *μὴ θανάτου* P (* C, qui idem signum bis adpinxit in m.^{e}); *κόμπον ἔχει θ.* ap. Buh. (Salm., Heringa, Dorv.), *κ. ὕδει θ.* Pauw, *κ. ἴει (ἰεῖ?)* et *κομπέει ἐς θάνατον* (s. *κομπεῖ ἐπὶ θανάτῳ*) Sladus,

οὐχ ἅλις, ὅττι μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης
σπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκτος ἔχω;
ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
07 νῦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν. M 9r

κομπονομεῖ θάνατον Reiske, (ἐκείνου) κόμπον ἔχει δακέτου Ruhnken; cl. Aesch. Sept. 473 κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων praeferas f. ἔχει παλάμῃ (ne pro μὴ reponas ἱμᾷ obstat quod nisi producta litt. ι verbum non vid. inveniri) ‖ p. 252, 5 sqq. PlM Ia c. 32 (εἰς ζῷα), 22

6 ἐνάλωνι et μετα C 7 τ͂ ἀστάχ͂υ C | 'ἐπιγέγραπται ἐν εἴδει προσωποποιίας ὄνῳ' schol. Mon. 8 ὀγκιστὴν P, ὀγκηστὴν (quod Graecum esse negavit Schaefer, defendit Lobeck) Pl; ὀγκητὴν Schaefer: cf. schol. ad Nic. Ther. 357 τοῦ ὄνου τοῦ βρωμήτορος ἤγουν τοῦ ὀγκηστικοῦ παρὰ τὸ βρωμᾶσθαι | ενίπποισ P 9 γῦρ⌊ὸ⌋ν ex γυρῶν cr. C, qui signum ˜ in m. iteravit; 'aream esse oportet potissimum rotundam' Varr. R. R. I 51, 'quia fere terendis frugibus loca destinata sunt rotunda' Sen. quaest. nat. I 2 (cf. Aelian. N. A. IV 25) | ἀλωειναισ (-αισ cr. ex -οισ?) P; equas triturantes dici monet sch. Mon.: 'ταῖς ἵπποις ταῖς ἐν ἀλῳαῖς τὸν πυρὸν πατούσαις' | ἐξελάατε P Pl (de eo, qui e sueto operae campo pulsus alium ingredi cursum atque ita pergere cogitur; olim ci. λὰξ ἐλάατε et εἰσελάατε) | δρόμωι (ι add. C?) P -μον Pl

1 οὐχάλισ P οὐχ' ἅλ. PlM ἦ οὐχ ἅλ. Porson | cf. 20, 5 γυροδρόμον ἠνίδε πέτρον δινεύω, 19, 8 καρπὸν ἀλεῖ Δηοῦς ὀκριόεντι λίθῳ | ἄχθοσ P: cf. 21, 5 βάρος πέτρης Νισ. ἔγκυκλον ἕλκω | ἀνάγκησ P et (ἀν cr. ex ἄν) PlM; 'de motu continuo certasque leges sequente' quam de asino, qui invitus circumagitur, accipi mavult Jac. (cl. 505, 13 sq.; 806, 5), 'ἢ τῆς δουλοσύνης ἢ — ὁ κατὰ ἀνάγκην ἀνθρωπίνην γεγονὼς ὡς τὸ ἀναγκαῖοι δμῶες οἱ ⟨οὐ⟩ φίλα ἐργαζόμενοι' sch. Mon.; ἀνάγκῃ Reiske, Herw. (frustra ἀπηνὲς et ἀναιδὲς tentavi; v. Soph. Ai. 485 τῆς ἀναγκαίας τύχης) 2 σκοτόεις: 'velata facie' Apul. Met. IX 11, Lucian. Asin. 42 τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὀθόνῃ τὰ ὄμματά μου σκεπάσαντες ὑποζευγνύουσί με τῇ κώπῃ τῆς μύλης, εἶτα ἤλαυνον | ἐλῶ Reiske

3 ἀλλέτι ͅ P; ἀλλά τι ci. Boiss. (ne bis vocula ἔτι in eodem vs. occurreret); magis placeret ἀλλὰ τί | πώλοισινερίζομεν P | ἦρ ἔτι (erasa prosodia potius quam littera supra ρ) P ἦ ῥ' ἔτι Pl (olim ἠνίδε ci., ut ἀλλ' ἔτι teneretur; sed scribendum vid. ἦ ῥ' ἐπίλοιπον) 4 νῦν μοι P ἦν μοι Pl | τὴν σκολιὴν P Pl; 'μὴ ὁμαλῶς ἔχουσαν γῆν' sch. Mon., 'quia sulco finito ad alium incohandum aratrum in orbem vertitur, vel quia sulci saepe non recti omnino, sed leniter incurvi sunt' Boiss. (ci.: νῦν αὖ τὴν s. νῦν μοῦνον σκολ. αὐχένι μ' αὖλακ' ἀρ. et νῦν μοῦνον σκολιῷ μ' αὐχένι γαῖαν) | ἀρ*οῦν Ppr (ἀρεοῦν Aar) ‖

302. ’ΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A. Pl

Εἰς παιδίον | ἕρπον, ὅπερ διε|χρήσαντο μέλισσαι. C

Τὸ βρέφος Ἑρμώνακτα διεχρήσασθε, μέλισσαι,
φεῦ κύνες, ἑρπυστὴν κηρία μαιόμενον·
πολλάκι δ’ ἐξ ὑμέων ἐψισμένον ὠλέσατ’, αἰαῖ,
κέντροις. εἰ δ’ ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα, M 9^{v}
πείθεο Λυσιδίκῃ καὶ Ἀμύντορι μηδὲ μελίσσας
αἰνεῖν, κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι. M 10^{r}

---

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 11; Pl^{E} l 37, 11; ep. Plan. exemplum Cephalae secutus non inter sepulcralia recepit, sed iure inter demonstrativa; exstant duo priora disticha in Pl^{M} f. 9^{v}, tertium dist. f. 10^{r}; exhibet f. 9^{v} in marg. inf. adpictum quaternionis numerum *A* (cum verbis *πείθεο λυσιδίκῃ*), f. 10^{r} in m. sup. alterius quatern. numerum *B* (sicut f. 17^{v} in marg. inf. *B*, f. 18^{r} in m. sup. *Γ* litt. adposita est)

1 *ἀντιπα^τ* A *-πα^{τρ}* Pl^{M}; nom. gent. *Θεσσαλονικέως* om. uterque 2 *παι^δ* | cf. Bianoris ep. IX 548, quod in eodem argumento versatur 3 *ἑρμώνακτα* (*μ* corr. ex *β*?) P; ‘*ἦν δὲ* (*ὃ* add. sch.^{w}) *Ἑρμῶναξ οὑτοσὶ πατρὸς μὲν Ἀμύντορος, μητρὸς δὲ Λυσιδίκης, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς δηλοῦται*’ sch.^{B}; apparet ex Antipatri distichis expressum esse ep. Bianoris, qui parentum pueruli nomina omisit | *διεχρήσασθ*** P^{pr} *-σασθαι* A^{ar} *-σασθε* Pl (v. ad 421, 3); ‘*ἀντὶ τοῦ ἐφονεύσατε*’ sch.^{B} 4 cf. 548, 2 *φεῦ βρέφος* | *ἑρπυστὴν* P *ἑρπηστὴν* Pl^{M} *ἑρπυστὴν* Pl^{E} (v. ad 86, 1 *παμφάγος ἑρπηστὴς* Antiphili); ‘*κοῦρον ἀποπλανίην*’ initium ep. Bianoris bis adposuit sch.^{B} (in fine vs. 1 et iuxta notulam ad l. 3 allatam) | *μαιόμενον* ex *μαόμ.*? cr. P (sed exaravit litt. *ι* A, non C) 5 *ἐξυμέων* P, cf. *ἐς ὑμέας* 548, 3 | *ἐψισμένον* P (‘aculeis dilaceratum’ perperam Rost, ‘melle nutritum’ recte Jac.; cf. Euphor. 51, 5, Lycophr. 639, A. P. IX 548, 5 *ἀντὶ δέ οἱ θοίνης*); *ἐστιγμένον* Pl (*ἐψευσμένον* Harbert.) | *αἰ εἰ* (*α* cr. ex *ω*?) P *αἶ αἶ* Pl^{M}: cf. ad VII 40, 3 6 *κέντροις δ’ οἶδ’* (iunctis formis *οἶδ’* et *οἶδ’*) P; *κέντροισ·*οἶδ’* (cr. ex *κέντροισ δοῖδ’*) Pl^{M}; *κ. οἶδ’* Pl$^{I.a.b}$ *κ. οἱ δ’* Pl^{s}; *εἶτ’* Brod. (Reiske), *εἰ δ’* Jac. (*δῆθ’*, sc. *δῆθε* perperam Harb.) | *ὀφίων*: cf. *ἔχεων* 548, 4 | *φωλέα* Pl^{Mar} *-λεὰ* Pl^{Mpr} | *μεμφό́μεθα* P 7 *λυσιδίκη* P (*Λαοδίκῃ* Harb.) | *μὴ δὲ* P Pl^{M} (Pl$^{I.a}$), *μηδὲ* Pl$^{b.s}$ | *μὲλίσσα*σ* (bis exaratus est acutus supra *ι*, del. accentus supra *ε*) P^{pc} *μὲλίσσαισ* (an *μέλισσαι*?) P^{ac} 8 *κακείναις* P *κἀκ.* Pl^{M} | *ἐνεστι* (pros. ex corr. add.) P | *μέλι* *P Pl*, *βέλος* Jac.; fort. *πικρά τιν’ ἐστὶ βέλη*

303. ᾿ΑΔΑΊΟΥ. A. Pl

Εἰς κύνα | ἐγκυμονοῦσαν | σκύλακας. C

Τῇ βαιῇ Καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ
Λητωὶς κούφην εὐτοκίην ἔπορεν.
μούναις οὔ τι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
συνθήρους σῴζειν Ἄρτεμις οἶδε κύνας. M 83[v]

304. ΠΑΡΜΕΝΊΩΝΟΣ. A. Pl

Εἰς Ξέρξην καὶ τοὺς | τριακοσίους | Σπαρτιάτας. C

Τὸν γαίης καὶ πόντου ἀμειφθείσαισι κελεύθοις
ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγους
ἐν τρισσαῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστεγεν Ἄρης
Σπάρτης· αἰσχύνεσθ', οὔρεα καὶ πελάγη. M 2[v]

---

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 19 (*εἰς ζῷα*), 10; Pl^{E} I 33, 34 1 *ἀδαίου* A Pl^{M}; *Μακεδόνος* gent. om. P Pl 2 *κυνα* et *σκυλ.* C | cf. epp. IX 268, 311, 417; 22 3 *τῆ βαιῆ* P | *Γαλατίνῃ* Br.; nom. *Καλ.* ad vocem *καλάθου* referendum quadrare monet Brod. in catellos, quales a mulierculis delicatioribus in quasillis portari mos fuerit | *ὑποσκ.* P; cf. *σκύλακες φίλιοι νηδύος ἐξέθορον* IX 311, 6 | *μογεούσῃ* C *μογεοῦσι* A^{ac} 4 cf. 268, 4 *εὐαγρίης δῶρα καὶ εὐτοκίης* 5 *οὐχὶ* Reiske | *επήκοος* P; cf. 46, 5 *Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος* | *αὐτὰς* P Pl; malis f. *ἄγρης* (an *ἀλλὰ κυούσας* ?) 6 *σώιζειν* P *σώζ.* Pl^{M} | *οἶδε*: cf. VII 227, 4 ‖ 7 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 7; Pl^{E} I 5, 7 7 *παρμενίωῦ* A, quocum consentiunt Pl^{M} $Pl^{a.b.s}$, *ἄδηλον* Pl^{I} Pl^{a} in t. (sed '*τὸ ἄδηλον Παρμενίωνος ἐν ἄλλῳ γράφεται*' epid.); ep. Parmenionis est, cf. imprimis eiusdem in deam Rhamnusiam ep. XVI 222 8 *σπαρ̊ατ̆* (superscr. *τι*) C 9 Isocr. paneg. 58 e '*τῷ στρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δ' Ἄθω διορύξας*', Cic. de fin. II 112 'Xerxes cum maria ambulasset, terram navigasset', similia ad Parmenionis versus illustrandos attulerunt Brod., Jac. | *ἀμειφθ.*: cf. XVI 222, 1 sq. 10 *πελάγευς* Pl 11 *τρισσοῖσ* P *-αῖσ* Pl | *εστεγεν* P *ἔστ.* Pl, *ἔσβεσεν* perverse Ruhnken, poterat scribere *ἔσχεθεν*, sed elegantius *ἔστεγεν*: 'quem nec maria nec montes sustinuere, eum bellatores trecenti sustinebant', cf. Aesch. Sept. 216 *πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον*

305. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A. Pl

Εἰς ἑαυτὸν | διὰ τὸ ὑδροποτεῖν | κακῶς διατεθέντα | καὶ πάλιν τὸν οἶνον | ἀσπάσασθαι. C

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παραστὰς
χθιζὸν ἐμοὶ λεχέων Βάκχος ἔλεξε τάδε·
ʽΕὕδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων ʼΑφροδίτῃ·
εἰπέ μοι, ὦ νήφων, πεύθεαι ʽΙππολύτου;
τάρβει, μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον.ʼ Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ. *M* 14ʳ

δόρυ | *ἄρησ** (erasa interpunctione) Pl^{M}; ʽ*οἱ γὰρ περὶ Λεωνίδην τ′* (*τριακόσιοι*, omisit numerum sch.^{w}) *ὄντες ἐν Θερμοπύλαις τοσούτῳ πλήθει τῶν βαρβάρων ἀντεπολέμησαν*ʼ sch.^{B} (*τῷ Ξέρξῃ* add. sch.^{w}); cum sch.^{B} congruit schol. Mon., nisi quod praemittit: *πᾶσαν δὲ τὴν Εὐρώπην ἀναμεστώσας βαρβαρικῶν παρατάξεων ἔδραμε καὶ εἰς Πελοπόννησον, οἰόμενος τὴν ταχίστην καταδουλῶσαι αὐτήν*, iam sequuntur verba: *ἀλλ᾽ οἱ περὶ Λ. τριακ.* — *ἀντεπολέμησαν* p. 255, 12 *σπάρ της* (*σπ* ex *π*? cr.) P | *αἰσχύνεσθ᾽* P Pl^{M} (*-νεστ᾽* Pl$^{L\,a}$) ‖

1 sqq. Pl^{M} l. Iᵃ c. 57 (*εἰς οἶνον*), 1; Pl^{E} I 59, 1 1 *ἀντιπᾶ* A; gent. *Θεσσαλονικέως* om. P Pl (ep. fragmenti Philippei perperam Sidonio tribuit Br.) 2 *εαῦ διατο ὑδροποτ* C (eodem signo litteras *ην*, *ιν*, *ειν* notans: v. ad p. 248, 2) | *διατεθέν* § C 3 *οἶν ασπ.* C | cf. IX 406, Antipatri epp. XI 20, 23 sq., 31 4 *ἀκρίτου* P, cr. Pl; meram poeta ludens dicit aquam, secutus Sophronem, v. Athen. 44 b: *ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρατον, Σώφρων* (99 Kb.)· *ὕδωρ ἄκρατον εἰς τὰν κύλικα* (cf. etiam Od. *ι* 297 *ἐπ᾽ ἄκρητον γάλα πίνων*) | *κεκορημῳ* Pl^{M} 5 *χθιζὸν* Pl, (*ι* ex *ε* cr.?) P; malis fort. *χθιζὸς* cl. *T* 140 *ἐλθὼν χθιζός*, *A* 425 *χθιζὸς ἔβη* | *λεχέων* P, *κοτέων* (*κ* ex *λ*? cr.) Pl^{M} | *ἔλεξε τάδε*: cf. *εἶπε τάδ᾽* IX 23, 3 (Ant.), *ἔπος ποτὲ τοῦτο* — *εἶπεν* IX 96, 1 (Ant.) 6 *εὕδεισ* ex *εὑδ.* cr. et *ὑπνον* P; imitatur Ant. Homerica *εὕδεις δ* 804, *εὕδησθα γλυκὺν ὕπνον θ* 445 (v. 279, 5) | *απεχθομένην* P *-μένων* Pl | *ἀφροδίτην* P *-δίτῃ*; Pl^{M} (*Διονύσῳ* Jac.) 7 *εἶπε* (sic) P *εἰπέ* Pl^{M} | *πεύθεσθαι* P *-θεαι* Pl 8 cf. *ταρβέω* — *ὑδροπότας* XI 31, 4 (Ant.) | *πάθὴς* (supra *η* non litt. *ι*, sed perversa prosodia add.) P, *πάθης* Pl^{M} | *ὡσ ο μὲν* (*ὡσ* cr. ex *ὁσ*) P 9 *ὠίχ. ἐμοῖ δ᾽* P *ἐμοί δ᾽* Pl^{M} | *ἀπο τῆσ* (alteram *prosod. iuxta* spiritum adposuit man. rec.) P *ἀπὸ τῆσ* Pl^{M};

306. ’ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ. A. Pl

Εἰς μονόξυλα | ἐκ δέρματος κατε|σκευασμένα ὑπό τινος | Σαβίνου στρατηγοῦ. C

Ὑλοτόμοι, παύσασθε νεῶν χάριν· οὐκέτι πεύκη
κύματος, ἀλλ’ ἤδη ῥινὸς ἐπιτροχάει, M 13^v
γόμφος δ’ οὐκέτι χαλκὸς ἐν ὁλκάσιν οὐδὲ σίδηρος,
ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίῃ δέδεται·
τὰς δ’ αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
πυκτὸν ἀμαξίτην φόρτον ἀειρομένας.

‘*ἡμέρας*’ supplet Brod., ‘*τότε νυκτὸς*’ Jac., ‘*ὥρας* s. *ὄψεως*’ Reiske | *ὑδῶρ* s. *ὑδὼρ* P (*ἐμοὶ δὲ ποτῆς οὐκέτ’ ἀτερπὲς ὕδ.* olim tentavi)

1 sqq. Pl^M l. I^a c. 55 (*εἰς νῆας*), 14; Pl^E I 57, 14 1 *ἀντιφιλ* A -*φίλ* Pl^M; gent. om. P Pl; cf. 418, Antiphili epp. VII 641 in horologium Athenaei mechanici, VI 257 de amphora promiscue Bacchi Cererisque munera capiente 2 sq. *μονόξυλ* et *ὑποτιν* C | *Σαβ.*: Sabinum Poppaeum dici, eum qui a Tiberio triumphi insignia obtinuit a. 26 p. Chr., avum Poppaeae uxoris Neronianae (cf. Tac. Ann. IV 46) dubitanter coniecit Reiske. Propter ep. argumentum v. quae Strabo affert de Lusitanorum navigiis III 7 (*διφθερίνοις τε πλοίοις ἐχρῶντο — διὰ τὰς πλημυρίδας καὶ τὰ τενάγη, νυνὶ δὲ καὶ τὰ μονόξυλα ἤδη σπάνια*), Cassius Dio 48, 18 de Rufo Salvidieno construendis navibus coriaceis intento (*δερμάτινα πλοῖα — ῥάβδοις αὐτὰ κούφαις διαλαμβάνων, ἔξωθεν δὲ βοὸς δέρμα ἐς ἀσπίδος κυκλοτεροῦς τρόπον περιτείνων*); cf. etiam Avien. orae marit. 106 ‘Navigia iunctis semper aptant pellibus corioque vastum saepe percurrunt salum’ 4 *ὑλοτόμου* P -*τόμοι* Pl 5 *ἀλλήδη* P | *ἐπιτρ.*: cf. Apoll. Rh. 2, 596 *ἡ δ’ ἐπέτρεχε κύματι* et 4, 1264 *ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν* (unde noli *κύμασιν* reponere apud Antiph.) 6 cf. Od. ε 248 *γόμφοισιν δ’ ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονιῇσιν ἄρασσεν*, Herod. II 96 *περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα* (*τῶν βαρίδων*) | *δ’ οὐκέτι* P Pl^M, *δ’ οὐδ’ ἔτι* Mein. (recepit Dübner), perperam: ‘clavo nec iam ferreo nec aeneo opus est ad trabium, quae posthac usui non sunt, compages continendas, sed coria, quae pro tignis adhibentur, lineis inter se vinculis iunguntur’ | *ἐνολκάσιν* P *ἐν ὁλκ.* Pl^M ($Pl^{a.b.s}$) *ἐν ὁλκ.* Pl^I | *οὐδε* P 7 *ἀλλα λίνωι τοί*χων* (*σχ* A^{ar}) et *ἁρμονίη* P 8 cf. *τὴν αὐτὴν* VII 635, 2 Antiph. | *ποτὲ* P Pl^M; cf. Plat. Theaet. 192 d *ἅπτομαί*

Ἀργὼ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνῳ
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπιν. M 14ʳ

307. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. A. Pl

Εἰς τὸν Καίσαρος | βωμὸν διὰ τὸ ἀνα|βλαστῆσαι ἐν αὐτῷ | δάφνην. C

Φοῖβον ἀνηναμένη Δάφνη ποτὲ νῦν ἀνέτειλεν
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ κλῶνα μελαμπέταλον,

ποτ' αὐτῶν, ποτὲ δ' οὔ, Soph. Ant. 366 *ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει*; fort. *ποτὲ πόντος* | (*γαία* Harb., noli cr. *ἄλλοτ' ἀγυιὰ*) p. 257, 9 *πυκτὸν* P idemque Pl^{M}, *πηκτὸν* Pl^{E}; *νηκτὸν* Reiske, *πτυκτὸν* Jac. 'cymbas coriaceas in plaustris complicatas vehi' interpretans; aliis rates illae videntur non ut onerum genus in vehicula terrestria imponi, sed ipsae plaustrorum in terra usum praebere, ita ut quae plaustris fere vehantur istae partim sustineant: *πτυκτὸν φ.* igitur vocari putant genus mercium plicatile, quo cymbae onerentur, nisi f. *πυκνὸν* (cum Eldickio) vel *συχνὸν* scribere malunt; cet. cf. *πλαγκτὸν ὕδωρ* IX 73, 2 (Antiph.) | *ἀμᾶξει τὴν* P^{ac} *ἀμαξείτην* P^{pr} (C, ut vid., exaraverat supra *α* signum depravationis eradebatque accentu correcto); *ἀμαξίτην* Pl$^{M.I}$ *ἀμ.* Pl$^{a.b.s}$ | *ἀειρ⌊ο⌋μένασ* C *-ραμένασ* A^{ar} (Br.), *ἀειρομ.* (*ε* ex *ο*? cr.) Pl^{M}; cf. *ἀράμενος ὑγρὸν νέκυν* 222, 2 (Antiph.), *ἄειρε λίθον* 263, 2 (Ant.)

1 *ἀργὼ* (cr. ex *-γῶ*? incerta pros.) *μεν* et *ἀλλα* P | *ἀοίδιμος*: cf. *σὲ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰών* VII 141, 1 (Ant.) | *σα̅βίνῳ* (lin. ad distinguendum nom. pr.) Pl^{M} 2 v. Antiphili IX 156, 3 *τεκταίνει μὲν Ἐπειός, Ἀθηναίη δὲ κελεύει ἔργον* | *καὶ νοτέρην* (*νο* cr. ex *νυ* C) P *καινοτέρην* Pl^{M}; *κλεινοτέρην* FG. Schmidt (perperam nec *καινυμένην* e pristina scriptura Palatini repetendum); cf. *καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες* Batrach. 116 | cf. *συνέπηξεν ἐμὴν τρόπιν* IX 415, 3, *πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν* IX 35, 1 (Antiph.) ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. Iᵃ c. 19 (*εἰς δένδρα*), 9; Pl^{E} I 20, 9 4 sq. cf. similia poetarum Philippeorum epp. adulatoria IX 224 (Crinagorae), 285 (Phil.), 419, 562 (Crin.), VI 236 (Phil.) 4 *κ⌈αί⌉σαρ̊* C: vox ultra marginem scripta postea vid. lemmati inserta esse | *διατο αναβλαστῆσ⌈αι⌉* C 5 *ἐναντῶι* C; historiam, quam Quintilian. VI 3, 77 tradit de palma in Augusti ara Tarraconensi enata, a poeta censent Jac. Hillscher spectatam esse ita, ut acuminis captandi gratia *laurum pro* palma poneret; comparant etiam Cass. Dion. 48, 43 *de palmis in* templo Virtutis exortis, Caes. de b. civ. III 105 de

ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν εὗρεν ἀμείνονα· Λητοΐδην γὰρ
ἐχθήρασα θέλει Ζῆνα τὸν Αἰνεάδην.
108 *ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης·*
Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται. M 5v

5 308. ΒΙΆΝΟΡΟΣ. C. Pl

Εἰς Ἀρίωνα | τὸν Μηθυμναῖον | καὶ τὸν δελφῖνα. C

Φῶρες ὅτ' εἰνάλιοι Τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμιγκτὰν ἀκάτου θῆκαν ὕπερ βύθιον,

---

palma in Victoriae templo Tralliano ex pavimento iuxta Caesaris statuam enata (Val. Max. I 6, 12; Plut. Caes. 47) p. 258, 6 *δάφνη ποτὲ·* P *ποτὲ δάφνη* verbis transpositis Pl$^{M.E}$: cf. *πρίν ποτε, νῦν* V 18, 1 | *ἀνέτειλεν* P -*λε* Pl; cf. (*ἀκτίνων*) *Γερμανικὸς ὥς ἀνέτειλεν* 283, 3 Crin., Plut. l. c. *ἐκ τούτου λέγουσιν ἀνατεῖλαι φοίνικα παρὰ τὴν βάσιν τοῦ ἀνδριάντος* 7 *μελαμπέτιλον* P; petivit Phil. pentametri partem alteram ex Meleagri prooemio (IV 1, 14 *καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελ.*)

1 *ἐκ δε* P 2 *θέλει* P *φιλεῖ* Pl (olim *σέβει* ci.) | *ζῆνα∗* P^{pr} *ζῆνασ?* A^{ar}; cf. *μείων οὐδ' ὅσον Αἰγιόχου* (Crin. de Augusto) 224, 6; *Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον* 287, 6; *ἐν Αἰνεάδῃσι* 219, 3 (Diod.) 3 *οὐκαπο* et *ἀλλαπο* P | *μ͞ρὸ* Pl^{M} | *πέτρης*: cf. Plut. l. c. '*καὶ τὸ περὶ αὐτῷ* (sc. circa Caesaris statuam) *χωρίον αὐτό τε στερεὸν φύσει καὶ λίθῳ σκληρῷ κατεστρωμένον ἦν ἄνωθεν*, Caes. bell. civ. 'palma — inter coagmenta lapidum ex pavimento exstitisse ostendebatur' 4 ∗*καίσαρι* (erasa est litt. *κ*: versum tamquam hexametrum ab initio lineae scribere coeperat A) P | *οὐ δε* P | cf. *καὶ λίθος αἰσθάνεται* 259, 4 (Bianoris) ‖ 5 Pl^{M} l. I^{a} c. 39 (*εἰς ἰχθύας*), 6; Pl^{E} I 40, 6 5 alterum Bianoris ep. in Arionis effigiem exhibet Plan. in l. IV^{a} *εἰς κιθαρῳδούς* capite (XVI 276) 6 *εἰσ αρίων^{α} τον μιθυμναῖον* ȿ C 7 *ὁ τ'* P | *εἰνάλ.*: cf. *εἰνάλιον δελφῖνα* XVI 276, 3 | vix praeferas *ἔνδοθι* (*λίμνης*) s. *ἔνδοθεν ἅλμης* (cl. IX 227, 1 Bian.) 8 *φορμικτὰν* P Pl, cf. *συρικτά* 341, 3; scripsi *φορμιγκτὰν*, v. Pind. P. IV 176; doricae formae fort. etiam in primo vs. restituendae (*Τυρσανίδος, δίνας*, cf. *ἅλμας* 227) | *ἀ κατου* et *υπερβύθιον* P (A utrum unam vocem compositam an praepositionem seorsum ab adiectivo legi voluerit ex scriptura Pal. discerni nequit); *ὑπερβύθιον* Pl$^{M.E}$; (*ἀκάτου*) *ὕπερ* (etiam *ὑπὲκ*) *βύθιον* Jac. (*ὑπεκβύθιον* Dübner), *ὑποβρύχιον* Schneider (cf. *ἐμβυθίην ἄγρην* 227, 7)

αὐτίκα μιν κιθάρῃ λιγυαχέι δέξατο δελφὶν
σύνθροον, ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος,
μέχρις ἐπ' Ἰσθμὸν ἔκελσε Κορίνθιον. ἆρα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους; M 11^{r}

309. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς | γραῦν πῦρ ἀνακαίουσαν | καὶ ὑπὸ ψόφου βροντῆς | θανοῦσαν. C

Χειμέριον καίουσαν ἐφ' ἑστίῃ ἄνθρακα Γοργὼ
τὴν γρηὺν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος·

---

1 *αὐ τίκα* P; *γρ. αὐτῇ* sch.^{B} (sc. 'simul cum cithara': qua correctura fere opus, si *ἔνθρονον* legitur nec *μιν* mutatur in *σὺν*; cet. cf. Lucian. dial. marit. 8, 1: *ἐξενήξω — αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ*, unde f. coniecturam suam petivit sch.^{B}) | *κιθάρᾳ*? | *λιγυηχέι* Pl$^{M.E}$ 2 *σύνθροον* Pl^{M} *σύνθρονον* P Pl^{E} (noli *σύνδρομος* praeferre cl. XVI 276 *σύνδρομα νηξάμενον — δελφῖνα*); *ἔνθρονον* 'in semet residentem' Reiske | *ἐκ δεβυθοῦ* P; v. IX 423, 6 *ἐς βυθόν* (Bian.) | *νήχε⌊τ⌋' ἑλισσόμενοσ* P *νήχεθ' ἑλ.* Pl; *νήχετ' ἐπεσσύμενος* Emperius, *ἀνεσσύμενος* FG. Schmidt (nec haec probaverim nec quod cl. Aesch. Ag. 52 tentavi *ἐρεσσόμενος*) 3 *επισθμὸν* P; Isthmum Cor. dicit Bianor (nautarum Corinthiorum et Periandri memor), discrepans a ceteris, qui Arionem cum delphine ad Taenarum appulisse narrant (cf. Herod. I 24, Lucian. l. c. *ἐξενήξω ἐς Ταίναρον*) | *ἔκελ⌊σ⌋ε* P (*χε*? sumptum ex verbo versus sq. *εἶχε* A^{ar}) | *ἆρα* P idemque Pl^{Mac}, *ἦ ῥα* Pl^{Mpc} Pl^{E} 4 cf. XVI 276 *κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σῳζόμεθα* | *ἰχθῦ'σ'* P *ἰχθῦς* Pl, *ἰχθύας* proponit Jac. | *ἀν͠ων* Pl^{M} | cf. Bian. IX 548, 4 *ἔχεων ἦτε χερειότεραι*, XI 248, 6 *γαίη δεῖξεν ἀπιστοτέρην* ‖

5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 16 (*εἰς γῆρας καὶ γέροντας*), 6; Pl^{E} I 16, 6 5 nom. gent. *Θεσσαλονικέως* om. P Pl (perperam Sidonio ep. tribuit Br.) 6 *πυρ ανακ⌜αί⌝ουσ⌜αν⌝ ϛ ὑπο ψοφου* C 7 *βροντ⌜ησ⌝ θανουσαν* C; noli *ἀσθμαίνουσαν* ci. s. *ἀποπνέουσαν* 8 *χειμέριον* P Pl *χειμερίην* Br. | *ἐφεστίῃ* P; schol. Mon. add.: *ἡ ἐπὶ πρόθεσις συντασσομένη δοτικῇ ἔσθ' ὅτε τὸ ἐντὸς σημαίνει ὡς καὶ Εὐριπίδης 'τίνα τόνδε ἐπὶ σκηναῖσιν ὁρῶ' ἀντὶ τοῦ 'ἐν ταῖς σκηναῖς'* (v. Eur. Hec. 733 *Ἔα, τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ Θανόντα;*) | *ἄν θρακι* (' C?) P, cr. Pl | *γοργὼ* (Pl) ex *γοργῶ* factum P; canis nomen *Γοργώ* apud eundem Antipatrum occurrit in hexametri clausula 268, 1 9 *γρηῦν* P *γρῆϋν* ex *γρηῦν* cr. Pl^{M} (*γρῆυν* Pl^{E}) | *cf.* Od. *σ* 327 *φρένας ἐκπεπαταγμένος* | *ἐξεπάταξ' ὄτοβος* FG. *Schmidt* (*nec hoc* nec -*ξε βρόμος* inferendum)

πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα κατήμυσεν. ἦν ἄρα μέσση
γήρως καὶ θανάτου λειπομένη πρόφασις. M 4v

310. ’ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C

Εἰς μῦν φαγόντα | ῥίνημα χρυσοῦ καὶ | ὑπὸ βάρους κρατη|θέντα καὶ ἀνατμηθέντα. C

Ψῆγμ’ ἄπυρον χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ’ ὀδόντων
ῥινηθέν, Λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου,

---

1 *ψυχθεῖσα*: cf. Theocr. II 106 *πᾶσα μὲν ἐψύχθην*, Ap. Rh. IV 1525 | *κατήμῠσεν*: idem Antip. productam exhibet huius verbi vocalem *υ* VII 498, 7 *ἠμύσας ὁ πρέσβυς* (sicut Hom. *Θ* 308 *ἑτέρωσ’ ἤμυσε*, Ap. Rh. II 864 *κατήμυσαν δ’ ἀχέεσσι*), correpta autem utitur Philippus *ἤμῠσαν ἐν πελάγει* 262, 4 | *άρα μεσσηι* P *ἄρα μέσση* Pl 2 cf. VII 634, 4 *ἐκάλει δ’ ἡ πολιὴ πρόφασιν* (Antiphili), IX 483, 2 *ἤγαγε Π. παιδὶ τοῦ θανάτου πρόφασιν*, 488, 4 *προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος* | *λειπομένῃ* Harberton; fort. pristina Palatini scriptura *μέσσῃ* restituenda: aniculae iam ad confinium senectutis mortisque provectae reliquum erat, ut eam necopinatus casus subito abriperet, non aetatis infirmitas consumeret ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 32 (*εἰς ζῷα*), 17 (Pl[E] 33, 17) 3 *τοῦ αὐτοῦ* (post IX 86) Pl | *βυζαν*[τ] C 4 sq. propter argumentum ep. cf. Plut. Mor. 526 B: (*οἱ φιλάργυροι παισὶν*) *ζῶντες οὐδὲν μεταδιδόασιν, ἀλλ’ ὥσπερ τῶν μυῶν τῶν ἐν τοῖς μετάλλοις τὴν χρυσῖτιν ἐσθιόντων οὐκ ἔσται τοῦ χρυσίου μεταλαβεῖν, εἰ μὴ νεκρῶν γενομένων καὶ ἀνατμηθέντων*, Plin. H. N. VIII 57 (82) ‘aurariis quidem in metallis ob hoc alvos eorum excidi semperque furtum id deprehendi’ 4 *φαγόντα* C[pc]: acutum ex circ. cr. C, qui pro *όν* primo *οῖ* (non *οῦ*) scripserat | *ῥιν.* et *ϛ υποβαρους* C 5 *κρατηθεν*[τ] *ϛ ανατμηθεν*[τ] C 6 *ψῆγμ*[α] *πυρ⸢ὸν⸣* Pl[M] *ψῆγμα πυρὸν* Pl[E] (‘*ἤγουν τὸ λεπτότατον καὶ διάπυρον τοῦ χρυσοῦ*’ schol. Mon., *πυρὸν* idem esse atque *πυρρὸν* iudicabat Brod.); *ψήγμαπυρὸν* (accentu supra *η* parum dilucide exarato) P, *ψῆγμ’ ἄπυρον* Scaliger (‘ramenta auri ignem non experti’ Reiske; oppositum est *ἀπύρῳ* aurum ‘coctum’ *ἄπεφθον*), *ψῆγμ’ ἀπύρου* Br.: cf. scol. 20 *εἴθ’ ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον*, Eur. fr. 1132, 30 *ἄπυρος χρυσὸς γεγώς* (*ψηγμάτιον* Graefius) | *ὑποδόντων* P: ‘ferreae limae morsu’ Jac. 7 *ῥῖνηθὲν* P | cf. *κουφότερος πετάλων* 263, 4 (Ant.)

μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο, πᾶσα δὲ νηδὺς
συρομένη βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον·
ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμνετο κλέμματα γαστρός.
ἧς ἄρα κὴν ἀλόγοις, χρυσέ, κακοῦ πρόφασις. M 9ʳ

311. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς κυνηγετικὴν | κύνα ἑλκωθεῖσαν | τὸ αἰδοῖον καὶ μέλ|λουσαν τίκτειν | σιδήρῳ τμηθεῖσαν | ⟨ὥστε⟩ τεκεῖν. C

Ὠκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
ἔγκυος ἡλκώθη παιδοπόρον γένεσιν,
πᾶσα δὲ συγκατέμυσε κατουλωθεῖσα χρόνοισιν·
ἤδη δ' ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν βάσανος,
πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν,
καὶ σκύλακες φίλιοι νηδύος ἐξέθορον.

---

1 *ὁ λίγοσ* P; olim *λίχνος* ci. conlato IX 86, 1 *λιχνοβόρος μῦς* (Antiph.) 2 *βραδ⌊ύ⌋πουν* (incerta litt. erasa *ο*? *α*?) P | *ἔθηκε* P *θῆκε* Pl 3 *ληφθεὶσ δ'* Plᴱ *ληφθείσ δ'* Plᴹ *ληφθεὶς* (om. particula) P, *ληφθείς τ'* Harb.; cf. IX 86, 6 | (*μεστῆς* ?) | *κλέμμτ^α* Plᴹ (cf. Plut. l. c. *νεκρῶν — ἀνατμηθέντων*) 4 *ἦσ ἀρα* P; scribendum vid. *ἦσθ' ἄρα*: cf. *ἦσθα γὰρ* VI 199, 3 (Antiph.) | *κ' ἦν* (' ?) P | (*ὀλίγοις* anonymus) ‖ 5 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 32 (*εἰς ζῷα*), 11 (Plᴱ 33, 11) 5 *τοῦ αὐτοῦ* (post IX 83) Pl | *θεσσαλ* C 6 *ἑλκωθεισαν το* C 7 sq. *τμηθεισ⌈αν⌉ τεκεῖν* C 9 sq. Philippus imitatur Antipatri ep. IX 268 *Κρῆσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἴχνιον ἔδραμε Γοργὼ Ἔγκυος*; cf. 303 9 *ἰσάμιλλα* (factum ex *ἰσ.*?) P 10 *ἐγκυοσ εἰλκώθη* P *ἔγκ. ἡλκ.* Pl ('*ἐξώθη*' prave sch.ᵂ, in *ἐξώθει* perperam mutavit Boiss., nec *ἐξάνθη* scribendum; '*ἐτρώθη*' interpretans adposuit sch. ᴮ) | *γένεσιν*: noli requirere *δίεσιν* (cf. Hippocrat. Aphorism. 5, 51: *ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσι, τουτέων τὰ στόμια τῶν ὑστερέων συμμέμυκεν*) 11 *συγκατέμυσε*: '*συγκατεκλίνθη*' sch.ᴮ·ᵂ (*-κατεκλείσθη*?) | *κατουλ.*: '*μεστωθεῖσα*' sch.ᴮ (nisi quod litt. *ο* per errorem scripsit pro *ω*) 12 *ὥριος* P 13 *πολλά δ'* Plᴹ | *επωρ. ἀ⌊ν⌋ὴρ* (*ἀρ*? Aᵃʳ) P; cf. XI 31, 2 | *ἐσιδαρατόμησεν* P, *ἐσιδηροτόμησε* (sic) Plᴹ *-σεν* Plᴱ 14 cf. Mart. lib. spect. XII 3 'exsiluit partus miserae de vulnere matris', hymn. Hom. I 119 *ἐκ δ' ἔθορεν πρὸ φόωσδε* | *ἐξέθ.*: cf. *ἐξέθορεν* in fine pentametri apud Phil. IX 83, 4

Ἀρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις, ἔμπαλι δ' Ἄρης
ἤρκται μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας. M 8v

312. ΖΩΝᾼ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ͂. C

Εἰς δρῦν ἥμερον | παραίνεσις μὴ κόπτειν | διὰ τὸν μῦθον τὸν | φάσκοντα ἀπὸ δρυὸς | καὶ πέτρας τὰς τῶν ἀν|θρώπων γενέσεις. C

Ὦνερ, τᾶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν,
φείδεο, γηραλέαν δ' ἐκκεράιζε πίτυν

---

1 *ἀρτεμ. λέλυται* P: similiter de Lucinae Aegyptiae munere abrogando dicit ludens Nicarchus XI 18, 5 *οὕτω Βούβαστις καταλύεται*; cf. IX 303   2 *γαστέρας ἡμετέρας* P Pl: *γαστέρα θηλυτέραις* (et -*τέραν* s. -*τέρων*) Jac.; f. *ὠμοτέρως* ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 19 (*εἰς δένδρα*), 7   3 nom. gent. om. Pl, *σαρδιαῦ* C; ep. eiusdem poetae est atque IX 226, VII 632 (*Διοδώρου*)   4 *ἥμερον* et *μηκόπτ̂* C   4 sq. *διατὸν μῦθ τὸν φάσκουτ*: duas causas parcendi quercubus affert poeta: et humani generis ex quercubus repetitam originem et priscorum hominum ab isdem quaesitum victum   5 *απο δρυὸς ϛ πέτρ᾿* C: verba *καὶ πέτρας* quamvis aliena ab epigrammatis argumento adposuit auctor lemmatis memor Homerici versus *τ* 163: *οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης*   5 sq. *τὰσ τ̂ ανθρ.* C   7 *ὦνερ* ex usu Leonidae T., qui *ὦνερ* et aliis vs. locis et ab initio hexametri posuit (VII 472, 9) | *τὰν* (potius quam *τᾶν*) *βαλ.* P, *τῶν β.* Pl | sch.[B] adscripsit haec (sumpta ex Pausan. VIII 1, 2): *τὸ γὰρ παλαιὸν βάλανοι φηγοῦ τροφὴ τοῖς ἀνθρώποις ἦσαν ὑπὸ Πελασγοῦ πρῶτον εὑρεθεῖσα* (-*θεῖσαι* sch.[w]) · *ἡ δὲ τοιαύτη ἐπὶ* (*ἀπὸ* Pausan.) *Πελασγοῦ δίαιτα παρέμενεν ἐνίοις Ἀρκάδων ἐς τοσοῦτον* ⟨*ὡς καὶ τὴν Πυθίαν, ἡνίκα Λακε*⟩*δαιμονίοις τῆς* (Paus.: *γῆς τῆς*) *τῶν Ἀρκάδων ἀπηγόρευσεν* (-*ρευεν* Paus.) *ἅπτεσθαι, καὶ τάδε εἰπεῖν τὰ ἔπη· 'πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι* (*βαλλανοφ.* sch.[B]) *ἄνδρες ἔασιν* ⟨*οἵ σ' ἀποκωλύσουσιν·*⟩ *ἐγὼ δέ τοι οὔτι* (*οὔτοι* sch.[B]) *μεγαίρω'*   8 *φείδεο*: cf. VII 632, 6 *φειδομένη* (Zonae) | *'αἱ τῆς δρυὸς βάλανοι ἐν εἴδει προσωποποιίας φθέγγονταί τινι δρυτόμῳ'* perperam schol. Mon.: non glandes, sed se ipsum cum lignatore colloquentem fingit poeta | *ἐκκεράϊζε*: add. schol. Mon. *'ἤγουν ἀφάνιζε καταχρηστικῶς, καὶ Ὅμηρος κεραϊζέμεν πόλιν* (cf. *Π* 830)· *λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ φθορᾶς τῶν κερασφόρων ζῴων'* (quae petita sunt ex Eustath. 1608, 34; cf. E. M. 504, 9: *κεραιστής· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κέρασι χρωμένων ζῴων*) | *π⌊ίτ⌋υν* (*τ* in er. *στ*?) P

ἢ πεύκαν ἢ τάνδε πολυστέλεχον παλίουρον
ἢ πρῖνον ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον·
τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν· κοκύαι γὰρ ἔλεξαν,
ἁμῖν ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες. M 5ᵛ

'r. Cor. Mel. pp. 313—338

313. ἈΝΎΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ͂. C

6 Εἰς δάφνην καὶ πηγὴν | παραίνεσις ἡδεῖα. C

' 409 Ἵζευ ἅπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλέα φύλλα
ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἁδὺ πόμα,

---

2 ἢ πρίνον P Plᴱ, ἢ (ex ἤ cr.) π ρ ῖ ν ο ν Plᴹ; ἢ πρινῶν' (Hecker) et ἢ πρίνους Jac., ἢ πρῖνόν γ' Mein. | ἢ τὰν (τὰν cr. ex ταὶ? an τᾶν?) P, ἢ τὰν Pl; ἢ πρῖνον καὶ τὰν Jac. (fort. πρῖνον τάνδ' ἢ τὰν s. ἢ πρῖνον τάνδ' ἠδ') | 'πρῖνος· ξύλον πυκνότατον καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 859)· σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς (καιομένη ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ)' schol.ᴮ | πρῖνον et κόμαρον iungit Zonas secutus Amphidem 'φέρει ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα' (K. II 247, 38) et Eupolin 'πρίνου κομάρου τε πτόρθους' (K. I 261, 14) 3 sq. κοκύαι — δρύες 'maiores nostri tradiderunt nos e quercubus procreatos esse' Jac., qui cft Verg. Aen. VIII 315 'gensque virum truncis et duro robore nata', similia 3 κο͂κυαι Pᵖᶜ (notulam ͂ ex acuto fecit C eandemque ab initio versus et in marg. ext. repetivit), κόκυαι Aᵃᶜ Plᴹᵃᶜ, κοκυαὶ Plᴹᵖᶜ Plᴱ; de avibus perperam cogitat schol. Mon.: 'κοκυά (sic) ἐστιν εἶδος ὀρνέου ὁμοία δρυοκολάπτῃ ἢ κόκκυγι, ἢ τὰς βαλάνους ἀφανίζει'; 'maiores' voce significari docent Suid., Et. M., Hesych.; pro feminino habet vocabulum Suid.: κοκύαι· αἱ πρόγονοι (spectat S. verba Callimachea κοκύῃσι καθημένη ἀρχαίῃσι), contra Hesych.: κοκύαι· οἱ πάπποι καὶ οἱ πρόγονοι (Zonar. 1228 s. κοκύας) et Et. M. 524, 52 κοκύας· ὁ πρόγονος· ἔστι δὲ Ἰακὴ ἡ λέξις, σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκομμένους (v. fr. an. 37 in Call. Schneid. II 712) 4 ἁμῖν. ὡσ Plᴹ, qui interpunctione post ἔλεξαν caret; P nec post ἔλεξαν nec post ἁμῖν interpunxit | ἦν τι P ἐντὶ Pl | δρύεσ ex δρῦεσ cr. P | Philippeo fr. epp. 215—312 continuatur in P nullo indice fr. Meleagreum ‖ 5 sqq. Plᴹ l. Iᵇ c. 14 (εἰς δένδρα), 7; Plᴱ I 19, 18 5 nom. auctoris om. Plᴹ, ἄδηλον Plᴱ | μελοιποι⌈οῦ⌉ (sic) C: cf. vol. II p. XVIII 6 παρ'αινεσισ C, qui indicem auctoris p. 408 ad v. 1, lemma p. 409 ad v. 2 scripsit | cf. Anytae epp. XVI 228, 291; praeterea epp. XVI 11 (Hermocreontis), 12, 13 (Platonis), *227* / *schol. Mon.* adposuit titulum hunc: 'καὶ τοῦτο ὡς ἀπὸ τοῦ

ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσῃς πνοιᾷ τυπτόμενα Ζεφύρου. M 83r

314. ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ. C

Εἰς Ἑρμῆν | ἐν τριόδῳ παρ' αἰγιαλῷ | ἱστάμενον. C

Ὁμοίως. C

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἕστακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις πολιᾶς ἐγγύθεν ἀιόνος,

ἀγάλματος τοῦ Πανὸς λέγεται, ὃ τοὺς πορευομένους τὸ μεσημβρινὸν τοῦ θέρους ἀποθαρρύνει' (quippe similia ante adnotaverat ad XVI 11 *'τοῦτο ὡς ἀπὸ προσώπου Ἑρμείου ξοάνου λέγεται'*, 12 *'καὶ τοῦτο ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ Πανὸς εἴρηται'*, 13 *ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ Πανὸς καὶ τοῦτο εἴρηται*) p. 264, 7 cf. 374, 3; *ἵζευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον, ξένε, τάνδε παρέρπων* XVI 11, 1, *ἔρχευ καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν* XVI 12, 1, *ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο κῶνον* XVI 13, 1 | *·ἴ·ζευ* (' ?) *ἅπασ ὑπο καλὰ δ ά φ ν α σ* P, *ἵζευ ἅπας ὑπὸ τῆσδε δάφνης* Pl, — *ὑπὸ τᾶσδε δάφνας* Br.; *ἵζεο τᾶσδ' ὑπὸ καλὰ δ.* Jac. (Mein., qui tamen *ἵζευ* servat), *ἵζε δάφνας ὑπὸ τᾶσδε καλᾶς* Geist (qui etiam *ἵζε νάπᾳ* et *ἵζ' ἁπαλᾶς ὑπὸ καλὰ δάφνας* proposuit, malim *ἵζευ ἔραζ'*), *ἵζευ ὕπαι καλᾶς δ.* Harberton; olim *ἵζευ ὑφεὶς* (cf. Plut. Demetr. 36 *μικρὸν ὑφεὶς τῆς πορείας*) et *ἵζ. ὁδῖθ' ὑπὸ κ. δ.*, etiam *ἵζε χαμᾶζ'* ci. | *εὐθᾱλέα* Pl^M; cf. *νεοθαλῆ* in Meleagri prooemio IV 1, 53   8 *ὡραίου* P | *ἀδὺ* P *ἡδὺ* Pl; cf. XVI 228, 3 *πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε*

1 *ὀφρά* P *ὄφρά* Pl^M; hanc coniunctionem in tetrastichis suis Anyte ab initio alterius distichi adhibet etiam IX 144, 3, XVI 231, 3 (cf. VI 312, 4) | imitatur auctor ep. XVI 227 Anytae verba hisce: *ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα πόνου*; cf. etiam Anytae ep. XVI 228, 1 *τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον*   2 *ἀμπαύσησ* Pl^M | *πνοιῆι* P (Pl); *πνοιᾷ?* | *τυπτόμενα* P Pl, *ψυχόμενα* (Emperius) Ruhnken || 3 sqq. ep. Plan. non in primum librum recepit, sed in quarti syllogam posteriorem: exstat l. IV^b in cap. *εἰς θεούς* n. 12 (Pl^E IV 12, 114)   3 *Ἀνύτης* Pl   4 lemmate carent Pl^{M.I}, *εἰς Ἑρμῆν* Pl^{a.b.s} omittentes quae sequuntur in lemmate Palatino; *εισ ἑρμ* et *παρ' αἰγιαλ ἱστ.* C (*παρ' αἰγιαλῷ* Jac., *παρ' αἰγιαλὸν* Dübner) | cf. epp. in Hermas XVI 118 (Niciae), XVI 11 (Hermocreontis), X 12 (adesp.), XVI 255; falso putat Benndorf Anytae ep. insculptum fuisse in uno ex Hermis illis, quos in monte Parnone, in Argivorum, Lacedaemoniorum,

ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
ψυχρὸν δ' ἀχραὲς κράνα ὑποπροχέει. M 98^v

315. ΝΙΚΙΟΥ. C. Pl

Καὶ τοῦτο παραι|νετικὸν ἐπὶ τὸ | καθῆσθαι ἐπ' αἰγείροις | καὶ πηγαῖς ὥρᾳ θέρους. C

Ἷζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ', ὁδῖτα,
καὶ πῖθ' ἆσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας·

Tegeatarum confinio (prope Tanaum flumen) positos esse Pausanias (II 38, 7) memoriae tradidit; v. Lesbium in Mercurium *κηπουρόν* epigr. ap. Kb. 812 p. 265, 6 cf. Anytae VI 123, 1 *ἕσταθι τᾷδε κράνεια*, XVI 188, 2 *τῇδ' ἕστηκα* — *Ἑρμῆς* (Niciae) | *ἑρμᾶς*? P^ac | *ἕστακα* P | *παρόρχατον* P; Anytae obversabantur Homerica *παρὰ νείατον ὄρχον* (*η* 127, 129), *παρὰ* — *ἐρινεὸν ἠνεμόεντα* (*X* 145); cf. *εὐκάρπου ἐπὶ φυταλιῆς* Kb. 812, 2, *Ἑρμᾶν ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα καὶ κτεάνων* XVI 11, 4, in hexametri clausula *πολύρριζον παρὰ θάμνον* (ap. Anyt.) Cougn. II 154, 1 | *ἠνεμόεντα* P Pl *ἀνεμ.* Meineke (Herm.) 7 *ἐν τρ.*: cf. *Ἑρμείην εἰνόδιον* X 12, 8, *εἰνόδι' Ἑρμᾶ* VI, 299, *φύλαξ ὁδοῦ* X, 12, 2 | v. Anytae VII 215, 6 *τάνδε παρ' ἀιόνα*, XVI 249, 4 *πορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα παρ' ἠιόνος* | *πολιᾶς* P Pl (noli *ῥοθίας*, *νοτίας* aut *σκολιᾶς* aut simile aliud voc. requirere), cf. Ap. Rh. I 454 *πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο*, Soph. Phil. 1123; *πτελέας ἐγγ. ἀγριάδος* perverse Herm.

1 *κεκμηῶσιν*: cf. Anyt. XVI 291, 3 *μέγα κεκμηῶτα παῦσαν*, XVI 228, 3 *ὁδίταις ἄμπαυμα* | *ἔχων* (ω cr. ex ο?) P, *ἔχοντ'* Benndorf 2 *ἀκραὲσ κράνα* P, *εὐκραεῖ κράνᾳ* Pl^M (-*εῖ* ex *ν* corr.: primo scripturus erat Plan. *εὖ κράνα*), *εὐαρκεῖ κράνα* Pl^I *εὐκραεῖ κράνᾳ* Pl^a.s; *εὐκραὴς κράνα* anonym., *εὐκραὲς κράνα* Reiske; *ἀχραὲς κρ.* Salm.: v. Nic. Ther. 846 *φῦκος ἀχραές τ' ἀδίαντον* cum scholiastae verbis: '*ἀχρ. ἤτοι τὸ καθαρὸν καὶ ἄχραντον*' | *υποϊάχει* P *ὑποϊάχει* Pl^M.E; *ὑποπροχέει* Schaefer (Meineke), *ὑπεκπροχέει* Spitzner, *ὕδωρ προχέει* Herm. (Mackail), *ὑπαὶ ποτάγει* Tucker, *ὕπαιθα χέει* Harberton ‖ 3 sqq. ep. om. Pl^M in l. I, exhibet in libri quarti sylloga breviore; continet l. IV^a epigrammata *εἰς πηγάς* duo: IX 676, 685, l. IV^b quinque haec: IX 374, XVI 291, IX 315, 684, 699 3 cf. praeter Anytes epp. inprimis XVI 11 4 sq. ep. scriptum in fontem s. puteum tumulo Gilli coniunctum populisque cinctum, quem fontem poeta loquentem inducit (v. Weisshäupl p. 106); de more *sepulcri ad fontem* exstruendi cf. ep. in sibyllam Herophilen

μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθι, ἂν ἐπὶ Γίλλῳ
Σῖμος ἀποφθιμένῳ παιδὶ πατὴρ ῥύεται. M 99r

---

apud Pausan. X 12, 6 (vs. 5 *ἀλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ἑρμῇ τῷδ' ὑπόκειμαι*) p. 266, 4 ϛ τοῦ παρ' αἰνετικὸν C: cf. lemma ep. 313 | ἐπι τὸ * Cpr (τῶι? Car) | καθῖσθ⌈αι⌉ C, cr. Boiss. (nec praeferendum καθίσαι) 5 ἐπ' αιγειρ- (i. e. -ροισ) ϛ π. C; malim ὑπ' αἰγείροις καὶ ⟨ἐπὶ⟩ πηγαῖς s. καὶ ⟨ἐπὶ τὸ πελάσαι s. πλησιάσαι⟩ πηγαῖς | ὧρα θέρ⌋ C 6 ἴζον P ἵζευ Pl; cf. XVI 11, 1 ἵζευ ὑπὸ σκ. πλάτανον | ὑπ' Pl υπο P; v. Mnasalcae ep. 333 (κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον) | ἐν θὰδ' P (cum verbo κάμες, non cum ἵζευ voculam ἐνθάδ' iunxit Mein.) | ὀδῖτα P 7 πίε θᾶσσον Pl Ppc πῖε θ. Plac; πίε δ' ἄσσον Heck., πῖθ' ἄσσον Schneidewin | ἰῶν potius quam ἰὼν P (καὶ πίε θαρσαλέως olim ci., nunc malim πίε ῥᾳστώναν 'hauri languoris levamentum quod fons largitur')

1 μνᾶσε P μνᾶσαι Pl; γνώσεαι inepte Harberton: Nicias sequitur Homerica ι 18; ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ μνήσῃ ἐμεῦ θ 461, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν ἀθ. ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα δ 592, μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν ο 126 | κράναν (cr. ex -ναι?) P, κράνας frustra Reiske | ἀποπρόθι (θι factum esse ex θε non contenderim) P, ἀπόπροθεν Pl (-θ⌈εν⌉ solito comp. PlM)

1 sq. ἂν (potius quam ἄν) P ἂν Pl | επιγγειλλω Ppc (C), επιγγιλλω (?non -γέλλω) Aac, ἐπὶ γίλλω PlM, ἐπὶ Γίλλῳ PlE (nomen Γῖλλος non Γίλλος scribendum esse temere, puto, confidebat Mein.) | σιμὸσ P PlM; v. Theocr. 14, 53; ex Callimachi verbis Σῖμος ὁ Μίκκου (VI 310, 1) nemo in Niciae versum inferet ἐπὶ Μίκκῳ | παριδρύεται P PlM PlE (nisi quod περιδρ. exhibent Plw.B); verbum partim passive interpretantur reponuntque (Heck. Dübn.): ᾇ (τᾷ Reitz.) ἔπι Γίλλῳ Σῖμος — παριδρ. 'memor esto fontis, ad quem, iuxta Gilli signum, statua Simi posita' s. 'iuxta filium Simus sepultus est', ἃ νεογιλῷ Σίμου — παιδὶ παριδρ. ci. Harberton (praeferas fort. ἅ ποτε Γίλλῳ); partim verbum active accipiunt: ἂν ἐπὶ Γίλλῳ (formam τὰν proposuit, non necessariam putabat Jac.) Σῖμος — παριδρ. 'fontis, quem propter filium, ad sepulcrum filii ornandum pater adduxit et lapidibus cinxit' (Jac.), s. quem puteali munitum iuxta sepulcrum dedicat (Mackail); ἂν — παριδρύσατο praeter allatam coniecturam tentavit Harb.; mihi et παρά displicet post ἐπί et forma ἱδρύεται, sive activo sive passivo sensu accipitur; opus videtur, cui praesens aptius convenit, verbo vi servandi potius quam exstruendi instructo, unde scripsi ἂν ἐπὶ Γίλλῳ Σ. ἀπ. παιδὶ πατὴρ ῥύεται, cf. Hom. ο 35 ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε, K 417 ῥύεται στρατόν, I 396 οἵτε πτολίεθρα ῥύονται, K 259 (παιδὶ πατὴρ iam Mähly restituit, qui τὰν — π. π. ἱδρύει proposuit) ‖

316. ΛΕΩΝΊΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΊΝΟΥ. C

Ἐπ' ἀγάλμασιν Ἑρμοῦ | καὶ Ἡρακλέους κει|μένοις ἐν παρόδῳ | παραίνεσις Ἑλληνική, | ὥστε ἀπαρχὰς ⟨χωρὶς⟩ φέρειν | ἑκάστῳ ἀπό τε τῶν | ἀχράδων καὶ τῶν βοτρύων. C

Ὦ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτόν, αἴτε ποτ' ἀγροὺς
δαμόθεν αἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,

---

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 37 (*εἰς θεούς*), 4; Pl[E] I 38, 4; praecedit apud Plan. simile Antipatri ep. de disparibus Mercurii Herculisque sacrificiis IX 72; v. Geffcken n. 57 1 gent. *ταραν̄* add. C, om. Pl. 2—5 epigrammate fingitur Hermeracles termini vice positus in urbis tribusque rusticae confinio (*'ἀλλὰ μὴν Ἑρμοῦ γε καὶ Ἡρακλέους ἐστὶ νῦν ἀγάλματα κοινά'* Aristid. orat. 40, 19 K.); Mercurius inducitur loquens 2 *ἑρμ̆* C 3 noli ci. *ἐν μεθορίᾳ* s. *παρ' ὁρίοις* | *παρ'αίνεσισ ελληνι* C (*Ἑλληνικῶν* ap. Par. teste Dübn.), f. *ἐλεγκτική*; altera lemmatis pars (a voce *ὥστε* incipiens) clausulae signo a priore divisa est | *απαρ^χ* C 4 sq. *φερειν εκαστωι* et (quae obducta sunt fusciore atramento fere cuncta) *τ̂ αχρ. ̀ς τ̊ βοτρῦ* C; addidi *χωρὶς* 6 sqq. de argumento ep. adnotat sch.[B] haec: *τὸ πᾶν οὕτως· ὦ ὑμεῖς, οἱ ὁδοιπoροῦντες ἐκ μὲν τῆς πόλεως εἰς ἀγρούς, ἐκ δὲ τῶν ἀγρῶν τοὔμπαλιν εἰς τὸ ἄστυ, ἡμεῖς τῶν ὁροθεσίων τούτων καθέσταμεν* (pro *τούτ. καθέστ.* inepte *πάντων καθ' ἕκαστον* Dübn. cum sch.[W]) *φύλακες, τυγχάνομεν δὲ δύο ⟨ὄντες θεοί⟩, ὧν ὁ μὲν Ἑρμῆς, ἐγὼ δῆλον ὅτι, ὁ δὲ ἕτερος Ἡρακλῆς· καὶ ἀμφότεροι μὲν τοὺς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦντες οὐ πρὸς ἀλλήλους καλῶς διακείμεθα· οὗτος γὰρ καὶ τὸ προσῆκον ἐμοὶ τῶν ἀνατιθεμένων μέρος* (*παρά τινος ἐμοὶ παραθέντος ἀνθρώπου*) *ἀφαρπάζων κατεσθίει· ἡ οὖν πρὸς αὐτόν μοι* (*μου* Dübn.) *κοινωνία οὐκ ὠφελεῖ με· εἰ γάρ τίς μοι εὐσεβείας χάριν ἀχράδας τουτέστιν ἀπίδια* (*ἀππ.* sch.[B]) *ὄρεια προσενέγκαι* (*-κῃ* sch.[W]), *αὐτός με ταύτας ἀφείλετο* (de reliquis scholii huius verbis cf. ad p. 269, 3 sq.) 6 *ὦ τᾶν δε στίχοντεσ* P, cr. Pl; cf. Leonidae VII 452, 1 *ὦ παριόντες* et *ἆ δειλ'* VII 466, 1 | *ἀταρπιτὸν*: v. Leonid. VII 740, 8 *ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτοῦ* 6 sq. cf. Plat. Hipparch. 228 C: *ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν — ἐπιβουλεύων αὖ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ δήμων ἑκάστων* (e quibus *δαμόθεν* falsum esse non efficitur) | *αἵ τε* et *αἴτ'* (vs. 2) P, *οἴτε* et *οἴτ'* Pl | *πότ' ἀγροὺσ* P *ποτ' ἀγρ.* Pl[M] 7 *απαγρῶν* P, *ἀπ'* (cr. ex *ἐπ'*) *ἀγρῶν Pl[M]* | *ποτακρόπολιν* P (cf. *πὸτ τὰν Κύπριν* 320, 1 Leon.)

ἅμμες ὅρων φύλακες δισσοὶ θεοί, ὧν ὁ μὲν Ἑρμᾶς,
οἷον ὁρῇς μ', οὗτος δ' ἅτερος Ἡρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλ' ὅδ' ἀπούρας,
αἴ πως νῷν παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν·

---

1 cf. Leonidae in Priapum verba XVI 261, 1 *ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἕστηκα Πρίηπος*, XVI 236, 2 *λαχάνων — φύλακα*, in Mercurium XVI 190, 2 *αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα* (et quae praecedunt *τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμᾶν*) | *ὀρῶν* P; *ὁρῶν*? Pl^{M}: *ὀρῶν* (an *ὁρῶν*?) Pl$^{M\,ac}$ *ὅρων* Pl$^{M\,pc}$ (*ὀρῶν* Pl$^{I.b}$ Pl^{a} in t., *ὅρων* Pl^{a} in epid. Pl$^{a.s}$); *γρ. ὅρων ἢ ὀρῶν* sch.^{W} | *φυλακεσ δισσοὶ* P; cf. Leon. *πέτρης ἐκ δισσῆς* 326, 1; *δισσὸν ὅρος* 337, 1   1 sq. *ὧν ὁ μὲν — οὗτος δ' ἅτερος*: cf. Leonidae VI 13, 3, XVI 306 *δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν — ὤλεσεν, ἐν δ' ἑτέρᾳ*, 307 *τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν*, VI 286, 3   2 *ὀρῆσ* P Pl$^{M.I}$ *ὀρῇς* Pl$^{a.b.s}$; cf. Theocr. 22, 59 *τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς*   3 *ἀμφω* P | *εὐάκοοι*: cf. *γυναιξὶν ἐπήκοος* (de Diana) Adaei 303, 3, *παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος* Callim. VI 310, *Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος* Antip. Th. IX 46, (*Εἰνοδίη*) *εὐχωλῇσι κατήκοος* Antiphili VI 199, *ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος* Antip. Thess. IX 428   3 sq. falso traduntur nec probabiliter corriguntur clausula hexametri et pentametri pars prior: *ἀλλάποθ' αὐτοὺσ αἱ τῶμαι* (*τώ* exhibet P^{ac} *τῶ* P^{pc}) *παραθὴσ* (*-θὴσ* potius quam *-θῆσ*) P, *ἀλλά ποθ' αὐτοὺς αὐτῶ μοι παραθεισ* Pl^{M}, *ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς* (Pl^{s}, *ἀλλὰ πόθ' αὐτοὺς* Pl$^{I.a.b}$) *αὐτῷ μοι παραθεὶς* Pl^{E} | clausulam hexametri explicare studet sch.^{B} (v. ad p. 268, 6 sqq.) sic: '*ἀλλὰ ποθ' αὐτούς· λείπει οὐ καλῶς συμβαίνομεν, ἵνα ᾖ· πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς οὐκ εὐήκοοί ἐσμεν, ἤ τι τοιοῦτον νοητέον*, quam interpretationem sch.^{B} iterat his verbis: *ἀποσιώπησις τὸ σχῆμα καὶ ἔλλειψις τοῦ ῥήματος· οὐ λέγω πῶς συμβαίνομεν, οὐ καλῶς ἡμῖν συμβαίνομεν οὐδὲ καλῶς πρὸς ἀλλήλους διακείμεθα* (probaverunt hanc explicationem cum alii tum Geffcken, nisi quod duce Casaubono post *ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς* qualia in schol. proposita sunt non reticentia Mercurii supprimi, sed incuria librarii perisse duosque versus excidisse statuunt). de pentametro add. sch.^{B} haec: *ὅρα* (*ὅρεια* scr. sch., v. ad 269, 4) *οὖν ἐνταῦθα τὸ παραθεὶς ὅπως κεῖται· ἤτοι γὰρ παραθεὶς ἀντὶ τοῦ παραθέντος ληπτέον, ἵνα ᾖ πλαγιασμὸς ἐπ' εὐθείας· ἄλλως γὰρ σολοικοφανές ἐστιν, ὅπερ συνεχῶς παρά τε τῷ Θουκυδίδῃ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικισταῖς εὕρηται, οὐχ ἥκιστα δὲ παρὰ τῷ Φιλοστράτῳ, ὡς τὸ 'ὁ Πρωτεὺς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα τὸ Ἑλληνικὸν πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί'· τὸ οὖν παραθεὶς ἀντὶ τοῦ παραθέντος.* iam sequitur participii interpretatio ista: ⟨*ἢ αὐτὸς ὁ*⟩ *Ἡρακλῆς παραθεὶς ἑαυτῷ τὰς αὐτῷ μοι ὀφειλο-*

ναὶ μὰν ὡσαύτως τοὺς βότρυας, αἴτε πέλονται
ὥριμοι αἴτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.

μένας ἀχράδας ἀφείλετο. ex duabus his explicationibus una ellipsi nititur non ferenda: ⟨*οὐ φθάνει τις*⟩ *αὐτῷ μοι παραθεὶς ἀχρ.* ⟨*καὶ*⟩ *ἐγκ.*, altera etsi sensu non caret (ut corruptum sch.[w], quod ob eam causam vid. omisisse Dübner), tamen ad tradita verba accommodari nequit | varia proposuerunt ad restituendos versus: *ἀλλά ποτ' αὐτό, ἤν τίς μοι παραθεὶς* (sc. *ᾖ*) *ἀχράδας, ἐγκ.* Scaliger; *ἀλλά ποθ' οὗτος, ἤν τίς μοι παραθείς, ἀχρ.* Huet; *ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς αἴ κ' ὠμὰς παραθῇς ἀχρ., ἐγκ.* Salm. (verba *ποθ' αὐτοὺς* ad *παραθῇς* referens: 'si nobis escam apponas'); *ἀλλ' ὁ, ποθ' αὐτοὺς αἴ κ' ὠμὰς παραθῇς ἀχρ.* Wakefield; *ἀλλά που αὐτός, αἴ κ' ὠμ. παραθῇς ἀχρ.* Harberton; *ἀλλ' ὁ λαφύκτας, κἢν ὠμὰς* (s. *αἰ κὠμὰς* i. e. *αἰ καὶ ὠμ.*) *παραθῇς* Jac., *ἀλλ' ὅδε δ' αἴ τις Ἀμφοῖν νῷν παραθῆτ' ἀχρ.* Eldick (particulam *δὲ* perperam post *ἀλλὰ* inferens), *ἀλλ' ἄπι' οὗτος, αὐτῷ μοι παραθεὶς ἀχράδας, ἐγκ.* ('pira dulcia hic deglutit, obiectans mihi acerba silvestria') Reiske; *ἀλλά ποτ' αὐτὸ αὐτῷ μοι παραθέν* primo tentavit Casaubonus (qui paulo rectius *προτεθὲν* scribere poterat), idem mutata sententia, ut qualia excidissent ostenderet, finxit haec: *ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς*
⟨*ἀντίοι ἁρπαλέης εἵνεκα τοῦδε βίης·*
ὅσσας γὰρ κοινῇ τις πάρθετο τοῖς δυσίν, οὗτος⟩
αὐτῷ οἱ παραθεὶς ἀχρ. ἐγκέκαφεν. Casauboni rationem sequebantur Jac., Mein. ita, ut ex duobus qui perissent versibus alterius tantum clausulam excogitarent, Jac. *αἱ δέ ποτ' αὔας* (*αἴτ' ὠμὰς*), Mein. *αἴτε πεπείρους*; Geffcken denique et Heck. (post *ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς*) duorum versuum iacturam notant continuantque ille *αἴτ' ὠμὰς*, hic *ἅστ' ὠμὰς παραθῇς*. Duo, opinor, uvarum genera afferuntur a Leonida, non item duo pirorum (quod vidit Heck.); deos autem dicit ambos illos quidem aeque precibus hominum moveri, sed alterum dona omnia sibi vindicare soli quae ambobus offerantur, ut priori subiecto (*ἄμφω μὲν*) alterum, quo unus Hercules significetur, opponi necesse sit; itaque scripsi *ἀλλ' ὅδ' ἀπούρας, αἴ πως νῷν* (s. *αἱ κοινὰς*) *παραθῇς ἀχρ., ἐγκ.*   p. 269, 4 *ἀχράδας*: '*ἤγουν ἀππίδια* (immo *ἀπίδια*) *ὄρεια*' sch.[B] | *ἐνκέκαφεν* P, cr. Pl

1 *ναὶ μὰν*: cf. Leon. VII 422, 6; 665, 5 | *ὡσ αὔτωσ* P *ὡσαύτωσ* Pl[M] | *τοὺσ* P Pl, *τὼς* Br. | *αἴτε* P *οἵτε* Pl | *τίθενται? φέρονται?* an *λέπονται?* (cf. Antiphan. 135 K. II 67 *μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει*)   2 *ὥριμοι* potius quam *ὧρ.* P; v. Leon. 329, 4 *ὥρια δωροφορεῖ*, 563, 3 *ἐφώριος ἤδη* (at noli praeferre *ὥριοι*) | *αἴ τ' ἐχύλαν?* P[pc] *αἶ τε χύλαν?* P[ac] (incertae pros. et pristinae *et a C positae*); *οἵτε χύδην* Pl, cr. Salm.; cf. Leon. XVI 306

μισέω τὰν μετοχὰν οὐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τι
ἀμφίς, μὴ κοινᾷ τοῖς δυσὶ παρτιθέτω
καὶ λεγέτω ‘Τὶν τοῦθ', Ἡράκλεες’· ἄλλοτε ‘Τοῦτο
Ἑρμᾷ’ καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων. M 10r

317. ˚ΑΔΗΛΟΝ. C

Μιαρόν ἐστι | τὸ ἐπίγραμμα
ὅλον | καὶ αἰσχρουργότατον. C

α. Χαίρω τὸν λακέρυζον ὁρῶν θεὸν εἰς τὸ φάλανθον
βρέγμ' ὑπὸ τᾶν ὀχνᾶν, αἰπόλε, τυπτόμενον.

χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ | *εὔτρ.*: ‘res ad suum usum, gulae paratas promptasque habet, sibi vindicavit’ (*ἐξέπιεν* Casaub.)

1 *ἥδομαι* P (olim *ἄλδομαι* ci. cl. Quint. Smyrn. 9, 475); cf. 322, 10 *τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα* (Leon.) | *ἀλλοφέρων⌊τι⌋* (*τε*? A[ar]) P, *ἀλλ' ὁ φερων τϊ* Pl[M] (*τί* Pl[I.a.b], *τὶ* Pl[s]) 2 *ἄμφω* P Pl; *ὁ φέρων τι ἀμφοῖν* Jac. (eodem sensu formam *ἄμφω* cum *φέρων* iungi vult Salm.), *φέρων τι ἄφνω* Scaliger; *ἀμφίς* (recte cum *παρτιθέτω* iungens) Eldick | *κοινὰ* P, *κοινῇ* Pl[M] Pl[α.b] *κοινῇ* Pl[I.a.s], *κοινᾷ* Salm. | *δυσῒ* (*σ* ex *τ*? cr.) Pl[M] 3 *τὴν τοῦθ'* P *τῆ τοῦθ'* Pl[M] *τῇ τοῦθ'* Pl[E], *τοὶ τοῦθ'* sch.[B] (qui adnotat: *γρ. τοὶ ἀντὶ τοῦ σοὶ δωρικῶς*), *τὶν τοῦθ'* Mein. | *ἄλλοτε* s. *ἄλλο τε* P, *ἄλλοτε* Pl[M.I] *ἄλλό τε* Pl[E] (praeter Pl[I]), *ἄλλο τὺ* Reiske, *ἀλλὰ τὺ* Casaub.; *γρ. ἀλλ' ἄγε* sch.[B] 4 *ἑρμᾶι* (spiritu incerto) P, *Ἑρμᾶ* Pl; ‘*τὶν τοῦθ'*, *Ἡρ.*’, *ἄλλοτε* ‘*τοῦτο Ἑρμᾷ*’ Heck. (Geffcken, alii reiecerunt, quasi quivis utrique simul dona offerre deberet nec quisquam alterutrum implorare votique damnatus unum singillatim remunerari posset); ‘*τὶν τοῦθ'*, *Ἡρ.*, *ἀλλὰ τὺ τοῦτο*, *Ἑρμᾶ*’ Mein. Geffck. (quibus non displicet mutata verborum structura); qui *ἄλλοτε* admitti nolunt, scribere poterunt aut: ‘*τῇ τοῦθ'*, *Ἡρ.*, *ἀλλὰ τὺ τοῦτο*, *Ἑρμᾶ*’ aut ‘*τὶν τ. Ἡρ.*, *ἀλλ'*, *ἰδέ*, *τοῦτο Ἑρμᾷ*’ (potius quam *ἄλλο δὲ τ.*: nam vocula *ἰδέ* Hercules, ut Mercurii partem a sua discernat illaque ab$_s$tineat, diserte monetur) | *λύοι* P idemque Pl[M], *λύει* Pl[E]; sch.$_B$ ‘*γρ. λύσει*’ (quod proposuit Reiske) | *τὰν ἔριν* P; olim ci. *τᾷδ'* ‘hac ratione’ | f. *ἀμφοτέροιν* (dat., cf. *η* 74 *ἀνδράσι νείκεα λύει*) ‖ 5 sqq. ep. obscenum repudiavit Plan., exstat in ap. Buh. non p. 176 (post IX 300), sed p. 29 inter Musae puerilis (l. XII) epp. 131 et 132

5 ep. eiusdem vid. atque IX 330 (cf. *τὸν ὑβριστὰν εἰς ἐμὲ δερκόμενος* 330, 6 et 317, 4; *ἀλλὰ παρέξεις πυγίξαι* 330, 8 et 317, 2; 4), *Νικάρχου* (? an Niciae, cf. ad lemma ep. 330) 6 *μιαρόν* ⁒ (comp. voculae *ἐστι*) *τὸ* C 7 *ολ*ˀ C 8 sqq. varie,

β. *Αἰπόλε, τοῦτον ἐγὼ τρὶς ἐπύγισα, τοὶ δὲ τραγίσκοι*
εἰς ἐμὲ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν.

---

sed perperam interpretabantur ep., sive duos tantum caprarios, sive tres personas, duos sc. pastores Silenumque inter se colloqui putabant, sive caprario a Sileno sive contra Sileno vel Hermaphrodito a caprario libidinose illusum esse statuebant. Colloquuntur autem, opinor, Hermaphroditus, Silenus (s. Satyrus), caprarius: Hermaphr. (α), Sileni calvitium ridens (vs. 1 sq.), Silenus (β), qui (ut cavillanti respondeat) Hermaphroditum a se paedicatum esse gloriatur (v. 3 sq.), caprarius (γ), cui verane sit criminatio turpis percontato uterque respondet, Hermaphroditus rem negans, Silenus affirmans (v. 5 sq.); spectat igitur ep. argumentum artis operibus haud paucis tractatum, eroticum Hermaphroditi Satyrique symplegma: cf. Roscher lex. I 2337
p. 271, 8 sq. verba sunt Hermaphroditi, non caprarii aut pastoris cuiusdam, cui vulgo tribuuntur 8 χαῖρ' ὦ Heck., qui duo disticha priora et ultima ep. verba (ναὶ — κἀπιγελῶν) pastori eidem, verba ὄντως σ', Ἑρμ., πεπύγικεν caprario, denique verba οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπόλε Sileno vindicat (ita ut Hermaphroditi nomine, vs. 5, Silenus tamquam turpia passus appelletur) | τὸν cr. ex τὸ? P | λακι όι ρυζον P[pr], λακέρ. (P[ar]?) Toup, Pauw (afferunt Hesiodi λακέρυζα κορώνη, Platonis λ. κύων, sed nullum exemplum formae masculinae); cl. Hesych. 'λακ., λοίδορος, φλύαρος' suspiceris voce uti Hermaphroditum quasi calumniam exspectantem fidemque calumniatori abrogantem; λακόπυγον ap. Buh.[m] | θεὸν: 'τὸν Πᾶνα, τὸ τοῦ Πανὸς ξόανον' perperam ap. Buh.; deum dici Silenum ex iis quae sequuntur recte colligitur: cf. Lucian. Deor. Conc. 4 ὁ δὲ (Σειληνὸς) φαλακρὸς γέρων, Diog. Laert. in Aristonem τὸν φαλακρόν VII 164 'τί δὴ γέρων ὢν καὶ φάλανθος, ὡρίστων, τὸ βρέγμα δῶκας ἡλίῳ κατοπτῆσαι, Bekker An. 71, 17 φάλ. ὁ οὐδέπω μὲν φαλακρός, ὑπὸ δὲ τῆς οὐλότητος (ὀλιγότητος?) τῶν τριχῶν τὸ μέτωπον μεῖζον ἀναφαίνων | iuxta verba εἰσ το φάλ. in fine versus scr. εγρ̄ (ἐγράφη) eadem manus, quae has litt. ad 318 et 319, ἐγρ ad IX 292 adposuit 9 υπο τᾶν (? an τὰν? incerta pros.) ὄχναν P, ὑπὸ τὰν ὄχναν ap. Buh., τὰν ἄχναν ap. Guiet., τᾶν αἰγᾶν (immo αἰγῶν) Br. (Harb.), τᾶν ὀχνᾶν Jac. (qui collocatum sub piro fingi Silenum monet) | κυπτόμενον inepte ap. Buh.

1 sq. hoc dist. alteri caprario ut praecedens primo tribuunt Br. Jac., duos caprarios ad irridendum Silenum inter se certare existimantes, iniuria: dist. medium est Sileni Hermaphrodito respondentis eumque pronomine τοῦτον indicantis, cf. ad. 8 sqq.
1 επύγ. τοὶ δε P; pendet auctor ep. a Theocrito, cf. Th. id.

γ. Ὄντως σ', Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; α. Οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
αἰπόλε. β. Ναὶ τὸν Πᾶν', αἰπόλε, κἀπιγελῶν.

318. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C

Εἰς Ἑρμοῦ | ἄγαλμα ἱστάμενον | ἐπί τινος πρηῶνος. | C
Παραινετικὸν ἢ εὐ|κτικόν. C

Εὐμάραθον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχώς,
Ἑρμῆ, καὶ ταύταν, ὦ φίλος, αἰγίβοσιν

V 41 *ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι αἵδε κατεβληχῶντο καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη*, 147 *ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς τᾶν αἰγῶν* 2 *τασχιμέρας* P, cr. Salm. | *ἔβλεπον* P, *ἐβάτευν* Salm., *ἔλεπον* Heck.; cf. Theocr. I 87 *ᾠπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται*, *λ* 131 *συῶν ἐπιβήτορα κάπρον*, Verg. Buc. III 8 sq.

1 sq. Toup eidem personae totum dist. assignat perverse formatum sic: *οὕτω σ', Ἑρμ., πεπύγικα καί, μὰ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπόλε, καὶ σαυτόν, αἰπόλε, κἀπεγέλων* (*πεπύγικα, ναὶ* exstat in ap. B.); inter duos caprarios dividit dist. Br. ita: (capr. I se convertens ad alterum) '*Ὄντως Ἑρμαφρόδιτον ἐπύγισας; οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπόλε*' (capr. II) '*Ναὶ τὸν Πᾶν', αἰπόλε, κἀπεγέλων*'; inter tres personas (caprarios et Silenum) Jac. verba dispertit hoc modo: (capr. I Silenum alloquens) '*Ὄντως σ', Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικεν;*' (Silen.) '*Οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπόλε.*' (capr. II) '*Ναὶ τὸν Πᾶν', αἰπ., κἀπιγελῶν.*' Olim ego disticho primo ad caprarium I, dist. medio ad Silenum relato tertium sic distribuebam: (capr. II alloquens caprarium I) '*Ὄντως σ', Ἑρμ., πεπύγικεν;*' (capr. I) '*Οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπόλε.*' (Silen.) '*Ναὶ — κἀπιγελῶν*'; at apparet in hoc ep. unius tantum caprarii partes esse, Hermaphroditi vero nomine nec Silenum nec caprarium vocari posse; restat igitur, ut ubi primo dist. Hermaphroditus, altero Silenus se converterunt ad caprarium, isti prima verba distichi tertii, Hermaphrodito media, Sileno ultima assignentur 1 *ὄν τωσ?* P^{ac} *ὄντως* P^{pc} (om. pronomine), *ὄντως σ'* ap. Buh. (Jac.) | *ἑρμαφρόδιτε* ex *ἑρμ.* cr. P | *πεπύγικεν* P: verbum repetitum post *ἐπύγισα* nihil habet offensionis nec praeferam *κατήλασεν* (cl. Th. V 116 *ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα*) | *οὔ μα* P 3 *καὶ τὸν πᾶν'* P, *ναὶ* ap. Guiet.: cf. Th. V 141 | *καπιγελῶν* P ‖ 4 sqq. deest ep. apud Plan., exstat in ap. Buh. p. 177 inter IX 300 et 319 4 ep. est Leon. Tar., v. Geffck.

καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγινομῆι προσηνής·
ἕξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

P 410 319. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ. A

Εἰς Ἑρμοῦ ἄγαλ|μα, ὅπερ ἀνέθηκε | Τληπόλεμος Μυρεύς. C

Τληπόλεμός μ' ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,

---

n. 70 p. 273, 5 *ερμ̃* et *ἱστάμεν*ᐳ C | *επί τινοσ πριῶν* (v. ad l. 7) C, 'prope hortum et caprarum pascua collocatum' Jac. 6 *παραινετι*ξ *ῆ ευκτ.* C 7 sq. cum priore ep. disticho cf. Leon. VI 309, 1 sq.: *εὔφημόν τοι σφαῖραν ἐυκρόταλόν τε* ab initio tetrastichi, *ταύτην* ante alteram pentametri partem 7 *εὐμάραθον* P (cf. *μάραθα* Epich. 159, 161), *-μάραθρον* frustra anonym., *εὐλάχανον* Salm. | *πρίωνα* P: v. ad IX 300, 3 8 pro *ταύταν* desideres fort. adiectivum referendum ad *αἰγίβ.* ut *κραναάν* v. *στυφελάν*; at v. ad 7 sq. | *ἄφιλοσ* P, *ἃ φίλ.* Salm.; *ἄφθονον αἰγ.* Herm. (eodem iure proponas *ἄφθιτον* s. *δαψιλέ' αἰγ.*) | *αἰγιβοσιν* P; 'gregem caprarum' (cum verbis '*πρόβασις· προβάτων ἀγέλη, κτῆσις* Hesych.') perperam ap. Buh.: non gregem, sed pascua caprarum, regionem capras pascentem dicit Leon.; cl. Od. *ν* 246 fort. *αἰγίβοτον* praeferas | (*ταύταν, ἃ φίλος αἶξι, βόσιν* Heringa; *Ἑρμοῦ παῖ, ταύταν, Πὰν φίλος αἰγ.* 'Pan, caprimulgis amice' Reiske, qui *αἰγίβοσιν* dativum pro *αἰγιβόταις* esse vult)

1 *αἰγονομῆι* Harb. 2 *ἕξεις* P | in fine vs. primi ep. habet adpictas litteras *ἐγρ̄* easdemque (*εγρ*) ep. quod sequitur, cf. ad p. 271, 8 ‖ 3 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 177, inter ep. 318 et 325 3 *φιλοξέν* A; a Philoxeno dithyrambographo ep. iure abiudicat Berglein (Pausaniae verbis nisus de Tlepolemi Lycii victoria ad annum 256 relata); Meleagreum esse ep. confirmari licet 4 *αγ. οπερ ανέθηξ τληπολεμ* C; Salm. monet Tlepolemum esse Lycium olympionicam, cuius mentionem facit Pausan. V 8, 11: *Τληπόλεμον δὲ Λύκιον ἀναγορευθῆναι λέγουσιν ἐπὶ τῷ κέλητι — ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ τριακοστῆς τε καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος* 5 *μυρ*⌜*ικοσ*⌝ ? (comp. non *ευσ*, sed *ικοσ* vid. significare) C; cf. ad 6 | propter ep. argumentum cf. VI 259 *τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσσιν ἔθηκεν* (Philippi); solebant autem in stadiorum repagulis veteres ut Mercurium ita Castores collocare, cf. Pausan. III 14, 7 *πρὸς δὲ τοῦ δρόμου τῇ ἀρχῇ* (i. e. *ἀφέσει*) *Διόσκουροί εἰσιν Ἀφετήριοι* 6 *τληπόλεμοσ ὁ μυρεῦσ* (˜ ?) P;

δὶς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

320. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. A C

Εἰς Ἀφροδίτην· | ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ | Εὐρώτα τοῦ ἐν Σπάρτῃ. C

Εἶπέ ποκ' Εὐρώτας πὸτ τὰν Κύπριν· "Ἢ λάβε τεύχη
ἢ 'ξιθι τᾶς Σπάρτας· ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.'

μ' ὁ Μυρεὺς Bergk, Λιμυρεὺς Kb. (σ' ὁ Μυρεύς, Ἑρμᾶ, ἀφ. Harb.) | ἀφετήρ. P, ἐναγώνιον Bgk (et vs. 3 δὶς δέκα που σταδίων ἀφετήριον) | ἕρμα: dicitur ὕσπληξ, cf. XI 86 ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγος ἐν οὔασιν, IX 557, 5; Ἑρμᾷ 'Mercurium Mercurio dedicavit' Dorv. 7 ἱροδρόμοισ (asperum ex leni fecit A, spir. clarius expressum add. C) P: cursores sacris ludis certantes dici vidit Jac.; ἰσοδρόμοις Jensius (Harb.); Ἑρμᾶ (genet. pro ἕρμα) ἱροδόμοις inepte ap. B. (addens: 'ἔθηκεν ἐν ἱεροδόμοις, τῷ ναῷ τοῦ Ἑρμᾶ ἀφετήριον ἐναγώνιον Ἑρμᾶν σταδίων') | θῆκεν P: gratiam, ut vid., referens pro victoria in stadio reportata, v. VI 259 (τιμῶν) ὡς συναρωγὸν ἐν σταδίοις | ὁ πολυκρίτεω P; ὁ Πολυκρατέω Reiske (qui Πολυκράτεος scribere debebat), ὁ Πολυκριτίδεω Bgk

1 δέκ' ἀπο στ. P, δέκα πρὸ στ. Hecker; statuit Tlep. Mercurium ab ostio carcerum (ἀπὸ) ad signandum initium cursus, qui viginti stadiorum spatio definiebatur stadiòdromis decies a carceribus ad calcem totiensque a calce ad carceres currentibus | ἐναγώνιον: cf. Kb. 407, 7 | ἀλλαπονεῖτε P || 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 37 (εἰς θεούς), 7; Pl[E] I 38, 7; Geffcken 20 3 λεωνί[δ] A -ί[δ] Pl[M] | ταραν[τ] add. C, om. A Pl[M] 4 ὡσ απο τ̆ ποταμ̆: cf. lemma ep. 108 ὡς ἀπὸ τοῦ Ἔρωτος 5 τ̆ εν σπαρ[τ] | de armifera apud Spartiatas Venere cf. Plut. de fort. Roman. 317 E οἱ Σπαρτιᾶται τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι διαβαίνουσαν τὸν Εὐρώταν τὰ μὲν ἔσοπτρα καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὸν κεστὸν ἀποθέσθαι, δόρυ δὲ καὶ ἀσπίδα λαβεῖν κοσμουμένην τῷ Λυκούργῳ, mor. 232 C, 239 A Ἀφροδίτην σέβουσι τὴν ἐνόπλιον, Pausan. III (Λακωνικά) 15, 8 ναὸς ἀρχαῖος καὶ Ἀφροδίτης ξόανον ὡπλισμένης, Quintil. II 4, 26, Themist. or. XIII p. 177 a, epp. XVI 173 (Iuliani), 174 (adesp.), 176 (Antipatri), 177 (Philippi), 171 6 εἰπὲ (' add. C) πόκ' P εἰπέ ποτ' Pl[M] | εὐ ρώτασ (erasis aliis proso-

ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα 'Καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχής'
εἶπε 'καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.'
χἀ μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἵδε λέγουσιν
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χἀ θεὸς ὁπλοφορεῖ. M 10ʳ

---

diis supra *εὐ*) P | *πὸ*^*τι*^*τὰν* (*τι* superscr. C) P: *πο τὰν* A^ac (et cod. Vind. phil. 311, v. Sternb. p. 85) *ποτι τὰν* C; *πὸτ τὰν* Pl^M, *ποτὶ τὰν* Pl^E; *ποττὰν* cod. Vind. theol. 203 | *λάβε* P Pl 7 *ἤξιθι* (ʽC) P, *ἢ 'ξιθι* Pl^M | *ἁ πόλισ* cr. ex *ἀπ.* P | *ὁπλομανεῖ* (*-νεῖ* cr. ex *-νι*?) P

1 priora hexametri verba sumpsit Leon. ex Od. ξ 465 *καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι*, Leonideis utitur auctor ep. XVI 174 (3 *ἡ δ' ἁπαλὸν γελάσασα· τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν;*) | *ἁ δ' απ.* P *ἆδ' ἁπ.* Pl^M *ἡ δ' ἁπ.* Vind. 311 | *ατευχὴσ·* (? an *-χῆσ·*?) P; '*ἄνοπλος*' sch.^B 2 *εἶπεν* ⸖ P, cr. Pl | *τὰν* cr. ex *τὸν*? P | *Λακεδαιμονίαν* P Pl | *τὴν Λακεδαίμονιαν* (sic) Vind. 311; *γᾶν Λ.* s. *τὰν Λακεδαιμονίων* Mein., *τὰν Λακεδαίμον' ἀεί* Schneidewin, *τὰν Λακεδαίμον' ἴαν* ('Lacedaemonem solam s. praecipue prae aliis urbibus') Sternb.; cl. XVI 176, 5 (*οὐ γὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτον Θρᾳκὸς 'Ενυαλίου καὶ Λακεδαιμονίαν*) praeferas fort. *γᾶν Λακεδαιμονία* 3 *χ' ἀμεν* P *χ' ἁ μ⌜ὲν⌝* Pl^M, *χἀμῖν* Herm. (Benndorf) 3 sq. *ἀναιδέεσ οἱ δε λέγουσιν ἱστορεσ* P *ἀναιδέεσ οἱ δὲ, λέγουσ⌜ιν⌝, ἵστορεσ.* Pl^M; '*ἔλεγον γὰρ καὶ τὴν 'Αφροδίτην παρὰ Λάκωσιν ὁπλίζεσθαι· ἀναιδέες, τουτέστιν ἀποδοκιμάζω τὸν προπηλακισμὸν καὶ τὴν ἐπήρειαν ταύτην· γυμνὴ γὰρ νικᾶν λέγεσθαι θέλω* (sic, non *θέλει*), *καὶ ἀλλαχοῦ* (XVI 174, 4) *εἴρηται· εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;*' sch.^B; *ἀναιδέες, οὐ δὲ λέγουσιν ἵστορες* 'protervi, nec vero scientes dicunt' Jac., *οὐδὲ λ.* Herm.; *ἀναιδέες, οἵ γε λέγουσιν ἵστορες* 'impudentes sunt, qui scientes adseverant' Benndorf; *ἀναιδέες οἵδε λέγουσιν, ἵστορες* Geffcken (qui mirum in modum pronomine *ἁμῖν* vs. 6 Leonidam ipsum, verbis *ἀναιδέες οἵδε* cavillantes poetae socios dici opinatur); *χἀμῖν — ἀπευθέες, οἱ δὲ λέγουσιν ἵστορες, ὡς γυμνὰ ἁ θεὸς ὁπλοφορεῖ* Knaack; *ἴστω Ζεύς, ἁμῖν χἀ* Reiske; olim tentavi (cl. XVI 173, 3 *αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου φίλτρα φέρει Σπάρτῃ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις*) haec: *ἄνοπλος, ἀπειθής· οἱ δὲ λέγουσιν ἵστορες ὥς· 'ἁμῖν χἀ θεὸς ὁπλ.'* (Venus est sine armis, neglegens Lycurgi legum, at Spartiatae s. disciplinae Lycurgeae sectatores tamquam re explorata 'apud nos' inquiunt 'etiam Venus est armifera'), praeterea haec: *ἀναιδέες ὧδε λέγουσιν ἵστορες ὥς· 'ἁμῖν — ὁπλ.'*, ut impudentes dicantur, qui amoribus obnoxii culpam non ipsorum infirmitati, sed deae *armis tribuant*; denique scribendum putabam: *ἀναιδέες, οἶδα,*

321. † 'ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ. A

Εἰς Ἀφροδίτην | ὁπλοφοροῦσαν. C

Τίπτε, μόθων ἄτλητος, Ἐνυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθᾶψε μάτην

λέγουσιν (s. etiam cum Geffck. *ἀν. οἶδε λ.*) *ἵστορες, ὡς*: perstringuntur, opinor, a Leonida poetae scriptoresque, qui celebranda illa Spartiatarum Venere armata nimis oblectantur p. 276, 4 *ἀμῖν* P Pl; '*ἴσως γραπτέον ὑμῖν ἤγουν τοῖς Λάκωσιν*' sch.[B]; at Lacones significantur ipso pronomine *ἀμῖν*: nam homo Spartiates (s. Lacaena) fingitur illud Eurotae cum Venere colloquium referens | *χαθεὸσ* P *χ' ἀ θεὸσ* Pl[M]; ceterum si quis Leonidam vulgari de dea armata opinioni assentiri malit quam adversari, statuet is verbis *εἰπέ ποκ'* v. 1 — *χ ἀ μ ῖ ν Κύπρις ἄνοπλος* vs. 5 sententiam exponi poetae non probatam, quam 'impudentes illi' ficto Veneris Eurotaeque colloquio stabilire conentur, veriora respondere ad haec Laconem verbis *ἀναιδέες* — *ὁπλοφορεῖ*; ita scribendum erit pro *οἶδε* vocabulum *ὧδε* spectans non sequentia, sed praegressa (cf. Agam. 1661 *ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός*); *ἀναιδέες* — *ἵστορες* non iidem dicentur, sed erunt duo inter se opposita genera disputantium, quorum alteri (*ἀναιδέες*) poeta improbante deam armis carere, alteri (*ἵστορες*) Leonida probante Venerem cum armis esse contendant; ultimum igitur distichum erit sic formandum: *χἀμῖν Κύπρις ἄνοπλος. — Ἀναιδέες ὧδε λέγουσιν· ἵστορες, ὡς ἀμῖν χἀ θεὸς ὁπλοφορεῖ* (in quibus tamen coniunctio adversativa ante *ἵστορες* fort. desiderabitur, nam *ἵστωρ δ'* s. *ἴδρις δ' ὡς* nemo inferre ausit) ‖

1 sqq. Plan. hoc ep. non recepit in l. I, sed reservavit libro quarto: exstat in l. IV[b] cap. *εἰς θεούς*, n. 2 (post IX 144); Pl[E] exhibent in l. IV c. 12 (*εἰς ἀγάλματα θεῶν καὶ θεαινῶν*), n. 105 1 *ἀντιμα* (χ supra) A (non C), auctoris nom. om. Pl; ab Antimacho iure ep. abiudicant, Callimacho iniuria tribuit Ruhnken, Antipatri (Sidonii) esse existimat Benndorf (cl. ep. XVI 175 sq., IX 323), a Sidonio non alienum censet Setti; equidem ad Alcaeum referam, cf. ex Alcaei epp. VII 1, 5 *μόθον ἄλλων*, 429, 2 *λέλογχε πέτρος* (cum 321, 1), XVI 196, 1 *τίς σε* — *ὧδε πεδήσας θήκατο* (cum 321, 2), 196, 5 *ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος*, XVI 8, 3 *Τριτωνίδος ἔργον Ἀθάνας*, IX 588, 3 *αἱματόεντα* — *ἔντεα* (cum 321, 3, 5), VII 5, 5 sq. cum 321, 5 sq.

2 *εισ αφροδι* (τ^ supra) C | imitatur ep. Philippus XVI 177; cf. etiam IX 576 (Nicarchi), Apollon. Rh. I 742 *Κυθέρεια Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος* (quamquam hic scutum a Venere non alienum, sed deae formosae pro speculo esse dicitur) 3 *τίπτε*:

ἔντεα; σοὶ γὰρ Ἔρωτες ἐφίμεροι ἅ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα κάθες· Τριτωνίδι δίᾳ
ταῦτα, σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι. M 98^v

---

cf. Ant. Sid. XVI 133, 1 | *ἄτλητοσ* P (*τλ* corr., ex *τι* potius quam ex *π*), Pl; *ἄτλατος* O. Schneider, *δασπλῆτος* (genetivum ad *Ἐν.* referendum) Reiske, qui *μόθων* a verbo *λέλογχας* pendere vult; cf. Colluth. 162 *ἔργα μόθων οὐκ οἶδα* | *ενναλ.* P: gladium Meineke, (scutum et) hastam indicari rectius monet Bergk; poeta deam Martiis armis instructam Martis provinciam sortiri, eius munus suscipere dicit | ad haec respondere suspiceris Antipatrum XVI 176, 5 *οὐ γὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν Θρᾳκὸς Ἐνυαλίου καὶ Λακεδαιμονίαν* p. 277, 4 noli *τίς ὁ πλάστας* s. *γλύπτας* requirere: *ψεύστας* dicitur artifex, cuius errore (sive fraude) falsa deae ornamenta, eius naturae repugnantia afficta sunt; *ὁ ψεύσας* Schneider | *καθαψε* P | *μάτην* P *-ταν* Pl | cf. XVI 177, 1 *τίς σε μελιχρὴν δαίμονα τοῖς πολέμων ἐστεφάνωσεν ὅπλοις*; 5 *ἐς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυς ἀνδροκτόνα*; 4 sq. *μάτην ἔντεα· σοὶ γὰρ* P (ubi in fine alterius vs. non interpunctum est); *μάταν· ἔντεά σοι γὰρ* Pl^M; *ἔντεα* (cum P) ad praecedentia refert Jac. (v. Spiro de Phoen. 26)

1 *ερωτεσ ἐφ⌊ί⌋μεροι* (*ἐφήμεροι*? A^{ar}) P; obversabantur poetae Homerica (*E* 428) *οὔ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια ἔργα, ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο* | cf. *ἱμερόεντες Ἔρωτες* V 277, 1 (Agathiae), sed. *ἐφίμ.* hic videtur praedicati vicem praestare: ut odiosa (*στυγνὰ*) sunt Veneri arma, ita oblectant eam Cupidines; cf. Oppian. Hal. 4, 110 *ἐφίμερον ἀνδράσιν ἄγρην*, O. R. 1375 1 sq. *ἅτε κατευνὰν τέρψισ* P, *αἵ τε κατ' εὐνὰν τέρψεις* Pl

2 ‹ *κροτάλων* (noli cr. *χοὶ κροτ.*) P: cf. Rufin. V 18, 2 *νῦν δὲ καλοῦμαι θηλυμανὴς καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον*, hymn. Hom. 14, 3 *κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχή* 3 v. Il. E 430 *ταῦτα δ' Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει*, Colluth. 162 *τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτῃ*, Nicarchi IX 576, 5 *σὸν δόρυ καὶ σάκος ἐστίν, ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει* | *καθεστρ^ιτ^‸ωνιδι* (signum infra lineam et litteras *ιτ* supra lin. adpinxit man. rec.) P, *μέθες τριτωνίδι* Pl^M (qui post *αἱματόεντα* distinxit, ut *δούρατα* pro subiecto, *αἱματ.* praedicati loco positum, ergo accusativus *ταῦτα* ad verbum *μέθες* referendus esset), *πάρες* Mein. (*κατὰ Τρ. δίᾳ ταῦτα θοῦ, εὐκταία δ' εἰς ὑμ.* perperam Harbert.) 4 *ταῦτα* * P *ταῦτα δ'* P^{ar}; *πότνα* temere Mein.; verba falso accepta iunctaque ab *edd.*, qui *ταῦτα* pro accusativo habebant; nominativus est, interpunxi igitur post *κάθες* (cf. Bacch. 706) | *σύ δ'* Pl^M | *εὔχεται ἂν*

322. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. A C. Pl

Εἰς Ἄρεως ναόν, | ἐν ᾧ τις ἀνέθηκε | λάφυρα ἀνάρμοστα. C

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
Ἄρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
ἀσπίδες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.

(cr. ex ἂν) P, *εὐχαίταν* Pl$^{M.E}$ (per errorem *εὐχέταν* exhibet Pl^{I}); cf. Philippi (imitatoris) XVI 177, 3 *ὁ χρυσοκόμης Ὑμέναιος*, Nonn. Dion. 13,84 *εὐχαίτης Ὑμ.* (37, 723; 29,15) | *ἴθι* P ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 3 (*εἰς ἀναθήματα*), 1; Pl^{E} I 3, 1; Geffck. 18

1 *λεωνί*^{δ} A *-νίδου* Pl; gent. *ταραν*^{τ} add. C, om. A Pl 2 sq. lemma *εἰσ αν*^{α}*θημα|τῷ ἄρει* adposuit Pl^{M}, om. Pl^{E} 2 *ἐνῷ* et *ανέθη*ϛ C 3 *ἀνάρμο*^{στ} C | in eodem argumento versantur Meleagri ep. VI 163, Antipatri Sid. IX 323; cf. etiam Leonidae Alexandrini VI 324 4 versum affert Drac. de m. p. 63, 19 (praemittens haec: *λάφυρα· τὸ φῦ ἐκτείνεται. Λεωνίδας*:) | *οὐκεμὰ* P | *λάφ.*: '*τὰ ἐκ τῶν πολεμίων λαμβανόμενα ἔτι ζώντων*' ex Hesychio sumpsere sch.^{w} et sch. Monac. | *ὁ θριγγοῖσιν* Pl$^{M\,ac}$ (*-κοῖσιν* Pl$^{M\,pc}$) | *ανάψας* P; cf. Od. γ 274 *πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν*, A. P. VI 163, 1 *τίς — τὰ περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψεν σκῦλα* 5 *ἄρ⌊η⌋οσ* (*ἄρεοσ*? A^{ar}) P | **χάριτα* (*σχ.*? *αχ.*? A^{ar}) P: forma *χάριτα* occurrit in claus. pentametri Kb. ep. 845, 4 6 *ἄκλαστοι* P Pl; *ἄθλαστοι* Jac. (ne idem adiect. bis in eodem dist. adhiberetur, cf. Geffck. p. 56), *ἄτματοι* ('cassidis apex comae sectionem non expertus') Sternbach (*ἢ* s. *εὖ λάσιοι* noli tentare: sermonis concinnitas utique voc. negandi vi instructum requirit); etiam *ἄθραυστοι* proposuit Jac. ('*οἱ κῶνοι ἀντὶ τοῦ αἱ περικεφαλαῖαί εἰσιν ἄκλαστοι καὶ ἄθραυστοι*' schol. Mon.) | *κῶνοι* Pl *κλωνοὶ* P; '*κόρυθες*' superscr. Pl^{M}, '*λόφοι*' sch.^{B}, cf. Verg. Aen. 3, 468: 'et conum insignis galeae cristasque comantis' | *γανῶσαι*: v. VI 163, 5 *αὔτως γανόωντα — ἔναρα*; sch.^{B} adscripsit '*λελαμπρυμέναι*' (*-σμέναι*?), '*αἱ γανῶσαι ἤτοι αἱ λελαμπρυσμέναι*' sch. Mon.: cf. schol. Aristoph. ad Acharn. 7 | v. Verg. Aen. XI 8 de tropaeo quod ex Mezentii armis captis Aeneas exstruxit: 'aptat rorantis sanguine cristas telaque trunca viri et bis sex thoraca petitum perfossumque locis' 7 *ἀκλ.* P | *ἀἱ κλαμαραὶ* P *αἱ κλαδαραὶ* Pl, '*ἀπὸ κλάδων· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν*' et '*ῥάβδοι αἱ ἀπὸ κλάδων*' sch.^{B}; '*αἱ κάμακες καὶ αἱ ῥάβδοι, αἱ κλαδαραὶ καὶ αἱ εὔσειστοι*' schol. Mon. (cf. Hesych. *κλαδαρόμματοι· εὔσειστοι τὰ ὄμματα*); *κλαδαρὰς* 'vibra-

αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου 5
ἱδρὼς πιδύων στῆθος ἐπισταλάει.
παστάδα τις τοιοῖσδε καὶ ἀνδρειῶνα καὶ αὐλὰν
κοσμείτω καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον,
Ἄρευς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα. M 2r

---

biles' fere interpretantur hastas, 'tenues et fragiles' dici putat Jac., hastae parum robustae et ad usum militarem minus idoneae significantur, v. Polyb. VI 25, 5 (*τὰ δόρατα*) *λεπτὰ καὶ κλαδαρὰ ποιοῦντες οὔτε τοῦ προτεθέντος ἠδύναντο σκοποῦ στοχάζεσθαι πρὸ τοῦ τε τὴν ἐπιδορατίδα πρός τι προσερεῖσαι — τὰ πλεῖστα συνετρίβετο*; scripturam *κλαμαραὶ* tueri conatur Sternb. cl. Hesychio s. v. *κλαμαράν* et Suid. s. *πλαδαρόν* | *κάμ.*: cf. Leon. VI 131, 2 *ἀμφίβολοι κάμακες*, VII 731, 1

1 sq. imitatur L. (praeter Sapph. 2, 9 sqq.) Theocritea: *πᾶσα μὲν ἐψύχθην, ἐκ δὲ μετώπω ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν* II 106; cf. Propert. 'frigida de tota fronte cadebat aqua', Valer. Aedit. apud. Gell. N. A. 19, 9, 11 'per pectus gelidus manat subito mihi sudor' 1 *πάντα πρόσωπ'* P Pl; *ερ⌊υ⌋θαινομαι* P^{pc} *ε ρ ε υ θ α ι ν ο μ α ι* A^{ac} *ἐρυθαίνομαι* Pl; *πᾶν τὸ πρόσωπον ἐρεύθομαι* Cobet, *πᾶς τὰ πρόσωπ' ἐρυθ.* Sternbach (f. *πάντα προσώπατ' ἐρεύθομαι*) | *μετώπου* noli mutare in *-πων* cl. clausula hexametri VI 110, 3 *μετώπων* (Leonid.) 2 pentametrum affert Ps. Drac. de metr. 78, 4 | *ἱδρὼσ* (potius quam *-ῶσ*) P | *επι σταλάει* P; *στῆθος ἔπι σταλάει* (aut *στήθει ἐπισταλ.*) requirit Sternb., cf. XVI 141, 4 *καὶ πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἄπο σταλάει* 3 sq. cf. VI 163, 7 *οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον*, VI 324, 3 *νύμφαις ταῦτα φέροι τις* 3 *τίσ* P *τϊσ* Pl^{M} | *ἀνδρειῶνα* (῀ C, ʹ A) P; '*ἀνδρ., ἵνα συνίασιν οἱ ἄνδρες, ὥσπερ ἐξέδρα, ἵνα συγκάθηνται*' sch.^{B}, '*ἔνθα ἡ τῶν ἀνδρῶν συνάθροισις γίνεται*' sch. Mon.; cf. 323, 5 *ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις*, Herod. I 34 *ἀκόντια δὲ καὶ δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα — ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας* | ⸱̀ *αὐλὰν* P 4 ⸱̀ς *τὸν* P: sic articulum in fine prioris pentametri partis positum septies inveniri apud Leon. docet Geffcken; at praestat f. *καὐτὸν* | *νυμφάδιον* P, cr. Pl 5 *διοξίπποιο* P, cr. Pl; '*τοῦ διώκοντος τοὺς ἵππους, τοῦ ἱππικοῦ· καὶ Πίνδαρος* (P. 9, 4)· *διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας*' sch.^{B}, '*ἤτοι τοῦ διώκοντος τοὺς ἵππους ἢ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐρεθίζοντος ἐν τῷ τοῦ πολέμου καιρῷ διώκειν τοὺς ἵππους*' partim inepte sch. Mon. 6 noli *σηκὸν* reponere pro *νηὸν* (conlatis Meleagreis *ὅπλα δὲ λύθρῳ λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι* VI 163, 7) | *ἀρεσκόμεθα* (pro *ό* A scripturus erat *ω*) P ‖

323. ʼΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A. Pl

Ὁμοίως· εἰς | ὅπλα ἀνατεθέντα | τῷ Ἄρει ἀναί- | μακτα. C

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια, τίς δʼ ἀφόρυκτα
δούρατα καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας
ἀγκρεμάσας Ἄρηι μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
οὐκ ἀπʼ ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
ἀπτολέμων τάδʼ ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις
πλάθειν, οὐ θριγκῶν ἐντὸς ʼΕνυαλίου·

---

1 sqq. Pl^M l. I^a c. 3 (*εἰς ἀναθήματα*), 2   1 *αντιπα^τ* A (cf. Leonidae ep. 322, Meleagri VI 163); gent. om. P Pl, Sidonio recte tribuunt Br. Setti; cf. *θέτο* VI 47, 1; 109, 9 (IX 323, 1); *τίς τόδε — δωμήσατο χῶμα* VII 748, 1; *ποῦ — ποῦ* IX 151, 1 sq. (*τίς — τίς* 323, 1); *πεφορυγμένον ἀφρῷ* VI 223, 3 (*ἀφόρυκτα* 323, 1); *ἄρρηκτον τάνδε δεραιοπέδαν* VI 14, 4, *σάνδαλα θαλπτήρια ταῦτα* VI 206, 1 (*ταύτας ἀρραγέας κόρ.* 323, 2); *χρύσειον κόσμον* VI 206, 8 (323, 3); *οὔ τι ἀεικὲς — ζαλοῦν* VI 115, 8 (*τάδʼ ἔοικεν πλάθειν* 323, 5); *λείψανον ἀμφίκλαστον* VI 223, 1, *κλωβούς τʼ ἀμφιρρῶγας* VI 109, 3 (*σκῦλα ἀμφίδρ.* 323, 7)   2 *εἰς τὸ αὐτό* Pl^M; *ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ Ἄρεως* schol. Mon. | *ἀνατεθε^ν^τ τῶι ἄρεϊ* C   4 *τίσθετο* P | *μαρμαίροντα* (*-τα* corr., ex *-το*?) P: ʻ*λάμποντα*ʼ sch. ^B; cl. Hesych. ʻ*μαρμαρόεντα· λάμποντα*ʼ noli reponere *μαρμαρόεντα βοάγρ.*: ascivit Ant. Homerica *ἔντεα, τεύχεα μαρμαίροντα* (*Σ* 131, 617) | *βοάγρια*: ʻ*β. σάκη ἐκ τῶν βοείων*ʼ sch. ^B, ʻ*ἤγουν τὰς ἀσπίδας τὰς ἐκ δέρματος βοὸς γεγονυίας*ʼ sch. Mon. | *ἀφόρ.*: ʻ*ἀμόλυντα*ʼ sch.^B; finxit Ant. secundum Hom. *αἱμοφόρυκτα* (Od. *υ* 348)   5 *ταύτασ* P: *ταυ* litteras haud contenderim correctas esse ex *τοι* (perperam certe *τοίας* s. *τοιάσδʼ* inferres pro *ταύτας*)   6 *ἀνκρ.* P | *μιά*στορι* (*μιαιστ.*? A^ar) P; ʻ*φονεῖ*ʼ sch.^B, *λυμαιῶνι* (pro *λυμεῶνι*) sch. Mon. (duce Hesychio) | *κό⌊σ⌋μον* P; cf. VII 561, 6   7 *απεμῶν* P | *ταῦτα τϊσ* Pl^M   8 *τὰ δʼ εοικεν* P | *ἐνοινόπληξι. τεράμνοισ* P *ἐν οἰνοπλῆξι τ.* Pl^M | *οἰν.* formasse vid. Antip. ad normam vocis *μεθυπλήξ* (cf. XVI 306, 5 Leon., Callim. fr. 223) ita, ut epitheton a personis ad locum transferret; *οἰνόφλυξι* ci. anonym. | *τερ.*: ʻ*ὑπερῴοις*ʼ sch.^B, ʻ*ὑπερῴοις ξυλίνοις, τέραμνα γὰρ τὰ ξύλινα στέγη*ʼ sch. Mon. (cf. Suid.)   9 *πλαθινου θριγκῶν* P^pr *πλαθινοῦ θρ.* A^ar; *οὐ θριγκῶν* omissa prima versus voce (et spatio vacuo relicto) Pl^M, qui tamen in marg. ext.

σκῦλά μοι ἀμφίδρυπτα καὶ ὀλλυμένων ἅδε λύθρος
' 411 ἀνδρῶν, εἴπερ ἔφυν ὁ βροτολοιγὸς Ἄρης. M 2^{r}

324. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ. C. Pl

Εἰς σύριγγα κειμένην | C
ἀνάθημα τῇ Ἀφροδίτῃ. C

Ἁ σῦριγξ, τί τοι ὧδε παρ' Ἀφρογένειαν ὄρουσας;
τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὧδε πάρει;

πλάθ'' (sc. -θ⌈ειν⌉) adscriptum habet; οὐ θρ. (lacuna indicata ab initio versus) Pl^{I}, πλάθειν, οὐ θρ. Pl^{a}; κεῖσθαι, οὐ θρ. Pl$^{a.b.s}$; πλάθειν supplevit (in Pl^{I}) sch.^{B} atque adnotat haec: πλάθειν· πελάζειν, ἐχρήσατο δὲ λέξει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομάχῃ (an Ἀλκήστιδι?, si forte schol. spectavit verba 'μόρος γὰρ ἀπότομος πλάθει' Alc. 119, cf. tamen Androm. 25) | πλάθ.: cum verbo iungit praepositionem ἐν (ἐμπλάθειν) Br., parum recte: nam ἐν οἰν. τερ. et θριγκῶν ἐντὸς inter se respondent; sensus indicandi, non verbi ipsius restituendi causa olim στίλβειν et ἅπτειν proposui (suspiceris f. πλάσσειν scribendum, ut illa non iusta arma, sed armorum simulacra numerentur: at πλάθειν firmari vid. verbis Eur. μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156); cet. cf. Mnasalcae verba VI 264, 3 γηραλέα μὲν ἴτυν — ἀρετᾷ λάμπομαι | θριγκῶν Pl$^{M\ pc}$ (circ. minio adpictus est), θρίγκων Pl$^{M\ ar}$; sch.^{B} adposuit haec: θριγκὸς τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου, ἢ τῶν οἰκιῶν τὰ ἀνωτάτω, μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν, ὅτι τὰ ἀνωτάτω σώματα (? τὰ ἄνω τοῦ σώματος sch.^{W}) ἡμῶν θριξὶ περιπέφρακται. θριγκοὶ οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν, τὰ αὐτὰ καὶ γεῖσα· ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ (1569) 'ἢ τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον' (prior scholii pars sumpta est e Suida, qui post περιπέφρ. affert Meleagri versum VI 163, 1; alteram petivit a schol. Euripideis ad Orest. 1569); sch. Mon. exhibet: τῶν θρ. ἤγουν τῶν ἐπικειμένων λίθων ἢ τῶν ἐξοχῶν | ἐντὸς: olim ci. ἄνθεμ'

1 σκῦλα μοι P Pl, σκῦλ' ἐμοὶ Bothius; 'τὰ σκ. ἤτοι τὰ ἐκ τῶν τεθνεώτων λαμβανόμενα' schol. Mon. (cf. Hesych. s. v. λάφυρα) | ἀμφίδρ.: 'ἀμφισπάρακτα' sch.^{B}: cf. Hesych. ἀμφιδρυφής (Il. B 700)· ἀμφοτέρωθεν κατεξεσμένη καὶ περιεσπαραγμένη, Et. M. 89, 49 ἀμφίδρυφος (Il. Λ 393)· τὸ ἀμφ. ἐξεσμένον καὶ ἐσπαραγμένον | ο δελύθροσ P, ἅδε (cum superscripto ἀρέσκει) λ. Pl^{M}, ἅδε Pl^{I} Ps. Drac. de metr. 82, 26; 'ἤρεσκε' sch.^{B} | λύθρος: 'τὸ ἀπὸ φόνου καὶ τὸ ἐξ αἵματος καὶ κόνεως μόλυσμα· ἀπὸ τοῦ λύειν τοὺς ἐναντίους τοῦ θορεῖν· ἢ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος

οὔ τοι πρῶνες ἔθ' ὧδ' οὔτ' ἄγκεα, πάντα δ' Ἔρωτες
καὶ Πόθος· ἁ δ' ἀγρία Μοῦσ' ἐν ὄρει μενετά. M 2ʳ

μόλυσμα' sch.ᴮ (cf. Suid. et Hesych. s. v. λύθρος; malis f. apud Hes. et schol. ἢ τὸ ἐκ τοῦ λύματος cl. Et. M. 571, 27), 'λ. ἤτοι ὁ ἐκ τοῦ αἵματος καὶ ἰχῶρος καὶ κόνεως μολυσμός' sch. Mon. p. 282, 2 βροτολ.: 'ἀνθρωποφθόρος' sch.ᴮ, 'ἀνθρωποφθορεὺς ἢ ἀνδροφόνος' sch. Mon. ‖ 3 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 3 (εἰς ἀναθήματα), 3; v. Reitzenst. p. 131, qui hoc epigrammate suam de Arcadica poesi bucolica sententiam confirmari arbitratur, at cf. Knaack B Ph W. 15, 1158 4 sq. τῇ ἀφροδίτῃ tantum Plᴹ; videlicet ἀνάθημα (τῇ Ἀφρ.), supplendum sic lemma Planudeum ex capitis titulo εἰς ἀναθήματα; perperam τῇ σύριγγι Huet et frustra ⟨εἰς σύριγγα ἀνατεθεῖσαν⟩ τῇ Ἀφροδίτῃ Reiske 4 κειμέν̂ C 5 τῇ αφροδ C | pendere videntur de Mnasalcae epigrammate et Meleagri versus de Pane post Daphnidis mortem e saltibus in urbem profecto VII 535 et epp. illa de bellicis instrumentis Veneri, de incruentis armis Marti oblatis; fistulam poetae ipsius utpote carminum bucolicorum auctoris dici putat Herm.; a Venere non alienum Jac. idcirco ducit donarium, quod bucolicorum plurima in argumentis amatoriis versantur (ridicula fabulatur schol. Mon. de fistula deae dicata: σύριγγα δ' ἐκείνοις οὐκ ἐξῆν καθιεροῦν Ἀφροδίτῃ, ἀλλ' ἢ τῷ ἀγρότῃ Πανί, καί τις πολλὰς τῶν γυναικῶν κατακηλήσας τῇ σύριγγι τῇ Ἀφροδίτῃ ἐκείνην ἀνέθετο ὡς δοκεῖ) 6 Ἁ Rubens. | σύριξ (' C) P σύριγξ Plᴹ, σῦρ. Mein. | τί τοι P Pl, ὧδε Plᴹ, (ex ὥδε s. ὧδε cr. in hoc vs. et sq.) P, ᾧδε Plᴵ; τί μοι ὧδε Herm. (Reitzenst.) | τί τοιόνδε Mähly; τί ποθ' et τίφθ' ὧδε olim ci. | παρ' ἀφρ. C παραφρ. Aᵃᶜ 7 cf. XVI 231 τίπτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν ἥμενος (Anytae) | αποπ. P | *χείλεοσ P σχ.? Aᵃʳ; cf. Theocr. I 129 σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν | πάρῃ (litt. ρ neglegentius scripta) P πάρει Pl

1 ὀῦ τοι P οὔτοι Plᴹ | ⌞ἔ⌟θ' (' C) ὧδε (cr. ex ὥδε?) P, ἔθ' ὧδ' Plᴹ Plᴵ⁻ᵇ·ʷ, ἔνθ' ὧδ' perverse Plᵃ; (πρῶνες) ἔτ' ἔνθ' Geist, (πρώονες) ἔνθ' Mein.; cf. οὐκέτι δὴ VII 192, 1, οὐδ' ἔτι VII 171, 4 (Mnasalcae) | οὔτ' (" C) ἄγκ. P οὐδ' ἄγκ. Pl; v. VII 535 (τί γλυκύ μοι — ἐν οὔρεσιν; ἄστυ τόδ' οἰκήσω, τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα), XII 128 (αἰπολικαὶ σύριγγες, ἐν οὔρεσι μηκέτι Δάφνιν φωνεῖτ' αἰγιβάτῃ Πανὶ χαριζόμεναι) | πάντα δ' P Pl, παντᾷ Mähly (Reitzenstein), v. Kb. 810, 5 1 sq. Ἔρωτες — Πόθος Br., ἔρ. — πόθ. Mein. (cum P Pl) 2 πόθ° ἀδ' Plᴹ | ἐνόρει P | μεν εται P, νέμεται Pl, μενέτω Br.; scripturam propemodum veram servavit P, restitui μενετά 'continuo permanens', cf. καιροὶ οὐ μενετοί Thuc. I 142, θεοὶ μενετοί Ar. Av. 1620 ‖

325. Ἄδηλον ἐπὶ τίνι L
ἁρμόττει τὸ ἐπίγραμμα. C

Πρὶν μὲν ἁλικλύστου πέτρας ἐν βένθεσιν ἧμαν
εὐαλδὲς πόντου φῦκος ἀπαινυμένα·
νῦν δέ μοι ἱμερόεις κόλπων ἔντοσθεν ἰαύει
λάτρις ἐυστεφάνου Κύπριδος ἁβρὸς Ἔρως.

---

1 sqq. Plan. ep., cuius argumentum non magis quam lemmatista Palatini vid. perspexisse, recipere noluit; exstat in ap. Buh. p. 177 (post IX 319) 1 auctoris indice caret P: vox ἄδηλον hic iungenda cum verbis quae ad epigrammatis sensum spectantia adscripsit C; tetrastichon fort. eiusdem poetae est atque praecedens, Mnasalcae: cf. ἧσο VI 128, 1, κάθημαι in fin. hexametri XVI 53, 1 (ἧμαν 325, 1); in clausula pentametri ῥυσαμένα VI 125, 2, ἑζομένα VII 192, 2, χαριζομένα XII 138, 4 (ἀπαινυμένα 325, 2); πόντου IX 333, 1 (325, 2); ἱμερόεσσα VII 491, 2 (ἱμερόεις 325, 3); εὐκελάδου VII 194, 4 (ἐυστεφάνου 325, 4) 1 sq. ἄδ. ἐπί τινι de ep. argumento scr. L, qui clausulae signum adpinxit; postea add. C: αρμ. τὸ ἐπιγρ^{μ}αμ; 'de concha accipiendum vid., in qua dormientis Amoris simulacrum positum erat' adnot. ap. Buh.; lemma 'εἰς κόγχην ἐν ᾗ ἐγέγλυπτο Ἔρως καθεύδων' apte finxit Br., cf. 'ἐπὶ κοχλίῳ θαλασσίῳ' correctoris lemma ad Theodoridae ep. VI 224 3 ἁλικλαύστου P -κλύστου Heringa (ap. Guiet.^{m}) -κλαύστοιο ap. B.^{m} -κλύστοιο Br. | ἐν P ἐνὶ ap. B. (Br.) | ἐνὶ κεύθεσιν Herwerden 4 εὐ αλδὲς (εὐ? A^{ar}) P, cf. Kb. 1046, 83 ἢ ποίην χιλῷ εὐαλδέι χλωρὰ θέουσαν, Arat. 217; εὐαλθὲς ap. Buh. in textu, sed 'leg. εὐαλδὲς εὐαυξὲς· Hesych. εὐαλδῆ εὐαυξῆ' in marg.; εὐανθὲς Salm. | φῦκος: v. Aristot. hist. animal. 8, 135 ἐπιγίνεται γὰρ ἐπὶ τοῖς ὀστράκοις ὥσπερ φῦκός τι καὶ βρύον, Dioscor. 4, 98 φῦκος θαλάσσιον — εὐανθὲς ἄγαν καὶ ἄσηπτον | φ. ἀπαινυμένα: 'algam rupi adimens sibique applicans'; 'algae particeps' Jac., cui ἀπαιν. hic idem significare vid. atque ἐπαυρομένα, cf. Ap. Rh. IV 679 ἰκμάδας αἰνυμένη; perperam ἀναινομένα ci. Salm. (recepit Br., quod non magis inferendum quam ἀγαιομένα), ἐπεννυμένα Reiske 5 κόλποις P κόλπων Salm. (ap. B.^{m}); an κεύθευς? | ἔντοσθεν cr. ex ἔντοθεν P (' C) | ἰαύει: cf. Ξ 231; inter versum alterum tertiumque notulam ⁒ adpinxit C 6 ἐϋστ. (diaeresis puncta add. C) P | ἀβρ⌞ὸ⌟σ (ωσ? A^{ar}) ἔρωσ (cr. ex ἐρ.?) P ||

326. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C

Εἰς πηγὴν καὶ Νύμφας | τὰς ὑδριάδας. C

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν κατεπάλμενον ὕδωρ,
χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα
πέτραι τε κρηνέων καὶ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα
ὑμέων, ὦ κοῦραι, μυρία τεγγόμενα,

---

1 sqq. ep. neglexit Plan., exstat in ap. Buh. p. 177 (post IX 325); v. Geffck. 54 1 *λεωνιδ˜ ταραντιῦ* C 2 ⌊ἐ *νυμ*⌋*φ*ᵕ C (erasa vid. clausula, pristinum igitur lemma fuisse *εἰς πηγήν*); cf. (praeter Anytae et Moerus epp. XVI 291, VI 189, ex quibus totum pendere Leonideum contendit Geffck.) Leonidae ep. VI 334, incerti IX 142, Crinagorae VI 253, Thyilli VI 170, Adriani VI 332, Adaei IX 300 (noluit C sollemnem anathematici tituli formam adhibere hanc: *εἰς δέπας ἀνατεθὲν νύμφαις ταῖς ὑδριάσι παρὰ Ἀριστοκλέους* s. breviorem *ἀνάθημα ταῖς νύμφαις παρ' Ἀρ.*, cf. lemma ep. 328, vol. I p. XXXII) 3 cf. XVI 259, 1 *πέτρης ἐκ Παρίης*, VI 253, 1 *σπήλυγγες νυμφῶν εὐπίδακες αἳ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι* | *δισσῆσ* P; *λισσῆς* Heringa (Reiske): cf. *δισσὸν ὄρος* 337, 2 (Leonidae) | *καταπάλμενον* P, *κατεπάλ.* (cl. Il. *Λ* 94, Ap. Rh. 2, 585) G. Dindorf 4 ἐ *νυμφέων* P | *ξόανα*: cf. 144, 4; X 8, 4; VI 189, 4 *εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι, θεαί, ξόανα* 5 *πέτραι τεκρηναίων καὶ ἐνύδασι* P; *πέτραι τε κρηνέων* ap. Buh. (Salm., Br.), post *πέτραι τε* interpunxit Heck. (genetivum *κρηνέων* cum verbis *ἐν ὕδασι* iungens); *πέτρα* Jac. (et *πέτρα* et *πέτρη* displicet Meinekio, qui plurali num. saxa ex medio rivi alveo prominentia significari putat; respondet pluralis verbo *δισσῆς*, nam vs. 1 et 3 eadem saxa dicuntur); *πίστραι τε κρηνέων* (de aquatione gregibus suppetente) Unger (praeferam *πίστραι τε κτηνέων*); *καὶ πτελέαι κρηνέων* tentavi (ne eadem vox in primo tertioque versu occurreret); *χαίρετε, κρηνάων* s. *πετραίοις κρηνέων αἳ ἐν ὕδ.* (*πέτραι τε κρηνέων θ' αἳ ἐν ὕδ.*) — *μηρία τεγγόμεναι* (vs. 4) 'vos Nymphae, quae fontium undis abluitis vestra haec casta femora' perperam Heringa (Reiske) | *κόσμια ταῦτα* P; 'venusta haec loca (circumiacentia)' Jac. verba *ἐν ὕδασι ὑμέων* (sc. *ἐν ὑμετέροις ὕδ.*) *τεγγ.* iungens; *κόσμια* honores donaque esse nymphis oblata putat Harb.; Mein. recte vidit *κόσμια* (*ὑμέων, ὦ κοῦραι*) idem valere atque *κοροκόσμια*: cft Bekk. Anecd. p. 102, 5 *κοροκόσμια κυρίως μέν ἐστι τὰ ἐπὶ τῶν τριόδων πρόσωπα ξύλινα, ἃ δὴ οἱ Ἀττικοὶ κόρας καλοῦσι*, cf. etiam Clem. Alex. Protr. 4, 58 *τῶν κηρίνων ἢ πηλίνων ὁμοιωμάτων*

χαίρετ᾽· Ἀριστοκλέης τόδ᾽, ὁδοιπόρος ᾧπερ ἀπῶσα
δίψαν βαψάμενος, κόνδυ δίδωμι γέρας.

327. ʽΕΡΜΟΚΡΈΟΝΤΟΣ. L. Pl

ʽΟμοίως | εἰς πηγὴν καὶ Νύμφας | τὰς ὑδριάδας. L

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς ʽΕρμοκρέων τάδε δῶρα
εἵσατο καλλινάου πίδακος ἀντιτυχών,

καὶ κοροκοσμίων et schol. ad Clementis verba: *κοροκόσμια καλεῖται πλάσματά τινα ἐκ κηροῦ ἢ γύψου νυμφῶν ἢ παρθένων τινῶν ἀναπλαττόμενα, ἅπερ Δωριεῖς μὲν δαγῦδας, Ἀθηναῖοι δὲ κοροκόσμια καλοῦσιν.* v. Plat. Phaedr. 230 B *νυμφῶν τινων ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι*; memorantur igitur post ligneas a pastoribus positas imagines iam e cera cretave factae imagunculae, ad fontem Nympharum sacrum congestae; 'vestra, o Nymphae, sigilla in ripis posita' (*ἐφ᾽ ὕδασι* reponens Mein. s. 'in ipsis rivi saxis posita' idem *ἐν ὕδ.* interpretans) 'undarum adspergine identidem madefacta' Mein. | (*κόσμια τούτοις* proponit Jac.), *κ. ταύτῃ* Pauw (*Πᾶσιν ἀγαστὰ — μηρία* Reiske), *κ. τυκτά* Piccolos, *κορμία ταῦτα* Hermann p. 285, 6 *ὑμέων* et *κοῦραι* P | *μυρία*: 'larga undarum copia' Jac. (*μηρία* ap. Buh.ᵐ, cf. ad vs. 3; *μύρια* Harb.); (*κόσμια* —) *κούρια* 'sigilla puellaria' Unger (inepte post *κοῦραι* vocabulum eiusdem sensus inferens), olim ci. *μείλια*

1 cf. VI 189, 3 (*νύμφαι*) *χαίρετε* (Moer. Byz.) | *ἀριστοκλέη σὲδ᾽ ὁδοιπόροσ* P; '*ἀριστόκλεες, σὲ δ᾽*: nota phrasin *δίδωμί σε τοῦτο* pro *δίδωμί σοι τ.*' inepte ap. Buh.ᵐ (Salm., qui vocativo *ἀρ.* fontem appellari praedicarique volebat); *Ἀριστοκλέης σὲ δ᾽ ὁδοιπόρος* Reiske (pronomen *σέ* ad donativum referens); *Ἀρ. δέ σ᾽* (sc. *σοί*), *ὁδοιπόρε* perperam Br., *Ἀρ. δὲ ὁδοιπ.* et *Ἀρ., ἴδ᾽, ὁδοιπόρος* Jac., *Ἀρ. ὅδ᾽ ὁδοιπ.* Mein., *Ἀρ. δ᾽ ὅδ᾽ ὁδοιπόρος* Dübner, *Ἀρ. δ᾽ ἔθ᾽ ὁδ.* Unger; olim ci. *ποθ᾽* s. *τόθ᾽ ὁδοιπόρος* (iungenda cum verbo *ἀπῶσα*) | *ὥιπερ* P; cf. IX 142, 6 *πόματος δίψαν ἀπωσάμεθα*; VI 170, 3 *βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλα ἄγκειται δίψης φάρμακ᾽ ἀλεξίκακα* 2 *του τὶ* P, *τοῦτο* Heringa; tentavi *Πανὶ* (cf. XVI 291, 1), sed scribendum vid. *κόνδυ*, cf. Menand. 293 (K. III 83), Hipparch. 1 (K. III 272) *καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆρα κἄτι κυμβίον*, de genere hoc poculorum Athen. 477 f | *γέρασ* P, *κέρα* ap. B.ᵐ (in t. exhibet *ταυτὶ δ. γέρας*), *κέρας* Salm. (recepere edd.): cf. VI 278, 2; 249 *λαμπάδα — φέρει γέρας* ‖ *3 sqq. Plᴹ* l. Iᵃ c. 3 (*εἰς ἀναθήματα*), 4 3 *ἑρμοκρέοντοσ* L — *κρέοντ° Plᴹ*; nomen auctoris nec ab A proditur nec a C, sed

χαίρετε καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδε δόμον καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος. M 2r

---

testimonio nititur parum firmo lemmatistae, qui si quando indices a locupletiore teste omissos supplebat, ferme ex fontibus hauriebat parum limpidis; Hermocreontis nomen ex ipso epigrammate fluxisse, donarii conditorem errore perhiberi fuisse auctorem epigrammatis suspicabatur Salm. eique assensus est Schneidewin; ep. Leonideum esse censuit ille, mihi non expressum vid. ex Moerus epigrammate anathematico VI 189, sed ab ipsa poetria conditum esse: cf. νύμφαι Ἀνιγριάδες 189, 1; αἳ τάδε βένθη et ὃς τάδε καλὰ 189 in clausula hexametri prioris alteriusque (ταῖς — τάδε δῶρα 327), εἵσαθ' 189, 4 (εἵσατο 327, 2), χαίρετε καὶ σῴζοιτε 189, 3 (χαίρετε καὶ στείβοιτ' 327), ῥοδέοις στείβετε ποσσίν 189, 2 et ἐρατὸν περὶ κλῆμα 119, 3 (Moer., ἐρατοῖς ποσίν 327), Διωνύσου πληθόμενος σταγόνι 119, 2 (καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος 327). Unum praeter IX 327 ep. Hermocreontis nomine fertur XVI 11, quod tamen deest in P, Platoni assignatur in Euphemiana, apud Plan. Hermocreontis indicem praefert per errorem fort. ex lemmatis scriptura ortum (v. Schneidew. progymn. 21); cet. nihil videtur obstare, quin duo epp. IX 327 et XVI 11 propter similitudinem quandam et argumenti et sermonis (cf. εἵσατο 11, 3) eidem auctori (sive poetriae Byzantinae sive uni ex poetis Meleagreis) tribuantur 4 ομοίω εἰσ πηγῆν ⸌ νύμφ' τασ L 5 cf. Leon. 329, 1 | νύμφαι: superscr. ῶ sch.B (vocativum notans) | ἑρμόκρέων (acutum supra litt. ο del. A) P 6 εἱ σατο P εἵσατο PlM, 'ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκεν' sch.B (sch. Mon.); fort. donorum qualem in similibus epp. invenimus enumerationem hic requiris: sed nec dist. excidit nec τόδε δῶμα (vs. 1) scribendum, ut aediculam nymphis exstruxisse Hermocreon dicatur (quam coniecturam non firmarent, sed labefactarent verba τόνδε δόμον vs. 4); intellegenda esse ξόανα, qualia nympharum dicuntur a Leonida 326, 2, ex ipso verbo εἵσατο colligas (cf. Theogn. 12) | καλλινάου: cf. κρήνης αἰενάου Hes. op. 595, κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο Ap. Rh. I 1228 | ἀντιτυχὼν P, ἀντιάσας Pl; nec αὖθι s. ἔνθα nec ἄρτι τυχὼν praeferendum

1 στείβοιτἐρατοῖσ (apostrophum add. man. rec.) P 2 τὸν δε δ⌞ό⌟μ (⌞ο⌟ in eraso ω?) PlM; cf. VI 154, 7 εὔυδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος αὔξετε (Leon.), VI 158, 4 αὔξετε — πίδακα (Sabini), Prop. I 20, 34 'grata domus Nymphis umida Thyniasin'; sed scribendum vid. τόνδε νομόν (cf. Nic. Ther. 609 νομὸν στείβουσι) | πιμπλάμεναι: 'πληροῦσαι αὐτὸν ὕδατος καθαροῦ' schol. Mon. ||

328. ΔΑΜΟΣΤΡΆΤΟΥ L

ἀνά|θημα ταῖς Νύμφαις. L

Νύμφαι Νηιάδες, καλλίρροον αἳ τόδε νᾶμα
χεῖτε κατ' οὐρείου πρωνὸς ἀπειρέσιον,
ὔμμιν ταῦτα πόρεν Δαμόστρατος, Ἀντίλα υἱός,
ξέσματα καὶ δοιῶν ῥινὰ κάπρων λάσια.

---

1 sqq. inscriptionem om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 177 sq. post IX 326 1 sq. δαμοστρατου. ανάθημα L; donatorem atque poetam eundem fuisse Damostratum putant Reiske, Dübner; ad Apamensem, qui Halieutica composuit (v. Suid. s. Δαμόστρ.), ep. iniuria refert Reiske, si quidem auctor ep., poeta Meleagreus aliquis, certe aliquanto ante illum Damostratum vixit; solum dedicantis munera nomen ex ep. transisse vid. in titulum lemmatistae, qui magis ad normam indicis anathematici verba poterat sic ponere: ἀνάθημα Δαμοστράτου ταῖς ν. vel scribere: ἀνάθ. ταῖς νύμφαις παρὰ Δαμοστράτου (cf. vol. I p. XXXII) 3 ναιάδες Br. | καλλίρρ.: in eadem hexametri sede occurrit voc. Il. *X* 147 4 imitatur poeta Hom. *I* 15 (κρήνη) ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ | κατουρείου P; κατ' οὐρανίου Reiske; olim ci. κατ' ἠερίου (cl. VII 496, 1) et κατ' Ὀσσαίου, at cf. Hymn. Hom. I 22 πρώονες ἄκροι ὑψηλῶν ὀρέων (Callim. III 52 πρηόσιν οὐρείοισιν? ἐοικότα); obversabantur, ut vid., Meleagrei poetae verba Philippeo Crinagorae scribenti (VI 253, 1) αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος 5 ὔμμιν P ὑμῖν ap. B | Δαμασίστρατος Heringa (cf. Kb. 7, 1) 6 ξέσματα: 'ξόανα, Hesych. ξέσμα, ξόανον' ap. Buh.[m], dicuntur Nympharum imagines e ligno dolatae (cf. 326, 2); ξυστά τε 'haec venabula' Reiske | ρινα κα πρωναλάσια P, cr. Heringa; cf. δέρμα VI 106, 2; 111, 5; 114, 1; 116, 2 | post IX 328 iterat A ep. Leonideum VI 334 et Leonidae Tarentino fort. tribuendum etiam ep. IX 328: cf. Δαμ. Ἀντ. cum nominibus patris ac filii s. filiae saepius iunctis apud Leon. (velut Ἄγνων Εὐάνθευς VI 129, Φυλεὺς Ἀμφιμένευς VII 283, Φίντων Βαθυκλέος VII 503, Θάρσυς Χαρμίδου VII 506, Πάρμις ὁ Καλλιγνώτου VII 504, αἱ Λυκομήδευς παῖδες, Ἀθηνὼ καὶ Μελίτεια VI 288), καλλίρροον αἳ — χεῖτε cum VII 466, 3 ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο, VII 657 ποιμένες οἳ — οἰοπολεῖτε, VII 67 τοῦτ' Ἀχ. ὕδωρ ὃς πλώεις; praeterea δοιῶν κάπρων et δισσὸν κῦμα VI 200, διπλοῦς ἐς λυκάβαντας VII 198, πέτρης ἐκ δισσῆς IX 326; ῥινὰ κάπρων et λέοντος δέρμα VI 263, πρωνὸς et πρῶνας VI 281; ταῦτα πόρεν et πόροι πάντα VII 163 ||

329. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C

Εἰς τὰς Νύμφας | παρὰ Τιμοκλέους | κηπουροῦ. C

Νύμφαι ἐφυδριάδες, χῶρον γάνος, ἀρδεύοιτε
τοῦτον Τιμοκλέους κᾶπον ἐπεσσύμεναι·
καὶ γὰρ Τιμοκλέης ὔμμιν, κόραι, αἰὲν ὁ καπεὺς
κάπων ἐκ τούτων ὥρια δωροφορεῖ.

412 330. ΝΙΚΑΡΧΟΥ. C

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα | ἱστάμενον ἐπὶ πηγῇ. C

α. *Κράνας εὐύδρου παρὰ νάμασι καὶ παρὰ Νύμφαις*
ἔστασέν με Σίμων, Πᾶνα τὸν αἰγιπόδην.

---

1 sqq. ep. deest et in Plan. et in ap. Buh.; v. Geffck. n. 55 1 *τοῦ αυτοῦ* C, sc. *Λεωνίδα ταραντιν̃*, qui titulus inscriptus est epigrammati VI 334 (post IX 328 repetito, v. ad p. 288, 6); an *Θεοδωρίδου*? verborum (*τοῦτον*) *κᾶπον*, *κάπων* (*τούτων*), *καπεύς* in eodem tetrasticho iunctorum ludus Theodorida dignior videri potest quam Leonida (v. Festschr.[1] p. 44 ad VI 280); cf. tamen epp. Leonidea VI 44, 226, 355, IX 318, 335 2 verba *εισ* — *κηπουρου* prosodiis carent praeter *νύμφ*ᵕ et *τιμοκλέουσ* 3 *δώρον γένοσ* P (comparant edd. *ποταμοῦ γένος* Call. IV 109, 256, *θεῖον γένος* Th. 8, 33, A. P. VI 189, *ποταμοῦ Ξάνθοιο γενέθλη* Coll. 1): *Δώρου γένος* 'nymphae Echedori fluvii Macedonici s. *νύμφαι Ἐχεδωρίδες*' Unger (qui eundem fluvium *Δώρου* atque *Ἐχεδώρου* nomine vocari monet; assentitur Geffcken cum Benselero afferens Scylacis peripl. 66); *Δώρου γ.* 'Nymphae Phoeniciae a Doro, Neptuni filio, Dori urbis (v. Steph. s. *Δῶρος*) conditore appellatae' Meineke; idem ci. *Δώτου γ.* (cl. Steph. s. *Δώτιον*) 'nymphae Thessaliae'; *Δωτοῦς γ.* 'filiae Nereidis Dotus' Jac.; *ἱερὸν γ.* Heyne, *διερὸν γ.* Graefe, *ὀρέων γ.* Mitscherlich, *κῶραι Διός* Huschke; scrib. *χῶρον γάνος*, cf. Pers. 483 *κρηναῖον γάνος* 4 *τόντον* P; *τούτου* perperam Paulssen | *ἐπεσσόμεναι* (*ἐπε* nec ex *ἐπυ* nec ex *ἐπο* correctum esse dixerim) P; *ἐποσσόμεναι* et *ἐπεσσυμ.* anonym. (v. Huschke Anal. crit. 202); an *ἐπασσόμεναι*? 5 *ὔμμι κόρα*⌊*ι*⌋ P, cr. Jac. | *ὁ καπεὺς*: cf. *ὁ νομεὺς* XVI 190, 1 (Leon.) 6 *κάσπων* P (*σπ* scr. A, non *κάπων*, quod tamquam traditum exhibent edd.), *καρπῶν* olim ci. | *ὥρια* P | cf. *δωροδοκῆσαι* (-*φορῆσαι*?) 335, 3 ‖ 7 sqq. ep., quod est e genere Priapeorum, non rec. Plan., exstat in ap. Buh. p. 178 (post IX 328) 7 ep. olim Niciae tribui (cl. IX 315, XVI 189), assensi sunt Sitzler

β. Τεῦ δὲ χάριν; α. Λέξω τοι· ὅσον ποθέεις ἀπὸ κράνας
καὶ πίε καὶ κοίλαν κάλπιν ἑλὼν ἄρυσαι,
ποσσὶ δὲ μὴ ποτὶ νίπτρα φέρειν κρυστάλλινα Νυμφᾶν
δῶρα τὸν ὑβριστὰν εἰς ἐμὲ δερκόμενος.
β. Ὦ σέμν' — α. Οὐ λέξεις ἕτερον λόγον, ἀλλὰ παρέξεις
πυγίξαι, τούτοις χρῶμαι ὁ Πὰν νομίμοις.
ἢν δ' ἐπίῃς ἐπίτηδες ἔχων πάθος, ἔστι καὶ ἄλλα
τέχνα· τῷ ῥοπάλῳ τὰν κεφαλὰν λέπομες.

---

et Sakolowski p. 289, 8 ἴστ. C, qui post vocem πηγῆι haec notavit: πολη (πολλὴ ap. B.; ὅλη?) δένεστι (ἔνεστι ap., immo δ' ἔνεστι) φλυα|ρία εν τῶι γράμμᾰ (ἐπιγράμματι frustra pro γράμματι ap.) 9 εὔῦ⌊δρ⌋ον (ῦ correctum vid. ex ὔ, litteras ⌊δρ⌋ restitutas esse pro δω non contenderim) P (cf. εὔυδρον in eadem hexametri sede collocatum apud Theocr. 25, 182) | παρα utrobique P 10 cf. IX 598 (Theocr.) ἕστασ' ἐνθάδε | αἰγιπόδην: cf. αἰγιπόδη Πάν VI 57, 3 (Paul. Sil.), αἰγιπόδην δικέρωτα hymn. Hom. 19, 2; αἰγιβάτην Br. (cf. VI 31, 1, Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν Theocr. IX 433, 6); f. αἰγιπόδαν

1 τεῦ δεχάριν — τοι· P (interpunctio est demum post τοι); verba inter viatorem Panaque divisit Br., nec praeferam τεῦ δὲ χάριν λέξω τοι ut verba τεῦ δὲ χάριν ab λέξω pendeant, omnia tribuenda sint Pani | χάριν: cf. XVI 189, 1 φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσσι Περιστράτου εἵνεκα μίμνω (Niciae) | όσον et ἀπο κρ. P | ποθέεις δ' perperam Dübner 2 πίε P[pc] πῖε A[ac]; cf. καὶ πῖθ' — πίδακος ἁμετέρας IX 315, 2 (Niciae) | ἑλὼν P, ἔχων Heck. (perperam: viator monetur, ut situla iuxta fontem posita ad hauriendam aquam utatur, donata fort. nymphis ab aliquo viatore, cf. 326) 3 μὴ ποτι P, μή ποτε Reiske | νῆπτρα (cr. ex -πρα) P, νίπτρα ap. B.[m] (Salm.) | φέρειν: omisit verbum ed. Iensiana (χραῖνε δὲ μήποτε νίπτρα ποσὶν κρυστ. supplevit Reiske, qui idem in vs. 4, falsa Iensianae scriptura deceptus, κοίλᾳ κάλπι γελῶν reponere ausus est) | κρυ στα λινανύμφαν P, cr. Salm. 4 (δεῦρο Reiske) | τ⌊ὸ⌋ν ὑβριστ⌊ὰ⌋ν P[pc] τῶν ὑβριστῶν A[ar] | δερκόμενοσ (-οσ cr., ut vid., ex οι) P 5 ὦ (potius quam ὢ) σεμνοῦ P, ὢ σέμν' (i. e. σεμνέ), οὐ ap. B. (Salm.); ᾧ, σέμν', οὐ (— λόγον, ἀλλὰ) Reiske (verba non viatori, sed Pani assignans), Reiskiana probat Headlam ita, ut ὢ σέμν' retineat et viatori tribuat; cl. Plat. reip. 382 a (σεμνὸν λέγειν) noli viatori vindicare haec: οὐ σέμν' (sc. σεμνά), οὐ — λόγον; (verba 'ὢ σέμν', οὐ — λόγον; viatoris esse cuncta censent Br., Jac., Dübn.) | ἕτερον et ἀλλα P 6 ὃ πᾶν P[pc] ὁ παν

331. ΜΕΛΕΆΓΡΟΥ. C. Pl

Ἐφ' ὕδατι καὶ οἴνῳ | κιρναμένοις. C

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλαθ' ὁ κοῦρος,
νίψαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
τοὔνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἢν δέ νιν εἴργῃς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον. M 14r

A | *νομίμοισ* P, *νομίοις* (Iensianae ed. scripturam *νόμιος* corrigens) Reiske p. 290, 7 cf. Priap. 51, 27 'nimirum apertam convolatis ad poenam: hoc vos et ipsum, quod minamur, invitat', 64, 2 'furatum venit huc amore poenae, furetur licet usque, non videbo' | *δὲ πίνηισ* P; *δὲ φέρῃς* (verbum ex vs. 5 repetens) Salm., *δὲ πλυνῇς* vitiose Jac.; *δὲ ποιῇς* Reiske (an *ποῇς*?): cf. XI 162, 5 *τοῦτο γὰρ ἂν ποιῇς* (Nicarchi), V 39, 4 *ποεῖν* (Nic.); tentavi *ἢν νίπτῃς δ'* et *ἢν δ' ἐπίῃς* | *ἐπίτ.*: (*ποιῇς*) *ἐπὶ τοῖσιν* et *ἐπὶ τοῖσδ' ἅτ'* (*ἔχων*) Heck. | *πάθος*: Catull. 57 ('morbosi pariter') affert ap. B.m 8 *λέπομες*: v. Plat. com. 12 (K. I 603) ‖

1 sqq. PlM l. Ia c. 57 (*εἰς οἶνον*), 3; PlE I 59, 3; exstat in minore demonstrativorum syll. Plan.: Plm n. 55 (Marc. XI 1 f. 95v)

1 ab Gadarensi abiudicare ep. non licet, cf.: *ἦ γὰρ ὁ κοῦρος* (in fine hexametri) XII 54, 3, *ὕδωρ νίψαι — ἄρτι τακείσης ἐκ χιόνος* XII 81, 3, *τοὔνεκεν* V 179, 7 et *οὕνεκα* XII 122, 3 (utrumque ab initio hexametri), *δενδρώδεσι νύμφαις* VII 196, 5, *τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον* XII 80, 4; 72, 4, *τυφόμενον γλυκὺ πῦρ* XII 63, 6, *ἅς τὸ ποθεινὸν οὔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι* V 136, 3

1 sq. *μελ. εἰσ* | *εφύδατι* C, qui cum frequentissimam in lemmatum exordio praepositionem *εἰς* scripsisset, alteram hac commodiorem (*ἐφ'*) posuit, tamen in fine praecedentis lineae illam primo scriptam reliquit | *οἴνω κιρναμένοισ* P, *κεκραμένοις* Salm.; *εἰς τοὺς ἐφ' ὕδ. καὶ οἴνῳ κιρναμένους* Boiss. | cf. 745, Eueni ep. XI 49 3 cf. Plut. Lys. 28 *τὴν κρήνην τὴν Κισσοῦσαν, ἔνθα μυθολογοῦσι τὰς τιθήνας νήπιον ἐκ τῆς λοχείας ἀπολοῦσαι τὸν Διόνυσον*, Eur. Bacch. 521 | *ὁ τ'* P | *ἐκπυρὸς* (erasa pros. supra *υ*) P; cf. XII 119, 3 *ἐν πυρὶ γενναθεὶς*, Ap. Rh. IV 1135 *εὖτέ μιν Ἑρμείας φέρεν ἐκ πυρός*, Nonn. Dion. VIII 397 *κόλπου δ' αἰθομένοιο διαθρῴσκοντα τεκούσης Βάκχον* | *ἤλατ' ὁ κοῦροσ* (cr. ex *ὁκοῦρ.*) P, *ἥλαθ' ὁ κ.* Pl; *ἥλατο κοῦρος* Jac.: cf. XII 54, 3

4 *νῖψαν* P *νίψαν* PlM. m | *ὑπερτ.* P | *κυλιόμενον* P Pl (*κυλινδόμενον* Br.) 5 *τούνεκα συν* P *τ. σὺν* Pl; *τ. νῦν* et *τοὔνεκ' ἀεὶ νύμφαις* Jac., fort. *τοὔνεκ' ἔφυ νύμφ.* (noli conlatis Meleagreis *ἀλλά, φίλος, φθέγγου τι νέον* VII 196, 5 interpungere: *σὺν νύμφαις Βρόμιος, φίλος*); cf. XI 49, 3 *χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος* | Plm adnotat haec: *νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον*

332. ΝΟΣΣΙΔΟΣ [ΛΕΣΒΙΑΣ]. C

Εἰς χρυσοῦν ἄγαλμα | Ἀφροδίτης, ὅπερ | ἀνέθηκε Πολυαρχίς. C

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδώμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
εἵσατό μιν Πολυαρχὶς ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας. M 98^v

333. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ. C. Pl

Εἰς τὸν Ἀφροδίτης | ναὸν τὸν ἐν Κνίδῳ. C

Στῶμεν ἁλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας

ἐρχομένη, εἴ τις ποιητής, νυὸς λέγεται· νύμφαι δὲ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα καὶ αἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' Ἕλλησιν (cf. Suid. νύμφη· πηγὴ καὶ ἡ νεόγαμος γυνή) | ἣν potius quam ἦν P | εἴργησ P Pl$^{M.m}$ | v. Rub. Gr. Ep. p. 10, 57; 80, 133; praef. 181 ||

1 sqq. ep. exhibet Plan. non in l. I, sed in libri quarti sylloga minore: in l. IV^b capite εἰς θεῶν καὶ θεαινῶν ἀγάλματα (n. 4, Pl^E IV 12, 107); idem ep. exstat in ap. Buh. p. 178 (post IX 330) 1 auctoris indice caret Pl; gentile perversum λεσβι add. C (deceptus fort. lemmate ep. VII 718 εἰς Νοσσίδα τὴν ἑταίραν Σαπφοῦς τῆς Μιτυληναίας); scrib. *N*. Λοκρίδος (v. 718, 3; Anytae per errorem tribuit ep. Hecker) 2 ad idem templum, in quo Veneris imago a Polyarchide posita fuerit, epp. VI 353 sq., 275, IX 604 sq. referunt Heck. Reitzenst. (cf. Reitz. p. 141); propter argumentum ep. cf. de fanis statuisque Veneri ex libamentis quaestus meretricii exstructis Athen. 572 | ἄγαλμ et 3 πολύαρχ C, Πολυαρχίς ap. B^m 4 v. 189, 1 | ἐλθοῖσαι ποτι ναὸν ἰδοίμεθα P, ἔλθοιμεν ποτὶ ναόν. ἰδοίμ. Pl^M; ἰδώμεθα Jac. (cf. θάεο VI 354, 3 Noss.) 5 ὠσ χρυσῶι P^{pc} (separavit librarius suo more scribendi σ ab littera ω iunxitque cum χ: ὠ σχρ.), ο litteram pro ὠ vid. exarasse P^{ac}, unde dubium an scripturus fuerit ὃ χρυσῷ (quod est in ap. Buh. quodque ci. Reiske) | δαιδαλόεν P δαιδάλεον Pl$^{M.E}$: cf. Nossidis VI 275, 3 δαιδάλεός τε γάρ ἐστι, quapropter δαιδάλεον fort. praeferas) 6 εἰ σατό P εἵσατό (potius quam εἵσατο) Pl^M; cf. Theocr. 17, 123 εἵσατο ναούς | πολύαρχισ P (*A et C, cf.* ad lin. 3); Πολίαρχ⌜ισ⌝ Pl^M (Pl^E congruunt), cr. ap. *Buh.*^{m} *(cf. VI 352, 4* Ἀγαθαρχὶς ὅλα) | v. Athen. 572^f: Ἄλεξις δ' ὁ

κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἃς ἄπο νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες. M 12r. 98v

334. ΠΈΡΣΟΥ. C. Pl

Εἰς Σα|τύρου ἢ Πανὸς ἄγαλμα | ἢ καὶ Πριήπου. C

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἢν ἐπιβώσῃς
εὐκαίρως, τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίχου·

Σάμιος — *τὴν ἐν Σάμῳ Ἀφροδίτην* — *Ἀττικαί, φησίν, ἑταῖραι ἱδρύσαντο αἱ συνακολουθήσασαι Περικλεῖ, ὅτε ἐπολιόρκει τὴν Σάμον, ἐργασάμεναι ἱκανῶς ἀπὸ τῆς ὥρας* | *ἐπαυρομέν⌊α⌋* Ppr *-μεναι* ? Par *-μένα* Pl (*ἀπαυρομένα* Dorv.), *ἀπαρνυμένα* Jac.; olim ci. *ἐφευρομένα* | *πολλὰν* P *-ὴν* Pl p. 292, 7 *ἀποικείου* P (quod noli mutare in *ἀπ' ἀκμαίου*) ‖ 8 sqq. ep. bis exstat ap. Plan.: in l. Ia c. 52 (*εἰς ναούς*), 3 (Pl^E I 54, 3) post IX 59 (Pl_1), deinde in l. IVb cap. epp. *εἰς θεούς* n. 5 (Pl^E IV 12, 108) post IX 332 (Pl_2); ep. exhibet etiam codicis Par. suppl. 352 sylloge S f. 180r (Cram. An. Par. IV 370, 18—21; v. vol. I p. 13 sq.) inter epp. IX 768 et 637 8 *μνασάλκου* C Pl_1, om. Pl_2 S (cft ep. Anytae 144 Reitzenst. p. 126) 9 *αφρ.* et *εν κνίδ*: C; Veneris Cnidiae mentionem utrum C temere de suo intulerit an in exemplaris, quod ei praesto erat, lemmate una cum auctoris nomine invenerit haud facile discernas 10 *παρ αχθαμαλὸν* P *παρὰ χθαμαλὰν* Pl S, '*ταπεινὰν*' interpretatur sch.B | *χθόναπόντου* P; et *ἁλιρράντοιο* iunctum cum *πόντου* et verba *χθόνα πόντου* displicent: (*χθόνα ψάμμου* Reiske) *χθονὸς ἀκτάν* Herw.; *ἁλίρραντον πόντου χθαμαλὰν παρὰ θῖνα* et *ἁλιρροθίου χθαμαλὰν παρὰ θῖνα θαλάσσης* Heck.; *ἁλίρραντον χθαμαλῶν ὄχθων ἔπι πόντου* (*δερκ. τέμενος*) Harb., *ἁλιρράντοιο παρὰ χθονὸς ἀγχόθι πόντου* Mackail; cl. lemmate tentavi: *ἁλιρράντοιο* ⟨*Κνίδου*⟩ *χθαμαλὸν παρὰ θῖνα* (praeterea ci. *ἁλ. παρὰ χθαμαλὰν χθονὸς οἶμον*, v. Eur. Alc. 835 *ὀρθὴν παρ' οἶμον* — *τύμβον κατόψει*, etiam *παρὰ χθαμαλὰν χθόνα* s. *πλάκα κόλπου*)

1 *αἰγείροιο* P S, *-ροισι* $Pl_{1.2}$; '*αἴγειρος εἶδος δένδρου*' sch.B (ex Hesych.) | *κατάσκιον* (' C) P: cf. Aesch. Ag. 498 *κατάσκιον κλάδοις* (genet. *αἰγείροιο* sunt qui defendant cl. Soph. Oed. R. 83 *πολυστεφὴς δάφνης*, Archil. 21, 2 *ὕλης ἐπιστεφής*) | *ἧσ ἀπο* A *ἧσ ἄπο* C Pl_1 *ἧσ ἀπὸ* S, *ἃσ ἄπο* Pl_2 (cf. VII 491, 1) 2 *ξουθαι* P; '*λεπταὶ*' parum apte interpretatur sch.B (cf. Hesych. s. v. *ξουθόν*), v. VII 192, 4 (Mnas.) *ξουθᾶν ἐκ πτερύγων* | *ἀλκύονεσ* PS, *ἀλκυόνεσ* Pl_1 *ἀλκυόνεσ* Pl_2 ‖ 3 sqq. apud Plan. exstat ep. non in primo l., sed in quarti libri sylloga posteriore, IVb

ὡς ὅτι δημοτέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενέστῃ
δωρεῖσθαι, τούτων κύριός εἰμι Τύχων. M 98^{v}

335. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμοῦ. C

Ὑλοφόρου τὤγαλμ' ὅδ', ὁδοιπόρε, Μικαλίωνος,
Ἑρμῆς· ἀλλ' ἴδε τὸν κρήγυον ὑλοφόρον,

εἰς θεούς (Pl^{E} IV 12, 132); invenitur etiam in ap. Buh. p. 178 (post IX 332) p. 293, 4 *εἰς σατυρ̆ ἣ παν̊ αγαλμ̄* cum nota clausulae primo scripserat C, reliqua *ἣ ̓ς πρ.* serius add. idem; perversum lemma non crediderim fluxisse ex archaeol. Diodori Sic., etsi hic Tychonem eundem fuisse vult atque Priapum (IV 6): *τοῦτον δὲ τὸν θεὸν (Πρίηπον) τινὲς μὲν Ἰθύφαλλον ὀνομάζουσι, τινὲς δὲ Τύχωνα*; ut diversi inter se, sed eiusdem ordinis inferioris di illi componuntur a Strabone 13, 588: *ἔοικε (Πρίαπος) τοῖς Ἀττικοῖς Ὀρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ καὶ Τύχωνι καὶ τοῖς τοιούτοις.* Cf. "*Ἑρμῆς εἰμι Τύχων*" (in ep. Magnetico). Comparandum est cum Persae epigrammate Adaei in Philopregmonem VII 694

5 *κ' ἀμὲ* P *κἀμὲ* Pl^{M} | *ἐν σμικροῖς*: nec *πράγμασι* nec *ἀνθρώποις*, sed *θεοῖς* supplendum esse, deum inferiorem dis minorum gentium adnumerari monet Jac. | *ὁ λίγον* P 6 sq. *ἢν* (an *ἤν* ?) *επιβώσηισ εὐκαίρωσ· τεύξηι* P; *ἢν ἐπιβώσῃ, εὐκαίρωσ τεύξῃ* Pl^{M} (ille recte post *εὐκ.*, Pl^{M} perperam in fine vs. primi interpungens) 6 *μεγάλωι* P *-λων* Pl; 'leg. *μεγάλω* gen. dor.' ap. B^{m} (Salm., recepit Harb.)

1 *ὡσότε* (prosodia supra ω facta ex corr.) P *ὡσ ὅτε* Pl^{M} (*ὡσ ὅ,τε* Pl^{I}), *ὧν ὅτε* affert Brod.; *ὡς ἅ γε* Reiske (*ἅ τε* ?), *ὧς ἅ γε* Br.; *ὡς ὅ γε — τούτων κύρ.* (v. 4) Jac. (singularem sic cum plurali iungi posse existimans), *ὡς ὅ γε — τούτω* Harb. (v. ad p. 293, 6); *ὡς ὅτι* Stephan. Mein., *ὅσσα γε* Jac. | *δημογέρων* P Pl, *δημοτέρων* 'plebeiorum deus, non senex' Heck. (cl. IX 415, 2 *δημοτέρην Κύπριν*) | *πενέστη* P *πένητι* Pl 2 *δωρεῖσθαι* cr. ex *δωρείσθ.* P | *ειμι* P (*ἔστι* Br. in textu, sed *εἰμι* in adnot.) | *τυχὼν* P *τυχῶν* (cr. ex *τυχών*) Pl^{M}, *τυχόν* Pl^{E} (etiam Pl$^{\alpha}$, etsi epidiorthosis Aldinae principis exhibet: *γραπτέον — καὶ τὸ τυχὸν τυχών*): *Τύχων* 'numen casus secundi' Reiske (cf. Hesych. s. v. *T.*: *ἔνιοι τὸν Ἑρμῆν, ἄλλοι δὲ τὸν περὶ τὴν Ἀφροδίτην*, Theod. canon. 274, 7 H.) ‖ 3 sqq. Pl^{M} ep. exhibet non in l. I, sed in brevioris syllogae libro IV, inter epp. *εἰς θεούς* (Pl^{E} IV 12, 133; praecedit IX 334, cf. ad p. 293, 3 sqq.); in ap. Buh. exstat p. 179, apud Geffck. *(n. 67—70)* similia epp. Leonidea IX 335, VI 355, 226, IX 318

ὡς ἐξ οἰζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ' ὠγαθός ἐστ' ἀγαθός. M 98v

---

inter se excipiunt p. 294, 3 λεωνίδ^ου tantum PlM, ταραν add. C (supra ω vocis λεωνίδου a C scriptae erasa est non prosodia, sed f. litt. δ); Alexandrino trib. Setti, v. ad vs. 4; in P numerum paginae 345 ex editione Steph. adposuit man. rec. 4 lemmatis verba sine prosodiis scr. C; ligneam, ab ipso fabricatam imaginem dei vid. lignator dedicasse; cf. X 8, 4 5 τώ γαλμαθ' P, τὤγαλμ^α PlM (idemque: τὤγαλμα ap. Buh.), τόδ' ἄγαλμα demum PlE, cf. VI 338, 2; τὠγάλμαθ' tenent qui duas a calone statuas positas esse perhibent, τἀγάλμαθ' Herm.; τὤγαλμ' ἀφ' Jac.; verbis transpositis tentavi Τὤγαλμ' ὑλοφόρου τόδ', ὁδοιπ.; at praefero nunc Τλ. τὤγαλμ' ὅδ' (pronomen ὅδ' referendum ad Ἑρμῆς) | ὁ δωιπόρε Pac (malis f. τὤγαλμα, διάκτορε, si verba deum adloquenti vindices) | μικαλλίων⌊ο⌋σ (-εσ suspicari licet scriptum fuisse pro ⌊ο⌋σ) P, μικαλίωνοσ PlM (PlE), Μικκαλίωνος ap. Buh.: 'a μικκὸς μικκαλὸς (an Μίκκαλος?) Μικκαλίων' ap. Buh.m, cf. Μίκκος VI 151 (Tymnae), ὁ Μίκκου 310, 1 (Call.), Μικκαλίωνος Dem. 32, 11 6 ἑρμῆσ δ' ἀ λίδετον (ras. est infra λ, ἀ cr. ex ἀ?) P — δ' ἀλλ' ἴδε τὸν Pl; δ' om. Jac., alii: Ἑρμῆς ἀλλ' ἴδε 'non latuit deum calonis pietas' Jac. (ἴδε pro εἶδε accipiens); Ἑρμῆς, ἀλλ' ἴδε (ἰδέ) Mein. qui Mercurium, ut 'Micalionem benignis oculis adspiciat', invocari vult (cl. VI 356, 3); Br. ambiguus inter duas sententias in adnot. ci.: ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ἑρμῆς, in textu scripsit: ἀλλ' ἴδε τόνδ', Ἑρμῆ, κρ., temere utrumque (δέρκεν δ' ὑλοδέτην ap. B.m); (τὤγαλμα — Μικκαλίωνος,) Ἑρμῆς· ἀλλ' ἴδε Dübner, qui Ἑρμ. ad nomen τὤγαλμα explicandum adponi, imperativum ἴδε ad ὁδοιπ. spectare censet (apparet post ὁδοιπόρε nec deum opportune invocari nec imperativum ἴδε ad alium nisi ad viatorem apte referri); τὠγάλμαθ' — Ἑρμῆς τ' ci. Ellis, ego olim Ἑρμῆς δ' ἤδετ' ἰδὼν κρ. et Ἑρμ. δ' ἤλδανε τὸν κρήγυον (de articulo τὸν in caesura posito v. Geffck. p. 99)

1 ἐξοϊζυρῆς (῀ C, supra υ prosodia est erasa) P ἐξ ὀϊζ. PlM.E, ὡς κάπ' οἰζ. ap. Buh.; cf. οἰζυρὰ παθόντα VII 283, 1 (Leon.), 536, 4 εὑρὼν οἰζυροῦ (ubi adiectivum eandem versus sedem occupat), VII 738, 4; v. Geffck. p. 45 | ἠπίστασο P -το Pl | δωροδοκῆσαι P PlM Plα.b.s (δοροδ. PlI Pla in t., cr. epidiorth.); 'hic est dare, non accipere' ap. B.m (ubi insuper allata sunt Hesychiana: δωροδοκεῖ· δίδωσι δῶρα, δωροδοκία· τὸ λαβεῖν ἢ δοῦναι δῶρα); malim δωροφορῆσαι 2 αἰέν δ' PlM αἰεὶ δ' Herm. | ὠγα*θὸσ (ὠγασθὸσ? Aar) ἐστ' P, ὦ'γαθό ἐστ' PlM ὠγαθὸς ἔστ' PlE | Setti, qui ὑλ. τόδ' ἄγαλμα (cum PlE) v. 1, Ἑρμῆς δ' ἀλλ' v. 2, αἰεὶ v. 4 recepit, ὥς γ' ἐξ v. 3 scripsit (inserta particula, quae

336. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς ἀγαλμάτιον | μικρὸν ἐπὶ προ|θύρῳ ἱστάμενον. C

Ἥρως Ἠετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δ' ἐφίππῳ
P 413 *θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.* M 97v

---

numeris magis convenit quam sensui), constituit isopsephiam hanc: 3750 + 2798 ($\alpha_1 + \beta_1$) = 4119 + 2429 ($\alpha_2 + \beta_2$) = 6548 ||

1 sqq. tetrast. libri IV Planudei sylloga minor exhibet inter epp. *εἰς ἥρωας* (Pl^E IV 8, 44) 1 *καλλιμά*^χ Pl^M 2 *εἰς Ἠετίωνα* Pl, *εἰσάγαλμα τι ον μικρον επι προθύρωι ϊστ÷μενον* C: ⟨*Ἠετίωνος*⟩ *ἱστάμ.*? (propter perversum vocabulorum *εἰσάγ.* accentum vix praeferas *εἰς ἄγαλμά τι ὂν μ.*) | ep. scriptum in herois statuam pedestrem (in sacello) ante fores aedium Eetionis collocatam; Eetionem hunc fuisse sculptorem, quem Theocritus (VI 337, 5) Niciae medico Milesio imaginem Aesculapii cedrinam fabricatum esse memorat, intellexit Goettling; heroem Amphipolim dici, Demophontis Phyllidisque filium, urbis Amphipolitanae conditorem, suspicatur O. Schneider; qua de causa Eetion pedestrem sibi maluerit fingere heroem quam equestrem, ante alterius hexametri clausulam restitutam plane demonstrari vix poterit; incerta versus tertii emendatione nititur quod plerique statuunt, infensum equiti cuidam ignoto sculptorem refugisse a consilio equestris statuae erigendae 3 *ἤρωσ* P^ac | ⌊*ἀ*⌋*ιετίωνοσ* C *ἠιετίωνος* A^ar, *ἠετίω*^ο^ν Pl^M *Ἠετίωνος* Pl^E: de variante nominis scriptura v. ad VI 337, 5; *Ἠετίων ὃς* Brod. (heroem cum sculptore commutans; '*ὁ λόγος περὶ τοῦ Ἠετίωνος*' sch.^B) | *ἐπίσταθμοσ* P ('aedium custos' Goettling), *ἐπὶ σταθμὸν* Pl^M.E; *ἐπίσταθμον* 'donarium in basi positum' Reiske (neutrum adiectivi pro substantivo accipiens), *ἐπὶ σταθμῷ* Heck. (*Ἠετίων οὑπίσταθμος* Harb. duce Brodaeo); de sacello heroi cuidam in pii hominis aedibus dicato cf. Babr. 63 *ἦν τις κατ' οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρως ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος* 3 sq. nomen herois requirens scr. Mein. *Ἐπίσταθμος* pro *ἐπ.*, eadem de causa Goettling *Μίκρος* s. *Μίκκος* pro *μικρός*; in inscriptione Amphipolitana nomen herois urbi cognominis, qui idem *κτίστης* urbis fuerit, sileri potuisse monet Schneider 4 *ἱδρυμαι μικρῶ* et *ἐπιπρ.* (' C) P 5 *ὄφιν*: '*ζήτει διὰ τί τὸ ξίφος ἔχει καὶ ὄφιν*' sch.^B; iunctum esse cum heroum cultu anguem constat itemque armis eos ab artificibus indui solitos esse, cf. Aristoph. Vesp. 823 (*οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα*) et schol. ad hunc vs.: *εἶχον γὰρ οἱ ἥρωες πανο-*

337. ΛΕΩΝΊΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΊΝΟΥ. C

Ἐπὶ ἰξευτῇ παρὰ | τοῦ Πανός. C

Εὐάγρει, λαγόθηρα καὶ εἰ πετεεινὰ διώκων
ἰξευτὴς ἥκεις τοῦθ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
κάμὲ τὸν ὑληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

πλίαν | *ꞔ μοῦνον* P, 'sine equo' Harb., immo heroem dicit poeta ex tota armatura unum gladium tenentem; *γυμνὸν* perperam Br. | *εχὼν* P (noli ci. *ἑλὼν*) | *σκύφος* Goettl. | *ἀνδρι ἰπειωι* (*ἀν* ex *αι* correctum esse non affirmaverim) P, *ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ* Pl; *ἀνδρὶ δ' ἐφ' ἱππεῖ* Bentley, *ἀνέρι δ' ἱππεῖ* Blomfield (*ἀνδρὶ δ' ἱππείῳ* in textu Harb., qui in adnot. vel haec proponit: *ἄνδρα δὲ ἱππέα, οἴμοι, θεὶς πεζὸν τῇ με παρῳκίσατο*); *ἀνδρὶ δὲ πεζῷ* Jac. (probat Mein., sed *θυμωθεὶς* simul in *συσσωθεὶς* mutans), *ἀνδρὶ δ' Ἐπειῷ* ('ob odium contra Epeos, vel etiam contra Epeum doli fabricatorem') Goettl.; ne versus clausula deesset, scripsi quae plane incerta esse scio, *ἀνδρὶ δ' ἐφίππῳ*; cet. cf. Plut. Popl. 19 *ἀνάκειται ἀνδριὰς αὐτῆς ἔφιππος*   p. 296, 6 *καμὲ* P *κάμὲ* Pl[M]: 'etiam heroem, cuius equestrem esse imaginem arbitreris', cf. Roscher Lex. I 2557 | *παρωικίσατο*: imitatur Callimachum incertus auctor ep. XVI 256, 5: *Ἀρχέλοχος δ' ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων — τοῖον κάμὲ παρῳκίσατο* | (*ἄνδρε δὲ πηῷ ῥυθμῷ θεὶς πεζῶν κάμὲ παρείσατ' ἴσῳ* finxit M. Schmidt) ‖

1 sqq. ep. om. Plan., qui aliud eiusdem argumenti IX 824 recepit; exstat Leonideum in ap. Buh. p. 179 post IX 335, v. Geffck. n. 58   1 *ταραν̄* C; Tarentinum imitantur Erycius IX 824, Satyrus X 11, spectare vid. Leonideos versus etiam Archias: cf. X 8; tetrastichon reddidit Propertius IV 13, 43—46   2 *παρατοῦ* C   3 *εὐά⌊γ⌋ρει* (-*αστρ*. non vid. scripsisse A[ar]) P | *λαθόγηρα* P; *λαγοθῆρα* ap. B., *λαγόθηρα* Jac. (*λαγοθῆρα ἢ εἰ* non ausim inferre); v. 824, 1 *εὔστοχα θηροβολεῖτε* | *πετεεινὰ* (tertium *ε* cr. ex *ι*?) P, *πετεηνὰ* Br.   4 *ἥκεισ* et *υπο* P | 'in mediam hanc convallem duorum montium' Br.; *λισσὸν ὄρ.* Heringa, olim ci. *τοῦδ' ὑπὸ βῆσσαν ὄρευς* cl. *Λ* 87, at cf. 326, 1   5 cf. 824, 5 *κάμέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω* (Erycii), *Πᾶνα κάλει* X 11, 3 (Sat.), *ἀλλ' ἤν τις γριπεύς με βοηθόον ἢ καλαμευτὴς φωνήσῃ* X 8, 5 (Archiae), 'et me Pana tibi comitem de rupe vocato' Propert. l. c. | *καμὲ* P (v. ad p. 296, 6) | *ὑλειωρὸν* P, cr. Salm.; cf. Apoll. Rh. I 1227 (*νύμφαι*) *ὑληωροί*, II 80 *ἀνέρες ὑληουργοί*, A. P. IX 824, 2 *Πανὸς ὀρειώτα*, VI 34, 4 *ὀρειάρχᾳ* | *ἀπόκρημνοῖο* (acutus semesus) P   6 *συναγεύω* P, *συναγρεύσω* Salm., -*εύω* Jac. (cf. *ἴχνια φαίνει — ἀνάγει* X 11, 3 sq.) ‖

338. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ. C

Εἰς Δάφνιν τὸν αἰπόλον, | ὃν ἐν τοῖς βουκολι|κοῖς ᾄδει ποιήμασιν. C

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταπτάμενον. (Th.ᴬ 11)

---

1 sqq. ep. om. Pl, est ap. Ziegl. n. 3, ap. Ahrensium n. 11 inter dubia et spuria (Th.ᵏ·ᶜ; ᴮ·ᴰ = cod. Ambros. 222. 75; Par. 2721. 2726; Th.ᵡ·ᶥ = ed. Call. Iunt.); in P numero 516 editionis Steph. paginam, in qua exstat ep., notavit man. rec. eadem, quae illius edit. paginam indicavit ad ep. 335   1 *συρακ*ˢ C; ep. fort. est Meleagri: versus in syllogen Meleagream recepti si forte propter id ipsum, quod a syllogae conditore compositi sunt, in Corona auctoris indice carebant, ex Daphnidis nomine colligi poterat epigramma (in tabulam pictam compositum) referendum esse ad poetam Syracusanum: cf. Meleagri epp. VII 535, XII 128, *εὕδεις Ζηνοφίλα* V 173, 1, *ἀγρεύσας* XII 85, 4 et *ἠγρεύθην* XII 23, 1, *πάντῃ με περιστείχουσιν Ἔρωτες* V 138, 3, *ἀλλά μοι ἔγρεο Δᾶμι* XII 72, 5, *ἷλαθ' ἄναξ ἵληθι* XII 158, 5   2 *αἰπολ|ον εν τοῖσ* C   3 *ἀδει ποιήμασιν̄* (*ν* et littera et compendio exhibens) C   4 *φυλλοστρωτὶ* P -*στρῶτω* (Ziegleró teste) Th.ᵏ, cf. Od. *λ* 194, Eur. Rhes. 9 *χαμεύνας φυλλοστρώτους* | *κεκμακὼσ* P, Th.ᵏ·ᶜ·ᴮ·ᴰ; *κεκμακόσ* Th.ᵡ (*κεκμηκὸς* Th.ᶥ)   5 *ἀμπαύω* with *ου* superscript (*ου* cum accentu superscripsit C) -*παύων* Th.; cl. Th. I 16 (*ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται*) ci. Unger: *σῶμα κεκμακώς; ἀμπαύου, στάλικές γ' ἀρτ.*, Heck.: *σ. κεκμακὼς ἀμπαύῃ* | *ἀρτιπαγὴσ* (potius quam -*παγῆσ*) P, -*παγεῖς* Th.; sunt furculae plagaeque ab ipso Daphnide structae et in silva relictae, non insidiae ab amatoribus Daphnidi paratae (cf. tamen XII 146 *ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα — στήσας δίκτυα καὶ στάλικας*) | *ἀ̓νόρη* (acutus supra *α* mutatus in gravem) P   6 *δ' ὅτε* (? spir. parum certo) P, *δέ τυ* Th.; *δὲ τὲ* Boiss. (v. idyll. I 5, Pind. Ol. I 48), *δ' ὅ τε* Unger (Heck.), *δ' ὁ τὲ* O. Schneider | *πᾶν ὁ* P | *Πρίαπος* Th.ᴰ   7 *ἐφίμερτῶι* P; cf. *ἀφ' ἱμερτᾶς κεφαλᾶς* VI 278, 3 (Rhiani)   8 *ἄντρον* P Th.ᴮ·ᴰ *ἄντρον* Th.ᵏ·ᶜ (teste Ziegl.), Th.ᵡ·ᶥ: cf. Hymn. Hom. in Merc. 6 | *εἴσω* P *ἔσω* Th. | *ἀλλατὺ* P   9 *ὑπνου* P | *καταγόμενον* P *καταγρώμενον* Th.ᵏ -*αγρόμενον* Th. vulg.; *καταρχόμενον* Toup (Mein.), -*αρχομένον* Jac., *κατανόμενον* 'quod iam ad finem properat' Heck.

339. ἈΡΧΊΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΊΟΥ. C. Pl

Εἰς κόρακα καὶ σκορπίον, | ὃν ὁ κόραξ μέλλων | ἐσθίειν ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς | ἀνῃρέθη. C

Ἔν ποτε παμφαίνοντι μέλαν πτερὸν αἰθέρι νωμῶν
σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ,
ὃν μάρψων ὤρουσεν· ὁ δ' ἀΐξαντος ἐπ' οὖδας
οὐ βραδὺς εὐκέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἴδ' ὡς, ὃν ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον. M 6r

Cor. Mel. 340 sq.

340. ΔΙΟΣΚΟΡΊΔΟΥ. C

Εἰς τοὺς αὐλοὺς | τοῦ Φρυγὸς Ὑάγνιδος. C

Αὐλοὶ τοῦ Φρυγὸς ἔργον Ὑάγνιδος, ἡνίκα Μήτηρ
ἱερὰ τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν

(Herm.), *καταντόμενον* Boiss. (Harbert.), *καταδόμενον* Schneider, *κατειβόμενον* Schneidewin, Wordsworth (Dilthey, qui Sapph. 4 *κῶμα καταρρεῖ* comparat), *καταγρόμενος* Brod., *κατεγρόμενος* Bentley, *κῶλα καὶ ἐγρόμενος* Maehly, *κατ' ἀγρὸν ἰὼν* Mein., *κῶμα καὶ ἀγρεμόνας* Ahrens (*σῶμα καὶ ἀγρεμόνων* Unger); scripsi *καταπτάμενον* (cf. λ 207 *εἴκελον — ὀνείρῳ ἔπτατο*, Ar. Vesp. 16 *καταπτάμενον*) | epigrammati in Daphnim olim fort. adnexum erat IX 121* in Hyacinthum: cf. XII 128 (in quo Daphnis cum Hyacintho comparatur) ‖

1 sqq. Pl^M l. I^a c. 21 (*εἰς δίκην, ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν*), 8; Pl^E c. 22, 8 1 nom. gent. *μιτυληναίου* add. C, om. Pl; ep. eiusdem vid. atque IX 111 (cf. *ἔμαρψε μόρος* 111, 4 cum 339, 3; 6), IX 64, VII 278 (*Ἀρχ. Βυζαντίου*: cf. *ὁ τλήμων* 278, 6 cum 339, 6), VI 39 (quod Antiochensi trib. Reinach; cf. *οἷς ἔσχον — ταῦτα θέσαν* 39 in fine ep. cum 339 *ὃν ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ ἐκ κείνου*), VI 195 2 ὲ *σκορ^π ὃν ο κ. μελλ^* C 3 *εσθίειν ὑπαυτ πληγ ανηρεθη* C; schol. Mon. add. haec: *τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδου ἐν Ἔργοις* (265) *ῥηθὲν ἤνυσται ἐπὶ τοῦ κόρακος, τὸ 'ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἤπατι τεύχει'* (cf. Plut. Mor. 554 A) 4 *παμφαίνοντι* (non — *φανόωντι*) P Pl | *μελάντερον* P, *μελάντεροσ* Pl; *μελάμπτερος* Scaliger?, *μέλαν πτερὸν* Br. | *νωμῶν* P Pl^M (*νομῶν* Pl^{I.a.b}, cr. Pl^a in epid.) 6 *μάρψων* P Pl^M, *μάρψας* Pl^{I.b} Pl^a in t. (cr. epid., unde futurum exhibent Pl^{α.s}) | *ὁ δ'* P *ὅδ'* Pl^M | *ἐπούδασ* P 7 *ἐν κέντρωι* P *εὐκέντρῳ* Pl | *π⌊έ⌋ξαν* (⌊ε⌋ incertum an in eraso *υ*) P *πέζαν* Pl | *ἔτ.* P, cf. *πρόσθεν ἔκοψεν* IX 64, 6, *ἔμελψεν πρόσθε* VI 195, 3 (Archiae) 8 ⌜*καὶ*⌝ *ζωᾶσ μεν* P

καὶ πρὸς ἐμὸν φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίτην
ἔκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης·

καὶ ζωῆς μιν Pl | *ἰδ ὅσσον* P *ἴδ' ὅσσον* Pl[M.E], *ἴδ' ὡς ὃν* Scaliger (Reiske) | *ετευχεν ἐπαλλωι* P: cf. Hes. verba allata ad 3, Aesop. fab. 207[b] *πέπονθας ὃ ἐβούλου μοι πρᾶξαι* p. 299, 9 *αυ τὸσ* P | sequuntur in P epp. IX 121 (v. ad ep. 338 et 341) et IX 122 (Eueni Ascalonitae?) ‖ 10 sqq. ep. om. Pl, exstat in ap. Buh. p. 179 (post IX 337); conferunt ep. Antipatri Thess. 266; v. Dioscorid. epp. VI 220, VII 411, 450, 485, Rhiani VI 173, Thyilli VII 223, Alcaei XVI 8 11 *ὑάγνι*[δ] C 12 *αὐλὸς ἐγὼ Φρ.* ap. Buh.[m] (Salm.), *αὐλὸς τοῦ Φρ.* J. C. Schwarz; pluralem recte adhiberi ad geminas significandas tibias Phrygias monet Jac. | *ἔργον*: malis f. *εὗρεμ'* reponere cl. VII 411, 1 *Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο*, at v. XVI 8, 3 *Τριτωνίδος ἔργον Ἀθάνας* | cf. initium ep. Dioscoridei VII 450 *τῆς Σαμίης τὸ μνῆμα Φιλαινίδος*, VII 410; 34 | *ὑάγνιδοσ* (non *ὑαγνίδοσ*) P; de tibiarum inventione Hyagnidi tributa cf. Plut. mor. 1132[e]: *Ἀλέξανδρος δ' ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν περὶ Φρυγίας κρούματα Ὄλυμπον ἔφη πρῶτον εἰς τοὺς Ἕλληνας κομίσαι — Ὕαγνιν δὲ πρῶτον αὐλῆσαι, εἶτα τὸν τούτου υἱὸν Μαρσύαν, εἶτ' Ὄλυμπον* (ibid. 1133[d]), Athen. 624[b] *ὁ δὲ Ἀριστόξενος τὴν εὕρεσιν αὐτῆς Ὑάγνιδι τῷ Φρυγὶ ἀνατίθησιν* (dissensere Celaenaei: *οἱ δὲ ἐν Κελαιναῖς Φρύγες ἐθέλουσιν εὕρημα εἶναι τοῦ Μαρσύου τὸ Μητρῷον αὔλημα* Paus. X 30, 9) 13 *ἱερὰ τὰν* P | *Κυβ.*: cf. Chron. Par. 19 *βρέτας θεῶν μητρὸς ἐφάνη ἐν Κυβέλοις καὶ Ὕαγνις ὁ Φρὺξ αὐλοὺς πρῶτος ηὗρεν ἐν Κελαιναῖς καὶ — πρῶτος ηὔλησε*, Orph. Argon. 22 | *πρῶτ'* (*ῶ* cr. ex *ὁ*?) *ἀνέδ.* P (*ἀπέδ.* Harb.), cf. Eur. Tr. 802 *ἵν' ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνα* | (*Μήτηρ*) *θεῶν*: gen. in clausula pentametri, ut VII 222, 4 *Μήτηρ ἣν ἐφίλησε θεῶν* (Philod.)

1 *πρὸσ ἐμὸν* (' C) P *πρὸς ἑὸν* Bothius; cf. *ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη* VII 223, 3 | *καλὴν* P; noli (*φώνημ'*) *ἑλικὴν* restituere (cl. Callim. fr. 290 *Αἴσηπον ἔχεις ἑλικώτατον ὕδωρ*) aut *ἀνέδην*, olim ci. *μακρὴν*: cf. VII 485 *περιδινήσασθε* (*Θυιάδες*) *μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης* (eiusdem Dioscoridae) | *ἐνεδύσατο* (*ανε* superscr. C) P: *ἐνεδύσατο βαίταν* inepte Bernardus, (*ἀνεδήσατο χ.* Heringa) *ἀνεσείσατο χ.* Salm. (ap. B.[m], ubi addita haec: Vergil. de Sibylla 'non comptae mansere comae', cf. Aen. VI 48), *ἀνελύσατο* Reiske (malim *χαλᾶν ἀνελ.*); nemo, opinor, praeferet *ἀνελίσσετο* (aut *ἀνεχεύατο* cl. VI 173, 2 *ἡ περὶ πεύκας τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους*) | *χαίταν* (*χαῖτα*? A[ac]) P, *χαίτην* Heck. (Harb.) 2 cf. VI 220, 2 *ἔκφρων μαινομένην δοὺς ἀνέμοισι κόμην* (Diosc.) | *ἀμφ. θαλ.*: una voce dicitur *θαλαμηπόλος* ab Rhiano VI 173, 1 (*Ἀχρυλὶς ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος*), ab ipso Dioscorida *Κυβέλης θαλαμηπόλος* VI 220, 3 (cf. *ἱρήν σοι θαλάμην* 220, 15)

εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πάρος ἠπεροπεύσας
ὠγκώθη, Φοίβου κεινὸν ἔδειξεν ἔρις.

---

1 sq. cum fine ep. comparanda clausula similiter conformata epigrammatum Dioscor. VII 450, 5 εἰ δέ τις, VII 351, 9 εἰ δ' ἦμεν, VII 410, 5 εἰ δὲ μεταπλάσσουσι (unde apparet temere initium hexametri mutatum esse) | εἰ δεκε λαινίτησ P (f. cr. ex εἰ δικε λ.) | ποι*⌊μ⌋ὴν P[pc] ποίμνην A[ar] | πάροσ ὃὐ*περάεισασ P[pc] παρ. οὐσπεραεί-σασ (? an ὅυσπ.?) A[ac] | ἐγνώθη φοίβου κεῖνον P; ad verba restituenda varia tentata: εἰ δὲ Κελ. ποιμὴν πάρος = οὐ παραείσας ἐγνώσθη, Φοίβου τοῦτον ἔδ. ἔρ. 'si fefellit pastor Celaenites in artis musicae leges peccans, eius cum Apolline certamen rem declaravit' Reiske (qui Hyagnidem hic pastorem Cel. dici perperam statuit; opponi inter se Hyagnidem et pastorem Marsyam apparet, corrupta autem verba partim ita sanare student, ut Marsyas Hyagnidis filius feratur in Dioscorideo perinde atque in Antipatri Thess. ep. IX 266), = οὔ περ ἀείσας ἐγνώσθη ('si Marsyas antea canens non fuisset cognitus, Phoebi contentio eum satis fecisset celebrem') vitiose Pauw (οὐ πρὶν ἀείσας Heringa), = οἷος ἀοιδαῖς ἐγν., Φ. τοῦτον ἔδ. ἔρ. 'si Marsyas solus carminibus decantatus pro tibiarum inventore habitus est, id acceptum refert contentioni Apollineae' Br. (qui Dioscoridam celebri de tibiae inventione famae adversari arbitratur); εἰ δὲ Κελ. ποιμὴν = πατρὸς εὗρεμ' Ἀθήνης ἔργον ἔφη, Φοίβου κεῖνον ἔλεγξεν ἔρις 'si tibias a patre acceptas se a Minerva accepisse gloriatus est, contentio cum Ap. mendacii illum coarguit' audacter Jac., = πατρὸς οὗ πέρα ᾄσας ἐγν., Φ. κεῖνον ἔδ. ἔρ. 'si Marsyas magis quam Hyagnis cantu inclaruit, non cantus praestantia, sed lite Apollinea famam adeptus est' Heck., = πατρὸς οὗ παραείσας ἐγν., Φ. τοῦτον ἔλεγξεν ἔρ. 'si Marsyam patre deterius cecinisse percrebruit' Herm., = πατρὸς οὗ παραδήσας ἐγν., Φ. τοῦτον ἔδ. ἔρ. 'si tibias a patre acceptas labris amplexus pressit'? Harb., = πατρὸς οὗ πέρι ᾄσας ὠγκώθη (s. ὀγκώθη), Φοίβου κεινὸν (Emperius) ἔδ. ἔρ. 'si ut patre suo melius modulatus superbivit, certamine cum deo inito vanus exstitit' O. Schneider (cuius interpretatio scripturam ὡς πέρι ᾄσας pro οὗ π. ᾄσ. requirit), = πατρὸς ὡς ὑπεράρας ὠγκ. Herw.; ἦν δὲ Κελ. ποιμὴν πάρος, οὗπερ ἀείσας ἐγν. Matthaeus Sladus, εἴθε — πάρος οὗπερ ἀ. ἐγν. 'utinam, ubi olim Marsyas cecinit cruciatusque est (ἡλκώθη?), eius loco Hyagnis certamen cum Apolline subisset (nam Hyagnim ne deus quidem superasset)' Ellis; οὐ δὲ Κ. π. πατρὸς οὕνεκ' ἀείσας ἐγνώσθη, Φ. κεῖνον ἔδ. ἔρ. (spretis quae antea proposuerat) Jac. (κεῖνον ἔδηξεν s. κλεινὸν ἔδειξεν ἔρις Bernardus ceteroquin Reiskio assentiens); ego ci.: πάρος ἠπεροπεύσας et πατρὸς ὕστερ' ἀείσας ὠγκώθη 'Marsyas si

341. ΓΛΑΥΚΟΥ. C. Pl

Εἰς Δάφνιν | τὸν αἰπόλον. C

α. *Νύμφαι, πευθομένῳ φράσατ' ἀτρεκές, εἰ παροδεύων*
4 *Δάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους.*
P 414 β. *Ναί, ναί, Πὰν συριγκτά, καὶ εἰς αἴγειρον ἐκείναν*
σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν.

---

quando deceperat homines (artis inventique laudem sibi arrogans) gloriatusque erat' vel 'si, cum Hyagnidi impar patre deteriora cecinisset, tamen gloriando se extulit, quantulum valeret iactator re vera, contentio cum Ap. suscepta aperuit, vanum eum fuisse convicit' (*ὠγκ.* — *ἔρις*: cf. *Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει* Apostol. 11, 6; non praeferam *ἠπεροπεύσας μὴ γνώσθη* et *κεῖνον*) ‖

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 66 (*εἰς ποιμένας*), 1; Pl^{E} I 68, 1; ep. exstat in sylloge *Σ* (quae Euphemiana recentior cum hac exarata est in Florentino 57, 29 et in Parisino 1773), n. 67 (*Σ*^{F} f. 147^{v}, 148^{r}; *Σ*^{P} 251^{v}) 1 *γλαύκ*^{ου} Pl^{M}; *Νικοπολίτου* om. C Pl; cf. vol. II p. XXII (ep. eiusdem atque VII 285 *Γλ. Νικ.*: cf. *ἐκείνου* 285, 3 in claus. vs. et *ἐκείναν* 341, 3; v. ad l. 6) 2 ad vs. 3 (p. 414) adscripsit C '*γλαφυρὸν τὸ γράμ*$^{μ-}$' (*γράμμα* ut saepius pro *ἐπίγρ.*) | *δάφν*^ C: Daphnim 'quem Pan musicen docuisse dicitur' Ps.-Serv. ad Verg. Ecl. V 20 (v. Reitzenst. p. 243 sqq.); cf. epp. in Daphnim Meleagri VII 535, XII 128 et imitatoris Glauco longe inferioris, Zonae IX 556; Glaucus ipse spectasse vid. Theocr. I 123 *ὦ Πάν, Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα* — *ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον τὰν Σικελάν*

3 *πευθομένωι* P *-μέν*^{ω} Pl^{M} *-μένω Σ* | *ατρεκὲσ* P 4 *ὧδ'* (incertae pros., leni acutoque asper vid. additus vel circumflexus) P (*ὧδ'* Pl^{M}) | *ἀνἔπαυσ'* P^{ac}: cf. Glauci ep. XVI 111, 5 *ἀναπαῦσαι ἄνδρα* — *ἔδει* | *ἐρίφουσ* P *-φ⌜ουσ⌝* Pl^{M}, *ἐρίφως Σ* Pl$^{I.a}$ (cum P Pl^{M} consentiunt Pl$^{α.b.s}$) 5 *πᾶν* P *πὰν* Pl^{M} | *συρικτὰ* C^{pc} Pl^{M} *σύρικτα* A^{ac}, *συριγκτὰ Σ*: cf. Theocr. VII 28, VIII 9 6 conferunt edd. Call. fr. 101 *ἀλλ' ἐνὶ δὴ φλοιοῖσι κεκομμένα τόσσα φέροιτε γράμματα*, Lucian. Amor. 16 *τοῖχος ἅπας ἐχαράσσετο καὶ πᾶς μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκήρυσσεν*, Verg. Ecl. 5, 13 'in viridi nuper quae cortice fagi carmina descripsi', Propert. I 18, 22 'scribitur et vestris Cynthia corticibus'; obversabantur Glauco inprimis Theocritea (18, 47): *γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις ἀννείμῃ* | *τ*ι Σ*^{F} (*τοι Σ*$^{F ar}$) | *καταφλοιοῦ* P; eodem modo Aristaenet. I 10 *κατὰ τῶν φλοιῶν ἐγκεκολαμμένα φέροιτε γράμματα* | *λέγειν*: '*ἀναγινώσκειν*' parum recte *sch.*^{B}: *insculpsit* Daphnis litteras, 'ut dicere haberent, ipsius

'Πάν, Πάν, πρὸς Μαλέαν, πρὸς ὄρος Ψωφίδιον ἔρχευ·
ἵξοῦμαι.' α. Νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω. M 16v. Σ67

342. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ. C. Pl

Περὶ τῆς | τάξεως τῶν ἐπι|γραμμάτων. C

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος οὐ κατὰ Μούσας
εἶναι· μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δόλιχον·

---

nomine dicerent quae Pana scire volebat'; *ἐκ. νέμειν* Mein. (*ἐκόλαψ' ἀλέγειν* olim ci.: at conl. VII 285, 4 *αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν* fort. malis *ἐκόλαψ' ἐνέπειν*)

1 sq. '*Πάν — ἵξοῦμαι*' sunt Daphnidis verba in cortice incisa; addit *ἵξοῦμαι*, ut Pan qua de causa ad indicatam regionem se conferre iussus sit intellegat; si verbum ipsi Pani tribuitur, cum sequatur *ὑπάγω*, inelegans exstat in lepido ep. iteratio, quae non satis, opinor, sic defenderetur, ut Pan prius ipsi Daphnidi s. eius invitationi respondere, tum demum ad nymphas se convertere diceretur 1 *πᾶν* (bis) P | *προσμαλέαν* P: *Μαλέαν* non promunturium esse Laconicum vidit Jac., urbem Arcadiae a Glauco dici ratus *Μαλαίαν* (cuius meminit Paus. VIII 27, 4); contra Reitzenstein non australis Arcadiae urbem nominari, sed Maleam regionem esse finitimam Psophidi vel potius ipsum montem Psophidium Maleae nomine indicari opinatur (cl. Call. fr. 412 *Πὰν ὁ Μαλειήτης, τρύπανον αἰπολικόν*), apparetque non duas regiones inter se distantes vocari, sed alterum indicem ad priorem erroris prohibendi causa accedere | *ψωφήδιον* P Pl Σ; '*Ψωφίδιον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας*' schol.[B], qui (ex Stephano) haec adposuit: *Ψωφὶς πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Ψωφίδος* (*Ψώφιδος* Mein.) *τοῦ Λυκάωνος* (*-κάονος* St.), *ἀφ' οὗ* (scrib. *ὑφ' οὗ* cum Steph.) *καὶ ἐκτίσθη, ἢ ἀπὸ Ψωφῖδος τῆς Ἔρυκος θυγατρός· ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀκαρνανείας* (sic), *τρίτη δὲ Ἀχαίας καὶ πολίτης* (*ὁ πολ.* sch.[w]) *αὐτῆς Ψωφίδιος λέγεται· ἔτι καὶ ἑτέρα ἐν Λιβύῃ, ὁ πολίτης Ψωφίτης, ἔτι* (*ἔστι*?) *δὲ καὶ Ζακυνθίων ἀκρόπολις Ψωφίς, ὡς Παυσανίας μαρτυρεῖ η' περιηγήσεων* (*ὀγδόῳ περιηγήσεως* Steph., om. sch.[w], v. Paus. VIII 24, 2) 2 *ἵξοῦμαι·* P[pr] *ἵξούμ.* A[ar] *ἵξοῦμαι* Pl[M]; *ἵξεῦμαι*? | *εγὼ δ' υπάγω* P; *ἐγὼ* Pl[M pc] (scripturus erat *ἔχω*); *ὑπάγω*: cf. Xen. Anab. IV 2, 16 *ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄκρον, τοὺς δ' ἄλλους ἐκέλευσεν ὑπάγειν*, Arist. Nub. 1298 *ὕπαγε, τί μέλλεις*; | fragmento Meleagreo (cuius particulae decem sunt: 1. 313—315; 6. 326—328, VI 334, IX 329; 2. 316 sq.; 3. 318 sq.; 4. 320—323; 8. 332 sq.; 5. 324, 340, 325; 7. 330 sq.; 9. 334—336; 10. 337 sq., 341) admiscentur Philippea epp. 121*, 122*, 342 cum Archiacis 339, 343 ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 43 (*εἰς λογογραφίαν ἤτοι*

πόλλ' ἀνακυκλοῦται δολιχὸς δρόμος, ἐν σταδίῳ δὲ
ὀξὺς ἐλαυνόμενος πνεύματός ἐστι τόνος. M 11ᵛ

343. 'ΑΡΧΊΟΥ. C. Pl

Εἰς κότ|τυφον δίκτυον | ὑπαλύξαντα. C

Αὐταῖς σὺν κίχλαισιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
κόσσυφος ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης·

ἐποποιίαν), 1; Pl[E] I 44, 1 p. 303, 3 *παρμενίων* (ο s. l.) Pl[M]; nom. gent. om. Pl 4 *π̄* (ε s. l.) *τῆσ τάξεωσ* P: malim *ἐκτάσεως* | *τ̂ ἐπ.* C, qui litt. (*μ* i. e. *σημείωσαι* in m. adpinxit; cf. Cyrilli de ep. ambitu distich. IX 369, Leonidae Al. VI 327, Plat. leg. 958ᵉ *μὴ πλείω τεττάρων ἡρωικῶν στίχων* (quibus elogii fines terminantur) 5 *φαμι* (non cr. ex *φανι*) *πολυστυχίην* P, em. Pl; cf. *δολιχογραφίην* VI 327, 2 | *καταμούσασ* P 6 *ζητεῖτ'* (-*τεὶτ'* s. -*τέιτ'*? A[ac]) P | *ἐν σταδίω* (in vs. 2 sq.) P | *δολιχόν* P Pl, *δόλιχον* Dübner

1 *ἀνακυκλοῦται* P -*κυκλεῖται* (sed *ει* fort. cr. ex *ου*) Pl[M] (noli reponere *πολλάκι κυκλ.*) | *δολιχὸσ* P -*χοῦ* Pl 2 *ὀξὺς ἐλ.*: Jac. supplet *δρόμος*, cui assensus olim ci. (*δρ.*) *ὀξὺς ἐλαυν. πνεύματός ἐστ' ἀτενοῦς*, sed iungenda potius verba cum voce *τόνος* | *πνεύματόσ ἐστι* (accentu supra *ο* evanescente) P; f. *πνεύματος εἷς τε τ.*: uno quasi spiritu cursus in stadio peragitur | (*πν.*) *τόνος*: cf. Lucian. Demosth. encom. 7 *διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος* ‖ 3 sqq. Pl[M] l. Iᵃ c. 58 (*εἰς ὄρνιθας*), 4; Pl[E] I 60, 4

3 Antiochensi tribuit Reinach, Mytilenaeo Weissh.; imitatur Archias Antipatri Sid. ep. IX 76, liberius idem argumentum tractat Paul. Sil. IX 396; cf. praeterea Rhiani ep. XII 142; incerti auctoris IX 372, etiam IX 373 ep. Archiaco oppositum ita, ut merula turdusque aeque perniciem merere, cicadae tuendae esse dicantur 4 *δικτυον* C; cf. Archiae epp. VI 16, 179—181, 192 5 *αὐταῖς* P Pl; *διτταῖς* Reiske, *δισσαῖς* Br. perperam (abusi Antipatri verbis *δισσᾶν ἐκ βροχίδων* 76, 1) | *σὺν* (` C) *κίχλαισιν* P -*χλησιν* Pl | *ὑπερ φρ.* P; *ὑπὸ θραγμοῖο* inepte finxit Reiske | *λιασθεὶς* olim ci. 6 *κόσσ.*: cf. *εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος* XII 142, 5 (Rhiani), *ἠνίδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον* IX 373, 5 | *ἠερίης* P; cf. eiusdem Archiae VI 180; 181, 5 *ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις* (VI 16, 4 *εἰναλίφοιτα λίνα*) | *κόλπον*: v. IX 111, 2 *μητέρος ἐκ κόλπων* (Arch. Antioch.?); Archiam sequitur Paul. 396, 1: *εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέι κόλπῳ* | *νεφέλης*: eodem sensu vox ursupatur ab Aristoph. Av. 194 *μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας*, A. P. VI 11, 2 *λεπτόμιτον νεφέλην*, VI 109, 1, VI 185, 2 *πτηνολέτιν νεφέλην*

καὶ τὰς μὲν συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὤχμασε θῶμιγξ,
τὸν δὲ μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων.
ἱρὸν ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος· ἦ ἄρα πολλὴν
καὶ κωφαὶ πτανῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι. M 14ᵛ

344. ΛΕΩΝΙΔΑ 'ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. A. C. Pl

'Ισόψηφον. Aᵗ

Εἰς ἑαυτὸν | διὰ τὸ ποιεῖν | ἐπιδεξίως τὰ ἐπι|γράμματα. Cᵐ

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον
οὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος 'Ιταλίδαις,

---

1 *συνοχηδὸν*: *συνωχαδὸν* est forma vocis Hesiodea (Theog. 690), cf. Opp. Hal. V 135 *ἐπασσυτέραις ἀραρυῖα θωμίγγων ξυνοχῇσι πολυστρεφέεσσι* | *ἀνέκδρ.*: Paul. *πανάφυκτος ἕλε βρόχος* 396, 3 | *ὤχμασε* P; '*κατέσχεν*' sch.ᴮ | *θῶμιγξ* P Plᴹ·ᴱ (*θῶμιξ* Jac.); sch.ᴮ adnot. haec: *ἐργαλεῖον καὶ ὄργανον τῶν ἰξευτῶν· Ὀππιανὸς* (Cyneg. I 65) '*καὶ δολιχαὶ θώμιγγες ὑγρός τε μελίχροος ἰξός*', cf. etiam Opp. Hal. III 176   2 *πλεκτῶν — λίνων*: Ant. 76, 4 *ἀπὸ πλεκτᾶς ἧκε δεραιοπέδας*; cf. *πλεκταὶ — παγίδες* 370, 4 | *αὖθι μεθῆκε* P Pl, *αὖ μεθέηκε* Br.; cf. Ant. 76, 5 *ἃ δ' αὖθις μεθέηκε* (Call. V 103 *τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο* cft Jac.)   3 *ἱερὸν* P itemque Plᴹ, *ἱρὸν* Plᴱ; cf. *ἱερὸς ὄρνις* XII 142, 3, *τὸν ἱερὸν* Ant. 76, 5 | *ἀοιδοπόλων* (cum accentu eraso supra alterum *ο*) P; cf. 87, 8 *στέργει δ' ὑμνοπόλους Βρόμιος*, 372, 6 *σῴζον μουσείῳ φθεγγόμενος κελάδῳ* | *ἔτυμον* P Plᴹ Plᴵ⁻ᵇ, *ἐτύμως* Plˢ *ἐτύμων* Bothius | *ἢ αρα* (potius quam *ἄρα*) *πολλή* P *ἦ ἄρα πολλὴν* Plᴹ; malim *ἦ ῥα φιλῳδῶν*, cf. Ant. 76, 5 *ἣν ἄρ' ἀοιδῶν φειδώ*, Arch. VII 191, 4 *ἀντῳδοῖς*, Aelian. V. H. I 14 *ὅτι δέ εἰσι φιλῳδοὶ* (*οἱ κύκνοι*), *τοῦτο — τεθρύληται*   4 *καὶ κωφαὶ — πάγαι*: Ant. 76, 6 *κὴν κωφαῖς — λινοστασίαις* | *πτανῶν* P *πτηνῶν* Pl; *τήνων* anonym. | *ἔχουσι* P; cf. claus. epigrammatis Arch. X 8 *ἡ γὰρ ἀπ' ἔργων δαίμονες — γνωστὸν ἔχουσι τύπον* ‖   5 — p. 316, 6: epp. 344—356 isopsepha tredecim, quibus unum accedit IX 123 denuo scriptum inter 353 et 354, sumpta sunt ex sylloge Leonidae Alexandrini primaeque huius fragmenti particulae titulus suus praepositus est in textu (v. vol. II 1, p. XIV)   5 sqq. Plᴹ Iᵇ c. 37 (*εἰς ποιητάς*), 6; Plᴱ I 67, 28; ep. exstat in cod. Leidensi 54, ubi Agathiae historiis subiectum, iunctum cum IX 482 non Leonidae, sed falso Agathiae tribuitur (cf. Niebuhr in Agath. edit. Bonnensi p. XII)   5—7 duplici titulo instructum est ep. in P: in textu indicem scr. A,

ἀλλὰ τὰ νῦν πάντεσσιν ἐράσμιος· ὀψὲ γὰρ ἔγνων,
ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπη προφέρει. M 85v

345. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΛΕΩΝΊΔΟΥ. AC

Εἰς Μήδειαν τὴν | Κολχίδα. C

Οὐδὲ τοσόνδ' Ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
ὅσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνα,

---

auxit C, in marg. alterum addidit C p. 305, 5 *λεωνίδα* A[t], *-ίδου·* ⌊*ἀλεξ*⌋*ανδρέως* C[m] (qui *ταραν* (τ supra) pro *ἀλεξ* primo scripserat), *λεωνί* (δ supra) (gent. cum A omittens) Pl[M] 6 *ἰσόψ.* A[t]; adposuit C in t. verba: *οὗτοσ αλεξαν* (δ supra) (i. e. *-δρεὺς*) *ἦν* 7 *διατο* et *επιδεξίωσ* τ÷ *ἐπιγρ.* C in marg. | cf. Palladae simile ep. de mutata studiorum ratione IX 171 8 *γραμμαῖσιν*: '*τῆς ἀστρολογίας καὶ ἀστρονομίας*' sch.[B] (non grammatici munus, sed mathematica astrologiaeque studia dici iam Brod. vidit) 9 *οὐδ' ὄναρ*: cf. Call. V 22, 4 sq. | *εὐγενέταις*: vocabulo utitur Leon. Euripide, ut vid., duce (cf. Andr. 771) | *Ἰταλ.*: v. Call. fr. 448

1 *ἀλλα τὰ νῦν* P, *τανῦν* Pl | *πάντεσσιν* P Pl, *μερόπεσσιν* Leidensis: v. ad 2 | *ὀψε* P 2 cf. Theocr. XII 5 *ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός* | *οὐρανίην* P Pl, *-ίης* Scaliger (Reiske) | *Οὐρανίας Καλλιόπα* cod. Leid., '*ἐκ γὰρ ἀστρολογίας τὴν ποιητικὴν ἠσπασάμην*' sch.[B]; Leon. mea quidem sententia non dicit *Οὐρανίας* (s. *-ης*) *προφέρει* 'praestantior quam Urania est Calliopa' (licet spectenter verba Hesiodea *Οὐρανίη τε Καλλιόπη θ', ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων*), sed *Οὐρανίην Κ. προφέρει* 'Uraniam provehit Calliope' i. e. studia mathematica Leonidae promovet, in maius provehit, obscura quae fuerunt in lucem profert ars poetica; nec enim omisit mathematica sua Leonidas, sed adsumpsit poeticam: documento est *οὐράνιον μίμημα* una cum ep. (IX 355) Poppaeae oblatum, iuncti studii duplicis specimina sunt epp. *ἰσόψηφα* plus sollertiae calculatricis quam Musarum spiritus prodentia | in P isopsephia indicatur numeris ϛχ (6600) ad utrumque pentametrum bis adpositis: continetur haec summa et priore et altero disticho recensionis Palat. ($\alpha_1 + \beta_1$: $3087 + 3513 = \alpha_2 + \beta_2$: $4172 + 2428 = 6600$) nec tamen aliam, quod mireris, isopsephiam praebet recensio Leid., si quidem verba *πάντεσσιν Οὐρανίην Καλλιόπη* eosdem litterarum numeros praestant atque *μερόπεσσιν Οὐρανίας Καλλιόπα* (sc. 1834) et Leidensis distich. alterum summam supra allatam 6600 (4036 + 2564) continet ‖

ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν· εἰ δὲ φονεύη
μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων; M 20r

346. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Ὁμοίως· | ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει. C

Αἶαν ὅλην νήσους τε διιπταμένη σύ, χελιδών,
Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νοσσοτροφεῖς·

---

p. 306, 3 sqq. Pl^M I^a c. 85 (*εἰς φιλοστοργίαν*), 4; Pl^E I 87, 3 (non 4: nam omittunt Pl^E in cap. *εἰς φιλοστ.* Bianoris ep. IX 259, quod receptum est in cap. *εἰς βρέφη*, v. ad p. 205, 3 sqq.)

3 *τοῦ αὖτ* inscripsit A, *λεωνιδ* add. C; *Ἀρχίου* Pl   4 *εισ μηδ. τ̂* C; cf. epp. XVI 135—143; apparet ep. Leonideum non scriptum esse in Timomachi imaginem   5 *οὐ τόσον* (non cr. ex *τόσσον*) *ἀθ.* P Pl (*ἀθά̄μ̄ασ* Pl^M cum lineola notante nom. proprium); *οὐ τόσσον Ἀθ.* Opsop., *οὐ τόσσον γ' Ἀθ.* Weichert (Boiss.), *οὐ τόσον οὐδ'* Pl^s (Reiske), *οὐχὶ τόσον Ἀθ.* Br.; olim inserui *ἄρ'* ante *Ἀθ.* (*Αἰναθάμας* Radinger): restitui quod isopsephia requiritur: *οὐδὲ τοσόνδ' Ἀθάμας* | *επε⌊μ⌋ήνατο* (ʽ A ʼ C) P, *ἐπεμήνατο* Pl^M; *ἐνεμήνατο* Piccolomini | *λεάρχω* Pl^M 6 *όσσον* P | (*Μηδείας* Pl^B) | *θυμὸς*: cf. XVI 136, 6 *ἐν δ' ἐλέῳ θυμός*, 138, 3 *θυμὸς μέγας*, 140, 2 *οἶκτον καὶ θυμόν*, 142, 1 *ἐκ κραδίης σέο θυμός* | *ἐτεκνοφό⌊ν⌋ει* (⌊*ν*⌋ C, fort. *-φόρει* A^{ar}) P, cf. XVI 141, 6 (*μητέρα κἀν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι*); *θυμὸς ὁ τεκνοφόνου* Dilthey, *ἐτεκνοφόνα* ('liberorum caedem meditabatur') Wakefield

1 *ἐπεὶ* C *ἐπι* A^{ac} | *δεφονεύοι* P *δὲ φονεύοι* Pl (in fine vs. interpunxit Pl^M, sed perversam interpunctionem ipse delevit): *φονεύει* Schaefer; scripsi *φονεύῃ* (etiam isopsephiae causa): coniunctivo post *εἰ* Leon. utitur duce Homero   2 *μῆρ* Pl^M | *ἔν τινι* (ʼ C?) P *ἐν τίνι* Pl^M | *νῦν* P Pl, olim ci. *που* | *ἐτ'* P | *τέκνωι* P Pl, *τεκέων* Dilthey | coniecturis meis isopsephia ep. restituitur: $\alpha_1 + \beta_1 : 3635 + 2725 = \alpha_2 + \beta_2 : 2134 + 4226 = 6360$; Piccolomini, ut alteram efficeret ($\alpha_1 + \beta_1 : 3892 + 2655 = \alpha_2 + \beta_2 : 2321 + 4226 = 6547$), in vs. 1 scripsit: *οὐ τόσσον ῥ' Ἀθ.* et *ἐνεμήνατο*, in vs. 2 *ὅσσον Μηδ.* (omisso articulo) et *ἐτεκνοφόνα*, denique in vs. 3 *εἰ δ' ἐφόνευσε* ‖   3 sqq. Pl^M I^a c. 85 (*εἰς φιλοστοργίαν*), 5; Pl^E I 87, 4; ep. exstat in sylloge Σ n. 18 ($Σ^F$ 143r, $Σ^P$ 246r); v. Rub. Gr. Ep. p. 11 (Hungeri vers. 27), adn. p. 80, praef. 73, 131, 147   3 *τ̆ αυτοῦ* C; *τοῦ αὐτοῦ* (i. e. Archiae) Pl; indice caret Σ   4 imitatur Leon. ep. Philippi XVI 141 | *ὁμοί῀ ἐπι τῆι αυτῆι ὑποθ* C; v. ad 360   5 *αἶαν*

ἔλπῃ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
Κολχίδα μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων; M 20^{r}. Σ 18

347. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Εἰς | βόας ἕλκοντας | ναῦν ἐν ποταμῷ. C

Οὐ μόνον εὐάροτον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἴδε κὴκ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα·

ὀλην P; tentavi οἶδμά θ' (λαῖτμά θ') ὅλον | διιπταμένη P p. 307,6 μηδίησ Σ^{F} et Σ$^{P\,ac}$ -δείησ Σ$^{P\,pc}$ (cum P Pl) -δείας Pl^{B} | γραπτῆσ P^{pc} (γραπτῆι? A^{ac}), γραπτῇ Pl^{M} γραπτῇ Σ Pl^{E} | νουσοτροφεῖσ (-φεῖσ? A^{ac}) πυκτίδι P, ν^{β}όσσοτροφεῖσ ^{α}πυκτίδι Pl^{M} (servaverat igitur Plan. ordinem Pal., quem posthac demum litteris β α superscriptis correxit); εἰκόνι νεοσσοτροφεῖσ Σ$^{F.P}$ in t., πήκτιδι Σ$^{F.P}$ in marg.; πυκτίδι νεοσσοτρ. Pl$^{I.a}$ (sed 'τὸ νεοσσοτρ. νόσσοτροφεῖς δεῖ γράφειν' Pl^{a} in epid.), π. νοσσοτρ. Pl$^{α.b.s}$ | πυκτίδι: πυξίδι Scaliger temere; 'κιθάρα' superscr. sch.^{B} nomina πυκτίς et πηκτίς confundens, nec minus perverse idem sch. in marg. adnotavit: πυκτίς· πυνθουρομάχαιρα (immo πανδοῦρα, μάχ.) κρεωκόπος, ἐνταῦθα δὲ εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ, καὶ Ἀριστοφ. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (1218)· Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς ἢ 'φερεν (sch. φέρε) τὰς πυκτίδας (pro πηκτίδας), quae sch. petivit a Suida (cf. s. v. πηκτίς et Hesych. s. v. πηκτίδος et πανδοῦρα)

1 ἔλπῃ^{ι} δ' (voc. ι supra scr. C, ἔλπη δ' A^{ac}) P, ἔλπῃ δ' Pl Σ (receptis ἔλπει δ', scriptura γραπτῆς vs. 2, coniectura mea αἶαν ὅλην πόντους τε existunt pares distichorum numeri: 4302 + 3566 = 4158 + 3710 = 7868, at v. ad vs. 4) | ὀρταλίχων vocis terminationem ex corr. ortam esse non contendam: exspectes ὀρταλίχοις πίστιν vel -λίχων κοίτην 2 μὴ δ' P Pl^{M} | corrupta quae traditur ep. forma caret isopsephia: inprimis vox γραπτῇ s. -πτῆς interpolata mihi vid. et isopsephiam pessumdedisse, tentavi Μηδείης τρανλὴ π. ν. vel πυκτίδι Μηδ., τρανλέ, νεοσσοτροφεῖς, praeterea Μηδ. γλαφυρῇ; qui in vs. 1 οἶδμά θ' ὅλον, vs. 2 γλαφυρῇ scripserit, non integram habebit isopsephiam, sed numeros hos: α$_{1}$ 4213 + β$_{1}$ 3926 = 8139, α$_{2}$ 4446 + β$_{2}$ 3710 = 8156 ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 32 (εἰς ζῷα), 6; Pl^{E} I 33, 6 3 τ̆ αὐτοῦ C, ἀρχί^{ου} Pl^{M} (Archiae ep. tribuere maluit cum Br. etiam Jac.) 4 εισ βόασ ελκ. et εν ποτα^{μ} C; cf. IX 299 (Philippi), 301 Secundi 5 εὐάροτον P Pl^{M} itemque *Pl^{E}, nisi quod* Pl^{α} εὐάροτρον sumpsit ex epid. Aldinae principis ('τὸ εὐάροτον ἐν ἄλλῳ εὐάροτρον' epid.) 6 ἀλλίδε P ἀλλ' ἴδε

ἔργα γὰρ ἐν χρείαις δεδιδάγμεθα· καὶ σύ, θάλασσα,
δελφῖνας γαίῃ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν. M 8r

PlM | κην P κἀκ PlM PlI.a.α κἀκ Plb.s κῆκ Br. | ἐφελκόμεθα P ἀφελκ. Pl, f. ἔθ' ἑλκ.: cf. 301, 5 ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν

1 εἰρήνησ P Pl, εἰρεσίης Morell (Jac.); ci. ἐκ χρείας et ἐν χρείαις (s. εἰς χρείαν) 'opera qualia in quaque rerum condicione usui sunt requiruntur que didicimus'; tradita verba interpretatur sic sch.B: αἱ γὰρ τριήρεις ὡς ἐπὶ τὸ πλέον ἐπὶ ναυμαχίαν εἰς τὴν θάλασσαν ἕλκονται· λέγει οὖν ἄρα ὅτι τῆς πόλεως πολιορκουμένης οὐκ ἔξεστιν ἀροῦν (sch.W, ὁρᾶν sch.B) καὶ τὰ περὶ γεωργίαν ἐκπονεῖσθαι ἀνθρώποις (etiam magis perversa praebet sch. Mon.: πανσάμενοι τοῦ πολέμου καὶ εἰρήνης ἤδη ῥαϊσάσης τὰς ναῦς ᾤοντο ⟨δεῖν⟩ τοῦ πόντου ἀφέλκεσθαι πρὸς τὸν ναύσταθμον καὶ τοὺς ἀροτρευτῆρας βόας ἐπ' ἔργα ἀήθη τρέψαντες ἀντὶ ἀνθρώπων τούτοις ἐχρῶντο πρὸς τὸ ἐξελάσαι τὰς ναῦς, et praeterea: τοὺς τὰ τῆς εἰρήνης ἔργα προδιδαχθέντας αὖθις ἀναγκάζετε τὰς νῆας τοῦ πόντου ἀφέλκειν, ὃ δὴ ἔργον εἰρήνης τοῖς ἀνθρώποις μηνύει τὸ μὴ ἐᾶν τὰς ναῦς ἑτοίμως ἔχειν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀλλὰ κεῖσθαι αὐτὰς ἐν τῷ ναυστάθμῳ) 2 δελφίνασ γαίησ P δελφῖνασ γαίῃ PlM; δελφῖσιν γυίην Rubensohn (cf. Hes. Op. 427 φέρειν δὲ γύην, 436 γύης πρίνου); tentavi δελφῖνας θαιροῖς (cl. Soph. fr. 539 N.²: δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε) et δελφῖνας δειρῇ — ἀροτρ. (cl. 301, 6 αὐχένι γαῖαν ἀροῦν) | ζεῦζον PlM | ἀροτροφ. non affirmem correctum esse ex αἰρ. in P | traditis verbis tetrastichi isopsephia non continetur; efficitur versibus sic restitutis, ut eos supra scripsimus ($\alpha_1 + \beta_1$: 3116 + 2038 = $\alpha_2 + \beta_2$: 2354 + 2800 = 5154) — vel sic correctis:

Οὐ μόνον εὐάροτοι βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἰδὲ κῆκ πόντου νῆας ἐφελκόμεθα·
ἔργα γὰρ εἰρεσίης δεδιδάγμεθα· καὶ σύ, θάλασσα,
δελφῖν' αὖθις γῇ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν

($\alpha_1 + \beta_1$: 3076 + 2042 = $\alpha_2 + \beta_2$: 1910 + 3208 = 5118); denique isopsephia paene absoluta exsistit ex hac ep. forma:

Οὐ μόνον εὐάροτον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἰδὲ κἀκ πόντου νῆας ἔθ' ἑλκόμεθα·
ἔργα δ' ἄρ' εἰρήνης δεδιδάγμεθα· καὶ σύ, θάλασσα,
δελφῖνας δειρῇ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν

($\alpha_1 + \beta_1$: 3116 + 1544 = 4660; $\alpha_2 + \beta_2$: 1754 + 2905 = 4659). Piccolomini scr. in vs. 2 ἀνελκόμεθα, 3 εἰρεσίης, 4 αἴῃ δελφῖνας recepitque sic numeros propemodum pares hos: $\alpha_1 + \beta_1$: 3116 + 1588 = 4704; $\alpha_2 + \beta_2$: 1910 + 2797 = 4707 (nam quod P., ut plena restitueretur isopsephia, praeterea pro-

348. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Ἐπὶ | σταφυλοκλέπτῃ. C

Ὁ σταφυλοκλοπίδας Ἑκατώνυμος εἰς Ἀίδαο
ἔδραμε μαστιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ. M 17v

P 415 349. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΛΕΩΝΊΔΟΥ. C

Ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις | Νέρωνος Καίσαρος. C

Ὕδατά σοι Κοτίλεια γενέθλιον ἦμαρ δρῶντι,
Καῖσαρ, ἐπιβλύζοι σωρὸν ἀκεσφορίης,

---

posuit: κάκ pro κάκ vel κὴκ, id nihili esse auctor coniecturae ipse vidit) ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 69 (εἰς πονηρούς), 3; Pl^{s} I 71, 3 1 ἔ αὐτ. P, Ἀρχίου perperam Pl 2 cf. Alciphr. III 40, 4 μέμφομαι τῷ Σόλωνι καὶ τῷ Δράκοντι, οἳ τοὺς μὲν κλέπτοντας σταφυλὰς θ α ν ά τ ῳ ζημιοῦν ἐδικαίωσαν κτλ. 3 ἑκατ. P: gregarium militem fuisse a centurione vite caesum suspicabatur Brod.; Tac. Ann. I 23 cft Jac. 4 φωριδίω P Pl^{M} | hexametro eundem litterarum numerum contineri atque pentametro, sc. 4173, computatione repperit Reinach; C pag. 415 in marg. superiore adnotat haec: ζτ÷ (ζήτει) ·χ̄· ὅτι πάντα τὰ ἐπίγράμματα Λεωνίδου ἴσοψηφα: ζτ÷, quibus idem C, sed atramento alio subiunxit: ·χ̄· οἱ δύο στι (στίχοι) ἕνα ἀπὸτελοῦσιν αριθμ⌜ον⌝: ς οι δύο ὁμοίωσ: — (ultima verba ⌜καὶ⌝ — ὁμ. postea videntur exarata esse et sic corrigenda: καὶ οἱ δύο <δίστιχοι> s. καὶ τὰ δύο <δίστιχα> ὁμοίως, nam hoc dicit C ἰσοψηφίαν exhibere Leonidea epigrammata tam binis versibus composita, velut IX 348, VI 327, quam quaternis); cet. tetrastichis interponitur, non subiungitur distichon 348, quia in P paginae 414 quod spatium post 347 supererat distichon, non tetrast. commode capiebat || 5 sqq. ep. om. Pl, exstat in ap. Buh. p. 179 (post IX 340) 5 λεωνί C 6 ἐπιτοῖσ C | νέρ. καίσαρ C; Heringa demonstrabat ep. scriptum esse ad Vespasianum, quem Cutilias in Sabinorum finibus aquas adamasse Suetonius ibique etiam obisse Cass. Dio tradidit (Suet. Vesp. 24: 'Cutilias ac Reatina rura, ubi aestivare quotannis solebat, petit', Cass. 66, 17 Οὐεσπασιανὸς δὲ νοσήσας — πυρετοῖς μετήλλαξεν ἐν τοῖς ὕδασι τῶν Σαβίνων τοῖς Κουτιλίοις ὠνομασμένοις); qui Heringam sequuntur, opinantur celebrari natalem diem Vespasiani ab *Leonida* hoc ep., ut Agrippinae gratia ep. VI 329, Poppaeae *IX 355*, *Neronis* VI 321 condiderit (cf. etiam ep. Pappo mis-

ὄφρα σε κόσμος ἅπας πάππον ⟨πάλιν⟩ αὐγάζηται,
ὡς πατέρα τρισσῆς εἴσιδεν εὐτοκίης.

350. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Ἐπὶ δώροις | σταλεῖσιν αὐτῷ παρὰ | Διονυσίου, ἤγουν καλάμοις καὶ χάρταις τισίν. C

Ἤτριά μοι βύβλων χιονώδεα σὺν καλάμοισιν
πέμπεις, Νειλορύτου δῶρον ἀπὸ προβολῆς,

---

sum IX 353); Radinger propter ea, quae memorantur de Vespasiani die natali (quem fuisse tradunt ante d. XV Cal. Dec.) et de Domitilla ante patris principatum defuncta, refert ep. ad Claudium, v. Rh. M. vol. 58 p. 294 p. 310, 7 *ὕδατά* (alter acc. supra *α* additus et ab A et a C) P | *κοτίλεια* P, *Κοτύλεια* Piccolomini; variant nominis scripturam Graeci ita, ut inveniatur apud Cass. Dion. *ὕδασι τοῖς Κουτιλίοις*, apud Dion. Hal. I 15 *ἀπὸ δὲ σταδίων ἑβδομήκοντα Ῥεάτου Κοτυλία πόλις ἐπιφανὴς πρὸς ὄρει κειμένη* (cf. Cougny VI 177, 2 *ἠδ' Ἀβοριγενέων Κοτύλην*), apud Strab. 228 *Ῥεᾶτε, ᾧ πλησιάζει — τὰ ἐν Κωτιλίαις ψυχρὰ ὕδατα, ἀφ' ὧν καὶ πίνουσι καὶ ἐγκαθίζοντες θεραπεύουσι νόσους* | *γεν. ἧμαρ* P: sumpsit haec ex epp. Crinagorae VI 227, 1; 261, 2; cf. *γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις* VI 321, 1; IX 355, 1, *δῶρα γενεθλίδια* 325, 2, *γενέθλιον ἠριγένειαν* IX 353, 3 8 *καίσαρ* (accentu parum certo) P; initio pentametri occurrit vox *K.* apud Leon. etiam VI 321, 2; 328, 2 | *σωρὸν*: cf. *σ. ῥημάτων* IX 600, 7, *σ. σοφίας* Themist. 29, 345 D.; *ζωρὸν ἀκεστορίην* Ruhnken, *δῶρον ἀκεστορίης* Graefe

1 *ὀφρά σε* et *άπασ* P | *πάππον αὐγ.* (lacuna non indicata) P; *πάππον ⟨περι⟩αυγάζ.* Wesseling, *⟨τρὶς ἐσ⟩αυγ.* Reiske, *⟨τρισὶν⟩ αὐγ.* Toup, *παππίστατον αὐγ.* Bothius, *⟨πάλιν⟩ αὐγ.* Heringa, *⟨σόον⟩* et *⟨μάκαρ⟩* ci. 2 *τρισσῆς*: Titum, Domitianum, Domitillam dici monet Heringa; Claudii liberos, Paetinam, Octaviam, Britannicum intellegi putat Radinger | *εἰσιδεν* P | *εὐτυχίης* perperam Spanheim | computatione facta Dübner (qui recepit *Κοτίλεια*) utriusque distichi summam litterarum invenit 6623, Piccolomini (qui cr. *Κοτύλεια*) 6823; uterque erravit: nam altero quidem disticho (admissa coniectura Heringae *πάλιν*) continetur summa 6823, sed priore, si *Κοτίλ.* scribitur, numerus 6423 efficitur, sin *Κοτύλ.*, 6813; restituto *Κοτύλ.* et emendato versu 3 sic: *ὄφρα σε πᾶς κόσμος πάππον⟨, μάκαρ,⟩ αὐγ.*, existit isopsephia haec: $\alpha_1 + \beta_1$: $3533 + 3280 = \alpha_2 + \beta_2$: $3011 + 3802 = 6813$ ‖ 3 sqq. ep. initio depravatum om. Pl, exstat in ap. Buh. p. 180

μουσοπόλῳ δ' ἀτελῆ, Διονύσιε, μηκέτι πέμπε
ὄργανα. τίς τούτων χρῆσις ἄτερ μέλανος;

351. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Εἰς παιδίον | μέλλον κρημνίζεσθαι, | ὅπερ ἡ μήτηρ
τὸν μαστὸν | δείξασα τοῦ κρημνοῦ | ἐλυτρώσατο. C

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἀπὸ κρημνοῦ πάις ἕρπων
Ἀστυανακτείης ἤρχετο δυσμορίης· M 4[r]

---

post IX 349 p. 311, 4 *δώρ⌝* (ut *καλάμ⌜οισ⌝* l. 5) et *ἀῦ* (τ suprascr.) *παρα* C; post *διον.* est signum clausulae; cetera vocis *δώροις* explicandae causa postea videntur accessisse 5 *ἠγ⌜ουν⌝* C | *ϛ χάρτισῑ* (i. e. *-σιν*) C, *κ. χάρταις* Dübner, *κ. χαρτίοις* Boiss., scr. *χάρταις τισίν*: singulare enim papyri genus dici ex vs. 1 cognovit C, quale fuerit id chartarum genus, non item 6 *ἴτρια* P, *ἴκρια* ap. Buh.[m] (Reiske), *ἤτρια* Heringa | *βύβλων ατονωδεα* (*ʹ* C, *-λων* non dicam factum esse ex *-λον*) P; *ἀτομώδεα* 'atomis similia' et *ὑμενώδεα* Jac., *ἀλοκώδεα* 'papyrum sulcatam' et *γλοιώδεα* Reiske, *ἀνεμώλια* Heringa, *ἀχνώδεα* Wesseling, *χιονώδεα* Toup (*ὀθονώδεα* olim ci.) | *συν καλ.* P 7 *πέμπει* P *-πεις* Reiske | *ἀπο προβολῆσ* P; *προβ.* tam de fluminis ripa quam de littore maris dicitur, cf. Quint. Smyrn. 9, 378 *ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης*, Dion. Perieg. 1118 *ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῇσιν ἀναύρων*; 'proiectam fluvii ripam, ad aggeris instar eminentem' interpretatur vocem Jac. cum Reiskio; *προχοῆς* ci. anonymus

1 *ἀτελ⌞ῆ⌟* P: *ἀτελεῖ* A[ar] *-λὴ* C, *-λῆ* Reiske | *μηκέτι* P 2 *ὄργανα*: cf. *εὐγραφέος τέχνης ὀργ.* VI 65, 10 | *ἄτερ* P | Piccolomini computatione sua invenit (recepta coniectura *χιονώδεα*) isopsephiam hanc: 4445 + 3590 ($\alpha_1 + \beta_1$) = 3460 + 4575 ($\alpha_2 + \beta_2$) = 8035 ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 14 (*εἰς βρέφη*), 1; ep. exstat etiam in sylloga Σ n. 91 (Σ[F] 150[r], Σ[P] 254[r]) 3 *Ἀρχίου* Pl, indice caret Σ 4 sq. *εἰς βρέφοσ* tantum Pl[M]; imitatur Leon. Alexandrinus ep. Parmenionis IX 114 4 *παιδὶ* (ο suprascr.) *μέλλ˜* (i. e. *μέλλων*, non *μέλλον*) C | cf. *κρημνίζεσθαι ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων* in lemmate ep. 114 | *μῆρ* C 5 *μαστ* C (*μαζὸν* in l. ep. 114) | *κρημν̆ ελ.*: exspectes (cl. lemmate ep. c.) *θανάτου ἐρρύσατο*, verbum non satis aptum *ἐλυτρ.* ortum vid. ex quarti versus scriptura Planudea (*λύτορα*) 6 *ἀπο* P *ἐπὶ* Pl Σ | *πάϊσ ἕρπων* P 7 *ἄστυ ἀνακτείησ* P; schol.[B] adnotat haec: *Εὐριπίδης Ἀνδρομάχῃ· 'ἥτις — ἀπ' ὀρθίων'* (Eur. Andr. 8—10), quibus add.: ⟨*Λέσχης* s. *Λέσχεως ὁ*⟩ *Αἰσχυλίνου* (sic supplendum et corr. schol., quod *αἰσχύ* (λ suprascr.) exhibet; *Αἰσχύλος* perverse sch.[w], cf. Pausan. X 25, 5) *λέγει Ἀστυάνακτα ἀπὸ πύρ-*

ἡ δὲ μεθωδήγησεν ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
μαζόν, τὸν λιμοῦ ῥύτορα καὶ θανάτου. M 4ᵛ. Σ91

352. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C
Εἰς Νέρω|να τὸν Καίσαρα. C

Νεῖλος ἑορτάζει παρὰ Θύβριδος ἱερὸν ὕδωρ
εὐξάμενος θύσειν Καίσαρι σῳζομένῳ·
οἱ δ' ἑκατὸν βουπλῆγες ἑκούσιον αὐχένα ταύρων
ἤμαξαν βωμοῖς Οὐρανίοιο Διός.

γων ῥιφῆναι, οὐ μ⌈ὴν⌉ ὑπὸ δόγματος τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ Νεοπτόλεμον αὐτοχειρίᾳ (*αὐτόχειρα* Pausan., *Νεοπτολέμου αὐτοχειρίᾳ* sch.[w]) *ἐθελῆσαι τοῦτο* (pron. om. Paus.) *γενέσθαι· Παυσανίας* (X 25, 9) | *ἤρχετο* P Pl Σ, *ἤντετο* anonym. | schol. Mon. scripsit: '*ὥσπερ ὁ τοῦ Ἕκτορος παῖς Ἀστ. ὑπὸ τοῦ Πύρρου τοῦ παιδὸς Ἀχιλλέως ῥιφθέντος θύραθεν* (cr. *ῥιφθεὶς πυργόθεν*) *ὤλετο, οὕτω καὶ ὁ τῆς Λυσίππης παῖς ἔμελλε τῷ ἐκείνου θανάτῳ ἐπακολουθῆσαι*'

1 *μεθ' ὠδή⌊γ⌋ησεν* (*ὠ* cr. ex *ὠ*; *σ* fuisse pro ⌊*γ*⌋ vix credam) *ἀπο* P *μεθωδίγησεν* Σ 2 versum exhibet Ps. Drac. de metr. 63, 20 (praemissis verbis *Λύτωρ· τὸ λῡ ἐκτείνεται ὡς ἀπὸ τοῦ λύω*) | *λιμοῦ* P Σ Pl[M] Pl[I–b], *λοιμοῦ* demum Pl[s] | *ῥύτορα* (*τ* fort. e corr.) P, *λύτορα* Pl Σ Drac. (idem vid. auctor lemmatis legisse) | utroque disticho eundem litterarum numerum, 7302, contineri Reinach computando invenit ‖ 3 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 180 (post IX 350) 4 *τον καισαρ*⌊*α*⌋: ⌊*α*⌋ in eraso *οσ* (? certe non in *ι*) C; ep. scriptum esse putant ab Alexandrino post occisam Agrippinam imperatori gratulante, tamquam matris insidias effugisset (afferunt Tac. Ann. XIV 12); fort. scriptum ep. ad Vespasianum, pro cuius incolumitate Aegyptios suspiceris vota suscepisse: cf. ad ep. 349; Domitiani prosperas in Chattos Sarmatasque expeditiones spectari putat Setti (cl. Suet. Dom. 6)

5 *Νεῖλος*: pro viri nomine perperam habet Reiske, fluvium Nilum 'tumida oratione' dicit poeta festum agere ad Tiberim, hoc est sollemnem pompam Aegyptios Romam misisse cum victimis, quibus se pro principis salute immolaturos esse promisissent; obversabatur f. Leonidae imago Tiberis Nilique iunctorum Concordia | *παραθύμβριδος* P, *Θύβριδος* scripsi isopsephiae causa | *ὕδωρ* P 6 *σωζομένωι* P 7 *οἱ δ'*: cf. Tim. Sill. 4, 1 (D.) *ἠὲ βαρὺν βουπλῆγα* | *ἑκούσιον* P 8 *ἥ μαξαν* P | *βωμοῖς*: 'dictum pro *ἐν βωμοῖς* s. *παρὰ βωμούς* (secures hostias ad aras percusserunt)' Jac., in eadem alterius pentametri sede *βωμοῖς* in-

353. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Εἰς Πάπ|πον τινὰ σοφόν· | ἐν τοῖς αὐτοῦ γενεθλίοις. C

Καὶ λόγον ἱστορίῃ κοσμούμενον ἠκρίβωσας
καὶ βίον ἐν φιλίῃ, Πάππε, βεβαιότατον.
τοῦτο δ' ἑορτάζοντι γενέθλιον ἠριγένειαν
δῶρον ὁ Νειλαιεὺς πέμπει ἀοιδοπόλος.

354. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Ἐπὶ νόσῳ | θλιβομένῳ καὶ ἀσ|χάλλοντι. C

Ὃν πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
θλίβομαι, ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλος πολέμῳ.

---

venitur apud Leon. Al. VI 324 (*οὐ δέχομαι βωμοῖς*); *ἑκουσίῳ αὐχένι τ. ἦμ. βωμούς* frustra Salm. (ap. Buh.) | isopsephia ep. exstat haec: $(\alpha_1 + \beta_1)$ 3379 + 3839 = $(\alpha_2 + \beta_2)$ 4861 + 2357 = 7218 ‖

1 sqq. ep. deest apud Plan.; exstat in ap. Buh. p. 180 (post IX 352) 2 *τινα* et *γενεθλι⌐* (i. e. *-θλι⌜οισ⌝*) C 3 sq. Pappum dicit et sermonem ad recte dicendi et vitam ad recte vivendi normam diligenter accommodasse ita, ut sermo uberi scientia ornaretur, vita summam amicitiae fidem praestaret (in ap. Buh.[m] exstant haec: 'accurate scripsisti, composuisti *λόγον ἱστορικὸν περὶ βίον τινὸς ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς*') 4 *ἐν φίλίηι* P | *βεβαιότατε* P: aut *βεβαιοτάτη* cum nom. proprio *Πάππε* aut *σεβαστότατε* cum nom. appellativo *πάππε* scribendum censet Ruhnken; *βεβαιότατον* Heringa (Reiske) 5 *ἑορτάζοντι* cr. ex *ἑορτ.* et *ἠριγένειαν* P; v. ad ep. 349 6 cf. VI 321, 2 *Νειλαίη Μοῦσα Λεωνίδεω*, 328, 4 *Νεῖλος — πέμψει δῶρον ἀοιδότατον* | *νειλαιεῦσ* P; huius vocis inventor fuisse vid. Leon. isopsephiae consulens | *ἀοιδοπόλων* P *-πόλος* ap. Buh.[m] (Salm., Reiske) | coniecturis *βεβαιότατον* et *ἀοιδοπόλος* receptis existit isopsephia: 3318 + 1843 $(\alpha_1 + \beta_1)$ = 2531 + 2630 $(\alpha_2 + \beta_2)$ = 5161 | inter ep. 353 et 354 iterum ab A scriptum est Leonideum isopsephum IX 123 ‖ 7 sqq. Pl[M] I[a] c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 8; Pl[E] I 5, 8 7 *Ἀρχίου* Pl 8 *ἐπι νόσω* et *ὲ ασχαλλ.* C; Leonidas imitatur ep. Apollonidae VII 233 et Philippi VII 234 9 '*Αἴλιος Αὐσονίης*' initium ep. Apollonidae adscripsit sch.[B] nomen militis Romani a Leonida omissum afferens | *οὐκώλεσε* et *ὑπον.* P 10 *θλίβομ'* P, cr. Pl | *ὁλοσ* P, *ὅλ⌜ωσ⌝* cr. ex *ὅλ⌜οσ⌝* *Pl[M]*, *ὅλως* (cum Pl[M pc]) Pl[I. a. α], *ὅλος* (cum P Pl[M ac]) Pl[b. s] (*τήκομ' ὅπως* s. *τήκομαι ὡς πολέμῳ* Reiske)

ἀλλὰ διὰ στέρνων ἴθι, φάσγανον· ὡς γὰρ ἀριστεὺς
θνήξομ' ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον. M 3r

355. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C

Ἐπὶ ὀργάνῳ | τινὶ μαθηματικῷ | δώρῳ σταλέντι Ποππαίᾳ | τῇ Νέρωνος. C

Οὐράνιον μίμημα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις
τοῦτ' ἀπὸ Νειλογενοῦς δέξο Λεωνίδεω,
Ποππαία, Διὸς εὖνι, Σεβαστιάς· εὔαδε γάρ σοι
δῶρα τὰ καὶ λέκτρων ἄξια καὶ σοφίης.

---

1 cf. πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν VII 233 et ὦσε δ' ὑπὸ σπλ. 234, 5 | ἀλλα δια στ. P; 'παρὰ τὸ στερρὰ εἶναι' ad explicandam vocem στέρνα sch.[B]: v. Tzetz. ad Lycophr. 40 παρὰ τὸ στερρὸν τοῦ νοῦ εἶναι ἐνταῦθα | ἴθ⌊ι⌋ (⌊ι⌋ in eraso ε?) P 2 απὼσάμενοσ P | priore disticho continetur summa 8316, altero 8306, unde ep. non Archiae, sed Leonideum esse apparet; isopsephia, sed incerta, efficitur, si corrigitur vs. 1 ὅνπερ Ἄρης δεδιὼς et vs. 2 ἐν δ' ἀθέῳ τήκ., scil.: 5407 + 2899 ($\alpha_1 + \beta_1$) = 4806 + 3500 ($\alpha_2 + \beta_2$) = 8306; altera isops. exsistit recepto δεδαὼς (pro δεδιώς) et ὡς δ' ἄρ' (pro ὡς γάρ), utriusque distichi eadem summa 8307; Piccolomini, qui διὰ in διαὶ mutavit, numerorum summam parem 8316 repperit, eandem Radinger, qui θνήξομ' restituit ‖ 3 sqq. ep. om. Pl., exstat in ap. Buh. p. 180 (post IX 353) 4 ἐπι ὀργάν˜ τινι μ. C; cf. Antipatri Th. ep. IX 541 de sphaera caelesti Theogenis mathematici | δῶρον στ÷λεν̄ C: cf. lemma ep. 350 ἐπὶ δώροις σταλεῖσιν 5 πάπ͞π τω νέρωνοσ absurde C, Ποππαίᾳ τῇ ap. Buh.; ep. scriptum inter annum 63, quo Poppaea nomen Augustae accepit, et a. 65, quo obiit 6 οὐρ. μίμημα: cf. Lucian. Nigr. 2 προὔκειτο δὲ ἐν μέσῳ (scil. in Nigrini cubiculo) καὶ πινάκιόν τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγεγραμμένον καὶ σφαῖρα καλάμου πρὸς τὸ τοῦ παντὸς μίμημα πεποιημένη; ap. Buh.[m] exhibet 'τὴν σφαῖραν, Claud. Iupiter in parvo cum cerneret aethera vitro' (v. Claud. c. m. in sphaeram Archimedis, 51, 1) | ἐνώραις P; eadem hexametri claus. utitur Leon. VI 321, 1 7 τοῦτ' απο P | v. 321, 2 Νειλαίη Μοῦσα Λεωνίδεω 8 ποππαῖα P (-αῖα A, -αία C) | ευ⌊ν⌋ισε βαστίασ (⌊ν⌋ in eraso σ?) P, σεβαστιάς Reiske; Σεβ. 'Augusta', v. Tac. Ann. 15, 23 de Augustae nomine Poppaeae dato 9 σκήπτρων ἄξια olim ci. | σοφίης: conferunt edd. Taciti de

356. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. C

Ἐπὶ τῇ | μεταβολῇ τῶν | ποιημάτων. C

Οἴγνυμεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίδακος, ὥστ' ἀρύσασθαι
P 416 *ξεῖνον μουσοπόλου γράμμα Λεωνίδεω·*
δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σύ, Μῶμε,
ἔξιθι κεἰς ἑτέρους ὀξὺν ὀδόντα βάλε. M 11ᵛ

Poppaea iudicium Ann. XIII 45 nec Neronem ab eiusmodi artificiis alienum fuisse colligendum putant ex Suet. Ner. 31: 'praecipua cenationum rotunda, quae perpetuo diebus ac noctibus vice mundi circumageretur' | tradita verba continent numerorum summas hasce: 2460 + 3957 = 6417 prioris distichi, 2789 + 3633 = 6422 alterius distichi; Radinger proposuit *μείμημα* (vs. 1); coniecturis meis *πρὸς τοῦ Νειλογενοῦς* (pro *τοῦτ' ἀπὸ Ν.*) v. 2, *εὗαδε δ' ἄρ* (cf. *ἄειδε δ' ἄρα* Il. *I* 189) v. 3, denique *σοφίας* v. 4 restituitur isopsephia: 2460 + 3956 ($\alpha_1 + \beta_1$) = 2790 + 3626 ($\alpha_2 + \beta_2$) = 6416 ‖

1 sqq. Pl[M] I[a] c. 43 (*εἰς λογογραφίαν ἤτοι ἐποποιίαν*), 3; Pl[E] I 44, 3   1 auctoris indicem om. Pl[M.1] *ἄδηλον* Pl[a.b.s]   2 *ἐπι* et *τ̂ ποιημ.* C, qui lemma non satis aptum scripsit, memor fort. ep. 344 et argumenta epigrammatum 344 et 356 confundens; ep. 356 prooemii instar praemissum erat, ut vid., in Leonidea isopsephorum sylloga, ex qua (sicut ex Palladana) nonnullae partes continuae in anthol. Cephalanam transierunt (cf. vol. II p. XIV); Leon. autem hoc prooemio non de mutata carminum vel studiorum ratione lectores admonet, sed novum se ac peculiare epp. isopsephorum genus invenisse profitetur   3 *ἐξετέρησ* P, f. *ἐκ νεαρῆς* (quo recepto prioris distichi summa 7379, alterius 7380 conficitur; Rading. proponit *ἐξ ἱερῆς* recipitque summas fere easdem: 7378 et 7380); cet. cf. Call. XII 43, 3 *οὐδ' ἀπὸ κρήνης πίνω* | *πόμα* P Pl, *στόμα* ci. Setti (reiecit Piccolomini) | *ὡστ' αρύσασθαι* P; *ἀρύσεσθαι* Piccol., malim *ἀρύσασθ' ἄν* (qua tamen mutatione non linguae legem, sed numeros spectari patet)   4 *μουσοπόλου* P *-πόλον* Pl | *γρᾶμμα* (potius quam *γράμμα*) P; ci. *νᾶμα* (cf. *τὸ λόγων νᾶμα κάλλιστον* Plat. Tim. 75 E) et *κρᾶμα*   5 cf. VI 322, 2; 328, 2 *ἰσηρίθμον σύμβολον εὐεπίης*, 327, 1 *εἷς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται* | *ἀλλασὺ* P; cf. Alcaei XVI 7, 5 *μοῦνος — Μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας*   6 *ἔξ⌊ι⌋θι* (⌊*ι*⌋ in eraso *η*? an *υ*?) *κ' εἰσ ετέρουσ* P, f. *κεἰς στερροὺς* s. *ἐχθροὺς* (nisi *ἑτέρης* in vs. 1 mutare praestat) | *ὀδόντα* P | si vs. 1 *οἰγνύμεθ'* et *ἀρύσασθ' ἄν*, vs. 3 *δίστιχ' ἄρα*, vs. 4 *κεἰς στερροὺς* (v. *ψήφοις ἀνισάζεται — κεἰς ἐχθροὺς*) scripseris, isopsephiam *habebis hanc:* 4108 + 3564 ($\alpha_1 + \beta_1$) = 4846 + 2826 ($\alpha_2 + \beta_2$) =

357. ʼΑΔΈΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας | C. Pl

τοὺς ἐπιτελουμένους | *ἐν τῇ ῾Ελλάδι.* C

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν᾽ ῾Ελλάδα, τέσσαρες ἱροί,
οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ᾽ ἀθανάτων,

7672; Piccolomini *ὥς γ᾽ ἀρύσεσθαι* in vs. 1 reposuit, ut reciperet isopsephiam aliam, scil.: 3816 + 3564 ($\alpha_1 + \beta_1$) = 4858 + 2522 ($\alpha_2 + \beta_2$) = 7380 | isopsephorum istorum finem indicat C ad vs. 2 (p. 416) verbis: *ἕωσ ὧ*$^{\delta}$ (sc. *ὧδε*) *τὰ ἰσόψηφα:* | *λεωνίδου αλεξαν*$^{\delta}$ ‖ 1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 1 (*εἰς ἀγῶνας*), 1, Pl^{E} I 1, 1; exstat in sylloga Σ n. 10 (Σ^{F} 142^{v} et 143^{r}, Σ^{P} 245^{v}), in cod. Laur. 91, 8 (Band. III 426); exhibet ep. cod. Par. 1807 f. 283^{r} (ad Plat. leg. 950^{E}), schol. ad Greg. Naz. or. 24, 19 (v. Sternb. p. 59); latine reddidit Auson. (VII 20, p. 103 P. ʻde lustralibus agonibusʼ) 1 *ἀδέσπ.* C, auctoris indice carent Σ^{F}, cod. Par., schol. | *ʼΑρχίου* Pl, Laur., Σ^{P} (nom. auctoris Bartholom. Campar. in Σ^{P} omisit sicut in Σ^{F}, nam man. rec. demum *ʼΑρχίου* minio adpinxit, titulum e Plan. petitum) 2 sq. ʻ*⟨περὶ⟩ τῶν παρ᾽ ῞Ελλησι* $\bar{\delta}$ *ἀγώνων καὶ τίνων εἰσὶ καὶ τίνα τὰ ἔπαθλα· ἐπίγραμμα*ʼ Par., ʻ*φέρεται δὲ περὶ τῶν* ⟨$\bar{\delta}$⟩ *ἀγώνων στιχελεγεῖα τοιαῦτα*ʼ schol. 2 priorem lemmatis Palatini partem *εἰς — ἀγ.* exhibent Pl$^{M.E}$ Σ^{P} | $\bar{\delta}$ *αγῶνασ* C 3 *ἐπιτελομέν*ʒ *εν τῆι ελλ.* C | sch.^{B} adposuit haec: *Παυσανίας ἐν ʼΑρκαδικοῖς ⟨καὶ ἐν Φωκικοῖς⟩ περὶ στεφάνων οὕτως· ἐν μὲν τῇ ʼΟλυμπίᾳ κοτίνου τῷ νικῶντι δίδοται στέφανος, ἐν Δελφοῖς δάφνη* (*-νης* Paus.)· *ἐν ʼΙσθμῷ δὲ ἡ πίτυς καὶ τὰ ἐν Νεμέᾳ σέλινα ⟨ἐπὶ⟩ τοῦ Παλαίμονος καὶ τοῦ ʼΑρχεμόρου* (*ἀρχαιμ.* sch.) *πάθεσιν* (*παθήμασιν* Paus.) *ἐνομίσθησαν· οἱ δὲ ἀγῶνες φοίνικος ἔχουσιν οἱ πολλοὶ στέφανον· ἐς δὲ τὴν δεξιάν ἐστι καὶ πανταχοῦ τῷ νικῶντι ἐστιθέμενος* (*ἐπιθ.* sch.) *φοῖνιξ Θησέως πρῶτον, ὅτ᾽ ἐκ Κρήτης ἀνεκομίζετο, ἐν Δήλῳ ἀγῶνα ποιησαμένου τῷ ʼΑπόλλωνι ⟨καὶ τοὺς⟩ νικῶντας τῷ φοίνικι ⟨στεφανώ⟩σαντος. Τοῦ δε φοίνι⟨κος τοῦ ἐν⟩ Δήλῳ μνήμην ἐποιήσατο καὶ ῞Ομηρος* (ζ 162) *ἐν ʼΟδυσσέως ἱκεσίᾳ πρὸς τὴν ʼΑλκίνου θυγατέρα* (Paus. VIII 48, 2). *Δάφνῃ δὲ ἐστέφοντο οἱ Πύθια νικῶντες, ὅτι τῆς Λάδωνος θυγατρὸς ʼΑπόλλωνα ἐρασθῆναι ἐκράτησεν* (*κατέσχηκεν* Paus.) *ἡ φήμη* (Paus. X 7, 3). *Σημείωσαι δὲ ὅτι Πίνδαρος* (N. X 28) *τὰ ἐν Σικυῶνι Πύθια ποιητικῇ τινι ἀδείᾳ τὸν ʼΆδραστον θεῖναί φησι καὶ ὅτι ὁ μὲν Κλεισθένης διέθηκεν, ῎Αδρηστος δὲ ἐνδοξότερα ἐποίησεν καὶ ὅτι ἐν Πελλήνῃ τοῖς νικήσασιν ἀθληταῖς χλαῖνα ἐδίδοτο· ἐτελεῖτο δὲ ἐν αὐτοῖς* (*αὐτῇ* Boiss.; *ἐνταῦθα χειμῶνος?*) *Θεοξένια* (cf. sch. ad Pind. Ol. IX 146, 148 Dr.); de certantium

Ζηνός, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο·
ἆθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς. M 2r. Σ 10

358. ἌΔΗΛΟΝ. C

Ἐπὶ τῷ Φαίδωνι τῷ διαλόγῳ Πλάτωνος νοθευομένῳ At
ὑπὸ Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου. C

Εἴ με Πλάτων οὐ γράψε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνες·
Σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.

---

praemiis v. etiam Call. Aet. I 9 sq., fr. 103 Schn. p. 317, 4 *τέσσαρεσ εἰσὶν* P *τ⌊έ⌋σσαρέσ εἰσιν* Pl^M | *ἀνελλάδα* P *ἂν ἑλλ.* Σ^{F ac} | *τέσσαρεσ* (cr. ex *τέσαρ.*) *ἱροί* P, *τ.* *⌊ἱ⌋ροὶ* Pl^{M pr} *τ. ἱεροὶ* Pl^{M ar}, *πάντες ἀγανοί* (a ceteris dissentiens) Par. 5 *μεν* P | in fine vs. clausulae signum adposuit Σ^F

1 supra quattuor genetivos scr. sch.^B ludorum nomina: *Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια, Νέμεα* | *ζῆ⌊ν⌋όσ* (*ν* in eraso *λ* C scripsisse putat Sternb.) P, *ζην*^{ὸ} Pl^M | *⌊λη⌋τοΐδᾱο* (*⌊λη⌋* in eraso *ἄθλ?* A, signum vocalis productae C) P | *παλαίμον*^{ο} Pl^M (Herculem dici perperam monet sch. Mon.: *Παλαίμων ὁ Ἡρακλῆς ἐκ τοῦ πάλη — καὶ τοῦ αἵμων, τουτέστιν ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστρικῆς* et paulo post: *τὰ δὲ Ἴσθμια Ποσειδῶνι μὲν τὸ πρότερον ὥς φασιν, ὕστερον δὲ τῷ Ἡρακλεῖ* sc. *ἐτελεῖτο*) | *ἀρχαιμώροις* schol. Greg. 2 *ἄθλα* (potius quam *ἆθλα*) *δέ, τῶν,* P | 'serta quibus pinus, malus, oliva, apium' Auson. | *κότιν*^{ο} Pl^M | *μῆλα:* schol. Mon. exhibet haec: *ἐδίδοτο δὲ ἐν Πυθίοις τοῖς νικῶσιν ἆθλον ἐκ δάφνης στέφανος,* sed verba *δάφν. στ.* inducta et superscripta sunt ista '*μήλων στέφανος, ἤτοι ἐκ καρπῶν· πᾶς γὰρ καρπὸς δένδρου μῆλον λέγεται, οἵτινες καρποὶ καὶ ἀκρόδρυα λέγονται*'; cf. Greg. Naz. l. c. '*οὐ κότινος Ὀλυμπιακός, οὔτε μῆλα, Δελφικὰ παίγνια, οὐδὲ Ἰσθμικὴ πίτυς οὐδὲ Νεμέας σέλινα*' | *π⌊ί⌋τυσ* Σ^{F pr} *πύτυσ* Σ^{F ar}; sch.^B adnotat: *σέλινα πρὸς τὸν Παλαίμονα, τουτέστι πρὸς τὰ Ἴσθμια· πίτυς πρὸς τὸν Ἀρχέμορον· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἔθαψαν τὸν Ὀφέλτην ὑπὸ δράκοντος ἀποπνιγέντα ἐπιτάφιον τὸν Νεμεαῖον ἀγῶνα τιθέντες καὶ πίτυι τὸν νικῶντα στεφανώσαντες, ἐπεὶ καὶ τὸν παῖδ' ἐπέθηκαν πίτυος θαλλοῖς ὡς Εὐφορίων μαρτυρεῖ,* cf. Plut. mor. 676 sq. ‖ 3 sqq. Pl^M l. Iª c. 43 (*εἰς λογογραφίαν*), 4; Pl^E I 44, 4; ep. inest in sylloga minore, quam ipse Planudes exaravit in cod. Marc. XI 1 (Pl^m, inde a f. 80r usque ad f. 103v): exstat IX 358 in huius cod. f. 83r (n. 21) inter ep. IX 125 et 583 scholiis *nullius* pretii instructum; ep. exhibet Platon. cod. Par. 1808, cod. *Vind. theol. 203* (v. Sternb. p. 192), Eliae (olim Davidis) in Categor. *prooem.* (*Commentar.* in Aristot. XVIII 1 p. 133), cod. Matrit. 24

ἀλλὰ νόθον με τέλεσσε Παναίτιος· ὅς ῥ' ἐτέλεσσε
καὶ ψυχὴν θνητήν, κἀμὲ νόθον τελέσαι. M 11v

---

post IX 483 p. 318, 3—5 duplici titulo instructum est ep. in P; alterum in marg. scr. C '·:· ἄδηλον: ὅτι ὁ πλᾱ | δ'ς λόγοσ ὁ εν τῶι | φαίδωνι νο⌊θε⌋ύετ⌈αι⌉ | ὑπὸ παναιτίου τοῦ | φιλοσόφου ἦν' δὲ | ο παναίτιοσ ῥόδιοσ:' (post ὁ πλα⌈τωνοσ⌉ C primo scripserat λόγοσ, mutavit in διάλογοσ ita, ut praepositionem δ⌈ιά⌉ in ora marg. adderet, accentum supra ο non deleret); alterum tit. in textu exaravit A (l. 4), auxit (5) C 3 auctoris indice caret Pl; Syriano tribuitur ep. in Comm. Aristot. ('Συριανὸς ὁ φιλόσοφος ἐπέγραψε τῷ Φαίδωνι νοθευομένῳ ὑπό τινος Παναιτίου'), a Diogene Laert. ep. non alienum putabat Jac.; Leonidae Alexandrino (v. Fabric. B. Gr. III 73) falso vindicabatur ideo, quod in P tetrasticha duo 357 sq. sine auctoris nomine isopsephis Leonideis continuantur) 4 sq. εἰς τὸν Φαίδωνα διάλογον Πλάτωνος νοθευόμενον ὑπὸ Παναιτίου Pl (ὑπ' ἀναιτίυ scripserat Pl$^{M\,ac}$, Plan. ipse mutavit in ὑ(πὸ) παναιτίου inductis apostropho et spiritu leni), eundem indicem ex Planudea sumpsit cod. Matrit. 24

4 ἐν τῶ φαίδονι τῶ διαλόγω πλάτωνº A^t, ἐπὶ τῷ Φαίδωνι Boiss.; conl. lemmate correctoris (v. ad 3—5) malis fort.: ἐπὶ τῷ Πλάτωνος διαλόγῳ τῷ ἐν τῷ Φαίδωνι νοθ. s. ἐπὶ τῷ ἐν τῷ Φαίδ. διαλόγῳ τῷ Πλάτωνος νοθ. 4 sq. post νοθευομένῳ⌊ι⌋ (⌊ι⌋ add. C) erasae sunt litterae, quas A in fine lineae exaraverat: ὑ παναι (? an ὑ πλα ?), C pro erasis verba subiecit (infra lin.) haec: ὑπὸ παναιτιου τοῦ ῥοδίου (5); cf. Zeller Ph. Gr. II^3 1, 384; III^3 1, 561; Susem. II 77 6 εἴ με (' C) P | εἰ μὲν πλ. ὑπέγραψε et ἐπέγρ. El.$^{HK^1P}$ (Eliae codd. Hamilton. 382, Marc. 599, Par. 1900) | δύω P Pl^M Pl^{I-b} δύο Pl^m Pl^s El. | εγένοντο πλάτωνοσ P, ἐγ. Πλάτωνε Pl$^{M.m}$ Pl^E, ἐγ. (γένοντο El.$^{K^2}$) πλάτωνεσ El. 7 cf. 188, 5 Σωκρατικῷ μυκτῆρι | (ὀάρων — φέρω: συνουσιῶν — ἔχω explicans superscr. Pl^m)

1 ἄλλα P | με τέλεσσε P Pl^M με τέλεσε El.^{P}, μ(ε) ἐτέλεσσε Pl^m μ' ἐτέλεσσε Pl^E El.^{K} μ' ἐτέλεσε El.^{H} | παραίτιοσ P: v. ad πανομοίιος 482, 19 1 sq. ὅσρ' ετέλεσσε — καμὲ ν. τελέσαι P (ὅσ ῥ' ἐτ. Paris. 1808, ὃσ et οὗ ἐτέλεσε El.^{H} et El.^{P}) 'qui mortalem animam perhibuit, ab eo me inter spurios dialogos referri facile patiar' (ut optativus magis concedendi quam optandi vim habeat); τελέσαι pro potentiali habendum esse censet Jac., idem tamen ci. τελέσει (sic El.$^{K^1H}$, τέλεσε El.^{P}; Salm. τέλεσεν); ὅσ ῥ' ἐτάλασσε (ὃσ ῥ' Pl$^{M\,ac}$ Pl^m, ὃσ ρ' ἐτάλασε El.^{K}) — κἀμὲ (καί με El.) ν. τελέσαι ('Panaetius, qui et animam mortalem et me spurium esse declarare ausus est') Pl$^{M.m}$, ut infinitivus τελέσαι ab ἐτάλασσε (ἐτόλμησε add. Pl^m) pendeat; ὅς ῥ' ἐτάλ. — νόθ.

359. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, C

οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥ͂ ΚΩΜΙΚΟΥ͂. C

Παραίνεσις εἰς τὸν | βίον χρήσιμον | ἀποτρεπτική. C

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες, ἐν δὲ δόμοις

καλέσαι Harbert., *ὅς ῥ' ἐτάλ.* — *καὶ νόθον ἐκτελέσαι* 'qui ipsam animam mortalem et spuriam declarare ausus sit' Br.; consulto verbum *τελεῖν* identidem vid. usurpasse auctor ep. et frustra *ἀλλὰ νόθων ἔμ' ἔτασσε Π.* vel similia tentaveris ‖

1 sqq. Pl^M l. I^a c. 13 (*εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον*), 3; Pl^m (Marc. XI 1) n. 35 (f. 87^a); ep. exhibet Σ n. 46 ($Σ^F$ 145^{rv}, $Σ^P$ 248^v); Flor. 87, 16; 91, 8; 74, 13; 57, 34 (F_1, F_2, F_3, F_4); Vind. th. 203 (V, cf. Sternb. p. 132); Par. 2633 (σ, Cram. An. Par. I 399: praecedunt ep. IX 201 mutilatum et vs. IX 202, 1 *Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλου τῶν πανσόφων*, partes epp. duorum subiectae eidem titulo '*εἰς τὸ Θέωνος βιβλίον Λέοντος φιλοσόφου*); exstat ep. apud Stob. (flor. 98, 57), in cod. Par. 1630 (B), Par. 1191 (b); cf. schol. ad Eur. Hec. 213 (Dind. I 270, 16) 1 sq. cum P congruit F_1; *Ποσειδίππου· οἱ δὲ Κράτητος τοῦ Κυνικοῦ* Pl$ΣF_{2.3}$V, *Π. οἱ δὲ Κράτητος ἐπίγραμμα* σ; Posidippo trib. Stob.; '*Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου* B b | ep. certe non est Heracliti nec videtur Cratetis aut Platonis; fort. pristinus titulus erat *Ποσειδίππου τοῦ κωμικοῦ*, conveniuntque cum epigrammate Posidippi comici fragmenta 18 *τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται (ἄνθρωπος)*, 19, 20 *ἔργον τὸ λύπην ἐκφυγεῖν, ἡ δ' ἡμέρα ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει*, 22, 30 *οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν*; quamquam etiam apud epigrammatographum inveniuntur, quae cum huius ep. verbis conferri liceat: V 208, 5 *χὼ μὲν ἐναιάγει γαίης ἔπι, τὴν δὲ θαλάσσης ψαύουσαν*, V 212, 1 *εἰ μέν ἔχεις τιν' ἀπέρχομαι, εἰ δὲ κτλ.*, XII 98, 4 *ψυχὴ ἀνιηρῷ δαίμονι μεμφομένη*, XII 45, 2 *ἄφρονες — ἔσεσθε τοξόται* (constat tamen diversum fuisse comicum poetam ab epigrammatographo) 1 *ποσιδίππου* F_1 σ, *ποσειδ.* ex *ποσιδ.* cr. $Σ^P$ 2 *τ͂ κωμ.* C | (*κρ. τ͂ κυνικ͂ Σ*) 3 (*εἰς τὸν ἀνθρώπ. βίον* Pl) *κατὰ τοῦ βίου* B, *κατὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου* b, *εἰσ ἀποτροπὴν τῶν βιωτικῶν* F_1 | *εἰσ τ\ βιον χρήσιμ/* (i. e. *-μον*, non *-μοσ*) C | *ἀποτρεπτικόν* apogr. Par. | cf. Greg. Naz. carm. I 2, 14 sq. (M. 37 p. 755 sqq.), A. P. V 301 (versus Agathianos Posidippi exemplar ad eroticum argumentum transferentes), Auson. VII 2 p. 87 (P.) cum titulo 'ex Graeco, Pythagoricum de ambiguitate eligendae vitae' 4 verba *ποίην — τρίβον* exhibet schol. Eur. l. c. | cf. V 301, 1 *ποίην τις πρὸς ἔρωτας ἴοι τρίβον; ἐν μὲν ἀγυιαῖς* | *τίσ* P Pl^m | *τάμοι* P Pl$ΣF_{1.2.4}$V B b *schol. τάμῃ Stob. τάμη* Pl^m | αγορῆι P *ἀγορῆ* Σ *-ραῖσ* B *-ρᾶ* b

φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἅλις, ἐν δὲ θαλάσσῃ
τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος,
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερος·
τέκνα πόνοι, πήρωσις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τοῖν δοιοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι 9
μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον. M 4r. Σ 46

---

1 *ἐν δ' ἀγοραῖσ* B | pro *ἅλις* fort. substantivum requiras voci *χάρις* (360, 3) contrarium: *μόγος* s. *ἄδος* | *ἒν δὲ θαλάσση* P 2 *ἐπι* P | *ξἐνίησ δ' Σ*t *ξείνησ Σ*m (signum ʹ et in textu et in marg. adpinxit pr. man.); *δ'* om. Harb. | *μεν* P | *ἔχεισ τί.* P, *ἔχησ τι,* PlM *ἔχησ τί* Plm — *τί,* Σ | *δεοσ* P *δέοσ* Pl Σ Stob., *φόβοσ* B b (*φόβος* supra *τάρβος* scr. Plm interpretandi causa) 3 (et 323, 1) *απορῆσ* P *ἀπορῆσ* PlM. m Σ | *ανιηρὸν* P *ἀνιαρὸν* Stob. Plm | *αμέρι⌊μ⌋νοσ* P *ἀμερίμνοσ* ΣP 4 ⌊*ἐσσ*⌋*εαι* (erasa est etiam prosodia supra prius ε) P *ἔση* B | *ζῆσ ἐτ'* P *ζῆσ ἔτ'* PlM. m Σ; *ζήσει* Stob. *ζήση* b; futurum *ζήσει* requirit etiam Herw., estque parum apta particula *ἔτι* ante *ἐρημ.*, suspiceris *ἔτ' ἐλεινότερος* s. *ἔτι χειρότερος* vel *χειρότερον* | *ἐρημότεροσ* P Plm Σ Stob. B, *-τεροσ* ex *-τερον* cr. PlM; *ἐρημότερον* b Pl l. b. s Pla in t. (sed '*τὸ ἐρημότερον ἐν ἄλλῳ ἐρημότερος γράφεται*' Pla in epid., unde forma masculina transit in Plα; de Stobaei scriptura adnotat sch.B '*Στοβαῖος ἀναγιγνώσκει· ζήση ἐρημότερον*') | *ζῇς δι' ἐρημοσύνης* Dilthey, v. ad IX 360, 6 5 *πόνοι* P Pl Σ *πόνοσ* B *φόβοσ* b 6 *ἄφρονεσ αἱ* P Pl Σ b, *ἀφραδέεσ* B; malim *ἀφροσύναι* (quam *-σύνη*) | *πολιαί δ'* PlM | *ἔμπαλιν*: *αὖ πάλιν* B, *ἐς πόνον* (v. ad IX 360, 8) Dilthey (nec illud nec *ἔργματ' ἐς* placet) | *ἀδρανῆεσ* B *ἀνδρανέεσ* Plm b 7 sq. '*ὅμοια τούτοις εἴρηται καὶ Πλάτωνι καὶ Θεόγνιδι καὶ Ἀθηναίῳ*' sch.B: v. quae ad Cic. Tusc. I 114 ('non nasci homini longe optimum esse, proximum autem quam primum mori') commentatores afferunt | *άρα* P | *τοῖν δυοῖν* P Plm PlE Σ V, *τοῖν δοιοῖν* PlM (*τοῖνδε δυοῖν* Br.); *τῶν δισσῶν* b *τοῖν δισσοῖν* Salm. (Dilthey); *τῶν πάντων* B Stob. | *ἑνὸσ αἵρεσισ* P b, *ἑνὸσ αἵρ.* PlM. m Σ V, etiam B, *μόνον αἵρ.* Sternb. (v. ad 360, 9); *τόδε λώιον* unus Stob. (duce Theognide, ut vid.: cf. Theogn. 425 *πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθ. ἄριστον*; B partim consentit cum Stob., partim ab eo dissentit); de Stobaei scriptura differenti monet sch.B: *Στοβαῖος δὲ οὕτως 'ἦν ἄρα τῶν πάντων τόδε λώιον ἠὲ γενέσθαι μηδέποτε ἠὲ θαν⌈εῖν⌉'* | *ἢ τὸ γενέσθαι* Pl Σ, *ἢ τὺ γενέσθαι* P, *ἠὲ γενέσθαι* Stob. 8 *μήποτε. ἢ* (s. *ἤ* P) *τὸ θανέειν* P B, *μήπ. ἢ*

360. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ. C

Ἐκ τοῦ ἐναντίου | προτρεπτικὴ εἰς τὴν | αὐτὴν ὑπόθεσιν. C

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον· εἰν ἀγορῇ μὲν
κύδεα καὶ πινυταὶ πρήξιες, ἐν δὲ δόμοις
ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς φύσιος χάρις, ἐν δὲ θαλάσσῃ
κέρδος· ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχῃς τι, κλέος,

θανέειν (s. *ἠὲ θανεῖν*) Stob. (cf. sch.^{B}); *μηδέποτ' ἢ 'ποθανεῖν* b, *μηδέπ. ἢ τὸ θανεῖν* Pl Σ | *αὐτ. τικτ.* P Pl$^{M.m}$ Σ (*τικτομ.* A, cum '*γρ. τὰ δ' ἄλλα πάντα γέλως*' Pl^{m}) Stob., *αὐτ. γενομένω* cum superscripto *γεννωμένω* B; *τἄλλα γὰρ πάντα γέλωσ* b: pendet haec scriptura a dicto Democriteo (*πάντα πέλουσι γέλως* VII 56, 2), altera a versu Theognideo *φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι* (427; v. Kb. 647, 12 *χρῆν γὰρ ἐπ' ὠδίνεσσιν ἔχειν χέρα καὶ τότ' ὀλέσσαι*, edd. Soph. ad O. C. 1224); cl. parodia Metrodorea f. exspectes *πάντα γὰρ ἐχθρὰ* (s. *οἰκτρὰ*) *βίῳ* | ad ep. 359 sq. v. Rub. Gr. Ep. p. 31 (Weckh. 4), p. 41 (Op. 16 sq.); adn. p. 98, 108; praef. p. 185, 240, 242 ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 13, 4; Pl^{m} n. 36 (f. 87^{v}); ep. exhibent syll. Σ (n. 51; Σ^{F} 145^{v} 146^{r}, Σ^{P} 249$^{r.v}$), V (Vind. 203), S (cod. Par. 352 suppl. f. 179^{r}, v. Cram. An. P. IV p. 366, A. Gr. vol. I p. XIII sq.), B, b (Par. 1630, 1191); $F_1 F_2 F_3$ (Flor. 87, 16; 91, 8; 74, 13)
1 sq. lemmati (2) nomen auctoris subiecerunt C Pl Σ; indice caret S
1 *Δημοκρίτου* (*τοῦ* add. B) *φιλοσόφου* perperam B b, *μ̄ροδώρου* Pl^{M}Σ$^{F.P}$(F_{1-3}); ad Metrodorum Scepsium refert ep. Br., Epicureo Metr. Lampsaceno (potius quam Stratonicensi) non mireris tributos esse versus, quibus refutari videbatur Theognideum *μὴ φῦναι ἄριστον* (v. Diog. L. Epicur. X 126 *πολὺ δὲ χεῖρον καὶ ὁ λέγων· καλὸν μὲν μὴ φῦναι*); cum Metrodorea Posidippi ep. parodia cf. ep. Iuliani Aeg. IX 466 2 lemma exstat hoc in Pl ΣF_2: *ἐκ τοῦ ἐναντίου πιθανά*, in F_1: *εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου*, in B b: *τοὐναντίον*, nullum in S | *ἐκ του* C | *προτρεπτιξ εἰσ τ. αυτ.* C: *-πτικὸν* Dübner, cf. *παραίνεσις — ἀποτρεπτική* in lemmate ep. 359; ⓗ i. e. *σημείωσαι* adpinxit ad hoc ep. et ad praecedens Pl^{M} | (in Σ non continuatur Posidippi versibus parodia Metrodori, sed intercedunt epp. haec: X 26, VI 331, IX 453, X 73, sc. n. 47—50) 3 *βιότοι⌊ο⌋* (*-τοισ*? A^{ar}) P *βοιοτοιο* Σ$^{F.P}$ | *τάμοι* b | *ἢν ἀγ.* b; *ἢν* cum *εἰ* supra *ἢ* (sc. *εἰν*) Pl^{m} | *αγορῆ* P *ἀγορῆ* S Pl^{m} *-ρὴ* Σ^{P} 4 *κήδεα* perverse Pl$^{s.B}$ | *πυνηταὶ* (non *-τὸν*) S *ἀγαθαὶ* B | *ἐν δε* P 5 *ἄμπαυμ'* (' C) P *ἀμπαυμ'* Σ^{P} (P^{ac}) *ἀμπαυμα̣* Σ^{F} (ubi puncto infra adpicto litt. fin. α deleta est, apostr. postea accessit); *ἄμπαυμ̃* (α supra) Pl^{m} | *ἐν δ' ἀγροῖσ φύσιοσ χάρισ* P Pl Σ S; *εἰν ἀγροῖσ δὲ φορὰ χάρισ* b, *ἐν δ' ἀγοραῖσ*

ἣν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος 5
ἔσσεται· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερον·
τέκνα πόθος, ἄφροντις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ῥωμαλέαι, πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι 9
μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίῳ. M 4r. Σ 51

361. ΛΕΌΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ. C. App.
Εἰς παρθένον φθαρεῖσαν. C. E. App.
Ὁμηρόκεντρα. C. App.

10 *Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,*
17 *λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ*

καμάτων ἅλισ (ad Posidippi ep. aberrans) B; *χαρίτων ἅλις* Dilthey | *ἐν δε θαλάσση* P *ἐν δὲ θαλ⁄⁄* S p. 322, 6 *κέρδος: θαύματ'* B | *ἐπι ξείνησ* (ξ cr. ex ζ) P | *ξένησ* S | *ξείνης δ'* (cl. 359, 4) Sternb. | *ἥν* (? *ἣν* ?) *μεν* P *ἣν μὲν* S | *εχησ τί* P *ἔχησ τι* Pl^{M} (*ἔχησ τί* Σ S), *ἔχη τί* Pl^{m}

1 *ἥν* (? accentu incerto) P *ἣν* S | *μόνος εἶ· ἔχεισ* b | verba *οἶκος ἄριστος* non in fine hexametri, sed ab initio pentametri exhibet S | *ἀρεστὸς* Bothius, *ἐραστὸς* Dilthey: non magis placet *ἀρηρώς* aut *ἐπαρκής*, *ἀρωγός*, cl. 359, 5 tentavi *οὐ δυσέραστος ἔσσεαι* 2 *ἔσεται* S | *ζῆσ* P Pl$^{M.m}$ Σ^{P} S B b | *ἐτ' ελαφρότερον* P, *ἔτ' ἐλ.* Pl^{M} Σ Triclin. ad Soph. Oed. T. 577, *ἔτ' ἐλαφρότεροσ* Pl^{m} S B^{t} V (-*τρ̊* comp. pro -*τεροσ* S), *δι' ἐλευ⟨θερίησ⟩* B in marg. (*θερίησ* suppl. Dübner), *κἄνευ ὀδύνησ* b (*καὶ ἄνευθ' ὀδ.*?) 3 *πόθοσ* P Pl^{M} Σ S, *φάοσ* B *φάοσ γ'* b; *πόθοσ* cum γρ. *φάοσ* Pl^{m} | *κἄφροντισ* Bothius (*νήφροντις* Dilthey; *κουφισμὸς* et *ῥαστώνη*, ut substantivum substantivo *πήρωσις* responderet, olim ci.) | verba *αἱ νεότητες* cum pentametro iunxit S 4 noli requirere *θάρσυνοι*, *αἱ πολιαὶ* cl. Posidippi versu 359, 8 | *πολιαί δ'* Pl^{M} Σ S | *ἔμπαλιν* (*ἔμ* corr. ex *ἐν* C) *ἐνσεβέεσ* (β cr. ex ι potius quam ex υ) P, *ἔμπ. εὐσ.* Pl^{M} Σ S b, 'spectabiles, venerabiles' Reiske ('est in honore senex'), *ἔμπ. εὐλαβέες* et *εὐσταθέες* ci. (*εὐλ.* proposuit etiam R.), *εὐεπέες* et *εὐσύνετοι* Sternbach | *πολιαὶ δ' ἐς νόον εὐφυέες* B 5 *οὐκάρα* P | *τῶν δισσῶν* P Pl Σ S V, *τῶν δυῶν* (οιν cr. ex *τ. δισσῶν*) b; *τοῖν δισσοῖν* Dilthey | *μόνον* P *μόν⌈ων⌉* S; .* *ἑνὸσ* Pl$^{M pc}$ *μόνον* (sic, σ litt. corr. ex υ, non ex ν) Pl$^{M ac}$, *ἑνὸσ* Pl^{m} Σ B b V Pl^{E} | *αἵρεσισ* P b, *αἵρ.* cr. ex *εὕρ.* ? Pl^{M} | *ἤ* (potius quam *ἢ*) *το γενέσθαι* P 6 *μὴ δέποτ'* P (— *δὲ ποτ'* Pl^{m}) *μήποτε* B | *ἤ* (˜ ?) *το θ.* P *ἢ ποθανεῖν* b | *θανεῖν* (θ ex γ cr.) Σ^{P} | *ἐσθλὰ βίω*

νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος·
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρὸν ἐπιπροέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε. E 45. App. 46

362. *Εἰς Ἀλφειὸν ποταμόν,* C
διὰ τὸ περὶ αὐτοῦ μυθο|λογούμενον
καὶ τῆς πηγῆς | Ἀρεθούσης τῆς ἐν Σικελίᾳ. C

Ἱμερόεις Ἀλφειέ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,

Pb *ἐσθλὰ βίου* PlΣSV, *εὔδιά σοι* B ‖ p. 323, 7 sqq. ep. obscenum om. Pl; exstat in syll. Euphemiana n. 45 (E^R: Par. 2720, cf. Schneidew. Progymn. 27; E^F: Flor. 57, 29 f. 157[v]; E^P: Par. 1773 f. 262[r], cf. vol. I p. XIII sq., vol. II 1 p. XXIX), exhibet App. Barberino-Vaticana (n. 46; App.[V]: Vatican. Gr. 240; App.[M]: Barberinus Gr. I 123, cf. Sternb. p. 84); exstat in apogr. Buh. p. 181 (post IX 355) 7 nom. auctoris om. E | *λεου*[τ] C 8 *παρ*[θ] C | *φθαρεισ*[L] C *φαρεῖσαν* App.[M] 9 *ομηροκεντρα* C, om. E; integri sunt versus Homerici, nisi quod vs. 5 duorum versuum Hom. partibus compositus, vs. 4 et 6 ab initio paululum mutati sunt 10 v. Hom. *ψ* 97 | *μήτερ* $E^{F.P}$ | *ἐμῆ* P | *δύσμητορ* Nauck | *εχουσα* P 11 v. *E* 361 | *ἀχθ.* P | *ἕλκοσ* P; '*ἕλκ*[ο]· *τὸ τραῦμα*' (*θρ.* $E^{F\,ac}$) E | *⌊β⌋ροτὸσ* P | *οὔτ.*: '*οὐτάζω· τὸ δορατίζω*' E

1 v. *K* 83; 386 | *διορφναίην* P; '*ὀρφ.*· *σκοτεινήν*' in marg. E | *ὀτε* P | *εὔδουσιν* ap. B.: v. Ludw. ad *K* 83 | *άλλοι* App.[M] 2 v. *Φ* 50 *γυμνὸν — ἔγχος* | *ἅτερ* $E^{F.P}$ | *ασπ.* P | *οὐδ' ἔχει* ap. Buh. 3 v. *Π* 333 (*πᾶν — αἵματι*), *α* 123 (*αὐτ. ἔπ.* clausula Hom.) | *ὑπεθερμά⌊ν⌋*θη* (*άν* fort. cr. ex *αι*) P, (*δὲ*) *ἐπερράνθη* perperam Reiske | *αἱματ⌊ι⌋* C *αἱματα* ? A[ar] | *αὐτὰρ ἔπειτα* P *αὐταρ ἔπ.* App.[M]; *ὦρτο δ' ἔπ.* Ludwich, qui idem post *αὐτὰρ ἔπ.* versum excidere potuisse putat; *αὐτὰρ ἔρειδεν* et *ἔπειγεν* olim tentavi 4 v. *ε* 268 *οὖρον δὲ προέηκεν — λιαρόν τε* | *οὐρόν τε* (acutus eradi coeptus est) P *οὖρον τε* App.[V] (ap. Buh.[t]) *οὖρον τε* App.[M], *οὐρόν τε* $E^{F.P}$; '*οὐρὸν* scribendum vid., *ὀρρὸν* liquorem' ap. B.[m] | *προέηκεν* P App. *προέθηκεν* E | *οὐρὸν δὴ* et *οὐρ. ἐμοὶ προέηκεν* Schneidew., *οὐρ. ὅγε* Sternb.; scripsi *οὐρὸν ἐπιπρ.* (cl. Orph. Argon. 361) | *ἀπήμονα* P $E^{F.P}$ | (*χλιαρόν* F G. Schmidt) ‖

5 sqq. Pl^M l. I[a] c. 71 (*εἰς ποταμούς*), 3, Pl^s I 73, 3; v. epp. IX 683, 536 5 indice auctoris carent P Pl^M, *ἄδηλον* Pl^E; *anonymum* poetam esse Nonnianum iam Herm. vidit; verum *ut a Panopolitano* ita pendet a Musaeo, huic ipsi versus tribuit

ὃς διὰ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἕρπεις

R. Holland (improbante Sternbachio); cf. Mosch. id. V (Ahr.), Lucian. dial. mar. 3 p. 324, 5—7 inepte carmen rettulit Br. ad pugnam Pisaeorum et Eleorum commissam a. 364 a. Chr., Grotius ad Bonifacii (*μαρκεσίου*) in Peloponnesum incursionem factam a. 1203 p. Chr. (cl. Nic. Chon., M. Patr. Gr. 139 p. 997); Holland intellexit versibus incerti poetae (12—23) spectari Alarici Gothorumque de Graecis victorias; idem postrema carminis parte 'Iustitiae vindictam' celebrari, scil. commemorari cladem Alarico a Stilichone sub radicibus Pholoes inlatam et praematuram Alarici mortem significari censet. Carmen est mutilatum: post vs. 11 exciderunt nonnulla de clade civitatum Graecarum, de ipsa Elide a Gothis vastata, luctu Alphei inde orto undisque cruore Graecorum occisorum infectis. Alterius lacunae signum Br. posuit post vs. 23, frustra opinor; nam amantium querimoniis apte adnectitur praesagium vindictae crudeli victori instantis atque ab Iustitia paratae; at requiruntur quaedam in extremo carmine (post vs. 27) de fortuna Alarici versa, de Gothis vicissim superatis occisisque; uberius autem, puto, superbientis Alphei ad Arethusam post Graeciam liberatam reditus nuptiaeque instauratae celebrabantur. Consimiles sunt Musaei Nonnianique versus conditis ab incerto poeta hexametris permulti, e quibus haud paucos attulere Jac., Ludw., Holland 5 *ποταμ* (superscr. *ο*) C 6 *διατὸ* et *αυτ. μυθο|λογ.* C 7 *ṡ τῆσ πηγ* (superscr. s) *αρεθούσησ* (superscr. *τς*) *εν σικελία* (articulus ⌈*τησ*⌉ post *αρ.* superscriptus est a C, non insertus manu rec.) | de Alphei atque Arethusae fabula adnotavit ad vs. 1 haec sch.[B]: *στεφανηφόρος, παρόσον ποταμός ἐστιν Ἠλείας, οὐ μέντοι ἐν Ἠλείᾳ, ἀλλ' ἐν Ἀρκαδίᾳ αἱ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσιν* (*αὐτοῦ* om. sch.[W]) · *λέγεται δὲ ὡς εἴη ἀνὴρ θηρευτής, ἐρασθῆναι δὲ αὐτὸν Ἀρεθούσης· κυνηγετεῖν δὲ καὶ αὐτὴν* (*δὲ αὐτὴν* sch.[W], *δὲ καὶ ταύτην* Pausan.) *καὶ* (*Ἀρέθουσαν μὲν* add. Paus., *Ἀρ. δὲ* sch.[W]) *μὴ βουλομένην γήμασθαι εἰς τὴν τῶν Συρακουσῶν νῆσον Ὀρτυγίαν* (*καλουμένην* om. sch.[B], add. sch.[W]) *περαιωθῆναι* (*-θεῖσαν* perperam sch.[W], Dübn.) · *καὶ ἐκεῖ εἰς* (*ἐντεῦθεν καὶ εἰς* sch.[W]) *πηγὴν μεταβληθῆναι· συμβῆναι δὲ* (*συμμιγῆναι δὲ* inepte sch.[W]) *καὶ τῷ Ἀλφειῷ τὴν ἀλλαγὴν* (*ἀλαγ.* sch.[B]) *εἰς τὸν ποταμόν· ὅτι δὲ διὰ θαλάσσης ῥεῖ ὁ ποταμὸς εἰς τὸ ῥεῦμα τῆς Ἀρεθούσης δηλοῖ καὶ τὸ λόγιον τῆς Πυθίας* (Pausan. V 7, 3; Cougny VI 35) · *Ὀρτυγίη τις κεῖται ἐν ἠεροειδέι πόντῳ | Θρινακίης καθύπερθεν* [*ἐν ἠεροειδέι πόντῳ*] (per errorem iterat sch.[B] versus primi partem alteram omittitque versus secundi clausulam, verba haec: *ἵν' Ἀλφειοῦ στόμα βλύζει*) | *μισγόμενον* (*-σγομέν⌈ην⌉* sch.[B], *-μένων* sch.[W]) *πηγ⌈αῖς⌉ εὐριπίης* (*πηγαῖσιν ἐυρρείτης* Sylburg, Dübn. perperam, *πηγαῖς Εὐριπείης* recte Holland) *Ἀρεθούσης*. — *Παυ-*

ἡσύχιος τὸ πρῶτον, ἐπὴν δ' ἐς πόντον ἵκηαι,
ὀξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης
νυμφίος αὐτοκέλευθος, ἑῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
ἐς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
ἡ δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,

σανίας δὲ πάμπολλα περὶ τοῦ (artic. om. sch.^{w}) *Ἀλφειοῦ γράφει ἐν τοῖς Ἀχαϊκοῖς* (V 7, 2 *ἐν τοῖς Ἠλιακοῖς*; cf. Ov. Met. V 573 sqq., Verg. Georg. IV 344, Aen. III 694 sqq.) p. 324, 8 *ἱμερόεισ* (*ο* ex *ω* cr.) Pl^{M}; initio vs. adiectivum occurrit apud Nonn. 29, 46 | *στεφ.*: cf. Mosch. V 2 *ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ*, Nonn. D. 13, 324 *στέμματι Πισαίῳ κομόων*, 37, 170 *ἐλαιοκόμου ποταμοῖο*, 37, 173 *ἄγων στεφανηφόρον ὕδωρ* p .325, 1 *δια* P | *πισαίων* P Pl^{M} *Πισσαίων* Pl^{E} | *κεκονιμένος*: v. Mosch. V 3 *ἕδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν* | *ἕρπεισ* P: *ὅπῃ μετανάστιος ἕρπει* N. 13, 323

1 *τοπρῶτον* Pl$^{M\,ac}$ *τὸ πρ.* Pl$^{M\,pc}$ (gravis additus est alio atramento) | *ἐκ δ' ἐσπόντον* P *ἐπήν δ' ἐσ π.* Pl^{M} *ἐπὴν δ' ἐς π.* Pl^{E}, *εἰς* Sternb. | *ἵκηαι* P, *ἵκ⌊οιτε⌋* (with *η* and *αι* superscript) (*ϊ* cr. ex *η*, litterae *η* et *αι* alio atramento superscriptae, incertae litt. sunt post *κ* erasae, *α* fuisse pro ⌊*ο*⌋ non contenderim) Pl^{M} *ἵκηαι* Pl^{E}; contra legem Nonnianam in fine vs. *ἵκ.* fort. scripsit poeta memor frequentis clausulae Homericae (*πατρίδα γαῖαν ἵκηαι δ* 545, *ἐπὴν — ἀφίκηαι ο* 36); Ludw. ci. *ἱκάνῃς*; tentavi olim *ἐνεχθῇς* (nec praeferam *ὁδεύσῃς* cl. Mosch. V 1 *Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύῃ*) 2 *ἀμετρήτοισ* P *-τοιο* Pl; voc. (Homericum, v. *τ* 512) in eadem versus sede collocat Nonn. 1, 288, Iul. VII 601, 1 | *πεσὼν*: Lucian. Dial. mar. 3, 1 *ἐμπεσὼν ἐς τὸ πέλαγος*, Mosch. 5, 4 *καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν νέρθεν ὑποτροχάει* | mireris rem a tot scriptoribus celebratam, fabulam scil. de fluvii undis non consociatis cum liquore pelagi, ab auctore carminis praetermitti, nisi forte versus quosdam hanc ipsam rem illustrantes post vs. 4 s. 11 (cf. 536) excidisse putas; at consulto neglegi a poeta fabulam colligas f. ex versu 8 3 *αὐτοκέλευθος*: '*καὶ στόλος αὐτοκέλευθος, καὶ δρόμον αὐτοκέλευστον, ἄλλοτε δ' αὐτοκύλιστος*' Nonn. 6, 369; 43, 16; 16, 367; '*αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτομάτη νηῦς*' Mus. 255 | *εῶν* P *ἐὼν* Pl^{M} Pl$^{a.b.s}$ *ἑῶν* Pl^{I} (Pl^{a} in t., sed '*τὸ ἑῶν ὀχ. ἐὼν ὀχ. δεῖ γράφειν*' Pl^{a} in epid.); cf. Nonn. 42, 216 *τεῶν ὀχετηγὸν ἐρώτων*, N. 15, 239; 43, 1 4 *ἐσ* P Pl, *εἰς* Sternb. | v. N. 13, 326 *καὶ Σικελὴν Ἀρ.*, 45, 117 *εἰς Σ. Ἀρ.*; Mosch. V 2 *ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν* | *ἐπείγεαι*: cf. Lucian. l. c. *ἐπείγῃ βύθιος ὑποδύς* et (2) *ἐπειγόμενόν με κατέχεις*, Greg. Naz. II 599 (M. p. Gr. 37, 625) *ῥόῳ — ἐπειγομένῳ ποτὶ γαῖαν* | *ἀγρὸς οἰκέτησ* P *ὑγρὸς ἀκοίτης* Pl (-*τ*⌈*ησ*⌉ cr. ex -*τ*⌈*ισ*⌉ ? Pl^{M}); Mus. 207 *ὑγρὸς*

φῦκος ἀποσμήξασα καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης
χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν, οἷα δὲ νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἠδέι δεσμῷ
κείμενον ἐν κόλποισιν Ὀλύμπιον εὔνασεν ὕδωρ —
καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή,
οὐδὲ Συρηκοσίης ἔτι σοι μέλεν ἵμερος εὐνῆς·
πορφυρέῃ δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ
φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ καὶ λέκτρα μιῆναι.
πολλάκι δ' εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ

ἀκοίτης νήξομαι, Nonn. 26, 231 *ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκ.* (cf. 41, 30; 40, 148) p. 326, 5 *ἡ δεσε* P *ἡ δέ σε* $Pl^{M. I}$ (*ἦδέ σε* Pl^{a}) | *κεκμηῶτα*: Mus. 259 *πολλὰ καμών* | *ασθ.* P: Mus. 261 *νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ*

1 v. Mus. 264 sq. | *ἀποτμήξασα* P, cr. Pl; cf. ζ 226 *ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον*, N. 5, 604 *διεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξασα* | *πικρα* P (cf. VI 206, 4 *ἁλὸς ἄνθεσι*) 2 *στομάτεσσι*∗ $Pl^{M pr}$ *-τεσσιν* Pl^{ar} | *συνήρμοσεν*: in eadem hexametri sede occurrit verbum apud Nonn. 14, 167 (*πορφυρέην λαγόνεσσι συνήρμοσε κυκλάδα μίτρην*), saepius | cf. *χείλεσιν ἡμετέροισι μεμυκότα χείλεα πήξας* Nonn. 4, 150 | *οἷα* potius quam *οἷα* P; clausula hexametri *οἷα δὲ νύμφη* (*μαζὸν ἑὸν γύμνωσε*) exstat N. 25, 12 3 v. Mus. 267 *νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους* | *δεσμῶ* Pl^{M}, cr. ex *δ' εσμῶ*? P; *περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ* 16, 391, saepius Nonn., *ὁμόπλοκον ἠδέι δένδρῳ* N. 26, 195; *θήλεϊ δεσμῷ* 25, 183 4 *εὔνασεν ὑδωρ* P; cf. N. 25, 3 *Ἑώιος εὔνασεν Ἄρης* 5 cf. Nonn. 36, 182 *καὶ φονίῃ ῥαθ. χάλυψ ἐδιαίνετο θώρηξ*, 24, 20; 39, 250; 22, 371 *καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ* | *φονίη* P Pl^{M} *φονίῃ* Pl^{E} | tentavi olim *φεῦ, φονίῃ*, quod sic paulo commodius versus 12 sqq. prioribus continuari putabam; at versus quidam periere sine dubio post v. 11, cf. ad p. 324, 5—7 | *λιβὰς — πηγή* 'humor niger Alphei' Holland, qui *πηγή* non subst., sed adiectivum esse referendum ad subst. *λιβὰς* cognovit (cl. Od. ε 388 *κύματι πηγῷ*); de Arethusa ipsa intaminata scribi oportuit: *οὐ φονίῃ ῥ. λιβὰς κ. πηγῆς*, cf. N. 25, 51 *οὐ φ. ῥαθ. Λίβυς φοινίσσετο Νηρεύς*, 4, 450 *πορφυρέῃ ῥαθ. χιτὼν ἐρυθαίνετο Νίκης* 6 *οὐδε* P | *συρακοσίησ* P Pl, scripsi *Συρηκοσίης*, cf. Nonn. 40, 560 *Συρηκοσίης Ἀρεθούσης* | *μέλει* perperam Reiske | *εὐνῆσ* (sc. *εὐνή* A^{ac}) P; cf. *Τυφαονίης — εὐνῆς* Nonn. 13, 320, *δρακοντείης πόθον εὐνῆς* 7 *πορφυρέη* Pl^{M} | ⌊ῦ⌋*δωρ* (spir. AC, ʼ C; *ὁ δωρ* A^{ar}) P | *αἰδοῖ* (litt. *οι* adpictae minio; erasae supra *δοι* litt. vid. duae, *αἰεὶ*? M^{ar}) Pl^{M}; cf. Mus. 161 *αἰδοῖ ἐρευθιόω-*

αὐτὴν ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας
ἑστήκεις ἄχραντον ὁρῶν Ἀρεθούσιον ὕδωρ.
ἡ δέ σε παπταίνουσα Πελωριάδος κατὰ πέτρης
δάκρυσι κυμαίνοντα κατοικτείρουσα καὶ αὐτὴ
εὐειδὴς Ἀρέθουσα φίλους ἀνεκόπτετο μαζούς,
καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δὲ
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προσεμύρετο πηγή.
οὐδὲ Δίκην ἔλαθεν πανδερκέα φοίνιος ἀνὴρ
Ἑλλάδος ἀμώων ἄγαμον στάχυν, ᾧ ἔπι πολλαὶ

σαν p. 327, 8 *πότμον* P, *πόντον* Pl; *πορθμὸν* Holl. (*κόλπον*?) | *μιγῆναι* P Pl, *μιῆναι* Reiske 9 *ὁ ἀρων* P | cf. N. 15, 143 *βεβιημένον ὕπνῳ* | *ὁρμῇ* (*ρ* ortum esse ex *ι* non contendam) P, *ὁρμῆ* Pl[M] *ὁρμῇ* Pl[E]; olim ci. *οἴστρῳ* (cl. Mus. 134 *πόθου δεδονημένος οἴστρῳ*); at cf. *χείματος ὁρμῇ* N. 32, 156; Mus. 91

1 *ἄντην* Holl. (*εὐκτὴν*?) | *ἐσ* P Pl, *εἰς* Sternb. | *χυτῆς*: in eadem versus sede locatum VI 66, 7 *χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης* (Pauli) | *περήσας*: v. Nonn. 4, 152; Mus. 224 2 *ἑστήκεισ* P Pl[M ac] *ἑστ.* Pl[M pc], *εἱστήκεις* Wernicke | *ἄχραντον*: vocem in eadem versus sede et producta syllaba prima adhibet Nonn. D. 42, 509 *θεσμὰ γάμων ἄχραντα* 3 *παπτ.*: cf. N. 48, 341 *λοξὰ δὲ παπταίνουσα δι' ὕδατος εὔσκοπος Αὔρη* | *πελωριάδοσ* cr. ex *πελλωρ.* Pl[M]; *Λιβανηίδος ὑψόθι πέτρης* N. 42, 533, *Σικελίης τριλόφοιο Πελωρίδα δύσατο πέτρην* N. 6, 124 | *καταπ.* P 4 non praeferam *ἄλγεσι κυμαίνοντα* cl. N. 6, 5 (*ἄλγ. κυμαίν. νόον μαστίζετο Δηώ*) aut *δάκρυσιν ἰκμανθέντα* (v. Ap. Rh. 4, 1064) | *κατοικτείρ.* P Pl 5 *εὐειδεῖσ* P -*δ⌈ὴσ⌉* Pl[M] (-*δὴς* Pl[E]) | *ἀνεκόπτετο* P Pl; *ἅμ' ἐκόπτετο* Jac., *ἄρ' ἐκ.* Sternbach, *κατεκ.* (cl. Kb. 316, 3) Ludwich 6 *οἷαρόδοισιν* (*σ* cr. ex *ο*?) P *οἷα ῥ.* Pl[M]; cf. Apoll. III 1018 *τηκομένη οἷόν τε περὶ ῥοδέῃσιν ἐέρση τήκεται* (*ἠῴοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν*) | *μυρομένω δέ* P (*μυρομ⌈ένω⌉ δὲ* cr. ex *μ ε ι ρ.* Pl[M]) 7 *πισαίω* P, *πισσαίω* Pl[M] *Πισσαίῳ* Pl[E] | *ποταμῶ* P Pl[M] | *προσ ἐμοί⌊ρ⌋ετο* P *προσεμύρετο* Pl[M]; v. Nonn. 47, 221 *καί οἱ ὀδυρομένῃ συνοδύρετο*, 48, 346; Mus. 241 *λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο* | post vs. 23 intercidisse quaedam opinabatur Br. (cf. ad p. 324, 5—7) 8 *οὐ δὲ* P | *ελαθεν* P; *λήθει* Holl. (leges hexametri Nonniani sequens; idem ci. *οὐδὲ λάθεν κούρην*, malim *Ποινήν*); poeta spectavit, ut vid., Hom. Ξ 1 *Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν* | *πολυδερκέα* Br. | *φοίνιος*: 'cruentus'; 'subintellegendam fort. esse flavam Germani caesariem' suspicatur Holl. 9 cf. Nonn. 5, 38 *βάρβαρον ἀμώων στάχυν Ἄρεος* | *ἀγάμων* Pl P[pc]: in P erasus est acutus supra *prius α, ut videatur* A pro *ἀγάμων* scripturus fuisse *ἄγαμον*, et

ἡρώων ἄλοχοι μιννώρια τέκνα τεκοῦσαι
μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες. M 18r

363. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. C

Εἰς τὸ ἔαρ χειμῶνος | λήξαντος. C
Ὑπόθεσις | ἀρίστη ἔαρ ὅλον μι|μουμένη καὶ
κάλ|λος λειμώνων | ζωγραφοῦσα τοῖς | ἔπεσιν. C

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο
418 πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.

---

ci. id ipsum (ἄγαμον) Scaliger, ἄγ. στ. 'iuvenes innuptos, quos hostilis manus metendo stravit' Jac. (cl. Hor. c. IV 14, 31); v. Nonn. 17, 256 ἀμήσαντες ἀνυμφεύτου στάχυν ἥβης, 22, 281 σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν ἀνέρας ἀμόων ἅτε λήιον, 25, 314 sqq.; Eur. fr. 373 πέριξ δ' ἐθέρισεν ὥστε πύρινον στάχυν | ὦ ἔπι Pl^M pc ὦ ἔπει Pl^M ac; cf. Nonn. 29, 46; A. P. V 274, 9 ᾧ ἔπι πουλύν (Pauli)

1 μιννώρια: Nonn. 7, 365 λυσσαλέης μιννώριον υἱὸν Ἀγαύης, Mus. 306 μιννώριον ἀστέρα λέκτρων, A. P. VII 481, 1 τὰν μινύωρον (P^pr μιννώριον A^ar); idem est μιννώριος atque μινυνθάδιος apud Hom. (*A* 352 ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα) 2 μαψιδίως: cum sequentibus verbis iunxit Plan., qui post τεκοῦσαι interpunxit (et in fine vs. 26 distinxit etiam Dübner cum Jac.); sed referendum est adverbium ad part. τεκοῦσαι, ut idem adverb. initio vs. positum cum verbis praecedentis versus iungitur *E* 374, ρ 451, β 58 (rectius igitur editores interpunxissent post μαψιδ.); μαψιδίους apte ci. Sternb. | ὠδίνασ P; v. Nonn. 47, 637: σφωιτέρας ὠδῖνας ἔτι στενάχουσι γυναῖκες ‖ 3 sqq. Pl^M l. I^a c. 89 (εἰς ὥρας καὶ μῆνας), 5; Pl^s 91, 5; carmen exstat in syll. S: Par. 352 suppl. f. 180 (Cram. An. Par. IV 372, post IX 669; praecedit in cod. f. 167r simile ep. incerti poetae εἰς τὸ θέρος, Cram. Anecd. IV 316, Cougny III 189) 3—6 titulo caret S, εἰσ τὸ ἔαρ inscripsit Pl^M (ἄδηλον εἰς τὸ ἔαρ Flor. 31, 28); P carmen triplici indice instructum habet; primum scripsit C p. 417 ad vs. 1 'εισ τὸ ἑαρ: μελεάγρ̆', alterum J p. 418 in marg. superiore 'εἰσ ἔαρ (cr. ex εισ εαρ a C) χειμωνοσ (-ων cr. ex -ον?) λήγοντ'', tertium (cuius pars supra l. 4—6 adlata est) C adposuit in marg. ext. ad vs. 2—9 (p. 418) 3 auctoris nom. om. Pl S J, etiam C in ampliore suo lemmate (v. ad 3—6); a Meleagro carmen ('ecphrasin ad rhetorum praecepta factam') abiudicat recte Dilthey, etsi erravit 'uno neoterico κάλλεα poetam recentiorem prodi'

γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἠοῦς
λειμῶνες γελόωσιν ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων

---

arbitratus, cf. Aesch. Ag. 914 ἐν ποικίλοις — κάλλεσιν, Eupol. 333 (K.); mihi Nicander vid. versus condidisse, Μελεάγρου scriptum esse pro Νικάνδρου: cf. Ther. 471 ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν (βοηγενέεσσι μελ. 13), Nic. fr. 74, 13 πέριξ κομόωντα πετήλοις (ἐκόμησε πετήλοις 4), fr. 74, 58 ἀνεθρέψατο λειμὼν κάλλεα (ἐργάζονται — κάλλεα 15), fr. 74, 48 θρίων δ' οἰχομένων (χείματος οἰχομένοιο 1), fr. 68, 1 ἐρίφοιο (ἐρίφοις 8 in eadem vs. sede), Alex. 146 τέθηλεν (19, utrobique in clausula vs.), Ther. 142 πάντη (16), Th. 776 γελόωσιν (6), Ther. 492 ἀπήμαντοι (ἀπημάντῳ 10), Ther. 11 Μελισσήεντος ἐπ' ὄχθαις (ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ 18). Carmen non fuisse in corona Meleagrea recte fort. colligas vel ex sede quam obtinet in Anth. Palat.; cet. cf. Reitzenst. p. 103 4 ἑαρ χειμῶν̊ C 5 sq. ὑπόθεσ̊ et λειμών⌊ω⌋ν ζωγραφουσα (sic) C, qui post ἔπεσιν add. etiam haec: ᾄδουσι (ἄδουσιν̇ C, qui puncto supra ν posito litteram del.) | χελιδόνες καὶ τέττιγες (ꞩ τέτιγ⌈εσ⌉ C) | τερετίζουσιν· ἀηδὼν | ἡδύτερον λύρας καὶ μου|σικώτερον (ηδ. λυρ̊ ꞩ μσ. C) φθέγγεται | χέλυος καὶ τὰ λοιπὰ (ꞩ τ÷ λοῐ) ὁμοίως (ομ. C): ~ 7 versus bis scriptus in P, ab A in p. 417, ab J p. 418 in marg. superiore | ἀπαιθέροσ οἰχ. A ἀπ' αἰθ. οιχ. J 8 πορφυρέη: cf. Tib. III 5, 4 'purpureo vere'; noli πορφύρεον μείδ. ci. cl. Oppian. Hal. I 458 ἀλλ' ὁπότ' ἀνθεμόεσσαι ἐπὶ χθονὸς εἴαρος ὧραι πορφύρεον γελάσωσι (Opp. Cyn. I 462 εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφύρουσι) | ὥρη P

1 κυανέη: cf. Pind. fr. 87, 3 τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον (variatur a poetis Hom. γαῖα μέλαινα) | χλοερὴν P Pl S | ποίην: cf. Orph. Arg. 325 στέψασθαι δ' ἐκέλευσα κύκλους ἐρόεντας ἐλαίης, Il. Ξ 347 χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην 2 ἐκόμισσε P Pl, ἐκόμησε S | πετίλοισ P; 'ὅθεν ἐκπέταλα (εὐπέτ.?) ποιήσασ⟨α⟩' (sc. γαῖα, perperam) sch.[B] 3 οἶδ' Pl[M] S | απαλὴν P | ἀξιφώτ⌈ου⌉ S, ἀεξῖ φύτου Pl[M] (qui ἀεξίφυτον scripturus erat); v. Orph. Hymn. 26, 3 αὐξιθαλές, φερέκαρπε, καλαῖς ὥρῃσι βρύουσα | ἠοῦσ (potius quam ἠοῦσ) P 4 χειμῶνεσ S | γελόωσιν (ό cr. ex α?) Pl[M]; v. Anacreont. 41, 2 (R.) ὅπου λειμῶνες κομῶσιν, A. P. X 2, 4 λειμώνων δ' ἁβρὰ γελᾷ πέταλα (Ant.), V 146, 2 τὰ γελῶντα κρίνα (Mel.) | ἀνοιγομενοιο P, cf. Pancrat. ap. Athen. 677[c] καὶ ῥόδον

καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθεϊ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.

εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον Ζεφύροισιν p. 330, 5 νομεῦσ ἐνόρεσσι P | cf. Mosch. 3, 82 βώτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμευε, Ap. Rh. I 740 φόρμιγγι λιγαίνων

1 πολιοῖσ cr. ex πολιεῖσ S | επιτ. P | αἰγῶν P[pc] ἀγ. A[ac]; 'ἐκ περισσοῦ· ⟨οἷον⟩ τοὺς δ' ὡς αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες' (B 474) add. sch.[B] 2 cf. X 2, 3 ἤδη δὲ πλάσσει κτλ., X 5, 1; 3 | ἐπευρέα P (noli ci. ἐπ' οὔρια cl. Aristoph. Eq. 432 ἀφήσω κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον) 3 sq. om. S 3 πνοιῇ P Pl[M] (v. T 415) | απημάν⌊τ⌋ω (στ? ετ? A[ar]) P ἀπημάντω Pl[M] | ζεφύρῳι P -ρου Pl | κολπώσαντεσ P Pl, -σαντος Opsop. (Heck.); cf. X 5, 1 ἤδη ἀν' οἶδμα κολποῦται — ὀθόνας ζέφυρος 4 sch.[B] adposuit haec: Διονύσια ⟨ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονύσῳ⟩ ἤγετο τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος (-δῶνος sch.), τὰ δὲ Λήναια μηνὸς Ληναιῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος (ἐλαφιβ. sch.); sumpta sunt ex Hesychio cf. s. v. Διονύσια | φερεσταφύλω (φερε* P φερει? A[ar]) διονύσω P Pl[M]; noli (εὐάζουσιν) ἐριστ. requirere cl. incerti ep. IX 580, 6 οὗτος ἐρισταφύλῳ πεφιλημένος ἔπλετο Βάκχῳ 5 ἄνθεϊ P Pl[M] S | τρῖχ[α] Pl[M ac]; cf. Eur. Bacch. 323 κισσῷ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν, Ap. Rh. II 159 ἐρεψάμενοι δάφνῃ — μέτωπα 6 τευχήεντα (τευχ cr. ex ταχ, non τεχ) P, τεχνήεντα Pl S | βοηγενέεσσι: cf. Bianoris IX 548, 2 εἵλετε βουγενέες, XII 249, 1 βουποίητε μέλισσα (Strat.) | μελίσαισ P 7 μέλη P S, μέλει Pl[M] (Pl[E], nisi quod μέλοι exhibet Pl[α]); ἔργα μέμηλεν Od. ε 67 | ὁ σίμβλω P (Pl[M] S) | ἐφήμέναι (alterum acc. C) P; ἐνήμεναι Herw. (cf. ζ 309 τῷ — ἐφήμενος) | ἐργάζονται (ται ex corr. factum) P 8 πολυτρήτοισι S, -τρήτοιο P Pl (πολυ cr. ex πολι P); cf. X 41, 7 μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις, Nonn. D. V 227 σοφῆς — μελίσσης δαιδαλέην ὠδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης | νεόρρυτα: v. ibidem 2, 144 νεόρρυτα χεύματα | κάλλεα: cf. ad p. 329, 3; 'κεράμους ἤ⌈γουν⌉ σίμβλοι' (σίμβλους?) perperam sch.[B] (cet. cf. Et. M. 485, 22 κάλλη δέ εἰσι τὰ βεβαμμένα ἔρια· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δεκτικοῦ τῶν τυρῶν καὶ σταφυλῶν); κελλία 'cellulas' Reiske | conlato ordine rerum, qui

πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει,
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι καὶ γαῖα τέθηλεν,
συρίζει δὲ νομεὺς καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα
καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει
καὶ μέλπει πετεεινὰ καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι; M 21^{r}. S

364. ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ. C. E

Εἰς τὰς Μούσας. C

Σπείσατέ μοι, Μοῦσαι, λιγυρὴν εὐτερπέα φωνήν,
ἡδὺν ἀπὸ στομάτων Ἑλικωνίδος ὄμβρον ἀοιδῆς.

---

in priore carminis parte (1—18) et in altera (19—23) servatur, tristicho de avibus (16—18) fort. tres versus de apibus (13—15) subicere malis

1—3 conferendi ex Epitaphio Bionis eadem fere illustrantes versus 38—43 1 cf. Cougny III 189, 5 ὄρνεα δ' εὐφωνοῦσι | πάντη P Pl^{M} (S in folii parte mutilata ita, ut litt. τη non τῃ satis, tres priores vix conspicuae sint), πάντῃ Pl^{a} | λιγύφωνον P S, -φωνος Pl (fort. recte, cf. Theocr. 12, 7 λιγύφωνος ἀηδών, Il. Τ 350 ἅρπῃ λιγυφώνῳ) 2 ἀλκυόνεσ P Pl$^{M.I}$ S (ἀλκ. Pl$^{a.b}$) | περικ. P | χελιδόνεσ δ' P -δῶνεσ δ' S, om. δ' Pl | ἀμφι μέλ. S ἀμφι μελ. P (cf. Od. χ 239) 3 κύκνοσ δ' P κύκν̊ δ' S, δ' om. Pl | ἐπόχθεσι P ἐπ' ὄχθεσι (αι supra ε) S ἐπ' ὄχθαισιν Pl | υπάλσοσ ἀηιδὼν P 4 ἐκ δε P, ἐκ δὲ S idemque Pl$^{M ar}$, ⌊εἰ⌋ δὲ Pl$^{M pr}$ | *χαίρουσι P Pl^{M} (σχ. ? P^{ar}, in Pl^{M} erasa vid. interpunctio post φυτῶν) | κῶμαι S | τέθηλε Pl S -λεν P 5 εὔκομα P S, εὔκολα Pl; malim εὔποκα, cf. Aesch. 1416 μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν | (μᾶλα Harberton) 6 s̀ ναῦται δὲ (puncto inter δ et ε adposito haud scio an particulam δὲ delere voluerit C) P καὶ ναῦται ⌈δὲ⌉ S, cr. Pl omisso δὲ | πλώουσιν P -σι Pl S | διόνυσοσ P S Pl^{I} (Pl^{a} in t.), διώνυσοσ Pl^{M} (Pl^{a} in epid.) | δε χορέύει (΄ AC) P 7 πετεεινὰ P (idemque Pl$^{M ac}$) ποτεεινὰ S πετεηνὰ Pl$^{M pc}$ Pl^{E} | καὶ ωδ. P, cf. Christod. 343 (μέλισσα) κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές 8 cf. Anacreont. 21, 4, Cougny III 189, 5 sq. τέττιξ σύντονον ἠχεῖ, ἀκανθυλλὶς ἥδιον ᾄδει· ᾆσον, Ἰωάννη, καὶ σύ τι, κᾂν μογέῃς | αοιδὸν P ἀ⌊οι⌋δὸν (litt. οι rubro scriptae in eraso η ?) Pl^{M}, ἀοιδ⌈ὼν⌉ ? (an δ⌈ον⌉ cr. ex -δ⌈ων⌉ ?) S \ ενείαρι P | ἀεῖ⌊σ⌋αι P ||

ὅσσοι γὰρ προχέουσιν ἀοιδοτόκον πόμα πηγῆς,
ὑμετέρων ἐπέων λιγυρῇ τέρπονται ἀοιδῇ. E 66

365. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ͂ ΚΑΊΣΑΡΟΣ, C
ΤΟΥ͂ ΠΑΡΑΒΆΤΟΥ. C
Εἰς ὄργανον μου|σικόν. C

Ἀλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν· ἦ που ἀπ' ἄλλης,
χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,

---

p. 332, 9 sqq. Nestoris versus om. Pl, exhibet ap. Buh. p. 181(post IX 361); exstant in Euphemiana n. 66 (E^F f. 159^r, E^P f. 263^v), praecedunt in E Nestoris epp. IX 128 sq. (E 62 sq.), sed separata sunt haec intercedentibus epp. XVI 318 et 135 a versibus (IX 364), quos haud scio an prooemii loco Nestor Transformationibus suis praeposuerit (v. Fr. de Pall. p. 65) 9 nom. gent. om. E, *λαρανδε̂* C

10 *εισ τασ μ.* C, *εἰσ μοῦσασ* (om. art.) $E^{F.P}$ 11 *σπεῖ σατέ* P (*σπεῖ σατε* A, *σπείσατέ* C), *σπείσατε* E | *μούσαι* P | *λιγωρὴν* $E^{F.P}$; *γλυκερὴν* f. requiras, ne eadem vox et in primo vs. et in quarto occurrat: at cf. *ἀοιδῆς* et *ἀοιδῇ* 2,4; *Κηφισὸς* et *Κηφισὸν* 129, 3, 5 (v. etiam ad IX 537) | *ἀτερπέα* E^R 12 *ἀποστ.* P | *ελικωνίδοσ* P, vocem om. (lacunam vacuo spatio indicans) $E^{F.P.R}$ | *ὄ⌊μβ⌋ρον* (accentu partim eraso) P; ne supponere malis *οὖρον* (cl. Pind. P. IV 3 *οὖρον ὕμνων*, N. 29 *οὖρον ἐπέων*), obstat verbum *σπείσατε*

1 *ὁσσοι* P | *προχέουσιν* P E, *ποθέουσιν* Reiske; *ῥοφέουσιν* ? | *ἀοιδοτόκ⌊ο⌋ν* (*-τόκωι* ? A^{ac}) P | *ὅσσοις γ. πρ. ἀοιδοτόκοι πόμα πηγαί* Br. (cf. 128, 1) 2 *ὑμετέρων* P E (noli praeferre *ἱμερτῶν*) | *λιγυρῇ* P E | fort. *τέρπουσιν* | *ἀοιδῇ* A^{ac}E *-δῆι* C ‖ 3 sqq. Pl^M l. I^a c. 84 (*εἰς φιλοσόφους*), 8; Pl^s I 86, 8; exstat ep. in cod., quem Minoides Minas attulit e Graecia, Par. suppl. 690 f. 73^v (*μ*) et in Vat. 29 f. 484: v. Dilthey Ind. Sch. G. 1891 p. 5 3 sq. *ἰουλιαν⌈οῦ⌉ κ⌈αί⌉σαρ̊* C *ἰουλ. βασιλ⌈έως⌉* Pl^M | *τοῦ παραβ.* add. C, om. Pl; *τοῦ π. ἰουλιανοῦ* cod. *μ*; ep. arte Iulianea superius esse (vix recte) censet Dübn. 5 *εἰσ τὸ ὄργανον* tantum Pl, *εἰσόργ. μουσικὸ̀ν* (primo gravis exaratus) C, *εἰσ τὰ ὄργανα* cod. Byz. *μ* (ubi adduntur haec: *ὁπόταν ἐξήρχετο ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῇ προελεύσει· στίχοι ἡρωικοὶ ἐξαίρετοι*); in P lemmati adscripsit C: *τοῦτο δὲ π⌈αρὰ⌉* (*π*῾ comp. C) | *πολλ⌈ων⌉* (-*λ*^ C) *ἐπαινεῖτ⌈αι⌉* | *τὸ επιγραμμα* | cum epigrammate in organum compositum fistulis aeneis, 'quae vento ex follibus immisso sonos reddebant', confert Jac. verba Theodoreti orat. III de Provid.: *ὀργάνῳ γὰρ τὸ στόμα ἔοικεν ἀπὸ χαλκῶν συγκειμένῳ καλάμων καὶ ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσωμένῳ καὶ κινουμένῳ ὑπὸ τῶν τοῦ τεχνίτου δακτύλων καὶ ἀποτελοῦντι τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ*, v. praeterea

ἄγριοι· οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροισι δονεῦνται,
ἀλλ' ἀπὸ ταυρείης προθορὼν σπήλυγγος ἀήτης
νέρθεν ἐυτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὁδεύει.
καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος, ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρῶν,
ἵσταται ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν,
ʾ 419 οἱ δ' ἁπαλὸν σκιρτεῦντες ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν. M 20r

366. Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. A C Pl Σ^P

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον·

Optatiani Porfyrii paneg. Constant. XX b, versus in organum hydraulicum   p. 333, 6 ὀρῶ Pl^M ac ὀρ^ό ω Pl^M pc | ἀπάλλησ P   7 sch.^B adscripsit haec: 'χαλκοῖ γάρ εἰσιν· φύσας γὰρ ἔχουσι, δι' ὧν ὁ ἄνεμος ἀπηχεῖ'; cf. Optat. XX b 16 'aere cavo et tereti, calamis crescentibus aucta' | ἀρούρης: cf. Apoll. Rh. III 1353 κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν

1 ὑφημετέροισ (ὑφ' ἡμ. Pl) δονέονται (in P ε ex ι, ται ex τα correctum esse non contendam) P Pl, ἐφ' ἡμετέροισι δονεῦνται cod. μ: obversabantur poetae Homerica τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι παντοίων ἀνέμων P 55   2 ἀλλυπο P, ἀλλ' ὑπὸ Pl μ; ἀπὸ Reiske: ὑπὸ per se aptum (cf. ι 140 ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, κρήνη ὑπὸ σπείους), at vix ferendum propter verba quae sequuntur ὑπὸ ῥίζαν | ταυρείης: v. Verg. Georg. 4, 171 'taurinis follibus auras accipiunt redduntque'; ad signandum follem non φῦσαν dixit, sed σπήλυγγα ventorum antri memor | προθορῶν P   3 ἐύτρ. P, noli νειόθεν εὐτρήτων praeferre (cl. Apoll. Rh. 3, 1302) | υποριζαν P   4 sqq. cf. Nonni Dion. 3, 236 ἐκ δὲ πολυτρήτοιο πόρου σκιρτήματι χειρῶν σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ δάκτυλοι ὀρχηστῆρες ἐπιθλίβοντες ἀοιδήν   4 ἀγέρωχος: 'ὑπερήφανος' Hesychium secutus adposuit sch.^B; voce ἀγ. hic significari vid. artifex facile ac celeriter munere fungens sollertiamque suam cum iactatione quadam ostentans | εχων P | χειρῶν P μ, χειρ^ό Pl^M χειρὸς Pl^E: cf. Optat. XX b 18 'quis bene suppositis quadratis ordine plectris artificis manus in numeros clauditque aperitque spiramenta, probans placitis bene consona rhythmis'   5 ισταται P | αυλῶν (ex -λῶι factum esse non putem) P   6 οἱ δ' P, οἳ δ' Pl^M (cod. μ) | απαλὸν P ἁπ. (cr. ex ἀπ.) Pl^M | σκιρτεῦντεσ cod. μ, -τῶντεσ P Pl | αποθλ. ἀοιδὴν P | sequitur in P ep. VI 208 iteratum ab A ‖ 7 sqq. Pl^M I^a c. 84 (εἰς φιλοσόφους), 7; Pl I 86, 7; exstat in sylloga Σ n. 13 (Σ^F: Flor. 57, 29, f. 142^v; Σ^P: Par. 1773, f. 245^v), in Macarii

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι Γνῶθι σεαυτόν·
ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, Χόλου κρατέειν Περίανδρος·

Chrysocephali Rosario (Marc. 452 p. 242, Vill. Diatr. 78); ep. bis invenitur in Par. 1773, non solum in syll. Bartholomaei (f. 245ᵛ), sed etiam in priore codicis parte, f. 232ᵛ (π); praeterea versus exhibet (teste Duebnero) Par. 2720 (R), etiam Par. 1630 (B) ita, ut epigrammatis recensio in π servata fere congruat cum R propiusque accedat ad B quam ad Σᴾ (v. quae de Platonis cod. Par. n. 1808 saec. XI monentur a Duebnero ad hoc ep. p. 207) p. 334, 7 Kaibel versus tribuit Antipatro Thessalonicensi, cui solis hexametris compositum ep. vindicare non licet; praeferunt eandem grammatici artem versus atque epp., quae ludunt enumerandis musis, mensibus IX 504, 383, similia, discipulis fort. in scholis proposita, cf. Boiss. Anecd. I 143 *ἑπτὰ σοφῶν ἀίοις ἐριηχέα δόγματα, κοῦρε* (Cougny IV 48, 1) | titulo eodem ep. instructum est in P Pl Σᴾ; *ἀποφθεγμα|ᵗ̂ ζ σοφῶν* verba in duas lineolas distribuerat Aᵃʳ, alteram tituli partem erasit C, sed eandem (ᵗ̂ ζ̄ σοφ̂) in priore lin. collocavit voci *ἀποφθ.* adnexam, sc. ut spatium superesset ad titulum augendum hisce verbis: *κλεόβουλοσ. μέτρον ἄριστ*\ | *χίλων· γνῶθι σαυτόν*: ~ | *περίανδ*ᵒ*ρ. ὀργῆσ κρα*ᵗ̂: ~ | *πιττακὸσ* (-*κόσ* cr. ex -*κὸσ*)· *μηδὲν ἄγαν*: ~ | *σόλων· τέλοσ ὁρᾶν βίου*: | *βίασ* (*βίου* primo omissum ante *βίασ* serius vid. accessisse)· *τοὺσ πλεον*⌈*ασ*⌉ *κακ*\ (*κακουσ*, non *κακίουσ* C): ~ | *θαλῆσ· ἐγγύην φεύγ̂* (-*γ*⌈*ειν*⌉). Comparanda epp. VII 81 (Antipatri in septem sapientes), Cougny IV 48 (*εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς*), latina Ps. Auson. VIII (316) P. (p. 409), Hygin. 221; Anth. Lat. I 351 (R. p. 276); v. etiam Rub. Gr. Ep. p. 23 (vers. Heldi 17), adn. p. 91   8 *κατέποσ* P 'singulis hexametris' (cf. inscriptio sylloges in cod. Par. 1630 exstantis '*γνωμολογία δι' ἐπῶν*')   9 *ἄριστον* P: '*Λίνδιος αὖ Κλεόβουλος, ἐὺς πάις Εὐαγόραο, μέτρον ἄριστον ἔφη ἔμμεναι ἀτρεκέως*' C. IV 48, 5 sq.

1 sq. vs. quartus ep. ante tertium collocatus est in π R, perperam: quartum versum (*ὃς ἔναιε*) excipere debet quintus (*ὃς ἔην*) 1 *χίλων δ' ἐν* P Pl Σ, *χίλων ἐν* (om. particula *δ'*) π B | *κοίλη* P Plᴹ π | *λακεδαιμόνι* Aᵃᶜ -*δαίμονι* C (-*δαίμ*ˣ*ονι* P) | *σα*⌊*υ*⌋*τὸν* (' A ' C, *σαυ*? *σαι*? Aᵃʳ) P (*γνῶθι σεαυτόν* exhibet Σᴾ etiam in marg.)   2 *ἔναιεν* ∗*χόλου* (*εχ* potius quam *σχ* Aᵃʳ) P, *ἔναιεν χόλου* (litt. *ν* del. puncto infra posito) Σ, *ἔναιε χ.* Pl (Macar.); *ἔναιεν θυμοῦ* RB π, *ἔναιε θυμοῦ* Kb. 1113 (*ὀργῆσ* C in lemmate; olim ci. *ὃς δ' Ἐφύρην ναῖεν, 'θυμοῦ κρατέειν' Π.*) | ad hunc vs. adscr. sch.ᴮ: *Πλάτων δὲ* ⟨*Μύσωνα*⟩ *κατείλοχε τὸν Χηνέα* (sch. perperam *Πλ. δὲ ἀκαταλόχητον Χηνέα*, cr. conl. Pausan. X 24, 1:

Πιττακὸς Οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ Μυτιλήνης·
Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλέονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ηὔδα.

M 20ʳ. Σ 13

367. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ C. Pl

τὸ ἐπίκλην ʼΑΘΕΟΥ. C

Εἰς Θήρωνα | τὸν υἱὸν Μενίππου | ἀσώτως βιοῦντα. | C

Ὑπόθεσις ἀρίστη. C

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου
αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας·

τὸν δὲ ἕβδομον Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἀντὶ Περιάνδρου τοῦ Κυψέλου Μύσωνα κατείλοχε τὸν Χηνέα, cf. Plat. Protag. 343 A), ⟨*ὃν*⟩ *εἰρηκέναι τοῦτό φησι· κώμη δὲ ἐν τῇ Οἴτῃ τῷ ὄρει ᾤκοῦντο αἱ Χῆναι* (postrema recte sch.ᴮ, vitiose sch.ᵂ descripsit ex Pausan. l. c.); praeterea supra *Περίανδρος* adposuit '*Κυψέλου*' sch.ᴮ (cet. cf. C. IV 48, 8 *Κυψελίδης* '*τὴν μελέτην*' *Περίανδρος ἔφη* '*πᾶν ἔμμεναι ἔργον*' cum Epicharmi fr. 284, quod opinor sic scribendum: *ἁ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθᾶ πλέονα δωρεῖσθαι φιλεῖ*)

1 verborum ordine mutato '*Μηδὲν ἄγαν*' *Πιττακὸς* (*Πίττακοσ* π) ὃσ RB π | *πιττα*ˣ*ὸσ* Σᶠ | *οὐδὲ*⌊*ν*⌋ *ἄ*⌊*γ*⌋*αν* (prius ν add. Cᵖʳ, *οὐδὲ* tantum scripsisse Aᵃᶜ non putem; ⌊*γ*⌋ et acutum C) P | *ἔην γένοσ* P Pl Σ, *ἦν γένοσ* R π, *γένος ἦν* B | *μυτιλίνησ* P, *μιτυλήνησ* Σ π, (*τυ* cr. ex *τη*) Plᴹ 2 (cf. C. IV 48, 3 *πρῶτα Σόλων μὲν* '*μηδὲν ἄγαν*' *φάτο Κεκροπίηθεν*) | *τέρ μα* P | manca affert Kb. 1114: cf. Fröhner Philol. suppl. V 57 | *ἐναθήναισ* P 3 depravatam scripturam exhibent R π (et Ven. 183 p. 2, teste Duebnero): *οἱ πλείονσ κακοὶ· βίασ ἀπ. πρ.* | *τοὺσ πλέονασ* P Pl Σ *τοὺσ πλείονασ* B | *κακίουσ δὲ* (*δε* Plᴹ) *β.* P Pl Σ B, cf. 'plures esse malos (A. Lat.) Bias autumat' [Auson.], 'plures esse Bias pravos' apud Hygin., '*οἱ πλεῖστοι θνητῶν σκολιοί, παῦροι δέ τε καλοί*' C. IV 48, 11 (*τοὺς πλέονας δὲ κακοὺς Βίας* vitiose Vill. Diatr. 78) | *Πρ.*: '*καὶ Πριήνειος*' sch.ᴮ 4 mire discrepantes a P Pl Σ pro versu 8 verba '*ἐγγύη* (*ἐγγύα* B) *οὐ καλὸν θαλῆσ ὁ μιλήσιοσ εἶπεν*' supponunt RB π | *ἐγγ*⌊*ύη*⌋*ν* Σᴾ | *φεύγειν δε* P Plᴹ, *δὲ* om. Villois. | *ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα* (depravata in *παρὰ δ' ἄπτα*) sch.ᴮ in marg. | *θάλῆσ* (lin. ducta supra brevem vocalem nom. proprium indicatur) Plᴹ, *Θαλ. ὁ* Vill. | *ἠῦδα* P ‖ 5 sqq. Plᴹ Iᵃ c. 10 (*εἰς ἄσωτον*), 1; Plᴱ I 10 (*εἰς ἀσώτους*); ep. exstat in *Flor.* 91, 8 '*εἰς ἄσωτον Λουκιανοῦ*' 5 *σαμωσατέωσ* C, gent. om. *Pl; Juliano* trib. Sakolowski 6 *τὸ επικλ*^ (sc. -*κλ*⌈*ην*⌉) C

ἀλλά μιν Εὐκτήμων, πατρικὸς φίλος, ὡς ἐνόησεν
ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
καί μιν δάκρυ χέων ἀνελάμβανε καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς πόλλ' ἐπὶ μείλια δούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνα περὶ φρένας ἤλυθε πλοῦτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον
τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.

(τοῦ ἐπικαλουμένου inscite Paulssen) p. 336, 7 τον ὑιὸν μενίπ̄π̄ C; cf. 74, 1 ἀγρὸς — νῦν δὲ Μενίππου (quod ep. a Plan. Lucianeis adnumeratur); occurrit Menippi nomen etiam in Callimacheo ep. XII 148 οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες, ἀλλὰ Μένιππε 8 ὑποθεσισ C: cf. παραίνεσις ἀρίστη in lemmate ep. 170

9 πρ̄ικὸν (et vs. 3 πρ̄ικ̄ᵒ) Pl^M 10 δαπάνα∗σ P^{pr} -πάναισ A^{ac}

1 ἄλλαμιν P | εὐκ̄τήμων (lin. add. ad notandum nom. pr.) Pl^M; Euctemonis nom. adhibet Lucilius ep. XI 393 οὐκ ἔστιν θυγατρὸς μεῖζον βάρος — Εὐκτήμων | ὡς ἐν.: 'ἀντὶ τοῦ ὡς εἶδεν' sch.^{B} 2 καρφ. τειρομενον (-μένον? A^{ar}) πενίη P: cf. Nic. Al. 383 τειρόμενος καμάτοις κάρφουσι δέδουπε — δαμείς; affert Jac. Lucian. Tim. 8 αὖον αὐτὸν καὶ τὰς ῥίζας ὑποτετμημένον ἀπολιπόντες (cf. etiam Arist. Vesp. 1451 μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς) 3 verba καί μιν habent quod offendat: sed nec κοινὸν δ. nec οἰκτρὸν nec ξεῖνον (— ἀνελάμβ.) substituere licet; malim κλαίων δάκρυ χέοντ' ἀνελ. aut (vs. 3) εἰσενόησεν (— καί μιν δ.) | δάκρυ χέων P δακρυχέων Pl^M | ἀνελάμ⌊β⌋ανε P: 'restituere, sublevare studebat'; schol. Mon.: ἀνεκάλει καὶ εἰς ὀρθὸν στῆσαι ἤθελε ('in sua tecta recepto' Grotius verbum ἀναλ. non recte interpretans) | αὐ τον (litt. o gravi fort. olim instructa) P; αὐτῆς noli ci. 4 θῆ⌊κ⌋ε (⌊κ⌋ in eraso θ?) Pl^M | επιμήλια P ἐπιμείλια Pl^M (Pl^E); cr. sch.^{B} adnotans 'ἐπιδοὺς καθ' ὑπερβατόν' et 'Ἰλ. ι' (sc. Il. I 147 ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω πολλὰ μάλ', 289); idem sch. ad explicandam vocem μείλια scr.: μ. προικῷα πράγματα παρὰ τὸ μειλίσσω τὸ πραΰνω· πραΰνει γὰρ ἡ προὶξ τὸν ἄνδρα 5 θήρωνα P Θήρωνι Pl | περιφρέναϲ P, παρ⌊ἐλπί⌋δαϲ Pl$^{M pc}$ (ελπι vid. scriptum in eraso αφρε, litt. δ certe facta ex ν: παραφρεναϲ? Pl$^{M ac}$), παρ' ἐλπίδας Pl^E; περὶ φρένας si scripsit poeta, ludens usus est versu ι 362 (αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθε οἶνος); Jac. ci. Θήρωνα περίστροφος v. παλίνστροφος, Θήρωνι παλιμφερὲς s. περιστρεφὲς, etiam Θήρωνα περὶ φερνῆς κλύσε πλοῦτος v. Θήρων' ἐπὶ φερνῆς ἤλυθε πλ. omnia frustra; Θήρωνα περίφρον' ἐσῆλ. perperam Piccolos,

οὕτως μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον·
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκέτι κεῖνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις. M 3ᵛ

368. ᾿ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ͂ ΒΑΣΙΛΈΩΣ, A. Pl
ΤΟΥ͂ ΠΑΡΑΒΆΤΟΥ. C
Εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς. A. C. Pl

Τίς, πόθεν εἶς, Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
420 *οὔ σ' ἐπιγιγνώσκω, τὸν Διὸς οἶδα μόνον·*

Θήρωνος ἐπὶ χρέος ('utendas opes tradidit sors Theroni') olim tentavi, praeterea *Θήρωνι παρὰ χρέος* 'pecunia ei obtigit ultra quam opus erat ad commode lauteque vivendum', cf. *κατὰ χρέος* h. Hom. 3, 138 p. 337, 6 *ἐστρέφετ'* Dübner; *ἐτρύφα?* (at cf. *I* 143 *τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ*) | *δαπάναις*: temere substitueres *σπατάλαις* vel voc. eiusmodi 7 *κατακόσμον* (*κόσ-*, non *κόι-* scripsit A, sed litteram *σ* ita, ut ab *ι* non multum differat) P | cf. Theogn. 920 *ἢ γαστρὶ χαριζόμενος* 8 v. Greg. Naz. or. XVI p. 250 *δοῦλοι γαστρὸς καὶ τῶν ὑπὸ γαστρός*, Boiss. Anecd. IV 216 *τῶν τῆς γαστρὸς καὶ ὑπὸ γαστέρα μιαρωτάτων παθῶν* | *τηῖ τ' ὑπὸ* P *τῇ θ' ὑπὸ* Plᴹ | noli praeferre *λαμυρὰν γαστέρα* cl. Timonis fr. 56 *γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν*

1 *οὕτωσ* P (*τωσ* cr. ex *τοσ*?), Plᴹ; *οὕτω* demum Plᴱ | malim *ὣς* (vel *τῷ*) *τὸν μὲν Θ.* | *τοδεύτερον* (sic etiam in vs. 13) Plᴹ | obversabantur poetae Hom. *ε* 435 *τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν* 2 ⌊*κῦ*⌋*μα* Pᵖʳ (⌊*κῦ*⌋ C: nec *πῆμα* A scripserat nec *χεῦμα* s. *οἶδμα*) | cf. Od. *ε* 430 *παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις πλῆξεν ἐπεσσύμενον* 3 *ἐδά*⌊*κρ*⌋*υε* P, imperfectum exhibent etiam Plᴹ·ᴱ, *ἐδάκρυσε* ci. Reiz et recepere edd.; sed praestat imperfectum ad significandum patris maerorem diuturnum ex opum iactura filiaeque sorte haustum 4 *ἀλλαθ. ἑῆσ* (˜ ? incertam prosodiam, non litteram *ι* supra *η* posuit C) P | *προῖκατε* P *προῖκα τὲ* Plᴹ 5 *ἔγν*⌊*ω*⌋ Plᴹ | *οὐκεστι* P 6 cf. Euphron. fr. 4 (K. III 320): *ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον, πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά;* | *ἐναλλοτρίοισ* P | cf. Rub. Gr. Ep. p. 42 (vers. Opitii 18), adn. *p. 109*, praef. 243 ‖ 7 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 57 (*εἰς οἶνον*), 6; Plᴱ I 59, 5 *7—9 duplici* titulo instructum est ep. in P: priorem in p. 419 *scripsit A (*auxit C), eundem fere C repetivit p. 420 ad vs. 2 sq.;

κεῖνος νέκταρ ὄδωδε, σὺ δὲ τράγου. ἦ ῥά σε Κελτοὶ
τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων· M 14[r]
τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,
πυρογενῆ μᾶλλον καὶ Βρόμον, οὐ Βρόμιον. M 14[v]

369. ΚΥΡΙΛΛΟΥ. A. Pl

Πάγκαλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἢν δὲ παρέλθῃς
τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις. M 11[v]

---

lemma (l. 9) nomini auctoris subiunxerunt Pl C, praemisit A p. 338, 7 ϊουˡ βασιˡ A (p. 419), ἰουλιανοῦ βα⌈σιλ⌉. Pl[M], ϊουλ. κ⌈αί⌉σαρος C (p. 420) 8 τοῦ παραβ. om. A Pl, adiunxit C titulo ab A scripto (p. 419) 9 εισ οἶν. απο κρι^{θῆς} C ἀ^{πὸ} κρ. Pl[M]; de Celtarum cervisia cf. inprimis Posidon. apud Athen. 152 C: παρὰ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις (τῶν Κελτῶν τὸ πινόμενόν ἐστι) ζῦθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκευασμένον, παρὰ δὲ πολλοῖς καθ' αὑτὸ ⟨αὐτό⟩, καλεῖται δὲ κόρμα: cf. etiam ep. IX 561 (Philippi) 10 εἶσ ex εἰσ (? an εἶσ ex εἴσ?) cr. P, εἶσ Pl[M], εἰσ Ludw. (cf. ad α 170) | μὰ γὰρ: sumpsit ex Hom. Α 86 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα 11 οὔσ' P | ἐπιγιγνώσκω P Pl[M.E]

1 τράγου P Pl; τράγον Reiske (Bothe), qua mutatione minime opus; cf. XI 240, 2 πνεῖν — τράγου (Lucil.), noli τρυγὸς ('faecem redoles') praeferre cl. Arist. Nub. 50 ὄζων τρυγός | ἡ ρα νύ σε κ. P ἦ ῥά σε Κ. Pl (v. 17, 5); fort. pronomine, quod abesse potest, omisso scrib.: ἦ ῥά νυ Κ. (cf. Il. Μ 164 ἦ ῥά νυ καὶ σύ — ἐτέτυξο, Σ 358 ἦ ῥά νυ σεῖο in clausula versus, quamquam etiam ἦ νύ σε Κ. scribi poterat, cf. Ο 128) 2 τῇ πενίῃ P; ἠπανίῃ? v. V 238, 6 φορβῆς ἠπανίῃ | απα σταχύων P 3 τώ σε P | Δημήτριον: Cerealem dicit ita, ut simul Liberi διμήτορος (διμητρίου) lectori in mentem veniat 4 πυρογενὴ P πῡρογενῆ Pl[M] 'a frumento natum' pro deo 'e flammis genito' (πυρίσπορος, πυριτρεφής sim.) | 'non satus ex Semela matre, sed ex simila' Grotius | βρόμον: 'τῆς λεπτῆς κριθῆς σπέρμα' sch.[B] (ex Hesychio); vocem varie interpretantur: aliis est avenae species (cf. Theophr. Hist. Plant. VIII 9, 2 ὁ βρόμος πολύρριζος καὶ — πολυκάλαμος), aliis idem ac βρῶμος 'gravis odor' (lusu verborum correptionem vocalis excusatam esse putant), denique 'fragorem cervisiae effervescentis' dici arbitratur Bothe: interpretationes duae posteriores frustra, ὀpinor, tentatae sunt | καὶ βρόμον Salm. (nec hoc nec τὸν βρόμον s. κἀκ βρόμον probaverim) | βρ⌊ό⌋μίον (⌊ό⌋ in eraso ω et acutum alterum C, circumfl. A) P;

Fr. Cor. Phil. epp. 370—373

370. ΤΙΒΕΡΙΟΥ 'ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ. A

Εἰς δορκάδα ἐν ¦ θαλάσσῃ πεσοῦσαν | καὶ ὑπὸ δικτύων | σαγηνευθεῖσαν. C

Οὐ κύνες, οὐ στάλικές με κατήνυσαν, οὐχὶ κυνηγοὶ
δορκάδα, τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ πλῆσα μόρον·
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐνέδραμον, εἶτά με πλεκταὶ
εἷλξαν ἐπ' αἰγιαλοὺς δικτυβόλων παγίδες.
ἤλιτον ἡ χέρσοιο μάτην φυγάς, οὐδ' ἀδίκως με
εἷλε σαγηνευτὴς τἀμὰ λιποῦσαν ὄρη.

Βρομίου Wilamow.: at cf. vs. 1 et 5 ! p. 339, 5 sqq. Pl^M Iᵃ c. 43 (*εἰς λογογραφίαν ἤτοι ἐποποιίαν*), 2; Pl^E I 44, 2; cf. ad ep. 342 6 *πᾶν καλὸν* P *πᾶν καλόν* Pl^M Pl^{L. a. b. s} *πᾶν κακόν* Plᵃ (in t., corr. in epid.), *πάγκαλόν* Reiske (malim *παντελές*) | *ἐστ'* Pl^{M pc} *ἐστιν* Pl^{M ac} (litterae *ιν* inductae sunt ab ipso Plan.) | *παρέλθῆσ* (gravem potius quam circumfl. supra *η* del. C) P *-έλθ⌈ησ⌉* Pl^M 7 *ραψωδεῖσ* P *ῥαψῳδ.* Pl^M | *κ' οὐκ'* P | noli ci. *ἐπίγραμμ' ἀλέγεις* ‖ 1 sqq. Pl^M l. Iᵃ c. 32 (*εἰς ζῷα*), 3; Pl^E I 33, 3; cf. epp. IX 17 (Germanici), IX 252 (Bianoris ?), VII 290; v. ad p. 342, 4 1 *τιβερί ίλου* A (puncta supra *ι* add. C), *τοῦ αὐτοῦ* post IX 2 (*τιβ. ἰλλ*) Pl^M; *'Ιλλουστρίου* Reiske, v. ad IX 2 (compendiosa vocis forma *ἰλου* s. *ἰλλου* in Anth. non occurrit nisi nomini *Τιβερίου* adposita, plenam tituli *'Ιλλουστρίου* formam scr. A ad I 36 *Θεοδώρου 'Ιλλουστρίου*, ad VI 86 idem *Εὐτολμίου σχολ. 'Ιλλουστρίου*, ad VII 611 C *Εὐτ. σχολ ιλλουστρί*, ad IX 587 B *Εὐτ. ἰλλ.*, ad IX 762 idem B *'Αβλαβίου ἰλλουστρί*) 2 *δορκαδα εν θαλάσση πεσοῦσ⌈αν⌉ ς ὑπο* C 4 *κατήνυσαν*: cf. *διεχρήσω* VII 358, 2 5 *δορκ.*: cf. *κεμμάδος* IX 2, 1 (Tib.) | *ἀπογῆσ ειναλὶ* P: v. VII 290, 6 *τὴν ἐπὶ γῆς σπεύδων μοῖραν ὀφειλομένην*, IX 438, 4 *ἐνθάδε* (sc. *ἐς ὕδατα*) *τοὺς ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσειν*, IX 415, 4 *τὴν ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ ῥεμβομένην* (Antiphili) | *πλῆσα*: '*ἐν εἴδει προσωποποιίας*' sch. Mon. 6 cf. IX 17, 1; 5 *ἐκ πυρὸς — πέσες ἐς φλόγας* | *ἐξύλησ* P | *πόντω* P Pl^M | *ἐνέδραμον* (*έ* cr. ex *ι* ? C) P, *ἐπέδραμον* Pl^{M. E} | *εἶ τάμε* P, *εἶτ' ἐμὲ* Br. 7 *ἕλξαν ἐπαιγ.* P, obversabantur poetae Hom. χ 384 *ἰχθύας, οὕς θ' ἁλιῆες* (v. 7) *κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης δικτύῳ ἐξέρυσαν* 8 *χ⌊ε⌋ρσοιο* (-*χο* ? A^{ar}) P | *φυγὰσ· οὐδ' ἀδίκωσ* P *φυγὰσ· οὐκ ἀδ.* Pl^M 9 *σαγ.*: '*'Ησύχιος· σαγήνη· πλέγμα ἐκ καλάμων εἰς ἰχθύων θήρ⌈αν⌉*' *sch.*^B addens '*ῥωμαιστί*' (quod om. sch.^W; occurrit vox 'sagena'

οὔποτ' ἄγρης, ἁλιῆες, ἔτ' ἄστοχον οἴσετε χεῖρα
χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη. M 8r

371. ἌΔΗΛΟΝ. A

Εἰς | λαγωὸν ἐμπεσόντα | εἰς θάλασσαν, ὃν | κύων
θαλάσσιος | ἥρπασεν. C

Δίκτυον ἐκθρῴσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν
σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην·

---

apud Manil. V 679, cf. Vulg. Matth. 13, 47 'sagena missa in mare') | *τα μὰ* P, *τἅμὰ* (sc. *τά* cr. ex *τὰ*) Pl[M]; cf. IX 324, 4

1 *οὔποτ'*: v. VI 14, 6 *οὔποτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἔδεκτο λίνοις* | *ἄγρην* P *ἄγρησ* Pl | ∗∗*ἁλιῆεσ* (erasae sunt litt. *ἐτ'*: voculam igitur eandem ante *ἁλ.* atque post nom. scripserat A[ar]) P | *ἐτ' ἀστοχον* P; v. VI 16, 6 *τὸν δ' ἔτι θείης εὔστοχον ἐν πόντῳ*, 179, 6 *οἷς σὺ δι' αἴθρας καὶ πελάγευς καὶ γᾶς εὔστοχα πέμπε λίνα* | ∗*χεῖρα* (*σχ.* ? A[ar], post *α* erasa vid. litt. *σ*, non interpunctio, incerta est prosodia supra *ει*; *ἐσ χεῖρασ* ? A[ar]) P 2 *χέρσω* P; v. 17, 6 *ἤ ῥά σε δαίμων κὴν ἀλὶ κὴν χέρσῳ θρέψε κύνεσσι βοράν*; 299, 6 ‖ 3 sqq. Pl[M] I[a] c. 32 (*εἰς ζῶα*), 9; Pl[E] I 33, 9 3 *τιβερίου ἰλ* Pl[M] (idem *ἰλλ⌈ου⌉* ad IX 2); Tiberio Plan. tribuit ep., quod in Cephalana nomine auctoris destitutum epigrammati Tiberii continuatur; ep. coronae Philippicae mihi ad conditorem sylloges, Philippum ipsum vid. referendum esse: cf. *ἄρτι* 1 et VII 186, 1, *τρηχεῖα θάλ.* VII 382, 1, *φεύγουσαι τρηχὺν ὀδόντα* VI 99, 6 (et IX 371, 3), *πολλὰ πατὴρ δ'* IX 267, 3, *λουσαμένη Βρομίῳ δ'* 247, 3 (propter sedem voculae *δὲ* cum 371, 3; 5), *πάγος δυσέρημος* IX 561, 1 (et *τρηχὺν πάγον* 371, 3), *εἰς βυθὸν ἐξέθορεν* IX 83, 4 (et 371, 3 sq.), *καπροφόνος δὲ κύων* IX 83, 3 (et *εἰνάλιος κύων* 371, 5), *βρυχθεὶς* IX 267, 5 (*βρυχηδόν* 371, 5), *ὀδόντων* VII 383, 3 in clausula hexametri (*ὀδοῦσιν* 371, 5), *εἰναλίου* ab initio vs. XVI 215, 4 (*εἰνάλιος* 5), *βροτοῦ παντλήμονος* VII 383, 1 (*τλήμων* 6), *φόρτος ὀφειλόμενος* IX 85, 5 *προδόταις ὀφειλόμενον* 293, 4 (*ὀφ.* 6)

4 *εμπεσὸν* (*τ* supra) C 5 *ηρπ.* C | cf. epp. IX 17 sq., 83, 252, 14, quae in argumento partim eodem partim consimili versantur 6 *δικτύου — πολυπλόκου* frustra Scaliger | *ἐκθρώσκ.* P Pl 7 initium vs. sumpsit ex Hom. Z 133 *σεῦε*, cf. Il. *Ο* 272 *αἶγα ἐσσεύαντο κύνες*, *Γ* 26 (*λέοντα*) *σεύωνται ταχέες τε κύνες* (*ἐδίωκε* adposuit sch.[B]) | *ἰχνεσιν* P; *θερμ. ἴχν.* accipiunt alii de velocibus canis pedibus (conl. Cat. 64, 341 'flammea praevertet celeris vestigia cervae', cf. etiam VI 173 *θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα*),

τρηχὺν ὁ δ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον ἐς βαθὺ πόντου
ἧλατ' ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.
εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσιν
μάρψε· κυσὶν τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος. M 8ᵛ

372. ἈΔΗΛΟΝ. A

Εἰς τέτ|τιγα ὑπ' ἀράχνης | κρατηθέντα. C

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνα
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδετον εἶχε πάγαις.

---

alii, rectius opinor, 'de vestigiis adhuc calentibus leporis', cf. Theocr. 17, 121 *ἔτι θερμὰ κονία στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη* | *ὠκ.*: v. Mel. VII 207, 1 *τὸν ταχύπουν — λαγών*

1 *τρ. — πάγον*: cf. Od. ε 411 *πάγοι ὀξέες*, Phil. IX 561, 1 (Leon. Tar. VI 221, 2 alio sensu *κρυόεντα πάγον*) | *ὁ δ'* P *ὃδ'* Plᴹ | *ἐκνεύσας*: cf. *νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ* VI 220, 6, *ἐκκλίνειν τοῦτο* Plat. leg. 746 C, Orph. Argon. 458 *Πήλιον ἐκνεύσαντες* | *ταχινοῖσ* P *-νῶς* Pl, fort. *ταχύπους* | *πόντ* P; v. 252, 1 *εἰς βαθὺν ἥλατο Νεῖλον ἀπ' ὀφρύος* (Bian.), 17, 1 *πέσεν ἔς ποτε βένθος* 2 *ἥλατ'* P | *αλυσκάζων* P *ἀλ.* Plᴹ Pl[I.a.b.s] (*ἀλησκάζ.* Pl[α.n]); olim ci. *ἀλυκτάζων* (cf. Herod. 9, 70 *ἀλύκταζόν τε οἷα — πεφοβημένοι*) | *παρακτ.*: '*πλησίον τῆς ἀκτῆς*' sch.[B] | iungenda sunt verba *ἧλατ' ἐς βαθὺ πόντου κῦμα παρακτίδιον*: profundum erat mare iam littori propinquum (*ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα* ε 413), in quod praeceps delatus e scopulo lepus ilico a cane marino prehensus est; caret accusativo part. *ἀλυσκάζων* ut apud Hom. *E* 253 *ἀλυσκάζοντι* (at *φλέγμα ἀλυσκάζουσαι* Iulian. VII 70, 3); edd. *ἧλατ' ἐς βαθὺ πόντου* (*κῦμα*) et *ἀλυσκάζων κῦμα παρακτ.* iungunt atque inter se opponi volunt *κῦμα βαθύ* et *κ. παρακτίδιον*; leporem non in fluctus ad littus se frangentes, sed magno saltu in maris partem longius distantem prosiluisse Jac. interpretatus est olim, postea (cum Brodaeo, Grotio) *παρακτίδιον κῦμα* vocari volebat canum turbam (vel potius canem, cuius vs. 2 mentio fit) ferae ab littore instantem (ut *κῦμα* primo proprie de fluctu diceretur, deinde translatum notionem periculi contineret) 3 cf. 17, 4 *αὐτίκα γάρ μιν εἰνάλιος μάρψας πνεύματος ὠρφάνισεν* | *τὸν δ'* (ex *τόνδ'* cr.) P *τόνδ'* Pl[L.a] | *αἴψα* potius quam *αἶψα* P | *βρυχηδὸν*: v. IX 14, 4 *πλέξασθαι βρύγδην*, XV 51, 4 *ὀδόντα βρύχοντα*, Demetr. Sceps. (fr. 15) apud Athen. 91 d *βρύκειν τοῖς ὀδοῦσι*, Arist. Lys. 301 *ὀδὰξ ἔβρυκε* | *ὀδοῦσιν* P *ὀδοῦσι* Pl 4 *κυσὶν* P *κυσὶ* Pl | ep. 371 olim fort. incohaverat particulam

ἀλλ' οὔ μιν λεπταῖσιν ἐπαιάζοντα ποδίστραις
τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα παρετρόχασα,

---

coronae Phil. epigrammata 370—373 et 375 sq. complexam et *κατὰ στοιχεῖον* dispositam; postea vid. accessisse ep. alienum 374 (Meleagreum?), simul series alphab. turbata esse ob iungenda epp. similia (370 sq.); hoc igitur ordine pristino, opinor, epp. inter se excepere: 371 *Δίκτυον*, 372 *Λεπτὸν*, 370 *Οὐ*, 373 *Τίπτε*, 376 *Τίπτε*, 375 *Τίς* ‖ p. 342, 5 sqq. Pl[M] l. I[b] c. 19 (*εἰς ζῷα*), 1; Pl[E] I 33, 25 5 *αδηλο¯* A, *ἄδ.* Pl[E], titulum om. Pl[M]; hoc quoque ep. sicut 371 tribuerim Philippo; cf. epp. IX 22, 88, 240 (Phil.) propter argumenti genus, praeterea *λεπτῇ* VI 102, 3 (*λεπτὸν* 1), *ὑφασμένον* VI 247, 5 (*ὑφηναμένα* 1), *ὑπὸ σπλάγχνοις* VII 234, 5 (*ὑπὸ ποσσὶν* 1), initium ep. IX 89 *λιμὸν — ἀπαμυνομένη* (*λεπτὸν ὑφηναμένα* 1), *ἀμφιδέτους* VI 103, 2 et *ἀκροδέτους* VI 5, 1 (*ἔνδετον* 2), *πάγας* VI 107, 4 (*πάγαις*), *σκολιὸν πόδα* XI 33, 1 (*σκολιαῖς* 2), *κρυμῷ πεπεδημένον* IX 56, 1 (372, 2), *ποδίστρας* VI 107, 6 (*ποδίστραις* 3), *πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν* IX 311, 5 (*ἐπαιάζοντα* 3), *τὴν μελίγηρυν* IX 88, 3 (*τὸν φιλαοιδόν* 4), *παῖδα* 240, 1 (372, 4), *ἰδὼν* 85, 3 (372, 4), *ἐτρόχασαν* IX 438, 6 in fine pentametri (*παρετρόχασα* 4); cum disticho extremo cf. exitum Philippi epigrammatum non paucorum sic formatum, ut verbo dicendi ipsa verba dicentis continuentur, VII 234, 5 sq. *ἓν μόνον εἰπών· 'Ἄνδρας Ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος'*, XVI 25, 7 *λέγει δ' ὁ χαλκός· 'Ἁ βάσις με λυσάτω'*, VII 554, 5 sq. *κεῖνος ἵν' εἴπῃ· 'Ὄντως πατρῴῃ χεὶρ ἐπέθηκε λίθον'*; *σῴζει* ab initio pentametri VII 385, 8 (*σῷζον* 6), *εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ Μούσῃσιν ἄμισθον ἤνυσαν* IX 88, 7 (372, 6) 6 *ὑπαράχν*ˁ C; 'in cicadam a matre sua explicatam' inepte Opsop. (voc. *παῖδα* in vs. 4 perverse interpretans), 'in cic. poetae manibus ex aranea tela solutam' recte Jac. | cf. IX 343, 76, 396 7 *λεπτὸν* P Pl; cf. Od. ϑ 280 *ἀράχνια λεπτά*; pro *λ.* noli propter *λεπταῖσιν* (v. 3) inferre *δίκτυ'* (v. Ael. N. An. I 21) s. *ἱστὸν* vel *λῶπος* (aut *πέπλον*) | *ὑφηναμένα* (prosodia erasa supra prius *α*) P | *ραδινοῖσ υπο π.* P, '*τρυφεροῖς*' sch.[B]; cf. hymn. Hom. in Cer. 182 *ἀμφὶ δὲ πέπλος κυάν. ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν*, Hes. Th. 195 *ποίη ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο* (perperam *ῥαδινοῖς ποσὶν ἱστὸν* om. praepositione Jac.), A. P. VII 200, 2 (*ἀπὸ ῥαδινῶν πτερύγων* Nic.), VI 206, 8 | *ἀράχνη* Pl 8 *σκολιαῖς*: 'dolosis et insidiosis' Dübn. (cum Jac.) voc. ad animum araneae referens: at cf. Callim. hymn. IV 311 *σκολιοῦ λαβυρίνθου* | *ἔνδον ἔχεσκε* Pl; cf. 76, 2 *ἱππείᾳ κόσσυφον εἷλε πάγᾳ*, noli *σύνδετον εἶχε* praeferre cl. Xen. Cyrop. I 6, 40 (*ὁ λαγὼς*) *αὐτὸς ἑαυτὸν — συνέδει*

1 *ἀλλούμιν* P *οὐ μὰν* Br. | *λεπταὶ σιν* (? an *λεπταῖ σιν*?) P; f. *πλεκταῖσιν* (v. ad *λεπτὸν* vs. 1): cf. *πλεκτὰ λίνα* VI 118, 4, *πλεκτᾶς*

λύσας δ' ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα καὶ τότ' ἔλεξα·
'Σῴζου μουσείῳ φθεγγόμενος κελάδῳ.' M 83[v]

373. ἌΔΗΛΟΝ. A. Pl

Εἰς τέτ|τιγα παρὰ ποιμένων | μωρῶν ἀγρευθέντα, |
οὗ μηδεὶς δύναται | ἀπογεύσασθαι. C

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναιδέι, ποιμένες, ἄγρῃ
τέττιγα δροσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων,
τὴν Νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα κἤματι μέσσῳ
οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλεῦντα νάπαις;

δεραιοπέδας IX 76, 4, πλεκταὶ παγίδες 370, 3 (olim ci. γναμπταῖσιν) | επαιάζοντα P ὑπαιάζ. Pl | ποδάγραις Pl p. 343, 2 παῖδα P Pl; cf. 432, 3 οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, sed vide ne scribendum sit ἰδὼν αἶψα (cf. Π 354 οἱ δὲ ἰδόντες αἶψα διαρπάζουσιν, Κ 359) s. κραιπνά; an εἶτα? | παρετρόχ. ('ἔδραμον' sch.[B]): cf. XI 163, 6 καὶ σὲ παρατροχάσῃ (Lucilii), XVI 169, 4 ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδε παρετρόχασεν, Moschion. ep. 3 (Puchstein p. 10) εὐσεβίη τ' οὔ με παρετρόχασεν

1 λύ*σασ (σσ? A[ar]) P |cf. 76, 1 δισσᾶν ἐκ βροχίδων | τότ' P τόδ' Pl 2 σώζου P Pl | v. VII 641, 2 ἀγλώσσῳ φθεγγόμενον στόματι (Antiph.), VII 193, 4 (Simiae), V 134, 2 στεινῷ φθεγγομένη στόματι (Hedyli?), IX 273, 2 | κελάδωι (litt. ι neglegenter exarata) P ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 32 (εἰς ζῷα), 23; Pl[E] I 33, 23 3 αδηλο͞ A; ep. non ausim tribuere Antipatro Sid., cf. tamen XVI 133, 1 τίπτε, γύναι, πρὸς Ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρ' ἀνένεικας (373, 1 τίπτε — ἀναιδέι, ποιμένες), VI 174, 5 κερκίδα — ἀηδόνα (373, 3), IX 76, 1 πίονα κίχλαν — κόσσυφον εἷλε πάγᾳ (373, 5) 4 τέττ. παραποιμέν̑ μωρ̑ ἀγ⌊ρ⌋*ευθεν̄: (post γ litt. θ vid. erasa esse) C 5 οὐ C οὗ Jac. | ἀπογεύσασθαι (-αι cr. ex -ε?) C | cf. epp. IX 264 (Phil.? Apollonidae?), 273 (Bian.), 256 (Antiphan.), 282 (Ant. Th.), 343 (Archiae), 76 (Ant. Sid.), 312 (Zonae), VII 196 (Meleagri); auctori ep. fort. obversabantur etiam versus Callim. hymn. in Dian. 154 sqq. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωοὺς οὔρεα βόσκεσθαι, — σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, βάλλ' ἐπὶ καὶ τούς 6 τίπτέ με P Pl[M], τίπτ' ἐμὲ Br. | τὸν φιλ.: v. VII 196, 2 μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον 7 cf. VII 196, 3 ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις, VII 193, 1 τάνδε — εἴρυσα χειρὶ πτώσσουσαν βρ. οἰνάδος ἐν πετάλοις (Simiae), VII 200, 4 μάρψεν ἐπὶ χλωρῶν ἑζόμενον πετάλων | δροσερῶν (-ῶν ex -ὸν cr. C) P | ἕλκετ' απακρεμόνων P 8 νυμφῶν P Pl, νυμφέων Br.; nympharum luscinia

ἠνίδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον, ἠνίδε τόσσους
ψᾶρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης·
421 *καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις, ὄλλυτ' ἐκείνους·*
φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου; M 9r

---

vocatur cicada utpote cantilena sua illas delectans, v. Mel. VII 196, 5 (in cicadam) *ἀλλὰ φίλος φθέγγου τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις παίγνιον* | *παροδίτην* P *-οδῖτιν* Pl, cf. ad VII 429, 1; 'in arboribus sedentem prope viam' Jac., v. VI 120, 3 *προίκιος ἀνθρώποισι κελευθίτῃσιν ἀοιδός* (Leon. Tar. de cicada) | *ἀηδόνα*: '*τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι*' (de locusta) Anyte VII 190 | *κ⌊ή⌋ματι* (*η* C) P^pr *καύματι* Pl^M pc: *κύματι* (?) A^ar idemque (potius quam *κώματι*) Pl^M ac; cf. IX 584, 11 *ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδός*, 264, 2 *φλέγοντος ἡλίου μέσου*, VI 120, 2 *ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος*, IX 273, 1, VII 196, 7 *μεσημβρινὸν ὕπνον* p. 344, 9 *καὶ* (` C) P Pl, *κὴν* Finsler | *σκιεραῖς*: v. VII 196, 8 *ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ* | *ξουθὰ*: '*πυκνὰ καὶ ποικίλα*' sch.^B; crebrum apis lusciniaeque epitheton hic translatum ad cicadae cantiunculam, cf. IX 437, 11; Oppian. Hal. IV 123 *ἡ δὲ* (sc. *θήλεια ὄρνις*) *λίγα κλάζει ξουθὸν μέλος* (de locustae alis *ξουθὰν ἐκ πτερύγων* Mnas. VII 192, 4, cf. etiam Eur. Hel. 1111 *διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα*)

1 *ηνίδε* (utroque loco) P *ἠνὶ δὲ* Pl^M; exempla vocis cum accusativo iunctae affert Sternb. p. 54 | *κίχλην* (*ι* C) P^pc *κόχλ.* A^ac, *κῖχλ.* (*κ* cr. ex *ρ* ?) Pl^M; saepius simul turdorum merularumque mentio fit, cf. IX 76, 1 sq., IX 343, 1, XII 142, 7 *εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος* 2 *ψάρασ* P ('*εἶδος ὀρνέου*' ex Hesychio sch.^B; cf. Il. *P* 755) | *ἀρ.*: *ἀρουραῖον αὔλακα* IX 274, 1 (Phil.), *ἀρουραίη Μοῦσα* VII 195, 2 (Mel.) | *ἅρπαγεσ* (cr. ex *ἅρπ.*) P, *-γας* Pl; v. *ζωῆς ἅρπαγα καὶ τεκέων* VII 549, 4 (Leon. Al.), *ἅρπαγι χείλει* IX 272, 5 (Bian.) 3 *καρπ. δηλ.* petitum ex Il. *Δ* 156 *καρπὸν ἐδηλήσαντο*, cf. Orph. Arg. 923 *δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλά*, A. P. VI 45, 2 *σίντορα θειλοπέδων* | *δηλ.*: '*τὸ φάρμακον, ἡ βοτάνη θανατηφόρος*' sch.^B perperam usus Hesychio (cf. Hes. '*δηλητήριον· φάρμακον, βοτ. θανάσιμος*') | *ἑλεῖν* et *εκείνουσ* P; v. *οὐχ ὁσίης θήρης* IX 273, 5 (Bian.), *οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ δίκαιον ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν* IX 122, 5 sq. (Eueni ?) 4 cf. *τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς* VII 196, 1, *ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος* IX 92, 1 (Ant. Th.), *δῶρα δέ σοι — δώσω καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας ψακάδας* VII 195, 8, *θηλείης ἕρσης ἰκμάδα γενόμενος* VI 120, 4 (Leon. Tar.) | **χλοερῆσ* (*σχ* ? A^ar) P | *τί φθόνοσ* P *τίσ φθ.* Pl; cf. V 105, 5 *τίς φθόνος ὄσσων*, IX 256, 5 *ὁ φθόνος εἰς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπεν* | ab codicis P pagina 421 incipit paenultimus ex iis quaternionibus, quorum epp. ab A

374. ἌΔΗΛΟΝ. A*

Εἰς πηγὴν A^{c}

ἔχουσαν πλατάνους | καὶ εὐθαλεῖς δάφνας. C

Ἀέναον Καθαρήν με παρερχομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀμβλύζει γειτονέουσα νάπη·
πάντη δ' αὖ πλατάνοισι καὶ ἡμεροθαλλέσι δάφναις
ἔστεμμαι σκιερὴν ψυχομένη κλισίην·

(et J) exarata sunt (cf. ad 346, 1); exhibet pagina 421 numerum quaternionis in summo marg. dextro indicatum litteris λδ (?), e quibus prior exstat adhuc, altera (δ) margine a glutinatore amputato amissa est: cf. ad p. 241, 4 ‖

1 sqq. ep. exstat non in l. I Planudeae, sed in libri IV parte altera, in cap. epp. εἰς πηγάς, n. 1 (Pl^{B} IV 26, 3) 1 ἄδ.: in quaternionibus duobus, qui proximi praecedunt cod. Palatini partem ab librario B conscriptam (incipientem a p. 453), scil. per pag. 421—452 titulos epigrammatum maxima ex parte adposuit A*, sed emendavit auxitque saepe C (cf. quae de scribis A* J adnotavimus apud Weissh. p. 107 et vol. I p. VI) | indicem om. Pl^{M}, ἀδέσποτον Pl^{a} 2 sq. εἰς π. tantum A*, cetera (l. 3) add. C; cf. epp. IX 257 (Apollonidae), IX 258 (Antiphan.), 315 (Niciae), VI 33 (Maecii), X 12; 13 (Satyri), XVI 228; 291 (Anytae), XVI 11 (Hermocreontis); 12; 227, etiam IX 37 4 ἀέναον cf. VII 237, 3 ἀενάων ποταμῶν (Alphei) | καθαρή⌊ν⌋ με (accentu evanescente, καθαρῆσ? A^{ar}) P -ρήν τε Pl, cf. εὐθηλῆ πλάτανόν με IX 247, 1 (Phil.); Καθ. nom. pr. est fontis, v. lemma ep. 257 εἰς πηγὴν ὀνομαζομένην Καθαρήν; cf. Stat. Flacci ep. 37 cum lemmate 'εἰς πηγὴν ἐπώνυμον Ἡσυχίας' | παρερ⌊χ⌋ομένοισιν P 5 v. 257, 6 οὐκέθ' ὁδίταις βλύζω· τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν Καθαρὴν ἔτι με; | πηγὴν (πη ex πει? cr.) Pl^{M} | ἀναβλύζει Pl^{M} Pl$^{I.a.b}$ ἀμβλ. (cum P) Pl^{s}; cf. ὕδωρ εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας XI 24, 2 (Ant. Thess.), αὐτόματαί τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἀκρήτου VII 31, 5 (Dioscor.), Theocr. 17, 80, Apoll. Rh. IV 1414 ἤ τινα γαίης ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν | γειτονέουσα P Pl; noli reponere γειτνιόωσα (cf. Maecii VI 230, 2 κράσπεδον αἰγιαλοῖς γειτονέον, Aesch. Pers. 311 πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν) 6 πάντη P Pl^{M} (πάντῃ Pl^{a}) | δ' αὖ P Pl, δὲ πλ. Br., δ' εὖ Passow; sed coniecturis aptius est quod traditur δ' αὖ in enumeratione rerum, unde amoenitas loci nascitur augeturque | ἡμεροθαλλεσι P -θαλέσι Pl^{M} Pl$^{a.b.s}$ -θαλλέσι Pl^{I} -θηλέσι Graefe (Heck.); cf. IX 4 ἀχρὰς — ἥμερα θάλλω | δάφναις: v. Hes. Th. 30 δάφνης ἐριθηλέος ὄζον, A. P. IX 437, 5 ἀέναον δὲ ῥεῖθρον — τηλεθάει δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ, X 13, 1 ἤ καλὸν

οὕνεκα μή με θέρευς παραμείβεο, δίψαν ἀλαλκὼν
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον ἡσυχίῃ. M 99ʳ

Cor. Phil.
). 375 sq.

375. ἌΔΗΛΟΝ. A*. M_a

Εἰς βότρυν | ἄωρον κοπέντα | A*
παρά τινος ὁδίτου | ἀδηφάγου καὶ ἀπορριφέντα. C

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχου
ἀνὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν,

αἱ δάφναι p. 346, 7 σκιερῇ — κλισίῃ Pl; fons dicitur cubile (κλισίην) arborum foliis opacatum refrigerare, flatu suo permulcere, noli corr. ψυχέμεναι; cf. VI 255, 5 (Erycii) ψυχόμενον χηλάς τε καὶ ἰξύας (quamquam medii generis non eadem utrique loco vis subest) 1 οὕνεκα P^{pc} οὕν. A^{ac}, τούνεκα Pl^M; v. 331, 3 | θέρευς: v. XVI 291, 3 οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα παῦσαν ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ, XVI 228, 3 | ἀλάλκω (-κω cr. ex -κο?) P, em. Pl; cf. ἀλαλκεῖν VII 8, 7 (Ant. Sid., in fine hexametri); X 13, 3 ἄλκαρ ὁδίταις δίψης καὶ καμάτου καὶ φλογὸς ἠελίου, VI 33, 7 ὡς ἂν ὑπ' ὀρχησμῶν λελυγισμένον ἔγκοπον ἴχνος ἀμπαύσῃς ξηρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος 2 v. XVI 228, 4 ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον | ἄμπαυσον: ἄμπνευσον — κόπου? (at v. XVI 227, 2 ἄμπαυσον γυῖα κόπου, XVI 228, 1) | παρέμοὶ P | καὶ πόνον Pl | ἡσ.: cf. ἡσυχίην in fine ep. Maecii VI 89 ‖ 3 sqq. Plan. exhibet ep. et in priore et in posteriore libri I sylloga; exstat in l. I^a cap. 57 (εἰς οἶνον), 4 (post IX 331) et in l. I^b cap. 2 (εἰς ἄμπελον), 1; Pl^E receperunt ep. in cap. εἰς ἄμπελον (Pl^E I 2, 2), omiserunt in cap. εἰς οἶνον (nisi quod de amplioris sylloges recensione refert Pl^a in epid., unde fit, ut $Pl^{a.n}$ scriptura vs. 3 a ceteris editionibus discrepent) 3 ἄδηλον A M_a, om. M_b; Agathiae ep. esse suspicatur Jac., mihi non alienum vid. ab ingenio Quinti Maecii, v. huius epp. IX 403, 249; cf. κλαῖε δυσεκφύκτως XVI 198, 1 ab initio ep. (et τίς ποτ' ἀκηδέστως), σφιγχθεὶς χέρας ibid. (et χείλεα στυφθεὶς 3), οἰνοδόκον κύλικα VI 33, 6 (et οἰνοτρόφον ὄμφ. 1), πορφύροντος ἔχει πόθος, ὦ παροδῖτα, βότρυος IX 249, 3 (et ὄμφακα 1, ὁδίταις 3), ὡς ἂν VI 33, 7 (375, 3), πόρε σκύβαλον VI 89, 6 in fine pentametri (et ἡμιδ. σκύβαλον 4), λύπης φάρμακα V 129, 4, θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων XVI 198, 5 (γοεροῦ κάδεος ἔσχε λύσιν 8) 4 sq. εἰσ — κοπέντ÷ scr. A*, παρά — ἀπορριφεῖ add. C | ἀδηφάγου ex ἀδιφ.? cr. C | cf. IX 561 (Phil.) 6 τίσ πότ' P τίσ ποτ' $M_{a.b}$; cf. VII 478, 1 (Leon. T.), τίς ποχ' IX 790, 1 (Antipatri) | ἀκη-

χείλεα δὲ στυφθεὶς ἀπό μιν βάλεν, ὡς ἂν ὀδίταις
εἴη νισομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον;
εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος, οἷα Λυκοῦργος
ὅττι τιν' αὐξομέναν ἔσβεσεν εὐφροσύναν·

δέστως: eandem versus sedem obtinet apud Hom. *X* 465, *Ω* 417; '*ἀφροντίστως*' $sch.^B$ (Mon.) | *οἰνο⌊τ⌋ρόφον* P p. 347, 7 cf. *κεύοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα* VI 300, 5 (Leon.), *εὐπέταλον — ἀναδενδράδα* IX 249, 1 (Maecii), *μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις* Plat. Rp. 353 A

1 *στυφθεὶς*: v. VII 536, 3 *πνιγόεσσαν ἄχερδον ἀποστύφουσαν ὀδιτῶν χείλεα*, IX 561, 5 *τοὺς ἀπεπάντους βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα* | *χαμάδις βάλεν* M_b $Pl^{I.a.b.s}$ *ἀπό μιν β.* M_a ($Pl^{\alpha.n}$ ex epid. Aldinae principis, ubi leguntur haec: *τὸ χαμάδις ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ ἀπό μιν γράφεται*), *ἄπο μιν β.* P (petivit alteram scripturam Plan. ex Hom. *H* 190, *δ* 114 *χαμάδις βάλε*) | *ὀδ⌊ίτ⌋αισ* (non vid. *-ητ* scripsisse A^{ar}) P 2 f. *θείη* (ne vs. 4 ac sq. ab eadem voce incipiant) | *νισομένοισ* P *νεισσομ⌈ένοισ⌉* M_a *νείσσομένοισ* (i. e. *νισσ.* cr. ex *νεισσ.*) M_b *νεισομένοις* $Pl^{I.b.s}$ Pl^a in t., *νισσόμενος* inepte $Pl^{\alpha.n}$ (quoniam epid. '*ἔτι τὸ νεισόμενος νισσόμενος*' nominativum per correctoris incuriam pro dativo exhibet) | *ἡμιδαὲσ* P Pl (v. Nic. Alex. 55); '*ἡμίκαυστον ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω καὶ ἡμίκοπτον* (*-κοπον*?) *ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω*' schol. Mon.; *ἡμιδεὲς* (cl. V 182, 4 Posid.) et *ἡμιδακὲς* Herw.; cf. *ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι* (Leon.) VII 478 (*ἡμιδαπὲς* v. *ἡμιραγὲς*, *ἡμιχανὲς*, *ἡμισαπὲς* Herwerdeni coniecturis iniuria praeferres) | *σκύβ.*: v. VI 302, 6 *ἀποδειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου* (Leon.), VI 303, 4 *δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων* (Arist.), VII 382, 2 (Phil.), XII 107, 4 *μύρτον ἕωλον ἐρρίφθω ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις*, VII 276, 2

3 v. IX 561, 7 *δίζημαι, Λυκόοργε, τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης — βλαστὸν ὅλον θερίσῃς*, XVI 127, 3 sq. *Βακχιακὸν παρὰ πρέμνον — ἀντέτακεν χάλυβα*, Plut. mor. 15 E | *ἀνάρσ.*: '*ἐχθρός*' $sch.^B$, '*ἀνάρμοστος* (*ἢ ἄφιλος*)' ex Hesych. sch. Mon. | *οἷα*? P^{ac} | *λυκοῦργο***σ* P^{pr} (*-γοισ* potius quam *-γωσ* s. *-γω* A^{ar}), *λυκούργω.* M_b *-γῳ* M_a *Λυκούργῳ* Pl^E | '*ἡ ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα*' adscr. $sch.^B$ (*κατ' ἀποστροφὴν σχῆμα* $sch.^W$) 4 *ὅττι μιν* (evanescente acuto supra o) P *ὅττι μϊν* $M_{a.b}$; *ὅττι οἱ* Jac., *οὕνεκεν* (et *ὃς τάμεν αὐξ. ἐς μέσον εὐφρ.*) Piccolos; scripsi *ὅττι τιν'*: uva maturata quoniam liquore suo vel hilaritatem qualemcunque excitatura vel maestitiam lenitura erat, aliquod certe oriturum pessum dedit commodum is, qui crudam adhuc illam proiecit; *ὅττι τὶν* ('tibi', doricum dat. et in vs. 5 *εἴης*) proponit Rub. | *αὐξομέναν — εὐφροσύναν* M_b Pl^E, (*-σύναν* ex *-συνον* fort., non ex *-σύναι* cr.) P; *αὐξομένην* et *εὐφροσύνην* M_a; cf. Xenophan. 1, 4; A. P. VII 329, 4

τοῦδε γὰρ ἄν τάχα τις διὰ πώματος ἢ πρὸς ἀοιδὰς
ἤλυθεν ἢ γοεροῦ κάδεος ἔσχε λύσιν. M 82^{r}. 14^{r}

376. ἌΔΗΛΟΝ. A*. Pl

Εἰς πεύκην | A*

ὑπ' ἀνέμων βληθεῖσαν καὶ | *μέλλουσαν γίνεσθαι* | *ναῦν.* C

Παραίνεσις. C

Τίπτε με τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον, ἠλεὲ τέκτον,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον

---

1 *τισ* P et corr. factum ex *τίσ*? M$_{a.b}$, *τίς* Pl$^{I.a.b}$ *τὶς* Pl^{s} | *διαπώματοσ* P *διαπ᾽ώματοσ* M$_{a.b}$ (correptam vocalem superscripsit Plan. ad interpretandam vocem et ad homonyma discernenda); cf. *Βάκχου πῶμ' ἐπιδορπίδιον* VI 299, 6 | *προσ ἀ.* P 2 *ἤ⌊λ⌋υθεν* M$_{b}$ (*ἢ γ*? ad sequentia properans M$_{b}^{ar}$) | *ἢ* (potius quam *ἢ*) P | *κάδεοσ* P; *κήδεοσ* M$_{a.b}$ Pl^{E} f. rectius, nisi vs. 1 *ἀκαδέστως* scribendum aut vocabulum Homeric. (*ἀκηδέστως* obvium in eadem vs. sede, v. ad 347, 6) cum forma dorica *κάδ*. iungi posse arbitraris | *λῦσιν* P^{ac} || 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 55 (*εἰς νῆας*), 8; Pl^{E} I 57, 8; cf. similis argumenti epp. IX 30, 31, 131, XI 248, inprimis ad quod 376 proxime accedit incerti auctoris ep. IX 105 3 ep. certe coronae Philippicae, Antipatro potissimum tribuerim, cf. VII 287, 4 *τί μ', ὤνθρωποι, τῇδε παρῳκίσατε* (et 376, 1 sq.), VII 639, 2 *ἠλεὰ μεμφόμεθα* (et *ἠλεὲ* 376, 1), V 2, 3 *ὅς με διώκεις* in fine hexametri (et 376, 3 *Βορέης μ' ἐδίωξεν*), VII 531, 1 *αὐτά τοι* (et *ὅ τοι* 376, 3), VII 216, 5 sq. (et 376, 4), IX 268, 5 *φεύγετε Κρῆσσαι*, IX 269, 6 *παύεται ἐν πελάγει* in fine ep. (et 376 *φεύξομαι ἐν πελάγει*) 4—6 ex lemmate scribae A* nihil superest nisi *εἰσ πεύκ̂*; quae praeterea ille scripserat (f. *ναῦν γενομένην*) erasit C supplevitque ipse lemma (lin. 5 sq.) ita, ut prior pars huius recentioris indicis in eraso pristino exstet 5 *⌊ὑπ' ἀνέμ^ βληθε⌋ι⌈σαν καὶ⌉* C; cl. lemmate ep. 30, 105, 131 malis fort. *κλασθεῖσαν* 7 *τίπτέ με* Pl^{M} *τίπτ' ἐμὲ* Br. | *ἀλώσιμον* P | *ἠλεὲ*: sumptum ex Hom. *β* 243 *φρένας ἠλεέ*, *Ο* 128 *φρένας ἠλέ* | *τέκτον* P idemque (*τέκτ^{ον}*) Pl^{M} (cf. IX 31, 1 *γομφωτῆρες*), *τέκνον* Pl^{I} Pl^{a} in t., *τέκτων* Pl$^{α.b.s}$ (secutae epidiorthosin Aldinae principis '*οὐ γραπτέον ἠλεὲ τέκνον, ἀλλὰ τέκτων*'); '*γράφεται καὶ τέκνον*' sch.^{W} (qui post correctionem Aldinae errorem Florentinae repetivit) 8 cf. 105, 1 *τί με τεύχετε νῆα* (XI 248, 5 *τὴν ἀλλ πιστὴν τευχομένην*) | *την· δε* P | *θαλ.*: variat poeta Homericum *ποντοπόρος νηῦς*

οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας; ὅ τοι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί, πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει; M 13^{v}

Fr. syll. Palladanae epp. 377—379

377. ΠΑΛΛΑΔΑ. A*

Σκωπτικὸν | εἰς τράπεζαν. A*

Μᾶλλον δὲ τωθαστικόν· | ἔστιν δὲ πανάριστον. C

Τάνταλος οὐδὲν ἔτρωγε· τινασσομένων γὰρ ὕπερθε
καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν,
καὶ διὰ τοῦτο τροφῆς κεχρημένος ἧττον ἐδίψα·
εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῦκα πεπαινόμενα
καὶ βραβίλους καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖς
δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίνεται ἀκροδρύων;

---

1 *ἔδεισασ* Pl$^{M\,pc}$ *-ξασ* Pl$^{M\,ac}$ | *ὁ τοι* P (ὅ scriptum esse, spiritum scil. acutumque uno tractu coaluisse non putem), *ὅτι* Pl (*ὅτ' εἰ* proposuit Jac.); olim *ἐπεὶ* ci. 2 *ἐν χθονὶ;* P Pl^{M} (interrogandi signum recte sustulit post *χθονί*, add. post *ἔδεισας* Jac.) ‖ 3 sqq. Plan. ep. non recepit in l. I, sed in breviorem syll. libri II inter *συμποτικὰ ἀστεΐσματα* (praecedit IX 229, sequitur X 100); Pl^{B} II 47, 32 3 indicem om. Pl$^{M.I}$ *ἄδηλον* Pl$^{a.b.s}$; cf. epp. Palladae argumentorum genere comparanda IX 487, 176, 484, XI 377 (parasitica, v. Fr. p. 73, 82) 4 *σκοπτιξ* A* 5 *μαλλον δε τωθαστιξ* add. C, alterius scribae sententiam corrigens (v. ad IX 435); suum de ep. iudicium adscripsit C verbis *ἔστιν δε π.*, praeterea compendiaria scriptura adposuit ad initium ep. *ὡραῖον* et *σημείωσαι* (ὡ, ⓜ) proprieque ad alteram ep. partem, ad. vs 7 sqq. *χρήσιμον* (ita ut litteras *χ μν* aliam infra aliam collocaret lineaque iungeret, quas man. rec. pari modo iuxta iteravit) 6 *ὕπερθε* P *-θεν* Pl$^{M.E}$; *ἄνωθεν* Herw., ci. *ἄτερθε* et *ἀέρδην* 7 *υπερκ.* P | *αὐτῶν* P^{pc} *αὐτὸν* Pl P^{ac} 8 *διατοῦτο* P Pl^{M} | *ἧττον* (an *ἥττον?*) P 9 *δε καὶ* P 10 *ἢ βραβ.* Brod. | *βαρβί*λουσ* P^{pr} *βαρβίβλουσ* A^{ar} *βραβίλουσ* Pl, *βραβύλους* Br.; adscripsit schol.^{B} ex Suida (vel potius ex Etym. M.) sumpta haec: *βράβιλα· τὰ καλούμενα Δαμασκηνά· Θεόκριτος* (VII 145) '*ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε*'· *Ἀθήναιος δὲ ἐν ⟨τῷ⟩ β'* (II 49^{f} 50^{a}) *τοῦ δειπνοσοφιστοῦ* (sic, *τῶν -στῶν* E. M.) *φησι Σέλευκον ὀνομάζειν κοκκύμηλα* (*κεκκύλημα* inepte sch.^{B}) *καὶ βράβιλα καὶ μάδρυα· εἴρηται δὲ ⟨βράβιλα οἷον⟩ βορόβιλά τινα* (*βοράβηλα* Zonar., *βοροβόλα?*) *ὄντα ταῦτα* (an *τὰ?*) *τὴν ⟨βορ⟩ὴν ἐκβάλλοντα, ἔστι δὲ μαλακτικὰ τῆς γαστρός· εἴρηται δὲ καὶ μάδρυα οἱονεὶ μαλόδρυά τινα ὄντα· Δαμασκηνὰ δὲ λέγεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸ ἐν Δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εὐθαλέστερα*

ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλημένοι ἁλμυρὰ πάντα,
χέννια καὶ τυρούς, χηνὸς ἄλιστὰ λίπη,
ὄρνια καὶ μόσχεια, μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς· 9
πάσχομεν οὐκοῦν σεῦ, Τάνταλε, πικρότερα. M 89r

378. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. A*

Εἰς ἀνδρο|φόνον. Ὡραῖον. A*

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι
νυκτὸς ἐπιστῆναι φασὶ Σάραπιν ὄναρ

εἶναι (cf. Et. M., Suid., Zonar. s. v. *βράβηλα*; om. sch.[B] nomen *ἦλα*) | *τί τηλίκον* Pl; *τιλήκον* (evanescente accentu) P, '*γρ. τ⌊ι⌋λῆκον ἄρ' ἀνδράσι νεκροῖσ:*' P in marg. (scripta ab L?, *τη* pro *τ⌊ι⌋* L[ar], *λῆκον* exaravit L, non *λεῖκον*); cf. VII 11, 4 | *ἀνδράσι* P Pl[M.α.s] *ἀνδράσιν* Pl[I.κ.b] p. 350, 11 *ἀπο*⌊χ⌋λωρῶν* (*σχ* A[ar], -*ρων* cr. ex -*ρον*) P | *γίνεται* P Pl[M] *γίγνεται* Pl[E]

1 cf. Palladae XI 377, 1 *ὄρνεον ἠσθίομεν κεκλημένοι*, IX 176, 1 *ἐκλήθην παρὰ σοῦ* | *κεκλιμένοι ἀλμυρὰ* P 2 *χεννίων* genus explicans exscripsit sch.[B] quae affert Athenaeus 393[c] '*τῶν δὲ καλουμένων χεννίων — οὔ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρεσεν οἷον ἔχουσι χέννια τίλλοντες*', quibus Hesychiana add.: '*'Ησύχιος· χέννιον ὀρνιθάριόν τι κατ' Αἴγυπτον ταριχευόμενον, καὶ εἶδος ἰχθύος*' | *ἄλιστα* P; cf. Aristomen. 12 (K. I 692) *ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι κρέα* 3 *ὄρβια* P *ὄρνια* Pl (cf. *κρέα τ' ὀρνίθεια* Ar. Nub. 339, *καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει* Av. 1590); *ἄρνια* Bernard (Xen. An. IV 5, 21 *κρέα ἄρνεια, ἐρίφεια, χοίρεια, μόσχεια, ὀρνίθεια*); *ὄβρια* vix quisquam tentabit, olim ci. *ὄστρεα*; cet. cf. IX 484, 4 *ὄρνεον ἐκπέμπει*, XI 377, 1 (Pall.) | *μόσχια* P Pl[I] *μόσχεια* Pl[M.a.s] | *επιπινομεν* P; cf. *σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ Κυπρίῳ* IX 487, 4 (Pall.) 4 cf. XI 377, 3 *καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν, ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί* | *πάσχομεν* ab initio pentametri Pall. X 55, 4 | *οὐκοῦ⌊ν⌋* P | *σεῦ* P Pl[M] *σευ* Pl[E] ‖ 5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 21 (*εἰς δίκην, ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν*), 9; Pl[E] I 22, 9; ep. exhibet etiam Pl[m] (Marc. XI 1) f. 90[v] n. 48 (inter IX 159 et X 28) 5 *τ*[8] *αυτοῦ* P *ἄδηλον* Pl; alienum a Pallada censet ep. Franke; at poetae Alexandrino inprimis convenit Serapidis mentio (cf. IX 174 Pall.), praeterea cf. Palladae X 53, 1 *εἰ τοὺς ἀνδροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὁρῶμεν*, XI 263, 1 *Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ στὰς εἶπε Μένανδρος*, IX 441, 5 *νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παραστάς* (cum 378, 2; 9), *χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρὸν* XI 300, 1 (cum 6 *εὐθὺς ἔκειτο χαμαί*), *μετερχόμενος* IX 171, 2 (cum *μεταβάς* 4); IX 169, 3 *μῆνις ἐκείνη* (cum *ἐκεῖνο τειχίον* 5), X 59 *προσδοκίη θανά-*

καὶ χρησμῳδῆσαι· ‘Κατακείμενος οὗτος ἀνίστω
P 422 *καὶ κοιμῶ μεταβάς, ὦ τάλας, ἀλλαχόθι.’*
ὃς δὲ διυπνισθεὶς μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
τειχίον ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί·
σῶστρα δ’ ἕωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος
ἥδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ’ ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς·
‘Κήδεσθαί με δοκεῖς, ἄθλιε, τῶν ἀδίκων;
εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
νῦν ἔφυγες, σταυρῷ δ’ ἴσθι φυλαττόμενος.’ M 6ʳ

του πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη (cum 378, 11 sq.), X 94; haec partim aliaque affert (BPhW. 23, 1028 sq.) Rubensohn ep. Palladae vindicans p. 351, 6 *εἰσανδρ.*: *ὡραῖ⌊ο⌋ν* scr. ad initium ep. (ad vs. 3), in p. 421 A*, idem p. 422 ad vs. 4 sq. *θαυμαστον ολ⁄|το επιγραμμα* (sc. *ὅλον τὸ ἐπ.*); Plan. adpinxit ⓝ, sc. *σημείωσαι* 7 *ἀνδροφόνω* P | *παρατείχιον* Pᵖᶜ *παρατεῖ χίον* Pᵃᶜ 8 *επιστῆναι φασὶ* P | *σάραπῑ*ᴺ P: ɴ supra ι scr. C ita, ut spiritum vocis seq. *ὄναρ* (*Ἀ*ʹC) contingat; lineola, qua litt. *ν* indicaretur, nulla exarata est inter ι et *ὄ* (supra alteram *α* vocis *σαρ*. non circumflexus erasus videtur, sed notula *γρ*; acutum supra priorem *α* add. C)
1 *χρησμωδῆ⌊σ⌋αι* (-*δη ἔσαι* ? Aᵃʳ) P *χρησμῳδ.* Plᴹ | *κατακείμενοσ*ᴺ. *οὗτοσ ἀνίστῶ*ᵅ P litteras ɴ *α* superscr. C; correctorem *τάλαν* pro *τάλασ* in vs. sq. restituere voluisse, sed litteram falso collocasse f. suspicareris, nisi idem *ἀνίστα* supposuisset) | *οὕτωσ* Plᵐ 2 ‘*τὸ κοιμῶ τάττεται μετὰ τοῦ ἀλλαχόθι, μὴ τὸ μεταβάς*’ adnotat Plᵐ | *μετὰ βὰσ* P | *ὦ τάλᾰσ*: cf. Theocr. II 4 *δωδεκαταῖος ἀφ’ ὦ τάλᾰς οὐδέποθ’ ἵκει*; Reiske ci. *ὡς τάχος* (*ὦκα μάλ’* ?), Graefe *ὦ τάλαν* (quod fort. praeferas cl. Theocr. V 137) 3 *διυπνισθεὶσ* (*υ* corr. factum) P 4 *τείχιον* P; de pariete ipsius Serapei (cum Herdero) cogitat Rub., qui templi illius anno 391 destructi ruinas a Pallada dici putat (cl. Sozom. VII 15, Socr. V 16) | *⌊ε⌋ὐθὺσ* (*ε* in er. *ο* ?) Plᴹ (*εὐθὺ* ‘rectum; in longum porrectum’ Reiske) | *χαμαῖ?* Pᵃᶜ 5 *σῶστρα* Plᴹ Pᵖᶜ *σώστρα* Pᵃᶜ; cf. Herod. I 118 *σῶστρα γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμὴ αὕτη προσκέεται* | *ἕ ω*θεν* (*ώσθεν*? Aᵃʳ) P | *ἔθυεν* P *ἔθυε* Pl | *θεοῖς* propter singularem qui sequitur (*τὸν θεὸν*) f. mutandum in *θοῶς* (quod voc. apud Hom. crebrius in eadem hexametri sede occurrit) 6 *ἥδεσθαι* P | *νομ⌊ί⌋σασ* (-*ήσασ* Aᵃʳ) P 7 *ἀλλο* P | *ἔχρησε* Pl *ἀπέχρησε* P | *διανυκτὸσ* P (*ἀλλ’ ὁ Σάρ. ἀπέχρησεν πάλι νυκτὸς* Dübner) 8 *κήδεσθαι με P* | *δόκεισ?* Pᵃᶜ 9 sq. ‘*οὐ — φείδεται ὁ θεὸς τῶν ἀδίκων,*

379. ᾽ΑΔΗΛΟΝ. A*. Pl

Εἰς πονη|ροὺς καὶ κακούς. A*

Καὶ τοῦτο ΠΑΛΛΑΔᾶ. C

Φασὶ παροιμιακῶς ‘Κἂν ὗς δάκοι ἄνδρα πονηρόν’.
ἀλλὰ τόδ’ οὐχ οὕτω φημὶ προσῆκε λέγειν,
ἀλλά ‘Δάκοι κἂν ὗς ἀγαθοὺς καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας,
τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς δήξεται οὐδὲ δράκων’. M 17^{v}

εἰ καὶ παραντίκα διὰ τὸ ἄγαν αὐτοῦ φιλάνθρωπον (sic) *οὐκ ἐπεξέρχεται αὐτούς’* inepte schol. Mon. | *μεθήκα* P | post *ἀδίκων* interpunctione carent P Pl^{M}, post *θανεῖν* signo interrogandi Pl^{M}, puncto P distinxit (verba igitur *εἰ μὴ — θανεῖν* cum prioribus, non cum iis quae sequuntur, certe iunxit Pl^{M}, fort. etiam qui interpunxit in P) | *ἄλυπος* temere Scaliger p. 352, 10 adverbium *νῦν* repetitum ostendit recte in Pl^{I} protasin *εἰ — θανεῖν* relatam esse ad apodosin *θάνατον — φυλ.* (noli voculam per errorem illatam esse ex priore versu putare atque *ὧδ’* vel *τόνδ’* vel simile aliquid restituere) | *σταυρῶ δ’ εὖ ἴσθι* P, *εὖ* om. Pl ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 69 (*εἰς πονηρούς*), 1; Pl^{E} I 71, 1 1—3 duplici titulo instructum est ep. in P; *ἄδηλ᾽ εἰσ — κακούσ* scr. A*, supra haec (iuxta ep. 378, 12) add. postea C: ⌜*καὶ*⌝ *τοῦ παλλαδᾶ* 1 *ἄδηλον* (cum A*) Pl; ep. est Palladae, cf. inprimis epp. Palladana X 50—52, 48, 62, 87 2 *ς̀ κακούσ* A*, malim *καὶ ⟨εἰς⟩ ἀκάκους* 4 v. X 48, 2 *ἔστι παροιμιακόν, τῷδε δ’ ὅμοιον ἐρῶ* | *φ. π.*: cf. *εὖ γε λέγων — ἔφης* X 52, 1, *κατὰ Πίνδαρον* X 51, 1, *ἀποσκώπτουσι λέγουσαι — ἀλλ’ ἐγώ* XI 54 | (in vs. 1) *κ’ ἂν ὗσ* — (in vs. 3) * *ἂν ὗσ* (*κὰν* A^{ac}) P, *κἂν ὗσ — κἂν ὗσ* Pl$^{M.I}$ (priore loco *σῦσ* pro *ὗσ* scripturus erat Pl^{M}), *κἂν μῦς — κἂν μῦς* Pl$^{b.s}$ Pl^{a} in t., *κἂν ὗς — κἂν μῦς* Pl$^{a.n.}$ (variante scriptura, quoniam in epid. Aldinae principis ‘*τὸ κἂν μῦς ἐν ἄλλῳ κἂν ὗς γράφεται*’ adnotatur ad vs. primum, non item ad vs. 3); *κἂν αἶξ* mavult Franke cl. Diogen. V 87, Apostol. IX 35 5 cf. X 50, 1 *τὴν Κίρκην οὔ φημι καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος κτλ.* | *ἀλλατόδ’* P | *οὐχ’ οὕτω* Pl^{M}, *οὐχοὕτω** (-*τωσ* scriptum fuisse non affirmem) P; cf. X 121, 1 *οὐχ οὕτω βλάπτει* (Pall.) 6 *ἀλλα* P | *κἂν ὗς*: cf. ad vs. 1; olim tentavi *κἂν οἶς* | *ἀγαθ*⌊*ουσ*⌋ (-*οσ*? *ασ*? *ον*? A^{ar}) P, f. *ἀκάκους*; cf. X 62 *μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους* 7 ‘*διὰ πικρότητα τοῦ σώματος*’ sch.^{B} | *οὐδὲ λέων* temere Musurus ‖

380. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ͂ ΤΙΝΟΣ. C

Ἐπὶ τὸ μὴ δύνασθαι | τοῖς ποιήμασι Παλ|λαδᾶ ἐξισοῦσθαι. C

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἶσα ποεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι. M 18ᵛ

381. ʽΟΜΗΡΟΚΈΝΤΡΩΝ. C

Εἰς Λέανδρον | καὶ Ἡρὼ τὴν Σηστιάδα. C

Ἀκτῇ ἐπὶ προύχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα

---

1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 75 (*εἰς σύγκρισιν*), 1; Plᴱ I 77, 1 1 *ἄδηλον* Pl 1 sq. titulus a C scriptus est in rasura fere omnis (excepta tantum ultima parte *-λαδᾶ ἐξϊσουσθ*ς); antecepisse scribam A titulum ep. sequentis (*ὁμηροκέντρ͡ ̂ περι λεάνδρου καὶ ἡροῦσ*) non magis contenderim quam in pristino indice eraso scriptum fuisse nomen *τ̃ παλλαδᾶ* | *γραμματῖ τιν̊* C | *ἐπὶ τομη* C, *ἐπὶ τῷ μὴ* Salm. | *τοῖσ ποιήμ. παλλαδᾶ* C; poetae Alexandrino nom. genuinum censet Heck. Palladium fuisse, corruptum *Παλλαδᾶν*; rectius alii Palladium hoc ep. celebratum a Pallada diversum esse statuunt; obversabantur auctori ep. inprimis Theocritea, cf. Th. 7, 141 *ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες* (cum vs. 1), 8, 37 *ὁμοῖον μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν*, 1, 136 *τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο*, 5, 136 *οὐ θεμιτὸν — ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν οὐδ' ἔποπας κύκνοισι* (cum vs. 2), 7, 39 *οὐ γάρ πω — βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω*, 1, 148 *τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις*, 5, 29 *σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον* (cum vs. 3) 3 *κύκνω* P | *αδειν* Pᵃᶜ *ἄιδειν* C *ἄδειν* Plᴹ | cf. Antiphil. V 306, 4 *εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος*, Dioscor. XI 195, 5 *ἐν γὰρ ἀμούσοις καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξετ' ἀοιδότερον*, Ant. Sid. VII 713, 7 4 *τολμῶεν* P | *ἀηιδονίσιν* P; in fine versus clausulam, ut vid., erasit Plᴹ (punctum pro ea serius adposuit rubrica) 5 cf. Th. 7, 47 *Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι* 6 *ἶσα* P | *ποεῖν* P *ποιεῖν* Plᴹ (tentavi *ἶσα θροεῖν* et *ἶσ' ἐνέπειν*); cf. 530, 2 | *παλλαδίω* P Plᴹ ‖ 7 sqq. Plan. omisit Homerocentonem; exstat *in Appendice* Barberino-Vaticana (edita a Sternbachio), n. 47 *(exhibet cod.* Barb. I 123 p. 610 sq.: Appᵐ, cod. Vatic. 240 f. 74ᵛ;

πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε·
χρύσεον λύχνον ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποίει,
κεῖνον διομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι

App^v), praecedit in App. IX 361; in apogr. Buh. subicitur cento epigrammatis IX 361, 464; Homerocentra sunt fort. eiusdem auctoris atque IX 361, Leonis philosophi p. 354, 7 sq. εἰσ ἡρὼ (App^v ἡρῶ App^m) καὶ λέανδρον ὁμηρόκεντρα App. | in P exaraverat A* (ad vs. 4 sqq.) indicem quattuor fere lineas complexum, erasit hunc C suumque (7 sq.) ab initio ep. supra pristinum titulum collocavit; ex erasis verbis ultima, opinor, dignosci possunt haec: ηρω καὶ λέανδροσ | ὁμηροκεντρων 7 ὁμηροκέντρ͡ο C (ὁμηρόκεντρα App., congruit A* cum C) 8 ἡρῶ (cr. ex ἡρὼ ?) C | σιστιάδ(sc. -δα, non addita litt. χ) C; cf. Mus. 24 δίζεό μοί τινα πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σηστιὰς Ἡρὼ ἵστατο λύχνον ἔχουσα; post Λέανδρον suspiceris excidisse τὸν Ἀβυδηνόν 9 — p. 356, 7 duodecim versuum cento compositus est non ex totidem versibus Homericis, sed ex tredecim, quoniam uno versu (381, 6) partes duorum Hom. continentur; excipiunt inter se versus Hom. hi: ω 82 (381, 1); Β 514 (2); Ζ 373 (3); τ 34(4); β 351 (5); η 276 νηχόμενος (τόδε λαῖτμα διέτμαγον, cf. ξ 352) + ϑ 561 καὶ λαῖτμα τάχισϑ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν (381, 6 nisi quod ἐκπερόωσιν mutandum erat in ἐκπεράασκε, cf. ε 480 οὔτ' ὄμβρος περάασκε); Ω 363 (7, cf. Κ 83); ε 402 (8); ξ 93 (9, sed clausula Homerica ἐκ Διός εἰσιν mutata in ἐκγεγάασι); Χ 128 (10); Ξ 296 (11); Β 836 (12, ubi ab initio vs. pronomen οἳ substitutum pro vocula, quae est in versu Hom. καί) 9 ἀκτῇ P App^m | ἔπι Ludw. | προχοούσῃ (' A C; χο correctum esse ex χε, -χεούσῃ olim fuisse non contenderim) P; προυχούσῃ App^m προυχούσῃ App^v; προεχούσῃ ap. Guiet. (Reiske, Nauck) | ἑλλησπόντωι P^pc ἑλλησπόντω A^ac ἑλλησπόντῳ App^m 10 sq. versum tertium ante alterum collocat App. 10 παρ ϑένοσ (παρ cr. ex παι) P | εἰσάναβᾶσα P -βάσα App^m

1 cf. Mus. 32 (πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ), 256 (Ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου) | πύργω P (πῦργῳ App^m) | ἐφ' ⌊ἐστ⌋ήκει C^pc ἐφ ειστήκει? A^ac ἐφεστίκει App^m ἐφεστ. App^v (Aristarch., cf. Ludw. ad Z 373) | ⌊γοόω⌋σά P^pr (γοῶσά ? A^ar) | v. ad p. 356, 3 2 cf. Mus. 210 (μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας), 212 (ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον) | χρύσεων App^m | ἔχουσα P | περὶ καλλὲσ P App^m | inde ab hoc versu (sc. ab καλλὲσ ἐπ.) epigrammatum textum scripsit usque ad p. 452 librarius J: quo de scriba cf. vol. I p. VI 3 cf. Mus. 336 (πάντοθι δ' ὄμμα τιταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, εἴ που ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον

νηχόμενος — καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπεράασκε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι.
[ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.]
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκγεγάασι,
παρθένος ἠίθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας,
οἳ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην. App. 47

382. ʽΟΜΗΡΟΚΈΝΤΡΩΝ. C. Pl

Ὁ πρῶτος Ἠχοῦς | ἀκούσας. C. Pl

Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.

παρακοίτην), 334 (*ἐπ' ἀγρύπνοισι δ' ὀπωπαῖς ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις*) | *δϊεμένη* P (cf. Ludw. ad *β* 351), *οἰομένη* App. (*ἐφιεμένη* inepte Reiske) | *κάμορον* Appᵐ | v. etiam Od. *α* 115
1 cf. Mus. 224 (*ἐπιστώσαντο — ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι*) | *καὶ λαῖτμα* (*αῖ* Jᵖᶜ) P (cf. *θ* 561), *κατὰ λ.* Appᵛ *καταλ.* Appᵐ; *τὸ δὲ λ.* olim tentavi (*νηχόμενος δ' ὅγε λ.* proposuit, sed iure reiecit Sternb. participium ad *ἔλθοι* referendum existimans; ob eandem causam non licet *νηχόμενος τόδε λ.* petere ex *ε* 409 *τόδε λ. διατμήξας ἐπέρασσα*, *η* 276) | *ἐκπεράασκε* P (recte servavit Sternb. distinxitque post *νηχόμενος*), *ἐκπεράσεισ* Appᵐ *ἐκπεράσειε* Appᵛ; *ἐκπεραάσκοι* ap. Guiet. (Dübn. cum Iac.), *ἐκπεραάσκων* Reiske: utraque coniectura perversa est et propter formam verbi insolitam et quoniam, nisi revera tranasse pontum ac saepius tranasse Leander dilucide planeque diceretur (*καὶ — ἐκπεράασκε*), versus 9 sqq. parum apte continuarentur 2 cf. Mus. 233 (*νυκτὸς ὀμίχλη ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ*), 287 (*παρθένος ἠματίη, νυχίη γυνή*) | *διαμβροσίην* P Appᵐ: v. IX 361, 3 | *ότε* P | *θεύδουσι* Appᵐ, *θ' εὕδουσιν* Reiske (cf. Ludw. ad *K* 83, Sternb. App. p. 88) | *θεοὶ* (pro *βροτοὶ*) App
3 vs. male interiectus inter vs. 7 et 9 aut tollendus videtur aut transponendus post vs. tertium | *ῥοχθει* Appᵐ, *ῥοχθεῖ* Iensius (Reiske) | *ποτιξ.* P | *ἠπτείροιο* Appᵐ 4 sq. cf. Mus. 230 (*παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους*) | *ὀσσαι* Appᵐ | *νύκτέσ τε* P (Ludw.) | *ἡμέραι* (potius quam *ἡμ.*) P | *ἐκγεγάασιν* Appᵐ (v. ad p. 354, 9 — p. 356, 7); cf. claus. Hom. *γεγάασι*, *ἐγγεγάασι* s. *-σιν* *ε* 35, *Δ* 41, *ν* 233 (*ἐκγεγάασι* non exstat in fine hexametri *Hom.*, sed *ἐκγεγαυῖα*, *-γαῶτι* *Γ* 199, *Φ* 185) 5 *παρθένοσ τ'* Appᵛ |

ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ναίει ἐυπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
23 *ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες.*
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἀκούσῃ,

ἀλλήλοισιν P App, an *ἀλλήλοιιν*? cf. *X* 128, Ludw. ad σ 38, φ 15, Sternb. p. 88 p. 356, 6 v. Mus. 237 (*εὐνῆς δὲ κρυφίης*), 278 (*οὐχ ὑμέναιον ἄειδε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ*), 289 (*φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην*), 286 (*ἑοὺς λήθουσα τοκῆας*) 7 *οἱ* App[m] | *καὶ* ante *δῖαν* om. App (*διαν* App[m]) ‖ 8 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 34 (*εἰς ἠχώ*), 2; Pl[E] I 35, 2: cf. IX 27 8 sq. pristinum lemma exaratum ab A* rasura del. C suumque (p. 356, 8 sq.) pro eraso reposuit; scripserat, nisi fallunt erasae scripturae vestigia, librarius A* (confundens duorum centonum argumenta) titulum hunc: *εἰσ ἡρὼ καὶ λέανδῤ* | *ὁ πρωτοσ ἠχοῦσ* | *ἀκούσασ*: ~ | *ὁμηροκεντρα*: ~ (voce *ἥρωες* in vs. 1 inconsiderate lecta divisaque scribam errasse non crediderim); in p. 423 exstat alterum lemma: ad vs. 5 in m. scripserat A* *ὁμηρόκεντρα*: ~, quod in χ *ὁμηροκεντρ̊ω** mutavit C addens haec: *ομοίωσ τῆσ αὐτῆσ* | *ὑποθέσεωσ*: ~ 8 *ὁμηροκέντρων* argumento epigrammatis (l. 9) subiecit C[pr] (p. 422), *-κεντρ̊ω* C[pc] (p. 423, v. ad 8 sq.), *ὁμηρόκεντρα* A*? Pl 9 *ὁ πρῶτοσ* C, *ὁ πρώτωσ*? | *ἤχουσ ακούσασ* C | *εἰσ τὸν πρώτωσ ἀκαύσαντα ἠχοῦσ* Pl[M] 10 — p. 358, 4 asciti sunt a centonis auctore (Leone phil.?) versus Homerici hi: *B* 110 (382, 1); δ 140 (vs. 2); ε 489 (*ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς*) + ε 238 (*ὅθι — πεφ.*, vs. 3); μ 449 (vs. 4); κ 228 (*ἢ θεὸς ἠὲ γυνή*) + κ 229 (*τοὶ δὲ φθ. καλεῦντες*, v. 5); ι 497 (vs. 6, ubi *ἀκούσῃ* repositum est pro claus. Hom. *ἄκουσε*); μ 453 (vs. 7, qui *μυθολογεύει* exhibet pro infinitivo *-γεύειν*); *K* 432 (vs. 8, Homericis *ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα* paululum mutatis); τ 478 (vs. 9, verbis Hom. *ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε ν.* ad loci sententiam accommodatis); *Υ* 250 (vs. 10) 11 *ἔτυμόν τι ἐρέω* (alterum acc. et *τι* add., " rest. C) P, *ἔτ. ἐρέω·* Pl[M] (*ἔτυμόν τοι* codd. quidam Hom., cf. Ludw. ad *K* 534) | (*δ' ἐμὲ* Br.) | *θυμὸσ* J[ar] *-μόσ* P[pr]

1 *ἐπεσχατιῆσ* P (v. etiam σ 358) | *πέφυκεν* Herw. 2 *δεινὴ* (non *-νῆ*) P 3 *ἠὲ θεὸσ* P | *τοὶ δὲ* P | *δ' ἐφθέγγοντο* Br. 4 *εἰ δὴ* P (gravis neglegenter exaratus vix differt ab circumflexo), Pl[I. b. s] Pl[a] in t.; *ἤδη* Pl[M], etiam Pl[α] ex Aldinae principis epidiorthosi haec afferente '*τὸ εἰ δὴ φθ.* (*καὶ τὸ ἐπακούσῃ* v. 10) *ἐν ἄλλῳ ἤδη φθ.* (*καὶ ἐπακούσαις*) *γράφεται*'; *εἰ δὲ* Od. ι 497 (Br.) | *φθεγξαμένου*' *τοῦ καὶ* (lineola, non litt. ι supra lineam pone *-νου* adpicta est, fort. ad indicandam scripturae corruptelam) P, *φθ. τε καὶ*

αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.
ἀλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξέρχεσθαι ἕκαστα;
τὴν δ' αὖτ' ἀθρῆσαι δύναμ' ἀντίον οὔτε νοῆσαι· 9
ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις. M 9^{v}

383. ΜΗ͂ΝΕΣ ΑἸΓΥΠΤΊΩΝ A*. Pl^{M}

ἐν τάξει δι' ἐπῶν, A*
ὧν πρῶτος Σεπτέμβριος. Pl^{s}

Πρῶτος Θὼθ ἐδάη δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν.
ἰχθυβόλοισι Φαωφὶ φέρει πανδήμιον ἄγρην.

Pl, *φθ. τευ ἦ* Od. *ι* 497 | *ἀκούσηι* P *ἀκούσῃ*, Pl^{M} *ἀκούσοι* Pl^{E} (*ἄκουσε ι* 497)

1 *αὖθισ* P *αὖτισ* Pl (v. Ludw. ad hunc vs.) | *εἰρημένα*: *εἴρ.* P^{ar} 2 sq. Bothius, qui colloquium epigrammate contineri fingit, duos versus (8 sq.) uni ex Danais, qui initio ep. appellantur, tribuit; ex eo quod versui *Υ* 250 (qui idem est centonis ultimus) continuatur versus a verbis *ἀλλὰ τίη* incipiens (*Υ* 251), suspiceris fort. vel decimum vs. ante octavum vel hunc post decimum collocandum esse 2 *ἀλλατί η τοι* P | *τίη τοι* Pl (*τίη ἐμὲ* *K* 432); cf. *Α* 365 *οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω*; *ο* 326 | *διεξέρχεσθαι* P (Bothe), *διεξερέεσθαι* Pl (*διεξερέεσθε* *K* 432) | noli (cl. *I* 337) requirere: *ἀλλὰ τίη δεῖ τ. διεξέρχεσθαι* 3 *τήν δ'* Pl^{M} *τήνδ'* Pl$^{a.b.s}$ | *οὐτ' — οὔτε* P 4 cf. Hes. Op. 721 *εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις*, Alc. 47, A. P. IX 27, 2 *ἤν τι κλύω τοῦτ' ἀπαμειβομέναν* | *ὁπποῖον κ' εἴπησθα* P Pl^{M} | *τοῖον κ'* P Pl$^{M\,ac}$ *τοῖόν κ'* Pl$^{M\,pc}$ | *ἐπακούσαισ* P Pl$^{M\,pc}$ (Pl$^{α.b.s}$ ex Aldinae principis epid.), *ἐπ' ἀκούσαισ* Pl$^{M\,ac}$, *ἐπακούσῃ* Pl$^{I.a}$ ‖ 5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 89 (*εἰς ὥρας καὶ μῆνας*), 2; Pl^{E} I 91, 2 5—7 *μῆνεσ αἰγ.* tantum scr. Pl^{M}; *Σεπτέβριος* (sic) add. Pl^{I-b} (quod non epigrammati inscribi, sed primo versui adponi oportuit), *ὧν πρῶτος Σεπτέμβριος* Pl^{s} 6 *διεπῶν* P 8 *θώθ'* P, *θωθ* cum litteris *σεπτε* superscriptis Pl^{M} *Θὼθ* Pl^{E}; Tebtun. Pap. I 53 *τῇ κ τοῦ Θωὺθ*, cf. Plut. Rom. 12 *τὴν — γένεσιν* (*τοῦ Ῥωμύλου γεγονέναι*) *ἐν μηνὶ Θωύθ* | *ἐπιβότρυν* (*ἐ* partim in ras.) P 9 *φαωφὶ* P itemque Pl^{M} cum superscripto *οκτω*; *φαωθὶ* Pl^{E} *παωφὶ* Br.; *Φαῶφι* Oxyrh. Pap. III 528, 9 (in epist. Sereni ad Isid.: *ιβ Φ. — μέχρει ιβ Ἀθύρ*); *cf.* Plut. de Is. et Osir. 52 (Mor. 372 B): *τῇ δὲ ὀγδόῃ φθίνοντος τοῦ Φαωφὶ βακτηρίας ἡλίου γενέθλιον ἄγουσι μετὰ φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν*, ibid. 30 (362 F), 65 (377 B), v. 384, 18

Πληιάδων φαίνουσαν Ἀθὺρ τεκμαίρεται ὥρην.
Χοιὰκ σπειρομένων σταχύων δείκνυσι γενέθλην·
Τυβὶ δὲ πορφύρεον βουληφόρον εἷμα τιταίνει.
⟨σημαίνει πλωτῆρσι Μεχεὶρ πλόον ἀμφιπολεύειν.⟩
Ἄρεος ὅπλα φέρειν Φαμενὼθ δείκνυσι μαχηταῖς.
εἰαρινῶν Φαρμουθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι,

---

1 *Πληιάδων*: cf. Plut. de Is. et Osir. 69 (378 E) *ἔστι δ' ὁ μὴν οὗτος περὶ Πλειάδας σπόριμος, ὃν Ἀθὺρ Αἰγύπτιοι, Πυανοψιῶνα δ' Ἀθηναῖοι, Βοιωτοὶ δὲ Δαμάτριον καλοῦσιν*, ibid. 39 *μηνὸς Ἀθὺρ ἀφανισθῆναι τὸν Ὄσιριν λέγουσιν, ὅτε τῶν ἐτησίων ἀπολειπόντων παντάπασιν ὁ μὲν Νεῖλος ὑπονοστεῖ, γυμνοῦται δ' ἡ χώρα· μηκυνομένης δὲ τῆς νυκτὸς αὔξεται τὸ σκότος, ἡ δὲ τοῦ φωτὸς μαραίνεται καὶ κρατεῖται δύναμις* | *φαίνουσαν* P Pl, '*δύνουσαν*' sch.^{B} | *ἀθὺρ* P, cum interpretatione *νόβ̃* Pl^{M} (*Ἄθυρ* Kb. 988, 6 *φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πέσυρα*) | *ὥρην* P | '*Πλούταρχος* (de Is. et Os. 13)· *ταῦτα δὲ πραχθῆναι λέγουσιν ἑβδόμῃ ἐπὶ δέκα μηνὸς Ἀθύρ, ἐν ᾧ τὸν σκορπίον ὁ ἥλιος διέξεισιν*' adnotavit sch.^{B} 2 *χοιάκ* P *χοιὰκ* (superscr. *δεκ*) Pl^{M}, *Χοίαχ* Tebtun. Pap. 27, 17; 109, 1; 9; cf. Plut. Rom. 12 3 *τυβὶ* P, cum superscr. *ἰανου^{α}* Pl^{M}, *Τῦβι* Oxych. III 531, 22 (*τοῦ Τ. μηνός*); 29; cf. Kb. 566, 3 *Τυβὶ μηνὸς εἰκάδι* | *βουληφόρον* ex *βουνηφ.?* cr. Pl^{M}, *βουληφόρον* Bothe; '*ἐν γὰρ τῷ Ἰανουαρίῳ τοὺς ὑπάτους οἱ Ῥωμαῖοι καθίστασαν*' add. sch.^{B}; cf. Ov. Fast. I 81 'iamque novi praeeunt fasces, nova purpura fulget', A. P. IX 580, 1 *μὴν ὑπάτων πρῶτος* | *εἶμα* P 4 versum om. P, servavit Pl; notam '*λείπει ο επαγό|μενοσ μήν*: ⁓' adposuit A* in marg. non cui debebat versui quinto, sed perperam in fine vs. octavi, supra vs. nonum, tamquam *Μεχείρ* (sc. Februarius) locum haberet inter Aprilem (*Φαρμουθί*) et Maium (*Παχών*); verum vidit C, qui in m. iuxta vs. quintum adscripsit ζ⁒ (*ζήτει*), non haesitans, puto, in explicatione vs. quinti, sed ut unius mensis indicem excidisse moneret | *μεχεὶρ* cum litt. *φερ/* superpositis Pl^{M} (*φεβρουάριοσ* add. idem ad 384, 3); cf. Kb. 983 *Μεχεὶρ δεκάτῃ*, Oxyrh. III 531, 8 *μετὰ τὸν Μεχεὶρ μῆνα* 5 *ἄρεωσ* P, *ἄρεοσ* (litt. σ minio adpicta) Pl^{M} | *φαμενώθ'* P *φαμενὼθ* (superscr. *μαρτ*) Pl^{M} (v. Kb. 978; Oxyrh. III 502, 10 *Φαμενὼθ*); cf. Plut. Mor. 368 C *τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Φαμενὼθ μηνὸς ἑορτὴν ἄγουσιν — ἔαρος ἀρχὴν οὖσαν* (de Memnonis cognomine v. Kb. 988, 2 *Μέμνονος ἢ Φαμένωθ*, 992 *Μέμνον ἢ Ἀμένωθ*) 6 *φαρμουθὶ* P, cum interpretatione *απρλ* Pl^{M}, *Φαρμοῦθι* Ox. III 465, 10 sq.; v. Kb. 832 *Ἀπριλίων, Φαρμουθὶ ᾱ*, Plut. Rom. 12 *κτισθῆναι δὲ τὴν Ῥώμην — τῇ ἐνάτῃ Φαρμουθὶ μηνὸς ἱσταμένου* | *πρωταγγελόσ εστι* P; cf. *φόνον πρωτάγγελον* Nonn. Dion. 27, 14

λήια δ' αὐανθέντα Παχὼν δρεπάνῃσι φυλάσσει,
εὐκάρπου δὲ Παϋνὶ προάγγελός ἐστιν ὀπώρης,
καὶ σταφυλὴν κατέχων εὐάμπελός ἐστιν Ἐπηφί,
καὶ Μεσορὶ Νείλοιο φέρει φυσίζοον ὕδωρ. M 20v

384. ΜΗ͂ΝΕΣ ῬΩΜΑΊΩΝ. J. Pl

Ἐξ ἐμέθεν λυκάβαντος ὑπ' ἠερίοιο θύρετρα
Αὐσονίης ὕψος δέρκεται Ἠέλιος.

---

1 *λήï∗α* Ppr *ληίδα* Par | *παχὼν* (superscr. *μαιο*) PlM; cf. Kb. 998, 4 *μηνὶ Παχών*, Oxyrh. III 465, 100 *μεὶς Παχών* | *δρεπάνησι* P *-πάνοισι* Pl | *φυλάττει* P *-σσει* Pl; '*χαράσσει*' sch.B. w 2 *παϋνὶ* P, cum superscr. *ἰϐν* PlM; *Παῦνι η* Tebtun. Pap. I 100, 4 | *προαγγελόσ* P; cf. Nonn. Paraphr. *τ* 162 *προάγγελον ἦμαρ ἑορτῆς* | *ὁ πώρησ* P 3 *ἐπη φί* P *ἐπηφ⌊ι⌋* (-*φὺ*? Mar) cum *ἰϐλ* PlM; *ἐπιφὶ* Br., cf. Plut. de Is. et Os. 52 (372 B): *τῇ τριακάδι τοῦ Ἐπιφὶ μηνὸς ἑορτάζουσιν ὀφθαλμῶν Ὥρου γενέθλιον, ὅτε σελήνη καὶ ἥλιος ἐπὶ μιᾶς εὐθείας γεγόνασιν*, Kb. 996 *Ἐπίφ ζ*, Pap. Br. Mus. 42 *Ἐπεὶφ λ*, Tebt. 98 *Ἐπεὶφ ϑ, ι, ια, κ* 4 *μεσορὶ* (superscr. *αὐγ*) PlM; cf. IX 617, 8 *τῷ μεσορὶ λοῦσαι, πνεῖ γὰρ ἔσω Βορέας*, Plut. l. c. 68 *ἐν δὲ τῷ Μεσορὴ μηνὶ τῶν χεδρόπων ἐπιφέροντες λέγουσιν· γλῶσσα τύχη, γλῶσσα δαίμων*, Tebtun. Pap. I 46, 6 *τῇ η τοῦ Μεσορή*, 47, 2; 61, 297; 300 | *φυσίζωον ὕδωρ* P, cr. Pl; cf. Nonn. Paraphr. *Δ* 48 *εἶπε δὲ μὴ νοέουσα γυνὴ φυσίζοον ὕδωρ* | ep. tribuit Palladae Salm., Iuliano Aegyptio Br.; vindicarem Nonno Panopolitano, si vs. 8 pro *πρωτ. ἐστι* scribere liceret *πρωτάγγελος ἔσται* ‖ 5 sqq. PlM l. Ia c. 89 (*εἰς ὥρας καὶ μῆνας*), 3; PlE I 91, 3; ep. Philippo (potius quam Antipatro) tribuerim: cf. Phil. VI 5, 5 *πυρὸς ἔγκυον*, IX 311, 2 (cum *ἔγκυον ἀγλαΐης* 384, 4); VI 102, 7 *φυτοσκάφος ἄνθετο Δάμων* (cum 384, 7, ubi *φυτ.* eandem vs. sedem obtinet); IX 561, 2 *ἄμπελον ἀγριάδα*, IX 247, 2 *ῥίζης ἐξ αὐτῆς* (cum *ῥίζῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ* 8); IX 311, 4 *ὥριος ἦν βάσανος* (cum 384, 10; 21); VI 5, 8 *βριθόμενος καμάτοις* (cum *βρίθομαι ἀκρεμόσιν* 12); VI 92, 3 *τὸν δίχηλον καρκίνον* (cum vs. 13), IV 2, 2 *Πιερίης κείρας* (ab initio pentametri, cum *καρφαλέους κείρει* 14); IX 274, 3 *ἀροτροπόνους*, VI 36, 2 *ἀρουροπόνος* (IX 742, 1 *ὦ γεωπόνε*), VI 247, 2 *ἱστοπόνου*, IX 438, 2 *γειομόρου* (cum *γειοπόνος* 14); VI 104 *πυρολόγους δρεπάνας*, VI 36, 4 (cum *δρεπάνῃ* 14); VI 104, 8 *Δηοῖ τῇ σταχυοστεφάνῳ*, VI 36, 2 (cum *Δηώ* 15); IX 438, 5 *κάρφας ἀχυρίτιδας*, VI 104, 3 *τριβόλους ὀξεῖς ἀχυρότριβας* (cum *κρίνω — ἀχυρμιάς* 15); VI 36, 3 *αὖτις*, IX 311, 1 *ἰσάμιλλα* (cum *αὖτις ἰσοπαλής* 18); IX 274, 5 *μὴ θλίψῃς* (cum *ἀποθλίβειν* 22); VI 62, 5

Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῇσι γύην νιφάδεσσι διαίνω
τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.
Ἄρχετ' Ἄρης ἀπ' ἐμεῖο καὶ ἄνθεα καὶ γλάγος ἡδύ·
ἴση δ' εἰκοστῷ ἤματι νὺξ τελέθει.

ἀποπαυσάμενος καμάτοιο, VI 38, 8 *παύσαθ' ἁλιπλανίης* (cum *παύσασθαι νειοῦ* 23); VI 38, 6 *σπέρμα πυρός*, IX 89, 6 *γαίης σπέρμασιν* (cum *σπέρματι* 24); VII 382, 4 *φρικαλέης σπιλάδος* (cum *ῥιγεδανὴ πηγυλίς* 24) p. 360, 6 sqq. singulis distichis nomen mensis cuiusque adposuit Pl^{M}; in P menses priores (p. 423) indicantur bis, ab J in marg. interiore, ab A* in m. exteriore, reliqui (inde ab Septembri, p. 424) ab A* solo in m. ext.; Pl^{E} tantum *Ἰανουάριος* adiungunt non primo disticho, sed indici epigrammatis 6 sq. *ἰαννȣάριοσ* (sic) Pl^{M} in m., $\overset{α}{ι}$ J in m. int., *ἱανουάριοσ* A* in m. ext. | *ἐξεμέθεν* P | *υπηελίοιο* P *ὑπ' ἠελίοιο* Pl | *αὐσονίοισ ὕψοσ* Pl, (*ὕψ.* ex *ὕψ.* cr.) P | *δέρκεται* P Pl$^{M.I.a.s}$, *δέρχεται* Pl$^{α.b.n}$ | *ἡ ἐλιοσ* P | sch.^{B} adnotavit haec: *τὸ ἑξῆς* (*τὰ ἑξ.* sch.^{W})· *ἐξ ἐμέθεν ὁ ἥλιος δέρκεται τοῖς Αὐσονίοις τὰ θύρετρα τοῦ λυκάβαντος τοῦ ὑπ' ἠελίοιο ἤ⌈γουν⌉ τοῦ ἐνιαυσιαίου πρὸς διαφορὰν τοῦ χρόνου τῆς σελήνης* | varia tentaverunt: *λυκάβαντος ὑπηῴοιο* (s. *ὑπ' ἠελίοιο*) *θύρετρα Αὐσονίοις· ὕψος δ' ἔρχεται ἠέλιος* (s. *ὑψοῦ δ'* et *ὑπάτοις δ' ἔρχ.*) Scaliger; *λυκ. ὑπ' Ἰταλίοιο* (immo *Ἰταλικοῖο*) *θύρετρα Αὐσονίης ὕψος δέρκεται ἠέλ.* ('anni Latini sub ingressum rei Romanae magnitudinem, consules in maxima pompa spectat sol') Reiske, *λυκ. ἀνοιγομένοιο θυρέτρου Αὐσονίης ὕψος δέρκ. ἠέλ.* (partim cum Reiskio) Br., *λυκάβαντος ὑπῆλθε νέοιο θύρετρα Αὐσονίης θ' ὕψος δέρκ. ἠέλ.* Piccolos, *λυκάβ. ὑπ' ἠλιακοῖο* (malim *ὑφ' ἠλιακοῖο*) *θύρετρα Αὐσονίοις ἀψῖδ' ἔρχεται ἠέλ.* ('inde a me solaris anni ianuam subiens Ausoniis Sol ascendit caeli convexa') Herw., qui etiam *ὑποβὰς ἔρχεται* proposuit; scripsi *λυκ. ὑπ' ἠερίοιο θύρ.* 'sub introitum anni, qui (una cum sole) cursum suum per aera conficit' (noli ci. *ὑφ' Ὑδροχόοιο*); vocem *ὕψος* Reiske, Jac., alii recte interpretantur de splendore consulatus Romani mense Ianuario initi, cf. ad 383, 5 | v. Anth. Lat. I n. 395 p. 309 R.

1 *φεβρουάριοσ* Pl^{M} A*, $\overset{ε}{φ}$ J in marg. | *ἐγῶ* (acc. incerto) P | *θαμινηῖσι γύην* P, *θαμ⌊ι⌋νῆσι* (⌊ι⌋ in eraso *η*?) *γυίην* Pl^{M} *θαμινῆς γαίην* Pl^{E} 2 *ἔγκυον*: v. ad p. 360, 5 sqq., Nonn. Dion. 12, 329 *ἐγκύμονα βότρυν ἐέρσης* 3 *μάρτιοσ* Pl^{M} A* $\overset{α}{μ}$ J in marg. | *ἀπεμεῖο* P; *ἀπ' ἐμοῖο* Pl$^{M\,ac}$ Pl^{I-b}, *ἀπ' ἐμεῖο* rest. in Pl^{M} man. rec. minio | *ἄνθεα* P | *ἤδη* P Pl, *ἡδύ* Scaliger (Huet, Reiske); cf. *B* 471 *ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει*, *δ* 88 *γλυκεροῖο γάλακτος*, Theocr. 25, 105 *λαροῖο γαλ.* 4 *εἰκοστῶ* Pl^{M} | *ἤματι* P | cf. Hom. *H* 282 *νὺξ δ' ἤδη τελέθει*, Maneth. 2, 83 *ἰσημερινόν*

Ἐντύνοι τημόσδε φυτοσκάφος ἔρνεα τάμνων
ῥίζῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ ἥμερον ἀκρεμόνα.
Οἴγεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας·
ὥριον ἀκλύστων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.
Μεσσάτιος ῥόδου εἰμὶ καὶ ἀργεννοῖο κρίνοιο
καὶ ξανθῆς κεράσου βρίθομαι ἀκρεμόσιν.
Καρκίνου Ἠέλιος μετανίσσεται, ἀστάχυας δὲ
καρφαλέους κείρει γειοπόνος δρεπάνῃ.
Κρίνω ἐγὼ Δηὼ καὶ ἀχυρμιάς· ἐν δὲ λέοντι
ἀτρεκέα τελέθει χεύματα Νηιάδων.

---

1 ᾱ̆ J *ἀπρίλλ* Pl^{M}; *ἀπρίλλιοσ* A* in marg. infra verba erasa, quae olim ad vs. sextum adposita erant; exaraverat fort. hic A* epigrammatis titulum (*μῆνεσ ῥωμ.*), quem cum apte ad primum vs. scripsisset J, frustra iteratum delevit C | *τῆμοσ* P *τῆμοσ δε* Pl^{M} *τῆμος δὲ* Pl^{E} *τημόσδε* Jac.; cf. Theocr. 10, 49 *ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα* | *φυτ.*: cf. IX 4, 5 *φυτοεργέ* 2 *ῥίζῃ* Pl^{M}, *ρίζη** P^{pr}: incertum *ρίζηι* an *ρίζησ* scripserit P^{ar}, *ῥίζῃ* Pl^{E} | *επακροτάτη* P *ἐπ' ἀκροτάτῃ* Pl^{M} *-τάτῃ* Pl^{E}, *ἐπ' ἀγροτέρῃ* ('super trunco agrestis arboris cicurem surculum sativae') Reiske; v. epp. de insitione IX 4—6, noli requirere *ὄζῳ ἐπ' ἀγροτέρῳ* cl. IX 4, 3 *ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος ἥμερα θάλλω* | *ημερον ἀκρεμόνα* (acc. evanescente) P *ἧμ. ἀκρέμονα* Pl$^{M.E}$: v. ad IX 3, 3; 64, 4

3 *μαΐ* J *μάϊοσ* A* Pl^{M} in m. | *οἴγεται*: paulo aliter hoc verbo utitur Marian. schol. IX 657, 1 *πόντον ἀνοίγει πορθμὸς* | *άρτι θ.* P: cf. *ὑπνώει δὲ θάλασσα* X 16, 7 | *ἐφοπλίζοιτε* (*-τε* cr. ex *-ται*) Pl^{M} | *δενῆασ* P; noli hiatus tollendi causa reponere *καθοπλίζοιτε δὲ ν.* 4 *ώριον* P | cf. X 2, 6 *ἕλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων* 5 *ἰοῦ* J *ἰούνιοσ* A* Pl^{M} in marg. | *μεσσ.*: cf. Call. III 78 *μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος* | *ἀργ.*: cf. Theocr. 23, 30 *λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί*, Chaerem. fr. 8 *ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ* (Ant. Th. IX 46, 6 *ἀργεννῶν — σελάων*) 6 *ξανθῆσ* P Pl; *ξανθοῖς*? | *ἀκρεμόσιν* P *ἀκρέμοσιν* Pl^{M} 7 *ἰουλ* J, *ἰούλιοσ* A* Pl^{M} in marg. | cf. Hom. ι 58 *Ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε* | *καρκίνου* P | *μετὰνίσσεται* (corr. ex *-νίσσεαι*) P *μετανείσεται* Pl^{M} 8 *καρφαλέασ* (cum interpunctione erasa) P, cr. Pl | *γειοπόνος*: cf. Iul. IX 797 *χερσὶ δ' ἀείρει γειοπόνος ζεύγλην*, Agath. VI 41, 4 | *δρεπάνη* P (nominativus fort. defendi potest, sive adiectivo *γειοπόνος* sive genetivo *γειοπόνου* iungitur), *-πάνῃ* Pl 9 *αυγ* J, *αὔγουστοσ* A* Pl^{M} in m. | obversabantur ep. auctori Hom. E 500

14 *Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ, βρίθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὀπώρῃ·*
αὖτις δ' ἰσοπαλὴς γίνεται ἤματι νύξ.
Τίς δέ κ' ἐμεῖο πέλοι γλυκερώτερος, ὃς μέθυ ⟨λείβω⟩
ληνῷ ἐπεισαγαγὼν Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου;
Εἴ τοι Ἀθηναίης πέλει ἔρνεα, ὥριον ἤδη
καρπὸν ἀποθλίβειν, μνῆστιν ἔχειν καμάτων.

ἀνδρῶν λικμώντων ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας· αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί; cf. etiam A. P. IX 21, 6 *λεπτύνων Δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων* | *κρίνω* P Pl; *κρίνομ'* perperam Bothe; 'secerno Cererem s. grana a paleis' ait mensis, sibi Cereris munus vindicans | *ἐγὼ πυρρὸν* Pl$^{M.E}$ ('flava grana' Brod.), *ἐγὼ πυρὸν* 'triticum' Scaliger (Reiske), *ἐγὼ δὴν* (sic scriptum, ut *δὴν* paulum differat ab *δηὼ*) P, *ἐγὼ Δηὼ* Jac. | *αχυρμιασ* P; ex Hesychio (cf. s. v. *ἀχυρμιαί*) sumpta sunt quae exhibet sch.^{B}: '*τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἀποφέρεται* (*ἐκπίπτει* Hes.) *λικμώμενα*' | *εν δε* P p. 362, 10 *ἀτρεκέα,τελ.* virgulam inseruit C, ne falso litterae *ατελ.* iungerentur) P, *ἀτρεχέα* Pl$^{a.n}$; *ἀτρ.* — *χεύματα* 'meri fontes aqua pluviali non admixta'; cft IX 277 (*ἢ μεθύεις ὄμβροισι κτλ.*) Jac. | *τελέθει*: malim *σταλάει*

1 *σεπτ̄ε* A* in m^{e}, *σεπτέμβριοσ* Pl^{M} | *βρίθω* (-*θω* rubrica cr. ex -*βω*) Pl^{M} | *ἐπὶ πᾶσι∗* P^{pr} *ἐπὶ πᾶσιν?* P^{ar}, *ἐπὶ πάσῃ* Pl^{M} — *πάσῃ* Pl^{E}, *ἔτι πάσῃ* Br. (duce Reiskio, qui *ἐπὶ* s. *ἔπι* idem valere atque *ἔτι, πρός* statuebat); olim ci. *ὑπὸ πάσῃ* | ⌊*ὀ*⌋*πώρηι* (*ὠπ.?* J^{ar}) P *ὀπώρῃ* Pl^{M} 2 *αὖθισ* P Pl$^{M.E}$, scripsi *αὖτις* | *δ' ἴσοπ.* et *ἤματι* P | *γίνεται* P itemque Pl^{M}, *γίγνεται* Pl^{E} 3 *οκτοβς* in m^{e} A*, *ὀκτώβριοσ* Pl^{M} in m. | *ἐμοῖο* Pl$^{M\,ac}$ (minio cr. man. rec.) | *πέλει* P Pl, cr. Scaliger 3 sq. *ὃσ μέθυ|ληνῶ ἐπι κατάγω* P (ubi pentameter a voce *ληνῶ* incipit, hexameter mutilus signum lacunae post *μέθυ* non exhibet); *ὃσ μέθυ ληνῶ| . . . . . . κατάγω*, Pl$^{M\,ac}$ (vocem *ληνῶ* scr. Plan. in fine hexametri, initio pentametri reliquit vacuum spatium); *ληνῶ|ἡδὺ ἐπϊ κατ.* supplevit in Pl^{M} manus recens (alio atramento *ἡδὺ ἐπϊ* in lacunam a Plan. relictam inserens); *ὃς μέθυ ληνῷ,|ἡδυεπῆ κατάγω Βάκχον* Reiske (qui verba *ἡδυεπῆ B.* per appositionem voci *μέθυ* adiungi volebat); *ὃς μέθυ ληνῷ|ἡδὺ ἐπισταλάω* Scaliger; *ὃς μέθυ χεύω,|ληνῷ ἐπεὶ κατάγω B.* Dübner (cum Boiss.), *χεύω, ληνῷ ἐπεί κ' ἀγάγω* Herw.; tentavi *ὃς μέθυ ⟨λείβω⟩ ληνῷ ἐπεισαγαγὼν* s. *ἐπισταλάων* (ante *ληνῶ* facile poterat excidere *λείβω*; cf. *μέθυ λεῖψαι μ* 362, praeferas tamen f. *τεύχω* cl. 580, 7), etiam *μέθυ ⟨νωμῶν⟩ ληνῷ ἐπισταλάω*, cf. Pind. N. 9, 51 *νωμάτω φιάλαισι* — *ἀμπέλου παῖδα* | *ληνῷ*: '*ὅπου σταφυλὴ πατεῖται*' adscr. sch.^{B} petita ex Hesych. (v. s. *ληνός*)

4 *ἀπ' οἰνοπέδου*: '*ἀμπελοφύτου γῆς*' sch.^{B} 5 *νοέμβρ́* A* *νοέμ-*

Παύσασθαι νειοῦ κέλομαι· γλαγόωντι γὰρ ἤδη
σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς ἀντιάσει. M 21r

385. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. J

Ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ ῥαψῳδίαν. J

Ἄλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων,
Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν καὶ νῆας ἀριθμεῖ·

βριοσ Pl^M in m. | ⌊*εἴ*⌋ *τοι* P^pr *ἤ τοι?* J^ar *εἴ τοι* Pl | *αθηναίη πέλει* P *ἀθηναίη π.* Pl^M, *Ἀθηναίης πέλει* demum Pl^E; *εἴ τις Ἀθηναίῃ τρέφει* Reiske, fort. *εἴ τοι Ἀθηναίη πόροι* s. *νέμει ἔρνεα* vel *Ἀθηναίης μέλει* | *ἔρνεα* ⌊*ὥ*⌋*ριον ἤδη* (*αὔρ.?* J^ar) P; olim *καίριον* ci. p. 363, 6 v. Oppian. Cyn. I 126 *καρπὸς Ἀθηναίης λιπαρὴν ὅτε γαυλίδα πλήθει* | *ἀπὸ θλίβειν μν. ἔχειν* P *ἀποθλίβειν, μν. ἔχειν* Pl^M cf. VII 23, 3, XVI 178, 4 *ἐκθλίβει* (Antip.), Nonn. Dion. 12, 355 *περιθλίβοντες ὀπώρην* | (*εἴ τις Ἀθηναίῃ τρέφει*) — *ἀποθλίβων* s. (*εἴ τοι Ἀθηναίης πέλει*) — *ἀποθλῶντα μν. ἔχειν* Reiske (*ὥριον* accusativum iungens cum *καρπόν*; cf. vs. 10); *ἀποθλίβων μνῆστιν ἔχειν* (s. *ἔχε*) ci. etiam Jac. (qui praeterea *ἀποθλίβειν* s. *ἀπόθλιβε μνῆστιν ἔχων* proposuit) | *μνῆστιν ἔχ. καμ.*: 'meminisse laboris tamquam ultimi rusticorum ante otium natura rerum concessum (*παύσασθαι* 23)'; 'exercere palaestram' Huet; 'desistere a laboribus (quoniam praeteritorum laborum iuvat meminisse)' Reiske, at cf. Od. *ν* 280; noli *λῆστιν* vel *λῆξιν* praeferre (cl. Aesch. Eum. 505 *λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων*), olim tentavi (*ὥρ. καρπὸν ἀποθλίβειν*) *μνῆστιν ἔχ' εὐκάματος*, etiam (*ὥριον* — *ἀποθλ.*) *μν. ἔχοντα μόγων* et *ἀποθλίβειν· μν. ἔχοις* (s. *ἔχ' οὖν*) *καμάτων*

1 *δεκεμ/* A* *δεκέμβριοσ* Pl^M in m. | *ν*⌊*ει*⌋*οῦ* P^pr, *νέου? νηοῦ?* J^ar | *γλαγόωντί* Pl^M ac (*-τῖ* M^pc) | *γαρήδη* P 2 *ῥηγεδανὴ* P *ῥιγ.* Pl | *πηγυλλισ* Pl^M (cf. Ludw. ad Od. ξ 476), *πηγυλλισ* P Pl^E; voc. hic non adiectivi vicem obtinet ut apud Hom. et Ap. Rh. (2, 739 *ἀντμὴ πηγυλίς*), sed substantivi: cf. Alciphr. I 23, 3 *τὸν νιφετὸν πηγυλὶς διεδέξατο* | *ἀντιάει* Reiske ‖ 3 sqq. Iliadis periochas om. Pl, exhibent multi codd. Homerici: v. Ludwichii de Homeri Iliadis et Odysseae periochis metricis libell. (indicantur hic codd. Hom. siglis a Ludwichio in Iliadis editione, non in libello de perioch. usurpatis) 3 sq. instructae sunt periochae indice duplici: alter scriptus est ab J in textu, alter ab eodem in margine hic: *στεφᾰν γραμμα^τ ξ* | *ακροστι^χ εισ τὴν ἴλια^δ* (primo tantum litteras *στεφα* et *ακρο* scr. J, cetera post add.); in t. exstat titulus hic: *ἀκροστι^χ εισ τὴν ἰλ. καταραψωδίαν στεφ^α/* (epith. *γραμματικοῦ* in textu omissum J aliunde, ut vid., ascitum in marg. adiunxit; periocharum auctorem eundem fuisse atque interpretem

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἷοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις,
Δέλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.
Εἶ βάλλει Κυθέρειαν Ἀρηά τε Τυδέος υἱός·
Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορός ἐστ' ὀαριστύς·
Ἦ δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.

---

technes Dionysianae suspicatur Bergk, ad satis seram aetatem versus recte refert Ludw.) p. 364, 5 *ἔμμετροσ ἐπιγραφή* praemittit periochae Iliadis cod. L (*υ* apud Ludw. in libello de per.); in marg. cod. P exstat *χ ἄλφα: ἄλφα* (utrumque *ἄ.*, alterum propius ab initio vs., alterum remotius alio atramento scriptum ab J) | *ἄλφα· λιτὰσ* (cr. ex *-τὸσ*?) P | (*ἄχθοσ* [ξ supra] Hom. cod. E[c]) 6 *βῆτα* bis in m. P | *ἔχει· ἀγορήν·* (*-ρήν·* cr. ex *-ρὴν*) P | (*τε καὶ* Hom. D) requiras fort. *ὄνειρον ἔχει ἀγορήν τ' ἰδὲ νῆας* | *ἀριθμεῖν* P, *ἀριθμεῖ* codd. Hom. (praeter F[r], qui consentit cum P)

1 *γάμμ̄ γάμμ͵* P in m. (*γάμμα* in versu J); *ἔμμετρος ἐπιγραφή* huic versui adposuit E[c] (sicut L, qui eundem indicem omnibus periocharum versibus adpinxit) | *δ' ἀρ'* P (*δ' ἀρ* Hom. cod. A); eisdem particulis iunctis utitur Stephanus etiam vs. 6, 10, 22 | *ἀμφελένησ* P (*ἀμφ' ἑλένην* Hom. codd. B E[c], *ἀμφελένην* F[d], *ἀφ' ἑλένησ* A; ceteri codd. Hom. congruunt cum P) | (*οἷος* Hom. B F[d]) | *ἔστιν* P 2 *δέλτ÷ δελτ* P in m. (*δέλτα* J in t.) | *ἀγορή — χύσισ· — ἀρχή* P (cum codd. Hom. B M T F[b.d] et cum Eustathii cod. Laur. 59, *ἀγ. — κρίσις — ἀρχή* Hom. E[c]; ceteri codd. Hom. praebent accusativos *ἀγορήν — χύσιν — ἀρχήν*) | (*ὅρκον* Hom. cod. J) | (*ἄρρεος* Hom. B T *ἄρηος* D); cf. Kb. 1095 3 *εἶ* bis in m. P (ante prius *εἶ* infraque est rasura: erasa vid. in marg. notula ⁒ *ἄρηα τεο*) | *ε̄* (pro *εἶ*) Hom. cod. O | (*δὲ βάλει* M; *δὲ βαλεῖ*? an *βάλεν*?) | ⁒ *ἄρητε* [˪α˩ supra] *ὀ̲* (not. ⁒, litt. ˪α˩ supra *ητ*, lineolam infra *ὁ* add. C; ˪α˩ scriptum esse in eraso *στ* aut *ν* vel *ει* non contenderim) P; *ἄρηά τε* codd. Hom. (*Ἀρειά τε* ed. Alteri; noli cr. *Ἀρηά θ' ὁ*) | cf. Eustath. 511, 7 *ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ε̄ στοιχεῖον εἶ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ προστιθέντες τὸ ῑ, ἵνα τῇ διὰ διφθόγγου ἐκτάσει δύνωνται περισπᾶν καὶ αὐτὸ καθὰ καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα* 4 *ζῆτα* P bis in m. (*'ἑτέρα ἔμμετρος ἐπιγραφή'* versui add. Hom. cod. M, in quo praecedit alia rhapsodiae periocha haec: *ζῆτα δ' ἱρεῖ Ἑκάβη Ἀθηνᾶς ἐπὶ γούνασι θῆκεν*, quae varie tentantur; *ζῆτα δὲ δῶρ' Ἑκ. Κούρης* (s. *Γλαυκᾶς* aut *Τριτοῦς*) *ἐπὶ γ. θῆκεν* non ausim substituere) | *ἐν τῷ* explicandi causa supra *ζῆτα* add. F[b] | *δ' ἆρ'* P (*δ'* non vid. serius insertum esse), *δὰρ* A | *τε καὶ* Hom. codd. A D J (et Mon. 111, Laur. 32, 31) | *ἕκτοροσ ἔστ'* P (*ἕκτορόσ ἐστιν* Hom. B T, *ἕκτορ' ἔστ'* Monac.; ceteri codd. Hom. congruunt cum P, *ἕκτορόσ ἐστ'* A); cf. Kb. 1095 5 *ἦτα:*

Θῆτα θεῶν ἀγορή, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος,
Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα·
Κάππα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες·
Λάμβδα δ' ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.
Μῦ Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν·
Νῦ δὲ Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρῃ.
Ξῖ Κρονίδην λεχέεσσι σὺν ὕπνῳ τ' ἤπαφεν Ἥρη·

ἦτα in m. P (*ἔποχος ἡρωικῷ ὕψει ἐπιγραφή* Hom. M, *ἡ μὲν ἔνοχος τῷ ἡρωικῷ ὕψει ἐπιγραφὴ τοιαύτη* cod. Lips.) | *ἦτα δ' αἴασ* P (*δ'* postmodo insertum esse ab J, *ἦτα αἴασ* fuisse in P[ac] non dixerim); *η̄ τ' αἴασ* cr. ex *η̄ δ'* Hom. cod. F[c], *ἦτ' αἴασ* Hom. codd. D E[d] (cf. Kb. 1095) | *μόνοσ μόνῳ* Hom. codd. M D E[c] F[b.c] Barocc. apud Barn. (ceteri codd. Hom. exhibent codicis Anthologiae ordinem, quem E[d] litteris *β*, *α* supra *μόνος μόνῳ* adscriptis restituit) | *δίω* P *δίων* F[d]

1 *θητα*: *θῆτα* P in m. | *ἀγορή·* (cr. ex *ἀγορὴ*) P; *ἀγορὴν* Hom. codd. D J O (cf. ad vs. 4), *ἀγορά* Eust. 2 *ἰῶτα* bis in m. P | (verbis transpositis *ἰῶτα δ' ἐξεσίη ἀχ. ἀπ. ἐστίν* Hom. J) | *ἐξεσίη*: vocem petivit periocharum auctor ex Hom. Ω 235, φ 20, v. Eust. p. 731,19; '*παράκλησις*' s. '*ἡ παρακλ.*', '*ἡ πρεσβεία*' interpretantur F[b.c] Eust. | *ἀπειθέοσ. ἐστίν* P | *ϊῶτα* P (*ἐν τῷ* superscr. F[b], cf. ad vs. 6) 3 *κάππα* bis in m. P | *δ' ἀρ'* P (*δ' ἀρ* Hom. cod. A, *δ' ἀπ'* Lipsiensis) | (*ἀμφοτέροισ* Hom. cod. E[c], *-τέρουσ* E[d], *ἀμφότεροι* M, ubi man. rec. et *ἑροισ* et *ων* superscripsit) | *ἑκατέρων κατάσκοποι εἶναι* interpretatur F[c] | *ἄνδρ⌊ε⌋σ* (*ἄνδροσ*? J[ar]) P 4 *λάμβδ* et *λάμβ* P in m. | *λάμβδα δ'* P (*λάβδα δ'* Hom. D E[d] T, *λάμδα δ'* M E[c]) | (*ἀχαιῶν βάλλον* M) | malis f. *βάλεν Ἕ. ἔγχος* 5 *μῦ* bis in m. P | *κὰτήριπε* P (*κατείριπε* Hom. D[b.c] F[r]) 6 *νῦ* iteratum in m. P | *δαναοῖσ.* (*-οῖσ* factum esse ex *-οῖο* non putem) P (*δαναοῖσι* Hom. codd. complures, in quibus B) | *λάθρη* P[ac] (Hom. codd. 'fere omnes', sed *λάθρηι* A, om. F[b ac]), *λάθρηι·* P[pc] (litt. *ι* punctumque postea accesserunt) 7 ⌊*ξῖ*⌋ ⌊*ξῖ*⌋ P in m. | (*ξῦ* cum superscripto *ἐν τῷ* Hom. F[c], *ξὺ* E[d], *ξὶ* O, *ξ* M) | ⁺ *λεχέεσσί τε ὕπνωι ἤπαφεν ἥρη* P (⁺ J, hoc signum videtur in marg. exaratum fuisse cum loci scriptura variata, qua erasa geminatus rhapsodiae index nunc exstat); discrepantia praebent codd. Hom.: *ὕπνωι* (vel *ὕπνω*) *λεχέεσσί τε ἤπ.* A M[pc] E[c], — *λεχέεσσί* (s. *-σι*) *τ' ἤπ.* J O L Laur. 32, 31; — *λεχέεσσιν τ' ἤπ.* F[d], *ὕπνῳ* (*ἵππω* D[b]) *καὶ λεχέεσσί τ' ἤπ.* D[c.b] F[r] (*κατήπαφε λεχέεσιν* M man. rec.); *λεχέεσσί τε ὕπνῳ τ' ἤπ.* Eust. fere consentiens cum P; *λεχέεσσι παρήπαφεν Ὕπνος ἰδ' Ἥρη* Barnesius (? v. Ludw. p. 7), *ὕπνῳ λεχέεσσι καὶ ἤπ.* ed. Bergleriana (Boiss.,

Οὖ Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρῃ.
Πῖ Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήιον Ἕκτορος αἰχμή·
Ῥῶ Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν πέρι χεῖρας ἔμισγον.
Σίγμα Θέτις Ἀχιλῆι παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα·
Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.
Υ̓͂ μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.
Φῖ ⟨κρατερῶς⟩ κατὰ χεύματ' ἐδάμνατο Τρῶας Ἀχιλλεύς·
Χῖ δ' ἄρα τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.
Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.
Ὦ Πριάμῳ νέκυν υἷα λαβὼν γέρα δῶκεν Ἀχιλλεύς.

Dübn.), *λεχέεσσι καὶ ὕπνῳ ἤπ.* Ludwich, scripsi *λεχέεσσι σὺν* (an *λεχέεσσιν ἅμ'?*) *ὕπνῳ τ' ἤπ.*; olim *λεχέεσσιν ὑπνωθέντ' ἤπ.* aut *λεχέεσσί τε κοίτῳ τ' ἤπ.* ci.

1 *οῦ* (infra ras.: cf. ad 7) et *ου* in m. P | *οὖ κρ.* P (*'οἱ παλαιοὶ τὰ μονοσύλλαβα ⟨στοιχεῖα⟩ πάντα περισπῶντες ἠθέλησαν καὶ τὸ ε̄ καὶ τὸ ο̄ περισπᾶν· διὰ τοῦτο προσέθηκαν τῷ μὲν ε̄ ῑ, τῷ δὲ ο̄ ῡ, καὶ διὰ τὸ μέτρον'* schol. cod. Hom. Lips.; cf. Eustath. 1001, 19, Ludw. p. 7), (*οὐ κρ.* A, *ο̄ κρ.* E^d T F^r O D^b, *ὁ* F^c, *ὄυ* s. *ο̄ῡ* alii codd. Hom.) | (*ἐκεχόλωτο* F^d) | (*ποσειδάονι* A Eust.) | (*ποσειδάωνί τε ἥρῃ* E^c) | *ἥρηι* P 2 *πι πῖ* in marg. P | (*πὶ πάτρ.* Hom. E^d) | *πέφνεν* Hom. codd. F^r D^b Lips. 3 *ῥῶ* bis in m. P | (*ῥὼ δ.* Hom. cod. O, *ρ̄ω̄* T F^b) | (*περὶ νέκυν ἀμφιμάχονται* Hom. cod. J) | *νέκυν πέρι* P^{pr}, *ν. περὶ* P^{ar} (Hom. codd. E^d $F^{b.c}$ T H^b) 4 *σῖγμα* et *σιγ* (μ superscr.) in marg. P | *σίγμα θέτισ* P (Hom. codd. A E^c $D^{b.c}$ $F^{b.r}$ O, Eust.; *σῖγμα θ.* codd. M J E^d F^c Lips., *στίγμα θ.* Hom. cod. F^d) | *ἀχιλλῆϊ* P (*-λλῆι* Hom. cod. E^c) 5 *ταῦ* bis in m. P | (*δ' ἀπέληξε* Hom. cod. O, *ἀπέληγε* sine *δ'* Eust.) | (*χόλου* O, *διὸσ ἀχ.* A)

6 *ὖ* ὖ* (*ὖι?* J^{ar}) P in marg. | *ὖ μακάρων* P (Hom. codd. B F^c), *ὖ μ.* Hom. codd. M $D^{b.c}$ (? Ludw.; *ῦ* A, idem vel *ῡ* s. *Υ* ceteri codd. Hom.) | *ὦρτο* P (*ᾤετο δ' ἐπὶ* cod. Hom. H) | *φέρεν* Hom. codd. $D^{b.c}$ F^r (*φέρε* M) | (*κράτοσ* Hom. $E^{c.d}$ F^c) 7 *φῖ* bis in m. P | *φῖ κατὰ χ.* (nullo lacunae signo) P; *κρατερῶσ* add. codd. Hom. (A $D^{b.c}$ E^c $F^{b.r}$ J; ceteri exhibent periocham aliam hanc: *Φῖ μόθος Αἰακίδαο παρ' ἠιόνας ποταμοῖο*); f. ⟨*θύνων*⟩ vel ⟨*κλονέων*⟩ | *καταχ.* A 8 *χῖ* bis in m. P | *δ' ἄρα* P *δ' αρα* A | *περιτ.* P A (*παρὰ* F^d) | (*τεῖχοσ κτάνεν ἕκτορα δῖον* E^d, qui clausulam hanc sumpsit ex alia rhaps. periocha: *Χῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον*) 9 *ψῖ* bis in m. P | (*ἐπιγραφὴ Ἰλιάδος ψ̄ι Ὁμήρου ῥαψῳδίας* inscr. J, *ἑτέρα ἐπιγραφή* M praemissa altera rhapsodiae periocha hac: *Ψῖ Πάτροκλον κλαῖε καὶ ἐξετέλεσσεν*

? 425 386. *Εἰς εὔμορφον κολυμ|βῶσαν εἰς τὸν Νεῖλον.* A*. Pl

Ἁ Κύπρις πρῴαν γυμνάν σ᾽ ἐβόασεν ἰδοῦσα·
‘Φεῦ, φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν Οὐρανίων,
ζαλώσας ὠδῖνα Θαλάσσας, ὁ θρασὺς ἄλλαν
Νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν;’ M 11^{r}

387. ᾿ΑΔΡΙΑΝΟΥ͂ ΚΑΙ͂ΣΑΡΟΣ, A*
οἱ δὲ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ͂. C
Ἡσύχιος δὲ εἰς ΤΙΒΈΡΙΟΝ ΤῸΝ ΚΑΙ͂ΣΑΡΑ
ἀναφέρει αὐτό. C
Εἰς τὸν Ἕκτορα. A*

Ἕκτορ, Ἀρήιον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴ που ἀκούεις,
χαῖρε καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.

ἀγῶνα) | *ἀγῶνα τιθεὶς*? | (*ἐτέλεσεν* Hom. codd. E^{c}F$^{c.d}$; *κτερέιξεν* olim ci.) p. 367, 10 *ὦ*:~ (cr. ex *ὦι*?) *ὦ* in m. P (*ὑπόθεσις τῆς* ω̅ *Ὁμήρου ῥαψῳδίας* J) | *ὦ πριάμωι — αχιλλεύσ*: P; *ὦ πριάμου — ἀχιλλ* . . . (‘postrema oblitterata’) Hom. cod. O, ω̅ *πριάμου — ἀχιλλεύσ* E^{c}; *ὦ πρίαμοσ — ἀχιλλεύσ* (non *ἀχιλλεῖ*) F^{d} et (*πρίαμοσ* ‘supra lin.’) F^{b}; ceteri codd. Hom. omnes (cum P congruentes) *ὦ* (ω̅) *πριάμῳ* (-*μω*) — *ἀχιλλεύσ* (*ἀχιλεύσ* D^{c}); *Ὦ Πρίαμος — Ἀχιλλεῖ* Bekker (ex cod. Parisino 2690 ?), Ludw.; scripturam Palatini pluriumque codd. Hom. confirmare vid. periocha altera: *Ὦ νέκυν Ἕκτορα πατρὶ λυτρῶν πόρεν ὠκὺς Ἀχιλλεύς* | *ὗια* PA | cf. Kb. 1095: *λύτρα νεκροῦ καὶ πέρας ἐστὶν ⟨ἐπῶν⟩ τάφος Ἕκτορος ἱπποδάμοιο* | cod. A omisit interpunctionem post *ἄλφα βῆτα δέλτα μῦ οὐ ὦ κάππα δ᾽ ἀρ χῖ δ᾽ αρα*, post ceteras litteras omnes distinxit (etiam in vs. 3, 6 ‘*γάμμα δ᾽ ἀρ. ζῆτα. θὰρ.*’); *ἐν τῷ ζῆτα* et *ἐν τῷ ἰῶτα* explicat F^{b}, *ἐν τῷ ξῦ* F^{c} ‖

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 40 (*εἰς κάλλος*, 2), Pl^{E} I 41, 2 1 auctoris nom. om. P Pl; Dioscoridae olim tribui (cl. VII 708, 5 *καὶ παρὰ Νείλῳ — ἐν Μούσαις δριμὺ πέφυκε θύμον*, VI 220, 11 *ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων* cum 386, 3 *ὁ θρασὺς ἄλλαν*, XII 37, IX 568, 2), sed rectius vindicaveris ep. Iuliano (cf. VII 601 *φεῦ φεῦ* cum 386, 2; VII 599 *καὶ γὰρ ἔην Παφίῃ πανομοίιος*, VII 587, 3 *βυθῷ* cum 386, 4) | *εὔμορφ*^{9} P | *εἰσ τον νεῖλ*^{9} P *εἰσ τ⌈ὸν⌉ νεῖλ* (sc. -*λ⌈ον⌉*) Pl^{M}, *ἐν τῷ Νείλῳ* demum Pl^{E} 2 *ἀκύπρισ* P | *πρώιαν* (*ι* C) P^{pc}, *πρώαν* P^{ac} Pl$^{a.b.s}$, *πρῴχν* Pl$^{M.I}$; *Πρώταν*? (cf. Kb. 649 *οὐκ ἔθανες Πρώτη*, V 107, 5) | *σεβόασεν* P^{ac} *σ᾽ ἐβ.* P^{pc}, *σε βόασεν* Pl$^{M.E}$ | *ϊδοῦσα* P 3 *σταγόνων* P Pl (*λαγόνων* Brod.); *Iuliano*, *si modo* auctor ep. est, obversatos esse suspiceris Nonni

Ἴλιον οἰκεῖται κλεινὴ πόλις ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηιφίλους·

---

versus Dionys. VII 226 sqq.: μὴ προτέρην μετὰ Κύπριν ἀμερσιγάμῳ Κρόνος ἅρπῃ Μήδεα πατρὸς ἔτεμνεν, ὅπως πάλιν ἀφρὸς ἐχέφρων Ὁπλοτέρην ὤδινε θαλασσαίην Ἀφροδίτην; Μὴ ποταμὸς μετὰ πόντον ὁμοζήλοισι λοχείαις — Ἄλλην Κύπριν ἔτικτε καὶ οὐχ ὑπόειξε θαλάσσῃ; | οὐῦῖων Pl^M p. 368, 4 ὠδῖνα,θαλάσσασ (hypodiastolen inseruit J, quia litteras αθ iunxerat) P, ὠδ. θαλάσσιον Pl (fort. rectius) 5 ἀπογλυκερῶν P; cf. 707, 2 Στρυμὼν Ἠμαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος (6 ἔστι καὶ Ἠμαθίης γόνιμος βυθός Tull. Gemini); apparet θαλάσσης ἁλμυρὸν et ποταμοῦ γλυκερὸν ὕδωρ (in ep. 386) inter se opponi (secus interpretatur Jac.: γλυκ. 'propter fertilitatem undarum') | ἄνηκε P || 6 — p. 371, 5 tria epp. 387—389 exhibent Pl^E (I 70, 4—6), Laur. 91, 8 (F_2, f. 2^r, n. 7. 8), Σ (n. 32—34) cum P, nisi quod ep. 389 versum alterum tam Planudeae quam F_2 Σ omittunt; primum tantum (IX 387) e tribus epigrammatis recepit Pl^M idemque ep. exstat in schol. Venet. Iliad. (sch.^V) et in schol. ad Tzetzae Chil. (sch.^Tz) 6 — p. 370, 2 Pl^M l. I^a c. 68 (εἰς πόλεις), 4; Pl^E I 70, 4; Σ n. 32 (Σ^F f. 144^r, Σ^P 247^v); F_2 n. 7; sch.^V (Ven. A Marc. 454, f. 327^a); sch.^Tz (ad Chil. II 78, v. Cram. An. Ox. III 354, 7—15) 6—10 ἀδρ. κ˷σαρ̊ | εἰσ τὸν ἕκτορα scr. A*, alia (per sex fere lineas continuata) addiderat idem, sed erasit C, ut pro erasis sua (οἱ δὲ γερμ.: ∼|ἠσύχ. δὲ εἰσ τι'βέρ. τον ⌜καί⌝σαρα | αναφ. αὐτό: ∼) subiungeret; lemmatis pristini partem erasam desisse in vocem τραιανοῦ non affirmarim 6 sq. ἀδρ. καίσαρ̊ | οἱ δὲ γερμ. Pl^M (Pl^E F_2): Tiberii mentionem Plan. facit nullam; Hadriano trib. sch.^Tz (πολλὰς βίβλους Ἀδριανὸς αὐτοκράτωρ συνεγράψατο, ὧν τι λέγειν ⟨τῶν καταλογάδην⟩ ἐατέον· ῥητέον δὲ δι' ἐπῶν αὐτοῦ εἰς τὸν Ἕκτορα ἐπιτάφιον), Hadriani est ep. etiam in sch.^V (Ἀδριανοῦ καίσαροσ sch.^V; memoratur nec in sch.^V nec in sch.^Tz Germanicus aut Tiberius); auctoris indicem om. Σ 10 lemma om. ΣPl^{I—b}: εἰς τὸ αὐτό (post IX 236) Pl^{M.s}; εἰσ τον ἕκτοροσ ταφον (-ρ̊ -φō) sch.^V; εἰς τὸν Ἕκτορα ἐπιτάφιον sch.^Tz 11 ἀρρήιον^Tz sch. | αἷμα: cf. Kb. 1046, 4 Ἀγχίσεω κλυτὸν αἷμα, Nonn. Dionys. 8, 315 Ἄρεος αἷμα φέρουσα | εἴ ποἴ sch.^V | ἀκούοισ P -οισ Pl^M sch.^V, ἀκούεισ sch.^Tz Pl^E F_2 Σ 12 χαῖρε P Pl^{M.E} Σ, στῆθι sch.^{Tz.V} (sumptum puto ex Il. X 222 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε); olim ci. κλῦθι | ἄμπνευσον⁺ ὑπερ πατρίδοσ βαιόν P (⁺ C, idemque signum erasum est in fine vs. et videtur adiuncta fuisse, quae nunc deleta est, emendatio βαιὸν ὑ. π.); verborum ordinem iustum exhibent Pl Σ F_2 sch.^{Tz.V} | ὑπερ sch.^V | π̄ρίδοσ Pl^M Σ

1 ἴλιον οἰκεῖτ˳ P | (οἴχεται sch.^H) 2 ἴλιον οἰκει ex versu tertio

Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρίστασο καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ
Θεσσαλίην κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνεάδαις. M 16v. Σ 32

388. 389.

α. *Πρὸς ταῦτα ὑπέγραψε στρατιώτης, φασὶ δὲ* ΤΡΑΙΑΝΟΥ *εἶναι.* J[t]

'Θάρσυνοι· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.' Σ 33

---

in quartum translatum, ante *σοῦ* scriptum, sed rursus inductum est in Σ^F | (*ἀφαβροτέρους* F_2; *ἀφανωτέρουσ* teste Cramero sch.[Tz], at rectam scripturam exhibere cod. Par. affirmat Boiss., qui idem *ἀφανοτέρους* scribi potuisse a poeta censebat: perperam, consuleretque numeris melius, non sensui qui *ἀφαντοτέρους* praeferret) cf. Il. *H* 457 *σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε* | *ἀλλ' ἔτ ἄρ.* P *ἀλλ' ἔτι* sch.[Tz]

1 sq. cf. Anth. Lat. Burm. l. I n. 103, p. 86 'Myrmidones periisse omnes dic, Hector, Achilli, Thessaliam et magnis esse sub Aeneadis' 1 *μυρμ. δ' απόλοντο* P (congruunt Σ sch.[Tz.V], Pl^E omnes praeter Pl^α), *θεσσαλίη δ' οὐκ ἔστι* $Pl^M Pl^a$ in epid. ('*τὸ Μυρμ. δ' ἀπόλ. ἐν ἄλλῳ Θεσσαλίη δ' οὐκ ἔστι γράφεται*', unde Pl^α consentit cum Pl^M); mira Planudis lectio oriri poterat, si forte Maximi exemplar verba illa (opposita praecedentibus *Ἴλιον οἰκεῖται*) ad ultimum dist. sententiae indicandae causa adscripta habebat | *παρ ἵστασο* ? P^{ar} *παρίστασο* P^{pr}, *-το* Σ^P, *-ατο* (σ superscr. m. rec. induxitque τ) Σ^F, *-ατο* F_2^{ac} *-ασο* F_2^{pc}: cf. Il. *K* 291 *παρίστασο καί με φύλασσε* 2 *θεσσαλίην κεῖσθαι* (-σθ$ J) P Pl F_2 Σ sch.[V]; *φαρσά⟨λος⟩ κεῖται* sch.[Tz] (teste Cramero, at Boiss. in lacera charta hic nihil superesse contendit nisi *κεῖται*), malim *Φθίην γῆν* s. *Φθιῶτιν κεῖσθαι* | *πᾶσαν ὑπαινεάδασ* (*ὑπαι* ex *ὑπο*? cr., litt. ι superscr. C) P, *πᾶσαν ὑπ' αἰνεάδαισ* $Pl^M Pl^{\alpha.b.s}$ sch.[V], *παισὶν ὑπ' Αἰνεάδαις* Σ F_2 $Pl^{I.a}$ (in epid. tamen Pl^a: '*τὸ παισὶν πᾶσαν*'), *χερσὶν ἐπ' Αἰνεάδῃ* sch.[Tz] (secundum Cram., in fine vs. nihil exstare nisi litt. *π' αἰ* . . . tradit Boiss., qui *χερσὶν ὑπ' Αἰνεάδου* s. *-αδῶν* legi vult: cf. Il. *Ω* 168 *χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες*) ‖ 3—6 Pl^E I 70 (*εἰς πόλεις*), 5; F_2 n. 8; Σ 33 (Σ^F 144v, Σ^P 247v); om. Pl^M (sch.[Tz.V], v. ad p. 368, 6 — p. 371, 5) 4 sq. titulo caret Σ, alium ac Palatinum exhibent Pl^E hunc: *τούτοις ὑπέγραψε λάθρα Σπαρτιάτης Δημάρατος* (quibus similia exstant in F_2: *πρὸς ὃ ἀντέγραψεν ἀνὴρ Σπαρτ. Δημ.*) 4 *προστ.* J 6 '*ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως· ἔστι δὲ ὁ στίχος τοῦ Ὁμήρου*' (*Π* 70), '*εἰσὶ γάρ, φησίν, οἱ περὶ τὸν Αἰνέαν ἤδη τῆς Θεσσαλίας κοίρανοι θάρσυνοι· οὐ γὰρ ἐμῆς κ. λεύσσουσι πρόσωπον*' adnotavit sch.[B] | *θάρσυνοι* Σ Pl^E,

β. *Εἶτα τοῦ Βασιλέως ἐπαινέσαντος καὶ γράψαντος* J[t]
'Δήλωσόν μοι τίς εἶ' | ἀντέγραψεν· J[t. m]

Εἰμὶ μὲν εὐθώρηκος Ἐνυαλίου πολεμιστής
αὐτοῖς ἐν πρώτοισι λελεγμένος ἀσπιδιώταις,
εἰμὶ δὲ καὶ θεράπων Ἑλικωνίου Ἀπόλλωνος.' Σ 34

390. ΜΕΝΕΚΡΆΤΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΊΟΥ. A*. Pl

Εἰς γυναῖκα τίκτουσαν | καὶ ταχέως τὰ ἑαυτῆς τέ|κνα θάπτουσαν ἢ καί|ουσαν. C

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος

θάρσυνοσ P (cf. *Π* 69 *Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε θάρσυνος κτλ.*), *θάρσυνον* Boiss., *θάρσυν'* Bothius | *κόριθοσ* (Pl[I]) Σ F_2^{ac}; supra *ἐμῆσ* scriptum *Ἀχιλλῆοσ* in Σ[F. P], et praestat fort. (voce *θάρσ.* omissa) restituere hexametrum hunc: *οὐ γὰρ Ἀχιλλῆος κόρυθος λ. μέτωπον* | *λεύσουσι* P Σ, cr. Pl[E](F_2) | *μέτωπον* P Σ *πρόσωπον* F_2Pl[E] || 1—5 Pl[E] I 70, 6; F_2 n. 8; Σ 34 (om. Pl[M]); in Pl[E] exstat titulus hic '*ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ Βασιλέως αὖθις προσέθηκεν*'; in F_2 aliter formatus iste: *ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τίς ὁ στίχον προστεθεικώς, εὑρέθησαν πάλιν οἵδε οἱ δύο στίχοι ὑπογεγραμμένοι*; Σ ep. indice non instruxit 1 *του β.* et *ὁ* *γρ.* P 2 *δήλ⌊ωσον⌋ μοι τίσ εἶ* in t., *ἀντέγρα⌊ψεν⌋* in m. J 3 conferunt edd. Archil. 1 | *εἰμὶ μεν* P | (*εὐθώρικος* Pl[a. n] *εὐθόρ.* Σ) | cf. Nonn. D. 27,119 *εὐπήληκος ἐνυαλίοιο*, Soph. Ai. 179 *χαλκοθώραξ* | *ἐνιαλίου* Σ 4 versum om. Σ Pl[E], servat tantum P, sed subicit versui tertio (l. 5), praemittendum putavi 5 *ελικωνίου* P *ἑλικ.* Σ[F] *ἑλ.* ex *ἐλ.* cr. Σ[P] | *ἀπόλλω⌊νοσ⌋* P | sch.[B] add. haec: *ὁ Δημάρατος ταῦτά φησι τῷ ζητοῦντι τίς εἴη ὁ ὑπογράψας τὸν στίχον* || 6 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 85 (*εἰς φιλοστοργίαν*), 6; Pl[E] I 87, 6 6 Menecrates hic vid. poeta fuisse coronae Philippicae, fort. idem atque auctor ep. IX 54 (cf. 390, 2 *μεμφομένη* et 54, 2 *μέμφεται*), V 124, VII 391, certe non erat Meleagreus (IV 1, 28): cf. epp. IX 254, 262 (Phil.), 292 (Hon.), VII 389 (Apollonidae), VII 386 (Bassi) 7 *τίκτ̆σαν* et *ἑαυ*[τῆς] C 9 *παισὶν* cr. ex *πασιν* P | *ἐπι* P *ἐπὶ* Pl[M] *ἔπι* Jac. | *ήδη* P (noli reponere *προτέροισιν ἔτι*, sed malim *προτέροις δοιοῖς* s. *διδύμοις τρίτον* vel *προτέροισι δυοῖν* s. *δυσὶν τρ.*) | *μ̄ήρ* Pl[M] 10 *απλήστωι* P *ἀπλήστω* Pl[M]; cf. VII 671, 1 *πάντα Χάρων ἄπληστε* (Bian.), Kb. 576, 3 *ἀπλήρωτ' Ἀίδα* | *μεμφ.*: v. ad lin. 6

Οὐ θρέψω' λέξασα· 'τί γὰρ πλέον; Ἀΐδι μαστοὶ
κάμνετε· κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.' M 20ʳ

391. ΔΙΟΤΊΜΟΥ. A*. Pl

Εἰς τὴν πάλην | Ἀνταίου καὶ Ἡρακλέους | τὴν μυθολογουμένην. C

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
ἅδε Ποσειδῶνος καὶ Διὸς ἁ γενεά·

---

p. 371, 11 *ἄλγος*: *ἔρνος* F G. Schmidt, nec hoc praeferendum nec *ἄχθος* (cf. tamen 262, 2 *ὠδίνων ἄχθος*) 12 *ἔθηκε* P; *ἕηκε* Wakefield (*ἔκευθε* olim ci.)

1 sq. et post *πλέον* et post *κάμνετε* interpunxit Plᴹ, neutro loco P; unum interrogandi signum post *κάμνετε* posuit Br., recte distinxerunt Wakefield, Schaefer | cf. VII 261, 1 (Diotimi) *τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν, τί δὲ τέκνα τεκέσθαι*; 386, 3 *Ἀΐδεω πολὺς ὄλβος ἐμῆς ὠδῖνος ἀριθμός* (cf. etiam Diotimi VII 420 *ἐλπίδες ἀνθρώπων ἐλαφραὶ θεαί — κουφόταται δαίμονες* cum 390, 4; Diot. VII 475, 7 *ἐπ' ἀμφοτέροισι*, 733, 2 *δίδυμοι παῖδες* cum 390, 1; Diot. VII 227, 3 *μέμφεο* cum 390, 2 nec tamen ep. Diotimo vindicare ausis) || 3 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 1 (*εἰς ἀγῶνας*), 2; ep. exstat in Σ, n. 99 (Σᶠ 151ʳ, Σᴾ 254ᵛ) 3 *δοτίμου* A* *διοτ*. Plᴹ; *ἢ Καλλιμάχου* adscr. sch.ᴮ, nom. auctoris om. Σ | Damageto olim ep. vindicare studui cl. XVI 95, 5 (*Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' Ἀργόθεν ἀνέρα νικᾶν* cum 391, 5 sq.), 95, 4 (*ὑπὲρ ζωᾶς ἀμφότεροι σφετέρας* cum 391, 4), XVI 1 (*οὔτ' ἀπὸ Μεσσάνας οὔτ' Ἀργόθεν εἰμὶ παλαιστάς — κεῖνοι τεχνάεντες* cum 391, 6); nunc referam ad eundem Diotimum (Meleagreum, Adramyttenum) hoc ep. atque VI 267 (*αὐτῷ καὶ γενεῇ* 3, *ἐκ Διός* 4), VI 358, VII 733, 261 (*ἔπρεπε — τυχεῖν* 4), XVI 158 (*ὡς πρέπει*) 4 sq. *εἰσ ἡρ̅ καὶ ανταῖον* inscr. Plᴹ *εἰς Ἡρακλῆν καὶ Ἀντ*. Plᴱ, lemma om. Σ; cf. incerti in Herculem et Antaeum ep. XVI 97; ex Apollodoro (II 5, 11) sumpsit quae adnotavit sch. Mon.: *Ὁ Ἡρακλῆς διὰ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων χρύσεα μῆλα παραγενόμενος περιέτυχεν Ἀνταίῳ τῷ Ποσειδῶνος υἱῷ, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῄρει· τούτῳ δὲ παλαίειν καὶ Ἡρακλῆς ἀναγκαζόμενος ἐνίκησεν αὐτὸν καὶ ταῖς χερσὶν συσφίγξας τελέως* (*κλάσας* Apollod.) *ἀπέκτεινεν*. In certaminis imaginem pictam ep. compositum esse vidit iam Br. (cf. Pausan. IX 11, 6; Philostr. imag. II 21; Liban. ecphras. Herc. et Ant., 4 p. 1082 R.) 4 verba *εἰσ — ἡρακλ̅* in ras. *scr. C, qui pristinum lemma delevit (in prima linea scripserat A* δοτ. εἰσ)* 5 *μυθολογουμενην* C 6 *τὰν ἥβαν* P Pl Σ *τὴν ἥβην*

κεῖται δέ σφιν ἀγὼν οὐ χάλκεος ἀμφὶ λέβητος,
  ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ἀνταίου τὸ πτῶμα, πρέπει δ' Ἡρακλέα νικᾶν
  τὸν Διός· Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων. M 2r. Σ 99

392. ἌΔΗΛΟΝ. A*. Pl

Εἰς | πηγήν. A*

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
  ἐξ Ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω. M 15r

---

superscr. Σ[P], τὰν ἄβαν Mein. | ἐσάεθλα P ἐσαέθλα Σ | 'ἤσκησεν τὴν ἥβην τῆς πάλης καὶ τοῦ (καὶ τοῦτο sch.) ἀγῶνος εἰς τὰ ἆθλα' perperam sch.[B] | πάλησ P -ασ Pl Σ | ἤσκησε P; 'ἤσκ. καὶ ἐπαίδευσεν ἢ μετῆλθεν' sch.[B], 'μετὰ πολλοῦ πόνου ἐπαίδευσε τὴν ἡλικίαν ἐς τὰ ἆθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς πάλης' sch. Mon. | ἤσκη σε, κραταιᾶσ P[pc] -ᾶσ P[ac] p. 372, 7 ἅδε P ἅδε Pl[M] Pl[I.a], ἅ τε Pl[a.b.s] (quod male receperunt Mein. Dübn.) | Ποσειδᾶνος Mein. | ἀγενεά P: schol. Mon. notavit: ἰστέον δὲ ὅτι τὸ γενεὰ τέσσαρα σημαίνει· τὴν ἡλικίαν, τὴν εὐγένειαν, τὴν φυλὴν καὶ τὰ εἴκοσι ἐννέα ἔτη, σημαίνει δὲ καὶ τοὺς παῖδας ὡς ἐνταῦθα, cf. Zonar. s. v. γενεά (ἀντὶ τοῦ ἡ γενεὴ superscr. Σ[P]) | χἅδε Διὸς γενεά temere Harb. | de luctandi magistro, quo Hercules usus esse fertur, v. Theocr. 24, 115 'Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ Ἀρπαλύκῳ Φανοτῆι, Apollod. II 4, 9 παλαίειν δὲ (ἐδιδάχθη) ὑπὸ Αὐτολύκου

1 sq. imitatur Diotimus Hom. X 159 ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοείην ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος, cf. App. Plan. 90, 5 οὐ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος οὐδὲ λέβητες, ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς ἔπαθλον ἔφυ (quos versus fort. ipse Diotimus condidit), Verg. Aen. 12, 764 1 ἀγών· οὐχάλκεοσ P, ἀγὼν (ἀγών Σ[P]) οὐ χαλκέου Pl Σ, οὐ χαλκέῳ Mein.: perperam receperunt edd. omnes coniecturam Planudeam; dicit poeta Heraea s. Hecatombaea, quorum ludicro certamini nomen erat ἀγὼν χάλκεος, cf. Pind. N. X 22 ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ — ἀέθλων τε κρίσιν (Hesych. ἀγὼν χάλκειος· τὰ ἐν Ἄργει Ἑκατόμβαια) | ⌞ἀ⌟μφι λέβ. P ἀντὶ λ. Pl Σ | cf. Pind. Isthm. I 18 ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσημσαν δόμον καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ | 'διὰ τὰ ἐν Ἄργει Ἑκατόμβαια, ὃς ἐλέγετο ἀγὼν χάλκειος, ὅτι χαλκοῦς λέβης τοῖς νικῶσιν ἆθλον ἐδίδοτο' adposuit sch. Mon. 2 ἀλλόστισ P (ἄλλ' Σ[P ac]) | εἴσεται P οἴσ. Pl Σ | v. Pind. Nem. 9, 29 πεῖραν — ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς 3 Ἀνταίω Mein. 4 Ἀργείων (cf. Theocr. 24, 111 ὅσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες

r. Syll. Palladanae epp. 393—395

393. ΠΑΛΛΑΔᾺ. A*. Pl

Εἰς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ | ἄρχοντας. A*

Οὐδεὶς καὶ καθαρὸς καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων·
ἓν γὰρ ἑνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον·
τὸ γλυκὺ τοῦ κλέπτοντος, ὑπερφιάλου δὲ τὸ ἁγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρχῆς ταῦτα δύ' ἐστὶ πάθη. M 11ʳ

ἀλλάλους σφάλλουσι παλαίσμασιν): malis fort. *Ἀργείων θ' ἁ π.*, quoniam duae vincendi causae afferuntur, altera a patre repetita, altera a patria | *λιβύων* (acc. in ras.?) P: '*τῶν ἐν βαρβαρικῇ διαίτῃ τεθραμμένων*' sch. Mon. ‖ p. 373, 5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 63 (*εἰς πηγήν*), 7; Pl[I.a] I 65, 8 (Pl[s] I 65, 6; Pl[α.b] I 66, 6) 5 dist. non alienum vid. ab Lucilio (cf. XI 154, 5 *εἴ τις ἀχαλκεῖ — πεινάτω* et 392 *εἴ τις ὀκνεῖ — πιέτω*, XI 249, 2 *αὐτὸν ἀπηγχόνισεν* et *ἀπάγξασθαι*) 7 *ἀπάγξασ⌊θς⌋* (*στε* fuisse pro *σθ⌈αι⌉* non putem) P 8 *ἐξϊερᾶσ πόλ.* P *ἐξ Ἱεραπόλεως* Br.; urbem dici volunt in confinio Phrygiae Lydiaeque sitam, cuius calidae celebrabantur aquae, pestiferas fuisse frigidas ex hoc ipso ep. efficiebat Jac.; cf. Steph. Byz.: '*Ἱεράπολις μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας πόλις θερμῶν ὑδάτων πολλῶν πλήθουσα*', Strab. XIII 4, 14 *καταντικρὺ Λαοδικείας Ἱερὰ πόλις, ὅπου τὰ θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον — τῷ δ' εἴσω (τοῦ δρυφάκτου τοῦ Πλουτ.) παριόντι ζῴῳ θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ* (ex Strabonis descriptione perperam suspiceris scribendum esse *φρακτὸν ὕδωρ*) ‖

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 42 (*εἰς κριτάς*), 2; Pl[E] I 43, 2 1 cf. Palladae ep. XI 285 (283 sq.) 2 *εἰσ τ*ˢ *ἐν αἰγύπτω* A* 3 *οὐδεῖσ* et *ἤλ.* P | cf. XI 285, 4 *μηδὲν ἔχων καθαρόν*, XVI 207, 1 *γυμνὸς Ἔρως, διὰ τοῦτο γελᾷ καὶ μείλιχός ἐστιν* (Pall.) 4 praefectum irridens furacem, sed integritatem simulantem dicit Pall. XI 285, 3 *ὃς κλέπτων ἤγνευε καὶ ἁγνεύων ἀπεσύλα* | *δοκ⌊έ⌋ει δόγματος*: noli *δείγματος* ci., inepte *δέργματος* (atque etiam *δοκεύει δέργμ.*) Reiske; apparet *δόγμα* hic idem valere ac *προαίρεσιν*, cet. cf. Lucilii XI 154, 5 *Ἑρμοδότου τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον*, XI 10, 2 *καινοῖς δόγμασι συμποσίου*, Palladae XI 305 *Πλάτωνος δόγματα* | *ἀντίπαλ⌊ο⌋ν* (*-αν* fort., certe non *-ιν* J[ar]) P; v. Pall. X 50, 10 *γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον* (in claus. pentametri) 5 *τογλυκὺ* P: de spoliatore, qui a se spoliatos deplorat, Pall. *ἔκλαιεν κλέπτων κλεπτομένους ἐλεῶν* XI 285, 2, (*ἓν δ' ἐπὶ σοῦ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν καὶ ἄπιστον*) *δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἑτοιμότατα* et *κλέπτων δάκρυσι κερδαλέοις* XI 283, 4; 6 | olim tentavi *ὑπερφιάλου δ' ἁγνεύειν* (cl. XI 285, 3) et *δ' ἔθος ἁγνόν* (*ὑπερφίαλον δὲ τοῦ ἁγνοῦ* Reiske); cf. Pall. *κόμπον ὑπερφίαλον* VII 684, 2, *⟨ἀνέχεσθαι⟩ τῶν πλουτούντων* τῆς ὑπερηφανίης X 93, 2 6 *ὄργανα*:

126 394. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ A*

Εἰς φι|λαργύρους. A*

Χρυσέ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,
καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη. M 15v

395. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. C. Pl^M

Εἰς σκευασίαν | ποτοῦ ἐκχύτου. A*

Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος' εἶπεν 'Ὀδυσσεύς·
ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγεν,

---

v. Pall. IX 171, 1 *ὄργανα Μουσάων*, 401, 2 *ὄργ. συντυχίης* | *ἀρετῆσ* P Pl, *ἀρχῆς* Br.; cf. Pall. VII 685, 4 *σύμβολα τῆς ἀρχῆς* | *πάθη*: v. Pall. XI 304, 2; 4; 283, 2; 378, 3; X 98, 2 *ὡς πάθος αἴσχρότατον*, IX 183, 5 | epigrammatis vs. postremus exstat subter imam lineam paginae, qua ob eam causam lineae 34, non 33 continentur: v. ad 401, 4; 453, 4 ||
1 sqq. Pl^M l. I^a 64 (*εἰς πλόντοῦντας*), 2; Pl^E I 66, 2 1 *του αυτοῦ* A* *παλλαδᾶ* Pl^{M.E} 2 *εισ φιλ.* A*: nec hic titulus nec Planudeus *εἰς πλουτ.* satis quadrat, poterat inscribi *εἰς πλοῦτον καὶ πενίαν* 3 cf. Pall. X 61, 2 *πενίην μητέρα σωφροσύνης*, XI 305, 1 *τέκνον ἀναιδείης*, Aesch. Eum. 534 *δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος*, fr. 315, 2 | *ὀδύνης*: v. X 87, 3 (Pall.) 4 *καὶ το* P | *φόβος*: olim ci. *κόρος* et *σ' ὄτλος* | *καὶ τομηέχειν* P *καὶ μὴ ἔχειν* Pl | *σελύπη* (cum prosodia duplici) P *σ' ὀδύνη* Pl | *καὶ τὸ μή, ἔστ' ὀδύνη* Dübn., fort. *καὶ μὴ ἔχειν σε δύη* s. *κἀποτυχεῖν* (v. *κάστοχέειν*) *στενότης* (nam offendit repetita vox *ὀδύνη*, cet. cf. X 44 *ἢν ὁ φίλος τι λάβῃ — ἢν δ' αὖ μή τι λάβῃ*) ||
5 sqq. Pl^M l. I^a c. 62 (*εἰς πατρίδα*), 1; Pl^E I 64, 1; epigrammatis *εἰς πατρίδα* Plan. perperam adnumerat tetrastichon scriptum non de amore patriae, sed ad celebrandum placentarum genus, quod ab aliis *ἐγχύτου* s. *ἐπιχύτου*, a Pallada, ut vid., *ἐκχύτου* nomine vocabatur (cf. Poll. VI 77, Athen. 644^c, 645^{b.c}) 5 sq. indicem auctoris lemmati ab A* exarato subiecit C 5 ^κ τ αὐ^τ (post X 59) Pl^M, *Παλλαδᾶ* Pl^E 6 *εἰσ σκ. ποτοῦ* in ras. A* | *ποτοῦ εκχυ^τ* A* *τοῦ ἐκχ.* Boiss., exspectes fort. *ποτοῦ* s. *πλακοῦντος* ⟨*τοῦ καλουμένου*⟩ *ἐκχ.* 7 *ὠσ* (*ω* cr. esse ex *ο* aut *η* non contendam) P | *γλύκιον ἧσ* idemque Pl^M, *γλύκιον γ' ἧς* Pl^{I. a. α} *γλύκιόν γ' ἧς* Pl^a *γλ. γῆς* Pl^b: cf. Ludw. ad. Od. ι 34 | *ὅμηροσ* P Pl, *'Ὀδυσσεύς* Br. (Grotius) 8 *τῆς Κίρκης* temere Br. | *ἔκχυτον* P Pl^E; *ἔκχυτ⌈ον⌉· εἶδ°* (sc. *-δοσ*) *ἧν βρώμ^{οσ}τ* (*βρώματοσ*: pro ^{οσ}τ scripserat Plan. ^ο τ, alio atram. accessit litt. *σ*) Pl^M in marg. (cf. Hes. *ἐγχύματα πλακούντων εἶδος*); ex

οὐ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα Πηνελόπαις. M 15r

Fr. Cycli Agath. epp. 396—398

396. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. A*. Pl

Εἰς κόττυφον | ἐμπεπτωκότα | εἰς δίκτυον καὶ | ἐξολισθήσαντα. A*

Ὄρθριος εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέι κόλπῳ
ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυβόας·

---

mutilato schol. Planudeo (*ἔκχ. εἶδος*) orta est inepta notula in Aldinae principis epidiorthosi exstans '*τὸ Κίρκης ἔκχυτον Κίρκης εἶδος ἔκχυτον γραπτέον*' recepitque scholii partem tamquam poetae scripturam Plª ('*ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης εἶδος ἔκχυτον οὐκ ἔφ.*)

1 *ἀποθρώσκοντ'* Pl *-θρῶσκ.* (*ω* cr. ex *α* vel *ο*) et *ἐνόησεν* cum geminato acc. (supra *ο*) P; noli (propter Od. *α* 58 *ἀποθρ. νοῆσαι*) requirere *ἀποθρῴσκοντα νόησεν* 2 *οιμ.* P | *πηνελόπασ* (*-λόπασ* non vid. cr. ex *-λόπαι*) P, *-λόπ⌜ασ⌝* Plᴹ, *Πηνελόπας* Plᴱ, *-λόπαις* Brod. (praefertque dativum Reiske) ‖ 3 sqq. Plᴹ l. Iª c. 58 (*εἰς ὄρνις*), 5; Plᴱ I 60, 5 3 *παύ* [λ supra] Plᴹ | *σε|λεντιαρίου* A* *σιλεν* [τ8 supra] Plᴹ; perperam coneris ep. abiudicare a Paulo, cf. *καὶ τὰς μέν τις ἀνὴρ ἕλε βάρβαρος* XVI 118 (cum 396, 3, etiam V 271, 3), *ἀγρεύω πλέγμασιν* IX 764, 2, *κόλπον ἀνοίγειν* X 15, 1, *μίτῳ πολύωπι* IX 765, 3 (cum 396, 1), *χάλκεον ᾠδὸν* VI 54, 12, *σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ* V 229, 6 (cum 396, 4), *ναὶ τάχα* V 235, 1, *τάχα τις* V 245, 5, *μάκαρ Λητῷε* VI 54, 11, *τρὶς μάκαρ* V 254, 17, *ὁ τρισάποτμος* V 229, 7, *παναγρέος ἐλπίδα μοίρης* VII 609, 1, *τόξοιο παναγρέος* VI 75, 5, *παναγρέα κανθόν* V 218, 3 (cum 396, 5, etiam V 265, 3, VI 75, 6), *στελέχη δύο σύμπλοκα λύσει* V 254, 13 (cum 396, 6)

2 *ἐμπεπτοκότα* A* 5 *εξολισθησ.* A*; Paulus imitatur Antipatri ep. IX 76, Archiae IX 343; cf. etiam IX 372 6 *⌞ὄρ⌟θριοσ* P (*ερ*? Jªʳ, certe non scripturus erat *αἴθριος*), *ὄρθριοσ* (cr. ex *ὄσθι*?) Plᴹ; cf. VI 247 *κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους*, VI 160 *τὰν ὀρθρινὰ χελιδονίδων ἅμα φωνᾷ μελπομέναν*, IX 584, 11 *ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδός* (de cicada) | *εὐπλέκτο⌞ιο⌟* cr. ex *-πλέκτου* P | *λίνου,νεφο‿ειδέϊ* (virgulam, sc. diastolen add., ne ex litt. falso iunctis vox *λινοῦν* efficeretur vel *λίν' οὖν*) P; cf. 343, 2 *ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης*, VI 109, 1 *νεφέλας τρῦχος* (Antip.)

7 *συγκίχλη* (litt. *γ* mutata in *ν*) P *σὺν κίχλῃ* Plᴹ; *κίχλᾳ*? (cf. *αὐταῖς σὺν κίχλαισιν* 343, 1; *ἠνίδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον — καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις* 373, 5; 7) | *ἡδυβόας*: v. V 150, 1 *ὀξυβόαι κώνωπες* (Mel.), XII 137 *ὀρθροβόας* (Mel.), XII 24, 3 *τὸν ὀρθροβόην — ὄρνιν*; fort. *ἁδυβόας* (cf. XVI 231 ἁδυβόᾳ — *δόνακι* Anyt.)

καὶ τὰν μὲν πανάφυκτος ἕλε βρόχος, ὠκὺ δ' ἀπέπτα
ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημοφίλας.
ἦ τάχα που τριμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
Ἄρτεμις εὐμόλπῳ λῦσεν ἄνακτι λύρης. M 14v

397. ΠΑΛΛΑΔᾶ. A*. C. Pl

Εἰς Λάκωνα | φυγοπόλεμον, | ὃν ἡ ἰδία μήτηρ | ἀπέσφαξε. A*

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν, ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ
εἶπε κατὰ στέρνων ἄορ ἀνασχομένη·

---

1 v. 343, 3 *καὶ τὰς μὲν — ἀνέκδρομος ὤχμασε θῶμιγξ* (Paulus quamvis Archiae imitator vix scripsit *σὺν κίχλῃς* v. 2 et *τὰς μὲν* v. 3: cf. IX 17) | *ἕλε* P Pl | *ὠκύ δ'* Pl^M: *ὦκα δ'*? | *ἀπέπτ̄* (α) P 2 *ὀρνιθοπ⌊έδ⌋ασ* P (cf. 76, 4 *ἧκε δεραιοπέδας*) | *ᾠιδὸσ* P *ᾠδὸσ* Pl^M | *ἐρημοφίλασ* (non *-φίλουσ*) P, idem Pl^M Pl^{I.a}, *ἐρημόφιλος* Pl^{b.s}; cf. XVI 256, 5 *ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων*, Theocr. VIII 60 *γυναικοφίλας* 3 v. 343, 5 | *τριμάκαιρα*: eadem forma utitur Agathias VII 614, 1 *Ἑλλανὶς τριμάκαιρα* | *φιλ.*: cf. H. Orph. 36, 5 sq. (in Dian.) *κυνηγέτι — φιλαγρότι*, A. P. VI 111 *κούρᾳ ἀγρότιδι* 4 *εὐμόλπω* (*-πο*? J^{ac}) P *∗ εὐμόλπου* Pl^M (*ἐν*? *ἐμ*? Pl^{M ar}); *-μόλπῳ* Jac. (*-μόλπω* ut gen. dor. Br.) | *λύσεν* P | *λύρησ* P Pl, f. *λύρας* (cf. *λύρας ἀπεκόμπασε χορδά* VI 54, 5 Paul.) ‖ 5 sqq. ep. bis scriptum in P, ab J (p. 426: P_1), inter sepulcralia a C, qui in marg. inferiore p. 240 IX 61 et 397 itemque IX 447 p. 241 iuxta eiusdem argumenti ep. VII 230 adposuit (P_2); apud Plan. exstat in l. I^a c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 2; Pl^E I 5, 2 5 nom. auctoris lemmati subiunxerunt P_2 Pl^{I—b}, praemiserunt P_1 Pl^M | *παλλαδᾶ* $P_{1.2}$ Pl^{M.E}; ep. non vid. Palladae; dubitari potest utrum panxerit Paulus, cui olim tribui (nunc vindicat Ph. Legrand), an Iulianus: cf. *ἀντιάσας* VI 28, 8, *ἀντιάσαις χαρίτων* VII 584, 4 (cum 397, 1), *ζῶντος μὲν* VII 562, 3, *ζωὸς ἐών* XVI 108, 3, *ζώων* VII 585, 3 (cum 397, 3 *ζώων*), *σεῖο μόρον* VII 562, 5, *σεῖο φαρέτρην* XVI 88, 5 (cum *σέο μητρὶ* 397, 3), *φίλτρα συνάψας* XVI 139, 3 (cum *αἶσχος ἀνάπτεις* 397, 3), *αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου — Σπάρτῃ* XVI 173, 3 (cum 397, 4 *Σπ. θεσμὰ λύεις*), *κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις* IX 661, 5, *κρατεροῖο βερέθρου* VII 70, 1 (cum *κρατερῆς Σπ.* 397, 4), *τρομερῇ παλάμῃ* VI 25, 3, XVI 181, 2, VI 67, 8 (cum *παλάμῃσιν* 397, 5), *ἢν δέ τι ῥέξῃ ἄλλο τύχῃ* VII 584, 3 (cum *ἢν δὲ θάνῃς* 397, 5) 6 sq. de quinque vel potius sex epp. aliis in Demetrium eiusque matrem compositis: VII

'Ζώων μὲν σέο μητρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις
  καὶ κρατερῆς Σπάρτης πάτρια θεσμὰ λύεις·
ἢν δὲ θάνῃς παλάμῃσιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκούσω
  δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σῳζομένη.' M 2v

433[a] Damageti?, 433[b] Tymnae, VII 230 Erycii, 531 Antipatri, IX 447 Iuliani, IX 61 v. vol. II p. XVI; ep. IX 61 non Dioscoridae, sed recentiori poetae recte fort. tribuit Legrand, qui de ep. VII 433 et de poeta Damageto ingeniose disserit (Revue des étud. anc. 1901, p. 192); Iulianum in eodem argumento bis versari (IX 447, 397) non est cur mireris | scripsit titulum 'εἰσ τὸν αὖ (i. e. αὐτὸν) ἕτερ (-ρον):' (in eadem linea atque 61, 6) C_2^{ac}, 'ἕτερον * παλλαδᾶ: ~' C_2^{pc} ita, ut nomen auctoris serius accessisse pateat post erasam clausulam priorem), εἰσ τὸ αὐτό Pl^M p. 377, 6 εἰσ λάκονα A* (εἰς Δημήτριον Λακεδαιμόνιον in lemmate ep. VII 230 L, εἰς Δημ. Λακ. φυγοπόλεμον VII 433 L, εἰς Δαμάτριον τὸν Λάκωνα VII 531 L; εἰς γυναῖκα Λάκαιναν IX 61 C_1, εἰς Λάκ. γυν. IX 447 A* | φυγοπολεμ' A* | ὃν — ἀπέσφαξε (7): cf. lemmata epp. de Demetrio, quae enumerata sunt supra 8 — p. 378, 4 tribus lineis ep., singula disticha singulis versibus complexus est C (P_2); totum ep. tradidit Suid.: vs. 1 s. v. δῆριν ($S._1$), vs. 1 sq. (ὑπαντιάσασα — ἀνασχομένη) s. v. ἄορ ($S._2$), vs. 3 sq. s. v. ζώων, vs. 5 sq. s. δύσμορος 8 ὑπ' ἀντιάσασα P_2; cf. ἀντίη ἀίξασα IX 61, 3 | μῆρ Pl^M μήτηρ $P_{1.2}$ Pl^E $S._2$, μάτηρ $S._1$ 9 εἶ⌊πε κατὰ στ⌋έρνων in membranae parte scabra P_1 (στέρν͂, ἄορ P_2); noli requirere πλῆξε s. κόψε κατὰ στ. (ut verbum dicendi intellegatur) cl. Hom. Γ 362 (πλῆξεν ἀνασχόμενος), ξ 425; v. IX 61, 5 εἶπεν, VII 230, 4 εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων | ἄορ P_1 P_2^{pc} Pl^M, ἄορ Pl^E ($S._2$) | ἀνασχ.: obversabantur auctori Hom. Λ 594 δούρατ' ἀνασχόμενοι, Φ 67, τ 448; noli corrigere (μάτηρ) ἀνασχομένα, nam in sequentibus tantum distichis, i. e. solis in Lacaenae verbis doricas formas ascivisse vid. poeta

1 μητρὶ $P_{1.2}$ ματρὶ $Pl^{M.E}$ (S.?, sed μρὶ $S.^v$) | cf. μέμψιν ἀνάπτω IX 21, 1; imitatur poeta Hom. β 86 ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι 2 cf. VII 433 τὸν παραβάντα νόμους | καὶ (ὶ P_1) κρατερῆσ σπάρτησ (-ί, i. e. -τ⌈ησ⌉ P_2) $P_{1.2}$, καὶ κρατερῆσ (-ρ⌈ῆσ⌉ $S.^v$) πάτρησ (-ρ $S.^v$) $S.^{A.B.V.E}$, καὶ κρατερᾶσ Σπάρτασ $Pl^{M.E}$ | πάτρια θεσμὰ $S.^v$ | noli θέσμ' ἀπολεῖς tentare cl. Plat. Crit. 50 A διανοεῖ τούς τε νόμους ἀπολέσαι (Soph. fr. 89) 3 ἢν δε P_2 | θάνησ P_1 Pl^M $S.^v$ (θάνῃισ, P_2) | μήτηρ $P_{1.2}$ S. (sed μῆρ $S.^v$), μάτηρ $Pl^{M.E}$ | ἀκούσω: *Pl[a] bibliothecae* Mon. adscripta habet verba Sophoclea (Oed. C. 988) *ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ'* ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακός 4 ἐνεμῆι

398. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ̃ ἈΠῸ ὙΠΆΤΩΝ ΑἸΓΥΠΤΊΟΥ. A*. Pl

Εἰς ναῦν ἐμπρη|σθεῖσαν. A*

Ὁλκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητέρος ἧς·
ἱσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ
δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει. M 13^{v}

399. *Εἰς γνωστικόν.* A*

Ἠέλιον νίκησε τεὸς νόος ἡδὺ φαείνων,
αἰὲν ἀπαστράπτων βροτοφεγγέα πάνσοφον αἴγλην,
ἡδυφαῆ, χαρίεν σέλας ἀστράπτουσαν ἀλύπως.

P$_{1.2}$ *ἐν ἐμῇ* S.^{V} *ἐν ἐμῇ* Pl$^{M.E}$, *ἐν ἐμοὶ* S.$^{A.E}$ | *π̄ρίδι* Pl^{M} S.^{V} | *σωζομένη* Pl$_{1.2}$ idemque Pl^{M} S., *σωζομένα* Pl^{E}; schol. Mon. adnotat haec: *κληθήσομαι δύσμορος, ἀλλ' οὐκ ἐν γῇ ἀλλοδαπῇ οὐδὲ πόλει αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθεῖσα, ἐν δὲ ἐμῇ πατρίδι πάντως τῇ τοῖς Λακωνικοῖς θεσμοῖς σωζομένῃ ἔτι*, 'at in patria sospite sospes ero' (*ἀλλὰ σόῃ πατρίδι σωζομένη* proposuit Herw.); *σωζομένᾳ* ci. Johnson, *σωζομένῃ* Herw.; *ἐν ἐμοὶ* (quantum in me est) *πατρίδα σωζομέναν* (acc. referendum ad *ἀκούσω*) perperam Reiske ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 55 (*εἰς νῆας*), 12; Pl^{E} I 57, 12; cf. eiusdem argumenti epp. IX 34 (Antiphili), 36 (Secundi), 106 (Leon. Al.), XI 248 (Bian.), praeterea epp. VII 290, 293, 498   1 *ἀπὸ* | *υπα*^{τ} A*, *ἀ*^{π} *ὑπά*^{χ}*ρ* Pl^{M} *ἀπὸ ὑπάρχων* Pl$^{a.b.s}$, om. verba Pl^{I} Pl^{a} in t. (sed in epid. notavit: *τὸ Ἰουλιανοῦ ἐν ἄλλῳ Ἰουλ. ἀπὸ ὑπάρχων γράφεται*): cf. vol. II p. XXII   2 *εισ* ⌊*ναυν εμπρι*⌋*σθεισαν* A* (*ν.* — *πρι* scriptum partim intra erasas litteras partim infra rasuram)   3 cf. VII 290, 1 *λαίλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης* | ⌊*ὀλκ*⌋*ὰσ* P | *πολ. θαλ.*: clausula Hom. (*A* 34) occurrit apud Iul. etiam VII 592, 1 *πολυφλοίσβοιο θαλ. κύμασιν*   4 obversabatur Iuliano Il. Ξ 213 *Ζηνὸς ἐν ἀγκοίνῃσιν*, cf. etiam VII 599, 6 *ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων* (Iul.) | *ὤ*⌊*λ*⌋*ετο* P^{pr}, *ὤιχετο*? an *ὤιγ.*? J^{ar} (unde noli praeferre *ᾤχετο*) | *δημ*⌊*ι*⌋*τρίασ* P^{pr} *δημητρίασ* P^{ar}, *μητερίαις* Pl *μητριάσιν* Salm.; tentavi *δεινοτέρης* (ut *πολυφλ. θαλ.* et *χθονὸς δειν.* inter se opposita essent), *γειναμένης* (cl. IX 34, 5 *ἔνθεν ἔφυν ἀπόλωλα*), *δεχνυμένης*, denique *μητέρος ἧς* s. *μητρὸς ἑῆς*   5 *ἱσταμένην* (spir. in ras.) P; cf. *ἱστάμενον* ab initio vs. IX 661, 2 (Iul.) | *πυρσός*: v. XVI 87, 1 *τέχνης πυρσὸν* (Iul.) | *καιομένη*: VII 585, 6 *ὀλκάδι καιομένῃ* (Iul.) ‖

. Syll. Palladanae epp. 400 sq.

400. ΠΑΛΛΑΔᾶ. A* C

Εἰς τὴν φιλόσοφον | Ὑπατίαν, | τὴν Θέωνος θυ|γατέρα. A*. P_2. Pl A*

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.

---

p. 379, 7 sqq. versus om. Pl, exstant in ap. Buh. p. 181 (post IX 381) 7 εἰσ γνωστικ^{o} A* εἰς γνωστικούς ap. Buh. | infra lemma scriptum erat ab A* nomen auctoris (παλλαδᾶ ?), postea erasum est; lemmati ep. sequentis quia index τοῦ αὐτοῦ Παλλ. praemissus est a C, tam correctorem quam librarium A* ep. ad Palladam rettulisse colligas; at cf. ad p. 380, 1 de titulo ep. 400; iure autem ep. 399 indignum habetur ingenio Palladae (ἄδηλον ἐπὶ τίνι ap. Br.) 8 θεὸς Bernard | ἡδὺ P 9 πάνσοφον: cf. Leonis phil. ep. IX 202, 1 τῶν πανσόφων, 12 πάνσοφον κάρα 10 ἡδυφαῆ P (cf. VI 295, 6 ἀδυφαῆ πλινθίδα) | χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσαν ἀδύτωσ P (ἀδύτων Bernard); ἀποστάζουσαν ἀλήκτως Salm., ἀπαυγάζουσαν ἀλ. Ruhnken, ἅπανθ' ἅπτουσαν ἀλύπως Jac., cf. Nonn. Dion. 18, 74 σπινθῆρας ἐπαστράπτουσα, hymn. Orph. 70, 6 ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων δεινὴν — αἴγλην; tentavi ἀποστίλβουσαν s. ἐπαστράπτουσαν ἀλ. et ἐπαστρ. ἀντμήν, denique scripsi χαρίεν σέλας ἀστρ. ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 45 (εἰς σοφίαν), 1; Pl^{s} I 76, 5; in P ep. bis exstat: p. 426 (P_1 A* C) et p. 668 (P_2 cum epp. Palladanis IX 180, 181) 1 nom. auctoris om. P_2 Pl; A* (P_1) lemmati suo (εἰς — θυγ.) subiecerat indicem auctoris Παλλαδᾶ, hunc rasura delevit C (ne duo genetivi Θέωνος — Παλλαδᾶ continuarentur) praeposuitque lemmati nomen auctoris ita, ut nunc in P supra verba εἰς τὴν φιλ. exstet titulus τοῦ αὐτοῦ παλλ^{δ} a C exaratus; at primo C nihil scripsit nisi articulum ac pronomen cum clausula (τοῦ αὐτοῦ: ⁓), scil. priusquam perversum ep. praecedentis indicem (παλλαδᾶ, v. ad p. 379, 7) erasit; ubi hoc ep. (399) perperam ad Palladam referri intellexit eiusque indicem sustulit, mutari oportebat verba τοῦ αὐτ. in Παλλαδᾶ, sed reliquit illa C ac satis habuit adiungere παλλ^{δ}, cuius primae litterae collocatae sunt in clausulae signo adhuc conspicuo (alterum λ coaluit cum postremo ο vocis φιλοσ. supra lineam ab A* posito); utrumque igitur ep. (399, 400) Palladae tribuit A* itemque p r i m o C, qui postea tamen errorem intellexit, sed in corrigendis titulis paulo neglegentius egit 2 sq. alteram lemmatis *partem (l. 3)* om. P_2 Pl 2 εἰσ$^{\wedge}$ P_2 | φιλοσοφ^{o} A* (vide ad 1) | ὑπατία⌊ν⌋ *(fort.* cum claus. serius deleta) A^{*pc}, ὑπατ⌊ιαν A^{*ac} (qui

εἰς οὐρανὸν γάρ ἐστί σου τὰ πράγματα,
Ὑπατία σεμνή, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως. M 86[v]

ex litt. ιαν a prioribus seorsum scriptis articulum τὴν fecit, v. ad 3) p. 380, 3 τὴν θέωνοσ θυγ. (pleraque exarata in ras.) unus add. A* (petivit, ut vid., a Suida, cf. Ὑπατία ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ) | conditum est ep. certe ante annum 415, quo Hypatiam perisse constat, v. Franke p. 38 4 ante προσκυνῶ interpunxit Pl^{M}, non item post verbum; omni interpunctione caret versus in P_1, post λόγους tantum distinxit P_2; iungi oportet βλέπω σε καὶ τοὺς λ. nec tamen transponi verba sic: ὅταν βλέπω σε καὶ λόγους σούς, προσκυνῶ; cet. cf. Suid. (s. v. Ὑπ.): οὕτω δὲ ἔχουσαν τὴν Ὑπατίαν — ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως 5 cf. Suid. l. c.: τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν | τῆσ (cum duplici accentu) P_2 | τον οἶκον $P_{1.2}$ | ἀστρῶον P_1, ἀστρῶιον (sed ωι cr. ex οι vel αι) P_2, ἀστρ⌊ῷ⌋^{ον} (circumfl. corr. ex acuto ?) Pl^{M} ἀστρῷον Pl^{E} | olim ci. τὸν οἶκον (et τὴν εἰκόν') Ἀστραίας (v. Arat. Phaen. 97), at nihil mutandum; poeta cum Hypatiae sedem velut sideream praedicat, animum eius sublime ferri dicit ad contemplanda caelestia, ad divina agitanda; neque enim de solis studiis astronomicis, verum etiam de Hypatiae mente excelsa ac vitae ratione universa cogitandum esse declarant verba quae sequuntur (vs. 3 sq.) | βλέπων $P_{1.2}$ Pl$^{M\,ar}$ βλέπω∗ Pl$^{M\,pr}$; participium exhibent Pl^{E} (etiam Pl^{a}, licet in epid. Aldinae principis notentur haec: τὸ βλέπων βλέπω γράφεται)

1 οὐ̃νὸν Pl^{M} | γὰρ ἐστί σου τὰ Pl^{M} γάρ ἐστι σοῦ τα P_2 γάρ ἐστι σοῦ τὰ P_1; γὰρ ἦξέ (s. ἦλθέ) σου τὰ ? | πράγματα: cf. Suid. l. c. 'πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς δικαία τε καὶ σώφρων γεγονυῖα' et 'τὴν Ὑπ. ἔν τε τοῖς λόγοις ἐντρεχῆ οὖσαν καὶ διαλεκτικὴν ἔν τε τοῖς ἔργοις ἔμφρονά τε καὶ πολιτικήν' 2 ὑπατία P_2: in marg. iteratur versus sic formatus ὑπᾱ σεμνὰ τ̃ (= τ⌈ων⌉) λόγων εὐφορβία | Ὑπάτια (metri causa) Dübner | σεμνὴ P_1, P_2 in t. idemque Pl, σεμνὰ P_2 in marg. | εὐμορφία P_1 Pl, εὐφημία P_2 in textu, εὐφορβία P_2 in marg. | tentavi σεμνή θ', Ὑπατία, τῶν (s. σῶν) λ. εὐμ., ut numeri restituerentur, particula qua opus vid. ad iungenda verba πράγματα — λόγων insereretur, adiectivum σεμνὴ denique referretur ad εὐμορφίαν (quoniam Hypatiae ipsius laudes uberius magnificentiusque cum praecedentibus versibus tum sequenti proferuntur) 3 παιδεύσεως: cf. ἡ μεγάλη παίδευσις X 46, 1 (Pall.) ||

401. ΠΑΛΛΑΔᾶ. C

Εἰς ἐπιστο|λήν. A*

Ἡ φύσις ἐξεῦρεν φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα
τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρός,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης. M 86^v

› 427 402. ʼΑΔΡΙΑΝΟΥ͂ ΚΑΙ͂ΣΑΡΟΣ. A*. Pl

Εἰς τὸν τάφον Πομπηίου ἐν Αἰγύπτῳ. A*. Pl. Σ

Τῷ ναοῖς βρίθοντι πόση σπάνις ἔπλετο τύμβου. M 12^r. Σ16

1 sqq. Pl^M l. I^b c. 49 (*εἰς φιλοσόφους*), 2; Pl^E I 86, 10 1 sq. *αδηλον*: | *εισ επιστο|λην*:~ A*, *κς τοῦτο* (*κ. το* in claus.) | *παλλαδᾶ*:~ add. C; indicem auctoris om. Pl^M Pl^{I-b}, *ἄδηλον* Pl^s; ep. dubiis adnumerat Franke, recte Palladae vindicat Weissh., qui ad firmandam suam sententiam complures affert locos ex Palladae epp., alios afferre poterat velut *φύσεως δ' ἰδίας* X 50, 9, *παρὰ θεσμόν* XI 386, 5, *ὄργανα Μουσάων* IX 171, 1, *μὴ συντυχὼν* et *συντυχάνων* IX 508, *βύβλῳ καὶ χάρτῃ* et *τὸν μικρὸν χάρτην* IX 174, 4; 6, XI 378, 6 | elegantiam ep. mirans in marg. (pone *αδηλ.*) *ὧ* (*ὡραῖον*) exaravit A* 3 *φιλίης θεσμοὺς*: cf. Od. ψ 296 *λέκτροιο παλαιοῦ θεσμόν*, Hymn. Hom. 8, 16 *εἰρήνης θεσμοῖς* 4 *συντυχίης*: *συζυγίης*? at cf. IX 508, 2; 4 5 cf. VI 62—68 | *χαράγμ^ατ* Pl^M 6 versum in marg. inferiore adposuit J, ut pagina 426 non lineae triginta tres, sed praeter modum triginta quattuor contineantur: v. ad 393, 4 | *τηλόθεν*: cf. V 291, 12; 292, 6 | *αχνυμένησ* P (*οἰχνυμένης* Reiske) ‖ 7 sqq. Pl^M l. I^a c. 52 (*εἰς ναούς*), 4; Pl^E I 54, 4; ep. exstat in Σ n. 16 ($Σ^F$ f. 143^r, $Σ^P$ 246^r; Parisin. 1773 iterum ep. exhibet f. 63^r, ubi epigrammati continuatur schol. de Ius prole ab Epapho ad Oedipodis filios propagata, deinde *στίχοι εἰς τὴν γραμματικήν*); tradunt versum Appian. de b. c. II 86, Xiphil. in Exc. Dion. Cass. 69, 11; cf. Preg. 237 7 ep. tumulo inscriptum fuisse narrat App. (l. c.: *τὸ δὲ λοιπὸν σῶμά τις ἔθαψεν — καὶ τάφον ἤγειρεν εὐτελῆ, καὶ ἐπίγραμμα ἄλλος ἐπέγραψε*), demonstrativis recte adnumerat Preger (confutata sententia Heckeri) 7 nom. auctoris om. Σ App., adspecto Pompeii sepulcro Hadrianum versum recitasse affert Dio; utrum verba imperator ipse ex tempore finxerit an versum ab ignoto poeta in illam sortis vicissitudinem conditum asciverit, etsi diserte addere omittit rerum scriptor, tamen dubitari vix potest *quin* Hadrianum Cassius pro auctore versus habuerit (*ἐνήγισε τῷ Πομπηίῳ, πρὸς ὃν καὶ τουτὶ τὸ ἔπος ἀπορρῖψαι λέγεται·*

Fr. Cor. Phil.
ı. 403—423 (*A*—*Σ*)

403. ΜΑΙΚΊΟΥ. A*

Εἰς ληνόν. A*

Αὐτὸς ἄναξ ἔμβαινε θοῷ πηδήματι ληνοῦ
λακτιστής, ἔργου δ' ἥγεο νυκτερίου·

τῷ — τύμβον, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ διεφθαρμένον ἀνῳκοδόμησεν, D. 69, 11); Hadriano vindicant P Pl | *αδριανου* κ^{r}αι^{1}σαρ^{o} A*, *ἀδριανοῦ βασι*^{λ} Pl^{M} (*Ἀδρ. βασιλέως* Pl^{E}) p. 382, 8 lemma in marg. superiore (p. 427) scr. A*, indici auctoris praemittunt Pl^{M} Pl^{I–b}, subiciunt Pl^{s. w} | *εἰσ πομπήιον* tantum Par. 1773 f. 63^{r}; *εἰς ναούς* (sc. capitis epp. titulum Planudeum) in marg. adposuit *Σ*^{P} | *εἰσ τὸν τάφον πομπηΐον* P *εἰσ τάφον π.* articulo omisso Pl^{M. E} *Σ* | *ἐν αιγυπτω* A*; v. etiam Plut. Pomp. 80, Lucan. X 380 'tumulumque e pulvere parvo adspice Pompei non omnia membra tegentem' (unde sumptum Anth. Lat. I 404, p. 314 R.: 'quantus quam parvo vix tegeris tumulo') 9 *τῶι ναοῖσ* P (errat Jac.; infra quattuor litt. priores lineolam duxit J, scil. ne versus singularis cum sequentibus iungeretur) | *σπάν*⌊ι⌋*σ* (-*ησ*? J^{ar}) P | *ἔπλετο* cum superscripto *ὑπῆρχε* Par. 1773 f. 63^{r} | verba: *χθαμαλός, ὁμαλός, κοῖλος, ταπεινός, ἴσος* (cf. Hes. s. *χθαμ.*) hexametro subiuncta sunt in Pl^{b} | Fragmento anthologii Diogenianei (387, 389, 392, 402: *Ἕκτορ, Εἰμί, Εἴ τις, Τῷ*) intermixta sunt (praeter 399) singula epp. coronae Philippeae et Meleagreae (390 sq.), quinque epp. sylloges Pallad. (393—395, 400 sq.), tria cycli Agathiani (396—398); primum ep. Diogenianeum clarissimi Troiani, postremum Romani, utriusque ab adversario superati sepulcrum spectat ||

1 sqq. ep. non recepit Plan., exstat in ap. Buh. p. 182 (post IX 399) 1 *μακκίου* A*, scripsi *Μαικίου*; cet. ep. eiusdem vid. atque IX 217 (*Μουκίου Σκαιόλα*?) 2 *εισ λ.* A*; cf. Diodor. III 63 *τὸν δ' οὖν Διόνυσον — διδάξαι τὴν ἐν ταῖς ληνοῖς ἀπόθλιψιν τῶν βοτρύων,* Callixen. Rhod. (de pompa Bacchica Ptolem. Philadelphi) apud Athen. 199 A, Longus IV 109, Anacreont. 57, Nicand. Alexiph. 30, Nonn. Dionys. 12, 334 (*τάφρον ἐνσταφύλοιο τύπον ποιήσατο ληνοῦ*) sqq., Agath. A. P. XI 64, Phil. IX 232; imitatus est Maecius inprimis Verg. Georg. II 4 sqq. 3 *αὐτὸσ* (*οσ* cr. ex *ουσ*?) P; *αὐτόσ'* Reiske, *Βάκχος* ap. Buh.^{m} (ubi add.: 'Vergil. Georg. huc, pater o Lenaee, tuis haec omnia plena') | *ἔμβαινε*: *ἐπίβ.* ap. B.^{m} | *θοῷ πηδήμ.*: cf. *γυρὰ σκιρτήματα* 217, 3; (*καὶ σταφυλὴν ἐπάτησε*) *ποδῶν βητάρμονι παλμῷ* Nonn. D. 12, 350 4 *δ' ἡγεο* P, *δ' ἡγέο* Schäfer | *νυκτ.*: cf. Soph. Ant. 152 *θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχος ἄρχοι* (ut noctu orgia dei potissima celebrantur, sic opera Baccho duce suscepta de nocte instituuntur)

λεύκωσαι πόδα γαῦρον, ἐπίρρωσαι δὲ χορείην
λάτριν, ὑπὲρ κούφων ζωσάμενος γονάτων·
εὔγλωσσον δ' ὀχέτευε κενούς, μάκαρ, ἐς πιθεῶνας
οἶνον ἐπὶ ψαιστοῖς καὶ λασίῃ χιμάρῳ.

1 λευκῶσαι P, λεύκωσαι ap. Buh.[m]; cf. Nonn. D. 12, 358 στειβομένη δὲ πόδεσσιν ἀμοιβαίοισιν ὀπώρη λευκὸν ἐρευθαλέης ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ἐέρσης; afferunt Vergilii verba (Georg. II 7) 'nudataque musto tingue novo mecum direptis crura cothurnis', de pedibus 'musti spuma albicantibus' intellegit Jac. (γλεύκωσαι 'riga pedem musto' Reiske) | γαῦρον: cf. 217, 3 σκιρτήματα γαῦρα τίθεσθε | ἐπιρρῶσαι (cr. ex -ρώσαι) P, ἐπίρρ. ap. Buh.[m]; 'vigorem adde choreae' Jac. | calcatorum cantilenae (ἐπιλήνιον ᾆσμα, ἐπιλήνιοι ὕμνοι), choreae s. tripudia, tibiarum cantus operam torculariam comitantes passim commemorantur, cf. Fr. H. Gr. III 61 (Callixen. fr. 2): τετράκυκλος — ἐφ' ἧς κατεσκεύαστο ληνός — πλήρης σταφυλῆς· ἐπάτουν δὲ ἑξήκοντα Σάτυροι πρὸς αὐλὸν ᾄδοντες μέλος ἐπιλήνιον, ἐφειστήκει δ' αὐτοῖς Σιληνός, Poll. IV 55 ἐπιλήνιον αὔλημα ἐπὶ βοτρύων θλιβομένων, Long. Pastor. IV 3 πανταχοῦ Σάτυροι πατοῦντες, πανταχοῦ Βάκχαι χορεύουσαι — ἐκαθέζετο δὲ καὶ αὐτὸς (ὁ Πὰν) συρίζων ἐπὶ πέτραις, Nonn. D. 12, 354 Βακχείης ἀλάλαζον ὁμόγλωσσον μέλος ἠχοῦς ποσσὶ πολυσκάρθμοισι περιθλίβοντες ὀπώρην Εὔιον ἀείδοντες, Anacreont. 57 κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες | μόνον ἄρσενες πατοῦσιν | σταφυλήν — μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες | ἐπιληνίοισιν ὕμνοις, A. P. XI 64 (Agath.) ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν Ἰάκχου ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν 2 λάτριν: famula vocatur saltatio, cui calcatores Bacchum ducem tamquam ministri sequentes operam dant, cf. IX 232, 5 αἰεί τι Βρομίῳ λατρεύομεν; 'hic τὸ λάτρις vestis genus esse vid., ὁ λάτριος χιτών, tunica brevis et expedita, uvas calcanti apta' absurde ap. Buh.[m] (post χορείην, non post λάτριν interpungens); λοῦτριν (ζωσάμενος) ci. Reiske (cl. Poll. X 181, VII 66, Theopomp. 37 K. τηνδὶ περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα κατάδεσμον ἥβης προπέτασον), χλαῖναν Br., νεβρίδ' Jac.; tentavi olim λάκτιν (i. e. λακτικήν), at vocabulum, quod substantivi vicem obtinet apud Callimachum (fr. 178), Nicandrum (Ther. 108), pro adiectivo huc inferre non ausim | ὑπε̄ρ κούφων (-ων cr. fort. ex -αν, non ex -ον) P; cf. Call. h. 3, 11 ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι 3 εὔγλωσσον vinum 'cum iucundo murmure ex lacu in dolia defusum' dici putabat Jac. (cl. IX 232, 1 λαιμὸς μελίγηρυς), rectius idem postea interpretandi causa affert Hor. epist. I 5, 19; 'eloquens vinum' ap. B.[m] | μάκαρ: cf. VI 89, 6 (Maecii) | ἐσπιθεωνασ P; v. Anacreont. 57 ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες νέον ἐκζέοντα Βάκχον 4 ἐπὶ ψ.: placenta capellaque oblatis Bacchi munus remune-

404. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ. A*

Εἰς | σμῆνος μελισσῶν. A*

Ἃ καλόν, αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
ἄπλαστοι χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
προοίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
οὐ βοός, οὐ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου.

---

raturi esse dicuntur; spectasse vid. poeta unum ex anaglyphis, quae rem epigrammate illustratam expressere | *λασίη* P ||

1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 58 (*εἰς ὄρνιθας*), 6; Pl^{E} I 60, 6 1 *αντιφίλου* omisso nom. gentili A*, *ἀντιφίλ*: Pl^{M}; Apollonidae fort. ep. tribuere malis comparato inprimis ep. VI 239 (5 *εὖ δὲ μελιχροῦ νέκταρος ἐμπλήσαις κηροπαγεῖς θαλάμας*); cf. etiam Apollonidae VI 238, 5 *σοὶ νῦν ἐξ ὀλίγων ὀλίγη χάρις* (cum IX 404, 3; 6), IX 280, 5 *βιότου*, 8 *πτηνά*, XVI 235, 5 *αὐτόξυλος*; at temere abiudicari ep. ab Antiphilo docent istius verba *ἃ καλὸν ἔγχος* VI 97, 3 (cf. *ἃ καλὸν — ῥεῦμα*), *θῆκεν Ἀθήν. δήμῳ χάριν* VII 641, 5 (cf. *βιότῳ χάρις* et IX 306, 1 *νεῶν χάριν*), *γαμψόν τε δρέπανον* VI 95, 3 (*γαμψῶν — δρεπάνων* 404, 4), *σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο* VII 634, 3 et *μῦς ὀλίγος βάρυ δεῖπνον* IX 310, 3 (cf. 404, 6), *νᾶμα φέρεις* IX 277, 4 et *γλυκὺ κηρίον* VII 622, 1 (404, 5), *Ἀδριανοῦ νέκταρος οἰνοδόκον* VI 257, 2 (*αἰθερίου νέκταρος ἐργάτιδες*) 2 *εισ σμ. μελισσῶ*¯ A* 3 *ἄκαλὸν* (non *ἂκ.*) P *ἃ καλὸν* Pl^{M}: cf. VI 97, 3, I 34, 2, Sternb. Mel. 19 sqq.; *ἄσκαλον* Scaliger | *ἐν ἄνθεσι* F G. Schmidt: at cf. Verg. Georg. IV 1 'aerii mellis caelestia dona' | *ῥεῦμα* P Pl, *δῶμα* Harb.; *ῥῦμα* (*σέλμα*?) 4 *ἁι πλασταὶ χειρῶν* (ante *ἁι* litteram *σ* erasam esse non confirmem; f. *οὐ πλασταὶ* J^{ac}) P *αἱ πλασταὶ χειρῶν* Pl^{M} Pl^{I-b} *αἱ πλ. κηρῶν* Pl$^{s.w}$; *ἃ πλασταὶ κηρῶν* Huet, *αἱ πλασταὶ χειῶν* Scaliger; *ἄπλαστοι χειρῶν* 'cellae manibus hominum non factae' Br., *ἄπλαστοι δὲ χερῶν* et *κἄπλαστοι χειρῶν* Jac., *κἄπλασται χ.* Boiss. | *αὐτοπαγεῖς*: noli (tautologiae tollendae causa) *κηροπαγεῖς* ex VI 239, 6 repetere (*ἀντιπαγεῖς* 'adversae' Bothius) 5 *προοίκιος*: cf. VI 120, 3 *προοίκιος ἀνθρώποισι κελευθίτῃσιν ἀοιδός*, V 1, 4 *προῖκα χαριζομένην* | *ἀνθρώπωι βιότωι* P, *ἀνθρώπων* (*ἀνῶν* Pl^{M}) *βιότῳ* Pl; frustra tentares *ἀνθρώπῳ* (s. *-ποις*) *βιότου χ.* | *μακέλλαισ* P *-λλα⌊σ⌋* Pl^{M} (*-αν*? Pl$^{M ar}$) 6 *δευόμεναι?* 7 *γλαυκοῦ* P, *γ*αυλοῦ* Pl$^{M pr}$ (*γλαυ* Pl$^{M ar}$) *γαυλοῦ* Pl^{E} *καύκου* Salm. | *γλυκὺν ἅμα* P 8 *δἄψηλὲς* P in t., *γρ δαψαλέσ* A* in marg., cr. Pl | *ἐξολίγου* (sic) P

χαίροιτ', εὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε,
αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες. M 14ᵛ

405. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. A*. Pl

Εἰς Δροῦσόν | τινα εὐχή. C

Ἀδρήστειά σε δῖα καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη Νέμεσις·

---

1 *χαίροισθ'* $\mathrm{Pl}^{M.E}$ *χαίροιτ'* P | (olim ci. *εὐαλδεῖς*) | *ἐνάνθεσι* P, *ἐν αἰθέρι* perperam Harb. | *ποιμαίνοισθε* $\mathrm{Pl}^{M.E}$ 2 (*ἀνθηροῦ* F G. Schmidt) | *πταναὶ?* | cf. IX 26, 8 *ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων* (Antip.) ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 30 (*εἰς εὐχήν*), 3; Pl^{E} I 31, 3 3 eiusdem Diodori ep. est atque VI 98 (Ζωνᾶ), VI 243, 348, VII 627, 370, IX 219 (*Δ. Σαρδιανοῦ*) 4 *εἰσ δροῦσον τινὰ ευχὴ* C^{pr}; ab A^{ar} scriptum fuisse *εἰσ ἀδράστειαν καὶ νέμεσιν* non contenderim | Drusum Germanici patrem a Diodoro celebrari censet Hillscher (cum Opsopoeo), Germanici filium Neronis fratrem minorem (cum Iacobsio) Rubensohn, qui ep. c. annum 30 p. Chr. Druso, ep. IX 219 aliquanto ante fratri maiori missum esse arbitratur | lemmati add. C verba haec: *ὁμοία τ͂ προσώπ | αὐτοῦ: νεμεσισ:* | s *αδράστεια* : ~ (erasae sunt in marginis ora tres quattuorve litterae post *νέμ.*, aliquot post *αδρ.*); inepte alii ipsa precum verba Drusi personae congruentia, alii deas similes illius esse et voce *μακάρων* spectari contendunt; verba *ὁμοία τοῦ προσώπου αὐτοῦ* depravata fort. atque interpretatione orta ex *ὁμοιοπρόσωποι* (*ὁμοία τοῦ αὐτοῦ προσώπου*), ut Nemeseos Adrasteaeque species eadem, dearum numen par idemque significetur (cf. Suid. s. *Ἀδρ.*: *οἱ μὲν τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει λέγουσι*, Antim. 43, 4 *ἔνθα τετίμηταί τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται*) 5 *ἀδρ. τε* $\mathrm{Pl}^{M.E}$, fort. recte, cf. Diodori VI 243 *ἥ τε Σάμου μεδέουσα καὶ ἣ λάχες* | ⌊ἰ⌋*χναίη* (ἰ C, *η* s. *ἡ χν.* P^{ar}) P: schol.ᴮ add. '*τοῖς γὰρ πάντων ἴχνεσιν ἕπεται καὶ τοὺς ⟨οὐκ⟩ εἰκότως εὖ πράττοντας τὴν εὐπραξίαν ἀφαιρεῖται, ὅθεν καὶ Νέμεσις· Ἀδράστεια δὲ ὅθεν Ἁρποκρατίων δηλοῖ ἐν τῷ περὶ τῶν λέξεων τῶν ῥητόρων· λέγεται δὲ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ Ἀργείων βασιλέως· μόνος γὰρ ⟨τῶν⟩ ἑπτὰ τῶν ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων ἐξέφυγε τὸν θάνατον· στρατευσάντων δὲ τῶν παίδων ὕστερον ⟨τῶν⟩ τεθνηκότων καὶ τοῖς γονεῦσιν τιμωρεῖν γλιχομένων μόνος Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου παῖς τῶν ἄλλων σωθέντων ἀνηρέθη, ὡς Σουίδας*', similia affert schol. Mon. | *Ἰχναίη* Hillscher, qui Nemesim, alteram Themin ab Ichnis oppido Phthiotidis appellari vult (cf. Hymn. Hom. in Apoll. Del. 94 *Ἰχναίη τε Θέμις*, *Lycophr.* 129, Strab. IX 435, Steph. s. *Ἴχναι*) | *φυλάσσει*^{οι} P

δείδια σόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον ἠδὲ σά, κοῦρε,
δήνεα, θεσπεσίης καὶ μένος ἠνορέης
καὶ σοφίην καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα,
Δροῦσε, πέλειν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων. M 8r

406. 'ΑΝΤΙΓΌΝΟΥ ΚΑΡΥΣΤΊΟΥ. C

Εἰς βάτραχον | ἀποπνιγέντα | ἐν οἴνῳ. C

'Αργυρέη κρηνίς με, τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
βάτραχον, οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσιν·

-*σσοι* Pl; *φυλάσσει* Rubens., ut dea inducatur non servans, sed observans atque insidiose speculans (affert Suet. Tib. 54, Tac. Ann. IV 59, 67; at ancipites res Drusi insidiasque Tiberii s. Seiani tam aperte ostendi a poeta non putaverim: precatur deam, ne in adulescente quamvis egregio potestate sua utatur neve eum oderit, cf. Aesch. Sept. 235 *τίς τάδε Νέμεσις στυγεῖ*, unde nemo, opinor, apud Diodorum requiret *ἰχναίη σε φιλῆσαι*; cet. v. Diodori VI 243, 6 *Μοιράων δ' οὐκ ἐμέγηρε λίνα*); 'votum pro Druso, ne abusus fortuna Nemesim sentiat' interpretatur Cüchler | cf. VI 98, 1

1 v. Hesiod. Th. 259 *φυήν τ' ἐρατή*, XI 12, 2 *ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην* | *ἠδὲ σὰ* (incerta pros. supra *α*) *κοῦρα* P, cr. Pl; cf. Diodori VI 348, 3, VII 627, 2 *κοῦρε* 2 *δ⌊ή⌋νεα* P | *ἠνορέης*: laudat Rub. Mesomedis hymn. in Nem. v. 19 *ἃ τὰν μεγαλανορίαν βροτῶν νεμεσῶσα φέρει κατὰ Ταρτάρου*, cf. Z 156 *κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν* 3 *μῆτιν ἐπίφρ.*: *τ* 326 affert Rub. | *τοιᾶδε* P 4 *δρουσε* P | *μακάρων*: cf. Diodori VII 370, 4 *δήεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων*; ad ipsum Augustum alludi opinatur Hillscher ‖ 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 57 (*εἰς οἶνον*), 5; Pl^E I 59, 4 5 *αντι⌊γόνου καρυστι⌋* C^pr, nisi quod *αντι* ex pristina scriptura retinuit: scripserat enim A*^ar *αντιπατρον*, cui *σιδ⁹* (potius quam *θεσσαλ⁹*) gentile vid. adiunxisse (sequentis ep. indicem praecipiens); dissentiens a P *'Επιγόνου Θεσσαλο⌈νικέωσ⌉* Pl^M *'Επιγ. Θετταλοῦ* Pl^E (omnes, excepta Pl^α, quae ex nota Aldinae primae '*τὸ Θετταλοῦ Θεσσαλονικέως*' gentile autographi ascivit), cf. Wil. Phil. Unt. IV 169; Antipatro Thessalonicensi ep. tribuere studuit Rub. (Herm. 25, 153) conlatis istius poetae epp. XI 20, 23 sq., 31, IX 305 6 lemma perversum scr. C in eraso lemmate scribae A* (quod, ut vid., ab isdem verbis *εἰσ βάτρ.* incipiebat: quamquam anteceptum fuisse ab A* lemma ep. sequentis *εἰς βρέφος*, idcirco epigrammati 407 suum indicem appositum esse a C suspicari malis) | *εισ β. αποπνηγέντα* C; Jac. monuit de aenea rana agi collocata in cratere, fonticulum

κεῖμαι δ' ἐν Νύμφαις, κείναις φίλος οὐδὲ Λυαίῳ
ἐχθρός, ὑπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόσιν.
ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα· φεῦ, πίνες ὕδωρ
πίνουσιν μανίην σώφρονα μαινόμενοι; M 14ʳ

407. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ [ΣΙΔΩΝΊΟΥ]. A*

Εἰς βρέφος ἀποπνι|γὲν ἐν θαλάσσῃ. C

Δμώιον Ἱπποκράτευς ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόντου
χεῖλος γειτοσύνης ἑρπύσαν ἐκ καλύβης,

---

argenteum (ἀργ. κρ.) dici siphonem, unde vinum in cratera prosiliret ranamque perfunderet (v. Wil. p. 170); poeta per allegoriam se olim aquae potorem iam ad Bacchi haustus accessisse dicit, scil. fatuum olim clamatorem (μακρὰ βοῶντα) tandem verae poesis spiritus divinos sumpsisse; quae in extremo ep. dixit de moderate insanientibus, spectare videntur ad Platonis verba in Phaedro 245 A ὃς δ' ἂν ἄνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται — ἡ ποίησις ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ἡ τοῦ σωφρονοῦντος ἠφανίσθη; Callimachum perstringi eiusque sectatores ὑδροπότας ut 'fontis caballini' haustores nimis sobrios demonstrat Rub. duce Diltheyo (v. Cyd. p. 14) p. 387, 7 κρήνη ἐμὲ P κρηνίσ με Pl | cum altera parte vs. cf. Apollonidae XVI 239, 1 με τὸν οὐκ ἐπὶ ποσσὶ Πρίηπον 8 ἔσχεν Pl$^{M.E}$; ἔσχεν P: notulam * adpinxit J idemque in fine vs. scripsit γρ *χεῦεν (litteram ν postea accessisse non crediderim): f. ἔστεγ' | ὑποσταγόσιν P ὑπὸ σταγόσι Pl^{M} ὑπὸ σταγόσιν Pl^{E}, (οἰνηροῖς) — στέγεσιν Dilthey (alterius potius pentametri clausulam mutaverim, si eadem vox bis posita ferenda non videtur)

1 versum primo vitiose scripsit J, sed applicavit ei signum delendi (ʔ κειμαι δὲ νύμφαισ φίλοσ κεῖνοσ οὐδὲ λυαίω: cf. vol. II 1 p. XV sq.) repetivitque emendatiorem | κεῖμαι δ' ἐν J$_2$ Pl; κείμην Finsler | κεῖναι σφίλοσ et λυαίωι J$_2$ | imitatur poeta Theocr. I 141 τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ 2 ἐχθρ* ὀσ P | λονόμενοσ P Pl (λυόμενος Plᵃ), cf. VII 55, 2 Νύμφαι κρηνίδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων, IX 247, 3 λουσαμένη Βρομίῳ | σταγόσιν P Pl, λιβάσιν et νάμασι λουόμενος Jac., tentavi μιγάδην et μιγάδων (cf. Ap. Rh. 3, 1209 μιγάδας χέε λοιβάς) 3 ὀψέ ποτ' cr. ex ὀψ ἐπ.? P | ἐκόμασα P; cf. XVI 102, 3 κὴκ πυρὸς εἰς Οὔλυμπον ἐκώμασας, Theocr. 3, 1, Pind. Nem. 9, 1 κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος — ἐς Αἴτναν, Plut. Anton. 26 ἡ Ἀφροδίτη κωμάζει πρὸς τὸν Ἀντώνιον, Nonn. Dion. 5, 557 εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε 4 μανίην σ. cf. ad p. 387, 6 (VII 30, 2 χὴ παίδων ζωροτάτη

πλεῖον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν. ἔρρε, θάλασσα,
ἢ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσαο δεξαμένη. M 4v

408. [ʼΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ] ʼΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. A*. Pl. C

Εἰς Δῆλον τὴν | νῆσον. A*. C

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις
ἢ Λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένῃ,

μανίῃ Ant. Sid.) | *μαινόμενοι:* ~ P Pl^{M}; pro interrogandi signo punctum posuit Dübner, ut *τίνες* vice relativi fungeretur (*οἵτινες*) ‖ p. 388, 5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 14 (*εἰς βρέφος*), 2 5 *αντιπάτρου σιδ°* A*, gentile om. Pl; ep. coronae Philippeae recte Thessalonicensi tribuit Weigand (Setti) 6 *ἀπὸ πνηγὲν* C; cf. epp. VII 632, 303, 179, IX 351 7 *δμώιον — βρέφος*: cf. *νηπιάχου δμωός* VII 632, 5 (Diod.) | *ʽΙπποκράτεος* Harb. 8 *ἑρπύσαν* P; cf. IX 351, 1 *ἀπὸ κρημνοῦ πάις ἕρπων*, 548, 1 *κοῦρον ἀποπλανίην — βρέφος* | v. VII 179, 4 *καλύβῃ* in fine versus

1 *ποτό⌊ν⌋* P^{pr} (olim *ποτοῦ* ab J scriptum fuisse non ausim contendere) | verba *πλεῖον — ποτόν* ('plus liquoris hausit quam quod lactis materna ubera dabant') cum *ἔθανε* sunt iungenda, pro quibus exspectes referenda ad *ἑρπύσαν* (velut *λεῖπον — ποτὸν* de lacte deficiente) | *ἔρρε — ἤ*: v. Ant. Th. V 2, 3 *ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατος, ὅς με διώκεις* 2 *ἢ* Pl *ἦ* P (noli ci. *ἥ*) | *μῆρ* Pl^{M} ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 56 (*εἰς νήσους*), 2; Pl^{E} I 58, 1: in Pl^{E} praecedit ep. sortem insulae lamentans, sequitur IX 100 ep. Alphei ad haec respondentis: Pl^{M} praemittit ep. posterius scriptum IX 100 necessitudine quae inter epp. 408 et 100 intercedit eorumque conexione neglectis, sed epigrammatum ordine Palatino servato (cum contrariis inter se epigrammatis 408 et 100 cf. simile par epigrammatum Alcaei 518 et Messenio adversantis Alphei 526) 3 duplici titulo instructum est ep. in P: alterum cum gemino auctoris indice exaravit A* in p. 427, alterum minutum in marg. superiore p. 428 C | *απολλωνιδου|οι δε αντιπάτρου* A*, *ἀπολλωνί^{δ} οἱ δὲ ἀντ.* Pl^{M} consentiens cum A* (Pl^{a-s} secutae notam Aldinae principis: *τὸ εἰς νήσους ʼΑντιπάτρου ἐν ἄλλῳ ʼΑπολλ. οἱ δὲ ʼΑντ. γράφεται*), *ἀντιπάτρου* C Pl$^{I. a}$; Antipatri ep. esse docent Alphei (IX 100) versus ipsum Thessalonicensis nomen afferentes; cf. Antipatri IX 421 (*Δῆλος ἐρημαίου δαίμονος ἀρξαμένη*), 550 (5 *τίς κεν ἐώλπει ὄψεσθαι Τήνου Δῆλον ερημοτέρην*), IX 427, Antonii IX 102, praeterea IX 103 sq., 284, 423, 425 similia 4 idem lemma scr. A* p. 427, C p. 428 | *δηλον* A* C | *την νησον* A* | ad versum tertium adposuit A*: *Δῆλον ἐκυκλώ|σαντο καὶ οὔνομα | κυκλάδες εἰσίν* ~ (Dionys. Perieg. 526) | de insulae vastatione

128 οὐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἔστενον· οἳ ἐμὲ δειλήν,
ὅσσαις Ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι
Δῆλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σέβας· ὀψέ πη Ἥρη
Λητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην. M 14[r]

409. ἈΝΤΙΦΆΝΟΥΣ. C

Εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν | καὶ μετὰ μουσικῶν | C
καὶ πίνειν ἐστεφα|νωμένον. C

Εἴ τινα μὴ τέρπει λωτοῦ λιγὺς ἢ γλυκὺς ἦχος
ψαλμῶν ἢ τριγέρων νεκτάρεος Βρόμιος

adnotat sch.[B] haec: ὥς φησι Παυσανίας ἐν τοῖς Λακωνικοῖς (III 23, 3 sq.), Μηνοφάνης Μιθριδάτου στρατηγὸς τὴν Δῆλον Ἑλλήνων οὖσαν ἐμπόριον εἰσπλεύσας τοὺς ἐπιδημοῦντας ⟨ξένους⟩ ἐφόνευσεν καὶ αὐτοὺς Δηλίους καὶ τὰ τῶν ἐμπόρων χρήματα κατέσυρε καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα ἠνδραποδίσατο καὶ αὐτὴν τὴν Δῆλον εἰς ἔδαφος κατέβαλε καί τις τῶν βαρβάρων τὸ ξόανον τοῦ Ἀπόλλωνος ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπερ ὁ κλύδων εἴς τι χωρίον ἀπήνεγκεν ἐν ὅροις τῶν Β ο ι α τ ῶ ν (Βοιωτῶν, quod non correxit Dübner, pro -ατῶν inepte sch.[B.w]) Ἐπιδήλιον ὕστερον διὰ τοῦτο κληθέν p. 389, 5 εἴ θέμε P | παντοίοισιν (cr. ex -τοιῶισιν?) P | ἔτι πλάζεσθ[Γ]αι[1] P; Antipatrum εἴθε cum infinitivo iungentem imitatur Crinagoras in ep. argumenti quodammodo similis IX 284 (εἴθε — κεῖσθαι); noli ἔτι mutare in ἔτ' ἦν aut verba convertere ita: εἴθ' ἔτι παντοίοις μ' ἵκετο κλ. 6 pentametrum in marg. inferiore scr. J, ut p. 427 lineae 34 contineantur, scil. ad solitum numerum linearum (33) una accedat: cf. ad p. 374, 6; 382, 6; 403, 6; 447, 6; 455, 1 sq. | ἀλωομένην P, -μένῃ Pl (propter verbi formam Jac. cft Quint. Smyrn. 14, 63 ἀλωομένοισι, Od. δ 106 μνωομένῳ)

1 οὐ κὰν P | χητοσύνην (accentum supra prius η posuit J idemque delevit) P | οἱ (incerto acc.) P, οἵ Pl[M.α] οἳ Pl[a.b.s] 2 ναυσὶ P νηυσὶ Pl; cf. IX 427, 1 ναυτίλε, μὴ στήσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ' ἐμεῖο, λαίφεα μὴ λύσῃς (425, 5 ἀλλὰ παραστείχοντες ἐμὴν στοναχήσατε μοῖραν); verba Callimachea τίς δέ σε ναύτης ἔμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηὶ θεούσῃ (Hymn. in Del. 315) epigrammatographi videntur spectasse 3 ἐρημαίη: cf. 28, 1 ἐρημαίη κέχυμαι κόνις, 101, 4 ἔγνων δὴ σκοπέλου παντὸς ἐρημοτέρην | τὸ πάλαι: v. 103, 1 ἡ πολύχρυσος ἐγὼ τὸ πάλαι πόλις, 104, 2; 151, 2; 423, 1 | ὀψὲποι ηρὴ P, ὀψέ π[η] ἥρη Pl[M] ὀψέ πη Pl[I.s] ὀψέ πῃ Pl[a.α.b]; (ὀψέ σοι Salm.), ὀψέ μοι Reiske (Br.); ὀψὲ μὲν vix *tentaveris cl.* IX 771, 2 ὀψὲ μέν, ἀλλ' εὗρεν, VII 349, 2 ὀψὲ μέν,

ἢ πεῦκαι, κοῦροι, στέφανοι, μύρα, λιτὰ δὲ δειπνῶν
λαθροπόδας τρώκτης χερσὶ τίθησι τόκους,

ἀλλ' ἔθανον; ci. ὀψέ ποθ' et ὀψέ τοι, cf. VII 483, 1 τίπτε τοι (in eadem versus sede); nunc praeferam ὄψιμον cl. Il. B 325, XVI 336, 8 p. 390, 4 Λητοῖ perperam Huet | τῆνδ' P | δίκην: cf. 102, 4 τίσασα Πριάμου δαίμοσιν ὀψὲ δίκας ‖ 5 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 182 (post IX 403) 5 nom. auctoris in ras. scr. C (titulum ep. sequentis τυλλίου ad praecedens ab A* translatum esse affirmare non licet); ab eodem Antiphane (v. ad 258) condita sunt epp. X 100 (4 πάντα χύδην ἔστω, ψαλμὸς ἔρως προπόσεις), XI 168, 322 6 sq. ανέτωσ C; ἀνετῶς? (cf. Hesych. et lemma ep. IX 50) | μετα μουσικ^ (-κ^ων^): C, μουσικῆς ap. Buh.; verba ς πίνειν cum littera sq. ε in ras. add. C (deletis iis quae ad vs. 3 exaraverat J, v. ad p. 391, 1) 8 λωτοῦ χέλυσ P; λωτός, χέλυς Ruhnken, λωτοῦ μέλος Reiske (Toup), χέλυος κρότος Jac.; scr. λιγύς (cf. Mosch. 2, 97 φαίό κεν αὐλοῦ Μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν), ut tibiarum acuti et lyrae dulces soni iungantur, tentavi etiam λωτοῦ χάρις: v. Heracl. 892 λίγεια λωτοῦ χάρις | ἦχοσ P 9 ψαλμῶν: cf. X 100, 4 | νεκταρέοσ P

1 ἢ πἑυκασ (acutum J mutavit in notulam * eamque in marg. repetivit; addidit, ut vid., γρ. cum formae πεύκας emendatione, quam C aucto lemmati suo spatii parandi causa delevit, cf. ad 390, 6) P, παρθενικαί apogr. (Br.), ἢ πεῦκαι Ruhnken (de facibus ad convivia comissationesque adhibitis) | κοῦροι P: κῶμοι Toup (v. VII 223, 7 κῶμοι καὶ μανίαι μέγα χαίρετε) | στέφ.: cf. XI 168, 3 οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας, οὐ μύρον οὐ γλαφυρὸν γνοὺς ποτ' ἐρωμένιον | μυραλει ταδε δειπνων P (litteris perperam iunctis nec sensu percepto verborum prosodias om. J; man. rec. ταδε in τα·δε. mutavit, scil. ne pronomen τάδε legeretur, eadem tamen punctum post ε induxit): fort. servanda est forma λειτὰ | (ἢ πεύκας κοῦφοι στέφανοι, μόρα λιτὰ δὲ δ. absurde Reiske) 2 λαθροποδασ P; λαθρόποδας Br., λαθροπόδας Reiske (cf. 14, 2; 227, 2 πουλυπόδην); 'fenus sensim procedens et in maius auctum' Jac. (recte nisi quod rem infamem dissimulari atque occultari simul significatur); v. Antiphan. XI 322, 6 λαθροδάκναι (σαθρόποδας ap. Buh.[m], λαβροπότας Ruhnken) | τρόκτασ P (v. Suid.: τρώκτης· ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων); τρώκτας (— τόκους) 'usuras rodentes, quae mutuantium fortunas carpunt' Reiske (λάθρα πολυτρώκτας Toup), τρώκταις (χερσί) Br. (Ruhnk.), τροχαλαῖς Lobeck; τρώκτης Hecker (Boiss.): cf. ξ 288 Φοῖνιξ ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς τρώκτης, ο 416 | χ. τίθησι: de pecuniis vel elocatis vel in arca depositis cogitat Reiske parum recte: avarus dicitur, qui nummos digitis computans contrectansque alium inde fructum capere nescit, cf. Palladae XI 289, 4 ἐν δακτύ-

οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε· μεριμνητὴν δὲ παρέρχω
νεκρὸν ἐς ἀλλοτρίους φειδόμενον φάρυγας.

410. ΤΥΛΛΙΟΥ ΣΑΒΙΝΟΥ. C

Εἰς μῦν φαγόντα | κιθάρας χορδὴν | C
καὶ περιπλακέντα | ἐν αὐτῇ καὶ ἀπο|πνιγέντα. C

Σμίνθος, ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
δειλός, ὁ κἀκ θανάτου κέρδεα ληζόμενος,

λοισι τοὺς τόκους σφίγγων. Lucian. catapl. 17 (Γνίφων) μόνοις τοῖς δακτύλοις πλουτῶν, οἷς τάλαντα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο (κατὰ μικρὸν συλλέγων τὰ μετ' ὀλίγον ἐκχυθησόμενα); v. etiam Antiphan. XI 168, 1 sq.

1 v. Soph. Ant. 1165 sqq. (Electr. 1152) | περι μνηστιν (om. prosodia) P; varia (partim ab isdem) tentata sunt: περὶ μνῆστιν Ruhnken (ad signandum tumulum vocem μνῆστιν adhiberi perperam opinatus), παρὰ μνῆστιν Reiske; παράμνηστιν s. παράμνηστον (— νεκρόν) 'cuius obiter tantum meminimus, cuius memoria periit' Salm., παρ' ἄμνηστον (s. τέθνηκ', ἀπερίμνηστον) O. Schneider; Περιμνήστην (nomen proprium inferens) Ruhnk. (qui ex Qu. Sm. 13, 210 Περίμνηστον repetere poterat); ἀείνηστιν Toup; τέθνηκεν ἀνήρ (et τέθνηκε πάλαι), νῆστιν Jac., περίνηστιν (cum ι producta ante ν) et περίσκνιπον Piccolos; μεριμνητὴν probabiliter Reiske (τέθνηκε μερίμνης· τὸν δὲ Hecker), ego περίσκληρον ci. 2 νεκρὸν: cf. Antig. l. c. ἔμψυχον νεκρόν, Lucian. Dial. Mort. VI 2 ἔμψυχόν τινα τάφον, A. P. V 20, 6 ὡς δὲ τάφον νῦν σε παρερχόμεθα, X 63 ζῆν δοκέων ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας | εσ ἀλλοτρίουσ — φάρυγα P, cr. Salm. ‖ 3 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 21 (εἰς δίκην), 10; Plᴱ I 22, 10 3 τυλλ⌊ίου σαβηⁿν⌋ C (pristinus auctoris index scriptus ab A* duabus continebatur lineis, quarum in priore τουλλίου fuisse non infitier, in altera accessisse σαβίνου s. Λαυρέα vix credibile, Γεμίνου aut Φλάκκου additum non fuisse certum videtur); τυλλίου γεμίνου Plᴹ (Plᴱ), Τουλλίου apogr.; ep. ad Statilium aut Geminum referre non ausim, licet invenias quae alterutrius esse ep. confirmare videantur (cf. IX 45, 2 λυγρὸν ἔδησε βρόχον cum 410, 4; VI 260, 5 clausulam ὅς γε καὶ ἄλλοις et 410, 5 finem hexametri, XVI 30 λαλέοντα τύπον cum 410, 3 νευρολάλον, XVI 103 τόξων — γυμνωθεὶς ὅπλων cum 410, 5 sq.) 4 ⌊εἰσ μῦν φ⌋αγοῦ C (deleto auctoris indice prisco, v. ad 3) 4 sq. ⌊κιθ. χορδή⌋ν ⌊ς περιπλακε⌋ντ÷ ἐν ⌊αυτῆι· ς απο|*π⌋νηγέντα C (erasum est pristinum lemma ab A* exaratum, cuius vestigia fere nulla apparent); cf. *Antiphili ep. IX 86* 6 σμίνθ° Plᴹ (cf. Aelian. de nat. an. 12, 5

νευρολάλον Φοίβου χορδὴν θρίσεν· ἡ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἑλκομένη θηρὸς λαιμὸν ἀπεβρόχισεν.
τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν, ὃς δὲ κατ' ἐχθρῶν
ἤδη καὶ κιθάρην εὔστοχον ὅπλον ἔχει. M 6r

411. ΜΑΙΚΙΟΥ. A*

Πα|ραινετικόν· | εἴς τινα φίλον, | A*
ἤτουν Κορνήλιον | τὴν αὐτοῦ φιλίαν | ἀνταλλαξάμενον. C

Ἤλλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος οὐδ' ἐπὶ λιτῷ
τέρπεται ἡμετέρῳ μουσοχαρεῖ βιότῳ,

τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον: sequitur Aesch. fr. 227; 'ὁ σμίνθος ὁ μῦς ὃς κατὰ τὴν τῶν Κρητῶν διάλεκτον οὕτως καλεῖται' add. schol. Mon.), ζμίνθος pronuntiatum esse apparet ex fragmenti Philippei ordine elementario, qui inter *E* et *H* non *Σ* admittit, sed *Z* requirit, Ζμίνθος Weigand | λίχνος: v. VI 302, 5 ὦ φιλόλιχνε, IX 86, 1 λιχνοβόρος μῦς | οὐ δε P p. 392, 7 (μυάγρης) δειλός: structura adiectivi accommodatur ad verba ἀλεγίζειν, ἐντρέπεσθαι cum genetivo iuncta; sed fort. scrib. φειδός 'murem sua cuppedia ne muscipulo quidem parcere, eo abstinere patitur': at perperam tentares οὔκ τε (sc. ὁ ἔκ τε) μυάγρης εἶδαρ, ὁ κάκ — ληζ. | κακ P κάκ Pl^M | κέρδεα (acc. parum perspicuo) ληϊζόμενοσ P κέρδ. ληζ. Pl^M, κέρδε' ἀλιζόμενος Reiske 1 νευρολάλον (hyphen J) P | θρίσεν. P^ac | ἦδ' Pl^M | ἐπι πῆχυν P: πῆχυς 'iugum, unde aptae sunt chordae', distinguit igitur poeta voces πῆχυν et ζυγόν non magis quam schol. ad *B* 293 (κιθάρας πῆχυν, εἰς ὃν οἱ κόλλαβοι συμπεπήγασιν), Hesych. (ζυγά — οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων, εἰς οὓς οἱ κόλλοπες ἐνίενται), cum πήχεις alibi fere manubria lyrae intellegantur 'cornuum instar incurvata', cf. Baum. ad hymn. in Merc. 50 2 ἀπεβρόχῆσεν (sc. -ησεν J^ac -ισεν J^pc punctis superpositis luculentiorem reddens litteram restitutam) P ἀπεβρόχισεν Pl 3 (Λοξίου εὐστ. — ὅς γε Jac., qui tamen ipse postea coniecturam sprevit) 4 ἄστοχον P, εὔστ. Pl ‖ 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 79 (εἰς ὑπεροψίαν), 1; Pl^E I 81, 1; duo Maecii in Cornelium epp. (V 116, IX 411), licet propria sint Musae puerilis, exstant in Planudea ita, ut non alterum alteri continuetur in eodem libro epp. eroticorum, sed illud amatoriis, hoc demonstrativis (servata ratione Cephalae) immisceatur 5 μακκίου A* (v. vol. I p. XXI); nom. auctoris om. Pl^M, ἄδηλον Pl^E; ep. sine dubio est Maecii, cf. imprimis V 113, 129 6 sq. priorem lemmatis partem παραινετικον (v. lemmata epp. IX 43, 50, 13

κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκέτι δ' ἡμεῖς
οἱ πάρος, ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
εἴκωμεν, ψυχή, πεπαλαίσμεθα, μηδὲ βιάζου·
εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης. M 19ᵛ

412. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ. A*. Pl
Ὁμο ίως. A*
Εἰς Σω|σύλον τινὰ φίλον. C

Ἤδη καὶ ῥόδον ἐστὶ καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος
καὶ καυλοὶ κράμβης, Σωσύλε, πρωτοτόμου

παραίνεσις, 170 *παραίν. ἀρίστη*, 359 *παρ. ἀποτρεπτική*) — *φίλ⁹* scr. A*, alteram (l. 7) add. C p. 393, 7 *ἤτ' οὖν* (non *ἤγουν*) C | *κορνήλι*: v. V 116 et ad l. 5 sqq. | *ἀντ' ἀλλαξάμ̄ν* (-*άμενον*) C; cf. lemma ep. IX 19 8 *ἤλλακτ'*: cf. Maecii ep. V 113, 4 *ἠλλάχθαι τὴν φύσιν οὐ δοκέω* | *οὐδ' ἐπι* P *οὐδ' ἐπὶ* Pl^{M} $\mathrm{Pl}^{\mathrm{I-b}}$ *οὐδ' ἔτι* Pl^{s} 9 *τέρπετ*ͅ (sc. *τέρπεται* cr. ex *τέρπετ'*) P; cf. Maecii VI 89, 2 *τρηχεῖ τερπόμενε σκοπέλῳ*, 233, 7 *διπλοῖς ἀιόνων ὠρύγμασιν — τερφθείς* (unde *ἐπὶ* v. 1 recte mutatum esse in *ἔτι* non licet colligere; olim ci. *οὐδ' ἐπὶ λιτῷ τέρπετ' ἔθ'* et *στέργει ἔθ' ἡμετέρῳ* cl. Demosth. 39, 6 *στέργειν ἐπὶ τούτῳ*) | *μουσο͜χαρῆ* P -*χαρεῖ* Pl | cf. Palladae ep. IX 171

1 *κούφησ* (acut. cr. ex circumflexo) P | *αἰωρεῖται*: cf. Crinag. IX 234, 1 *κεναῖς ἔτ' ἐπ' ἐλπίσι πωτηθείς* (et vs. 5 *Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο* cum 411, 2 *μουσοχαρεῖ β.*) | *ἀπελπίδοσ* P; *ἐπ' ἐλπίδος* Schaefer, *ὑπ' ἐλπ.* Br. 1 sq. *ἡμῶν ὡς πάρος* Salm. temere; sch.ᴮ adnotat haec: *οἱ ὄντες πρότερον αὐτῷ φίλοι οὐκέτι ἐσμέν, ἀλλοῖοι γὰρ αὐτῷ δοκοῦμεν πλουτοῦντι* (immo *πλουτοῦσι συνόντι* s. *ὁμιλοῦντι*) 2 *ἐλπίδος*: offendit vox iterata, priore loco eam mutatam volebat Br.; *ἑτέρης ὁλκάδος, βαθμίδος, ληστρίδος, μήτιδος* f. tentaveris | *ἐκκρέμαται* (cr. ex -*τα*) P: v. V 240 *ᾧ ἐπὶ πᾶσαι — ἐλπίδες ἐκκρεμέες* 3 *εἴκομεν ψυχή·* P, cr. Pl | *πεπαλαίσ***μεθα* Pl^{M} (*στμ.* $\mathrm{Pl}^{\mathrm{M\,ar}}$) | *μὴ δὲ* P Pl^{M} 4 *ὑπαργυρέησ* P ‖ 5 sqq. Pl l. Iᵃ c. 36 (*εἰς θάνατον*), 12; Pl^{E} I 37, 12; Kb. Philod. 23 5 obversabantur poetae versus Meleagrei V 143 *ἤδη λευκόιον θάλλει — τέθηλε ῥόδον* et Callimachei VII 519, 2 *τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις τᾷ ἑτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν* 6 sq. *ομοίωσ*: ∼ scripsit A*, in *ὁμοίωσ*: ⌊*εἰσ*⌋ mut. C, qui praepositionem loco erasae clausulae posuit verbaque *σώσυλον τινα φιλ* addidit | *ὁμοίως* non caret sensu, sed scripsit A*, ne praecedentis epigrammatis *lemma* (*παραινετικὸν εἴς τινα φίλον*) iteraret; ep. interpretantur *alii* (*quibus* Kaibel assentitur) de intermisso propter recentem

καὶ μαίνῃ σαλαγεῦσα καὶ ἀρτιπαγὴς ἀλὶ τυρὸς
καὶ θριδάκων οὔλων ἀφροφυῆ πέταλα.

---

luctum convivio sollemni, alii contra (Brodaeus, Jac., Mackail) a poeta amicum admoneri putant, ut mortis memor ad voluptatem paratam properet: apparet utrumque dici a poeta, et sepeliendos lugendosque esse mortuos et brevi gaudia solita repetenda esse vivis, qui quam obnoxii sint fortunae ludibrio ipsa tam repente abreptorum sodalium sors doceat p. 394, 8 cf. Philodemi XI 41, 3 ἤδη καὶ λευκαί | και ῥόδον ἐστι P; quoniam Phil. hic esculenta, non flores enumerat, olim ci. ῥάφανός τε s. ῥαφανίς τε vel, ne verbum requireretur, καὶ φακός ἐστι (cf. Automed. XI 319, 4 ἢ καυλοὺς κράμβης ἢ φακὸν ἢ κοχλίας): sed restituendum vid. ἤδη κὤροβός ἐστι (iunguntur ὄροβοι et ἐρέβινθοι ap. Theophr. h. pl. II 4, 2) 9 καυλοῖο P -λοὶ Pl | σώσυλε P σώσῦλε (acc. add. alio atramento, supra *v* lin. ad notandum nom. propr.) Pl[M], Σωσύλε Jac. | πρωτοτόμου (μ cr. esse ex β non existimem) P; cf. Colum. X 369 'sed iam prototomos tempus decidere caules' | cum 412, 1—4 cf. XI 413

1 καὶ μαίνῃ (* C, qui hoc idem signum et in marg. interiore et in exter. collocavit) P ϛ μαίνῃ Pl[M] | ζαλαγεῦσα P Pl; sch.[B] adnotat: μαίνη εἶδος βοτάνης· γραπτέον δέ ἐστι λαλαγεῦσα οἱονεὶ ἐν τῷ τέμνεσθαι ἠχόν τινα ποιοῦσα, ἢ ἄλλως· καὶ μὴν ἡ ζαγλαγεῦσα (ἡ om. sch.[W]), ἵνα ᾖ τὸ πᾶν περὶ τοῦ τυροῦ τοῦ γάλακτος δηλονότι μεστοῦ καὶ πολὺ ῥέοντος, ἀπὸ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ (μορίου add. sch.[W]) καὶ τοῦ γλάγος, ἢ ⟨ἄλλως·⟩ καὶ μαίνη ζαγλαγεῦσα ἐν τῷ τέμνεσθαι γάλα ῥέουσα, ὡς πολλὰς τῶν βοτανῶν οἴδαμεν τοῦτο πανθανούσας· ζαλαγεῦσα δὲ οὐκ ὀρθῶς γράφουσιν (quae breviter comprehendit alterum adiunctum schol.[B]: γρ. λαλαγεῦσα, καὶ μὴν ἡ ζαγλαγεῦσα ἢ καὶ μαίνη ζαγλαγεῦσα); scholiastae igitur herba vid. μαίνῃ, piscem dici iure, opinor, statuunt, quamquam solita nominis forma erat μαινίς; cf. Martial. XII 32, 15 sqq., ubi maenae cum quadra casei iunguntur ut μαίνῃ et τυρός a Philodemo (vix quisquam pro μαίνῃ, ut herba memoretur, scripserit μίνθῃ cl. Cratin. 129 K. I 53 τυρῷ καὶ μίνθῃ — καὶ ἐλαίῳ) | σελαγεῦσα (de pisce, cl. Plin. 32, 11, 53) Scaliger, (μαινὶς) γλαγόωσα ('lactibus abundare' recte dici tam piscem quam herbam ratus) Kaibel (parum probabiliter, nec praestaret σφριγόωσα s. σπαργῶσα), scripsi (quod iam Dilthey ci.) σαλαγεῦσα de pisce palpitante (ut opposita sint epitheta σαλ. et ἀρτιπαγής) | ἀλίτυρόσ (scil. ἀλίτυροσ J[ac] ἀλὶ τυρόσ J[pc]; ἀλίτυροσ damnatum esse ab J, probatum ἀλὶ τυρόσ nec rem se contra habere indicat accentus supra ο servatus, nisi forte putas scribam improbasse ἀλὶ τυρόσ pariter atque ἀλίτυροσ, praetulisse ἀλιτυρόσ) P ἀλίτυροσ Pl, ἀλὶ τυρὸς (cum J[pc]) Salm. (Kaib.) 2 θριδάκων: vocalis ι alibi

ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν οὔτ' ἐν ἀπόψει
γινόμεθ' ὡς αἰεί, Σωσύλε, τὸ πρότερον·
καὶ μὴν Ἀντιγένης καὶ Βάκχιος ἐχθὲς ἔπαιζον,
νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν. M 10r

413. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ. J. Pl, C

Εἰς νῆσον Τε|ρέβινθον, J. C

ἐν ᾗ | τιμᾶται ὁ ἅγιος | μάρτυς Ἀλέξανδρος. C

Ἡ τερεβινθώδης ὀλιγάμπελος οἷά τε βαιὴ
νησίς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα καὶ ἀστύφελος·

---

producta corripitur hic ut XI 295, 2; 413, 3; cf. etiam Nic. Ther. 838 *θριδακηίδα λάζεο χαίτην* | *ούλων* P, cf. Herod. III 32 *περιτετιλμένη ἢ δασέα ἢ θρῖδαξ ἐοῦσα* | *ἀφρο͜φυῆ* (cum circumflexo geminato) P 'tenerrima, spumae et rori comparanda' Jac., *ἀρτιφυῆ* Schneider, *ἁβροφυῆ* Meineke, *ἀκροφυῆ* Bothius, *ἁδροφυῆ* Dilthey | v. Stratt. 66 (K. I 730) *ὠκίμων πέταλα καὶ θριδακινίδων*
1 *οὔτ' ακτῆς* P: de conviviis vernis aestivisque, quae in littore, unde mare prospiceretur, a veteribus instituebantur cf. Cic. Verr. V 96, pro M. Cael. 35, Plut. Mor. 668 B: *ὅταν — λέγωσι 'σήμερον ἀκτάσωμεν', οὐχὶ τὸ παρ' ἀκτῇ δεῖπνον ἥδιστον ἀποφαίνουσιν; — ὡς ἰχθύος ἀφθόνου καὶ νεαροῦ τὴν παράλιον τράπεζαν εὐποροῦσαν* | *ούτ' εν ἀπόψει* P, v. Plut. Cim. et Lucull. comp. 1 *τοὺς ἐν Νέᾳ πόλει θαλάμους καὶ τὰς περικλύστους ἀπόψεις* 2 *γῖνόμεθ' ὡσ* (*ὡ* factum ex *α*, *γινόμεθα* J[ac]) P *γιγνόμεθ' ὡσ* Pl[M.E] | *ὡς αἰεί*: cf. Philod. V 114, 6 | *σώσυλε* (cum P) *τοπρότερον* Pl[M]; in fine vs. interrogandi signum posuit Jac. (Mack.) 3 *ἔπαιζον*: Philod. V 111 *καὶ παίζειν ὅτε καιρός, ἐπαίξαμεν* 4 *σὺν δ'* Kaib. (cuius coniectura non magis probanda quam *τοὺς δ' αὐτοὺς* vel *νεκροὺς δ' αὖ*) ‖ 5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 56 (*εἰς νήσους*), 4; Pl[E] I 58, 4 5 *ἀντιφιλου* J *ἀντιφί^λ* Pl[M]; *βυζαν^τ* add. C (cf. vol. II, XVIII), gent. om. J Pl 6 lemmatis partem priorem (lin. 6) scr. p. 428 J, repetivit (paululum mutatam) p. 429 (in marg. ext. supra vs. 4) C | *εἰσ νῆσον τερέβινθον*: ~ J, *εἰσ τὴν τερεβί^θν*: (voce *νῆσον* omissa) C compendio *ὡ* (*ὡραῖον*) praefixo; *ζτ* ※ lemmati ab J scripto adposuit A*, scil. ut delegaretur lector ad ea, quae de insula adnotavit p. 429 (in marg. superiore) A*: ※ *ἡ τερέβινθοσ νησίδιόν ἐστι σύνεγγυσ πριγκήπ^ου* (de insulis suburbanis Constantinopolis cf. Nicet. Paphl. Vit. Ignat. M. 105, 496: *Πλάτη καὶ Ὑάτρος καὶ Τερέβινθος αἱ Πριγκίπειοι νῆσοι προσαγορευόμεναι*); praeterea *χρήσιμον* (siglis ☧ vel ☧) in

αἱ δ' ἀγχοῦ μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
429 τρηχεῖαι, μεγέθει τοῦτο περισσότεραι.
καρποῖς, οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν· οὐδὲ γὰρ αὖλαξ
Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται. M 14r

414. ΓΕΜΙΝΟΥ. A*

Εἰς πα|λίουρον θάμνον. A* C

Ἡ παλίουρος ἐγώ, τρηχὺ ξύλον, ἄρκιος ἕρκει·
τίς μ' ἄφορον λέξει, τὴν φορίμων φύλακα;

---

marg. sup. non semel, sed quater adpictum, θαυμαστόν in fine vs. quarti adscriptum ab J, cui insula nota acceptaque videtur fuisse, ut verba poetae cum re congruere et argumentum eleganter illustrari declarandum sibi putaret p. 396, 7 notulam de Alexandro martyre lemmati in p. 428 ab J exarato (l. 6) adiunxit C ita, ut primas litteras ἐνῇ partim in clausula lemmatis collocaverit | τιματ̣ et μαρ̊ αλέξανδρ̊: C 8 sch.B de terebintho monet haec: τερέβινθος τὸ αὐτὸ καὶ τέρμινθος ὃ τρέμιθον ὠνόμασεν Νίκανδρος (cf. Ther. 844 τρεμίθοιο νέον πολυειδέα καρπόν)· γίνεται δὲ τὸ πλέον ἐν Ὠρικῷ τῆς Μακεδονίας· ἔστι δὲ καὶ Τέρμινθος (immo Τρεμιθοῦς) κώμη Κύπρου ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν πεφυκυιῶν τερμίνθων <ὠνομασμένη>, ὥς φησι Στέφανος. Θεόφραστος· δένδρον ἐστὶν ἡ τερέβινθος εἴς τε ἄρρεν καὶ θῆλυ διῃρημένον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄκαρπον, τὸ δὲ θῆλυ διπλοῦν, καὶ <τὸ μὲν> τὸν καρπὸν φύει (φέρει Th.) ἐρυθρὸν σχεδὸν εἶδος φακῶν, τὸ δὲ ὠχρὸν καὶ χλωρόν, περιπεπλεγμένον δὲ τῇ ἀμπέλῳ πεπαίνεται· γίνεται δὲ τὸ πλέον ἐν Ὠρικῷ τῆς Μακεδονίας (Theophr. h. pl. III 15, 3) | quae insula indicata sit epigrammate, significare vid. πριγκήπου mentio ab A* facta, et regionem Byzantinam (v. Nicet. l. c. ad l. 6) mihi minime alienum vid. celebrari a poeta Byzantino; alia certe est Tereb. illa Phoenicia, de qua exponit Sozom. H. Eccl. II 4 | ὁ λιγάμπ. Pac | οἷ ατεβαιὴ (οἷα ? Jac: prosodiae vocabuli incertae) P, cf. IX 34, 2 βαιὸν (Antiph.), VI 250, 1 λιτὸς ἐγὼ τὰ τύχης (Ant.) 9 νήσοισ P νησὶσ PlM | ἀλλ'ὸ μαλὴ (cr. ex ἀλλο μαλὴ) P 1 τε ϛ εὐρέεσ P τε ⌜καὶ⌝ εὐρέεσ PlM; cf. Opp. Cyn. III 323 εὐρέος αἴης, Asius fr. 13, 3 (K.) πέδον χθονὸς εὐρέος, olim ci. μεγάλαι περιμήκεες, nunc malim μεγάλαι τ' εὐρεῖαί τ', ἀλλ' | επι πολὺ P ἐπὶ πουλὺ Pl 2 μεγέθει τοῦτο: 'ambitu nimirum, hac (sola) re illae praestantiores'; duo igitur casus, quibus iungi solet vox περισσός (ad indicandum id quo res rei praestat), una adhibiti sunt; μεγ. δ' εἴ τι Herw., frustra tentares μεγέθει δ' αἵδε s. μ. τῇσδε vel μ. δ' εἰσί; sed post μεγάλαι scribendum f. μεγέθει δῆτα, cf. Plat. Prot. 310c ἑσπέρας γε — ἑσπέρας δῆτα | περ.: cf.

415. ’ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. A*:C

Εἰς ναῦν A*

ἑταιρικήν, | ἐν ᾗ πόρναι διεπέρων | τὴν θάλασσαν C

τὴν | κακὴν ἐμπορίαν | μετερχόμεναι. C

Ἤμην καὶ προπάροιθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους,
ἡνίκα δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει·

Antiphili XVI 333, 4 *κὴν τούτοις ἦν τι περισσότερον* p. 397, 3 *καρποῖσ* P[pr] (*κάρπ.* ? J[ar]) | *ἄυλαξ* P *αὔλαξ* Pl[M] 4 interest nonnihil inter *Λιβύης* et *Λιβυκῆς ψ.*: cf. Antiphili IX 310, 2 *Λιβυκῆς — ψαμάθου* (*-κῆς ψάμμου* 284, 4 Crin.) | *ἐπιστρέφ.* (*ἐ* non corr. ex *α*, sed fort. primo om. J) P, v. XVI 136, 6 ‖ 5 sqq. ep. om. Plan. (propter corruptum vs. primum), exstat in ap. Buh. p. 182 (post IX 409) 5 *γαιμίνου* A*; Gemini est ep., cf. imprimis XVI 103, 5 (*τίς δέ σ’ ἔπερσεν* cum *τίς μ’ ἄφ. λέξει*) IX 288, 1 (*οὗτος — βαρὺς λίθος* cum *ἐγὼ τρηχὺ ξ.*), IX 707, 6 6 *εἰσ παλ.*: ~ A*, *θάμν’* (litt. *θα* in claus.) explicandi causa add. C (cf. Hes. *παλ. τὸ θαμνῶδες δένδρον*, Theophr. h. pl. I 3, 1) 7 *ϊὸσ ἐνέρκει* P; *οἷος ἐν ἕρκει* Salm., *οἷον ἐν ἕρκει* ‘hispidum lignum ut par erat in saepimento’ Reiske (apogr. Guiet.); *ἀλλ’ ἔμ’ ἐν ἕρκει* (*τίς γ’ ἄφορον*) Br.; *οἴεσιν ἕρκος* Emperius; varia: *ἕρκος ἀλωῆς, οἰνάσιν ἕρκος, οἴνῃ ἐν ἕρκει, εἰμὶ δ’ ἐν ἕρκει*, denique *οὖρος ἐν ἕρκει* (‘custos in saepto’) ci. Jac. (eleganter, tamen vix probabiliter, quia praecedente voce *οὖρος* alterius versus proprieque nominis *φύλακος* vis infirmatur), scr. *ἄρκιος* (an *ἄρκιον* ?) *ἕρκει* ‘munimentum sufficiens aptumque saepi’ (cf. Theocr. 25, 190 *κέλευθος — κιοῦσιν ἄρκιος*, 8, 13 *ἄεθλος ἀμῖν ἄρκιος*, Nic. Ther. 508 *παντὶ γὰρ ἄρκιός ἐστι — ῥίζα*) 8 *ἀφορῶν* P; *ἄφορον* Salm. (ap. Buh., Reiske), *ἀφόρων* Iensius (fort. recte ‘quis me inter steriles numerabit?’) | *φορίμων* P; ci. *φορικῶν* (praestaret *σπορίμων*, nisi *ἄφορον* praecederet) | *φύλακα·* P (*φυλάκων* fort., certe non *φυλακήν* scripturus erat J) ‖

1 sqq. ep. amatorium om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 182 (post 414) 1 *ἀντ.* A*, *βυζαν*: ~ add. C; v. Antiphili epp. VII 635, IX 35, 306, VII 379 2—4 cf. Meleagri ep. V 203, quo lusu eiusdem fere generis meretrix vetula fragili navigio assimulatur, praeterea V 43, 160 | *εισ ναῦν*: ~ scr. A*, cetera omnia add. C 3 *ἑταιρικὴν* (litt. *ἑται* positae in claus. ab A* adpicta) *ἐνῆ* et *διεπέρ* *την* C 4 *κακην εμπορειαν* C 5 *ἤ*μην* P (erasum est alterum *η*: litt. eadem primo cis marg. exarata erat tamquam in versu cum priore ep. iungendo, deinde ultra marg. praefixa est ut novi epigrammatis initio; versum ad praecedens dist. primo J rettulisse fort. etiam inde colligas, quod in fine ep. 414 signum

κεῖθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τρόπιν, ὄφρα με λεύσσῃ
Κύπρις τὴν ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ ῥεμβομένην.
ἔστιν ἑταίρειος μὲν ἐμοὶ στόλος, εἰσὶ δὲ λεπτὰ
κάρπασα καὶ λεπτὸν φῦκος ὑπὲρ σανίδων·
ναυτίλοι, ἀλλ' ἄγε πάντες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης
θαρραλέως, πολλοὺς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

---

clausulae deest; tenendum tamen illud signum haud raro omissum esse, etiam ubi scriba statim de epigrammatis ambitu recte indicasse cognoscitur), f. *ἤγμην* ut hoc verbum et *συνέπηξεν* (vs. 3) inter se opponantur, at cf. IX 162, 1 | *καὶ προπάρ.*: cf. Antiphili *καὶ πρόσθεν* V 110, 1, *ὡς πάρος* IX 178, 1 | *σὺν ἔμποροσ* P, *συνέμπ.* apogr.; cf. Antiph. VII 635, 1 *ναῦν — σύγγηρον ὁμόπλουν*, 3 *ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον* | *ἀνέρι*: cf. 416, 3 (noli ci. *ἀγρέι* cl. VI 75, 6 *ἀγρεὺς ἠέρος ἢ ξυλόχου*) p. 398, 6 *ηνίκα* (ras. est infra acc.) P (cf. Antiph. IX 263, 3 *ἡνίκα μή τι ἤθελεν*) | *δημοτελῆ* ap. Buh.[m] | *ἐναυστολόγει* P[pc] (*στ* rest. C), *ἐναυτολ.* P[ac] ('de lenone, qui iuvenes invitat in Veneris vulgivagae navigium' Jac.), *ἐναυστολέει* vitiose Jac. (Harb.; nec *ἐναυστόλεε* placet nec *ἐναυλόχεε*, quod olim tentavi cl. V 43 *Λέμβιον, ἡ δ' ἑτέρα Κερκούριον, αἳ δύ' ἑταῖραι αἰὲν ἐφορμοῦσιν τῷ Σαμίων λιμένι*); f. *ἐναυλολόγει*, ut leno ab amatoribus mercedem Veneris tamquam a vectoribus *ναῦλον* petere dicatur

1 *νειόθι καὶ* frustra Jac. (nec praeferendum *νέρθεν*); *κεῖθεν* scil. *ἀπ' ἔργων Κύπριδος* (cf. 416, 1) *δημοτέρης*, opibus inde paratis carinam panctam, meretricem dicit ad Venerem transduci maritimam (*εἰναλίαν*, unde *εἰν ἁλί* vs. 4) | *σὺν ἔπηξεν* (*η* fecit C ex *ι*) P, v. Antiph. IX 35, 1 *πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν* (noli ci. *συνέπηξε νέην* cl. Antiph. IX 306, 8 *καινοτέρην πῆξαι τρόπιν*) | *λεύ*σει* P[pr] *λεύσσει* P[ar]; *λεύσσῃ* ap. B.[m] (cf. Antiph. VI 250, 7 *ὄφρα — ἔχῃ*) 2 v. Ant. IX 222, 3 *ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν*, 222, 6 *τὸν δ' ἀπὸ γῆς*, 34, 6 *χέρσῳ τὴν πελάγευς ἐλπίδα* 3 $\overset{\text{οι}}{\text{ἑταίρειοσ}}$ (*οι* superscr., *ει* cr. ex *ι* J, *ἑταίριοσ*? J[ac]) *ἐμοὶ στ.* et in fine vs. *ἑταιρείοιοσ ἐμοὶ στόλοσ* P, *ἑταίρειος μὲν ἐμοὶ στ.* Salm. (v. Antiph. VII 379, 5 *νηίτην στόλον*); malis f. *ἑταιρεῖος* cl. Herod. II 512, 20; at v. I 137, 9 | *λευκὰ* (pro *λεπτὰ*) proponit Jac., cf. *λεπτὴν σχοῖνον* VII 622, 4 (Antiph.) 4 *κάρβασα* apogr.; '*κάρβ. εἰς τὴν στιβάδα*' ap. Buh.[m]; tenuem vestem muliebrem dici putat Jac. (cf. V 103, 3 *λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος*) | (olim ci. *πόντου φῦκος*: cf. IX 325, 2 *εὐαλδὲς πόντου φῦκος*) | *ὑπερ σανίδων* P; v. IX 242, 6 *ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος* (Antiph.) 5 *ἀλλάγε* P *ἀλλά γε* ap. Buh.: cf. V 43 *ἀλλά, νέοι, πανδημὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης φεύγετε*, V 160, 5 | *ἐπιβαίνετε ** P (erasa vid. littera *ν* potius

416. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. A*

Εἰς ναῦν· A*

ὁμοίως καὶ | αὐτὴν πόρνας μετά|γουσαν τὴν σφαλερὴν | ἐργασίαν. C

Ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφουμένη
πρὸς τὸν γενάρχην πόντου ἤλυθον θεοῦ·
ἀνὴρ γάρ ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο
καλέσας Ἑταίρην, εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.
ἔμβαινε θαρρῶν, μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν·
ἐλθόντα δέχομαι πάντα· βαστάζω ξένον
ἀστόν τ'· ἐπὶ γαίης κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε. M 85ʳ

quam σ, f. *ἐπιβαίνετε νηός* scripturus erat) p. 399, 6 v. V 48, 3 *εἰσδέχομαι φιλόπαιδα, γυναικομανῆ, φιλυβριστήν* | *οἶδα* P | *ἐρέτας*: V 53, 4 (Dioscor.) *τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σοῦ δὲ σαλευομένου* ‖ 1 sqq. ep. amatorium non om. Plan., recepit in epigrammatum de navigiis caput, in syllogam breviorem, l. Iᵇ c. 32 (*εἰς νῆας*), 3; Plᴱ I 57, 17 1 *φιλιππου θεσσαλ⁰/* A*, indicem om. Plᴹ, *ἄδηλον* Plᴱ 2 sqq. *εισ ναῦν*: ∼ A*, verba *ομοίως* ̓ *αυτὴν πόρν⌈ασ⌉ μετάγ. τὴν σφαλερ̂* (sc. -*ρ̂⌈ην⌉*, non *σφαλερὰν*) *ἐργ.* adiunxit C (litteras *ομο* in clausulae signo ab A* adpicto); ne *εἰς* s. *ἀνὰ* ante *τὴν σφαλ.* inserendum putes, v. p. 398, 4 | *ἰαμβικὸν τὸ μέτρ*: adnotavit J in fine vs. primi 5 *ἡ ναῦσ* P Pl, *ἡ νηῦς*? | *ἀπέργων* P; cf. 415, 3 (Antiphili, quem imitatur Phil.) | *γομφ⌊ο⌋υμένη* (-*φω*? Jᵃʳ) P; (perperam *στομφουμένη* Reiske: cf. XI 248, 3 *γομφωθεῖσαν*, Aesch. Suppl. 440) 6 *πρὸσ τον γ.* P, v. Callim. fr. 36 *Διδύμων γενάρχαι*; Philippi verba *τὸν γενάρχην πόντον* varians dicit Lucilius *τὰν ματέρα θάλασσαν* (XI 174, 1 *τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας*) | *ήλυθον* P 7 *τεκτ⌊ή⌋νατο* (-*κτέν* s. *κτείν* Jᵃʳ) P 8 *εἰμὶ τὰν* (litt. *ν* nec serius nec ex corr. accessit) P *εἰμὶ γὰρ* Pl (*εἰμὶ δ' ἀντῶσιν φίλη* 'obviis amica' et *εἴμ' ἄγαν π.*, *εἰμὶ σύμπασιν* ci. olim) 9 *ἔμ⌊β⌋αινε* (*κ*? Jᵃʳ) P | *οὐκετῶ βαρύν* (litt. *ε* inducta, non correcta) P in textu, *οὐκαιτῶ βαρύν* (an *βαρῦν*? incerto acc.) in fine vs. J 10 *ἐλθοντα* P; noli (cl. VI 143, 3 *τὸν δ' ἐθέλοντα ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι*) reponere *θέλοντα* | *δέχομαι· πάντα βαστάζω ξένον·* Plᴹ (qui et ante *πάντα* et post *ξένον* interpunxit; non distinxit P) | *βαστάζων ξένων* (cr. fort. ex *ξένον*, certe non ex *ξέναν*) P 11 *ὦσ ποτ' ἐπι γαίησ* P *ὦσ ποτ' ἐπὶ γαίησ* Plᴹ; *ἀστόν τ'· ἐπὶ γ.* (et *ἀστόν· ἐπὶ γ.*) Jac., malim *ἀστόν τ'· ἐπ' ἀκτῆς* vel *ἐπ' ἀγῆς* (ut *ἀγή* idem sit atque *ῥηγμίν*, cf. μ 214 *κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν τύπτετε*); at servanda fort. verba *ὥς ποτ'· ἐπὶ*

417. ’ΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A*. Pl

Εἰς τὸν κύνα Μίδου | A*

διψήσαντα καὶ διὰ | τοῦτο ἀπαλλάξαντα, C

Θηρευτὴν Λάμπωνα Μίδου κύνα δίψα κατέκτα
 καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον·
ποσσὶ γὰρ ὤρυσσεν νοτερὸν πέδον, ἀλλὰ τὸ νωθὲς
 πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ·
πῖπτε δ’ ἀπαυδήσας, ἡ δ’ ἔβλυσεν. ἦ ἄρα, Νύμφαι,
 Λάμπωνι κταμένων μῆνιν ἔθεσθ’ ἐλάφων, M 8v

γ., tentavi: ἔνθ’ ὄντα δέχομαι, πάντα βαστάζω ξένον· ὥς ποτ; ἐπὶ γ. (cf. VI 231, 7 Phil. ὡς ἐκ πελάγους ἐρρύσαο — κὴκ πενίης, opponuntur ἔνθ’ ὄντες terram s. urbem incolentes et ξένοι) praeterea ἐλθόντα δέχ. πάντα, βαστάζειν σθένω· ὥς ποτ’ ἐπὶ γ. | κῆν (κῆν? J^{ac} κην s. κὴν J^{pc}) P κὴν βυθῷ Pl^{M} (cf. Phil. IX 708, 4 βυθὸν εἰς χέρσου σχῆμα, 83, 4 ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθόν, 438, 8) | μ’ ἐρέσσετε Pl$^{M pc}$ (litt. μ facta ex ε, pronomen primo om. Plan.); βυθῶι⌊⌋ερέσσετι^{α}⌋ι et in marg. αι P: ἐρέσσετε J^{ac}, ε fin. deletum et superscriptum αι, sed parum dilucide, unde iteratum est αι in marg. puncto insuper addito et in t. et in marg.; signum * ex spiritu fecit idemque in marg. interiore adpinxit C (supra ι vocis βυθῶι nec litt. μ vid. erasa nec ν nec γρ) ‖

1 sqq. Pl l. I^{a} c. 32 (εἰς ζῷα), 12; Pl^{E} I 33, 12 1 αντιπατρου A*; ep. est Thessalonicensis; cf. IX 93, 2 νυκτὶ πονησάμενος (cum 417, 2), IX 143, 2 νοτερῆς ἠιόνος (et νοτερὸν πέδον: Sidonii vid. XVI 178, 4 νοτερῶν πλοκάμων), XI 20, 4 κρήνης ἐξ ἱερῆς et XI 24, 4 κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης (et πίδακος ἐκ τυφλῆς), IX 82, 6 τοῦτον ἔθεντο νόμον (cum 417, 6), IX 269, 4 (Phil.?) ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς (et 417, 2) 2 sq. priorem lemmatis partem εἰς κ. μ. scr. A*, cetera (l. 3) C 3 ⸓ (⌈και⌉) δια τοῦτο* (τοῦτον C^{ar}) ἀπαλλάξαν C; cf. Kb. ep. 332 4 θηρευτὴν: v. IX 94, 4 θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνας, Callim. hymn. 4, 230 (κύων) θηρήτειρα, Il. Λ 325 ἐν κυσὶ θηρευτῇσι, Kb. l. c. οὔνομα Φιλοκύνηγος ἐμοί | λάμπωνα C -πονα P^{ac} | cf. VII 293, 4 ἐφρύγη δίψευς ὕπο (Isidori) 5 imitatur Ant. Homerica ὥστε περὶ ψυχῆς ι 423 6 ὤρυσσεν νοτερὸν Pl$^{M pc}$ (νο ex ο cr.: ὤρυσσε νοτερὸν Pl$^{M ac}$) | νωθ⌈ὲσ⌉ Pl^{M}, βραδὺ sch.^{B} 7 οὐκετάχ. P 8 πίπτεν δ’ P πίπτε δ’ Pl^{M} πῖπτεν (om. particula) Harbert. | ἀπαυδήσας: cf. V 167, 3 τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα πόνοις (Posidippi?) | άι δ’ ἐβλυσαν πάρ ανύμφαι P αἵ δ’ ἔβλυσαν παρα νύμφαι Pl^{M} — πάρα

418. †ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. A*

Εἰς μύλην, A*

ὅτι | τὸ παλαιὸν γυναῖκες | ἠλέτρευον πρὶν ἢ | τὴν ἐξ ὕδατος τέχνην | φανῆναι· ὡς δηλοῖ | τὸ ἐπίγραμμα. C

Ἴσχετε χεῖρα μυλαῖον, ἀλετρίδες, εὕδετε μακρά,
κἢν ὄρθρον προλέγῃ γῆρυς ἀλεκτρυόνων·

νύμφαι· Pl^a–s (*αἱ δ'* Pl^s); *αἱ δ' ἔβλυσαν, ἢ ἄρα v.* Reiske, *αἱ δ' ἐβλύσατ', ἢ ἄρα v.* Hecker; *εἶτ' ἔβλυσεν, ἢ ἄρα* Br., *ἡ δ' ἔβλυσεν, ἢ τάχα* (postea *ἢ ἄρα*) Jac.; *ἡ δ' ἔβλυσε, κάρτ' ἄρα* s. *κάρτα δέ* (etiam *λύτρ' ἄρα*) et *ἔβλυσεν, ἄκρα δέ* s. *ἄκρ' ἄρα, νύμφαι* tentavi (cf. Quint. Smyrn. 12, 547 *Ἐρινύες ἄκρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ*) | *ἔβλυσεν*: cf. Ap. Rh. 4, 1444 *τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ὕδωρ* (*'ἀνέζεσαν μετὰ ποιοῦ ψόφου'* ad explicandum *ἔβλυσαν* sch.^B petivit ex Hesychio) p. 401, 9 *λάμπονι* P^ac | *κταμένωι* P *κταμ⌜έν⌝ῳ·* Pl^M (*κταμένῳ* Pl^s cum sequentibus dativum iungens, ad priora refert Pl^M); *κταμένων* Stephanus (Scaliger) | *ἔθεσθ'* P itemque Pl^M (Pl^s), *ἔθεστ'* Pl^I–b, *ἔθεντ'* Scaliger; cf. Il. *I* 629 ‖

1 sqq. ep. Plan. (quoniam parum, ut vid., intellexit) non recepit, exstat in ap. Buh. p. 183 (post IX 415) 1 *τ^ου αυτου* A*; ep. falso, opinor, Antipatro (Thessalonicensi) ab A* et ab editoribus tribuitur, Antiphili potius esse et res et verba docent, v. epp. IX 156, 306, 404, VII 641; cf. Antiphili IX 192, 7 *ἴλατε*, 404, 8 *ποιμαίνεσθε — ἐργάτιδες*, 306, 1 *ὑλοτόμοι παύσασθε* (cum 418, 1 *ἴσχετε — ἀλετρίδες*, etiam IX 71, 6 *ῥύσασθε*, 156, 1 *δέρκεο — εἴσιδε*), IX 156, 3 *Ἀθηναίη δὲ κελεύει ἔργον*, 306, 7 *Σαβίνῳ καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπιν*, VII 641, 5 (cum 418, 3 *Δηὼ — ἐπετείλατο*), IX 277, 3 *νύμφαισι — νᾶμα φέρεις*, 192, 3 *ἔργα τε χειρός*, 192, 5 *μόχθον τὸν Ὀδυσσέος*, 404, 2 *ἄπλαστοι χειρῶν θαλάμαι*, XVI 136, 3 *μυρίον ἄρατο μόχθον* (cum 418, 3 *χερῶν ἐπετείλατο μόχθον*), IX 86, 5 *ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις* (et 418, 5 *ὁ δ' ἀκτίνεσσιν ἑλικταῖς*, v. etiam *ἀκτὶς* IX 178, 3), IX 242, 4 *στρωφῶν πηδάλιον* (et *στρωφᾷ — βάρη* 418, 6), XVI 383, 5 *κοίλαις — χερσὶν* (et *κοῖλα βάρη*), IX 242, 5 *ἀλίοιο βίου* (et *ἀρχαίου βιότου* 418, 7), 404, 3 *προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις* et 29, 5 *ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος* (cum sententia verborum *γευόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν* 418, 7), VII 379, 2 *γευόμενον πελάγους*, IX 310, 3 *βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο* (cum 418, 8 *δαίνυσθαι*), 298, 5 *ὄργια Δηοῦς* et 294, 2 *ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς* (et *Δηοῦς ἔργα* 8), cf. denique epigrammatum clausulas ab quinto pede postremi hexametri et ab eadem coniunctione incipientes IX 156, 5 *εἰ πρὸς Ἄρηα ἦν δόλος Ἀτρείδαις ἐσθλότερος πολέμου*, 29, 5 *εἴ γ' ἀπὸ χέρσου τηλόθεν ὡς Ἀίδης πόντος ἀπε-*

Δηὼ γὰρ νύμφαισι χερῶν ἐπετείλατο μόχθους·
αἵ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι τροχιὴν
ἄξονα δινεύουσιν, ὁ δ' ἀκτίνεσσιν ἑλικταῖς
στρωφᾷ Νισυρίων κοῖλα βάρη μυλάκων.
γενόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν, εἰ δίχα μόχθου
δαίνυσθαι Δηοῦς ἔργα διδασκόμεθα.

419. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. A*

Εἰς τὸν σεβαστὸν | Καίσαρα, A*
τὸν Αὔ|γουστον· θαυμαστόν. C

Κῆν μυχὸν Ὀρκυναῖον ἢ ἐς πύματον Σολόεντα
ἔλθῃ καὶ Λιβυκῶν κράσπεδον Ἑσπερίδων

βλέπετο (atque 418, 7 *εἰ δίχα μόχθου — διδασκόμεθα*) p. 402, 2—4 verba *ὅτι — τὸ ἐπίγρ.* add. C 2 *εἰσ* (' C) *μυλ* A* (*εἰς μυλαῖον* apogr.) 3 sq. *τοπαλ⌈αι⌉ὸν* (*παλ*) et *πρινὴ τὴν ἐξύδ.* C | *τέχν̂* (i. e. -*ν⌈ην⌉*) C (falsa tradit Jac.) | *ωσ* (in clausula post *φανῆναι* adpicta) C | de mola aquatili, non manibus aut iumentis, sed undis mota v. Strab. XII 556 (*ἐν δὲ τοῖς Καβείροις — ὁ ὑδραλέτης*), Vitr. X 5, 2 (de hydraletis), Blümner Technol. I 23 5 *μῠλαῖον* (acutum supra *υ* induxit C) P, in fine versus notulam *̃* adpinxit C; *μύλαιον* ap. Buh. | *ἀλ. εὕδετε* P; cf. Od. *η* 104, *υ* 105 (*γυνὴ — ἀλετρὶς*), 109 6 *κῆν* P (*κἂν* Reiske) | *προλέγει* P -*λέγῃ* ap. B. (Salm.); v. Soph. fr. 767 *οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην*, Herond. 4, 12 *οἰκίης μόχθων κήρυκα*, A. P. XII 137, 1 *ὀρθροβόας* (Mel.)

1 *δηῶ* P | *χορῶν* P^pc *χορὸν* P^ac; 'choreas nymphis imperat' Grotius perperam *χορῶν* servans; *χερῶν* (Boivin) et *κορῶν* Heringa, *βροτῶν* Reiske inepte (nec praeferrem *νύμφαις χρείων* 'pauperum' cl. Eur. fr. 142 *χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει*) 2 *καιτάκροτάτην* s. *και τακρ.* mutavit in *κατ' ακρ.* J; *κατ' ἀκροτάτης* (— *τροχιῆς*) Reiske | *ἀλόμεναι* (alterum *λ* superscr. ipse J) P | *προχιὴν* P^pc *προχοὴν*? P^ac, in fine vs. *τροχιήν* J (*τροχίην* ap. Buh. in t., *προχοὴν* in marg.); cf. Leon. VII 478, 4 3 *δινεῦσιν* (circumfl. corr. restit.) P *δινεύουσιν* ap. B. (Reiske), f. *δινεῦσ' αἰέν* | *ἑλιχθεὶς* Reiske 4 *στρωφᾶ πι σύρων* P; *στρωφᾷ πισσύρων* ap. B. in t., *στρωφᾶται πισύρων* in marg. (Reiske), *στρωφᾷ τῶν πισύρ.* Harb.; *Νισυρίων* Heck. (cl. IX 21, 5) | *κοῖλα*: *κῶλα* et *σκληρὰ* Heck. frustra (nec praeferendum *δοιά*) 6 *νείμασθαι*? *αἴνυσθαι*? | *ἔργα*: malim *δῶρα* s. *χάρμα* v. *δόρπα* | pentameter

Καῖσαρ ὁ πουλυσέβαστος, ἅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ
πάντῃ· Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια·

---

scriptus est in marg. inferiore, ut versus uno plures quam soliti (triginta quattuor pro tribus) hac pag. (429) contineantur (v. ad p. 389, 7) ‖ p. 403, 7 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 183 (post IX 418); v. Rubens. n. 34 7 ep. scriptum a Crinagora a. 26 p. Chr., quo legatus iterum a civibus Romam missus suscepto itinere Hispaniensi Augustum Tarracone convenit (cf. ad VII 376)

8 sq. priorem lemmatis partem: ειϲ τον σεβαστ̊ κ⌜αι⌝σαρα (κ⌜αι⌝ cr. ex ⌜και⌝) scr. A*, reliqua (l. 9) add. C 9 τον αὐγ.: (litt. τον ά in clausula ab A* adpicta) C | θαυμα^στ: C | celebrari epigrammate aquas Tarbellicas s. Augustas a principe aegroto aditas existimat Geist, afferunt edd. Dion. 53, 25 *καὶ ὁ μὲν* (sc. *ὁ Αὔγουστος*) *ἔκ τε τοῦ καμάτου καὶ ἐκ τῶν φροντίδων νοσήσας ἐς Ταρράκωνα ἀνεχώρησε καὶ ἐκεῖ ἠρρώστει*, Strab. IV 190, Tib. I 7, 9 'Tarbella Pyrene', Ptolem. II 7, 8 *μέχρι τῆς Πυρήνης τοῦ ὄρους Τάρβελλοι καὶ πόλις αὐτῶν Ὕδατα Αὔγουστα* 10 sqq. cf. epp. Philippea similiter adulatoria VI 236, IX 224, 307, 562, 778 10 *κῆν* P | *ὀρκυναῖον* P; *Ὀρκυναῖον* Jac., *Ὀρκ.* tuetur Rubens. cl. Ptolem. II 11, 5 *Ὀρκύνιος δρυμός*, Caes. b. g. VI 21 'Hercyniam silvam, quam — illi (sc. Eratosthenes et quidam Graeci) Orcyniam appellant'; *Ἑρκυναῖον* Holstenius (Br.) et Hecker, sed ille silvam Hercyniam intellegens (cf. Parthen. fr. 23 M. *ἀλλ' ὅτ' ἀφ' ἑσπερίης Ἑρκυνίδος ὤρετο γαίης*, Apoll. Rh. IV 638 *σκοπέλοιο καθ' Ἑρκυνίου ἰάχησε*, Plut. Mar. 11, Diod. V 21, 1 *τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν*, 32, 1 *τὸ Ἑρκύνιον ὄρος*), hic de Trophonii antro propinquoque Lebadeae flumine Hercyna cogitans (perperam, in errorem adductus verbis Pausan. IX 39, 2); *Ὑρκαναῖον* Dorv., Reiske (qui de 'sinu Hyrcano s. Caspio mari agi' existimant); fort. *Ὀρκύνιόν τε καὶ ἐς* s. *Ὀρκύνιον κῆν ἐς* scripseris, ne vocalis *υ* producatur, cet. cf. V 118 *κῆν ῥίψῃς ἐπὶ λαιὰ καὶ ἢν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς* | *Σολόεντα*: de Libyae ultimo promunturio in occidentem spectante cf. Herod. II 32 *μέχρι Σολόεντος ἄκρης, ἣ τελευτᾷ τῆς Λιβύης*, Scyl. Peripl. 112

11 *ἔλθῃσ* P *ἔλθῃ* Dorv. | *καὶ* — *Ἑσπ.* verbis 'epexegesin vocis *Σολόεντος*' contineri recte monuit Jac., cf. Her. IV 43 *διεκπλώσας δὲ* (*τὰς Ἡρακλέας στήλας*) *καὶ κάμψας τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης, τῷ οὔνομα Σολόεις ἐστί, ἔπλωε πρὸς μεσαμβρίην*, Hann. Peripl. 3 (*ὡς* — *τὰς Στήλας παρημείψαμεν* 2) *πρὸς ἑσπέραν ἀναχθέντες ἐπὶ Σολόεντα, Λιβυκὸν ἀκρωτήριον λάσιον δένδρεσι συνήλθομεν* | *γῆς Λιβύων κρ. ἑσπερίων* temere Heck. | *κράσπ.*: cf. Eur. fr. 381 *σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας*, A. P. VII 78, 6 *πὰρ τόδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ* (Dionysii)

1 πουλυσέβ. vocat Caesarem propter titulum Augusti paulo

οἶσι γὰρ οὐδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο
λουτρὰ καὶ ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

420. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A*. Pl
Εἰς ἐρῶντα. A*
Πρὸς Τηλέμβροτον. C

Μὴ κλαίων τὸν Ἔρωτα δόκει, Τηλέμβροτε, πείσειν
μηδ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀτελές·
χρυσὸς Ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος, ἐσβέσθη δὲ
οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει. M 7r

ante principi decretum p. 404, 2 πάντῃ P | πυρῆνης (ή cr. ex ι, πυρὶ J^ac) P; v. ad p. 403, 9, cf. etiam Suet. Aug. 81 'graves valetudines per omnem vitam aliquot expertus est, praecipue Cantabria domita, cum etiam destillationibus iocinere vitiato — contrariam et ancipitem rationem medendi necessario subiit: quia calida fomenta non proderant, frigidis curari coactus auctore Antonio Musa' | μαρτ.: v. VI 236, 2 κείμενα μαρτύρια

1 ἀπεφαιδρύναντο (-αντο correctum esse ex -οντο non contenderim) P; cf. Hes. op. 753 μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι, Agam. 1108 τὸν ὁμοδέμνιον λουτροῖσι φαιδρύνασα, Ap. Rh. 3, 300 λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς, Quint. Sm. VIII 487 ἱδρῶτα λύθρον τ' ἀπεφαιδρύναντο (noli δρυτόμοι ποτ' ἐφ. praeferre) 2 ἔσσεται: olim tentavi εὔχεται (s. εὔξεται) cui non opus addi infinitivum (εἶναι), v. Ap. Rhod. IV 1249 τίς χθὼν εὔχεται ἥδε | in marg. signum * adpinxit J || 3 sqq. Pl^M l. I^a c. 26 (εἰς Ἔρωτα), 6; Pl^E I 27, 6; signum ση i. e. σημείωσαι adpictum est in Pl^M; v. Rubens. Gr. Ep. p. 57 (vers. Schirmeri n. 10), adn. p. 134, praef. 264 sqq. 3 nom. gent. Θεσσαλονικέως om. P Pl; Thessalonicensi iam Reiske tribuit, cf. V 29 sq.; v. etiam Parmenionis ep. V 33, incerti auctoris 49, Macedonii V 239 4 εἰσ ερῶντα A*, εἰς Ἔρωτα inconsulte Dübner 5 προσ κλεόμβρο^τ: add. C mero errore, unde non licet corrigere δόκει σύ (s. δ. τι), Κλεόμβροτε, π., nomen Telembroti occurrit apud Sem. Amorg. 22 6 τη λέμβρ. (τη cr. ex τι?) P 7 μὴ δ' Pl^M | ὀλίγω P | παύσειν * * * ὕδατι (an ὕδ.?) P: tres erasas litteras παι potius fuisse quam πῦρ crediderim; παύσειν ὕδ. Pl^M | ἀπνεέσ P Pl^E; in Pl^M vox primo omissa serius alio atramento ab alia manu adposita est; ἀπν. 'ignis vehementer spirans' falso Jac., 'urens ἄνευ πνεύματος, intestinus ignis, quem ventus non excitat' Dübner; ἀφανές inepte Casaubonus, ἀτενές Heck. (in idem ego incidi, praeterea rasura, quae est ante ὕδατι, ductus verborum

421. ʼΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ. A* C

Εἰς τὰς Κυκλάδας | νήσους, A*

ὅτι ἐκ|παλαι ἦσαν ἔρημοι | διὰ τὴν τῶν πολέμων C

συνέχειαν. C

Νῆσοι ἐρημαῖαι, τρύφεα χθονός, ἃς κελαδεινὸς
ζωστὴρ Αἰγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει,
Σίφνον ἐμιμήσασθε καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον,
τλήμονες, ἀρχαίην δʼ ὠλέσατʼ ἀγλαΐην.
ἦ ῥʼ ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἕνα τρόπον ἡ τότε λευκὴ
Δῆλος ἐρημαίου δαίμονος ἀρξαμένη.

---

ordine mutato ci. *ἄπλετον* et *ἄσπετον ὕδατι πῦρ*), *ζαμενές* Ludwich; restituendum mihi vid. quod verbo *παύειν* contrarium est adiectivum ʻinfinitumʼ *ἀτελές*, v. Plat. Phil. 24 B *μὴ τέλος ἔχειν· ἀτελῆ δʼ ὄντε* p. 405, 8 *παι⌊ώ⌋νιοσ* P: non *-άνιοσ*, sed *-όνιοσ* J[ac]; iteratur correctio in fine vs., ubi J adposuit ÷ *παιώνιοσ* 9 *τικτότενος*: ʻconiunctum cum matre Cupidinem et ipsum ex mari oriundum diciʼ interpretatur recte Bothius; *τεγγόμενος* Huet (frustra, nec minus perverse conieceris: *οὐδέποτʼ ἐν π. νιπτόμενος* s. *δυπτόμενος* vel *νηχόμενος πελ.*; tentavi *πιτνάμενος*) ‖

1 sqq. ep. om. Plan., cum epp. similia IX 100, 408 recepisset; exstat in ap. Buh. p. 183 post IX 419 1 *ἀντιπατρ̆* A* *μακεδ°/* C 2—4 A* lemma concisum *εισ τασ κυκλάδ⌈ασ⌉ νησουσ* cum signo clausulae :~ scripsit, cetera *οτι* (in claus.) *εκ|παλαι ἦσαν ερημ^οι δια τὴν τ̂ πολέμ̃ συνεχειαν* :~ add. C; *ἔκπαλαι* Dübn. (*εκ|πάλαι* scripsisse C[ar] non contenderim) 5 *ἐρημαῖαι* (*-αῖοι* Reiske): cf. IX 408, 5 *Δῆλος ἐρημαίη*, 28, 1 *ἐρημαίη κέχυμαι κόνις* | *τρύφεα*: obversabantur poetae Homerica *τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ* Od. δ 508 (sicut vs. 4 *ὠλέσατʼ ἀγλαΐην* sumpsit ex τ 82 *ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς ἀγλαΐην*, σ 180) 5 sq. *ἃς — ἔχει*: cf. IX 100, 1 sq. *τὴν ἀσάλευτον Αἰγαίῳ Κρονίδης ὡρμίσατʼ ἐν πελάγει* 6 *ἔνδον ἔχει* apogr. quaedam; cf. Il. *M* 8 (*τεῖχος*) *ἐντὸς ἔχον* 7 *ἐμιμήσασθ⌊ε⌋* P[pr] *-σασθαι* P[ar] | *αὐχμηρὴν* (*-ρὰν* Holstenius): cf. Strab. X 5, 1 *ἣν Ἄρατος σιδηρείην ὀνομάζει διὰ τὴν τραχύτητα* 8 (*ἀρχαίην τʼ* Br.) | interrogationem contineri tetrasticho priore censet Herw., tertio disticho Holstenius 9 *ἦρʼ ὑμᾶσ* P | *ἐδίδ.*: praeiverat exemplo ʻtamquam chorum in illa tragoedia ducensʼ Jac. | *ἕνατρόπον* P; *ἐὸν τρ.* Heringa, *ἐμὴ τροφὸς* inepte ap. Buh.[m]; *ἐδίδαξε νέον τρόπον* Jac. (malim *ἐδίδαξʼ αἰνὸν* s. *ἀγενῆ* vel *δέδαεν ξυνὸν* s. *τάλανα τρ.*): at cf. 423, 8 | *ἡ τό τελευκὴ* P; *ἥ ποτὲ λευκὴ* ap. B.[m] (Heringa); ἡ τότε κλεινὴ Reiske, *ἥ ποτε κλεινὴ*

422. ’ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. A*. Pl

Παρὰ γυναικὸς Φιλίννης | πρὸς τὸν ἄνδρα Διογένην. C

‘Πρὸς παίδων’ εἶπεν ‘γουνάζομαι, ἥν με θανοῦσαν
στείλῃς, μὴ σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμου.’
εἶπεν· ὁ δ’ εἰς ἑτέρην ἐσπούδασεν, ἀλλὰ Φίλιννα
Διογένην λήθης τίσατο καὶ φθιμένη·
νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος,
ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον. M 4v

423. ΒΙΑΝΟΡΟΣ. A*. Pl

Εἰς | Σάρδεις τὴν πόλιν | A*

διὰ τὴν προ|τέραν εὐδαιμο|νίαν πρὸς τὴν | νῦν ἐρήμωσιν. C

Σάρδιες αἱ τὸ πάλαι Γύγου πόλις αἵ τ’ Ἀλυάττου
Σάρδιες, αἳ βασιλεῖ Περσὶς ἐν Ἀσιάδι,

Br., *ἡ τότε δειλὴ* Harb. (olim ci. *ἥ ποτ’ ἀγαυὴ*): verbis *ἡ τότε λευκὴ* pristinum insulae splendorem significari recte monuit Jac. ‖ 1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 15 (*εἰς γάμον*), 2; Pl^{E} I 15, 2 1 *απολλωνίδ*^{ȣ} A*; cf. epp. VII 298, 572 2 ⌊*παρα γυναικ*⌋*ὸσ* C^{pr}; esasum est lemma, quod A* adposuerat (*εἰσ παῖδασ Φιλίννησ* aut *εἰσ διογένην καὶ φιλ* scriptum fuisse non putaverim) | *φιλ προστ\ ανδρα* C 3 cf. Eur. Alc. 305 *καὶ μὴ ’πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις — μὴ δῆτα δράσῃς, ταῦτά γ’ αἰτοῦμαί σ’ ἐγώ* | *ἥν* P^{pc} (cr. ex *ἣν* s. *ἦν*: incertus acc. pristinus) P 4 *στείλησ* Pl^{M}, cf. IX 228, 5 *υἱέα δ’ ὧς ἔστειλε* (Apoll.); sic verbo *στέλλειν* (pro composito *περιστ.*) utitur Ap. Rh. 3, 205 *οὐδ’ ἐνὶ γαίῃ ἔστι θέμις στείλαντας ὕπερθ’ ἐπὶ σῆμα χέεσθαι* | *σπεῖσαι* P *σπείσαισ* Pl, *σπεύσῃς* Reiske (f. recte, v. *τ* 137, Herod. I 38) | *δεύτερα φίλτρα*: cf. Apoll. IX 281, 4 5 *ὁ δ’ εἰσ ἑταίρην* P *ό δ’ εἰσ ἑτέρην* Pl^{M}; *εἰς ἑτάρην*? | *ἐσπούδ.*: cf. VII 642, 3 *εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλόου τάχος* (Apoll.) | *φίλιννα* (priorem acc. C) P; cf. *Μελίτιννα*? IX 228, 1 (Apoll.) 6 *διογένην* P *διογένη* Pl^{M}; idem nomen occurrit apud Apoll. VII 631, 2 *λέξατε Διογένει* | *λήθησ τίσατο* P Pl; cum accusativo et genetivo verbum sic iunxit Apoll. etiam IX 265, 1 *ὄρνις ἐτίσατο Κρῆτα φαρέτρης* 7 cf. VII 298, 4 *ὑμέναιον ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος*, 572, 3 *ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε* | *σχάσε* Pl, (cr. ex *σχᾶσε*) P; discidium recens nuptorum dici perperam statuit Grotius (sic certe *σχίσε* pro *σχάσε* exspectares), de ruina thalami agi recte monuit Jac. | *μῆνις*: *Μῆνις* Jac. (qui Aesch. Eum. 233 *δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις* affert); idem

αἳ χρυσῷ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον
  ὄλβον Πακτωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι,
νῦν δὴ ὅλαι δύστηνοι ἐς ἓν κακὸν ἁρπασθεῖσαι
  ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε.

---

proposuit reiecitque σχάσ' Ἐρινύς; σχάσε σεισμὸς et σχάσεν αἰγίς (v. Choeph. 592, VII 273, 1 καταιγίς) tentabam | ἄφ.: cf. τέρμα τ' ἄφυκτον VII 233, 3 Apoll. (ἄφευκτος Harb.) p. 407, 8 ἰδεῖν δεύτερον P | eadem pentametri clausula (δεύτερον ἀέλιον), sed alio sensu utitur Antip. Sid. VII 6, 2 ‖ 9 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 68 (εἰς πόλεις), 16; Pl^{E} I 70, 18 9 βιάνο$\overset{o}{ρ}$ Pl^{M} 10 sq. priorem lemmatis partem (l. 10) scr. A*, alteram (l. 11) add. C 10 τὴν (acc. C) ποὶ (has litt. adposuit C in fine lineae; easdem ab A* in linea sq. collocatas erasisse vid. C, quo commodius lemma ep. additamento suo amplificaret) P 11 διὰ τὴν partim in eraso ποὶ:~ C | ἐρήμωσιν (cr. ex -μοσιν?) C | de Sardibus a. 17 p. Chr. n. terrae motu eversis cf. Tac. Ann. II 47 locosque ab edd. Taciti adscriptos (etiam Or. Sib. V 289 αἰαῖ σοί, Σάρδεις — ὡς ἀπολεῖσθε σεισμοῖς ὀλλύμεναι) 12 τοπάλαι Pl^{M} | Γύγεω (cl. VII 709, 6) Scaliger | ἀλυάττου cr. ex ἀλϊάτ. Pl^{M} 13 αἳ βασιλεῖ (non αἱ β.) P, ἃ βασ. Pl (edd. incerta tradentes de scriptura Pal. partim articulum αἱ, partim relativum exhibent); 'Sardes, quae Persarum regi alterius Persidis instar eratis'; imitatur poeta, parum feliciter, verba 'Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι VII 45, 3, Meleagrea Ἀτθὶς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις VII 417, 2 | Περσίς: τύρσις temere Herm. (eodem iure πρέσβος proponeres) | ἐν* ἀσίδι P (* J, qui notulam ζτ, sc. ζήτει, cum signo * in fine vs. adposuit); ἐν ἀσιάδι Pl, f. malis ἐν Ἀσίδι γῇ (certe agitur de Asia minore, non de tribu Sardiana, quae affertur ab Herod. IV 45 ἀπ' ὅτεν καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν κεκλῆσθαι Ἀσιάδα)

1 αἳ κρ$\overset{οι}{υ}$σωτὸ παλαιὸν (οι superscr. J) P ἃ κροίσω τοπαλαιὸν Pl^{M} αἳ Κροίσῳ Pl^{E}, αἳ χρυσῷ Br. recte: post memoratos Persas poeta Croesi mentionem non fecit, cum praesertim excidio Tiberii aetate ingruenti illibatas Sardium opes opponi conveniret | ἐπλινθώσασθε (-σθε cr. ex -σθαι) μελαθρον (non cr. ex -θρων) P; 'πολὺ γὰρ πλῆθος λίθων πολυτιμήτων ἦν αὐτῷ' adnotavit sch.^{B}; spectari aureos lateres (πλίνθους) a Lydo Delphos pro donativo missos Jac. monuit 3 νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι P Pl^{E} — δύστηναι Pl^{M}; νῦν δ' ὅλαι ὦ δύστηνοι et νῦν δ' ἄρ' ὅλαι δ. Jac., νῦν δὲ τόσαι δ. Graefe, νῦν δ' ὀλοαί, δ. Mein., νῦν δὴ ὅλαι Herm. (Unger, Heck.); non praeferam νῦν δ' ἀθρόαι | εἰσ ἓν P Pl^{M} ἐς ἓν Pl^{E} 4 cf. Bian. IX 259, 1 ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος | ἐξ ἀχανοῦσ Pl ἐξαφανοῦσ P; cf. Parmenid. 1, 17

Βοῦρα κέκευθ' Ἑλίκη τε κεκλυσμέναι, αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
Σάρδιες ἐμβυθίαις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος. M 17ᵛ

ται δὲ θυρέτρων χάσμ' ἀχανὲς ποίησαν (Strab. I 3, 18 *Βοῦρα δὲ καὶ Ἑλίκη ἡ μὲν ὑπὸ χάσματος, ἡ δ' ὑπὸ κύματος ἠφανίσθη*)

1 '*εἰσ Ἑλίκην* (*ἑλλ.* sch.) *καὶ εἰσ Βοῦρα· τουτέστι ταὐτὸ τοῖς Βούροις καὶ τῇ* (*τὸ* sch.) *Ἑλίκῃ παθοῦσαι· κατεκλύσθησαν γὰρ ἡ Ἑλίκη καὶ τὰ Βοῦρα πόλεις οὖσαι τῆς Πελοποννήσου, περὶ ὧν Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀχαϊκοῖς καὶ ἐν τοῖς περὶ Αἰγιέων*' adnotavit sch.[B]: cf. Pausan. VII 25, 2 *ἐγένετο δὲ τῆς Ἑλίκης ἀπώλεια — τετάρτῳ ἔτει τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατόν, Ἑλικαέων δὲ οὐκέτι ὄντων νέμονται τὴν χώραν οἱ Αἰγιεῖς*, VII 25, 5 *ὅτε δὲ Ἑλίκην ἐποίησεν ἄδηλον ἐξ ἀνθρώπων ὁ θεός, τότε καὶ τὴν Βοῦραν σεισμὸς ἐπέλαβεν ἰσχυρός*, Strab. VIII 7, 2 *κατεκλύσθη δ' ἡ Ἑλίκη δυσὶν ἔτεσιν πρὸ τῶν Λευκτρικῶν*, VIII 7, 5, Ov. Met. 15, 293 'si quaeras Helicen et Burin, Achaidas urbes, invenies sub aquis' | *βοῦρ ακαὶ εἰσ ελίκην* (sine *τε*; *β* cr. ex *κ* ?) P *βοῦρα καὶ εἰσ ἑλίκην* Pl | *κεκλωσμένα* P (*ω* nec ex *α* cr. nec ex *ο*), Pl[M] Pl[I. a], *κεκλωσμέναι* Pl[b. s] | varia proposuerunt edd.: *Βούρα κἶσ' Ἑλίκη κεκλωσμένα* Br. (*Βούρα ἶσ' Ἑλίκη τε κεκλ.* mavult Harb.), *Βοῦραν κεἰς Ἑλίκην κεκλωσμένον* 'in idem malum raptae, quod fata in Buram et Helicam destinaverant' Reiske, *κεκλωσμένον* referens ad *ἓν κακόν* (Heck. primo *Βοῦρα καὶ εἰς Ἑλίκην κεκλωσμένον* ci., postea Reiskianam, quam non noverat, coniecturam iteravit cl. Steph. Byz. '*Βοῦρα πόλις Ἀχαΐας θηλυκῶς*'); *Βοῦρα μέν, ἶσ' Ἑλίκη κεκλυσμέναι* 'Bura quidem est pariterque Helica undis obruta' idem Reiske: cf. Diod. 15, 48 *κατεκλύσθησαν ἅπαντες σὺν ταῖς πατρίσιν ἀφανισθέντες* (*Βούρα κἶσ' Ἑλίκη* s. *Βοῦρα καὶ ἶσ' Ἑλ. κεκλυσμέναι* Boiss., *κεκλυσμένα* restituerat Huet); tres coniecturas proposuit Jac.: *Βοῦρα, κάθησ'* (i. e. *κάθησαι*), *Ἑλίκη τε κεκλυσμένα* (dual.) vel *κεκλυσμέναι*, deinde *B. σὺ κεῖσ'* (sc. *κεῖσαι*) *Ἑλίκη τε κεκλ.*, praeterea *Βοῦρ', Αἴγειρ' Ἑλίκη τε κεκλυσμέναι* (cl. Phil. de aetern. mundi c. 26 *κατὰ Πελοπόννησόν φασι τρεῖς Αἴγειραν Βοῦράν τε καὶ ὑψηλὴν Ἑλίκειαν, τείχεσιν ἣ τάχ' ἔμελλε περὶ βρύα μυρία φύσειν' εὐδαίμονας τὸ πάλαι γενομένας πολλῇ τοῦ πελάγους ἐπικλυσθῆναι φορᾷ*, quamquam Aegiram quoque submersam esse ex poetae incerti verbis minime cum Philone colligere licet, cf. ad IX 284, 3); denique *Βούρα ἴσαι Ἑλίκη τε κεκλυσμένη* ci. Heck., *Βοῦρα μέν εἰσ' Ἑλίκη τε κεκλυσμέναι* Mein.; scripsi *Βοῦρα κέκευθ'* (insuper tentavi *Βοῦρ' οἰκτρῶς* vel *αἰκῶς*, etiam *Βοῦρ' ἀιδὴς Ἑλ. τε κεκλυσμένη*) | *αἱ * δ' ἐνι χέρσωι* P *αἱ δ' ἐνὶ χέρσω* Pl[M]; cf. IX 548, 4 (Bian.) 2 *ἐν βυθίαισ* P Pl, *ἐμβυθίαις* Reiske (Br.); cf. Bian. 227, 8 *ἄγρην ἐμβυθίην* | *ἔκεισθε* (an *ἔκ.*?) P: olim ci. *ἐφεῖσθε* (cf. Ai. 1297, 495) et *ἐνεῖσθε* (v. Il. *M* 32), sed fort. malis *ἵκεσθε* (*ἶσον ἵκεσθε τέλος* ci.

424. ΔΟΥ͂ΡΙΔΟΣ ΤΟΥ͂ ʼΕΛΑΪ́ΤΟΥ. $A^*_{1.2}$ Pl.

Εἰς τὸν κατακλυσμὸν ʼΕφέσου· $A^*_{1.2}$ Pl
ὃν ἔπαθεν | ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως | ἑνὸς τῶν διαδόχων. C_2

ʼΗέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι
νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;

Headlam) | in marg. exstant litterae ζτ, signum ※ supra indicem sequentis ep. adpictum est. Dirimuntur ab epp. Philippeis 403—423 (A—Σ) postrema eiusdem fragmenti 428—430 (Σ, T) ideo, ut iungantur comparenturque inter se epp. paris argumenti in urbes eversas 423—427, ex quibus quae aliena a fragmento intercedunt (424—427), in archetypi margine videntur adposita fuisse iuxta ep. 423 ||

1 sqq. ep. bis scr. J: primum p. 430 (vs. 1—3) et p. 431 (vs. 4—8), deinde p. 432 post IX 429 (P_1 J_1 A^*_1 C_1 — P_2 J_2 A^*_2 C_2); altero loco Sylburgius, puto, 'ζητ. 430' adposuit iteravitque (ζτ 430) manus recentissima (quae ad Murat. anecdota spectantes paginarum numeros passim in P adpinxit); exstat ep. apud Plan. in l. I^a c. 68 (*εἰς πόλεις*), 17, Pl^E I 70, 19; affert Steph. Byz. s. v. *Ἔφεσος* totum ep., primum dist. Eustath. ad Dionys. Perieg. 828 1—3 indicem adscripserunt epigrammati fere eundem $A^*_{1.2}$ Pl; in P priore loco alterum lemma (ad vs. 4 p. 431) add. C, idem p. 432 lemma ab A^* scriptum amplificavit; cum A^* fere consentit Steph. et qui ex Stephano sua sumpsit Eustathius 1 ἐλα|ι̇τ|του (ε supra τ) A^*_1, *ʼΕλεάτου* (om. articulo) $Pl^{M.E}$; *τοῦ ʼΕλαΐτου* Steph. (praecedunt verba *φέρεται δὲ Δούριδος ἐπίγραμμα*); gent. in titulo praetermisit A^*_2, sed idem in marg. superiore (p. 432) adnotavit haec: ※ *ελαΐτησ* ⌜*καὶ*⌝ *ελεάτησ δ*͵ (*δια*) *φέρει· ἡ μὲν* ⌜*γὰρ*⌝ *ἀσίασ | πόλισ· η δε ἐνρώπησ, ουτω πορφύριοσ· | ὁ δοῦρισ ἐλαΐτησ ἦν απο τῆσ πόλεωσ* (*ποὶ* A^*) *ελαῖασ* (incerto accentu) | *οθεν* ⌜*καὶ*⌝ *κολποσ ὁ ελαιατικοσ* (sic, non *ἐλαϊτικὸσ*, errat Salm.) *ονομάζεται* (-ῃ): a C in ora marg. superioris adpictum est ῶ (δ supra) (Eustath. neglexit gent.: *φέρεται δὲ καὶ Δούριδος καλὸν ἐπίγρ.*) | Duridem Elaitam (aequalem Duridis Samii) floruisse Lysimachi aetate ex epigrammatis argumento colligere licet; scripsit Duris ep. post Ephesum urbem torrentibus submersam, antequam Lysimachus pro eversa novam urbem in ora maritima condi eamque ex nomine uxoris Arsinoam appellari iussit (circa annum 287 a. Chr.); apud Parthen. in fabulae XV (*περὶ Δάφνης*) titulo scribendum esse *ἡ ἱστορία παρὰ Δούριδι τῷ ʼΕλαΐτῃ* (non *Διοδώρῳ τῷ ʼΕλ.*) monuit iam Hecker: cf. Susem. II 538 2 sq. sch.^{B} adnotavit haec: *ἐπὶ Λυσιμάχου χειμῶνος γενομένου Ἔφεσος κατεκλύσθη, ὥς φησι Στέφανος.* De calamitate *Ephesi a Duride* deplorata cf. Steph. Byz.: *ἡ δὲ πόλις ἐν κοίλῳ*

οὐ Λιβύης, Ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
431 αὔλια καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα·
ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτρεπον ὄμμα;
αἰαῖ, τὴν Ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην.

τόπῳ κατοικισθεῖσα ⟨ἀρχὴν⟩ χειμῶνος κατεκλύσθη καὶ μυρίων ἀποθανόντων Λυσίμαχος τὴν πόλιν μετέθηκεν ἔνθα νῦν ⟨κεῖται⟩ καὶ Ἀρσινόην αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς Ἀρσινόης ὠνόμασεν, οὗ τελευτήσαντος ἡ προτέρα κλῆσις ἀνελήφθη (eadem fere Eust. affert ad Dion. Perieg. l. c.), Strab. XIV 1, 21 Λυσίμαχος — τηρήσας καταρράκτην ὄμβρον συνήργησεν — οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι, ἐκάλεσε δ' Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν, ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα, Pausan. I 9, 7 συνῴκισε δὲ καὶ Ἐφεσίων ἄχρι θαλάσσης τὴν νῦν πόλιν, ἐπαγόμενος ἐς αὐτὴν Λεβεδίους τε οἰκήτορας καὶ Κολοφωνίους, τὰς δὲ ἐκείνων ἀνελὼν πόλεις (v. Rohde Gr. Rom. 75, ubi novam urbem inter a. 287 et 281 ab Lysimacho conditam esse ostenditur), VII 3, 2 p. 410, 2 τῆς ἐφεσου A*$_1$ ἐφέσου (om. articulo) A*$_2$ Pl; (φέρεται δὲ Δ. ἐπ. τοῦ Ἐλ.) εἰς τὸν κατακλυσμὸν (οὕτως) Steph., (καλὸν ἐπ.) εἰς τὸν τοιοῦτον κατακλυσμόν, ἐν ᾧ καὶ ἀοιδοτάτην τῶν Ἰάδων πόλεων τὴν Ἔφεσον ἐκεῖνος λέγει Eustath. 3 verbis ὃν ἐπὰ^{θ} | ἐπιλυσιμάχ̈ ἐ βασιλ | ἑνὸσ τ̂ διαδόχων (-δό- cr. ex δι?) auxit lemma ab A*$_2$ scriptum C$_2$ (qui ὃν in claus. ab A*$_2$ post ἐφέσου adpicta collocavit); priore loco indici ab A*$_1$ p. 430 exarato alterum ad vs. 4 sq. in nova p. (431) adiunxit C$_1$ hunc (in ras.): ⌊εἰσ τὴν καλὴν ⌈καὶ⌉ τρι|πόθητον ἔφεσον⌋ (erasit C$_1$ cum alia tum fort. nomen auctoris, quod A*$_1$ vid. p. 431 iterasse; cf. ad v. 5) 4 ἠ*έριαι Pl^M (erasa vid. littera η minuscula, cuius in locum reposita est, ut ab initio ep., litt. maiuscula); cf. Arist. Nub. 275 ἀέναοι νεφέλαι | πικρα P$_1$ | (ποιοῦσαι Pl^w) 5 ἀστεμφ⌊εῖ⌋ P$_1$^{pr} -φη P$_1$^{ac}

1 λιβύησ. J$_1$, -ησ· J$_2$ | ταμυρια P$_2$ | ταλ⌊αιν⌋ησ Pl$^{M pr}$ (τὰ λυεισ? Pl$^{M ar}$), τάλαιναι St.^{VBA} ταλαίνησ St.^{V} in m.; f. φαεινῆς (an κεῖν' ἐρατεινῆς?) 2 μακάρων P Pl St., μακρῶν Salm. | ἐξετέων P$_{1.2}$, ἐξ ἑδέων Harb. | in fine vs. θαυμαστόν adposuit J$_1$ 3 ποῦ⌊δὲ⌋σαωτῆρεσ P$_1$ ποῦ^{δὲ} σαωτηρεσ P$_2$ (⌊δὲ⌋ adpinxit C$_1$, δὲ superscr. J$_2$), : ποῦ δὲ σαωτῆρεσ in marg. add. J$_2$ (p. 432), eadem (÷ ποῦ δὲ σαωτ.) adposuerat in m. (p. 431) J$_1$, quae (cum nomine auctoris?) erasit C, quo commodius alterum lemma ep. ad vs. 4 sq. adponeret (v. ad p. 410, 3); ποῦ δὲ σαοτῆρεσ St.^{R} (ποῦ δέ γε σωτῆρες sine τότε St.^{A}); ποῖ δὲ Bothius | ἔτρεπον P$_{1.2}$ Pl, ἔτραπον St. (noli ci. ἔργαθον) | ὄμμα P$_{1.2}$ St. idemque Pl$^{M pc}$, ἄμμα Pl$^{M ac}$ Pl^E (ἄρμα Scaliger); cf. Hymn. Hom. in Ven. 182 ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ 4 αἲ αἲ P$_{1.2}$ αἴ αἴ Pl^M | τῶν Ἰάδων

κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις. M 17^{v}

425. ἸΩΆΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ͂ C
ΤΟΥ͂ ΒΑΡΒΟΥΚΆΛΛΟΥ. C. Pl
Εἰς τὴν κατάπτωσιν | Βηρυτοῦ ὑπὸ σεισμοῦ. C

Ἅδ᾿ ἐγὼ ἁ τλάμων ἄπολις πόλις ἄμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις κεῖμαι, ἁ παναποτμοτάτα·

Eust. | *ϊάδων* P_1 *ἰαδῶν*? P_2^{ar} *ϊάδων* P_2^{pc} Pl; sch.^{B} adnotat: *Ἡρόδοτος* (cf. I 142) *Λυδίας αὐτήν, ὁ δὲ Στέφανος τῆς Ἰωνίας φησὶν ἐπιφανεστάτην* | *πολλ⌊ὸ⌋ν* P_1 *πολλῶν*? P_1^{ar} *-λῶν* St.^{RA} (*πολλὸν* P_2 Pl, St.^{V} in marg.), *πόλιν* St.^{V} in t. (*πόλεων* Eust.) 2 *συνποταμοῖσ* $P_{1.2}$ (*οὖν π.* St.^{A}); tentavi *σὺν πνοιαῖς* | *πεπταμένοισ* $P_{1.2}$ Pl St., '*πλατέως ῥέουσιν*' explicat sch.^{B}, 'amnes late extra ripas effusos' interpretatur Jac., *πεπταμένα* ('opes direptae et per undas dispersae') Salm.; cl. Arat. 288 *πεπταμένῳ πελάγει κεχρημένος* noli ci. *πεπταμένην*; f. *πεπταμένως* ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 68 (*εἰς πόλεις*), 18; Pl^{E} I 70, 20 3 *ϊωάννου* C *ἰῶ'* (ν superscr.) Pl^{M} | *ποιητ̆* C *-τοῦ* Pl^{M} (Pl$^{\alpha.b.s}$ Pl^{a} in epid., vocem om. Pl^{I} Pl^{a} in t. itemque A ad VI 55) 4 *τοῦ βαρβουκάλου* C, Pl^{a} in epid. (*τὸ ἰωάννου Βαρβουκάλου ἐν ἄλλῳ Ἰ. ποιητοῦ τοῦ Βαρβουκάλου γράφεται*); *τοῦ βαρβουκάλλου* Pl^{M} Pl$^{\alpha.b.s}$ *βαρβουκάλλου* (om. articulo) Pl^{I} Pl^{a} in t. (*τοῦ βαρβοκάλλου* A ad VI 55) | '*βαρβουκάλου ἐθνικόν· βαρβουκάλη γὰρ πόλις ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ Πολυβίου καὶ Στεφάνου μαρτυρούντων*' inepte sch.^{B}, qui nomen urbis a se inventae *Βαρβουκάλης* et Hispanorum Arbocalae (Liv. 21, 5) commutavit (cf. Polyb. III 14, 1, Steph. *Ἀρβουκάλη· πόλις μεγίστη τῶν ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, ἣν μόλις εἷλεν Ἀννίβας, ὡς Πολύβιος τρίτῃ*) 5 *ἐπὶ τῆ κατα|πτώσει βηρυτοῦ* inscr. Pl^{M} *ἐπὶ τῇ κατακαύσει Βηρ.* Pl^{E} | *βηρύτου* C; add. sch.^{B}: *Στέφανος Βέροιαν αὐτὴν καλεῖ, ἔστι δὲ πόλις Μακεδονίας, ἐκεῖνον ἀνάγνωθι* (post Ber. Macedoniam Syriae urbis cognominis mentionem facit Steph.: *ἔστι καὶ πόλις Συρίας — λέγεται καὶ Βερόη κτλ.*; Berytum non differre ab urbe Beroea falso colligit auctor scholii ex ep. sequenti, cf. ad 426, 4) | *ὑπο σεισμ̆*: (sc. *-μοῦ*, non *σεισμῶν*, v. lemma ep. sq.) C; anno 554 terrae motu Berytum eversam esse tradit Agathias II 15 (cf. Theophan. Chron. 227, 23) | cf. ad epp. IX 500 sq., XVI 38 6 Asclepiadem (VII 145, 1 *ἅδ᾿ ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετά*) imitatur Ioannes cum aliis multis (cf. *Agathiae* IX 152, 1 *ἅδε ποτ᾿ ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις*, VII 324, 1 incerti *auctoris* *ἅδ᾿ ἐγὼ ἁ περίβωτος*, VII 386 Bassi; v. Choric. p. 215 Boiss.:

Ἥφαιστός μ' ἐδάμασσε μετὰ κλόνον Ἐννοσιγαίου,
φεῦ, ἀπὸ τοσσατίου κάλλεός εἰμι κόνις.
ἀλλὰ παραστείχοντες ἐμὰν στοναχήσατε μοῖραν,
σπείσατε Βηρυτῷ δάκρυα καὶ φθιμένᾳ. M 17v

426. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. A*. Pl

Εἰς τὸ αὐτό· A*. Pl

ὁμοίως | διὰ τὸ ὑπὸ σεισμοῦ | καταπεσεῖν ἕως ἐδάφους. C

Ποῦ τελέθει Κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
ἔνδιον εἰδώλων τὴν πρὶν ἕδος Χαρίτων; M 17v

Pr. 287, 2 *ἧδ' ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρομαι οὕνεκα κούρης*) | *ἆδ' ἐγώ. ἀτλάμων. ἄπολισ* P p. 412, 7 *ἐν ναέταισ* (ut vid.) Pl[M]; in P, quoniam nec hyphen nec diastole exstat, duasne voces an unam compositam scriba tradiderit pro certo confirmari non licet, maluisse tamen videtur intellegi *ἐνναέταισ*; exhibent *ἐνναέταις* Pl[E], cf. Ag. XVI 331, 4 *Ῥώμης ἐνναέταις*, Pauli XVI 118, 8 *Μοψοπίοις μίμνε παρ' ἐνναέταις* | *κεῖμαι* P Pl, *ἄμμιγα κεῖμαι* (vs. 1) *ἐνν. νεκροῖς* (hiatus vitandi causa) Axt | *ἁπαν απο τμο τάτα* P (hyphen subiunctum est litteris *ν απο τμο*), *ἁ παν.* Pl[M]; *ἃ παν.* Boiss. (Dübner), frustra (nec placet *κεῖμαι, φεῦ, πανάπ.*)
1 *ἥφαιστόσ μ' ἐδάμασσ⌊ε⌋* (-*αι*? J[ar]) P -*μ' ἐδάμ.* Pl[E], -*μ ε δ ά μ α σ σ ε* Pl[M] (*Ἅφαιστ.*?) | *μετακλόνον* P 2 cf. Agathiae IX 642, 8 *χρυσοῦ τοσσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο*, IX 697, 2, VII 56, 3 *μετὰ στίχα βίβλων τοσσατίων κεῖμαι — γέλως* | *κάλλεοσ εἰμὶ* P Pl[M] *κάλλεός εἰμι* Pl[I] 3 *παραστείχοντεσ* (*εί* cr. ex *ι*? C) P | *ἐμᾶν* P[ac] | *στοναχήσετε* Br. | *μοίραν* Pl[M ac] 4 *σπεισατε* P; v. VII 28, 2 *σπεῖσόν μοι παριών*, VII 26, 3 (Antip.), Kb. 559, 6, ipsius Ioannis VII 555[b], 2 *δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε καταφθιμένᾳ* | *βηρύτωι* (-*τωι* cr. ex *τοι*?) P *Βηρυτῷ* Pl | *καὶ φθιμέναι* (non -*να*) P *καὶ φθιμένᾳ* Pl: 'quamvis experti sensus tamen lacrimas sibi tribui vult'; *καὶ φθιμένοις* Heck., *καπφθιμένᾳ* O. Schneider, *δάκρυ καταφθιμένᾳ* (quod probabilius certe quam *δάκρυ' ἀποιχομένᾳ*) Heck.; olim ci. *τᾷ φθιμένᾳ*; obversabatur poetae fort. Antipatri IX 422: cf. *σπεῖσαι φίλτρα* et *καὶ φθιμένῃ* 422, 2; 4 ‖
5 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 68 (*εἰς πόλεις*) 19 sq., Pl[E] I 70, 21 sq.; Plan. pro uno ep. hexasticho duo exhibet, quorum alterum primo disticho, alterum tetrasticho sequenti continetur; in P nec duobus lemmatis instructum est ep. nec *τύμβοσ* (tamquam vox epigramma incipiens) cum litt. maiuscula *T* paulum ultra lineam procedit; verum tamen puncta ·:· eadem et primo et tertio versui praefixa sunt, sed illi ab antiqua, contra tertio versui ab recenti manu,

τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρην
αἱ Βερόης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.
γράψαθ' ἑνὸς καθύπερθε λίθου, φίλα λείψανα φωτῶν·
'Βηρυτὸς γοερὴ κεῖται ὑπὲρ δαπέδων'. M 17ᵛ

427. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. J. Pl

Εἰς τὸ αὐτό. A*. Pl

Διὰ τὴν | αὐτὴν ὑπόθεσιν, | ὅτι ἡ Βηρυτὸς ἄοικος | ἔμεινεν ἕως νῦν. L

Ναυτίλε, μὴ στήσῃς δρόμον ὁλκάδος, εἵνεκ' ἐμεῖο
λαίφεα μὴ λύσῃς· χέρσον ὁρᾷς λιμένα,

---

scil. Sylburgii, qui Aldinae alterius paginam (60ᵃ) adponens una Planudeam epigrammatis recensionem indicavit p. 413, 5 *τ̃ αυτ̃* A* 6 sq. lemma concisum (6) adposuerunt A* Pl, amplificatum est (l. 7) a C 6 *εἰσ τὸ αὐτό* A* Pl[E] *εἰσ αὐτό* Pl[M] 7 *ομοῖ διὰ τὸ ὑποσ.* et *ἐδφ*ᶻ C; cf. Thuc. III 68 *καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων* 8 *π̊οῦ* P | *πολιηόχοσ* P *πολϊήοχοσ* Pl[M]; cf. Ap. Rh. I 312 *Ἀρτέμιδος πολιηόχου* | *Κύπρις*: perperam reponeretur *Παλλάς* ut praeses urbis iure peritorum studiis praeclarae (cf. Ag. V 292, 11 *θεσμοὺς Παλλὰς ἔχει*, Pind. Ol. V 10 *ὦ πολιάοχε Παλλάς*), *Κύπρις* vocatur a poeta imprimis memori, ut vid., eorum, quae Nonnus affert de Venere in urbem Berytum recepta deque Beroe Veneris filia et de ipsa urbe eiusque pulchritudine, cf. Dion. 41, 98 *πρώτη Κύπριν ἔδεκτο φιλοξείνῳ πυλεῶνι ἐξ ἁλὸς ἀρτιλόχευτον*, 41, 145 (*Βερόη, πολίων τροφός*) *ἄστυ θεμίστων — Παφίης δόμος, οἶκος Ἐρώτων — Ὀρχομενὸς Χαρίτων* | *νοήση* Pl[M] 9 cf. Agath. Hist. II 15 *Βηρυτὸς γοῦν ἡ καλλίστη, τὸ Φοινίκων τέως ἐγκαλλώπισμα, τότε δὴ ἀπηγλαΐσθη ἅπασα* | *ἔνδιον*: cf. Nonn. D. 41, 146 (de Ber.) *ἔνδιον Εὐφροσύνης*, A. P. XI 63, 4 | *ἔδοσ χαρίτων·* P (*χαρίτων*: ∼ ut in fine ep. Pl[M])

1—4 tetrasticho tamquam privo epigrammati inscripsit Pl[M] indicem: *τοῦ αὐτ⌜οῦ⌝ εἰσ αὐτό* (sed *εἰς τὸ αὐτό* Pl[E]) 1 cf. Lycophr. 1326 *τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς* 2 *βερόησ* (*ε* ex *ο* cr.) Pl[M]; Ioannis epp. de Beryto pendent partim ab Nonni Dion. l. 41, unde etiam nomen Beroes ad Beryt. urbem translatum petivit, cf. 41, 364 *πρωτοφανὴς Βερόη πέλε — ἣν μετανάσται υἱέες Αὐσονίων, ὑπατήια φέγγεα, Ῥώμης Βηρυτὸν καλέσουσιν* | *κεἴμεθα πολλαὶ κείμεθα* P (verbum bis scr. J, sed priore *loco positum* et punctis et linea del.): cf. Alcaei Messenii VII

τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερον δ' ἐς ἀπευθέα χῶρον
δουπῆσαι κώπη νηὸς ἐπερχομένης·
τοῦτο Ποσειδάωνι φίλον ξενίοις τε θεοῖσιν.
χαίρεθ' ἁλιπλανέες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες. M 17v

428. ᾿ΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. A*. Pl

Εἰς τὴν κατάπτωσιν | τῶν Βεσσῶν. A*

Σοί με, Θρηικίης σκυληφόρε, Θεσσαλονίκη,
μήτηρ ἡ πάσης πέμψε Μακηδονίης,

247, 2 Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες p. 414, 3 γράψασθ' P -ψαθ' Pl | λείψανα: hic dicuntur non defunctorum reliquiae (ut Kb. 675, 1 λείψανα Λουκίλλης — ἐνθάδε κεῖται et saepe), sed Berytenses cladis superstites (cf. Verg. Aen. I 30 'Troas reliquias Danaum atque immitis Achilli'), quibus titulum sepulcralem quem ruinis inscribi oporteat mortui praecipiunt 4 βήρυτοσ et ὑπερδ. P ‖ 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 68 (εἰς πόλεις), 21; Pl^E 70, 23 5 ῞τ αυτοῦ in fine vs. 426, 6 (post δαπέδων:) scr. J; ep. iniuria ab Ioanne abiudicares: cf. 427, 6 cum pentametro ἤνεσα καὶ χθονίους, ἤνεσα καὶ ζυγίους VII 555, 2; adscivit convertitque poeta Homerica εἶν. ἐμεῖο, ἀτερπέα χῶρον, Ξ 69 6 εἰσ τὸ αὐτό A* Pl^E εἰσ αὐτό Pl^M 7 sq. add. C (om. J Pl) | δια τὴν αυτὴν C, qui litteras δια scripsit in claus. ab J exarata (post αὐτό) | ἀοικ?' εμ. L 9 cf. VII 350, 1 ναυτίλε, μὴ πεύθου (obversabatur poetae fort. Posidippi ep. VII 267, cuius primus versus ab voce ναυτίλοι, extremus ab χαίρετε incipit), ζωγάφε ab initio ep. IX 594 (quod nec P nec Pl^M, sed Pl^E iniuria, ut vid., Ioanni Barb. vindicant) | στήσησ Pl^M | ὀλκάδοσ P | (ἐμοῖο Pl^{a.c}; cf. Il. Z 356 εἵνεκ' ἐμεῖο) | post ὀλκ. interpungere malui quam (cum editoribus) post ἐμεῖο 10 λύσησ Pl^M | χέρσον: cf. Herod. 4, 123 τῆς χώρης ἐούσης χέρσου | ὁρᾶ'σ (litt. ι superscr. J) P

1 cf. ὕδωρ πάντ' ἐγένεσθε IX 568, 7 | δ' εἰσ Pl^M δ' ἐσ Pl^E (cum P) | ἀπευθέα: cf. Aesch. Prom. 956 ναίειν ἀπευθῆ πέργαμα 2 δουπῆ σεισκώπην P^{pc}: serius insertum est alterum σ, δουπήσει κώπην P^{ac}; δουπήσει κώπη Pl; δουπήσεις κώπῃ Jac., qui olim scripturam δουπήσεις κώπην 'torquebis strepitantem remum' interpretatus erat; ci. δουπῆσαι (et δουποῖ σοι, etiam δουποῖ σῇ s. σῆς) κώπη | ἐπερ χομ. P, ἀπερχομένης Reiske; an ἐπειγομένης? 3 poeta sequitur in sensu doloris atque indignationis exprimendo Homerica: Β 116 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, Η 31, Ξ 69, Ν 225 | τοῦτο: cf. α 82 τοῦτο φίλον μακ. θεοῖσι; olim tentavi ἦχι, ut

ἀείδω δ᾽ ὑπὸ σοὶ δεδμημένον Ἄρεα Βεσσῶν,
ὅσσ᾽ ἐδάην πολέμου, πάντ᾽ ἀναλεξάμενος.

verba ἤχι — θ. iungerentur cum praecedenti participio ἐπερχομένης; nunc, si quid omnino mutandum, οὔ τε restituere malim pro τοῦτο, ut verba ἐς ἀπενθέα χῶρον οὔ τε Ποσειδάωνι φίλον verbis δουπῆσαι ἐπερχομένης fortunatioris regionis definiendae causa addantur | ξενίοισιε cr. ex -νιοιτε? P | θεοῖσιν P -σι Pl p. 415, 4 ἀλιπλανέεσ et ὁδοιπλαν. P ‖ 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 25 (ἔπαινοι), 5; Pl^E I 26, 5 5 gent. om. Pl, θεσσαλονικ$^{\varepsilon}$ add. A* 6 εισ την καταπτωσι A* | ep. scriptum ad L. Calpurnium Pisonem, qui ubi 'triennio cum Thracibus bellavit' (Vell. Paterc. II 98) anno 9 a. Chr. bellum Bessicum confecit, cf. Cass. Dion. 54, 34 καὶ πάντας αὐτοὺς (τοὺς Βησσούς, v. Herod. VII 111) ὑπηγάγετο (v. A. P. VI 335, 5) καὶ μετὰ τοῦτο νεοχμώσαντάς τινας αὐτῶν αὖθις κατεδουλώσατο. Antipater Bessorum victorem celebrasse vid. carmine epico idque patrono misisse cum isto epigrammate tamquam donationis prooemio. Ex epp. ad Pisonem scriptis conferenda sunt imprimis ad bellum Thracicum spectantia VI 241 (de Pylaemenis galea Pisoni delata), VI 335 (de causia Macedonica eidem donata), IX 552; ante bellum profligatum, ergo ante IX 428 certe conditum est ep. VI 335 (Θρῆκας ὑπαξόμεθα); cf. etiam epp., quae prosequuntur munusculum aliquod Pisoni oblatum velut natalicium IX 93 (γενέθλιον — βίβλον μικρήν), Saturnalicium VI 249 (λαμπάδα — Κρόνου τυφήρεα λύχνον), IX 541 (τεχνήεντα κύπελλα) 7 με: loquens inducitur Antipatri de bello Bessorum carmen ita nimirum, ut inde ab altero disticho simul auctor carminis audiatur, sed non ipse in vicem operis sui succedat | θρηϊκίησ Pl^M P | σκυληφ.: cf. Crinag. VI 161, 2 σκυλοφόρος 8 μὴρ Pl^M; cf. quae de 'metropoli Macedoniae' tradit Strab. VII 330 fr. 21 εἶτα Θεσσαλ. Κασάνδρου κτίσμα — καὶ ἡ Ἐγνατία ὁδός· ἐπωνόμασε δὲ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Θεσσαλονίκης — καθελὼν τὰ ἐν τῇ Κρουσίδι πολίσματα καὶ τὰ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ περὶ ἓξ καὶ εἴκοσι καὶ συνοικίσας εἰς ἕν· ἡ δὲ μητρόπολις τῆς νῦν Μακεδονίας ἐστίν | πεμψε P | malim (vs. 1 sq.) Πείσων, σοὶ Θρήκης σκυλ. — μήτηρ μ᾽ ἡ πάσης: nam in ceteris suis ad Pisonem epigrammatis nomen patroni Antipater proferre solebat, cf. IX 552, 3 Πείσων σὴν (ab initio vs.), VI 335, 3 ἄλκιμε Πείσων, VI 249, 3 Ἀντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας, IX 541 Θειογένης Πείσωνι — πέμπει, IX 93, 1 Ἀντ. Πείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον

1 ἀείδω: sic verbi vocalis α ab Antipatro producta est etiam IX 92, 2 ἀείδειν κύκνων, in arsi ex more epico (cf. ρ 519 ἀείδῃ δεδαὼς initio hexametri) | βεσσῶν P βέσσων Pl^M

ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος, εὐχομένου δὲ
κλῦθι· τίς ἐς Μούσας οὔατος ἀσχολίη; M 7r

429. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. A*

Εἰς τὸν ἐν Ναυπλίᾳ | σκοπόν. A*

Τὸν σκοπὸν Εὐβοίης ἁλικύμονος ᾖσεν Ἀριστὼ
Ναύπλιον· ἐκ μολπῆς δ' ὁ θρασὺς ἐφλεγόμην,
ὁ ψεύστης δ' ὑπὸ νύκτα Καφηρείης ἀπὸ πέτρης
πυρσὸς ἐμὴν μετέβη δυσμόρου ἐς κραδίην.

---

1 *ἀλλ' ἐμοὶ* Br. | *θεὸς*: idem Piso ab Ant. celebratur (IX 93, 4) *Ζεὺς μέγας ὡς ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ* | *ἔσσο* P; v. VI 199, 3 *ἦσθα γὰρ εὐχωλῇσι κατήκοος* (Antiphili) 2 *τἶσ* (*τίσ* J[pc] *τὶσ* J[ac]) P | *ἐσ* P Pl[M] | *ἀσχολίη* (*ί* cr. ex *ό*?) P *-λίη* Pl[M.s] *-λίῃ* Pl[I-b] ‖ 3 sqq. ep. (tamquam eroticum) om. Plan.; exstat in ap. Buh. p. 184 inter epp. IX 421 et 282; Rub. Crin. 35; cf. IX 289, XI 185 3 ep. haud scio an non sit Crinagoreum; Dioscorides mihi vid. composuisse vel imitator Dioscoridae, v. epp. V 52, 192 (*εἰς Ἀριστονόην, Κλειώ* puellas Adonin lugentes), XI 195 (cf. verba *Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο* cum initio ep. IX 429), imprimis V 137 (*εἰς Ἀθήνιον*, cf. *ἵππον Ἀθήνιον ᾖσεν ἐμοὶ κακόν* et *κἀγὼ κείνῃ ἅμ' ἐφλεγόμαν* cum priore disticho ep. 429), VI 220, 12 *ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων — ἔδραμεν* (et *ὁ θρασὺς ἐφλ.* 429, 2) 4 *εισ τον εν ναυπλ/ σκοπόν*:~ A* (immo *εἰς Ἀριστὼ τὴν κιθαρῳδόν* v. *κόρην ἐρωμένην, τὸν ἐν πέτραις Καφηρίσι* s. *τὸν ἐν Εὐβοίᾳ σκοπὸν Ναύπλιον ᾄδουσαν*), *ἐκ Ναυπλίου* Boiss. (qui *Ναυπλίας* scribere debuit); ut Athenion puella (V 137) incendium Troianum, sic Nauplium Aristo cecinit citharoeda, cf. Suet. Ner. c. 39 'transeuntem eum (Neronem) Isidorus Cynicus in publico clara voce corripuerat, quod Nauplii mala bene cantitaret, sua bona male disponeret', A. P. XI 185 (Lucilii) 5 *σκοπὸν*: v. Quint. Smyrn. XIV 621 *ὁ δ' οὐρεὺς ὣς χερὶ πεύκην αἰθομένην ἀνάειρε*, Eur. Hel. 1128 *μονόκωπος ἀνὴρ — δόλιον ἀστέρα λάμψας* | (*Εὐβοίας* ap. Buh.) v. Hel. 767 *τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα*, Verg. Aen. 11, 260 Euboicae cautes | *ἁλικύμ.* vocem auctor ep. ipse vid. finxisse | *ηἶσεν* P; cf. *ᾆσαι Ναύπλιον* XI 185, 2 | *ἀρίστωι* P, *Ἀριστὼ* Salm. (Reiske): cf. VII 463, 1 *αὕτα Ἀριστώ* in fine vs. (Leonidae), noli *Ἀρίστα* reponere cl. VI 269, 3; *Ἀρίστων* Geist et Rubens., sed ille Aristonem pantomimum fuisse vult (*Ἀρίστων — ὀρχηστής, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον* XI 253), Rub. cantatorem s. citharoedum dici ex verbis *ᾖσεν* et *μολπῆς* colligit (cft etiam Strab. VI 1, 9; 260)

P 432 430. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. A*

Εἰς πρόβατον | τριτόκον. A*

Τῆς ὄιος γενεὴ μὲν Ἀγαρρικὴ (ἐγγὺς Ἀράξεω ὕδωρ πιλοφόροις πίνεται Ἀρμενίοις),

---

p. 417, 6 ὁ θρασὺς: v. V 299, 1 7 ὁ ψεύστης — πυρσὸς: cf. IX 289, 3 πυρσὸς ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς ἧκε σέλα, Propert. V 1, 115 'Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes', Lycophr. 385 (ὅταν) λαμπτῆρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην σκότου σίντης | δ' ὑπερ νύκτα P ὑπὸ ν. Salm. ('sub noctem de rupe Caph. protenta taeda' Reiske); νύκτα δ' ὕπερ ψεύστης ὁ Καφ. tentavit infeliciter Geist | ταφηρείησ P; adiectivi forma Καφήρειος aliter usus est Eurip. Troad. 90 Καφήρειοί τ' ἄκραι 8 δύσμοροσ P[pc] -μορον (potius quam -μοροι) P[ac], δύσμορον Salm. δυσμόρον Br. (nec praestat δυσμόρῳ; cet. cf. δυσμενεῖς φρυκτωρίαι Lycophr. 1096, 'faces sceleratae' Hyg. fab. 249) | Post 429 iterum scr. J Duridis ep. 424, exaratum iam in ipsis paginis praecedentibus 430 et 431 ‖

1 sqq. ep. tamquam depravatum partim nec facile intellectu om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 184 post IX 282; Rub. Crin. 36 2 εισ προβατ° τρίτοκ° A*, τριτόκον Jac. | cf. ep. IX 224 inter a. 22 et 19 compositum de capella, Augustum in Asiam proficiscentem comitante; ep. ad Tiberii in Armeniam anno 20 a. Chr. susceptam expeditionem referendum esse temere suspiceris conlatis ep. XVI 61 (οἶδεν Ἀράξης καὶ Ῥῆνος δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι, 6) et IX 430 (Ἀράξεω ὕδωρ π. πίνεται Ἀρμενίοις) | lemmati ab A* scripto add. C: κ⌜αὶ⌝ νῦν εισὶ τοιαῦτ÷ (-τα) | πρόβατα οὐκ ἐν αρ|μενίᾳ μόνον ἀλλὰ | ἐ (⌜καὶ⌝) ἐν σκυθίᾳ: ~ | ovem a Crinagora descriptam proxime accedere ad musimonum (μουσμώνων) genus monuit Belin de Ballu afferuntque edd. (praeter Plin. n. h. VIII 49) Strab. 225 (V 2, 7) de arietibus Sardis, Opp. Cyn. 2, 377 de ovibus Gortyniis 3 deesse ep. initium iniuria statuit Salm.: cf. Rubens., qui 'articulum ad titulum vel signum quoddam revocari' putat; ἦν ('ecce) ὄιος γενεὴ s. ἠνίδ', ὄις γενεὴν Sitzler; tentavi τῇλ' (pro τῆς) | ὀϊοσ P | γενεὴ cr. ex γενεή? an ex -εῆ? P | ἀγαρρικὴ P: de hac regione v. imprimis quae Kiepert docet, apud Rubens. p. 123 | ἐντὸσ ἀράξεο· P; ἔνθα δ' Ἀράξεω Pierson, ἔνθ' ὅθ' Ἀρ. ap. G. R.[m], ἔνθα τ' Schneider, ἔνθεν Reiske, οὗ (s. ᾗ) τό γ' Jac. (ᾗ τὸ Ἀρ. Heck.), οὗ μέγ' Piccolos; ad tollendum nom. proprium Ἀγ. proposuere Geist: γενεή, ἵν' ἀγαρρόον ἐντὸς Ἀρ. et γενεὴ μέν, ἵν' ἀφριόεντος Ἀρ., Ellis: γενεὴ μὲν ἀγαρρικόεντος ('agaricum large gignens') Ἀρ.; scripsi ἐγγὺς (sc. γῆς Ἀγαρρικῆς; verba uncis cincta parenthesis loco addita sunt ad

χαῖται δ' οὐ μήλοις ἅτε χνοῦς μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς,
ψεδναὶ δ', ἀγροτέρων τρηχύτεραι χιμάρων.
νηδὺς δὲ τριτοκεῖ ἀνὰ πᾶν ἔτος, ἐκ δὲ γάλακτος
θηλὴ ἀεὶ μαζοῦ πλήθεται οὐθατίου·
βληχὴ δ' ἀσσοτάτω τερένης μυκήματι μόσχου.
ἄλλα γὰρ ἀλλοῖαι πάντα φέρουσι γέαι.

---

definiendum situm gentis *Ἀγαρρικῆς*) p. 418, 4 cf. ad Crinag. IX 291, 2

1 sq. v. ad p. 418, 2; cf. Strab. l. c. *γίνονται δ' ἐνταῦθα οἱ τρίχα φύοντες αἰγείαν ἀντ' ἐρέας κριοί, καλούμενοι δὲ μούσμωνες, ὧν ταῖς δοραῖς θωρακίζονται*, Opp. l. c. *εἰσὶ δ' ὄϊς ξανθοὶ πυμάτης ἐνὶ τέρμασι Κρήτης — λάχνη πορφυρόεσσα δ' ἐπὶ χροὸς ἐστεφάνωται πολλή τ' οὐκ ἀταλή τε· τάχ' αἰγὸς ἂν ἰσοφαρίζοι τρηχυτάτῃ χαίτῃ δυσπαίπαλος, οὐκ ὀΐεσσι* 1 poeta sine dubio ovem illam dixit pelle caprina, pilis vestitam esse, at tegumento s. ornamento ovili, lanae velleribus carere; ipsa verba Crinagorae nondum videntur reperta | *χεῖται* P, cr. Salm. (*λάχναι*?) | *μήλοισ ἅτεποῦ μαλακοῖσ ἐπὶ μαλλοῖσ* P | *οὐ μήλων ἅτε που μαλ. ἐπὶ μαλλοῖς* Salm. (ap. Buh.), *οὐ μήλοις ἅτε που μαλακοῖς ἐπίμαλλοι* ('coma non est mollis qualis esse solet ovibus delicatis') Reiske, *οὐ μήλων ἅτε κοὐ μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς* Boiss., *οὐ μήλοισιν ἅτ', οὐ μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς* Ellis; *οὐ μήλοιο πέκος* ('pili non sunt pellis ovilis molli vellere instructae') Jac., *οὐ μήλοιο γένους* et *οὐ μῆλ' οἷα τρέφει* idem, (*οὐ μήλοις σπάτεος* cl. Hesych. '*σπάτος· δέρμα, σκῦλος*' Heck.) *οὐ μήλοις ἅτε που μαλακοὶ ἔπι* (i. e. *ἔπεισι*) *μαλλοί* O. Schneider; *οὐ, μήλοις ἅτε, μνοῦς μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς* (numeris pessumdatis) Piccolos; scripsi *οὐ μήλοις ἅτε χνοῦς* (cf. XII 36, 2 *μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος*) 2 v. *B* 219 | *δ' αγροτέρων* P: cf. *ρ* 295 *αἶγας ἀγροτέρας* 3 *τριτοκεῖ*: cf. Nicand. fr. 73 Sch. *δρακοντιάδας διτοκεύσας — πελειάδας*, Poll. 3, 49 (Anacr. 145, *δίτοκον*); *τριτόκει'* (hiatus vitandi causa) Herm. (nec adiectivum necessarium vid. nec participium *τριτοκεῦσ'*) | *ἀναπᾶν* P | variat Crinag. Hom. *δ* 86 *τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν* 4 cf. 224 *τὴν εὔθηλον — οὔθατα πασάων πουλυγαλακτοτάτην* | *μαστοῦ* P, scribendum vid. *μαζοῦ*, cf. 224, 6 | *θλίβεται*? | *οὐ θατίου*: tamquam duo vocabula scr. J, sed iunctam vocem partibus vocis idem J continuavit (ut in fine vs. scripturae *οὐ θατ.*: *οὐθατίου* inter se excipiant; olim ci. *οἰδαλέου*): cf. Nic. Alex. 90 *οὐθατόεντα διοιδέα μαζὸν ἀμέλξας* 5 *ἀσσοτάτω* (*-τω* cr. ex *-το*) P: cf. IX 234, 2 (Crin.); *ἀσσοτάτῃ* Heck. cl. VI 345, 4 | *τερενῆσ* P, accentum cr. Br., cf. Alcae. 61 *τερένας ἄνθος ὀπώρας*; de aeolica forma vocis v. Cram. An. Ox. I 413, 23 | *μυκήματι*: apud Theocr. occurrit tam

431. *Εἰς κλέπτην εὑρόντα | σπάθην χρυσῆν.* C. Pl

Καὶ χρυσὸν φιλέω καὶ δήιον Ἄρεα φεύγω. M 15ᵛ

Syll. Theocrit. epp. 432—437

432. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ. A*. C

Εἰς Θύρσιν τὸν | αἰπόλον ὀδυρό|μενον αἶγα, ἣν λύκος | κατέφαγεν. C

Ἆ δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τοι πλέον, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος;

---

forma *μυκηθμός* quam *μύκημα*: v. 26, 21 (apud Hom. tantum illa) p. 419, 6 *ἀλλα* P | noli ci. *φύντα φέρουσι* | *γέαι*: v. Herodian. II 912, 8 *κατὰ ποιητὰς εἴρηται καὶ γέα καὶ γεῖα καὶ αἶα*; *γύαι* Schneider (qui simul *ἀλλοῖαι* mutare debebat in *ἀλλοῖοι*), v. Aesch. fr. 196 *αὐτόσποροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον* | in fine ep. '*θαυμαστόν*:~' adposuit J, cf. ad 413, 4; 424, 4 ‖ 1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 64 (*εἰς πλουτοῦντας*), 7; Plᴵ I 66, 6, Plˢ 66, 7; Plᵃ⁻ᵇ I 68 (*εἰς κλέπτας*), 1; epp. septem continet Plᴹ l. Iᵃ c. 64 haec: IX 138, 394, X 41, 58, 60, 61, IX 431, accedunt in l. Iᵇ c. 36 (*εἰς πλουτοῦντας*) duo: X 41, 3—8 et XI 423; Plᴱ omittunt epp. a Plan. iterum scripta X 58 (quod iam receperat in cap. *εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον* 13ᵃ, 6) et X 41, 3—8. Plˢ differt ordine epigrammatum ab autographo ita, ut praecedat XI 423, subiungatur IX 431; priores edd. ordinem epp. retinent, sed duo extrema IX 431 et XI 423 novum cap. epigrammatum, quod *εἰς κλέπτας* inscribitur, in edd. Plᵃ⁻ᵇ efficiunt 1 auctoris indice carent P Pl; ep. mihi non alienum vid. ab auctore ep. 45 (*χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν*) | idem fere lemma exhibent C Plᴹ | *εἰσ κλέπτην* P itemque Plᴹ, *εἰς κλ. δειλὸν* demum Plᴱ (*κλέπτειν δειλὸν* Plᵇ) *εὑρο͂ν*ͭ C *-ρόν*ͭ Plᴹ | *ξίφος χρυσοῦν* Pl; ⌊*σπάθην χρυσ*⌋*ήν* Cᵖʳ; lemmatis priorem partem iuxta 430, 8, alteram ⌊*σπ. χρ.*⌋ supra ep. 431 in marg. adposuit C; erasus vid. pristinus titulus ep. 432, quem A* neglecto ep. 431 in margine huius ep. et supra 432 adpinxerat: *Θεοκρίτου εἰς Θύρσιν τὸν αἰπόλον* 2 ϗ *χρ.* P | *ἀνέρα* P *ἄρεα* Pl | in fine versus deest signum clausulae (cf. ad 1), quamquam litt. maiuscula *Ἀ* (*δειλ.*), ut initium ep. notetur, extra lineam procedit ‖ 3 sqq. ep. exhibet syll. Theocritea in codd. k (Ambros. 222), c (Ambr. 75), B, D (Paris. 2721, 2726) 3 *θεοκρίτου*: C (partim in ras. post deletum indicem pristinum, cf. ad 1); ep. dubiis adgregat Ahr., v. Legrand ét. sur Théocr. p. 26 4 *εισ θ.* et *αἰπολον οδ.* C; opilio est Thyrs. apud Theocr. (*ποιμήν* I 7) 5 *λυξ* C, qui in marg. ad versum 5 sq. adnotavit: ⁜ *οὗτοσ ὁ θεόκριτ*ͦ *ὁ τ*÷ (*τὰ*) | *βουκο-*

οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἄιδαν
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος,
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τοι πλέον, ἁνίκα τήνας
ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπετ' ἀποιχομένας; Th.^{k} 6 (Th.^{A} 12)

λικὰ γράψ⌈ασ⌉: p. 420, 6 ἃ δείλαιε P Th.$^{D pc}$ Th.$^{\iota.\varkappa}$ (ed. Junt. Call.), ὦ δειλὲ Th.$^{B.D ac}$ δειλέ (sed pictori relicto spatio ad litteram praefigendam) Th.^{k}; cf. Theocr. 4, 60 ὦ δείλαιε, A. P. VII 662, 3; 534, 3 δείλαιε Κλεόνικε | τί τ⌊οι⌋ (non τοσ aut τω s. το, sed fort. τε J^{ar}) P in textu, ·τί τοι πλέον repetivit J (quoniam litterae in ras. scriptae parum perspicuae videbantur) in fine versus; τί τὸ πλ. Th.: cf. A. P. VII 175, 3; IX 222, 3; 72, 5; Kb. 306 a, 3 τί τὸ πλέον; εἰς Ἀίδαο ἤλυθον ἡβήσας | κατὰταξεῖσ P καταξεῖσ Th.$^{k.c}$ κατα⌊ταξεῖσ⌋ Th.^{D} (εἶτα καταξεῖσ Th.^{B}) 7 διγλήνωσ P -γλήνουσ Th. | ὤπασ P (noli ci. διγλήν' ὧδ' ὄππατ') | ὀδύρ⌊ό⌋μενοσ (non -αμενοσ J, sed ⌊ο⌋ cr. ex ω, -ρωμενοσ J^{ar}) P

1 cf. Th. I 6 | obversabatur fort. versus Theocriteus Alciphroni, mortem Bacchidis meretricis deploranti hisce (I 38, 1; IV 10 Schep.): οἴχεται Βακχὶς ἡ καλή, οἴχεται πολλά τέ μοι καταλιποῦσα δάκρυα | οἰχεται P ὄιχεται Th.^{c} | ἀχίμαροσ P | τέκος: malis fort. κτέρας (cl. Ω 235 μέγα κτέρας, Κ 216 ὄιν — τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον); fort. τὸ καλὸν ῥέθος (cf. Thecr. 29, 16) s. μαλακὸν ῥέθος (v. VII 222, 1 Philod.) | ὄχετ' (teste Zieglero) Th.^{c} | ἄιδαν P ἅδαν Th.^{k} ἄδαν Th.^{c}
2 χαλᾶσ Th.$^{k.c.B.D}$ χαλαῖσ (cum P) Th.$^{\iota.\varkappa}$ | ἀμφὶ πίαξε P ἀμφεπ. Th.
3 cf. hymn. Hom. in Merc. 145 οὐδὲ κύνες λελάκοντο | καλεῦντι P κλαγγεῦντι Th.: cf. Od. ξ 30 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον, A. P. VI 262 λῖν — σινόμενον κλαγγάν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν, Nic. Ther. 674; offendit tamen forma verbi κλαγγεῖν inusitata: λακεῦντι ci. Heck., tentavi κνυζεῦντο (et κινύροντο) | τι τοι P τί τὸ Th. (sed τὸ sine τί Th.$^{D ac.B}$) | τῆνασ (sc. τήνασ J^{ac} τῆν. reposuit alio atramento man. rec.) P 4 ὀστίον P Th.$^{k.B.D}$ ὀστέον Th.$^{\iota.\varkappa}$ ὄστιον Ahrens; cf. Theocr. IV 15 τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται τὦστέα, II 89 αὐτὰ δὲ λοιπὰ ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα | ὀστέων οὐδὲ τέφρα temere Reiske; cf. Pindar. P. VI 48 ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων; apud Theoritum alterum suppressae negationis prioris exemplum vix poterit inveniri | λείπετ' ἀποιχομέναισ P λείπεται οἰχομέναισ Th.; sed -μένησ Th.$^{k.c.D}$ | sequuntur in P epigrammatis Theocritei IX 437 versus 7—18, ita ut duo epp. peculiaria hexasticha efficiant, suo quodque titulo instructum sit; decem versus 437, 7—16 paginae 432 lineis infimis, duo extremi vs. 437, 17 sq. paginae 433 lineis summis continentur; inde ab tertia linea istius pag. (433) incipit ep. IX 433 ||

P 433 433. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΘΕΟΚΡΊΤΟΥ. A*. C

Παίγνιον εἰς Δάφνιν. A*

Λῇς, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τί μοι; κἠγὼ πακτίδ' ἀειράμενος
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος·

---

1 sqq. ep. exstat in Th.[k.c.B.D] (Th.[ι.κ]), apud Ahr. est inter dubia; Meleagro vindicare studet Brinker 1 sq. duplici titulo ep. inscriptum est in P: A* adposuit in marg. (iuxta ep. 437, 18 et ep. 433, 1: cf. ad p. 421, 4) indicem: *παίγνιον εισ δάφν̂|τον αυτοῦ*:~ (titulo huic litteram *χ* praefixit C, non A*); auctorem ep. quoniam A* (praeter correctoris morem) non ante lemma, sed post id notavit, scripsit C, quo magis perspicuus esset auctoris index, supra pristinum titulum (in marg. inter 437, 17 et 18) verba *τοῦ αὐτοῦ θεοκριτ̆*: | iuxta vs. 2—4, sc. infra titulum, qui ab A* exaratus est, idem A* adposuit etiam haec: *δωρικὰ ὥσπερ* | ⌜*καὶ*⌝ *τὰ βουκολικά*:~ *ο αυτοσ γαρ κακεινα* | *εγραψε*:~ (signum clausulae est post *εγραψε*, non exstat *εγραψε¯* s. *-ψεν*) 3—6 *διδύμοις αὐλοῖσιν — πακτίδ — κηροδέτῳ πνεύματι*: cf. Theocr. 20, 28 *ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω κἢν αὐλῷ δονέω κἢν δώνακι κἢν πλαγιαύλῳ* 3 *λῆσ* P *λῇσ* Th. | *τὰν μοισᾶν* P, *τᾶν νυμφᾶν* Th. (sumptum ex id. I 12: *λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς, αἰπόλε, τεῖδε καθίξας συρίσδεν;*) 4 *ἁδὺ τί μοι·* P; v. Th. id. 1, 2 | *κηγῶ* P *κἀγὼ* Th.[k.B.D] *κἀγὼν* Th.[c] *κἠγὼν* Th.[ι.κ] | *πακτίδ'*: cf. V 138, 1, Pind. fr. 125 | *ἀειρόμενοσ* P *-άμενοσ* Th. 5 *ταξεῦμαί* P ('constituam me in eo loco, ipse mihi hoc operis imponam' perperam Dorv.), *ἀρξεῦμαί* Th. | *κρεκεῖν* Th.[c] | cf. IX 584, 3 *αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον* | *ὁ δε* P | *βουκόλοσ* P (ω supra ου), *βουκ.* Th.[k.B.D.ι.κ] *βωκόλοσ* Th.[c] (Valck.) | *ἐγγύθεν ἀισεῖ* P (*ἀυσεῖ* ap. Paris. teste Dübn.), quae clausula est versus Theocritei 7, 72 (*αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες — ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ᾀσεῖ*), at *ἄμμιγα θελξεῖ* Th. (*ἀμμιγὰ* Th.[k ac] *ἄμμι τὰ* Th.[B.D]; *θέλξει* Th.[k.c.B.D]) 6 *κηροδέτω* P *-δέτῳ* Th.[k.c.B.D.κ] *κυροδέτω* Th.[ι] (*καροδέτῳ* Reiske, Dübner); *κ. πνεύματι* 'audacissime de flamine syringis, fistulae cera iunctae' Mein., qui ci. *κηροχύτῳ* (cl. Castorion. 2, 5 apud Athen. 455[a] *κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἱεῖς*); malim *ζεύγματι* vel *πήγματι* (cl. 823, 4; Th. I 128); mireris Daphnim unum nominari, nomina duorum pastorum reticeri, ut versus videri possit turbatus esse *Δάφν.* nomine voci *βωκόλος* adposito, f. *κηροδέτων καλάμων* (s. *δονάκων*) *πνεύματι μ.* (cf. Aesch. Prom. *κηρόπακτος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας*, A. P. IX 823, 3 *σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πὰν ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων*)

ἑξῆς δὲ στάντες λασιαύχενος ἐγγύθεν ἄντρου
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου. Th.[k] 5 (Th.[A] 13)

434. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. A*

Εἰς ἑαυτόν, | ὅτι Θεόκριτος | Συρακούσιος ἦν. A*

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,

---

1 *ἐγγὺσ δὲ* P Th., scripsi ἑξῆς (ne in eodem versu *ἐγγύθεν* post *ἐγγὺς* legeretur), cf. *Ψ* 839 ἑξείης *δ' ἵσταντο, A* 448, *ι* 104 ἑξῆς ἑζόμενοι | ⌊στ⌋άντεσ P[pc], *σπάντεσ? επάντεσ?* P[ar]; J in marg. int. adpinxit signum *, idem in m. ext. adscripsit *σ***τάντεσ* | *λασίας δρυὸς ἄντρου ὄπισθεν* Th. (cf. *λασ. δρυὸς* id. 26, 3); *λασιαύχενεσ* (hyphen et *ο* add. J) *ἐγγύθεν ἄντρου* P (*λασιαύχην* vocatur specus 'virgultis et arbustis obsitus', ad illustrandam metaphoram 'prodigiosam' *λασιαύχ. ἄντρου* afferunt edd. Theocr. III 14 *ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν ᾇ τὺ πυκάσδῃ*); *λασιαύχ. ἔνδοθεν ἄντρου* O. Schneider (*ἐγγὺς* ab initio vs. retinens; eodem iure proponeres *λασ. ἔκτοθεν ἄντρου*); *λ. ἔμπροθεν ἄ.* Jac., *λ. ἄντρου ὄπισθεν* maluit Mein. (Ahr.); *ἔκχυτον ἄ.* Heck., *λασιαύχενά σ' ἔνδοθεν ἄ.* Herm.; tentavi olim: ἑξῆς (vel *εὐθὺς* cum Meinekio et *εἴσω*) *δ' ἐσβάντες λ. ἐς μυχὸν ἄντρου*, cf. de Pane Priapoque Daphnidi insidiantibus: *ἄντρου ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι* IX 338, 5 2 cf. quae timidior caprarius monet Th. I 15 *οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν συρίσδεν, τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται* | *πάνα* P | *αἰγιβάταν* P Th.[k. c. B. D] *-βόταν* Th.[x] *-βότην* Th.[ι]: cf. XII 128, 2, VI 31, 1 (noli ex XVI 229, 4 *αἰγελάταν* repetere) | *ὀρφανίσομεσ* P *-σωμεσ* Th.[k. c. B. D] (*-σωμεν* Th.[ι. x]) | *ὕπνου·* J *ὕπνω* Harbert. | in m. inter. adpictum *ώβ* (*ὡραῖον*) | conexa sunt cum ep. 433 duo disticha posteriora ep. anathematici VI 340 ita, ut et ipsa careant lemmate, littera maiuscula, signo ep. incipientis et in fine ep. 433 (post *ὕπνου*) clausula praetermissa sit: cf. vol. I p. 410 ad 340, 3—6 ‖ 3 sqq. ep. bis exhibet Th.[x] (ed. Call.), et inter epp. Theocritea (n. 32, Ahr. 14) et adnexum ad Vitam Th. (*Θεοκρίτου γένος*); codd. Th.[P. Q. Z] (Par. 2835, 2884, Coisl. 351), Th.[t. β. γ. λ] (Laur. 32, 46; Burbon., Genev., Lips.), Th.[1–3. 5. 6. 23] (Vatic. 50. 95. 38. 42. 913. 1825 B et 1824), edd. veteres Th.[α. ι] (Ald. Iunt.) omittunt tetrastichon inter epp., continuant vitae (simul cum IX 205) | exstat ep. in sylloga *Σ* n. 65 (*Σ*[F] f. 147[v], *Σ*[P] f. 251[r]); sequuntur in *Σ* versus quattuor (*ὥσπερ σκύφος — κελεύουσι φρένες*), quos exhibet Ahrens vol. II p. 3 3 sq. tetrastichon adiungunt epigrammati IX 205 (Artemidori) Th.[Z. α. ι]

υἷος Πραξαγόραο περικλειτᾶς τε Φιλίννας·
Μοῦσαν δ' ὀθνείαν οὔ τιν' ἐφελκυσάμαν. Σ 65 (Th.^{A} 14)

---

nec lemmate nec spatio intercedente, ut eidem Artemidoro (Tarsensi) utrumque ep. vindicare perhibeantur: ut ep. IX 205 universo bucolicorum corpori, ita syllogae propriae Theocriteorum atque, ut epigrammatographus affirmat, genuinorum Syracusani praefixum est ep. 434: qui collectorum bucolicorum corpus ante peculiarem Theocriti syllogam institutum esse opinantur, ep. 434 post 205 compositum esse rati, tetrastichon referent fort. ad Artemidori filium, Theocriti commentatorem, Theonem; improbanda videntur statuere, qui universum bucolicorum corpus post syll. Theocriteam ortum, igitur ep. 434 ante 205 conditum esse existimant, cf. Ph. Legrand ét. s. Th. p. 13 p. 424,3 *τ^{ε} αὐτοῦ* A*; *ὡς ἀπὸ Θεοκρίτου* Th.$^{p.23}$, *ὡσ ἀπὸ τοῦ Θεοκρίτου* Σ, *Θεοκρίτου* Th.^{x} 4 *ἔστι δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τουτὶ τοὐπίγραμμα* (post IX 205) Th.^{t}, (Θ.) *εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον* Th.^{x}, *Θεοκρίτου εἰδύλλια βουκολικά* Th.$^{Q.1.β.γ.λ}$ | lemma Pal. *εἰσ ἑαυτ(όν) ὅτι — ἦν* scr. A* tetrast. subter pictam poetae imaginem scriptum fuisse putat Bethe 5 *ὁ Χῖος*: Th. rhetor Isocrateus (quem cum Syracusano confudit Tzetz. Chil. III 65 *ὁ Χῖος ὁ Θεόκριτος γράφει τὸν Πτολεμαῖον*): ex comparatis duobus cognominibus viris collegit Christ recentiorem esse ep. auctorem Demetrio Magnete, qui aequalis Ciceronis et amicus Attici libellum *περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων* composuit | *ὅσ τόδ' ἔγραψα* P; *ὅσ τάδε γράψασ* Th.$^{p.a.β.γ.λ.α}$ *ὁ τάδε γράψασ* Th.^{z}, *ὅσ τάδε γράψα* Th.$^{Q.ι.x}$ itemque Σ^{p} Σ$^{v\,ac}$ *ὅσ τάδ' ἔ γράψα* Σ^{v} (qui *τάδε γράψα* mutavit in *τάδ' ἐγράψα* vitiosum acc. corrigere oblitus; *τάδ' ἔγρ.* Toup) 6 *τῶν* om. Th.$^{z.β.γ.λ.α}$ | *συρακοσίων* P Th.$^{Q.z.γ.ι.α}$ *συρακουσίων* Th.$^{β.λ}$ *Συρηκοσίων* Th.^{x} Σ, *συρακουσιον* Th. tres Vatt. (sic Ahr.), *συρακούσιοσ* Th. unus Vat., *Συρηκόσιος* Valck.

1 *υἱόσ* P: litteram *ι* serius insertam, primo *ὑὸς* scriptum esse non contendam | *πραξαγόρᾱο* P *-γόρεο* Th.^{6} *-γόρα* Th.^{5} | *περικλειτῆσ τε* P; *-κλυτῆσ τε* Th.$^{p.Q.γ.1}$ Th.^{x} (in prolegg.) Σ *-κλυτοῦσ* Th.^{λ} *-κλύτου* Th.^{β}, *-κλειτᾶς*? | *φιλίννησ* P Th.^{ι}, *φιλίνησ* Th.$^{p.Q.β.λ.α.x}$ Σ^{p} *φιλίησ* Th.^{γ} *φιλίνη* Σ^{v}, *Φιλίννας* Jac.; cf. Kb. 55,1 *ἠδὲ Φιλίννα* (?), V 279, 1; 257, 1 *Φίλιννα* (Agathiae, Pauli) 2 *ὀθνεῖαν* P *ὀθνείην* Th. Σ; sunt qui 'peregrinam Musam' ita interpretentur, ut Theocritus patriam Musam, qualis in Sicilia inventa eiusque propria esset, excoluisse dicatur, ut Sicula Theocriti et Arcadica Anytae, Mnasalcae poemata bucolica inter se opponantur (v. Reitzenst. p. 131, Bethe de Th. edd. p. 9); alii hac voce ep. Artemidori respici putant: grammaticus id unum confirmare videtur se id egisse, ut Theocritea genuina segregarentur a spuriis quae Theocriti nomine ferrentur, nec ascita vox, ut de Artemidori disticho aut de duabus syllogis, altera sola Theocritea exhibente, altera

435. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. A*

Εἰς τραπεζίτην | Κάικον. A*. Pl

Διασυρτικὸν | ἢ μᾶλλον τωθαστικόν. A* Pl | C

Ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα·
θεὶς ἀνελεῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.

---

quae omnia bucolica carmina complecteretur, lectores admonerentur, cet. cf. E. Maass de tribus Philetae carminibus p. 4, Susem. I 221, not. 69 | *οὔ ποτ'* Th.ˣ (*οὔποτ' ἐφελκ.* ex *οὐ ποτεφελκ.* factum esse suspicatur Mein.) | *ἐφελκυσάμαν* P *-σάμην* Th. Σ (*ἐπεκτησάμην* Th.ˢ), *ἐφειλκυσάμην* Valck.; cf. Plat. Gorg. 465ᵇ *ἀλλότριον κάλλος ἐφελκομένους τοῦ οἰκείου — ἀμελεῖν* ‖

1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 20 (*εἰς δικαιοσύνην*), 3; Plᴱ I 21, 3 (post IX 445); exstat in codd. Theocriti (Th.ᶜ·ᵏ·ᴮ·ᴰ, etiam in Parmensi Θ, in Perusino Φ; deest in edd. Th.ˡ·ˣ) 1 *τ͂ ἀῦτ* A* *λεωνί͂* Plᴹ *Λεωνίδου* Plᴱ; sch.ᴮ (sch.ᵂ) adnot. haec: *Θεοκρίτου ἐπίγραμμα, ὡς εὕρηται ἔν τινι ἀρχαιοτάτῳ ἀντιγράφῳ Παύλου τοῦ Βουκάρου* (*Βακ.* sch.ᴮ, *βυκ.* sch.ᵂ) *ἐν Παταβίῳ.* Eiusdem, ut vid., Pauli (*τοῦ Βουκάρου* s. *Βουκεφάλα*) eiusdemque exemplaris Theocritei mentionem facit epistula Philippi Pandulphini (quam Theocriti Iuntina continet fol. 2) hisce verbis: *ἀναλεξάμενος ἐπί τινος ἀρχαιοτάτου βιβλίου, τὸ δ' ἐλάνθανεν ἀποκείμενον παρὰ Παύλῳ τῷ Βουκεφάλᾳ* | ep. Leonidae magis quam Theocrito convenire censent Jac., Mein.; Ahrens refert inter dubia; mihi nec Leonideum nec Theocriteum vid. (nec Dioscoridae, cui olim dubitanter tribuebam cl. *ὀθνείαις* VII 484, 4, *δειλοὶ κλαιέσθωσαν* VII 229, 5 cum *ἄλλος τις — λεγέτω, ἱρὴν παρθεσίην* VII 37, 2) 2 *εισ τραπεζ͂η* A* *εἰσ τραπεζίτ⌈ην⌉* Plᴹ | *κάϊκον* A* Plᴹ 3 *δ,συρτῖ* A* *διασυρ͂* Plᴹ *-συρτικόν* Plᴱ | *η μᾶλλον τωθαστῖ* add. C; immo '*ἐγκωμιαστικόν*' recte Boiss.: non perstringitur fraudulentus suffuransve fenerator, sed Caicus argentarius gloriatur se quidquid in sua taberna depositum sit sine mora quocunque tempore repetenti reddere a sua mensa pecuniam numerantem nullo differendi aut subterfugiendi negotii praetextu quaesito, cf. Isocr. Trapez. 9 *προσεποιεῖτ' ἀπορεῖν ἐν τῷ παρόντι καὶ οὐκ ἂν ἔχειν ἀποδοῦναι* (*Πασίων*), Herod. VI 86 *ὡς Λευτυχίδης — ἀπαίτεε τὴν παραθήκην, οἱ δ' Ἀθηναῖοι προφάσιας εἷλκον* (vs. 3 *πρόφασιν λεγέτω*) *οὐ βουλόμενοι ἀποδοῦναι* 4 *αὐτοῖσ* Th.ᶜ | *ξείνοισιν ἴσον* Pᵖᶜ (litteram *ν* ante *ἴ* postea inseruit J, *ξείνοισι ἴσον* Pᵃᶜ); *ἴσον* Th.ᵏ (malis f. *ξείνοις ἴσον νέμει* cl. Th. 17, 69 *ἴσον Δωριέεσσι νέμων*) | *ἅδε* P *ἥδε* Th.ᵏ·ᶜ·ᴮ·ᴰ (*ἧδε* Ahr.) 5 *θεισ* P | *ἂν ελεῦψήφου* (*˟* J, qui hoc signum in marg. interiore repetit) P *ἀνελεῦ*

ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω, τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

M 5v. Th.[k] 14 (Th.[A] 15)

436. [*Ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα*] C
Ἐν Συρακούσαις ἐγράφησαν. A*

Ἀρχαῖα τῷ Ἀπόλλωνι τἀναθήματα [ταῦτα]
ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
τοῖς δ' ἑπτά, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,

ψ. Pl, *ἀνελοῦ* Th.[k. c. B. D]; spectat poeta dictum Solonis (Diog. L. I 57) *ἃ μὴ ἔθου, μὴ ἀνέλῃ· εἰ δὲ μή, θάνατος ἡ ζημία*, Plat. legg. 913 C: *κάλλιστον νόμων καὶ ἁπλούστατον καὶ οὐδαμῇ ἀγεννοῦς ἀνδρὸς νομοθέτημα, ὃς εἶπεν, ἃ μὴ κατέθου μὴ ἀνέλῃ* | *ἀρχομένησ* P, *ἐρχομένησ* Pl Th.[k ac], *ἑλκομένησ* Th.[k pc] Th.[c] *ἑλκομένησ* Th.[B. D]
1 *ἀλλόστισ* P *ἄλλοσ τίσ* Th.[k]; fort. *ἑλκέτω ἄλλος τις πρόφ.* (cf. Herodoti verba ad p. 425, 3 allata), an *πρόφ. θέσθω*? (v. Theogn. 364)
2 (*βουλομένησ* Th.[c]) ‖ 3 sqq. om. Pl; quinque versus continuantur praecedenti tetrasticho tamquam eiusdem epigrammatis pars: nam vs. 436, 1 non (ut fere primi epp. versus) ex margine, sed ab initio lineae incipit, nec clausulae signum post *ἀριθμεῖ* in fine vs. 435, 4 (*-θμεῖ·* J) adpictum est velut post *ἐφελκυσάμαν* (434, 4), post *μετρούμενος* (436, 5), nec puncta qualia novo epigrammati praefigi solent cernuntur ante *ἀρχαῖα* (exstant enim prima verba trium epp. 435—437 sic instructa: ·⁚· *Ἀστοῖσ* — *ἀρχαῖα* — ·⁚· *Τήναν*). Adposita autem sunt in marg. iuxta versus tres 435, 3—436, 1 haec verba: *ταῦτα* (C[pc]: cr. ex *ταυτὰ*) *τὰ ἐπίγράμμ*[ατ] (C) | *ἐν συρακούσαισ* | *ἐγράφησαν*: ~ (A*) 'Proxima quae praecedunt epp. 432—435 utpote Theocritea Syracusis conscripta sunt': sic notulam Pal. edd. interpretantur falso, quippe qui genuina verba a C inscite aucta esse nesciant: nam A* primo (iuxta 435, 4 et 436, 1) verba ad unum ep. 436 spectantia adposuit haec: '*ἐν συρακούσαισ* | *ἐγράφησαν*', quibus epigrammate 436 inscriptionem contineri monuit Syracusanam, Syracusis repertam, incisam scil. in basi collocata ad statuas sustentandas (quae cunctae Apollinis sacrae aliae alio tempore factae dicataeque, omnes sua quaeque basi nova vel redintegrata vetustiores esse dicuntur); similis igitur notula est illis Gregorii Magistri, quae docent quibus in regionibus inscriptiones sylloges Byzantinae cuiusdam inventae vel descriptae sint; cf. vol. II p. IX. (Quoniam J duo epp. 435 sq. iunxit, A* fort. ad argentariam quoque quadrare notulam putabat: auctor ipse scholii dubitari vix potest *quin tantum* quinque alterius ep. versus respexerit.) Verbis ab A* *scriptis perverse* C praeposuit sua *ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα*, ut no-

τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἤδ᾽ ἐνιαυτοῖς·
τοσσόσδε γάρ νιν ἐξέβη μετρούμενος . . .

437. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. A*

Εἰς φάλητα | παίγνιον. A*

Εἰς ἄμ|πελον ἀνα|δενδράδα | καὶ ἄλσος. A*

Τήναν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρύες, αἰπόλε, κάμψας
σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον,

---

tulam ad fragmentum totum potius Theocriteum quam ad ep. 436 (s. ad 435 sq.) referri consentaneum sit, nisi ταῦτα τὰ ἐπιγρ. (cum Duebnero) in τοῦτο (ἐν Συρ. ἐγρ.) mutare placebit p. 426, 5 ἀρ χαῖ ατῶι πολλωνοστ᾽ἀν αθήματα ταῦτα (οστ᾽ἀν J[pc]; non est litt. ο facta ex ι, sed vid. J στ ex τ fecisse idemque prosodias supra τα adpinxit, cum accentum vel litteram inter lineas scriptam erasisset: οτ᾽ ἄν? ο τὰν? an οτ[α] αν? J[ac]) P; in verbis corruptis partim iambicum partim dactylicum versum inesse putant, sed nec trimetrum nec hexametrum probabiliter restituere contigit: ἀρχ. τῶ ᾽πόλλωνος τἀναθήματα (omissa voce ταῦτα) et ἀρχ. Γέλωνος ταῦτα τἀναθ. proposuit Jac., hexametrum hunc ἀρχαῖα τὠπόλλωνος τἀγάλματα ταῦτα Heck.; quibus praeferas fort. vel trimetrum ἀρχαῖα τῷ ᾽πόλλωνι τἀναθήματα vel hexametrum Τὠπόλλωνος ἅπαντ᾽ ἀρχαῖ᾽ ἀναθήματα ταῦτα; Ahr. reposuit Ἀρχαῖ᾽ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τἀνθήματα ταῦτα (an ἀρχαῖ᾽, ὤνερ, ταῦτ᾽ ἀναθήματα τοῦ Ἀπόλλωνος?) 6 δε et εἴκοσι P; statuas ad minimum decem dici (in novis basibus collocata vetera donaria Apollini dedicata) ex formis plur. τοῖς μέν, τοῖς δέ et ex temporis indicibus quinque disparibus colligit Heck. 7 τοῖσδ᾽ ἑπτὰ (δ᾽ fort. serius accessit; ἑπτὰ J[pc] ἑπτά J[ac]) P | τοῖσδὲ πέντε· τοῖσδε P

1 v. 598, 8 πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κὴνιαυτοῖς | διηκοσίο(ι)σι P[pr] -ουσι P[ar] | ἠδ᾽ P, ἦν Jac. 2 τοσσόσδε — μετρούμενοσ P, τοσσοῖσδε — μετρουμένη Boiss., qui νιν ad simulacra, μετρουμένη ad basim rettulit, cum contra νιν ad basim referre et μετρούμενα (scil. ἀναθήματα) restituere deberet: 'tot annorum numero tempori collocatae baseos (νιν) praecedit statuarum aetas' | γάρ νιν P, γάρ μιν Ahr.; olim ci. τοσσ. τέρμων et τοσσόσδ᾽ ἄρ᾽ αἰών, nunc assentior iis qui ut ante ita post hexametrum binos trimetros fuisse, unum igitur versum in fine ep. excidisse censeant; mutata vocula νιν in σφιν ('statuis') et ascita quae deesse vix potest voce χρόνος (τοσόσδε χρ. ἐξέβη 'tantum temporis computando repertum est') proponam sensus indicandi causa (post τοσόσδε γάρ σφιν ἐξέβη μετρούμενος,) hunc versum: ἐξ οὗ τάδ᾽ ἵδρυσ᾽ ἡ πόλις Φοίβῳ, χρόνος | ep. haud scio an in problematum arithmet. numerum (cap. 14) recipiendum fuerit ||

3 sqq. ep. novem distichorum est in sylloga Theocritea, in Th.κ

τρισκελές, αὐτόφλοιον, ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

(apud Ziegl.) 4, apud Ahr. inter dubia 17 (v. ad 431, 4); prima et ultima disticha terna om. Plan. tamquam Priapea, recepit tamen media dist. tria: exstant Pl[M] l. Iᵇ c. 14 (εἰς δένδρα), 6; Pl[E] I 20, 17. In P exstat ep. discerptum in tria carmina peculiaria, ex quibus suo quodque titulo instructum est; seorsum ab duobus alteris scriptum est primum hexastichum (437, 1—6) p. 433 (inter ep. 436 et initium ep. 438); praecedunt in P duo hexasticha posteriora (437,7—18): decem eorum versus priores ultimis lineis paginae 432 continentur (post ep. IX 432), duo reliqui versus (437, 17 sq.) summas lineas p. 433 obtinent (ante ep. 433) p. 427, 3 tamquam tribus carminibus index auctoris ter adpositus est (bisque adpictum clausulae signum sc.: ~, quod exstat tam post ὄπα 12 quam post τηλεθάει 6; puncta: posuit J post ὁ θεός 18) | τ^ϑ αὐτοῦ (prosod. C) primo, τ^ϑ αυτοῦ (˜ C) alteri, τ^ϑ αυτ˘ tertio hexasticho adscripsit A*, qui idem tria lemmata subiunxit (e quibus unum auxit C, v. p. 430, 6 sq.) 4 εἰσ φαλῆ^τ π. lemma primi hexastichi petivit A* ex vs. 3 sq.; afferunt edd. (praeter Lucian. Iup. Trag. 42 *θύοντες — Κυλλήνιοι Φάλητι*) imprimis Aristoph. Acharn. 262 *Φαλῆς ἑταῖρε Βακχίου, ξύγκωμε* cum schol.: *περισπωμένως δὲ τὸ Φαλῆς ἀναγνωστέον ὡς Ἑρμῆς, οὕτως δὲ Ἀττικοί· παρὰ Δωριεῦσι δὲ βαρυτόνως* (lemmate Palatino non Liberi comitem, qui nomen a phallo accepit, sed ipsum *φαλλὸν* indicari liquet) 5 *αμπελοναναδενδράδα* ς *ἄλσοσ*: ~ A* (non *ἀμπελονα δενδράδα*, unde *ἀμπελῶνα δενδράδα* ci. Jac., recepit Ahrens); de tertio lemmate v. ad p. 430, 5 sqq. 6 *τῆναν* Th.ᶜ | *τὴν αὐτὰν λ.* Th.ˣ | cf. Theocr. I 21 *τῶ τε Πριήπω καὶ τᾶν Κρανιάδων κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες* | *τόθι ται δρύες* P, *τὰσ αἱ δρ.* Th.ᵏ (*τὰς ταὶ* ed. Mediol.) *τᾶσ αἱ δρ.* Th.ᴮ·ᴰ, *τῶσ αἱ δρ.* Th.ˡ·ˣ (*τὼς αἱ δρ.* Th. vulg.); *ὡς ταὶ δρ.* et *τάς τε δρύας* Mein., *τᾷ θ' αἱ δρ.* Ahr., *ὅθι* (Mein.) *ταὶ δρ.* et *τόθι καὶ δρ.* Jac.; *τόθι*: cf. Call. in Iov. 32, A. P. IX 404, 5 (*γαυλοῦ*) *τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα πηγάζει* (Antiph.), Th. 24, 28 *δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται* 7 *συκινον* P *σίκυνον* Th.ᴰ (*ξύλινον* sch.ʷ, qui versus istos ep. a Plan. omissos ex Th.ˣ, ut vid., supplet); afferunt edd. Hor. Sat. I 8, cf. XVI 86 (Priapus) *σύκινος, οὐ ῥίνῃ πεπονημένος οὐδ' ἀπὸ μίλτου, ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοΐδος*, VI 337, 4 | *εὑρησεῖς* Br. (cum Th. vulg.) | *ἀρτι γλ.*: cf. IX 338, 2 *ἀρτιπαγεῖς*, Th. id. I 28 *κισσύβιον — νεοτευχὲς ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον*, A. P. VI 99 *κόψας ἐκ φηγοῦ σε τὸν αὐτόφλοιον Πᾶνα ὁ κλυτὸς αἰγελάτης* | de vocali ι ante γλ itemque de ο ante τρ (*ποικιλότραυλα* v. 10) non producta cf. Legrand p. 26 1 *τρισκελὲς* simulacrum nominari putat Reiske propter

ἕρκος δ' αὖθ' ἱερὸν περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
32 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ, M 83^{r}
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι

'mentulam tibias bracchiales exaequantem', ob ment. ad cruris crassitudinem accedentem Boiss.; at non iam hic significari potest phallus, cuius deinceps (*ἀλλὰ φάλητι*) mentio fit; deus, cuius effigiem pastores rudi arte ex uno stipite edolare solebant, ut alibi *ἄπους*, *μονοστόρθυγξ* appellatur (X 8, VI 22 *ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι*), sic *τρισκελὴς* (i. e. *τρίπους*) hic dicitur, quoniam scipione sive palo tamquam tertio pede nitens fingitur (cf. Aesch. Ag. 80 *τρίποδας ὁδοὺς στείχει*, aenigm. Sphing. *ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν οὗ μία φωνὴ καὶ τρίπον*); 'praedurum' interpretatur Mein., *ἀσκελὲς* ci. Jac. (Jahn) | *αὐτόφλ.* 'cortice non detracto': imitatur poeta Th. id. 25, 208 (*βάκτρον*) *εὐπαγὲς αὐτόφλοιον* (in eadem hexametri sede) | *ἀνούατον* (cf. *ἀμφῶες* Th. id. I 28), *ἀλλὰ*: 'statuae non affabre elaboratae aures adponere omiserunt, non item phallum' | *φάλ.*: cf. Arist. Lys. 771 *ἀπόσχωνταί τε φαλήτων* et ad p. 427, 4 p. 428, 2 *παιδογόνωι* P *-γόνω* Th.$^{k.\varkappa}$, (gen. dor.) Valck. Jac. (cf. V 53, 2 *παιδογόνῳ — Κύπριδι τερπόμενος*) | *ἔργα τελεῖν* (*ἕ* C *ἐ* J^{ac}) P: v. V 119, 3 *κοὐχὶ τελεῦντες εὕδομεν*

1 *ἕρκοσ* P (cf. Od. *η* 113 *περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται*); *σακοσ* Th.^{k} *σακὸσ* Th.$^{D.\varkappa}$ *σᾶκοσ* Th.^{B} *κᾶποσ* Th.$^{c.\iota}$ (Th.$^{\varkappa}$ in marg.) | *δ' εὖθ' ἱερὸν* P; *δ' εὐ ἱερὸσ* Th.^{c} *ο εὖ* (?) *ἱερὸσ* (teste Ziegl.) Th.^{k} | *σακὸς δ' εὖ ἱερὸς* Th. edd. pleraeque, *κᾶπος δὲ σκιερὸς* Th.$^{\iota}$; *σακὸς δ' εὐίερος* ci. Toup (cf. VI 231, 2 *ἐπ' εὐιέρους βῆθιθυηπολίας* Phil.), *ἕρκος δ' εὖ ἱερὸν* Boiss., *σακὸς δέ σφ' ἱερὸς* Wordsworth, *ἕρκος δέ σφ' ἱερὸν* Mein., *ἕρκ. δὲ σκιερὸν* Jac.; tentavi olim *δ' εὖ διερὸν* (fontis causa, qui verbis sqq. describitur), cet. cf. Quint. Smyrn. IV 423 (unde nec *δ' ἐρσῆεν* nec *δ' εὐθαλέον* repetere ausis), nunc malim *ἕρκος δ' αὖθ' ἱερὸν* | *περὶ δέδρομεν* P | *ἀέναον δε* P; *ἀένναον δὲ* Th.$^{k.c}$ (Th.$^{D\,pc}$) *ἀένναοσ δὲ* Th.$^{B.D\,ac}$, *ἀενάον δὲ* Mein.: cf. id. 22, 37 *εὗρον δ' ἀέναον κρήνην* 2 imitatur poetam Alciphron Ep. fr. 6, v. ad IX 432, 3 | ab initio vs. in P adpictum est *χ* a m. rec. fort. propter litteras quasdam vel attritas vel partim amissas simul cum deletis membranae maculis, quibus paginae pars aspersa erat: velut vocis *σπιλάδων* (*σ⌊πϊ⌋λάδ*** P) litterae duae ultimae fere evanescebant nec integrae manebant *πϊ*; nec vero *σπηλ.* aut *στηλ.* pro *σπιλ.* scripserat J^{ar} | *ὑπὸ σπιλ.* Herm. (cf. Th. id. 22, 37 *ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ*) | *πάντοσε* P Th. (*πάντοτε* sch.^{w}; v. ad p. 427, 7); cf. VII 22, 3 *πάντῃ θάλλοι* (Simiae)
3 — p. 430, 4 recepit Plan. ut ep. integrum nec dativos (vs. 7) a verbo, quod praecedit, pendentes mutans nec verbum, ad quod

ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη,
ξουθὰ δ' ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι
μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα. M 83^{r}

Εἰς Πρίηπον. | Εὐχή. A* | J
Ἐπὶ ἐρωτικῇ | ὑποθέσει, | διὰ τοὺς C
Δάφνιδος | ἔρωτας. [ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός.] C

ἕζεο δὴ τηνεῖ καὶ τῷ χαρίεντι Πριάπῳ
εὔχου ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,

---

nomina referrentur, excidisse indicans p. 429, 3 κυπαρίττῳ Tk.$^{k.c.D}$ κυπαρίσσω Pl^{M} -ίσσωι P; claus. vs. sumpta ex Od. ε 64 4 περιξ P; obversabatur, ut vid., poetae VII 22 (4 ἄμπελος ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη Simiae) | βοτρυόπαις: et vitis dicitur 'uvarum parens' et uva quasi 'vitis progenies' XI 38, 2 τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν (Philippi); βοτρυοπλὴς στελέχει ('vitis uvarum plena cum suo trunco') absurde Reiskius | ἕλικι (erasa vid. prosod. supra prius ι) P; cf. VII 24, 2 (ἡμερὶ — μῆτερ ὀπώρας) οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φέρεις ἕλικος

1 εἰ ἀρινῷ Th.^{x} | v. VII 192, 1 2 ἀχεῦσι Th.$^{k.c.ι}$; v. X 6, 3 Κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι ¦ ποι κι λό τραυλαμέλη (ὅτρ. fort. cr. ex ὁ τρ., pro λα J scripturus erat λαί) P 3 ξουθαὶ δ' ἀηδονίδεσ P ξουθαὶ ἀηδ. (omisso δ') Th. Pl$^{M.E}$, ξουθὰ δ' ἀηδ. Jac. (cl. IX 373, 4 ξουθὰ λαλεῦντα τέττιγα, cf. Chaeremon. 1, 7 ξουθοῖσιν ἀνέμοις), ξουθαὶ δ' ἀδονίδες Ahr. (Mein. cl. Mosch. 3, 47 ἀδονίδες πᾶσαί τε χελιδόνες) | μινυρίσμ.: cf. 70, 1 Soph. Oed. C. 671 ἔνθ' ἁ λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδών 3 sq. ἀντιαχεῦσι μέλπουσι P in t. (÷μέλποιτε στόμασι in marg. exter. adpinxit A*); ἀντιαχεῦσι μέλπουσαι Th. (ἀντιαχεῦσιν Th.^{c}, μέλποισαι Th.^{ι}); ἀντιαχεῦσ⌊ϊ⌋ μέλποισαι Pl$^{M pr}$ ἀντιαχεῦσ⌈αι⌉ μέλποισαι Pl$^{M ar}$ (cum Pl$^{M pr}$ et Th.^{ι} consentiunt Pl^{E}); ἀνταχεῦσιν (-σι Br.) μέλπουσαι Scaliger, ἀντιαχεῦσαι μέλποντι Jac., ἀνταχεῦσαι μέλπουσι Mein.; vix quisquam, ut scriptura Palatina teneatur, μέλπουσι pro participio habebit et cum voce στόμασιν iunget | στόμασι^{ν} P: στόμασι J^{ac} A* in marg., Pl^{M} Th.$^{k.c.x.ι}$, στόμασιν J^{pc} Pl^{E} Th. vulg. | μελίγηρυν P Pl$^{M.E}$ -γαρυν Th.$^{k.c}$; v. VII 44, 3; forma Homerica retinebatur, puto, ab imitatore Homeri (μ 187 πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν — ὄπ' ἀκοῦσαι) | ὀπα P 5—7 post tertium auctoris indicem (v. ad p. 427, 3) exile suum lemma (5) scr. A*, quod auxit C (6 sq.) 5 εισ πρίη^{ο}π A*; ab hisce seorsum (in extremo marg.): εὐ^{χ}: ~ add. J (cf. lemma ep. I 30 Εὐκτικά, εἰς τὸν σωτῆρα) 6 sq. clausula *post* ὑποθέσει iam adpicta postmodum C reliqua (inde ab διὰ)

κεὐθὺς ἀποῤῥέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ,
τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
13 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
σακίταν· νεύοι δ' εὐμενέως ὁ θεός. Th.[k] 4 (Th.[A] 17)

---

adiunxit p. 430, 7 δάφνι^δ ἔρ.: ~ C | inepte verba ωσ (in claus. praecedenti) ἀπὸ ῐ παν^{ο:~} add. C fort. memor ep. 338 8 ἔζεο P[ac], ἕσδεο Br., cf. id. II 98, V 97 | τηνεῖ P τῆνει (Zieglero teste) Th.[c] τηνεὶ Th. vulg. | πριάπωι P Th.[k. c. D] Πριήπῳ Th. vulg.; cf. id. VIII 1 Δάφνιδι τῷ χαρίεντι, A. P. X 6, 7 πίσυννοι χαρίεντι Πριήπῳ 9 sqq. Th. id. 7, 103—109 imitatur auctor ep. ita, ut, cum in idyllio non Aratus, sed pro eo Simichidas Pana precibus obtestetur, in epigrammate non ipse amator Daphnidis, sed caprarius illius loco monituque Priapi auxilium imploret (cet. cf. simili forma, verum dispari sensu dicta: εἰ δ' ἄλλως νεύσαις VII 109 et ἢν δ' ἀνανεύσῃ 437, 15) 9 εὔχου P; εὔχε' Th. vulg. (ed. Camer., Mediol.; εὔχεο Th.[c. x] εὔχες Th.[ι]) | ἀπὸστρέψαι P ἀποστέρξαι Th.; cf. id. 14, 50 κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι 1 κέυθὺσ P (εὐθὺς sch.[w]) | ἀπὸῤῥέξαι P ἐπιῤῥέξειν Th. (ἐπιῤῥεξεῖν Br.), ἀποῤῥέξειν Mein.; infinitivum aoristi non facile tuearis, nisi forte imperativi vicem eum obtinere interpreteris (ἐπίῤῥεξαι Harbert. mendone an coniectura intulerit incertum); at immolandi munus amator non caprario mandasse vid., sed ipse suscepturus erat; ἀποῤῥέξειν (με) referendum ad εὔχου verbum, quo simul precandi pollicendique vim contineri apparet (ἀποῤῥ. alibi non obvium compositum hic apte adhibetur, ut sacrificium iustum esse deoque pro beneficio exspectato deberi significetur) | καλἄν· (-άν· cr. ipse J ex -ὰν) P καλόν Th. (noli ἀποῤῥέξαι — καλόν sc. ἐστιν iungere) | ἢν δ' ἀν ανένοι P, ἢν δ' ἀνανεύσῃ Th. vulg.; ἢν δ' ἄρα νεύσῃ Th.[B. D] Ahrens, ἢν κατανεύσῃ D. Heinsius, ἢν δ' ἐπινεύσῃ sch.[w] Valck.; ἢν δ' ἀναν. 'sin renuerit,' si non concesserit fugam amoris, sed quod pluris est concesserit fructum amoris, puero potitus tres victimas mactabo'; quae sententia quo luculentius exprimeretur, olim tentavi: ἢν δ' ἀνιῇ μοι τοῦδε τυχεῖν, ἐθέλω 'si mihi per deum (quamvis ipsum quoque Daphnidis amatorem) licebit pueri amore frui', nunc mihi scribendum vid. ἢν δ' ἀνανεύῃ τοῦδε τυχεῖν μ' ἐθέλων ('sin mihi deponere amorem non licebit per deum, cum me puero potiri facile patiatur, non prohibeat'), τρισσὰ θύη τελέσειν (ut infinitivi ἀποῤῥέξειν et τελέσειν pari modo pendeant ab εὔχου) s. τελέσω (quorum utrique apte adiungitur ῥέξω γὰρ 3); verbum ἀνανεύων invenitur in clausula hexametri Th. id. 15, 63 2 τοῦ δετυχὼν. ἐθέλω P | τοῦ δὲ Th.[x] | τυχὼν ἐθέλω Th. (cf. ad l. 1) | τρισσοθύηνν Th.[x] τρισσα θύη Th.[c] 3 ῥέξω P Th. (ῥεξῶ Br.);

438. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. A*. Pl. C

Εἰς μύρμηκας A* C

διαπλεύσαντας ὕ|δωρ μετὰ ἀχύρων | ἕνεκα τοῦ φαγεῖν μέλι. C

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατός, ἡνίκ' ἔτενδον
γειομόρου μελιχρὴν σμηνοδόκου χάριτα,

---

cf. id. V 81 *ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα* | *τράγον·* (litt. *αγ* correct. restitutae) P; v. id. VII 15 *λασίοιο δασύτριχος — τράγοιο* | *τ̓άρνα* (sc. *τ' ἄρνα*, non *τἄρνα*) P *ἄρνα* Th. | *τὸν* (Th.) *ἴσχω* P; *ἄρνα θ' ὃν* Mein. p. 431, 4 *σακί τὰν* (non -*κῖ*, sed acutus parum certus) P; sumpsit poeta ex id. I 10 *ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας*, cf. Il. Θ 131 *καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠύτε ἄρνες* | *νεύοι* P, *ἀίοι* Th. (*ἀύοι* Th.×) | in marg. interiore signum ⁺ adpinxit J, in fine versus adposuit: *σαπρόνς* (⌈*καὶ*⌉) *μυσαρ̀* (i. e. -*ρον*); cf. ad V 35 (*ἀναίσχυντον καὶ σαπρότατον* L), ad V 34 | subditicium esse ep. demonstrare studet Brinker p. 75 ‖ 1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 32 (*εἰς ζῷα*), 24; Pl^{E} I 33, 24 1—3 in P duo epigrammatis tituli exstant: prior in p. 433 scriptus ab A*, amplior alter a C (ad vs. 3 sqq.) additus p. 434, ubi titulum, quem A* vid. iterasse, erasit C sui indicis aptius adponendi causa 1 *φιλ.* A* C Pl; gentile (*θεσσαλ*) add. C, om. A* Pl; ep., licet argumentum eius magis Bianori (cf. IX 272) aut Antiphilo conveniat, tamen neutiquam abiudicandum est a Philippo: cf. *χάριτα* IX 254, 6 in clausula, *ἡδυμελεῖς χάριτες* XVI 177, 4, *Βακχιακὰς χάριτας* IX 232, 2, *μελιχρὴν δαίμονα* XVI 177, 1, *ὁ γεωμόρος* IX 274, 5 (cum 438, 2), *ὁ πρέσβυς* IX 85, 5, *ἐς νηδὺν κριοῦ π. ἔβαψε γένυν* IX 240, 4, *ἐς ὕδωρ* IX 267, 3 (cum 438, 3), *δοκῶν* (? an *δοκέων*?) IX 56, 8 (438, 4), *Ἀδριακοῖο κύτους* IX 232, 1 (438, 6), *ὁ βαιὸς μόσχος* IX 274, 5, *σοὶ παιὰν φίλος ἦν* XVI 177, 3, *εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη* IX 416, 4 (cum 438, 7), *ἀπὸ χθονὸς* IX 89, 5, *μουνερέτης* IX 85, 4, *καινὸν ἔθηκε νόμον* XVI 193, 4, *ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ* XVI 81, *πιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ* IX 88, 5 (cum 438, 8), *ἀχυρότριβας* VI 104, 3 (438, 5) 2 *μυρμηκα* (supra prius *μ* erasa vid. litt. *χ*, non *τ*) A^{*ac} (p. 433), *μύρμηκασ* (p. 434) partim in ras. C (qui eandem formam restituit p. 433 pro *μυρμηκα*) 3 *διαπλεύσαντ̆*, *μετ÷ ἀχύρων*: et *ενεκα τ̄ φ. μελ* C 4 *βωλοτόμοι* P: cf. Hesych. *βωλόρυχα τὴν σῦν*; adpictum: *σφάλμα*: ∼ ad vs. 2 in m.; cf. Ap. Rh. 4, 1451 *γειομόροι μύρμηκες*: initia hexametri et pentametri inter se permutata ab librario scribendumque esse '*γειομόροι μύρμηκες, βωλοτόμοι μελιχρὴν*' vix putaveris, nisi forte epp. Philippea 438 sq. inverso ordine (*γειομόροι — βρέγμα*) collocata fuisse censebis | *ὁ γῆσ* P: litterae in maculosa folii parte parum perspicuae (v. ad p. 429, 2); cf. *ἀπόλοντο τόσος στρατός* IX 156, 5, *νηίτην στόλον* VII 379 (*Antiphili*) | *ἡνίκατὴν δε* (potius quam *τῆν δε*) P *ἡνίκ' ἐσ*

34 μηνίσας ὁ πρέσβυς ἐς ὕδατα κρωσσὸν ἔβαψεν,
ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσειν·
οἱ δὲ νέας ⟨κάρφας⟩ ἀχυρίτιδας ἀντιφέροντες 5
αὐτοκυβερνῆται πρὸς κύτος ἐτρόχασαν.
5 ἦ ῥα φίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν
ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας καινοτάτους ἐρέτας. M 9r

(voce non finita) Pl$^{M ac}$ ἐσύλων supplevit man. rec. alio atramento, ἡνίκ' ἐσύλων Pl^{E}; ἡνίκα τένδον et ἡνίκ' ἔτενδε Jac. (cl. Hesych. τένδει· ἐσθίει ἢ λιχνεύει, τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι, Eustath. 773, 39 de voc. τένδειν et προτένθης, Hes. op. 524, Ar. Nub. 1200); an ἡνίκα τένθε? de vocis scriptura cf. Suid. (v. τένθαις) et schol. Arist. Pac. 1009 p. 432, 5 γειομόρον (cf. VI 238, 2, Ap. Rh. III 1386, sed v. ad l. 4) — σμηνοδ⌊ό⌋κον (cr. ex -δείκον an ex -δίκον?) P, Σμηνοδόκον ut nom. propr. Pl, σμηνοδόκον χάρ. Scaliger; malis fort. γ. — σμηνοκόμον (cf. μελισσοπόνος VI 239, 2, aut ἀγγείον — σμηνοδόκον cf. πήραν σιτοδόκον VI 95, 2, κρωσσίον ὀμβροδόκον IX 272 Bian.)

1 μηνι⌊ί⌋σασ (-ύσασ fort., non -ήσασ J^{ar}) P | κροσσὸν P Pl^{E} κρωσσ⌈ὸν⌉ Pl^{M} (v. Theocr. 13, 46 κρωσσὸν βάψαι; noli ci. ἔδυψεν) 2 τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἔκτανε IX 222, 6 (Antiph.) 3 οἱ δὲν ἐασ P οἱ δέ, ν. Pl^{M} | νέασ ἀχυρτίδασ (lacuna non indicata) P, νέασ ⟨κούφασ⟩ ἀχυρτίδασ Pl$^{M.E}$; ἀχυρίτιδας Schneider, νεῶν κάρφας ἀχ. Br. (cl. Xen. Anab. I 5, 10 ὡς μὴ ἅπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ) 'paleis pro navibus usus' Grotius (mallem νέας καρφῶν ἀχ.), νέας κάρφας ἀχ. Jac., qui primo νέας pro substantivo accepit 'naves, scil. festucas palearum sibi parabant', sed postea adiectivum esse maluit 'paleas ex agro, recens adlatas'; quia in supplendo vocabulo litterarum cum coniectura Planudea similitudinem captare non opus est, adiectivum νέας (cf. καινοτάτους v. 8) aptissimum, voces κάρφας ἀχ. abundantius iunctas esse, contra navigiorum mentionem desiderari ratus tentavi νέας ⟨σχεδίας s. ἀκάτους et βάρεις cl. Her. 2, 96⟩ ἀχυρίτιδας | ἀντιφ.: 'ἀντιμηχανῶντες ἢ ἰσοστάσιοι (? exspectes ἰσοστασίους ἀλλήλαις ποιοῦντες) μήτε ἄλλην ἄλλης ἐλάττω' sch.^{B}; afferebant, ait poeta, festucas ad impugnandum senis consilium, irritum id facientes 4 αὐτοκυβερνῆτ (sc. τ⌈αι⌉) P -κυβερνητὶ Pl; 'μὴ δεόμενοι κυβερνητῶν, ἀλλὰ τὸ τῶν κυβερνητῶν ἔργον αὐτοὶ ἐπιτηδεύοντες' sch.^{B}; cf. Mus. 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης αὐτόστολος αὐτομάτη νηῦς, A. P. VII 305, 4 ἵκτο αὐτερέτης, VII 585, 1 | κύτοσ P τάχος (quod ex vocis κύτος interpretamento τεῦχος numerorum gratia depravatum esse putant) Pl 5 ἦ ῥαφίλη P; noli ci. ἡ τρυφερὴ aut ἀργαλέη s. ἁρπαλέη γαστὴρ | ἀνέπεισεν Pl^{M} P^{pc} (-έπεισε ? P^{ac}),

439. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. C

Εἰς κρανίον | ἀνθρώπου κεί|μενον ἀτημέλητον. C

Βρέγμα πάλαι λαχναῖον ἐρημαῖόν τε κέλυφος
ὄμματος ἀγλώσσου θ' ἁρμονίῃ στόματος,

---

cf. IX 544, 1 *βήρυλλον — ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι* (Adaei); verbum cum duplici accusativo recte iungi putabat Jac. (cf. imprimis IX 162, 3 *ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' Ἑλικωνίδα*), *ἀνέβησεν* s. *ἐνέβ.* Reiske; *ἀπέδειξεν* et *κατέπειγεν* s. *κατέπειξεν* olim tentabam p. 433, 6 v. IX 222, 3 *ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν* (Antiph.) | malim *ἐγχρίμψαι νύμφαις* | *καινοτάτους*: cf. IX 306, 8 *καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπιν* ‖ 1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 13; Plᴱ I 37, 13; Crin. Rub. 37 1 *ἀντιφί*(λ) Plᴹ *-φίλου* Plᴱ; auctoris index Planudeus per se ipse nullius momenti, quippe qui merae incuriae Planudis debeatur; Plan. enim cum A. P. IX 412 (Plᴹ Iᵃ 36, 12) scripsisset, epigrammatis quod sequitur in P (IX 413) titulum (*Ἀντιφίλου*) adiunxit, ep. ipsum addere noluit, ubi IX 413 non quadrare ad epp. capitis 36ᵃ, sed convenire capiti epigrammatum *εἰς νήσους* intellexit; ad hoc igitur cap. epigramma 413 (Plᴹ Iᵃ 56, 4) reservavit, continuavit autem (in cap. 36ᵃ) epigrammati IX 412 ita 439, ut indicem ep. IX 413 tollere aut mutare omitteret, igitur hexastichon 439 auctori ep. IX 413 tribueret, fonte praeter Palatinum nullo adito, sed hoc neglegenter usus 1 sq. ⌊*κριναγόρου εἰσ κρανί*⌋*ον* C, qui titulum suum in marg. iuxta 439, 1 sq. adposuit partim in ras.; delevit enim indicem pristinum, cuius initium ab A* scriptum erat supra 439, 1 quique tribus lineis continebatur | *ἀντιφίλου* ab A* scriptum fuisse olim opinabar (et litteras *ἀντιφ* postea se adgnovisse testatur Sternb.), sed nunc nec hoc confirmare ausim nec quod praeterea suspicabar, scil. ad ep. 438, 3 sqq. correctorem, priusquam huic ep. suum alterum lemma adderet (v. ad p. 432, 1—3) repperisse indicem ab A* scriptum *Κριναγόρου*, ad 439 eundem A* exarasse *τ*ᵒ *αὐτοῦ εἰσ* | *κρανίον* | *ἀτημέλητον*, ab A* igitur ep. 439 nec Philippo nec Antiphilo tributum esse, sed Crinagorae, ut duo testes Palatini contra Planudis testimonium incertum consentirent. Abiudicat Rubens. ep. a Crinagora cum propter verbum iambicum (*πλέον* vs. 6) ante alteram pentametri partem collocatum tum comparatis Antiphili epigrammatis IX 242 (*κέλυφος* de cymba), 86 (*αὐτοφόνον τύμβον*), 222 (*τὸ δὲ πλέον*), VII 641 (*ἀγλώσσῳ στόματι*), VI 97 (*πᾶς τις ἀθρήσας ταρβήσει*); idcirco tamen negare ep. Crinagoreum esse non ausim: cf. argumentum ep. VII 376 *δείλαιοι, τί κεναῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες ἐλπίσιν ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου*, XI 42 *ὄφρ' ἂν ἐκείνας νύκτας ἴδῃς* (*ὄφρ'* post bucolicam, ut 439, 5), VII 401 *οὐκ εὔοδμον*

ψυχῆς ἀσθενὲς ἕρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
κεῖσο πέλας πρέμνοιο παρ' ἀτραπόν, ὄφρα ⟨τρυφᾷ τις⟩
ἀθρήσας, τί πλέον φειδομένῳ βιότου. M 10[r]

ὀδόντων πρίονα et *ἄτριχα καὶ κόρσην* — *ἡμιπύρωτα λείψανα* (cum 439, 1; 4), IX 545 *βιότου* in fine pentametri (439, 6), VII 628, 8 *κεῖσο* (439, 5), VI 350 *πλειοτέρῳ στόματι*, IX 81 *ἄθρει* (439, 6), VII 741 *ἀήττητον θάνατον* (*ἀτυμβεύτου θανάτοιο* 439), VI 253 *πρέμνα* (*πρέμνοιο* 439)   p. 434, 2 *κείμεν\ ατημελῆ* C: *ἀτημέλητον* Salm., *-λητα* (teste Duebn.) ap. Par., *-μελήτως* Boiss.; cf. (praeter epp. Crinagorea VII 401, 645, 380, IX 81) etiam VII 383 Philippi imitatoris, epp. Leonidea 472, 480, incerti IX 159   3 *βρέγμα*: sch.[B] '*τὸ ὑπὲρ τὸ μέτωπον μέρος ὃ καὶ βρεγμὸν ὀνομάζει Πολυδεύκης*', v. Poll. II 39 *τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ μ. βρέγμα καὶ βρεχμόν* ('*βρέγμα καὶ βρεγμὸν*' Suid.; cf. Zonar. et E. M. s. *βρέγμα*: *ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεχμὸν καλεῖ*, *E* 586; cet. in schol.[B] nec *Πολυδ.* mutandum nec *τὸ ὑπερμετώπιον μ.* scribendum cum Zon., E. M.) | *λαχναῖον*: schol.[B] '*ἡ πάλαι κομῶσα ἁπλῶς* (f. *ἁπαλῶς*: exspectes tamen *δασέως*, *λασίως*, *δαψιλῶς* vel vocabulum simile) *κεφαλή, ἡ ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπικομήσασα* (*-κωμάσασα* sch.[B]), *ὅπερ ἐκαλεῖτο πλοχμός· λαχναῖον δὲ ἀντὶ τοῦ πολύτριχον· λάχνη γὰρ ἡ θρίξ. λέγεται δὲ ἄχνη ἐπὶ τῶν κυμάτων ὡς Ὅμηρος* (*Δ* 426) *ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην*' | f. *λαχνῆεν* | *ἑρημαῖον τε* P Pl[M] (cf. Crin. IX 284, 4) | *κέλυφ°* Pl[M]; sch.[B] '*κέλυφος κυρίως* ⟨*τὸ λέπυρον*?⟩ *τῶν ᾠῶν* (cf. Suid., Et. M., Zonar. s. *κέλ.*)· *νῦν δὲ τὰ ἔγκοιλα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὸν παρὰ τοῖς βλεφάροις περίδρομον· καλεῖται δὲ κόγχη*' (altera scholii pars sumpta ex Poll. II 71 *τά γε μὴν ἔγκοιλα τῶν ὀφθαλμῶν κόγχοι καλοῦνται, ὁ περὶ τοῖς βλεφάροις περίδρομος*)   4 *ἀ⌊γλώσσου⌋* Pl[M] (praecepisse vid. Plan. vocem *ἁρμονίη*) | cf. VII 383 *χῆρος ὀδόντων κόρση* (praecedit *ἐρημοκόμης*) | *ἁρμονίην* P *-ίη* Pl; cf. VII 383, 5 *κώλων ἔκλυτος ἁρμονίη*, 480, 2 *ἁρμονίῃ — πλὰξ ἐπικεκλιμένη*, 472, 7 *ἐκ τοίης ὤνθρωποι ἀπηκριβωμένοι ὀστῶν ἁρμονίης*, 16 *ἐξ οἵης ἡρμόνισαι καλάμης*; olim ci. *ἀμμορίῃ*, sed scribendum fort. *ἀγλώσσου τρυμαλιή*   1 *ἀσθ. ἕρκος*: sch.[W] '*οὐ γὰρ δύναται κατέχειν καὶ εἴργειν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναπτῆναι καὶ ἐξελθεῖν τοῦ σκήνους*' (ad quae affert Boiss. Il. *I* 408 sq.) | *ἀτυμβ. θανάτοιο*: VII 404, 4 *ἁλίξαντον σὸν μόρον εἰνάλιον* confert Jac., v. etiam Rub. p. 25; malim tamen *ἀτυμβ. δὲ τάφοιο* cl. Opp. Hal. V 346 (s. *δὲ νεκροῖο*)   2 *εἰνόδιον* P Pl; sch.[B] '*τὸ ἐν ὁδοῖς· οἱ γὰρ ὁδοιπόροι θεωροῦντες καὶ λογιζόμενοι οὕτως ἔσεσθαι βαρέως φέροντες ἀναδακρύουσιν*'; frustra *εἰνοδίων* Mein. | *δάκρυ*: olim ci. *δέργμα* et *δεῖγμα*, sed v. 159, 1 *κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τις ἐσαθρῶν εἰκόνα*

440. ΜΌΣΧΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΊΟΥ. C

Ἔρως δραπέτης. C. Pl

Οὗτος ὁ Μόσχος ποι|ητής ἐστι τῶν καλου|μένων βουκολικῶν | ποιημάτων, | ὧν πρῶτος Θεό|κριτος, δεύτερος | αὐτὸς ὁ Μόσχος|, τρίτος Βίων | Σμυρναῖος. C

Ἁ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
Εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,

τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου, VII 48, 4 καὶ πόνος (an στόνος?) εἰνοδίοις τῇδε παρερχομένοις p. 435, 3 (κεῖσο: 'alii κεῖτο' Brod.) | κεῖσο πέλασ καταπρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν ὄφρα P, κ. πέλ' καταπρ. παρὰ πρόπ.ᵒᵛ ὄφρα Plᴹ: deest utrobique clausula versus, abundat praepositio κατά, quae olim fort. (ab interprete s. correctore) scripta erat supra παρ', cf. Il. P 743 κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπόν (recte igitur κατα ante πρ. omittitur nec tamen παρ' ἀτρ. mutandum in κατ' ἀτρ.); κ. πέλας κατὰ πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα (lacuna non indicata) Plᴵ·ᵃ, κ. πέλας ⟨σὺ⟩ κατὰ πρ. παρὰ πρόπον, ὄφρα tamquam versum plenum Plᵇ ˢ (παρὰ πρόπον 'iuxta radicem' Opsop., 'pedem s. imam partem montis' Thes. s. v. πρόπους, πρόπος; sch.ᴮ 'γρ. τρόπον', Brod. ci. παρὰ πρέπον 'cui terra non esset iniecta'); κ. πέλας πρ. παρ' ἀτρ., ὄφρα ⟨μάθῃ τις⟩ apte Jac. (nisi cl. B 299 ὄφρα δαῇ τις aut ὄφρα φρονῇ πᾶς praeferes); κ. πέλας πρέμνοιο παρ' ἀταρπιτόν, ὄφρ' ὁ παρέρπων (ἀθρήσῃ) Harb. (qui πρέμνου iuxta ἀταρπιτόν scribere debebat), κ. κατὰ πρέμνοιο παρ' ἀτρ., ὄφρα (s. ὄφρ' ὁ) πελάσσας (ἀθρῆσαι) infeliciter Sternb.; inserui τρυφᾷ oppositum iis quae sequuntur φειδομένῳ βιότου p. 435, 4 ἀθρήσασ Pᵖʳ (Jac.), ἄθρησασ ? Jᵃʳ; ἀθρήσαισ Plᴹ·ᴱ (coniecit Plan., ne verbum fin. deesset post ὄφρα), ἀθρήσῃς (cetera consentiens cum Plᵇ·ˢ) Br. (χαιρήσαις perverse Reiske) | φειδομ῀ Plᴹ; φειδόμενος βιότου dicitur tam sumptui parcens, parce ac tenuiter vivens, quam vitae parcens, incolumitati anxie consulens (etsi in versibus, qui praecedunt, non tam de opibus morte ablatis quam de exilibus humani corporis post mortem reliquiis agitur) ‖

1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 26 (εἰς Ἔρωτα), 9; Plᴱ I 27, 9; Plᵐ (Marc. XI 1, v. ad ep. 331) n. 54 f. 92ʳ (inter IX 449 et 331); carmen exstat in syll. Euphemiana n. 21 (Eᶠ f. 155ʳ; Eᴾ f. 259ʳ v. 1—11, f. 259ᵛ v. 12—29), in Ven. 456 (V); praemissum est epigrammatum syllogae in Laur. 91, 8, f. 1ʳ·ᵛ (F_2); B¹¹·²³·ᵛ·ˢ·ʳ notantur Bucolicorum codd. Vat. 1311. 1824, Vat. 1463, Medic. 16. 43; Th.ι·κ·α·σ edd. Theocr. Junt. Call. Ald. Steph.; vd.¹·², p¹·²·³·⁴: cod. Vind. 311. 203, Parisini 2511. 2562. 2765. 2833 1 sq. ⌊μόσχου συραξ| ἔρωσ δρα⌋πέτησ Cᵖʳ (μόσχου ἔρωσ δραπέτησ aut μόσχ. συρακουσίου ἔρωσ s. aliquid simile scripsisse A*ᵃʳ non affirmem); μόσχου

δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μαννυτὰς γέρας ἑξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν,

συρρακουσίου ἔρ. δρ. B^{s}, *Μόσχου ἔρ. δραπέτας* F$_{2}$ *-τησ* Pl$^{M.E}$ V Th.$^{\iota}$ et (cum nomine *Θεοκρίτου* in marg.) B^{r}, *Ἔρως δραπ. Μόσχου* E (B^{11}, ubi tamen *Μοσχ.* add. sec. man. in marg.); *στίχοι ἡρωικοὶ εἰς τὸν Ἔρωτα* E^{P} (a m. rec.) p. 436, 1 conlatis IV 13 *τόξοισιν — βέλεμνα*, IV 30 *φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα* cum 440, 18; 27 non iam colligas Amorem fugitivum et Megaram eiusdem esse poetae; nec magis eidem tribuas Epitaphium Bionis (conditum ab Italo scriptore), si comparaveris III 61 *οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο* (et 440, 9 *οὐ γὰρ ἴσον — φθέγγεται*), III 67 *παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλάματα, χείλεα παίδων* (et 440, 27 *κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φ.*), III 69 sq. *φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ — φίλησεν* (et 440, 22; 26), III 128 *ἔπαιζεν* (in claus. versus et 440, 11 *παίσδει*), III 118 *τοσσοῦτον ἀνάμερος* (ante bucolicam et 440, 10 *ἀνάμερος ἠπ.*) 2 cf. ep. Meleagri V 176, Cram. An. Par. IV 380 *ᾠδάριον ἐρωτικόν* (cod. 352 suppl. f. 181^{v}), Nicet. Eugen. de amoribus Drosillae et Chariclis IV 157—183, idyllii Moschei imitatio iambica (etiam Nic. II 232—236), Th. id. 19 *κηριοκλέπτης*, Anacreont. 13, 19 (R.)

3—5 v. Suid. s. *Μόσχος* et *Θεόκρ.* | *ποιητησ ἐστι τ καλ. βουκολιξ̃, αὐτὸσ* (non *οὗτος*) *ὁ μ. τρίτ⌊οσ βί⌋ω̄ν* C, qui cum titulum carminis et bucolicorum nomina (l. 1—5) ad vs. 1—9 adscripsisset, ad ultimos versus paginae 434 (iuxta vs. 17—21) add. haec: *⌊οὔτε τον χρόν* (*-ν⌈ον⌉*) | *καθὸν ην ο μοσ̊⌋* (χ supra) | *γινώσκω οὔτε* | *ποιήμασιν αὐτοῦ* | *ἑτέροισ ἐνέτυχον* (quae hic eraserit C ab A* scripta dignosci non licet); denique p. 435 ad vs. 22 sq. adnotavit A*: *ο μόσχοσ καὶ αυ|τὸσ συρακου|σιοσ ην*, quibus adiunxit C *⌊ὡσ λγ̊:⌋* (pro verbis *ὡς λογ⌈οσ⌉* A* scripsisse *ὡς Θεόκριτος* non contendam) 6 cf. V 176, 1 *κηρύσσω τὸν Ἔρωτα* | *ᾶ* E^{P} | *τὸν υἱέα*: cf. Nic. Eug. IV 157 *ἡ Κύπρις εἰς Ἔρωτα τὸν ταύτης γόνον*; sch.^{B} add. haec: *οὗτος τοῖς πλείοσι τῶν ποιητῶν ὁμολογῶν Ἀφροδίτης παῖδά φησιν εἶναι τὸν Ἔρωτα· Λύκιος δὲ Ὠλὴν* (nom. om. sch.^{W}) ⟨*ὁ τοὺς*⟩ *ὕμνους* ⟨*τοὺς ἀρχαιοτάτους*⟩ *ποιήσας Ἕλλησιν Εἰλειθυίας αὐτὸν παῖδα εἶναί φησιν, ὥς φησι Παυσανίας ἔν τε Ἀττικοῖς καὶ Βοιωτικοῖς* (Paus. I 18, 5; IX 27, 2) | *υἱέα* (non cr. ex *υἑα*) P | *ἐβώστρει* P^{pc} (*ἐβο* J^{ac}): *ἐβόα* sch.^{B}, *ἐξεφώνει πρὶν μέγα* Nic. 158 (sumpsit verbum Mosch. ex Od. *μ* 124) 7 *ὅστι* B^{11} in t., sed *γρ. εἴ τισ* in marg.; *ὅστις* perperam Ahr.: cf. Nic. 159 *εἴ τις πλανηθὲν συλλάβῃ τὸ παιδίον* | *τριόδοισι* (*εσσι* supra) B^{11} *-δεοισι* V (*μέσαις ἐν ἀμφόδοις* Nic. IV 160) | *ἀλώμενον* B^{11} in marg. | *οἶδεν* F$_{2}$ | *ἔρωτα* P

1 *δραπετίδασ* P; vocem formasse vid. Moschus ad exemplum verbi *κλεπτίδης* | *ἐμόσ ἐστι ὁ* P (*ἐμὸσ ἐστὶν* E^{P}) | *μαννυτᾶσ* P; *μανύσασ* B^{11} m. pr., *μαννυτὰσ* B^{11} m. rec. cum P Pl$^{M.E}$ E; *μηνυτὰσ* V

οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ', ὦ ξένε, καὶ πλέον ἑξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος, ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,

-νυτὰσ (superscr. ησ) (et δραπετίδ⌜ασ⌝, superscr. ησ) Pl^{m} | ἑξεῖ P^{pc} Pl$^{M.m}$ E B, ἑξεῖ P^{ac}? Th.$^{\iota}$ E$^{F.P}$; ἑξεῖς (cum Graefio) Ahrens, qui tamen εἶδεν non mutavit in εἶδες (v. Nic. 161 ὁ μηνυτής μοι λήψεται γέρας μέγα) p. 437, 2 μισθόν P B$^{11.s}$ E$^{F.R}$, μισθόσ Pl$^{M.m}$ V B^{r}, μισθόν (superscr. σ) (σ m. rec.) E^{P}; accusativum servavit Ahr. om. interpunct. post ἑξεῖς, virgula post τοι posita; cf. Nic. 162 τὸ Κύπριδος φίλημα μισθὸν ἁρπάσει | μισθός οἱ Herm. | τοφίλαμα P, τὸ φίλημα p^{4} B^{v} | το κύπρ. P | ἧν δ' potius quam ἦν δ' P | ἀγάγησ P Pl$^{M.m}$ F$_{2}$, ἀγάγη B^{11} | νυν E$^{P ac}$ 1 cf. Th. id. 27, 3 κενὸν τὸ φίλαμα | τὸ φίλ⌞α⌟μά P^{pr} (-λη? J^{ar}), τὸ φίλημα p^{3} B$^{v pc}$ (-λα B$^{v ac}$) | τοι δῶ P E$^{F.R}$ vd.^{1}; (φίλαμά) τι δῶ Pl^{M} (Pl^{I-b}) V B^{r} Th.$^{\alpha}$, vd.^{2}, (cum superscr. ἵνα δῶ) Pl^{m}; τ̓ο̣ῖδῶ (sc. τ' ἰδῶ, deinde τϊ δῶ cr. ex τοι δῶ) E^{P}, τοῖ (superscr. τί) δῶ F$_{2}$; τϊ δῶ B^{s}, τὶ δ' ὦ Th.$^{\sigma}$, τὺ δ' ὦ cum superscripto τοι δ' ὦ B^{11}, τὺ δ' ὦ Pl^{s} Th.$^{\iota.\varkappa}$ | ἑξεῖσ P^{pc} (deletus vid. acutus supra prius ε: ἕξεισ J^{ac}? B^{11}), ἑξεῖσ E 2 cf. Mel. V 176, 3 ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς | ἔστι δὸ παῖσπερίσαμοσ (σ ante περ postea accessit, παῖ περ J$^{a?}$) P | ἐστὶ (E) δ' ὁ παῖσ E$^{F pc}$ ἐστὶ δε π. E$^{F ac}$ ἔστι δὲ καὶ (cum superscr. ὁ παῖσ) B^{11} | περίσᾱμοσ Pl^{M}; 'γνώριμος ἀπὸ σημείου' Pl^{m} | ἐν εικόσι πᾶσι P ἐν εἰκόσι πᾶσι Pl$^{M.m}$ E F$_{2}$ B$^{s.r}$ (Th.$^{\alpha.\varkappa}$, ἐν οἰκόσι π. Th.$^{\iota}$), ἐν εἰκόσι πάσαισ B^{11}; sch.^{B} adnotat 'ἀντὶ τοῦ ἐν πάσαις ταῖς εἰκόσιν ἵνα ᾖ ὡς παρὰ Νικάνδρῳ 'ψολόεντος ἐχίδνης' (Ther. 129) καὶ παρ' Ὁμήρῳ (Θ 455) 'οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ (verba παρ' Ὁμήρῳ seorsum a ceteris scr. sch.) ἢ ἐν πᾶσι τοῖς εἰκόσιν ἀντὶ σημείοις καὶ εἰκασμοῖς'; ἐν εἴκοσι πᾶσι Opsop., ἐν εἴκ. παισὶ Sternb., γάρ κε (et πᾶς κε μάθοι) Blaydes, ῥᾷστα F G. Schmidt, ἐν εἴκοσί κ' αἶψα? v. λ 390 | μάθεισ νιν P vd.^{1}, μάθοισ νιν Pl$^{M.m}$ E B^{r}, μάθοιο (cum superscripto μάθοισ νιν) B^{11} μάθησ νιν B^{s} (Sternb.); μάθοις κεν Herm., μαθῇ νιν Mein., μαθησῇ Ahr., fort. ἐν εἴκοσι, φασί, μάθοις νιν (ut proverbii instar dicta sint) 3 — p. 439, 1 (vs. 7—10) exhibet Stob. Flor. 64, 20 cum titulo τοῦ αὐτοῦ (praecedit Mosch. 7 cum indice Ἐκ τῶν Μόσχου Σικελιώτου βουκολικῶν) 3 cf. ᾠδάρ. ἐρ. ap. Cram. IV 381, 18 πυρὶ δ' εἴκελος τὰ πάντα (sumpta ex Hom. N 53 φλογὶ εἴκελος) | χρῶμα (superscr. τα) B^{11} (χρῶτα Pl$^{M.m}$ E cum P) | πυρί δ' Pl^{M} | εἰκελοσ P (εἴκελος Th.$^{\alpha.\iota}$), ἴκελοσ B^{11} ἴκ. B^{s} Stob.^{L} | ὄμμτ (superscr. α) Pl^{M} | αὐτοῦ P Pl$^{M.m}$ E, αὐτῶ B^{11} αὐτῷ Stob. 4 δριμυλὰ B^{s}

ἐν δὲ χολᾷ νόος· ἔστι δ' ἀνάμερος, ἠπεροπευτὰς
οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
βάλλει κεἰς Ἀχέροντα καὶ Ἀίδεω βασιλῆα. 14
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται· M 7^{r}

Pl$^{M\,ac}$, Stob.^{L} Trinc. (*δριμύλα̃* Pl$^{M\,pc}$) | *κακαὶ* P^{ac} p. 438, 5 *ἤ οὐ* B^{s} | *ἶσον* et *φωνά* cr. ex *φανά* P | *μελίφωνα* Stob.^{L} | verba *ὡς* — *ἀνάμερος* (vs. 10) interpolationi deberi putat Ahr.

1 *ἦν δὲ * * χολᾶι* (erasae sunt duae, fort. iteratae litterae *δὲ*) P *ἦν δὲ χολᾷ*, Pl^{M} *ἦν δὲ χολᾶ* E$^{F.P}$; *ἐν δὲ χολᾷ* Trinc., *-χολᾶ* Stob.^{L}, *ὡς δὲ* (*ἦν δε* F$_{2}$) *χολὰ* B^{11} F$_{2}$ | *νόοσ ἐστὶν· ἀνάμ.* P, *νόοσ ἐστιν ἀνᾰ́μεροσ* Pl^{M}, *νόοσ ἐστὶν ἀνάμ.* Stob. | *ἀνὰ μέροσ* E^{F} *ἀνᾰμε̆ροσ* (sc. *ἀνάμεροσ* cr. ex *ἀνὰ μέροσ*) E^{P} | *ἐν δὲ χολά*, (Valcken.), *ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμ.* (omissa interpunctione ante *νόος*) Ahr., *ἓν δὲ χολά· ὅλος ἐστὶν ἀν.* Herm., *φρὴν δὲ χολά, νόος* Eldick; scripsi *ἐν δὲ χολᾷ νόος* (intus cor scatet felle), *ἔστι δ' ἀνάμ.* | *ἐντὶ* B^{11} | (cf. Anacreont. 28, 5 *ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις μέλι τὸ γλυκὺ σταλῶσα, ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν*; Plaut. Truc. 179 'in melle sunt linguae sitae vostrae atque orationes, facta atque corda in felle sunt sita') | *ἠπεροπευτάς*: v. Il. Γ 39 (ubi *ἠπεροπευτά* in claus. versus) 2 *βρέφοσ ἄγρια* sine interp. P | *παίσδη* E^{F} *-σδῆ* (superscr. *ει*) E^{P}; *παίσδων* (cum superscripto *παίσδει* B^{11}) *-σδων* Ahr. *-σδειν* Herm., olim *παῖσδον* Ahr.; cf. Kb. 75, 1 *πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος ἡδέα παίσας*, Nic. 180 *παίζων ἀγρίως* 3 *οὐ πλόκαμον* E^{F} *οὐ πλ.* (superscr. *εὐ*) E^{P} | *κάρηνον* B^{11} | *δ' ἴταμὸν* P; '*ἀναίσχυντον*' interpretatur cum Hesychio Pl^{m} | *μέτωπον* (et superscr. *πρόσωπον*) B^{11} 4 *μῆ * κύλλαμὲν* P^{pc} *μικκύλλαμὲν* P^{ac} (notulam * iterat J in marg.), *μίκυλλα* B^{11} *μικύλλα* E^{F} *μι^κκύλλα* (sc. *μικκύλα* cr. ex *μικύλλα*) E^{P}, *μικύλα* B$^{s\,pc}$ V *μῑκύλλα* B$^{s\,ac}$ *μικκύλα* (addens '*δωρικὸν τὸ λέγειν τὸ μικρὸν μικκόν*') Pl^{m} | *τήνωι* P Pl$^{M.m}$ E^{P}, *τήνω* E^{F} et (cum superscripto *ἐκείνω*) F$_{2}$, *κείνω* B^{s} | *τὰ βελ^{υ}ίδρια* B^{11}; cf. Cram. An. P. IV 381, 31 *παλάμην ἄγαν βραχεῖαν* | *μακρὰ βάλλει* (sine *δὲ*) Pl^{m}; cf. An. P. 381, 25 *μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ βάλλει* 5 *βάλλει* primo om., postmodum alio atramento add. Pl^{M} | *δ' εἰσ* P B^{s} vd.^{1}, *κεἰσ* Pl$^{M.m}$ codd. bucol., *κ' εἰσ* E F$_{2}$ | *ἀχαίροντα* E^{F} *ἀχαίρ.* (superscr. *ε*) (*ἀχέρ.* ex *ἀχαίρ.* cr.) E^{P} *ἀχερόεντα* V | *καὶ ἀΐδαο* (superscr. *εω*) (*εω* C) P *καὶ ἀΐδεω* B^{s} E$^{F.R}$ (propter choriambicam formae *ἀίδεω* mensuram v. ad VII 624, 2 *νηλὴς Ἀίδεω πορθμὲ κελαινότατε*); *καὶ εἰσ ἀΐδεω* Pl^{M} Pl^{m} (Pl^{E} sed *καὶ ἐς* Pl^{B}); *καὶ ⁝ ἀίδεω* E^{P} in t., signum iuxta *καὶ* adpinxit m. rec. adposuitque in marg. *εἰσ ⁝* (cf. ad vs. 4, 5, 10, 11 sqq. de scriptura

καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως,
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.

---

cod. E^P), καὶ εἰσ ἀίδην B^11 | (βασιλῆα Ahr.) p. 439, 6 γυμνὸσ μὲν P Pl^M.m E γ. ὅλος (sed cum μὲν inserto ante ὅλ. supra lin.) B^11 (Ahr.) | τό γε σῶμα P E B τό^γε σῶμα Pl^M (γε et acutum scr. alio atramento, τὸ σῶμα Pl^M ac omisitque voculam γε Pl^m); cf. ᾠδ. ἐρ. Cram. 381, 17 γυμνὸς ἦν ἀνάρβυλός τε | (δέδι) ἐμπεπύκασται (pro πυκ scripturus erat J πτυκ?) P^pc, ἐμπ. cum glossa κεκόσμηται B^s, ἐκπεπύκασται vd.^1, ἐ^εὖμπεπύκασται B^11 (εὖ π. Ahr.), ἐμπεπύκασθαι Th.^α Pl^I Pl^a in t. (sed 'τὸ ἐμπεπύκασθαι δεῖ γράφειν διὰ τοῦ στ' Pl^a in epid.); obversabatur poetae (praeter Hom. νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ, πυκινὸς νόος) Hes. op. 793 μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν 1 sq. duos versus 440, 16 sq. versibus 7—10 adnectit Stob. ceteris omissis 1 *ὅσον (ὡσ- fort. scripserat J^ar) P ὅσον Pl^M.m E B^r V, ὡσ Stob.^L, ὡσ et γρ. ὅσον B^11 B^s; cf. Theocr. II 56 (μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα) ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας | ἄλλο τ' (s. ἄλλοτ': quippe J tam in media voce quam in extrema litteram ο ab sequenti τ separat ita, ut litterae semper pari fere intervallo distent) ἐπ' ⌊ἄλ⌋λωι· P ἄλλοτ' — ἐπ' ἄλλῳ B^s E^R.F Trinc. — ἐπ' ἄλλο vd.^1 — ἐπ' ἄλλουσ Pl^M.m B^r V vd.^2 — ἐπ' ἄλλῳ^ουσ E^P — ἐπ' ἄλλῳ^ον B^11; ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Stob.^L — ἄλλῳ Ahr. (idem ci. ἀπ' ἄλλῳ); ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως Valcken., — ἐπ' ἄλλον (cum B^11) Sternb. (cl. Il. O 684) | v. Mosch. Eur. 59 ὄρνὶς ἀγαλλόμενος et 64 ἄλλῃ ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι, An. Par. IV 381, 11 μικρὸς ἦν, ὑπόπτερος δέ, A. P. X 69, 5 2 ἤδε E^P.F F_2^ar | ἐπι P | σπλάγχνοισι δὲ P E B^s; f. σπλάγχνοισι δὲ κεύθει s. δ' ἐφῆπται (δ' ἐφίζει? cf. Mosch. Eur. 3 βλεφάροισιν ἐφίζων) | v. (praeter Archil. fr. 103) Anacreont. 13, 16 μέσος δὲ καρδίης μευ ἔδυνε quaeque similia affert Sternb. p. 36 | ordo versuum 6—19, qualis exstat in codd., fort. paululum turbatus est; versus 12 (εὐπλόκαμον — τὸ πρόσωπον) versui 6 continuandus, duo versus 13 sq. inter 17 et 18 mihi collocandi videntur, ut versus 6. 12. 7—11. 15—17. 13. 14. 18 inter se excipiant; cf. Anacreonteum 16, quod in adumbranda amatae effigie partes imaginis hoc ordine enumerat: γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον — ἐλεφάντινον μέτωπον — τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον, v. etiam Anacreont. 17, 3—19 3 ἔχων V | βαιὸν· (βαὸν olim scriptum fuisse non existimem) P | ὑπερ τόξωι P, ὑπὲρ τόξῳ Pl^M Th.^α.ι (Jac. et Duebn.), ὑπερτόξω Pl^m ὑπὲρ τόξω F_2 (ἐπὶ τόξῳ Br.) 4 cf. Th. id. 19, 8 | ἐεὶ P ἐοῖ Pl^M.m B^r V ἀεὶ B^s; αἰὲν E^R.F, αἰὲν in t. E^P, signum ʼ adpinxit m. rec., quae lectionem Planudeam ἐοῖ in marg. adposuit; μὲν B^11.28

καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κάμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια, πάντα, πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἐναίθει.
ἤν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε μηδ' ἐλεήσῃς·

(Ahr.), (τυτθόν) οἱ Herm.; ἱεῖ Mein., ἵητι β. Ahr. | (ἐσ ἐθέρα Pl^{m}) | ἄχρι P E^{F}; 'περισσὸν τὸ ἄχρι κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν, τὸ δ' ἐς αἰθέρα ταὐτὸ δύναται τῷ ἄχρι τῆς αἰθέρος' adnot. Pl^{m} 1 χρύσεον (sic) P; v. V 176, 4, Cram. An. P. IV 381, 21 ἐρατὰν φέρων φαρέτραν πεπυρωμένων βελέμνων ἐπίχρυσον εἶχε τόξον, Anacreont. 13, 5 ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας καὶ χρυσέην φαρέτρην, 33, 16 φέροντα τόξον πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην | περινῶτα P | (φαρέτρινον F_2) | ἔνδοθε E 2 τοὶ ποικ⌊ί⌋λοι (κί in er. κυ) E^{F}; ποικίλοι E^{P} in t., πίκροὶ in marg. m. rec.; τοὶ πυκροὶ F_2 | κάλαμοι ex καλά μοι cr. E^{F} | cf. Nonn. D. 29, 333 αὐτὸς Ἔρως τόξευεν ἀναινομένην Ἀφροδίτην | τοῖσ πολλ. (sc. τοῖσ cr. ex τοὶ π.) P | καμὲ PB^{s} κᾳμὲ B^{11} κάμὲ B^{r} $Th.^{\alpha.\varkappa}$ (Pl^{s}) F_2 κ' ἀμὲ $E^{F.R}$; κῆμὲ B^{v} $Pl^{M.m}$ (Pl^{I-b}) κῆμὲ V $Th.^{\iota}$, κ' ἀ^η^μὲ E^{P}; κἄμμε Ahr. 3 πάντα μὲν: πάντα δέ γ' B^{s} π. δὲ vd.[1] π. γὰρ B^{v} | ταῦτα μὲν ἄγρ. πάντα Br. | (πάντα μὲν) ἄγρια ταῦτα (cum superscripto πάντα) B^{11}, ἄγρ. πάντα (in t. et γρ. ταῦτα in m.) B^{23} | πλεῖον δέδι αὐτῶι P (ι post ω addidisse vid. non C, sed ipse J) — αὐτῶ E (δέοι αὐτῶ F_2) — αὐτῷ $Pl^{M.m}$ Pl^{E} B^{r} V $Th.^{\alpha.\iota}$; πλείων δέ οἱ αὐτῷ B^{s} πλεῖον δὲ ἡ αὐτῷ $Th.^{\varkappa}$ (ἃ αὐτῷ ci. Reiske); πλέον δαεῖ (cum 'γρ. πλέον δέει') αὐτῷ B^{11}, unde Ahr. πλέον ἃ δ' ἀεὶ αὐτῷ scripsit (post ἐοῖσα non distinguens); πλεῖον δ' ἔνι αὐτῷ Schaefer, πλεῖόν γε μὲν ἅ οἱ Herm.; tentavi πλεῖον δέ οἱ οἶστρον (s. οἰστρᾷ), πλεῖον δ' ἔτ' διστοῦ, noli ci. πλεῖον δέ οἱ ἅπτει s. ὀπτᾷ (aut πλεῖον δ' ἔτι δάπτει) 4 v. An. P. 383, 24 λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει, Mosch. 8, 1 λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα | λαμπὰσ cr. ex -πᾶσ PE^{P} | ἐνοῖσα PB^{s} ἐοῖσα $Pl^{M.m}$ EB | τᾷ ἅλ. Luzak | ἅλιον Pl^{M}; ἄλλον E^{F}, ἄλλὸν E^{P}: puncta supra ο add. m. rec., quae ἅλιὸν scr. in m. | αὐτὸν ∗∗∗∗∗ ἐναίθει (erasae vid. litterae αἴθει s. ἔθει, certe non ἀναίθει) P ἐναίθ. B^{s}; ἀναίθει $Pl^{M.m}$ Pl^{E} $E^{F.R}$ B; ἀναίθει (θ cr. ex δ?) E^{P} in t., ἀναίφθει E^{P} in m., ἀαίθει B^{r} $Th.^{\alpha}$ 5 ἢν τύγ' ἐλῆσ (ι supra l. C) P ἢν τύ γ' (τὺ γ' Pl^{m} τὺγ' B^{s}) ἕλῃσ $Pl^{M.m}$ B^{s} — ἕλῃσ E; ψέν τισ ἕλῃ — (et γρ. ἢν τόγ' ἕλῃ) B^{23} — (et γρ. ἢν τόγε λῃσ) B^{11}; ἤν τις ἕλῃ ci. Ahr. | τῆνον cr. ex τῦνον E^{F}, κεῖνον B^{s} (cum γρ. τῆνον B^{v}) | δάσασ $PE^{F}B^{23.r.s}$ vd.[1] (Pl^{s}), δεύσασ (cum superscripto δάσασ) B^{11}; δαμάσασ $Pl^{M.m}$ (Pl^{I-b}) F_2 V; δά^μα^σασ (duas recensiones ut solet iungens) E^{P}; δήσας Mein. | μὴδ P Pl^{M} μήδ' Pl^{m} | ἐλεήσησ Pl^{M}E -σ⌊η⌋σ (cr. ex -σασ?) F_2 ἐλεάσησ $B^{11.23}$

κῆν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ·
κῆν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φαρμακόεντα.
ἢν δὲ λέγῃ 'λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα',
μὴ τὺ θίγῃς, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

E 21. M 7ʳ

1 *κήν* (acuto evanescente) P *κήν* Pl^M E^F *κῆν* E^P *κ'ἤν* F₂ | *ποτἴδησ* P *ποτ' ἴδησ* Pl^M E (F₂), *ποτ' ἴδη* Th.ˣ; *κῆν ποτίδῃς* Wakefield (cf. *προσβλέπῃς* Nic. 168) | *κλάοντα* in t. P^ac *κλά^ιοντα* (ι J) P^pc, *κλαίοντα* (A*) in marg. et γρ. *κλαίοντ÷* (J) in fine vs. supra lin. P; *κλαίνοντα* (sic) E *∗κλαίοντα* (erasa litt. λ) F₂ (*κλαίοντα* Pl B) | *πλανήσῃ* Pl^M E^F F₂ *πλαν^αί ήσῃ* E^P (sc. *πλανάσῃ* E^P pc, v. Th. id. 15, 67 *πότεχ' αὐτᾷ μή τι πλαναθῇς*, An. Par. 382, 8 *ὑπερίπτατο πλανῶν με*): cf. Mel. V 176, 7 *ἀλλ' ἐσορᾶτε μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα*

2 *κῆν* P (*κήν* Pl^I Th.^{α.ϰ} *κ'ἤν* F₂ *κῆν* V *κήν* B^r) *κα^λ ν* B^s | *γελάα* P B^{s.r} vd.¹ Th.^{ι.ϰ} *γελάᾳ* Th.^α Pl^s; *γελάῃ* Pl^{M.m} E F₂ B^{11} V *γελάῃ* Pl^{I–b} (B); *μέλλῃ* F G. Schmidt (qui versus 26 et 27 inter 24 et 25, versus 28 sq. post 25 collocat); cf. *μειδιῶντα* Nic. 4, 168 | *τύμιν* B^{11.23}; noli ci. *λόγον* cl. hymn. hom. 7, 13 *τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πῖπτον — ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο* | *καὶ ἢν* (*ἢν* P) *ἐθέλῃ* P Pl^M F₂ *κῆν ἐθ.* B^{11.23} (*κῆν* V) *καὶ ἐθέλῃ* E^F *καὶ^ἢν ἐθ.* E^P | *φιλ⌊ᾶ⌋σαι* P^pr (Pl^{M.m.} Pl^E E): *φιλ^η άσαι* ? an *φιλάσαι*? P^ar (utrum pro η littera deleta an in eraso acuto circumflexus supra α exaratus sit non iam discernas); *φιλεῦσαι* vd.¹ 3 post *φεῦγε* interpunxit Pl^M, non item P; v. Nic. 173 *εἰ δὲ προσορμᾷ παῖς φιλεῖν σε γνησίως, ἔκφευγε* | *κακον* P | *φίλημα* Ahr. | *φαρμακόεντα·* in t. et *φαρμακόεντι* in fine lineae (et partim in marg.) P^ac, *φάρμακοεντα·* ⌊N⌋ *ἐντί·* in t. et iuxta *φάρμακο^{XN} εντί* P^pc (mutatur igitur *φαρμακόεντα* et *-κόεντι* in *φάρμακον ἐντί*); *φάρμ. ἐντί* Pl^{M.m} F₂ Pl^E B^{11.23} vd.¹ *φάρμ. ἔντι* B^v V; *φαρμακόεντα* E^F et in t. E^P, sed *φάρμακον ἐντὶ* in m. man. rec. (quae signum ÷ in t. et in m. adpinxit) 4 (*ψὲν δὲ* et γρ. *ἢν δὲ* B^{11.23}, v. ad vs. 24) | *λέγῃ* Pl^M E^P, (cr. ex *λέγει*) E^F (ex *γε λεγῃ*) Pl^m, (*ἢν δε*) *γε λέγῃ* F₂ | *λαβὲ* Th.^{α.ι} | *ὅσσά* P (alterum acc. C), Pl^M (Pl^{a.b}) E^P 5 *μή τ⌊υ⌋* (⌊υ⌋ C; fort. *τα* s. *το*, certe non *τι* J^ar) P, *μή τυ* E^F *μὴ τὺ* B^{11.23} *μή τι* Pl^{M.m.E} B^{s.r.v} V *μὴ τ^{ι}υ* (inductis litt. *τυ*, scil. *μή τι* cr. ex *μὴ τὺ*) E^P | *θίγηισ πλανᾶι·* P *θίγησ· πλάνα* Pl^M *θίγησ· πλανᾶ* E^F *θίγησ· πλᾶνα*, E^P; interpunctione (cum P) omissa post *θίγῃς* accusativum *δῶρα* ad hoc verbum rettulit Ahr. | *πλάνα*: *πάνυ* F G. Schmidt, cf. VII 702, 3 *εἶδαρ πλάνον*, Mosch. V 15 *ἰχθύες ἁ πλάνος ἄγρα* | *δῶρα γὰρ* (sine *τὰ*) E^F, *δ.* ⩘ *γὰρ* et in m. *τὰ* ⩘

Cycli Agath. p. 441—447.

441. ΠΑΛΛΑΔᾶ ’ΑΛΕΞΑΝΔΡΈΩΣ. A*. Pl

Εἰς Ἡρακλέα. C

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἷα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχωλαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ὀχθήσας δ’ ἄρα εἶπον· ‘’Αλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέποθ’ ἡττηθεὶς σήμερον ἐξετάθης.’
νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παραστάς·
‘Καιρῷ δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.’ M 10ᵛ

E^{P} | *π. βεβ.* P: cf. VII 71, 2 *ἐχιδναίῳ ἔβαψε χόλῳ* | *τέλος* adscr. F$_{2}$ (*αἲ αἲ καὶ τὸ σίδαρον ὃ τὸν πυρόεντα καθέξει* adposuit B^{11}) ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 37 (*εἰς θεούς*), 9; Pl^{E} I 38, 9   1 *αλεξανδρ͂ε* add. A*, om. Pl   2 cum Palladae ep. in Herculis statuam eversam cf. epp. Palladana de Fortunae fano in cauponam mutato IX 180—183, de religione veterum deorum violata IX 528; v. etiam IX 773 | *εἰσ ἡρακλέα* C   4 *πριν* P | *εὐχωλαῖς*: cf. Aristid. or. 40, 14 *τί δ’ ἂν εἴποις τὴν περιβόητον κλῆσιν — παντὸς ὡς εἰπεῖν ‘ὦ Ἡράκλεις’ βοῶντος ἐπὶ ἅπαντι τῷ χρείας ἱσταμένῳ, — ἆρ’ οὐ μέγιστον ὑπόμνημα καὶ σύμβολον εἶναι τῆς ἐκείνου δικαιοσύνης καὶ δυνάμεως; — δι’ ἃ δὴ καὶ οἱ κατ’ αὐτὸν ὄντες τότε ἐκάλουν εἰς ἅπαντα καὶ νῦν ἐμμεμένηκε τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας* | *παραριπτόμενον* in claus. vs., cf. IX 174, 6 *τὸν μικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον*   5 *δ’ ἄρ’ ἔειπον* Pl; *δ’ ἀρ’ ⌊ἐ⌋ειπον*? P^{pc} *δ’ ἀρ’ ἀειπον* s. *αειπον* P^{ac}; vid. duce Homero Palladas scripsisse *ὀχθήσας δ’ ἄρα εἶπον* (cet. cf. eiusdem Palladae VII 686, 5 *τὸν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη καὶ Γέσσιος εὐθύς*) | *ἀλεξίκακε*: v. Aristid. 40, 16 *αἱ τοίνυν ἐπωνυμίαι Καλλίνικός τε καὶ Ἀλεξίκακος ἡ μὲν μόνῳ θεῶν, ἡ δ’ ἐν τοῖς πρώτοις δέδοται*, Aliciphr. 3, 47 (3, 11 Sch.) *Ἑρμῆ κερδῷε καὶ ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, ἀπεσώθην* | *τρισέληνε*: quod vel certissima aeterni vigoris Herculei pignora ad inritum ceciderint, se mirari indignarique fingit poeta: cf. Aristid. 40, 2 *τοσαύτην δὲ ἔσχε τὴν σπουδὴν εἰς τὴν γένεσιν αὐτοῦ, ὥστε τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἑξῆς συνῆν αὐτῇ βουλόμενος τῆς αὐτοῦ φύσεως ὅτι πλεῖστον καὶ ἀκριβέστατον εἰς τὰς γονὰς καταθέσθαι*, Lucian. D. D. 10, 1; Nonn. D. 25, 242 *Ἡρακλῆος, ὃν ἤροσεν ἀθάνατος Ζεὺς Ἀλκμήνης τρισέληνον ἔχων παιδοσπόρον εὐνήν*, App. Plan. 102, 1 *οἷον καὶ Κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ νυκτί*; ob eandem causam *τριέσπερος* vocatur Herc.: A. P. XV 26, 11 *Τριεσπέροιο καύτας* (Philoctetes), Lycophr. 33 *τριεσπέρου λέοντος* (Iuppiter ipse dicitur *τρισέληνος ἀκοίτης* Nonn. D. 7, 126)   6 *μὴ δέποτ’ ἡττηθεισ* P (cr. Pl^{M}, *μηδέποτ’ ἡττ.* Pl^{I}) | *σήμερον*: in eadem pentametri sede occurrit vox apud Pall. X 79, 4, XI 351, 2 *καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἐγώ* | *ἐξετάθης*: tamquam pugil s. luctator humi prostratus,

442. ʼΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΜΥΡΙΝΑΙΟΥ. A*. Pl
Εἰς ἁλιέα πένητα, | οὗτινος ἠράσθη | κόρη πλουσία. C

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι· τὸν δ' ἐσιδοῦσα
εὐκτέανος κούρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ
καί μιν θῆκε σύνευνον, ὁ δ' ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγηνορίης.
ἡ δὲ Τύχη γελόωσα παρίστατο καὶ ποτὶ Κύπριν
ʽΟὐ τεὸς οὗτος ἀγών, ἀλλ' ἐμός ἐστιν' ἔφη. M 19r

443. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ. A*
Εἰς | Ἔρωτα [ὡς πρὸς | τὴν Ἀφροδίτην]. C

Μή ποτε κοιλήνης Παφίη νόον· ἀντιτύπου γὰρ
εὐθὺς ἀποθρῴσκει κοῦφος Ἔρως κραδίης.

---

cf. Eur. Med. 585 *ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος*, Theocr. 22, 128 *πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν κεῖτο* (de Amyco profligato), Arist. Eq. 481 *ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ* ('vana spe ab uno die festo ad alterum tractus fuisti perpetua fame' mire interpretatur Reiske) p. 443, 7 *νυκτί*: cf. Od. *ο* 34; noli requirere *ἧκα δὲ μ.* cl. Ap. Rh. 3, 107 | *μ⌊ει⌋διόων* Ppr *μηδ.* Jar 8 *καιρῷ δουλεύειν*: v. Pall. X 77, 2 (*κλήρῳ δουλεύων*), X 52 *εὖ γε λέγων τὸν Καιρὸν ἔφης θεόν* (Apostol. IX 24c) | *θεοσ ὢν* (cr. ex *ὢν* potius quam ex *ὤν*) P | *ἔμαθον*: v. Pall. IX 182, 3 *μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα* ‖

1 sqq. PlM l. Ia c. 78 (*εἰς τύχην*), 9; PlE I 80, 9; exstat ep. in sylloga Planudea (Plm) cod. Marc. XI 1 f. 101r n. 72 inter ep. X 99 et X 35; v. Rubens. Gr. Ep. vers. Opitzii 20, Schochi 14, Adn. p. 109, 138 1 *αγαθ.* A* | *σχολ. μυρ.* om. Pl 2 *εισ αλ. πένη̃ οὕτινοσ* C; cf. IX 367 3 *γριπεὺσ τίσ* P (Pl) *γρ⌊ι⌋πεὺσ* (⌊ι⌋ minio scr. in eraso *η*? *υ*?) *τίσ* PlM; '*ἰχθύων θηρευτής· καὶ γριπικὴ* (sic, non *γριπηική*) *τέχνη*' superscr. sch.B (cf. VI 223, 5 *γριπηίδι τέχνῃ*); '*ἰχθύας θηρεύων*' Plm (v. Theocr. 21, 6 *ἰχθύος ἀγρευτῆρες*) | *ἐπ' ἰ⌊χθ⌋ύσι* PlM | *τόν δ'* PlM | *ἐσἰδοῦσα* P 4 *εὐκτ⌊ε⁺α⌋νοσ* PlM, cf. *Εὐκτήμων* 367, 3 | *ἔκαμνε*: v. Ag. V 279, 2 *κάμνεις τηκομένη* | *πόθω* PlM 5 *καί μιν ἔθηκε* (numeris male consulens) Jac. | cf. 367, 5 *πόσιν αὐτὸν θῆκε θυγατρός*, Ag. 662, 6 *θῆκεν ἀρίζηλον τὸν πρὶν ἀτιμότατον* | *σύνευνον*: v. VII 614, 5; 13 (Ag.) | *ὃ δ'* Plm | *πενιχροῦ*: *εὐτελοῦς* interpret. Plm 6 *ὄγγον* PlM ac *ὄγκον* (? an *ὄγκον*? incerto accentu) P | *ἀγηνορίης*: idem Agathias collocavit in fine pentametri V 215, 8 *ἀγηνορίῃ* (cet. cf. X 66 Ag. *εὖτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι — οὐκέτι γιγνώσκει τίς πέλε τὸ πρότερον*) 7 *ἡ δὲ γελόωσα* (om. voce *τύχη*) Plm; v. 441, 5, X 64, 5 8 *οὐτεὸσ οὗτοσ* P; cf. IX 619, 1 *πόθεν νίκησας ἀγῶνα* (Ag.) | *ἐμὸσ*

οἶστρος ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν· ἣν τις ὀιστοῦ
ἄκρον ἕλῃ φλογεροῦ, δύεται ἐντὸς ὅλος.

ἐστὶν Pl^{M}; 'Mars erat iste meus' Th. Morus ‖ p. 444, 9 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 26 (εἰς Ἔρωτα), 7; Pl^{E} I 27, 7 9 παυλ⌊ο⌋υ (-λυ? P^{ar}) σιλεν A*; ⌊παυ⌋ σιλεντι⌋ Pl^{M} (nom. Ἀντιπάτρου primo scriptum fuisse non affirmem); Pauli esse ep. patet, cf.: μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσσῃς θυμόν V 215, 1, τίνι χεῖρας φαιδρυνέεις V 227, 1, ὑπ' ἀντιπόροισί τ' ἀγοστοῖς V 254, 15 (cum 443, 1); ὀλισθηρῆς ἔμπλεον ἱκεσίης V 215, 2, κατάσχετος ἔσσομαι οἴστρῳ 225, 5, οἰστροφόρου Παφίης 233, 2, κατατήκομαι οἴστρῳ 235, 7; 259, 1 (cum 443, 3); φλογεροῖο πυρὸς μένος V 238, 1, φλογόεσσαν ὀπωπήν 220, 1, δύμεναι εἰς κραδίην 254, 4, ὅλην (in fine pentametri) 267, 2 (cum 443, 4); ὄμμασι μούνοις θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει V 269, 9, ἄψεα γηράσκει φροντίδι γυιοβόρῳ 263, 8, γυιοβόρον — λιμὸν ἐρωμανίης 254, 12, γυιοβόροις βελέεσσιν Ἐρώτων 233, 3 (cum 443, 5); λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ V 280, 6; 287, 3; πυκνὰ μεθελκόμενος 229, 8 (cum 443, 6) | nomini auctoris τ^{ϱ} κυρου: add. A*, om. Pl; cf. Agath. Hist. V 9 ἀναλεγέσθω τὰ Παύλῳ τοῦ Κύρου τοῦ Φλώρου ἐν ἑξαμέτροις πεπονημένα, tit. carminis de magna ecclesia Byzantina 'Παύλου ποιητοῦ Σιλεντιαρίου υἱοῦ Κύρου ἔκφρασις' 10 εισ ἔρωτα ωσ C: εισ scr. C in clausulae parte, quam post Κύρου ab A* adpictam (κυρου: ~ A*^{ar}) erasit C; supra litteras ρωτα ω olim scriptum erat fort. lemma hoc: εισ παφίην s. ἀφροδιτ, quamquam erasi huius indicis vestigia fere nulla supersunt | verba incommoda ωσ προ τὴν αφροδιτ add. C scripturam quae traditur in vs. 1, Παφίη, interpretari conatus 11 κοιλήνησ Pl^{M} -λήνηισ P (cf. Paul. amb. 86 τὸ δ' ἔνερθε λαχήνας λαοτόμος κοίληνεν) | παφίη* P^{pr} παφίηι P^{ar} (litt. ι non plane erasa et adhuc satis conspicua), παφίῃ Pl^{M}; 'nunquam aperias pectus Veneri eive ('in cavo aliquo mentis' H. Steph.) sedem concedas' Jac. (cum Opsop.), 'ne Veneri pandas animi penetrale caveto' Grotius (noli ci. κοιλήνῃ Παφίῃ νόον, cl. Choeril. fr. 10 K. πέτρην κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείᾳ); κυμήνῃς Παφίῃ νόον (cl. XVI 196, 5) 'cave ne unquam Veneris fluctibus agites mentem' Herw., κυμήνῃ Παφίῃ νόον FG. Schmidt (tentavi λειήνῃς, χλιήνῃς, θηλύνῃς) | ἀντι τύπου P; 'a firmiore, quod tela Amoris repellit, pectore resilit Cupido' (v. Nonn. Paraphr. XII 122 ἀντίτυπος βροντῇσι — φωνή) 12 ἀπόθρώσκει (ἀπόθρ. J^{ac} ἀπὸθρ. s. ἀποθρώσκει J^{pc}) P | olim dist. intercidisse putabam ante vs. 3; sed poeta primo observati praecepti commodum (ἀποθρ. Ἔρ.) memorat, dein spernentis consilium et cupiditati obnoxii infortunium duplici modo explicat (δύεται ἐντὸς ὅλος et γυιοβ. πῦρ)

1 φυσιν P; falso, opinor, naturam Amoris describi putant;

ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι· γυιοβόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει θυμὸν ἐφελκομένη. M 7[r]

444. ΈΡΑΤΟΣΘΈΝΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ͂. A*
Εἰς παρθενίαν. C

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια· παρθενίη δὲ
τὸν βίον ὤλεσεν ἂν πᾶσι φυλασσομένη.
τοὔνεκεν εὐθέσμως ἄλοχον λάβε καί τινα κόσμῳ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φεῦγε δὲ μαχλοσύνην. M 4[r]

δλισθήεσσα dicitur indoles eius, qui furori Amoris non resistit, cum in mentem irrepere seque a Cupidine capi tenerique (*ἔχει*) patitur: opposita igitur sunt verba *ἀντίτυπος κραδίη* (cf. Hesych. *ἀντιτ. σκληροῖς*) et *δλισθήεσσα φ.* 'lubrica natura, scil. infirma, non ad resistendum facta, sed ad cedendum' | *ἔχει*: v. V 225, 5 *κατάσχετος ἔσσομαι οἴστρῳ* | (*διστὸς* Casaub.) p. 445, 2 *ἕλη* Pl[M] *ἕλῃι* P | *φλογέον* Pl; cf. ad p. 444, 11

1 sq. tertium dist. tamquam ep. peculiare a prioribus separat Grotius; at praeceptum initio datum variat poeta ita, ut quae primo translatis verbis (*μήποτε κοιλήνῃς Π. νόον*) protulit nunc propriis usus repetat (*ἐλπίδι — φρένα μ.*) 1 *θέλξησ* Pl[M] | '*λέγει μὴ ἐλπίδι κουφίζου· ἀνάπτει γὰρ ἡ ἐλπὶς τὸν θυμόν*' sch.[B] | *φρέν αμαχάδι* P, cr. Pl; cf. V 301, 2, 10; 104, 1 (Nonn. Par. 12, 15 *μαχλάδι χαίτῃ*) | *γυιοκ⌊ό⌋ρον* (evanescente accentu; *-κό* J[pr] *-κρ* J[ar]) P, cr. Pl (cf. ad p. 444, 11) 2 *ὑπὸῤῥηπίζει* (*ῤη* factum ex *ῥι*) P, *ὑπορριπίζει* Pl[M] *ὑποριπ.* Pl[E]; '*ἀντὶ τοῦ ἐξάπτει*' sch.[B], cf. VI 101, 2 *πυριτρόφους τε ῥιπίδας* (Phil.), V 121, 6 *τὴν φλόγα ῥιπίζειν δείδιθι* (Diodori) | *ἐφ' ἑλκομένῃ* P (obversabatur poetae Od. τ 13) ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a], Pl[E] I c. 15 (*εἰς γάμον*), 3 3 *παύ*[λ] *σιλεντιαρίου* Pl[M]: per errorem transtulit ad hoc ep. Plan. indicem praecedentis, *Π. Σιλ.* Pl[E] | *σχολαστικ*[ου] A*; Eratosthenis est ep.: cf. *μὴ σκεῦὴν δλέσῃς* V 241,8, *οἷα φυλασσομένας* (quibus efficitur altera pentametri pars) V 276, 2 cum 444, 2 6 '*εἰς μείωσιν κατενεγκεῖν δυναμένη τὸ γένος τὸ καὶ νοῦ καὶ λόγου καὶ ἐπιστήμης κοινωνῆσαν*' adposuit schol. Mon. | *ὤλεσ⌊σ⌋' ἐν πᾶσι* P[pc] (*-σ⌊σ⌋'* C *-σεν*? J[ar]; *πᾶσιν*, ut vid., scripturus erat J, sed ex incohato *ν* ipse fecit *φ*: *ὤλεσεν ἐν πᾶσιν*? P[ac]); *ὤλεσεν ἂν πᾶσι* Pl | noli ci. *βλάστην ὤλ. ἂν* s. *ὤλεσεν ἂν βλαστὸν πάγχυ*, Erat. certe non scripsit *βλάστημ' ὤλ. ἂν* | *φυλασσομένη* P Pl[M] *-ττομένη* Pl[E] 7 *τόυνεκεν* P | *εὐθεσμωσ* P *ε ὐ θ έ σ μ ω σ* Pl[M], *ἐνθέσμως* Pl[E]; cf. Agath. V 266, 7 *τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον*, 275, 7, 301, 3 *εἰς γάμον ἥξεις ἔννομον* | *λάβε*

445. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ͂ ΑἸΓΥΠΤΊΟΥ. A*. Pl

Εἰς Τατιανόν | τινα θαυμάσιον | ἄνθρωπον. A* C

Ἤθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθόον εἰσέτι πέμπειν
ἄστεσι τειρομένοις δευομένων μερόπων,
Τητιανὲ χρύσειε, σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
πατρίδα καὶ κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν
36 *αὔξων σῶν προγόνων κτέρας ἔνδικον· ἀρχομένων γὰρ*
πλοῦτον ὅτι στυγέεις σύνθρονος οἶδε Δίκη. M 5^{v}

P Pl^{M} | *καὶ τινα* Pl^{M} | *κόσμ^{ω}.* Pl^{M} p. 446, 8 *βροτὸν* P Pl: nec *βροτὸς* nec *σπόρον* praeferendum | *ἀντι* P | *μαχλ.*: '*ἤτοι τὴν πορνείαν*' sch. Mon. (v. Hesych. *μαχλ. — ἀκολασία, πορνεία*); cf. Agath. 301, 10 (*χήρη ἄκοσμος*) *πάντα φρονέει δήνεα μαχλοσύνης* (Oxyrh. Pap. III 465 *δύστανοι, τί τέκνων ἀριθμὸν ἐσενέγκατε κόσμῳ;*) ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 20 (*εἰς δικαιοσύνην*), 2; Pl^{E} I 21, 2

1 *ϊουλιαν^{ȣ} αιγυπτι^{ȣ}* A*, *ἰουλι⌜ανοῦ⌝ ἀ^{π} ὑπαρ^{χ} αἰγυ^{πτ}* (sc. *ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου*: cf. vol. II p. XXII) Pl^{M} 2 *εἰσ τατιανον*:~ A*, reliqua *τινα θ. ανθρ.* add. C 3 *ήθελε* P: cf. VII 592, 3 (Iuliani) | *βασιλεὺσ σέ?* P^{ar} *-εύσ σε* P^{pr} Pl^{M} | *εἰσέτι*: '*τὴν δικαιοσύνην ἀσκῶν πολλάκις ὑπὸ τοῦ βασιλέως κριτὴς ἐπέμφθη πρὸς τὰς ἀρχομένας τῶν πόλεων τῶν ἀνθρώπων δικαιοτάτου κριτοῦ δεομένων· οὐ γὰρ οὗτος δωροδόκος ἦν ὡς ἕτεροι τῶν κριτῶν*' schol. Mon. 4 *τειρομένοισ∗.* (*-σι?* J^{ar}) P | *τειρ. — μερόπων*: cf. Iul. XVI 88, 4 *χαλκοῦ τειρομένου*, XVI 87, 3 *μερόπων γένος* 5 *τητιανὲ* P *τιτιανὲ* Pl^{M} (Pl^{E}); *Τατιανὲ* (cum A*) Br. | *χρύσειε*: virum aureo saeculo dignum fuisse dicit Iulianus (cf. Theocr. 12, 16 *ἦ ῥα τότ' ἦσαν χρύσειοι πάλιν ἄνδρες*, XI 442, 5 *ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης*); aureae statuae Tatiani mortui ep. inscriptum esse inepte interpretatur schol. Mon.: '*οὐ γὰρ ἄλλως ὁ βασιλεὺς τὴν εἰκόνα αὐτοῦ χρυσῆν ἔστησεν, ὅτε τοῦ βίου τοῦδε ἀπηλλάγη — εἰ μὴ τὸ δίκαιον πράττων διετέλει ἐκεῖνος· διὸ καὶ ὁ ἐπιγράψας τουτὶ τῇ τοῦ Τιτιανοῦ χρυσῇ εἰκόνι τὴν τελευτὴν ἐκείνου ὀδυρόμενος γοερῶς φησιν*' | *σύ δ'* Pl^{M} | *βίοιο* (signum productae voc. add. J) P *βιότοιο* Pl | *γαλήνη* P 6 cf. Iul. IX 9, 5 *οἶκος καὶ πάτρη βιότου χάρις* | *κλῆρον* (*η* cr. ex *ι*, *κλι* J^{ac}) P: v. VII 587, 4 *κλήροις ἀθανάτων* (Iuliani) 7 *αὐξῶν* P *αὔξων* Pl^{M}; malim *εὖ σῴζων προγ.*; at cf. VII 585, 7 *σκάφος οἶκον ἀέξον* | cf. Iul. VII 590, 3 *βίον ἔνδικος* | *ἀρχ. γὰρ* Pl; *ἀρχ. πρὶν* P in t., *πλὴν* in marg. (*πρὶν* vide ne interpretationi debeatur: 'agi de fortunis *τῶν πρὶν ἀρχομένων*, quia munere tum fungi noluerit'); olim ci. *αὔξων — κτέρας ἔμπε-*

446. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. A*

Εἰς τὸν βίον· | παραινετικόν. A*

Εἰς τὸν βίον, | ὅτι καλός. C

Ἡδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄστεϊ μέσσῳ
εὖχος, ἑταιρεῖαι· κρυπτὰ δόμοισιν ἄχη.
ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος, ἀλλοδαπὴ χθὼν
γνώσιας. ἐκ δὲ γάμων οἶκος ὁμοφρονέει·

δον, ἀρχομένων πλὴν πλοῦτον ὅτι στυγέεις· σύνθρονος κτλ., ut Tatianus studium suum opes augendi iustis terminis circumscripsisse diceretur p. 447, 8 *πλοῦτος* P | cf. Iul. VI 20, 5 *ἰδεῖν στυγέει μορφήν* et VI 18, 2 *στυγέει μαρτυρίην* | *οἶδε* P; '*ὅτι δὲ τὸ χρηματίζεσθαι ἐκ τῶν ἀρχομένων ἐμίσησε — οἶδε τοῦτο μόνη ἡ πάρεδρος αὐτῷ Δίκη*' sch. Mon. ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 9 (*εἰς τὸν βίον*), 2; Pl^{E} I 13 (*εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον*), 12 1 *τ῀ αυτ῀* A*; auctoris indice caret Pl^{M}, *Ἰουλιανοῦ* Pl^{E} (praecedit apud Plan. distichon Palladae ep. VII 688, 3 sq.) 2 sq. prius lemma (*εισ τ° βίον παραινετικ°*) scr. A*, alterum (l. 3) add. C 3 *ὅτι καλ⌊ό⌋σ*: ~ C^{pr} *-λῶσ* C^{ar}; *καλόν* ap. Par. (teste Duebnero) | v. ad epp. 359 sq.; schol. Mon. adnotat: *καὶ τοῦτο ⟨τῷ τοῦ Ποσειδίππου ἐναντιούμενον⟩ τῷ τοῦ Μητροδώρου προτέρῳ ἐκ τοῦ πιθανοῦ φερομένῳ ἔοικεν ἄντικρυς*: adversans Posidippo aemulatur Iulianus parodiam Metrodoream 4 *ἡδέα* P^{ac} | *ἄστεϊ μέσσ*^{ῳι} Pl^{M}: variat Iulian. verba Posidippi *εἰν ἀγορῇ μὲν* (cf. VII 577, 1 *τριόδοισι μέσαις*); occurrit *ἄστεϊ μέσσῳ* in claus. versus apud Iul. etiam XVI 157, 1

5 *εὖχοσ, ἑταιρεῖαι·* Pl^{M} *εὖχοσ ἑταιρείαι* (sc. *-ρείᾳ*: nam J, etsi ι mutum subscribere non solet, tamen iungendis separandisve litteris clare distinguit inter ᾳ et diphthongum αι) sine interpunctione P; *ἑταιρείᾳ* 'gloriam sodalicio paratam' interpretatur Sternb., sed idem reicit dativum; virgulam post *εὖχος* (cum P) omittunt Br. Jac. Dübn. 'gloria sunt sodalicia', sed recte distinguitur in Pl^{M} et duplici subiecto utitur poeta: cf. *νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες* 359, *κύδεα καὶ πινυταὶ πρήξιες* 360, v. Sternb. (p. 132), qui *ἑταιρεία* proponit | *ἄχη* (῾ rest. C) P *ἄκη* Pl; mire interpretatur schol. Mon.: '*εἴτε ἐν ἀγορᾷ διατρίβων τυγχάνει τις εἴτε ἑταιρείας ἔχειν αἱρεῖται, ἀκεσώδυνον πάντως φάρμακον τῷ ταῖς φιλίαις χαίροντι γίγνεται τοῦτο*', unde cave colligas repperisse eum *κρύπτ' ὀδύναισιν ἄκη* pro *κρυπτὰ δόμοισιν ἄκη* 6 *ἄγει.* et *ἀλλ⌊ο⌋δαπὴ* (*ἀλλὰδ.* J^{ar}) P

7 *ὁμοφρονέει* P Pl (obversabantur Iuliano Hom. ζ 181 *ὁμο-*

τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροντις ἀεὶ βίος. ἔρκος ἐτύχθη
πατρὶ τέκος· φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάσσαι.
ἔνθεν θάρσος ἔχων ζῶε, φύτευε γένος. M 82v

447. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. A*

Εἰς Λά|καιναν γυναῖκα | A*

τὸν ἴδιον υἱὸν | ἀποκτείνασαν. C$_1$

Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
ἔκτανεν ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη·

φροσύνην ὀπάσειαν ἐσθλήν et 183 *ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον*), tentavi *ὁμοφρονέων*, Dilthey ci. *εὐφρόσυνος* perperam 1 noli cr. *ἀγάμοισιν ἄφρ.* (cf. 360, 7) aut *ἄρκος ἐτ.* | '*ἦν δὲ καὶ τέκνα τεχθῶσι τῷ γαμήσαντι, οὐ πηρώσεως ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ φωτὸς οὗτος ἀπολαύει*' adnotat sch. Mon. (Posidippi verba *πήρωσις ἄπαις βίος* 359, 7 perstringens et infeliciter usus Antipatri epigrammate IX 46 *πηρὸς ἄπαις — φέγγος ἐσεῖδε φάους*) 2 *π̄ρὶ* Pl^{M}; cf. Eur. Med. 1090 sqq. 3 *νεότ⌈ησ⌉* (cum accentu deleto supra *ε*) Pl^{M} | *οἶδεν* P | *ὀπάζειν* Pl$^{M.E}$, v. XVI 325, 4 *καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι* (Iul.) 4 *ἔνθεν*: cf. (Iuliani) VII 592, 5, VI 18, 3; Oxyrh. Pap. III 465 <*δύστ*>*ανοι, τί τέκνων ἀριθμὸν ἐσενέγκατε κόσμῳ*; Ps. Phoc. 176 *τέκε δ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης* | v. Christ. Sept. Florentis *ἀντιρρητικόν* '*ἠλεὰ π. κέλ. — νεῖκος, ἐπήρειαι, λυγρὰ*' ‖ 5 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 3; Pl^{E} I 5, 3; in P ep. exstat bis: p. 436 ab J scriptum in textu (P$_1$ C$_1$), p. 241 Erycii in Demetrium epigrammati a C in marg. inferiore adpositum (conlatum cum epp. IX 61 et IX 397 argumenti eiusdem, quae C p. 240 item in marg. inf. adnexuit, C$_2$), v. Ph. Legrand Revue des ét. anc. 1901, p. 192; reperitur ep. in sylloga Σ n. 78 (Σ^{F} 149^{r}, Σ^{P} 252^{v}) 5 *τ^{8} αυτου* A*; eundem auctoris indicem exhibent C$_2$ Pl$^{M.E}$: *Ἰουλιανοῦ ἀπὸ* (*απο* C$_2$) *ὑπάρχων Αἰγυπτίου* Pl; nom. auctoris om. Σ 6 sq. priorem lemmatis partem (*εισ λα|καιναν γυν*ξ) scr. A*, alteram add. C$_1$ 7 *ἴδιον* et *ἀποκτείνασα*: ∼ (non -*σα̅* sc. -*σαν*, sed nominat. -*σα* cum clausula) C | (post IX 61. 397) *ὅμοιον* Pl, *εἰσ τὸ|αὐτό ζ^{τ} ομοίωσ*: C$_2$ 8 sq. prius ep. distichon affert Suid. s. v. *μνῆστις* 8 *μῆ̄ρ* S^{V} | '*υἷα ἐκ τοῦ υἷισ υἷιοσ κατὰ συγκοπὴν* (sic, non *κατὰ κρᾶσιν* aut *κ. συναίρεσιν*) *υἷοσ υἷι* (non *υἷι*) *υἷα· σημαίνει δὲ τὸν υἱόν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ φύω τὸ γεννῶ* (*γενῶ* sch.) *φυὸς καὶ υἱός*' sch.^{B} ex Et. M. p. 775, 19 sq., cf. Theodosii canon. (Hilg.) I 371, 26 | Demetrii nom. om. tam Iulianus quam auctor quicunque erat epigrammatis IX 397, itemque scriptor ep. 61 | *λιπόντα μάχην*: cf. *φεῦγε*

καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει Λακεδαίμων
ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων. M 2^{v}. Σ 78

448. *Ἐρώτησις Ὁμήρου.* A*. Pl

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Ἀνταπόκρισις. A*

Ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα. M 15^{v}

δῆριν 397, 1, *παλίντροπον ἐκ πολέμοιο* 61, 1, *ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντα* VII 230, 1, *τρέσσαντι* 531, 1 | *μεταπότμον* P_1 *μετὰ π.* C_2; cf. (Iuliani) *μετὰ σεῖο μόρον* VII 562, 5, *μετὰ σεῖο φαρέτρην* XVI 88, 5 et *πότμον ἑῶν τεκέων* XVI 130, 2 | *ἑταίρων* cr. ex *ἑτ.* P_2, *ἑτέρων* Σ$^{F.P}$ | post *ἑταίρ.* virgulam posuit Pl^{M}, punctum adpictum induxit P_1; bis, scil. post *μάχην* et post *ἑταίρ.*, interpunxit C_2: apparet verba *μετὰ πότμ. ἑτ.* iungenda esse cum *λιπόντα μάχην* p. 449, 9 cf. (Damageti?) VII 433, 1 *ἔκτανε μάτηρ* | *ἀνηναμένη*: '*ἐκ τοῦ ἀναίνομαι τὸ ἀρνοῦμαι*' bis adnot. sch.^{B}

1 sq. '*οὐ γιγνώσκονται οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ εἶναι ἐπιχώριοι καὶ ἐκ Λακώνων εἶναι, ἀλλὰ τῷ ἀνδρείως καὶ θαρσαλέως ὁμόσε ἰέναι τοῖς πολεμίοις*' sch.^{B} | *λακεδαιμων* P_1 *-δαίμων* C_2; '*ἡ γὰρ Λακεδαίμων γυνή*' perperam sch.^{B} 2 cf. VII 433, 6 *τὸν οὐ Σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον*, IX 61, 5 *ἀλλότριον Σπάρτας γένος*, Iuliani XVI 173, 6 | *γενεῇ* Σ ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 4; Pl^{E} I 67, 4; Pl^{m} f. 96^{v} n. 58; duos versus exhibent Procli Chrestom. (Pr.^{V} = Venet. A: Marc. 454 f. 1^{r}), Certamen Homeri et Hesiodi 313, 315 (*Ἀγ.*^{F} = Flor. 56, 1), Vita IV W. 28, 20 ($B_\delta$$^{C.L.M.R.P}$ sunt codd. Par. 2556, Lipsiensis 1275, Monacensis 111, Vratisl. bibl. Rehdigeranae 6, Pal. 40: de his codd. v. Westerm. p. VII), Vita V W. 30, 37 ($B_\varepsilon$$^{L.M.P}$: v. Westerm. p. VII), Tzetz. Exeg. Iliad. 37, 18 H. (Tz.), cod. Rom. 6 (R, cf. Sitzungsber. d. bayr. Akad. 1888 II 277); alterum vs. affert Vita Ps. Herod. (B_α W. 19), Suidas s. v. *Ὅμηρος* (II 1107 B), Vita Ps. Plut. (B_β W. 23), eundem adpositum habet pictura Pompeiana: Kb. ep. 1105 (v. Dilthey Epp. Gr. Pompeis repertorum trias p. 11) 3 *ἐρ. ὁμ.* in marg. adposuerunt A* Pl^{M}; cf. Procl. (Ven. A f. 1^{r}): *καθεζόμενον δ' ἐπί τινος ἀκτῆς θεασάμενον ἁλιεῖς προσειπεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν* 4 *ἀπαρκα⌊δ⌋ίησ.* P *ἀπ̓αρκ.* Pr.^{V}; *ἄγρης ἁλίης* Koechly; olim ci. *ἀπ' ἀγρεσίης* (sc. *ἔχομέν τι*, cf. VI 13, 2 *θῆκαν ἀπ' ἀγρεσίης* Leon.) | *ἁλιήτορεσ* P^{ac} *ἁλιήτ.* P^{pc} Pl$^{M.E.m}$ B_δ B_ε (*ἁλιητῆρεσ* B_ε^{P}), Tz.; *θηρήτορεσ* *Pr.*^{V} *Ἀγ.*^{F} | *ἦ ρ'* P *ἦρ' Ἀγ.*^{F}, *ἦ ῥ'* $B_{\delta.\varepsilon}$, *ἄρ'* Pr.^{V} | *ἔχομέν τι*; (cum claus.: ~) P *-μεν τι* Pl^{m} 5 *ἀντ' ἀπόκρισισ* P, *ἀπόκρισισ* (in marg.

449. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους* | *Ἔρως ἐρῶν.* A*. Pl^{M}

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε, τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἑτέρην ἐτανύσσατο νευρήν;
καινὸς Ἔρως κατ' Ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει. M 7^{r}. E 20

450. *Στίχοι, οὓς εἶπεν* A*
ΦΙΛΉΜΩΝ A* Pl
εἰς Εὐριπίδην. A*

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην. M 19^{v}

---

int.) Pl^{M}, *ἀπόκρισισ ἀλιέων* Pl^{m}; *τοὺς δ' ἀποκριθέντας εἰπεῖν* B$_{ε}$ *οἱ δ' ἀπεκρίναντο* B$_{δ}$ p. 450, 6 *ὅσσ'* P Pl *Ἀγ.*^{F} B$_{β}$ B$_{δ}^{P.C}$ B$_{ε}$ (*ὅσ'* B$_{ε}^{L.M}$ B$_{δ}^{L}$), *ἅσσ'* B$_{α}$ Suid. (*ἃσ* B$_{α}^{B}$), *οὓσ* Pr.^{V} B$_{δ}^{M.R}$ | *λιπόμ⌊εθ⌋α·* (with * * * above) (P^{pr} *λιπομεν* J^{ac}; erasae vid. supra lineam litt. *γρ. εθα*) *ὅσσ' οὐχέλομεν* P *λιπόμεθα ὅσ' οὐχ Ἀγ.*^{F}; *⟨λ⟩ιπομεσθα οσσουκ* Kb. 1105, *λιπόμεσθα — ὅσα δ' οὐχ* R, — *ὅσσα δ' οὐχ* B$_{δ.ε}^{C}$ — *ὅσ' οὐχ* B$_{ε}^{M}$; — *ἃ δ' οὐχ* B$_{α}$ Suid. (sed — *ἃσ δ' οὐχ* B$_{α}^{M.L}$ — *τὰ δ' οὐχ* B$_{α}^{B}$; *λειπόμεσθα ἃ δ' οὐχ* Suid.^{A}, *λειπόμεθα ὅσ' οὐχ* B$_{ε}^{L}$); *λιπόμεσθ' ὅσσ' οὐχ* Pl$^{M.E.m}$ B$_{β}$ — *ὅσα δ' οὐχ* B$_{δ}^{P.L}$ — *οὓσ δ' οὐχ* Pr.^{V} B$_{δ}^{M.R}$; *λιπόμεθ' ὅσσ' οὐδ' οὐχ* B$_{ε}^{P}$ | *φερόμεθα Ἀγ.*^{F} B$_{ε}^{L.M}$ ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 26 (*εἰς Ἔρωτα*), 8; Pl^{E} I 27, 8; Pl^{m} n. 53 (inter ep. X 33 et IX 440): Marc. XI 1 f. 91^{r}; exstat ep. in Euphemiana n. 20 (E^{F} f. 155^{r}, E^{P} f. 259^{r}) 1 titulum '*Ἔρωσ Ἔρωτι*' exhibet E | *ἂν ειποι* A* | *ὁ ἔρωσ* Pl^{M}, articulum om. A* | (η), i. e. *σημείωσαι*, adpinxit Pl^{M} 2 auctor ep. imitari vid. Meleagrum, cf. XII 109, 4 *φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον*, 144, 3 | *ἐδάμασε* E$^{F.P}$ | *ἔσβε* Pl^{m} | conferunt edd. Ovidii de Sole verba Met. IV 194 'nempe tuis omnes qui terras ignibus uris, ureris igne novo'; v. Maecii XVI 198, 7 *ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσόν, ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων* | *λάμπαδι* E$^{F.P}$ 3 *τισ* P | *ἐτᾶνύσσατο* (*ἐτὰν.* potius quam *ἐτάν.* scripserat J^{ac}, gravis partim erasus et lineola inductus est) P *ἐτανύσατο* Pl^{m}; '*τίσ ἐτόξευσε κατὰ τοῦ ἐμοῦ τόξον;*' add. Pl^{m} 4 cf. Mel. XII 109, 3 *ἦ τόδε καινὸν θάμβος ὁρῶ* | *κατέρωτοσ* P | *ἐμῶ* E$^{F.P}$ | noli ci. *ἐμοὶ μένος* cl. Il. Φ 411 *ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις*, Z 101 | *ἴσοφ.* cr. ex *ἰσοφ.* (? incerto spiritu) P; '*ἀπὸ τῶν*

451. Τίνας ἂν εἴποι λόγους | πρὸς Πρόκνην τὴν ἀδελ|φὴν Φιλομήλη. A*. Pl. E

Σός με πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
μουνώσας βαρύποτμον ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην,

ἡμιόνων τοῦτο λέγεται ἢ καὶ τῶν τοιούτων τῶν τὸ ἴσον δυναμένων φέρειν' adnotavit Pl^m idemque ad vocem μένει haec: 'μένος τὸ ἔμμονον ἔργον καὶ ἀπὸ τούτου τὸ σθένος καὶ ἡ μῆνις ἡ μνησικακία· γίνονται δὲ πάντα ἀπὸ τοῦ μένειν' (cf. E. M. 579, 50) ‖ p. 451, 5 sqq. Pl^M l. I^a c. 83 (εἰς φιλίαν), 4; Pl^E I 85, 4; exstat ep. in Vita Euripidea (Γένος Εὐρ. Kirchh. XIX 100, Schwartz 6, 15; Westerm. 137, 78; 138, 15; 140, 51 Thom. Mag.; Dind. schol. Eur. Vit. 7, 10, 13) 5—7 τίνασ ἂν εἴποι λόγουσ (λό^γ Pl^M) Φιλήμων δι' Εὐριπίδην Pl 5 στι^χ οὒσ ειπεν A* 6 Philemoni versus trib. Opsop., Mein., Kock (II 519, 130); cf. Philem. 69 εἰ πάντες ἀποθανούμεθα, fr. 79, 20 εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρον — ἐγένοντ' ἂν θεοί· τοὺς ἤδη νεκροὺς — ποιῶ ζῆν πάλιν (cum 450 εἰ — οἱ τεθνηκότες αἴσθησιν εἶχον — ἀπηγξάμην ἄν), 71, 4 ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, 103, 5 φασί (cum 450, 2 ὥς φασιν): tamen ad recentiorem poetam quam Philemonem trimetros referre malim | quae schol.^B adnotavit 'Φιλήμων Συρακούσιος υἱὸς Δάμωνος καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας ἤκμασ^Γεν^Ί ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας βραχὺ Μενάνδρου πρότερος' sumpta sunt ex Suida, v. s. v. Φιλήμων (verba καὶ αὐτὸς parum apta inlata sunt in hanc notam ex iis quae Suid. de Philemone altero, Philemonis filio, tradit: 'Φιλ. ὁ νεώτερος καὶ αὐτὸς κωμικὸς υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ) 7 εισ ευριπί^δ A* 8 ταῖς ἀληθείησιν Vit. Vat. 1345, τ. ἀληθείαισ Thom. cod. Mon. 500; cf. Menand. 87 (K. III 27) εἰ τὰς ἀληθείας ἁπλῶς τίς σοι λέγει, Babr. 75, 20 (σὺ ταῖς ἀληθείαις ἰατρὸς οὐκ εἶ), 83, 4 | in fine vs. 'θαυμαστον' adscripsit J 9 (praeter punctum in fine vs. positum) carent verba interpunctione in P; post ἄνδρες tantum distinxit Jac. rettulitque vocem ad οἱ τεθνηκότες, ante ἄνδρ. interpunxit iunxitque ἄνδρες — τινες Westerm.; vocab. pro vocativo, non nominativo habent Mein., Kirchh., recte opinor; olim ci. αἴσθησιν εἶχον ἔμφρον' et φρένα τ' ἔθ' et νέρθεν | ὡσ φασὶ τινὲσ. P ὡσ φασίν τιν^Γεσ^Ί Pl^M ὥς φασιν τινὲς Pl^s; φησιν Vat. 1345 φασί Mon. 500 10 ἀπήγξάμην (prius η corr. esse ex ι non putarim) P | ὥστ' P^pr ὥστε? P^ar (non ὥστ÷, sc. -τα, et iniuria reponeres ὥστ' ἀθρεῖν) | ἰδεῖν εὐρ. P ‖

1 sqq. Pl^M l. I^a c. 9 (εἰς ἀσεβεῖς), 2; exhibet ep. tam Euphemiana (E^R, E^F 160^r) quam sylloge Σ (Σ^F f. 152^r, Σ^P 256^r); scripsit igitur ep. Bartholomaeus (cf. I p. XIII) bis in Flor. 57, 29, semel in Par. 1773, ubi ille, cum versus priore loco, in

στυγνὰ δέ μοι πόρεν ἕδνα πολυτλήτοιο γάμοιο·
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε καὶ ἔσβεσεν Ἑλλάδα φωνήν.

M 3^{v}. E 73. Σ 108

452. *Εἰς τὸ αὐτό.* A*. Pl

Χαῖρε, Πρόκνη, παρὰ σεῖο κασιγνήτης Φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τόδε γ' ἐστίν· ἐμοῦ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ

---

sylloga recentiore, exarasset, eosdem in Euphemiana repetere noluit, sed indicem ep. ex E in Σ serius inferre satis habuit; duo epp. 451 sq. exstant in Laur. 91, 8 (F$_2$: n. 40, 41; f. 5$^{r.v}$); v. Herm. 35, 102 (Reitz.) et ad IX 480 p. 452, 1 sq. eundem titulum inscripsere A*Pl$^{M.E}$E$^{R.F}$L(Σ^{P}), om. Σ^{F} | cf. IX 57, 70 1 τιϐ P Σ^{P} | αν ειποι P | λό Pl^{M} | προσ προκν⌜ην⌝ P | τ^ αδελ|φην (δ cr. ex λ) P τ⌜ὴν⌝ ἀδέλφ Pl^{M} 2 φιλομηλ A* -μή Pl^{M} -μήλη Pl^{E} -μήλα E$^{R.F}$ Σ^{P} 3 adposuit de Terei patria fabulaque sch.^{B} Pausaniae verba ex Atticis I 41, 8 ἐβασίλευσεν ὁ Τηρεύς — καὶ θρήνῳ ᾄδουσιν ὅμοιον, quibus add. ex Phocicis X 4, 6 haec: θαυμάσαι μέντοι ἄξιον, ὅτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ (scil. ἐν τῇ Δαυλίδι) χελιδόνες οὔτε τίκτουσιν οὔτε ἀρχὴν πρὸς οἰκήματος ὀρόφῳ νεοσσιὰν χελιδὼν ἐποιήσατο | σὸσ Σ^{P} | βαθείη E^{F} Σ$^{F.P}$ F$_2$; cf. Ap. Rh. 2, 570 κοῖλαι δὲ σπήλυγγες 4 μαννώσασ E$^{R.F}$, μουνώσασ Σ$^{F.P}$ F$_2$ (cum P Pl); cf. Eur. fr. 421 κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος | ante βαρύποτμον distinxerunt Pl^{M} (Pl$^{I.a.s}$) Σ^{F}, at rectius referri adiectivum ad με quam ad κορείην elucet etiam ex 452, 4 | κορ.: cf. V 293, 19 οὔπω δ' ἐξαλάπαξα φίλης πύργωμα κορείης et 22 πορθήσω τείχεα παρθενίης, V 216, 1

1 στέγνα E^{R} (στύγνα F$_2$) | δέμοι P Pl^{M} Σ δεμοι E^{F}, δ' ἐμοὶ Br. | ἕδνα E^{R}F$_2$ (ἕδνα,πολ. P); obversabantur auctori Homerica πόρε μυρία ἕδνα X 472 2 γλῶσσαν P^{ac}(F$_2$) | ἐθέρισσε P Pl^{M}(Pl$^{a.b.s}$) E, ἐθέρισε Σ$^{F.P}$ Pl^{I} Pl^{s} in t. (in epidiorth.: ʽτὸ ἐθέρισεν ἐν ἄλλῳ ἐθέρισσε διὰ δύο σσ γράφεται); cf. Anacreont. 10 (R.) τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς ἐκεῖνος, ἐκθερίξω; Soph. Ai. 238 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥιπτεῖ θερίσας | ἔσβεσεν (ante bucolicam): v. 470, 6 ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 9 (εἰς ἀσεβεῖς), 3; ep. om. E, sed exhibet Σ (n. 105; Σ^{F} 151^{v}, Σ^{P} 255^{v}) 3 εισ το αυτο A* . εἰς τὸ αὐτό Pl^{M} 4 sq. v. V 8 ʽΡουφῖνος — Ἐλπίδι πολλὰ χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμοῦ δύναται', Liv. I 58 quaerentique viro ʽsatin salvae?' ʽminime' inquit; ʽquid enim salvi est mulieri amissa pudicitia?' 4 v. 458, 1 χαῖρ', Ἰθάκη | παράσεῖο (ʹ?) P | κασιγνήτησ J^{pc} -τη? J^{ac} 5 τό δεγ' ἐστίν· (erasam esse apostrophum s. aliam prosodiam supra ε voculae δε non putarim) P τόδέ γ' ἐστιν Pl^{M} Σ$^{F.P}$ (τόδέ γ' ἔστιν Pl^{I} τόδε γ' ἔστιν Pl^{s}) |

πέπλος ἀπαγγείλειε, τά μοι λυγρὸς ὤπασε Τηρεύς,
ὅς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἕρκεσι μηλονομήων
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δὲ νόσφισε φωνῆς.

M 3ᵛ. Σ 105

453. Τίνας ἂν εἴποι λόγους
ΜΕΛΈΑΓΡΟΣ
μέλλοντος βοὸς θύεσθαι τῷ Διὶ καὶ μυκωμένου. A*. Pl. Σ

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.

ἄλγε⌊α⌋ θυμοῦ (erasa vid. litt. θ, sed ab ipso J restituta α) P; noli ci. ἄλγε' ἀθύμου s. ἀφώνου (repugnante pronomine ἐμοῦ) 1 πέπλος: vix, puto, praeferas κερκὶς cl. Arist. Poet. 16 ἡ τῆς κερκίδος φωνή | ἀπαγγέλλειε P -γείλειε Pl Σ(F_2) | λυγ⌊ρ⌋όσ P 2 ἔρξασ P $Σ^{F.P}$(F_2) Pl; ἔρξας Br., εἴρξας Scaliger | ἐν ἕρκεσι P; cf. Ov. Met. VI 573 'structa rigent solido stabulorum moenia saxo, os mutum facti caret indice', 596 'venit ad stabula avia tandem' | μηλονομηων P; cf. Eur. Alc. 572 ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας ἐν δόμοις γενέσθαι 3 πρῶτον — μετέπειτα: cf. κ 519, λ 640 verba πρῶτα (μὲν) — μετέπ. δὲ pariter collocata | δ' ἐνόσφησε P δὲ νόσφισε Σ Pl^E (δε νόσφ. F_2) δ' ἐνόσφισε Pl^M ‖ 4 sqq. Pl^M l. Iª c. 23 (εἰς ἔλεον), 2; Pl^E I 24, 2; ep. exhibet Σ ($Σ^F$ f. 145ᵛ, $Σ^P$ 249ʳ, n. 49) 4—6 titulum eundem inscribunt A* $Pl^{M.E}$ $Σ^{F.P}$
4 τίν αν ειποι A* | λόγ A* λγ Pl^M λογουσ Σ 5 μελέαγρ A*: erraret si quis scribam voce μέλλοντος partim praecepta μελέαγρ. intulisse putaret pro γεωργός: nam poetae Gadarensi vel eius imitatori ep. non iniuria tribui et verba et argumentum ep. docent, cf. καὐτὸν ἀπ' Οὐλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν Ἔρως XII 101, 6, καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ἔρ. XII 117, 6; ἦ ῥά γε καὶ σὲ — αἴθει XII 144, 3, καὶ γὰρ ἐγὼ 133, 5 (cum καὶ σὺ γὰρ αὐτός); ἵλαθ', ἄναξ XII 158, 7 (cum 453, 4), Ζεῦ πάτερ XII 133, 3, τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα 68, 3 (cum 453, 1); occurrit vox saepius in Meleagreis obvia ἱκέτης (453, 1), v. XII 85, 10 δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν φιλίας ἱκέτην, 119, 4 τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην, V 214, 2 Μοῦσαν ἐμὰν ἱκέτιν; pentametri apud Mel. satis frequentes habent in fine partis prioris vocem ψυχή, cf. 453, 2 cum XII 92, 8 ἄκρος· ἐπεὶ ψυχῆς ἐστι μάγειρος Ἔρως, XII 52, 2 ἥμισύ μευ ψυχᾶς, 57, 8; 106, 4; 127, 8; 133, 6; 157, 2; 159, 2; V 154, 2; 170, 4 6 μελλοντ βοὸσ A*, at βοὸσ μέλλοντοσ Pl Σ | τ δι A* τῶ δ. κ. Σ 7 sqq. v. epp. VI 228 (Adaei), IX 22 (Philippi) 7 βοῦσἱκέτησ P | ἐπιβ.: cf. Ap. Rh. 4, 1127 εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύσαντες | αἰθέριε P: cf. Nonn. D. 7, 312 αἰθέριος Ζεύς (in claus. vs.), Musae. 8 |

ἀλλὰ μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρέα· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένου. M 6ᵛ. Σ 49

437 454. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους Καλλιόπη εἰς Γεώργιον.* A*
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

455. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀπόλλων | περὶ Ὁμήρου.* A*. Pl. Σ
Ἤειδον μὲν ἐγών, ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ὅμηρος. M 15ᵛ. Σ 3

456. *Πασιφάης | διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ | ταύρου.* A*
Εἰ ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν οὔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσσω.
M 7ᵛ. E 24

---

in fine vs. '*θαυμαστόν*' adposuit J, cf. ad 450, 1 p. 454, 8 *μῡκᾶται* P | *θανάτου*: Kb. 884, 4 *θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων* 1 sq. tetrastichon in P tribus lineis continetur; quippe tertii versus pars prior (·: *ἀλλὰ — Κρ.*) in fine vs. 2 (post *θαν.*), posterior (*τὸν — αὐτὸσ* ·:) ab initio vs. 4 (ante *πορθμ.*) invenitur; nimirum J in pag. eadem (436) totum ep. exstare quam in duabus paginis partes tetrastichi alteram ab altera seorsum exhiberi malebat, atque applicata est ima paginae linea (cum versu tertio dimidio et cum vs. quarto) in marg. inferiore, ut in p. 436 (sicut in pp. 425—427, 429, 435, 438, 450, quae omnes exaratae sunt ab J) non tot quot ceteroquin lineae (33), sed 34 continuentur

1 olim ci. *ἀλλ' ἔμαθες* | *κρονί*^δ P | *τὸν ἀρ.*: cf. XVI 101, 3 *βοῦν ἀρότην*, VI 228, 1, Hes. op. 405 *βοῦν τ' ἀροτῆρα*, Ap. Rh. I 1217; ante bucolicam *ἀροτρέα* invenitur etiam Bion. 2, 8 | *αὐτ*^ὸ Σ 2 *πορθμεῦσ* (˜ ?) *εὐρωπ*^ς *ταῦρ*^ο P | cf. XVI 200 (Moschi), 6 *μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω* ‖ 3 sq. versus deest in Plan. 3 *λογ*^ʒ A*, qui lemma p. 437 in marg. superiore adposuit | *γεωργί*^ο A*, Georgium Pisidam dici suspicatur Jac. 4 ⌞ὅ⌟*ὐ* (spir. C, *οὐ* s. *οὗ*? J^ar) P; in fine vs. '*ὡραῖον*:' adpinxit J (perinde ac '*θαυμαστόν*' adscriptum ad 450, 1; 453, 1); '*ὧρα* (pro *ὅρα*) *νόον*' invenitur in apogr. Par. teste Boiss. ‖ 5 sq. Pl^M l. I^a c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 6; Pl^E I 67, 6; ep. exstat in Σ (n. 3, Σ^F 142ʳ, Σ^P 245ʳ; eundem titulum exhibent P Pl Σ) 5 *τιν´ ειποι* A* *τίν*⌜*ασ*⌝ *ἂν εἴποι* Pl^M Σ (*ἂν* om. Pl^{I.a} cum A*, add. Pl^{a.b.s} cum Pl^M Σ) | *απολλων* A* | *π*^ὲ *ὁμ*^ρ*ή* Pl^M *περι ομηρου* A* | cft Jac. Synes. in Dion. p. 59 D, Philostr. Heroic. 193, 31 K. (*ὅθεν τὸ ὑπὸ ἐνίων λεγόμενον ὡς Ἀπόλλων αὐτὰ ποιήσας τὸν Ὅμηρον ἐπέγραψε τῇ ποιήσει σφόδρα μοι δοκεῖ ἐρρῶσθαι· τὸ γὰρ γιγνώσκειν

457. *Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς | τρωθέντος Ἀγαμέμνονος.* A*. Pl

Ἔγνως νῦν, Ἀγάμεμνον, ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
ἔγνως ἐν σταδίῃσιν ὅσον σθένος Ἕκτορός ἐστι;

ταῦτα θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώπῳ ἔοικεν) p. 455, 6 *ἐγώ.* P *ἐγὼν·* Pl^{M} ‖ 7 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 26 (*εἰς Ἔρωτα*), 10; Pl^{E} I 27, 10; ep. recepit Euphemiana: E^{R} n. 24, E^{F} f. 155^{v}, E^{P} f. 259^{v} 7 in Pl^{M} exstat titulus hic: *τίν⌜ασ⌝ ἂν εἴποι λό^{γ} πρὸσ ἔ|ρω^{τ} πασιφάη ἐρῶσα ταύ^{ρ}* (in Pl^{E} *τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς Ἔρωτα Π. ἐρ. τοῦ ταύρου*), in E brevior hic: '*Πασιφάη Ἔρωτι*' | *δ; τ' ερωτα ταύ|ρου* scripserat A*, in *ερωτα τού|ταύρου* ultima mutavit C ita, ut in priore lin. articulum *του* restitueret pro *ταύ* (circumflexo om. et acuto relicto), in altera ante syllabam *ρου* litteras ⌞*τα*⌟*υ* exararet (quae litterae olim scriptae fuerint pro erasis ⌞*τα*⌟ vix dispicias) 8 ⌞*μ'*⌟ *ἐδίδ.* P^{pc} (*ποθέειν ἐδίδ.*? omisso pronomine J^{ac}) | *ἐνούρεσι* P 9 *μυκηθμὸν μέ* E$^{F.P}$; malim *καὶ μυκήν με* (cf. Ap. Rh. 4, 1283 *καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔνι*) v. *κἄτι* (s. *καὶ τὸ*) *μυκεῖν με* | *ὅπω σφίλον* P *ὅπωσ φ.* Pl *ὅτω φ.* E$^{R.F.P}$, *ὅτῳ φ.* Schneidewin | *καλεσσω* P *-έσσω* Pl *-έσω* E$^{R.F.P}$ (falsa affert Schneidew.) ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 4 (*εἰς ἀνδρείους*), 5; Pl^{B} I 5, 27 (Pl$^{b.s}$ 24, Pl$^{l.a}$ 23) 1 *τι αν ειποι αχιλλευσ* A* *τίνασ ἂν εἴποι λόγουσ* | *ἀχ.* Pl^{M} (particulam *ἂν* add. Pl$^{α.b.s}$ cum Pl^{M}, om. Pl^{l} Pl^{a} in t., '*τὸ τίνας εἴποι ἐν ἄλλῳ γρ. τίνας ἂν εἴποι*' epid.) | *τρωθέντ^{ο}* ⌞*ἀ*⌟**γαμ^{ε}μνι* (rest. C; *τρωθεντα αγαμ.* scripserat A*: fort. *Ἀχιλλεὺς* ⟨*πρὸς* aut *ἀκηκοὼς*⟩ *τρωθέντα Ἀγαμέμνονα*) P, *Ἀγαμέ|μνονοσ τρωθέντοσ* mutato verborum ordine Pl$^{M.E}$; versus Homericos (*Λ* 251 sqq.) de Agamemnone a Coone vulnerato auctorem lemmatis spectasse monuit Brod. 2 hexametrum affert Ps. Drac. de metr. p. 96, 25 (de producta litt. *ι* verborum *Φθίην* et *φθισήν.* disserens) | '*ἠθοποιία*' adposuit sch.^{B} | *ἐμὸν* P Pl, *ἑὸν* Dr.; v. *Υ* 20 | cf. *φθισήν. χεῖρα* 473, 3, *πόλεμον φθ.* Il. *B* 833 | post *θυμόν* (itemque in fine vs. sq.) interrogandi signum posuit Pl^{M} (quem edd. sequi noluerunt), punctum add. post *ἐστι* (non interpunxit in fine vs. primi) P 3 *ἐν σταδίοισιν* P *ἐν σταδίῃσιν* Pl; '*σταδίη ἡ ἐν τῇ στάσει μάχη*' sch.$^{B.w}$ (scribendum *ἐν τῇ συστάσει*, cf. Et. M. 724, 39, adnotatque sch. Mon. haec: *ἐν ταῖς σταδίαις ἤτοι ταῖς ἐν τῇ συστάσει μάχαις, σταδία γὰρ ἡ ἐν συστάσει μάχη*); scripturam Pal. iniuria defendit Schaefer arbitratus de pugna stataria eodem sensu dici *ἐν σταδίῳ μάχεσθαι* atque *ἐν σταδίῃ μ.*; cl. Hom. *H* 241, *N* 514, *O* 283 (ubi verba *οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ, τ῀ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ, ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ* initio vs. reperiuntur) non ausim ad restituendum singularem *σταδίῃ* versum sic formare: *ἔγνως ἐν σταδίῃ σθένος Ἕκτορος ὁππόσον ἐστί* (vel *σταδίῃ νῦν ὅ*

νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ·
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμα φάνη, θανάτοιο χέρειον,
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄσχετα πένθεα πάσχεις,
ὃς πᾶσιν Δαναοῖσιν ἀρήιον ἕρκος ἐτύχθης. M 82r

458. Τί ἂν εἴποι Ὀδυσσεὺς | ἐπιβὰς τῆς Ἰθάκης. A*. Pl

Χαῖρ', Ἰθάκη· μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης
ἀσπασίως τεὸν οὖδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω

---

s. σταδίῃ πόσον οὖν σθ. Ἕκτ. ἐστι) | ἕκτοροσ ἐστι· P, ἕκτορ ἐστί; Pl^M (qui ἐστὶ mut. in ἐστί), Ἕκτορος ἐστί; Pl^I, Ἕκτορός ἐστι; Pl^{a.b.s} 1 πάντεσ ὄλοντο P; fort. νῦν ταρβεῦντες s. τρέσσαντες ὄλ.; perperam tentares νῦν γὰρ πυκνοὶ s. λαοὶ ὄλ. (cl. Α 10 ὀλέκοντο δὲ λαοί, Ζ 327) vel νῦν ἀδινοὶ (νῦν θαμέες, v. τάλανες) γὰρ ὄλ.: v. 462, 6; 461, 2; 5 | ⌊βλ⌋αβη (λω certe non scripserat J^ar) P in t. iuxtaque supra lin. scr. ⁺βλάβη⁺ J, qui signum ⁺ in marg. adposuit, λώβῃ Pl recte (cf. Il. Ι 387 πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην); 'βλάβῃ, ὕβρι' interpretatur (Hesychianis usus) sch.^B, unde pro verbo ipso eius interpretationem in P exhiberi apparet

2 σοί δ' Pl^M | πῆμ' ἥκει Pl; πῆμα φ*άνει (φάνη J^pc; erasam esse litt. θ, exarasse φθάνει J^ac non affirmem) P, πῆμ' ἐφάνη et πῆμα φάνη (cum J^pc) Jac. 3 ἔργα· καὶ P; interpunctionem (cum Pl^M) del. Dübn., qui punctum post χέρειον posuit, κακὰ ἔργα pro accusativo habet eumque ad verbum πάσχεις refert; mihi iungenda videntur verba μέγα πῆμα φάνη ἀφροσύνης κακὰ ἔργα (ut duo nominativi prior praedicati alter subiecti locum obtineant) | πήματ Pl^M πήματα Pl^E πένθεα P; cf. Π 549 λάβε πένθος ἄσχετον 4 ὃς — ἐτύχθης: 'cum ironia' pronuntiari monet Jac. haec verba, quibus non Agamemno, sed Achilles effertur apud Hom. (Α 284 ὃς μέγα πᾶσιν ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο): 'qui te omnibus propugnaculum belli fore gloriabaris'; olim ci. (ἔργ'·) ἀτὰρ ἄσχετα πένθεα πάσχει (s. πέσσω) ὃς — ἐτύχθη (s. -χθην de Achille) aut versum supplendum putabam huius sententiae: (πένθεα πάσχεις) οὕνεκ' (s. ὃς δὴ) ἀτάσθαλα ῥέξαι ἐτόλμας φέρτατον ἀνδρῶν, ὃς — ἐτύχθη | (ἀτύχθης 'qui Graecorum vallum, scil. Achillem, conturbaveris' Brod.) in fine vs. exstat ἐτύχθη 459, 5; 474, 3 || 5 sqq. Pl^M I^a c. 62 (εἰς πατρίδα), 2; Pl^E I 64, 2 5 τί ἂν εἴποι A* τίνας ἂν εἴποι λόγους Pl (λό Pl^M) | ἐπιβ A* | τ (sc. τῆσ) ⌊ἰ⌋θάκησ (ηθ.? A*^ar) P; Ἰθάκης (articulo omisso) Pl 6 ἴθάκη μετάεθλα· P; v. 468, 3 | μετάλγεα P; ἄλγεα πικρὰ θανόντων 459, 3 | in fine vs. punctum ponunt J Pl^M, ut verba μετ' ἄεθλα — θαλ. ad imperativum χαῖρ', non ad ἱκάνομαι

Λαέρτην ἄλοχόν τε καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον·
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον· οἶδα καὶ αὐτός,
'ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων.' M 14ʳ

459. *Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς |* A*
ὁρῶν τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἅιδου. A*

Ἀτρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν Ὀδυσσεύς·
ζωὸς ἐὼν ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
νερτέριον κευθμῶνα καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
ἐν χθονὶ καὶ πελάγεσσι καὶ ἐν νεκύεσσιν Ὀδυσσεύς. M 15ʳ

460. *Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς | ὁρῶν τὰ ὅπλα | κείμενα.* A*
Μῆτερ, τεύχεα ταῦτα καὶ ἀγλαὰ δῶρα κομίζεις
ἀγχεμάχῳ σέο παιδί, τὰ μὴ πάρος ἔδρακεν ἀνήρ·

---

rettulisse videantur p. 457, 7 noli *ἀσπάσιος* requirere cl. *Φ* 607 | *ἱκάνομ̓ἄϊ* (potius quam *ἵκ.*; apostrophum add., puncta ad litteras *αι* delendas superposuit J ipse: *ἱκάνομαι* Jᵃᶜ *ἱκάνομ'* Jᵖᶜ) P; *ἱκάνομ'* Plᴹ *ἱκάνομαι* Plᴱ | malis fort. *ὄφρ' ἀθρήσω* vel *ὄφρ' ἀγαπάζω* s. *ἀγαπήσω* (v. *π* 17, *ψ* 214) aut *ὄφρα κυρήσω*

1 v. 465, 3; 470, 4 | *ἀγλαὸν*: cf. 460, 1, Hom. *ξ* 223, *B* 736, *ἀγλαὸν υἱόν E* 843 2 *κατἔθελξεν* Pᵃᶜ | *οἶδα*: v. 460, 3 (noli ci. *οἶδα κακὰ* s. *οἶδ' ἄχεα τλάς* aut *οἶδα δ' ἑκὰς τλάς*) 3 cf. ad 395, 1; Ludw. ad Od. *ι* 34 | *γλύκιον ἧσ* P *γλ. ἧσ* Plᴹ; *γλύκιόν γ' ἧς* demum Plᴱ (*γλύκιον γῆς* hic quoque ut in versu 395, 1 Plᵇ) | *π̄ρίδοσ* Plᴹ | *οὐ δετο κήων* P *οὐδὲ τοκ.* Plᴹ, *ἠδὲ τ.* Plᴱ (cf. Theodos. canon. 395, 18 H.) ‖ 4 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 60 (*εἰς πανούργους*), 2; Plᴱ I 62, 2 4 *τι αν εἰποι ἀχ.* A* *τίνασ ἂν εἴποι λόγουσ* (*λὸ*ᵞ) *ἀχι*ˡˡ Plᴹ: haec sola verba (minio exarata) lemma Planudeum primo continebat, reliqua (l. 5) postea accesserunt (atramento scripta) 5 *ορῶν τ̀ ὀδ. ἐνάδη* A*, *ἰδὼν Ὀδυσσέα* (articulo om.) *ἐν ἅδ*ᵘ Plᴹ (*ἐν Ἅιδου* Plᴱ); conferunt edd. *λ* 472 sqq., cf. etiam *λ* 155 sqq , *λ* 164, *μ* 21 sq. 6 *ἀτρεκέως*: v. (474, 2) XI 23, 5 *ἐτήτυμον* (Ant. Th.), *ἀτρεκέως πάις ἐσσί* Q. Sm. 7, 689 | *πολυμήχ.*: iungitur cum genetivo ut *εὐμήχανος* (*ἁλίων εὐμήχ. ἔργων* Opp. Hal. IV 593); *πάντως* (adverbii forma post *ἀτρεκέως* parum grata, opinor) Sternbach; si quid mutandum, malim *πάμπαν* 7 *ἐὼν* cr. ex *ἐῶν* (s. *ἐῶν*) P, cf. *λ* 155 *πῶς ἦλθες — ζωὸς ἐών*; | *ἃμη* P | *ἔστιν* P *ἐστὶν* Plᴹ 8 *ἄλγ. πικρὰ* fort. illatum esse censes ex 458, 1; *ἄλγ. λυγρὰ?* (*N* 346, *Ω* 742; noli ci. *ἄλσεα* cl. *κ* 509, nam spectantur

οἶδ' αὖ νῦν, ὅτι Παλλὰς ἐφ' Ἕκτορι χεῖρα κορύσσει
ἡμετέρην καὶ Τρωσὶν ἀεικέα λοιγὸν ἐγείρει.

461. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους | ὁ Πύρρος ἐπιβὰς Τροίας.* A*. Pl

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος οὐ τέλος εὗρεν,
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων
ἤλυθον· ἠνορέῃ γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀείρω,
καὶ Πρίαμον βασιλῆα καὶ οὓς προλέλοιπεν Ἀχιλλεύς,
πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι,
καὶ Τροίης πτολίεθρον ἀρήιον ἐξαλαπάξω,
καὶ Δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσσει. M 3^{r}

---

imprimis supplicia damnatorum) p. 458, 9 *δ' ἔτλη* (*δ'* serius insertum esse dicere non licet) P; non praeferam *πῶς ἔτλη* (cl. *λ* 475 *πῶς ἔτλης Ἄιδόσδε κατελθέμεν*) aut *ἤ τις ἀνάγκη* 10 *ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντα·* P; v. *λ* 164 *χρειώ με κατήγαγεν*, *ε* 154 *καὶ ἀνάγκῃ — οὐκ ἐθέλων*, *τ* 156 | post *ἐτύχθη* interpunxit P, non Pl^{M} 11 noli ci. *κὴν* (s. *κἀν*) *πελάγ.* ‖ 12 sqq. tetrastichon om. tam Plan. quam ap. Buh. 12 *τι αν ειποι* A* | *ἀχιλλεύσ* (δ suprascr.) A*^{pc}: *α* cr. ex *o*, inducta litt. *δ* (*ὁ* δ suprascr. A*^{ac}, scripturus erat *ὀδυσσεύσ*) ‖ *ορῶν τα ὁπλ~* A* 13 cf. Il. *T* 21 *μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν | ἀγλαὰ δῶρα*: v. *T* 18 *θεοῦ ἀγλ. δῶρα* 14 *παιδί·* (cr. ex *παιδὶ*) P | *τὰ μὴ π. ἔδρ. ἀνήρ* cf. cum 459, 2 *ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι*, 469, 2 *ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ*

1 *οἶδα νῦν* P; *δὲ νῦν* Jac.; scripsi *οἶδ' αὖ* (cf. *ε* 129), olim ci. *οἶδ'* (et *οἶσθ'*) *ἄρα νῦν*, etiam *οἶδας νῦν* | *πολλατ'* P, *Παλλὰς* Jac. | *κορ⌊ύσ⌋σει* P^{pr} *-έσσει*? P^{ar}; repetit in extrema linea *κορύσσει* A* | eadem clausula (*χεῖρα κορ.*) istorum epp. auctor utitur 473, 3 2 *ἡμετέρησ* P- *τέρην* Huschke | cf. Il. *Α* 97 *Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει* | ad hoc ep. in marg. post lemma (iuxta *κείμενα*) scr. C: ⁎ *ἕωσ ὧδ ἀντεβλήθη* (δ and θ suprascr.) (*ὧδε ἀντεβλήθη*, non add. C quod exemplar adhibuerit, cf. ad VII 428, 432, 497; v. vol. II p. XII) ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 9; Pl^{I-s} I 5, 9 (Pl^{B} I 5, 10)

3 *αν ειποι* A* | *λό'* (γ suprascr.) Pl^{M} | *ὁ πύρρ* (ο suprascr.) A* *πύρρ* (ο suprascr.) (articulo omisso) Pl^{M} | *επιβασ* A* | *τροίασ* A* *τῆσ τρ.* Pl^{M} 5 *κορύσσων* f. illatum ex 460, 3: exspectes *φυτεύων* cl. Hom. *ο* 178 *μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει*, *β* 165 *φόνον καὶ κῆρα φυτεύει πάντεσσιν*; an *-σιν ὀπάσσων*? 6 *ἤλυθον* P | *ἠνορέηι* P: *ι* postea vid. add. J, *ἠνορέη*? J^{ac}; *ἀνδρεία* superscr. sch.^{B} | imitatur auctor versuum Hom. *Λ* 290 *ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε*, *M* 437 *κῦδος ὑπ.*; sch.

462. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους | Δηιδάμεια τοῦ Πύρρου | πορθήσαντος τὴν Τροίαν.* A*. Pl

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην
P 438 *ὑμετέρου γενετῆρος Ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου,*
ὃν Τροίη στονόεσσα κατέκτανεν· ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
Ἴλιον ἐξαλάπαξας· ἐελδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς
ἄφθιτον ὤπασας εὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος Ἐνυοῦς
πᾶσιν μαρναμένοις Δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι. M 3[r]

Mon. interpretatur: '*ἡγοῦμαι δὲ — ἐπαίνου ὑψηλοτέρου τυχεῖν τοῦ ἐμοῦ πατρός*' | *ἔυχοσ* P p. 459, 8 *καταμῶλον* P *κ*ᵛ *μ.* Pl[M]; sch.[B] adposuit '*μῶλος ἡ πολυχρόνιος μάχη· κυρίως παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως*' sumpta ex Et. M. (592, 32) | *μένοσ οἶδεν* P; cf. 468, 3 *οἶδεν ἄγειν*, λ 515 (de Neoptolemo) *τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων* 9 *ἐξάλαπάξω* P; sch.[B]: *ἀπὸ τοῦ λαπάθου βοτάνης κενωτικῆς τῆς γαστρός*, v. Et. M. 57, 17 s. *ἀλαπάζω* | cf. Quint. Sm. VII 692, Hom. *E* 642 *Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν*. *Ξ* 251 *Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας* 10 *δεκέτηρον*: '*δέκα ἐτῶν*' sch.[B] (*δεκαέτηρος* Plat. leg. 772 B); cf. V 137, 3 *Δαναῶν δεκέτη πόνον* (Dioscor.) | *ἀνύσσει* P *ἀνήσει* Pl[M.E]; *ἀφήσει* sch.[B] (*ἀνύσει* Brod., Opsop., Scal. scripturae Palatinae ignari) | cf. IX 152, 1 sq. ‖ 1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 10; Pl[E] I 5, 10 (Pl[B] I 5, 11); exstat ep. in sylloga cod. Flor. 91, 8 (F_2) n. 44 inter IX 367 et 473, f. 5[v] 6[r] 1 sq. lemma idem add. P Pl 1 ⌊τι⌋ν̆ *αν εποι λόγουσ* P (noli *ἂν ἐνέποι* restituere pro *ἂν εἴποι*); clausulae signum: ~ et post *λόγουσ* et post *πυρρ*ᵘ man. recens alio atramento temere inseruit; totum lemma ⌊*τι*⌋*ν*⌈*ασ*⌉ — *τροίαν* uno tenore iunctum scr. A* | *λό*ᵞ Pl[M] | *δηϊδάμεια* Pl[M]; *διηάνειρα* F_2 (litt. *-ειρα*, pro quibus scriptae fuisse videntur *-ηρα*, restitutae sunt ita, ut vel post adhibitam correctionem confundi possint cum *-ηρα*, unde in ora marginis scriba litteras *ει* adposuit); in pag. sq. (438) ad vs. 2 adscriptum est lemma alterum: *ὡσ εκ προσώπου* | *διηανέιρασ το*|*ὅλον* 2 *ῐ πυρρ*ᵘ P | *πορ*ᶿ *τὴν τροίαν* P *πορθήσαντοσ τροίαν* (om. art.) Pl[M.I] L, *πορθ. τὴν Τρ.* Pl[a.b.s] 3 cf. Quint. Sm. VII 236 *ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἕλῃ πολύδακρυς ἀνίη* (de Deidamia, VII 228 *εὗρον Δηιδάμειαν ἀκηχεμένην*) | *ἀπέπαυσας*: *ἀπέπλυσας* (*ἀπέπλυνας*?) et *ἀπέκλυσας* (*-κλυσσας*?) temere Reiske | *ἀνί*⌊*η*⌋*ν* (litt. *η* non corr. ex *α*, sed in maculata folii parte exarata) P; '*λύπην*' sch.[B], '*ἀπέπαυσας τῆς ἐμῆς καρδίας τὴν λύπην πᾶσαν*' sch. Mon. 4 noli ci. *αἰνομόρου* (s. *εἱμαρτοῦ — πότμου*) | *ἀχιλλέωσ* P | ⌊*εἷν*⌋*εκα* (*ην*? J[ar], certe non

463. *Τί ἂν εἴποι Ἕλενος | ὁρῶν τὸν Ἀχιλλέα | ἐν τοῖς ὅπλοις.*

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν Ἀθήνη
ἔντεσιν ἀθανάτοισι. τὶ ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
αἰνομόροις Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι καὶ γενετῆρι,
οὕνεκεν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε. M 3^{r}

464. *Τί ἂν εἴποι Πάρις | τρωθέντος Μενελάου.* A*

Ἔρρετε οἱ ξύμπαντες, ἐλεγχέες, Αἰγιαλῆες,
ἄρτι θανὼν Μενέλαος ἐμὸν μέγα κῦδος ἀέξει.

ουν) P p. 560, 5 *στονόεσσα*: '*πολλῶν στόνων αἰτία*' sch.^{B}, '*ἐν Τροίᾳ τῇ πολλῶν στεναγμῶν καὶ ὀδυρμῶν ἀξίᾳ*' sch. Mon. (cf. E. M. '*στονόεντα· τὰ τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἴτια*'); v. 473, 1 *Ἴλιος ὀφρυόεσσα* | *συπᾶσαν* P: f. *σὺ θᾶσσον* (*θ.* saepius obvium in vs. clausula et oppositum verbis *δεκέτηρος χρόνος*) 6 *ἴλιον ἐξαλάπάξασ* P (v. Ξ 251) | *ἐελδομένοισι*: cf. ω 400 *ἐελδ. μάλ' ἡμῖν*, Η 4 *ναύτῃσιν ἐελδ.* 7 v. 468, 2 *ἄσπετον εὖχος*, h. Hom. Cer. 261 *ἄφθιτον ὤπασα τιμήν* | *ὃ μη* P | *δεκ.*: v. ad 461, 7 8 *πᾶσιν* P *πάντεσι* PlF_2, *πανσυδὶ* olim ci. | *ἀνύσσ⌜αι⌝* P Pl^{M} Pl^{I-b} (*ἀνῦσσαι* Pl$^{s.B}$) ‖ 1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 12; Pl^{E} I 5, 12; ep. exstat in Laur. 91, 8 (F_2), f. 6^{r} n. 46 1 *τίνασ ἂν Ἕκτωρ ὁπλι|σθέντοσ τοῦ αὐτοῦ* Pl^{M} (*τίνασ ἂν Ἕκτωρ* ceteris omissis F_2) praecedente ep. IX 473 cum lemmate '*τίνας ἂν* (*εἴποι λόγους*) *Ἀγαμέμνων ὁπλισθέντος Ἀχιλλέως*; pro *τίνασ ἂν Ἕκτ.* exhibent *τίνας Ἕλενος* Pl^{I} Pl^{a} in t., *τίνας ἂν Ἕλ.* Pl$^{b.n.s}$, cum Pl^{M} consentit una Pl$^{\alpha}$ (secuta epidiorthosin Aldinae principis '*τὸ μὲν τίνας Ἕλενος ἐν ἄλλῳ τίνας ἂν Ἕκτωρ γράφεται*') | *τι αν εἰποι ἑκτωρ ορ̂ τον αχιλλεα εν τοῖσ οπλοισ* P (*Ἕλενος* ex Pl^{E} sumpsit Jac., at Hectoris nomen auctor lemmatis petivisse vid. a versu 3; malis fort. *Τρώων τις* cl. Il. Υ 44 *Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε — ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα τεύχεσι λαμπόμενον — αὖε δ' Ἀθήνη*) 2 *πάλιν* eandem obtinet sedem versus π 456 *πάλιν ποίησε γέροντα* (cf. 475, 5) 3 *ἔντεσιν* (*τ* cr. ex *στ*?) P | *ἀθανάτοισι· τί* P — *τί* Pl^{M} (in fine ep. *τῶιδε*: ~ J, *τῷδε*: ~ Pl^{M}, *τῷδε*; Pl^{s}), *-τοισιν τί* F_2; *τὶ* Br., *ἀθανάτοις. ἦ ῥ.* Jac., fort. *-τοις· ἔτι ῥ.* (noli *τάχα ῥ.* s. *τὸ δὲ ῥ.* requirere) | *ἀθ.*: '*ἤγουν τὰ ὑπὸ τῶν ἀθανάτων χαλκευθέντα ἢ ἐν οἷς ἐμόχθησαν ἀθάνατοι*' sch. Mon.; v. Z 418 *ἔντεσι δαιδαλέοισι* | *ῥήγιον* P | *ἄλγοσ* P^{ac} *ἄλγ.* P^{pc} 4 cf. Od. ι 54 *ἡμῖν αἰνομόροισιν* | *ἑκτορι* P | *γεν.*: '*Πριάμῳ*' sch.^{B}, '*τῷ ἐμῷ πατρὶ Πριάμῳ*' sch. Mon., qui ad ep. lemma haec adnotavit: *τοῦτον καὶ ὁ τοῦ Πριάμου υἱὸς Ἕλενος ἰδὼν ὁπλισθέντα τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἔκ τινος μαντικῆς ἐπιστήμης προεῖπεν* 5 *ὅσποτ' ἂν* et in marg. (ab J scriptum) *ὡσ* P, *ὁππόταν* Pl$^{M.E}$ (F_2); *ὅσσομ'* (auguror), *ὅτ' ἔντεα* Herm., *ὅσσον ὅτ'* Jac. (qui tamen ad tuendum *ὁππόταν* confert 651, 3 *ὅταν περικίδναται*

465. Τίνας ἂν εἴποι λόγους | Ἀλθαία παρακαλοῦσα | τὸν Μελέαγρον. A*

Τέκνον ἐμόν, γενεῆς ἐπιλήθεαι οὐδ' ἀλεγίζῃ
πατρίδος ὀλλυμένης, βριαρὴν δ' ἀπόειπες ἀκωκὴν
αἰσχύνων Καλυδῶνα καὶ Οἰνέα καὶ ναετῆρας.

466. Τίνας ἂν εἴποι λόγους | Ἄλκηστις τοῦ Ἀδμήτου | ζεύξαντος λέοντα καὶ | κάπρον εἰς τὸ ὄχημα. A*

Ἠνορέης κλυτὰ ἔργα τεὴν ἔστρεψαν ἀπήνην
καὶ νύμφην βοόωσιν ἀριστοπόνοις ὑμεναίοις.

Ἠώς), scripsi οὕνεκεν (noli ὡς στεγάν' s. ὡς στύγν' aut ὡς πυκίν' ἔντεα, simile aliquid inferre) | θεὸς (nec Vulcanus nec Thetis, sed Minerva) πόρε⌊ν⌋ P: cf. 473, 2 ‖ p. 461, 6 sqq. versus om. Plan. (itemque ap. Buh.) 6 verba lemmatis non instruxit prosodiis A* | παρισ A* Πάνδαρος requirit Jac. | τρωθεν̄ μενελ⸍ A* 7 cf. Ω 239 ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες | ἔρρετέ τοι et ἔρρετε δὲ Jac., malim ἔρρεθ' (ἅμα s.) ὁμοῦ: cf. 461, 5 πάντας ὁμοῦ, Soph. El. 775 ὁμοῦ δὲ πάντες, aut ἔρρετ' ἀεὶ | elegantius quam Hom. Ἀργεῖοι (cf. Δ 242 Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχέες, Θ 228 Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, Ξ 479) versuum fabricatori videbatur Αἰγιαλῆες, cf. Apollod. II 1, 2 Αἰγιαλέως μὲν οὖν ἄπαιδος ἀποθανόντος ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιάλεια ἐκλήθη, Pausan. II 5, 5, Hesych. s. v. Αἰγιαλεῖς, Il. Β 575, Theocr. 25, 174 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων ἠὲ σέ 8 ἄρτι: v. 473, 1 | θανῶν P | κῦδοσ cr. ex κύδοσ P; cf. Μ 214 σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν ‖

1 sqq. versus om. Pl (itemque ap. Buh.) 1 sq. verba lemmatis carent prosodiis praeter λόγουσ et μελέαγρον 1 αλθεα A*; cf. Il. Ι 581 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς — πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ ἐλλίσσονθ', ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο

2 παρακαλ^ου A* 3 ἀλεγίζηι P -ζεις formam activam rest. Jac. ex claus. Hom. Α 160 τῶν οὔτι μετατρέπε' οὐδ' ἀλεγίζεις (malis f. ἀκαχίζῃ aut ἑλελίζῃ cl. Ap. Rh. 3, 759 κέαρ ἐλελίζετο, Ζ 106 ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν; ci. οὐδ' ἄρ' ὀπίζῃ) 4 ἀπόειπες: cf. VI 107 γυῖα γὰρ δαμεὶς χρόνῳ ἀπεῖπεν ἤδη τὴν ὀρεινόμον πλάνην, V 232, 2 οἰστροφόρον Παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος, VII 219, 6 κώμους — καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη | verbum ἀκωκή (genetivo βέλεος, δουρός aut simili non addito) occurrit in fine vs. etiam apud Hom. (ἤλυθ' ἀκωκή Ρ 49) 5 αἰσχύνων P^pc αἴσχυνον J^ac | ναετῆρας: cf. Agath. 155, 5 θεῶν τεμένη καὶ τείχεα καὶ ναετῆρας, II 116 Ἀμυκλαίων ναετήρων (Christod.) | offendit ordo verborum: ut urbis nomini mentio incolarum continuaretur, versum olim sic formabam: αἰσχύνων γενέτην (s. Οἰνέα τ' αἰσχύνων) Καλυδῶνά τε καὶ ναετῆρας ‖

467. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Πηλεὺς ἀκούων, ὅτι ἀπόμαχός ἐστιν Ἀχιλλεύς.* A*ᵗ

Πηλιάδες σκοπιαὶ κουροτρόφοι, εἴπατε παιδί,
ὃν Χείρων ἐδίδαξεν ἀριστεύειν ἐνὶ χάρμῃ,
μῆνιν ἀπορρῖψαι καὶ λοίγιον ἔχθος Ἀχαιοῖς.

---

p. 462, 6 sqq. ep. om. Plan. 6 *ἀν ειποι λόγ*ˢ *αλκιστ*ˢ A*; versus fort. Peliae quam filiae eius tribuere malis 7 *τ̆ αδμητ*ˢ *ζευξαν̆ λεοντ*÷ ⌜*καὶ*⌝ (*ϗ*) *καπρ̀ ειστο οχ.* A*; de certamine Alcestidis procis constituto et de Admeti victoria cf. Apollod. I 9, 14 *ἐκείνου* (*Πελίου*) *δὲ δώσειν ἐπαγγειλαμένου τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἅρμα λέοντος καὶ κάπρου Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν· ὁ δὲ* (*Ἄδμητος*) *κομίσας πρὸς Πελίαν Ἄλκηστιν λαμβάνει*, Hygin. 51 'Pelias — simultatem constituit, ei se daturum qui feras bestias ad currum iunxisset — itaque Admetus ab Apolline petiit ut se adiuvaret; Apollo — aprum et leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim avexit' 8 *ἐργατεὴν* P | *ἔστεψαν* Jac.: neque *εὖ στρέψαν* praeferam nec *ἤστραψ' ἀν' ἀπ.* 9 *βοόωσιν* (P^{pc} *βοά.*? J^{ac}) — *ὑμ* : cf. Eur. Iph. T. 365 *μήτηρ δ' ἐμὲ — Ἀργεῖαί τε νῦν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν*, Herc. f. 10 *ἣν πάντες ὑμεναίοισι συνηλάλαξαν* | *ἀριστοπ.*: adiectivum poeta petivit a Pindaro, qui tamen non passive, sed active illud posuit (*ἀριστοπόνοις χερσί* Ol. 7, 51), et scribendum f. *βοόωσιν, ἀριστοπόν', εἴς σ'* (s. *ἔς σ'*) *ὑμ.* vel *εἰς ὑμεναίους* (cf. Ps. Phoc. 159 *ἀριστοπόνος τε μέλισσα*) | ep. non alienum ab auctore istius epigrammatum particulae: cf. 468, 1 cum 466, 1; 457, 4 *ἀφροσύνης κακὰ ἔργα*; 461, 3 *ἠνορέῃ*; 474, 4 *τεοῦ*, 457, 3 *τεῇ*, 466, 1 *τεὴν* post trochaicam tertii pedis caesuram ‖

1 sqq. tristichon om. Plan.; non eosdem versus, sed in eodem argumento versantes lusus complures offerunt papyri Heidelbergenses (1271ʳ), triplices hos: (cf. Herm. 35, 104):

(α') *Οὖς σε μό]θους ἐδίδαξ[εν ἐπ]ὶ σκοπιῆς* (*-ιῇς? σκοπέλοις?*) *ποτε Χείρ[ων,*
φεύγων] νῦν δεδάηκας ἐριδμαίνειν περὶ νύ[μφης,
(β') *Ὦ τέκος, αἰσχύνεις κρατερὸν γένος Αἰακιδάων*
δηθύνων ἀπάνευθε μόθων χάριν Ἀφρογενείης.
(γ') *Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ἐνὶ κλισίῃσι θαμίζεις;*
ἔρχεο καὶ χραίσμησον ἀπολλυμένοισιν Ἀχαιοῖς.

(Praecedit tit.: ⟨*τί ἂν εἴποι Φοῖνιξ*⟩ *ἐν τῇ πρεσβ*⟨*είᾳ προτρε*⟩*πόμενος τὸν Ἀχιλλέα* ⟨*παύ*⟩*σασθαι τῆ*⟨*ς ἔριδος*⟩) 1 sq. lemma scr. non A* in marg., sed J in textu 2 *ὁ̆ απομαχ̊ εστιν αχιλλ*ˢ J 3 *κουροτρ.*: cf. ι 27 4 cft edd. Λ 783 *Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι αἰὲν ἀριστεύειν*, sed initium vs. auctor petivit ex Λ 832 *ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων* | *χειρων εδ.* P, f. *Χίρων* (cf. Pind. fr. 177, 3 *ταὶ δὲ Χίρωνος ἐντολαί*) | *ενιχάρμηι* P

468. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους | ἡ Ἥρα ἀποθεωθέντος | Ἡρακλέους.* A*. Pl

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβήν,
σὸς γενέτης, Ἥρακλες, ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων. M 3^{r}

469. *Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.* A*. Pl

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρώς,
χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ. M 3^{r}

---

p. 463, 5 ἀπορρίψαι P, v. *I* 517 μῆνιν ἀπορρίψαντα — Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, *Π* 282 μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι | Ἀχ.: noli ἀφεῖναι reponere cl. Aesch. Prom. 315 ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες, Eur. Or. 1022 ‖ 1 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 8 (περὶ ἀρετῆς), 1; Pl^{E} I 8 (εἰς ἀρετήν), 2 (in Pl^{E} primum capitis ep. est IX 496, quod Plan. recepit in syll. minorem inter epp. εἰς ἀρ.: Pl^{M} I^{b} c. 6, 1; f. 82^{v}) 1 sq. titulum eundem inscribunt A* in marg. et Pl$^{M.E}$ 1 τιν⌈ασ⌉ αν εἴποι A* | λογ^{y} η ηρα A*, τ^{γ}ὸ ἥρ^{α} (om. articulo) Pl^{M} λόγους Ἥρα Pl^{E} | verba Herculis virtutem celebrantia cum magis Minervae vel etiam Iuventati convenire videantur quam Iunoni, si non Ἀθηνᾶ, at Ἥβη s. Ἥβα pro Ἥρα restituerim 2 αποθεωθε^{ν} A*, ἀ^{π}θεωθέ^{ν} Pl^{M}, ἀποθεοθέντος Pl$^{I.b}$Pl^{a} in t. (sed 'τὸ ἀποθεοθέντος ἀποθεωθέντος διὰ τοῦ ω̄ μεγάλου γραπτέον' Pl^{a} in epid., unde ἀποθεωθ. Pl$^{a.s}$) | ἡρ^{ακλ} Pl^{M} ηρακλέουσ A* 3 ἀμοιβὴν clausulam sumpsit poeta ex *γ* 58 δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν, *μ* 382 τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν 4 Ζεὺς γεν.? (v. tamen 474, 4) | Ἥρακλες: occurrit haec vocativi forma ante caesuram tertii pedis etiam ap. Nonn. 40, 369 ἀστροχίτων Ἥρακλες (cf. App. Plan. 91, 1 δέρκεο μυριόμοχθε τεούς, Ἥρακλες, ἀγῶνας, οὓς τλὰς ἀθανάτων οἶκον Ὄλυμπον ἔβης, 90, 2) | ἐπεὶ πόνον P^{pc}: supra ι erasus est acutus, ει cr. ex ί: ἐπίπονον J^{ac}; ἐπεὶ πόνοσ Pl; vix quisquam malit πόνον (ut οἶδεν ad Iovem referatur), at offendit f. πόνος propter ea quae sequuntur (μετ' — ἀέθλων), nec tamen substituere ausim Θέμις s. νόμος aut μόρος s. χρόνος: cf. 469, 1 | ἄσπετον — ἀπείρονα (vs. 3): similiter inter se excipiunt ἀπείρονα (καρπὸν Ἰάκχου) et ἄσπετον (οἶδμα) apud Agath. XI 64, 1; 3 5 οἶδεν P | μετ': cf. 458, 1; 471, 1 | κύκλον: cf. Christod. 136; 'μετὰ κύκλον καὶ ἐνιαυτόν' inepte primo, postea 'μετὰ τὴν ἀποβίωσιν' sch. Mon. | post ἀέθλων clausulae signum: ∼ adpinxit J itemque Pl^{M}; ad vs. 2 sq. 'γνώμη' adposuit sch.^{B} ‖ 6 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 8 (περὶ ἀρετῆς), 2; Pl^{E} I 8, 3 (cf. ad l. 1 sqq.) 6 αλλο A*, om. Pl | εισ το αὐτό A* εἰσ τὸ αὐτό Pl (cf. XVI 93, 6) 7 ἐτέλεσσε P ἐξετέλ. Pl; χάριν ⟨ἄρτι⟩

470. *Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς | πρὸς τὸν Αἴαντα φι|λιωθῆναι.* A*

Οὐ θέμις ἐν φθιμένοισιν ἔχειν κότον, ἄλγεα γαίης
καλλείψας ἀγάπαζε τεὸν φίλον· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων, βριαρὴ δέ σ' ἔπεφνεν Ἀθήνη
Ζεύς τε πατὴρ καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς.
αἴθε δὲ τεύχεα ῥῖψεν ἐς ἁλμυρὰ βένθεα πόντου
δῖα Θέτις καὶ νεῖκος ἀπέσβεσε σεῖο μενοινῆς.

471. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους | Νέστωρ*
ἀκούσας Ὀδυσσέα | ἐπανελθόντα. A*

Ἐσθλὸς ἀνὴρ φύγε πόντον ἀπηνέα καὶ μετὰ μόχθου
ἐς πάτρην ἀφίκανεν, ἐμοῦ δέ κε φέρτερος εἴη
εὖ δεδαὼς πτόλιάς τε καὶ ἔθνεα καὶ νόον ἀνδρῶν.

τέλεσσε? | *ἱδρῶσ.* P: obversabantur poetae Hom. λ 61 *αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος* p. 464, 8 cf. ad 460, 2; χ 6 (*σκοπὸν ἄλλον*) *ὃν οὔ πώ τις βάλεν ἀνήρ* ‖
1 sqq. ep. om. Plan. (itemque ap. Buh.) 1 *τι αν ειποι αχιλλ^ε πρ^ο τ' αἴ.* A* | *φιλιωθῆναι* A* (*φιλωθῆναι* pro scriptura tradita habet ac defendit cl. Suid. s. v. *φιλωθέντες* Jac.) | *φιλ.* ⟨*τῷ Ὀδυσσεῖ*⟩ Jac. Boiss. (an ⟨*πρὸς τὸ τῷ Ὀδυσσεῖ*⟩ *αὐτὸν φιλ.*?) 2 *οὐ θέμις*: cf. κ 73, *ἔχειν κότον*: *A* 82 | malis f. *ἐν νεκύεσσιν* cl. 459, 6 | *ἄλγεα γαίησ* (erasum est punctum pone σ) P: *γαίῃ*? an *ἄλγεα δ' αἴσης*? 3 v. Christod. 208 *πατρῴης προλιπὼν μνημήια μοίρης* 4 *ἤλιτεν* P^pc *ἦλ.*? P^ac | praestare vid. *ἔς σ' ἐθέλων* (cf. 459, 5) | *βριαρηδέ* P; sylloges istius auctor *βριαρὴ* in eadem vs. sede collocat 465, 2 | *σε πέφνεν*? v. λ 453 5 versum Hom. (*T* 87 *ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μ. — Ἐρ.*) paululum ab initio mutatum adsumpsit auctor ep. | *ζεὺσ δὲπατὴρ* P *Ζεύς τε π.* Jac., malim *Ζεύς θ' ὕπατος* (cf. Q. Sm. 13, 559, Nonn. 33, 162 *Ζεὺς ὕπατος καὶ θοῦρος Ἄρης καὶ θέσμιος Ἑρμῆς*) | *ἠεροφοῖτ⌊ι⌋σ* P^pc (*-τησ* J^ar; syllabae *φοῖ* littera ι serius adposita, ο corr. facta est: *-φυτησ*? J^ac) 6 *ῥίψεν* P | *βένθεα πόντου*: cf. hymn. Hom. in Cer. 38 7 *⌊δ⌋ῖα* (*δι* J^pc, olim fuisse *θε* non affirmem) P | *σεῖο μεν.*: cf. *σῇ τε μενοινῇ* in claus. vs. apud Agath. XI 350, 3, *ἀπάνευθε πολυστρέπτοιο μενοινῆς* Christod. 172, *Νεοπτολέμοιο μενοινήν* Chr. 203 ‖ 8 sqq. om. ep. Plan. (nec exstat in ap. Buh.)

8 *τίν' αν εἰποι λόγ' νεστ.* A* 9 *ακουσ' οδυ^εσσ* (altero σ

P 439 472. *Εἰς τὸν αὐτὸν Ὀδυσσέα.* A*

Πολλὰ καμὼν νόστησεν ἀνὴρ τλήθυμος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔμπης κλέος ἔσχεν ἀνὰ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν ἀεὶ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.

473. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἀγαμέμνων καθοπλισθέντος Ἀχιλλέως.* J. Pl

Ἴλιος ὀφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
ληιδίην Δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὁππότ' Ἀχιλλεὺς
μῆνιν ἀπορρίψας φθισήνορα χεῖρα κορύσσει. M 3ʳ

---

paululum detrito) *επανελθου̅* A* p. 465, 10 *ἐσθλὸς*: cf. *ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς* β 71, γ 98 | *ἀπην'έα* (prosodiis parum certis) P; hoc epitheton praetulit poeta Homerico *ἀπείρονα* (*Α* 350; δ 510, ubi *πόντον ἀπείρονα* verba posita sunt ante bucolicam sicut *πόντ. ἀπηνέα* in vs. 471, 1) | *μεταμόχθου* P *μετὰ μόχθον* ap. Par.; scribendum *μετὰ μόχθους*, cf. 458 *μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα — ἱκάνομαι*; 468, 3 11 *πάτρ⌊η⌋ν* Pᵖʳ (*-τριην? -τραν?* Jᵃʳ) | *ἀφίκανε* P *-εν* Jac. | obversabantur auctori Hom. *οἳ σέο φέρτεροί εἰσι Β* 201, *αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ τόσον σέο φέρτερος εἴην Π* 722, *κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος Τ* 217 12 *πτόλιαστε* P | *ἔθνεα*: *ἤθεα* anonym. (probabant coniecturam Bothius, Boiss.) | versus 471, 3 additus est in marg. inferiore: continentur igitur pag. 438 versiculi 34, uno plures quam quot ad incisas lineas quadrant (cf. ad eiusdem quaternionis pag. 449, 450, ad praecedentis quat. p. 425—427, 429, 435, 436) ‖

1 sqq. om. Plan. 1 *εισ τον αυ̅ οδυσσέα*: ∼ A* in marg. superiore (tristich. non iunctum in P cum ep. 471, sed clausulae signum adpictum post *ἀνδρῶν* 471, 3) 2 *πολλὰ κ.*: cf. ξ 65 *ὅς οἱ πολλὰ κάμησι* | *τλήθυμος*: vocabulo non Homerus utitur, sed Pindarus (fr. 234 *κύνα — τλάθυμον*), a quo petivit et auctor tristichi et Agath. 644, 1 (*τλήθυμε γεωπόνε*) 3 *ἀλλ' ἔμπης* (v. 474, 5): 'Ulixis vita ut aerumnosa, ita vicissim insignis est claritudine aeterna' v. Agath. 644 *σοὶ βίος αἰεὶ — σκαπάνης ἄλγεα καὶ πενίης, ἔμπης ἀρτίπος ἐσσί* | *ἀναχθόνα* P (noli repetere *ἐπὶ χθόνα κ. κατὰ π.* ex hymn. Hom. in Cer. 69) 4 *ἀνδράσιν ἐσσ.*: tentavi *κυδρὸς ἐν ἐσσ., αὖτις ἐν*, etiam *λαμπρὸν ἐν ἐσσ.*, sed f. vs. excidit post *πόντον* ‖ 5 sqq. Plᴹ l. Iª c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 11; Plᴱ I 5, 12; ep. exstat *in Laur.* 91, 8 (F_2) f. 37ª (6ª) n. 45 (inter IX 462 et 463) 5 *αν J; verba εἴποι λόγους* om. Pl (repetere ea noluit praecedente

474. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Εἰδοθέα
δρῶσα τὴν Ἑλένην εἰς τὴν Φάρον. A*. Pl

Οἰκτείρω σὸν κάλλος, ἐπεὶ Διός ἐσσι γενέθλη.
εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοτρεφές· ἀτρεκέως τοι
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.

---

epigrammatis 462 lemmate 'τίνας ἂν εἴποι λόγους Δηιδάμεια') itemque F_2 | ὁ αγαμ. J, Ἄγαμ. (om. articulo) Pl F_2 p. 466, 6 καθοπλισθεντ J ὁπλισθέντοσ Pl F_2 | αχιλλ J (qui lemma ep. 473 in textu, non in marg. exaravit) -έ⌈ωσ⌉ Pl[M] -έος F_2 7—9 cf. epp. IX 457, 460, 463, 467 7 ἐλ. ὀφρ. P: verba sumpta ex Il. X 411 (ὀφρυόσσα F_2 in t., cr. in marg.); 'ὑψηλή' sch.[B], 'ἡ ἐπὶ ὀφρυώδους τόπου κειμένη ἤτοι ἡ ὑψηλὴ καὶ μετέωρος ἢ ὑπερήφανος' sch. Mon. (cf. Suid. et Hesych. s. ὀφρ.) | δεπᾶσαν P[pr] (F_2), δ' επασαν P[ar]; δ' ἅπασαν? (olim ci. δ' ἐπ' αἶσαν ληιδίην 'ut sustineret sortem urbis hostibus ad praedandum traditae') 8 ληϊδίην P: v. VI 20, 2 'Ἑλλάδα — Λαὶς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληιδίην (Iuliani) | θεὸς πόρεν v. 463, 4; 'ἡ δὲ θεὸς Ἀθηνᾶ ἄρτι πᾶσαν τὴν λαφυραγωγίαν παρέσχε τοῖς Ἕλλησιν' sch. Mon. 9 cf. 467, 3 μῆνιν ἀπορρῖψαι, 457, 1 ἐμὸν φθισήνορα θυμόν, 460, 3 ἐφ' Ἕκτορι χεῖρα κορύσσει ἡμετέρην | φθεισήνορα (sc. φθεισ. ac., φθισ. pc.) F_2: v. Ludw. ad B 833 | post φθισήνορα interpunxit Pl[M] (φθισήνορα, χεῖρα), rectius ἀπορρίψασ. φθισήνορα distinxit P (et iunxit φθ. χεῖρα Jac.; 'φθισήν. potest quoque ad χεῖρα referri' Reiske) ||

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 40 (εἰς κάλλος), 3; Pl[E] I 41, 3 1 τίνας ἂν εἴποι λόγ A* quem sequitur Pl[M], τί ἂν εἴποι Pl[E] | ειδοθέα A*; etsi Euripideam potius Theonoam quam Homeri Idotheam poeta spectavit (si quidem Helenam, non Menelaum appellari facit), tamen vs. 6 non scribendum Θειονόης nec inferendum hoc nomen in ep. titulum 2 ορωσα A* ἰδοῦσα Pl | τ ελέν εισ την φάρον A* τὴν Ἑλ. ἐν Φάρῳ Pl[M] (ἐν Φάρῳ Pl[E]) 3 οἰκτείρω (non οἰκτίρω) P Pl | σὸν P, σέο Pl[M pr] Pl[E] (σ' ἔο? an σ⌈ὸν⌉? Pl[M ar]) | τεὸν ὅτλον? ἆθλον? (v. 457, 3; 466, 1; 470, 2) | διό⌊σ ἐ⌋σσι P | γενέθλη P (cf. hymn. Hom. 1, 136 Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην), γενέθλησ Pl[M.E] (conferunt edd. Colluth. 250 ἰλήκοις, Διόνυσε, καὶ εἰ Διός ἐσσι γενέθλης) 4 εἰσόρόω γ⌊ὰρ⌋ (γάρ, sc. γ' ἄρ'? J[ar]) P | διοτρεφὲσ ἀτρ. P[ar] -φέσ. ἀτρ. P[pc] -φὲσ· ἀτρ. Pl[M] | ἀτρ. γὰρ P Pl; δ' ἄρ Casaub., ἀτρ. δὲ Br.; ἀτρ. γὰρ — ἐτύχθη; Jac. cl. Coll. 306 (mihi ne interrogative quidem accepta enuntiatio admittere vid. particulam γάρ, fort. malis ἀτρ. δή); scripsi τοι, quod occurrit in clausula hexametri apud Hom. ρ 572 5 δεκέτηρος: v. 461, 7; 462, 5 | ἐτύχθης Dübn.; v. 457, 6; 459, 5

ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο, τεοῦ γενετῆρος, ἀρωγαί;
ἔμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἑλοῦσα
Εἰδοθέης ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης. M 11ʳ

475. *Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἑλένη* Jᵗ·. Pl
ὁρῶσα τὸν Μενέλαον καὶ τὸν Πάριν μονομαχοῦντας. Jᵗ·

Εὐρώπης Ἀσίης τε δορισθενέες βασιλῆες,
ὑμῖν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἕλοι δύστηνον ἀκοίτης·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἄνευθε δὲ Κυπρογενείης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἕλῃ με γαμοκλόπος, αἶσχος Ἀχαιοῖς. M 4ᵛ

---

1 *τεοῦ γενετῆρος*: v. 461, 1 *ἐμοῦ γενετῆρος*, 462, 2 *ὑμετέρου γενετῆρος*, 468, 2 *σὸς γενέτης* | (*Διὸς*) *ἀρωγαί*: sumpsit haec poeta ex Il. *Δ* 408 *Ζηνὸς ἀρωγῇ*, sed obversabantur poetae etiam Hom. *ποῦ τοι ἀπειλαί Υ* 83, *πῇ δὴ συνθεσίαι Β* 339 2 f. *ἔμπης σπέρχεο* | v. *δ* 519 *ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων* | *θᾶσσον* cr. ex *θάσσον* P | *ἑλουσα* P 3 *ϊότητι* et *ἐπινῶτα* P | memor vid. poeta fuisse vs. Euripidei Hel. 1032 '*πρὸς μὲν παρθένου σεσώμεθα*' | *πικρῆς ἐπὶ*? | in fine vs. primi (post *γενέθλη*:) J adpinxit '*θαυμαστ°ν*' ‖ 4 sqq. Plᴹ l. Iª c. 15 (*εἰς γάμον*), 4; Plᴱ I 15, 4 4 sq. lemma in textu, non in marg. scr. J 4 *ειποι λόγ ἑλ.* J *εἴποι λο^γ ἑλέ^ν* Plᴹ 5 *μονομαχούντων Με|νελάου καὶ Πάριδοσ* Plᴹ | *ορῶσα τον μεν^ε καὶ τον πάρ^* (i. e. *πάριν*, non *πάριδα*) *μονομαχτ* (-τ⌈ασ⌉) J | '*ἡ Ἑλένη τὴν μάχην ἣν ἀνεδέχθησαν ἀμφότεροι περὶ αὐτῆς ὁρῶσα*' sch. Mon. 6 *εὐρ. ασιησ* P | *δορισθενὲσ* P *δορυσθενέεσ* Plᴹ *δορισθενέες* Br.; cf. Aesch. Ch. 158 *δορυσθενὴς ἀνήρ*, Hymn. hom. 8, 3 *δορυσθενὲς ἕρκος Ὀλύμπου* 7 *ἐπιξυροῦ ἵσταται* P | *ἀκμῆσ* P *ἀκμή* Plᴹ·ᴱ (*ἀκμῇ* s. *ἀκμῆς* Reiske); '*ὅμοια καὶ Ὁμήρῳ Ἰλ. κ* (K 173) *καὶ Θεόγνιδι* (v. 557) *εἴρηται*' sch.ᴮ ('*ἡ ἀκμή, ἡ νεότης ἵσταται — ἐπὶ κινδύνου*' inepte sch. Mon.) | *ἐπὶ ξ. ἵσταμαι ἀκμῆς* Scaliger 8 *τλήθυμ^ο* Plᴹ | *ἕλῃι* (Jᵖᶜ *ἕλῃ*? Jᵃᶜ) P *ἕλοι* Pl | cl. *η* 223 et 248 malis f. *τίς κ' ἐμὲ τὴν δύστηνον ἕλοι τλήθυμος ἀκοίτης* 9 *δικασείεν*: cf. 115ᵇ, 1 | *Κυπρογ.* crebra est clausula hexametri Nonniani (6, 82; 20, 145; 33, 97 saepius) 10 *ἄλλοσ* Jᵖᶜ *ἆλλοσ* Jᵃᶜ (punctum adpictum erat non ad litteram delendam, sed prosodiae, f. circumflexi loco, postea inductum est lineola) | *ἄλλος — γαμοκλ.* recte diceretur Deiphobus (Thryph. 45 *Δηιφόβοιο γαμοκλόπου*

476. *Τί ⟨ἂν⟩ εἴποι Ἕκτωρ*
τοῦ Πατρόκλου μὴ δυνηθέντος βαστάσαι τὸ δόρυ Ἀχιλλέως. J[t.]

Ἐζημίωσας ἀσθενῶν τὸν Ἕκτορα·
φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα. M 3[r]. Σ 44

ὕβριν), non item Alexander, ad quem verba referri oportet; tentavi *πάλιν αὖτις* (*αὐτὸς, ὅτλος*) et *πάλι λάγνος* s. *μάχλος*; nunc praeferam *οὖλος* | *ἕλῃι* P[pc] *ἕλῃ* P[ac] | in fine vs. primi '*θαυμαστον*' adposuit J, cf. ad. p. 468, 3 ‖

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 13; Pl[B] I 5, 14; ep. exstat in syll. Σ n. 44 (Σ[F] 145[r], Σ[P] 248[v]), etiam in Laur. 91, 8 (F_2) f. 37[a] (6[a]) n. 47 inter IX 463 et XVI 4; responso Patrocli carent P Pl[M] (Pl[I.a]) Σ F_2 1 sq. indicem a Palatino paulum discrepantem exhibent Pl Σ F_2 hunc: *τίνασ Ἕκτωρ* (Pl[M] F_2, *τίνας ἂν Ἕκτωρ* Pl[E], *τίνασ ἂν εἴποι λόγουσ Ἕκτ.* Σ) *πρὸσ πάτροκλον* (Pl, *πρ.* *π̄ροκλ'* Σ, *πρό* *π̄ροκλον* F_2) *μὴ δυνηθέντα φέρειν τὸ δόρυ* (Σ[F.P] F_2, *τὸ δόρυ ἀχιλλ⌜έωσ⌝* Pl[M], *τὸ δ. τοῦ Ἀχ.* Pl[E]) 1 *τί εἴποι* (om. part. *ἂν*) J 2 *του π. μη δυνηθεντοσ βαστασ το δόρυ αχιλλε* J (*τὸ δόρυ τὸ Ἀχ.* frustra Jac.) | Il. *Π* 140—144 et *Τ* 387—391 afferunt edd. 3 sq. duos versus duplici puncto separatos (*ἕκτορα: φέρεισ*) una linea continet P 3 perisse primum ep. versum sic fere formatum '*πάλλειν τὸ κλεινὸν τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ*' perperam adnotat Reiske (qui tamen paulo aptius proponere poterat: *Ἀχιλλέως ὃς οὐκ ἔτλης πάλλειν δόρυ* vel *Πηλήιον σὺ χερσὶ σαῖς πάλλειν δόρυ*) | *ἐζημίωσασ* cr. ex *ἐζυμ.*? Σ[P] | *ἀσθενῶν* P idemque Pl[M ac]; *οὐ σθένων* Pl[M pc] Pl[E] Σ (*οὐ σθένων τὸν ἕκτωρα* F_2) 4 (*ἡμεῖν* F_2) | *ελλ⌞ι⌟πῆ* (*-λ⌞ι⌟π* in eraso *-λειπ*) P, *ἐλιπῆ* (*ἐλ* cr. ex *λ*) F_2 | duo responsa Patrocli adposuit sch.[B], prius (476[a]) in marg. superiore Florentinae, alterum (476[b]) in m. exteriore, atque tertium (476[c]) add. sch.[w] (distichum Arsenii); alterum responsum (476[b]) recepere Pl[b.s]:

476[a] *Ἀπόκρισις* (sch.[B]).

Ἀλλ' εἰ τὸ δοῦρας κεῖνο πάλλειν ἔσθενον,
οὐδ' ἂν τάδ' Ἕκτωρ ἔσχεν, ἀλλ' ἡμῖν δαμεὶς
πάντ' ἂν τά γ' αὐτοῦ σκῦλ' ἀφῆκ' ἀνελλιπῆ.

(Pro *ἀνελλιπῆ* scripsit sch.[B] *ἀνελιπῆ*, sch.[w] *ἂν ἐλλιπῆ* eademque sch. Mon., qui omisso versu altero absurdas verborum interpretationes profert velut hanc: *ταῦτά γε τὰ ἐλλιπῆ ἀφῆκα ἂν πάντα αὐτοῦ ἤτοι ἐκεῖ, ἤγουν οὐκ ἂν ἄλλον ὅπλον ἐδεήθην, εἰ τὸ δόρυ μόνον ἐκεῖνο ἔσθενον φέρειν.*)

477. Τί ⟨ἂν⟩ εἴποι ἡ Θέτις
τοῦ Τηλέφου σκελισθέντος ὑπὸ τῆς ἀμπέλου. Jᵗ· Pl

Ἄμπελε, τί πράξωμεν, ὅταν Δαφναῖος Ἀπόλλων
πτόρθον ἐμὸν κλίνῃ δι' Ἀλεξάνδροιο βελέμνων; M 3ʳ

476ᵇ Ἄλλη ἀπόκρισις (sch.ᴮ, τοῦ Πατρόκλου ἀπόκρ. Plᵃ, τοῦ Πατρόκλου tantum Plᵇ).

Ὤνησα, θᾶττόν σ' εἷλε Πηλεῖον δόρυ.

(Πήλϊον tantummodo, omisso nomine δόρυ sch.ᴮ, versum om. sch.ᵂ sch. Mon.; Πηλεῖον δόρυ Plᵇ·ˢ, Πήλειον δ. Jac.)

476ᶜ Ἀρσενίου (sch.ᵂ).

Ἀλλ' ἤν γ' ἐν παλάμῃσιν ἐμαῖς δόρυ χάνδανε κεῖνο,
Ἕκτορ, ἂν ἀντ' ἐμέθεν ἤλυθες εἰς Ἀΐδην.

(In Arsenii hexametro ἀλλ' εἴ γ' requirit Jac., FG. Schmidt in pentametro frustra verborum ordinem hunc: Ἕκτ., ἂν εἰς Ἀΐδην ἤλυθες ἀντ' ἐμέθεν nec magis, licet sedes voculae ἂν offendat, reponenda haec: Ἕκτορ, νῦν ἦλθές κ' ἀντ' ἐμεῦ εἰς Ἀΐδην aut Ἕκτορ, νῦν Ἄιδόσδ' ἤλθες ἂν ἀντ' ἐμέθεν) ‖

1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 5 (εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους), 15; Plᴸ·ᵃ I 5, 15 (Plᵇ·ˢ 5, 16; Plᴮ 5, 19); ep. exstat in Laur. 91, 8 f. 37ᵃ (6ᵃ) n. 49 (post XVI 4, ante VII 151 quod est ultimum ep. syllogae Laurentianae istius, quae praeter IX 440 epp. quinquaginta s. potius 51 complectitur) 1 τί εἴποι η θέτισ J τίνασ Θέτις (post XVI 4) Pl F_2 2 του τηλεφου (τηλ cr. ex τιλ) J; τηλέφ (om. articulo Pl (F_2) | ὑπὸ τῆσ αμπελ J; ὑπ' ἀμπέλ Plᴹ (-λου F_2 Plᴱ); cf. Pind. I. 8, 49 Μύσιον ἀμπελόεν αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον, schol.ᴬ Il. Α 59 ἐμπλακεὶς ἀμπέλου κλήματι τὸν μηρόν, Lyc. 1247 Θέοινος γαῖα συνδήσας λύγοις 3 πράξομεν P πρήξωμεν Pl (πρηξώμενος F_2) | ὅτ' ἂν Plᴹ F_2 | δαφν. Ἀπ.: clausula vs. sumpta ex Nonno (cf. N. D. 13, 129; 24, 99; 38, 60; 48, 300) 4 πτόρθον dicit filium Thetis comparans se cum vite: haec cum pampinum ab Telepho fugiente prostratum s. laceratum ulciscitur ita, ut Mysus implicatus ramis praepediatur ac vulneretur, deam exemplo suo admonet ne propaginis suae (πτόρθον) mortem inultam relinquat | πτ. 'κλάδον' sch.ᴮ (cf. Hesych. s. v. πτόρθ., Eur. Hec. 20 ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην τάλας) | κλίνῃ Plᴹ F_2; v. VII 493, 2 ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα (Ant. Sid.), VII 488, 2 οἴχεαι ὡραίον κεκλιμένα πρὸ γάμου (Mnas.), Quint. Sm. III 66 (de occumbente Achille) ὣς ἐκλίθη δέμας ἠὺ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο | ἐξαλεξάνδροιο βελέμνων P, ἐν Ἀλ. βελέμνοισ Pl ἐν ἀλεξάνδροιο βέλεμνοισ (sic) F_2; (κλίνῃ) 'ξ Ἀλεξ. βελέμνων infeliciter Jac. (Dübn.), scripsi δι' Ἀλ. β.; v. Q. Sm. III 61 στυγερὸν προέηκε βέλεμνον ‖

478. *Τί ⟨ἂν⟩ εἴποι ὁ Πρίαμος τοῦ Ἑλένου διδόντος βουλὰς τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα ληφθῇ Τροία.* Jt.

Τὰ δῶρα λαμπρὰ προσφέρεις τῇ πατρίδι.

479. *Τί ⟨ἂν⟩ εἴποι Περσεὺς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ κήτους τῆς Ἀνδρομέδας μὴ θελούσης αὐτὸν λαβεῖν.* Jt.

Σεῖο νόον πέτρωσεν ἀμείλιχα δέσμια πέτρης,
καὶ λίθον ἐκτελέσειε τεὸν δέμας ὄμμα Μεδούσης.

480. *Τί ⟨ἂν⟩ εἴποι Ἱπποδάμεια μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οἰνομάου Πέλοπος μὴ θελήσαντος αὐτὴν λαβεῖν.* Jt.

α. Ἀπεστράφης νῦν ὡς λαβὼν ἐξουσίαν;
β. Ταύτῃ γὰρ οὐ πέφυκε συντρέχειν Ἔρως·
Ἔρως γὰρ ἄλλην ἀνταμείβεται τρίβον.

---

1 sqq. om. Plan. 1 *ο πρ. του ἑλ.* J; v. Christod. 155 *οὐθ' Ἕλενος κοτέων ἀπεπαύετο, πατρὶ δὲ νηλὴς φαίνετο δινεύων ἔτι που χόλον* 2 *διδόντ^ο βουλ´* (i. e. *βουλασ*, non quod edd. exhibent *βουλὴν*) *τ∸ ἑλλ.* et *ληφθῆ τροία* J 3 cf. Christod. 158 *ἐσθλὰ μὲν Ἀργείοις μαντεύετο, κὰδ δὲ τιθήνης ἀθανάτοις ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν* | *τ⌊ὰ⌋ δῶρα* P: f. *ἕλωρα* (v. Σ 93); olim *τὰ θρέπτρα* (v. *τροφεῖα*), *τάδ' ἦρα* et *ἄποινα* ci. | *λαμπραπρ.* P | in fine vs.: '*θαυμαστόν* (non *-στῶς*) adpinxit J || 4 sqq. om. Plan.

4 *τι εἰποι π.* et *τ̆ κη^υτ* J 5 *τ'* (*τ⌈ησ⌉*) *ανδρομ^δε μη θελ^ουσ⌈ησ⌉ α^τυ λαβ^*: J (noli *ἄνδρα* s. *γαμέτην* aut *ἀκοίτην* post *αὐτὸν* inserere); monent edd. hic a ceterorum narratione diversa afferri de Andromeda Persei nuptias repudiante et de Perseo virgini suscensente; novavit fort. fabulam poeta (acuminis ostentandi causa), ut mentis pavore torpentis simul atque corporis saxo rigentis imaginem virginalem proponeret; etsi puella fingi potest initio tantummodo pavore ac subita sortis mutatione obstupefacta ita, ut quasi capta mente cum sensus omnino expers tum amoris immemor videretur, donec urgenti iuveni atque ore Gorgonis minitanti verum affectum proderet ac liberatori grato animo se dederet (cet. cf. Ov. V 229 'ut mea se sponsi soletur imagine coniunx') 6 *δέσμια* P; *δέσματα*? | auctor ep. non diversus vid. ab eo, qui epp. 451—478 (paucis exceptis) panxit: cf. *σεῖο* 452, 1, *ἐμὸν νόον* 458, 4, *ἐξετέλεσσε* 469, 1 et *δικάσειεν* 475, 4, *τεὸν φίλον* 470, 2 ||

P 440 481. ʼΙΟΥΛΙΑΝΟΥ͂ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ͂ ΤΟΥ͂ ΜΕΤΕΏΡΟΥ. A* A*

Βραδύτερον παρελ|θόντος. A*

Ἑσπέριός μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ καὶ πρώιος ὕπνος,
ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας·

---

p. 471, 8 sqq. ep. om. Plan. 8 *τί εἴποι* J 9 *μὲ̄ τ̂ αναίρ. τ̆ οἰν.* J 10 *πελοπ̊ μη θελήσαντ̊ αὖ̂ λαβ̂* J | mireris Hippodamiae tribui versus qui magis convenirent aliis velut Ariadnae, Didoni; cf. epp. de amatoris languore fastidioque redundante ex ea voluptate, quae parata promptaque potiendi difficultate atque cura vacat, XII 102, 5 *τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται* (Call.), V 305, 3 *ὅταν δ' εἴπω 'παράκειμαι' — οὐδὲν ἐρῶντος ἔχεις* (Philodemi), praeterea V 274, 11 *οἰχόμενος δ' ἄλλην ὑποκόλπιον εὐθὺς ἑλίξεις, ἐστὲ γὰρ ἀπλήστου Κύπριδος ἐργατῖναι* (Pauli), XI 7, 3 *οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως* (Nicandri) 11—13 tres versus (in infima p. 439) complectuntur lineae duae ita, ut prior lin. verba *ἀπεστρ. — πέφ.*, altera *συντρ. — τρίβον* contineat 11 *ἐξουσίαν*: P (cf. ad lemma ep.) 12 *ταύτη* P *ταύτῃ* (sc. *τῇ ἐξουσίᾳ*) Huschke; dissociatum dicit Amorem non a potentiae cupiditate (ut mire interpretatur Jac.), sed a licentia fruendae, a copia potiendae voluptatis ('transvolat in medio posita et fugientia captat') | *ου πεφ.* ¦ *συντρεχειν* P 13 *ἔρωσ* J[ac] *ἔρ.* P[pc] (in fine vs. praecedentis *ἔρωσ·*); *ἀβρῶς* (et *ἄφνω*) *γὰρ* olim ci.; sed offendit *γὰρ* iteratum: f. *παράλλαγμ' ἀνταμείβ. τρίβων* | *ἀνταμείβετ*) P | tres vs. 480, 1—3 edd. tribuunt cum lemmatis auctore Hippodamiae; signo interrogandi in fine vs. primi posito duos vs. (480, 2 sq.) vindicavi Pelopi, ut Hippodamiae languescentis amoris causam sciscitanti responderet ||

1 sqq. Pl[M] l. I[b] c. 30 (*εἰς μῖσος*), 1; Pl[E] I 49, 1; rectius tetrastichon epigrammatis *περὶ μέθης* adiungi censet Opsop., epp. *εἰς μέμψιν* Br. 1 sq. auctoris nomine caret ep. in Pl[M] (praecedit in M[b] IX 9, 5 sq., quod distich. Iuliano tribuit Plan.); *ἄδηλον* Pl[E] 1 *ἰουλιαν̆ σχολ* A*; ep. vid. Jul. Aegyptii: cf. IX 798, 1 *τέχνη σε βιάζεται*, VII 581, 1, XVI 107, 1 (cum 481, 1), VII 585, 4 *βριθομένην*, XI 398, 4 *ἐκάλει* (cum 481, 2), IX 738, 2 *ἀμφοτέραις*, VII 586, 3 *εἴη — μελέτω* (cum *ἐρρέτω — παρείη* 481, 3) 2 *τοῦ* (supra *οῦ* erasae vid. litterae *εσπ*, infra *τοῦ με* vox *εσπεριοσ*: v. ad l. 10) *με|τεωρ*[ʼ]: de epitheto hoc, quod tam Palladae quam Iuliani nomini adposuit A*, v. Franke p. 42: mihi non idem *significare* vid. atque *τοῦ παραβάτου, ἀθέου* (quod conveniret

ὧν ἐξ ἀμφοτέρων ὁ μὲν ἐρρέτω, ὃς δὲ παρείη
 ἵλαος ὠράων μέτρον ἐπιστάμενος. M 85ʳ

---

in Jul. Apostatam), sed perstringitur scholast. tamquam ἀλαζών s. ἀδολέσχης: v. stud. Lips. 17, 346 Martini Quaest. Posid.

p. 472, 3 βραδύτερ° A*; rhetorem exspectatione auditorum serius ad declamandum prodisse (παρελθεῖν) moramque versibus excusasse monet Jac. (cf. Claudiani ep. 140, ubi ὑπὲρ νωθροῖο pro ὑπὲρ νώτοιο in vs. 2, θώρηξε νόον πολύμηνις ἀνάγκη in vs. 4 proposuit Ludwich) 4 ἐ⌊σπέρ⌋ιόσ (ἐ C ἐ Jᵃʳ, duplicem acc. rest. C; ἐνστεφιοσ olim scripsisse J verisimile non videtur) P in t., εσπεριοσ adposuit C in marg. sup., cum eandem vocem primo in marg. exteriore et super τοῦ et super βραδύτ. collocatam scriba delevisset, ne verbi falso traditi emendatio cum lemmatis particulis confunderetur, v. ad l. 2); εὐστέφιόσ Plᴹ·ᴱ, v. ad p. 473, 2 | μέδάμασσεν Pᵖᶜ μεδάμ. Jᵃᶜ, μ' ἐδάμ. Pl; cf. κεῖνοι μέν σ' ἐδάμασσαν VII 582, 3 (Iuliani Aegyptii) 5 ὃ σμὲν (ʻ C) P | ἐπὶβρ. P, 'ἐπιβαρύνας' sch.ᴮ | δέμε P δ' ἐμὲ Br. | μὴ καλέσασ P Pl (δὴ καλ. ed. Holtziana); tentavi μὴ στεγάσας (cl. Soph. El. 780 ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν) v. ad 473, 2

1 ἐξαμφ. P | ὃσ δὲ Pl ὁ δὲπαρείη· (ʻ C) P 2 ἵλαοσ P | ὠράων: in eadem pentametri sede vocabulum occurrit IX 652, 2 (Iul. Aegyptii) |: ωραῖον: ~ in fine vs. adpinxit J | varie ep. interpretantur: aliis (praeter somnum matutinum) accusari videtur vinum s. Bacchus Εὐστέφιος (cf. εὐστεφάνου Διονύσου Orph. hymn. 74, 2) vel Εὐστάφυλός (Casaub.) μ' ἐδάμ. (sic interpretantes non mutabant verba ὃς δέ με μὴ καλ., quae tamen iis mutanda erant velut in ὃς δὲ μέθῃ πελάσας), aliis non Liber vid. dici, sed famulus Εὐστέφ. (Br.), 'Εσπέριος (Jac., hoc nomen argute datum existimans puero, qui officii neglegens herum e somno excitare omisit — μὴ καλέσας, ἐρρέτω); refellit, opinor, hanc interpretationem vel verbum ἐδάμασσεν minime aptum ad famuli condicionem delictumque indicandum; rectius olim duplicem somnum (ἑσπέριος — καὶ πρώιος ὕπνος) dici statuerat Jac. ita, ut, cum poetam et vespertino et matutino somno oppressum putaret, verba μὴ καλέσας mutaret in μὴ χαλάσας; mihi poeta queri videtur vespertinum somnum non praesto fuisse ad tempus, unde accidisse ut matutinus somnus se longius quam par esset amplexus teneret; μὴ καλέσας fort. dici potest somnus (vesp.), qui voluptati aut studiis deditum vel non invitat vel parum acriter ad quietem vocat: malim tamen μὴ στεγάσας (κορέσας) | sequitur ep. Palladae IX 175 iteratum ab J ||

482. ἈΓΑΘΊΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ͂. A*. Pl

Εἰς | τὰ λυτὰ Ζήνωνος | τοῦ βασιλέως. A*. Pl

Οὐτιδανοὶ μερόπων εἰ καὶ μέγα ῥέξαμεν ἔργον,
οὔτινος εἰς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα·

---

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 59 (εἰς παιδιάν), 1; Pl[E] I 61, 1 1 αγα^θ σχολαστι^ξ A* p. 440; idem p. 441 nom. gentile addidit, cf. ad p. 477, 4; ep. etsi argumento ab Agathianis aliquantum differt, ab Agathia tamen minime abiudicare licet, cf.: *παίγνιον οὐτιδανοῖς* ἀνδράσι γινόμενος IX 204, 8, *μερόπεσσι* X 66, 7, IX 766, 7 (cum 482, 1); ἡ δ' ἀρετὴ — καὶ κεῖθι συνέρπει κἀνθάδε μιμνάζει μνῆστιν ἐφελκομένη IV 4, 6, V 286, 4, *δηρὸν* ὀφειλομένας XVI 36, 2, XVI 41, 8, θᾶσσον *ἐπερχομένη* V 272, 8 (cum 482, 2); *κἂν* — ποντοπορῇς X 14, 7 (482, 3); σοφὸς εἶπεν V 298, 1 (482, 4); παίγνιον ἀτλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη VI 74, 4, VII 578, 6, ἐκτελέσαιμι V 275, 9, VI 79, 6, XI 350, 6 (cum 482, 6); ποικίλον — μῦθον XI 350, 4, ἐρχόμενον in fine vs. X 69, 4 (482, 7 sq.), ἑπτὰ ab initio vs. VII 568, 1, αὐτὰρ ὁ XI 354, 7 (482, 9); δισσοῖσιν VII 567, 3, δισσῶν V 268, 1, παίγνιά τ' *ἀμφιέπουσι* V 296, 5 (cum 482, 10); τίς *πέλε* τὸ πρότερον X 66, 2, μηδέ τιν' ἄλλην in fine vs. XI 365, 11 (c. 482, 11), πύματον δρόμον VII 596, 1, ψῆφον XI 350, 2 (482, 12); μέλας τρηχύς τε IX 204, 3, ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε XI 382, 22 (482, 13); κεῖτο XI 382, 1, μιῆς XI 352, 15 (482, 16); μίμνει VII 583, 5, μίμνε V 286, 3 (482, 18); εἰσέτι VII 572, 4, X 64, 6 (482, 19); οὐ νοέεις XI 350, 1, σύμβολον *ἐσσομένης* ἀπημοσύνης XI 382, 18, τέρψιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε τύχης X 66, 4, παγίδα IX 152, 4 (482, 22); ὃς δὲ λαβὼν ψηφῖδας ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων XI 365, 5, ἀπ' ἀριθμοῦ XI 57, 5 (482, 23); δουρατέαν IX 152, 4, κλίμακα γὰρ ταναὴν IX 653, 3 (482, 24); αὐτίκα XI 354, 19 (482, 25); ψυχὴν ὅλην V 298, 3, θυμὸν ὅλον XVI 244, 6, εἴπερ ὅλως XI 354, 13, ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα XI 352, 14, πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος IX 662, 2 (482, 26); τῶν ἀλόγων X 68, 5 (τὰς ἀλόγους 482, 28) 2 εισ τα λυτὰ A* -λυτ^α Pl[M]; εἰς ταῦλαν Scaliger (ταύλαν Reiske), εἰς τάβλαν (et ταβλατὰ) Salm. | perperam τὰ λυτὰ (cl. versu 26) interpreteris ἄζυγα (ut calculi iactu adverso disiuncti nudatique significentur); vox idem valere vid. atque πρόβλημα et instructum est ideo ep. titulo isto, quod forma verbisque proxime ad arithmetica epp. s. προβλήματα accedit (cf. scholiorum arithm. formulas usitatas 'καὶ λύεται τὸ πρόβλημα', 'εὗρες τὴν λύσιν'); de ludi ratione disputavit L. Becq de Fouquières (Les jeux des anciens, p. 372 sqq.), si non luculenter omnia, saltem pleraque non absurde explanans; calculis discoloribus albis nigrisque *quinis denis* lusores usos esse ex ipsa lapidum qui enumerantur

οἱ δ' ἀγαθοὶ κῆν μηδέν, ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦνον,
ὡς Λίβυς εἶπεν ἀνήρ, ταῦτ' ἀδάμαντι μένει.
δήποτε γὰρ Ζήνωνα, πολισσοῦχον βασιλῆα,
παίγνιον ἀφράστων ἐκτελέοντα κύβων
τοίη ποικιλότευκτος ἕλεν θέσις, εὖτ' ἀπὸ λευκοῦ,
τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου,

---

computatione apparet; in viginti quattuor loca divisam esse duodecim lineis tabulam consentiunt interpretes; ambigitur qui locus summus (*σοῦμμος*), ille post summum (ὃς *μετὰ σοῦμμον* vs. 11), campus divus (? *δίβος* vs. 12), Antigoni (vs. 17) fuerit, nec ullam de his locis coniecturam satis probabilem exhiberi putaverim, etsi ceteris meliora excogitasse videtur Fouquières | *ζηνων*$^{9)}$ *τ*^{8} A* p. 474, 3 *ῥέξομεν* Pl | *ἔργον* (spiritu geminato) P 4 *εἰσ* P *ἐσ* Pl^{M} | *δηρ⌊ὸ⌋ν* ? P^{pr} -*ρὰν* ? J^{ar}

1 *κὴν* P, *κῆν* ? Pl$^{M ac}$ *κῆν* Pl$^{M pc}$ (*κὴν* Pl^{I}) | *ἀναπν̈ευσουσι* J in t., ∻*πνεύσωσι* J in fine vs. supra lin.; *ἀναπνεύσωσι* Pl | *μόνον* P (cf. ad p. 476, 3), cr. Pl 2 *Λίβυσ* P Pl^{M}; nec Eratosthenem (Opsop.) nec Callimachum (Jac., Dübn.) significari opinor: vox (*ἀδ. μένει*) proverbii vicem obtinens mihi videtur dici *Λιβυστικὴ παροιμία* (v. schol. ad Ar. Av. 808, *μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος* Aesch. fr. 139), referri igitur ad virum Libyn, cuius mentionem facit Theo progymn. 3 (*Κυβισσὸς ἐκ Λιβύης*), Hesych. (s. *Λιβυκοὶ λόγοι*: *Χαμαιλέων δέ φησι Λίβυν τινὰ εὑρεῖν τοὺς λόγους τούτους*), Diogenian. praef. 180, 9 (*Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρῆσθαι λέγεται, ἀπὸ Λίβυός τινος· οἱ δὲ Κύβισσον εὑρετὴν γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου*, Babr. prooem. 2, 5 *εἶπε καὶ Λιβυστίνοις λόγους Κυβίσσης*) | *ἀδάμαντι* P -*τα* ('adamantis vim sustinet') Herw. | *μένει* P Pl, *μενεῖ* Jac.; cf. Claudian. de b. Gildonico 202 'voces adamante notabat Atropos', oracul. apud Herod. VII 141 *ἀδάμαντι πελάσσας*; perperam tentaveris *οἷκ' ἀδάμαντι μένος* 'firmitate par est adamanti'; ci. *τοῦτ' ἀδάμαντα νέμεις* s. *νέμειν* (cf. Soph. El. 150) et *ἀδάμαντι πρέπει* (v. *πρέποντα ταύρῳ* Aesch. Suppl. 301), denique *ταῦτ' ἀδ. μένει* 'eadem sustinet quae adamas' (cl. Il. *O* 620) 3 *δὴ ποτὲ* Pl^{M} *δήποτε* (s. *δή ποτε*) P 4 *ἀφράστων*: cf. *ἀλόγους* vs. 28 | *κύβον* P 5 *ποικηλότευκτοσ* et *θέτισ* P, noli *ποικιλόμορφος* requirere cl. Eur. Iph. Aul. 196 *πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις* 6 *ὀπισθιδίην* Pl *ο πισθιδίκην* P; cf. Call. III 151 *ὀπισθιδίοιο*, A. P. VI 196, 2 *ὀπισθοβάμονα*, Nonn. D. 1, 315 *ὀπισθιδίου ποδὸς* — *προσθιδίους* | *εἰσόδὸν* P *εἰς ὁδὸν* Pl; duplex via notatur calculi, quem et promoveri ad duodecimum locum a primo et a tertia decima casa ad vicesimam quartam reduci licet (*προσθιδίην* et *ὀπισθ. ὁδόν*); cet. cf. Fouq. p. 374

ἑπτὰ μὲν ἕκτος ἔχεν, μίαν εἴνατος· αὐτὰρ ὁ σοῦμμος
δισσὰς ἀμφιέπων ἶσος ἔην δεκάτῳ,
ὅς τε πέλει μετὰ σοῦμμον ἔχεν δύο· μουνάδα δ' ἄλλην,
ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.
ἀλλὰ μέλας δισσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ
καὶ τόσσας ἑτέρας εἰς θέσιν ἑνδεκάτην·
ἀμφὶ δυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
καὶ τρισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία. M 14[v]
δίζυγες Ἀντίγονον διεκόσμεον, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
ἶσος ἔμιμνε τύπος πεντεπικαιδεκάτῳ,
ὀκτωκαιδεκάτῳ πανομοίιος· εἰσέτι δ' ἄλλας
εἶχεν διχθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.

---

1 *σο̆ῦμμοσ* (sc. *σόυμμ.* J[ac] *σοῦμμ.* P[pc]) P *σοῦμμοσ* Pl[M] | summum locum et proximum a summo (vs. 11) interpretantur duce Salmasio primum tabulae et secundum campum; at Fouq. illi undevicesimam, huic vicesimam casam vindicat, mira ratiocinatione summum locum intellegens eum, ad quem longissime a primo distantem calculus lusoris felicissimum punctorum ter senorum iactum sortiti procedere possit 2 *ἀμφιέπων*: '*περιέχων*' sch.[B] | *ἶσοσ* (? an *ἶσ.* cr. ex *ἴσοσ*?) P; v. XIV 48, 2 *ἴσον ἔην πλῆθος* | *δεκάτω* Pl[M]: cf. vs. 18 3 *ὃσ δὲ* Pl[M] | *μετὰ σόυμμον·* P *μ̃ τ̀* *σοῦμμον* Pl[M] | *μονάδα* P, cr. Pl 4 *π⌊υ⌋μάτην* P[pr] *πομ.*? J[ar] *πυμ.* Pl | *δίβοσ* P Pl; 'divus' latino nomine dici videtur interpretibus: quartum decimum tabulae locum esse suspicabatur Pauw, vicesimum tertium mavult Fouq.: res nomenque nondum explanata 5 *μὲν· ὁ γδοάτωι* (om. praepositione; *γδ* cr. ex *γλ*) P *μ⌈ὲν⌉ ἐν ὀγδ.* Pl[M] | *χώρῃν* (*ωι* supra) P *χώρω·* Pl[M] 6 *ἐσ* P Pl | *ἐν δεκάτην* P *ἑνδεκάτησ* Pl[M. E]; *ἑνδεκάτου* Pauw (malis f. *εἴσθεσιν ἑνδεκάτῳ*; sed *θέσις* hic non munus ponendi, sed patentem posituro locum significat) 7 *ἀμφιδ.* P (Pl[I. a]) | *εἴκελοι* P *εἴκελοι* Pl; noli corrigere *εἴκελαι* 9 *ἀλλὰ καὶ αὐτῶι* (*-τῶι* cr. ex *-τῶ*) P; Antigono vindicant et Salm. et Fouq. quartum decimum locum, qui inde ab octavo usque ad quintum decimum unus vacuus relinquitur; quod si recte statuitur, malim (in fine vs.) *ἀλλὰ παρ' αὐτῷ* vel *ἀγχόθι δ' αὐτῷ* (*ἶσος*) s. *ἀγχοτάτω δὲ* (*ἀσσοτάτω δὲ*) 10 *ἶ̃σοσ* (sc. *ἶσοσ* cr. ex *ἴσοσ*, cf. ad vs. 10) P | *πέντ' ἐπι καὶ δεκάτωι* P *πεντεπικαιδ.* *Pl* 11 *ὀ κτω* (potius quam *ὀκτω*, cf. ad l. 5) *καὶ δεκάτωι* P

αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήια πεσσοῦ
 καὶ τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα,
τριχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀφ' ἠθμοῦ
141 πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένη
δοιὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτὼ
 ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.

ὀκτωκαιδεκάτω Pl[M], ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ (quod fort. non repudiandum) Pauw | πανομοίϊος (cum P) Pl[M], παρομ. demum Pl[E] | εἰσ ἔτι ἄλλασ P (particulam ϑ' add. Pl) | cf. XIV 129, 2 πόσα λείπεται εἰσέτι μέτρα   p. 476, 12 τέτρ. ἐκ πυμ.: vicesimum locum interpretatur Jac., unum et vicesimum Fouq.

1 σημ⁺ήϊαπεσσοῦ (⁺ J qui hoc signum in marg. repetivit) P; v. Poll. IX 95 ἰστέον ὅτι κύβος αὐτό τε τὸ βαλλόμενον καλεῖται καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης, τὸ σημεῖον, ὁ τύπος, ἡ γραμμή, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων   2 cf. ad p. 473, 1 (Agath. XI 350, 1 οὐ νοέεις, 382, 18 ἐσσομένης ἀπημοσύνης, IX 152 δουρατέαν παγίδα)   3 ψηφάδα (cr. ex -φᾶδα?) γὰρ ἴσθμοῦ P; ψηφῖδ⌊ασ ἀρι⌋*θμοῦ (vid. litt. σ erasa ante ϑ) Pl[M], ψηφίδασ ἀριθμοῦ Pl[I.a.b], ψηφῖδασ ἀρ. Pl[s]; ψ. ἀριθμῷ Hyde, ψ. ἀπ' ἠθμοῦ Salm., scripsi ἀφ' ἠθμοῦ (cl. schol. ad Apoll. Arg. I 1294 τὸ δὲ ἠθμὸς δασύνεται καίτοι τὸ η̄ ἔχον πρὸ τοῦ ϑ̄ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἥσω μέλλοντος δασυνομένου; cf. Herodian. I 543, 23); 'infundibulum' et pyrgus recte distinguuntur a Dorvillio, a quo eodem urnae iudicialis κημός s. φιμός et ἠθμός turriculae apte comparantur   4 in marg. novae paginae A* denuo adponit nomen auctoris 'αγαθίου|μυριναιου:~' | κευθομένη P; -θομένῃ Pl[M ac] -θομένῃν man. rec. (quae ν fin. add., sed nec ι mutum delevit nec κλίμακι mutavit in κλίμακα) -θομένη Pl[I.a.α] -μένην Pl[b.s] -μένας Salm.; 'gradus intus in pyrgo occultatos' applicatosque ita ut 'tesserae vario motu agitatae evolverentur' interpretatur Jac.; ne κιδναμένη requiras, cf. Auson. Profess. Burd. I 27 (bolos) 'praecipitante rotatu fundunt excisi per cava buxa gradus', Anth. Lat. 'in parte alveoli pyrgus velut urna resedit, qui vomit internis tesserulas gradibus'   5 sq. ὁ κτῶ P; duos initio calculos ἄζυγας habebat Zeno, singulos scil. nono divinoque loco insidentes; post infelicem iactum sex alii ἄζυγες accesserunt: trium locorum lapides bini dirimuntur ita, ut sex loca singulos calculos accipiant: quaenam biniones factae sint monades quaeque loca novas tres monades nacta, ambigitur: in campis decimo, undevicesimo, vicesimo ex binis singulos lapides remansisse, alteros tres, qui cum illis iuncti erant, calculos migrasse

Τάβλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας. M 15ʳ

483. Εἴς τινα ἀπὸ περ|σέας πεσόντα. A*. Pl^M

Ἐκ φονίων Περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε Περσεύς,
παιδὶ Θεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν. M 83ʳ

---

in campum sextum decimum, alterum et vicesimum, vic. quartum censet Fouquières probantibus fort. iis, qui illius de summo, proximo, divo loco sententiam amplectuntur p. 477, 6 πρόσθε μεριζομένας: πρός γε μερ. Bothius, πρόσθεν ὁριζομένας et πρόσθ' ὁμῇ ἰζομένας infeliciter Jac.; olim tentavi τρεῖς τε μεριζομένας, etiam τριχθὰ μεριζόμενος '(alearum iactu) tribus locis (calculos primo iunctos) dirimens'; nunc traditam scripturam praefero: separantur, dicit, iactu qui olim eiusdem sedis participes erant calculi, sociati eundem inter se locum dividebant, cf. Theocr. 21, 31 ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζευ, Agath. XI 352, 14 εἰσὶν ἀδελφὰ (sc. τὰ νευρία — ἐξ ὄιος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων) καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ ξ υ γ γ ε ν ὲ ς ἀλλήλων φ θ έ γ μ α μ ε ρ ι ζ ό μ ε ν α — μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα

1 τάβλην P idemque Pl^M, ταύλην Pl^E | ἐπεὶ κοίρανοσ P, καὶ ante κοίρ. add. Pl | (κοίρανος ἀνδρῶν Br.) 2 οὐχ' ὑπάλ. P Pl^M; spectavit fort. Agathias quae imperator Zeno, cum praesagii ambiguitate se deceptum sensisset, protulisse dicitur teste Suida (s. Ζήνων): στενάξας 'θεοῦ παίγνιον' εἶπεν 'ἄρα ὁ ἄνθρωπος, εἴ γε καὶ ἐμὲ οὕτω παίζειν φιλεῖ τὸ δαιμόνιον' ‖ 3 sqq. Pl^M l. Iᵇ c. 14 (εἰς δένδρα), 1; Pl^E I 20, 15 3 indice auctoris carent P Pl; ep. videtur Palladae, qui lusibus eiusmodi, qualis disticho hoc continetur, cupidius indulgebat, cf. X 73 εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου, IX 182 καὶ σὺ Τύχη — τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες, XI 373 ἡ σὴ Καλλιόπη Ταβλιόπη λέγεται, XI 283, 5; 285, 2; IX 175 πτώσεις γραμματικῆς πτῶσιν ἔχων πενίης; cf. praeterea φυτὸν οὐράνιον X 45, 4 et φόνιον φυτόν; πρόφασις — πενίης IX 169, Πηνελόπη πρόφασις 166, 6 et θανάτου πρόφασιν | εισ τινὰ A*; idem lemma atque A* exhibet Pl^M ordine tantummodo verborum mutato: εἴσ τινα πεσόν^τ|ἀπὸ περσέ⌈ασ⌉. Ianus Lascaris, ut vid., excogitavit haec: Εἴς τινα θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς Περσικῶν μήλων, quem titulum inscriptum habent Pl^E omnes (Pl^{I–B}) 4 φον⌊ί⌋ων P^{pr} φονήων J^{ar}; schol.^B adnotavit haec: ἡ περσέα (-σία sch.) λέγεται μεταφυτευθῆναι ⟨ὑπὸ Περσέως⟩ ἀπὸ Αἰθιοπίας εἰς Αἴγυπτον

484. ΠΑΛΛΑΔᾶ. A*

Εἴς τινα αὐτῷ | πέμψαντα | σιτεύσιμον. A* Pl

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβέν ποτε δῶρον Ὀδυσσεὺς
πόντον ἐπιπλείων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.

(eadem fere affert schol. Mon.). Cf. Callim. fr. 139 et schol. ad Nicand. Alex. 99 sqq. (*περσείης κάρυα — Περσεὺς ἦν ποτε ποσσὶ λιπὼν Κηφηίδα γαῖαν — ῥεῖα Μυκηναίῃσιν ἐνηέξησεν ἀρούραις*): '*τῶν ἄλλων ἱστορούντων τὴν περσείαν καταφυτεῦσαι τὸν Περσέα ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς καὶ Καλλίμαχος* (fr. 139 *καὶ τριτάτη Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ὀρόδαμνον Αἰγύπτῳ κατέπηξεν*), *ὁ Νίκανδρός φησιν ἐν Μυκήναις καταφυτευθῆναι*' (itemque schol. ad Nic. Ther. 764: '*τὴν δὲ περσείαν φασὶν — ἀπὸ Αἰθ. εἰς Αἴγ. μεταφυτ.*'). Apparet malum Persicum cum *περσέας* arboris fructu confusum esse ab schol.[B], qui (post verba *εἰς Αἴγυπτον*) pergit: *ἄλλοι δέ φασι Πέρσας ἔχοντας θανάσιμον φυτὸν διαβιβάσαι* (-*βάσειν* sch.[B.w] Dübn.) ⟨*τοῦτο*⟩ *εἰς Αἴγυπτον ὡς ἀναιρῆσον τοὺς* (cr. ex *ἀναιρήσοντας* sch.[B]) *γευσαμένους* (*τῶν καρπῶν* add. schol. Mon.)· *τὸ δὲ μεταβληθῆναι εἰς καρπὸν χρήσιμον* (*χρ. μὲν καὶ ἡδὺν τοῖς μετὰ φειδοῦς τοῦτον ἐσθίουσι, θανατηφόρον δὲ τοῖς μετὰ πλησμονῆς* inepte add. sch. Mon.)· *φησὶ δὲ Νίκανδρος* (Ther. 759—764) *ἐν τούτῳ τῷ δένδρει* ⟨*τρέφεσθαι*⟩ *τὸν κρανοκολάπτην τῇ φαλαίνῃ ὅμοιον· εἶναι δὲ τούτου τὸ δῆγμα θανατηφόρον.* Sumpsit haec schol.[B] ex schol. Nicandreo ad Ther. 763 *τὸ ζῷον τῇ φαλαίνῃ ὅμοιον, ὁ κεφαλοκρούστης, ἐν τοῖς φύλλοις τῆς περσείας τρέφεται* et *ὁ κρανοκολάπτης δὲ ἐν ταῖς περσείαις ὁρᾶται*, ad 764 (*Βῶλος δὲ ὁ Δημοκρίτειος ἐν τῷ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν*) *Πέρσας φησὶν ἔχοντας παρ' ἑαυτοῖς θανάσιμον φυτὸν φυτεῦσαι ἐν Αἰγύπτῳ ὡς πολλῶν μελλόντων ἀναιρεθήσεσθαι, τὴν δὲ ἀγαθὴν οὖσαν εἰς τοὐναντίον μεταβαλεῖν ποιῆσαί τε τὸ φυτὸν καρπὸν γλυκύτατον* | fabulam de venenatis e Perside in peregrinas terras translatis Persicis sequi vid. auctor distichi cum Columella X 405: 'Stipantur calathi et pomis, quae barbara Persis miserat ut fama est patriis armata venenis; at nunc expositi parvo discrimine leti ambrosios praebent sucos oblita nocendi' | *ἤγαγε* P 5 *θεογνώστου* P Pl[M] | *πρόφασιν*: cf. etiam Call. VII 725, 4 *οἶνος ἔχει πρόφασιν* ||

1 sqq. Plan. non recepit in l. I, sed in l. II[a] adiunxitque epigrammatis (*σκωπτικοῖς*) *εἰς δῶρα*, Pl[E] II 17, 4 1 *παλλαδᾶ* A* *τοῦ αὐτοῦ* Pl[M] (praecedunt XI 295 *Παλλαδᾶ* Pl[M], IX 487 *τοῦ αὐτοῦ*, XI 317 nullo indice auctoris; sequitur IX 486 *τοῦ αὐτοῦ*; cf. tamen ad ep. 486); quin Palladanum sit ep. dubitari nequit:

ἀλλ' ἐμὸς Αἰόλος οὗτος ἔχων ἀνεμώλιον ἦτορ
ὄρνεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.
πνεύματά μοι πτερόεντα, φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις·
οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους. M 23ᵛ

---

cf. IX 165, 2 *δῶρον ἀνιηρόν* (cum 484, 1; X 50, 9 *δώρημα λογισμόν* incerta coniect. est), *εὔτονον ἦτορ ἔχων* VII 683, 8 et *ἀνεμώλιον γένος* VII 688, 3 (cum 484, 3), XI 377, 1 *ὄρνεον ἠσθίομεν ἄθλιον* (cum 484, 4), IX 486, 1 *ἀποπέμπεις*, XVI 207, 2 *πυρόεντα βέλη* (cum 484, 5), XI 351, 9 *οὐ δύναμαι γάρ*, X 60, 3 *οὐ δύνασαι δέ*, XI 378, 5 *οὐ δύναμαι δ' ἀναχωρεῖν*, X 93, 1 *τύχης καὶ θλιβομένης*, XI 371, 3 *ἀργυρέην ὕλην οὐ τρώγομεν* (cum 484, 6) p. 479, 2 *εισ τινα αυτ*[ω] *πεμψαν*[τ] A* *εἴσ τινα πέμψαντα αὐτῷ* Pl[M] | *σιτεύσιμα* Pl, *σιτευσιμ*⁄ : sc. -*μ*⌜*ον*⌝ A*: lemmatistam Palatinum voluisse *σιτεύσιμον* (non -*μα*) apparet etiam ex lemmate ep. 486 | lemma Planudeum om. Pl[I] Pl[a] in t., add. Pl[α–s] (itemque Pl[a] in epid.: '*ἔτι πρὸ τοῦ Ἀσκ. τῶν ἀν. ἐπιγράμματος ἐπιγραπτέον οὐ τοῦ αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ εἴς τινα — σιτεύσιμα*'); de avibus fartis cf. Matron. 4 Br. (Athen. 656 c): *ἐπήνεικάν τ' ἐπὶ τούτῳ σ ι τ ε υ τ ὰ ς ὄ ρ ν ι θ α ς ἐπ' ἀγυρέοισι πίναξιν* 3 sch.[B] adnotavit: *παρὰ τὰ Ὀδ. κ* (19)· '*δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο* (-*ώριον* sch.) — *κατέδυσε* (-*σ*⌜*εν*⌝, sic sch.) *κέλευθα*', *Λυκόφρων* (738) '*βύκτας ἐν ἀσκῷ συγ*⟨*κατα*⟩*κλείσας βοός*' | *ἔλαβεν ποτὲ* P Pl[M] 4 *πόντου* P *πόντον* Pl | *ἐπιπλεῖων* (sc. *πλεῖον* J[ac] *πλείων* J[pc]) P *ἐπιπλ*⌊*ό*⌋*ων* Pl[M pr] -*πλώων* Pl[M ar]; *πόντου ἔπι πλ.* perperam Boiss. (Dübn.): cf. Hom. *ε* 284 *Γ* 47 (cum adnot. Ludw.) | *χρημα* P | *ἤιτει* (litt. *ι*, non *γ* exstat ante *τ*, quamquam illud *ι* ab litterae *γ* specie non multum distat; cet. tenuius exarata litt. *ι* et artius adnexa ad *τ* fort. postmodum accessit; *ἤτει*? J[ac]) P, *ἦν τι* Pl; *ἦγε*?

1 *αιόλοσοῦτοσ* P *αἰόλοσ οὗτ.* Pl[M] (Pl[I–b]), *αἴολος* Pl[s] *Αἴολος* Dübn. | *ἀνέμ*⌜*ων*⌝ *ἔμπλε*[ον] *ἶτρ'* (sc. *ἶτρ*⌜*ον*⌝) Pl[M], *ἀνέμων πλέον ἶτρον* Pl[E]; adnotat sch.[B] '*ὑπογάστριον· τοῦτο μέντοι κυρίως ἐπὶ ἰχθύων, σπανίως ἐπὶ χοίρων καὶ ἄλλων ζῴων*' (vidit igitur sch. *ἶτρον* idem esse atque *ἦτρον*: cf. Hesych. *ἦτρον ὁ περὶ τὸ ὑπογάστριον τόπος*); *ἀνεμώλιον ἦτορ* P, *ἀνεμώλ. ἦτρον* (sc. *λαπάρην*, 'ventriculum fartum') inepte Salm., cf. *εὔτονον ἦτορ ἔχων* Pall. VII 683, 8 2 *ὄρνεον* P: v. ad p. 478, 2 | *τῶν* P Pl: noli praeferre *πᾶν* | *γεμ*⌊*ί*⌋*σασ* P[pr] -*μήσασ* J[ar] 3 *πτερ*⌊*ό*⌋*εντα* Pl[M pc] *πτερώεντα* Pl[M ar] | *φιλοσ* P | *καὶ πνευματα* P *κ. πνεύ*[μτα] Pl[M]; *ναὶ πνεύματα* Scaliger, *κενὰ πν* Jac., *παῦσαί μοι πτερ. φίλος γ' ὢν πνεύματα πέμπων* versum pervertens Reiske; *φ. κοὐκ*

485. Ἐκ τῶν ἩΛΙΟΔΩΡΟΥ | Αἰθιοπικῶν. A*

Τὰν Θέτιν ἀείδω, χρυσοέθειρα Θέτιν,
Νηρέος ἀθανάταν εἰναλίοιο κόραν,
τὰν Διὸς ἐννεσίῃ Πηλέι γημαμέναν,
τὰν ἁλὸς ἀγλαΐαν, ἁμετέραν Παφίαν·
ἃ τὸν δουριμανῆ, τὸν δ' Ἄρεα πτολέμων,
Ἑλλάδος ἀστεροπάν, ἐξέτεκεν λαγόνων,

ὄρνεα Casaubon., malim κοὺ πέμματα; praeterea tentavi πλάσματά (s. παίγνιά) μοι πτερ. φ. καὶ πν. et πνεύματά μοι, πτερόεντα, φίλος, ποπανεύματα v. καπνίσματα (cl. IX 174, 5) | πέμπ̄ P p. 480, 4 v. ad p. 479, 1 ‖

1 sqq. versus sumpti ex Heliodori Aethiopicis: hymnum in Thetim finxit Hel. recitari ab virginibus Thessalis in solemnibus, quae heroi Neoptolemo a Delphis instaurarentur, Aeth. III 2: ὁ δ' ὕμνος ἦν, ἡ Θέτις ἐπῃνεῖτο καὶ ὁ Πηλεὺς κἀπὶ τούτοις ὁ ἐκείνων παῖς καὶ ὁ τούτου πάλιν. Cf. schol. ad Pind. N. 7, 40 1 εκ των ηλιοδωρ[κ] | αιθιοπικῶν: A*; meris pentametris ep. compositum esse monet ipse J in fine vs. 14 (post θέτιν) adnotans haec: τὸ μετρον ελεγεῖον πεντάμετρον :~ Complectitur scriba Palatin. versus 14 lineis 10 ita, ut dimidiati pentametri terni novies singulis lineis contineantur, postremus dimidiatus decima linea (ante notam metr.) seorsum exhibeatur (desinunt igitur lineae in verba ἀθανάταν — γημαμέναν: — δουριμανῆ — λαγόνων: — τέκεν — Δαναῶν: — Πυθιάδι — θνηπολίην· — ἀείδω); sed ne quis sescuplum pro uno peculiari versu haberet, scriba (nisi quod in fine vs. 12 post θνηπ. geminare punctum omisit) iustum cuiusque versus ambitum pentametris singulis duplici puncto distinctis definivit; eodem fere more iungendi terminandique trimetros usus est idem scriba (J) in epp. I 118, 122 (v. vol. I p. 31, 35) 2 τὰν θετιν J | χρυσο˪έθ˩ειρα J[pr] -θεειρα ? J[ar]; cf. Hom. T 382 ἔθειραι χρύσεαι, Maxim. phil. 220 χρυσοέθειραν Μήνην, Kb. 1025, 3 μουσηγέτα χρυσοέθειρε | θέτιν: P; Θέτι Heliod. edd., accusativum restituit Coraes 3 νῑρέοσ (῀ et supra ι et in marg. adpinxit J) P (Νηρέως Heliod. edd.), cf. ad VI 164, 1 4 ἐννεσίηι P, cf. Hym. in Cer. 30 τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίῃσιν; noli ἐννεσίαις (s. ἐννεσίῃς) requirere | πηλεῖ P 5 παφίην P, Παφίαν Jac. 6 (ἣ τὸν Hel. edd., sed ἃ τὸν Hel. cod. Vind. 116 et 130 cum P) | δουριμανῆ P, δουρομ. Hel. Mon. 157; cf. ad IX 553, 4 (δουρομανὴς πόλεμος) | τὸν δ' άρεα P τόν τ' Ἄρ. Hel., τόνδ' Ἄρ. perperam Bekker | πτολέμωι P -μων Hel. 7 λαγόν̄: P

δῖον Ἀχιλλῆα, τοῦ κλέος οὐράνιον·
τῷ ὑπὸ Πύρρα τέκεν παῖδα Νεοπτόλεμον,
περσέπολιν Τρώων, ῥυσίπολιν Δαναῶν.
Ἱλήκοις ἥρως ἄμμι, Νεοπτόλεμε,
ὄλβιε, Πυθιάδι νῦν χθονὶ κευθόμενε.
δέχνυσο δ' εὐμενέων τάνδε θυηπολίην,
πᾶν δ' ἀπέρυκε δέος ἁμετέρας πόλιος.
τὰν Θέτιν ἀείδω, χρυσοέθειρα Θέτιν.

486. ΠΑΛΛΑΔΑ. A*

Εἰς τὸ σιτεύ|σιμον. A*

Τὴν λαπάραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀποπέμπεις,
εὗρεν ὁ παῖς λύσας φῦσαν ὑπηνέμιον. M 24ʳ

---

2 τῶι ὑπὸ P Hel., ὕπο Dübn.; τῷ δ' ὑπὸ? τῷ ῥ'? (v. λ 299) | (pro Deidamia) fingitur Pyrrhi mater Pyrrha, quo nomine ipsum Achillem in insula Scyro versantem propter flavos capillos appellatum esse tradit Hygin. 96 (cf. Sidon. Apoll. carm. I 138 'falsae — Pyrrhae') τέκε (et vs. 6 ἐξέτεκε) Mon. 157 | παῖδα,ν. (diastolen litteris perperam iunctis add. J) P 3 ῥυσίπτολιν P; duo Palladis epitheta ad Achillis filium rettulit Hel., cf. Call. h. 5, 43 Ἀθαναία περσέπτολι, Aesch. Sept. 129 ῥυσίπολις Παλλάς | δαναῶ̄ P 4 ἥρωσ P 5 cf. Paus. X 24, 5 ἐξελθόντι δὲ τοῦ ναοῦ καὶ τραπέντι ἐς ἀριστερὰ περίβολός ἐστι καὶ Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλλέως ἐν αὐτῷ τάφος, Pind. Nem. 7, 44 ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἡροΐαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις (quibuscum comparanda quae finxit Eur. Androm. 1263 ἀλλ' ἕρπε Δελφῶν ἐς θεόδμητον πόλιν νεκρὸν κομίζων τόνδε καὶ κρύψας χθονί) | ὀλβιε P (ὄλβια Mon. 157) | πυθιαδὴ νῦν P πυθιάδη Mon. (Πυθιάδι νῦν Hel. edd.) | (κευθόμεναι Mon.) 6 εὐμενεων P (ὑμναίων Hel. cod. Vat., ὑμεναίων cod. Lugdun.) | τάνδε P (Hel. Mon. 96; τῶνδε Hel. edd.) | θυηπολίαν Jac. (τήνδε -λίην Scaliger) 7 ἀπέρῡκε P | auctor imitatur Theognidea 'στρατὸν — ἀπέρυκε τῆσδε πόλευς' (Th. 776) 8 χρ. θέτιν: P (Θέτι Jac.), cf. ad p. 481, 1 et ad 481, 2, de nota in fine ep. adpicta ad 481, 1 ‖ 9 sqq. ep. non in l. I, sed in l. IIᵃ c. 17 recepit Plan.; exstat inter epp. εἰς δῶρα n. 5 (Pl^M, n. 4 Pl^E); in Pl^M excipiunt *inter* se epp. Palladana XI 317, IX 484 (εἴς τινα πέμψαντα αὐτῷ σιτεύσιμα), IX 486 (εἰς αὐτό); Pl^E convertunt ordinem epp.

487. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. B. Pl

Εἴς τινα πέμψαντα | αὐτῷ ἰσχάδας. A*. B. Pl

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προέθηκας,
ξηρῶν, διψαλέων Κυπρόθεν ἐρχομένων.

---

ita, ut IX 486 (*εἰς τὸ αὐτό*) praecedat, IX 484 (*εἴς τ. π. αὐτῷ σιτ.*) sequatur; recte igitur in Pl^M lemma *εἰς αὐτό* inscribitur (post IX 484), non item *εἰς τὸ αὐτό* (post XI 317) in Pl^E, si quidem harum editionum lemmate ad idem argumentum dissimillima epp. XI 317 et IX 486 referuntur p. 482, 9 *τοῦ αὐτ* (sc. Palladae) Pl^M 10 *εισ το σιτευσ.* A*; *εἰσ αὐτ* Pl^M, *εἰς τὸ αὐτό* Pl^E; *εἴς τινα πέμψαντα αὐτῷ σιτεύσιμα* adposuit sch.^B; folli ventoso comparat Pall. ventriculum dono missum, qui inanis carebat esca, non, ut isicio convenit, carnibus ac farcimine impletum; cf. Athen. 376 D *αὐτοῦ* (*τοῦ δέλφακος*) *ἡ γαστὴρ πεπλήρωται παντοίων ἀγαθῶν· καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει — καὶ τὰ ἐκ τῶν σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν αἰδοῦμαι* 11 *τὴν λιπαρὰν* P *τὴν πήραν* (superscr. *γρ. λιπαρὰν*) Pl^M (*γρ. λιπ.* alio atramento recentior, ut vid., man. superscr.), *τὴν πῆραν* Pl^{I-s}, *τὴν λαπάραν* Salm., qui sensum ep. recte indicavit | *ἀπὸ σφάξασ* P; *ἀποσφίγξασ* Pl^M (*σφάξ⌈ασ⌉* alio atr. superscr.), *ἀποσφίγξας* Pl^E | *ἀποσφίγξ.* — *λύσας* (vs. 2): cf. Od. κ 23 *κατέδει μέρμιθι φαεινῇ* — κ 47 *ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν* | *ἀπὸ πέμπεισ* P 12 *φύσαν* P; inepte virgulam post *παῖς* posuerunt Pl^E, post *λύσασ* Pl^M, interpunctionem recte om. P (nec opus verba transponere ita: *λύσας εὗρεν ὁ παῖς φῦσαν ὑπ.*) ‖

1 sqq. ep. est apud Plan. in l. II^a cap. 17 (*εἰς δῶρα*), n. 2; in P tetrast. bis exstat p. 441 scriptum ab J (P_1 A* J) et p. 549 post iteratum ep. IX 501, ante ep. Palladanum XI 317 exaratum a B (P_2) 1 *τοῦ αὐτ* (post XI 295 *Παλλαδᾶ*) Pl^M *τοῦ αὐτοῦ* Pl^E; nom. auctoris om. P_1 (sed nec *ἄδηλον* inscripsit A* et *Παλλ.* ad ep. 486 adposuit ita, ut idem titulus referri possit etiam ad ep. sq.); lemmati (l. 2) B subiunxit indicem auctoris *τ αυτ* (post IX 501 *Παλλαδᾶ*) 2 idem lemma add. A* B Pl^M Pl^{a-w} (om. Pl^I, Pl^s in t., sed exhibet in epid.) | *εισ τινα* A* *εἰσ τινα* B *εἴσ τ.* Pl^M, *πρός τινα* sch.^B (in Pl^I quae titulum om., itemque sch.^w in Pl^w, etsi haec editio lemmate non caret) | *πεμψαν|αυτῶ* A* *πέμ|ψαν αυτ* B *πέμ|ψαντα αὐτῶ* Pl^M; lemmatis auctori *προθέντα* s. *παραθέντα* potius scribendum fuisse apparet

ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθὼν ἢ σφάξον ἑτοίμως
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ Κυπρίῳ. M 23ᵛ

---

ex versu primo | ἴσχαδ^J A* (ισχ. B) p. 483, 3 βρώμ. — χοίρων (cf. Arist. Acharn. 805 ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων τοῖς χοιριδίοισιν): recte lemmatista interpretatur ἰσχάδας, confirmant interpretationem participia συκιζομένων — συκωθέντα ad idem pastus genus dupliciter adhibitum referenda; quamquam alii (Iacobsio duce) non ficus intellegunt, sed 'aridos salsosque cibos quales porcellis ficubus saginandis obici soleant', alii ipsas carnes suillas, imprimis iecur porcinum, ficatum dici malunt cl. Poll. VI 49 (ἔξεστι δὲ εἰπεῖν ἥπατα σεσυκασμένα, ἥπατα συῶν σεσυκοτραγηκότων); cet. cf. XI 377, 2 ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γινόμενοι (Pall.) et IX 377, 4 εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῦκα πεπαινόμενα (Pall.) | σηκαζομένων P_1 συκιζ. P_2 Pl^M (Pl^{I. a. n. s.}; σηκιζ. Pl^{a. b}, sed cr. Pl^a in epid.), f. συκαζομένων | προέθηκας P_1 Pl προύθ. P_2 4 διψαλέων P_2 Pl, γυψαλέων P_1 (hoc tenet Boiss. de ficis cogitans, 'quas crusta subalbida ac quasi gypsata tegat'; at epitheton animalium est, non ficorum: idem alimentum dicit poeta homines aeque ac porcos aridos reddere, siti cruciare; v. ad p. 484, 1) | Κυπρόθεν: de porcis Cypriis cf. Antiphan. 126 (K. II 61) ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ (sc. Ἀφροδίτη) ταῖς ὑσίν, | ὦ δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξ' ἐκεῖ | τὸ ζῷον ⟨εὔνους⟩, τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν; cet. v. etiam quae de ficorum genere Cyprio afferuntur apud Athen. 77 b: περὶ δὲ τῆς — Κυπρίας συκῆς ὁ Θεόφραστος (ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς φυτικῆς ἱστορίας) τάδε γράφει· ἡ — Κυπρία συκῆ φέρει τὸν καρπὸν ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν παχυτάτων ἀκρεμόνων, βλαστὸν δέ τινα ἀφίησι μικρὸν ἄφυλλον ὥσπερ ῥίζιον, πρὸς ᾧ ὁ καρπός — πεπαίνει δὲ τέτταρας καρπούς, ὅσαιπερ αὐτοῦ καὶ αἱ βλαστήσεις. ἡ δὲ γλυκύτης προσεμφερὴς τῷ σύκῳ καὶ ἔσωθεν τοῖς ἐρινοῖς· μέγεθος δὲ ἡλίκον κοκκύμηλον | ἐρχομένων $P_{1.2}$ Pl; frustra ἐρχόμενα aut ἐρχόμενος tentares (ξηρῷ διψαλέῳ — ἐρχομένῳ ci. Scaliger) nec ἀγρομένων requiras cl. Od. π 3: cf. XI 387, 2 δεύτερον ἐρχόμενοι (Pall.)

1 ἀλλ' εμὲ P_1 ἀλλέμὲ P_2 ἀλλ' ἐμὲ Pl^M (non ἀλλά με) | σηκωθέντα Pl^{a. b} (sed 'τὸ σηκιζόμ. καὶ τὸ σηκωθ. δεῖ γράφειν συκιζ. καὶ συκωθέντα' epid.) | μαθών: cf. XI 62, 3, ubi idem participium in eadem vs. sede collocavit Pall. (τοῦτο σαφῶς, ἄνθρωπε, μαθὼν εὔφραινε σεαυτόν); Μάθων (nomen proprium hospitis) perperam Reiske (Br.) | olim ci. μαπών (-σφάξον cl. Od. ι 289 μάρψας — κόπτ') et μόθων': ut porcellus mactandus ficubus referciatur, sic se vernae loco (παρατρεφόμενον) arido cibo saginari queritur | σφάξ⌊ο⌋ν Pl^{M pr} -ξων Pl^{M ar} | ἑτοίμωσ (cum acuto eraso supra ε) P_1 2 ἐκ δίψης (sc. ἐμέ) exquisitius dictum quam σβέσον δίψαν (cf. Apoll. Rh. 3, 1348 σβέσεν ὕδατι δίψαν)

488. ΤΡΎΦΩΝΟΣ. A*

Εἰς Τέρπην | κιθαρῳδὸν ἐν Σκιάδεσσι | τῆς Λακωνικῆς σύκῳ πληγέντα καὶ θανόντα. Pl^M

Τέρπης εὐφόρμιγγα κρέκων σκιάδεσσιν ἀοιδὰν
κάτθαν' ἑορτασταῖς ἐν Λακεδαιμονίοις,

---

nec tentandum ἢ *σκέδασον δίψος* aut simile quidquam (*ἐκδίψην* Bothius, *ἔκδιψον* cr. Dübner) | *τῷ κυπρίωι* P_2 *τῷ κυπρίῳ* Pl^M ‖ 1 sqq. Pl^M l. I^a c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 14; Pl^E I 37, 14 1 *τρύφωνοσ* (cr. ex *-φονοσ*) A* *Τρύφωνοσ τοῦ* ⌜*καὶ*⌝ *Ἑρμοῦ* Pl^M *Τρ. τοῦ Ἑρμοῦ* (om. particula *καὶ*) Pl^E (cf. Cougny III 147) 2 sq. ad feminam citharoedam refert perperam ep. A* lemmate suo: *εισ τερπ̂ | την κιθαρῳ^δ τελευ|τήσασαν ὑπο πληγ^ς | συκου:~* (quod mutandum ita: *εἰς Τέρπην τὸν κιθαρῳδὸν τελευτήσαντα ὑπὸ πληγῆς σύκου*); rectior est titulus Planudeus (l. 2 sq.) 2 *κιθαρῳ^{δ⌜όν⌝}* Pl^M | *ἐν σκιά^{δη}* Pl^M *ἐν Σκιάδι* Pl^I $Pl^{b.s.B}$ (Pl^a in t., sed '*τὸ σκιάδι δεῖ γράφειν σκιάδῃ*' epid.) *ἐν σκιάδῃ* $Pl^{\alpha.n}$; *σκιάδεσσι* aut *σκιάσι* scribendum esse docet vs. 1 | ⌜*τῆσ*⌝ *λακω*⌜*νικῆσ*⌝ Pl^M *τῇ Λακωνικῇ* Pl^E; praestare vid. *ταῖς Λακωνικαῖς* 3 *σύκω πληγέ^τν* ⌜*καὶ*⌝ *θανό^τν* Pl^M *σύκῳ βληθέντα καὶ ἀποθανόντα* Pl^E 4 *τέρπην* P *τέρπησ* Pl^M; cf. Suid. (s. *γλυκὺ μέλι καὶ πνιξάτω*): *Τερπάνδρου ᾄδοντος καὶ κεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδὴν ἐμβαλών τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον ἀπέπνιξε* et Proverb. app. Coislin. I 77 *Τέρπανδρος γὰρ σῦκα ἐσθίων ἐπνίγη.* Jac. e Suidianis recte colligit aut Terpandrum poetam etiam Terpen appellatum esse aut apud Suid. pro illustriore poetae nomine minus celebre citharoedi *Τέρπου* scribendum | *εὐφόρμιγγα* Pl et (*-φορ* ex *-φωρ* cr.) P | *κρέκὼν* P; cf. IX 584, 3 *αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον*, VII 191, 3 *πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον* (Archiae), 192, 4 (*ἀκρὶ*) *ἀδὺ κρέκουσα μέλος*, Arist. Av. 682 *ἀηδοῖ ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλόν* | *σκιάδησιν* $Pl^{M.E}$ *σκιάδεσσιν* P; de urbe Arcadica perperam cogitabat Salm. (cl. Stephani verbis '*Σκιὰς χώρα Ἀρκαδίας*'); nec recte intellegitur aedificium (*Σκιάς*) foro Spartano finitimum, quod constitutum erat et ad certamina musica et agendos conventus (cf. Pausan. III 12, 8 *ἑτέρα δὲ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐστιν ἔξοδος, καθ' ἣν πεποίηταί σφισι καλουμένη Σκιάς, ἔνθα καὶ νῦν ἔτι ἐκκλησιάζουσι*, Et. M. *Σκιάς· τὸ ᾠδεῖον τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν Σκιὰς καλεῖται· οἶκος γάρ ἐστι στρογγύλος· τοὺς δὲ τοιούτους διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μίμημα τῶν σκιαδείων σκιάδας οἱ πάλαι προσηγόρευσαν*); umbracula potius, quae inter Carneorum sollemnia constat a Lacedaemoniis exstructa esse,

οὐκ ἄορι πληγείς, οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
  χείλεα. φεῦ, προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος. M 9ᵛ

---

dici vidit Jac. cl. Athen. 141 E 'Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος τὴν τῶν Καρνείων φησὶν ἑορτὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς ἀγωγῆς· τόπους μὲν γὰρ εἶναι ἐννέα τῷ ἀριθμῷ, σκιάδες δὲ οὗτοι καλοῦνται σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν τι', itemque constat musica quoque Carneis instituta esse certamina (τὰ Κάρνεια πρῶτος πάντων Τέρπανδρος νικᾷ, ὡς 'Ελλάνικος ἱστορεῖ, ἔν τε τοῖς ἐμμέτροις Καρνεονίκαις κἀν τοῖς καταλογάδην, Athen. 635ᵉ, F.H.G: I 61) | ἀοιδὸς Pl (qui tamen adiectivum εὐφόρμ. scripsit, non quae oportuit εὖ φόρμιγγα κρέκων — ἀοιδός); ἀείδων Pᵃᶜ, in -ῶν mutavit A* et iuxta in marg. ουσ' adposuit idem (puncto pariter supra litteras ω atque ου collocato indicans ἀείδουσ' restituendum esse pro ἀείδων; versus in citharistriam conditos esse ratus fort. correcturus erat: Τέρπη εὖ φ. κρέκ', ἐν σκιάδεσσι δ' ἀείδουσ' ἔκθανε); litteras ουσ' ad τέρπησ rettulit Jac., ad Λακεδαιμονίοις Paulssen, uterque falso, si quidem A* nec τέρπουσ' nec (quod Paulss. malebat) ἐν Λακεδαίμονι οὖσ' proposuit | ἀοιδὰν recte Salm., quem tamen mireris ipsum quoque versus rettulisse ad citharistriam ita, ut Τέρπη pro Τέρπης inferret, sed κρέκων et πληγεὶς formas masculinas 'utpote per enallagen de muliere usurpatas' relinqueret (cet. v. ad ep. VII 612, cuius lemmatista errore contrario epitaphium in citharistriam compositum de citharoedo scriptum esse putabat) | T. εὖ φόρμιγγα κρέκων, σκ. ἀείδων Jac. p. 485, 5 κάτθαν εν ο στῆσασ' P: apostrophum et supra ν et alteram (post σ) posuit J, priorem idem lineola induxit; duo puncta add. C scil. η mutans in ι, κάτθαν' εν ο στησασ Pᵃᶜ, κάτθαν εν (sc. -θανεν) ο στισασ' Pᵖᶜ; in fine vs. (post Λακεδ.), depravationem versus notans ζτ (ζήτει) adpinxit A*; κάτθανεν ἐξαπίνης (ci.) Pl; κάτθ. ὀχθήσας Jac., κάτθαν' ἀνοστήσας Boiss. parum Graece (sed recepit Dübn.); olim tentavi κάτθανεν οἰκτίστως et οἰστρήσας, nunc praefero κάτθαν' ἑορτασταῖς (ἐν Λ.): nam citharoedum inter sollemnia agentes Lacedaemonios, non ab infestis hostibus ictum interisse imprimis memorandum videbatur poetae | λακεδαιμονίοισ (non σ⌈ιν⌉) P -μονι⌊οι⌋σ Plᴹᵖᶜ -μονιη potius quam -μονια Plᴹᵃʳ -μονίαις Reiske

1 οὐκάορι P | πληγεὶσ· Plᴹ, πληγεῖσ'. P; cf. Il. Π 115 πλῆξ' ἄορι | ἐν βέλει P Pl; (οὐδ') οὖν β. Reiske; olim ci. (οὐδ') ἐμβολῇ (cf. Eur. Andr. 1130 κἀφυλάσσετ' ἐμβολάς), etiam ἐν πάλῃ | ἀλλ' ἐνὶ P Pl; ἑνὶ Reiske (Dübner); f. asyndeto adhibito poeta scr.: εἴλλ' s. ἴλλ' ἐνὶ σ. χείλεα 'in ficu compressa, fico circumvoluta habebat labra', cf. Plat. Tim. 40ᵇ, 87ᵃ ἐντὸς δὲ εἱλλόμενοι, Ap. Rh. I 129 δεσμοῖς ἰλλόμενον | σύκω Plᴹ 2 χείλεα· φεῦ P Pl,

142 489. ΠΑΛΛΑΔᾶ. A*. Pl

[Ἐπὶ βρέφεσι | δύο ἅμα τεχθεῖσι | καὶ παραχρῆμα ἀποθανοῦσιν.] A*. Pl

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα
παιδίον ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον. M 9^{v}. E 68

490. ʽΗΛΙΟΔΩΡΟΥ. A*

Τῆς Χαρικλείας. A*

Παντάρβην φορέουσα πυρὸς μὴ τάρβει ἐρωήν·
ῥηιδίως Μοίραις καὔτ' ἀδόκητα πέλει.

---

noli *χείλε' ἀγείς* aut simile quidquam requirere; tentavi *χλεύῃ* (s. *χλεύᾳ*) de lascivia eius qui in hians os cantoris ficum iniecisse fertur (v. quae ad vs. primum ex Suida afferuntur); an *χλευασθείς· προφ.* ? | tetrastich. fort. olim adiunctum erat epigrammati 483, ut duo epp., quorum illud a malo Persico, hoc a fico mortis causam repetit, inter se compararentur ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 15; Pl^{E} I 37, 15; ep. est in Euphemiana n. 68 (E^{R}, E^{F} 159^{v}, E^{P} 263^{v} 264^{r}; inter ep. XVI 129 et VI 9); exstat etiam in Pl^{m} (Marc. XI 1 f. 81^{v}) n. 14 (inter IX 48 et IX 320) 2 sq. aptior quam Palatinus et Planudeus est titulus Euphemianae '*εἰσ θυγατέρα γραμματικοῦ*' (*θυγα⌞τ⌟έρα* E^{F} *-θέρα* E$^{F\,ar}$) 2 *επι βρέφ*^{ε}~ *δύο* A* *ἐπὶ δυσὶ βρέ|φεσιν* Pl^{M} (Pl^{E}) | *αμα τεχθεισι* A* 3 ͵ *παρ̄ χρημ̄* A* *καὶ εὐθὺσ* Pl^{M} | *αποθ* : ~ A* *ἀποθανοῦσιν* Pl^{M} (*-σι* Pl^{E}); inepta ep. interpretatio effecit, ut Plan. ep. non inter *ἀστεῖσματα*, sed in cap. epp. *εἰς θανόντας* reciperet; perperam Br. versus 'in infantem cum utroque sexu et continuo mortuum' scriptos esse opinatur (cft Jac. Anthologiae ep. in Hermaphroditum: 'pes haesit ramis, caput incidit amne tulique femina, vir, neutrum flumina, tela, crucem'); merum esse lusum grammatici arte sua ad satis frigide iocandum abusi ex Ausonii epigrammate haud dissimili apparet (XIX 61, P. p. 334), quo vota nuptialia Rufi rhetoris haec proferuntur: 'et masculini et feminini gignite generisque neutri filios', quae Rufum ait dixisse, 'Grammaticae ut artis se peritum ostenderet' (v. etiam Anth. Lat. R. I 128, n. 109, 5 sq. 'omnem grammaticam castrator sustulit artem, qui docuit neutri esse hominem generis'). Ceterum cf. Palladae IX 175, 2 *πτώσεις γραμματικῆς πτῶσιν ἔχων πενίης*, 6 *συνδέσμῳ πενίης* 4 *θυγάτηρ·* (cum eraso acc. supra *η*) P; ipsius Palladae filiam dici colligunt ex X 86 *οὐ δαψιλῶς μέν, ἀλλ' ὅμως κἀγὼ τρέφω παῖδας, γυναῖκα* | (*ἔτεκε* Br.) || 6 sqq. dist. sumptum ex Heliod. Aethiopicis (VIII 11) 6 sq. *τησ*

491. ΘΈΩΝΟΣ. A*. Pl

Μονόστιχον εἰς τὴν | ἑβδομάδα. A*. Pl

Ζεύς, Ἄρης, Παφίη, Μήνη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς. M 21ʳ

χαρικλ/ | *ηλιοδωρου* A*; *τῆς Χαρικλοῦς* Huschke *τ. Χαρίκλης* Dübner; refert Theageni Chariclea versus, quos se ab Calasiride per somnum audisse ait p. 487, 8 de pantarba gemma, quam anulus (inter *γνωρίσματα* Charicleae a matre donatus) funda inclusam habebat, v. Heliod. VIII 11 (*ἐν δὴ τούτοις — οὖσιν ὅρμοις πολυτελέσι καὶ λίθοις ἐριτίμοις Ἰνδικοῖς τε καὶ Αἰθιοπικοῖς*) *ἔστι δὴ καὶ δακτύλιος — λίθῳ δὲ τῇ καλουμένῃ παντάρβῃ τὴν σφενδόνην διάδετος — τελετῆς ὡς ἔοικε θειοτέρας ἀνάμεστος, παρ' ἧς εἰκάζω δύναμίν τινα ἥκειν τῇ λίθῳ πυρὸς φυγαδευτικήν, ἀπάθειαν τοῖς ἔχουσιν ἐν ταῖς φλογώσεσι δωρουμένην, ἣ κἀμὲ — περιέσωσε*; cf. Hel. IV 8, Phot. cod. 72 p. 45, 28 | *παντάρβ. — μὴ τάρβει*: cf. Hel. VIII 11 *τί φράζει τὸ ἔπος οὕτως ἐξ ἐναντίων πρὸς ἑαυτὸ συγκείμενον; τοὔνομα μὲν ἡ παντάρβη πάντα φοβουμένη* (non *-μένην*) *δηλοῖ, τὸ παράγγελμα δὲ μὴ δεδοικέναι τὴν πυρὰν ἀξιοῖ* (ad quae Chariclea illa quoque, quae modo allata sunt, respondet) | noli *ἰωήν* praeferre cl. Il. *Π* 127 *πυρὸς δήιοιο ἰωήν* 9 *καὶ τὰ δοκηταπέλει* (cum acuto geminato) P, *καὶ τάδ.* Hel.; *καί τ' ἀδόκ.* Boiss. (Bothius), *καὶ τὰ ἄελπτα* Headlam, olim *κάρτ' ἀδόκ.* ci., praeterea *κἄστ' ἀδόκητα τελεῖν*, nunc scribendum censeo *καὖτ'* (sc. *καὶ αὐτὰ*) *ἀδ. πέλει* | *μέλει* Huschke ||

1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 89 (*εἰς ὥρας καὶ μῆνας*), 6; Plᴱ I 91, 6; idem versus est apud Maneth. V 34 (praecedit V 29 *ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀν' οὐρανοῦ ἠέρα πουλύν*), fere idem apud Stob. (Ecl. phys.) I 5, 14 (Hermetis carm. vs. 7, W. I 77); comparandi praeterea versus apud Man. I 16 sq. (*Ἠέλιον, Μήνην, Κρόνον, Ἄρεα, Ἑρμέα, Ζῆνα Κύπριδά τ' εὐπλόκαμον καλὴ λέγε Καλλιόπεια*) 1 sq. Plᴹ praemittit, A* subicit nomen auctoris lemmati (2); itaque P lemma in marg. iuxta 491 (interque 491 et 492), nomen auctoris iuxta 492 exhibet 1 *θέωνοσ* cum indice epigrammatis sequentis in eadem linea scripsit, sed ab eo linea separavit (A* *θέωνοσ*: | *στρα̃*); f. *Μανέθωνος* 2 *μονοστι̃ εισ τ̂* | *εβδομαδ-* A*; *μονόστιχον* (non *μονοστίχιον*) *εἰσ τὴν* | *ἑβδομάδα* Plᴹ Plᵃ·ᵇ·ˢ; om. Plᴵ Plᵃ in t. (sed affert epidiorth. '*οὐ Θέωνος μόνον δεῖ ἐπιγράφειν, ἀλλὰ Θέων. μονόστ. εἰς τ. ἑβδ.*'); *εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας* adposuit sch.ᴮ in Plᴵ (quae lemmate caret)
3 consentit Hermes (Stob. I 5, 14, 7), nisi quod eius versus a voce *Μήνη* incipit (*Μ., Ζεύς, Ἄρ., Παφ., Κρ.*) | *ἥλιοσ* Pᵃᶜ | *ἑρμῆσ* P | singula nomina praeter postrema duo punctis *distinxit J* ||

492. ⟨*Μονόστιχον εἰς σκεύη*⟩ *στρατιώτου*. A*

Κεῖτο δ' ὁμοῦ σάκος, ἔγχος, ⟨ἄορ,⟩ θώρηξ, κόρυς, ἵππος.

493. *Ἄλλο*. A*

Ἀσπίς, τόξα, βέλεμνα, κόρυς, ξίφος, ἄλκιμον ἔγχος.

494. *Ἄλλο*. A*

Ἰός, τόξα, σάκος, κυνέη, δόρυ, φάσγανα, θώρηξ.

495. *Εἰς Ἀγαμέ|μνονα*. A*. Pl. Σ

Ἑλλάδος ἐνναετῆρες, ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιστὰ φέροιτε δολοφρονέουσι γυναίοις·
θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε δήιος Ἕκτωρ.

M 5r. Σ 53

1—6 monosticha tria om. Plan. 1 *στρᾶ*[τ] (cf. ad p. 488, 1) A*; *Στράτωνος* inepte et *Στρατιώτου* Jac., *στρατιωτικά* et *εἰς στρατιώτην* probabilius Boiss.; cf. Poll. X 142 *στρατιώτου δὲ σκεύη· ἀσπίς, πέλτη, θώραξ κτλ.* 2 *ἔγχοσ. θώρηξ.* (vacuo spatio non relicto inter duo nom.) P; *ἔγχος,* ⟨*ἄορ*⟩ Jac., ⟨*ἄκων*⟩ Boiss., ⟨*ὄχος*⟩ (cui non praeferam *ὀχεύς*) Headlam ‖ 3 *αλλ*ͦ ab initio vs. A* 4 *ἀσπίσ. τόξα* P ‖ 5 sq. *αλλ*ͦ (lemmatis loco A* ut ad 493) *ἴόσ·* (utrumque acc. J) P ‖ 7 sqq. Pl^M l. I^a c. 18 (*εἰς γυναῖκας*), 5; Pl^E I 19, 6; Pl^E exhibent ante IX 495 in l. I ep. XI 375, quod ipse Plan. non in l. I recepit, sed in l. II; exstat tristichum etiam in syll. Σ n. 53 (Σ^F f. 146r, Σ^P 249v); in Par. 1773 invenitur ep. etiam f. 63v (π) | tristichum constans ex hexametris continuis eiusdem auctoris videtur, qui epp. 451 sq., 456—475 composuit, cf. *καὶ ναετῆρας* 465, 3 (et *ἐνναετῆρες* 495, 1), *ἐλεγχέες Αἰγιαλῆες* 464, 1, *δορισθενέες βασιλῆες* 475, 1 (et *ἀμεμφέες ἡγεμονῆες* 495, 1), *τὰ μὴ πάρος ἔδρακεν ἀνήρ* 460, 2, *ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ* 469, 2 (et *τὸν οὐ κτάνε δ. Ἕκτ.* 495, 3) 7 *εἰσ αγ.* A*; eundem titulum inscribunt Pl Σ; *ἐπίγραμμα εἰς τάφον ἀγαμέμνονοσ π* (*ἀγ.* π^pc, *ἀχιλλῆ*[οσ] π^ac); exspectes *τί ἂν εἴποι Ἀγαμέμνων ὁρῶν Ὀδυσσέα* (s. *τοὺς περὶ τὸν Ὀδ.*) *ἐν Ἅιδου* (cf. lemma ep. 459, Od. λ 441, 455) s. *ὡς Ἀγαμέμνονος* ('*εἰδωλοποιία λέγεται*' schol. Mon.) 8 *ἑλλάδεσ ἀναστῆρεσ π*: unde nec *ἀ*͂ *ναστῆρες* repetendum (pro *ἐνναετ.*) nec *Ἑλλάδες* reponendum (cf. tamen de adiectivo *Ἑλλὰς* masculine dicto Phoen. 1509, Antiatt. p. 97, 4) *ἐνναετ.*: cf. Archiae XVI 94, 6 *ἐνναέτειρα νάπης* 9 *μὴ κέτι* P | *φέρετε π* | *δολοφρονέ*⌊*ο*⌋*υσι* (-*φρονεῦσι*? J^ar) *γυναιξί·* P *γυναιξὶ δολοφρονεούσαισ* Pl^M *γυν. δολοφρονέουσαισ* (sic) Σ^F.P *γυν. δολοφρονούσαισ π* (coniectura

496. ⟨ʼΑΘΗΝΑΊΟΥ ΤΟΥ͂ ʼΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΙΟΥ͂.⟩ D.
Εἰς τὴν αἵρεσιν | τῶν Στωικῶν | A*
καὶ τῶν ʼΕπικου|ρείων. C

Ὦ Στοϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα
δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
τὰν ἀρετὰν ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
μούνα καὶ βίοτον ῥύσατο καὶ πόλιας.

Planudea displicet vel propter molestam quarti pedis caesuram); scripsi *δ. γυναίοις* (cf. Aristoph. Vesp. 610 *καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν*), nec enim indicativi formam *δολοφρ.* parenthesi interponi putaverim '*μηκέτι πιστὰ φέροιτε — δολοφρονέουσι — γυναιξί* (olim tentavi: *ἀμεμφέες, εἰ γαμετῇσι μηκέτι π. φέροιτε· δολοφρονέουσι γυναῖκες* 'non reprehendendi, si mulieribus non iam fidatis') p. 489, 10 *ἐδάμασε* $Σ^{F.P}$ *π* | *οὐκ ἔκτανε* $Σ^{F.P}$ | *δήϊοσ* (*η* cr. ex *ι*, *διϊοσ* s. *δῖοσ* initio scripturus erat J) P (noli requirere *δήιος Ἄρης*) | '*εἰ γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα — ἔκτεινε — πῶς ἡμεῖς ταῖς δολοφρονεούσαις πιστὰ φέροιμεν γυναιξίν, οἱ ἐκείνῳ ὡς μύρμηκες ἐλέφαντι παραβαλλόμενοι*' suo more adposuit schol. Mon. ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 6 (*εἰς ἀρετήν*), 1; Pl^{E} I 8, 1 (amplioris sylloges Planudeae cap. *εἰς ἀρ.* exhibet epp. IX 467, 469, 230, X 74, 106, posterioris unum IX 496; hoc ep. prioribus quinque epigrammatis praemittunt, non subiungunt Pl^{E}); ep. bis exhibet Diog. Laert., in Antisthenis (8) vita (VI 14: D_1) et in v. Zenonis (26, VII 30: D_2), cf. vol. II p. LIX 1 auctoris indicem om. P Pl^{M}, *ἄδηλον* Pl^{E}; (*δοκεῖ δὲ καὶ Ἀντισθένης τῆς ἀνδρωδεστάτης στωικῆς κατάρξαι· ὅθεν καὶ*) *Ἀθήναιος ὁ ἐπιγραμματοποιὸς περὶ αὐτῶν φησιν οὕτως* $D._1$, *κοινῇ δὲ καὶ περὶ πάντων τῶν Στωικῶν Ἀθήναιος ὁ ἐπιγραμματοποιός φησιν οὕτως* $D._2$ 2 sq. brevius lemma ab A* scriptum (l. 2) auxit C (l. 3), epigrammate aeque Epicureos atque Stoicos spectari opinans 2 *εἰσ τ⌊ὴ⌋ν αἵρεσιν* C (qui *τὴν* cr. ex *τ̂ ἀν* et alterum spiritum add.: *εἰσ τ⌈ην⌉ ἀναίρεσιν* A^{*ac}) | *τῶν στοϊκῶν*: ~ A* 3 post clausulam ab A* positam verba ⌈*καὶ*⌉ *τῶν ἐπικ.* add. C, praeterea haec: *τίνοσ δὲ τὸ ἐπίγραμ|μα ζ^τ ήον* (i. e. *ζητητέον*): ~ 4 *ὦι* s. *ὦσ* $D._1^{Pac}$ | *στωϊκῶν* $Pl^{M.E}$ $D.^{BPQ}$ *στοϊκῶν* P | *μύθων* ex *δυθ.* cr. $D._1^{B}$ | *εἰδήμονεσ* cr. ex *ἰδ.* $D._2^{B}$ | *ὢ π.* Pl^{I} Pl^{a} in t. ('*τὸ ὢ π. ἐν ἄλλῳ ὦ π. γράφεται*' epid., *ὦ π.* Pl^{M} cum P) | *πανάριστοι*? P^{ac} -*στα* P^{pc} (gemina correctura J mutavit -*στοι* in -*στα*, scil. quoniam *στα* in ipsa linea sine rasura pro *στοι* restitutum nihil fere differt a litteris *σται*, *vocalis α* etiam insuper addita est) 5 *ἱεραῖσ* $D._1^{Bac}$ | *ἐν-*

σαρκὸς δ' ἀδυπάθημα φίλον τέλος ἀνδράσιν ἄλλοις
ἁ μία τῶν Μνήμης ἤνυσε θυγατέρων. M 82v

θεμένοι Par D.2B | σελίσιν P Pl σέλισιν D.2PQH σελίσι* D.Bpr -σιν D.Bar (priores vocis litterae correct. factae in D.B) σελίσι D.1PQH p. 490, 6 cf. Stoicorum fragm. III 57 A. εἴη ἂν ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ εὐδαιμονία; schol. Mon. adscripsit partim ab E. M. petita haec: 'ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ ἕξις ἐστὶν ἀρίστη λογικῆς ψυχῆς, καθ' ἣν δυσκίνητος γίνεται πρὸς κακίαν, καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ λέγεται ἐρατὴ καὶ κατὰ μετάθεσιν ἀρετή, δικαίως τοῖς Στωικοῖς μόνον ἀγαθὸν τὴν ἀρετὴν τῇ ψυχῇ προσάπτειν ἔδοξε' | τὰν ἀρίσταν ἀρετὰν (ἀρετᾶν olim scriptum fuisse non contendam) P (librarius cum errorem animadvertisset, tamen vocabulum perverse illatum nec punctis nec ulla ratione alia sustulit) τὰν ἀρετ⌊ὰν⌋ D.1Ppr | ψυχᾶσ (cum P Pl) D.1Bpr ψυχαῖσ? D.1Bar ψυχὰσ D.1P D.2PacQHB | ἅδε cr. ex ἥδε PlM, ex ἄδε D.2B; ἁ ἄδει D.1H in t. (ἅδε in mg.) | ἀνδρ^ P ἀνδρ⌈ῶν⌉ PlM 7 μοῦνα D.2B.Q D.1Pac (μούνα D.Ppc) | βιότου (' J C) — πόλιοσ P, βίοτον — πόλιασ PlM.E, βιοτὰν (-⌊τ⌋ὰν D.1B) — πόλιασ (-λ⌊ι⌋ασ D.1B -ληασ D.1Bar) D. | ῥύσαιτο PlI.a (sch. Mon. 'ἥδε γὰρ μόνη ῥύσαιτο ἂν καὶ τὸν βίον') | in fine vs. 'ὡραῖον' scr. Jpr, qui tetrastichon esse ep integrum primo ratus clausulam adpinxerat (ὡρ.: ~ Jar), sed errore cognito eam delevit

1 sq. '⟨οἱ⟩ Ἐπικούρειοι τέλος (τοῦ ἀγαθοῦ perperam add. sch.W) εἶναί φασι τὴν ἡδονὴν καὶ ἀγαθῶν (-θὸν sch.W) μέγιστον εἰς τὴν ἡδονὴν τὴν εὐδαιμονίαν ὁρίζοντες (sch.W -τοσ sch.B), πάθος δέ ἐστιν ἡ ἡδονή' sch.B, quocum congruit sch. Mon.: 'πολλὰ μὲν εἴδη τῶν φιλοσόφων ἐν Ἀθήναις ἦσαν τὸ πάλαι, ἓν δὲ καὶ τὸ τῶν Στωικῶν, οἵτινες — οὐχ ὥσπερ οἱ Ἐπικούρειοι (ἔφασαν) τὴν ἡδονὴν τέλος εἶναι καὶ ἀγαθὸν μέγιστον εἰς τὴν ἡδ. τὴν εὐδαιμ. ὁρίζοντες' 1 σαρκὸσ δ' P σαρκόσ δ' PlM σαρκὸσ δὲ D.1B σαρκὸσ (om. particula) D.2PQHB (vocem σαρκὸσ in clausula pentametri scriptam habet D.2B) | ἡδὺπάθημα (' rest. C, idem add. gravem; δὴ δυπάθ.? Jac) P: ἡδυπάθημα D.1.2 (at ἡδυπάτημα D.2H in t., πάθημα ἡδὺ D.1H, σαρκὸσ δ' ἡδυπάθ. D.2H in marg.), ἡδὺ πάθ. (cum Ppc) PlM.E; ἀδυπάθ. Br. | τέλος: cf. Od. ι 5 τέλος χαριέστερον; post τέλος interpunxit PlM, at non P | ἄλλοισ P Pl D. (noli ci. ἀνδράσι λάγνοις) 2 ἡ μί ατῆσ (spir. supra η parum certo) P, ἡ μία τῶν Pl D.PQB D.2HF (ἄλλοισι μεῖα D.1H in t., sed ἄλλοις ἡ μία in mg.), ἁ μία Br. | Μνάμας? | sch.B 'ἡ Τερψιχόρη ἢ Ἐρατώ', sch. Mon. 'ἡ Ἐρατὼ δηλονότι, ἡ εὑροῦσα τὰ γαμικὰ καὶ τὴν ὄρχησιν ἤνυσεν — τοῖς Ἐπικουρείοις τέλος φίλον — ἤτοι τὴν πορνείαν'; cft edd. Apoll. Arg. III 1 εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατώ — σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν ἔμμορες, schol. ad hoc prooemium, Athen. 555b | ἤνυσε P Pl D. (cr. ex

497. ΚΡΆΤΗΤΟΣ. A*

Εἰς ἔρωτα. A*

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος. M 7ᵛ

ἤνυσε D.₁ᴾ), *ἤνεσε* Meibomius et Headlam (olim ci. *ἤνθισε* et *ἤγγισε*, quibus fort. praeferendum *ἤρτισε*, cf. X 25, 6 *ἵλαον — ὕμνοις ἄρτισον ἡμετέροις*, ubi verbum sicut in vs. 496, 6 post caesuram pentametri invenitur) ‖

1 sqq. Plᴹ l. Iª c. 26 (*εἰς ἔρωτα*), 13; Plᴱ I 27, 13; ep. incipit syllogen Planudeam codicis Marc. XI 1: Plᵐ n. 1 (f. 80ª ante IX 52); primum versum cum Palatino congruentem, sed cetera aliter formata exhibent Diog. Laert. VI 86 (vit. Crat. 2), Suid. s. v. *Κράτης* 1 *κ̄ράτητοσ* A*; auctoris indicem om. Plᴹ·ᵐ, *ἄδηλον* Plᴱ; *Κράτητος τοῦ Θηβαίου* sch.ᴮ; *φέρεται δ' αὐτοῦ* (*Κράτ.*) *κἀκεῖνο* Diog., *ὅτι Κράτης εἶπεν* Suid.; genuinus est fort. Cratetis versus unus: *ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μή, βρόχος* (cf. Clem. Al. strom. II 121 *οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρρημόνως γράφει τῆς εἰς τὰ Ἀφροδίσια ἀκατασχέτου ὁρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μή, βρόχον*), cui accessit alter apud Diog. (Suid.), adduntur duo in Anth. 2 *εἰσέρωτα* ~ A* (Plᴹ); cf. V 112, 1 *πένης ὢν οὐκέτ' ἐρᾷς, λιμὸς φάρμακον οἷον ἔχει* (Argent.), XII 150, 5 *τοῦτο, δοκέω, χὰ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ τὠγαθόν, ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον* | litt. ⓗ, sc. *σημείωσαι*, adpinxit Plᴹ 3—5 tres versus lineis duabus comprehendit J ita, ut alterius versus partem priorem (— *ταῦτα*) primo senario adiungeret, posteriorem tertio praemitteret, unius cuiusque senarii finem geminis punctis notaret, cf. ad ep. IX 485 (I 118, 122)

3 versus exstat apud Diog., Suid. | **ρωτα* Plᵐ (littera, quae rubrica distingui debebat, omissa est) | *παύει*: fort. malis *λύει* cl. Iulian. or. VI p. 198 *οἱ Διογένους νόμοι καὶ Κράτητος ὑπὲρ τούτων οὐκ ἀτιμαστέοι· ἔρωτα λύει λιμός, ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι, βρόχος* (quae noli augere sic: — *μὴ δύνασαι,* ⟨*χρόνος, ἂν δὲ μηδὲ οὗτος παύειν δύνηται,*⟩ *βρόχος*: cf. ad 1) | *λ*ιμὸσ* D.ᴮ *λοιμὸσ* D.ᴮᵃʳ | ⌊*εἰ*⌋*δεμὴ* Jᵖʳ *ἤδε* (non *ἦν δε*) Jᵃʳ | *χρόνοσ*: P (cf. ad 3—5) 4 sq. pro duobus versibus exhibet haec Diog.: *ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ* (*δύνη* D.ᴮ) *χρῆσθαι, βρόχος*; apud Suid. codd. variant ita: *ἂν δὲ μὴ δὲ τούτῳ δύνασαι, βρόχοσ* S.ᴬ, *εἰ δὲ μὴ τοῦτο δύναται, βρ.* S.ᴮ·ᴱ (*μηδὲ τοῦτο* Jac.), *εἰ δὲ βρόχ°* (ceteris omissis) S.ⱽ 4 *μη ταῦτα* Pᵃᶜ *μὴ* ^*δὲ* *ταῦτα* restituit man. rec. (noli *μὴ τοιαῦτα* ci.); *μὴ ταῦτα* Plᵐ, *μὴ δὲ τ.* Plᴹ *μηδὲ τ.* Plˢ; exspectes num. singularem *μηδὲ τοῦτο*, ci. *μηδ' ἔπειτα* et *μηδ' ἐς νέωτα* (*νέωτα* trochaice positum, v. Theocr. 15, 142) -*σβέσῃς*, prae-

498. *Εἰς Πέρσην μη|τροφϑόρον.* A*

Μὴ ϑάψῃς τὸν ἄϑαπτον, ἔα κυσὶ κύρμα γενέσϑαι·
γῆ πάντων μήτηρ μητροφϑόρον οὐ δέχετ' ἄνδρα. M 3^{v}

499. ῎ΑΔΗΛΟΝ. A*. Pl

Εἰς τὸν χρόνον. A*

Ἀργαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος, ἀλλὰ παρέρπων
καὶ φωνὰς κλέπτει φϑεγγομένων μερόπων,

---

terea *μηδὲ παῦλα τὴν φλ. σβέσῃ* | *σβέσηι:* P; *σβέσῃ,* Pl^{M} *σβέσῃ;* Pl^{m} (signo interrogandi parum apte adhibito) p. 492, 5 *ϑεραπεία σοι* Pl$^{M.m}$ P^{ac} *-πεῖά σοι* (i. e. *-πεῖά* cr. ex *-πεία*) man. rec. in P; scribendum *πανάκεια* (ut numeris subveniatur, cf. etiam Hes. '*πανάκεια· ϑεραπεία*') | *τὸ λοιπ*' (sc. *-π*⌐*ον*¬) P *τολοιπὸν* Pl$^{M.m}$ | *ἠρτείσϑω* (acut. m. rec.) P, cr. Pl | cf. Crat. fr. 2, 3 W. ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 9 (*εἰς ἀσεβεῖς*), 1; Pl^{E} I 9, 1; ep. affert Agathias Hist. II 31 *ἔδοξέ τις αὐτῶν* (philosophorum Romanorum, qui Persis Chosroeque relictis in patriam redibant) *ὁρᾶν κατ' ὄναρ ἄνδρα πρεσβύτην — παραινοῦντα τόδε τὸ ἔπος 'Μὴ ϑ. — δέχετ' ἄνδρα'*; exstat ep. etiam in Laur. 91, 8 (F$_{2}$ f. 5^{b}) n. 42 (inter ep. IX 452 et 367) 1 indicem auctoris om. P Pl Ag.; Agathiae ipsi tribuit Sternbach, alienum esse ab Agathia demonstrant, opinor, et verba ipsa narrationis, cui inserti sunt versus, et forma hexametri alterius, cuius spondei tres continuati cum elisione (*δέχετ'*) ab arte Agathiana discrepant; mihi auctor epigrammatis fuisse idem vid. atque distichi IX 483 | lemma ineptum *εἰσ τὸν φϑείραντα* (*-αν̄* Pl^{M}, *φϑήρ.* F$_{2}$) *τὴν ἑαυτοῦ μητρυιάν* exhibent Pl$^{M.E}$, F$_{2}$ (qui titulum *εἰς ἀσεβεῖς* praemittit) | *μητροφϑορον* A*; Persae illi, quorum moribus nec filii matrisque coniugium infame nec inhumatum corpus feris dilaniandum proicere nefas aestimatum sit, epigrammate perstringuntur ita, ut praetermissam humationem cum admisso incestu bene congruere demonstretur, cf. Ag. Hist. II 22 *τὸ σῶμα — ἔρημόν τε καὶ ἀκάλυπτον κατὰ τὸν πάτριον ἔϑεντο νόμον κυσί τε ἅμα καὶ τῶν ὀρνέων τοῖς ὅσα μιαρὰ καὶ νεκροβόρα παρανάλωμα γενησόμενον,* 23 *ϑήκῃ γάρ τινι ἢ λάρνακι τοὺς τεϑνεῶτας ἢ καὶ τῇ γῇ καταχωννύναι ἥκιστα ϑέμις αὐτοῖς,* 24 *ἀκολασταίνουσιν οὐ μόνον ἀδελφαῖς τε καὶ ἀδελφιδαῖς ἀνέδην μειγνύμενοι, ἀλλὰ πατέρες τε ϑυγατράσι καὶ τὸ δὴ πάντων ἀνοσιώτερον, ὢ νόμοι τε καὶ φύσις, υἱοὶ ταῖς τεκούσαις,* 31 *οἱ Πέρσαι ποινὴν ἔχουσι καὶ τιμωρίαν τῆς ἐπὶ ταῖς μητράσιν ἀκολασίας τὸ ἄταφον μένειν καὶ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἐνδίκως διασπαράττεσϑαι*; cf. Diog. L. prooem. 7 *ἀνόσιον ἡγεῖσϑαι πυρὶ ϑάπτειν καὶ ὅσιον μητρὶ ἢ ϑυγατρὶ μείγνυσϑαι, ὡς ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ φησὶν ὁ Σωτίων,*

καὶ μὴ φαινόμενος τοὺς φαινομένους ἀφανίζει
καὶ μὴ φαινομένους εἰς φανερὸν προφέρει.

Catull. 90 'nam magus ex matre et nato gignatur oportet, si vera est Persarum impia relligio' p. 493, 2 *θάπτε τὸν* P *θάψησ τὸν* (cum Ag.) Pl^M^ F_2, *θάπτειν* Jac.; f. *θάπτ' ὦ ξέν'* | clausulam vs. sumpsit auctor ep. ex Il. *P* 272 *δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι* 3 *γῆ πάντων μήτηρ* P Ag. *γῆ μῆρ πάντων* Pl^M^ *γῆ μήτηρ π.* Pl^E^ F_2: verba Ps. Hesiodea (Opp. 563) iusto ordine servabant P Ag. | *δεχειἀνδρα* J^ac^ *δέχειἄνδρα* cr. man. rec. | cf. Kb. 606, 4 *μητέρα γαῖαν ἔχω*, Crin. VII 371 *γῆ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκετο* ‖ 4 sqq. Pl^M^ l. I^a^ c. 88 (*εἰς τὸν χρόνον*), 2; Pl^E^ I 90 (*εἰς χρόνον*), 2; in Pl^M^ tria epp. 499—501 iuncta unum efficiunt poematium inconcinnum, itemque in Pl^E^, nisi quod Pl^B^ pro uno quattuor adeo epp. exhibet (499, 1—4; 499, 5 sq.; 500; 501: Pl^B^ 90, 2—5, v. ad 499, 5) 4 sq. *ἄδηλον* Pl, *εἰσ τ. χρ. ἄδ.* A*; quin Palladae sit ep., mihi nihil vid. dubitandum, cf. *ὁ δὲ χρόνος τρέχει* X 81, 4 (et *φέρεται π. χρόνος*), *ἔντερον ἀργαλέον* IX 170, 2, *φροντίδας ἀργαλέας* XI 54, 6 (et *ἀργαλέως* 1), *μερόπων* IX 183, 4, *μερ. βίος* X 80, 1 (*μερόπων* 2); *τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ* X 96, 4 sq., *καὶ τοὺς μὲν κατάγουσα πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς Ἀίδην κατάγει* X 80, 3 sq. (et 499, 3 sq., v. etiam XI 384, 1; 285, 2 sq.); *ὦ γένος ἀνθρώπων — διαλυόμενον* VII 688, 3 sq., *ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον — μέχρι τέλους βιότου οὐδὲν ἐπιστάμενον* VII 688, 3 sq., *ὦ τῆς ταχίστης ἁρπαγῆς τῆς τοῦ βίου* XI 289, 1, *πάντες εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα* X 65, 6 (et 499, 5 sq.); *ἐν τοῖς ἀνθρώποις* XI 304, 2, *ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι σιωπή* X 46, 1 (et *ἐν ἀνθρώποισι τελευτή* 499, 5), *τελευτῆς* in claus. versus VII 681, 1; *βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος* XI 54, 4 (et *πρὸς ζόφον ἐρχ.* 499, 6), *νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ* X 79, 1 (499, 6) 6 *ἀργαλέως*: tempus intellegit Jac., quod quamvis aegre progrediens lentoque gressu tamen inclita mortalium opera evertat eorumque famam tollat; *ἁρπαλέως* Br.; fort. malis *σιγαλέως* vel *ἢ ῥ' ἄνεω* aut *ἀφθέγκτως* s. *ἄφθογγος φέρεται* 'tempus quamvis mutum tamen (ad mortem ducendo homines) efficit, ut diserti, orationis compotes sileant' (scil. ut aequales sententiae inter se excipiant istae: *χρόνος μὴ φθεγγόμενος φωνὴν ἀφαιρεῖται τοὺς φθεγγομένους* et *χρ. μὴ φαινόμενος ἀφανίζει τοὺς φαινομένους*): at recte, opinor, traditam vocem tuetur interpretaturque Jac. | *ἀλλὰ παρέρπ.*: frequens vs. claus., v. Kb. 195 | cft Jac. Chaerem. 20 N.[2]: *σχολῇ βαδίζων ὁ χρόνος ἀφικνεῖται φθάνων*

1 φαινόμενος — φαινομένους; de paronomasia satis crebra *apud Palladam* v. ad p. 493, 4 sq.; imitatur poeta Soph. Ai. 646

ὢ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτή,
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων. M 20v

500. ἌΛΛΟ. A*

[Εἰς τὴν κατά|πτωσιν Βηρυτοῦ.] A*

Μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας,
τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας κληρονόμους λέγετε·

ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται (f. etiam Archil. 56) p. 494, 2 προφέρει: P (duplici puncto distinxit J ut in fine ep.; sed distich. tertium et lemmate notaque ineuntis ep. caret nec litteram ὦ tamquam primam poematii ultra lineam in marginem prominentem exhibet); 'ὡς καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις' adnotavit sch.[B] (spectans minime Hes. Opp. 579 ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου, sed Opp. 5 ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει, ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει)
1 sq. tertium dist. pro peculiari ep. habent Scaliger, Grot. (quos sequitur Pl[B]) 1 ὢ potius quam ὦ (quamquam circumflexus neglegenter exaratus hic a gravi non multum differt) P ὦ Pl | ἄριστοσ P, cr. Pl | ἐν ἀνοίσι Pl[M] 2 v. ad p. 493, 4 | ἦμαρ (spir. C) ἐπῆμαρ (alterum spir. rest. C, qui circumflexum iterat, ἐπῆμαρ J[ac]) πρὸσ (lacuna non indicata) P — ἀεὶ πρ. Pl, ⟨ἄρα⟩ πρ. Bothius | post ἐρχομένων adpinxit epigrammatis clausulam J, non add. Pl[M], ἐρχόμενον Opsop. (aeque perversum atque ἐρχομένοις) | in fine ep. ': ✻ ὡραῖον: ~' adposuit J ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] 88 (εἰς τὸν χρόνον), 2, vs. 7—10; Pl[E] (excepta Pl[B]) I 90, 2, vs. 7—10 (Pl[B] I 90, 4); tetrastich. est apud Plan. non peculiare ep., sed iunctum cum praecedenti hexasticho et cum sq. disticho (IX 501, cf. ad ep. 499)
3 αλλ A* (ἄδηλον Pl[B]); hoc quoque ep., ut IX 499, referendum puto ad Palladam: argumenti gratia cf. versus Palladanos X 82 ἐζῶμεν ἡμεῖς τοῦ βίου τεθνηκότος, X 59 τοῦτο δὲ κερδαίνει (500, 3 μέγα κέρδος) θνητὸς ἀπολλύμενος, μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο, X 63 καὶ ζῆν γὰρ δοκέων ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας, X 88 ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον; praeterea cf. μή με κάλει XI 371, 1, μὴ τοίνυν λέγε σαυτόν X 79, 5 (et μηκέτι κλ. ὀνομάζετε — λέγετε 500, 1 sq.), τοῖς κληρονόμοις — αὐτὴ κληρονόμος VII 607, 1 sq. (cum κληρονόμους — κληρονόμοι 500, 1 sq.); X 75, 2 ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι (cum φέγγος ὁρῶντας 500, 1); XI 378, 5 ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν (et ἀναχώρησιν τοῦ μογ. βιότου 500, 4) 4 κατάπτσιν βηρυ (om. accentu) A*: v. lemma

οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι
τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου. M 20ᵛ

501. ΠΑΛΛΑΔᾶ. B

4 *Εἰς τὴν πόλιν Βήρυτον.* A*

P 548 *Τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν,*
P 549 *ἡμεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.* M 20ᵛ

---

ep. 425; ep. non scriptum vid. in Beryti eversionem, sed vitam prae morte vilem habendam esse docet; non Berytensium qui perierunt quique cladem effugerunt inter se opponuntur, sed omnino vivi mortuique ita, ut morientium fortunam exoptatiorem dicat poeta quam viventium, heredum nomine verius illos quam superstites appellari contendat p. 495, 6 *ἀπὸ θνήσκοντασ* P *ἀποθνήσκ.* Pl^{M}

1 *οἳ* (potius quam *οἱ*) Pl^{M} *οἱ* P; *οἱ νῦν κλ.*: heredes non quos 'populus falsis utens vocibus', sed quos poeta dicit 'dissidens plebi' tempestatis calamitate edoctus | *οἱ γοῦν κληρονόμοι* Reiske, *οἱ νῦν κληρονόμων* ('mortui commoda heredum habent, e misera vita abeuntes') Wakefield; *ὄντως κληρονόμοι* (s. *εἰσὶν κλ.* — *ἔχοντες*) frustra tentares: nam aptissimum *νῦν* utpote respondens praecedenti *μηκέτι*, sed fort. scribendum *εἰ νῦν* | *ἔχουσι* P Pl^{B} *ἔχουσιν* Pl^{M} 2 post *βιότου* clausulae signum adposuit P, om. Pl^{M} ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. Iᵃ c. 88 (*εἰς τὸν χρόνον*), 2, vs. 11 sq.; Pl^{B} I 90, 5 (v. ad ep. 500); bis exstat ep. in P, scriptum ab J p. 442 (P_1) et a B p. 548 sq. (P_2) post XI 316 3 auctoris indicem om. P_1 Pl$^{M.E}$; qui Berytum urbem a. 529 exstinctam versibus defleri putant, ep. abiudicent oportet a Pallada, qui centum fere annis ante obiit; sed referunt ep. partim ad priorem aliquam cladem ipsius Beryti (velut ad a. 349, quo maior pars Beryti terrae motu destructa esse fertur), partim ad aliam quamlibet urbem simili calamitate exhaustam; indicem scriptoris B non temere spreverim cl. Palladae XI 283, 5 *ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν*, XI 377, 4 *ἡμᾶς δὲ ζῶντας*, IX 377, 7 *ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν* (et 501, 2 *ἡμεῖς δὲ ζῶντες — ἐκφέρομεν*); olim *Ἀγαθίου* scribendum putabam pro *Παλλαδᾶ* (cl. Agath. Hist. II 16 *Βηρυτὸς γοῦν ἡ καλλίστη — τότε δὴ ἀπηγλαΐσθη ἅπασα — ὡς μηδὲν ὁτιοῦν σχεδόν που λειφθῆναι ἢ μόνα τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη*) vel *Βαρβουκάλλου*, ut huius poetae tribus de eodem argumento epigrammatis (IX 425—427) etiam quartum accederet 4 *εισ τ̂ πολ βηρῦ* (cum ras. supra litt. ρ) A*; lemmate carent P_2 Pl^{M} *Pl*$^{1-8}$ (*εἰς τὸ αὐτό* Pl^{B}, quae adpositum epigrammati praecedenti

143 502. ΠΑΛΛΑΔᾶ. A*. Pl

Πρός τινα φίλον A*

(*πρὸς ξένον* | *περὶ κονδείτου*). L

Κονδείτου μοι δεῖ — τὸ δὲ κονδεῖτον πόθεν ἔσχεν
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν Ἑλλήνων· εἰ Ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης Ῥωμαϊκώτατος ὤν —

---

habet lemma Palatinum: *εἰς τὴν κατάπτωσιν Βηρυτοῦ* p. 496, 5 *οἱ νέκυεσ, πρότερον ζ.* Pl^{M} *οἱ νέκυεσ· πρότεροι ζ.* P$_{1}$ *οἱ πρότερον νέκυεσ ζ.* Pl$_{2}$ 6 cf. Lucian. Char. 23 *πάλαι μὲν ἦσαν εὐδαίμονες, νῦν δὲ τεθνᾶσι καὶ αὗται (αἱ πόλεις)· ἀποθνήσκουσι γὰρ καὶ πόλεις ὥσπερ ἄνθρωποι* | *ἡμεῖσ δὲ ζῶντεσ* P$_{1}$ (evanescente gravi supra ε), Pl; *ἡμεῖσ δ' οἱ ζ.* P$_{2}$ ‖
1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 23 (*εἰς ἰατρούς*), 3; Pl^{E} I 39, 9 (ex novem huius cap. epigrammatis continet Planudea sylloge minor tria, quae sunt in Pl^{E} cap. 39, 4; 5; 9: cf. ad p. 498, 3 sqq.) 1 *παλλαδᾶ* A* Pl^{M} (post IX 211), *τοῦ αὐτοῦ* (post IX 503) Pl^{E} 2 sq. (*εἰς ἰατρούς* inepte Plan.) | *προσ τινα φιλ*: in m. A*, supplevit lemma L, qui in fine primi versus (post *ἔσχεν*) **** *ξένον* exaravit (*εἰσ*? s. *πρὸσ*? vel *καὶ*? *ξ.* L^{ar}), in fine versus alterius (post *ἀλλότρ.*) *περι κονδῑ^{τ}* (v. ad 4) | de condito s. 'potione ex aromatis confecta' (Brod.) afferunt edd. ea quae docentur cum ab Alexandro Trallensi atque Aetio tum a Theophane Nonno (156, 12): *οἶνον δίδου* (sc. 'fastidio laborantibus') *παλαιὸν πίνειν καὶ κονδῖτον καὶ ὑδρόγαρον* 4 *κονδίτου* et *κονδῖτον* Pl^{M}, *κονδ^{ε}ίτου — κονδ^{ε}ῖτον* P (ε bis superscr. L, *κονδιτ.* in *κονδειτ.* potius quam in *κονδετ.* convertens); edd. exhibent omnes adhuc *κονδῖτον* iniuria lemmatistae emendationem *κονδεῖτον* neglegentes: cf. Vers. edicti Diocletiani Aegirea, *Ἀρχ. Ἐφημ.* 1899, 157, 17 | *πόθεν ἔσχεν* P — *ἔσχε* Pl$^{M.E}$; cf. Palladae ep. IX 182, 1 *τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες*, XI 349, 1 | **** *ξένον* in fine vs. L (v. ad 2 sq.; olim putabam ab L ad explicandam vocem *κονδ.* adscriptum fuisse ⌊*ὄνομα*⌋ s. ⌊*βρῶμα*⌋ vel ⌊*ποτὸν*⌋ *ξένον*); *ζητητέον περὶ κονδίτου* proposuit Jac.; *ξένον* pro interpretatione vocis *ἀλλότριον* habet Paulssen ('argumenti instar verba *περὶ κ.* apposita' esse ratus; cet. cf. Hesych. s. v. *ἀλλότριος*) | alloquitur poeta hospitem (*ξένον*), qui si non genere Romanus, certe linguae Latinae Pallada peritior conditum unde nomen duxerit explicare iubetur 5 *τούνομα* P *τοὔνομα·* Pl^{M} | *ἔστι* P Pl^{M} *ἐστὶ* Pl^{I} | *περι κονδῑ^{τ}* L, v. ad 2 sq. et ad 4 6 *τῆσ* Pl$^{M\,pc}$ (scripturus erat *τῶν* pro *τῆσ*) | *ρωμαϊκῶσ* P: de Palladae verbis latinis cf. Franke p. 83

σκεύασον οὖν μοι τοῦτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τοῦ στομάχου χρήζει τοῦδε, λέγουσι, ποτοῦ. M 84^{v}

503. ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂. A*

Οὐκ ἀλόγως ἐν διζύφοις δύναμίν τινα θείαν*
εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν δίζυφον ἐν χρονίῳ*
ἠπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα,
καὶ γέγονεν ταχέως, οἷα κρότων, ὑγιής. M 10^{v}

(ubi tamen *κονδ.* omissum est) p. 497, 7 *ῥωμαϊκώτατοσ* P Pl; *Ῥωμαϊκώτερος* Br.

1 *σκεύασον μόι οὖν μοι* P: prius *μοι* delevit J punctis superpositis; non exstat accentus supra *ο* vocis *σκεύασον*, sed supra litt. *σον* erasum vid. *οὖν* | *τογὰρ* P 2 *χρήιζει* P *χρήζειν* Pl | *τοῦδε — ποτοῦ*: cf. Lucill. XI 396, 3 *δέομαι γὰρ οἴνου τοιούτου* ‖ 3 sqq. Pl^{M} I^{a} c. 38 (*εἰς ἰατρούς*), 4; Pl^{E} I 39, 8; continet amplioris syll. Planudeae cap. 38 epigr. haec: IX 53, 199, 213 (n. 1—3); IX 503, XI 281, 282 (n. 4—6), minoris syllogae cap. 23 (*εἰς ἰατρούς*) tria: IX 212, 211, 502; Pl^{E} adnectunt epigrammati IX 213 duo minoris syllogae IX 212, 211, postrema in cap. 39 collocant epp. IX 503, 502 ita, ut in Pl^{E} novem epp. inter se excipiant hoc ordine IX 53, 199, 213, 212, 211, XI 281, 282, IX 503, 502 3 *τοῦ αὐτοῦ* A* *Παλλαδᾶ* Pl | argumenti indice caret tam P quam Pl; praedicatur ep. non emplastrum, sed amuletum (*περίαμμα*, cf. *περιῆψα* vs. 3), cuius vim efficacem ad pellendam febrim quartanam se perspexisse poeta confirmat (v. ad XI 257, 2 *οὐκέτ' ἀνηγέρθη καὶ περίαμμα φέρων*) 4 *οὐ καλόγωσ* (acc. evanescente) P; cf. Pall. IX 773, 2 (*ἐπόησε*) *οὐκ ἀλόγως*, eiusdem XI 383, 1; 386, 5 *ἦν ἄρα*, X 52, 1 *εὖ γε λέγων τὸν Καιρὸν ἔφης θεόν* (IX 783, 3 Pall.?); formulam suam grammaticus Palladas petivit ex grammaticorum dictione ac ratiocinatione, in qua crebro occurrit istud *οὐκ ἀλ.*: cf. Apoll. de synt. p. 13, 11 (B.) | *ἐν διζύφοισ* P Pl^{M} Pl^{I-a}; ʻ*γρ. δισύφοισ καὶ διζίθοισ· ζίθοσ*ʼ sch.^{B}, *ἐν διζύθοις* (ʻin duplici cervisiaʼ) Erasmus, *ἐν ζιζύφοις* (cl. Geop. X 44 *ζίζυφα εἰς οἰνόμελι φυλάττεται*) Bapt. Pius, Brod., Scaliger, *ἐν διζυφίοις* Dübn., *ἐν ζωυφίοις* (pediculos intellegens) Toup (v. Dioscur. de Mat. med. 3, 13 *οἱ δὲ τῆς κεφαλῆς σκώληκες εἰς κύστιδα ἐνδεόμενοι καὶ περιαπτόμενοι τραχήλῳ ἢ βραχίονι ἱστοροῦνται τεταρταίους θεραπεύειν*); genuina vox nondum reperta | *δύναμιν τινὰ* P Pl^{M} *δύναμίν τινα* Pl^{I} | *θεῖαν* P *θείαν* Pl$^{M.I}$ 5 *χθὲς*: cf. Pall. XI 386, 1 *ἰδὼν — ἐχθὲς εἶπε* | *δίζυφον* (ʼ J C) *ἐν* P Pl; *διζύφιον* *Dübn.*, *ζωύφι' ἐν* Toup, *ζωύφιον* Boiss. 6 cf. Plat. Tim. 86 A

503b. ⟨ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.⟩

Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν. M 14v

τεταρταίους πυρετοὺς | '*χθὲς γὰρ περιῆψα δίζιθι κάμνοντι ἐν ἠπιάλῳ τεταρταίῳ χρονίῳ*' adnotavit sch.B | *κάμνοντι τεταρταίωι* (scr. J, non man. recentior, nec *καμ* cr. ex *καβ*) P, Pl; *κάμνων* (interpolatorem ex nominativo participii dativum fecisse, ad supplendam lacunam vocem *τεταρταίῳ* inseruisse, de ipsius Palladae morbo ac sanitate restituta agi existimans) Br. (cum Salm., qui falsa tradit de scriptura Palatina) | *περιῆψα*: cf. Pind. P. III 51 *τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν φάρμακα*, at v. ad lin. 3

p. 498, 7 *καὶ γέγον ταχέωσ* P in textu; ∻ *καὶ γέγονεν* L in marg., *καὶ γέγον⌈εν⌉* (*γέ* cr. ex *γο*) PlM | *ταχέως*: cf. Pall. IX 167, 3 *πῦρ μὲν δὴ ταχέως* (XI 383, 6 *οὐ τελέως*? *κριθή*); noli ci. *καὶ γέγον' ἀσφαλέως* (quod non magis inferendum quam *ὀτραλέως*, *εὐτυχέως*, *εὐμαρέως*) | *οἷα κρότων* P Pl; duas notulas adposuit sch.B, quarum alteram a Suida petivit: '*κρότων ζῷον ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γιγνόμενον πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχον διακαμπήν* (*διακοπήν* Suid.), *λίαν δὲ ὅμοιον, ὅθεν καὶ κρότωνος ὑγιέστερος ἐν παροιμίᾳ λέγεται* (verba *λίαν δὲ ὅμοιον* mutanda sunt vel in *λίαν δὲ ὁμαλόν* vel potius in *λεῖον δὲ ὅλον*, cf. Suid. s. *Κρότωνος ὑγιέστερος*: '*τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν, ἀλλ' εἶναι λίαν ὁμαλῶς* et s. *ὑγιέστερος κρότωνος*: '*λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς*); notula altera scholiastae sumpta est ex Eustathii commentariis ad Dionys. Perieg. (369): *οἷα Κρότων ὑγιής· Μύσκελλόν φασί τινα οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς Κρότωνος, ὃς ἐν Δελφοῖς συγχρηστηριαζόμενος τῷ τὰς Συρακούσας κτίσαντι Ἀρχίᾳ καὶ συνερωτηθεὶς πότερον αἱρεῖται πλοῦτον ἢ ὑγίειαν* ⟨*εἵλετο ὑγίειαν*⟩ *Ἀρχίου ἑλομένου πλοῦτον· ὅθεν Κροτωνιᾶται μὲν ὑγιεινότεροι* (-*τατοι* Eust.), *Συρακούσιοι δὲ πλούσιοι* (*παμπλ.* Eust.)· *καὶ τὸ* '*Κρότωνος δὲ ὑγιέστερος*' ⟨*ὡς ὁ Γεωγράφος φησίν* add. sch.w, *ὡς ὁ αὐτὸς λέγει Γεωγρ.* Eustath., v. Strab. VI 262⟩ *ἐντεῦθεν εἴληπται ὡς τῶν Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων*'. quibus add. sch.B: *μὴ λαθέτω δὲ ἡμᾶς καὶ Μίλων ὁ Κροτωνιάτης* (at Eust. haec: *ὥστε οἱ ἀπὸ τοῦ κρότωνος τοῦ ζωυφίου, ὃν κυνοραιστὴν λέγει ὁ Ὅμηρος, εἰπόντες ταύτην εἰλῆφθαι τὴν παροιμίαν οὐκ εὖ λέγουσιν, ἀλλὰ παίζουσιν, ὡς καὶ εἴ τις εἴποι τινὰ κώνωπος ἀδικώτερον*) | v. Zenob. VI 27, Macar. 5, 33, Append. prov. 3, 51 | *υγιησ*: ~ P ‖

1 sq. PlM l. Ia c. 58 (*εἰς ὄρνιθας*), 9; PlE I 60, 9; versum Plan. subiunxit Zonae in apes opifices epigrammati IX 226, Cephalas putatur verba Nicandrea huc transtulisse, ut *διζύφων* s. *ζωυφίων*, qualiacunque ista febris levamenta intellexisset, natura salutaris morbumque averruncans cum putescentium ani-

504. ἌΔΗΛΟΝ. A*

Εἰς τὰς Μούσας. A*

Καλλιόπη σοφίην ἡρωίδος εὗρεν ἀοιδῆς·
Κλειὼ καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν·
Εὐτέρπη τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν·
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον εὗρε·
Τερψιχόρη χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλούς·

---

malium vitali vi componeretur p. 499, 1 continuatur in P hexameter epigrammati Palladano nec lemmate nec indice auctoris intercedente nec in marginem prominens, ut in epp. vicissitudine adsolet, scriptus est versus, verum tamen, ne cum praecedenti tetrasticho iungatur, appictum est clausulae signum tam post *ὑγιής* quam post *μελισσῶν* nec deest ineuntis epigrammatis signum ·:· ante *ἵπποι* | *παλλαδᾶ* Pl^{M} Pl^{I-b} (error manifestus inde ortus, quod Plan. versum in Cephalana sine titulo epigrammati Palladae adnexum invenit); *Νικάνδρου* Pl^{s}, *'Νικάνδρου στίχος ἐν τοῖς Θηριακοῖς'* notaverat iam sch.^{B}, cf. Ther. 741 (etiam Alex. 446 *αἵ τ' ἀπὸ μόσχου σκήνεος ἐξεγένοντο δεδουπότος ἐν νεμέεσσιν*); afferunt versum Suid. s. v. *βούπαις* (S.$_{1}$), s. v. *ἵππος* (S.$_{2}$), Archelaus apud Varr. de re rust. III 16, schol. Nicandri ad Alexiph. 446, Simplicius (Comment. in Arist. IX p. 239, 18, in physic. l. I 8); ad vetustiorem poetam, Eumelum Bugoniae carminis scriptorem, versum referendum esse censet O. Schneider p. 499, 2 *ἵππων μὲν σφῆκες γενεά, μόσχων δὲ μέλισσαι* Arch. | *ἵπποι γὰρ* P, *ἵπποι μὲν* Pl$^{M.E}$ schol. Nic. (S.$_{2}$^{V}, sed *ἵπποι* tantum S.$_{2}$^{ABE}), *ἵπποι γὰρ* Nic. S.$_{1}$ Simpl. (*ἵπποι δὲ* Simpl.^{F}) | *ταῦροι* P (*ταύρων δὲ μέλισσαι σκήνεσι πυθομένοισι λυκοσπάδες ἐξεγένοντο* Nic. Ther. 741 ci. Schneider) ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 21; Pl^{E} I 67, 21 (Pl^{B} 67, 22); ep. exstat in sylloga Σ n. 22 (Σ^{F} f. 143^{v} vs. 1—4, f. 144^{r} vs. 5—10; Σ^{P} 246^{v}); cf. Kb. 787 sq., latinum de Musis ep. Anth. I 121 n. 88 R. (Auson. p. 412 III P.) 1 sq. *εἰσ τὰσ μούσασ|αδηλον:~* A*, *ὅσαι Μοῦσαι καὶ οἷαι* Pl; lemmate caret Σ (Callimacho inepte versus tribuit Natalis Comes) 3 sqq. mire distribui Musarum munia sensit schol.^{B}, qui consentiens aliqua ex parte cum Apollonii scholiasta (ad Arg. III 1) adnotavit haec: *ἐν ἄλλῳ οὕτως· Κλειὼ ἱστορίαν, Θάλεια φυτουργίαν* (*λέγεται τῶν Μουσῶν ἡ μὲν Κλειὼ εὑρηκέναι τὴν ἱστορίαν, Θάλεια δὲ γεωργίαν καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν* schol. Apoll.; v. Plut. Mor. 745^{a} *οἱ γεωργοὶ — φυτῶν καὶ σπερμάτων εὐθαλούντων — ἐπιμέλειαν αὐτῇ* sc. *τῇ Θαλείᾳ — ἀποδιδόντες*), *Εὐτέρπη αὐλούς* (*Εὐτ. δὲ μαθήματα* sch. Apoll.: noli corrigere *αὐλήματα*), *Τερψιχόρη χορείαν* (*παιδιάν* sch. Ap.), *Καλλιόπη ποίη-*

ὕμνους ἀθανάτων Ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε·
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν·
[ἁρμονίην πάσῃσι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς·]
Οὐρανίη πόλον εὗρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων· 9
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον καὶ ἤθεα κεδνά. M 16ʳ. Σ22

505. *Εἰς τὰς αὐτάς.* A*. Pl

⟨α. *Εἰς Τερψιχόρην.*⟩

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνης
ψεύδεται ὀφθαλμοὺς δείκελον ἀτρεκίῃ. M 16ʳ

σιν (eadem sch. Ap.; an *ἐποποιίαν*?), *Ἐρατὼ γάμον καὶ ὄρχησιν* (*ὄρχ.* tantum sch. Ap.), *Μελπομένη ᾠδάς* (*ᾠδήν* sch. Ap.), *Πολύμνια γεωργίαν* (? *δὲ λύραν* sch. Ap.), *Οὐρανίη ἀστρολογίαν*: v. ad 5—7 p. 500, 3 litteras *ιόπη σοφ* in scabra membranae particula exaravit J itemque complures alias ep. voces litterasque (velut *κλειὼ καλ*, *εὐτέρπη*, *μελπομένη*, *ασ ὀρχηθ*, *ην πάσῃ*, *ίη πόλον*): erasam esse his locis pristinam, aliam nunc exstare scripturam affirmare non ausim 4 *κιθάρης* — *βάρβιτον* (6): similiter distinxit auctor ep. XVI 220 *ἃ δὲ φέρει βάρβιτον, ἃ δὲ χέλυν* 5—7 transponenda fort. versuum initia in hunc modum: 5 *Μελπομένη τραγικοῖο* — *φωνήν*, 6 *Τερψιχόρη θνητοῖσι* — *εὗρε*, 7 *Εὐτέρπη χαρίεσσα* — *αὐλούς* 6 *εὗρε*⁻*ἧυρε*·: add. *ἧυρε* L (accommodans, ut vid., scripturam Planudeam ad Palatinam); *ἦρε* Pl^M Pl^{I.α.n} *ἦρε* Pl^{a.b.s.B} Σ^{F.P} (cum glossa *ὕψωσε* cod. Athous teste Dübnero) 7 *αὐλούσ* J^{pc} *-λόσ* J^{ac}

1 cl. schol.^B (*Ἐρατὼ γάμον*) malis f. *ὕμνους τοὺς θαλάμων* 2 *εὗρεν·*: litt. *ν* postea accessit, *εὗρε* (ut in fine vs. praecedentis) J^{ac} 3 alterum de Polymnia versum exhibent P Pl Σ, om. iam Br.; spurium esse non priorem, sed posteriorem, colligas inde quod certe saltandi artis mentio fieri debebat: cf. XVI 286, 3 | *ἁρμονίην* P^{ac} | *πάσῃισι* P Pl^M, *πάσαισι* demum Pl^E Σ 4 *οὐνίη* et *οὐνίων* Pl^M 5 *βίον καὶ ἤθεα* P *β. τε καὶ ἤθ.* Pl^M *τὲ καὶ ἤθ.* Σ^{F.P}; *καὶ δήνεα* (s. *μήδεα*) olim ci. (cf. XI 356, 2) | *κεδνά*: f. *ἤθε' ἀκιδνά*, cf. Archestr. apud Athen. 117 A *ἀκιδνὸν ἔδεσμα* et Hesych. *ἀκιδνόν· ἀσθενές, εὐτελές* | ad epigrammatis vs. 3—6 adposuerat notam A*, quae erasa est spectans scil. non ep. 504, sed sequens: verba non affirmem latere talia: *τῶν ἐννέα* (? *θ* ?) *Μουσῶν* | *ταῦτα τὰ γράμ|ματα* (an *τὰ ζωγραφή|ματα*?) *πρὸσ τὸ* | *καλόν* (an *ποίημα* | *εἴκελον*?): ~ ‖ 6 sqq. Pl^M l. I^a c. 65 (*εἰς ποιητάς*), 22; Pl^E I 67, 22 (Pl^B 23) 6 sq. auctoris indice carent P Pl, lemma exhibent idem | *εἰσ τὰσ αυτάσ* ad alterum versum scr. A* | duodeviginti versus in P videntur, si non carmina tria, certe partes tres peculia-

⟨β. Εἰς Ἐρατώ.⟩

Εἴ ποτε τερψινόοιο, φίλος, φόρμιγγος ἀκούσῃς,
τὴν Ἐρατὼ θαύμαζε τόσης εἰδήμονα τέχνης.

res efficere: constat prima pars ex disticho primo, altera ex decem versibus 3—12, tertia denique ex versibus 13—18 (versus tertii decimique tertii vocabula prima Εἴ — Οὐρανίη litteras habent maiusculas ΕἸ et Ο ut initio epigr., exstat clausulae signum in fine vs. 2, sed deest in vs. 12, scil. in ultima linea paginae 443, signum ep. ineuntis (·:·) adpositum est ab initio vs. 3, non item ad vs. 13, p. 444, quamquam adpicta est lineola —; in marg. prominent tamquam nova epp. incohantes versus 1, 3, 13); iungenda esse disticha quattuor (in Terpsichoram, Calliopen, Clio, Melpomenen), alterum carmen effici hexametris quinquies binis (in Erato, Euterpam, Thaliam, Uraniam, Polymniam) nec verbo nec nota nunc significatur in P (cf. tamen ad vs. 9 sq.); auctor versuum quis fuerit ut demonstrari nequit, ita ab Agathia, Christodoro, Claudiano potissimum sua petivisse eum facile intellegitur: cf. Ῥείης δείκελον εἰσορόων V 259, 2, Τριτογενοῦς δείκελον IX 153, 4 (Agath., et 505, 2), εἴ ποτε Claud. Gigant. 1 (505, 3), λιγαίνων Christ. 389 in fine vs. (505, 5), Πιερικὴ δὲ μέλισσα λιγύθροος Chr. 69, 392, ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης εἰκόνας Agath. XVI 36 (505, 6), θυμέλῃσιν ἐν Ἀτθίσι Christ. 35, ἐυκροτάλοισιν Claud. IX 139, 1 (505, 8), εἰκόνα κόσμου IX 753, 2 (Claud.), θεορρήτοιο βίοιο Claud. I 19, 3 (505, 13 θεορρήτῳ), κόσμοιο παλινδίνητον ἀνάγκην Claud. I 19, 2, πολύμητις ἀνάγκη IX 140, 4 (Claud.), αἰθέρος ὀχλίζοντα παλινδ. ἀνάγκην Nonn. Dion. II 265 (505, 14), εὐεπίης ἡρωίδος ἴδμονα Christ. 411, εὐεπιάων Claud. Gig. 8 (505, 16), πειθοῦς θελξινόοιο Christ. 25, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης Christ. 110, ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπον — σιωπῆς Christ. 30, 147, 184, 188, 217 (505, 18) | v. etiam epp. XVI 218—220 p. 501, 8 cf. Ps. Plat. XVI 160 (φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης; Πρ. οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος ἔξεσεν κτλ.), 161 | οὐκίδε P, οὐκ ἶδε Pl^{M}: sc. οἶδε Pl$^{M ac}$, ἴδε Pl$^{M pc}$ (non atramento, sed rubrica corr. Plan., qui tamen circumflexum tollere omisit) | ὑποτέχνασ P ὑπὸ τέχνης Pl$^{M.E}$; vix quisquam ex novem versuum paribus solum in Terpsichoram distichum dorice scribendum putabit restituendasque esse formas: Τερψιχόραν — τέχνας — ἀτρεκία 9 εἴκελον ἀτρεκίη : ~ P εἴκελοσ ἀτρεκίη Pl^{M} -κίῃ Pl^{E} (nominativum dativo praeferebat Reiske 'veritas in imagine repraesentata'); δείκελον -κίῃ Br. (nec praestat, opinor, δεικέλου ἀτρεκίῃ) 2 ·:· εἴ π. τερψινόοιο P; cf. πειθοῦς θελξινόοιο Christ. 25 | ἀκούσεισ Pl^{M}(Pl^{E}; -σεισ certe in -σει s. -σῃ mutandum esse monuit Jac.), ἀκούσησ P (olim ci. ἐπαύρῃς s. ἐπαύρῃ) 3 τὴν P Pl; τήνδ' ? |

⟨γ. *Εἰς Εὐτέρπην.*⟩

Εὐτέρπη δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπισπείρουσα μελίσσης.

⟨δ. *Εἰς Θάλειαν.*⟩

Κωμικὸν ἀμφιέπω Θαλίη μέλος, ἔργα δὲ φωτῶν
οὐχ ὁσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

⟨ε. *Εἰς τὴν Καλλιόπην.*⟩

Εἰκόνα τῆς σοφίης ποτιδέρκεο· Καλλιόπης γὰρ
εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.

⟨ϛ. *Εἰς τὴν Κλειώ.*⟩

Δαφνοκόμοις Φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι πολεύω
Κλειώ, μαντοσύνης Μοῦσα καὶ ἱστορίης.

τόσησ ἐρ⌊ι⌋ τήμονα (*ἐρο* ? J^{ar}; *τή* J^{pc} *τί* ? J^{ac}) P *τ. εὐρήτορα* Pl; *εὐρήμονα* Salm., *εἰδήμονα* Jac., *ἐριαίμονα* et *εὐαίμονα* Dübn.; tentavi *εὐθήμονα* (cf. Aesch. Choeph. 84 *δωμάτων εὐθήμονες*), *περι-* s. *ἐριπάμονα* (i. q. *πολυπάμονα* Δ 433), *περὶ ἴδμονα*

2 *λιγαίνει* Pl$^{M.E}$, *-γαίνει* (ω superscr.) P: *-γαίνω* reposuit J, non inconsulte (cf. *ἀμφιέπω, ἀθύρω, πολεύω, ἐδίδαξα, σιγῶ*): quamquam laudes, quales efferuntur vs. 6, poetam Musae tribuere decet, ipsam Musam sibi vindicare parum decet 3 *σοφῆσ* P Pl^{Mpc} Pl^{E} *σοφοῖσ* Pl^{Mac} | *ὀχετηγὸν* P Pl, scribendum *-τηγὸς* (cf. Agath. V 284, 3 *ἐγὼ δέ τις ὡς ὀχετηγὸς — εἷλκον ἔρωτος ὕδωρ*), nisi adiectivum active alibi usurpatum hic passiva vi dici statues | *ἐπὶσπείρουσά με λύσσησ* (accentu supra υ corr. facto) P, cr. Plan. 5 *θάλεια* P Pl^{M} Pl^{I-b} *Θαλίη* Pl^{s} | *ἔργα δε φωτῶν* (litterae non semirasae, sed in scabra membrana partim non satis expressae) P 6 *οὐχ' ὁσίων* P Pl^{M}; '*ἡ γὰρ κωμῳδία τοὺς πονηροὺς διαβάλλει*' sch.^{B} | *θηλυτέρῃσι* P *θυμέλῃσι* Pl (cf. ad p. 501, 6 sq.) | *ἀθύρω* P Pl^{E} *ἀ⌊θύρ⌋ω* Pl^{Mpr} *ἀείρω* ? Pl^{Mar}; *παίζω* superscr. sch.^{B} 8 ad vs. 9 sq. adposuerat A*, ut vid., notulam s. lemma; erasa sunt verba ita, ut praeter ultimum (*καλλιόπην* ?) vix quicquam dignoscere liceat | *σῆσ σοφίησ* P Pl^{M} Pl$^{I.a.α}$; *τῆς σοφίης* Pl$^{b.s}$ etiam (quod mireris) Pl^{n}; sch.^{B} adnotat haec: *εἰκόνα τῆς σοφίης· λέγει ὅτι Καλλιόπη καὶ σοφίη ταὐτόν ἐστιν — ἢ σῆς σοφίης· νοητέον τοῦτο λέγειν* ⟨*τὸν ποιητὴν*⟩ *πρός τινα σοφὸν ἄνδρα, φησὶν οὖν· εἰ τὴν εἰκόνα τῆς σῆς σοφίης* (*-ας* sch.^{w}) *θέλεις ἰδεῖν, θέασαι τὴν τῆς Καλλιόπης, ἡ αὐτὴ γὰρ τυγχάνει. βέλτιον δὲ τὸ ἕτερον* | *ποτιδέρκε⌊ο⌋* P^{pr} (certe non scripserat *-δέρκευ* P^{ar}) *-δέρκεο* Pl$^{M.E}$ 9 *σῆι* (ι vid. postea accessisse) *κραδίηι* P *σῇ κραδίῃ*

⟨ζ. Εἰς τὴν Οὐρανίην.⟩

? 444 *Οὐρανίη ψήφοιο θεορρήτῳ τινὶ μέτρῳ*
ἀστρῴην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.

⟨η. Εἰς τὴν Μελπομένην.⟩

Σκέπτεο χαλκεόφωνον ἐπισπέρχουσαν ἀοιδὴν
Μελπομένην, ἐρατῆς ἵστορα εὐεπίης.

⟨θ. Εἰς τὴν Πολύμνιαν.⟩

Σιγῶ, φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονα παλμόν,
νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν. M 16ᵛ

506. ΠΛΆΤΩΝΟΣ. A*. Pl

Εἰς τὰς Μούσας. A*

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως·
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη. M 16ʳ. Σ 21

Pl[M] | tentavi *λάμβαν' ἴσην* (s. participio adhibito *ἰσῶν*) *σοφίῃ*, etiam *ἄνην σοφίης*; sed elisione vitata scripserim *λάμβανε σῶν σοφίην* ('certam, integram') p. 503, 11 *παρατριπόδ.* P | *κελεύω* P Pl; *δοκεύω*, *κλεΐζω* et *-πόδεσσιν ἐρευνῶ* ci.: sed praestat Herwerdeni *πολεύω*

2 *θεορρήτω* et *μέτρω*, Pl[M] | '*ψηφοφορίαν νόει* (*νοεῖ* sch.[W]) *τὸ μέτρον τῆς ψήφου*' inscite sch.[B] 3 *ἀστρώην* P Pl[E] *ἀστρῴην* Pl[M] | *παλινδ. ἀν.*: cf. Claud. I 19, 2 ad p. 501, 6 sq. 5 *σκέπτο* P *-πτεο* Pl[M] (noli *-πτευ* praeferre) 6 *ἐρατῆσ* P Pl; malim *γεραρῆς* (an *τραγικῆς*? cf. Auson. III 4 'Melpomene tragico proclamat maesta boatu') | *ἵ̈στ.* P *ἵστορα* Pl[M] *ἴστ.* Pl[I. a. s] | *εὐεπῖ*ησ* Pl[M pc] *εὐεπείησ* Pl[M ac] *ἐυεπίησ* P 8 sq. verba '*ὡς ἀπὸ τῆς Πολυμνίας*' scr. sch.[B] in marg. interiore nihil addens, eadem iterat in marg. exter. adiungitque haec: *αὕτη γὰρ εὑρεῖν λέγεται μουσικὴν καὶ τὰ ὄργανα ἤγουν τὴν τῶν ὀργάνων ἁρμονίαν* 8 *φθεγγομένη* P quocum consentit Pl[M]; *-μένης* demum Pl[E] (Pl[I–s]) | f. *παλάμῃ* s. *-μης*: v. Auson. III 9 'signat cuncta manu loquiturque Polymnia gestu' | *θελξίφρονα παλμὸν* (interpunctione in fine vs. omissa) P, Pl; '*τρόμον, σεισμόν*' superscr. sch.[B], in marg. infer. adnotat haec: *παλμόν· Νίκανδρος δὲ παλμὸν τὴν τῶν νεύρων καὶ τῆς καρδίας καὶ τῶν φλεβῶν νοσησάντων καλεῖ κίνησιν* (petita haec ex Nic. schol. ad Ther. 744)· *οἷον νοῦσοί τ' ἀργαλέαι* (*ἐξέτεραι* Nic.), *μετὰ γούνασιν ἄλλοτε παλμός* (Ther. 744, v. etiam Nic. Al. 27); *θελξίφρονι παλμῷ* Br.

9 v. ad p. 501, 6 sq. ‖ 10 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 65 (*εἰς ποιητάς*), *12;* Pl[E] I 67, 12; ep. exstat in Σ n. 21 (Σ[F] 143ʳ, Σ[P] 246ᵛ), in *cod. Marc.* XI 1 f. 97ʳ: Pl[m] n. 61 (inter ep. IX 66 et 571);

507. ΚΑΛΛΙΜΆΧΟΥ. A*

Εἰς τὸν Ἄρατον. A*

Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

---

praeterea exhibent ep. cod. Matrit. 24 (Ir. p. 91) inter ep. IX 189 et VII 16, Vind. 311, alii p. 504, 10 *πλάτωνοσ* A* (Pl^E), Matrit., *πλᾶτ͂ῶ°* Pl^M; nom. auctoris om. Σ Pl^m; ep. tam ab iuniore quam a philosopho Plat. abiudicat Bgk, cf. Fava p. 36; cl. XVI 283 (*Μουσάων δεκάτη* 1), 286 *Λεοντίου* pro *Πλάτ.* reponendum f. suspiceris, cet. v. Sidonii distich. in eodem argumento versans IX 66 11 *εισ τασ μουσ⌜ασ⌝* A* (iterans titulum ep. 504); lemma om. Pl^{M.m} Σ Pl^{I—n} (Matrit.), *εἰς τὴν αὐτήν* (post IX 189 *εἰς Σαπφώ*) Pl^s 12 sq. sch.^B adposuit '*Μουσαῖος*' eiusque versus 63 *πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον* — 65 *εἷς δέ τις Ἡροῦς ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν Χαρίτεσσι τεθήλει* 12 *τὰσ* cr. ex *τοὺσ* Pl^M | *φασὶν τινὲσ* P itemque Pl^M, *φασὶν τινεσ* Σ^{F.P} *φασί τιν⌜εσ⌝* Pl^m *φασίν τινεσ* Pl^E; distinxere ante *ὡς* Pl^M Σ (*τινὲσ·* M *τινεσ,* Σ^F), non interpunxit (nisi in fine vs.) P | *ὡσό λιγώρωσ·* P; *ὡς λίαν ἀμελῶς* (?) interpretatur Pl^m 13 v. Mus. 63 *οἱ δὲ παλαιοὶ τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι,* IX 66, 2 *δεκάταν Μοῦσαν ἔχουσι βροτοί*, 192, 8 *ἕνδεκα Πιερίδας* | *ηνὶ δὲ* P *ἠνὶ δὲ* Pl^M Σ Pl^E (nisi quod Pl^b voculam *δὲ* om.), *ἰνὶ δὲ* Pl^m *ἐνίδε* Vind. (teste Bergkio) | *σαπφὼ* cr. ex *-φῶ* P *σαπφώ* Σ (nulla tamen interpunctione addita) | *λεσβόθεν* (acc. evanescente) P, *λέσβοθεν* Σ^{P ac}; *ἀπὸ τῆς Λέσβου* superscr. Pl^m ‖

1 sqq. ep. om. Plan.; exhibet Arati vita I partem ep. *ἀλλ' ὀκνέω — ἀπεμάξατο* l. 9 sq. West. (p. 52), eadem vita etiam totum tetrastichum l. 80—83 (p. 54 sq.); cf. praeterea vit. III l. 41—44 (p. 59) 1 sq. ~~*εισ*~~ *καλλίμα* (χ superscr.) A* (initio epigramma non ab Callimacho, sed in eum scriptum esse existimans); perversa praepositione deleta, sed falso accentu relicto add. lemma *εισ τον αρατ°*: 1 Ar. v. I l. 6: *Καλλιμάχου — Σολέα* (*οὐ Ταρσέα*) *λέγοντος αὐτὸν γεγονέναι διὰ τούτου* (*ἀλλ' — ἀπεμάξ.*), v. I l. 77 *γέγονε δ' ὁ Ἄρατος ζηλωτὴς Ἡσιόδου, ὡς καὶ Καλλίμαχος παρεσημήνατο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματος οὕτως* (*Ἡσιόδου — ἀγρυπν.*); cf. E. Maass Aratea 311, Dilthey Cyd. p. 11 2 v. IX 25 ep. Leonidae Tarentini, a quo carmen Callimacheum respicitur (v. etiam ep. Thessalonicensis Antipatri IX 541, cuius distich. tertium *ἀλλὰ σὺ μηκέτ' Ἄρητον ἐπίβλεπε — φαινόμενα* inepte Holstenius tetrasticho Callimacheo adiunxit); Callimachum imitati sunt Crinagoras epigrammate in illum ipsum condito (IX 545), etiam Helvius Cinna (Isidor. orig. VI 12) versibus hisce: 'Haec tibi Arateis multum vigilata lucernis carmina, quis ignes novimus aerios, levis in aridulo malvae

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε, λεπταὶ
ῥήσιες, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνίη.

---

descripta libello Prusiaca vexi munera navicula' (v. Maass l. c.); fort. ep. hoc cum libro Arateo ad amicum suum Praxiphanem (qui περὶ ποιητῶν et π. ποιημάτων scripsit) misit Callimachus, cf. Ar. v. I 74 μέμνηται γοῦν αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος — οὐ μόνον ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πραξιφάνην πάνυ ἐπαινῶν αὐτὸν ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον ποιητήν 3 ἠσιόδουτο δ' ἄεισμα P; Ἡσ. τὸ ἄεισμα et Ἡσ. δ' ἄ. codd. Westermanni, Ἡσ. τόδ' ἄ. Petavius, τό τ' ἄ. Blomfield, Mein., Wilam.: at cf. IX 25 γράμμα τόδ' Ἀρήτοιο δαήμονος, VII 11, 1 ὁ γλυκὺς Ἠρίννης οὗτος πόνος, IX 190, 1 Λέσβιον Ἠρίννης τόδε κηρίον, IX 186, 1, VII 411 Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο, verba Crinagorea de Callimacheis expressa 'Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε' IX 545, 1 | comparari Arateum carmen cum Hesiodi Operibus, imprimis cum versibus 383 (Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων) sqq., vel cum Hesiodea Astronomia monebant et veteres interpretes et Dilthey | καὶ ο τροποσ P p. 505, 3 sq. οὐτὸν ἀοιδὸν P (codd. vitae Ar.) | ἀλλ'ὁ κνέω (ἄλλο? J[ac]) μὴ τὸ μελιχρότατον P (ἀλλ' οκναιω et ὀκαισω s. -σο μη το μελ. ex vitae codd. afferunt edd.); varia tentabantur, partim absurda partim inutilia: ὁ τρόπος οὗτος ἀοιδὸν ἔσχε τόν, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελ. Casaubon., οὐ τὸν ἀοιδὸν ἔσχατον, ἀλλ' οὗ τὸ σῶμα (σχῆμα?) μελιχρότατον τῶν ἐπέων, ὁ Σολ. inepte Hemsterhuys, οὐ τοῦ ἀοιδοῦ ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελ. Clericus, οὐ τὸν ἀοιδὸν ἔσχατον, ἀλλ', ὦ Ζεῦ, ᾆσμα μελιχρότ. Panagathus, οὐ τὸν ἀοιδῶν ἔσχατον Scaliger, Bentley (plerisque iure probantibus), οὔ τοι ἀοιδῶν ἐσχάτου (et ἔσχατος) Dübner; ἀλλ' ὅχ' ἄκρον, καὶ τὸ μελίχρ. Ernesti, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μεληρότατον Salm. (qui μὴ μελετηρότατον scribere debebat), ἀλλ' ὀκν. μὴ οὐ τὸ μελ. ('vereor ut suavissimos Hesiodi versus expresserit') inepte Toup, ἀλλ' ἀπορῶ μὴ Reiske; οὐ τὸν ἔσχατον 'non postremum, non infimum' interpretantur fere omnes, contra 'non summum' O. Schneider; οὐ τὸν ἀοιδὸν θέσφατον 'vereor ne non illum divinum vatem (scil. Homerum), sed Hesiodi potius dulcissimum epos imitatus sit' Dilthey nec sensui nec structurae verborum satisfaciens; Callim. haec dicit: e poetis Aratus certe non contemnendum imitatur, e carminibus vero (Hesiodeis) paene dixerim (haud scio an affirmari liceat) vel suavissimum ab eo expressum esse (apparet in P cetera recte tradita, unum ἀοιδῶν restituendum esse pro ἀοιδόν) | μελιχρότ. — λεπταί: cf. Cougny IV 26, 2 εὕροιμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος (Hedyli)

1 (τῶν ἐπικῶν Harb.) | σολευσ J[pc] -εῦσ (? an -εύσ?) J[ac] | ἀπεμ.: *cf. Nonni D.* 33, 202 πόθου δ' ἀπεμάξατο κούρῃ ψευδαλέον μίμημα;

508. ΠΑΛΛΑΔᾶ. A*

Εἴς τινα φίλον. A*

Ὅταν θέλῃ τις ἡμέραν ἰδεῖν καλήν,
συντυγχάνων σοι γίνεται καλήμερος·
τοὔναντίον δὲ καί τις εἰ θέλει παθεῖν,
μὴ συντυχών σοι γίνεται κακήμερος. M 83^{r}

46, 18 | *λεπταί*: respicit hanc Arati laudem Leonidas Tar. IX 25 (*Ἀρήτοιο δαήμονος*) *ὅς ποτε λεπτῇ φροντίδι δηναιοὺς ἀστέρας ἐφράσατο*   p. 506, 2 affert epigrammatis exitum etiam Arati vita III verbis ab E. Maassio sic restitutis: *ἤδη καὶ ὁ Καλλίμαχος συνεγγίζων αὐτῷ κατὰ τοὺς χρόνους· '⟨λεπταὶ ῥήσιες⟩ Ἀρήτου σύγγονοι ἀγρυπνίης', τῆς τῶν Φαινομένων θεωρίας διὰ τὴν παρατήρησιν* | *ἀῤῥήτου* et in marg. *÷γρ ἀρήτου. ἀν̄ ἀρα̋*: (voc. *η* duplici accentu instructa; nomen *ἀράτ⌈ου⌉* itemque interpunctiones et alterum accentum, qui supra *η* exstat, atramento discolori fusciore expressit J) P, *Ἀρήτου* Vit. I *Ἀράτου* Vit. III: de nominis vocali producta prima cf. Dilthey Cyd. p. 11, A. P. IX 25, 1 | *σύντονοσ ἀγρυπνίη*: P, *σύγγονοσ ἀγρυπνίης* Vit. I, *σύγγονοι -ης* Ursinus, Scaliger, Salm. (Vit. III), *σύγγ. ἀγρυπνίῃ* O. Schneider (Maass), *ἔκγονοι ἀγρυπνίης* Hemsterhuys, *χαίρετε ῥήσεις* | *λεπταί, Ἀρητείης ἔκγονοι -ης* temere Bentley, *σύμβολον ἀγρυπνίης* Ruhnken (Br. Wilam.): affert VI 328, 2 *ἰσηρίθμου σύμβολον εὐεπίης*, IX 689, 2 *σύμβ. ἀγρ.*, v. V 194, 2 (*ῥήσεις, ἀκρήτου σύμβολον -ης* perverse Mein.); mihi scriptura Pal. *σύντονος ἀγρ.* 'intenta lucubratio' praestare vid. coniecturis, cf. Xenophan. 1, 20, ubi scribendum censeo: *μνημοσύνη σύντονος*, v. tamen E. Maass l. c. | in fine versus: *ὡραῖον*:~ adpinxit J ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 17 (*εἰς εὐτυχίαν*), 1; Pl^{E} I 29, 3   1 *παλλαδᾶ* A* *ἄδηλ̂* Pl^{M} *ἄδηλον* Pl^{E}; in dubiorum numerum refert Franke, ep. a Pallada abiudicari non potest   2 *φιλ̀* A*   3 cf. Palladae ep. X 91, 1 *ὅταν στυγῇ τις ἄνδρα* | *θέλη τίσ* P *θέλη τϊσ* Pl^{M} *θέλῃ τίσ* Pl^{I-b} — *τὶσ* Pl^{s} | *καλῆν* (*-ὴν* P^{pc} *-ήν* P^{ac}) P *-λὴν,* Pl^{M} 4 *σὺντυγχάνων* P | post *σοι* nec P nec Pl^{M} interpunxit, distinguunt Pl$^{a. \alpha. b. s}$ | *γίνεται* P Pl^{M} (*γίγνεται* demum Pl^{E}) | *καλήμερος* vocem finxit Palladas ut *καινόταφος* (VII 686, 4), similia   5 *τοῦναντίον* P | *καί τισ* P *καὶ τισ* Pl^{M}; *καὖθις* s. *καὖτις* tentavi | *εἰ θέλοι* P *εἰ θέλει* Pl^{M} *εἰ μέλλει* (non emendantes, sed explicantes sensum verbi *θέλειν*) Pl^{E}: cf. Pall. IX 119 *εἴ τις ἀνὴρ ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι*, XI 303, 1 *εἰ πένομαι, τί πάθω* | *παθεῖν.* P *παθεῖν,* Pl^{M} 6 *μη συντυχών* P *οὐ ⌊τ⌋υγχάνων* (⌊τ⌋ in eraso *σ*?) Pl^{M} *μὴ τυγχάνων* Pl^{E} *μὴ 'ντυγχάνων* Reiske | *σοι* (cum eraso accentu, acuto ut vid.) *γί-*

509. ⟨ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΥ 'ΑΘΗΝΑΙΟΥ.⟩
'Εν τῷ Ἡροδότῳ. A*

Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρίξουσιν.

510. ΑΔΗΛΟΝ. A*

Γῆμε Κριτωνιανός με, Σόλων ἐτέκνωσεν, ἐκλήθην
Μελτίνη, πλάσθην ἀνδρὸς ἐμοῦ παλάμαις.

511. ΑΔΗΛΟΝ. A*

Χιονέην τρίχα Παιήων ἐκέλευέ με χρυσῷ
δαιδάλλειν ἀγανοφροσύνῃ, ἐτέλεσσα δὲ χαίρων,
οὕνεκεν ἐξ ἐμέθεν τόδε οἱ θυμῆρες ἔκρινεν.

νεται P σοι· γίνεται Pl^M σοι γίγνεται Pl^I σοι, γίγνεται Pl^a.b.s (Pl^E reponere debebant certe μὴ τυγχάνων σου) | καχήμεροσ Pl^M.E κακήμ. P (quod recte defendit Jac.) | in fine versus (post κακήμεροσ: ~) J adpinxit: ἀστεῖον— ||

1 sqq. oraculum de naufragiis post pugnam Salaminiam ad Coliadem Atticae delatis om. Plan.; exstat apud Herod. VIII 96, Strab. IX 1, 21, in comment. Eustath. ad Dionys. Perieg. 591 1 cf. Herod. l. c.: ὥστε ἀποπλησθῆναι τὸν χρησμὸν — καὶ κατὰ τὰ ναυήγια τὰ ταύτῃ ἐξενειχθέντα τὸ εἰρημένον — ἐν χρησμῷ Λυσιστράτῳ Ἀθηναίῳ ἀνδρὶ χρησμολόγῳ, Strab. τὸ τῆς Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερόν, εἰς ὃν τόπον ἐκκυμανθῆναι τὰ τελευταῖα τὰ ἐκ τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας τῆς Περσικῆς ναυάγιά φασι, περὶ ὧν καὶ τὸν Ἀπόλλω προειπεῖν 'Κωλ. — φρ.', Eustath. Κωλιὰς δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἢ ἀπὸ τόπου Ἀττικοῦ, ὅπου τὰ Περσικὰ συνέπεσε ναυάγια, περὶ ὧν χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσε (cf. Pausan. I 1, 5, Hitz. Bluemn. p. 124) 2 ἐν τῶι ηροδο̄ A* 3 κολιάδεσ P | φρίξουσιν P Eustath., φρίξουσι Her. Strab., φρύξουσι Kuhn: codicum scripturam φρίξ. defendit Stein ||

4 ep. non exstat in Planudea; loquens inducitur Meltinae, Solonis filiae simulacrum, quod eius maritus ipse, Critonianus sculptor, fabricatus est (v. Kb. 750 ποίημα Κριτωνίδεω) 5 κριτωνίαν ὅσμε (potius quam ὅσμε) J | σόλον ετέκνωσεν P, cr. Jac. (qui Σόλων τέκνωσεν maluit) | εκλήθην J 6 ἐπλάσθην J πλ. Jac. | ἀν***δροσ P^pr: ἄν^δρ^οσ J^ar ἄνοσ J^ac (inter ν et δ erasae sunt litterae οσ; supra ν litteras δρ, non prosodias deletas esse contenderim; ἄνοσ duplici ratione cr. J: prius δρ supra lin. inseruit, deinde, quo dilucidior exsisteret scriptura, erasit litteras οσ falso litteris ἀν continuatas itemque superscriptas δρ et in ipsa

512. ἌΔΗΛΟΝ. A*

Εἰς βίβλον. A*

Εὐμενέως Πρώτοιο δεδεγμένος ὄργια βίβλου,
Φιλοπόνου γραφίδεσσι δεδεγμένα βένθεα μύθων,
κοιράνου Αὐσονίοισι διδάσκαλε, ἵλαος εἴης.

---

linea pone ἀν** syllabam δροσ adiunxit) | παλάμαις: cf. VII 554 || p. 508, 7 sqq. versus om. Plan. 7 ἄδηλον: A*; in verbis epigrammatis insunt, quae fort. non aliena videantur a Claudiano; at numeri versuum duorum priorum, qui tertii pedis caesura carent, in artem Claudiani parum quadrant, cf. tamen Claud. IX 753, 1 χιονέη κρύσταλλος (ab initio vs.), κατακλέπτειν πολιὴν τρίχα (de mima canos celante) — ἀγλαΐῃ στέψασα νόθῃ IX 139, 3; 6, περόνῃ διεκρίνατο χαίτας Gigantom. 45 8 lemma non adscripsit A* argumento versuum fort. non perspecto; videtur titulus dedicatorius dei simulacro adpositus ab aurifice, qui monitus ab Aesculapio (ut gratiam pro recuperata valetudine referret) arte sua dei caesariem auro inducendam suscepit inauratamque reposuit 8 Παιήων: non Apollinem, sed Aesculapium dici ex nivei crinis mentione iure colligebant | ad sublevandos numeros olim ci.: Χιονέην χρυσῷ (s. Χρυσῷ χιονέην) τρίχα Παιήων μ' ἐκέλευε 9 δαιδάλλειν: sumpsit auctor ep. ex Hom. ψ 200 δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι | ἀγανοφροσύνῃι (correctum esse ex ἀγαναφρ. non contenderim) P, v. Il. Ω 772 κατέρυκες σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ; dativum recte cum ἐκέλευε iunxit Jac. | ἐτέλεσσα* δὲ χ. (-σα θε? potius quam -σα δ' J[ar]; olim tentavi ἐτέλ. δ' ἔθειραν cl. Il. Θ 42 χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε, Τ 382 περισσείοντο δ' ἔθειραι χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει, praeterea δ' ἐθείρων: cf. Orph. Argon. 928 χρυσέαις γὰρ φολίδεσσιν ἐθείρεται) P (spatium paulo maiusculum inter ἐτέλεσσα s. -σα δ' et voculam δὲ relictum esse propter scabram membranae partem non affirmem); fort. transponenda verba sic: χαίρων δ' ἐτέλεσσα (hiatus tollendi causa, cf. etiam ψ 199 ἔξεον, ὄφρα τέλεσσα in clausula versus, quem poeta ante oculos habebat, v. ad δαιδάλλειν) 10 ἐξεμέθεν τό δε P ||

1 sqq. tristich. om. Plan. 1 sq. αδ. εισ βιβλ/ A* | nec de auctore libelli nec de librario, qui exemplar exaravit, nec de magistro imperatoris certi quidquam proponere licet; versus missos esse ad Psellum temere ci. Boiss., idem librum a Philopono, Jac. a Proclo quodam compositum esse putabant; Dilthey nomen Πρωτείου finxit, ad quem tristichum scriptum esse vult 3 εὐμενὲσ P -έωσ Jac. | πρώτοιο P Πρόκλοιο Jac. Πρωτεῖε Dilth. | ὄργια P: cf. IX 201, 1 ὄργια τέχνης 4 φιλοπόνου P, Φιλ. Boiss. (Dilthey); noli πουλυπόνου requirere, olim ci. Φιλόπον-

513. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. A*

Δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες, ὅσσα Μένανδρος
ἔγραφεν ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.

514. ἌΛΛΟ. A*

Ἐς γάμον ἔζευξέν με νεοζεύκτοιο Προκίλλης,
τὸν νυμφῶν θαλάμοις αἰὲν ἀειδόμενον,

εὖ (ne nomen praeceptoris deesset) | *δεδεγμέν αβένθεα* P, *δεδειγμένα* Jac. (probante Duebnero); vox *δεδεγμ.* e priore versu in alterum errore manifesto illata pristina nondum restituta: prout *γραφίδας* aut stilos aut picturas interpretari mavis, duplici corrigi licet ratione: *γραφ.* (stilis) *γεγλυμμένα* s. *πεπηγμένα*, *γρ.* (picturis) *μεμειγμένα* s. *κεκασμένα* (cf. Pind. Ol. I 27 *ἐλέφαντι ὦμον κεκαδμένον*) p. 509, 5 *Αὐσονίοιο* Dilthey | *ἵλαοσ* P^ac ‖

1 sqq. dist. om. Plan.; Rubens. 38 1 *κριναγορ*: (in marg. iuxta 512, 3) A*; dist. non abiudicandum a Crinagora, cf. *ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς* IX 224, 1, *ἀνῖαι — ὁππόσαι* XVI 273, *ἔπρεπον* et *πρέπει* XVI 40, 1; 199, 2, *ἔγραψεν* et *γράψας* IX 239, 4; 559, 6, *ἢ παρ' οἶνον ἢ σὺν Ἱμέροις* IX 239, 4, *ἢ — ἢ* VII 741, 1 sq., *Μουσέων* IX 234, 5; 545, 2, *Χαρίτων* V 107, 6 in fine pentametri 2 sq. ep. certe non scriptum in Menandrum (nec corrigendum: *ὅσσα, Μένανδρε, ἔγραφες*); poetae comici, qui Menandro comparetur, nomen cum priore disticho perisse censet Jac.; 'titulo imagini pictae fictaeve inscripto' poetam indicatum fuisse suspicatur Duebner; celebratur, opinor, non poeta, sed histrio, qui in fabulis Menandreis agendis floruerat, sed iam agere destiterat (*διέπρεπες*), ut ep. fort. sepulcrale ducendum sit inscriptum simulacro actoris comici (v. ad 514) 2 affert Rub. ep. in Menandrum IX 187 (fort. Antipatri Thess.) | *ὅσσα*: olim ci. *ὥς τε* (s. *ὡς δὲ*) *Μένανδρος, ἔγραφες* 3 *ἔγραφεν· ἢ* P (ut verba *ἢ Μουσέων — Χαρ.* ad *διέπρεπες*, non ad *ἔγραφεν* rettulisse videatur) | cf. VII 22, 5 *εἵνεκεν εὐμελίης — ἣν ὁ μελιχρὸς ἤσκησεν Μουσέων ἄμμιγα κἀκ Χαρίτων* (Simiae) ‖ 4 sqq. om. ep. Plan. 4 *αλλ᾽* A*: si quis putaret ex ipsis ep. verbis elici posse auctoris indicem '*Μήνιδος τοῦ κωμικοῦ*', falleretur: vid. Crinagorae, cf. VI 261 (*ὄλπην με*), 227, 2 (*Πρόκλε*), 253, 3; IX 224, 1 (*αἶγά με τὴν εὔθ.*), 234, 5 (*μετέρχεο*), XVI 61, 5 (*ἀειδέσθω*) | lemma nec A* add. nec C, uterque haesitans, ut vid., in interpretando epigrammate; deum ipsum induci verba facientem apparet: ad statuam Hymenaei, in domo Procillae recens nuptae dicatam ep. refert Jac., exhiberi prooemium *hymenaei* Procillae a poeta scripti censet Heck.; poeta novae *nuptae fort.* Hymenaei picturam tamquam amoris coniugalis

εὐξάμενος τάδε Μῆνις ὁ κωμικός. 'Ὦ Ὑμέναιε,
ἔρχεο καὶ νύμφῃ καὶ γαμέοντι φίλος.'

515. ἌΔΗΛΟΝ. A*. Pl

Τρεῖς ἔσαν αἱ Χάριτες· σὺ δὲ δὴ μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ Χάριτες Χάριτα. M 11^{r}. E 11

445 516. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ.

Ἕρδοι τὴν ἔμαθέν τις, ὅπου καὶ ὑπ' Ἄλπιας ἄκρας
λῃσταὶ λασίαις ἀμφίκομοι κεφαλαῖς,

---

vinculum (ἔζευξεν) misit suumque munus nuptiale versibus istis illustravit p. 510, 5 ἔσ (sed incerto acc., non ἑσ) J | ἐς δόμον temere Jac. | ἔζ εὔξέμε P^{pc}: ἐζ εὖξέμε primo scripserat J, deinde ἔζευξέ restituit (circumflexum lineola inducens), denique ɴ supra έ add. ita, ut accentus minus conspicuus tamen relinqueretur; ἐξῆρξέν et ἐξεῦρέν με Herw., frustra tentares ἔστειλεν s. εὖ στεῖλεν (vel εὖ ζεῦξεν) aut ἔκληζέν με 6 νυμφῶν: ab J^{ac} scriptum fuisse -φᾶν non crediderim | θαλάμουσ P

1 κωμικὸσ. (sc. -κόσ. factum ex κὸσ) P | ϋμέναιε (puncta C) P ‖ 3 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 40 (εἰς κάλλος), 4; Pl^{E} I 41, 4; ep. exstat in Euphemiana n. 11 (E^{F} 154^{r}, E^{P} 258^{v}: inter IX 126 et Cougny I 25) 3 αδηλον A* ἄδ. Pl$^{M.E}$; auctori parum sagaci obversabantur ep. Callimacheum V 145 et Ps.-Plat. IX 506 (cf. praeterea IX 16, V 194 Meleagrea) | lemma om. P Pl, Euphemiana exhibet hoc: εἰσ γυναῖκα λεγομένην Χάριτα 4 cf. V 145, 1 τέσσαρες αἱ Χάριτες, V 194 αἱ τρισσαὶ Χάριτες, IX 16, 1 τρισσαὶ μὲν Χάρ. | τρεῖσ εἰσὶν (εἰσἵ sc. εἰσ⌈ιν⌉ E^{P}) αἱ χάριτεσ· P E$^{F.P.R}$; αἱ χάριτεσ τρεῖσ εἰσι· Pl$^{M.E}$; τρεῖς εἰσιν Χάρ. Jac., τρεῖς εἴσ' αἱ Χάρ. Schneidew.; scripsi τρεῖς ἔσαν αἱ X.: 'tres erant adhuc Gratiae, quarta nunc accessit (cf. β 21 τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν) | σὺ δὲ μία P E itemque Pl^{M}; σὺ δή, μία demum Pl^{I} (Pl^{E}); σὺ δὲ δὴ μία Jac., σὺ δ' ἡ μία (cum coniectura Planudea αἱ Χάρ. τρεῖς εἰσι) Reiske | τᾶσ (i. e. τὰσ J^{ac} ταῖσ J^{pc}) P | ταύταισ P Pl E: noli inferre κείναις cl. V 145, 1 ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις ἄρτι ποτεπλάσθη 5 ἵν' ἔχωσ'⌊αι⌋ χ. (ἔχωσι J^{ac}) P, ἵν' ⌊ἔ⌋χωσιν αἱ χ. (ἵν' ⌊ἔ⌋ cr. ex ἵνα) E^{F} ἵν' ἔχωσιν αἱ E$^{P.R}$, ἵν' ἔχωσ' αἱ (cum P^{pc}) Pl$^{M.E}$ | cf. V 145, 4 (Βερενίκα) ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες ‖ 6 sqq. Plan. praetermisit disticha duo priora tamquam parum dilucida ac depravata, sed recepit ultimum auctoris nomine addito: Pl^{M} l. I^{a} c. 60 (εἰς πανούργους), 1, Pl^{E} I 62, 1; v. Crinag. Rub. 39

φωρῆς ἁπτόμενοι, φύλακας κύνας ὧδ' ἀλέονται·
χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἔπεστιν ὅσον
ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον. ὢ κακὸν εὑρεῖν
ῥηΐτεραι Λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν. M 15[r]

---

p. 511, 6 *κριναγορου*:~ A* *κριναγο*[ρου] Pl[M]; ep. referendum ad annum 27 a. Chr., quo Crinagoras itinere Hispaniensi ad Augustum Tarracone adeundum suscepto Ligurum fines ad Alpes maritimas pertinentes peragravit ibique latronum artificium, quod epigrammate illustratur, attendit; paulo post (anno 26) poeta iam in Hispania ipsa agens composuit epp. VII 376, IX 419 (cf. Cichor. p. 55 sq., 61) | *αδιανόητον* ×⁀ |:· *παντελ*ᵔ :~ adpinxit A* 7 *ἔρδοι* P *ἔρδοι* Jac.: v. Rub. ad hunc vs. | *ἐμαθεν τισ* P | *ὅ⌊π⌋ου* P[pc]: nec *ὅτου* nec *ὅσον* vid. scripsisse J[ar]; *ὅπως* olim Jac. (non minus perperam inferres *ἐπεὶ*) | cf. IX 283, 1 *οὔρεα Πυρηναῖα καὶ αἱ βαθυάγκεες Ἄλπεις*, 562, 4 *οὐδ' ἀν' ὄρη* (Crinag.), 561, 3 *κρυμώδεες Ἄλπεις* | *ὑπαλπίασ* J[ac] *ὑπ' ἀλπίασ* C 8 cf. *πιλοφόροις Ἀρμενίοις* IX 430, 2 (Crin.) | *ληϊσται* P | noli *λασίοις* — *κροτάφοις* praeferre cl. VI 345, 5 | *ἀμφίκομοι*: 'Ligures capillati' Plin. 3, 20; '*Λίγυες οἱ κομῆται*' Dio 54, 24, v. Rub.

1 *φωρῆσ* (*ω* factum esse ex *ο* vix crediderim) P | *ἁπτόμενοι* P[pr] *ἅπτ.* J[ar] | *ὧδ ἀλεονται* (erasa est prosodia, fort. gravis, supra *εο*) P 2 *χριο·νται* P | *πιαρ ἀπεστι ν ό σου·* (incertum utrum *ἀπεστι νόσου* an *ἀπεστιν όσου* an denique *ό σου* J scribere voluerit) P; verba nondum restituta videntur, ut quo artificio Ligures ad canes fallendos usi sint parum liqueat: *νεφροῖς πῖαρ ἔπεστιν ὅσον* ('unguuntur adipe illo quo renes obducuntur' sive 'pingui quantum renibus insidet') Heynius cl. Il. Φ 204 (*δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον*), *νεφροῖς πῖαρ ἄπιστον ὅσον* ('ils se frottent les reins d'une quantité incroyable de graisse' Chard.) Scaliger, *νεφρῶν* (s. *νεβρῶν*) *πῖαρ ἀκεσσίνοσον* Schneider, *νεφρῶν π. ἀκεσσίπονον* Jac., *π. ἀλεξίμορον* Lennep de elephantis adipe vel alio istius modi cogitans cl. Ael. H. A. I 37: *θηρίων δὲ ἀλεξιφάρμακον ἦν ἄρα πάντων πιμελὴ ἐλέφαντος, ἣν εἴ τις ἐπιχρίσαιτο, καὶ εἰ γυμνὸς ὁμόσε χωροίη τοῖς ἀγριωτάτοις, ἀσινὴς ἀπαλλάττεται*), *πῖαρ ἀπωσίνοσον* temere Harberton; *νεφρῶν πῖαρ ἀπὸ στέατος* ('pinguedinem sevi renium') Jac.; tentavi (*νεφρῶν* vel potius) *φηρὸς πῖαρ ἀφ' οὑτινοσοῦν* (si forte poeta quam efficax esset adhibitus adeps norat, quae potissimum fera eum Liguribus suppeditaret ignorabat) | *πῖαρ*: cf. Crin. *μελιηδὲς — πῖαρ* IX 224, 3; *πῖαρ ἀρούρης* IX 555, 3 3 *οξυν* (*ξ* cr. ex *ζ*?) P | *ὦ* (cr. ex *ὢ*?) *καλὸν* P *ὢ κακὸν* Pl; noli praeferre *ὢ δόλον* aut *αἴσυλον*, nec tentandum *ὢ βλάβος* aut *ὢ πλάνον* (cl. Th. id. 21, 43 *πλάνον κατέσειον ἐδωδάν*) | v. Crin. *ὢ πάσης ἴδρι γεω*

517. ’ΑΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΈΩΣ. A*. Pl

’Ορφεὺς θῆρας ἔπειθε, σὺ δ’ ’Ορφέα· Φοῖβος ἐνίκα
τὸν Φρύγα, σοὶ δ’ εἴκει μελπομένῳ, Γλάφυρε —
οὔνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος. οὔ κεν ’Αθήνη
ἔρριψεν λωτοὺς τοῖα μελιζομένη,

γραφίης IX 559, 6; VII 628, 7 | *εὑρεῖν* (*ει* cr. ex *οι*?) Pl[M] p. 512, 4 *ῥηΐτεροι* P, cr. Pl | (*Λιβύων* Brod., cui duo dist. priora ignota erant) | *Λιγ. μήτιες*: de astutia Ligurum maligna afferunt edd. etiam Verg. Aen. XI 701. 715, Serv. ad hos vs. | *ἢ ἀγαθῶν.* (cum ras. infra *ἁ*) J in t., sed iuxta (in fine lineae) idem adposuit: ÷*ἢ ἀγαθον*: (*ζτ* adpinxit A*); fort. suspiceris genuinam versus clausulam partim servari depravata praecedentis: *ἢ τὸ καλόν* ‖

1 sqq. Pl[M] l. I[b] c. 7 (*εἰς αὐλητάς*), 1; Pl[E] I 11, 3 1 *αντιπάτρ̈* A* *ἀντιπα*[τῳ] Pl[M] | *θεσσαλ*ϑ A*; nom. gent. om. Pl | lemma nec A* adposuit nec Pl: spectant duo epp. ad eundem Glaphyrum choraulam IX 266 et 517; Antipatri ep. (517) prius scriptum vid. in vivum etiam tum artificem, alterum 266 (Philippi potius quam Antipatri) post Glaphyri mortem tibicinis imagini, opinor, inscriptum esse fingitur (v. XVI 290 *εἰς στήλην Πυλάδου*); auloedum a poetis Philippeis celebratum constat diversum esse ab illo Glaphyro, qui ab Iuvenale VI 77 et a Martiale IV 5 perstringitur, nec idem est ‘multivagus’ ille (*δύσιν ἤλυθον ἠδὲ καὶ ἠῶ*), in quem conditum est ep. apud Kb. 640: quamquam auctorem huius ep. Antipatri versus nosse suspiceris, cf. ad 517, 3 2 partem versus ascivit Crinag.: v. 562, 7 *’Ορφεὺς θῆρας ἔπεισεν* (olim ci. *’Ορφ. θηρσὶν ἐπῇδε, σὺ δ’ ’Ορφέι*); malis f. *ἔσαινε* s. (cum Herw.) *ἔθελγε* (non *ἔπεισε* scr. Ant., sed *ἔπειθε* sicut *ἐνίκα*) 3 *σὺ δ’ ή κει* (cum erasa pros.? supra *ει*) P *σοὶ δ’ ἥκει* Pl[M] *σοὶ δ’ εἴκει* Pl[I–s]; ‘*ὑποτάσσεται*’ schol. Mon. | *μελπομένα* P -*μένῳ* Pl | *γλαφύρα*, Pl[M] (Pl[I–b]) *Γλαφύρα* Pl[s] (non *μελπομένῃ*, sed -*μένῳ*, *Γλαφύρα*, sc. ut *Γλαφύρας* citharoedus appelletur, non *Γλαφύρα* citharistria: cet. cf. quae ad VII 612 adnotata sunt); *γλάφυρε·* P 4 v. Kb. 640, 4 *οὔνομά μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἴκελον ἦν*, Crinag. V 107, 5 *Πρώτη σοὶ ὄνομ’ ἔσκεν ἐτήτυμον*; XVI 33, 2 *τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις* | schol. Mon. adposuit haec: ‘*γλαφυρὰ τέχνη λέγεται ἡ μετὰ χάριτος καὶ λαμπρότητος γινομένη* (*οὕτω καὶ γλαφυρὰ νοήματα*)· *ὁμοίως καὶ σώματα γλαφ. τὰ χάριτος καὶ λαμπρότητος γέμοντα· οὗτος δὲ οὐ μόνον τὸ γλαφυρὸν ἐν τῇ τέχνῃ ἐκέκτητο, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ σώματι*’ | *οὔνομα* P Pl, *οὕνεκα* Reiske | *οὐ κέν* (C?, *οὐ κεν* J[ac]?) P *οὔ κεν* Pl | *ἀθήνηι* P, cr. Pl; cf. IX 266, 4, Melanippid. fr. 2 *ἁ μὲν Ἀθάνα ὄργαν’ ἔρριψεν διερᾶς ἀπὸ χειρὸς εἶπέ τ’· ἔρρετ’ αἴσχεα, σώματι λύμα, οὔ με τᾷδ’ ἐγὼ κακότατι δίδωμι* 5 *λ̇ωτοὺσ* et in fine

οἶα σύ, ποικιλοτερπές· ἀφυπνῶσαι κεν ἀκούων
αὐτὸς Πασιθέης Ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν. M 82^v

---

vs. ·ἱγρ αὐλοὺσ P λωτοὺσ Pl^M (Pl^E) | post μελιζ. erasa clausula, unde tetrastichum ep. scribae initio visum esse apparet

1 ποικιλότερπε σάφ' ὑπνώσ^σακεν ακούων· P ποικιλότερπε· σάφ' ὑπνῶσαί κ⌈εν⌉ ἀκ. Pl^M (σάφ' ὑπνῶσαι κεν ἀκούων Pl^E); ποικιλότερπες (-λοτερπές Jac.), ἀφυπνῶσαι κεν Eldick, Reiske; in verbis interpretandis dissentiunt ita, ut alii Soporem e somno excitatum ac dulcedine cantus captum vigilare existiment, contra alii ob eandem causam eum obdormisse ac placide requiescere fingant ('Pasitheae in gremio dormiet ipse Sopor' Grotius). Vim dormiendi habet verbum ἀφυπνοῦν apud Luc. ev. 8, 23 (πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν), Heliod. 9, 12; at sensum contrarium, vim expergiscendi vigilandique hic requiri recte intellexerunt, cf. 580, 9 φορμίζειν δεδάηκα καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν. Ex cod. Pal. quoniam parum accurate ὑπνῶ^σα adhuc afferebatur, coici poterat (ut cantu consopitus induceretur Somnus) vel ἐφυπνώσσοι κεν ἀκούων vel (οἷα —) ὑφ' οἷς κνώσσοι κεν ἀκ. (cf. Pind. P. I 16 ὁ δὲ κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ τεαῖς ῥιπαῖσι κατασχόμενος); ex vera scriptura ὑπνώσ^σακεν colligere licet librarium voluisse restituere vel ὑπνώσας κεν ἀκούων (ita ut perperam Somnus post Glaphyrum appellaretur atque nominativus Ὕπνος pro vocativo relinqueretur) vel ἀφυπνώσας (experrectus) κεν ἀκούοι (sed alteram eum emendationis partem, ἀκούοι, praetermisisse); malim ἀγρυπνῆσαι κεν ἀκούων 2 'ἰλ. ξ.' adpinxit sch.^B lectorem admonens ea quae de Pasithea Somnoque narrantur apud Hom. Ξ 267 sqq. | ἐν αγκαλίσιν: ~ P ||

p. 515, 1 sqq. Pl^M l. I^a c. 5 (εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους), 16; Pl^{I.a} I 5, 16 (Pl^B I 5, 20; Pl^{b.s} I 5, 17); ep. bis tradit P in eadem pag. 445: continuatur enim epigrammati 520 tetrastichon 518 iteraturque auctoris nomine omisso, ordine distichorum permutato (ut librarium modo scripta ideo repetivisse suspiceris, quod initio ep. discrepante — Μακύνου et Χθών — omnino peculiaria duo epp. offerri existimarit) 1 αλ^κ_ου μεσσινι^8 : ~ P₁ (A* priore loco, ubi praecedit dist.: μακύνου — μακάρων), ἀλκ. μεσηνίου :· Pl^M (Ἀλκ. Μεσσηνίου Pl^E); auctoris indicem om. P₂ (ad iteratum ep., quod incipit ab dist.: χθὼν — ὁδός). Scripsit poeta Messenius ep., priusquam rex Macedonum, Philippus III Demetrii filius, Messeniorum res turbare atque corrumpere coepit (cf. Polyb. VIII 8), certe ante exitum Arati, quem rex veneno interemisse putabatur; paris ingenii, si non eiusdem *poetae* vid. ep. ad ipsa illa tempora referendum XVI 6 (cf. ὁ καὶ εἶν ἀλλ καὶ κατὰ χέρσον τόσσον ἄναξ ἀνδρῶν, Ζεὺς ὅσον

518. ἈΛΚΑΊΟΥ ΜΕΣΣΗΝΊΟΥ. A*₁. Pl

⟨Εἰς Φίλιππον.⟩

Μακύνου τείχη, Ζεῦ, Ὀλύμπια, πάντα Φιλίππῳ
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων.

ἀθανάτων et *ἁ δὲ Φιλίππου δόξα πάλιν θείων ἄγχι βέβακε θρόνων*): v. Philol. 32, 681; imitatur Alcaei tetrastichon auctor ep. IX 526, sed ita ut perversum illius de Philippo iudicium perstringens corrigensque laudes regias ad urbem Romam transferret 2 lemma, etsi non satis accommodatum est versibus, tamen inserui, quoniam in exemplari librarii A* istius modi indicem adpositum fuisse epigrammatis sequentis titulus testatur 3 — p. 516, 2 non unum ep. esse tetrastichon, sed utrumque dist. efficere ep. peculiare censet Pauw; cum P_1 consentit Planudeus distichorum ordo, qui simul cum ambitu ep. confirmatur imitatione tetrastichi, ep. IX 526 3 sq. *τειχίζεν* $P_{1.2}$ *τείχη Ζεῦ* Pl | *ὀλύμπιε* $P_{1.2}$ Pl | *πάντα φιλίπποι ἀμβατὰ·* P_1 *π. φ. ἄμβατά·* P_2, *ῥέξε φίλιπποσ ἀμβατὰ·* Pl^M (Pl^E) | falso versus interpretantur qui *Μακύνου* pro nomine urbis Aetolorum habent cum sch.[B], schol. Mon., Plan.: '*Μακύνιον καὶ Μακύνον*' (an *Μακύνειαν καὶ Μάκυναν*?) '*ὄνομα κύριον οὗ* (sch.[B], *ὄνομα πόλεως ἧς καὶ* sch. Mon.) *μέμνηται Στράβων*' adnotant sch.[B], sch. Mon.; formae nominis traduntur *Μακυνία* (Strab. X 2, 6: '*Ἑλλάνικος — τὰς ὕστερον καὶ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου κτισθείσας Μακυνίαν καὶ Μολύκρειαν ἐν ταῖς ἀρχαίαις καταλέγει*), *Μακύνεια* (Steph. Byz.: *πόλις Αἰτωλίας, Στράβων δεκάτῃ*), denique *Μάκυνα* urbs Locrorum Ozol. (v. *Μακῦνα*, s. *Μάκυννα* quod ci. Meineke, in versu Archytae Amphissensis apud Plut. Mor. 294 F: *τὴν βοτρυοστέφανον μυρίπνουν Μάκυναν ἐραννήν*); nec occurrit alibi *Μακύνου* nomen nec istius urbis ut a Philippo expugnatae mentio fit. 'Macyni moenia, quin qualiacunque sunt omnia ascensum dant Philippo' interpretantur scholia secuti; ci. Planudes, cui *πάντα* parum placebat, *Μακύνου τείχη — ῥέξε Φίλιππος ἀμβατά* (perspicua sunt quae Bergk a se perspici negat verba: 'Macyni moenia ut ascendi possent effecit Philippus', poterat *θῆκε* supponere pro *ῥέξε*, quod noli convertere in *ῥῆξε*); *Μακύνας* (sc. *Μηκώνης*, Sicyonis, quae 'quasi media inter deos hominesque habita est', v. Hes. Th. 535 sq.) Usener (cf. Call. fr. 195, 465); '*μακ. τείχη* extende, fortifica muros' recte Opsop., qui *μακύνου* non nomen, sed verbum esse vidit (interpretationem hanc tamquam novam proponit Bgk Philol. 32, 681): cf. VI 171, 1 *πρὸς Ὄλυμπον ἐμακύναντο κολοσσόν*; duo verba iuncta esse cum *Ζεῦ* (*μακύνου — κλεῖε*) colligas etiam ex imitatoris ep. (*κλεῖε — φρούρει, Ζεῦ*), sed perperam suspiceris restituendum esse (cum $P_{1.2}$): *μακύνου, τειχίζου, Ὀλύμπιε*

χθὼν μὲν δὴ καὶ πόντος ὑπὸ σκήπτροισι Φιλίππου
δέδμηται, λοιπὰ δ' ἁ πρὸς Ὄλυμπον ὁδός. M 3r

(pro μακ. τείχη, Ζεῦ) | scripsi Ὀλύμπια (τείχη — Ὀλύμπια dicit poeta secutus Hom. Ὀλύμπια δώματα): notae formulae Ζεῦ Ὀλύμπιε (cf. etiam Preg. 126, 1; 57, 1) memor corrupit librarius vocis τείχη epitheton, quod necessarium videtur | Philippum fingit poeta alterum Otum Ephialtamve: λ 316 ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη p. 515, 4 ἀμβατά: v. IX 18, 3 αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε — βατόν | χαλκείας: cf. Alcaei IX 588, 1 τὸ χάλκεον, VII 412, 8 σιδηρείην οἶμον, 5, 1 χρύσειον | κλείε? P_2^{ac} | π⌊ύ⌋λασ (πι? J^{ar}) P_1 | post μακάρων clausulae signum adpinxit P_2 (μακάρων· P_1)

1 χθὼν (χθων? an χθών evanescente accentu? P_2) μὲν δὴ $P_{1.2}$, ⌜καὶ⌝ γὰρ χθὼν Pl^M (Pl^E): cf. 526, 3 ἤδη γὰρ καὶ πόντος | και πόντοσ P_2 | σκάπτροισι Pl σκήπτρ. $P_{1.2}$ | φιλίππ P_2 2 δέδμηται $P_{1.2}$ -δμανται Pl; δέδμαται? | λοιπά δ' P_2^{ac} Pl^M | προσὁλ. P_2; cf. 526, 4 οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἔστ' ἄβατος ||

p. 517, 1 sqq. Pl^M recepit ep. non in l. I, sed in l. IIª inter συμποτικὰ ἀστεῖσματα (n. 5, Pl^B II 47, 5); bis exstat ep. in P: scripsit J p. 445 (P_1) tertio disticho amisso, iterat B p. 508 sq. (post XI 12) addito tertio dist.; reperitur ep. etiam in cod. Matrit. 24 (ap. Ir. p. 90) inter Alcaei epp. VI 218 et VII 247

1 sq. nom. auctoris om. P_1 (A*), τ̄ αὐτοῦ (sc. Alcaei, post XI 12: ἀλκαί εἰ⟨σ⟩ φί|λιππον) P_2 (B), Ἀλκαίου Pl 2 sq. lemma om. P_2 Pl | εἰσ τὸν αὐτόν :~ primo scr. A* ad 518, 4; postea add. cetera in marg. supra infraque primum vs. epigrammatis 3 οτε ηναγκάζετο (-ετο litterae exstant, sed ο ita formata, ut scripturae librarii A* parum gnarus lector το pro τε habere possit) πιεῖν A*, quae mutavi supplevique ut quadrarent ad ep. argumentum (nisi praefers ὅτε ⟨ἑταίρους⟩ ἠνάγκαζε τὸ πιεῖν κώνειον: regis ipsius exitum auctor lemmatis certe non spectavit, cet. cf. Paus. II 9, 5 ἔμελλε δὲ ἄρα καὶ αὐτῷ Φιλίππῳ τὸ ἀνδροφόνον φάρμακον ἔσεσθαι συμφορά· τὸν γάρ οἱ παῖδα Δημήτριον Περσεὺς φαρμάκῳ διέφθειρε καὶ δι' αὐτὸ καὶ τῷ πατρὶ ἀθυμήσαντι παρέσχεν αἰτίαν ἀποθανεῖν) | κόνιον :~ A*, cr. Jac. | 'ζητ. ἐν τοῖς ἄνω· οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες' (XI 12, 1) adposuit sch.[B] monens lectorem de Epicrate regis sodali ab ipso Philippo inter epulas veneno interempto; isto facinore aliisque eiusmodi accensus exsecrabatur poeta regem, quem antea mirabundus coluerat; saevitiam regis inprimis in sodales convivasque veneno grassantem testantur cum alii tum Plut. Flam. 17 Φιλίππου — εἰπόντος μετὰ πολλῶν ἥκειν ἐκεῖνον (sc. Flamininum), αὐτὸν δὲ μόνον, ὑπολαβὼν ὁ Τίτος 'σαυτὸν γάρ' ἔφη 'μόνον ἐποίησας ἀποκτείνας τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς', Pausan.

519. ʼΑΛΚΑΊΟΥ. B. Pl

Εἰς τὸν αὐτόν· | A*

ὅτε ἠνάγκαζεν ⟨ἑταίρους⟩ | πιεῖν κώνειον. A*

145 508 *Πίομαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ*
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων·

VII 7, 15 *προπίνειν δὲ παρὰ τὰ συμπόσια ἐπὶ δεξιότητι καὶ φιλίᾳ κύλικας οὐκ οἴνου, φαρμάκων δὲ ἐς ὄλεθρον ἀνθρώποις — Φιλίππῳ δὲ τῷ Δημητρίου τὰ φάρμακα τόλμημα ἦν ἐλαφρότατον*, Paus. II 9, 4 *Φίλιππος δέ, οὐ γὰρ αὐτὸν Ἄρατος θυμῷ πολλὰ ἐς τοὺς ἀρχομένους χρώμενον ἐπῄνει, τὰ δὲ καὶ ὡρμημένον ἐπεῖχε μὴ ποιεῖν, τούτων εἵνεκεν ἀπέκτεινεν Ἄρατον οὐδὲν προιδομένῳ δούς οἱ φάρμακον — καὶ ἐς Εὐρυκλείδην καὶ Μικίωνα Ἀθηναίους ὅμοια εἰργάσθη· καὶ γὰρ τούσδε ῥήτορας καὶ οὐκ ἀπιθάνους τῷ δήμῳ φαρμάκοις ἔκτεινεν*, Diodor. 28, 3 *ὅτι Φίλιππος — οὕτως ὑπερήφανος ἦν ἐν ταῖς εὐτυχίαις, ὥστε τοὺς μὲν φίλους ἀκρίτως ἀποσφάξαι*, Polyb. VIII 12 *Φίλιππος δὲ τοὺς μὲν Μεσσηνίους πολεμίους γεγονότας οὐδὲν ἄξιον ἠδυνήθη λόγου βλάψαι, καίπερ ἐπιβαλόμενος κακοποιεῖν αὐτῶν τὴν χώραν, εἰς δὲ τοὺς ἀναγκαιοτάτους τῶν φίλων τὴν μεγίστην ἀσέλγειαν ἐναπεδείξατο* 4 — 518, 4 tantum duo priora disticha (v. ad 1 sqq.) exhibet P_1, tertium add. P_2 Pl (cod. Matrit. 24); alii censent poetam primo tetrastichum condidisse, sed postea id retractantem tertio disticho auxisse, alii versum 5 sq. non poetae esse, sed interpolatoris (iniuria, puto: cf. *καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων* VII 55, 6 Alcaei et *ἑταιρείοιο φόνοιο γεύσατ'* 519, 5); fort. mera scribae incuria vel simili casu accidit, ut priore loco cod. Pal. epigramma mutilum existeret; cf. de duplici recensione Alcaei epigrammatis VII 247 4 *ὦ ληναῖε* P_2 $Pl^{M.E}$; *ἕλληνεσ* P_1 (debetur scriptura inscitiae librarii; in tetrasticho ante Epicratis mortem composito pro *ὦ Λην.*, *πολὺ* scriptum fuisse *Ἕλληνες, πουλὺ* existimat Dorv.); cf. Orph. Hymn. 50, 5 *ῥήξιχθον, ληναῖε*, 52, 2 *ταυρόκερως, ληναῖε* (in utroque versu vox *ληναῖε* eandem sedem obtinet atque in versu Alcaei) | *ἢ πῖε* P_1 *ἤ πιε* P_2 *ἢ πίε* Pl^M *ἢ πί' ὁ* Harbert. | *Κύκλωψ*: ipse Philippus significari vid. Iacobsio, quoniam rex alter Polyphemus inter vinum sodales necasset eorumque sanguinem gustavisset; certe *μονόμματος* hic Philippus, Demetrii filius (non Amyntae), ab Alcaeo dicitur XI 12, 3 5 *νηδυν* (supra *υ* erasa est vel littera vel prosodia) P_1 *-δὺν* P_2 Pl^M | *ἀνδρομέων* (ʹ J C?) P_1 | *νηδὺν ⟨ἀπ'⟩ ἀνδρ.* Reiske, *ἀνδρομέων νηδὺν* Graefe, uterque frustra laborans de vocis *νηδὺν* ultima producta (quae nihil habet offensionis, quamquam correpta ea syllaba utuntur Eur. Androm. 356, Cycl. 574, cf. etiam Callim. in Dian. 160)

πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχϑροῦ ἀράξας
βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,
P_2 508 ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
P_2 509 γεύσατ' ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος. M 27^r

1 (πίομαι 1 —) πίομαι: geminatione satis crebra utitur Alcaeus, cf. XVI 5 ἄγαγε καὶ Ξέρξης — Τίτος ἄγαγ', 226 ἔμπνει, Πάν, ἔμπνει ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι | ὦ σόφελόν γε P_1 ὦσ οφελόν γε P_2; malim ὄφελον δὲ cl. XI 1, 3 οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν, ὡς ὄφελεν δὲ χῆμᾶς | καὶ ἔν κα*ρον in textu P_1^pc (ἐνκαιρον scripserat J^ac, ἐν καίρον: scil. ἐν κερον potius quam ἐν κειρον vid. supposuisse ipse J, qui similem scripturam in marg. adposuit; ἔν καρον rest. C litteris ι post α et ε supra α erasis), ∵ καὶ ἐκχερον P_1 (J? L?) in marg.; ∵ ἔγκαρον P_2 καὶ ἔγκαρον Pl | ad Il. I 378 (ἐχϑρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ) meminit Alcaei versus schol. B: τὸ καρὸς (immo ἔγκαρος) Ἀλκαῖος μὲν ὁ ἐπιγραμματοποιὸς ἐγκέφαλον ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ κάρᾳ εἶναι (cf. Eustath. 757, 27 τινὲς ἓν μέρος λόγου ἀκούσαντες ἔγκαρος ἔγραψαν, 757, 35 ἄλλοι δὲ γρ. ἔγκαρος, τὴν δὲ λέξιν ἐπὶ ἐγκεφάλου νοοῦσιν, Plut. quaest. conv. VIII 733 E: διὸ καὶ Ὅμηρον εἰπεῖν 'τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ' τὸν ἐγκέφαλον οὕτω διὰ τὸ ῥίπτειν καὶ ἀποβάλλειν μυσαττομένους προσειπόντα); occurrit vox apud Lycophr. 1104 τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐϑήκτῳ μέσον | εχϑροῦ P_2 | *ἀρά*ξασ P_1: γὰρ ἄρξασ (γ potius quam τ) J^ac; C primo mutavit in γαρά*ξασ (χ?) i. e. χαράξασ (?), deinde in ἀράξασ; ἀράξασ P_2 ἀράξασ, Pl^M (falso interpungens, quoniam iungenda sunt verba ἀράξας βρέγμα et ἔγκαρον ἐξέπιον: cf. VI 115, 4 πλήξας βρέγμα) 2 βρέγμα: sch.^B adnotavit 'βρ. ὑστερογενές· τελευταῖον γὰρ τῶν ἐν τῷ σώματι πήγνυται ὀστῶν', quae sumpta sunt ex Aristot. h. an. I 7 | ἐξεπιον P_2 -ἔπιον (? evanescente acc. altero) P_1, ἐκπιέμεν Maehly (eodem iure proponeres ἐκροφέειν vel ἐξαρύειν s. ἐξαφύειν); cf. quae de Tydeo in Melanippi caput amputatum saeviente traduntur Apoll. III 76 τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν (ὁ Ἀμφιάραος) ἔδωκεν αὐτῷ· ὁ δὲ διελὼν ⟨τὸ κρανίον⟩ τὸν ἐγκέφαλον ἐξερρόφησεν (Eur. fr. 384 κάρα δὲ γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον, Cycl. 402 ἐγκέφαλον ἐξέρρανε) | in fine vs. (post κεφαλῆσ·) clausulae signum non add. J, sed incipientis ep. notam (·:·) ante Ἀλκαίου 3 sq. v. ad p. 517, 1 sqq., 4 — 518, 4, ad ep. XI 12 3 ὁ σπερ εταιρειοιο παρακρ. P_2 | φόνοιο, Pl^M (perperam in fine vs. interpungens) 4 ἀκρήτω P_2 Pl^M ‖

520. *Εἰς τὸν Ἀλκαῖον.* A*

Ἀλκαίου τάφος οὗτος, ὃν ἔκτανεν ἡ πλατύφυλλος
τιμωρὸς μοιχῶν γῆς θυγάτηρ ῥάφανος.

521. *Εἰς Σαπφὼ | παρὰ τῶν Μου|σῶν* [*κοιμω|μένης*]. A*

Οὐκ ἄρα σοί γε ὀλίζον ἐπὶ κλέος ὤπασε Μοῖρα
ἤματι, τῷ πρώτῳ φῶς ἴδες ἀελίου,

---

1 sqq. ep. non recepit Plan. 1 *εισ τὸν αυτον*: (sc. *εἰς Φίλιππον*) perperam A*: Philippus fort. epigrammatis auctor est, ut restitui oporteat indicem: *Φιλίππου εἰς Ἀλκαῖον*; simile in Alcaeum ep. irrisorium in sepulcralis tituli speciem formatum regi tribuitur a Plutarcho in vita Flamin. (9, 3: *ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ Ἀλκαίῳ σταυρὸς πήγνυται ἠλίβατος*, cf. ad VII 247 *ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι*) 2 *οὗτοσ* P | *πλατύφυλλος* (epitheti forma accommodata ad Homericum *τανύφυλλος*): v. Theophr. VII 4, 4 *τῆς δὲ ῥαφάνου τριχῇ διαιρουμένης, οὐλοφύλλου τε καὶ λειοφύλλου καὶ τρίτης τῆς ἀγρίας* 5 cf. Alciphr. III 62, 4 *ὁ μοιχὸς ἀπολεῖται ῥαφάνοις τὴν ἕδραν βεβυσμένος*, Arist. Nub. 1083 | *γῆς θυγ.*: cf. Eur. Hec. 1110 *πέτρας ὀρείας παῖς — Ἠχώ*, Matron. fr. 3 (Br.) ap. Athen. 73ᵃ *καὶ σικυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν* | post IX 520 iterat J ep. 518, cf. ad p. 515, 1 sqq. ‖

4 sqq. ep. mendose in Cephalana traditum om. Plan. 4 ep. olim tribui Alcaeo (cl. inprimis XII 64, 5: *εἰ δέ τι Μουσάων τοι ἐγὼ φίλον ὤπασα δῶρον, νεύσαις* cum IX 521, 1, 4; v. etiam *μέλψεις* XVI 8, 1, *ὤπασαν οὐ στέφος, ἀλλ' ἀίδαν* XVI 8, 8); at res incerta, nec obloquar, si quis Dioscoridae vindicare malit (v. ad p. 520, 3 sq.) 4 lemma *εισ σαπφῶ|παρατ̂ μου*|σῶν: κοιμω|μένησ*: ~ nunc exstat in P (litterae *κοι* insident in clausulae signo, quod post *σῶν* adpinxerat A*); pristinus titulus erat *εισ σ. |παρατ̂ μουσ̂*; quae mutavit A* in *μου*|σῶν*: ~ (primo A* *μουσ* in eadem linea cum *παρατ̂* exaravit, post perspicuitati scripturae consulens litteram *σ* in fine lin. prioris erasit, reliquit tamen compendium litterarum *ων*, etiam cum *σῶν* initio sequentis lineae scripsisset); participium *κοιμωμένησ*: ~ serius lemmati adiunctum est, sed ab ipso A*: genuinus igitur index ep. mentionem fecit Musarum, dormientis Sapphus non item; accessit vox, ne deesset quod responderet participio lemmatis sq. *ἐγερθεῖσα δὲ Σ. εἶπεν τάδε*; indicis partem fort. mutilatam conplere licet ita: *παρὰ τῶν Μουσῶν ⟨χρησμῳδουσῶν ἐκείνης⟩ κοιμωμένης* | *κοιμωμένην* Jac.; *κατὰ θεὸν τιμωμένην* (s. *θεουμένην*) scribendum fuisse lemmatistae censet Piccolos (v. ad p. 521, 1) 5 — p. 520, 4 hos versus (si modo sunt poetae Meleagrei) fort. spectat perstringitque Antipater Sid. poetriam post immortalia carmina condita ipsam obisse mortem questus ep. VII 14, 7 (*ὢ Μοῖραι*)

Σαπφοῖ· σοὶ γὰρ κληδόν' ἐνεύομεν ἄφθιτον εἶμεν,
σὺν δὲ πατὴρ πάντων νεῦσεν ἐρισφάραγος.
μέλψῃ δ' ἐν πάντεσσιν ἀοίδιμος ἀμερίοισιν
οὐδὲ κλυτᾶς φάμας ἔσσεαι ἠπεδανά.

πῶς οὐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἦμαρ ἀοιδῷ ἄφθιτα μησαμένᾳ δῶρ' Ἑλικωνιάδων; itaque ut Antipatri Thess. versus sortem insulae Deli deplorantes infirmare studet Alpheus (IX 408, 100), ita auctori ep. in Sappho IX 521 Antipatrum Sidonium (VII 14) adversari suspiceris; saltem haud neglexisse eum ep. indicio sunt, puto, voces *πανάφθιτον, ἄφθιτα* ex 521, 3 ascitae p. 519, 5 *οὐκάρα* P (*οὐ γὰρ* perperam Reiske); cf. Dioscor. VII 407, 2 *ἤ ῥά σε Πιερίη — κοσμεῖ* | *σοί* (*σοὶ*? J[ar]) *γε ὀλιζον* P (in ep. incerti auctoris formam *ὄλειζον* restituere non ausim); comparativo vim positivi tribuunt edd.; qui comparativum suam vim retinere malet (cl. Callim. in Jov. 72), ab initio ep. aliquos versus perisse statuet sic formatos, ut cum aliquo poeta celebri Sappho compararetur | *ἐπι κλέοσ* P (*ἔτι κλ.* Dorv.); *ὄλιζον, ἐπεὶ* (sc. *οὐκ ὄλιζον ὤπασε, ἐπεὶ κλέος ὤπασε, Μοῖρα*) Piccolos (similiter *σοί γ' ἐπ' ὄλιζον, ἐπεὶ* Harb.); noli ci. *σοί γ' ἀπολεῖπον* s. *σοί ποτε λῆγον ἐπὶ κλ.*; olim tentavi *οὐκ ἄρα σοί γ' ὄπιθεν Μοῖρα κλέος ὤπασ' ὄλιζον* | *μοίρα* (cum prosodia duplici, sed ambigna: ʹ C, *μοῖρα*? J[ac]) P 6 *ήματι* P | *πρώτωι* (*πρω* cr. non ex *προ*, sed ex *πρα*) P (cf. Dioscor. VII 410, 1 *τραγικὴν ὃς — πρῶτος*); *πρῶτον* Dorv. | *ἴδεσ* P

1 *σαμπφοῖ·* (i. e. *σαμπφοί·* cr. ex *σαμπφοὶ*) *σοι γὰρ* (*σοι* cr. ex *συ*) P (*σοί θην* perperam Br.) | *κρίσιν* (litteram *ρ* ortam esse ex alia incohata, non perfecta vix contendas) *ἐν οὖμεν* P; qui Musas inducunt loquentes (duce lemmatista) tentabant: *κλῆστιν* (? 'famam') *ἐνείμαμεν* Reiske, *χρυσὸν* (inepte) *ἐν.* Toup (Br.), *κισσὸν ἐν.* Jac., *ῥῆσιν ἐνεύσαμεν* Dorv. (idem antea coiecerat *σοὶ γὰρ κῦδος ἐν ἀμῖν*, similia: *σοὶ γὰρ κῦρσεν ἐν ἀμῖν ἄφθιτον εἶμεν* 'obtigit tibi ut immortalis esses nobiscum' Piccolos); alii lemmatistae de Musis interpretatione reiecta referunt verba ad Fatum (*Μοῖρα* vs. 1) proponuntque: *σοὶ γὰρ ἔνειμεν τὴν κρίσιν ἄφθιτον ἔμμεν* absurde Pauw, *χρῆσιν ἔνευσε μὲν ἄφθ.* Harb., *σοὶ γὰρ κρίν', αἰνουμένα, ἄφθιτον* (sc. *κλέος*) *εἶμεν* mendose Heck. (qui saltem *κρῖν'* s. *ἔκριν'* scribere debebat; cet. cf. VII 43, 3 *ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται* Ionis); musas dici ratus ci. olim *γῆρυν ἐνίεμεν*, sed scripsi *κληδόν' ἐνεύομεν*, v. 306, 8 *Παλλὰς ἔνευσε* | ˛*εἶ*˛*μεν* J[pr], *ἦμεν* exarasse J[ar] non crediderim (signum * adpinxit J in marg.); *ἄφθ. ἄμμες* Jac., malim clausulam Hom. *ἄφθ. αἰεί* (*Β* 46, *Ξ* 238)
2 *σὺν δε* P; *σύν τε* Br. | *πάντων*: malim *ἀμῶν* s. *ἀμέων* | *ερισφάραγος·* P; *ἐρισμάραγος* temere Reiske: cf. Hymn. Hom. in Merc. 187 *ἐρισφαράγου γαιηόχου*, Pind. I. VIII 23 *βαρυσφαράγῳ πατρί*, epitheton

[521b. Ἐγερθεῖσα δὲ Σαπφὼ | εἶπεν τάδε· A*
⟨Μοῦσ' ἄγ'⟩ ἐμά, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.]

Iovis Hom. ἐρίγδουπος p. 520, 3 μέλψαι δ' ἐν πάν τεσσιν P; μέλψεαι ἐν π. Reiske, μέλψῃ δ' ἐν π. Br. | ἀοίδιμοσ (-οσ factum esse ex -οι non confirmem): cf. Theocr. XIII 9 ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο, Pind. fr. 90, 5 ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν 3 sq. Musae, opinor, et carmina poetriae semper cantu digna et ipsam Sappho fama celebrem fore vaticinantur; scribendum igitur μολπὰ σὰ s. μολπά σευ πάντεσσιν ἀοίδιμος, cf. Pind. N. III 79 πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν, Ap. Rh. IV 1141 ὄφρα πέλοιτο τιμήεις τε γάμος καὶ ἀοίδιμος (nec praeferam: μολπὰ δ' ἐν πᾶσίν σευ s. σὰ ἀοίδ.: cf. IX 306, 7 Ἀργὼ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος Antiphili, ad quem cl. 306, 7; 8, VII 141 σὲ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰών ep. fort. referas) 4 κλυτὰσ φ. ἔσσεαι P; v. Dioscor. VII 351, 6 φήμην δὲ στυγερήν | ἠπεδανά: P: adiectivum, quia idem valeat atque ἐνδεής, hic praeter solitum iungi cum genetivo censet Jac.; ἕξεται ἠπ. 'non mediocriter adipisceris gloriam' Heck., ἔσσεται ἠπανία Br. ||

1 sq. versus (l. 2) non adiunctus ab auctore ep. 521, sed ab interprete, qui memor somnii Callimachei (v. VII 42, Schneid. II 114), fort. etiam Enniani, Propertii, Oppiani (Cyn. I 16) augurium laudis poeticae simile Sapphoni visu nocturno oblatum esse temere finxit; ab eodem interpolatore indici epigrammatis 521 perversum additamentum κοιμωμένης adnexum esse suspiceris; cf. quae de versu Nicandreo (Ther. 741), ob similem causam (fort. ab eodem scholiasta) ad ep. 503 adposito, notata sunt p. 499, 1 sq. 1 εγερθ' δὲ A* | vocibus σαπφὼ εἶπεν τάδε prosodias add. man. rec., eadem in marg. (※ i. e. 'σημειωτέον' s. 'σημείωσαι, χιάζεται' notavit 2 v. Hom. B 56, ξ 495 κλῦτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος 2 ·:· μ*****' μαθεσ ὁ σμοι (post primam μ erasae sunt litterae fere quinque; erasa vid. ἕ ante μα, ergo ἕμαθεσ J^ar) P: ex manca mendosaque versus scriptura colligas archetypum Palatini versum exhibuisse scholii instar in marg. scriptum litteris minutioribus vel distinctu difficilioribus | μαῖα ἐμά et (postea) μᾶτερ ἐμά, θεῖός μοι Jac. (cf. IX 361, 1; Od. ψ 97), μαῖα φίλη (sumptum ex Od. υ 129) praeferebat Boiss.; scripsi μοῦσ' ἄγ' ἐμά (cf. Alcm. 45 Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, fr. 1), olim ci. βάρβιτ' ἐμά; haud facile quisquam nutricem a puellula appellari ratus μάμμα ἐμά (v. XI 67, 3), aut obscenam vocem (ut saepius in codd. sic hoc loco) erasam esse opinatus μαχλὰς ἐμά reponere cogitabit | ἐνῦπνιον ἦλθεν P | quae antea (litteras ' μαθεσ servandas esse ratus) tentavi: μοῦσ' ἄγε τέρμα θὲς οἷς μοι ἐνύπνιον ᾖδεν ὄνειρος, nunc reicienda censeo ||

p. 522, 1 sqq. ep. om. Plan. 1 εισ ομηρ̊: A* | Reiske falsa versus quarti scriptura (ἡμετέρων) deceptus inepte gram-

P 446 522. Εἰς Ὅμηρον. A*

Ἰλιάς, ὦ μέγα ἔργον, Ὀδυσσείης τε τὸ σῶφρον
γράμμα, τὸ καὶ Τροίῃ θῆκεν ἴσην Ἰθάκην,
τόν με γέροντ' αὔξοιτ' ἐς ἀεὶ νέον· ἡ γὰρ Ὁμήρου
σειρὴν ὑμετέρων λείβετ' ἀπὸ στομάτων.

523. Εἰς τὴν Μοῦσαν. A*

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου Ἑλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον Ὅμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

M 3ʳ. Σ 20

---

maticum inducit optantem, ut adulescentes carminibus Homericis instituens lautum sibi compararet victum; alii fort. viro docto et Homericae poesis studioso verba tribuunt precanti, ut ex carminibus animum recreantibus senectutem vegetam semperque virentem carpere liceat; Jac. (quem Dübner sequitur) ipsum Homerum alloquentem facit sua carmina, quae cum aeterna sint poeta famae memoriaeque aeternitatem exoptet atque auguretur: quae interpretatio quominus vera iudicetur, versus tertii clausula qualis tradita est videtur obstare | cf. epp. IX 192 (Antiphili), XVI 292, VII 407, 9 (Dioscor.) 2 ἰλιὰσ. ὦ P 3 γράμματὸ: noli χρῆμα ci., v. VII 471, 4 ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλ. | θῆκεν ἴσ. ἰθ. P 4 γέροντα· ἄυξοιτε ἀεὶ. P, γέροντ' αὔξοιτ' ἐς ἀεὶ R. | νέον ἡ (omissa interp.) P | nomen Ὁμήρου post pronomen με mireris tulisse Jacobsium, a quo ipse Homerus loquens fingitur: poterat reponere ἡ γὰρ ἀγήρως s. ἡ μελίγηρυς; f. ἡ γὰρ ὁμόθρους 5 σειρὴν (nolui rest. σιρὴν): v. Alcm. 7 ἁ Μῶσα κέκλαγ', ἁ λίγεια Σειρήν | ὑμετέρων P (ἡμετέρων Reiske cum Iensio perperam, nec εὐμελέων aut quidquam simile reponendum) | ῥεῖ τῖ (inductus vid. lineola acc. alter) P, ῥεῖται edd.; f. λείβετ' (cf. Pind. P. XII 10 θρῆνον — λειβόμενον) | ἀπὸ στ.: v. VII 203, 2 ἠχήεσσαν ἱεὶς γῆρυν ἀπὸ στομάτων | ep. fort. ab Antiphilo compositum, cf. (praeter IX 192) ἃ καλὸν ἔγχος VI 97, 3, ἔργον IX 156, 4 (cum 522, 1), Τροίᾳ VII 141, 2, τὸν Τροίας IX 156, 1, γράμματ' VI 97, 1, θῆκεν VII 641, 5, βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον IX 310, 4, καὶ ἦν ἴσος Ἄιδι πόντος VII 630, 3, ἄνισον φλόγα VII 399, 5, ἴσον — φέγγος IX 178, 2, τὰς ἀνίσους χεῖρας IX 263, 6 (cum 522, 2), ὁ γέρων VII 634, 6, σβεννυμέναν με νέα IX 178, 3, κῆμὲ τὸν — φυγάδα IX 71, 5, ἐς τρίς IX 73, 3 (cum 522, 3), στόματι VII 641, 2 (in fine pentametri cum 522, 4) ‖ 6 sqq. Pl^M l. Iᵃ c. 5 (εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους), 17; Pl^B I 5, 21; ep. exstat in Σ n. 20 ($Σ^F$ 143ʳ, $Σ^P$ 246ᵛ; sequuntur epp. IX 506, 504) 6 nom. auctoris om. P $Σ^F$ (in $Σ^P$ serius accessit depromptum ex Planudea cum *indice* capitis εἰς ἀνδρίαν); Διονυσίου Pl^M Pl^E ($Σ^P$ non atramento, *sed minio* scriptum ab recentiore manu); erraret si quis disti-

524. ἈΔΈΣΠΟΤΟΝ. A*

Εἰς Διόνυσον ὕμνος. A*

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραφιώτην,

---

chon eiusdem Dionysii esse putaret, qui V 80, VI 3 (Τρηχῖνα πολύλλιθον), XII 108, VII 533 composuit (aut VII 461 cl. τὸν οὐ βαρὺν — νῦν ἐπέχοις ἀβαρής cum 523, 2 ἄλλον Ὅμηρον — ἄλλος Ἀχιλλεύς); nimirum Planudeus auctoris index mero, puto, errore ortus est ex lemmate hymni sequentis (εἰς Διόνυσον) praepostere ascito et prave detorto; versus condidisse vid. auctor trium in carmina Hom. epigrammatum (XV 36—38), Κομητᾶς: cf. Ἀμφοτέρας, πολύμυθε 36, 1 (cum initio ep. 523, etiam 37, 1), ἐπεὶ θεός ἐστι σὺν ἄμμι XV 40, 25 (cum clausula vs. 523, 2), μίμνε IX 586, 5 (cum τίκτε) | εἰσι̂ μ^{ϛ}σαν: A* p. 522, 7 C virgula distinxit post πολύμ., Pl^M virgulam posuit in fine vs. | πολύμηθε Σ^{F.P} (unde noli ci. πολύμητι) | μελισσοβ. (-σο cr. ex -σα ?) P: v. Nonn. paraphr. I 13 μελισσοβότῳ δ' ἐνὶ λόχμῃ, Dion. perieg. 327 μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιὰς Παλλήνης ('ταύτην μελισσόβοτον ὁ Διονύσιος ἱστορεῖ ἤτοι πολλὰς μελίσσας τρέφουσαν' Eust.); Helicon altor dicitur poetarum atque poesis, cf. VII 13, 1 νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν Ἤρινναν, Arist. Eccl. 973 μέλιττα Μούσης, Christod. 110 Πιερικῆς — μελίσσης 8 τίκτέ P | Ἀχιλλεύς: Alexandrum dici suspicatur Opsop.; schol. Mon. 'εἴτε περὶ τοῦ Φιλίππου ὁ Διονύσιος τοῦτ' ἔγραψεν εἴτε περί τινος ἄλλου — τοῦτο οὔτε ἐμοὶ οὔτε ἄλλῳ τινὶ τῶν σπουδαίων μέλει ||

1 sqq. Pl^M l. I^b c. 22 (εἰς θεούς), 1; Pl^E I 38, 11; de ratione atque origine eiusmodi hymnorum, quibus ordine alphabetico disposita deorum epitheta continentur, cf. inprimis Alb. Dieterich (Rh. Mus. 1901, 94). Versus 24 (524, 2—25, quibus prooemii et epilogi instar idem versus praemittitur ac subicitur) quaterna singuli exhibent vocabula totidemque ab eadem littera incipientia dei epitheta. Sex versus quartum vocabulum habent syllabarum quaternarum ⏑ ⏑ – ⏑ (γελόωντα 4, Διόνυσον 5, κελαδεινόν 11, πολύκωμον 17, Σεμελῆα, ταχύμηνιν 19 sq.), ceteri quinarum – ⏑ ⏑ – ⏓ (excepto uno versu 21 cum clausula – – – ⏑): bucolica igitur carent sex, ea instructi sunt versus duodeviginti. Sex versuum vocabulum s. epitheton alterum efficitur syllabis vel quinque ⏗ ⏑ ⏑ ⏗ ⏑ (v. 16), vel quattuor ⏑ ⏑ ⏗ ⏑ (v. 4, 23) s. tribus – ⏗ ⏑ (v. 2, 10, 17); ceteri versus alterum epitheton exhibent partim sic formatum ⏑ ⏑ ⏗ (v. 3, 7, 14, 18, 5, 19, 11) s. tale – ⏗ (21 sq., 24, 15, 9), partim quattuor syllabarum ⏗ ⏑ ⏑ ⏗ (8, 13) s. trium istarum ⏗ – ⏗ (6, 25, 12, 20): instructi igitur sunt semiquinaria versus 18, at trochaica tertii pedis soli sex (quibus prooemium accedit). Femininam istam caesuram sequitur bucolica in versibus quattuor (23, 16, 2, 10), ut in his

'Αβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,

inter alterum quartumque epitheton interiectum sit tertium quadrisyllabum (◡ ⏊ ◡ ◡), in duobus versibus (4, 17) incisio demum post quinti pedis syllabam primam, unde tertium existit epitheton syllabarum quinque (◡ ⏊ ◡ ◡ ⏊). Semiquinariae bucolica non iungitur in versibus quattuor, ex quibus duo (5, 19) tertium vocabulum sex syllabarum (◡ ◡ ⏊ ◡ ◡ ⏊), duo (11, 20) epitheton tertium ex quinque syllabis (– ⏊ ◡ ◡ ⏊) constans exhibent. Semiquinaria ac bucolica concurrunt in versibus 14 ita, ut tertii epitheti variantes exstent formae hae: – ⏊ ◡ ◡ (3, 6, 14, 18, 7, 25, 8), ◡ ◡ ⏊ – (15, 9, 13), denique ◡ ◡ ⏊ ◡ ◡ (21, 22, 24, 12): comparatis his versibus suspiceris fort. post semiquinariam correptis syllabis duabus, nisi praecedat epitheton alterum compositum ex duabus productis, locum non esse atque corrigi oportere vs. 13 *μαινόλιον, μύστην, μεθυδώτην* (vs. 12 *ληναῖον, Αυδόν, λαθικηδέα*). Primum quodque epitheton aut primum tantum versus pedem explet (sive syllabis ternis: 6, 8, 16, 25, sive binis longis: 12, 13, 20), aut insuper pedis alterius syllabam primam continet (ut constet vocabulum s. ex quaternis syllabis ⏊ ◡ ◡ ⏊: v. 2, 4, 5, 9, 10, 14, 15, 17, 18, 21—24, s. ex ternis longis: 3, 7, 11, 19)   p. 523, 1 sq. *εἰσ διόνυσο̅* | *ὕμνοσ ἀδέ|σποτον* :~ A*   1 *ἡρακλεῖ* Pl[M]: om. Pl[E]   3 verba *μέλπ.* — *εἰρ.* tam P quam Pl[M] exhibent tituli instar, non tamquam versum hymni: P in marg. iuxta vs. 2—5 '*μελπωμεν* (cr. ex *μελπομεν* ?) | *βασιλῆα φι|λεύϊον εἰραφι|ώτην*:~', in Pl[M] pagina columnis bipertita indicem non alterius columnae linea comprehendit (ut ceteri versus suam quisque sedem in singulis alterius utrius columnae lineis obtinent), sed exstat versus in utriusque columnae participe linea praemissus (ab initio versus in Pl[M] erasum est vocabulum) | *φιλεύιον*: a Suida (v. *Σαβάζιος*) petivit sch.[B] haec: '*τὸν γὰρ περὶ αὐτὸν γιγνόμενον θειασμὸν εὐοῖ καλοῦσι· καὶ εὐάζειν* (sch.[B] inepte *σκευάζειν*) *ὅπερ οἱ βάρβαροι σαβάζειν* ⟨*φασίν*⟩*· ἔλεγον δὲ καὶ σάβους τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς* (sc. Pl[E] III 12, 11; A. P. VII 222) *τὰς μαχλάδας σαβακὰς καλεῖ Φιλόδημος· σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων*'; cf. schol. Aristoph. ad Av. 874: *φαίνεται — ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος εἷς ἐστι θεός, τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν· τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν* et quae sequuntur | ex sch.[B] noli colligere *Σαβάζιον* scribendum esse pro *φιλεύιον* (sch. Arist. ad Vesp. 9 *Σαβάζιον δὲ τὸν Διόνυσον οἱ Θρᾷκες καλοῦσι*) | *εἰραφιώτην* :~ P Pl[M]; '*παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός*' ex Hesychio sumpsit sch.[B], cf. h. Orph. 48, 2 *ὃς Βάκχον — εἰραφιώτην μηρῷ ἐγκατέραψας* (h. Hom. *34, 2, 17, 20*; Nonn. Dion. 14, 118; *ἐπέρραφεν εἰραφιώτης* 42, 315)

1 ἀβροκ. (praefixa notula ⁘ ad indicandum initium hymni)

Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην,
Γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντολέτην, γελόωντα,
Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον,
Εὔιον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον,
Ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
Ἤπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἠπεροπῆα.

P: dei epith. est etiam apud Nonn. D. 16, 172 | *ἀγροῖκον* (non *ἄγροικον*) P Pl; quia haec vox alibi non occurrit inter Bacchi epitheta, olim ci. (*ἄγραυλον* et) *ἄγρυπνον*: cf. Nonn. 27, 261 *ἀγρύπνῳ Διονύσῳ* (31, 153) | *ἀοίδιμον*: Nonn. 1, 12 *θύρσον ἀειδομένου Διονύσου* | *ἀγλαόμ.* appellatur Adonis (h. Orph. 56, 7); fort. *αἰολόμορφον*: v. h. Orph. 50, 5 *ληναῖε — αἰολόμορφε* (39, 5)

1 '*⟨Βρόμιος⟩ ὁ γενεσιουργὸς τῶν καρπῶν παρὰ τὸ βορὰ βόριμος καὶ ὑπερθέσει ⟨βρόμιος⟩*' ex Suida sumpsit sch.[B] | *βρ. βακχ.*: similiter iunguntur *βακχευτὴς Βρόμιος* Clem. Alex. Strom. V 259 | cf. App. Plan. 290 *βακχευτήν*, h. Orph. 47, 6 *βακχευτά* | *βοτρυοχαίτην*: epith. exquisitius quam Nonnianum *βοτρυόεντος* (45, 25) vel Orphicum *βοτρυόκοσμον* (h. 52, 11) 2 *γηθόσυνον*: Nonn. 15, 161 | *γονόεντα* cr. ex *γιν.* Pl[M]: fort. *γανόωντα*, v. h. Orph. 53, 9 *γανόωντι προσώπῳ* (cf. tamen ibid. *κάρπιμε Βάκχε* 8) | paululum mutavit poeta Bacchi epitheton Nonnianum '*γιγαντοφόνου Διονύσου*' 45, 172; 17, 10 3 *διογενῆ*: cf. Eur. Hipp. 560 *Διογόνοιο* (? *διγόνοιο*?) *Βάκχου* | *δίγονον*: '*φύτλην Βάκχου δισσοτόκοιο*' Nonn. 1, 4, *διμάτωρ Βρόμιος* Athen. 39 B (ap. Alex. K. II 400), *Βάκχε διμῆτορ* h. Orph. 50, 1, *κοῦρε διμῆτορ* h. Orph. 52, 9, 'ignigenamque satumque iterum solumque bimatrem' Ov. Met. IV 12 | *διθυρ.*: poeta vocem ad geminum dei ortum referens vocalem *ι* non sine ratione, sed usu repugnante corripit; cf. Eur. Bacch. 526: *ἴθι, Διθύραμβ', ἐμὰν ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδύν, ἀναφαίνω σε τόδ', ὦ Βάκχιε, Θήβαις ὀνομάζειν* 4 *εὐχαίτην*: noli *εὐαστήν* inferre ex h. Orph. 30, 1 (*κικλήσκω Διόνυσον ἐρίβρομον, εὐαστῆρα*), 54, 5 (*εὐαστής, φιλάγρυπνε* de Sileno), cf. Nonn. 18, 168 *εὐχαίτης — Βάκχος* | *ἐγ[ρ]ερ̇σίκωμον* J in t. (puncto superposito perversam litteram del.; *-κομον*? J[ac]), in fine vs. supra lineam adposuit L *ἐγρεσίκομον* :~ (*ἐγρεσίκωμον* Pl[M.E]); cf. A. P. XI 60, 1 *ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ*, Oppian. Cyn. 4, 236 *Βάκχου — ἐγερσιχόροιο τιθῆναι*, h. Orph. 53, 5 *αὐτὸς δ' ἡνίκα — κῶμον ἐγείρῃς*, 52, 7 *ἡγέτα κώμων* 5 *ζάχολον*: cf. p. 528, 4 *ταχύμηνιν*, h. Orph. 45, 5 *βαρύμηνι* | *ζηλήμων* dicitur deus a Nonno Dion. 10, 245, 414 *ζηλ. Διόνυσος* | *ζηλοδοτῆρα*: fort. malis *ζωροδοτῆρα* s. *ζωροποτῆρα*, sed cf. Nonn. 8, 34 *καὶ φθόνος — Βάκχου ζῆλον ἔδεκτο καὶ ἔνδοθι γαστρὸς ἐόντος* 6 *ἤπιον*

Θρήικα, θυρσοφόρον, θιασώτην, θυμολέοντα,
Ἰνδολέτην, ἱμερτόν, ἰοπλόκον, ἱεροφάντην,
Κωμαστήν, κεραόν, κισσοστέφανον, κελαδεινόν,
Λυδόν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμνον,
Μύστην, μαινόλιον, μεθυδώτην, μυριόμορφον,

P Pl^M; v. Eur. Bacch. 861 *θεὸς δεινότατος, ἀρθμίοισι δ' ἠπιώτατος* | *ἡ δυπότην* P: cf. Manethon. IV 493 *ἡδυπότας θιάσων κωμάστορας* | *ἠπεροπῆα* cr. ex *ἠπερ.*? P; v. Nonn. 48, 539 (*Ἀριάδνη*) *νυμφεύθην δυσέρωτι καὶ ἠπεροπῆι Λυαίῳ*, 17, 125 *ἐπίκλοπον ἰκμάδα Βάκχου*

1 *θυρσοφόρον· θρήϊκα* P Pl^M; vocum *θρ. θιασώτην* hosce numeros esse _ ⏑́ ⏑ | ⏑ ⏑́ _ vult Jac.; improbabat Heck. qui *θιασ.* vocem, nisi tres syllabae longae numerarentur, trisyllabam esse posse negabat; legendum fort. *Θρῆκα θιασ.* (_ ⏑́ | ⏑ ⏑ ⏑́ _, ut nominis *Θρῆκα* vocalis *α* in arsi pedis tertii producatur: cf. vs. 21; 525, 21); *Θρήικα θυρσοφόρον* transposuit F. Morell ante Br.; comparandus (qui tamen vix obversabatur poetae) Hom. vs. *Δ* 533 *Θρήικες ἀκρόκομοι* (olim ci. *θυρσοφ. θοῦρον*) | cf. Nonn. 45, 270 *ἀμφιπόλους Βρομίου θιασώδεας* 2 *ἰνδολέτην* P Pl; Nonnianum ep. est *Ἰνδοφόνος*: Dion. 25, 85 *Βάκχου Ἰνδοφόνου*, 32, 49 *Ἰνδοφόνου Διονύσου*, 40, 292 *Ἰνδοφόνοις ἅμα Βάκχαις* | *ἰοπλόκον* P Pl; in P factum esse ex *ιωπλ.* non affirmem; f. *ἰόπλοκον* | *ἱραφιώτην* et in fine vs. notam * P, *εἰραφιώτην* Pl^{M.E}: epith. ex titulo hymni perperam huc translatum esse suspiceris, olim ci. *ἱμερόεντα* (cf. Nonn. 48, 521 *ἱμερόεντι Λυαίῳ*, 47, 445); sed quem deum poeta *μύστην* (v. 13) appellat, eundem vocasse videtur (*ἱεραγωγόν* vel) *ἱεροφάντην* tamquam eum, qui orgiis suis initiet Bacchisque sacra sua tradat atque patefaciat 3 v. Arist. Nub. 606 *κωμαστὴς Διόνυσος* | *κεραόν*: *κεραοῖο Διωνύσοιο* Nic. Alex. 31, *κερόεντα δολόφρονα Βάκχον ἀλήτην* Nonn. 45, 248, *κεραοῖς Σατ. κερασφόρε* Nonn. 20, 314, h. Orph. 53, 8 | *κισσοστέφ.*: v. h. Orph. 52, 12 *κισσοχαρές*, 30, 4 *κισσόβρυον*, Nonn. 12, 109 *κισσοφόρῳ* | Nonnianis epithetis poterat auctor hymni uti his: *κερόεντα κορυμβοφόρον* (cf. Nonn. 14, 311 *κορυμβοφόρου Διονύσου*, 18, 3; 44, 13) 4 *Ληναῖον, Λυδόν*? (v. ad 523, 1 sqq.) | *Λυδόν*: '*λείπων δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους*' adposuit sch.^B (*λιπὼν δὲ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων γύας* Eur. Bacch. 13); cf. Nonn. 43, 172 *Λύδιε Βάκχε*, 29, 280 *Λύδιε δαῖμον* | *λήναιον* P *ληναῖον* Pl^{Mpc} *λυ* pro *λη* Pl^{Mac} (iteraturus erat, ut vid., *Λυδόν*, nisi inferre cogitabat *λυσιμελῆ*: cf. Nonn. 42, 345 *αὐτὸς λυσιμελὴς Δ. ἐλύετο γοῦνα*); '*ληναῖε*' h. Orph. 50, 5, '*ἐπιλήνιε*' 50, 1 (h. Orph. 52, 2 noli corrigere *ληναῖε* — *Λυδέ*) | *λαθικηδέα* P (eandum versus sedem obtinet vox Il. *X* 83): cf. Kb. 1035, 5 *Διω-*

Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
Ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον,
Ὀργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην,

νύσῳ λαθικηδέι φυσιζώῳ, h. Orph. 50, 6 *πανσίπονον θνητοῖσι φανεὶς ἄκος*, 50, 7 *χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον* p. 526, 5 *μαινόλιον*: cf. h. Orph. 45, 4 *ἐρίβρομε μαινόλα Βάκχε*, 52, 1 *πολυώνυμε μαινόλα Βακχεῦ*, Il. Z 132 *μαινομένοιο Διωνύσοιο*, Nonn. 32, 115 *μαινόμενος*, 16, 190 *ἐρωμανέων*; inepte *Μαινάλιον* Reiske; forma epitheti *μαινολίου* propria vid. auctoris hymni, sed fort. scrib. *μειλίχιον*: cf. Nonn. 14, 320 *μειλιχίου — Διονύσου*, aut *Μυγδόνιον*: cf. Nonn. 45, 61 *Μυγδονίῳ — Διονύσῳ* | *μεθυδώτην* (cr. esse ex -*δότ*. non confirmem) J in t., *μεθυδοότ* A* in marg.; v. h. Orph. 47, 1 *Βάκχον περικιόνιον μεθυδώτην*; Eur. Herc. f. 682 *Βρόμιον οἰνοδόταν*, carm. popul. 5, 2 *Ἴακχε πλουτοδότα*; cf. etiam A. P. 325, 3 *βιοδώτην* | *μυριόφορμον* Pl[M]

1 *νυκτέλιον*: adnotavit sch.[B] haec: *Παυσανίου* (I 40, 5)· *Νυκτελίου Διονύσου τέμενός ἐστιν ἐν Μεγαρίδι ἀνελθοῦσιν ἐς ἀκρόπολιν Καρίαν καλουμένην ἀπὸ Καρὸς τοῦ Φορωνέως*; cf. Nonn. 7, 349 *τύμπανα νυκτελίοιο*, 27, 173 *νυκτελίοιο χοροστασίης Διονύσου*, 44, 218 *νυκτοφαὲς Διόνυσε, σύνδρομε Μήνης*, 7, 288 *λαμπάδα νυκτιπόλοιο Λυαίου*, 27, 214 *ὄργια νυκτιχόρευτα — Διονύσου*; epitheti forma *νυκτέριος* est in h. Orph. 52, 4 *νυκτέρι᾽ Εὐβουλεῦ* (v. Ov. Metam. IV 15 Nyctelinsque Eleleusque) | *νόμιον*: ad Bacchum epitheton Panis est translatum (cet. cf. h. Orph. 54, 4 *θιάσου νομίου τελετάρχα* de Sileno; noli ci. *νυκτέλιον νύχιον* cl. versu 7, Nonn. 44, 203 *νυχίῃ δὲ νυκτελίῳ χραίσμησον*) | *νεβρόδεα* P, cr. Pl[M]; v. Nonn. 43, 173 *αἰόλα δέρματα νεβρῶν κάτθεο σῶν μελέων ὀλίγον σκέπας*, 14, 238 *νεβρίδα λαχνήεσσαν ἐπὶ στέρνοιο καθάψας*, 42, 348 *στικτὰ νεοσφαγέων ὑπεδύετο δέρματα νεβρῶν*, 43, 93 *νεβρίδι κοσμηθεῖσαν*, 44, 198 *νεβροφόνῳ Διονύσῳ*, Opp. Cyn. IV 245 *νεβρίσι δ᾽ ἀμφεβάλοντο*, Eur. Bacch. 24 | *νεβριδόπ.*: cf. Nonn. 26, 28 *νεβροχίτων Διόνυσος*, h. Orph. 52, 10 *νεβριδοστόλος* 2 versum affert Ps. Drac. de metr. 70, 16 (praemissis verbis '*ξυνὸν τὸ σημαῖνον τὸ κοινὸν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν*' *κτλ.*) | *ξυστοβ.*: Nonn. 13, 49 *Βάκχος ἄειρε δορυσσόος*, 17, 356 *ἐγχείην τανύφυλλον ὑποπτήσσων Διονύσου*, 14, 244 *ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ δὲ κορύμβῳ χαλκοβαρὴς πετάλοισι κατάσκιος ἦεν ἀκωκή*, 27, 247 *Λυαίου ἔγχεϊ κισσήεντι*, 32, 262 *Εὔιον ἔγχος ἀνάγκῃ κάλλιπεν ἀπτολέμοισι μεμηλότα θύρσον ἀέλλαις* | *ξενοδότην* (sc. *ξενιδ.* J[pc], non *ξενιοδότην*) in textu P, +*ξενιδότην* in marg.; *ξενοδώτην* Pl[M.E], 'hospitalia dantem munera' Br., 'propter sodalitatem mysteriorum' Jac., immo 'peregrinis iter praeeuntem' (referenda vox ad verbum *ὁδοῦν*; olim ci. *ξυνοδίτην*) 3 fort.

Πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον,
Ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα,
Σκιρτητήν, Σάτυρον, σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,
Τερπνόν, ταυρωπόν, τυρρηνολέτην, ταχύμηνιν,
Ὑπνοφόβην, ὑγρόν, ὑμενήιον, ὑλήεντα,

ὄργιον: cf. h. Orph. 52, 5 *ὄργιον, ἄρρητον* | *ὀρέσκιον* P Pl[M.E]; *ὀρέσβιον* Brod., idem (ante Lobeckium) *ὀρέσκοον* (nemo malet *ὀρεκτικόν* cl. Dioscor. 5, 13 *οἶνος ὀρ.*); cf. Nonn. *ὀρεσσινόμου Διονύσου* 21, 314, *ὀριπλανέος Δ.* 45, 230, *ὀριτρεφέος Δ.* 37, 45 | *οὐρεσιφοίτην* Pl[M.E] -*φ⌊όι⌋την* cr. ex *φώτ.*? (non -*φύτην*) P; v. h. Orph. 52, 10 *οὐρεσίφοιτος — νεβριδοστόλος*, Nonn. 43, 110 *Πὰν ἐμὸς οὐρεσίφοιτος*, h. Orph. 1, 8 *οὐρεσιφοῖτιν* (Hecatam)

1 ex carmine populari 5, 2 (*Ἴακχε πλουτοδότα*) non cogitabis restituere *πλουτοδότην* pro *πουλυπότην* (cui apte iungitur ep. sq.) | *πλαγκτῆρα*: cf. Nonn. 45, 68 *νάρθηκα νοοπλανέος Διονύσου* (32, 118 *νοοσφαλέος Δ.*, ubi adiectivum sensu passivo adhibitum est) | fort. *πολυστάφυλον*: v. h. Hom. 26, 11 *πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε*: cet. cf. Bacch. 99 *ἔτεκεν δὲ — στεφάνωσέν τε δρακόντων στεφάνοις*, Nonn. 8, 8 *φιλοστεφάνου Διονύσου*, at 20, 69 *φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ* 2 *ῥὴξίνοον* (sc. *ῥηξ.* cr. ex *ῥιξ.*) P *ῥηξ.* Pl[M.E]; Horatianum 'tu lene tormentum ingenio admoves' affert Jac. | *ῥαδινόν*: cf. Plut. quaest. conv. VIII 1 (723[d]) *Νικόλαον γλυκὺν ὄντα τῷ ἤθει, ῥαδινὸν δὲ τῷ μήκει τοῦ σώματος* (Agath. V 219, 6 *τὴν ῥαδινὴν κούρην*) | *ῥηκνώδεα* P *ῥικν.* Pl[M]; epitheti vis non tam ex verbis Xenarchi (de meretricula): *ἥ τις ἥδεται λεπτῇ παχείᾳ στρογγύλῃ μακρᾷ ῥικνῇ* Athen. 569[b], (K. II 469, Xenarch. 4, 8) elucet quam ex iis quae de saltationis genere lascivo tradit Poll. IV 99 *ῥικνοῦσθαι, ὅπερ ἦν τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν*, Suid. (s. *ῥικνοῦσθαι*) *τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφύν· Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς Σατύροις* (295 N.[2]); in hymno igitur vox non mutanda (frustraque olim tentavi *ῥαγώδεα*) | *ῥηνοχορῆα*· (φ supra χ) (*ῥην* factum ex *ῥιν*?) in textu et ∸ *ῥηνοφορῆα*: in marg. (J) P, *ῥηνοχορῆα* Pl[M.E]: '*τὸν ἐν μέσῳ* (*τῷ μ.* sch.[W]) *τῶν ποιμνίων* (*ποιμένων* sch.[W]) *χορεύοντα, παρὰ τὸ ῥήνεα ὃ σημαίνει* (*τὰ γὰρ ῥῆνα σημ.* sch.[W]) *τὰ πρόβατα*' adposuit sch.[B] ad explicandam scripturam Planudeam quae est pristina Palatini (v. Nic. Ther. 453 *καὶ ῥῆνα καὶ ἠνεμόεντα λαγωόν*); *ῥηνοφορῆα* idem esse atque *νεβριδόπεπλον* opinatur Jac., *ῥινοφορῆα* 'inulei vel tigridis pelle indutum' Heck. (cl. VI 250, 3 Antiphili), *ῥινοτορῆα* Scaliger

3 *σκιρτητήν*: v. h. Orph. 45, 7 *σκιρτητά*; idem epith. tribuitur Pani (h. Orph. 11, 4), cui alia complura cum Baccho communia *sunt* epitheta, velut *νόμιος, κερόεις, οὐρεσίφοιτος* | *σεμελιγενέτην* P, cr. Pl; cf. carm. pop. 5 *Σεμελήι' Ἴακχε* 4 *τερπνόν*:

Φηρομανῆ, φρικτόν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτρην,
Ψυχοπλανῆ, ψεύστην, ψοφομηδέα, ψυχοδαΐκτήν,
Ὥριον, ὠμηστήν, ὠρείτροφον, ὠρεσίλοιπον.
Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύϊον, εἰραφιώτην. M 84r

cf. Nonn. 38, 105 *ἀνδρομέου, Διόνυσε, βίου τερψίμβροτε ποιμήν*, 16, 336 *θελξίμβροτε*, 27, 175 *τερψινόου Βρομίοιο* | h. Orph. 30, 4 *ταυρωπόν, ἀρήιον*, 45, 1 *πυρίσπορε ταυρομέτωπε*, 52, 2 *ταυρόκερως, ληναῖε, πυροσπόρε* (*πυρίσπορε*? v. Opp. Cyn. 4, 304), Nonn. 11, 151 *ταυροφυὴς Διόνυσος*, Orph. Crat. 7 *ταυρογενὴς Διόν.* | *τυρηνολέτην* P *τυρρ.* Pl | *τᾶχύμηνιν* P p. 528, 5 *ὑπνοφόβην*: in P supra prius *ν* erasa vid. non littera, sed notula ∸, per errorem ad hunc vs. adpicta, cum sequentis vs. vox prima (*φηρομ.*) notanda esset, quippe cui in marg. emendatio adhiberetur; 'qui somnum pellit ob sacra nocturna' Jac. ('qui per somnum terrificat' alii); fort. *ὑπνοσόβην*; cl. Nonn. 20, 42 *Βάκχου δ' ὑπναλέοιο* vix quisquam praeferat *ὑπνοδότην* (s. *ὑπνοφόρον*): cf. h. Orph. 54, 5 *φιλάγρυπνε σὺν εὐζώνοισι τιθήναις* | *ὑγρὸν* dicit deum non propter mollitiam, sed ut *ὑγρὰ τροφὴ* Bacchi et *ξηρὰ* Cereris inter se opponantur (propter syllabam alteram productam cf. 525, 21 *ὕπατον ὑψ.*) | *ὑμενήϊον* P PlM: cf. Nonn. 17, 184 *θηλυμανῆ Διόνυσον*, 42, 314 *γυναιμανέος*, 43, 437 *γυναιμανέοντι*, 17, 283 *Βρομίῳ θηλύφρονι*, 16, 347 *ποθοβλήτοιο Λυαίου*

1 *φηρομανῆ* Pl, in textu P, *φωρομανῆ*: A* in marg. | *φρικτόν*: Martis epith. est in h. Orph. 65, 4 *πολεμόκλονε φρικτέ* (ut *ὀβριμόθυμος* tam Mars vocatur h. Orph. 65, 1; 88, 2 quam Bacchus IX 524, 16) | *φιλομ⌊ει⌋δέα* Ppr (-*μηδ*? an -*μιδ*? Par) -*μειδέα* PlM.E | *φοιταλιώτην*: vox sic formata auctoris hymni propria vid., *φοιτητήρ* vocatur deus Nonn. 4, 269 *Αἰγυπτίου Διονύσου εὔια φοιτητῆρος Ὀσίριδος ὄργια φαίνων*, etiam *φοιταλιεύς* Opp. Cyn. 4, 236 *Βάκχου φοιταλιῆος ἐγερσιχόροιο τιθῆναι*, cf. etiam A. P. IX 603, 7 *πᾶσαι φοιταλέαι* 2 *χαλήφρονα* P *χαλίφρ.* PlM; '*τὸν κεχαλασμένας ἔχοντα τὰς φρένας*' ex Hesychio sumpsit sch.B | *χρυσομίτρην* P, cr. Pl; cf. Soph. Oed. R. 209 *τὸν χρυσομίτραν τε — Βάκχον εὔιον*, Luc. deorum dial. 18 *μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην — οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης* (*χρυσομίτρη* h. mag. II 2, 16 de Apoll.) 3 *ψυχοπλανῆ* P PlM.E -*πλάνην* Reiske; cf. Nonn. 32, 118 *νοοσφαλέος Διονύσου*, 45, 68 *νοοπλανέος Διον.*, 46, 345 *ἀμερσινόου Δ.* (15, 26 *ἀμερσινόοιο μέθης*) | *ψοφομη·δέα* P -*μήδεα* Pl* -*μηδέα* PlM PlI–b (cf. ad Hymn. Hom. in Merc. 389 *κακομηδέα παῖδα*); *ψοφοήθεα* aut *ψοφογηθέα* vix praeferas | *ψυχοδαΐκτήν* P Pl: noli *ψυχοραϊστήν* reponere cl. Ael. N. A. 12, 34 *τῷ ἀνθρωποῤῥαίστῃ Διονύσῳ* (et Il. Π 591 *θυμοραϊστέων*); v. Aesch. Suppl. 798

P 447 525. 'ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. A*

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα. A*

Ὑμνέωμεν Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα,

δαΐκτορος καρδίας γάμου, Od. ν 320 δεδαϊγμένον ἦτορ p. 529, 4 ὠρινομιστήν· (-ωμ pro -ομ scripsisse J[ac] non putarim) P, cr. Pl | ὠμ.: cf. h. Orph. 30, 5 ὠμάδιον, 52, 7 ὠμάδιε: de epitheti vi cf. Rosch. I 1037 | ὠρεσσίτροφον P ὀρεσίτροφον Pl[M.E] ὠρείτροφον Scaliger; ὠρότροφον malim, ut epith. ad Horas Bacchi eiusque muneris cultrices referatur, cf. XIII 28, 3 Ὧραι αἱ Διονυσιάδες, Nonn. 9, 12 λεχωίδες ἔστεφον Ὧραι, Panyas. fr. 13, 1 Ὧραι — καὶ Διόνυσος — ἔτευξαν (sc. πότον οἴνου), Philochor. apud Athen. 38c ἱδρύσασθαι βωμὸν ὀρθοῦ Διονύσου ἐν τῷ τῶν Ὡρῶν ἱερῷ· αὗται γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσι; ceterum malis f. ὡροτρόφον (cl. h. Orph. 38, 25 ὡροτρόφοι, φερέκαρποι sc. Κουρῆτες) | ὠρεσσίλοιπον : ~ (ὠρ potius quam ὡρ, etsi spiritus fort. ex corr. ortus non satis distincte apparet) P in t. (sc. ὠρεσσίλ. J[ac], ὠρεσίλ. P[pc]: delevit prius σ lineola man. rec.), ÷ ὠρεσ*ίλοιπον in marg. P[pr] -ὠρεσσίλ. (ut in t.) J[ar]; ὠρεσίλοιπον Pl[M.E]; ὠρεσίδουπον, -κοιτον et ὠρεσιφοίτην Scaliger (eadem Reiske, qui tamen ὠρεσίφοιτον malebat) | post ὠρ. in P est clausula ut in fine carminis (itemque in Pl[M], qui versum 26 om.) 5 versum ter scr. (terque clausulam adpinxit) J, non 'mystico quodam usu', sed paginae (446) explendae causa, quoniam sequentem hymnum ab recenti pagina ordiri volebat | μέλπομεν J_1[ac] μελπωμεν J_3 | βασιληα J_1 | ειραφ. (non ἱραφ.) J_1 ‖ 1 sqq. Pl[M] l. I[b] c. 22 (εἰς θεούς), 2; Pl[E] I 38, 12; cf. ad ep. 524. Ex 25 versibus carent bucolica sex, e quibus instructi sunt trochaica pedis tertii caesura versus quinque (2—5 et 22), semiquinariam exhibet unus (19); istius versus clausula est trisyllaba (σωτῆρα), quinque illorum quadrisyllaba (◡ ◡ ⏑́ ⏓: δαφνογηθῆ, φρενογηθῆ, ἁβροχαίτην, βιοδώτην, γλυκύθυμον); tertium epith. unius versus post semiquinariam est sex syllabarum (σελαηγενέτην), ceterorum versuum bucolica carentium epith. tertium quinque syllabas (◡ ⏑́ ◡ ◡ ⏑́: γιγαντολέτην, δρακοντολέτην, ἀκερσεκόμην, βελεσσιχαρῆ, φιλοστέφανον) continet. Ex undeviginti versibus, in quibus adhibita est bucolica, haec cum feminina tertii pedis caesura iungitur in quattuor tantum versibus, qui clausula terminantur partim quadrisyllaba (τιμήεντα, Ἀπόλλωνα), partim quinque syllabarum (ἱπποκορυστήν, οὐρεσιφοίτην), tertium epith. hi quattuor versus omnes habent quadrisyllabum (ἰήιον, Ὀλύμπιον, μέγαν θεόν v. 1, τελέστορα); ceteri quindecim versus bucolicam iunctam habent cum semiquinaria, clausulam omnes quinque syllabarum (⏑́ ◡ ◡ ⏑́ ⏓), tertium epith. partim sic formatum ◡ ◡ ⏑́ ◡ ◡ (κρατερόφρονα, μεγαλήτορα, παναπήμονα, λυρογηθέα, ἑκατηβόλον), saepius quadrisyllabum (_ ⏑́ ◡ ◡: Ζηνόφρονα, ἡδύφρονα, ξυνόφρονα, θελξίφρονα,

Ἄμβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἁβροχαίτην,
Βριθύνοον, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆ, βιοδώτην,

ῥηξήνορα, ὑψαύχενα, χρυσόχροα, νηπενθέα, ψευσίστυγα, ὠκύσκοπον). Alterum epitheton ante caesuram tertii pedis trochaicam, quam bucolica non sequitur, formatum est his numeris: ⊥ ⏑ ⏑ ⊥ ⏑, ι – ⊥ ⏑, ⏑ ⏑ ⊥ ⏑ (*ἀγλαόμορφον* — *φοιβάζοντα* — *βασιλῆα, γελόωντα, Διόπαιδα*), ante trochaicam cum bucolica iunctam istis: ⊥ ⏑ ⏑ ⊥ ⏑, – ⊥ ⏑ (*ὀλβιοεργόν* — *Παιᾶνα, Τιτᾶνα, ἱμερτόν*). Ante semiquinariam epith. alterum exhibet formas variantes has: ⊥ ⏑ ⏑ ⊥, ⊥ – ⊥, ⏑ ⏑ ⊥, – ⊥, ⏑ ⊥ (*ἡδυεπῆ, ὠκυεπῆ, εὐρυβίην* — *πανδερκῆ* — *ζάθεον, θαλερόν, νοερόν, ὕπατον, ῥοδόχρουν, Κλάριον* — *λαρόν, μάντιν, ξυνόν, χρύσεον, ψάλτην* — *σοφόν*). Primum ex quaternis epitheton in septem versibus primo continetur pede vel trisyllabum (⊥ ⏑ ⏑: *ἄμβροτον, ὄλβιον, εὔλαλον, ἤπιον, ὠκύπον*) vel disyllabum (⊥ –: *φοῖβον, πρηύν*), saepius alterius pedis syllabam primam assumit, excepto uno *ὑμνέωμεν* (vs. 1) semper choriambicum (*νεβροχαρῆ, ξυνοχαρῆ, ψαλμοχαρῆ; Διογενῆ, Λητογενῆ; ὑμναγόρην, χρησμαγόρην, ἰαφέτην; ζωογόνον, κοσμοπλόκον, θηροφόνον, μυστιπόλον; ῥυσίπονον, τερψίχορον, βριθύνοον, γηθόσυνον*). Primum adiectivum quinque syllabarum (*σιγαλόεντα*) unus exhibet versus 19, cuius etiam tria quae sequuntur adiectiva (⏑ ⊥, ⏑ ⏑ ⊥ ⏑ ⏑ ⊥, – ⊥ ⏑) ad alios accommodata sunt numeros atque ceterorum ex quibus Apollinaris hymnus constat versuum, cum in hymni Bacchici versibus duobus tertii saltem epitheti forma eadem sit atque in versu 525, 19 (cf. *διθυραμβογενῆ, Σεμεληγενέτην, σεληγενέτην*) p. 530, 1 sq. geminum titulum scr. A*: in marg. superiore hunc: *εἰσαπόλλωνα ἀδέσποτον*: ~, alterum in m. exter.: '*ὕμνοσ εἰσ ἀπόλλωνα*: ~' sequuntur verba: *καταστοιχεῖον* | *απο ι̅ α̅ β̅ μέχρι* | *τον ω̅ ἡρωϊκ* (-⌈*κον*⌉) | *τὸ μέτρον*: ~ (indice hoc caret Pl) 3 versus scriptus ita in P et in Pl^M, ut pro inscriptione hymni, non pro exordio eum aeque ab J atque a Plan. acceptum esse appareat | ÷ *ὑμνέωμεν* J^pc -*έομεν* J^ac, ∴ *ὑμνείω* Pl^M (v. Kb. 1027, 33) | *ἀπόλλωνα*: ~ (cum clausula tamquam in titulo) P Pl^M; cum Plan. *ὑμνείω* — *Ἀπ.* exhibet schol. ad Soph. O. T. 154 (Dind. 151, 15) | v. Callim. II 69 sqq.

1 *ἄμβροτον* P (initium hymni significabat J et notula ⋇ praefixa et vocabulo paululum in marg. producto), *ἄβροτον* Pl^M.E; cf. Il. *X* 9 *θεὸν ἄμβροτον*, h. mag. II 2, 9 *ἄφθιτε* | *ἀγλαόμορφον* qui ex Bacchici hymni versu primo inlatum putet, corrigat fort. *ἀγλαότιμον* cl. h. Orph. 34, 2 | *ἀκερσεκόμην* P Pl hic congruentes, cum apud Christod. (ecphr. 266) *ἀκερσεκόμ.* (*ἕκατον θεόν*) exstet in P, *ἀκειρεκόμην* in Pl^M; cf. Kb. 800, 1; 801, 1 (*Φοῖβον ἀκερσεκόμην ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα*, 1027, 42 *ἀκειρεκόμον*); v. ad Pind. Pyth. III 14, ubi codd. et *ἀκειρεκόμα* et *ἀκερσεκ.* prae-

Γηθόσυνον, γελόωντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
Διογενῆ, Διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ,
Εὔλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδώτην,
Ζωογόνον, ζάθεον, Ζηνόφρονα, Ζηνοδοτῆρα,
Ἤπιον, ἡδυεπῆ, ἡδύφρονα, ἠπιόχειρα,
Θηροφόνον, θαλερόν, θελξίφρονα, θελγεσίμυθον,
Ἰαφέτην, ἱμερτόν, ἱήιον, ἱπποκορυστήν,
Κοσμοπλόκον, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογένεθλον,

---

bent | *ἁβροχ.* P: cf. *βαθυχαίτης* orac. 161, 10, *χρυσοκόμη* h. Orph. 34, 9, *χρυσοκόμας* Pind. Ol. VI 41 p. 531, 2 *βασιλῆα*: noli *βούπαιδα* (cl. IX 238, 1 *βούπαις Ὡπόλλων*) aut eiusmodi epith. requirere (v. Kb. 799 *βασιλεῦ Παιάν*) | *βιοδώτην* cr. ex *-δότην*? P; cf. Kb. 1026, 5 *ζωαλκέα χεῖρα ἀντανύσῃς, βιοδῶτα, φερεσσιπόνοις μερόπεσσιν*, h. Orph. 34, 2 *ὀλβιοδῶτα*, h. mag. II 2, 26 *φερέσβιε*
1 mireris epitheta tria eadem: *γηθόσυνον, γελόωντα* (non *γανόωντα*), *γιγαντ.* et Apollini et Baccho (524, 3) in singulis versibus ab istorum hymnorum auctore vindicata esse 2 *διογενῆ· διόπαιδα·* P Pl: malim aut *Δηλογενῆ, Διόπ.* aut *Διογ. Διδυμῆα*, cf. Simon. fr. 26 B. *Δαλογενές*, Ps. Scymni perieg. 59 *τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Διδυμῆ λέγω*, Diog. Laert. I 29 (Thal. 7) *Ἀπόλλωνι Διδυμαίῳ* | *δαφνογ.*: Nonn. Dion. *δαφναῖος Ἀπόλλων* 13, 129 saepius; Opp. cyn. 1, 365 *Φοῖβον δαφνοκόμην καὶ κισσοφόρον Διόνυσον* 3 *ἔυλαλον* P (noli ci. *εὔλυρον* cl. Eur. Alc. 570 *ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων*, Kb. 655, 3 *εὔλυρος ἀνήρ*) | *ἑυρυβίην* P: cf. Pind. I. 2, 18 *εὐρυσθενὴς — Ἀπόλλων* (ab Iuliano VII 599, 6 *εὐρυβίης* vocatur Pluto) | *ἐλπιδοδώτην* (-*δώ* cr. ex -*δῶ*?) P 4 *ζωογόνον* P Pl^{M.E} | *ζηνόφρονα*: cf. Aesch. Eum. 616 *οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς* | *ζηνοδοτῆρα* P ('qui oracula s. consilia Iovis cum mortalibus communicat' Jac.), *ζηνοδ.* Pl^{M pc E} *ζηλοδ.* Pl^{M ac} et coniectura rest. *ζηλοδοτῆρα* ('honesti studii datorem') Brod.; tentavi *ζωοδοτῆρα* cl. *ψυχοδοτῆρα* (24), at iunxit auctor hymni hic *Ζηνόφρ. Ζηνοδοτ.* ut *ξυνόφρονα ξυνοδοτῆρα* (15)
5 *ήπιον* P; ex Homerico *ἤιε Φοῖβε* perperam repeteres *ἤιον* accusativum inusitatum | *ἡδύφρονα* (*ἡδ.*? J^{ac}) P *ἡδύθροον* Pl | *ἠπιόχειρα*: cf. Crinagorea de Aesculapii coniuge verba VI 244, 4 *μαλακαῖς χερσὶ σὺν Ἠπιόνης* (Kb. 1027, 5 *ἠπιόφρων Ἀσκληπιέ*)
6 *θηροφόνον*: cf. Soph. O. C. 1091 *τὸν ἀγρευτάν* | *θελγεσίμυθὸν* (punctum imposuit m. rec.) P -*μυθον* Pl^{M.E}, *θελγεσίθυμον* (tamquam 'codicum nonnullorum' scripturam) affert Opsop.; cf. Kb. 1053, 1 *οὐ τάδε θελξιμελὴς Ἀμφιονὶς ἤραρε φόρμιγξ*
7 *ἰ̔αφέτην* tam P quam Pl^M *ἰαφ.* Pl^E | *ἵμερτόν* P: malis fort.

Λητογενῆ, λαρόν, λυρογηθέα, λαμπετόωντα,
Μυστιπόλον, μάντιν, μεγαλήτορα, μυριόμορφον,
Νεβροχαρῆ, νοερόν, νηπενθέα, νηφαλιῆα,
Ξυνοχαρῆ, ξυνόν, ξυνόφρονα, ξυνοδοτῆρα,
Ὄλβιον, ὀλβιοεργόν, Ὀλύμπιον, οὐρανοφοίτην,

ἰητρόν, cf. Arist. Av. 584 *εἶθ' ἀπόλλων ἰατρός γ' ὢν ἰάσθω*, Kb. 798, 1 *ἰητῆρι νόσων φαεσιμβρότῳ* | *ἱπποκορυστήν*: cf. h. Orph. 8, 6 (de Sole) *διφρευτά*, 18 *ὦ ἐλάσιππε, μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων* p. 532, 8 *κοσμ⌊οπ⌋λόκον* Pl^M: vocis vim illustrant verba hymni Orph. 34, 14 *ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου*, 16 *σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ ἁρμόζεις*, 20 *ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν*, 26 *παντὸς ἔχεις κόσμου σφρηγῖδα τυπῶτιν* | **κρατερόφρονα* Pl^M pr *κρ* (α supra) Pl^M ar (ad ultimum versus epitheton properans aut *καρτερόφρ.* scripturus) | *καρπογένεθλον* P Pl^M.E (non *-γενέθλην*); duobus epithetis *κοσμοπλ.* et *καρπογ.* Solem deum ab auctore hymni significari apparet, cf. h. Orph. 8, 9 (in Solem) *κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων*, 11 *κοσμοκράτορ*, 12 *φερέσβιε κάρπιμε Παιάν*

1 *λητογενῆ* (P Pl) formis *Λητοίδην* aut *Λητῷον* (VI 54, 11) praetulit poeta, cf. Kb. 228 b, 7 *Λητογενές* | *λαρὸν* P Pl; ci. *λιγυρόν* (v. Nonn. D. 11, 112 *λιγύφωνος Ἀπόλλων*) et *λιπαρόν* (v. Hes. Th. 901 *λιπαρὴν Θέμιν*) | *λυροθηγέα* P, cr. Pl; *-θελγέα* Lobeck 2 *μυστιπόλον* P *μυστοπ.* Pl^M.E | cl. Opp. Cyn. 2, 618 *μαντιπόλου Φοίβοιο* (Cougny VI 167, 1 *κέκλυτε μαντιπόλου τόδε θέσφατον*) et IX 524, 13 requiras fort. *μαντιπόλον μύστην* s. *μύστην μαντιπ.* | *μεγαλήτορα*: olim ci. *μηνύτορα* (v. XI 177, 1 *μανύτορα Φοῖβον*) | *μυριόφορμ* (ον supra) Pl^M: v. ad 524, 13; cf. h. Orph. in Cer. 40, 17 *ἧς πολλαὶ μορφαί* 3 ※⁓ *νεβροχαρῆ* (*β* corr. restitutum esse ex *υ*, ab J^ac *νευρ* scriptum fuisse equidem negaverim) P: eandem notulam ineuntis carminis indicem ※ praefixit J vocibus *ἄμβροτον* et *νεβροχαρῆ*, scil. ut priorem hymni partem *Α—Μ* separaret ab altera *Ν—Ω*); *νεβροχ.* (cum P) Pl^M.E, *νευροχαρῆ* ‘qui nervis arcus vel citharae gaudet’ probabiliter Reiske, et receperunt edd.: cf. tamen Eur. Alc. 582 *χόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν, Φοῖβε, ποικιλόθριξ νεβρὸς — χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ* (accedunt artis opera, quibus deae venatricis frater cum inuleo fingitur) | *νοερόν*: noli *νόμιον* reponere cl. Call. II 47 *Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν* | *νηφαλιῆα* (non *-ῆαι·*) P; *νηφάλεόν τε* (non *νηφάλιόν τε* aut *νηφαλέον τε*) Pl^M, *νηφαλεόν τε* Pl^I *-λέον τέ* Pl^a.α.b *-λέον τε* Pl^s 4 noli *ξεινοχαρῆ, ξυνετόν*, similia tentare (*ξεινοδοτῆρα* ci. Brod.): nam quattuor versus epitheta spectant Solem lucemque omnibus communem (exhibet vs. Ps. Drac. 70, 17 s. v. *ξυνόν*): cf. Call. fr. 48

Πρηύν, πανδερκῆ, παναπήμονα, πλουτοδοτῆρα,
Ῥυσίπονον, ῥοδόχρουν, ῥηξήνορα, ῥηξικέλευθον,
Σιγαλόεντα, σοφόν, σεληγενέτην, σωτῆρα,
Τερψίχορον, Τιτᾶνα, τελέστορα, τιμήεντα,
Ὑμναγόρην, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑψιτένοντα,
Φοῖβον, φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ,
Χρησμαγόρην, χρύσεον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον,
Ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευσίστυγα, ψυχοδοτῆρα,
Ὠκύπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδώτην.
Ὑμνέωμεν Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα. M 84^r

οἵ νυ καὶ Ἀπόλλωνα παναρκέος Ἠελίοιο χῶρι διατμήγουσι | *ξυνόν*: v. Crin. VI 244, 2 p. 533, 5 *ὀλβιοεγόν* P Pl; cf. *ὀλβιοδῶτα* (*ὀλβιόμοιρον*) h. Orph. 34, 2 (12) | *οὐρεσιφοίτην* P Pl, edd.: huc praepostere translatum vid. ex h. Bacch. v. 16, scripsi *οὐρανοφοίτην*: cf. h. mag. II 2, 14 *οὐρανοφοῖτα*

1 *πρηύν* P (non *-ών*: errat Paulss.): v. h. m. I 22 *πρηύν, μειλίχιον* | *πανδ.*: Nonn. D. 9, 276 *οὐ λάθεν Ἀπόλλωνα πανόψιον* | *πλουτοδοτῆρα* (*δ* corr. factum) Pl^M, *-δ⌊ο⌋τῆρα*? P; cf. h. Orph. 40, 3 (in Cer.) *πλουτοδότειρα θεά* 2 *ῥ⌊ηξ⌋ήνορα* P | *ῥηξικέλευθον*: 'de sole oriente, viatoribus iter ostendente' cum Brodaeo vocem edd. interpretantur; dicitur, opinor, *Ἀπόλλων Κτίστης, Ἀγήτωρ, Οἰκιστής*: novarum urbium condendarum auctor duxque colonorum novas terras patefacere, vias aperire praedicatur (Call. II 64 *τὰ πρῶτα θεμείλια Φ. ἐγείρει*) 3 *σεληγ.*: cf. Maneth. IV 333 *σεληφόρος Ἑρμῆς* 4 *τιτᾶνα* P Pl; cf. h. Orph. 34, 3 *Πύθιε, Τιτάν*, Kb. 1025, 1 *φαεσίμβροτε Τειτάν* (nec *τιτῆνα* nec *τειτᾶνα* reponendum pro *τιτᾶνα*) | *τιτᾶν ατελέστορα* (punctum inter *α* et *τ* adpictum est ad dirimendas litteras falso iunctas) P; *τελέστορα*: Kb. 1027, 41 *τελεσφόρε*, Theocr. 25, 22 *τελειοτάτοιο θεοῖο* | *τιμήεντα*: cf. Kb. 1025, 3 (ubi tamen vix recte legitur *τιόμενε*) 5 *ὑμναγόρην*: Kb. 802, 1 *ὑμνηπόλε* | *ὑετόωντα* (ε suprascr.) Pl^M: *ὑετόεντα* Pl^M pc Pl^E (epith., quod repudiaverat Br., ab Jac. in Apoll. hymnum admissum esse mireris); *ὑψό ἔντα* (ω suprascr.) P (non *ὑψόεντα* (ω suprascr.): mutavit igitur J *ὑψόεντα* in *ὑψόωντα*, non in *ὑψωεντα*); *ὑψώεντα* Salm., *ὑψήεντα* (et *ὑψιμέδοντα*) Br.; fort. *ὑψιτένοντα*: apte continuatur hoc epith. praecedenti *ὑψαύχενα*, cf. Hesych. *ὑψιτένων· ὑψαύχην, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι* (cl. h. mag. II 2, 14 *ὑψικέλευθε* et A. P. VIII 183, 3 vix praeferas *ὑψιθέοντα*) 7 *χρημαγόρην* P *⌊χρησμα⌋γόρην* Pl^M: v. h. Orph. 34, 9 *χρησμούς τ' ἀναφαίνων*; cet. praeferas fort. *χρυσομίτρην* cl. h. mag. II 2, 16 *χρυσομίτρη*

526. ʼΑΛΦΕΙΟΥ͂ ΜΙΤΥΛΗΝΑΊΟΥ. A*. Pl

Εἰς τὴν τύχην Ῥωμαίων. A*

Κλεῖε, θεός, μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου,
φρούρει, Ζεῦ, ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζευκται δορὶ Ῥώμης,
καὶ χθών· οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἔστ' ἄβατος. M 3^{r}

(ab initio vs.) vel Hom. epitheton (*O* 256) *χρυσάορον* s. *χρυσολύρην* (h. Orph. 34, 3) | *χ*ρυσεον* (*χέρ.* s. *χίρ.* J^{ar}) P | *χρυσόχροον* P *χρυσόχροα* Pl | *χρυσοβ.*: cf. *τοξοβέλεμνε* h. Orph. 34, 6; Call. II 32 *χρύσεα — τό τ' ἄεμμα ἥ τε φαρέτρη* p. 534, 9 *ὠκύπορον* P; *ὠκύπον* Pl$^{M\,pc}$ (Pl^{E}), *ὠκύπουν* Pl$^{M\,ac}$ | *ὠρεσιδώτην* P^{pc} Pl^{M} Pl$^{I.\,b.\,s}$ *ὠρεσιδ.* P^{ac} Pl$^{a.\,\alpha}$; cf. *ὡροτρόφε κοῦρε* h. Orph. 8, 10, *ὡρηφόρε, ἀγλαόδωρε* h. in Cer. 54; *ὠρεσικοίτην* 'in montibus cubantem, *νόμιον*' Scaliger; non ausim reponere *ὡρομέδοντα* cl. Kb. 1036, 2 10 vs. om. Pl | *ὑμνέομεν* J^{ac} *ὑμνέωμεν* J^{pc} (cf. ad vs. 1) | *π*^{αι}‸*ᾶνα* (sc. *παιᾶνα*) P^{pc} (litt. *αι* superscr., signum ‸ add., circumflexum ex acuto fecit man. rec.), *πᾶνα* (s. *πάνα*) P^{ac} (J) | cf. Boiss. An. Gr. IV 440: *τοῦ Πτωχοπροδρόμου στίχοι* (24 *κατὰ στοιχεῖον* dispositi: *ἄναρχος* 1, *βασιλικόν* 2 — *ψαυστόν* 23, *ὦ* 24) ‖

1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 5 (*εἰς ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους*), 18; Pl$^{I.\,a}$ I 5, 18 (Pl^{B} 5, 22) 1 *αλφειου μητυ̃λ* (potius quam *μειτ.*) A*, *ἀλφειοῦ μιτυληναίου* Pl^{M}; suspiceris fort. ep. ipsum Alcaeum composuisse, ut Romanos Philippi laudibus (IX 518) offensos placaret, opinionemque confirmari eo, quod ob similem causam, scil. ad Flaminini gratiam reconciliandam idem Alcaeus alterum quoque ep. (VII 247) retractaverit: at Alpheus, ut epigrammate IX 100 Thessalonicensi Antipatro Deli sortem deploranti (IX 408) adversabatur, sic isto epigrammate (IX 526) Alcaei de Macedonis opibus sententiam refutare existimandus est, et opes Romanae quales ep. 526 praedicantur sic aptius extolluntur a poeta Philippeo quam Meleagreo; praeterea cf. A l p h e i IX 90 (de urbe Roma) *Ἄρεος ἄχρις ἐς πόλιν*, IX 95, 4 *αἰθέρος*, IX 104, 2 *ἀκρόπολι* (in pentametri clausula cum 526, 2)

2 *εισ στ' τ*^{χ}*υ ρωμζων*:~ (*εισ στ⌜ην⌝* littera *σ* otiose duplicata) A* 3 *θεὸσ* P, *ὦ* superscr. (*ὦ θεός*) vocandi casum notans sch.^{B}, noli tentare *θοῶς* | *⌊μ⌋εγάλοιο* Pl^{M} | *ἀκμῆτας*: '*ἀπὸ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ κάμνω τὸ κοπιῶ*' sch.^{B}, '*ἤγουν τὰς μὴ καμνούσας καὶ κοπιώσας*' sch. Mon. (cf. Hesych. s. v. *ἀκμῆτες*, unde non reponendum in sch. Mon. *ἀκοπιάστους*) 4 v. ad 1 5 *ήδη* P | verba *καὶ πόντος* eandem vs. sedem obtinent atque in Alcaei ep. 518, 3; Claudii in Britanniam expeditionem dicere poetam Ploti Macrini aequalem ingeniose statuit

527. *Ἐκ τῶν Ἡροδότου.* A*

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ.
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτείσει. M 82ʳ

' 447 sq. 528. ΠΑΛΛΑΔᾶ A*

' 448 ΤΟΥ͂ ΜΕΤΕὩΡΟΥ. A*

6 *Εἰς τὸν οἶκον | Μαρίνης.* A*

Χριστιανοὶ γεγαῶτες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐνθάδε ναιετάουσιν ἀπήμονες· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς
χώνη φόλλιν ἄγουσα φερέσβιον ἐν πυρὶ θήσει.

O. Rossbach (cf. Pers. sat. II 1); tamen alii rectius, opinor, imperii Augustei gloriam celebrari existimant p. 535, 6 *χθῶν·* (sc. *χθών·* cr. ex *χθὼν*) P, *χθὼν·* Pl^M | *ὀὐρανίη δ' όμωσ* J in t., *ὀὐρανίη δ' οἶμοσ* J in fine vs. (pone *ἄβατοσ:~*) | *οἶμος: ἡ ὁδὸσ παρὰ τὸ οἰμῶ τὸ ὁρμῶ* adnotat sch.^{B} (cf. Zonar. s. v. *οἶμος*) | *ἐστ'* P *ἔστ'* Pl^M | cf. *αἰθέρα βατόν* IX 18, 3 ‖

1 sqq. Pl^M l. Iᵇ c. 5 (*εἰς ἀνταπόδοσιν*), 1; Pl^E I 6, 6; versus exhibet syll. S cod. Par. suppl. 352, f. 181ʳ, inter ep. XI 390 et XIV 17 (Cram. An. Par. IV 378, 15 sq.), inter eadem epp. syll. B cod. Par. 1630, *γνωμολογία δι' ἐπῶν* 26 (Dilthey ind. schol. Gott. aest. 1887, 15) 1 titulo carent S B Pl^M, *ἄδηλον* Pl^E; *εκ τ̂η ροδο͞τ* (sc. *ἐκ τ⌈ῶν⌉ Ἡρ.*) A* (*ἐκ τοῦ Ἡρ.* falso Dübner); cf. Herod. V 56; titulus *χρησμός* (Dübn., Dilth. cum Jac.) exstat nec in P nec in Pl S B; lemma '*εἰς τοὺς ἀδίκως πλουτοῦντας*' ex B affert Boiss., non item Dilthey (certe non est in syll. S, quam ad eundem cum B fontem referendam esse apparet) 2 sq. utrumque versum ex Herodoto ascivere P S B Pl$^{s.w}$ (Pl$^{M\,pc}$), priorem om. Pl$^{M\,ac}$ Pl^{I-b} (cod. Laur. apud Band. II 99); in Pl^M recens demum manus alteri priorem vs. subiecit, ut in M hexametri duo converso ordine inter se excipiant, sed iustus versuum ordo litteris *β. α* restituatur (*ᵝοὐδεὶσ — ἀποτίσει:~ ᵅτλῆθι*) 2 *τετληκότι* S (etiam B teste Boiss.) | *θυμῶ* S (Pl^M m. rec.) 3 *ἀνῶν* Pl^M | *ἀδίκων* P Pl$^{M.E}$ S (B), *ἀδικῶν* Herod. | *κτίσιν* B | *οὐκαποτίσῃ:~* J, *-τίσει:~* Pl^M (cum Her. S B) ‖

4 sqq. ep. Palladae om. Plan. 4 sq. duplici auctoris indice ep. instructum est, utrumque scr. A*: alterum in infima p. 447 *παλλαδᾶ*, alterum p. 448 *παλλαδᾶ τ̆ μετε|ωρου* (de *μετεώρου* nomine tam Iuliano quam Palladae tributo cf. ad ep. 481) 6 lemma om. A* in p. 447, adposuit p. 448 (iuxta ep. versus *duos priores* in marg.) | *εισ͂ οκου|μαρινησ* (verba priora in eadem

529. *Εἰς κλινάριον | πόρνης ἀπὸ δά|φνης.* A*. Pl

Λέκτρον ἑνὸς φεῦγ', ἕως λέκτρον πολλοῖσιν ἐτύχθη. M 5v

530. *Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον* A*. Pl
τῆς τοιαύτης προαγωγῆς. Pl

Οὐκ ἐθέλουσα Τύχη σε προήγαγεν· ἀλλ' ἵνα δείξῃ,
ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται. M 19r

---

lin. posuit atque litteras *ωρου*; non *οικον* scr., sed *οκ.*, nisi quis duas litt. *ικ* insolenter coaluisse putabit) A*; cum versibus de veterum deorum simulacris transformatis et ad christianorum cultum ascitis cf. ep. in eversam Herculis statuam (IX 441), de Fortunae aedicula in cauponam a christianis mutata (IX 180—183); qualia accidere magis irridens quam indignans vidit poeta, non christianus, sed Epicureus (cf. etiam Franke p. 45 sqq.) p. 536, 7 versum scr. J p. 447 repetitque idem in p. sq. | *γεγαῶτεσ* (J_2) ex *-ότεσ* (potius quam ex *-ώτεσ*) cr. J_1 | *ἔχοντεσ* J_2; fort. *ἀφέντες* 8 sq. *ἀπήμονες — θήσει*: simulacra recens conflata quoniam in opulentis aedibus conspiciuntur periculum non est ne iterum diruantur ad nummos cudendos, quo subsidio Marinae opus non videtur 8 noli *αὐτοὺς* in *αὖτις* convertere 9 *χώνῃ·* cr. ex *χόνῃ? χοάνῃ?* P | *φόλλην* J *φόλλιν* Reiske; de hac voce, quae idem significat atque *ὀβολός, κέρμα*, cf. Eust. 136, 13 (*φόλλεις· ὀβολοί, ἤτουν εὐτελῆ τινα νομίσματα*), Suid. (s. *φολίς*) '*φόλλις δὲ φόλλεως ὁ ὀβολός*', Du Cang. p. 1687 ‖ 1 sq. Pl^M l. I^a c. 19 (*εἰς δένδρα*), 11; Pl^E I 20, 11 1 indicem auctoris om. P Pl | lemma idem adponunt A* $Pl^{M.E}$ | *εἰσ* (non *ἐσ*) A* Pl | *πορν'* A* | *αποδ.* A* *ἀπ' δάφ* Pl^M: cf. epp. IX 124, 307 (130) 2 v. 307, 1 *Φοῖβον ἀνηναμένη*, Nonn. Dion. 42, 390 *Φοίβου λέκτρα φυγοῦσα* (*κόμην ἐστέψατο Φοίβου*) | *φεύγουσα λέκτρον πολλοῖσιν* P, *φ. λέχοσ π.* Pl; male, opinor, prius defendit Jac. cl. Hes. Scut. 3 (*λαοσσόον Ἠλεκτρύωνος*), Apoll. Arg. I 748 (*υἱέες Ἠλεκτρύωνος*); *λέκτρον ἑνὸς φεύγουσ' αὖ* (s. *ἅμα*) *πολλοῖς λέκτρον ἐτύχθη* et *ἑνὸς φύγε πρίν, πολλοῖς νῦν λέκτρον ἐτ.* similia olim tentavi; nunc scripsi *φεῦγ', ἕως λέκτρον πολλοῖσιν ἐτ.* (v. Od. ε 123) | *ἐτύχθην* Pl *-χθη* P (cf. 307, 1 *Δάφνη ποτὲ νῦν ἀνέτειλεν*) ‖ 3 sqq. Pl^M l. I^a c. 78 (*εἰς τύχην*), 10; Pl^E I 80, 10; distichon exstat in Laur. 91, 8 n. 20, f. 3r (34r), inter X 30 et XVI 152 (F_2) 3 ep. de Fortunae vi, si non ab ipso Pallada conditum est, proxime tamen ad Palladana re verbisque accedit: cf. X 96, IX 183, 378, XI 62, VII 688; praeterea *οὐκ ἐθέλω* X 44, 4 (*οὐκ ἐθέλουσα* 530, 1), *μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον* VII 688, 4 (*μέχρι σοῦ* 530, 2), *αὐτὸς ἔδειξε* et *Ὅμηρος ἔδειξε* VII 684, 3, IX 166, 1 (*ἵνα δείξῃ* 530, 1), *δικάσαι — δύναται* X 48, 6, *στέξαι*

531. *Εἰς Ἰσαύρους | διὰ τὸ τάχος.* A*

Αὔραις ἶσα θέουσιν, ὅθεν λάχον οὔνομα τοῦτο.

532. *Εἰς κολόκυνθον.* A*

Εἰπέ μοι, ὦ κολόκυντε, τίνος χάριν εἰσέτι καὶ νῦν
οὐ σικύων ἐφάνη διερὸν γένος, οὐ κολοκύντων;

— *οὐ δύναμαι* XI 340, 4 (*δύναται, -μαι* in clausula pentametri: *ποιεῖν δύναται* 530, 2), *κατὰ σοῦ* XI 263, 2 in fine prioris pentametri partis (*μέχρι σοῦ* 530, 2) p. 537, 3 integrum lemma servavit Pl, posteriora verba (4) om. A* 3 *εισ α$\overset{χ}{ρ}$ ανάξιον*: ~ A* 5 *οὐκεθέλουσα* P *οὐκ ἐθ.* Pl, *οὐκ ἐθέλουσα σε* (*τύχη σε*, pronomine bis posito) F_2; *οὐχὶ φιλοῦσα* et *οὐ φιλέουσα* Jac. frustra (nec magis placet *οὐ θάλπουσα* s. *θέλξουσα*) | *προήγαγεν*: *ἐτίμησ⌈εν⌉* explicandi causa superscr. Pl^M | *δείξῃ* Pl^M F_2 6 *ὡσὅτι* P Pl; fort. *ὡς ἔτι*, non ausim *ὥς τοι* vindicare Palladae particulas raro paucas adhibenti | *καὶ μέχρι* Pl *μέχρι* (om. coniunctione) P, *μέχρις* Jac.; *ὡς καὶ μέχρις* F_2 | *σοῦ*, Pl^M ||

1 sq. versum om. Pl; v. ad p. 540, 8 1 *εἰσ ἴσαύρουσ δ/ το ταχοσ*: ~ A* 2 *αὔραισί ⁎σαθέουσιν* (i. e. *αὔραισ ἶσα* cr. ex *αὔραισι σσα*?) J; cf. IX 20, 4 *πτηνοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις*, Il. *Π* 149 *ἅμα πνοιῇσι πετέσθην*, Iph. Aul. 206 *ἰσάνεμον ποδοῖν* || 3 sqq. om. Pl 3 *εισ κολοκ$\overset{θ}{υν}$*: ~ A*; cum compendii gratia ex formis *κολόκυνθον, -θαν, κολοκύνθην* quamvis restituere liceat, tamen primam oportere intellegi titulus docet epigrammatis sq. (*ὁ κολ.*) | versus in cucurbitas solito tardius provenientes seriusque forte maturescentes vid. auctor idcirco scripsisse, ut ficto isto exemplo illustraret vel luderet Horatiana ‘fundusque mendax, arbore nunc aquas culpante’ 4 *εἰπέ μοι*: cf. XI 274, 1 (Luc.) *εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε*, XI 349, 1 (Pall.) *εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς*, XVI 183, 1 | *κολόκυντε* P *-κυνθε* Reiske | *εἰσέτι* P, cf. Aristoph. P. 1001 *τὴν ἀγορὰν* (*ἐμπλησθῆναι*) *σικύων πρῴων* | post *νῦν* clausula (: ~) est erasa 5 *σικύων γ̣ε̣ν̣ο̣σ̣ ἐφάνη δ. γένοσ* P: *γενοσ* punctis infra litteras positis del. J ipse | cf. Athen. 59ᵃ *Ἑλλησπόντιοι δὲ σικύας μὲν τὰς μακρὰς καλοῦσι, κολοκύντας δὲ τὰς περιφερεῖς*, 73ᵈ, 73ᵉ *τῶν σικύων* (Alcae. 151) *ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς στάχυος*, Matr. fr. 3 Br. (*σικυὸν — γαίης ἐρικυδέος υἱόν*) | *κολοκυ$\overset{θ}{ν}$τῶν*: ~ P; cum varias vocis formas in duobus versibus adhibitas esse verisimile non videatur, aut *κολόκυντε — κολοκύντων* aut *κολόκυνθα* (s. *-τα*) — *κολοκυνθῶν* (s. *-τῶν*) reponendum; cet. v. Athen. 59ᶜ *Ἀττικοὶ δὲ μόνως καλοῦσιν αὐτὴν κολοκύντην* (in Tymnae ep. XVI 237, 3 Pl^M exhibet *-κυντῶν* itemque $Pl^{I.a}$, *-κυνθῶν* demum Pl^s) | in *marg.* int. inter 532, 2 et 3 adpicta est notula ꝑ indicans, ut

Ὁ κολόκυνθος | πρὸς ταῦτα·

Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος ἐπεκλύσθησαν ἄρουραι,
ἡμετέρην δ' ἀέκουσαν ἔτι κρύπτουσι γενέθλην.

533. Εἰς τὸν ἀπὸ κοντοῦ | κατερχόμενον | θηριομάχην. A*

Κοντὸν ἀνὴρ κατέπηξε, δέμας δ' εἰς ἠέρα ῥίψας
ἰδνώθη προκάρηνος· ἀνεγρομένοιο δ' ἔνερθεν
θηρὸς ὑπερκατέβαινεν ἐυστρέπτοισι πόδεσσιν,
οὐδὲ λάβεν· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον, ἔκφυγε δ' ἀνήρ.

---

vid., prioribus hexametris duobus interrogantis subiungi posteriores duos respondentis | perperam epp. IX 39 ac 532 eiusdem esse statueres

1 ο κολόκυ^θ^ν προσ ταῦτ ÷ A* 2 ἐπομβρ.: cf. Agath. XI 365, 7 εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον, Xen. Cyn. 8, 1 ὅταν μὲν ἐπινείφῃ 3 ἔτι κρύπτουσι (cr. ex κρύπτ.) P; ἐπικρύπτουσι Reiske: at cf. vs. 1 ‖ 4 sqq. tetrastich. non recepit Plan. 4 εισ τον απο κο^τ^ν κατερχόμεν῀ A* | θηριομάχ^ (i. e. -μάχην, non -μάχον) A* | versibus celebratur homo petaurista idemque bestiarius saltu supra contum hastamve terrae infixam artificiose peracto et leonis impetu sollerter eluso 5 cf. Xen. conviv. II 11, Maneth. IV 278 πηκτοῖσι πεταυριστῆρας ἐν ἔργοις, 287 ὑψόθεν εἰς γῆν καταρριπτοῦντας ἑαυτούς | ἐσηέρα P, cr. Reiske 6 ἴδν. προκ. P; obversabantur poetae versus Hom. de Phaeacum saltatoribus θ 375 ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς — πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι | ἀνεγρομένοιο δ' ὕπερ θεν (θεν ex θε correctum esse non contenderim) P; ἀνεγρ. δ' ὑπαίθεν (parum Graece scripsit) Reiske, ἀνεγρομένου δ' ὑπένερθεν Jac.; ego tentavi ἀνεγρομένοιο δ' ἔνερθεν, δ' ὕπαιθα (cf. Φ 271 λάβρος ὕπαιθα ῥέων, Ο 520 ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη), denique δ' ὑπ' ἄρθρων (sc. sub membris viri, qui desiliens se supra feram iniecit) 7 θηρὸς: leonem potissimum dici viderunt edd., cf. schol. ad Apoll. Rh. I 1243 κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντά φασι θῆρα, ὡς καὶ Καλλίμαχος 'θηρὸς ἀερτάζων δέρμα κατωμάδιον' (Schn. fr. 211) | ὑπερκατέβ.: compositum hoc sumpsit auctor ex Il. Ν 50, 87 μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ 8 οὐ δελάβεν P (οὐδὲ λάβεν satis certe traditur, non οὐδ' ἔλαβεν scriba maluisse putandus est); οὐδ' ἄλεγεν (sc. θήρ) olim ci., post οὐδ' ἔλαθεν (sc. θῆρα) praetuli, ne subiectum mutaretur neve eadem (οὐδὲ λάβεν — ἔκφυγε δ' ἀνήρ) bis legerentur (οὐδ' ἐβλάβη frustra tentares) | μετίαχον P, cr. Reiske formulam Homericam (Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον) restituens | δ' ἀνήρ:~ (supra α non signum vocalis productae, sed spiritum neglegenter ductum add. J) P ‖

534. ἌΔΗΛΟΝ. A*

Εἰς | Ἄρτεμιν. A*

Ἄρτεμις ἱδρώουσα προάγγελός ἐστι κυδοιμοῦ. M 86^{r}

535. [*Εἰς Διόνυσον. | Εἰς ὁδοιπόρους.*] A*

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς,
οἱ ναέται ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις. M 19^{v}

536. *Εἰς Ἀλφειὸν | ποταμόν.* A*

Ἄβροχον ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ. M 86^{r}

---

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 39 (*εἰς πόλεμον*), 1; Pl^{E} I 69, 3   1 sq. *ἄδηλον εισ* | *αρτεμιν*: ~ A*, indicem om. Pl^{M} Pl^{I-b}, *ἄδηλον* Pl^{s} 2 credulitatem veterum, qui sudantibus numinum simulacris motus bellaque futura pronuntiari putaverint, somnia, alia inania non contempserint, ridet sch.^{B} haec adponens '*ὄνειρος, ὄνειρος, ὅμοιον τῷ· λέοντας ἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας*': noli requirere *τῷ· τὸ ξόανα* (s. *θεῶν βρέτας*) *ἰδίειν δυσμ.*, quo propius schol. ad rem accedat; cet. v. Cic. de divinat. I 98 'cum Cumis Apollo sudavit, Capuae Victoria'; similia affert Brod., cf. etiam schol. Apoll. *ὅταν μέλλῃ τι συμβαίνειν χαλεπόν, εἴωθε τὰ ἀγάλματα ἱδροῦν*   3 *ἰ̓δρώουσα* P; *ἱδρώουσα,* Pl^{M} | *προάγγελοσ* J *-λόσ* Pl^{M}; cf. Colluth. 60 *Ἔρις πολέμοιο προάγγελον ἔρνος ἰδοῦσα*, Musae. 164 *πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα*, Nonn. D. 21, 225 *πολέμοιο προάγγελα σήματα φαίνων* (adiectivum his locis eandem hexametri sedem, ante bucolicam, occupat atque in vs. IX 534) | *ἐστι* P, etiam Pl^{M} (qui virgulam post *ἱδρ.*, sed nec *Ἄρτεμι* nec *ἐσσι* exhibet) | clausula vs. sumpta ex Hom. *Λ* 164 *ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ* ‖ 4 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 83 (*εἰς φιλίαν*), 1; Pl^{E} I 85, 1   4—6 tamquam peculiares duae particulae separantur in P hexameter et pentameter: uterque versus et notula initiali ⋇ et lemmate proprio instructus est; in Pl$^{M.E}$ recte iunguntur versus   4 *ἄδηλον* Pl$^{M.E}$: eiusdem vid. ep. hoc atque 65 (*γῇ μὲν — τῇ πόλεϊ*), imitatur poeta Theocr. 8, 79; 18, 29—31 | *εισ διόνυσον*: priori, *εἰσ οδοιπορ‸* : ~ alteri versui inscripsit, ineptum lemma utrumque, nec satis convenit titulus Planudeus (*εἰς φιλίαν*); edd. afferunt Oed. R. 56, Thuc. VII 77 (Niciae dictum: *ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τείχη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί*), Alc. fr. 23, Aesch. Pers. 349   5 *κισσῶι* ex *-σσῷ* cr. J   6 *οἱ ναέται*: cf. IX 155, 5, VI 207, 10 *Ναυκράτιδος ναέται* (Arch. in claus. vs.), VI 171, 2 *Ῥόδου ναέται*; sed scribendum vid. *ὀθνεῖοι ξείνοις*, cf. Plut. Per. 29 *ὀθνείους καὶ ξένους* (olim ci. *οἱ μὲν ἔται*, cf. Hes. *ἔται· συνήθεις, πολῖται, δημόται*) | *ξείνουσ* P^{pc} *ξείνοισ* (? an *-οιο*?) J^{ac} (*-νοις* Pl) | *ἡ δεπόλισ. ναέτασ*: P, cr. Pl | in fine vs. *ὡραῖον*: ~ adposuit J ‖

537. ΝΈΣΤΟΡΟΣ ΝΙΚΑΈΩΣ. A*

Εἰς ἡνιόχους. A*

Τίπτε με θρυλήσαντες ἐμὴν ἀπεπαύσατ' ἀοιδήν;
ἱππεὺς ἱππεύειν ἐδάη καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν.
ἢν δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς ἐθέλησιν ἀείδειν,
ἀμφοτέρων ἥμαρτε, καὶ ἱπποσύνης καὶ ἀοιδῆς. M 18v

---

p. 540, 7 sq. Pl l. I[b] 43 (*εἰς ποταμούς*), 2 (praecedit in Pl[M] IX 125, in Pl[E] non item: cf. ad p. 97, 6 sqq. 7 *Νέστοροσ*: Pl[M] (Pl[E]); hunc indicem auctoris haud scio an a titulo ep. sequentis ad IX 536 Plan. transtulerit; P indice caret, versum finxisse vid. artis Nonnianae imitator, nisi quis indicem Plan. secutus Nestori Nonnum aemulatum esse putabit | *εἰσ ἀλφειόν*: ~ primo scr., vocem *ποταμόν*: ~ serius add. A*; cf. Nonn. 37, 172 *Ἀλφειοῦ δυσέρωτος, ὃς εἰς Ἀρέθουσαν ἱκάνει ἄβροχον ἕδνον ἔρωτος ἄγων στεφανηφόρον ὕδωρ*, 13, 325 *πορθμεύων βατὸν οἶδμα καὶ ἀκροτάτου διὰ πόντου ἕλκει δοῦλος Ἔρωτος ὑπέρτερον ἄβροχον ὕδωρ*, Mosch. 7, 4 *τὰν δὲ θάλασσαν νέρθεν ὑποτροχάει κοὐ μείγνυται ὕδασιν ὕδωρ. ἁ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένου ποταμοῖο* 8 *διΰδατοσ* P, noli ci. *δι' οἴδματος*: cf. Nonn. D. 42, 106 *τόσοις ῥοθίοισι δι' ὕδατος ὕδατα σύρων*, 13, 327 *θερμὸν ἔχων ψυχροῖο δι' ὕδατος ἁπτόμενον πῦρ* (de Alpheo) | *ἔπλεεν* (sic) P: malis fort. *ἔβλυεν* cl. Nonn. Paraphr. 2, 28 *ἔβλυεν ὕδωρ* (in claus. hexametri), 4, 22 *χθονίου διὰ κόλπου ὑγρὸν ὕδωρ — ἔβλυε πηγή* | ad eundem f. auctorem referre licet 529, 531, 534, 536, quem Nestorem Lar. fuisse non nemo suspicetur ‖

1 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 74 (*εἰς σοφίαν*), 3; Pl[E] I 76, 3 1 sq. A* nom. auctoris non praemittit, sed subiungit lemmati (*εισ ην. νέστο|ροσ ν.*)
1 *Νέστορος* tantum Plan., nom. gent. add. A*: exspectes *Λαρανδέως*, nam ep. 537 certe eiusdem est atque 364 (cf. claus. *ἀοιδῆς*, *-δῇ* 364, 2; 4 cum *ἀοιδήν*, *-δῆς* 537, 1; 4); comparatis iis quae Suidas affert s. v. *Νέστωρ Λαρανδεύς* suspiceris gent. *Νικαέως* ortum esse vel ex perperam exscriptis verbis *ἐκ Λυκίας* (*Λυκαονίας*) vel ex oscitanter percurso fine notae Suidianae, qua Nestoris Partheniique Transformationes una memorantur: *Μεταμορφώσεις ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς* 2 *ηνιόχ*ᵘ (i. e. *χ⌈ουσ⌉*) A*, immo 'in obtrectatores' Boiss.; eandem rem isdem partim verbis attingit Greg. Naz. ep. 36 *ἱπποσύνην δεδαῶτα μὴ ᾄδειν ἐθέλει ἡ ποίησις — μὴ καὶ τῆς ἱπποσύνης διαμάρτῃς καὶ τῆς ᾠδῆς*; ex ep. sumptum vid. quod est apud Erasm. proverbium 'equitandi peritus ne canas' 3 *θρυλήσαντεσ* (erasa supra *υ* prosodia, non litt. *λ*) P *θρυλλήσ.* Pl[M. E] | *ἐπεπαύσατ'* P idemque Pl[M ac] *ἀπεπαύσ.* (litt. *α* alio atramento exarata) Pl[M pc] | *ἐμὴν — ἀοιδήν·* P Pl; malis fort. *ἐμῆς — ἀοιδῆς*, ut pron. *με*

538. ⟨Στίχος ὃς⟩ ἔχει τὰ εἰκοσιτέσσαρα | γράμματα. A*

Ἀβροχίτων δ' ὁ φύλαξ θηροζυγοκαμψιμέτωπος. ⟨M 5ʳ*⟩

539. Ὅμοιον.

Ἀβρὸς δ' ἐν προχοαῖς Κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ. ⟨M 5ʳ*. Σ 6⟩

---

iungatur cum ἀπεπ., non cum θρυλ., cui verbo accusativus personam indicans addi non solet p. 541, 4 ἱππεύσ· ἱππεύειν· ἐδάη. et ἀείδειν· P 5 καὶ δέτισ P ἦν δέ τισ Pl[M], ἂν δέ τ. Jac. κἂν δέ τ. Br. | ἐθέλησιν P Pl[M] 6 ἤμαρτε P; cf. 10, 6 ἄμφω καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότου; 516, 1 ἔρδοι τὴν ἔμαθέν τις ‖ 1 sqq. Pl[M] l. Iᵃ c. 17 (εἰς γραμματικούς), 8 (post Palladae ep. IX 97); Pl[E] I 17, 9 (post IX 174, quod ep. in Pl[M] non amplioris syllogae est, sed posterioris, ubi in cap. 12ᵇ εἰς γραμματικούς id unum ep. exstat); duos versus (538 sq.), separatos in P, iunxit Plan.; erasi sunt in Pl[M] non ab ipso Plan., sed ab homine aetate inferiore, ab eodem fort., qui tetrastich. XI 395 erasit, ut eum aeque sensu carentibus atque inverecundis verbis offensum esse appareat; scriptos fuisse versus a Plan. ostendit prioris hexametri finis (μέτωποσ) adhuc conspicuus 1 sq. exstat vs. teste Boiss. in Ven. 83 (p. 1) et in Par. 3058 (f. 37ᵛ) una cum altero eiusdem artificii exemplo, trimetro iambico hoc: 'ζευχθεὶς πτεροῖς ἔκλαγξε βομβώδη ψόφον'; exhibet versum etiam cod. Londinensis 5118 (A ap. Hilg.) in fine artis Dionysianae commentarii f. 136ᵛ 1 auctoris indicem om. P, Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου Par. | στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα Pl[E] (Pl[M ar]?), στίχοι ἡρωικοὶ ἔχοντες εἰς ἕκαστος τὰ ΚΔ στοιχεῖα Par., (ἄλλοι στ. ἡρ. ἔχ. ἐν ἑαυτοῖς ἕκ. — στοιχεῖα ἤγουν τὰ γράμματα Vind. phil. 216 f. 76) ἔχει τα ΚΔ | γράμματα A* | versibus 538 sq. irrideri vel grammaticum in sesquipedalibus verbis exquisitiusque ascitis se iactantem vel aurigam delicata mollique veste indutum perstringi opinabantur Opsop. Boiss., v. ad 4; edd. merum ludum esse verborum statuunt sensus cassorum atque ob id unum compositorum fictorumve, ut versus omnes alphabeti litteras complectens efficeretur 2 ἀβροχ. P: v. Suid. Ἀβροχ.· τρυφερὰ φορῶν | δ' ὁ P Pl[I–b] δὲ ὁ A δὲ (om. articulo) Plˢ | θηροζυγοκαμψιμέτ. P Pl[E] ('ὁ θῆρας ζυγῶν καὶ κάμπτων τὰ μέτωπα' interpretatur Liddell), θηροζύγου καμψιμέτ. A θηρόζυγε καμψιμέτωπον (teste Krumbachero) Par.; vocabula eiusmodi conflata ab ingenio Tzetzae non abhorrent, cf. Allegor. Il. apud Matr. An. Gr. I 225 (ἡ Δημώ, μιμὼ δὲ τοῖς φρονοῦσι) γύναιον κομπολάκυθον, ψευδυψηγορογράφον ‖ 3 sq. Pl[M ar] l. Iᵃ c. 17, 8; Pl[E] I 17, 9: v. ad 1 sqq.; vs. exstat etiam in Σ n. 6 ($Σ^F$ 142ʳ, $Σ^P$ 245ʳ) 3 ὅμοιον ~ A*; etiam 539 in Par. 3058 *Tzetzae* tribuitur, iure, opinor; indice auctoris et lemmate caret Σ 4 ἀβροσδ' P | κύκλωψ. P; nomen grammatici fuisse Cy-

540. Εἰς Ἡράκλειτον | τὸν Ἐφέσιον. A*

Μὴ ταχὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλεε βίβλον
τοὐφεσίου· μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
ὄρφνη καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον· ἢν δέ σε μύστης
εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου. M 86^{v}. Σ 6

clopem censet Opsop.: v. ad 1 | φθογγάζεται P -ζετο Pl; cf. Ion. fr. 53, 2 (N.^{2}) ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται | μύρμηξ.: qui rhetorem s. cantorem vel poetam quendam hoc versu perstringi existimant, afferre poterunt Arist. Thesm. 109 μύρμηκος ἀτραποὺς ἢ τί διαμινύρεται, Ps. Pherecrat. fr. 145, 21 (K. I 188) ὁ Τιμόθεος — κακά μοι παρέσχεν, ὡς ἅπαντας οὓς λέγω παρελήλυθ' ἐσάγων ἐκτραπέλους μυρμηκιάς (cf. quae Wilam. ad haec verba adnotat Timoth. 74) | κύκλωψ — Μύρμηξ (M. nomen proprium cantoris irrisi ducens) Fröhner; idem a versificatore initio in Τέττιγα (cui conveniret epith. κύκλωψ) versum excogitatum, sed (ne litterae μ, η deessent) Μύρμηκα inductum esse opinatur ||

1 sqq. Pl^{M} l. I^{b} c. 49 (εἰς φιλοσόφους), 3; Pl^{E} I 89 (86), 11; ep. exhibet Diog. Laert. IX 16 (post A. P. VII 128) itemque cod. Matrit. 24 (ap. Ir. p. 100 inter VII 128 et 129), denique Ps. Hesych. Mil. 34 (p. 28 Fl.); de siglis codicum Laertianorum D.$^{P.Q.H.B.F}$ v. vol. II 1 p. LIX; siglis H.$^{A.B.a}$ notantur codd. Hesychiani Laur. 70, 14; Laur. 59, 37; ed. Sambuciana, v. Fl. praef.

1 εισ ηρακλειτ | τον εφεισιου: (non εφησ.) A*; lemma om. Pl^{M}, εἰς Ἡράκλειτον Pl^{I-b} ἄδηλον εἰς Ἡρ. Pl^{s}; comparanda sunt cum IX 540 epp. in Heraclitum VII 128, in Lycophron. IX 191, in Thucyd. IX 583, Alcaei Mess. VII 429, denique XV 13 in Constantini magistri cathedram 2 'noli raptim percurrere Heracliti librum ad umbilicum pervenire, pervolvere properans' (Brod. Jac.) | μη τάχυσ D.^{B} (noli corrigere μὴ τάχος) | ἐπομφαλὸν D.^{B} (P^{ac}?) | ἕιλεε (sc. εἷλεε in unum tractum confluentibus spir. aspero et accentu, non εἵλεε) P εἷλεε D.$^{P.Q.B.F}$ H.$^{A.B.a}$ (εἰλῆε D.^{H}), εἷλεο D. ed. Frob. Menag.; εἷλυε Pl$^{M.E}$ (cf. Strat. XII 208 ἢ ῥά σ' ἀναγνοὺς — κατὰ μηρῶν εἰλήσει, Lucian. de merc. cond. 41 ἕκαστον γοῦν αὐτῶν ἢν ἐξειλήσῃς, δρᾶμα οὐ μικρὸν εὑρήσεις) | βίβλον P Pl$^{M.E}$ H. D.^{Q} βύβλον D.$^{P.H.B.F}$ 3 τοῦ φεσίου P τοῦ 'φεσίου Pl^{M} H.^{A}, τοῦ ἐφεσίου D.$^{P.Q.H.B.F}$ H.$^{B.a}$ τοὐφεσίου Pl$^{a.b.s}$ | μάλατυ P μ. τοι Pl D. H. | δύσβατος: cf. VII 50, 2 (de arte Euripidea) δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον | ἀτραπήτόσ (i. e. -πητόσ J^{ac} -πιτόσ P^{pc}) P, ἀτραπητόσ D.$^{P.Q.H.F}$ Pl$^{I.a}$ (sed cr. Pl^{a} in epid. 'τὸ ἀτρ. διὰ τοῦ ῑ γραπτέον'), -πιτόσ (cum P^{pc}) D.^{B} H.^{A} itemque Pl^{M} (Pl$^{a.b.s}$), ἀταρπιτόσ H.$^{B.a}$; ἀτραπιτός Headlam 4 ὄρφνη P Pl$^{M.E}$ (H.); ὀρφνὴ D.$^{F.Pac}$ (Diels), ὅρφνη D.^{H} | noli (ut altero dist. indocti doctique inter se opponantur) requirere 'ἀφροσύνῃ (s. ἀφροσύναις v. ἄφρονι πᾶν) σκό-

541. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A*. Pl

Εἰς ποτήριον. A*

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
πέμπει· χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα.
δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα, καὶ τὸ μὲν ἡμῶν
τοὺς νοτίους, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν Βορέῃ.

τος ἐστίν aut ὄρφνη δ' ἀξυνέτοισιν ἀλάμπετος: cet. cf. VII 429, 6 φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος (XI 322, 5 παισὶ σκότος ἀρχομένοις, v. tamen Sternb. 56) | ηὐ (? incerta prosodia: sed ἢν potius quam ἡν scripturus erat J) δέσε P; ἣν D.P.Q.H.F; fort. ἂν (i. e. ἃ ἂν) 'ea, quibus vates te initiaverit, sole clariora (λαμπρότερ') erunt' p. 543, 5 εἰσάγάγηι P εἰσαγάγῃ Pl^M D.^B | φανεροῦ P Pl D., φαενοῦ H.^A φαεινοῦ H.^B.a; φανοῦ Herw. | λαμπροτέρ' D.^B -προτερ' D.^P -πρότεροι D.^F -πρότερον H.^B.a -πρότερ' P Pl | ⌊ἠελίου⌋ D.^P ἠελίου D.^B ac.F | ep. non alienum vid. a Theodorida ‖ 1 sqq. Pl^M l. Iᵃ c. 45 (εἰς μαθήματα), 3; Pl^E I 46, 3 1 αντιπ. A* (erasae vid. ante vocem litt. ζτ s. θει, cf. ad 3 sq.); gent. Θεσσαλονικέως om. P Pl; cf. ad IX 428 2 εισ ποτηρ A*; obversabantur fort. Antipatro versus Theocritei id. I 27 sqq.; cf. ep. IX 753; loquuntur ipsa pocula ab Theogene Pisoni missa, ut loquens inducitur Antipatri de bello Bessorum carmen (IX 428, 1 σοί με — πέμψε), Pylaemenis galea (VI 241, 3 Πείσων μ' ἔχει), causia Macedonica (VI 335 ἀλλά, φίλος, δέξαι με), Alexandri gladius (IX 552 Μακεδὼν ὁ σίδηρος — σὴν ποθέων ἰκόμην χέρα), cereus (VI 249, 3 ἣν δέ μ' ἀνάψας εὔξηται, λάμψω), dona ab ipso Antipatro Pisoni patrono oblata 3 sq. ⁎ $\overset{\text{θει}}{\text{δ ἰ}}$ογένησ (litt. δι tribus punctis superpositis delevit J addiditque θει) P θειογ. Pl^M; Br. vidit mathematicum dici Apolloniatem, cuius mentionem facit Suet. Aug. 94: 'in secessu Apolloniae Theogenis mathematici pergulam comite Agrippa ascenderat — tantam mox fiduciam fati Augustus habuit, ut thema suum vulgaverit nummumque argenteum nota sideris Capricorni, quo natus est, percusserit' | Θειογ. Πείσωνι — πέμπει: cf. VI 249, 3 Ἀντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας, IX 93, 1 Ἀντ. Πείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον, IX 428, 1 | χωροῦμεν: cf. IX 780, 1 ὠρανὸν ἁ χωρεῦσα σοφὰ λίθος 5 σφαίρηϲτετμήμεθα P^pc σφαίρη τετμ. J^ac: ϲ insertum postea, non factum ex ι; cum litt. in linea parum perspicua videretur, insuper etiam σ adpinxit J | τὸ μεν P | ἡμῶν P Pl ἡμέων Br.; olim ci. ἔνδον cl. Theocr. I 32 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται 6 τουσ νοτιουσ P Pl; tentavi καὶ τὸ μὲν εἱρμὸν (pro ἡμῶν, s. ὄγμον vel αἴγλην) τῶν νοτίων et τὸ μὲν ἀνθοῦν τοῖς νοτίοις: nam offendit masculinum (τοὺς νοτ. sc. ἀστέρας?) sequente

49 ἀλλὰ σὺ μηκέτ' Ἄρητον ἐπίβλεπε· δισσὰ γὰρ ἀμφοῖν
μέτρα πιὼν ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα. M 11ᵛ

542. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. A*

Θάρσει καὶ τέτταρσι διαπλασθέντα προσώποις
μῦθον, καὶ τούτων γράψαι ἔνι πλέοσιν·

---

vocabulo neutri generis (τείρεα), τὰν νοτίοις (sc. μέρεσι) ci. Reiske | v. Arat. 691 νοτίοιο θυτηρίον ἱερὸς ἕδρη | inter ἔχει et τείρεα vacuum relictum spatium in P, non quo scriba intercidisse quidquam indicaret, sed ad scribendum scabra folii parte se tardari nolebat | τὰβορέηι· (ταὶ vel τὰμ pro τὰβ scripsisse J^{ac} non contendam) P, cr. Pl; cf. Σ 485 ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα

1 μήκέτ' P μῆ̈κέτ' Pl^{M} (qui inductum gravem supra η exhibet) | ἐσ ἄρκτον Pl$^{M.E}$ ἄρητον P | δοιά δ' ἐν ἀμφοῖν Pl^{M} δοιὰ δ' ἐν ἀ. Pl^{E} δισσὰ γὰρ ἀ. P; δισσὰ δ' ἐν ἀμφοῖν Br. (noli δισσὰ παρ' ἀ. aut δισσὰ δ' ἀπ' ἀ. reponere), cf. Antipatri XVI 184, 3 ἔπρεπεν ἄμφω, IX 268, 3 θοὴ δ' ἐπένευσεν Ἐλ. ἄμφω, IX 92, 1 ἀλλὰ πιόντες 2 ἄθρει P Pl; ἀθρεῖς proposuit reiecitque Jac., temere recepit Dübn. (nec ἀθροῖς — φαινόμεν' ἂν inferre malim) | πάντα τὰ φαινόμ.: cf. Cougny III 59 (Ptolemaei) τὰ κατ' αἴθρην τείρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα βίβλοις ἐγκατέθεντο — ἀλλὰ τὸ λεπτολόγον (-γων?) σκῆπτρον Ἄρητος ἔχει ‖ 3 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 192; Rub. Crin. n. 40 3 lemma non additum in P; de Bathyllo pantomimo comico eiusque aequali aemuloque Pylade tragico cf. (praeter Athen. 20$^{d.e}$) imprimis Plut. Mor. 711 F, quaest. conv. VII 8, 3: ἀποπέμπω δὲ τῆς ὀρχήσεως τὴν Πυλάδειον ὀγκώδη καὶ παθητικὴν καὶ πολυπρόσωπον οὖσαν — αἰδοῖ δὲ τῶν ἐγκωμίων, ἃ Σωκράτης περὶ ὀρχήσεως διῆλθε, δέχομαι τὴν Βαθύλλειον αὐτόθεν πέζαν τοῦ κόρδακος ἁπτομένην, Cass. Dion. 54, 17 τὸν Πυλάδην τινὰ ὀρχηστὴν διὰ στάσιν ἐξεληλαμένον κατήγαγεν (Augustus) — ὁ Πυλάδης ἐπιτιμώμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ Βαθύλλῳ ὁμοτέχνῳ τέ οἱ ὄντι καὶ τῷ Μαικήνᾳ προσήκοντι διεστασίαζεν. Cf. epp. IX 248, XVI 289 sq., VII 412 | ep. aliquanto post annum 21 a. Chr. factum esse censet Rubens. conlatis illis quae Hieronymus ad a. 733 adnotavit: 'Pyladem Cilicem pantomimum, cum veteres ipsi canerent atque saltarent, primum Romae chorum et fistulam sibi praecinere fecisse'; ep. ad Philonidem, conditorem mimorum πολυπροσώπων (cf. Plut. l. c., Athen. 20^{e}) scriptum; eundem Phil. fuisse cantorem s. citharoedum atque canendo gestus motusque pantomimi prosecutum esse existimant Jac. alii; dissentit Rub., qui (v. p. 94) 'has fabulas a choro cantatas esse' contendit. Mihi aliud ad

οὔτε σὲ γὰρ λείψουσι, Φιλωνίδη, οὔτε Βάθυλλον,
τὸν μὲν ἀοιδάων, τὸν δὲ χερῶν χάριτες.

Pyladeam atque ad Bathylleam saltationem videtur genus canendi accommodatum fuisse: ab arte Pyladea, quippe quae *ὀγκώδης παθητική τε* (Plut., Athen. l. c.) graviores modos requireret, chori cantus minime abhorrebat, at Bathylli saltatio *πεζή, ἱλαρωτέρα* nullam vid. cantionis admisisse speciem nisi cantoris singularis, ut eundem Philonidam et condidisse mimos et cantasse existimandum sit p. 545, 4 *καὶ τέτταρσι* P *καὶ τετόρεσσι* Reiske *καὶ τέσσαρσι* Rub. | *δ⌊ι⌋απλασθέντα* (*δυ*? J[ar]) *προσώποισ·* P 5 *μύθων* P *μῦθον* R. | *τούτων* P *τοῦτον* Porson | *γράψα ἔνι* P; *γράψαι ἔτι* Reiske (ut infinitivus ab *θάρσει*, *μῦθον* ab infinitivo pendeat), *γράψον ἔτι* Br., *γράψον ἐνὶ πλ.* Rubens. (qui *γράψαι* refutat propter correptionem trochaicam, quam a Crin. adhibitam putat in prioribus suis epigrammatis, in posterioribus non item: cf. p. 41 sqq.; praepositionem *ἐνί* ad *γράψον* referendam ducit Sternb., traiectam cum *διαπλασθέντα* iungit Rubens.; ego olim ci. *θάρσει κὴν τέτταρσι — ἐνὶ πλ.*); Jac. recepta coniect. Brunckiana accusativum *μῦθον* cum *γράψον* iungi posse monuit, tamen nomen ab *θάρσει* pendere quam hoc verbum absolute positum esse malebat (affertque Rub. *θ* 197 et IX 276, 6); scripsi *γράψαι ἔνι* ('licet scribere', cf. *ἔνι λέγειν* Dem. 19, 6); tentavi praeterea *θάρσει, κεὶ τέτταρσι — γράψας ἐνὶ πλ.* (at perverse reponeres *γράψα τιν' ἐν πλ.* aut *γράψε τις ἐν πλ.*, ut proprium munus esset cantoris, proprium conditoris fabulae, sive eum ipsum fuisse Crinagoram sive auctorem ignarum aestimares) | exemplum mimi *πολυπροσώπου* comici affert Lucian. de salt. 63 *αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ ὠρχήσατο τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως μοιχείαν, Ἥλιον μηνύοντα καὶ Ἥφαιστον ἐπιβουλεύοντα — καὶ τοὺς ἐφεστῶτας θεοὺς ἕκαστον αὐτῶν καὶ αἰδουμένην μὲν τὴν Ἀφροδίτην, ὑποδεδοικότα δὲ καὶ ἱκετεύοντα τὸν Ἄρη*; v. etiam Luc. de salt. 66: *ἰδὼν* (sc. *βάρβαρος ἀνὴρ*) *πέντε προσωπεῖα τῷ ὀρχηστῇ παρεσκευασμένα — ἐζήτει ἕνα ὁρῶν τὸν ὀρχηστὴν τίνες οἱ ὀρχησόμενοι καὶ ὑποκρινούμενοι τὰ λοιπὰ προσωπεῖα εἶεν*, Plut. quaest. conv. VII 8, 3 *τὴν Βαθύλλειαν* (*ὄρχησιν*) — *Ἠχοῦς ἤ τινος Πανὸς ἢ Σατύρου σὺν Ἔρωτι κωμάζοντος ὑπόρχημά τι διατιθεμένην*; de argumento mimi tragici v. XVI 289

1 *φιλωνίδι* (-*λω* cr. ex *λυ*?) P; *Φιλωνίδου* Reiske, -*ίδη* Porson | *Βαθύλλου* (et in versu sq. *τοῦ μὲν — τοῦ δὲ*) Reiske 2 *χορὸν* P, *χορῶν* Porson (Schneider), *χεροῖν* Reiske, *χερῶν* Jac.; cf. XVI 290, 6 *παμφώνοις χερσί*, Luc. 63 de 'loquentibus pantomimi manibus': *ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, οὐχ ὁρῶ μόνον, ἀλλά μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν*, 78 *οὐκ ἀπήλλακται ὄρχησις καὶ τῆς ἐναγωνίου χειρονομίας*, Anth. L. I 129, 111 R.

543. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. A*

Θεσσαλίης εὐίππου ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν,
χερσὶν ἀτευχήτοις θάρσος ὁπλιζόμενος,
πτερνοτυπεῖς πώλους ζεῦξεν σκιρτήματι ταύρων,
ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέγμα μετωπίδιον.

---

de pantomimo: 'mirabilis ars est, quae facit articulos ore silente loqui' et 'quae resonat cantor, motibus ipse probat' | *χάριτες*: occurrit in fine pentametri *χαρίτων* apud Crinag. V 107, 6, IX 239, 4 *ἔργα φέρει χαρίτων*, IX 513, 2 *ἔγραφεν ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων* ||

1 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 192 sq. inter IX 542 et 544; lemma non add. P; de taurorum venatione Thessalica ferarumque domandarum ratione aeque artificiosa ac periculosa cf. imprimis' quae ad Theagenis fortitudinem illustrandam exponit Heliodorus in fine Aethiop., X 28—30; sollemnia *Ταυροκαθάψια* Smyrnaea, quibus venatio ista agebatur, memorantur in inscript. Smyrnaea apud Boeckh. II 3212 (*Ταυροκαθαψίων ἡμέρα β*); eosdem ludos Romae institutos fuisse docet Suet. Claud. 21 'praeterea Thessalos equites, qui feros tauros per spatia circi agunt insiliuntque defessos et ad terram cornibus detrahunt', Cass. Dion. 61, 9 *ἐν δέ τινι θέᾳ ἄνδρες ταύρους ἀπὸ ἵππων συμπαραθέοντές σφισι κατέστρεφον*, Plin. H. N. VIII 45, 182 'Thessalorum gentis inventum est equo iuxta quadrupedante, cornu intorta cervice tauros necare: primus id spectaculum dedit Romae Caesar dictator' 2 *εὐϊππ⌊οσ⌋* P[pr] (quid scripserit J[ar] non iam discernitur, *εὐιππε* certe non exstabat; fort. erasa est nota ⁎ supra litteras *οσ*, atque adpinxit illud signum in marg. J); cl. Pind. P. IV 2 *εὐίππου Κυράνας*, Soph. Oed. C. 668 *εὐίππου ξένε τᾶσδε χώρας* scripsi *Θεσσαλίης εὐίππου* (nec praeferas *εὐπώλου*) | *ταυρελάτης*: cf. *αἰγελάτης* VI 99, 2 (Phil.) | *χοροσ* P 3 *χερσὶν ἀτ. θηρσὶν ὁπλ.* P: 'inermibus manibus contra tauros armati' interpretantur qui poetam oxymori speciem quaesivisse volunt; sed scribendum vid. *θάρσει* vel *θάρσος* (pro *θηρσὶν*) *ὁπλιζόμ.* (nec tamen converterim verba ita: *χεῖρας ἀτευχήτους θάρσει ὁπλ.*): cf. Soph. El. 995 *τοιοῦτον θράσος ὁπλίζει* 4 non iugum equis tauroque impositum esse commune dicit, sed 'equos tam prope adactos esse ad feram, ut tamquam iugo sociati iuxta currere viderentur', cf. Heliod. X 29 *ἀντίπλευρος ἤδη παρίππευε χρωτί τε χρωτὸς ἐπιψαύων καὶ ἱππείῳ ταύρειον ἆσθμα καὶ ἱδρῶτα κεραννύων καὶ τὸν δρόμον οὕτως ὁμόταχον ῥυθμίζων ὡς καὶ συμφυεῖς εἶναι τὰς κορυφὰς τῶν ζῴων τοὺς πορρωτέρω φαντάζεσθαι καὶ τὸν Θεα-*

ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεῦροπον ἅμμα
θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισε βίην.

γένην λαμπρῶς ἐκθειάζειν ξένην τινὰ ταύτην ἱπποταύρου ξυνωρίδα ζευξάμενον | *δενδροτυπεῖσ* P; *δενδροτυπεῖ* aptius Reiske (de uris in transfigendis prosternendisque arboribus vim cornuum experientibus admonens, idem affert quae de bubalo in Theodibertum irruente enarrat Agath. I 4 *ὁ δὲ τῇ ῥοπῇ τοῦ δρόμου φερόμενος ἐς δένδρον τι τῶν οὐ λίαν μεγάλων τῷ μετώπῳ κορύττεται καὶ τὸ μὲν διεσείσθη τε ἅπαν καὶ ἐπὶ θάτερα κατεκλίθη*), *κεντροτυπεῖ* proposuit reiecitque R. (nec *κεντροτυπῶν* tentandum cl. Heliod. X 28 *ἀντὶ μάστιγος τῇ σχίζῃ συνεχῶς ἐπισπέρχων ἐπὶ τὸν διαδράντα ταῦρον ἤλαυνε*); *κεντροτυπεῖς* Schneider 'equos stimulo excitatos': at erant manus inermes nec stimulo aut flagello instructae, requiro 'calce citatos' *πτερνοτυπεῖς* cl. Heliod. l. c. *μυωπίζει δὲ τῇ πτέρνῃ τὸν ἵππον*; cet. cf. IX 274, 2 *μηροτυπεῖ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις* (Phil.), VI 103, 2 *δουριτυπῆ τε σφῦραν* | *ζεύξει* P (*τεύξει* Dorv., *πελάσει* Br.), *ζεῦξε* Reiske, *ζεῦξεν* Hilberg; cf. *ἔζευξ'* IX 708, 1 (Phil.) p. 547, 5 'iacere in frontem fortia vincla parat' Grotius: at non laqueum fronti iniectum significat *πλέγμα* hoc loco aut *ἅμμα* vs. 5, sed vinculum dicitur manuum lacertorumque equitis complexu formatum atque tauri cornibus frontique circumdatum, cf. Heliod. X 30 *τὸν μὲν* (*ἵππον*) *ἄνετον φέρεσθαι μεθίησι μεθαλάμενος, ἐπιρρίπτει δὲ ἑαυτὸν τῷ αὐχένι τοῦ ταύρου καὶ τοῖς κέρασι τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον κατὰ τὸ μεταίχμιον ἐνιδρύσας, τοὺς πήχεις δὲ οἱονεὶ στεφάνην περιθεὶς καὶ εἰς ἅμμα κατὰ τοῦ ταυρείου μετώπου τοὺς δακτύλους ἐπιπλέξας*, Oppian. Hal. II 316 *αὐτὰρ ὁ χεῖρας πλέγδην οὐκ ἀνίησιν ἀπ' αὐχένος* (de infante matris collo inhaerente) | *ἀντιλαβεῖν* perperam Vossius | *μετωπίδ.* (cr. ex *μετοπ* ?) P: cf. *ἐπωμάδιον* Phil. IX 11, 3, *ζεῦγος ἐπωμάδιον* Jul. XVI 108, 2

1 non 'laqueum cornibus summis innexum' humum versus declinari dicit, sed ipsum caput tauri manuum viribus astrictum prono motu deorsum vergere, cf. Theocr. 25, 145 *τοῦ μὲν ἄναξ προιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης κλάσσε βαρύν περ ἐόντα* (Phil. IX 285, 3 *ἀλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους*), Hel. X 30 *ἥπλωτο ὕπτιος — τῶν μὲν κεράτων τῇ γῇ προσπεπηγότων καὶ εἰς τὸ ἀκίνητον τῆς κεφαλῆς ῥιζωθέντων* | *ἀκρότατον*: fort. *ἀκρότονον*, cf. Phil. IX 299, 4 *μακροτόνων σχοίνων ἅμμα σαγηνόδετον*, VI 103, 1 *ἰθυτενῆ*, VI 5, 4 *σχοινοτενεῖς σπυρίδας* (VI 62, 2 *ἀκροβελῶν δονάκων*) | *δ' εσ γ. κλ.* P: cf. Phil. *ἐστόρεσαν δαπέδοις* et *ἄλλων κλινομένων* IX 247, 2; 6 | *κευροπον* (non rest. ex *κερ.*) P (*κεῦκροτον* Reiske) | *κλῖναν κέρας εὔστροφον* Herw. | *ἅμα* f. orta vocula ex antecepto *ἅμμα*: *πύκα*? *ἄχρι*? | *ἅμμα* cr. ex *ἄμμα* (? ex *ὅμμα* non putarim) P 2 *τὴν τόσην* P, cr. Salm.;

544. ʼΑΔΔΑΊΟΥ. A*

Εἰς λίϑον | βήρυλλον. A*

Ἰνδὴν βήρυλλόν με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην
εἶναι, καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε κόμας·
ἠνίδε καὶ χείλη νοτερὴν κηλοῦντα ϑάλασσαν,
καὶ μαστούς, τοῖσιν ϑέλγω ἀνηνεμίην.
ἢν δέ μοι ἡ φϑονερὴ νεύσῃ λίϑος, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
ὥρμημαι, γνώσῃ καὶ τάχα νηχομένην.

---

cf. Phil. IX 708, 2 *τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος* | *ἐξεκύλησε* P *-λισσε* Salm. *-λισε* Br.; cf. Agath. VI 72, 4 *ἐγκέφαλον πλήξας ἐξεκύλισε πέδῳ*, Jul. VII 582, 4, IX 131, 2 *πίτυν ὑέτιός με πρόρριζον γαίης ἐξεκύλισε Νότος* (tribus his locis verbum *ἐξεκ.* eandem pentametri sedem obtinet atque in versu Philippi) | comparandum ep. in Thesei taurique Marathonii statuam conditum ab eodem fort. Philippo XVI 105 | in fine versus (post *βίην*:) exstat *α*^{δ}*ʾνόητον*: (*ανόητ.* exaravit J, ⌜*δια*⌝ superscripsit alia fort. manus, sed ita ut forma vocis, non librarii iudicium corrigeretur, sc. ut *ἀδιανόητον* pro *ἀν.*, non *διανοητόν* legeretur) ‖

1 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 193   1 *αδδαίου* (om. gentili *Μακεδόνος*) A*   2 *εισ λιϑ. βηρυλλ*ϑ A*; ep. loquentem inducit Nereida Galenam in beryllo caelatam a gemmarum sculptore Tryphone (v. Dilthey Rh. M. 27, 301 Furtwängler Arch. Jahrb. IV 59); cf. imprimis epp. XVI 263, IX 325, 747, 752 (Asclep.), 756, similia   3 *ʼΙνδὴν*: Babyloniae terrae gemmam vindicat Dionys. P. 1011 *καὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει* (sc. *Βαβυλῶνος πεδίον*) *χαριέστερον ἄλλο, ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίϑον, ἢ περὶ χῶρον φύεται ἐν προβολῆς ὀφιήτιδος ἔνδοϑι πέτρης* | *τρῦφων* (signum * in marg. add. J) P | noli *ἀνέπλασσε* tentare: cf. 438, 7 *βαιοτάτους ἀνέπεισεν ἐρέτας* | v. IX 325 *πρὶν μὲν ἦμαν φῦκος, νῦν δέ μοι ἔντοσϑεν ἰαύει Ἔρως*, XVI 263 *Πέρσαι μέν με λίϑον δεῦρ᾽ ἤγαγον — εἰμὶ δὲ νῦν Νέμεσις*   4 cl. IX 826, 1 *τεχνήσατο δαιδαλέῃ χείρ* malis fort. *δαιδαλέαις χερσὶν* (cum asyndeton defendi possit) vel *κεὐπαλάμοις χ.*, sed *μαλακαῖς* 'propter operis mollitiem' recte dicitur, cf. VI 352, 1 *ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα*, nec praestaret supponere *μαλακὰς* (Dilthey) *κρῆϑεν ἀνῆκε κόμας* | *ἀνῆκε*: cf. Adaei IX 300, 4 *ἧκε διὰ κροτάφου* (IX 386, 4 *Κύπριν ἀνῆκε βυϑῶν* fort. Adaei)   5 *ηνὶ δὲ* P | *πλείοντα* P; *λειοῦντα* Jac. *πνείοντα* Dilthey, *ἁπλοῦντα* olim ci.; *πτύοντα* et *λείχοντα*, quae tentantur, in nymphae imaginem parum vid. quadrare nec multo magis *σταλάοντα* vel *λείβοντα* (cf. Call. II 38); praestare puto *κηλοῦντα* (an *στέλλοντα, ϑάλποντα?*)   6 *μαστοὺσ τοῖσιν ϑέλγω ἀν.* P: inter obsoleta nu-

545. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. A*. Pl

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὠνὴρ τοὺς Μουσέων πάντας ἔσεισε κάλους.

---

merat vocabulum ἀνην. Lucian. Pseudolog. 29: ἐῶ τὰ ἀρχαῖα τὸ τριῶν μηνοῖν καὶ τὸ ἀνηνεμία καὶ τὸ πέταμαι καὶ τὸ ἐκχύνειν (unde Adaei verba non convertas in τοῖσιν θέλκτρ' ἔνι νηνεμίης) p. 549, 7 sq. cf. quae similia de materia arti obstante in eiusmodi epp. proferri solent: 723 ἁ μόλιβος κατέχει με καὶ ἁ λίθος, εἵνεκα δ' ἂν σεῦ, πλάστα Μύρων, λωτὸν καὶ θρύον ἔδρε πόμαν, 740, 2 (Gemini) ἣν δ' ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην, 747 καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται τῇ χρυσῇ μάνδρῃ, 777, 5 7 ἣν δέμοι P | φ*θονερή: cf. 756, 3 ἀλλ' ὁ πεδητὰς Σειληνοῖς κώμων βάσκανός ἐστι λίθος, 752, 2 τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη (794, 2 οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ὄπασσεν ἔχειν) | νεύσει P νεύσῃ Br. ||

1 sqq. Plᴹ l. Iᵇ c. 37 (εἰς ποιητάς), 1; Plᴱ I 63, 23; ep. exstat in cod. Matrit. 24 ap. Ir. p. 98 inter ep. IX 504 (in Musas) et IX 160 (in Herodotum); Crin. Rub. n. 41 1 Κριναγόρου in Κλιν. inepte mutavit Constant. Lascaris (qui epp. codicis Matrit. 24 exaravit) | lemma deest in P Pl; Marcello, Octaviae filio, natalem, opinor, diem agenti Hecalen, poema Callimacheum, misit Crinagoras, 'litterator Graecus' iuveni, ut Antoniae minori eadem oblata occasione (εἰς ἱερὴν — ἠῶ) muneratus est codicem lyricorum Graecorum (IX 239), Proclo adulescentulo calamum (γενέθλιον εἰς ἦμαρ VI 227); cf. etiam epp. VI 229, 261, 345; conditum ep. ante annum 27, i. e. ante bellum Cantabricum, cui intererat Marcellus; eidem Marcello Crinagoras postea, ineunte anno 25, revertenti ex illo bello scripsit ep. VI 161 2 sch.ᴮ adscripsit haec: 'τορευτὸν σὺν πόνῳ καὶ ἀκριβείᾳ κατεσκευασμένον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τορευόντων, ὅθεν καὶ τορεία ἀντὶ ῥητορείας, καὶ τορεύειν ᾠδὴν (v. Arist. Thesm. 986 et schol. Arist. ad haec verba) ἐστὶν τορῶς καὶ τρανῶς καὶ μεγαλοφώνως λέγειν καὶ ᾄδειν' (vitiose μεγαλοφυῶς sch.ᴮ, cf. Suid. s. v. τορῶς) | Καλλ. τὸ τορ. ἔπ.: v. Crinag. IX 430, 1 τῆς ὅιος γενεὴ μὲν Ἀγαρρική; epigrammatis in Erinnae Ἠλακάτην initium IX 190 cft Rub., cf. etiam γράμμα τορευτὸν VII 274, 4; similis est verbi τορνεύειν usus apud Plat. Phaedr. 234ᵉ στρογγύλα καὶ ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται | ἐπαυτῶι P ἐπ' αὐτῷ Plᴹ; cf. Crinag. VII 638, 1 μόρῳ ἔπι, 645, 3 (in clausula versus) ἢ ἐπὶ Νείλῳ 2 sq. ep. distichon primum affert schol. Aldinae ad Aristoph. Eq. 756 (νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ) 3 ὠνὴρ P ὠ' νὴρ Plᴹ·ᴱ (ὦ' νήρ 'o lector' absurde Opsop.) | μουσέων P Plᴹ: eadem forma in eadem versus sede utitur Crin. IX 513, 2 ἔγρα-

ἀείδει δ' Ἑκάλης τε φιλοξείνοιο καλιὴν
καὶ Θησεῖ Μαραθὼν οὓς ἐπέθηκε πόνους·
τοῦ σοὶ καὶ νεαρῶν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι,
Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἴσον βιότου. M 85^{v}

546. ᾽ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ. A*

Κὴν πρύμνῃ λαχέτω μέ ποτε στιβὰς αἵ θ' ὑπὲρ αὐτὴν
ἠχεῦσαι ψακάδων τύμματα διφθερίδες,

φεν ἢ Μουσέων (cf.. IX 234, 5) | *κάλουσ* P *κάλ⌈ουσ⌉* Pl^{M} *κάλως* Pl^{E}; '*ὑπὲρ* (*κινῶν ὑπὲρ* sch.^{w}) *τοῦ εὐδοκιμῆσαι τῷ ποιήματι· ἔστι δὲ παροιμία* (*παροιμιακῶς* sch.^{w}, at cf. Suid. *πάντα κάλων σείειν παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων*), *καὶ τροπικῶς ἀπὸ ἱστίου*' sch.^{B} (*ιστίχ* scr. sch.^{B}, cr. sch.^{w}; noli restituere *ἱστοῦ* aut *σχοινίου* cl. schol. Arist. ad Eq. 756: *κάλων δὲ τὸ σχοινίον· τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει*); v. Apoll. Tyan. ep. 7 *πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν*

1 *ἀείδει*: cf. Crin. XVI 61, 5 *δισσὸν ἀειδέσθω* (⏑ – – –) *πολέμου κράτος* (IX 429, 1 *ᾖσεν τὸν σκοπόν*), Antip. IX 428, 3 *ἀείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον* | *δ' ἀἐκάλησ* (punctis deleta est litt. *α*, quae sequitur littera *ἐ* facta ex *ι*: *αικάλησ* J^{ac} *ἐκ.* J^{pc}) P *δ' ἐκάλησ* Pl^{M} (*Ἑκάβης* Pl$^{a.b}$, sed *-λης* Pl$^{I.α}$) | '*Ἑκάλη ἐξενίσατο τὸν Θησέα*' adscr. sch.^{B}; cf. Julian. ep. 41 *οὐδὲ τῆς Ἑκάλης ὁ Θησεὺς τοῦ δείπνου τὸ λιτὸν ἀπηξίωσεν, ἀλλ' ᾔδει καὶ μικροῖς ἐς τὸ ἀναγκαῖον ἀρκεῖσθαι* | *φιλ. καλιήν·* P: sumpsit Crin. hanc vs. clausulam ex ipso carmine Callimacheo, cf. fr. 131 *πολλάκι σεῦ καί, μαῖα, φιλοξείνοιο καλιῆς μνησόμεθα* (fr. 41 *τῖον δέ ἑ πάντες ὁδῖται ἦρα φιλοξενίης, ἔχε γὰρ τέγος ἀκλήιστον*); ex eodem carmine fort. versus initium petivit, cf. fr. 42 *ἀείδει* (– – –) *καί πού τισ ἀνὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον*, unde Dilthey iure vid. suspicari ab ipso Callimacho carmen Hec. *τορευτὸν ἔπος* appellatum fuisse (obversabantur verba Callimachea Crinagorae etiam in ep. anath. VI 253, 3 *Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή*) | *καλ.*: '*μικρὸν οἶκον καὶ πενιχρὸν τῆς γραός*' sch.^{B} 2 *οὖσ* P *τοὺσ* Pl (Rub., qui verborum ordinis inversi articulique pronominis loco adhibiti exempla Crinagorea affert ad hunc versum)

3 *τόνσδι* (in marg. interiore notam ⁎ adpinxit J; pro spiritu, qui nunc est supra alterum *ο*, olim vid. fuisse prosodia alia) P; *τοῦ σοὶ* Pl$^{M.s}$ *τοῦ σοι* Pl$^{I.a.b}$; '*τοῦ Θησέως δηλονότι*' recte interpretatur sch.^{B}; *τοῦ καὶ σοὶ* Schneider (falso: componuntur *καὶ νεαρῶν — κλεινοῦ τε* = *καὶ κλεινοῦ*); *τῷ σοὶ καὶ* Salm. | *νεαρ⌊ὸ⌋ν* P^{pr} *νεαρῶν* P^{ar} Pl$^{M.E}$ (genet. rest. Rub.) | *⌊εἴ⌋η ἀρέσθαι* (pro *⌊εἴ⌋* J fort. scripserat *ἀρ* ad seq. vocem properans) P in

καὶ πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον ἥ τ' ἐπὶ τούτων
χύτρη καὶ κενεὸς πομφολύγων θόρυβος·

---

textu, εἴη ἀρεσθ̄ς (sc. -σθ⌈αι⌉) in marg. adposuit L(?), quo manifestior esset correctio ab J iam in t. facta p. 551, 4 κλεινοῦ P Pl; perversam scripturam κείνου affert Brod., cf. Crin. VI 100, 3 νίκης κλεινὸν ἄεθλον, IX 562, 3 | ἴσον P (noli infinitivum ἰσοῦν inferre) ‖ 5 sqq. ep. exstat in apogr. Buh. p. 193 inter IX 544 et 551 5 αντιφιλ (om. nomine gent.) A*; ep. quod vitam navalem quamvis longe ab luxuria terrestri urbanave remotam praedicat cf. cum Antiphili epp. VII 635 (in lintrem piscatori vitae mortisque sociam), VII 630, IX 242, 73, 306 (in Sabini navem coriaceam), 34, 29 (in navem flammis consumptam, in hominum mare tentantium audaciam); cf. praeterea Antiph. IX 415, 7 ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης (πρύμνῃ 546, 1), VI 250, 4 ἀλλὰ δέχευ μυιαροῖο βαθυρρήνοιο τάπητος ἔνδυτον εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον (cum 546, 1 sq.), IX 14, 3 εἴσιδε πουλυπόδην, VII 379, 5 εἴσιδε Ῥώμην, IX 156, 1 (ἐσίδοιμι διήκονον 546, 5), IX 415, 6 φῦκος ὑπὲρ σανίδων, 222, 2 λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν, 242, 6 ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος (νηὸς ὕπερθε σανίς 546, 6), VI 250, 1 λιτὸς ἐγὼ τὰ τύχης (cum 546, 7 sq.) 6 κὴν πρῠμνῆ (scil. J primo scripserat πρύμνη, idem praetulit postea πρυμνῇ, C denique restituit πρύμνῃ) P; cf. Propert. II 26, 33 '(et tabula una duos poterit componere amantes) prora cubile mihi seu mihi puppis erit' | με ποτὲ P | στιβάς: v. Eur. Troad. 507 στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ, Arist. P. 347 πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων, Plut. 540 sq. ἀντὶ δὲ κλίνης στιβάδα σχοίνων Theocr. IX 9 ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται λευκᾶν ἐν δαμαλᾶν καλὰ δέρματα | ὑπερ αὐτῆν (-τήν J^ac -τῆν J^pc) P, ὑπὲρ αὐτῆς (quod frustra praetulerunt edd.) Br. 7 cf. fr. Sophocl. 519 τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα κἀθ' ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκούειν ψακάδος εὑδούσῃ φρενί | τύμματα P τύμματι s. -σι Reiske

1 ἐκ μυλάκων: 'saxa in focum subitarium exstructa, unde per interstitia passim ignis luctatur et prorumpit' interpretatur Jac.; at lapides dici ad ignem eliciendum conflictos docent Sen. Quaest. nat. II 22 'videamus quemadmodum apud nos fieri soleat ignis: duobus modis, uno, si excitatur sicut ex lapide percusso (altero, si attritu invenitur)', Cic. de nat. deor. II 25 'nam et lapidum conflictu atque tritu elici ignem videmus'; ἐκ σμιλάκων (mendose) et ἐκ μαλαχῶν ('ex sarmentis malvae s. hederae tamquam parum aptae igni alendo, ignem scintillantem fumantemque gignentis') Reiske; ne praeferas ἐκ χαλίκων, v. 418, 6 βάρη μυλάκων (Antiph.) | τούτων· P τούτῳ probabiliter R. 2 κενεός; an κενεῶν (s. κούφων) πομφ.? (cf. Arat. 979)

καί κε ῥυπῶντ' ἐσίδοιμι διήκονον, ἡ δὲ τράπεζα
ἔστω μοι πρώτη νηὸς ὕπερθε σανίς.
'δός, λάβε' καὶ ψιθύρισμα τὸ ναυτικόν· εἶχε τύχη τις
πρῴην τοιαύτη τὸν φιλόκοινον ἐμέ.

547. *Τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα· | μονόστιχον.* A*

Τρηχὺν δ' ὑπερβὰς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ.

---

1 totum versum iterat J in marg. inferiore (J_2), partem versus in marg. exteriore (J_3) | ⸭ — (eadem signa adpicta sunt ab J, J_2) *καὶ κρύπτοντα ⌞ἴδἴδοι⌟μι διήκονον ή δη τράπεζαν·* (*-ζαν·* cr. ex *-ζα: τράπεζα* J^{ac}; *καὶ κρύπτοντα* scripserat J, prò gravi prioris voculae repositus acutus, litt. *ε* supra lineam et spir. postea accesserunt; *⌞ἴδἴδοι⌟* exarasse vid. J in eraso *διήκο*) P in textu; *καί κε ῥύπτοντα εἴδοιμι διήκ. ή δη τράπεζαν* J_2 (qui *κρύπτοντα* et *τράπεζα* secundum correctionem iam in textu factam mutavit, praeterea *εἴδοιμι* intulit); *ἴδοιμι διήκονον|ηδη τράπεζαν:~* J_3 | (*κήρυγγῶντ'* et *κήρέπτοντ'*) *ἐπίδοιμι* Reiske (poterat paulo rectius nec prorsus barbare ci. *κήρυγμεῦντ'* s. *κήρυγόωντ'*), *καὶ ῥέγχοντ'* s. *ῥέγκοντ' ἐσίδ.* Jac. (cl. Lucian. Cont. 1 *ῥέγκεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος*), *καί κε ῥυπῶντ'* Huschke (cum 'variis apographis'), *καὶ κρέ' ἴδοιμ' ὀπτῶντα διήκ.* Heck., *καὶ κρεουργοῦντα ἴδοιμι* Mein. (et *καί ῥ' ὑπνοῦντα*; eodem iure *κἀγρυπνοῦντα δ' ἴδ.* proponere licet), *καὶ κρέ' ἕποντα ἴδ.* O. Schneider; tentavi *κραιπαλόωντα δ' ἴδ.*, *καὶ κραιπνόν τιν' ἴδ.* (*κἀγκάπτοντα δ' ἴδ.*), etiam *φαιδρωπὸν δ' ἐσίδ.* | *ἡδὲ τράπεζα* (*-ζα* cum J^{ac}) Br., Huschke, Jac., *ἡ δὲ τρ.* Reiske 2 *ἔστω μοι πρώτη* P; *ἡ πρώτη* ('primus quisque in navis tabulato asser') Reiske; *πηκτὴ* Br., *στρωτὴ* Mein. (Boiss.); v. Pers. V 146 'tun mare transilias? tibi torta cannabe fulto coena sit in transtro Veientanumque rubellum exhalet vapida laesum pice sessilis obba?' | in fine vs. (post *σανὶσ*) adpositum est ab J *ζτ*
3 *δὸσ.λάβε·* P; cf. Strat. XII 204, 1 *'δὸς λάβε' παίζει Σωσιάδας ὁ καλὸς καὶ Διοκλῆς ὁ δασύς· οἷα δίδως, ἀλόγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἷα κομίζῃ* | *ναυτικὸν* P *παιδικόν* perperam Br. (qui verbis *δός, λάβε* nequitiae sensum subesse putat ut apud Strat. l. c.)
3 sq. *εἴ και τύχη* P *εἶχε τ.* Reiske; mireris poetae, qualem sibi aliquando eventuram esse sortem cupiat, talem dici paulo ante evenisse; suspiceris ita potius terminari ep., ut quae in versibus praecedentibus optata sunt comprehendantur in hunc modum: *εἴθε τύχη τις πρηΰνοι* (s. *φαιδρύνοι*) *τοίη* 'utinam animus, munditia luxuriaque urbana offensus sollicitatusque, tali qualem *descripsi* fortuna placetur ac mitigetur (s. hilaretur)' \ *τὸν φιλό-*

P 450 548. ΒΙΆΝΟΡΟΣ. A*. Pl

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον Ἑρμώνακτα,
φεῦ, βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουγενέες.
ἠγνοίησεν ὁ δειλὸς ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας
ἐλθών· αἱ δ' ἔχεων ἦτε χερειότεραι.
ἀντὶ δέ οἱ θοίνης ἐνεμάξατε φοίνια κέντρα,
ὦ πικραί, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος. M 9^{v}

κοινον 'vulgaria et communia captantem, non exquisitas voluptates quaerentem' Jac. ‖ p. 553, 5 sq. versum om. Plan. nec exstat in ap. Buh.; cf. ad 538 sq. 5 *τα εικοσι* A* (exspectes ⟨*ἔχει*⟩ *τὰ εἴκ.*) | *στο*^{χχ} A* (bis litt. *χ* superscr. A*, non *ιχχ* ita, ut cum priore *χ* vocalis coalesceret) | *μονοστιχον:~* A* (unde apparet vocem compendiose scriptam in lemmate ad IX 491 non esse *μονοστίχιον*) 6 *ἐξήνθιζεκλωψ* P: nec mutandum verbum (velut in *ἐξάνθιζε*) et omni de versus sensu coniectura (de saepe ab fure, cum feliciter elapsus esset, floribus ornata) supersedendum | versum, quo interrumpitur fr. Philippeum (*Κὴν* — *Κοῦρον*), explendae paginae causa in P accessisse apparet ‖ 1 sqq. Pl^{M} l. I^{a} c. 36 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 16; Pl^{E} I 37, 16; imitatur Bianor ep. Antipatri Thessal. IX 302, omissa tamen infantis parentum mentione; cf. praeterea epp. IX 259, 351, 407, 114, 240 similia 2 '*τὸ βρέφος Ἑρμώνα⌈κτα⌉ καὶ τὰ ἑξῆς ὡς ἀνωτέρω*' adposuit Antipatri epigrammatis mentionem faciens sch.^{B} | obversabatur Bianoris hexameter imitatori Philippo IX 240, 1 *βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα Καλύπτρης* | *ἀποπλανίην* P: cf. *ἑρπυστὴν* 302, 2 | (*ἑρμόνακτα* Pl^{a} itemque Pl^{n}) 3 *φεῦ, κύνες* 302, 2 | v. Bianor. VII 387, 4 *φεῦ, βρέφος ἐψεύσθην*, IX 273, 3 *εἷλεν ἀοιδόν*, XI 248, 1 *τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἷλε* | *εἵλετεβου γενέεσ* (*εἵλετο*? J^{ac}) P: '*ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννῶνται αἱ μέλισσαι*' adposuit sch.^{B}, v. *βουποίητε μέλισσα* XII 249, 1 (Straton.), *βοηγενέεσσι μελίσσαις* IX 363, 13, *βούπαισι* — *μελίσσαις* VII 36, 3 (Erycii) 4 *ἠγνοίησεν* P Pl; 'ignarus, imprudens erat fati impendentis, quoniam ad apes tamquam mellis artifices donatricesque, placidum innoxiumque genus se venisse putabat'; verbum sumpsit Bian. ex Il. *Α* 537 | *ἢ μαίμησεν* — *ἐλθεῖν* Jac., olim ci. *ἢ γήθησεν* et *εὖ* (s. *ἤ*) *θάρσησεν* (*ἐλθών*), etiam *οὐκ ὤκνησεν* (*ἐλθεῖν*) | *ὁ δειλὸσ* P; *ὁ δείλαι*^{ο} Pl^{M} *-λαιοσ* Pl^{E} (quarum nulla *ἠγνοίει δείλαιος* exhibet; noli ci. *οἴμησεν δείλ. ἐλθεῖν*) | *ἐσυμέασ* P \ *μελίσσασ* P Pl^{M} Pl$^{b.s}$ *-ίσσαις* Pl$^{L.a.a}$ 5 *ἐλθὼν· αἱ δ' εχέων* P *ἐλθὼν· αἳ δ' ἔχεων* Pl^{M} (*αἶδ' ἔχ.* Pl$^{a.b}$, *αἱ δ' ἔχ.* Pl^{s}); *αἶτ'* Salm., *καὶ δ'* et *καὶ γὰρ ἔχ.* et *ἀλλ' ἔχ.* Jac.;

549. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ. A*. Pl

α. *'Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;*
τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου;'

εἶτ' ἔχ. et (*ἠγνοίησεν*) *οὕνεκ' ἔχεων* ego tentavi | *η τε χερειότεραι* (*-ύτεραι* J^{ac}) P p. 554, 6 *ἀντι δέοί* P | *ἐν αιμάξατε* P *ἐνεμάξατε* Pl^M, *ἐσεμάξ.* Pl^E (Pl^{I-s}) 7 *ὤ* (potius quam *ὢ*) J^{pc} *ἆ?* J^{ac} | *πικραὶ γλ.* (interpunctione om.) P Pl^M, distinxit Jac. | *ἀντίπ.*: cf. Bianoris VII 396, 4 *κείνων χὠ τάφος ἀντίπαλος* ||

1 sqq. ep. recepit Plan. in syllogam suam priorem posterioremque: exstat in Pl^M l. I^b c. 21 (*εἰς θάνατον*), 2 ($Pl^M{}_1$) et in Pl^M l. I^a c. 63 (*εἰς πηγάς*), 5 ($Pl^M{}_2$); ex editionibus Planudeis integrum exhibent bis ep. Pl^{I-b}, scil. in cap. I 37 (*εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας*), 22 ($Pl^E{}_1$), iterum in cap. I 66 (*εἰς πηγάς*), 4; edd. recentiores (inde a Stephaniana) afferunt ep. tantum in cap. priore (37), in altero cap. partim omittunt (Pl^B), partim satis habent indicare hisce: '*Ἀντιπάτρου·* (pro *Ἀντιφίλου* neglegenter describens Stephan.) *κρηναῖαι λιβάδες καὶ τὰ ἑξῆς· ζήτει ἐν τοῖς ἄνω ἐν τῷ λζ κεφαλ. τῷ εἰς θάνατον*' 1 *αντιφιλ* A* *ἀντιφί* (λ supra) $Pl^M{}_{1.2}$; nom. gent. *Βυζαντίου* om. P Pl; conlato epigrammate (in fontis undas sanguine homicidae maculatas suppressasque) IX 258 tetrastichon fort. Antiphani vindicare malis, at recte tribui vid. in codd. Antiphilo, cf. IX 294, 5 *τί τοσόνδε* VII 379, 1 *τί σοι τόσον εἰς ἅλα χῶμα βέβληται*, IX 192, 1 *αἱ βίβλοι, τίνες ἐστέ, τί κεύθετε*, IX 156, 5 *τόσος στρατός*, 73, 2 *πλαγκτὸν ὕδωρ*, 277, 1 *λαβροπόδη χείμαρρε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ* cum 549, 1; V 110, 5 *ὅλαι φλόγες*, VII 399, 5 *ἄνισον φλόγα*, IX 178, 3 *ἤδη σβεννυμέναν με νέα κατεφώτισεν ἀκτίς*, IX 298, 2 *ἠελίου* in fine pentametri cum 549, 2; VII 630, 4 *καί με κατέτρυχεν κεῖνο*, IX 192, 6 *δάκρυα Πηνελόπας*, VII 141, 7 *ὅσσος ἐν ἡρώεσσι τότ' ἦν χόλος* cum 549, 3 sq.; IX 29, 5 *ἦν ὄντως*, 310, 6 *ἦσθ' ἄρα* (ab initio pentametri utrumque), IX 222, 5 *ἡ μὲν ἐκείνου χθών*, IX 306, 5 *τὰς δ' αὐτάς ποτε πόντος ἔχει νέας*, VII 172, 5 *διψὰς ἔχιδνα* cum 549, 4; diverbii forma eadem in ep. 549 atque in VII 379, IX 294 poeta utitur | lemma om. P Pl; scriptum ep. in fontem exarescentem idcirco, quod nymphae fontanae Agricolae cuiusdam, fonticuli, ut vid., cultoris mortem deflentes lacrimas suas, quae sunt aquae fontanae, omnes in tumulum mortui profuderunt (obversabantur Antiphilo fort. [Moschi] verba: *ὕδατα δάκρυα γέντο* III 29); epigrammati huic in fontem propriis liquoribus destitutum opposuisse vid. idem Antiphilus ep. alterum in fontem alienis aquis (pluvialibus) supra modum solitum accrescentem IX 277 2 v. IX 258, 1 *ἡ πάρος εὐύδροισι λιβαζομένη προχοαῖσι πτωχὴ νῦν νυμφῶν — ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιον* | *κρ. λιβάδες*: $sch.^B$ supra lin. '*σταλαγμοί*'

β. Δάκρυσιν Ἀγρικόλαο τετρύμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὸν ἢ κείνου διψὰς ἔχει σποδιή. M 84[r]. 15[r]

550. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A*. Pl

Κλεινὴν οὐκ ἀπόφημι· σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκαν
κλῄζεσθαι πτηνοί, Τῆνε, Βορηιάδαι.

---

scr., in marg. haec: *Καὶ Εὐριπίδης πίδακος λιβάς* (immo *πιδακόεσσα λιβάς* Androm. 116)· *καὶ ὁ Θεόκριτος δὲ τὰς πηγὰς ἀναδακρῦσαι ἐπὶ τῷ τοῦ Βίωνος θανάτῳ ποιεῖ 'Κρανίδες ὠδύραντο ⟨καὶ ὕδατα⟩ δάκρυα γέντο'* ([Mosch.] III *ἐπιταφ. Βίωνος* 29; sch.[B] perperam *ὁ Θεόκρ.* pro *ὁ Μόσχ.*, *ἐστίωνοσ* pro *Βίωνος*, *ὠδύραντό τε δάκρ.* scripsit) | *λιβάδεστί* (*τί* cr. ex *τε*?) P | *ποῦτό σον* P; *ποῦ τὸ σὸν* non male Reiske p. 555, 3 *τίσφλοξ* P | *ἀενάουσ* P Pl[M]$_{1.2}$ Pl[E]$_{1.2}$; *'τὸ δὲ ἀεννάους* (sic) *ἀεννάου δεῖ γράφειν'* inepte epidiorth. Pl[a]$_1$; *ἀέναόν σ' ἔσβ.* Reiske; schol.[B] adnotat: *'ἀενάους· ἰστέον ὅτι τὸ ᾱ στερητικὸν βραχύ ἐστιν πλὴν τοῦ ἀθάνατος ἀκάματος ἀπάλαμος* (Hes. Op. 20) *διὰ τὸ μέτρον· ὃν τρόπον καὶ ὁ Πριαμίδης* (*Δ* 490) *καὶ θυγατέρος* (*τ* 400) *καὶ Διαγόρας* (Pind. Ol. VII 13, 80) *καὶ διογενής* (*διάκονος* perverse schol.)· *Ὅμηρος γὰρ πᾶσαν λέξιν ὡς πρὸς τὸ μέτρον αὐτῷ δοκεῖ χρήσιμος ἐδέξατο'*: v. Herodian. I 521, 24 | cf. Od. *ν* 109 *ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα* | *ἠελίου* P Pl$_1$[M] Pl$_1$[I.a.b.α]; *ἀελίου* Pl$_2$[M] (cr. ex *ἠελ.*), Pl$_1$[s] Pl$_2$[I.a]; *ἠελίους* Pl$_2$[α.n] (*τὸ ἠελίου ἠελίους γραπτέον* Pl[a]$_2$ in epid.), *ἀελίους* Pl$_2$[b]

1 *ἀγρικόλαε.* P *-κόλαε* Pl$_2$[M] *-κόλα* Pl$_1$[M] Pl[E]; *Ἀγρικόλαο* Reiske, *δάκρυσ' ἐπ' Ἀγρικόλᾳ* Salm.; *'ἀγρικόλα δὲ ἢ ὄνομά ἐστι κύριον ἢ γεωργοῦ· οὕτω γὰρ κατὰ τὴν Λατίνων νοεῖται φωνήν'* sch.[B]; cf. Antiph. IX 192, 6 (iungit igitur poeta genetivum cum *δάκρ.*, ut modo flentem modo defletam personam indicet: *δάκρυα Πηνελόπας — δάκρυσιν Ἀγρικόλαο*) | *τετρύμμεθα* P, *τετρίμμεθα* Pl$_1$[M] Pl$_1$[I.a.b.s] Pl$_2$[b]: *τετύμμεθα* Pl$_2$[M] Pl$_2$[I.a.α]: 'exusti, tosti sumus' interpretatur formam ad *τύφειν* referens Reiske, qui saltem *τεθύμμεθα* scribere debebat; idem tamen *τετρύμεθα* proposuit praetulitque; *τετήγμεθα* apogr. Stephani 1 sq. cf. IX 258, 2 *πτωχὴ νῦν νυμφέων μέχρι καὶ εἰς σταγόνα* (Antiphan.) 2 pro *ποτὸν* noli requirere *ῥυτὸν* nec *ἢ κείνου* convertere licet in *ἡ νεκροῦ* (s. *ἡ νέκυος*) aut *ἡ κλεινοῦ* | *διψὰς*: cf. VII 172, 5 *διψὰς ἔχιδνα* | *ἔχει*: ne *ἕλεν* inferas, cf. IX 306, 5; 192, 8 (*ἔχειν αἰών*) ‖ 3 sqq. Pl[M] l. I[a] c. 56 (*εἰς νήσους*), 3; Pl[E] I 58, 3; cf. eiusdem Antipatri Thessalonicensis ep. ad deplorandam Deli insulae sortem conditum IX 408 Alpheique qui oppositi sunt versus insulam celebrantes IX 100; de epp. Philippeis in simili fere argumento versantibus

v. ad IX 408 3 *αντικατρ̊* (in marg. iuxta 549, 4) A* 4 *κείνην*

ἀλλὰ καὶ Ὀρτυγίην εἶχε κλέος, οὔνομα δ' αὐτῆς
ἤρχετο Ῥιπαίων ἄχρις Ὑπερβορέων.

P Pl[M] Pl[I–a] κλείνειν Pl[b] (fort. κλείειν repositura: cf. XII 24, 3 ῥέξειν οὐκ ἀπόφημι), κλεινὴν Pl[a] (v. IX 107 τὴν μικρήν με λέγουσι — οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ Antipatri?); in Pl[I] cum κείνην correctionem iungit sch.[B] ita: A γρ. ἴσωσ κἶνην, ut αἴνην (an αἰνὴν?) quam κλεινὴν maluisse videatur; idem tamen sch.[B] κείνην agnovit, cum explicavit in marg. inferiore 'οὐκ ἀπόφημι τὴν Τῆνον· εἶτα ἐπιστρέφεται πρὸς αὐτήν· σπανιάκις δὲ εὕρηται ἡ σύνταξις', priorem notulae partem ('κείνην οὐκ ἀπόφ.: ἤγουν τὴν Τ. — αὐτὴν') repetit sch.[B] in marg. ext. additque ad claritudinem insulae Teni illustrandam (petita a Stephano Byz., Eustathio ad Dion. 525, Apollonio Rhod.) haec: (αὐτὴν) τὴν νῆσον μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἣν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ ὀνομασθῆναί φησι Στέφανος· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος (I 1307) τὸν ἕτερον τῶν τάφων τῶν Βορεαδῶν εἶναι θέας ἄξιον τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ ὑπὸ τοῦ βορέου κινεῖσθαι· εἶναι δέ φασιν (Steph.: Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ δειπνοσοφιστῶν, v. Athen. 43[c]) ἐν αὐτῇ καὶ κρήνην ἧς τὸ ὕδωρ οἴνῳ μὴ κεράννυσθαι (οὐ μείγνυται Athen. Steph.) καὶ ⟨φιάλιόν⟩ τι σύγκραμα ἔχον (σύγκρ. εἶναι sch.[B], qui vocem φιάλιόν om.), ἐξ οὗ πῦρ ἀνάπτειν ῥαδίως (noli ci. ῥάδιον, Steph.: ἀνάπτουσι πάνυ ῥαδίως, Eust. πάνυ ῥ. πῦρ ἀνήπτετο), ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. ἐν αὐτῇ δὲ Ἡρακλῆς τοὺς Βορεάδας ἐφόνευσεν ὥς φησιν Ἀπολλώνιος (I 1305)· 'Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν καὶ ἀμήσατο γαῖαν | ἀμφ' αὐτοῖς· στήλας δὲ δύο (δύω Ap.) καθύπερθεν ἔθηκεν, | ὧν ἑτέρη θάμβος περιώσιον ἀνδράσι κεῖται (ἔτευξεν — λεύσσειν Ap.)· | κλίνεται (κίνυται Ap.) ἠχήεντος ὑπὸ πνοιῇ βορέαο' | κλεινήν: cf. περίβωτον IX 62, 1, Ἴλιος — κλεινὴ πόλις 387, 3, ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις 152, 1 (in epp. similis argumenti) p. 556, 5 κλήζεσθαι P κλῃζ. Pl[M]: v. τὴν πάρος — κληζομένην 62, 2; Call. hymn. in Del. 275 τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη — κλῄζῃ (unde noli restituere in Antipatri ep.: κλεινήν — οὐκ ἀπόφημι — σ' ὕπαρ π. ἔθηκαν κλῄζ., ut verba κλεινὴν κλήζεσθαι iungantur) | πτηνοὶ δῆλε J in textu, πτηνοὶ τῆνε in marg. L(?) consentiens cum Pl | βορηϊάδαι J -άδα. Pl[M] (post α exstat lineola tenuiter alio atramento adpicta, qua man. recens haud scio an litteram ι notare itaque scripturam Palatinam reponere voluerit) -άδα Pl[E]; in fine vs. P adpositam habet vocem 'ὡραῖον: ~', quae non modo ad primum distich., sed ad totum ep. vid. spectare | 'υἱοὶ τοῦ Βορέου πτηνοὶ ὄντες Ζῆθος (sic!) καὶ Κάλαις' sch.[B], Amphionis fratrem Zetae loco memorans: cet. v. adnot. ad Palaeph. 22, p. 31, 3 F.

1 ο¯ρτυγίην J 2 Apollonii Rh. (4, 286) verba 'πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιῆς βορέαο Ῥιπαίοις (-ης perverse schol.) ἐν ὄρεσσιν ἀπόπροθι

νῦν δὲ σὺ μὲν ζώεις, ἡ δ' οὐκέτι· τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι Τήνου Δῆλον ἐρημοτέρην; M 14ʳ

551. ἈΝΤΙΦΊΛΟΥ. A*

Καλχηδὼν δύστηνον ἐρωδιὸν ἐχθρὰ κολάζει·
τεῦ χάριν ὁ προδότης ὄρνις ἀεὶ λέγεται,

μορμύρουσι' affert sch.ᴮ; de primitiis sollemnibus Apollini ab Hyperboreis ad insulam Delum missis cf. Herod. IV 33, Call. IV 278

1 ζώῆσ (ει supra) · P (σωκεῖς?) 2 in fine vs. (post ἐρημοτέρην·) J adpinxit 'ζᵗ : ~' ‖ 3 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 193 post IX 546 | ep. scriptum in ardeam, quae cum ceteris gentibus avis fausta videretur solis Chalcedoniis infesta exstitit eo quod ad colligendas conchas in stagno consistens hostibus urbem ad fretum adiacentem oppugnantibus aditum facilem vadumque pervium indicavit, unde aliti ab oppidanis proditoris nomen impositum est. Heraeam spectari promuntorium Chalcedoni finitimum docebat Heck. afferens Demosthenis Bithyni versus ex Bithyniacorum l. IV, fr. 5 (IV 385 M. Fr. H. G., apud Steph. Byz. v. Ἥραια): ἔστι δέ τις προπάροιθε κλυτῆς Χαλκηδόνος ἄκρη Ἡραία τρηχοῦσα πολυσπιλάς· ἔνδοθι δ' αὐτῆς — κοιλαίνεται εἴσω κόλπος ἁλός, φαίης κεν ἰδὼν βαθυδινέα πάντῃ ἔμμεναι· εἰαμενὴ δὲ καὶ οὐ βυθός ἐστι θαλάσσης, cf. E. M. 437, 40. Bellum Chalcedoniis a Byzantinis illatum dici suspicatnr Mein.; at ut inimicitias inter utramque civitatem finitimam nonnumquam intercessisse constat, ita Byzantios non opus erat ab ardeis doceri de natura regionis tam prope vicinae, unde hostes quicunque erant ex longinquiore terra urbem petivisse verisimilius videtur 3 αντιφιλ: ~ A* 4 κ⌊ο⌋λχάδων Jᵖʳ καλχ. Jᵃʳ (κυκλάδων ap. B.) | δύστηνον ἐρωδιον ἔχθρ ακολάζει P (κοχλίδων et cum ap. Voss.) κοχλιδίων — ἔχθρα κ. perverse Huschke de ardearum concharumque simultatibus monens (cf. Aelian. de nat. an. X 5 οἱ κοχλίαι ἴσασιν εἶναί σφισι πολεμίους τοὺς πέρδικας καὶ τοὺς ἐρωδιοὺς καὶ αὐτοὺς ἀποδιδράσκουσιν, οὐδ' ἂν ἴδοις ἔνθα οὗτοι νέμονται κοχλίας διέρποντας); Κόλχος τὸν δύστ. — ἐχθρὰ κ. 'vir Colchus ad inimici instar in ardeam saevit' Reiske (Κόλχων τὸν δ. — ἔχθρα Boiss.), Κόλχων δύστηνον τίς ἐρ. ἔχθρα κολάζει (τεῦ τε χάριν προδότης — λέγεται, Φοῖβος ἐρεῖ 'Phoebus indicabit quae inimicitiae Colchorum ardeam persequantur et cuius rei causa proditoris nomine appelletur') Jac.; (Ἀσπληδὼν Philippeo epigrammatum ordine litterali non

Φοῖβος ἐρεῖ· τεναγῖτιν ὅτ' εἰς ἅλα κῶλον ἐλαφρὸν
στήσας ψαμμίτην δόρπον ἐθημολόγει,

---

animadverso, et) Καλχηδὼν — ἐχθρὰ κ. Mein., Καλχαδὼν Dübn. (cf. quae de 'ardeae eamque allatrantis caniculae imagine insculpta in nummo Byzantio' affert Unger p. 23), 'Καρχηδὼν — ἐχθρὰ κολάζει.' infeliciter Herm.; cl. Antiphili verbis (IX 277, 1) τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ olim ci. Καλχηδὼν τί τόσον τὸν ἐρ. ἐχθρὰ κολάζει, τεῦ χάριν (ut ex duabus interrogationibus priori altera per asyndeton adiuncta sit illam quasi interpretans) p. 558, 5 τεῦ χάριν· ὁ προδότησ P; τεῦ δὲ χ. προδ. Jac. (qui etiam τεῦ τε ci.: v. ad 4): sed et asyndeton et articulus sententiae accommodata; cet. cf. Xen. Anab. VI 6, 7 ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δέξιππον ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην | χάριν — προδ.: v. Antiph. 294, 3 προδόταις αὖτα χάρις, 306, 1 νεῶν χάριν | ὄρνισ ἀεὶ P: οὖρνις Mein., ἐκεῖ Herm.

1 — 560, 1 cf. Her. VIII 129 γίνεται ἄμπωτις τῆς θαλάσσης μεγάλη· ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι τέναγος γενόμενον παρήισαν εἰς τὴν Παλλήνην, Pind. N. 3, 24 διά τ' ἐξερεύνασε τεναγέων ῥοάς, ὅπα πόμπιμον κατέτεινε νόστου τέλος, Ap. Rh. IV 1262 ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω — ἅλα πάντοθεν, ἤλιθα δ' ὕδωρ ξαινόμενον πολιῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν 1 φοῖβ⌊ο⌋σ (-βω? J[ar]) ἐρεῖ· P 'me interprete dicet Ph.' Dübner (cl. XVI 296, 5), Φοῖβος ἐρῶ 'veridicus dicam vates' Mein., (Καρχηδὼν —) Ποινὸς ('Poenus') inepte Herm. (qui idem Φοῖβος 'ut viri nomen proprium defendi' posse existimat), τοὖπος ἐρεῖ Schneidewin; οἶμος ἐρεῖ tentavi (ut index rei dicatur trames, quem hostes ad urbem succedentes superaverunt); (λέγεται;) φοινὸς ἐκεῖ τεναγῖτιν Dübner (qui ab sanguineo ardeae colore ἐρωδιὸν appellari vult φοινόν) | Φοῖβος: v. Antiphili IX 263, 2 Φοίβου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον | ἐρεῖ: Antiph. IX 34, 4 τίς ἐρεῖ; (post ἐρεῖ intercidisse quae cum sequentibus praecedentia aptius iungerent censebat Reiske) | τ' ἐν αγει τον οτ' P, cr. Ruhnken: cf. IX 14, 1 αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα (Antiph.) et ad 1 — 560, 1; similiter coniunctio ὅτε posita ab Antiphilo VII 622, 1 ὁ βουποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἷρπεν, XVI 136, 1 τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε, IX 263, 1 | εἰς ἅλα: Antiph. VII 379, 1; IX 267, 1 | ἐλαφρὸν: Antiph. XVI 334, 3 sq. μοῦνος γὰρ — ἔδειξας — ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην 2 ψαμμείτην (-την cr. ex -τιν?) P; ψαμμίτην Ruhnken, ψαμμίτης Herm. | δόρπον: cf. Nic. Alex. 66 ἔστ' ἂν ὑπὲκ φάρυγος χεύῃ πανaεργέα δόρπον; aliena tamen ab Antiphili sermone mihi vid. forma δόρπος scribendumque ψαμμ. χόρτον | ἐθημολόγει* P[pr]; nec -λόγεισ nec -λόγειν scr. J[ar], sed -λόγει: (sc. clausulam: ~ adpingere coeperat tamquam in exitu epigrammatis J, sed idem intellecto errore notam incohatam

δυσμενέες τότ' ἔβησαν ἐπὶ πτόλιν ἀντιπέρηθεν,
  ὀψὲ διδασκόμενοι πεζοβατεῖν πέλαγος.
βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἥρατο μισθὸν
  ἐκ δηΐων, κόχλους καὶ βρύον, ὁ προδότης.

---

sustulit) 'pro more suo colligebat' Jac. priorem vocis partem ab adiectivo ἐθήμων repetens, rectius illam ad nomen θημῶν referens interpretatur Reiske 'ex acervo arenarum cibum coll.'; 'acervatim congerens cumulansque' dici vid. ardea; varia tentabant: ἐθυννολόγει Bernard, ἐθινολόγει ('in littore coll.') Lobeck, ἐρημολόγει Pauw (Herm.), ἐθοινολόγει Jac., ἐχημολόγει Mein. probabiliter (cf. Athen. 89 c αἱ δὲ κόγχαι καὶ χῆμαι — ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν, 93 a), v. Antiph. 415, 2 δημοτέρην Κύπριν ἐναντολόγει

1 cf. Antiph. IX 298, 5 εἰς ἄστυ κατέστιχον, VII 141, 4 Ἰλίου ἀντιπέρας 2 πεζοβατεῖν (πε cr. ex πο J) P; cf. IX 304, 2 ναύτην ἤπειρον, πεζοπόρον πελάγους (Parmen.), Isocr. paneg. 58[e] πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, Antiph. IX 277, 2 πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης 3 βδύλλετε? at cf. Xen. An. VI 6, 7 3 sq. ἥρατο P | ἐκδηΐων (sed evanescentibus vel erasis punctis supra ι) P, ἐκ δηΐων ap. Buh., ἐκδηῶν Iensius (Reiske), ἐκδηίων 'excidens' Mein. (cl. Ap. Rh. III 1373 ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήιον, quo loco scripturam Mein. parum stabiliri existimo) | κόλχουσ καὶ βρ⌊ι*ο⌋ν (βρυων? J[ac]; signum * in marg. denuo scriptum) P, κόχλους καὶ βρύον ap. Voss. (cf. Antiph. IX 415, 6 λεπτὸν φῦκος ὑπὲρ σανίδων; Schaefer defendit κόλχους hanc formam praeter κόχλους in usu fuisse arbitratus) | ἥρατο μισθὸν ἐκ δήων 'acceperat tamquam mercedem proditionis ab hostibus cochleas et algam' Jac., 'ironice' adiecta esse verba κόχλους καὶ βρ. censet Dübner (sic χάριν potius quam βαρὺν exspectes: 'pro mercede gratiam hostium, scil. cochleas algamque colligendi copiam, assecuta est'); malim ἥρυτο 'gravem mercedem acceptura, sibi paritura erat' (βραχὺν ἥρατο μισθὸν ἐκ δηίων Herm.: cf. Antiph. IX 310, 3 βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο); βαρὺν ἥρατο μόχθον (ἐκδηίων κόχλ. κ. βρ.) Mein. (qui tamen pro ἥρατο verbum requirebat 'quod afferendi vim' haberet, ego olim ci. βαρὺν ἤγαγ' ὅμιλον (ἰχνεύων κόχλ.) 'gravem hostium turbam oppidanis adduxit', praeterea ἤρατ' ἄεθλον 'grave certamen subiit'), βαρὺν εὕρατο μισθὸν ἐκδηλῶν Unger, βυθὸν εἰργάσατ' ἰσθμὸν ἐκζητῶν temere Schneidewin (βαρὺ ἥρατο μῖσος proposuit reiecitque Jac.); cet. cf. Antiph. VII 634, 2 ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον, IX 222, 4 φόρτον μισθὸν ἔχω θάνατον, XVI 136, 3 μυρίον ἄρατο μόχθον | cum epigrammatis argumento cf. quae de Hamilcare Macaram fluvium vado traiciente narrat Polyb. I 75

552. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. A*

Καὶ Μακεδὼν ὁ σίδηρος ἐν ἄορι καὶ τὰ πρὸς ἀλκὴν
τῆς ἀπ' Ἀλεξάνδρου χειρὸς ἐπιστάμενος,
Πείσων, σὴν ποθέων ἱκόμην χέρα· τοῦτο δὲ φωνῶ·
'Χαίρων δεξιτερὴν εὗρον ὀφειλομένην.'

553. ⟨ΦΙΛΊΠΠΟΥ.⟩

Λευκάδος ἀντί με Καῖσαρ ἰδ' Ἀμβρακίης ἐριβώλου
Θυρρείου τε πέλειν ἀντί τ' Ἀνακτορίου

τοῦ προειρημένου (sc. *Μακάρα*) *ποταμοῦ κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρ' αὐτὸ τὸ στόμα πάροδον — παραπεσόντος τοῦ καιροῦ νυκτὸς ἐξορμήσας ἔλαθε πάντας ἅμα τῷ φωτὶ τὸν προειρημένον τόπον διαβιβάσας τὴν δύναμιν* ||

1 sqq. ep. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 194 inter ep. 551 et 553   1 *ἀντ.* A*, gent. *Θεσσαλονικέως* om. A*; cum gladio conflato ex ferro Macedonico, qui Alexandri Magni fuisse perhibetur, misit L. Calpurnio Pisoni poeta ep. conferendum cum eiusdem Antipatri poematiis, quae Pisoni oblata munuscula prosequuntur, v. ad IX 428; temporibus belli Bessici quin scriptum sit ep. dubitari vix potest, utrum inito illo an confecto incertum   2 *Μακεδὼν*: cf. VI 335 *καυσίη ἡ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον*, IX 428, 1 *Θεσσαλονίκη μήτηρ ἡ πάσης πέμψε Μακηδονίης* | *ἐνάορι* P   2 sq. 'non pavere doctus ab Alexandri manu' Reiske (Jac.); si quem offendit ordo verborum: *ἔκ ποτ'* tentare licet aut *τῆς ποτ' Ἀλ.* ('quod ad fortiter facta attinet, ensis Alexandri quondam manum expertus est', ut genetivus *τῆς χειρὸς* iungatur cum participio *ἐπιστάμενος*; cf. Ant. *αἵ ποτε μυριάδες* 151, 4, Ant. Thess. *τὴν δέ ποτ' Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν* VII 705, 5), nec praestare putarim *ἐσθλ' ἀπ' Ἀλ.* aut *ἔσχατ' Ἀλ.* (cl. Pind. Ol. I 113 *τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι*), similia   4 sq. cf. VI 241, 3 *ἔπρεπεν ἄλλαις οὔτε κόρυς χαίταις οὔτε κόμαι κόρυθι*, XVI 184, 3 (Ant. Thess.)   4 *ποθέων*; v. VI 335, 3 *ἱδρῶ διψήσασα πιεῖν τεόν*, VII 637, 6 *οὐκ ἐπόθησε τρόπιν* (A. Th.)   5 *ὀφειλομένην* : ~ J; similia profert Antipatrum fort. aemulans Crinagoras in ep. ad Germanici laudem condito IX 283, 6 *τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα* || 6 sqq. ep. non recepit Plan., exstat in ap. Buh. p. 194, post ep. IX 552   6 ep. caret lemmate atque auctoris nomine; sed littera maiuscula instructum est *Λευκάδος* atque

Ἄργεος Ἀμφιλόχου τε καὶ ὁππόσα ῥαίσατο κύκλῳ
ἄστε' ἐπιθρῴσκων δουρομανὴς πόλεμος

---

ita scriptum, ut litt. *Λ* exstet in margine, adpictum praeterea signum * ab initio ep. nec deest clausulae nota in fine praecedentis tetrastichi | adnumerat epigrammatis Antipatri Thess. Br., quem quamvis dubitanter sequitur Setti; ego tribuere malui ipsi coronae Philippeae conditori: cf. Philippi Augustum adulantia epp. VI 236, IX 307, 778, 285, praeterea IX 247, 1 *Εὐθηλῆ πλάτανόν μ ε* (ut urbs Nicopolis IX 553, ita platanus IX 247 de se verba faciens inducitur, v. Phil. IX 88, 3 *ἀλλά μ ε τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα*, 778, 3 *καὶ γλαυκήν μ ε θάλασσαν*), VI 251 *Λ ε υ κ ά δ ο ς αἰπὺν ἔχων — ὄχθον Φ ο ῖ β ε — Ἀκτιακοὺς λιμένας*, IX 307, 1 *Καίσαρος*; VI 236, 5 *Καίσαρος εὐνομίης*; *βῶλος Ἰβηριάδος* IX 561, 1, *μελαμβώλου* VI 231, 1 et in fine vs. *κώλεσίβωλον* VI 104, 1 (cum *ἐριβώλου* 553, 1), XI 174, 5 *ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι*, VII 385, 3 *ὅσα δένδρεα μακρὰ τέθηλε*, IX 778, 1 *γαῖαν — ὅσην ἔζωσε περίχθων ὠκεανός* (cum 553, 3 sq. *ὁππόσα — πόλεμος*), VI 236, 4 *κυκλόσε βριθόμενα* (*κύκλῳ*), IX 83, 4 *ἐξέθορεν*, 311, 6 *ἐξέθορον* (*ἐπιθρώσκων* 553, 4), VI 103, 2 *δουριτυπῆ* (*δουρομανής*), VI 241, 7 *ἀνθ' ὧν ἱλήκοις*, 251, 2 *Φοῖβε — δέξαι* (*ἀντὶ δὲ νίκης Φοῖβος — δέχνυται* 553, 4 sq.), VI 236, 2 *Ἀκτιακοῦ πολέμου*, VI 251, 8 *Ἀκτιακοὺς εἰς λιμένας* (*νίκης Ἀκτιάδος*) | de urbis Nicopolis, quam ad nobilitandam victoriam Actiacam Octavianus condiderat, crescente potentia opibusque auctis ita, ut quae circum oppida floruerant complura evanescerent ac paene deserta exstinctaque iacerent, cf. Pausan. V 23, 2 *Ἀ μ β ρ α κ ι ώ τ α ς δὲ καὶ Ἀ ν α κ τ ο ρ ί ο υ ς ἀποίκους Κορινθίων ὄντας ἐπηγάγετο ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐν Νικοπόλεως συνοικισμὸν πρὸς τῷ Ἀκτίῳ*, Pausan. VII 18, 6 *Καλυδῶνος γὰρ καὶ Αἰτωλίας τῆς ἄλλης ἐπὶ Αὐγούστου ἐρημωθείσης διὰ τὸ ἐς τὴν Νικόπολιν συνοικίζεσθαι καὶ τὸ Αἰτωλικόν*, Strab. VII 7, 6 (325) *ηὐτύχει μὲν οὖν καὶ πρότερον ἡ πόλις αὕτη* (sc. *ἡ Ἀμβρακία*) *διαφερόντως — μάλιστα δ' ἐκόσμησεν αὐτὴν Πύρρος βασιλείῳ χρησάμενος τῷ τόπῳ· Μακεδόνες δ' ὕστερον καὶ Ῥωμαῖοι καὶ ταύτην καὶ τὰς ἄλλας κατεπόνησαν τοῖς συνεχέσι πολέμοις διὰ τὴν ἀπείθειαν, ὥστε τὸ τελευταῖον ὁ Σεβαστὸς ὁρῶν ἐκλελειμμένας τελέως τὰς πόλεις εἰς μίαν συνῴκισε τὴν ὑπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Νικόπολιν ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ — ἡ μὲν οὖν Νικόπολις εὐανδρεῖ καὶ λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἐπίδοσιν*, Strab. X 2, 2 (450) *πόλεις δ' εἰσὶν ἐν μὲν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν Ἀ ν α κ τ ό ρ ι ό ν τε ἐπὶ χερρονήσου ἱδρυμένον Ἀκτίου πλησίον, ἐμπόριον τῆς νῦν ἐκτισμένης ὑφ' ἡμῶν Νικοπόλεως — καὶ Λ ε υ κ ὰ ς καὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ Ἀμβρακία, ὧν αἱ πλεῖσται περιοικίδες γεγόνασιν ἢ καὶ πᾶσαι τῆς Νικοπόλεως* p. 561, 7 *ἴδ'* P | *ἀμβρ.* (*μ* cr. ex *β*: *ἀβ.* s. *ἀββ.* J[ac]) | *ἐριβώλου*: propter oppidi opulentiam pristinam de urbis patro-

εἴσατο Νικόπολιν, θείην πόλιν· ἀντὶ δὲ νίκης
Φοῖβος ἄναξ ταύτην δέχνυται Ἀκτιάδος.

451 554. ἈΡΓΕΝΤΑΡΊΟΥ. A*

Λάθριος, Ἡράκλεια, καλῶν ὑπὸ χείλεσιν ἕλκεις
κεῖνο, πάλαι κατὰ σοῦ τοῦτ' ἐβόησε πόλις.

---

cinio inter se certasse Apollinem, Dianam, Herculem monuit Jac. (cl. Antonin. Liberal. c. IV) p. 561, 8 *θυρρείου* P; formam vocis *Θύριον* et *Θουρίον* exhibet editio Polybii recentissima illam IV 6, 2; 25, 3, *Θουρίου* XVIII 10, 10, sed invito editore, qui postea XXVIII 5, 1 scripturam cum Palatina congruentem (*εἰς Θύρρειον*) ascivit | *πέλειν*: noli ci. *βλέπειν* (aut *τ' ἐφέπειν*) | post *ἀνακτ.* in fine primi dist. adposuit J ⁝ *ωραῖον* :~ (cf. ad IX 550, 2); vox versus re verbisve insignes notans haud scio an apponenda fuerit ad ep. praecedens (post *ὀφειλομένην*), sed ad sequens ep. errore scribae translata sit

p. 562, 1 *ἄργ⌊ε⌋οσ* (-*γει* potius quam -*γη* J[ar]) P | cf. Polyb. 21, 30, 12: *παραγενόμενος δὲ πρὸς Ἄργος τὸ καλούμενον Ἀμφιλοχικὸν — ὅπερ ἀπέχει τῆς Ἀμβρακίας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα σταδίους* | malis fort. *Ἀμφιλόχου τ' Ἄργεος* (s. *Ἄργευς*) *κἀθ' ὁππόσα* (cui non praeferas *λοιπῶν θ' ὅσα*) | *οππόσα* P 2 *ἄστε ἐπιθρώσκων* (non -*θρῴσκ.*) P | *δουρομανὴσ* cr. ex -*μανισ* P: cf. *τὸν δουριμανῆ* 485, 5, *Ἑλλὰς δοριμανὴς* Eur. Suppl. 485

1 *εἰ σατο* (? an *εἴ σατο* acuto evanescente?) P; cf. Pind. P. 4, 204 *Ποσειδάωνος ἕσσαντ' ἐνναλίου τέμενος*, Theogn. 12 *εἴσαθ'* (ab initio versus); offendere potest infinitivus compluribus verbis intercedentibus ad *εἴσατο* referendum nec tamen *πόλεων* (bisyllabum) pro *πέλειν* reponere ausim | *ἄν τι* P 2 *ταύτην*: fort. *αὐλὴν*, cf. IX 701, Eur. Ion. 185 *εὐκίονες ἦσαν αὐλαὶ θεῶν* | *δέχνυται* P; *δείκ⟨ν⟩υται* ap. Buh., *δείκνυται* ed. Iensiana in notula marg. (Holstenius, Br.) | postremus ep. versus adnexus est in marg. inf. paginae 450, ut haec quoque pag. non 33, sed 34 lineas contineat, v. ad ep. 418, 8; 445, 4; 453, 4; 471, 3 ‖ 3 sqq. ep. obscenum om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 194 (post IX 553) 3 '*Ἀντιπάτρου*' ap. Par. (teste Duebnero) perperam; ep. dubitari non potest quin Argentarius scripserit, qui amatoria complura eaque obscena epp. edidit idemque ludum ex nomine rerum personarumque ductum satis superque adpetebat (cf. ep. in Melissam V 31, in Antigonam V 62, in Menophilam V 104, in Dionem IX 246); praeterea Argentarii sermonem produnt versus aperte, v. *λαθριδίως* V 126, 2 (*λάθριος* 554, 1), *Διόκλεια* V 101, 1 (*Ἡράκλεια* 554, 1), *μέλι μὲν στάζεις ὑπὸ χείλεσιν* V 31, 1, *χείλεά τε γλυκεροῖς χείλεσι συμπιέσας* V 127, 2,

πῶς ἔτλης αἶσχος ῥέξαι κακόν; ἢ σε βιαίως
εἵλκυσέ τις θαλερῶν δραξάμενος πλοκάμων;
ἢ σοι τοὔνομα κέντρον ἀφ' Ἡρακλῆος ἐχούσῃ,
μάχλε, φιλεῖν ἥβην κέκριται ἠιθέων;

ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων IX 161, 1, *ἕλκε γεγηθώς* XI 28, 3 (*ὑπὸ χείλεσιν ἕλκεις* 1), *τοῦτ' ἐβόησα* IX 161, 3 (*τοῦτ' ἐβόησε πόλις* 2, cf. etiam *ἄλλος ὁ Μηνοφίλα λέγεται παρὰ μαχλάσι κόσμος* V 104, 1), *βόστρυχον ὡραίων οὖλον ἀπὸ πλοκάμων* VI 201, 2 (555, 4), *τερπνὸν Ἄδωνιν — νῦν σευ τοὔνομα πυνθάνεται* V 112, 4, *οὐδὲν ἔχοντι* 112, 6, *καλὸν εἶδος ἔχουσαν βούλετ' ἔχειν* V 88, 1 (*τοὔνομα — ἐχούσῃ* 5), *Λυσιδίκην με φιλεῖν* V 109, 3, *ἡδὺ φιλεῦσα* V 31, 1 (*φιλεῖν* 554, 6) p. 563, 4 *λαιδροῖς* inutiliter (*αἰσχροῖς* perverse) Reiske: cf. ad l. 3 | *Ἡράκλ.*: in puellam eandem s. cognominem scriptum est ep. V 6 ab eodem Argentario (non ab Asclepiade) | *καλῶσ* P *καλοὺς* Reiske (sensu vocis *κεῖνο* non perspecto), *καλῶν* Jac.; fort. *καλοῖς* (*ἕλκεις κεῖνο*, nisi forte *καλοῖς ὑπὸ χείλεσιν* iungere mavis cl. Argentarii *γλυκεροῖς χείλεσι* V 127, 2; olim tentavi *Ἡράκλει' ἁπαλοῖς ὑπὸ χ.*, etiam *χαλῶσ' ὑπὸ χ.*, cl. V 31, 1 *στάζεις ὑπὸ χ.*, V 241, 4) | noli reponere *χείλεσι λείχεις* (quamquam offendere potest idem verbum iterum in hoc ep. usurpatum, *εἵλκυσε* 4) 5 nec post *ἕλκεις* interpunxit J nec post *κεῖνο* (sed tantum post *πόλις*); (*καλοὺς — ἕλκεις*·) *κεῖνο πάλαι κατὰ σοῦ πᾶσ' ἐβ.* Reiske (quem sequebatur Br. ita, ut voce *τοῦτ'* pro *πᾶσ'* servata pronomen utrumque cum *ἐβόησε* iungeret), (*καλοὺς*) *οἶδα· πάλαι* olim Jac., (*καλῶν*) *κεῖνο* ('partem obscenam') postea idem: cf. Aristoph. Acharn. 1149 *ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα*

1 cf. V 217 | versus ab J bis deinceps scriptus est, altero loco (J_2) plenus, priore (J_1) mutilus, cui utpote mendose scripto signum delendi 𝒮 adposuit J: cf. vol. II p. XV | *ἐτλησ* P | *αἶσχος* om. J_1, add. J_2 (*τόσσον* supplevit Reiske, cum emendationem Palatinam ignoraret, nec praeferam *αἶσχος ῥ. τόσον*) | *ἠσὲ* J_1 *ἢ σὲ* (ex *ἡ σὲ*? cr.) J_2; *ἤ σε* Reiske, *ἦ σε* Br. (Jac.: ut sententia non sit opposita priori *πῶς ἔτλης*, sed altera causa *ἢ σε βιαίως* — ab altera *ἤ σοι τοὔνομα* distinguatur) 2 *θαλερῶν*: noli *εἴρυσέ τις* (cl. V 247 *ἔτλης ἀπρὶξ δραξαμένη βόστρυχον αὖ ἐρύσαι*) aut *εἷλξέ τις ὡραίων* supponere (sumptum ex Argent. VI 201, 2 *βόστρυχον ὡραίων οὖλον ἀπὸ πλοκάμων*) | cum Argentarii verbis cf. quae de marito ab uxore male tractato profert Maxim. *περὶ καταρχῶν* 110 sq.: *πολλάκι καὶ χείρεσσιν ἑὸν λωβήσετ' ἀκοίτην δρασσομένη χαίτης — ἢ ἐπιρρήσσουσα χιτῶνας* 3 *ησοι* P, *ἤ σοι* Reiske, *ἢ σοὶ* Jac. | *τόννομα* P | *τερπνὸν ἀφ'* J; scripsi *κέντρον*: nam Heracleam nomen ab Hercule ductum admoto *quasi* stimulo excitat, ut cum Herculis deliciis suae, si non *re, at* nomine congruant: ludit poeta nomine proprio (*Ἥβης*

555. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. A*

Νῆσον, γῆν εἰ καί με περιγράψαντες ἔχουσιν
μετρῆσαι βαιήν, ἑπτὰ μόνον σταδίους,

Iuventae) et appellativo (ἥβης pubis) festive commixto | ἡράκλ⌊ῆο⌋σ (-κλεωσ? J^ar) P in textu, ⁖ ἡρακλῆοσ (circumflexo iterato) J in marg. | ἐχούσῃ: cf. ad p. 563, 3 p. 564, 4 cf. Strat. XII 225, 4 μή ποτε — βρέξῃς τὴν λασίην Ἡρακλέους ἄλοχον | ἠϊθέων (cr. ex ἠθέων?) omissa ep. clausula P ‖

1 sqq. ep. om. Plan. ut depravatum vel intellectu difficilius, exhibet ap. Buh. p. 194 post IX 554; v. Rub. Crin. n. 42 1 κριναγόρȣ: A*, lemmate caret ep.; v. ad IX 559: duo epp. IX 555 et 559 eodem anno (26 s. 25 a. Chr.) scripta referendaque videntur ad idem (alterum) Crinagorae in Italiam iter, v. Rub. p. 10, Cichor. p. 60; illo in itinere, cum ad Corcyram devertisset, vicinam ei insulam epigrammate descriptam poeta petivisse existimandus est; intellegenda esse Σύβοτα, insulam cum porcis abundaret inde nomen risui obnoxium accepisse, ut ea 'hara porcorum' vocitaretur atque aestimaretur, vidit Reiske; de insula s. insulis nomine isto distinctis cf. Strab. VII 7, 5: εἰσὶ δὲ νησῖδες τὰ Σύβοτα, τῆς μὲν ἠπείρου μικρὸν ἀπέχουσαι, κατὰ δὲ τὸ ἑῷον ἄκρον τῆς Κορκυραίας τὴν Λευκίμμαν κείμεναι, Steph. Byz. s. v. Σύβοτα (νῆσος πρὸς τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ), Thuc. I 47. Praesto erant, opinor, poetae quos ab amico Menippo petiverat libri, geographi Pergameni περίπλους τῆς ἐντὸς θαλάσσης, eiusdem διάπλους διὰ νήσων, quibus scriptis regionum insularumque quas aditurus erat situm, naturam, ambitum nosceret: v. ad 559, 4 2 sqq. cf. Crinagorae VII 628 ep. in insulas, quae, cum Ὀξεῖαι appellatae essent, ut post mortem pueri formosi Ἔρωτος nomine mutato Ἐρωτίδες vocarentur poeta optavit, praeterea Antipatri Thess. IX 550, Antiphili 413

2 sq. τὴν εἰ καί με περὶ γράψαντεσ P; cf. Crinag. XI 42 εἰ καὶ ἑδραῖος ἀεὶ βίος — ἔμπης Κεκροπίης ἐπιβήμεναι | ἔχουσιν P ἐροῦσιν Reiske (Mein., Geist, Dübn.) | μετρῆσαι: cf. Crin. XVI 61, 1 κόσμου μέτρα | βαιὴν· P: cf. Crin. VII 376, 4 ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος | τὴν μετρῆσαι βαιὴν iunxit Jac. ('interruptam orationem enuntiatione condicionali' statuens): cf. Cr. IX 516, 5 κακὸν εὑρεῖν ῥηΐτεραι, VI 232, 3 δειλαὶ δάκνεσθαι | σταδίουσ (i. e. -δίουσ J^ac -δίοισ, non δίοι J^pc) P; τήνδ' Emperius (Dübn., qui interpunxit: ἐροῦσιν μετρῆσαι, βαιήν, — σταδίους 'etiamsi dicant metiri me, exiguam, septem stadia', singularem verbi μετρεῖν structuram excogitans); τὴν idem ac τήνδε significare statuit Rub.: 'insulam hanc, etiamsi qui descripserunt me, ut sum pusilla, septem modo stadiis (σταδίοις Rub.) metiri possint';

ἔμπης καὶ τίκτουσαν ἐπ' αὔλακα πῖαρ ἀπ' ὄγμου
ὄψει καὶ παντὸς κάρπιμον ἀκροδρύου
καὶ πολλοῖς εὔαγρον ὑπ' ἰχθύσι καὶ ὑπὸ μαίρῃ
εὐάνεμον λιμένων τ' ἤπιον ἀτρεμίῃ,

τὴν βαιὴν (οὖσαν), εἰ καὶ ἔχουσί με περιγράψαντες μετρῆσαι. — σταδίους Ellis ('the island, which, even if they are able to mark about and measure me, is small, a poor seven stadia in compass'), εἰ χοῖ με Reiske, Br., Jac., Herm. (qui περιγρ. ἔχουσιν non differre a περιέγραψαν opinatur nihil praeterea de verborum structura addens); sed in articulo τὴν recte vid. offendisse Emperius, μὴν ci. Sitzler, scripsi γῆν: 'etiamsi qui terram descripserunt, qui fines insulae circumscripserunt, parvam ad metiendum campum me propositam sibi habent, non amplius septem stadia' (verba ἑπτὰ μ. σταδίους appositionis vice funguntur referenda ad με vel ad γῆν); ambitus vero indicem dubitari non potest quin Crinagoras sumpserit ex Menippi libro, cf. Agathemeri Geogr. Inform. 20 (τῶν νήσων ἀναμέτρησις): Λοιπὸν δὲ ἐροῦμεν τῶν καθ' ἡμᾶς νήσων τὰς περιμέτρους λαβόντες παρὰ Ἀρτεμιδώρου καὶ Μενίππου καὶ ἑτέρων ἀξιοπίστων· Γάδειρα μῆκος σταδίων ρη', πλάτος σταδίων ιϛ', ὁ δὲ καθ' Ἡρακλείους στήλας πορθμὸς στενότατός ἐστι σταδίων π', ἐν δὲ τῷ Ἰβηρικῷ πελάγει νῆσοι Πιτνοῦσαι ἡ μείζων καὶ οἰκουμένη σταδίων τ' τὸ μῆκος (unde noli ci. Crinagoram scripsisse ἑπτὰ μ. σταδίων; temere στάδιοι scr. Harb.); tentavi praeterea νῆσον, ἄδην — βαιήν, etiam τήν — ἢ χοῖ με περιγράφοντες ἔχ. μετρῆσαι — βαιήν 'exiguam, sicut (qualem) etiam describturis me metiri, metiendo definire licet'

1 ἐπάνλακα P; ἐπαύλακα 'bono sulcorum v. agrorum proventu' Reiske (neutr. plur. pro adverbio 'εὐαυλάκως' positum ratus); ἐπ' αὔλακα ap. Buh., ἐπ' αὔλακι Jac., ἐν αὔλακι Toup (utrumque frustra) | πῖαρ: cf. Crin. 516, 3 πῖαρ ἔπεστιν ὅσον, 224, 3 μελιηδὲς — πῖαρ; Homericum οὖθαρ ἀρούρης cft Jac. | π. ἀρότρου P; ἀρότρου tuetur Harb. iungens cum αὔλακα; π. ἀρούρης Toup (Br., Jac., Dübn., Rub.), ἀλεύρου Reiske, π. ἀροτρεῖ olim ci., π. ἀρότρῳ Sternb.; scripsi πῖαρ ἀπ' ὄγμου: cf. hymn. Hom. in Cer. 455 πίονες ὄγμοι (in clausula vs.) 2 ὄψει P, ὄψῃ Rub.; cf. Crin. V 118, 4 γνώσῃ, VII 638, 5 ὄψεσθαι | post ἀκροδρύου erasum est partim signum clausulae (-δρύου: ~ P[ar] -δρύου: P[pr]), ubi J de epigrammatis ambitu primo parum recte iudicans errorem intellexit | v. Theocr. 15, 112 πὰρ μέν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται 3 εὔαγρον: cf. Maecii VI 89, 7 δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο, Iul. Aeg. VI 12, 4 δὸς εὐαγρεῖν ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ, Zonae VI 106, 6 εὐαγρεῖν τῷδε πέτασσον ὄρος | ὑπ' ἰχθύσι

ἀγχόθι Κορκύρης Φαιηκίδος· ἀλλὰ γελᾶσθαι,
  τῷ ἔπ' ἑωρίσθην, τοῦτ' ἐθέμην ὄνομα.

P, 'a copia piscium divitem capturis' Reiske; ἐπ' ἰχθ. Holstenius (Toup, Br., Jac., Dübn., Rub.) | καὶ ὑπὸ P; καί ῥ' ὑπὸ Mein. (Ellis), κἂν ὑπὸ Herm., (ἰχθύσιν) ἠδ' ὑπὸ Jac.; hiatum defendit Rub. (noli ci. χὐπό τε μ. 'et vel sub canicula'; fort. κἄθ' ὑπὸ μ.) | μαίρηι (ι add. C, μαίρῃ J[ac]) P, μαίρην Reiske; cf. Nonn. Dion. V 221 ζωαρκέσιν αὔραις λοίγιον εὐνήσαντι πυρώπιδος ἀστέρα Μαίρης, Lycophr. 234 (de Hecuba) μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δομήν (Nonn. 43, 188 ὕδασι γείτονος ἅλμης βάψας θερμὰ γένεια κύων ἐψύχετο Μαίρης), Hesych. Μαῖρα· κύων τὸ ἄστρον ἢ ἀκμαιότατον καῦμα; fort. scrib. ὑπὸ Μαίρῃ (cf. Poll. V 42 de canibus fama celebratis: ὁ δὲ Ἰκαρίου κύων καὶ ἔδειξε τῇ θυγατρὶ τὸν Ἰκαρίου νεκρόν· καὶ εἰ χρή τι πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς, οὗτός ἐστιν ὁ Σείριος) p. 566, 4 εὐάνεμον: vocalem α praeter morem a Crin. correptam esse monet Rub.; noli εὐαῆ inferre (cl. Hes. εὐαής· εὐήνεμος, Hes. op. 599 χώρῳ ἐν εὐαεῖ) | τ' ἤπιον P (δ' ἤπιον Reiske); cf. Crin. X 24, 4 ὤρεξας πρηεῖ' ἀσπασίῳ λιμένας | ἀτρεμίη P -μίῃ Holstenius (ἀτρεμίη ap. Buh.), cf. Semon. 7, 37 θάλασσα — ἀτρεμής

1 Κορκύρης: v. 559, 4 ἀρχαίην — ἐπὶ Σχερίην (Crin.) 1 sq. φαιηκίδοσ ἀλλὰγελᾶσθαι τῶι ἐπεωρίσθην τοῦτ ἐθ. (non interpunxit J nisi post ὄνομα, cui clausulae signum applicavit) P; γ. τῷ ἔπι ὡρίσθην 'unde mihi fatale erat rideri, inde nomen mihi adscivi' Reiske (assensere Herm. et Mein., ὡρίσθην idem significare quod ἔμελλον opinati), τῷ ἔπι ὡρίσθη ('mihi sivi nomen illud imponi ob quod usu receptum est ut rideatur') idem Reiske; γελᾶσθαι τῷ ἔπει ὡρίσθην 'quo vocabulo destinata sum ad ridendum, hoc mihi nomen indidi' Ellis; (ἀλλὰ γελάσσαι·) τῷ ἐπελωβήθην (vel ἐπιμωμήθην s. ἐπιτωθάσθην), τοῦτ' Sitzler; γελαστόν, τῷ μετεωρίσθην, τοῦτ' ('ab illa ipsa re, qua me iactabam, ridiculum accepi nomen') paulo liberius Jac. (cl. Suid.: μετεωρισθέντων· ἐπαρθέντων, μετεωρισμός· ἡ ὑπερηφανία), τῷ ἐπεωρήθην s. ἔπ' ἑωρήθην postea idem maluit (recte, opinor: nam formas ἑώρα et ἑωρεῖν ab Crinagorae aequalibus poetis atque etiam vetustioribus omnino vitatas esse scriptoribus demonstrari non poterit); τῷ ἔπ' ἑωρίσθην ('unde gloriandi materiam duxi, superbiebam, id mihi nomen indidi ut deridear') Rub. cl. Suid.: ἑωρίζω· τὸ μετεωρίζω, Hesych.: ἑωρίζεται· μετεωρίζεται, ἀναπατεῖ (et occurrit, monente Rub., verbum ἑωρ. apud Malalam: quamquam huius dictionem longe distare ab Crinagorea ipsum Rub. minime fugit); τῷ ἐπεωρίσθην Holstenius; ἀλλὰ γελασταί (admisso verbo ἑωρ.) praeter suam coniecturam supra allatam proponit Ellis (ut insulae nominis irrisores com-

556. ΖΩΝΑ. A*

Νύμφαι ἐποχθίδιαι Νηρηίδες, εἴδετε Δάφνιν
χθιζόν, ἐπαχνιδίαν ὡς ἀπέλουσε κόνιν,

---

pellentur) | γελᾶσθαι: cf. Crin. XVI 199, 7 τὰ θνητῶν δ' ἐστί σοι γέλως ἄχη p. 567, 2 τῷ ἔπ' ἐωρ.: cf. Crin. XI 42, 6 τῶν ἄπο, IX 545, 1 δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ — πάντας ἔσεισε καλῶς, VII 638, 1 μόρῳ ἔπι, IX 234, 1 κεναῖς ἔτ' ἐπ' ἐλπίσι — πωτηθείς, VII 645, 2 αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι, αἷσιν ἐπηώρησας (s. αἷσιν ἐπ' ἠώρησας) ἀεὶ βίον | fort. οὔνομα τοῦτ' ἐθέμην | cf. VI 100, 4 ἐν ὁμωνυμίῃ, VII 628, 1 ἠρνήσαντο — ἐὸν πάρος οὔνομα νῆσοι, 6 οὔνομα καὶ μορφὴν. αὐτὸς ἔδωκεν Ἔρως, VII 633, 3 ὁμώνυμον εἶδε Σελήνη | rectene ad Σύβοτα ep. relatum sit dubitat Jac., quoniam, cum pluribus inter Corcyram Epirumque sitis insulis illud nomen fuerit, de una tantum Crinagoras verba faciat; at monuit iam Geistius ex tribus eodem nomine comprehensis insulis facile unam praecipue 'κατ' ἐξοχὴν' notari potuisse, et quamquam nonnihil inter ὗν Βοιωτίαν et ἄνδρα Συβότιον intercedit, tamen aliquid illud dictum cum altero commune habere apparet, ut res ab Crinagora tractata ludo epigrammatico non prorsus indigna videatur ||

1 sqq. ep. repudiavit Plan., exstat in ap. Buh. p. 195 (post IX 555) 1 ζωνᾶ: A*, qui Zonae nomini nec gentile Σαρδιανοῦ nec Διοδώρου add.; eiusdem Diodori videntur epp. VI 22 (cf. ἀρτίχνουν τόδε μῆλον 22, 1, σῦκον ἐπομφάλιον 22, 2 et ἐπαχνιδίαν κ. 556, 2), IX 226 (cf. μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον 226, 4, Πὰν ἐπικυψέλιος 226, 6), VI 98 (cf. ἐναυλακοφοίτισιν Ὥραις 98, 1 et Νύμφαι ἐποχθίδιαι 556, 1), VI 106 (Πὰν βουνῖτα 106, 5), VI 245 (cf. Καρπαθίην ὅτε 245, 1; ἐσεῖδε κέρας 245, 2, in clausula ep. καὶ πενίην 245, 6 et λιβάδεσσιν ὅτ', εἴδετε Δάφνιν, καὶ κραδίην 556, 3; 1; 6), VII 365 (ψάμμον ἐπ' ἠονίην), VII 404 (αἰγιαλῖτιν θῖνα, ἐπιτύμβια κωκύουσα, ἔδραμες), VII 627 (cf. μοῦνον 627, 6 versus initio et 556, 6), VII 370 (cf. τὴν ὀλίγην ὃς ἔχει κόνιν 370, 3 et ἐπαχνιδίαν ὡς ἀπέλ. κόνιν 556, 2), VII 701 (παρ' εὐύδρου νάμασιν 701, 2, λιβάδεσσιν 556, 3), IX 405 (φυῆς ἐρατὸν τύπον), IX 219 (cf. κοῦρος ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον cum 556, 2; 4, καὶ σοφίῃ in fine ep. 219 cum καὶ κραδίην); ep. igitur referendum vid. ad Zonam Sardianum iuniorem (τὸν νεώτερον), amicum Strabonis: cf. vol. II p. XIX sq.

2 sqq. lemmate caret P; ep. scriptum in Pana nymphas de Daphnidis forma percontantem, ut rectene ipse de ea re sentiat ab illis edoceatur, cf. Glauci ep. IX 341, praeterea Mel. VII 535, Alcaei XVI 226, Pauli Sil. VI 57, 7 sq. (Pind. P. III 78)

2 :ὑηρηΐδεσ J in t., ÷ διυηΐδεσ J in m.; πιδακίτιδες numeris

ὑμετέραις λιβάδεσσιν ὅτ' ἔνθορε σειριόκαυτος
ἠρέμα φοινιχθεὶς μᾶλα παρηίδια.
εἴπατέ μοι, καλὸς ἦν; ἢ ἐγὼ τράγος οὐκ ἄρα κνάμαν
μοῦνον ἐγυιώθην, ἀλλ' ἔτι καὶ κραδίην;

557. 'ΑΝΤΙΠΑ'ΤΡΟΥ ⟨ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕ'ΩΣ⟩. A*. Pl
⟨*Εἰς 'Αρίαν.*⟩ Pl. *Σ*

'Ο σταδιεὺς 'Αρίης, ὁ Μενεκλέος, οὐ κατελέγχει
Περσέα, σὸν κτίστην, Ταρσέ, Κίλισσα πόλι.

---

invitis Br. | cf. *νύμφαι ἐφυδριάδες* IX 327, 1; 329, 1, *νύμφαις μεθυδριάσιν* XVI 226, 6, *ὑδριάδες v.* VI 57, 7, IX 823, 6 | *είδετε* P

p. 568, 2 sq. *δάφνιν: χθιζὸν* P: distinxit J post *δάφνιν*, non post *χθιζὸν*, quod adverbii loco cum *ἀπέλουσε* iunxit (cf. Il. *T* 195); *Δάφνιν, χθιζὸς* Br. | *ἐπαχνιδιαν* P: pulvis corpori dicitur aspersus tamquam ros s. spuma, lanuginis instar 'pomorum, velut mali Cydonii' (Jac., qui cft VI 102, 3: *μῆλόν θ' ἡδύπνουν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ*); cf. IX 226, 4 *μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον*, VI 156, 4 *πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος* (unde noli *ἀπέσεισε* reponere pro *ἀπέλ.*); Br. ci. *ἐπωμαδίαν* (— *κόνιν*, Jac. maluit *ἐπωμ.* — *κόμην*), Herw. *ἐπωμιδίαν κόνιν* | *ἀπέ⌊λ⌋ουσεκ̈όμην* J in t., ⁖*κόνιν* in fine vs.

1 *σειριόκαυτοσ* P (-*καυθος* ap. Buh.): v. Theocr. 10, 27 *ἁλιόκαυστον*, Plat. Tim. 85[c] *πυρίκαυτα νοσήματα* 2 *ἠρέμα* P | cf. Nonn. Dion. 4, 130 *ὡς ῥόδα φοινίσσουσι παρηίδες*, 18, 134 *ἐφοινίσσοντο παρειαί* | *μάλαπαρηΐδα*[ι] P (*μαλλαπαρηίδα̈*[ι] ap. Buh.); *μᾶλα παρηιάδων* Br.; *μ. παρηιδίων* (ut substantivum sit *παρηίδιον*) Heck., postea *μ. παρηίδια* (adiectivum potius voci *μ.* additum esse ratus) idem (cum Boiss.), *καλὰ παρηίδια* perperam Schneider: significantur genae eadem voce ab Metrodoro XIV 126, 4 *δωδεκάτην δ' ἐπιθεὶς μῆλα πόρεν χλοάειν* | cl. Mus. 58 *ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσετο κύκλα παρειῆς*, Nonn. 10, 180 *χιον. ἐχαράσσετο κύκλα παρ.*; 37, 412; 46, 280 *ἔγχλοα κύκλα προσώπου*, Christod. 14 *κύκλα παρειῆς*, Colluth. 75 *κύκλα προσώπων* cave reponas *κύκλα παρηίδια* | in fine vs.: *ὡαῖον*: adpinxit J

3 v. 341, 1 *πευθομένῳ φράσατε* | *ἦν·* P | *ἐγὼν* Br. | *οὐ κάρακνάμαν* (cr. ex -*κᾶρα*?) P, *οὐ κατὰ κν.* Jac.; cf. VI 167, 1 *αἰγίκναμε*, 57, 3 *αἰγιπόδη Πάν*, 32, 1 *δασυκνάμῳ*, XVI 233, 3 *δασυκνάμων* 4 *μοῦνον*: cf. VII 627, 6 *μοῦνον* ab initio postremi versus epigrammatis | *ἐγυιώθην* (corr., ut vid., ex *ἐγυώθ.*) P, non *ἐγνώθην* (unde ci. *ἐπεγνώσθην* Br., *ἐγεννάθην* Schaefer):

Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες, οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων·

---

cf. Hes. Theog. 858 ἤριπε γυιωθείς (nonnulli codd. Hes. exhibent γνωθείς), Callim. III 177 ἢ γάρ κεν γυιαί τε καὶ αὐχένα κεκμηκυῖαι, A. P. VI 203, 1 ἡ γυιὴ πόδας | ἀλλ' ἔτι P | κραδίην P -δίαν Br. ‖ p. 569, 5 sqq. Pl^M l. Iᵃ c. 1 (εἰς ἀγῶνας), 3; Pl^E I 1, 3; exstat ep. in sylloga Σ n. 101: Σ^F f. 151ʳ, Σ^P 255ʳ; cod. Par. 1773 exhibet ep. non tantum f. 255ʳ in Σ exaratum a Bartholomaeo Comparino, sed etiam p. 3 (σ) 5 sq. ἀντιπατρου εἰσ Ἀρίαν: Pl, ἀντιπάτρ^ου: ~ tantum A*, nom. auctoris om. Σ; perperam Sidonii epigrammatis Br. adgregavit Philippeum, cf. Ἀμφίπολι VII 705, 2 (in fine pentametri et Ταρσὲ K. πόλι 557, 2), τοιαῦται Σιδονίων ἄλοχοι XI 327, 4, τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι VII 629, 4 (et τοῖοι — πόδες 557, 3), οὐδὲ γὰρ — Αἴγισθος VII 745, 9 (οὐδ' αὐτὸς Περσεύς 557, 4, si recte ep. 745 Thessalonicensi tribuitur), οὐκ ἄν ποτε — συνῴκει XI 327, 3, οὔ κεν Ἀθήνη ἔρριψεν λωτούς IX 517, 3, οὐκ ἂν Ὕαγνις κλαῦσε δύσαυλον ἔριν IX 266, 5 (et οὐδ' ἂν ἐκείνῳ — νῶτον ἔδειξε θέων 557, 3 sq.; v. etiam VI 256, 4 οὐδ' Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν), εὖ μὲν ἐκείνῳ X 25, 5, κἀκείναις IX 302, 6 (ἐκείνῳ 557, 3), τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα Λυκαινίδα IX 327, 1, τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων IX 59, 1 (νῶτον ἔδειξε 557, 4), ἠιθέων ὀάρους V 2, 4 (et ἠίθεον 557, 6), οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος IX 151, 5 (comparent qui 151 Antipatro Thess. vindicant cum οὐδ' ἂν ἐκείνῳ οὐδ' αὐτὸς Π. 557, 4); argumenti causa comparanda sunt eiusdem Antipatri epp. VI 256; VII 390, 692; IX 266, 517; XVI 290; praeterea cf. Philippi ep. 259, incerti epp. in Ladam cursorem, ep. irrisorium XI 86 7 cf. (νικηθεὶς Διὸς) ὁ δρομεύς VII 390, 6 (Ant.) | σταδιεὺς ('ὁ ἐν τῷ σταδίῳ ἀγωνιζόμενος' sch.^B): memoratur cursor nomine Menecles in ep. Lucilii XI 163, 2 (Ὀνήσιμος — ὁ παλαιστὴς καὶ πένταθλος Ὕλας καὶ) σταδιεὺς Μενεκλῆς | ἀρ⌊ι⌋ησ (⌊ι⌋ J^pr, ἀρῇ? an ἀρῇ? J^ar) P Ἀρίης Pl, Ἀρίασ Σ^F.P (σ); noli Ἀριεὺς restituere cl. Diog. Laert. IX 12, 7 'Ηρόδοτος Ἀριέως Ταρσεύς (quamquam dubitari non potest quin Meneclis filius ipse quoque Tarsensis fuerit) | κατελέγχει: 'ὀνειδίζει' supra lin. sch.^B, idem in marg.: 'ἀντὶ τοῦ καταισχύνει· οὕτω καὶ Πίνδαρος εἰς Ἀριστομένην ἐχρήσατο' (sc. P. VIII 35 παλαισμάτεσσι — ματραδελφεοὺς οὐ κατελέγχεις) 8 περσέατὸν κτ. P; σὸν κτ. Pl^M.E Σ (v. Ammian. Marc. XIV: Ciliciam Tarsus nobilitat — quam condidisse Perseus memoratur Iovis filius et Danaes) | 'κτίστην ἀντὶ τοῦ οἰκιστήν· ὁ δὲ Στέφανος' (s. Ταρσός) 'ὑπὸ Σαρδαναπάλλου οἰκοδομηθῆναι Ταρσόν φησιν' sch.^B additque idem haec: 'Κίλισσα δὲ εἶπεν, ὅτι ἐστὶν ἑτέρα ἐν Βιθυνίᾳ, εἰ (ἢ?) καὶ παρά τισι Ταρσία λέγεται'

ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγων ἢ τέρματος εἶδέ τις ἄκρου
ἠίθεον, μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ σταδίῳ. M 2r. Σ 101

558. ἘΡΥΚΙΟΥ. A*

Ὁ τράγος ὁ Κλήσωνος ὅλαν διὰ πάννυχον ὄρφναν
αἶγας ἀκοιμάτους θῆκε φριμασσόμενος·

(cf. Steph.: 'ἄλλοι δέ φασιν διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοὺς τόπους τούτους τῆς Κιλικίας πρώτους ἀναφανῆναι καὶ ἀναξηρανθῆναι, διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν ὀνομασθῆναι'; schol.[w] exhibet 'ἢ καὶ παρά τ. Ταρσεία λ.': cf. Steph. B. l. c. 'Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Βιθυνιακῶν Τάρσειαν διὰ τῆς ει διφθόγγου τὴν πόλιν οἶδε'). Praeterea adscripsit sch.[B]: 'τάχα δὲ ποιητὴς (ὁ π. sch.[w]) τὴν Ἀργείων ἀποικίαν αἰνίττεται', quae sumpsit schol. ex Strab. 673 'κτίσμα δέ ἐστι (Ταρσὸς) τῶν μετὰ Τριπτολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς, Str. 700; de Perseo omnibus nota adposuit sch. Mon. partim congruentia cum iis quae Eustath. adnotavit ad Dionys. Perieg. 868 (Ταρσὸν ἐυκτιμένην, ὅθι δή ποτε Πήγασος ἵππος ταρσὸν ἀφεὶς χώρῳ λίπεν οὔνομα, τῆμος ἀφ' ἵππου ἐς Διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης)

p. 570, 1 πτηνοὶ temere mutares in πτηνοῦ; v. VI 259, 6 ἔπτη (cursor Hermogenes Antiochensis) δ' ὡς ἂν ἔχων τοὺς πόδας ἡμετέρους; sch.[B]: πτηνοὶ οἱ ταχεῖς μεταφορικῶς, quibus 'ἀπὸ τῶν ὀρνέων' add. sch.[w]; 'δίκην πτηνῶν πετόμενοι κατὰ μεταφοράν' sch. Mon. | οὐδ' ἂν ἐκείνωι P; οὐδ' ἂν Pl[M.E] οὐκ ἂν (δ superscr. m. pr.) Σ, ἐκείνῳ Pl[M] Σ; cl. IX 517, 3 οὔ κεν Ἀθήνη ἔρριψεν (Ant.) praeferas fort. οὔ κεν ἐκείνῳ, sed v. quos attulimus locos ad p. 569, 5 sq. 2 οὐδ' propter iteratam negationem cf. IX 151, 5 (Ant.) | inepta adnot. sch. Mon.: ἤγουν εἰ ἐν τῷ σταδίῳ ἀμφότεροι ἔτρεχον, οὐδ' αὐτὸς ὁ Περσεύς, ὃς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ περισσῶς θεῖν, ἔφθη προδραμεῖν τοῦ Ἀρίου

1 sq. cf. Soph. El. 686 δρόμου δ' ἰσώσας τἀφέσει τὰ τέρματα νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας, Luc. Tim. 20 de pernicitate Pluti ex aedibus Timonis evolantis: ἅμα γοῦν ἔπεσεν ἡ ὕσπληγξ κἀγὼ ἤδη ἀνακηρύττομαι νενικηκὼς ὑπερπηδήσας τὸ στάδιον οὐδὲ ἰδόντων ἐνίοτε τῶν θεατῶν 1 ὑσπλήγων J[pr] ὑσπληγῶν? J[ar], ὑσπλήγγων Pl[M.E] Σ, v. ad VI 259, 1 (τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσσιν ἔθηκεν; Philippi); vocem interpretatur sch.[B] bis, primum: ὕσπληξ· φραγέλιον (sic), ἀφετηρία· βούκεντρον ἢ μύωψ. Ἰώσηπος (de b. Iud. III 6) 'οἱ δὲ ἑστᾶσιν ὥσπερ ἐφ' ὕσπληγγος ἐξορμᾶν ⟨ἕτοιμοι⟩', iterum: ἄλλως· ὕσπληξ· ξύλον τι εὐθὺ ἔμπροσθεν τιθέμενον τοῦ σταδίου, ἵνα μή τις τῶν ἀγωνιστῶν προδράμῃ, καὶ Ἰώσηπος (repetuntur verba Josephi modo allata). Sumpsit haec

ὀδμὰ γάρ μιν ἔτυψε λύκου χιμαροσφακτῆρος
τηλόθε πετραίαν αὖλιν ἀνερχομένου·
μέσφα κύνες κοίτας ἀνεγέρμονες ἐπτοίασαν
θῆρα μέγαν· τραγίνους δ' ὕπνος ἔμυσε κόρας.

---

sch.[B] ex Suid.; v. etiam Zonar. s. ὕσπλ. et Eustath. comment. ad Dion. Perieg. 121 | ἡ τέρματοσ P | εἰ δέτισ P (εἰ δέ τισ Σ^{P} σ) p. 571, 2 ἠίθεον Σ^{F} $\Sigma^{P\,ac}$ σ et (ἠΐθ.) P^{ac}, ἠίθεον P^{pc} Pl $\Sigma^{P\,pc}$, 'τὸν ἄφθαρτον πρὸς συνουσίαν' sch.[B] (cf. Hes. s. ἠίθεοι, Suid. 'ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας') | μέσσω $\Sigma^{F.P}$ | δ' όυποτ' P, δ' οὔποτ' Σ^{F} $\Sigma^{P\,ac}$ | ἐνισταδίωι P ἐνὶ σταδίω $\Sigma^{F.P}$ ‖ 3 sqq. ep. om. Plan., exstat in apogr. Buh. p. 195 (inter IX 556 et 559) 3 ἐρυκίου A*, gent. om.; Θετταλοῦ perperam ad VII 397 Ἐρυκίου nomini adiunctum, epp. Erycii titulo instructa omnia ad eundem poetam (Cyzicenum) referenda esse monuimus vol. II p. XXI; cet. cf. Erycii VI 234, 2 μάκρ' ὀλολυζόμενος, 6 ἄρτ' ἀναπαυσάμενος, IX 377, 6 λαιμὸν ἀπαγχόμενος (participia tria ut φριμασσόμενος 558, 2, ἀνερχομένου 4 in claus. pentametri), IX 233, 2 σκαιὸν ἔτυψε πόδα (μιν ἔτυψε 558, 3), 237, 5 Ἀλκείδα δαμαληφάγε, 237, 3 τῶ λειοντοπάλα Τιρυνθίω (λύκου χιμαροσφακτ. 558, 3), VII 174, 1 ἀγχόθι (τηλόθι 558, 4), 368, 4 νησαίη Κύζικος (πετραίαν αὖλιν, cf. etiam φωλὰς ἀραχναίη IX 283, 2), IX 237, 5 τάδε φρούρει αὔλια et alia eiusmodi 4 ὁ κλήσ. P: noli nomen Κτήσωνος reponere | διαπάννυχο^ν σδρφναν P: ν superscr J, πάννυχος praeferendum vid. Jacobsio 5 φριμασσόμενος: cf. Oppian. Cyn. I 491 ὅ γ' αἶψα ὠρίνθη (ὁ σκύλαξ) φριμάᾳ τε λαγωείης ὑπ' ἀυτμῆς, ἴχνια μαστεύει δὲ κατὰ χθονός (et postea 512 ἰθύει δ' ἄπριξ γλυκερῆς δεδραγμένος ὀδμῆς), Theocr. id. V 141 φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων νῦν ἀγέλα, A. P. V 201, 4, IX 281, 2; v. Finsler p. 69

1 ἔτυψε: cf. IX 313, 4 πνοιᾷ τυπτόμενα (γυῖα) Anyt. | χιμαρόσφακτοσ P -ροσφακτῆρος Br. 2 τηλόθι^ε (ε superscr. J) P | πετραῖαν P | ἀνερχομένου: 'grex tenebatur in antro, quod in superiore montis parte erat, ad quam (αὖλιν) lupus adscensurus esse videbatur' Jac.; tentavi ἀνερχομένα, participium ad ὀδμὰν referendum 'odor diffusus penetrat sursum ad caprarum saeptum'; noli tamen τηλόσε — ἀνερχομένα praeferre cl. Od. ε 59 τηλόσε δ' ὀδμὴ — ἀνὰ νῆσον ὀδώδει 3 μέσφα: cf. Ap. Rh. II 1230 μέσφ' αὖτις — κατέδαρθεν Il. Θ 508 παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης καίωμεν πυρὰ πολλά (quae verba fort. obversabantur Erycio) | ἀνεγέρμων ipse Erycius vid. formasse exemplo adiectivi φιλοικτίρμων similium | ἐπτοίασαν cr. ex ἐποίασαν J 4 τραγίνου δ' J, -γίνας δ' Br., -γίνους δ' Heck. | ἔμῡσε: cf. Call. VII 728, 5 κἠπέμῡσ' ἐκείνων εὐγήρως ἐνὶ χερσίν ‖

52 559. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. A*

Διὰ τὸν πλοῦν | τὸν ἐπ' Ἰταλίας. C

Πλοῦς μοι ἐπ' Ἰταλίην ἐντύνεται, ἐς γὰρ ἑταίρους
στέλλομαι, ὧν ἤδη δηρὸν ἄπειμι χρόνον.

---

1 sqq. om. Plan., exstat in ap. Buh. p. 195 inter IX 558 et 560; v. Rub. n. 43 1 *κρναγορ*: ~ A*; cf. epp. Crinagorea IX 555, X 24, praeterea XVI 40, 4 *εἰς ἑτάρων μυρίον εὐφροσύνην, ἡδίστου ξείνιον εἰς ἑτάρου* VI 261, 2, *ἥξω — ἐς ἀστέρας* IX 224, 5 (cum 559, 1 *ἐς γὰρ ἑταίρους στέλλομαι*), VI 350, 3 *ὁ πρὶν μὲν ἔχει χρόνος*, VII 376, 5 *τόσον δίχα τηλόθι Λέσβου*, 371, 3 *ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον* (cum 559, 2 *ὧν ἤδη δηρὸν ἄπειμι χρόνον*), VII 636, 3 *κριοῖς ἀγητῆρσι* (cum *ἡγητῆρα περίπλοον*), IX 555, 7 *ἀγχόθι Κορκύρης Φαιηκίδος*, VI 350, 4 *ἤγαγες*, 242, 6 *ἄγοιτε*, IX 284, 6 *ἀρχαίων ὀστέα Βακχιαδῶν* (cum *ἀρχαίην τ' ἄξει ἐπὶ Σχερίην*), VI 242, 5 *δαίμονες ἀλλὰ δέχοισθε*, IX 234, 5 *Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο* (propter coniunctionem *ἀλλὰ* non ab initio enuntiati collocatam cum *σύν τί μοι ἀλλά*), IX 555, 1 *νῆσον περιγράψαντες* (cum *κύκλον γράψας*) 2 *διατὸν* et *επ' ϊταλίασ*: ~ C (*ἐπ' Ἰταλίαν*? cf. 559, 1); ep. scripsit Crinagoras ad Menippum Pergamenum petivitque ab amico tamquam ducem itineris librum geographi, qui *περίπλους* (*τῆς ἐντὸς θαλάσσης*) inscribitur; inter vetustissima ducendum esse ep. poetamque id condidisse ante priorem legationem (paulo ante a. 45) censet Rub. (ductus etiam rationibus metricis, sc. propter hiatus crebriores in ep. obvios); alteram dici legationem versusque paulo ante a. 25 factos esse contendunt Knaack, Hillscher, Sitzler, quorum sententiam sequi malis (nisi forte mirum videtur libros ad iter commode faciendum utiles requirere poetam post istud iter semel iam peractum, non requisivisse, cum iter ignotum nec ante ab se tentatum suscepturus esset); tertiam ab Crin. profectionem Italicam post annum 9 p. Chr. paratam ad eamque referendum esse ep. perperam statuit Cichorius; ex duobus epp. X 24 et IX 555 illud Crinagoras utrum priore itinere perfecto ex tempestatis periculo servatus scripserit an post alteram demum legationem discerni vix potest, ep. IX 555 in itinere altero vid. panxisse, cum libri Menippei ei praesto essent; remunerabatur autem fort. amici officiosi donum ita, ut et quae ille docte exposuit ipse versibus illustraret et memoratu digna quaedam de terris gentibusque ab semet observata vel comperta epigrammatis suis cum geographo communicaret (cf. epp. Crin. VII 628; IX 283, 430, 516)

διφέω δ' ἡγητῆρα περίπλοον, ὅς μ' ἐπὶ νήσους
Κυκλάδας ἀρχαίην τ' ἄξει ἐπὶ Σχερίην·
σύν τί μοι ἀλλά, Μένιππε, λάβεν, φίλος, ἵστορα κύκλον
γράψας, ὦ πάσης ἴδρι γεωγραφίης.

560. ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃. A*

Ῥιγηλὴ πασῶν ἔνοσι χθονός, εἴτε σε πόντου,
εἴτ' ἀνέμων αἴρει ῥεῦμα τινασσόμενον,

---

p. 573, 3 *ἐπϊταλίην* J (noli ex lemmate repetere *ἐπ' Ἰταλίης*) | *ἐσ γαρ ἑταίρουσ* J; sodales esse Mytilenaeos, qui ante Crinagoram (i. e. ante a. 45) Romam se contulerint ibique aliquot annos a poeta seorsum vixerint, opinatur Rub.; Romanos esse, quibuscum Crinagoras in priore legatione hospitium amicitiamque iunxerit quosque inter a. 45 et 25 non convenerit, rectius statuunt ii qui ep. ad alteram legationem referunt (inter amicos illos Parthenium fuisse probabiliter suspicatur Hillscher) 4 *ή δη* J

1 *δηφέω* J, cr. apogr. | *δ' ηγητῆρα* J; *ἡγ.* 'praedicative' positum esse vidit Rub. (*περιπλόον* perperam Dind.), cf. VII 636, 3 *κριοῖς ἀγητῆρσι* | noli requirere *διάπλοον*, quamquam praeter *περίπλουν* duplex *διάπλους* compositus est a Menippo, alter *δ. διὰ πόρου* 'navigatio ab altera ad alteram continentem linea recta per altum nullis stationibus interrupta' et *διάπλους διὰ νήσων* 'via per insularum stationes delineata'; sed mutationi *ἡγητῆρα διάπλοον* vel illud obstat, quod post *περίπλουν* demum fieri potuit ut Menippus *διάπλους* suos conscriberet, unde quo tempore *περίπλους* editus erat petebaturque, *διάπλους* nondum exstitisse haud perperam existimes | *ἐπὶ ν.*: praepositio fort. huc illata est ex versu sequenti, malim *ἀνὰ νήσους*: cf. IX 562, 4 *ἀν' ὄρη*, VII 636, 2 *τοὖτ' ἀνὰ λευκόλοφον* 2 *Κυκλάδας*: cf. X 24, 2 (*ἄλλοις*) *Αἰγαίην οἳ διέπουσιν ἅλα* | *τ' ἄξει* J: cl. 559, 4 et 555, 7 dubitari non potest, quin ambo epp. IX 555 et 559 in eodem itinere ab Crin. scripta sint 3 *συντί* J; obversabantur, puto, Crinagorae Platonis verba Phaedr. 237ª *ἄγετε δή, ὦ Μοῦσαι — ξύμ μοι λάβεσθε τοῦ μύθου* | *ἀλλὰ μένϊππε*: cf. ad p. 573, 1 | *λάβεν* P (*λάβεσ* ap. Par.) | *φίλος*: malim *στόλον* (sive *σύν τί μοι — λάβεν στόλον* sive *στόλον ἵστορα κ.* iunguntur) | *ἵστορα* (ex *ἴστ.*? factum) P 4 cl. Crin. VI 261, 4; 227, 5; 229, 4 (*πέμπει*) cave *πέμψας* inferas: nam *γράψας* et *γεωγραφίης* voces poeta consulto composuit | *πάσησ. ἴδρι* P ‖ 5 sqq. ep.

οἰκία μοι ῥύευ νεοτευχέα· δεῖμα γὰρ οὔπω
ἄλλο τόσον γαίης οἶδ' ἐλελιζομένης.

---

om. Plan.; exstat in ap. Buh. p. 195 (ante IX 578); v. Rub. n. 44, Cichor. p. 56 p. 574, 5 τ^ϑ αυτου:~ A*; tetrastichon Crinagoras, si modo istud ep. condidit, Mytilenis scripsit, ne terrae motu aedes recens exstructae labefactarentur precans; de crebris quibus Lesbus potissimum insula concussa est concutiturque terrae motibus v. Cich. l. c.; a Crinagora tamen haud scio an alienum sit ep., in quo sermonis Crinagorei vestigia inveniri certa vix poterunt; fort. tribuere malis Bianori cl. epp. IX 259 (*ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος*), IX 423 (*Σάρδιες — νῦν δὴ ὅλαι δύστηνοι ἐς ἓν κακὸν ἁρπασθεῖσαι ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε*); at plura, opinor, insunt in versibus, quae rectius ad Antiphilum ep. a me referri argumento sint, cf. Antiph. VII 375, 1 *δώματά μοι σεισθέντα κατήριπεν* (cum argumento ep. 560 et cum vs. 3 '*οἰκία μοι*'), 375, 2 *τοίχων — τιναξαμένων* (*τιν.* in claus. pentametri, cum 560, 2 *τινασσόμενον*, v. etiam VI 252, 2 *φυλασσόμενον*, IX 71, 2 *φυλασσομένοις* in eadem vs. sede), IX 263, 2 *ἄειρε*, VII 634, 1 *ἀείρων*, IX 404, 1 *ῥεῦμα μελισσῶν* (cum 560, 2 *αἴρει ῥεῦμα*), IX 14, 5 *ἐς οἰκία*, 71, 3 *οἰκία τεττίγων* (cum 560, 3 *οἰκία*), VI 250, 3 *ἀλλὰ δέχευ*, IX 71, 6 *κἠμὲ — ῥύσασθ'*, IX 178, 6 *ῥύσατο δυομέναν* (cum *ῥύευ* 560, 3), VII 630, 3 *οὔπω* (560, 3); IX 156, 5 *τόσος στρατός*, VII 379, 1 *τόσον εἰς ἅλα χῶμα*, IX 549, 1 *τόσον ὕδωρ*, IX 277, 1 (cum *δεῖμα — τόσον* 560, 4), VII 375, 6 (*ὑπὲρ*) *γαίης* in fine prioris pentametri partis et IX 415, 8 *οἶδα* ab initio alterius pentametri partis positum (cum *γαίης οἶδ'*); potuit Antiphilus ep. scribere paulo post annum 4 p. Chr. recenti memoria terrae motus, quem per aliquot dies continuos Romae saevisse traditum est (cf. Cass. Dion. 52, 22, Rub. p. 98), si quidem Antiphilum Augusti Tiberiique temporibus Romae vixisse domiciliumque ibi collocasse probabiliter statuitur 6 *ῥιγηλὴ* (non *-λῆ*) *πασῶν* P 'terrae motus praeter ceteros horrende'; *ῥ. πάντως* (cl. VII 643, 4) Rub. cum Jac. (qui tamen coniecturam hanc reiecit); tentavi *ῥ. στάσεων*, at fort. exspectes dativum velut *ῥ. θνητοῖς* s. *ῥ. λαοῖς* (cl. VII 640, 1 *ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις*), sed talia longius distant a voce tradita, ad quam paulo propius accedit quod olim scribendum censebam *ῥ. παστοῖς* ('conclavibus') | *ἐνοσίχθονοσ·* P (inepte *ῥιγηλῆς παῖς ὢν ἐνοσίχθονος* Rochette); cr. Jac., cf. Eur. Bacch. 585 *πέδον χθονὸς ἔνοσι πότνια*, unde suspiceris epigrammatis auctorem scripsisse *ῥιγηλὴ δαπέδων ἔν. χθονός* (cl. Eur. Alc. 591 *πεδίων δαπέδοις*, Arist. Plut. 515 *γῆς — δάπεδον*) | *εἴ τέ* P 7 *ἀνέμων*: cf. Plut. Mor. 896 C *περὶ σεισμῶν γῆς* | *ἐρρει* P,

561. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. A*. Pl

Εἰς ἄμπελον. | *Σκωπτικόν.* C

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν
Βορραίου Σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,

---

cr. Chardon de la Rochette | *τινασσομενῶν* (-*όμενον* ex -*ομένων* fecit J littera *o* superscripta et accentu supra *ε* inducto) P; cf. ad p. 574, 5, noli *κορυσσόμενον* requirere (cl. Il. *Δ* 424 *πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται* sc. *κῦμα*, Ap. Rh. 2, 71, ipsius Antiphili IX 277, 1 *Λαβροπόδη χείμαρρε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ*)

p. 575, 1 *οἰκεῖα* (*οἰκϊα* rest. J) P | *νεοτευχέα*: cf. IX 562, 1 *λυγοτευχέα* (quod ep. iure Rub. Philippo dignius quam Crinagora aestimat) | *όυπω* P, *οὔτι* frustra Jac. 2 *εἰ δ' ελ·ελιζομένησ* P, *οἶδ' ἐλ.* Chardon (v. ad p. 574, 5) | *γαίης — ἐλ.* (cf. Soph. Ant. 153 *ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων*), genetivum pendere a voce *ἄλλο* ('nondum alium terrorem atque terrae succussae novi tantum') volebat Rub.; sensus verborum, opinor, hic est: 'a terra succussa tantus pavor quantus hic nullus alter, quod sciam, ortus est' ‖

1 sqq. Pl[M] Iᵃ c. 2 (*εἰς ἄμπελον*), 1; Pl[E] I 2, 1; unum ep. in duo, prius hexastichum, alterum distich. diremerat J, sed errorem ipse correxit, v. ad 561, 6 1 Philippo recte assignant ep. P Pl; cf. Phil. epp. XVI 193, IX 247, XI 33, praeterea XVI 137, 1 sq. *τίς σου, Κολχὶς ἄθεσμε, συνέγραφεν εἰκόνι θυμόν, τίς — εἰργάσατο*, VI 259, 1 *τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε — ἔθηκεν* (cum IX 561, 1—4), VII 383, 3 *ἐρημοκόμης* (cum *δυσέρημος* 561, 1), IX 232, 6 *ἦ νέον ἐκτρέφομεν* (cum *ἐξέθρεψεν* 561, 1), IX 56, 1 *Ἕβρου Θρηικίου*, IX 274, 1 *ἀρουραῖον* (cum *Βορραίου Σκυθίης* 561, 2), IX 56, 1 *κρυμῷ πεπεδημένον* 56, 4 (cum *κρυμώδεες* 561, 3), VI 38, 4 *τὸν ἀεὶ φελλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον* (et *νιφοβλῆτες ἀεί* 561, 3), (IX 274, 1 *πῡρητόκον? αὔλακα*) VI 90, 6 *λίθον — πυρσητόκον*, VI 236, 1 *ἔμβολα χαλκογένεια*, IX 299, 3 *αὔλακα τὰν ἀσίδαρον* (et *σιδηροτόκου* 561, 4), IX 438, 1 *βωλοτόμοι*, VI 231, 1 *Αἰγύπτου — μελαμβώλου* (et *βῶλος Ἰβηριάδος* 561, 4), VII 383, 2 *ἁλιρραγέων ἐκχύμενον σκοπέλων*, XI 33, 2 *ἄγχεις τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν*, XVI 141, 4 *πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἀποσταλάει* (et *στυφ. ἐξέχεον σταγόνα* 561, 6), XVI 193, 3 *κλοπίμους χέρας*, VI 38, 5 *στιβαρὴν χέρα* (et *τεὰς χέρας* 561, 7), IX 247, 2 *ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δαπέδοις*; IX 307, 5 (et *ἀπὸ ῥίζης* 561, 7), IX 307, 2 *κλῶνα μελαμπέταλον*, IX 232, 4 *κλήματι*, VI 102, 2 *ῥοδέας σταφυλῆς ὠμὸν ἀποσπάδιον* (et *κλήματος βλαστόν* 561, 8), IX 56, 8 *οὐδενός ἐστιν ὅλως* (et *βλ. ὅλον*), VI 107, 2 (*λόγχης*) *ἀπέθρισε χρόνος ἀκμήν*, IV 2, 3 *σελίδος νεαρῆς θερίσας στάχυν* (cum 561, 8). Perperam poetae alii coronae Philippeae *potius* quam ipsi Thessalonicensi ep. assignaveris, licetque in-

ἢ Κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμώδεες Ἄλπεις;
τίς σε σιδηροτόκου βῶλος Ἰβηριάδος;
ἢ τοὺς ὀμφακόραγας ἐγείναο, τοὺς ἀπεπάντους
βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.

---

sint in ep. quae ab Crinagora aut Antiphilo aliena non videantur, ad neutrum referre convenit p. 576, 2 *εισ αμπ.* C; argumenti gratia cf. ep. IX 375 auctoris incerti, XVI 127, IX 368 Iuliani, etiam VII 536 Alcaei 3 *τισσε* P | *πάγ°* Pl[M] | *ἐξέθρεψεν·* Pl[M], punctum recte om. P | *'κατὰ ἀποστροφὴν τὸ σχῆμα'* adnotavit sch.[B] (*'λέγεται καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα ἀποστροφή'* schol. Mon.) 4 *ἢ βορέου Σκ.* Pl *βορραίου σκ.* P; *βορρείου* Br.: cf. ad VI 245 *λαίλαπι βορραίῃ* (Diodori), XVI 230, 6 *βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος* | *'ἄμπελος· ἀπὸ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ πέλειν'* sch.[B] | *ἀγριάδα* (non *-ίαδα*) P *ἀγριάδα·* Pl[M]; cf. Ap. Rh. I 28 *φηγοὶ ἀγριάδες*

1 obversabantur Philippi verba Iuliano IX 368, 3 *ἤ ῥά σε Κελτοὶ τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων* | *ἢ* P Pl, *ἤ* temere Passow | *νιφόβλῆτοσ* (ε supra) (i. e. *νιφοβλῆτεσ* J[pc] *νιφόβλητοσ* J[ac]) P, cum P[pc] congruit Pl; cf. Nonn. 2, 432 *νιφοβλήτοιο — χαλάζης*, A. P. VI 252, 6 *χιὼ νιφόεις κρυμός* (Antiphili) | *κρυμώδεασ* (ε supra) P (*-δεεσ* P[pc] Pl); cf. Dion. Perieg. 780 (*περὶ κρυμώδεας ὄχθας*); *κρημνώδεες* temere (et *κρυώδεες* vitiose) Opsop. | *Ἄλπεισ·* Pl[M] 2 *τῆστε* P *τῆσ τε* Pl[M] (Pl[E]); ferri nequit *τε* nec satis apte add. articulus, scripsi *τίς σε* (propter pronomen *τίς* iteratum v. ad p. 576, 1) | noli (ne duo adiectiva isdem syllabis terminata in ep. occurrant, sc. *σιδηροτόκου* et *ὠμοτόκου*) requirere *σιδηροφόρου* | *ϊβηριάδοσ* (*βη* cr. ex *βι*?) P: terram Caucasiam dici finibus Chalybum vicinam docuit Jac. (v. Xen. Anab. V 5, 1 *ὁ βίος ἦν — ἀπὸ σιδηρείας*, Apoll. Rh. II 1007 *ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον*, Aesch. Prom. 714 *οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες*) 3 *ἠτοὺσ* P | *ὀμφακορᾶγασ* Pl[M] *ὀμφοκόρᾶγασ* (ω supra) (sc. *-κόραγασ*, non *-ρᾶγασ* J[ac], *-όρωγασ* J[pc]) P; *-ρᾶγας* Br., iustum accentum (cum P) rest. Lobeck (Jac.); cf. Diod. Zon. VI 22 *βότρυν μεθυπίδακα πυκνόρρωγα*, Leon. Tar. VI 300, 5 *ἀποσπάδα πεντάρρωγον*, Gaetul. VI 190, 3 *πεντάδα τῆς σταφυλῆς εὐρώγεα* | *ἐγείνατο* P idemque Pl[M ar], *ἐγείνα*ο* Pl[M pr] *ἐγείναο* Pl[E]; (*'ἀπὸ τοῦ* (τ supra) *γείνω ὁ μέλλ⌜ων⌝ γενῶ, ὁ ἀόριστος ἔγεινα, ὁ μέσος ἐγεινάμην ἐγείναο'* sch.[B] | *τοὺσ ἐπὶ πάντουσ* (*πάντ.* factum, ut vid., ex *πόντ.* s. *πότ.*) P in t.; bifariam corr. J: supra lin. in fine vs. — *πάντουσ* (supra *ἀπεπάντουσ*), in marg. (iuxta vs. 6) idem ad-

δίζημαι, Λυκόεργε, τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
κλήματος ὠμοτόκου βλαστὸν ὅλον θερίσῃς. M 2ʳ

---

pinxit ÷ τοὺσ ἀπεπάντουσ; schol. Mon. add. 'τοὺς ἔχοντας ῥᾶγας ὀμφακιζούσας· ὄμφακες γὰρ θηλυκῶς λέγονται αἱ δριμεῖαι σταφυλαὶ καὶ οὔπω πέπειροι, αἳ πέπανοι λέγονται' (petita a Suida, v. s. v. ὄμφαξ); cf. VI 232, 1 βότρυες οἰνοπέπαντοι (Crinag. ?), IX 78 ἀπέπειρον ὀπώραν Leon. Al.); a Philippo uvas dici 'non anni tempore, sed natura sua immaturas, maturis aliis non unquam similes' monet Dübn. p. 577, 4 στ⌊υ⌋φελὴν (στε? an στα? Jᵃʳ, suspiceris fort. σταγόνα scribam praeccepturum fuisse, sed discerni litt. erasa nequit) P; cf. Alcaei VII 536, 3 πνιγόεσσαν ἄχερδον ἀποστύφουσαν ὀδιτῶν χείλεα, IX 375, 3 χείλεα δὲ στυφθείς, Mel. IV 1, 21 στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος | in fine vs. clausulae signum adpositum erat, sed postea erasum est, nec dist. sequens privo lemmate nec δίζημαι littera maiuscula Δ instructum

1 v. IX 375, 5, XVI 127, 4 βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα, Plut. Mor. 15ᵉ τὰς ἀμπέλους περιιὼν ἐξέκοπτεν; v. etiam IX 79, 4 | λυκόεργε P λυκοεργὲ Plᴹ; fort. Λυκόοργε (v. Her. I 65 ἥκεις, ὦ Λυκόοργε, Ludw. ad Il. Z 130, Nonn. 20, 152 αἰνομανὴς Λυκόοργος) | τεὰσ (gravem pro alia prosodia erasa rest. J) Pᵖᶜ

2 κλήματ^ο Plᴹ; κλ. — βλαστόν: v. VI 300, 5 κεὐοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα, Plat. de civ. 353ᵃ μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις, Xen. Oec. 19, 8 πότερον — οἴει τὸν βλαστὸν τοῦ κλήματος θᾶττον χωρεῖν διὰ τῆς μαλακῆς ἢ διὰ τῆς ἀργοῦς εἰς τὸ σκληρόν; | θερίσ^{ηι}εισ:~ (ηι superscr. m. rec.) P -ίσῃσ Plᴹ -ίσῃς Plᴱ | ad extremum ep. versum ⁎ ⁎ ⁎ stellulas linea iunctas adpinxit J, cf. ad 561, 6 ‖

p. 579, 1 sqq. Plᴹ l. Iᵃ c. 58 (εἰς ὄρνεις), 3; Plᴱ I 60, 3; Rub. n. 45 1 κριναγόρου: C φιλ^{ππ}ί Plᴹ Φιλίππου Plᴮ; indicem Planudeum sequitur Rub. et re metrica et argumenti genere ductus; Philippo qui vindicabit ep., poterit addere λαιμὸς μελίγηρυς IX 232, 1, ἡ βαρύδακρυς IX 262, 5, τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα IX 88, 3, ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν VI 247, 1, κύρτον VI 38, 4 (ad 562, 1 ὁ βροτόγηρυς — κύρτον), αἰεί τι Βρομίῳ λατρευόμεν IX 232, 5 (itemque αἰεί ab initio hexametri XVI 137, 3), κλεινὸς γάμος IX 253, 1 (ad 562, 3 αἰεὶ — κλεινόν), οὔνομ' Ὁμήρου λήθη — ἁρπάσεται IX 575, 5 (ad 562, 4), ἔδραμε θυμῷ VII 234, 3, ὠκυδήκτορα VI 92, 2, ἤρισε δ' εἰς αὐτὴν IX 262, 3, εἰς ἔριν ἐρχόμεθα XI 174, 6 (ad 562, 5 ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος — ἐρίζων), κατέφθασεν IX 22, 3, μελιχρὴν δαίμονα XVI 177, 2, χαῖρε θεά XIII 1, 1 (ad 562, 6 φθῆναι — δαίμονι χαῖρ'), ἄνθος πᾶν VI

562. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C

Εἰς τὸν Καίσαρος | ψιττακόν. C

Ψιττακὸς ὁ βροτόγηρυς ἀφεὶς λυγοτευχέα κύρτον
ἤλυθεν ἐς δρυμοὺς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι·

103, 8, ἱστὸς πᾶς IX 290, 4 (ad ἅπας ὄρνις 562, 8). Tamen ab Crinagora abiudicare ep. haud temere ausim: argumenti gratia cf. Crin. epp. 224, 283, 291, 419; in verbum iambicum desinens prior pentametri pars Crinagorae non prorsus insolita (cf. tamen ad vs. 8); praeterea cf. Crinag. VI 253, 3 πιτυστέπτοιο καλιῆ, 6 λιθηλογέες ἱδρύσιες, IX 239, 1 ἐνὶ τεύχεϊ τῷδε, XVI 273, 1 (in fine hexametri) λαθικηδέα τέχνης, IX 234, 6 μέθες (cum 562, 1 ἀφεὶς λυγοτ. κύρτον), IX 224, 5 ἧξω ἐς ἀστέρας, VI 229, 1 ἀκρόπτερον (cum ἤλυθεν ἐς δρυμοὺς — πτέρυγι), VI 100, 3 κλεινὸν ἄεθλον, IX 419, 3 Καῖσαρ ὁ πουλυσέβαστος, IX 545, 6 κλεινοῦ — βιότου (cum 562, 3 Καίσ. κλεινόν), VII 636, 2 ἀνὰ λευκόλοφον (cum 4 ἀν' ὄρη), VII 376, 2 ληθόμενοι θανάτου, VII 628, 6 οὔνομα, VI 350, 4 ἤγαγες εἰς στεφάνους (cum 4 λήθην ἤγαγεν οὐνόματος), VI 227, 6 ἀρτιδαεῖ σύμπνοον εὐμαθίῃ, VI 100, 1 τὴν κούροις ἱερὴν ἔριν ὠκὺς ἐνείκας (cum 5 ὠκυδίδακτος — ἐρίζων), VI 229, 6 ὁ πᾶς ἐπὶ σοὶ (cum 8 ἐς σὲ δὲ — ἅπας ὄρνις), XVI 30, 5 νῦν δὲ σὲ καὶ τούτων κρέσσων ἐπὶ μεῖζον ἀέξοι (cum 562, 8) 2 εισ τὸν κ. ψ.: ~ argumentum parum accurate indicans C, afferunt edd. Stat. II 4, 29 'ille salutator regum nomenque locutus Caesareum', Pers. prol. 8 'quis expedivit psittaco suum χαῖρε picamque docuit verba nostra conari?' (cf. ὁ βροτόγηρυς et ἐκμελετῶν), Mart. XIV 73 'Psittacus a vobis aliorum nomina discam, hoc didici per me dicere: Caesar, have', v. Rub. ad hoc ep.; addam quae de Psaphone Libye avium vocibus deo facto tradit Maxim. Tyr. 35: ἀνὴρ Λίβυς Ψάφων ὄνομα — ἤθελε θεὸς εἶναι δοκεῖν· ξυλλαβὼν οὖν τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων πολλοὺς ἐδίδασκεν ᾄδειν τοὺς ὄρνιθας 'μέγας θεὸς Ψάφων' καὶ ἠφίει αὖθις ἐπὶ τὰ ὄρη· οἱ δὲ αὐτοί τε ᾖδον καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες ἐθιζόμενοι τῇ φωνῇ, Λίβυες δὲ θείαν νομίσαντες εἶναι τὴν μνήμην ἔθυον Ψάφωνι καὶ ἦν αὐτοῖς θεὸς ὑπ' ὀρνίθων κεχειροτονημένος 3 ὁ βροτόγηρυς: cf. Arist. hist. anim. VIII 85 τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον, ἡ ψιττακή, τὸ λεγόμενον ἀνθρωπόγλωσσον, Aelian. nat. an. XVI 2 μαθόντες ὡς παῖδες οὕτως καὶ αὐτοὶ γίνονται λάλοι καὶ φθέγγονται φθέγμα ἀνθρωπικόν | λυγοτευχέα P Pl[a.a.s], λογοτ. Pl[M] λιγοτ. Pl[l] λυτοτ. Pl[b]; cf. 560, 3 οἰκία νεοτευχέα, Stat. silv. II 4, 11 (de Atedii psittaci cavea) 'at tibi quanta domus rutila testudine fulgens conexusque ebori virgarum argenteus ordo', A. P. VII 204, 1 οὐκέτι που — πέρδιξ, πλεκτὸς λεπταλέαις οἶκος

αἰεὶ δ' ἐκμελετῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα κλεινὸν
οὐδ' ἂν' ὄρῃ λήθην ἤγαγεν οὐνόματος.
ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς ἐρίζων,
τίς φθῆναι δύναται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.

ἔχει σε λόγοις (Agath.), VII 295, 7 *ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι* | *κύρτος* alibi nassa, hic 'cavea viminibus contexta' Jac.; cf. Poll. X 160 *κύρτη σιδηρᾶ* (malim *σειραία*) *ἀγγεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθειος* | p. 579, 4 *ἤλυθεν ἐσ δρ.* P | *εἰς δρ.* Pl[M. E] | *ἀνθοφυεῖ* 'ala variis coloribus natura picta', v. Kb. epp. 103, 9 *βῶλος ἀνθοφυής* (opposita est quodam modo vox *ἀνθοβαφής* 'arte floreis coloribus praeditus', cf. [Lucian.] Amor. 41 *ἀνθοβαφῆ πέδιλα* | v. Stat. II 5, 26 'quem (sc. psittacum Melioris) non gemmata volucris Iunonia cauda vinceret aspectu'

1 *αἰεὶ δ'* Pl[M] | *ἐκμελετῶν* (non *ἐκ μ.*) P Pl[M] Pl[s], in *ἐκ μελετῶν* diviserunt Pl[I. a. α. b] | *καί σαρ ακλεινὸν* P; olim ci. *ἐκμελετῶν — κλείειν* (s. *κλαγγεῖν* v. *κλῄζειν*): at *ἐκμελ. ἀσπάσμασι Κ.* idem est atque *ἐκμελ. ἀσπάζεσθαι Κ.* (*ἐκ μελετῶν — Κ. κλείων* 'continuis suis meditationibus et proloquendi exercitiis celebrans' Reiske) 2 *οὐδ' ἂν ὀρῃ* et *ἤγαγεν* P 3 *ἔδραμε* P Pl; '*προσέδραμε*' interpretatur Jac., *ἔδραμε — ἐρίζων* artius videntur iungenda '*σπεύδων ἦλθεν εἰς ἔριν*' (nec tamen praestare *ἐρίζειν* infinitivus: cf. Plat. Phaed. 100[b] *ἔρχομαι — ἐπιχειρῶν*, Pind. N. VII 69 *εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρον ἐννέπων*); *ἔκμαθε δ' ὠκυδ.* ci. Herw., *ἔκραγε* Geist; f. *γῆρυε* (s. *ἤπυε*) aut *ἤρθροε* 'articulate vocem emittere studebant aves' 4 *δαίμονι* P: signum ÷ adpinxit J idemque *καίσαρι* adposuit in marg.; *Δόμινε* perperam Reiske *δέσποτα* Jac. | (cf. Kb. epp. 103, 7 *ἀλλὰ προφωνήσας ὄνομα κλυτὸν ἔννεπε χαίρειν*)

p. 581, 1 ascivit Crin. verba Antipatri Thess. IX 517, 1 *Ὀρφεὺς θῆρας ἔπειθε* | *ἔπεισεν* P Pl (*ἐπῇσεν* perperam Reiske), *ἔπειθεν* Jac. Sternb., qui affert Greg. Naz. carm. I 2 n. 29, 169 (M. 37, 896) | *ἐν ὀυρεσιν* P: pro his verbis requiras vocem oppositam ei, quae sequitur *ἀκέλευστος*: olim ci. *ἀείσμασιν* | *ἄι σαι δὲ καὶ σαρ* (sc. *ἆισαι* J[ac], *ἄισαι* J[pc]) P; *ἐσ δὲ σὲ* Pl[M] (Pl[I. a. α. b]) *ἐς δέ σε* Pl[s]; 'in te, sc. in laudem tuam nunc omnis avis ultro canit' Opsop., VI 252, 5 *εἰς σὲ δ', ἄνασσα, τοίην χὠ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ* apte affert Sternb.; *ἀλλά σε, Καῖσαρ,* Salm. Br. (*ἀλλὰ σέ* potius scribendum fuisse monet Jac.), *ἴσα δέ, Κ.* (et *ἅπας σ' ὄρνις ἀνακρ.*) olim Jac., qui tamen *εἰς δὲ σέ* s. *εἰς σὲ δέ, Κ.* postea praeferebat; (*οὔρεσι,*) *καὶ δὲ σέ, Κ.* Emperius (Dübn.), *ναὶ δὲ σέ*, K. Boiss., *χαῖρε δέ, Κ.* Kirchhoff, *Καίσαρα*

Ὀρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν· ἐς σὲ δέ, Καῖσαρ,
νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται. M 14ᵛ

δ' ᾄσαι Geist 2 ἀκέλευτοσ P idemque Pl^M, -λευστος Pl^E | ἅπασ ὄρνισ (J^pc ὄρν. J^ac) P: ἀκέλ. πᾶς proposuit (metri causa, v. ad p. 579, 1) repudiavitque Rub.; vocabuli iambici e sede parum usitata removendi causa olim transponendas putabam pentametri partes sic: ὄρνις ἀνακρέκεται νῦν ἀκέλευστος ἅπας | ἀν⌊ακ⌋ρέκεται (⌊ακ⌋ J^pr, αβ? an αὖ? J^ar) P ἀνακρ. Pl (ex erasa scriptura Pal. nemo colligat reponendum esse ἅπας ὄρνις ἅμ' αὖ κρέκ.) ||

p. 582, 1 sqq. Pl^M l. I^a c. 19 (εἰς δένδρα), 4; Pl^E I 20, 4 1 sq. λε⌊ωνίδα εἰσ⌋ P^pr: ωνίδα εἰσ scripsit C^pr (praepositionem in clausula erasa); litterae λε supersunt de pristino ep. titulo ab A* adposito: λεωνιδ:~ (? potius quam λέοντ) A*^ar; φιλί^ππ Pl^M Φιλίππου Pl^E | ep. Philippo tribuere malis conlatis Phil. VI 102, 7 σοι, φιλοδῖτα, VI 247, 7 σοι, φιλέριθε κόρη (cum τὸν φιλοπ. Δημ.), XVI 25, 1 τὸν ἐκ Σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον (cum vs. 563, 1), VII 385, 5 Ἴλιον ἣν ἐσίδῃ, XVI 52, 7 ἣν ἐρευνήσῃς κράτος (cum 563, 1 ἥν που ἐφεύρῃς), VII 382, 3 κὴν Ἀίδῃ ναυηγὸς ἐγὼ (cum 563, 3: pronomen ἐγὼ utrobique eandem vs. sedem obtinet, cf. etiam IX 85, 3 πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας), XVI 240, 1 ὡραίας γ' ἐσορῶ τὰς ἰσχάδας (cum 3 ἐφώριος ἤδη, v. etiam IX 311, 4 ἤδη δ' ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν βάσανος), IX 89, 4 πυρκαιὴν ἄξυλον, IX 85, 5 τὸν ἄκωπον ναύτην, 88, 7 εἰρεσίην ἄμισθον (cum 4 τὰς ἀπύρους ἀκόλους), VII 554, 5 κεῖνος ab initio vs. (cum κείνῳ 4), IX 232, 2 ἐγαστροφόρουν Βακχιακὰς χάριτας (cum 563, 4), IX 543, 4 σπεύδων, XVI 25, 7 λέγει δ' ὁ χαλκός· ἁ βάσις με λυσάτω (cum σπευσάτω 5), XVI 240, 5 χρῄζεις (cum χρῄζει 6), IV 2, 1 ἄνθεά σοι δρέψας (cum δρέψαι 6), VII 385, 5 ἀπ' ἀκρεμόνων κορυφαίων (v. ad 2). Iniuria tamen praeferetur, opinor, index Planudeus, itemque errabit si quis forte Ἀπολλωνίδου pro Λεωνίδου scribendum esse suspicabitur, cum apud Apollonidam atque in ep. IX 563 tam re quam verbis similia, quae sane inveniri possunt, complura invenerit; Leonideis iudico ep. recte adnumerari, v. quae ad vs. 1 adnotata sunt 2 φυτοκόμον C: nec φυτηκόμον substituendum nec συκοκόμον; non hortulanum dici putabat Jac., sed 'hominem pomorum amantem', certe fructus carpendi legendique studiosum. Olim Φιλητᾶ (pro Λεωνίδα aut Φιλίππου) scribendum esse censebam Philetae versibus de alno comparatis (Stob. 81, 4 οὔ μέ τις ἐξ ὀρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης αἱρήσει κλήθρην — ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον), nec desunt fort. qui ep. IX 563 non proprie de arbore intellegendum opinentur, sed de puella, quae

563. ΛΕΩΝΙΔΑ. A*. C

Εἰς | Δημόκριτον | φυτοκόμον. C

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἤν που ἐφεύρῃς,
ὤνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος,

---

ad libandum florem suum invitans fingatur: at allegoria eiusmodi in ep. IX 563 non magis subest quam in Philetae tetrasticho, quod ceteris rectius E. Maass ('de tribus Phil. carminibus') interpretatur; quin Leonideum sit hexastichum dubitari vix potest, cf. initia epp. VII 422, 1 τί στοχασώμεθά σευ, Πεισίστρατε, XVI 261, 3 εἴσατο γάρ πιστόν με Θεόκριτος (cum 563, 1 τὸν φ. Δημόκριτον), vocativum ab Leonida crebro usurpatum ὤνθρωπε (VII 472, 1), ἄνθρωπ' (VII 648, 10), ὤνθρωφ' (X 1, 8), IX 322, 2 ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα, VI 286, 5 τοῦτο τὸ νῆμα, 293, 1 ταῦτα τὰ βλαυτία, XVI 230, 4 κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυι, VII 198, 8 τοῦτο — τὠλίγον σᾶμα (cum τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος 563, 2), VII 731, 1 ἄμπελος ὡς ἤδη (cum ὡς ἡ λευκ. — ἤδη 3), VII 740, 1 αὔτα ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, X 1, 7 ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι (cum ἡ λευκ. ἐγώ, v. etiam VII 466, 1 δειλὴ δ' ἐγώ), IX 316, 8 αἴτε πέλονται ὥριμοι αἴτε χ. ὄμφακες (et ἐφώριος 3), IX 320, 6 ὁπλοφορεῖ, 329, 4 ὥρια δωροφορεῖ, 335, 3 ἠπίστατο δωροφορῆσαι (cum συκοφορῶ 4), VII 13, 2 ἄνθεα δρεπτομέναν (et δρέψαι 6); v. Geffck. n. 62 (comparat G. epp. IX 3 Ant. Th., IX 79 Leon. Al.) | de argumento ep. more suo fabulatur schol. Mon. ('τοῦτο συκῇ τινι ἐπιγέγραπται, ἣν ἐφύτευσέ τις γεωργός, ᾧ οὔνομα Δημόκριτος, ἥτις ἀνθρώπῳ παροδεύοντι ὡς ἔμψυχος διαλεγομένη ἐπιτέλλει αὐτῷ φράσαι τῷ Δημοκρίτῳ ἐλθεῖν τὴν ταχίστην, ἵνα βοηθήσῃ αὐτῇ τῇ ὀχυρὰν μὴ ἐχούσῃ στάσιν καὶ πολλὰς ὕβρεις πασχούσῃ ὑπὸ τῶν παρερχομένων') 3 sq. conferenda sunt initia titulorum sepulcralium, quibus viatoribus verba mandantur, quae ad defunctorum propinquos familiaresque, si forte eos convenerint, mortuorum nomine deferantur, velut Asclepiad. VII 500 εἰπόν, ὁδῖτα, εἰς Χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ, πατρὶ Μελησαγόρῃ, Damag. VII 540 πρός σε Διὸς Ξενίου γουνούμεθα πατρὶ Χαρίνῳ ἄγγειλον Θήβην, ὦνερ, ἐπ' Αἰολίδα, Theaeteti VII 499, 3 (ναυτίλοι ὦ πλώοντες) — εἴπεῖν πατρὶ Μένωνι, Noss. VII 718 ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μυτιλάναν — εἰπεῖν ὡς, Callim. VII 521 Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν, Nicaeneti VII 502 ὁδοιπόρε, εἰ δὲ Τορώνην λείπων εἰς αὐτὴν ἔρχεαι Ἀμφίπολιν, εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, VII 544 (incerti auctoris) εἰπέ, ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον ἤν ποθ' ἵκηαι, ὡς, Apollonidae VII 631 ἢν ἄρα Μιλήτου Φοιβήιον ἠόν' ἵκησθε, λέξατε Διογένει

ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη
κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους· M 5r

πένθιμον ἀγγελίην· p. 582, 3 ἤν που Jpr ἦν? που Jar; noli ἤν ποτ' ci. (cl. VII 544, 1) | ἐφεύρησ PlM | 4 cf. Call. VII 521, 3 καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι | κοῦφον: 'ἤγουν τὸ ἐλαφρὸν ἢ τὸ ταχύ' (Hesychium secutus) schol. Mon.; affert Geffck. Aesch. Sept. 260 κοῦφον εἰ δοίης τέλος, obversabatur, puto, Leonidae Homericum ῥηίδιόν τοι ἔπος ἐρέω λ 146

1 λευκοπρωοσ P λευκοόπωρ⌈οσ⌉ PlM; hoc adiectivo 'peculiarem ficorum speciem' indicari, illam quae λευκερινεὸς appellata sit, monet Jac. afferens Athen. 76e: λευκερινεὸς δέ ἐστιν εἶδός τι συκῆς καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα, μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἕρμιππος (fr. 68 K. I 246) ἐν ἰάμβοις οὕτως· 'τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας'. Boiss. ci. λευκόπρωρος, Harb. λευκώπωρος (nec λευκόχροιος aut λευκόχλωρος nec λευκοπάρειος inferre licet) | ἐφώδιοσ Jpc ἐφόδ. Jac, ἐφώρ. Pl | ἡ δη P

2 κείνω P PlM | τὰσ P Pl (τοὺς frustra Mein.) | ἀπυρ⌊ο⌋υσ Ppr nec ἀπύρασ nec -ρησ olim exhibuisse P confirmari licet: incerta litt. erasa; noli ἀπαλὰς repetere ex IX 99, 2 οἴνης τοὺς ἀπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους (Leon.); offae dicuntur ἄπυροι, quae non ignis ope, sine arte paratae sunt, arborei fetus oblati tales, quales arbor genuit; cf. Eur. 912, 4 θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας, Diog. Laert. VII 23 (de Zenone) ἦν δὲ καρτερικώτατος καὶ λιτότατος, ἀπύρῳ τροφῇ χρώμενος, Plut. Sertor. 12, 5 δίαιταν ἄπυρον καὶ ἄσκηνον

p. 584, 1 vs. bis in eadem pag. cod. P exstat: scriptus est ab J supra tertium ep. pentametrum (P_1), infra hunc versum in ultima paginae linea repetitus ab L (P_2) | ∸ σπευσάτω P_2 | οὐκ ὀχυρὴν P_2 οὐ κοχ⌊υ⌋ρὴν P_1pr (-χερ potius quam -χορ, -χωρ, -χαρ primo scriptum fuisse non contenderim), οὐκ ἐχυρὴν Pl | στᾶσιν P_1 στάσιν P_2 PlM | οπώρην P_1 ὀπώρην P_2 2 ἀκρήτου P Pl; inepte explicat schol. Mon. 'τοῦ κλάδου τοῦ μὴ χωρισθέντος ἔτι τῶν καρπῶν, ἀλλὰ συμφυοῦς τούτοις ὄντος, ἢ τοῦ τεταμένου ὅπερ ἐστὶ κάλλιον' (priora verba τοῦ μὴ χωρ. — ἀλλὰ linea sunt inducta; altera explicatio orta est manifesto errore scholiastae, qui duo adiectiva ἄκρατος s. ἄκρητος et ἀκρατής inter se commutans abusus est interpretatione Suidiana: ἀκρατῶς· ἐπιτεταμένως, συντόνως); ἀκρίτου 'quosdam maluisse' affert Opsop., ἄκρητον ci. Geffcken, aptius ἀχράντου Salm. (cl. Suid. ἄχραντον· ἄψαυστον, κυρίως οὗ χεὶρ οὐχ ἥψατο); olim tentavi ἀβληχροῦ (de ramo tenero, ab noxa parum tuto, ut Democrito, si integrum fructum carpere cupiat, properato opus sit), praeterea ἀκλήρου (ut tum forte possessore caruisse novumque ad se

σπευσάτω, οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρ
ἀκρήβου χρῄζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

---

potiendam dominum arcessere ficus dicatur), denique *ἀκρ*: *χρηίζει* P *χρῄζει* Pl[M] | *ἀκρε̆μόνοσ* :~ P: sc. *ἀκρέμονοσ* J[ac] Pl[M]), *ἀκρεμόνοσ* J[pc]: v. ad IX 3, 3; 71, 4. Infra hexam ab L repetitum (v. ad l. 1) in marg. exteriore verba e:

ab A* scripta: *ζ' νικίου εἰσ ἑαρ.* Quod investigari lib vult ep. id epigrammati IX 563, nullo alio intercedente tinuatur, Niciae IX 564; sed primum est ex epigramn a B scriptis exstatque in summa pag. 453, in folio : novi quaternionis, unde ex duabus maioribus epigramn syllogis Palatinis altera, ut ab alio scriba ita in aliis branis exarata, initium capit.